

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

98 A. 21. ~~41. B. 6.~~

A R R I A N I
N I C O M E D E N S I S
E X P E D I T I O N I S
A L E X A N D R I
L I B R I S E P T E M

E T

H I S T O R I A I N D I C A

G R Æ C. E T L A T. C U M A N N O T A T I O N I B U S E T
I N D I C E G R Æ C O L O C U P L E T I S S I M O

G E O R G I I R A P H E L I I

A c c e d u n t

E C L O G Æ P H O T I I ad **A R R I A N U M** pertinentes cum **L e c t i o n i -**
b u s V a r i a n t i b u s D A V. H O E S C H E L I I, **S u m m a r i a L i -**
b r o r u m d i s t i n c t a & e m e n d a t a, **I n d e x R e r u m**
a c c u r a t i s s i m u s, nec non **T a b u l a G e o -**
g r a p h i c a E x p e d i t i o n i s A l e x a n d r i.

A M S T E L Æ D A M I
A p u d W E T S T E N I U M
M D C C L V I I.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΣ

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ,

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ

ΚΑΙ

ΙΝΔΙΚΗ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS

1954

1954

1954

1954

ÆQUO ET ERUDITO
LECTORI

S. P. D.

JACOBUS WETSTEIN.

I*N* adornanda vulgandaque nova *Arriani* editione non aliam consilii rationem secutus sum, quam ut juventutis, Græcis literis imbuenda, studiis, quantum in me esset, inservirem. Nec alium temere scriptorem veterem reperias, a quo fontis Græci combibendi primordium majorem cum fructu & voluptate capiatur. Nam stilus ejus purus est, tersus, elegans, sic ut non solum propter scriptorum similitudinem, sed propter sermonis etiam, minoris *Xenophontis* nomen invenerit. *Historiæ* vero, quam tradit, argumentum tam splendidum est & illustre, tamque varium & jucundum, nihil ut excellentius in hoc genere ad nos transmiserit omnis antiquitas. Præterea omnium ore celebrata est singularis *Arriani* in narrando fides

& integritas, sic ut in *Alexandri rebus gestis* cognoscendis, missis ceteris, hunc unum potissimum auctorem sequamur. His aliisque rationibus, ante multos jam annos, adductus *GEORGIUS RAPHELIUS*, Vir *Græcarum Latinarumque* literarum longe peritissimus, & vel solis in *N. T. Annotationibus* immortale nomen consecutus, se operæ pretium existimavit facturum, si *Arriani* editionem adornaret eam, quæ tum tironibus, tum hominibus etiam doctis & jam aliquantum in hoc stadio progressis, utilitatem afferre posset. Hujus instituti sui ipse facit mentionem præf. *Annotat. ex Polybio & Arriano*: idque valde probavit amico suo, (a) *Jo. Alb. Fabricio*. Hoc igitur consilio, textum quam potuit accuratissime castigavit, adjutus præsertim libris *MSS.* a *Jac. Gronovio* consultis; difficiliore nodos dextre resolvit; obscuræ clarissima luce persudit; versionemque per multis locis pravam elegantissime correxit. Qua in re banc rationem tenuit, ut, si quid bene explicuissent alii, illorum nomina laudaret: contra si quid humani passi fuissent, qui ejus erat candor & humanitas, parceret nominibus claris alioquin & summa laude dignis. cumque editionem suam ita comparatam esse vellet *RAPHELIUS*, ut, ex *Boecleri* consilio, *Arrianus* & *Curtius* inter se conferrentur, sicque una opera utraque

(a) Exstat honorificum ejus de hoc opere testimonium *Bibl. Græc. Vol. IX. pag. 403.* Post *Gronovium*, inquit, vidi *Arriani* libros de *Expeditione Alexandri* recensitos novo ac diligenti studio, divisos in minores sectiones, notisque eruditis & locupletissimo *Indice Græcarum vocum* præfixamque instructas a *Rev. Viro. Ge. Rappelio*, *Ecclesiæ Lunenburgensis* Pastore, quos in usus studiosorum *Græcæ linguae* in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ.

que lingua excoli posset : nihil antiquius habuit , quam
ut Curtii loca , ubi vel consentiat cum Arriano , vel al-
ter alteri mutuum lumen præbeat , diligenti opera
indicaret. Leve fortasse est , sed monendum tamen ,
RAPHELIUM singula capita , in quæ divisi sunt libri
in Gronoviana editione , in minores sectiones vel
versus divisisse , ne , ob unum verbum inde citatum ,
opus esset integrum caput perlegere. Nos insuper sin-
gulis libris Summarium præfigendum curavimus ; de-
dimusque operam , ut quælibet pagina tantum versio-
nis Latine , quantum textus Græci , caperet. Quo
baud parum lectoris commoditati consultum putamus.
At enimvero hæc , quæ diximus , omnia & præstan-
tia & utilitate longe superat Index Græcus copiosissi-
mus , tanto confectus studio , tamque exquisita Græcæ
linguæ scientia , ut nihil in hoc genere perfectius de-
derit eruditorum hominum industria. Hic quam uti-
litatem afferat vel in corruptis obscurisque Arrianæ
locis restituendis & interpretandis , vel in Lexicis
novis verborum significationibus , & verbis adeo ,
augendis ; quo quis peritior fuerit literarum Græca-
rum , eo magis re ipsa experiundoque cognoscat. Si-
lenti prætereo Indicem rerum memorabilium , Sum-
marium generale , Notasque & Variantes Ecloga-
rum Photii , operi præmissarum. Quemadmodum ve-
ro nullis sumtibus pepercimus , ut Arrianus typis
quam elegantissimis excuderetur : sic etiam errores
typographicos omnes acerrima cura tollendos curavi-
mus. Ne multa ; damus editionem ita omni ex parte
ornatam , vix ut RAPHELIUS ipse meliorem sibi voto
fungere potuerit. Cultissimum vero hoc Raphelianæ

X L E C T O R I.

ingenii monumentum, jam anno 1709. absolutum, ad hoc usque tempus in privatis scriniis detituit, sæpe oblatum Germanis librariis, sed semper fastidiose reiectum. Ac nescio, an etiam nunc tenebris oblitum lateret, nisi casu quodam notitiam contraxissem cum doctissimo humanissimoque Viro, CONR. ARN. SCHMIDIO, qui tum aliis rebus dignum se RAPHELIO generum præstat, tum pietate illa, qua elegantissimum soceri opus ad posteritatis memoriam transferendum curavit. Hujus enim singulari liberalitati Autographum acceptum refero: cui omnes literarum studiosos maximas pro tanto beneficio gratias mecum agere, par est. Vale.

P H O T I I

PATRIARCHÆ CONSTANTINOPOLITANI

E X

ARRIANI SCRIPTIS

E C L O G Æ

CUM INTERPRETATIONE

ANDREÆ SCHOTTI

**ET LECTIIONIBUS VARIANTIBUS
ANNOTATIONIBUSQUE**

DAVIDIS HOESCHELII

Ex editione ejus Augustana quæ prodiit 1601.

A P P I A N O Y

ΤΑ' ΚΑΤΑ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ, 'ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ Ζ'.

A R R I A N I

DE ALEXANDRI MAGNI REBUS GESTIS LIBRI VII.

COMPENDIA LITERARUM.

A. S. codex Andreæ Schotti, C. V. cod. Vaticanus, C. B. cod. Bavaricus, M. M. cod. Maximi Margunii, H. St. cod. Henr. Stephani, H. St. 2. vetus ejusdem codex. J. S. Josephus Scaliger,

ΑΝΕΓΝΩΣΘΗ Ἀρι-
 α-
 τοῦ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον
 ἐν λόγοις ἑπτὰ, ἐν αἷς
 διεξέρχεται τὰς τε πρὸς
 Ἀθηναίους σπονδὰς, καὶ τοὺς ἄλ- 5
 λους Ἕλληνας, ἃν μὲντοι Λακε-
 δαιμονίων καὶ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν
 περῶντων ὅπως τε μάχαις τισὶ
 κατεσρέψατο Πέρσας, ἐν Γρανικῷ μὲν
 τοὺς σατράπας Δαρείου, κρατιῶν ἄ- 10
 ρωτες δισμυρίους μὲν ἵππεῖς, πε-
 ζοὺς δὲ κατὰ μικρὸν ἴσους, τοὺς
 σύμπαντας καταπολεμήσας ἐν Ἰτ-
 σῷ δὲ αὐτὸν τε Δαρεῖον, καὶ τοὺς
 ἄμφ' αὐτὸν, κατακράτος τρεψάμε- 15
 νος, καὶ συλλαβὸν ἀρχμαλιότους,
 πᾶδας τε καὶ αὐτὴν γυναῖκα ἐν

13. κατὰ] παρὰ.

MUS ARRIAN
 De rebus gestis A-
 lexandri Magni libros
 m. Refert ipsum
 sibus, cæteris-
 que Græcis, Lacedæmoniiis ex-
 ceptis, fœdus inivisse, ac dehinc
 in Asiam trajecisse, præliisque
 Persas fregisse, & ad Granicum
 quidem Darii Satrapas, copias
 ducentes equitum xx m, pedi-
 tes pæne totidem, omnes de-
 bellasse: ad Isum verò Darium
 cum exercitu fudisse fugasse-
 que, & liberos, atque adeò uxo-
 rem cepisse. In Arbelis, sive in
 Gaugamelis tandem & ipsum
 Darium superasse, & hunc fu-
 gientem à suis occisum esse.
 Suffectum deinde ab iisdem in
 Ἀρ-

Ἀφίλοις δὲ, ἦτοι ἐν Γαυγαμήλοις, εἰς
 τέλος αὐτῶν ἐκινήσας· ὅπως τε Φεύ-
 γων Δαρείος ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνέβη· ἀν-
 κήθη δὲ αὐτὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν περὶ αὐ-
 τὸν εἰς βασιλέα Βῆττος· ὅπως τε ὤρε- 5
 ρον Βῆττος Ἀλέξανδρος λαβὼν, τῆς εἰς
 Δαρείον τόλμης ἐλωβήτατό τε καὶ ἀνεί-
 λεν ἔτι τε ὅπως ἐν μάχαις Ἀλέξανδρος
 ἐπτάκις ἐτραβῆ· καὶ ὅπως εἶλε τὰ ἐν
 Παγασαῖς βασιλεία χρήματα· καὶ ὅτι 10
 πευθεὶς ὡς Φιλώτας εἶη βουλὴν κατ'
 αὐτοῦ μελετῶν, ἀνείλεν αὐτόν τε καὶ
 τὸν πατέρα Παρμενίωνα. ἐγένετο δὲ καὶ
 τῶν Σογδιανῶν βασιλείων κύριος. καὶ
 Σαῖδας δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ μάχῃ ἐκρά- 15
 τησεν. ὅπως τε τὸ τοῦ Κλείτου πάθη-
 μα τοῦ τῇ ποτῇ παρενεχθέντος Ἀλε-
 ξάνδρου συνέβη, καὶ οἷον πένθος ἀνανή-
 ψας ἐπεδείξατο. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐκ παίδων
 κατ' Ἀλέξανδρου ἐπιβουλὴ· καὶ ἐπὶ 20
 τούτῃ πόλει. ὅπως τε ἡ ἐν τῇ Σογ-
 διανῇ Πέτρα ἐάλω, καὶ ἡ γυνὴ Ὀξυάρ-
 του, ὅς ταύτης τῆς χώρας ἐβασίλευεν.
 ἀλλὰ καὶ ἡ θυγάτηρ Ῥωξάνη, ἣν ὤρερον
 Ἀλέξανδρος γάμου νόμῳ γυναῖκα ἡ- 25
 γάγετο.

Καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ἐκ Βάκτρων ἐπὶ
 Ἰνδοὺς ἐλάσας, μάχαις ἐκράτησε, καὶ
 πόλεις αὐτῶν πολιορκίᾳ πολλὰς εἶλεν·
 ἐν αἷς καὶ τὴν καλουμένην Ἀορνον πα- 30
 ραλαβὼν, εἰς τὴν Ἀσκακίων χωρὶς ἐμ-
 βάλλει. ἐξεύχθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰνδὸς ποτα-
 μὸς Πλωίος, καὶ διαβὰς, Πῶρόν τε τὸν

Darii locum regem Bessum,
 æque postmodum ab Ale-
 xandro captum, & ob auda-
 cem in Darium injuriam lu-
 dibrio affectum, vitæque pri-
 vatum. Adhæc septies Ale-
 xandrum inter pugnandum
 fuisse vulneratum, regias-
 que in Pagasis opes sustu-
 lisse. Cum item persuasum ei
 esset Philotam insidias moli-
 ri, cum parente Parmenione
 interficiendum ipsum curas-
 se. Sogdianorum quoque re-
 gnorum potitum esse, & A-
 siæ Scythas prælio vicisse.
 Clitum ab Alexandro potu
 correpto, interemptum, ma-
 gnumque mox eum facti, ut
 ad sobrietatem redierat, mor-
 rorem ostendisse: adhunc &
 Alexandro etiamnum pue-
 ro structas fuisse insidias, po-
 nasque idcirco irrogatas.
 Petram illam, quæ in Sog-
 dianâ regione est, occupa-
 tam esse, captâ Oxyarti, qui
 regioni illi imperitabat, con-
 juge, unâ cum Roxanâ filiâ,
 quam post Alexander uxo-
 rem rite duxerit.

Alexandrum ex Bactris ad
 Indos profectum, pugnâ il-
 los superasse, urbesque eo-
 rum plurimas obsidione ce-
 pisse: in his & Aorno (quæ
 dicitur) occupatâ, in Asaca-
 norum provinciam perve-
 nisse. Navibus præterea In-
 do

16. πάθημα τοῦ τῇ ποτῇ] J. S. πάθημα τῇ ποτῇ legit, omisso τοῦ articulo,

17. τῇ ποτῇ] al. ποταμῷ.

19. ἐπεδείξατο] ἐπεδείξατο.

31. Ἀσκακίων] Ἀσκάνη.

do flumine constrato, trajecisse, & Porum Indorum regem uno devictum prælio, vivum cepisse, humaniterque complexum, latius etiam quam antea regnare jussisse. Indos fluvios, non secus atque Nilum, æstate augeri, hie-me verò minui memorat. Refert item alium quendam Porum, Indis quoque imperantem, quem & facinorosum fuisse ait. Alexandrum verò dum hunc perse-quitur, Hydaspem fluvium transivisse, ejusque accolæ Indos bello superasse: horum quoque oppida ingentia, & frequenter habitata armis cepisse, tetendisseque porro ad Hyphasim flumen: quod dum transmittere Alexander pararet, tumultuari militem cœpisse, quod nec labores assiduos toleraret, nec belli quietem, sinemque expeditionis videret. hac de causâ, relicta Indiâ, reverti coactum Alexandrum. Atque hic quintum librum scriptor clausit.

Sexto itaque libro, frequen-tes ab Alexandro redeunte pugnas cum hoste commissas, ingentesque partas victorias commemorat. Quibus in præliis fortiter dimicantem ad superiora quinque vulnera, alia iterum duo accepisse, ac licet è septimo moriturus videretur, commodè tamen fuisse curatum. Ex Indiâ revertentem, terrestri ipsum itinere profectum esse, Nearchο alterâ exercitus parte commissâ, ac per mare redire jussō. Conve-

Ἰνδοῦ βασιλέα ἐνίκησε μὲν μὲν καὶ εἶλε ζωγρίαν· εἶτα καὶ Φιλοφρονησάμενος, πλείονα ἄρχων ἢ πρότερον ἔδωκε. λέγει δὲ ὅτι οἱ Ἰνδοὶ ποταμοὶ, καθάπερ καὶ ὁ Νεῖλος, θέρους μὲν αὖξονται, χειμῶνος δὲ μειοῦνται. διαλαμβάνει δὲ καὶ ὅπως ἕλλον τινὰ Πῶρον, καὶ αὐτὸν Ἰνδοῦ βασιλεύοντα, ὃν καὶ εἰς Ἰοκακίαν ἐλάσαι λέγει, τοῦτον διώκων Ἀλέξανδρος τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν ἐπεραιώθη, καὶ τοὺς ταύτην οἰκοῦντας Ἰνδοὺς ἐχειροκράτησεν καὶ πόλεις αὐτῶν μεγάλας καὶ πολυαπὸρώπους ἐπολιορκήσας, ἐπὶ τὸν Ἰφασιν ποταμὸν ἐχώρει· ἐπεὶ δὲ διαβαίνειν καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος ἐμελλεν, ἐς ἑσπριν ἐκινήθη τὸ πλῆθος, οὐ φέροντες ἔτι τοὺς πόρους, καὶ τὴν ἀπέραντον ἐκστεινάν. καὶ τοῦτο αἷτιον Ἀλεξάνδρῳ τῆς ἀπ' Ἰνδοῦ ὑπογραφῆς κατέβη.

Εν δὲ καὶ ὁ πέμπτος τοῦ συγγραφέως ἀποκραινοῦται λόγος. ὑποσέφοντι δὲ Ἀλεξάνδρῳ, ὡς ὁ ἕκτος ὑπολαμβάνει λόγος, μάχαι τε αὐτοῖ καὶ νίκαι γίνονται λαμπραὶ· ἐν οἷς λαμπραῖς ἀγωνιζόμενος, ἐπὶ ταῖς προτέραις πέντε πληγαῖς δεύτερον ἔτι βάλλεται· ὃν ἐπὶ τῇ ἐβδόμῃ καὶ τελευταίᾳ ἐδόκει, εἰ καὶ οὐ χαλεπῶς περιεγένητο. καὶ αὐτὸς μὲν ἐξ Ἰνδοῦ ὑποσέφον, διὰ γῆς ἐποιεῖτο τὴν ἐπάνοδον,

αὐτὸν, Νέαρχον δὲ στρατὸν παρέσχεον, ἵνα περὶ τὴν διὰ θαλάσσης πορείαν. καὶ συμβάλλουσιν ἀλλήλοις τὰ ἀπὸ γῆς καὶ θαλάσσης στρατόπεδα περὶ Καρμανίας. ἀπὸ Καρμανίας δὲ Ἀλέξανδρος 5 εἰς Περσίδα. Νέαρχος δὲ εἰς τὴν Σουσιανὴν γῆν ἐπετρέψεν ἀποπλεῖν, καὶ τοῦ Τύγριτος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς· καὶ διαλαβόντες τὸν τοῦ Νέαρχου περίπλουν Ἰνδικῇ φράσει, ἢ ἐπὶ γραφομένη 10 αὐτῇ ἰδίᾳ Ἰνδικῇ.

Ἀλέξανδρος δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον ἡμελημένον ἐπισκευάζει, καὶ Κάλανον τὸν γυμνοσοφιστὴν, αἰτησάμενον εἰς πῦρ ἐπελθεῖν, ὅτι νόσος αὐτὸν ἠνάχλει, παρ- 15 ὅσῃ κατὰ τὰ πάτρια τελευτήσκει. ἐπιτελεῖ δὲ καὶ γάμους αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἑτέρων λαμπροῦς· αὐτὸς μὲν τὴν πρεσβυτέτην τὴν Δαρείου παῖδαν, Ἀρσινόην αὐτῆς ὄνομα, ἀγόμενος· καὶ τὴν νεωτέ- 20 τήν δὲ τῶν Ὀχου θυγατέραν, ἣ Παρυσάτις ὀνομάζετο, Ρωξάνην γὰρ ἤδη προηγμένην ἐτύγχευε· τὴν μὲν τοὶ Δρύπετον, καὶ αὐτὴν θυγατέρα οὖσαν Δαρείου, Ἡ- Φασίανι δίδουσι· Κρατερῷ δὲ Ἀμασρί- 25

nisse utrasque copias, cum maritimas, tum terrestres ad Carmaniam. A Carmania deinde in Persidem Alexandrum progressum, imperato ut Nearchus in Susianorum regionem cursum, & ad Tigridis fluminis ostia institueret. Hanc autem Nearchi navigationem Iōnicā describit dialecto Arrianus, eamque proprio titulō INDICA indigitat.

Alexander post hæc neglectum Cyri sepulcrum adornavit, & Calanum Gymnosophistam, qui flammis se committere vellet, quod morbo tentaretur, patrio extingui ritu permisit. Nuptias adhæc cum suas, tum aliorum splendide celebravit. Ipse quidem natu maximam Darii filiam, Arsinoēn nomine, duxit, natuque minimam filiarum Ochi, quæ Parysatis dicta. Roxana enim jam antea ducta erat. Drupetin, Darii quoque filiam,

6. εἰς Περσίδα] μὲν ἐν Περσίδα.

11. Ἰνδικῇ.] Ἀρριανοῦ Ἰνδικὰ inscribuntur in edit. H. St.

13. Κάλανον] H. St. 2. Καλανόν. Sphinx ei nomen fuit, inquit Plutarchus, sed quod congestos secum Indica vocæ Καλὸς (id est salve) compellasset, a Græcis Calanus est dictus. Josephus Lib. I. contra Apionem & Euseb. Lib. IX. evang. præpar. Philosopher Indis Calanos dici, ex Aristotele probant, cujus verba e Cleaschi Lib. I. παρὰ ὅσων ipsa adferunt. De Calano apud Philonem locus est corruptus p. 602, & pro τίνος ἔνεκεν ἔξιον με legendum cum M. S. Aug. τίνος ἔνεκεν ἔξιον με τοῖς, Ἰνδικῇ ἐπιδείξαις Ἀλέξανδρος.

14. αἰτησάμενον εἰς πῦρ ἐπελθεῖν] Arrianus Lib. VII. Plutarchus in vita Alex. M. Athenæus l. 10. Eustath. ad vs. LII. ἃ Iliados.

17. Confusa sunt hæc περὶ γάμων. J. S.

19. Ἀρσινόη] Βαρσίνη Arrianus Lib. VII.

22. Ρωξάνην] ἢ Ὀξυάρτου τοῦ Βασιλέως πατρὸς.

23. Δρύπετον.] al. Δρόπετον.

25. Ἀμασρίνην] vel cum editis Ἀμασρήνην. Sequitur apud Arrianum, Περσίαν δὲ τὴν Ἀτροπάτην τοῦ Μιθρίδους σατράπην παῖδα ἰδίᾳ.

Ham, Hephæstioni nuptui de-
dit: Cratero Amastrinam, Pto-
lemæo verò & Eumeni, Artac-
canam & Artonem Artabazi fi-
lias tradidit: Nearchus Barsines
& Meltoris filiam uxorem de-
dit: Seleuco Spitamenis filiam.
Cæteris quoque sociis clarissi-
mas Persarum ac Medorum fi-
lias numero fere LXXX stabili
connubio junxit, factis Persa-
rum ritu ac jure nuptiis. Ma-
cedonum quoque veteranos
exauكتورatos in Macedoniam
misit: & Antipatrum interim
recens collectas copias sibi ad-
ducere jussit. Dum hæc agun-
tur, Harpalus regias furatus o-
pes, fugâ dilapsus cujus obitu
ingenti mœrore consternatus
Alexander est, atque incredi-
biles in rogam ac iusta facienda
sumptus fecit. Quo item tem-
pore legati ex Africâ & Car-
thagine ad illum missi: immo
ex Italiâ, ut hic refert. Cujus
quidem Italiæ incrementum,
illos intuitus, denunciando
prædixit. In Babyloniam eundi-
cupido ipsum incessit, & obi-
tum vates denuntiant: cumque
inconsiderate quidam in thro-
no ejus consedisset, ex eo jam
certius mortem ejus augures
prædixerunt. Classen nihilo-
minus profectiioni adornat, ut
in Arabes moturus multitudi-

νην. Πτολεμαίῳ δὲ καὶ Εὐμενί τὰς
'Αρταβάζου παῖδας, 'Αρτακάναν
καὶ 'Αρτόνην. Νέαρχος δὲ τὴν Βαρ-
σίνης καὶ Μέλτορος παῖδα. Σελεύκος
5 δὲ τὴν Σπιταμένους· καὶ τοῖς ἄλλοις
ἐταίροις τὰς δοκιματάτας τῶν Περ-
σῶν καὶ Μήδων παῖδας, ἕχρι καὶ ἐς
ὀγδοήκοντα. καὶ οἱ γάμοι δὲ νόμος
τῷ Περτικῷ ἐποιήθησαν. πέμπει δὲ
10 καὶ τοὺς ἀπομάχους τῶν Μακεδόνων
εἰς Μακεδονίαν, ἄλλους ἀντ' αὐτῶν
νεοσυλλέκτους ἀποφέρειν αὐτῷ
προστάξας Ἀντίπατρον. ἐν τούτῳ
καὶ Ἀρπαλος βασιλικὰ λαβὼν, ὥ-
15 χετο Φεύγον, χρήματα. τελευταῖ
καὶ Ἡφαισίων· ἐφ' ᾧ μέγα πένθος
'Αλεξάνδρῳ ἐποιήθη, καὶ π. 3. δά-
πανος ἢ ἐπὶ τῷ σώματι πυρ... αὐτῷ κη-
δεῖα· ἐν ᾧ καὶ οἱ πρέσβεις Λιβύῃ τε
20 καὶ Κερκυράδων πρὸς αὐτὸν ἀφίκον-
το, καὶ Ἰταλῶν δὲ παραγενέσθαι φη-
σί. καὶ ὅτι τὴν αὔξησιν τῶν Ἰταλῶν
εἰς αὐτοὺς ἰδὼν, προεῖπε καὶ ἀπεφή-
νατο. ὁρμᾷ δὲ καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα,
25 καὶ προλέγουσιν αὐτῷ οἱ μάντιες τὴν
τελευτήν· καὶ ἐπικαθίζει τις αὐτοῦ
τῷ θρόνῳ παραλόγως, ἐξ οὗ μᾶλλον
ἐξοικάνισο τοῖς μάντεσιν αὐτοῦ ἢ τε-
λευτή. παρεσκευάζετο δ' αὐτῷ ὄμιον
30 τὸ ναυτικόν, ὡς ἐπὶ Ἀῖγῶνα τοὺς
πολλοὺς, οἱ δὲ δύο μόνον σέβουσι θεοὺς,
'Οὐρανὸν καὶ Διόνυσον. καὶ ταῦτα

παρα-

2. 'Αρτακάναν καὶ 'Αρτόνην] H. St. 2. 'Αρτακάναν sicque liber editus, qui
idem pro 'Αρτόνην habet 'Αρτάναν.

3. Νέαρχος δὲ τὴν Βαρσίνης καὶ Μέλτορος παῖδα Σελεύκος δὲ τὴν Σπιταμένους.
καὶ τοῖς ἄλλοις cet.] Arriani vulgata cetera, Νέαρχος δὲ τὴν Σπιταμένους
τοῦ Βακτρίου παῖδα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις cet.

19. Λιβύῃ] Λιβύον.

22. ἔνθεον] ἴσ. ἔφην.

κατασκευάζομενος, καὶ τῆς νότου
 ἤ ἐπικρατούσης, κατὰ λυεὶ τὸν
 βίον. ἡ δὲ τελευταῖα αὐτοῦ ἄλλοις
 ἄλλας ἀναγέγραπται, καὶ πολ-
 λαὶ περὶ αὐτῆς ἐξηνέχθησαν δια- 5
 φασίαι. ἐβίω δὲ δύο καὶ τριάκοντα
 ἔτη, καὶ τοῦ τρίτου μῆνας ἐπέλα-
 βεν ὀκτώ. ἐβασίλευσε δὲ τούτων,
 ταῖς τε ὀκτὶ μῆνας καὶ ἔτη ιβ'.
 ἐπικρατεῖ δὲ αὐτὸν ἐπὶ πάσαις σχε- 10
 δὴν τι ταῖς ἀρεταῖς ἐς τὰ μέγιστα ὁ
 συγγραφεύς, καὶ ὁ ἔβδωμος ἀπαρ-
 τίζεται λόγος, ὃν ἐκδέχεται βι-
 βλίον ἐν, ἡ Ἰουδαίᾳ.

ne innumerabiles, qui duos dun-
taxat Deos , Cœlum & Bac-
chum, colerent. Hæc dum præ-
parat , vi morbi superatus , vitâ
decessit. De ejus excessu varii
varie scripserunt, multa que eti-
am pugnancia prodiderunt. Vi-
xit annos duos supra triginta, &
menses octo: quibus octo mensi-
bus, annisque duodecim regna-
vit. Laudatur mirifice ab hoc
scriptore Alexander, ob singula-
rem virtutum ferè omnium præ-
stantiam, in quo septimus de-
finit liber , quem *Indica* excipit
historia, libro singulari.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥΤΑ
ΜΕΤΑ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ,
ΕΝ ΛΟΓΟΙΣ Ι.

EJUSDEM ARRIANI
DE REBUS POST ALEXAN-
DRUM GESTIS LIBRI X.

ΣΤΗΝ ΕΓΡΑΦΗ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ 15
μετὰ Ἀλέξανδρον ἐν λόγοις
δεκα. ἐν αἷς διαλαμβάνει τὴν τερά-
στιον τῆς κρατίας, καὶ τὴν ἀνάγκην
Ἀρριδαίου, ὃς ἐκ Φιλίνης τῆς Θεσ-
σαλῆς Φιλίππῳ τῷ Ἀλεξάνδρου 20
πατρὶ ἐγγενέητο ἐφ' ᾧ καὶ Ἀ-
λέξανδρον, ὅτι ἔμελλεν ἐξ Ἀλεξ-
άνδρου τίκτειν Ρωξάνη, συμβατι-
λεύσει αὐτῷ. ὁ γέγονεν, εἰς Φῶς
ἐχθρόντος τοῦ παιδός. τὸν Ἀρρι- 25
δαίου γὰρ ἀνειπόντες, μετανόμα-
σαν Φίλιππον. διεφέρετο δὲ ἐς ἄλ-
λούς, τὸ πεζόν καὶ τὸ ἵππικόν.
ὅτι ἐμέγιστοι τῶν ἵππέων καὶ τῶν
ἡγεμόνων Περδίκκας ὁ Ορόντου, 30

SCRIPSIT idem *Res post A-*
lexandrum gestas libris decem,
quibus militarem exercitus se-
ditionem complectitur, electio-
nemque eâ conditione factam
Arridæi (quem Philippo patri
Alexandri peperit Philine mu-
lier Thessala) ut & Alexander
[infans] quem Roxana Alexan-
dro paritura erat, simul regnaret.
quod etiam evenit, edito in lu-
cem infante. Igitur Arridæum
regem renunciantes, Philippum
cognominarunt. Tumultuati ve-
rò sunt, & invicem dissenserunt
pedites, equitesque. In quibus
& equitum, & ducum princi-
pes erant, Perdiccas Oronti f.
& Leonnatus Anthæi & Ptole-
mæus

mæus Lagi f. post hos Lysimachus Agathoclis f. & Ariston Pifæi f. & Pithon Crateuæ f. & Seleucus Antiochi f. & Eumenes Cardianus, qui quidem equitum dūctores fuere: ped-
tum verò Meleager. Missæ de-
hinc variæ utrinque legationes:
tandemque convenit inter pedi-
tes, qui jam antea regem nomi-
nant, & equitum duces, ut An-
tipater in Europâ belli impera-
tor esset, Craterus regni Arridæi præfectus, Perdikkas verò
legionis, quam Hephæstion du-
xerat, Chiliarchus (quod qui-
dem regni totius erat procura-
tionem illi, tutelamque commit-
tere) Meleager denique Perdic-
cæ vicarium præfectum ageret.
Cum itaque postea exercitum
lustrare Perdikkas simularet, se-
ditionis auctores præcipuos
comprehendit, comprehensos-
que, tanquam jubente Arridæo,
ipsoque inspectante, occidit. quo
ex facto terror reliquos pervas-
sit. Post paulo & Meleagrum in-
terfecit. Hinc suspectus omnibus
Perdikkas, cæteros quoque ipse
suspectos habere cœpit: quos
tamen ad præfecturas nihilo se-
cius, tanquam Arridæo jubente,
provehere statuit. Et verò Ptole-
mæus Lagi f. Ægypto & Afri-

καὶ Λεονάτος δ' Ἀνταῖος, καὶ Πτο-
λεμαῖος δ' Λάγου. τῶν δὲ μετ' ἐ-
κείνους, Λυσίμαχος τε δ' Ἀγαθο-
κλέους, καὶ Ἀριστόνους δ' Πειθαίου,
καὶ Πίθων δ' τοῦ Κρατέα, καὶ Σέ-
λευκος δ' Ἀντιόχου, καὶ Ἐυμμένης
δ' Καρδιανός· οὗτοι μὲν οὖν ἡγεμό-
νες τῶν ἱππέων. [καὶ] Μελέαγρος
δὲ τῶν πεζῶν. εἴτα διαπρεσβεύον-
ται πρὸς ἀλλήλους πολλάκις. καὶ
τέλος συμβαίνουσιν ὅτι τὸν βα-
σιλέα ἀντιπόντες πεζοὶ, καὶ οἱ τῶν
ἱππέων ἡγεμόνες· ἐφ' ᾧ Ἀντίπα-
τρον μὲν στρατηγὸν εἶναι τῶν κατὰ
τὴν Ἑυρώπην, Κρατερόν δὲ προσέ-
τιν τῆς Ἀρριδαίου βασιλείας,
Περδίκκην δὲ χιλιάρχον χιλιάρ-
χίας, ἧς ἦρχεν Ἡφαισίων· τὸ δὲ
ἦν ἐπιτροπὴ τῆς ὅλης βασιλείας·
Μελέαγρον δὲ ὑπαρχὸν Περδίκκου.
Περδίκκας δὲ τὸν στρατὸν καθάρασε
σκηψάμενος, τοὺς ἐπιφανεστάτους
τῆς γενομένης συνέλαβε σάσεως.
καὶ συλλαβὴν ὡς ἐκ προτάξεως
Ἀρριδαίου· αὐτοῦ παρόντος, ἀνεί-
λε, δέος ἐμποιήσας τῇ λοιπῇ πλῆ-
θει. ἀναιρεῖ δὲ οὐ πολλῇ ὕστερον καὶ
Μελέαγρον. ἐξ ὧν Περδίκκας ὑπ-
οπτος ἐς πάντας ἦν, καὶ αὐτὸς
οὐκ ὤπτευεν. ὅμως ἐς σατραπείας
ἀναιπεῖν, οὓς ὤπτευεν, ὡς Ἀρρι-
δαίου κελεύοντος, ἔργον. καὶ δὴ Πτο-
λεμαῖος μὲν ὁ Λάγου, Αἰγύπτου
καὶ

5. Πίθων] M. M. Πείθων, H. St. 2. Πύθων.

ibid. Κρατέα] Κρατεῖα.

12. ἀντιπόντες] ἀπρόντες.

19. ὅλης] συμπασης.

22. σκηψάμενος] σκαψάμενος.

καὶ Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα τῆς Ἀρράβων γῆς
ἔσται Αἰγύπτῳ, ἄρχιν ἐπετάχθη·
Εὐφράτης δὲ, ὃ ἐξ' Ἀλεξάνδρου τῆς
κερκετίας ταύτης ἄρχιν τεταγμέ-
νης, Πτολεμαῖος ὑπαρχος εἶναι. τῆς δὲ 5
ἐν αὐτῇ Συρίας, Λαομέδον, Φιλώτας
ἐκ Κιλικίας, καὶ Περσὶν Μηδείας· Εὐ-
μενὴς δὲ ὁ Καρδιανὸς Καππαδοκίας
καὶ Παφλαγονίας, καὶ ὅσα τοῦ Πόν-
του τοῦ Εὐξεινίου σύνορα ἔσται ἐπὶ πό- 10
λιν Τραπεζοῦντα Σινωπέων ἄποικον·
Περμφύλιον δὲ, καὶ Λυκίαν, καὶ Φρυ-
γίαν τῆς μεγάλης Ἀντίγονος. Κα-
ρὶ καὶ Κάσσανδρος. Λυδῶν δὲ Μέναν-
δρος. τῆς δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυ- 15
γίας Λεωνάτος, ὃ ἐξ' Ἀλεξάνδρου
μὲν Κάλας ὄνομα, κατέχει, ἔπειτα
Δήμαρχος ἐπετέτραπτο. τὰ μὲν οὖν
κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡδὲ ἐνεμύθη.

Τῶν δὲ κατὰ τὴν Εὐρώπην, Θράκης 20
μὲν καὶ Χερρόνητον, καὶ ὅσα Θραξί-
νιοι εἶναι, ἔς τε ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐ-
κ Σαλμυδεσσῶν τοῦ Εὐξεινίου Πόντου
καίοντα, Λυσιμάχῳ ἡ ἀρχὴ ἐπετέ-
τραπτο· τὰ δὲ ἐπέκεινα τῆς Θράκης, 25
ἕως ἐπὶ Ἰλλυρίους καὶ Τριβάλλους καὶ
Ἀγριάντας, καὶ αὐτὴ Μακεδονία καὶ
Ἠπειρος ἕως ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Κεραύνια
ἰσχυρὰ, καὶ οἱ Ἕλληνες σύμπαντες,
Κριτεῖον καὶ Ἀντιπάτρῳ ἐνεμύθη. καὶ 30
ἡ μὲν νέμῃσις οὕτω. πολλὰ δὲ καὶ ἄ-

tutus fuerat, Ptolemæi vica-
rius præfectus fit. Syriæ dein-
de quæ huic satrapia subja-
cet, Laomedon impositus.
Philotas Ciliciæ præfectus
est, ut Pithon Mediæ. Eume-
nes verò Cardianus Cappado-
ciam & Paphlagoniam, quæ-
que Ponto adjacent Euxino
suscepit, adusque Trapezun-
tem Sinopensium coloniam.
Pamphylis, & Lyciis, magnæ-
que Phrygiæ Antigonus da-
tus. Cares Cassandro obvene-
runt; Lydi Menandro: ut Le-
onnato illa Phrygia, quæ per-
tinet ad Hellespontum, quam
ab ipso Alexandro Calas qui-
dam nomine obtinebat, etsi
deinde Demarcho commissa
fuerit. Ita tunc Asia est distri-
buita.

Per Europam verò, Thra-
ciæ quidem & Cherroneso,
gentibusque Thraciæ finiti-
mis, usque ad mare quod
Salmydessum Ponti Euxini
urbem attingit, Lydimachus
præfectus datus. At quæ ultra
Thraciam usque ad Illyrios,
Triballos, & Agrianos per-
tinent; ipsaque adeo Macedo-
nia, & Epirus ad Cerau-
nios usque montes pertin-
gens, cum Græciâ universâ,
Cratero & Antipatro obve-
nerunt.

10. σύνορα ἔσται ἐπὶ πόλιν Τραπεζοῦντα] H. St. 2. σύνορα ἔσται ἐπὶ πόλιν ἑλλὰ-
δα Τραπεζ.

11. ἔσται] ἴσ. ἔς τε.

16. ὃ.] αἱ. ἡν.

22. ἔς τε] αἱ. ἔσται etiam hoc loco, illud A. S. & C. B. 2.

24. ἐπετέτραπτο] ἐπετράπη.

28. ἕως] ἕ.

29. σύμπαντες] ἅπαντες.

nerunt. Ita hæc divisio facta: nam plurima loca, ut ab Alexandro relicta erant, indigenis parentia præfectis, indivisa permanserunt. Interea & Roxana prægnans parit filium, quem mox regem militaris turba renunciavit: & seditionibus ab Alexandri excessu omnia replebantur. Etenim Antipater cum Atheniensibus, cæterâque Græciâ, quam Leosthenes Imperator defendebat, bellum gessit: primumque victus, & in angustias adductus, superior tandem evasit, amisso tamen Leonnato, qui suppetias Antipatro attulerat. Lysimachus quoque cum Seutha Thrace nimis audacter confligit pro imperio. Cum paucis enim pugnans, etsi strenue se gereret, tamen confectus est. Perdiccas item cum Ariarathæ Cappadociæ præfecto conferuit, quod Eumeni ibi imperare iusso non cessisset. uno itaque hic & altero prælio superior, captum illum suspendit, Eumenemque in regnum restituit. Craterus verò Antipatro portans adversus Græciam auxiliares copias, victoriæ illius auctor, quâ victi Græci, exstitit. Quamobrem utrique dicto audientes, imperata deinceps absque tergiversatione fecerunt. Et hæc quidem libris quinque complectitur.

Sextus refert Demosthenem & Hyperidem Athenienses fugisse. Aristonicum item Marathonium, & Himeræum Demetrii

διανεμήτα ἔμεινεν ὑπὸ τῶν ἐγγυερῶν ἀρχόντων, ὡς ἐτάχθησαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐχόμενα. ἐν τούτῃ Ῥωξάνη κύει, καὶ τίκτει· καὶ εἰς βασιλέα τὸ τεχθὲν ἀνείπε τὸ πλῆθος· εἰς αὐτὸν δὲ, μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, πάντα ἐπληροῦτο. καὶ πολεμῆι Ἀντίπατρος πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, Λεωσθένους αὐτοῖς στρατηγούντος. καὶ τὰ πρῶτα ἡττόμενος, καὶ εἰς ἀπορίαν συγκλειόμενος, ὕστερον ἐκράτει. ἀλλὰ πίπτει καὶ Λεοννάτος ἐπιβοηθεῖν δοκῶν Ἀντιπάτρῳ, καὶ Λυσίμαχος δὲ Σεύθῃ τῷ Θρακὶ πολεμῶν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς παραβόλως, σὺν ὀλίγοις γὰρ, καὶ εὐδοκίμῳ, ὅμως ἀνῆλθῃ. πολεμῆι δὲ καὶ Περδίκκας Ἀριαράθῃ τῷ Καππαδοκίᾳ, ὅτι Ἐυμενεῖ, ἄρχεῖν ἐπιτετραμμένῳ, τῆς ἀρχῆς οὐκ ἐξίστατο· καὶ δυσὶ νικήσας μάχαις καὶ συλλαβὼν, ἐκρέμασεν, Ἐυμενεῖ τὴν ἀρχὴν ἀποκαταστήσας. Κρατερὸς δὲ συμμαχῶν Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῶν Ἑλλήνων αἰτίος τῆς νίκης, ἧς ἐνίκησαν αὐτοὺς, γέγονεν. ἐξ οὗ καὶ ἅπαντα, ἅπερ ἂν αὐτοῖς Κρατερὸς ἐπέταττε καὶ Ἀντίπατρος ἀπροφασίως ἐπράττετο. καὶ ταῦτα μέχρι τοῦ πέμπτου βιβλίου.

Ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ διαλαμβάνει, ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηναίων, οἱ ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Ὑπερίδην, ἔφυγον. Ἀρι-

12. συγκλειόμενος] al. κλειόμενος.

34. ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηναίων, οἱ ἀμφὶ] H. St. 2. ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηναίων οἱ ἀμφὶ. A. S. ὅπως οἱ ἐξ Ἀθηναίων ἀμφὶ.

Ἀρσένιος τε ὁ Μακεδόνιος, καὶ Ἰ-
 ραίος ὁ Δημητρίου ὁ Φαληρέως ἀ-
 δελφός, τὰ μὲν πρῶτα εἰς Αἴγυι-
 πον ἐκεῖ δὲ διαγόντων, θάνατον αὐ-
 τῶν κατέγνω τὸ Ἀθηναίων πλῆθος, 5
 ἐκείνους Δημάδου καὶ Ἀντίπατρος
 ἐκέρχον ἤγαγε τὸ ψήφισμα. καὶ ὡς
 Ἀρχίας ὁ Θούριος εἰς τὸν θάνατον αὐ-
 τῶν ὑποσφύρας, ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ
 καὶ ἀτιμίᾳ κατατρίψας, ἐτελεύτη- 10
 σεν τὸν βίον. καὶ ὡς Δημάδης, οὐ
 πολλῇ ὕστερον εἰς Μακεδονίαν ἀχθεὶς,
 ἐπὶ Κασιάνδρου ἐτφάγη, τοῦ παιδὸς
 τῆς πόλεως προπτοσφαγέντος. αἰ-
 τίαν δὲ ἐκίρηκε Κασιάνδρος, ὅτι τὸν 15
 αὐτοῦ πατέρα ἐξυβρίτειν, ἐν οἷς ἔ-
 γραψε Περδίκκῃ, Σάζειν τοὺς Ἑλ-
 λήνας ἀπὸ σκεπτοῦ καὶ παλαιοῦ σή-
 ματος, ἠτημένους· οὕτω τὸν Ἀντί-
 πατρον ἐπυχλευάζον. Δείναρχος δὲ 20
 ὁ Κορίνθιος, ὁ κατήγορος ἦν. ἀλλ' ὅ-
 γε Δημάδης τῆς αὐτοῦ δωροδοκίας
 καὶ προδοσίας, καὶ ἐς πάντα ἀπι-
 ρίας, τὴν ἀξίαν ἀπέτισε δίκην.

Διαλαμβάνει δὲ καὶ ὡς Θίβρων 25
 Λακεδαιμόνιος Ἀρπαλον (τὸν τοῦ
 Ἀλεξάνδρου χρήματα, ζῶντος ἐ-
 κείνου, ἀρπάξαντα, καὶ φυγόντα
 πρὸς τὰς Ἀθήνας) τοῦτον ἐκείνος ἀ-
 ντικείμενος, καὶ ὅσα ἀπελείπετο λα- 30
 βῶν χρήματα, πρῶτα μὲν ἐπὶ Κυ-
 δωνίᾳ τὴν ἐπὶ Κρήτης ἐσάλη· ἐνθεν
 δὲ εἰς Κυρήνην διέβαλε μετὰ στρα-

Phalerei fratrem, Æginamque
 primum venisse, ubi dum ver-
 sarentur, orante Demade, capi-
 tis sententiā ab Atheniensibus
 damnatos, quod decretum An-
 tipater perficiendum curarit.
 Deinde ut Archias Thurius, qui
 eorum necem perpetrarat, ad
 extremam reductus inopiam at-
 que infamiam, vitā decesserit :
 utque Demades non ita multo
 post in Macedoniam delatus, a
 Casandro interfectus sit, ejus
 primum filio in sinu & oculis
 parentis jugulato. Causam ve-
 rò cædis Casandrum allegare,
 quod parentem suum Demades
 olim injuriā affecisset, cum Per-
 diccæ scripsit, ut Græcos ἐ pu-
 trido ac vetere filo pendentes
 servare vellet ; Antipatrum ni-
 mirum his verbis irridendo. Di-
 narchum Corinthium horum
 indicium fecisse, atque ita De-
 madem aliquando avaritiæ ac
 proditionis, & in re quaque per-
 fidiae, meritas dedisse pœnas.

Refert etiam hæc. Thibro La-
 cedæmonius Harpalum . (qui
 superstitite etiamnum Alexan-
 dro opes ejus furatus, Athenas
 se receperat) interemit , & su-
 blato quidquid illi pecuniarum
 reliquum erat, primum quidem
 in Cydoniam Cretæ urbem ve-
 nit : sed deinde in Cyrenem
 cum exercitu sex millium tra-
 je-

1. Ἀρσένιος] H. St. 2. Ἀρσένειος.

15. ἐκέρχον] ἐκέρχον.

30. ἀπελείπετο] ἀπολείπετο.

31. Κυδωνίαν τὴν ἐπὶ] H. St. 2. Κυδωνίαν τῆς ἐς (vel ἐπὶ).

32. τὴν ἐπὶ Κρήτης] τῆς ἐς Κρήτην.

jecit, accersitus ab Cyrenensium Barcensiumque exsiliis. Apud quos dum variis pugnis, variisque insidiis, interdum vincit, interdum vincitur, in fugâ tandem ab Afris quibusdam bigas agentibus comprehensus, ad Epicydem Olynthium Teucheiram adducitur. Huic enim urbem illam curandam commiserat Ophellas, vir Macedo, qui à Ptolemæo Lagi f. Cyrenæis auxilio missus fuerat. Teucheiritæ ergo, Ophella illis permittente, Thibronem flagellis cæsum, in Cyrenensium portum de cruce suspendendum mittunt. At cum Cyrenæi nihilominus in rebellione perstarent, ipse denique Ptolemæus accessit, rebusque omnibus tranquillatis, retro domum adnavigavit.

Perdiccas insuper Antigonom insidiosè in jus vocabat; verum ille, ut peti se insidiis cognovit, parere recusavit: atque hinc ortæ invicem inimicitia. Hoc item tempore è Macedoniâ Iöllas & Archias ad Perdiccam venerunt, adducta in uxorem illi Nicaeâ Antipatri filiâ. Quin & Olympias, Magni Alexandri mater, mittit ad eundem, despondetque Cleopatram filiam. Ibi Eumenes Cardianus Cleopatram ducere suadebat: Alcetæ verò fratris consilium ad Nicææ magis nup-

τιᾶς εἰς ἑξακισχιλίουσιν τε λαύσῃ ἐπῆγον δὲ αὐτὸν τῶν ἐκ Κυρήνης καὶ Βαρκέων οἱ Φυγάδες. ἐν οἷς πολλὰ μὲν μάχαις, πολλὰς δὲ ἐπιβουλαῖς ἄλλοτε μὲν κρατῶν, ἐνίοτε δὲ ἡττᾶμενος, τέλος δὲ φεύγων, ὑπὸ Λιβύων τινῶν συναρίδας ἀγόντων συνελήφθη, καὶ παρ' Ἐπικύδην ἄγεται τὸ Ὀλύνθιον εἰς Τεύχειρα, ᾧ τὴν πόλιν οἰκίστην Ὀφέλλας ἐπετετρόφει, ἃ νῆρ Μακεδῶν, ὅς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἐπὶ βοήθειᾳ τῶν Κυρηναίων ἐτύγχανε σαλείς. οἱ δὲ Τευχειρίται Ὀφέλλα τὴν ἐξουσίαν δόντος, ἥκεσαν τὸ τε τὸν Θίβρανα, καὶ εἰς τὸν τῆς Κυραιναιῶν ἐπεμψαν κρεμαστῆρα λιμένα. ἔτι δὲ τῶν περὶ Κυρήνην συναζόντων, Πτολεμαῖος ἐπελθὼν καὶ πάντα κατασησάμενος, ὅπισθεν ἀπέλευσε.

Περδίκκας δὲ Ἀντιγόνῳ ἐπιβουλεύον εἰς δικαστήριον ἐκάλει· ὃ δὲ εἰδὼς ἐπιβουλεύεσθαι, οὔτε ὑπήκουσε, καὶ εἰς ἑχθρὰν ἀλλήλοις κατέστησαν. ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τῶν Περδίκκην ἐκ Μακεδονίας ἦγον Ἰόλλας τε καὶ Ἀρχίας, ἄγοντες αὐτῇ τὴν Ἀντιπάτρου παῖδα Νίκαιαν εἰς γυναῖκα. ἀλλὰ γε καὶ Ὀλυμπιάς, ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ, ἐπεμπε παρ' αὐτὸν καταγγυαμένη τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν· καὶ ὁ μὲν Ἐυμένης ὁ Καρδιανὸς συνεβούλευεν ἄγειν Κλεοπάτραν. Ἀλκετέα δὲ τῇ ἀδελφῇ εἰς Νίκαιαν ἔτει-

10. ἐπετετρόφει] al. ἐπετετρόπει.

14. Ὀφέλλας] Ὀφέλλης.

16. Κυραιναιῶν] Κυρηναίων.

18. ἐπελθὼν] ὑπελθὼν.

34. Ἀλκετία] Ἀλκέτα.

ἡ συμβουλὴ καὶ νικᾷ τὸ Νί-
κω μᾶλλον ἀγαγέτω. οὐ πολὺ δὲ
ἔπειτα καὶ τὸ περὶ Κυνάνην πάθος
ἐπιβέβηκε, ὃ Περδικκας τε καὶ ὁ ἀ-
δελφός Ἀλκετέας διεπράξαντο.

Ἡ δὲ Κυνάνη Φίλιππου μὲν εἶχε
πατέρα, ὃν καὶ Ἀλέξανδρος, ἐκ δὲ
μητρὸς Εὐρυδικῆς ἦν, γυνὴ δὲ Ἀ-
μύντου, ὃν ἔφθην Ἀλέξανδρος κτεῖ-
νει, ὅτε ἐς τὴν Ἀσίαν διέβαινον. οὗ-
τοι δὲ Περδικκου παῖς ἦν, ἀδελφός δὲ
Φιλίππου Περδικκας· ὡς εἶναι Ἀ-
μύντου τὸν ἀποκημένον Ἀλεξάνδρου
ἀποφύγων. ἦγε δὲ ἡ Κυνάνη Ἀδέαν
τὴν αὐτῆς θυγατέρα, ἣτις ὕστερον
Εὐρυδικῇ μεταποιεμένη, τῷ Ἀρρί-
δαίῳ εἰς γυναῖκα, ἦν καὶ ὕστερον ἡγά-
γετο Περδικκα διαπραξαμένου, ἐφ'
ᾧ πάντας τὴν Μακεδονίαν εἰσιν· ἣτις
ἐπὶ τῇ Κυνάνῃ πάθει ἀναφύεισα, ἐ-
πὶ μέγα κακὸν προεχίρει. Ἀντίγο-
νος δὲ ἐς Μακεδονίαν, παρὰ Ἀντί-
πατρον καὶ Κρατερὸν ἔφυγε, καὶ τὴν
ἐς αὐτὸν ἐπιβουλήν, ἣν Περδικκας ἐ-
βούλετο, διηγρήσατο· καὶ ὡς κατὰ
πάντων ἡ αὐτὴ αὐτῇ μελέτῃ σπου-
δάζεται. ἀνεδιδαξέ τε καὶ τὸ τῆς
Κυνάνης ἐκτραγικῆς πάθος. καὶ
ταῦτα διαθέμενος, εἰς πόλεμον αὐτῇ
τῶντος κατέστησε.

Καὶ Ἀρρίδαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου σῆμα φυλάττων, παρὰ γυναῖκα
αὐτοῦ Περδικκου λαβὼν, πρὸς Πτολε-

tias inclinabat, cuius item fen-
tentia pervicit. Post non diu
Cynanes cædes accidit, quam
Perdiccas ejusque frater Alce-
tas intulerunt.

Hæc Cynane eundem cum
Alexandro patrem Philippum
habuit, sed matrem Eurydicen,
atque Amyntæ illius uxor fuit,
quem Alexander è medio sul-
tulit, cum in Asiam, expedi-
tione susceptâ, moveret. Idem
autem ille interemptus Amyn-
tas, Perdiccæ Philippi fratris
filius, Alexandri patruelis erat.
Nunc itaque Cynane filiam
suam Adean, quæ post Eurydi-
ces cognomen tulit, Arridaeo
uxorem adducebat, quam &
postea duxit, ipso transigente
Perdicca, quo per illas nuptias
Macedonum sedaretur seditio,
quæ ob sublatam Cynanem ac-
censa, abibat in deterius. Anti-
gonus interim in Macedoniam
ad Antipatrum, & Craterum
profugit, sibi quæ à Cratero tru-
ctas insidias exponit, ac tan-
tumdem eum in omnes studio-
sè meditari affirmat. Similiter
& Cynanes infortunium tragi-
ce exaggerat. quibus ita expo-
sitis, ad bellum ipsos contra Per-
godiccam gerendum inflamat.

Arridaeus quoque Alexandri
apud se corpus servans, repu-
gnante Perdicca, ad Ptole-
mæum

5. Ἀλκετέας] Ἀλκίτας.

10. ὅτε] ὅποτε.

12. ὡς εἶναι Ἀμύνταν] hoc cur scribat, vide Suidam in dictione *Cynanis*.

13. διαπραξαμένου] διαταξαμένου.

21. ἐπὶ μέγα κακόν] H. δὲ ἐπὶ μέγα κακόν.

mæum Lagi f. accepto corpore proficiscitur, à Babylone per Damascum in Ægyptum iter habens. qui sæpenumero licet à Polemone Perdiccæ familiari impeditus, pervicit tamen, re ex animi sui sententiâ gestâ.

Interea Eumenes Perdiccæ munera Sardeis ad Cleopatram attulit: decretumque jam esse Perdiccæ, Nicæâ repudiâtâ, ejus in locum Cleopatram ducere. Quod ubi innotuit (Menander Lydiæ Satrapa Antigono significavit, & per eum Antipatro quoque & Cratero res publica) eo etiam vehementius illi ad Perdiccam bello persequendum incitati sunt. Antipater itaque & Craterus è Cherroneso Hellepontum trajiciunt, trajectus custodibus clam per legatos deceptis. Mittuntur & ab his ad Eumenem ac Neoptolemum, Perdiccæ obnoxios, legati: quibus Neoptolemus quidem assentitur, Eumenes verò minime.

Hinc Eumeni suspectus esse cœpit Neoptolemus, & bellum inter se gerunt. quo in bello viribus superante Eumene, fugit cum paucis Neoptolemus ad Antipatrum Craterumque, quibus & persuadet, ut sibi in bello adversus Eumenem socius Craterus daretur. Nec mora, prælio utrique cum Eu-

μαῖον παραγίνεται τὸν Λάγου, ἀπὸ Βαβυλῶνος διὰ Δαμασκοῦ ἐπ' Αἴγυπτον ἐλαύναν. ὃς πολλὰ μὲν ὑπὸ Πολέμωνος τοῦ προτοικειουμένου 5 Περδίκκῃ καλυθεὶς, ἐνίκησεν ὁμοῦς [εἰς] τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς ἔργον ἐξενεγκεῖν.

Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ἐυμενὴς παρὰ Περδίκκου δῶρα πρὸς Κλεοπάτραν 10 οἰς Σάρδεις ἐκόμισε. καὶ ὅτι ἐγνωσμένον εἶη Περδίκκῃ Νίκαιαν μὲν ἐκπέμπειν, αὐτ' ἐκείνης δὲ ταύτην ἀγεσθαι. οὐ μηνυθέντος. Μένανδρος δὲ ὁ Λυδίας σατράπης ἐμήνυσεν Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν δημοσιωθέντος 15 γόνῳ, καὶ δι' αὐτοῦ τοῖς περὶ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν δημοσιωθέντος ἐπὶ μᾶλλον αὐτοῖς τὰ πρὸς Περδίκκῃ ἐξεπεπολέμωτο. περαιούται δὲ Ἀντίπατρος καὶ Κρατερὸς ἀπὸ τῆς 20 Χερρόνητου τὸν Ἑλλάσποντον, τοὺς τὸν πόρον φυλάττοντας [καὶ] διὰ πρεσβείας ὑπαγόμενοι. πρεσβεύονται δὲ καὶ πρὸς Ἐυμενῇ καὶ πρὸς Νεοπτόλεμον, τοὺς ὑπὸ Περδίκκῃ καὶ Νεοπτόλεμος μὲν πείθεται, 25 Ἐυμενὴς δὲ οὐκ ἀνέχεται.

Ἐποπτεύεται Ἐυμενεῖ Νεοπτόλεμος, καὶ συγκρατεῖται πρὸς ἀλλήλους πόλεμος, καὶ νικᾷ κατα 30 κράτος Ἐυμενῆς. Φεύγει δὲ Νεοπτόλεμος παρὰ Ἀντίπατρον καὶ Κρατερὸν σὺν ὀλίγοις. καὶ πείθει τοὺς, ἐπὶ συμμαχίαν κατὰ Ἐυμενῆς ἐλθεῖν αὐτῷ Κρατερὸν. καὶ πολεμοῦσι,

6. [εἰς] τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην εἰς ἔργον ἐξενεγκεῖν] H. St. 2. εἰς τὸ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἔργον ἐξενεγκεῖν.

16. δημοσιωθέντος] C. V. δημοσιευθέντος.

18. περαιούται δὲ] περαιούται δὲ.

παῖτα ἑαφ' ἑαυτοῦ Εὐμενέϊ καὶ πάντα
 παῖτα Εὐμενέϊ, ὥς τε λαβεῖν τοὺς
 ἐν αὐτῷ, Κρατερόν αὐτῇ πολεμῶν.
 ὡς μὲν τῇ περὶ αὐτοῦ ἀλόντες φή-
 ρη, ἢ προχωρήσωντι αὐτῷ· ἢ καὶ 5
 μέντες, ἀτολμώτεροι εἶεν. καὶ
 κρητῆρας τοῖς τεχνάσματι, κρατεῖ
 καὶ τῷ πολέμῳ· καὶ πίπτει μὲν
 Νεoptόλεμος τῇ αὐτοῦ Εὐμενεὺς
 τοῦ γραμματέως δεξιᾷ, ἀπὸ στρα- 10
 τωτικῆς, καὶ πολέμοις ἡρισευκῆς·
 Κρατερός δὲ ὑπὸ τινῶν Παφλαγόνων,
 ἀφειδῶς πρὸς πάντα μαχόμενος,
 καὶ χαρῶν, ὥς τε γνωσθῆναι.
 ἀλλ' ὅφρη περὶ μὴ γνωσθεῖς, καὶ 15
 τει καὶ τὴν καυσίαν τῆς κεφαλῆς
 ἀφελῶν. ἢ μὲν τὴν περὶ στρατιᾶς οὐκ
 πρὸς Ἀντίπατρον ἐκ τοῦ πολέμου
 παρεγένετο, ὃ καὶ πολὺ τῆς ἀθυ-
 μίας ἐπεκαίφισι.

Παραγίνεται ἀπὸ Δαμασκού
 Περδικκας ἐκ' Αἰγύπτου σὺν τοῖς
 βασιλεῦσι καὶ τῇ δυνάμει, Πτολε-
 μαίῳ πολεμῶντι. κατηγορήσας δὲ
 Πτολεμαίου καὶ κείνου ἐπὶ τὸ πλῆ- 25
 θος ἀπολυομένου τὰς αἰτίας, καὶ
 δεξας μὴ δίκαια ἐπικαλεῖν, ὅμως,
 καὶ τοῦ πλῆθους οὐχ ἐκόντος, πο-
 λεμῶν καὶ δις ἡττηθεὶς, καὶ τραχὺς
 τοῖς παρὰ Πτολεμαίων θελήσασιν 30
 χαρῆσαι λίαν κατασὰς, καὶ τὰ ἄλ-
 λα τῇ στρατιᾷ ὑπερογκότερον ἢ κα-

mene configunt. Dedit verò o-
 peram omnem Eumenes, ut
 ignorarent sui Craterum adver-
 sus se belligerare: ne famâ ad-
 ducti, vel castris suis desertis,
 ad illum transirent, vel certè a-
 pud se manentes, audaciores
 minus essent. qui cum illi dolus
 atque astus processisset, prœlio
 quoque victor evasit. Ergo Ne-
 optolemus ipsius Eumenis scri-
 bæ manu cæsus cecidit, vir cæ- 10
 tera militaris, & bello strenuus:
 Craterus autem in obvium
 quemque intrepide pugnans,
 atque ita incedens ut cognosci
 potuerit, nihilo tamen secius à
 Paphlagonibus quibusdam in-
 cognitus occiditur, tametsi ille
 maximè causiam capite dejecis-
 set. Attamen pedestres copię
 salvæ ad Antipatrum è prœlio
 redierunt; quæ res animum 20
 reddidit, metumque minuit.

Perdiccas Damasco profectus,
 adversus Ptolemæum Lagi f.
 dimicaturus in Ægyptum cum
 Regibus & copiis venit. Ptole-
 mæum itaque cum accusasset,
 atque ille objecta crimina co- 25
 ram multitudine ita purgasset,
 ut injuste accusatus videretur,
 bellum tamen, repugnante licet
 militum vulgo, Perdiccas in-
 fert. Quo in bello jam iterum
 victus, iisque asperior factus
 qui ad Ptolemæum transire vel-
 lent, cætera etiam in castris su-
 per-

5. προχωρήσωντι] C. V. προχωρήσων.
 9. πίπτει] πέμπει.
 31. τοῖς] πρὸς τοὺς.
 32. θελήσασιν] θέλοντας.

perbior, quam Imperatorem deceret, à suis ipse equitibus inter pugnandum occiditur. Ptolemæus verò, sublato Perdiccæ, ad reges, transmissio Nilo proficiscitur, donisque allatis, & variis quoque obsequiis tam eos quam cæteros Macedonum proceres, amanter complexus est. Immo & ipsorum Perdiccæ amicorum vicem dolere se palam ostendit: & quibuscumque Macedonibus periculum aliquod imminere videretur, eosdem ille omni ope ac ratione metu liberare studuit. Quo factum est, ut jam tum, atque in posterum omnium ore laudaretur.

Habito dein conventu, Pithon & Arridæus copiis universis, Perdiccæ loco, præfecti renunciati in præfens sunt, & ex Eumenis atque Alcetæ sectatoribus ad quinquaginta damnati, idque maxime ob Craterum interfectum, cum Macedones inter se mutuis præliis diffiderent. Antigonus adhæc è Cypro evocatus, quin & Antipater, ad reges festinare jubentur. Nondum verò adventantibus illis, Eurydice Pythonem & Arridæum nihil se inconsultâ volebat agere. Qui à primo quidem non repugnant. post tamen, nihil illi commune cum Repub. esse responderunt: sibi, dum Antigonus & Antipater veniant, cu-

τὰ κρατηγὰν προσηρόμενος, ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους τῶν ἱππέων ἀναίρεται, μαρχόμενος καὶ αὐτός. Πτολεμαῖος δὲ κατὰ τὴν ἀναίρεσιν 5 Περδίκκου, πρὸς τε τοὺς βασιλεῖς ἐπεραιώθη τὸν Νεῖλον· καὶ δόροις φιλοφρονισάμενος, καὶ τῇ ἄλλῃ θεραπείᾳ· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τοὺς, ὅσοι ἐν τέλει Μακεδόνων· ὁ δὲ καὶ 10 τοῖς Περδίκκου φίλοις συναρχόμενός τε δῆλος ἐγένετο, καὶ ὅσῳ τι κινδύνου αἰτίαν ἐκ Μακεδόνων ὑπελείπετο, καὶ τούτους ἀπαλλάξαι τοῦ δέους, παντὶ τρόπῳ διεσπούδασεν· 15 ὃς παρὰ τὰ τε, καὶ ἐς τὸ ἐπειτα εὐδοκίμων ἐγινώσκετο.

Συνεδρίου δὲ κροτηθέντος, ἔρχοντες μὲν τῆς πάσης δυνάμεως ἐντὶ Περδίκκου [καὶ] Πύθων καὶ Ἀρρίδαῖος ἐν τῇ τέλει ἀνέβησαν. τῶν δὲ 20 περὶ Εὐμενῇ τε καὶ Ἀλκετέα, ἐς πεντήκοντα κατεγνώσθησαν· μάλας ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ [τελευτῇ] τῶν Μακεδόνων πρὸς αὐτοὺς ἐκπολεμηθέντων. μετεκαλεῖτο δὲ Ἀντίγονος 25 ἐκ Κύπρου, καὶ Ἀντίπατρος δὲ, ἐπιταχῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας. οὐπω δὲ καταλαμβάνοντες, ἡ Εὐρυδίκη Πύθωνα καὶ Ἀρρίδαϊον μηδὲν ἄνευ αὐτῆς ἡξίου πράττειν. οἱ δὲ 30 τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἀντεῖπον· ἔπειτα δὲ μηδὲν αὐτὴν ἐπικοινωνεῖν τοῖς δημοσίοις ἀντέλεγον πράγμασιν· αὐτοῖς γὰρ, ὥς Ἀντίγονος καὶ Ἀντίπα-

21. Ἀλκετία] Ἀλκίταν.

23. ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ (τελευτῇ) τῶν Μακεδόνων] ἐπὶ τῇ τοῦ Κρατεροῦ ἀναίρεσει τῶν Μακεδ.

περὶ παραγυῖνται, μάλιστα πε-
ρὶ πάντων. ὅν παραγεχούτων, εἰς
Ἀντίπατρον ἡ δυναστεία περιῖσται.
καὶ ὁ κρατὺς αἰτεῖ τὰ παρὰ Ἀλεξ-
άνδρου ὑποσχεθέντα αὐτοῖς ἐπὶ τῇ 5
κρατείᾳ χρήματα. καὶ Ἀντίπατρος
παρευτάκα μὲν μηδὲν ἔχειν, ἀπο-
κρίνεται φράζων ἀκριβές. ἐξετάσας
δὲ τοὺς τε βασιλεῖς οὐρανοῦς, καὶ
τοὺς ὅσοι ἀλλοτρίου σου κείμενοι ὄ- 10
ντι, τρεκαῦτα τὸν δυνατὸν τρόπον
μὴ εἶναι αὐτοῖς ἐπίμεμπτος νομισθῆ-
ναι. ἐφ' ὅν οὐχ ὕδατος ἡ κρατία ἦκου-
σεν. Εὐρυδικὸς δὲ συλλαμβανούσης
ταῖς κατὰ Ἀντιπάτρου διαβολαῖς, 15
τῇ ἀπὸ τοῦ πλῆθους ἀρχῇ, χάσις γί-
νεται. καὶ δημηγορεῖ Εὐρυδικὴ κατ'
αὐτοῦ, τοῦ γραμματέως Ἀσκλη-
πιάδου ὑπηρετησάμενον τῇ λόγῳ
καὶ Ἀτταλὸς δὲ καὶ ῥίεται μόλις, 20
Ἀντίπατρος τῆς σφαγῆς Ἀντιγόνου
καὶ Σελεύκου, τῇ παρακλήσει
Ἀντιπάτρου, ἀντιδημηγορησάντων
ἐν τῇ πλειᾷ· οἱ καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦτα
ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ κινδύνου. 25
οἱ δὲ Ἀντίπατρος τοῦ θανάτου,
πρὸς τὸ αἰεὶν ὑπεχώρησε κρατόπε-
δον. καὶ οἱ ἱππάρχαι (Ἀντιπάτρου
καλαῖντος) πρὸς αὐτὸν ἦκον. καὶ μό-
λις τῆς χάσεως πεπαιμένης, Ἀν- 30
τίπατρον πάλιν, ὡς καὶ πρότερον, ἄρ-
χον εἶλαντο.

Καὶ ποιεῖται νέμῃσιν καὶ αὐτὸς
τῆς Ἀσίας τὰ μὲν τῆς προτέρας νε-

ra rem fore publicam. Illi igitur
cum accessissent, Antipatro
summa rei commissa: exerci-
tusque ab Alexandro promissa
militiæ præmia poscit. Antipa-
ter, cum in præsentia nihil ha-
beret, æquum postulare re-
spondit: at mox, ut nec justam
eorum indignationem incurre-
re possit, quoad ejus fieri po-
terit exploraturum thesauros
regios, quæque alibi recondita
essent. quæ certè ipsius oratio
jucunda parum fuit exercitui.
Quare cum Eurydice quoque
criminationes adversus Anti-
patrum foveret, plebe indi-
gnante, seditio cooritur. quo
tempore & ipsa in eum concio-
natur, Asclepiodoro scriba ser-
monem ejus referente, & præ-
ter eam item Attalus: Plane ut
vix credi ereptus Antipater sit,
patrocinatedis apud inconditam
plebem Antigono & Seleuco,
quorum advocationem Anti-
pater postularat. qui & ipsi
propterea non parum de vitâ
periclitati sunt. Morti ergo e-
reptus Antipater, ad suum se
recepit exercitum, & equitum
præfecti dein evocati conve-
nerunt, vixque tandem sedi-
tioni fine dato, Antipatrum
rursum, ut antea, summæ præ-
esse rei jubent.

Ibi & ab ipso Asiæ facta divi-
sio est, quâ priorem illam par-
tim

6. κρατία] συκρατία.

7. ἔχειν] ἔχων.

13. ἐφ' ὅν] αἱ. ἐφ' ὅ.

tim ratam habuit, partim, ubi temporum necessitas exigere, innovavit. Nam Ægyptum quidem & Libyam, vastamque ultra Africam, & quidquid præterea bello partem ad Occidentem solem jacet, Ptolemæi esse pronunciat. Laomedonti verò Mitylenæo Syriam assignat. Philoxenus Ciliciam, quam antea provinciam fortitus erat, retinuit. Jam inter superiores Satrapias, Mesopotamiam & Arbelem Amphimacho regis fratri attribuit: Seleucus verò Babyloniam præficitur. Antigeni, qui primus Perdiccam invaserat, & Macedonum Argyraspidatum ductor erat, præfectura totius Susianæ data. In Perside Peucestes confirmatur. Carmaniae Tlepolemus præponitur, ut Mediæ usque ad Caspiae portas Pithon. Philippus Parthis: Ariis verò & Drangenorum regioni, Stasander præfectus venit. Bactrianæ & Sogdianæ Stasanor Soliensis, Arachotarum verò Sibyrtius evenit. Oxyartæ, Roxanes patri, Parapamisadæ dantur: Indorum autem ea ora, quæ Parapamisadis adjacet, Pithoni Agenoris f. tributa. De proximis deinde Satrapiis ea quæ ad Indum flumen est, & Patala urbs, quæ in illâ Indiâ est maxima, Poro regi cessit: at quæ ad Hydaspem

μήτερος επικυρῶν, τὰ δὲ τοῦ καιροῦ βιαζομένου, νικηρίζων. Ἀιγυπτὸν μὲν γὰρ καὶ Λιβύην καὶ τὴν ἐπέκεινα ταύτης τὴν πολλήν, καὶ ὅ, τι περ 5 ἂν πρὸς τοῦτοις δόρειον ἐπικτήσῃται πρὸς δυομένου ἡλίου, Πτολεμαίου εἶναι· Λαομέδοντι δὲ τῇ Μιτυληναίῳ Συρίαν ἐπιτετράφθαι. Φιλόξενον δὲ ἐπὶ Κιλικίας ἔταξεν, ἣν καὶ πρῶτον 10 οἶχεν. τῶν δὲ ἑνω σατραπειῶν, τὴν μὲν μέσσην τῶν ποταμῶν γῆν, καὶ τὴν Ἀρβηλίτιν, Ἀμφιμάχῃ τῇ τοῦ βασιλέως ἀδελφῇ ἔνειμε· Σελεύκῳ δὲ τὴν Βαβυλωνίαν προσέθηκεν. Ἀντιγένην δὲ τῇ πρώτῃ μὲν ἐπιθεμένῳ 15 Περδίκκῃ, τῶν δὲ ἀργυρασπίδων Μακεδόνων ἡγουμένῳ, τῆς Σουσιανῆς συμπάσης ἄρχειν· Πευκέσῃ δὲ ἑβερβαίου τὴν Περσίδα· Καρμανίαν δὲ 20 Τληπολέμῳ ἔνειμε, καὶ Μάδεϊαν Πέθωνι, ἕς τ' ἐπὶ πύλας Κασπείας. Φιλίππῳ δὲ τὴν Παρθυαίαν γῆν· Ἀρείῳ δὲ καὶ τῆς Δραγγηρῶν χώρας, Στάσανδρον καθίστη ἡγεμόνα· τῆς δὲ 25 Βακτριανῆς καὶ Σογδιανῆς Στατάνορα τὸν Σόλιον· Ἀραχίωτῳ δὲ Σιβύρτιον καὶ Παραπαμισάδας· Ὁξύερτῃ τῇ Ροξάνης πατρὶ· τῆς δὲ Ἰνδοῦ γῆς τὰ μὲν σύνορα Παραπαμισάδαις, Πίθωνι τῇ Ἀγῆνορος· τὰς δὲ ἐ- 30 χομένας σατραπείας, τὴν μὲν περὶ τὸν Ἰνδοῦ ποταμὸν, καὶ Πάταλα τῶν ἐκεί· Ἰνδοῦ πόλεον τὴν μεγίστην, Πάωρῃ τῇ βασιλεῖ ἐπεχώρισε· τὴν δὲ πα-
ρα

5. δόρειον] H. St. 2. δόριον.

6. Πτολεμαίου] al. Πτολεμαῖον.

16. Περδίκκῃ] Περδίκκῃ M. M.

33. οἶχεν] οἰκίστην.

ἐπὶ τῷ Ταξίλῳ ποταμῷ, Ταξίλῳ, καὶ ταύτῃ Ἰνδοῦ· ἐπεὶ μὴδὲ ῥάδιον μετακινῆσαι αὐτοὺς, ἐξ' Ἀλεξάνδρου τε ἐκτετραμμένους τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν ἰκανὴν ἔχοντας. τῶν δὲ ἀπὸ 5 τοῦ Ταύρου ὄρους, ὡς ἐπὶ τὴν ἄρκτον φερόμενοι, Καππαδόκας μὲν Νικάνορι ἐπέτρεψεν· ἐπὶ δὲ Φρυγίᾳ τῆς μεγάλης, καὶ ἐπὶ Λυκάσι τε καὶ Παμφυλίοις καὶ Λυκίαις, ὡς καὶ 10 πρόσθεν, Ἀντίγονον. Καρίαν δὲ Ἀσίαν δὲ ἔνευκε, Λυδίαν δὲ Κλείτῳ ἐδόθη, καὶ Ἀρμενίαν Φρυγίᾳ ἢ πρὸς Ἑλλάσποντον. τῇ δὲ κατακομιδῇ τῶν ἐν Σούσις χρημάτων Ἀντιγέ- 15 νον ἔταξε, καὶ ταύτῃ τῶν σατυράων τῶν Μακεδόνων τοὺς μάλιστα τρισχιλίους παρέδωκε· σωματοφύλακας δὲ τοῦ βασιλέως, Αὐτόλυκόν τε τὸν Ἀγαθοκλέους παῖδα, καὶ Ἀμύνταν 20 τὸν Ἀλεξάνδρου παῖδα, Πευκέσσαν δὲ ἀδελφὴν, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Πτολεμαίου, καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Πολυσπέρχοντος, Κάσσανδρον δὲ τὸν ἐκ τῷ πατρὶ χιλιάρχον τῆς ἵππου· τῆς 25 δυνάμεως δὲ τῆς πρόσθεν ὑπὸ Γερδίκῃ τεταγμένης Ἀντίγονον ἡγεμόνα ἐπέθηκε. καὶ ταύτῃ τοὺς βασιλέας φρουρῶν τε καὶ θεραπεύειν προστάξας, τὸν πόλεμον ἅμα τὸν πρὸς Εὐ- 30 μενῇ διαπολεμῆσαι αὐτῇ αἰρουμένῳ ἐπέτρεπεν. Ἀντίπατρος δὲ αὐτὸς πολλὰ ὑπὸ πάντων, ἕνεκα πάντων ἐκτιμούμενος, ἐπ' οἴκου ἀνεχώρει. ἐν αἷς καὶ ὁ λόγος.

flumen pertinet, Taxilæ item Indo, attribuitur. quando non facile esset ipsos dimovere, qui ab Alexandro ipso in imperio constituti, magnam satis potentiam nacti essent. Adhæc qui à Tauro monte ad Boream vergabant, Cappadocas Nicanori attribuit: Magnam verò Phrygiam, Lycaoniam, Pamphyliam, & Lyciam, ut antea, Antigonus retinuit. Cariam Asander accepit. Lydia Clito data, ut Arridæo ea, quæ ad Hellespontum jacet, Phrygia. Pecuniæ Susis colligendæ Antigenes præficitur; cui & ἐ Μακεδονίῃς, qui maximè tumultuati fuerant, ad tria millia traditi. Corporis præterea Regis custodes ac stipatores nominavit, Autolycum Agathoclis f. & Amyntam Alexandri f. Peucestæ fratrem: Ptolemæum item Ptolemæi f. & Alexandrum Polysperchontis f. Casandrum verò suum filium, equitum chiliarchum; iisdemque copiis, quibus antea Perdiccas præfuerat, Antigonom præfectum constituit, cui etiam Regum curam custodiamque mandans, bellum cum Eumene gerendum atque conficiendum volenti commisit. Antipater ipse, valdè ab omnibus ob res benè gestas laudatus, domum revertit. Atque in his nonus clauditur liber.

De:

10. Παμφυλίοις] al. Παμφύλοις.

14. Ἑλλάσποντον] C. V. & H. St. 2. Ἑλλησπόντην.

15. Σούσις] Σούσις.

Decimus porro narrat Eumenem, cognito quæ Perdiccæ accidissent, seque hostem à Macedonibus judicatum, quæ ad bellum essent necessaria, comparasse, & Alcetam Perdiccæ fratrem, fugâ salutem ob hæc ipsa quæsiisse. Attalum quoque, qui in civili ab Antipatro defectione nemini secundus fuerat, fugientem pariter cæteris sese exulibus miscuisse, exercitumque tandem confiasse, peditum decem milium, equitum octingentorum; ac cum his Cnidum, Caurum & Rhodum invadere conantem, à Rhodiis fortiter, Demarato apud eos classis præfecto, repulsum fuisse. Refert etiam parum abfuisse, cum Sardeis peteret Antipater, quin ad manus cum eo Eumenes venerit. At Cleopatram Alexandri sororem (ne fortè apud Macedonum vulgus, quasi belli ipsis causa foret, in crimen illa vocaretur) suasisse ac persuasisse Eumeni, Sardibus ut discederet. Antipatrum tamen eam nihilominus cum advenisset, ob amicitiam; societatemque cum Eumene atque Perdiccæ, non sine probris & conviciis increpuisse: Namque, supra quam ab eo sexu expectari poterat, sese defendisse, aliaque plurima vicissim objecisse, ac tandem pacatos eos discessisse.

Eumenem nec opinatò in vicinorum eorum agrum, qui ei

Ὁ δὲ δέκατος διαλαμβάνει, ὡς Εὐμενὴς τὰ περὶ Περδίκκας μά-
θων, ὅτι καὶ πολέμιος ἐψηφίσθη
Μακεδόσιν, ἐπὶ πόλεμον παρε-
σκευάζετο. καὶ ὡς Ἀλκέτας δὲ Περ-
δίκκου ἀδελφὸς διὰ ταῦτα ἔφυ-
γε. καὶ Ἀττάλῳ δὲ τῆς κατὰ Ἀν-
τιπάτρου. εἰς τὴν οὐδὲν φέρων
τὰ δεύτερα, καὶ αὐτὸς φυγῇ συν-
ομίξει καὶ ταῖς ἄλλαις φυγῇσι.
καὶ συνέχθη Ἀττάλῳ κρατὸς, πε-
ζαὶ μὲν μύριοι, ἵππεῖς δὲ ὀκτακί-
σιοι. καὶ ὡς Ἀττάλῳ, καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ, ἐπιθέσθαι Κύνῳ καὶ Καύνῳ
καὶ Ῥοδίοις ἐπικρατήσαντες, ὑπὸ
Ῥοδίων κρατερῶς ἀπικρούσθησαν,
Δημαρίστου ναυαρχοῦντος αὐτοῖς.
διαλαμβάνει δὲ καὶ ὡς Εὐμενὴς,
Ἀντιπάτρου εἰς Σάρδεις ἵκντο, εἰς
ὧν χεῖρας ἐλθεῖν ἐγγὺς ἦν. Κλεοπά-
τρα δὲ ἡ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδελφὴ,
ἵνα μὴ ἐς τὸ τῶν Μακεδόνων πλῆ-
θος διαβολὴ γένηται, ὡς αὐτὴ τὸν
πόλεμον αὐτοῖς ἐπάγουσα, πα-
ραυνεῖ καὶ πείθει Εὐμενὴν ἀποχωρῆ-
σαι τῶν Σάρδεων· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
ἤττον ὁ Ἀντίπατρος παραγενό-
μενος αὐτὴν ἀνεδίδε τῆς εἰς Εὐμε-
νὴ καὶ Περδίκκας Φιλίας. ἡ δὲ πρὸς
τοιαῦτα κρείσσον ἢ κατὰ γυναι-
κα ἀπελογεῖτο, καὶ πολλὰ ἄλλα
ἀντενεκάλει. τέλος δὲ, εἰρηνικῶς
ἀλλήλων ἀπηλλάγησαν.

Ὅτι Εὐμενὴς ἐπελθὼν ἀπροσδο-
κῆται

11. κρατὸς] αἰ: κρατηγός.

12. μύριοι] μυρίοι, H. St. A. S.

16. κρατερῶς] καρτερῶς, H. St. 2.

28. ἀνεδίδε] ἐπανείδιζε.

ἐπὶ τοῖς οὐχ ὑπ' αὐτὸν προσχύ-
 ρις, καὶ λείπον πολλὰ καὶ χρήμα-
 τε συλλαβὴν, τὸν οὐκ εἶον κρατὸν
 περὶ λαύται. διακρεσβεύεται δὲ καὶ
 ἐπὶ Ἀλκίετον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ 5
 ἐς ταῦτ' αὖτε δυνάμεις ἀναγαγεῖν
 ἔχον, καὶ οὕτω τοῖς κοινῶς ἐχθροῖς
 μέχθεται. οἱ δὲ, ἄλλαν ἄλλα βου-
 λευσαμένοι, τέλος οὐ πείθονται. ὅτι
 Ἀντίπατρος Εὐμενῇ μὲν πολεμῶν 10
 τῆς οὐκ ἐπ' αὐτῷ, κατὰ δὲ Ἀττάλου
 καὶ Ἀλκίετα πέμπει πολεμῆσθαι
 Ἀσανδρον. καὶ ἀγχιμάλου τῆς μά-
 χης γενομένης, ἡττᾶται Ἀσαν-
 δρος.

Ὅτι διαφέρεται Κάσανδρος πρὸς
 Ἀντίγονον, καὶ παύεται Κάσανδρος
 τῆς κατὰ Ἀντιγόνου ἀταξίας, Ἀν-
 τιπάτρου τοῦ πατρὸς διακωλύσαν-
 τος. ὅμως αὖ ὁ Κάσανδρος περὶ Φρυ- 20
 γίας συμβαλὼν τῷ πατρὶ, ἀναπεί-
 θει μὴτε πόρρῳ τῶν βασιλέων ἀπο-
 χρεῖν καὶ Ἀντίγονον δι' ὑπονοίας
 ἔχειν. ὁ δὲ τῇ τε μετριοφροσύνῃ καὶ
 τῇ ἄλλῃ θεραπείᾳ, καὶ ἀρετῇ, τὸν 25
 δυνατὸν τρόπον διέλυε τὴν ὑπόνοιαν.
 καὶ Ἀντίπατρος ἐπικλαυθεὶς, τῆς τε
 ξυδιαβάτης αὐτῷ ἐς τὴν Ἀσίαν δυ-
 νάμεως, πεζοὺς μὲν ἐπιτρέπει αὐτῷ
 Μακεδόνας, οὐκ ἅνεις χιλίους καὶ 30
 τετακοσίους, καὶ ἵππεάς τ' αὖ ἐτέ-
 ροις. ἐλέφαντας δὲ τῶν πάντων
 τοὺς ἡμίσεις ὁ. οἷς ῥῆον διαπολεμῆ-

non parerent, irrupentem
 cum prædam magnam egisse,
 tum pecuniæ magnam vim di-
 ripuisse, quibus ille suum exer-
 citum magnoperè dicitur. Nun-
 cios insuper ad Alcetam ejus-
 que socios misisse, qui copias
 omnes in unum adducere, at-
 que ita junctis viribus commu-
 nem hostem oppugnare roga-
 rent. Illos verò aliis aliud sua-
 dentibus, tandem minimè esse
 assensos. Antipatrum addit cum
 Eumene pugnare adhuc non
 ausum, misisse tamen Asan-
 drum, qui cum Attalo, atque
 Alceta dimicaret.

Certatum esse hîc æquo pro-
 pæmodum Marte: sic tamen, ut
 inferior Asander discesserit. Ca-
 sandrum adhæc ab Antigono
 dissensisse, verum animi per-
 turbationem, Antipatro patre
 inhibente deposuisse. Apud
 Phrygiam deinde Casandrum
 cum parente congressum, ne à
 regibus longius discederet, sed
 Antigonum suspectum habe-
 ret, hortatum esse. Illum verò
 cum temperatâ suâ prudentiâ,
 tum variis obsequiis, atque vir-
 tutibus suspicionem pro viri-
 bus sustulisse. Mitigatum ita-
 que Antipatrum, de illis copiis,
 quas in Asiam secum transve-
 xerat, peditum illi [Antigono]
 Macedonici generis octo mil-
 lia & quingentos tradidisse, e-
 qui-

1. ἀπροσδοκῆτος τοῖς οὐχ ὑπ' αὐτὸν] H. St. 2. ἀπροσδόκητος τοῖς οὐχ ὑπ' αὐτῷ.
 9. βουλευσαμένον] al. συμβουλευσαμένον δε βουλομένον.
 13. Ἀσανδρον] Ἀσσανδρον.
 14. γενομένης] γυγνημένης.

quum verò externorum parem numerum: elephantorum quoque dimidiam partem, id est, septuaginta; quo facilius bellum cum Eumene conficeret. Ita Antigoni bellum hoc administrare exorsum esse: Antipatrum verò, acceptis regibus, cæterisque copiis, tanquam in Macedoniam trajecturum abivisse. Addit iterum ibi tumultuantes milites pecuniam postulasse, Antipatrumque promississe, ubi Abydum pervenisset, illam sese curaturum, præbiturumque fortasse donativum universum: Sin verò minus, majorem certè partem accepturos. Hac ergo spe lactatos, absque seditione deinceps Abydum usque perduxisse; unde ipse noctu (deceptis astu militibus) unà cum regibus Hellespontum, ad Lyfimachum trajecerit: post tridie ergo ejus diei, etiam ipsos transiisse, de pecuniâ poscendâ in præsens quiescentes. Atque hoc libri decimi extremum est.

Est sanè scriptor hic nemini eorum qui historiam optimè contexuerunt postponendus. Nam & narrationum brevitæ præstat, & importunis digressionibus, aut crebrâ parenthesi, continentem historiæ tenorem minimè lædit. Decoris insuper observans, novâ orationis compositione magis quàm vocabulis usque eò est planè ut alio nullo modo neque clarior, neque dilucidior fieri nar-

σειεν τὸν πρὸς Εὐμενῇ πόλεμον. καὶ Ἀντίγονος μὲν τοῦ πολέμου ἤρπτετο Ἀντίπατρος δὲ ἀναλαβὼν τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν, ἥει ὡς περαιωσόμενος τῇ Μακεδονίᾳ. καὶ βασιλεύει πάλιν ὁ στρατός, αὐτῶν τὰ χρήματα. Ἀντίπατρος δὲ, ἐπειδὴν ἔλθῃ εἰς Ἀβυδὸν, ὁμολόγει ποιεῖν αὐτὰ· καὶ δώσειν τυχὸν μὲν πάντα, ὅση ἢ δωρεὰ, εἰ δὲ μὴ, τὴν τε πλείωσιν. καὶ ταύταις αὐτοὺς ταῖς ἐλπίσιν ἀναρτήσας, ἀσασιάσας τὰ λοιπὸν καταλαμβάνει τὴν Ἀβυδὸν. ἐκεῖ δὲ τούτους τέχνη παρὰ κρουσάμενος, νυκτὸς ἅμα τοῖς βασιλεῦσι, περαιούται τὸν Ἑλλήσποντον, παρὰ Λυσίμαχον. τῇ δὲ ὑπεραίῳ καὶ αὐτοὶ ἐπεραιώθησαν, ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν χρημάτων. παραντίκα ἡτυχήσαντες. ἐν οἷς καὶ τοῦ δεκάτου λόγου τὸ τέλος.

Ἐς μὲν οὖν ἀνὴρ οὐδενὸς τῶν ἑξῆς συναρτάμενος ἱστορίας δεύτερος. ἀπαγγεῖλαι τε γὰρ καὶ μετὰ συντομίας κράτιστος, καὶ παρεκτροπαῖς ἀκαίροις, οὐδὲ παρενθήκαις τὸ συνεχές τῆς ἱστορίας οὐδοάμου λυμαινόμενος. καινοπρεπὴς δὲ συνθήκη λόγου μᾶλλον ἢ λέξει, καὶ οὕτως, ὥς τε μὴ ἂν ἄλλως μῆτε σαφέστερον, μῆτε ἐναργέστερον τὸ

5. ὡς περαιωσόμενος] ὡς περ ἀσώσόμενος.

6. τὴν Μακεδονίαν] H. St. 2. ἐπὶ Μακεδονίας.

9. ὁμολόγει] ὁμολόγησε.

13. ἀσασιάσας] H. St. 2. & C. V. ἀσασιάσεν.

ὁ δὲ ἥμισυ, δηλαδὴ ἡμισυ δὲ
 καὶ ἡμίση, καὶ τῶ τῶν λέξεων ἀ-
 παρχημένους ἐρογγύλη, καὶ τὸ
 αὐτὸν ἔχει τῇ μεγέθει συγκοινωνί-
 ας. καὶ ἡ κακότης τῶν λέξεων 5
 οὐκ εἰς τὸ πόρρω νεντερίζεται,
 ἀλλ' ἐγγιστά τε καὶ εἰς τὸ ἐμφαν-
 τικώτατον ὡς σχηματισμὸν εἶναι
 λέξεως, ἀλλ' οὐχὶ ἐναλλαγὴν συν-
 φεύς ἐνόματος. διὸ καὶ τὸ σαφές 10
 συνοφέλεται οὐκ ἐν τούτῳ μόνον,
 ἀλλ' ἐν τῇ διασκευῇ, καὶ τάξει,
 καὶ καταστάσει μάλισα τοῦ διη-
 γήματος· ὅπερ ἐστὶ καὶ τῆς σαφη-
 νείας τὸ ἔντεχρον. ἡ γὰρ τοι χρη- 15
 σις, ἡ κατὰ τὰς εὐθείας τῶν περιό-
 δων, καὶ τῶν ιδιότητων πρόσθεν μά-
 λιστα, καὶ εἰς ὑπτιότητα καὶ τα-
 πεινότητα λίαν καταβιβάζει τὸν
 λόγον, ἄκρατος μάλισα γινομένη. 20
 ὅπερ αὐτός, εἰ καὶ τοῦ σαφοῦς εἴ-
 ται δοκεῖ, οὐ προσήκατο. καὶ τῶ
 ἐλλείποντι δὲ τῶν τρόπων οὕτω
 ἐχρηται, οὐ κατὰ τὰς περιοδικὰς
 ἐλλείψεις τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ κα- 25
 τέ γε τὰς τῶν λέξεων, ὡς τε μὴδ'
 ἐλλείπειν δίδουαι συναίσθητιν· καὶ
 εἴ τις τὸ λεῖπον ἐπιχειροῖη προσ-
 θέσαι, εἰς τὸ παρέλκον ἂν ἐπιτεῖ-
 ναι δοξῇ, ἀλλὰ μὴ τοῦ ἐλλειποῦς 30
 ἐφευρεῖν τὴν ἀναπλήρωσιν. ἄριστα
 δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ πολυσχηματίσθαι
 ἔχει, οὐκ ἄλλοθεν μεταβαλλόμενον
 ἀπὸ τῆς αὐτοσχηματίσεως χρη-
 στικ, ἀλλ' ἡρέμα καὶ ἐξ ἀρχῆς 35
 συμπλεκόμενον ὡς μήτε τῶ προσ-

ratio possit. Dum verò signifi-
 cantes, sonantesque ac teretes adhi-
 bet dictiones, æqualitate non mi-
 nus, quam granditate orationem
 temperat. Verborum item inno-
 vatio non est illi longius, sed è
 propinquo petita, & quæ lumen
 orationi vel maximum addat, ut
 sit vocabuli quasi habitus qui-
 dam ac gestus potius, quàm mu-
 tatio consuetorum verborum.
 Quo fit, ut & perspicuitas exo-
 riat, non in hac solùm parte,
 sed etiam in apparatu, ordine,
 & narrationis maximè compo-
 sitione: quod ipsum est totum per-
 spicuitatis artificium. Jam usus
 tractatioque simplicium ad re-
 ctarum periodorum, vel apud in-
 doctos, plerumque reperitur:
 & verò ad supinum, atque humi-
 le dicendi genus orationem ni-
 lominus demittit; præsertim si me-
 rus ille, atque impermissus sit
 usus. Quod hic noster (etsi ad
 perspicuitatem illud facere vide-
 atur) non admisit unquam. Trop-
 is item ellipseos, non ambitum
 ipsum verborum concidendo, sed
 voces singulas supprimendo ita
 utitur, ut ne percipiendi quidem
 defectus vestigium ullum relin-
 quat: idque adeò, ut si quis quod
 deest addere tentet, supervaca-
 neum potius addidisse, quàm de-
 fectum supplevisse, meritò cen-
 seatur. Schematum etiam copiâ
 optimè orationem suam adornat,
 non enim repentè, & simul om-
 nium obvium ac nativum usum
 immutat, sed sensim atque ab
 initio

11. συνοφέλεται] διοφέλεται.

12. ἀλλ' ἐν τῇ] ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ.

initio statim hæc commiscet. ita neque satietate molestiam adfert, neque repentinâ mutatione turbat. Denique ut semel dicam, si quis post hunc [lectum] ad cæteros historicos sese contulerit, multos etiam antiquorum humiliores deprehendat.

καρὲ ἀκρῶν, μᾶλλον τῇ ἀνδρείᾳ τῶν
ἐκταράττεσθαι· καὶ ἀπλῶς,
εἴ τις κατ' αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἱστο-
ρικὰς ἀναχθεῖν λέγῃ, πολ-
5 λὰ καὶ τῶν ἐρχομένων αὐτοῦ τῆς αὐ-
τοῦ τάξεως ἱσχυμένους ταπεινό-
τερον.

A R R I A N I

P A R T H I C A.

LECTI sunt ARRIANI *Par-*
thicorum libri septemdecim.

Hic item omnium optimè *res ge-*
stas Alexandri regis Macedonum
conscripsit. Aliud item opus in
gratiam Bithyniæ patriæ (hinc
enim natus est) composuit, *Bi-*
thynicorum titulo. Ediderat & ab
Alanis gesta, quem librum *Ala-*
nicam inscripsit.

In primo illo opere bella à Par-
this & Romanis gesta refert, du-
ctu atque auspiciis Trajani Im-
peratoris. Vult Parthos à Scythis
originem ducere: Macedonum
autem imperium excussisse, cum
pridem servitutem serviissent,
Persis unà rebellantibus, hac po-
tissimum de causâ. Arsaces & Te-
ridates fratres erant. Arsacidæ,
ex filio Arsace Phriapita geniti.
Hi Phereclem ab Antiocho rege
(quem Deum cognomento ap-
pellabant) ejus oræ Satrapam
constitutum, quod altero fra-
tre abuti per vim fœdè cona-
retur, contumeliam non feren-
tes necarunt; conscis etiam

A P P I A N O Υ

Π Α Ρ Θ Ι Κ Α.

AΝΕΓΝΩΣΘΗ Ἀρριανοῦ
Παρθικά ἐν βιβλίοις ιζ'. οὗ-

10 τοσ δε συντάττει πάντων ἁμεινον
καὶ τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μα-
κεδόνα. ἔτι δὲ καὶ ἄλλην πραγμα-
τείαν, τὰ πατρια τῆς Βιθυνίας, ἐξ
ἧς καὶ αὐτὸς ἔφυ, ἐπιγράψας τὸ
15 βιβλίον, Βιθυνιακὰ. συγγράφε-
ται δὲ καὶ τὰ κατὰ Ἀλανοὺς, ἃν
ἐπέγραψεν Ἀλανικὴν.

Διέρχεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πραγ-
ματείᾳ τοὺς πολέμους, οὓς ἐπο-
20 λέμηνταν Ῥωμαῖοι καὶ Πάρθοι, Ῥω-
μαίων αὐτοκράτορος ὄντος Τραϊα-
νοῦ. Φητὶ δὲ τὸ Πάρθων γένος Σκυ-
θικόν· ἀποσῆναι δὲ τῆς τῶν Μακε-
δόνων ἐπικρατείας, ἅμα Περσῶν
25 καταστροφέντων· πάλαι δουλωθέν
δι αἰτίαν τοιαύτην. Ἀρσάκης καὶ
Τηριδάτης ἦσαν ἀδελφῶν Ἀρσακί-
δαι, τοῦ υἱοῦ Ἀρσάκου τοῦ Φριαπεί-
του ἀπόγονοι. οὗτοι Φερεκλέα, τὸν
30 οὐκ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως, (θεῶν
αὐτὸν ἐπὶ κλην ὀνόμαζον). σατρά-
πην αὐτῆς τῆς χώρας καταστάντα,
ἐπεὶ τὸν ἕτερον τῶν ἀδελφῶν αὐτ-

27. Ἀρσακίδαι] al. Ἀρσακίδαι.

29. οὗτοι] al. ὅτι.

30. ὑπὸ] al. ἀπὸ.

32. αὐτῆς] H. St. 2. αὐτῶν.

ἡ δὲ ἐκείναι βλαπόμενος· οὐκ ἐνεγ-
 κριθεὶς τὴν ὑβρίν, ἀνείλον τε τὸν ὑβρίσαν-
 τα, καὶ ἑτέροις πέντε τὴν πρᾶξιν ἀνα-
 κεινόμενος· καὶ τὸ ἔθνος τῶν Μακεδ-
 ον ἐπέστησεν, καὶ καθ' ἑαυτοῦς ἤρξαν, 5
 καὶ ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἤλασαν, ὡς καὶ
 Ρωμαῖαι ἀντιρρόπους μάχας θέσθαι,
 ἵππε δὲ καὶ μετ' ἑαυτῶν τὴν νίκην ἔ-
 χοντες τοῦ πολέμου, ἀπελθεῖν. Πάρθους
 ἔφησιν ἐπὶ Σεσωστρίδος τοῦ Αἰγυπτί- 10
 ον βασιλέως, καὶ Ἰανδότου τοῦ Σκυ-
 θῶν, ἀπὸ τῆς σφόδρῃ χώρας Σκυθίας εἰς
 τὴν τῶν μετοικῆται. οὗτος δὲ Ρωμαίαν αὐ-
 τειάτης Τραϊανὸς κατακράτος ταπει-
 νήσας ὑποστάνδους ἀφῆκεν, αὐτὸς αὐ- 15
 τῷ τῶν βασιλέων κατασκησάμενος.

Οὗτος μὲν Ἀῤῥιανδρ, φιλόσοφος
 μὲν ἦν ἐπιστήμῃ, εἰς τῶν ὁμιλητῶν Ἐ-
 πικτήτου, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Ἀ-
 δριανῶν, καὶ Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ 20
 Μάρκου τοῦ Ἀντωνίου ἐγνωρίζετο.
 ἐγνωρίμαζον δὲ αὐτὸν Ξενοφῶντα νέον.
 διὰ δὲ τὸ παιδείας ἐπίσημον, ἄλλας τε
 πολιτικὰς ἀρχὰς ἐπιστάθῃ, καὶ εἰς τὸ
 τῶν ὑπᾶτων ἀνέβη τέλος. ἔγραψε δὲ 25
 βιβλία καὶ ἑτέρα· τῶν μὲν διατριβῶν
 Ἐπικτήτου τοῦ διδασκάλου ὅσα ἴσμεν
 βιβλία ὀκτώ· τῶν δὲ ὁμιλιῶν τοῦ αὐ-
 τοῦ Ἐπικτήτου βιβλία δώδεκα. ἴσχ-
 ης δὲ τὴν φράσιν ἐς, καὶ μιμητὴς 30
 ὡς ἀληθῶς Ξενοφῶντος. Φασὶ δὲ αὐτὸν
 καὶ ἑτέρα γράψαι, ἃ οὐκ εἰς ἡμετέ-
 ρον ἀφίκετο γινώσκιν. ὅμιλον δὲ, ὡς αὐτὸς
 ῥητορικῆς σοφίας τε καὶ δυνάμειος ἀ-
 πελείπετο.

aliis quinque. Gentem ita-
 que Macedonum pellentes,
 imperium ipsi arripuerunt,
 magnamque sunt potentiam
 consecuti; ut & cum Roma-
 nis æquo sæpe Marte con-
 tenderint, interdum etiam vi-
 ctoriâ bello potiti superiores
 discesserint. Narrat adhæc
 Parthos Sesostridis Ægyp-
 tiorum regis tempore, & Jan-
 dusi Scytharum, ex Scythiâ
 in eum, quem nunc tenent,
 locum demigrasse: quibus
 Trajanus Romanorum Impe-
 rator per vim fractis, fœdere
 victo, regem constituit.

Hic Arrianus professione
 Philosophus, unus in Epicte-
 ti familiaribus, Adriani, &
 Antonini Pii, & Marci An-
 tonini Imp. temporibus vi-
 guit; & ob singularem do-
 ctrinam (novi Xenophontis
 cognomentum adeptus) cum
 alios in rep. magistratus ges-
 sit, tum ad ipsum quoque con-
 sulatum aliquando pervenit.
 Scripsit & alia volumina:
Dissertationum Epicteti præ-
ceptoris, quos novimus, li-
bros octo: Sermonum verò ip-
sius Epicteti libros duodecim.
 Exilis illi dicendi character,
 & revera Xenophontis imi-
 tator est. Alia item scripsisse
 ferunt; quæ tamen ad manus
 meas nondum pervenerunt.
 Certum sanè illud, Rethori-
 cæ nequaquam sapientiæ ac
 35 facultatis imperitum fuisse.

ARRIANI BITHYNICA,

LIBRIS OCTO.

L E G I *Bithynica ejusdem libris octo*: quibus de Bithyniâ fabulosas narrationes, cæteraque ad eam pertinentia, accuratè perscribit: patriæ nimirum patriam historiam offerens. Nicomediâ enim genus se ducere hoc opere ostendit; eaque in urbe natum, altum, litterisque imbutum, sacerdotium Cereris, ejusque filia Proserpinæ (quibus sacram esse urbem scribit) gessisse.

Meminit verò hoc ipso in libro & aliorum operum: quorum alterum quidem *Timoleontis Corinthii res in Sicilia gestas* continet; alterum verò *res Dionis Syracusani*, memoratu dignas refert, cum Syracusas hic, omnemque adeo Siciliam à Dionysii secundi (qui primi filius fuit) tyrannide liberavit: insuperque & à barbaris, quos ut tyrannidem firmaret, Dionysius eò adduxerat. Apparet verò hoc opus, quo patriam descripsit, post Alexandri M. Timoleontis, & Dionis rerum gestarum historias, quarto loco confectum esse: & initio quidem certè, ex quo animum ad scribendum appulerit, hoc sibi consultò argumentum proposuisse, & præfixisse; verùm quod rebus illis hujus apparatus indigeret, tardius absolvisse. Hanc enim ipsemet cessationis, tardæque editionis causam adfert.

2. Βιθυνικά] H. St. 2. Βιθυνιακά.
5. λεπτομερώς] εἰς λεπτόν.

APPIANI ΒΙΘΥΝΙΚΑ

ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ. 4.

A Ν Ε Γ Ν Ω Σ Θ Η τοῦ αὐτοῦ τὰ Βιθυνικά, ἐν βιβλίῳ ὀκταί. ἐν οἷς τὰ τε μυθικά τὰ περὶ Βιθυνίας, καὶ τὰλλα, ὅσα συνέγραψε περὶ αὐτὴν, λεπτομερώς ἀναγράφει, τῇ πατρίδι δῶρον ἀναφέρειν τὰ πάτρια. Νικομήδειον γάρ τι τὸ γένος αὐτοῦ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ διορίζει· ἐν αὐτῇ τε γεννηθῆναι καὶ τραφῆναι, καὶ παιδευθῆναι, καὶ ἱερέα τῆς Δήμητρος καὶ τῆς παιδαυτῆς (αἷς καὶ τὴν πόλιν ἀνακεῖσθαί φησι) χρηματίσαι. μέμνηται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ συγγραφῇ καὶ ἑτέρον πραγματεῖαν. ὣν ἡ μὲν, ὅσα Τιμολέοντι τῷ Κορινθίῳ κατὰ Σικελίαν ἐπράχθη, διαλαμβάνει· ἡ δὲ τὰ Δίῳσι τῷ Συρακουσίῳ ὅσα ἀξιαφύγητα ἔργα ἐπετελέσθη, ἡνίκα τὰς Συρακούσας καὶ πᾶσας Σικελίας ἀπὸ τοῦ δευτέρου Διονυσίου, ὃς ἦν παῖς τοῦ προτέρου, ἡλευθέρου, καὶ τῶν βαρβάρων, οὗς ὑπὲρ τοῦ βεβαίως τυραννῆν Διονύσιος ἐπηγάγετο· φαίνεται δὲ τετάρτην γράφειν τὴν τῆς πατρίδος ἀφύγησιν. μετὰ τε γὰρ τὰ περὶ Ἀλέξανδρου, καὶ Τιμολέοντα, καὶ Δίωνα, μετὰ τὰς περὶ αὐτοὺς ἱστορίας, ἥδε αὐτῷ ἡ συγγραφὴ ἐξεπονήθη· καὶ ἐξ ἀρχῆς μὲν, ἀφ' οὗ γράφειν ἔρχυσε, ταύτην ἐνέσταται καὶ συντάξαι τὴν ὑπόθεσιν βου-

λα-

¶ 4. ἐν ταύτῃ τῇ] ἐν αὐτῇ τῇ.

λαβόν, τῆς δὲ παρασκευῆς τῷ ἐνδεῶς
 ἔχον αὐτῶν παρατευνάτης τὸν χρόνον.
 ταῖς γὰρ αὐτὰς τῆς ἐπὶ τοῦτο βρα-
 βύτης ἀποδίδωσιν αἰτίαν. ἄρχεται
 μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, 5
 ὡς εἴρηται, κατεῖσι δὲ μέχρι τελευ-
 τῆς τοῦ ἰσχύτου Νικομήδους· ὃς τε-
 λεστῶν τὴν βασιλείαν Ῥωμαίοις κατὰ
 θέλῃας ἐπέλιπεν, οὐκ ὡς βασιλευμέν-
 ος, μετὰ τὴν τοῦ Ταρνανίου ἐξέλασιν. 10

A fabulosis ergo, ut jam
 diximus, narrationibus du-
 cendum putavit initium, per-
 gitque porro ad excessum
 Nicomedis ultimi, qui vitā
 decedens, Romanis regnum
 testamento reliquit: qui qui-
 dem Romani jam indè regi-
 bus parere desierant, ex qua
 urbe Romā exactus est Tar-
 quinus Superbus.

4 ἰσχύτης μὲν οὖν ἀπὸ τῶν μυθικῶν τῆς ἱστορίας, ὡς περ εἴρηται, κατεῖσι δὲ κ. τ. λ.
 5. 2. ἄρχεται μὲν οὖν (ὡς περ εἴρηται) ἀπὸ τῶν μυθικῶν, κατεῖσι δὲ κ. τ. λ.
 1. Ῥωμαίους] Ῥωμαίων. 9. βασιλευμένους] βασιλευμένον.

SERIES CAPITUM ARRIANI LIBRORUM DE EXPEDITIONE ALEXANDRI.

Nemorentur lectores nomina quædam propria hic paullo aliter ex-
 pressa atque in ipso Arriano & Vulcanii versione leguntur v. c.

Ambiferus non *Ambisarius*, *Priapus* urbs non *Priamus*, & mo-
 nendi sunt, Gronovium eam recepisse lectionem,
 quam e codd. MSS. veram esse statuit.

P R A E F. *Quare Ptolemæum & Aristobulum præcipue sequa-
 tur Arrianus.*

L I B E R I

CAP. I. **T** *Empus mortis Philippi & successionis Alexandri. Ejus-
 dem bella in barbaros. Pugna cum Thracibus, & vi-
 ctoria de iisdem.*

II. *Syrnus rex. Peuce insula Istri. Alexandri pugna & victoria
 de Triballis.*

III. *Progressus ad Istrum & huius accolæ. Trajectus in Getas.*

IV. *Getarum terror ab phalange. Celtarum arrogantia.*

V. *Cliti defectio & Glaucia. Autariatas Langarus cohibet.*

*Langari destinati affinis mors. Impia Sacrificia Illyriorum.
 Alexander ad eos contendit. Ejus stratagemata contra
 Glauciam & Clitum.* *** 3 VI.

- VI. *Alexandri solertia contra Glauciam & Clitum. Liberat transitum Istrum. Cliti & Glauciaefuga.*
- VII. *Turbæ apud Thebanos. Expeditio adversus Thebas. Alexandri cupido salutis Thebanorum.*
- VIII. *Post variam pugnam Thebæ opprimuntur.*
- IX. *Comparatio cladis Thebæ cum Atticis & Laconicis aliisque Græcorum cladibus. Thebanos ulciscitur Deus. Caedes Thebanorum. Pindari posteritas servata.*
- X. *Arcades, Ætoli, Athenienses supplices. Atheniensibus reconciliatur Alexander.*
- XI. *Al. petit Hellespontum. Sollemnitas in eodem trajiciendo.*
- XII. *Gesta & casus circa Ilium. Alexandri comparatio cum Achille & aliis; ac memoriæ infelicitas. Alexandri excellentiæ. Arriani iusta nec excedens & studiis honorifica gloriatio. Profectio Alexandri ab Ilio. Speculatoribus præmissis Priapum urbem deditio accipit. Duces Persarum ad Zelian consultant.*
- XIII. *Alexander ad Granicum procedit.*
- XIV. *Macedonum & Persarum aciei collocatio.*
- XV. *Principium conflictus laborantibus Macedonibus. Virtus Alexandri in prælio, & periculosus ardor.*
- XVI. *Cedere coguntur Persæ, eorumque clades, & Macedonum amissorum paucitas. Cognatis Macedonum occisorum præmia data: solatia erga saucios: sepultura ducibus Persarum data & Græcis mercenariis apud Persas. Persica arma Minervæ Atticæ dono missa.*
- XVII. *Pbrygia ad Hellespontum ordinata. Zelia, Dascylium, Sardes receptæ. Lydia & Jonia provinciæ. Ephesicasus, Heropythi sepulchrum in foro Ephesi.*
- XVIII. *Magnesia & Tralles deditæ. Alexander Miletum tendit. Hegesistrati præfecti fallacia. Lade insula occupatur. An pugna navalis subeunda?*
- XIX. *Miletus oppugnatur. Milesiorum angustia & clades. Miletus inclusa, & Persæ ab continente exacti, & varus horum astus.*
- XX. *Alexander cogitat classem dissolvere. In Caria Halicarnassum aggreditur. Irrita spes de Myndo: ad Halicarnassum pugna.*
- XXI. *Per duos Macedonas excitata temere pugna.*
- XXII. *Conflictus circa latericium intra mœnia murum. Pugna felix Macedonum.*
- XXIII. *Consilium Persarum de abeundo. Incendium Halicarnassi & direptio. Cariae princeps Adæ placat Alexandrum, & ab eo restituitur.*

- XXIV. *Macedonibus tiberna permiffa apud conjuges. Lyciam & Pampbyliam petit Alexander.*
- XXV. *Caufa alienationis Alexandri in regem, & captivitas Afis. Hirundinis Omen. Alexander Acropi filius ab Parmenione in custodiam datus.*
- XXVI. *Exercitus iter terreftre, regis per litus. Afpendi tributum equi. Side origo.*
- XXVII. *Afpendus ad conditiones redacta. Phrygia petita. Telmiffi ftatus.*
- XXVIII. *Selga & Salagaffi urbium ftatus. Pifidiam Alexander per victorias penetrat.*
- XXIX. *Transit Alexander in Phrygiam. Pacifcitur cum Celanis. Tendit Gordium verſus. Ejus regionis ftus. Irrita Athenienſium legatio.*

L I B E R II.

- CAP. I. *Memnon Mitylenæos vexat. Pharnabaces ejus ſucceſſor.*
- II. *Tenedus a Perſis recepta. Navalis Perſarum clades.*
- III. *Narratio prodigii ac fati, quod Gordio contigit. Nodi ſolutio.*
- IV. *Cappadocia ſubacta, Alexander Ciliciam petit, Perſis ex Tarſo fugientibus, idemque ab convulſione reſtituitur.*
- V. *Alexander per Tarſum tranſit ad Anchialum. Inſcriptionis exemplum. Alexander Solos, montana Ciliciæ, Tarſum, Magerſum, Mallam tranſit & ordinat.*
- VI. *Darius Sochos progreditur. Alexander Pylas & Myriandrum occupat. Mala Darii conſilia.*
- VII. *Darius per Pylas ad Iſſon & Pinarum pergit. Bona conſilia Alexandri & exhortatio.*
- VIII. *Alexander recedit ad anguſtias, unde venerat. Aciei forma. Perſica acies ordinata.*
- IX. *Emendatio aciei Macedonica. Proluſio pugnae.*
- X. *Alexandri prudens & felix impetus. Græcorum inter Perſas opportunum facinus.*
- XI. *Græci inter Perſas repulſi. Perſarum equitatus fuga Darii percuſus. Victoria Macedonum, & curruſ Darii captus cum arcu & ſcutō & candy. Cædes cladesque Perſarum etiam caſtris captis.*
- XII. *Alexandri cura in ſuos, tum vivos, tum occiſos, repletis horum locis. Narrationum varietas in regiis fœminis captis.*
- XIII. *Fuga Darii ad Euphratem, Græcorum Tripolin: item res in Aſia minore. Alexander oppida Phœnicæ recipit.*
- XIV. *Epiftola ab Dario, Alexandri reſponſum, quo recensentur injuriæ ab Perſis illatæ Philippo & Alexandro; adduntur minæ & venia ex conſiliis Darii.*

- XV. *Legati Græci capti, & quomodo excepti. Syriae urbes ad Tyrum usque deduntur.*
- XVI. *Hercules diversi, & eorum ætas. Tartessus Hercules idem Tyrio. Geryon circa Ambraciam. Tyriorum prudentia Alexandro displicet.*
- XVII. *Al. consultat de Tyro etsi difficili, tamen expugnanda.*
- XVIII. *Somnium de occupanda Tyro. Agger ducitur e continente ad insulam.*
- XIX. *Agger & machina incendio disiecta.*
- XX. *Classis Al. aucta. Arabia adquisita. Cleander cum supplementis græcis. Tyri oppugnatio renovata per vires maritimas.*
- XXI. *Via facta machinis, ut per naves muro admoverentur. Novus astus Tyriorum.*
- XXII. *Excursio Tyriorum sine eventu propter Alexandri præsentiam. Tyriis e mari repulsis Alexander muros adgreditur.*
- XXIII. *Tyrus capitur præsertim impetu Alexandri.*
- XXIV. *Ira Macedonum in Tyrios, deque iis decreta Alexandri. Herculis bonor.*
- XXV. *Literæ Darii liberales. Alex. responsum magnanimum.*
- XXVI. *Gazæ resistentis oppugnatio incepta.*
- XXVII. *Alexandri vulnus spem auxit urbe mox capta.*

L I B E R III.

- CAP. I. *Alexander ab Ægypto receptus Alexandria in condit.*
- II. *Omen Alexandria. Felix nuncius ex insulis Asiae.*
- III. *Iter ad Hammonem.*
- IV. *Locus, fons & sal apud Hammonem. Al. reditus Memphim.*
- V. *Legationes ex Græcia. Formula Ægypti & Arabia cum nominibus præfectorum. Duces militiae in Ægypto.*
- VI. *Reditus in Syriam. Attici legati. Cura de Peloponneso & thesauris. Alexandri amici, sub Philippo exsules, promoti. Harpali casus.*
- VII. *Al. progreditur ad Euphratem, ac Tigrim. Lunæ defectus.*
- VIII. *Præcursores Darii fugati. Auxilia ejus, & locus castrorum.*
- IX. *Agmina propinquant. Macedonum consilium militare. Allocutio Alexandri.*
- X. *Nocturni prælii incertum.*
- XI. *Imperitia Darii. Ordo Persicæ aciei & Macedonicæ.*
- XII. *Alexandri subsidiaria acies.*
- XIII. *Occasio & principium prælii. Bactrianorum virtus & curruum impetus, sed superant Macedones.*
- XIV. *Darii fuga. Acris perruptio Persarum ab dextro cornu.*
- XV. *Alexandri virtus & præsentia ubique felix. Idem Darium insequitur usque Arbela. Numerus caesorum.*

- XVI.** *Darii fuga in Mediam, & cur? Alexander Babylona venit. Susa recepta & in eis statuae Harmodii & Aristogitonis. Supplementa militiae & hinc mutatio ordinum.*
- XVII.** *Unxiorum arrogantia fracta.*
- XVIII.** *Pyle Persidis obsecrata. Ariobarzanes & copia ejus disjecta. Al. adventus in Persas, quorum regia incensa.*
- XIX.** *Alexandri transitus in Mediam, & Darii fugientis consilia vana. Ab Ecbatanis quidam remissi. Hyrcania & Parthia petita.*
- XX.** *Rbagæ ubi sita. Caspie pyle transita.*
- XXI.** *Darius a suis captus, quem persequitur Alexander. Darius quomodo habitus. Bessi successoris consilia. Darius a suis vulneratus moritur.*
- XXII.** *Darii finis & elogium.*
- XXIII.** *Iter triplex in Hyrcaniam versus urbem Zadracarta, Persis variis accedentibus. Alex. decretum de Græcis.*
- XXIV.** *Al. progressus in Marsos, & judicium de diversis legatis.*
- XXV.** *Alexandri ex Hyrcania transitus in Arios & Bactra. Bessi successio & scelus Satibarzanis. Profectio in Satibarzanem. Barsaentæ cedes.*
- XXVI.** *Insidie ab Philota. Philotas & Parmenio interfecti.*
- XXVII.** *Amynta casus. Amici duo præfecti dati. Adventus in Agriaspas.*
- XXVIII.** *Dranga & Dragogi & Arachote ac vicini Indi subacti. Satibarzanis apud Arios mors. Alexandria ad Caucasum, qui describitur ex situ & proventu.*
- XXIX.** *Drapaca, Aornus, Bactra recepta. Oxus fluvijs, ejus trajectionis modus. Spes Bessi capiendi.*
- XXX.** *Bessus captus, Alexandro exhibitus, in Bactris occisus. Maracanda Sogdianæ regia. Tanais duplex: prope eum collis captus.*

L I B E R IV.

- CAP. I.** *Abiorum legati. Alexandria prope Tanaim condita. Præstidia Macedonum per Scythas occisa.*
- II.** *Septem urbes per Alexandrum & Craterum restituta.*
- III.** *Cyropolis expugnata. Urbibus VII. domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ.*
- IV.** *Alexandri irritatio ad Tanaim contra Scythas sacris ventantibus. Scythæ cæsi & ad humilitatem redacti.*
- V.** *Spitamenis variis conatus, etiam noxii Macedonibus. Cedes Macedonum.*
- VI.** *Pbarnuchis ignavia. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polytimetum.*

- VII. *Alexandri aduentus in urbem Zariaffa, & decretam de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in vitis.*
- VIII. *Impie adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cades Cliti quomodo peracta.*
- IX. *Singularia in Cliti cade. Anaxarchi absurda.*
- X. *Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta ab Anaxarcho.*
- XI. *Anaxarchus ab Callisthene refutatus. Egregia de bonoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata.*
- XII. *Adorationis aulica fallacia. Contemptio osculi regis in Callisthene.*
- XIII. *Pueri in aula Macedonica. Conjuratio amantium puero- rum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum.*
- XIV. *Hermolai exprobrans defensio & cades. Varietas scriptorum.*
- XV. *Legati novi ex Scythia & Macedonum reditus. Pharas- manis amicitia. Alexander Indiam spectat. Portentum in castris ad Oxum.*
- XVI. *Sogdiana subiecta. Spitamenis audacia in Bactris.*
- XVII. *Scythæ a Cratero victi. Bactrian. satrapa Amyntas. Ulti- mus Spitamenis conatus per Scythas quibus decollatur.*
- XVIII. *Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis.*
- XIX. *Petra illa capta ab militibus alatis, & causa joci. Roxa- nes matrimonium, idque laudatum.*
- XX. *Continentia Alexandri. Oxyartis transitus ad Alexandrum.*
- XXI. *Paratacæ, & Choriensis petra. Qua capta & ipse Chorie- nes amicus Alexandri factus. Ejusdem benigna comitas.*
- XXII. *Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in In- diam. Vicinis Copheni & Indo dynastis imperia data. A- ftes & regio Peuceliotis infelix.*
- XXIII. *Varie gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri.*
- XXIV. *Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigæum op- pidum captum & instauratum. Divisis copiis expeditio sumta in accolæ.*
- XXV. *Felicitas armorum Macedonicorum. Affaceni. Guræus ame- nis & Guræi accolæ.*
- XXVI. *Massaga urbs oppugnatur varie.*
- XXVII. *Massaga urbs duce cæso expugnatur. Indorum cades. Ba- zira & Ora urbes.*
- XXVIII. *Bazira deserta & restituta. Aornos petra. Peuceliotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur.*
- XXIX. *Opera militaria ad expugnandam petram.*
- XXX. *Infelix astus incolarum petra expugnata. Sificottus In- dus. Alfacanorum gens. Alexandri iter ad Indum flu- vium & prima elephantorum venatio.*

- Cp. I.** *Nysa urbs, opus Dionysi. Legatio ejus ad Alexandrum.*
- II.** *Indulgentia Alexandri ac libertas Nysæ firmata. Senatores CCC. Hedera Indica, & in sacrificio Liberi epuloque presentia ejus.*
- III.** *Non omnia mentiti veteres. Taxilis facilitas in recipiendo Alexandro. Indus fluvius.*
- IV.** *Fluvii per Indiam, de quorum spatio & narrationibus varia. Indi sine opibus, proceri, bellicosi. Persæ veteres.*
- V.** *Promissio scripti de Indis. Tauri initium, progressus, falsum Caucasii nomen. Fluvii ex eo manantes.*
- VI.** *Asiæ divisio, magnitudo & situs Indiæ. Regiones dona fluviorum, eorum in India magnitudo præ Nilo & Asiaticis.*
- VII.** *Pontium varietas. Pontis repentini ratio apud Romanos.*
- VIII.** *Taxila urbs. Taxiles, & Abisarus, & Doxareus dynasta. Navigia dissecta ad transvehendum.*
- IX.** *Pori castra, & circa Hydaspis ripam varii astus.*
- X.** *Difficultas transeundi Hydaspem & ob eam causam varii militum motus.*
- XI.** *Rupes eminens & apposita insula monstrant transitum.*
- XII.** *Alexandri consilium trajiciendi in loco delecto, & ad id astus.*
- XIII.** *Transitus Macedonum, qui ignari in insulam venerant, ut bis aquam transierint.*
- XIV.** *Varietas narrationum de transitu & Pori filio.*
- XV.** *Victoria de Pori filio, & mox patris progressus contra Al.*
- XVI.** *Ordinatio aciei Macedonica & principium pugnae.*
- XVII.** *Alexandri prudens captatio frangit Indos. Calamitas Pori in prælio, paucis Macedonibus occisis.*
- XVIII.** *Pori & in prælio industria & in clade nobilitas.*
- XIX.** *Al. moderatio in vict. Pori. Bucephale equi mors & elogium.*
- XX.** *Sacra & ludi ob victoriam. Glaucanica populus. Abissares dynasta. Turba in Affacenis. Acefinae amnis natura & magnitudo.*
- XXI.** *Acefinae trajecto progressus ad Hydraoten. Porus alter.*
- XXII.** *Ultra Hydraoten Catbai, Oxydrace, Malli, Adraistæ, quos aggreditur Alexander. Ad Sangala triplex currum series colli circumdata.*
- XXIII.** *Prima currum series diffracta, mox & reliquæ. Oppugnatio urbis, & apparatus ad fugientes excipiendos.*
- XXIV.** *Interclusi oppidani caduntur. Oppidum captum. Fuga ex urbibus Inæorum. Sangala eversa.*
- XXV.** *Hypbafis amnis & regio apposita. Alexandri suavioria ad perseverandum in expeditione ab rebus feliciter gestis.*
- XXVI.**

XXVI. *Idem suadetur a notitia Geographia, laborum laude, sueque exemplo.*

XXVII. *Respondet Cœnus veniam sermoni præstruens. Suaforia ad reditum ex variis locis.*

XXVIII. *Alexandri offensa & militum contumacia. Denique pronunciatus reditus.*

XXIX. *Aræ duodecim. Pori regnum auctum. Urbs ad Acesinens condita. Abisaris amicitia.*

L I B E R VI.

CAP. I. *Apparatus navigationis ad Oceanum.*

II. *Cœni mors. Porus omnium rex. Sopbitæ regia. Classis in Hydaspæ, Nearcho præfecto, Onesicrito gubernatore navis Al.*

III. *Sacra etiam fluviis facta. Insolita res Indis ob clamores & turbam navium.*

IV. *Alexander Hydaspis & Acesinis confluentes transit in Mallos & Oxydracas.*

V. *Post stragem naufragio similem duces buc illuc mittit ad arctandos hostes.*

VI. *Loca arida Mallis prætenta, quorum repente prima urbs expugnata. Eversa & alia oppida.*

VII. *Eversum oppidum Brachmanum.*

VIII. *Varia Mallorum, etiam maximæ urbis vastatio, & pugna ad flumen Hydraoten.*

IX. *Expugnatio munitissimæ urbis, cuius arcis murum solus Alexander & primus conscendit, unde se in arcem dejecit.*

X. *Alexander in arce hostium, uno ex tribus ipsum comitantibus occiso vulneratur. Inopia Macedonum in iuvando rege.*

XI. *Alexander deficit ex copia missi sanguinis. Historiæ fides de loco, ubi fuit vulneratus, item de prælio ad Arbela. Similia de aliis historiæ partibus.*

XII. *Macedonum dolor ob regis vulnus.*

XIII. *Post desperationem reductus rex in castra, movit varios per gaudia gestus. Sparsio florum in regem, qui tamen arguitur temere subiens pericula. Solatium regis ex Bæoto.*

XIV. *Deditio Mallorum & Oxydracarum Hydaspes, Hydraotes, Hypbasis fluvii per Acesinen in Indum fluunt.*

XV. *Abastanigens & Xathri & Ossadii. Parapamisadis & Indiripæ proximis Oxyartes præfectus. Sogdorum regia. Musicanus rex.*

XVI. *Oxycanus princeps, & Sambus, qui dedunt se Alexandro.*

XVII. *Musicanus in crucem actus. Pattala perfide oblata Alex.*

XVIII. *In Pattalis castellum portus & navalia. Infausta ad Indi ostium navigatio Al. Latitudo maxima fluvii Indi.*

XIX.

- XIX.** *Æstus Oceani. Cilluta insula. Navigatio in Oceanum, & ibi sacrificia.*
- XX.** *Pattalorum latitudo inter duo Indi ostia. Varia Alexandri navigatio ad explorandum Oceanum. Putei effossi.*
- XXI.** *Etesiae versus austrum. Alexander navigat ad Arabium fluvium. Arabitarum fuga in paludes. Oritæ. Qui imbelles penitus subacti. Rambacia eorum maximus pagus.*
- XXII.** *Satrapa Apollophanes. Gadrosi vicini Oritis. Odores in Gadrosis nascentes.*
- XXIII.** *Regio sicca, quam transit Alexander. Tuguria piscatorum ex conchis & spinis piscium. Fames in itinere.*
- XXIV.** *Pura, Gadrosiæ regia. Semiramis & Cyrus in India. Periculofum & difficile iter.*
- XXV.** *Varii militum interitus. Imbres. Torrentis vebementia.*
- XXVI.** *Alexandri continentia ad exemplum. Idem recuperat viam ad Gadrosiæ regiam.*
- XXVII.** *Philippus India satrapa occisus. Alexander in Carmaniam venit. Ejus severitas in maculosos præfectos.*
- XXVIII.** *An Alexander se in Carmania Bacchi instar gesserit? Peucestæ honor. Custodes corporis. Nearchi adventus. Promissio scripti de Indicis. Hephestion ex Carmania iussus ducere in Persiam.*
- XXIX.** *Phraasortæ mors. Orxines & Atropates cum rebellibus veniunt ad Alexandrum petentem Pasargadas & Cyri sepulcrum. Descriptio sepulcri Cyri & quomodo violatum. Magorum in tormentis firmitudo.*
- XXX.** *Orxinis supplicium.*

L I B E R V I I

- CAP. I.** *Gymnosophistarum Sermones cum rege.*
- II.** *Diogenis cum eodem colloquium. Dandamis sapientum primarius. Calani desertio sociorum.*
- III.** *Ejusdem moriendi propositum & voluntas. Vivi ejus crematio.*
- IV.** *Abulitæ & aliorum præfectorum in provinciis violentia. Alexandri propensio ad supplicia. Ejus & ducum nuptiæ.*
- V.** *Debita militum a rege exsoluta, sed & dona data.*
- VI.** *Epigoni adolescentes. Mala opinio de rege quasi cum pertæduisset Macedonum, Persica placerent. Nomina Asiaticorum equitatus Macedonico immistorum.*
- VII.** *Euleus & Tigris fossa juncti. Tigris humilior Euphrate, nec terram irrigans, unde aqua, quæ cataractis impedita.*
- VIII.** *Opis urbs. Alexander dimittit senes & mutilatos. Quod secus interpretans miles irritat regem ad sæviendum.*
- IX.** *Exprobratio Alexandri beneficiorum patris Philippi. Recensio meritorum Alexandri parce viventis.*

- X. *Communis vita Alexandri cum militibus, eorumque ex illo honor sed ingratorum.*
- XI. *Tristis peroratio, cui additi honores in Persas. Unde mæror, Macedonum invidiosus & regi. Callinis felix ad reconciliandum sermo. Oscula, epulae, Sacrificium & vota.*
- XII. *Suavitas dimissionis militum sub Cratæro & Polyperchonte. Evocatur Antipater. Olympiadis & Antipatri rixa.*
- XIII. *Hephestio Eumeni reconciliatus. Equi Nysæi. Ambiguitas de Amazonibus. Sententia Arriani de eis.*
- XIV. *Puerorum in stadio agon. Hephestionis morbus & mors. Alexandri luctus varie scriptus. Epidauriorum legatio dimissa cum donario Aesculapii. Honores Hephestionis.*
- XV. *Cossæi per biemem subacti. Legationes undique missæ ad Al. An & ab Romanis? An Roma legatos Babylonem miserit?*
- XVI. *Caspîi maris notitia urget Alexandrum. Chaldaeorum mortitum de ingressu Babylonis.*
- XVII. *De hoc suspicio ex Beli templo. Belus dives. Invia ratio vitandi fati.*
- XVIII. *Supplicia sæva in satrapas. Memoranda prædictio ex extis. Pythagoras aruspex certus. Exitus vaticini Calani.*
- XIX. *Legati Græci benigne auditi. & spolia Xerxis reddita. Classis parata ad Arabiam invadendam.*
- XX. *Cælum & Bacchus Arabum dii. Arabiæ & duarum circa insularum Icarî & Tyli situs & status. Arabia explorata circum navigando.*
- XXI. *Pallacopas alveus ex Euphrate. Pallacopæ & circa eum Euphratis descriptio, inque iis cura Alexandri.*
- XXII. *Sepulcra regum Assyriæ in lacubus. Omen potentia Seleuco & mortis Alexandri.*
- XXIII. *Supplementa, item legati ex Græcia cum coronis. Favor in Peucestam & Persas. Responsa ab Hammone de Hephestionis cultu. Turris Hephestionis in Phara. Epistola Alexandri ad Cleomenem.*
- XXIV. *Thronum vacuum alter occupat. Comessatio apud Medium.*
- XXV. *Diarii regii fragmentum. Progressus morbi, donec vox de-*
- XXVI. *Militum postremus aspectus. Serapidis oraculum. (fecit.*
- XXVII. *Varietates rumorum circa mortem Alexandri.*
- XXVIII. *Mors Alexandri quando acciderit. Laudatio ejus ex virtutum recensione.*
- XXIX. *Laudatio ex vitiorum extenuatione. Defensio ejus in patre Jove, veste Persica, Persis inter Macedonas relictis, epulis.*
- XXX. *Finitur laudatio cum conclusione operis.*

S E R I E S C A P I T U M. XLVII
H I S T O R I A I N D I C A.

- Cap. I.** *Nyssa urbis & Nyssaorum origo. Merus mons. Casus Bacchi nascentis. Massaca, Peusela urbes.*
- II.** *Caucasus, Taurus. Termini India. Ultra Hyphasin non venit Alexander.*
- III.** *Spatium India. Fluviorum copia & magnitudo.*
- IV.** *Variorum fluviorum India & Europa descriptio & collatio.*
- V.** *Megasthenis notitia India. Indorum bella contra externos. Incerta memoria Herculis. Prometheus. Seba.*
- VI.** *Sili, Silas fluvius. Pluvia India. Nili crescentis causa. Similitudo India & Aethiopia.*
- VII.** *Gentes India quot? Vaga olim sedes Indorum. Liberi munera in Indos.*
- VIII.** *Liber regiae stirpis auctor. Herculis in India opera, & filia. Margarita marina.*
- IX.** *Peculiare de aetatibus. Mendax Herculis coitus. Maturae aetates. Reges & Chronologia. Nulla externa imperia.*
- X.** *Propria de mortuis & urbibus. Palimbothra. Indus nemo servus. Indorum septem genera.*
- XI.** *Sophista. Quatuor alia genera, agricola, pastores.*
- XII.** *Opifices, militantes. Duo reliqua genera, episcopi, consilarii.*
- XIII.** *Venatio elephantorum. Assus venatorum peculiaris & ratio domandi.*
- XIV.** *Alia elephantorum peculiaria.*
- XV.** *Tigris, formico, psittacus, quales Indorum? Simiae, serpentes, quam longi & venenati. Morbi.*
- XVI.** *Vestitus, barba tinche, umbracula, calcei. Peditum equitumque arma & equorum frena.*
- XVII.** *Elephanti honor & pretium concubitus. Nubendi mos.*
- XVIII.** *Præfectorum classis Alexandri nomina. Preparatio ad navigandum inter sacra & festos ludos.*
- XIX.** *Agmina juxta fluvios. Numerus navium.*
- XX.** *Æstus Al. de præfetto, quem lenit Nearchus. Modus cure classis ab Nearcho susceptæ, unde communis letitia.*
- XXI.** *Initium navigandi. Stura, Cambara, Corectis, loca in flumine Indo. Corcela insula maris. Arabies, Irus mons. Portus Alexandri, Sangada.*
- XXII.** *Doma. Saranga. Sacala. Morontobara. Portus feminarum. Ostia amnis Arabis. Orite.*
- XXIII.** *Pagala. Cabana. Cocala. Leonnati pugna & victoria. Apollophanis cades.*
- XXIV.** *Tomerus fluvius. Littoralium inepta & infelix tentatio pugna. Unguium usus pro ferro.*
- XXV.**

- XXV. *Malana finis Oritarum. Umbra mutata.*
- XXVI. *Gadrosii. Ichthyophagi. Bagisara & Mosarna, portus. Pafira vicus. Colta. Calama, Cysa. Carnine insula.*
- XXVII. *Balomum litus. Dendrobosa, Copbas, Cyiza. Nearchi cum Archia consilium.*
- XXVIII. *Necessitas cadis & direptionis remissa. Bagia.*
- XXIX. *Talmena. Canasis. Canates. Troi. Dagasira. Ichthyophagorum fines, spatium, copia piscium. Ossa piscium ad fabricas domuum.*
- XXX. *Balenarum grandium ratio.*
- XXXI. *Nosala insula Soli sacra, Nearchi explorante fabula fidem. Nearchi refutatio ignobilis.*
- XXXII. *Carmania diversa ab Oritis & Ichthyophagis. Badis. Macta Arabia. Maris rubri principium. Disceptatio Nearchi cum Onesicrito.*
- XXXII'. *Neoptata. Harmozia. Classarii incidunt in Græcos qui & præsidem regionis ducit ad Nearchum.*
- XXXIV. *Præses occupat Alexandro indicare salutem Classis. Minuta & exacta relatio Nearchi adventus ad Alex.*
- XXXV. *Primus Sermo Alex. cum Nearchi, & tandem letitia.*
- XXXVI. *Continuata Nearchi cura Classis, & ad eam reditus.*
- XXXVII. *Ejusdem navigatio ad Organam & Oaracta insulas. Insula Neptuno sacra, alia Pylora & Cataea, Mercuri ac Veneris. Urbs Sifidone.*
- XXXVIII. *Ila locus persæ. Caicandrus insula. Margaritarum piscatio. Ocbus mons. Apostani, Gogana. Areon & Sita-cus & Padagrus & Granis flumina.*
- XXXIX. *Hieratis. Heratemis. Mesambria. Taoce. Balena magna. Rogonis, Brizana, Ares, fluvii.*
- XL. *Susii & Uxii. Persidos regio diversa. Uxii, Mardi, Cossai, domiti ab Alexandro non temere, sed astu.*
- XLI. *Cataderbis lacus. Margastana insula. Isthmus inter Leucadem & Acarnaniam. Limosa statio periculosa. Ostia Euphratis.*
- XLII. *Pasitigris. Classis adventus ad Alexandrum & letitia. Corona aurea præmia.*
- XLIII. *Arabia. Exploratio maris ultra Arabiam, item extra Herculis Columnas. Libri conclusio.*

* * *

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
 ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
 ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ARRIANI
 DE EXPEDITIONE
 ALEXANDRI
 LIBER PRIMUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

PRAEFATIO.

ΤΟΛΕΜΑΙΟΣ,
 ὁ Λάγου, καὶ Ἀρι-
 στίβουλος ὁ Ἀριστο-
 βούλου, ὅσα μὲν
 ταυτὰ ἀμφὶ περὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Φιλίππου ξυνέγραψαν, ταῦ-
 τε ἐγὼ αἰς πάντη ἀληθῆ ἀναγρά-
 φω ὅσα δὲ οὐ ταυτὰ, τούτων τὰ
 πιστότερα ἐμὰ φαινόμενα καὶ ἅμα
 ἀξιωματικώτερα ἐπιλεξάμενος.

UAE CUNQUE Pto-
 lemaeus Lagi, &
 Aristobulus Ari-
 stobuli filius, de
 Alexandro Philip-
 pi filio consentientes inter se
 memoriae prodiderunt, ea ipsa
 tanquam verissima conscribo:
 ex iis vero in quibus inter se
 dissentiunt, quae mihi fide pa-
 riter & narratione digniora vi-
 debuntur, selegi. Certe de A-
 lexan-

τ. οὐ ταυτὰ.] Scil. συνέγραψαν.
 ἀξιωματικώτερα.] Repetendum ἀξιωματικώτερα.

Alexandro alii alia scripserunt: neque ullus est de quo aut plures extent scriptores, aut magis inter se dissentientes. Sed mihi Ptolemæus & Aristobulus præ cæteris historicis fide digni vili sunt: hic quidam, quod regi Alexandro socius expeditionis fuerit; Ptolemæus autem, quia præterquam quod una militavit, turpius in eo (quippe qui rex etiam esset) mendacium quam in alio quopiam esset futurum: uterque, quod mortuo jam tum Alexandro scribunt, quum neque necessitas neque merces, qua adducti aliter quidpiam atque accidisset scriberent, esset proposita. Nonnulla etiam ab aliis conscripta; quod & illa non indigna narratu judicarem, neque profus incredibilia, tanquam de Alexandro sparsa tan-

2 ἄλλοι μὲν δὴ ἄλλα ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἀνέγραψαν, οὐδ' ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλείονες, ἢ ἔξυμφορονότεροι ἐς ἀλλήλους. ἀλλ' ἐμοὶ 3 Πτολεμαῖός τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν· ὁ μὲν, ὅτι συνεστράτευσε βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος, Πτολεμαῖος δὲ, πρὸς τῷ ξυστρατεῦσαι, ὅτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ ὄντι αἰσχρότερον ἢ τῷ ἄλλῳ ψεύσασθαι ἦν, ἅμῃ δὲ, ὅτι τετελευτηκότος ἤδη Ἀλεξάνδρου ξυγγράφουσιν, ὅτε αὐτοῖς ἦτε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθὸς τοῦ ἄλλως τι, ἢ ὡς συνηνέχθη, ξυγγράψαι ἀπὸ τοῦ 4 ἔστι δὲ ἔτι καὶ πρὸς ἄλλων ξυγγεγραμμένα, ὅτι καὶ αὐτὰ ἀξιαφήγητά τέ μοι ἔδοξαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπικῆς, ὡς λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου, ἀνέγραψα. ὅστις

2. ὡς ἔστιν.] Neque est scil. ullus. Hunc enim usum præstat ἔστι junctum cum relativa. Sic dicunt: καὶ ἔστιν ὅτι πλείονες, ἔστιν οἱ αὐτῶν ποσὶ καὶ ποσὶ, 1, 7, 17. ὅστις δὲ quosdam, 1, 22. 5.

ὅτι.] Attici πρὸς τὸν ὅτι, ὅτι τινι, ὡς τινι, οἷς τισι dicunt ὅτι, ὅτι, ὅτι. Schindler de dialect. pag. 48.

3. πιστότεροι ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφήγησιν.] Sic infra 4, 14, 6. iidem hi dicuntur οἱ πλείονες πιστοὶ τὴν ἀφήγησιν, maxime fidei ad narrationem, i. e. fide dignissimi historici.

ἦτε ἀνάγκη καὶ ὁ μισθός.] Id est, metus & spes, uti loquitur Sallustius pro cetero belli Catilinarii: *utrum a spe, metu, partibus reip. animus liber erat. Libertate namque veri dicendi sublata, & premio mendacii proposito, incorrupta rerum veritatem monumenta operare vix licet.* Livius in præfatione operis sui: *Ego solutus hoc quoque laboris præmium petam, uti me a conspectu malorum, quæ nostris deperire vidit ætas, tantisper certe, dum præca illa tota mente rapero, advertamque omnis expertis cura, quæ scribentis animum, etsi non flectere a vero, sollicitum tamen efficere possit.* Tacitus Annal. 1, 1, 4. *Temporibus Augusti dicendis non desuere decora fugenda, dicitur glisciente adulatione deterrentur. Tiberii, Cæsarique, & Claudii, ac Neræis res, ob metum falsæ; postquam occiderant, recentibus vitiis compositæ sunt. Inde consilium mihi, pauca de Augusto, & extrema tradere: nam Tiberii principatum, & cetera, sine ira & studio, quorum causas procul habeo. Easdem adulterandæ historiæ causas exponit idem principio Historiarum.*

4. οἱ λεγόμενα μόνον.] Quasi ea sermonibus tantum divulgata fuerint, veri autem nihil habuerint. Contraria enim sunt λεγόμενα & πιστά ἐς ἀφήγησιν 7, 27. 6.

ARRIANI DE EXPEDITIONE
SUMMARIUM
LIBRI PRIMI

DE

EXPEDITIONE ALEXANDRI

CAP. I. Tempus mortis Philippi & successionis Alexandri. Novitas felix, hinc bella in barbaros. Pugna cum Thracibus. Victoria de Thracibus. II. Syrmus rex. Peuce insula Istri. Pugna & victoria de Triballis. III. Progressus ad Istrum & hujus accolæ. Traiectus per Istrum in Getas. IV. Getarum terror ab phalange. Celtarum arrogantia. V. Cliti defectio & Glaucia. Autariatas Langarus cohibet. Langari destinati affinis mors. Impia sacrificia Illyriorum. Alexander ad eos contendit. Ejus stratagemata contra Glauciam & Clitum. VI. Solertia Alexandri contra eosdem. Liberat transitum Istri. Cliti & Glaucia fuga. VII. Turbæ apud Thebanos. Expeditio adversus Thebas. Alexandri cupido salutis Thebanorum. VIII. Post variam pugnam Thebæ opprimuntur. IX. Comparatio cladis Thebanae cum Atticis & Laconicis; aliæ Græcorum clades. Thebanos ulciscitur Deus. Cedes Thebanorum. Pindari posteritas servata. X. Arcades, Ætoli, Athenienses supplices. XI. Reconciliatus Atheniensibus petit Hellespontum. Solennitas in trajiciendo Hellesponto. Gesta & casus circa Ilium. XII. Alexandri comparatio cum Achille & aliis, ac memoriae infelicitas. Alexandri excellentiæ. Arriani iusta nec excedens & studiis honorifica gloriatio. Professio Alexandri ab Ilio. Speculatoribus præmissis Priapum urbem deditione accipit. Duces Persarum ad Zelian. XIII. Persis ad Granicum infauste consultantibus appropinquat. XIV. Macedonum & Persarum aciei collocatio. XV. Principium conflictus laborantibus Macedonibus. Virtus Alexandri in prælio, & periculosus ardor. XVI. Cedere coguntur Persæ, eorumque clades, & Macedonum amissorum paucitas ac occisorum numerus. Cognatis eorum præmia data: solatia erga saucios. Sepultura Ducibus Persarum data & Græcis mercenariis apud Persas. Persica arma Minervæ Atticæ dono missa. XVII. Phrygia ad Hellespontum ordinata. Zelia, Dascylium, Sardes receptæ. Lydia & Jo-

nia

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

nia provinciae. Epbesi casus. Heropythi sepulchrum in foro Epbesi. XVIII. Magnesia & Tralles dedita. Alexander Miletum tendit. Hegesistrati praefecti fallacia. Lade insula occupatur. An pugna navalis subeunda? XIX. Miletus oppugnatur. Milesiorum angustiae & clades. Miletus inclusa, & Persae ab continente exacti, & vanus horum astus. XX. Alexander cogitat classem dissolvere. In Caria Halicarnassum aggreditur. Irrita spes de Myndo: ad Halicarnassum pugnae. XXI. Per duos Macedonas excitata temere pugna. XXII. Conflictus circa latericium intra mœnia murum. Pugna felix Macedonum. XXIII. Consilium Persarum de abeundo. Incendium Halicarnassi & direptio. Cariae Princeps Ada placat Alexandrum, & ab eo restituitur. XXIV. Macedonibus biberna permissa apud conjuges. Lyciam & Pamphyliam petit Alexander. XXV. Causa alienationis Alexandri in rege, & captivitas Asifinis. Hirundinis omen. Alexander Aeropi f. ab Parmenione in custodiam datus. XXVI. Exercitus iter terrestre, Regis per litus. Aspendi tributum equi. Sidae origo. XXVII. Aspendus ad conditiones redacta. Pbrygia petita. XXVIII. Telmissi, Selgae, Salagassi urbium status. Pisidiâ per victorias penetratâ transiit Alexander in Pbrygiam. XXIX. Paciscitur cum Celenis. Alexander tendit Gordium versus. Ejus regionis situs. Irrita Atheniensium legatio.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

LIBER PRIMUS.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΛΕΓΕΤΑΙ δὲ Φίλιππον μὲν ἰ PHILIPPUM fecerunt mor-
τελευτῆσαι ἐπὶ ἄρχοντος tem obiisse archonte
Pythodemo Athenis: Alex-
an-

1. Λέγεται δὲ.] Alii Ν, Gronovius ex codice Florentino, quem ubique optimi nomine appellat, δὲ restituit, eamque scripturam præferendam esse, Xenophontis exemplo, cum Xenophonteus sit Arrianus, confirmat. Sed istius quidem Scriptoris auctoritate hic in utramque partem liceret uti. Alios enim libros a δὲ orditur, ut Cyropæd. lib. 2. 3. 6. 7. Expedit. Cyri lib. 3. 4. 5. 7. Hist. lib. 3. 5. Alios a Ν, ut Cyropæd. lib. 4. 5. Expedit. Cyri lib. 6. Hist. lib. 1. 2. 4. 7. Apolog. Socratis, de Athen. rep. Memorab. lib. 2. 3. 4. & Oeconomicum. Malui tamen sequi Gronovium, cum simillimum sit exordium in Xenophonte, quo Cyropædiaz liber primus, item ut hic, annectitur præfationi: παρὰ δὲ μὲν δὲ λέγεται ὁ Κύρου γένεσθαι Καμβίση.

Φίλιππον.] Alii Φίλιππος.

ἐπὶ ἄρχοντος.] Eodem ubique modo annos insignit Xenophon, ut Hist.

andrum autem ejus filium accepto regno in Peloponnesum profectum, viginti circiter tunc temporis annos natum. Ibi, coacto Græcorum, quotquot in Peloponneso erant, concilio, petiisse ab iis, uti imperator militiæ adversus Persas crearetur: quod quidem Philippo antea concesserant. Id à singulis impetratum, exceptis Lacedæmoniis: à quibus responsum fuisse, Lacedæmonios eam consuetudinem à majoribus non accepisse, ut aliis parerent, sed ipsi aliis præessent. Athenas vero novi etiam aliquid fuisse molitas: sed Athenienses primo statim Alexandri adventu perculsos, plus etiam, quam Philippo, Alexandro honoris detulisse. Deinde, in Macedoniam reversum, exercitum quem in Asiam

Πυθοδήμου Ἀθήνησι· παραλαβόν-
τα δὲ τὴν βασιλείαν Ἀλέξανδρον, παῖδα ὄντα Φιλίππου, ἐς Πελο-
πόννησον παρελθεῖν. εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ἀλέξανδρον.
2 ἐνταῦθα ξυναγαγόντα τοὺς Ἑλλη-
νας ὅσοι ἐντὸς Πελοποννήσου ἦσαν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατίας, ἦν-
τινα Φιλίππῳ ἤδη ἔδοσαν. καὶ αἰ-
τήσαντα λαβεῖν παρ' ἐκάστων, πλὴν
3 Λακεδαιμονίων· Λακεδαιμονίους δὲ ἀποκρίνασθαι, μὴ εἶναι σφίσι πά-
τριον, ἀκολουθεῖν ἄλλοις, ἀλλ' αὐ-
4 τοὺς ἄλλων ἐξηγεῖσθαι. Νεωτέρους δὲ ἄττα καὶ τῶν Ἀθηναίων τὴν πό-
λιν. ἀλλὰ Ἀθηναίους γε, τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ τῇ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέν-
τας, καὶ πλείονα ἔτι τῶν Φιλίππῳ δοθέντων, Ἀλεξάνδρῳ εἰς τιμὴν ξυγ-
5 χεῖσθαι. Ἐπαυελόντα δὲ ἐς Μακεδονίαν, ἐν παρασκευῇ εἶναι τοῦ ἐς τὴν

Græc. lib. 1. p. 337. l. 28. ἐπὶ ἱέρει μὴ ὄντι· ἐν Σπάρτῃ Εὐαρχίππῳ, ἀρχοντας δ' ἐν Ἀθήναις Εὐκλήμονας. p. 339. l. 7. Παντακλῆς μὴ ἱερήνους, ἀρχοντας δ' Ἀρτιχίνας. &c. p. 345 l. 9. Erat autem ἀρχὸν Athenis unus ex iis, qui Novem dicebantur, a quo annus, ut Romæ a Consulibus, denominabatur. Pausanias Laconicis p. 179. l. 36. ἄρχοι δὲ τὰτε ἄλλα διακρίσι τὰ σπουδῆς μάλιστα ἀξία, καὶ παρίχονται τὸν ἱππικόν, καθὰ δὲ καὶ Ἀθηναίοις τῶν καλυμμένων ἐνὶ αἰπυμῶς ἔστιν ἡ ἀρχὴ. Ephori administrant cum alia digna præcipuo studio, cum eam designant, cujus nomine annus insignis sit: quemadmodum Athenis, inter illos qui novem ἀρχῶν, annus nomine suo annum insignit, qui vocatur ἀρχων. Erant autem novem illi, ut docuit Pollux lib. 8. ἀρχων, βασιλεὺς, πολιάρχης, ἔξ δι-μοδίται· prator, rex, præfectus rei bellicæ, sex legumlatores. Vide Cameræ. Comment. utriusque linguæ p. 188. l. 5. ἀρχων ita præerat iudicibus, iudiciorumque moderator erat, ut Romæ Prætor. Budæus Comment. Gr. Linguæ p. 172. &c. 205.
2. ἴδοντες] Non video, cur quis hic malit imperfectum ἴδοντες, quam perfectum secundum ἴδοντες. Sententia loci sane potius aëristi, quam imperitiosi significationem requirit.

4. ἄττα.] Attice dicitur pro πᾶσι αἰσῶν, ἄττα vero cum spiritu aspero, pro ἄττα οὐκ ἐκτετακτο.

Ἀθηναίους γε.] Athenienses quidem. Neque enim vacat γε, sed Athenienses Lacedæmoniorum dissimiles fuisse ostendit.

τὸ Ἀσίαν ἐξέλου· ἅμα δὲ τῇ ἡρι-
μάκῃ ἐπὶ Θράκης, ἐς Τριβαλ-
λὰς καὶ Ἰλλυριοὺς, ὅτι σε κατερί-
ζον ἐπὶ τοὺς Ἰλλυριοὺς τε καὶ Τρι-
βαλλὰς, καὶ ἅμα ὁμόρως ὄντας
οἱ ἐδόκει ὑπολαβέσθαι, ὅτι μὴ
εὐνὴν κατασκευάσαντες, αὐτῷ μα-
κρὸν ἐπὶ τῆς οἰκείας πελλόμενον.
ἐμφάντα δὴ ἐξ Ἀμφιπόλεως 6
ἐβαλὼν ἐς Θράκην, τὴν τῶν αὐ-
τοῦ κελουμένων Θρακῶν, Φι-

ducaret apparasse. Ineunte autem vere statuisse in Thraciam, item in Triballos & Illyrios excurrere, quos & novis rebus studere acceperat, & quia finitimi erant, non nisi plane domitos relinquendos putabat, quum adeo longinquam atque remotam à domo expeditionem susciperet. Arrepto itaque ex Amphipoli itinere, irrupisse in Thraciam, libe-

γ. τὸ π.] *στὰς expeditio*, *ἐλάλομαι* quod paulo post sequitur, *expeditio* *συσφ.*
rh. *Exempla suppeditabit index.*

iaculum est Opibus } *Contendisse versus Thraciam contra Triballos & Illyrios. Ha-*
cum est significatio particulae in, 2, 4, 2, 7, 16, 8, 1, 20, 3, 1, 24, 5. Edamque
vero non est sumpsisse excurrere, sed excurrisse, sive consensisse, per enallagen tem-
poris ubique obviata; sic modo 2. vivat. arum. pro fuisse, petiisse; item 2, 9,
2. Vulcanus converterat per Thraciam in Triballos & Illyrios. Id mutavit Gro-
novius in eam sententiam, quasi tres distinctae expeditiones hic innuerebantur,
quia ex Macedonia iter non sit per Thraciam in Triballos, nedum in Illyrios.
Mihi contra videtur priscae Geographiae ratio hoc postulare, ut aditus Macedoni
ad Triballos nisi per Thraciam non patuerit. Veteres enim scriptores ita laie
posuisse Thraciam ostendunt, ut a Ponto Euxino usque ad confinia Illyrici pro-
currat, ac proinde media interjacerit inter Triballos ad Istrum pertinentes
atque Macedonas. Accurate eam regionem describit Ammian. Marcell. lib. 27.
p. 452. l. 26. Exat Thraciarum descriptio facilis, si veteres conciperent styli: quorump
obscura varietas quoniam opus veritatem professum non iuvat, sufficit ea quae vidisse
minimus exspectare. Et p. 449. l. 6. Thracia omnes in diticnem veterum transvecta
infrorum. Hocque modo post praecinctus antistes, reipubl. sex provinciae sunt quasi a.
Inter quas prima, quae ex fronte Illyriis est confinis, Thracia speciali nomine appella-
tur: quam Philippopolis Eamolpias vetus & Beroa ampla civitates exornant. Post
haec Haemimontus... Deinde Mysia... iuxtaque Scythia... Europa omnium pti-
ma... Rhodopa huic annexa. Eandem sex Thraciarum provincias enumerat Sen-
atus Rofus Breviar p. 550. l. 40. Et patet ex ipsa narratione, non ob aliud A-
lexandrum contra Thraces pugnasse, quam ut, cum transitu ipsum prohibere
conarentur, viam sibi armis faceret per eorum regionem, per quam penetrandum
erat Triballos petenti. Et infra Cap. 10. 6. Atheniensium legati Alexandro
parantur, quod ab Illyriis & Triballos incolentis rediisset, nullam vero mentio-
nem faciunt Thraciae. Denique ipse Arianus, nisi fallor, satis indicat, inter Ma-
cedoniam & Illyricum mediam interjectam fuisse Thraciam, dum Macedonas,
Illyrios, Triballos, & finitimos Thraces bellum gessisse scribit 7, 9, 2.
Itaque Thraciae partem a Philippo Macedoniae adiectam, 7, 9, 5.

Depressos, belli cladibus afflictos atque prostratos, ut humili
 spiritusque animo nihil altum cogitarent, neque per absentiam suam ad spem
 laudum rerum erigerentur.

[*l. i. p. 1. d. 1.*] *Profectam tandem, motis tandem castris ex Amphipoli.* Utriusque verbi exempla vide in indice. Amphipolin vero Macedoniae urbem in finibus Thraciae sitam, apparet ex Plin. Hist. lib. 10. cap. 8. *in Thracia parte super Amphipolim.* Ordinetur ergo itineris hujus descriptionem ab ultimis, quae Alexander in Macedonia habuit, castris.

liberorum & privatis suis legibus atque institutis viventium Thracum, Philippos urbem & Orbelum montem a sinistra relinquentem. Trajecto autem Neso flumine, ajunt eum decimo postquam iter ingressus esset die ad Æmum montem pervenisse. Hic, ad fauces & angustias ascensus, negotiatorum non pauci armati, & liberi Thracæ occurrerunt, ut vertice montis occupato, exercitum inde arcerent, qua aditus militibus patebat. Congregatis ergo plaustris & ante se dispositis, non pro vallo solum ac propugnaculo iis utebantur, ut ex iis, si premerentur, pugnarent: verum etiam in animo habebant, adnitente in adversum hoste, ex editissimo montis præcipitio plaustra in Macedonum phalangem deturbare. Ita enim secum statuebant, quanto confertior phalanx

λίππους πόλιν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντα ἔχει καὶ τὸν Ὀρβηλαὺ τὸ ὄρος. Διαβὰς δὲ τὸν Νέσον ποταμὸν, λέγουσιν ὅτι δεκαταῖος ἀφίκεται ἐπὶ τὸ ὄρος τὸν Αἴμον. Καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν αὐτῶν κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ἐμπόρων πολλοὶ ὠπλισμένοι, καὶ οἱ Θράκες οἱ αὐτόνομοι, παρεσκευασμένοι εἶργειν τοῦ πρόσω, κατειληφότες τὴν ἄκρην τοῦ Αἴμου, τὸν εὐλόν, παρ' ὃν ἦν τῷ στρατεύματι ἡ πάροδος. Ἐναγαγόντες δὲ ἀμάξας, καὶ προβαλόμενοι πρὸ σφῶν, ἅμα μὲν χάρακι ἐχρῶντο ταῖς ἀμάξαις, εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, εἰ βιάζοντο· ἅμα δὲ ἐν νῶ εἶχον ἐπαφιέναι ἀνιούσιν, ἢ ἀποτομώτατον τοῦ ὄρους, ἐπὶ τὴν Φάλαγγα τῶν Μακεδόνων τὰς ἀμάξας. Γνώμην δὲ πεποιήντο, ὅτι ὅτῳ πυκνοτέρα τῇ Φάλαγγι καταφερόμεναι συμβήξουσιν αἱ ἀμάξαι, τοσῶδε μᾶλλον

τι

8. τῶν τε ἐμπόρων.] Gronovio dubium non videtur, quin corrigendum sit vel ἀμπύρων quibus ea loca cognita erant, vel ἐγχαρίων incolatum.

τὸν εὐλόν.] Iter, progressum, 1, 11, 5. 7, 12, 5. εἶργει τῷ πρόσω τὸν εὐλόν προήδωκε πλεονεξίαν transitum. Exemplum τῷ εἶργει cum genitivo suppeditabit index.

παρ' ὃν.] Scil. Αἴμον, per quem erat exercitus transiendum. Sic 1, 6, 8. 1, 5, 21. Subitur autem montis hujus excelsitas sex millibus passuum, Plin. Hist. 1. 4. 5. 11. init.

9. ἐπαφίεναι.] Construitur cum ἀνίστην & prepositione ἐπὶ, ni quis dativum ἀνίστην malit absolute loco genitivi esse positum. Cujusmodi duplicata constructio est & apud Cicer. Offic. lib. 2. c. 16. equalis pecunias profundunt in eas res &c.

10. πυκνοτέρα.] Gronovius testatur, in Perusino codice fuisse πλαγιοτέρα, & Vulcanio autem adscriptum ex veteri codice πυκνοτέρα. Verum abblanditur, inquit, quod verissimum est, quodque in duobus aliis offendi πλαγιοτέρα, hoc est, quanto pronioribus & velut incumbens in adscensione militibus plaustra immittantur. Huc alludunt illa ἢ ἀποτομώτατον τῷ ὄρει, & quæ sequitur, ῥόμῳ. Neque dubium est, quin tanto periculosiores sint futuri desuper immitti currus, quanto arctior erat clivus, & quanto propterea flexiore in anteriora corpore cogebantur eniti. Hæc Gronovius.

εἰ ἀποκιδάσουσιν αὐτὴν βίᾳ ἐμ-
 πύσαι. Ἀλεξάνδρῳ δὲ βουλὴ ἰ-
 ῥήνεται, ὅπως ἀσφαλέςατα
 ἐκβάλῃ τὸ ὄρος, καὶ ἐπειδὴ ἐδό-
 κε διακονοντεύεα (οὐ γὰρ εἶναι
 εἰλὴ τὴν παράδου) παραγγέλ-
 λει ταῖς ὀκλίταις, ὁπότε κατα-
 βήσονται κατὰ τοῦ ὀρθίου καὶ ἄμα-
 ξαι, ὅσοις μὲν ἄδὸς πλατεῖα οὖ-
 ρα παρέχει λῦσαι τὴν τάξιν,
 τούτους δὲ διαχωρῆσαι, ὡς δὲ
 αὐτῶν ἐμπιπτεῖν τὰς ἀμάξας·
 οὗ δὲ περικαταλαμβάνουσιν, 12
 ἐκπύσοντας τοὺς δὲ καὶ πετόν-
 τας ἐκ γῆς, συγκλεῖσαι ἐς ἀκρι-
 βεις τὰς ἀσπίδας, τοῦ κατ' αὐτῶν
 φερόμενας τὰς ἡμάξας, καὶ τῇ
 ῥίμῃ κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπερπηδῶ-

esset in quam plaustra propul-
 sa ferrentur, tanto magis vi sua
 atque impetu eam dissipatu-
 ra. Alexander vero consilium
 init, quo pacto quam tutissime
 montem superaret. Postquam
 ergo statuit periculum omnino
 adeundum esse (neque enim
 alius aditus ostendebatur) mi-
 lites statarios monet, ut quum
 plaustra è sublimi delabi cer-
 nerent, ii quibus per viæ lati-
 tudinem integrum id esset, so-
 luto ordine cedant, ita ut pro-
 ruentia plaustra ipsos non fe-
 riant. Quotquot vero angustiiis
 viæ premerentur, ii reclinati
 atque in humum flexi scuta in-
 ter se accurate consererent, ut
 nimirum plaustra in ipsos de-
 lapsa, impetu ipso ut par est
 tran-

11. καὶ ῥήνεται.] Ita Xenoph. init. Cyropæd. Ἐννοια ποθ' ἡμῶν ἵκνιτο, cogi-
 ται αὐτοὶ ἀδελφοί.

ἰσχύτας.] Hi sunt gravis armaturæ milites; quibus opponantur Ψίλοι. Vide
 paulo post n. 16.

κατὰ τὴν ὁδὸν.] per vias.

διαχωρῆσαι.] discedere, eo sensu, quo Cicero Off. lib. 3. c. 9. dicit, *tertiam
 discessisse magnis quibusdam imbutis*. Pro quo paulo post *διόσχοι τὰς φάλαγγας
 ἀδελφικῶς ρηλασσοῦσι*.

αὐ δὲ αὐτῶν.] ut per ipsos interirent ceteros, i. e. per laxatorum ordinum inter-
 vallum innocue pervaderent.

12. ἐκπύσοντας.] Vulcanius: *reclinati*. Quam versionem Gronovius squalli-
 dam esse reclamatur. Longe amplius perfectiusque sonare Græca: *ii conferti,
 conspirati, sibi invicem adpliciti, & in humum demissi*. Quod utrumque in testu-
 ris imprimis sit necessarium. Quam interpretationem ut elegantem quivis ag-
 noscat, ita equidem exemplo cupiam comprobari. Certe *procumbendi* sensu *ἐκ-
 πύσας* existat, infra 6, 10, 3.

συγκλεῖσαι τὰς ἀσπίδας.] *Συνασπισμός* ex hoc dicitur hujusmodi acies, de-
 scripta ab eodem Arriano Tactic. cap. 17. *Qui primi stant, scuta ante se proten-
 dunt, qui vero constituti sunt post ipsos, tendunt ea super istorum capita, & alii super
 istos, atque ita totum corpus undiquaque tegitur, adeo, ut & jaculatores superne,
 ut in testis, queant versari. καὶ αὐτοὶ ἀμαξίως μὴ διαλύειν τὴν σύγκλησιν, ἀλλὰ
 παραμείναι τῇ ῥίμῃ ὑπερπίπτειν εἰς τὸ δάκρυον, neque saxa ingentia dissolvant
 ἢ καταρῶν, sed impetu illisa transsiliant in terram*.

τῇ.] Pertinet hoc ad verbum *ἐκπύσας*, & subaudiendum *ἡμάς*.

κατὰ τὸ εἰκὸς.] secundum verosimile, i. e. quod fieri verosimile, necesse, par est
 ut haec conjici possit. Loquendi genus Xenophonti frequentissimum.

transilientia, nihil damni inferrent. Neque aliter quam jusserat atque animo conceperat Alexander, evenit. Nam alii phalangem laxarunt; aliis plaustra scutis devoluta parum damni intulerunt; nemo enim plaustorum ruina interiit. Tum Macedones alacriores facti, quod plaustra quæ præcipue metuerant nullo ipsis damno fuissent, clamore edito in Thraces feruntur. Alexander sagittarios à dextero cornu ante aliam phalangem (quod illac facilior aditus videretur) progredi jubet, utque Thracas, quacunque proruant, telis petant: ipse agema sumens, scutatos & Agrianas in lævum cornu duxit. Sagittarii, prout quique Thracum profiliebant, sagittis ferientes reprimunt. Tum phalanx immissa, parvo negotio nudos homines, maleque armatos barbaros locomovit: ita ut Alexandrum à læva irruentem sustinere non pos-

13τας, ἀβλαβῆς ἐπιλαβεῖν. καὶ οὕτως ἐνέβη, ὅπως παρήνυσέ τι Ἀλέξανδρος, καὶ εἵκασεν. οἱ μὲν γὰρ δίδωχον τὴν Φάλαγγα, αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀσπίδων ἐπικυλισθεῖσαι ὀλίγαι ἔβλαψαν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ἀμύξεων. Ἐνθα δὴ οἱ Μακεδόνες θαρσύναντες, ὅτι ἀβλαβεῖς αὐτοῖς ἦν μάχιμα ἐδέδεσαν αἱ ἁμαξαὶ ἐγένοντο, σὺν βοῇ ἐπὶ τοῦ Θράκας ἐνέβαλον. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τοξότας μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιῶ κέρως, πρὸ τῆς ἄλλης Φάλαγγος ὅτι ταύτη εὐπορώτερα ἦν, ἐλθεῖν ἐκέλευσε, καὶ ἐκτοξεύειν ἐς τοὺς Θράκας, ὅπῃ προσφέρουσιν αὐτὸν· δὲ ἀναλαβὼν τὸ ἔγχημα, καὶ τοὺς ὑπασπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριανούς, ἑκάτῃ τὸ εὐρύνειον ἤγεεν. Ἐνθα δὴ αἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προεμθέοντας τῶν Θρακῶν ἀνέστρελλον καὶ ἡ Φάλαγξ προσμύξασα, ἀρχαλεπῶς ἐξέωσεν ἐκ τῆς χώρας ἀνθρώπους ψιλοὺς, καὶ κακῶς ὡς λαομένους βαρβάρους· ὥς ἡ Ἀλέξανδρος

ἀβλαβῆς ἐπιλαβεῖν.] *Innotuit sapienter evenit*, si forte minus latine, significat tamen. Licet enim & *invenirent*, *invenirentur* possit converti, alterum tamen præferendum puto.

13. παρήνυσεν] *hortatus fuerat*, nempe ut phalangem laxarent, οἱ μὲν scil. πηλίοι scutati, αἱ δὲ scil. ἀμύξαι curus.

14. ἐπὶ τῆς.] *Miss. ἐς τῆς. Gronov.*

ὅτι ταύτη εὐπορώτερα ἦν] *quis ibi (in sinistro cornu) facilis erat progredi*, Macedonibus nempe, quibus eo loco minus impeditus videbatur adconfusus.

τὸ ἔγχημα.] Ita vocabatur agmen delectorum equitum 2, 24, 1. *pedimene*, 2, 8, 5. cohors prætoria, regium præsidium & satellitium. Vide Heinsii indicem Curtianum sub hac voce. Polyb. lib. 5. cap. 65. *ἰνιτ' Εὐρύλοχος ἡγεῖται σχεδὸν ἀνδρῶν τρισχιλίων, οὗ καλεῖσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν Ἀγμάτας. Εὐρύλοχος ἑστῶτος ferme millium hominum dux erat: ὅ hoc est quod agens reges vocatur agema.*

16. Ψιλοὺς.] *Opponuntur hi τοῖς ἐπ' αὐτοῖς, quibus iusta arma sunt, thoracibus,*

ἔπειτα τοῦ εὐαγγέλιου ἐπάγοντα
ἐπὶ ἑξῆς αὐτο, ἀλλὰ ῥίψαντες ὡς
ἑκάς προύχοντες τὰ ὄπλα, κατὰ
πῶρος ἔφυγον. Καὶ ἀπέθανον μὲν 17
ἐπὶ τῶν χιλίων καὶ πεντακοσίων,
ῥῆτις δὲ ἄνδρες μὲν ὀλίγοι ἐλή-
φθησαν, δι' αὐτῆτα, καὶ τῆς χώρας
ἡπειρίαν· γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυνεί-
πνυτο αὐτοῖς, ἐάλωσαν πᾶσαι· καὶ
τὰ παιδάρια, καὶ ἡ λεία πᾶσα ἐάλω.

II. Αλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λείαν I
ἐπὶ τῇ ἀπέπεμψεν ἐς τὰς πόλεις
τὰς ἐπὶ θαλάσῃ, Λυσανίαν καὶ
Φιλίαν παραδοῦς διατιθεσθαι· αὐ-
τὸς δὲ τὸ ἔκρον ὑπερβαλὼν, προήει
διὰ τοῦ Ἀμμοῦ ἐς Τριβαλλοὺς, καὶ
ἐφικεῖται ἐπὶ τὸν Λύγινον ποτα-
μὸν· ἀπ' οὗτος ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ

sens, sed abjectis prout cui-
que licebat armis per mon-
tem diffugerent. Cæsi ex iis
mille circiter & quingenti.
Virorum pauci in potesta-
tem vivi venerunt, pedum
celeritate & loci notitia e-
lapsi: foeminae quotquot eos
sectabantur, omnes captæ:
pueri etiam & præda omnis
abducta.

II. Ac prædam quidem
Alexander eo unde venerat
in maritimas urbes remisit,
Lysaniæ & Philotæ ejus ad-
ministrandæ negotio dato,
ipse autem superato vertice
per Æmum in Triballos con-
tendit, & ad Lyginum flu-
men (distat id ab Istro, si
quis

ἔχοντες, hasta, lancea, gladius: quibus omnibus carent οἱ Φίλοι. Latini eos
ἰσχυροὺς vocant. Sonique non tantum ii, qui cum tempus certaminis advenit,
hinc de munim armantur fuisse, lapide, vel quodcunque telum manibus fors de-
dit: sed jaculatores, sagittarii, funditores, omnes denique, quos *leviter armatos*
& *expeditos* Latini appellant. Id Xenophontis locus declarat Hist. lib. 2. p. 372.
I. 30. Καὶ οἱ μὲν φίλοι ὡς ἐνδραμόντες ἐκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξων, ἐσφινδόνων. *Sto-*
ique velites excussione facta ejaculabantur, feriebant, sagittis & fundis utebantur.
Et Ælian. de milit. ord. instit. cap. 48. in fine: Φίλοι δὲ οἱ μὲν τῶν τοιαύτων ὀπλῶν
ἰσχυροὶ, ἀλλ' ὁ μόνον τοῖς μακρόθεν πημπομένοις ἐκβολαῖς χρῆται ὅπλοις, οἱ μὲν
τόξαις, οἱ δὲ σφινδόναις, οἱ δὲ σφινδόναις. *Nudi autem sunt, qui nihil hujus arma-*
rum gerunt, sed tantum iis, qui procul emittuntur, utuntur armis, alii quidem
arcibus, alii vero jaculis, alii denique fundis. Conf. cap. 2. & Arriani Tact. cap. 4.
Infra tamen 1, 7, 12. separata fit mentio τῶν φίλων καὶ τοξοτῶν.

κατὰ τὴν ἀπορίαν.] Gravis armatura milites vel nullos habebant, vel non iis,
quibus oportebat, armis instructos.

ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ.] MS. Opt. ἐκ τῇ ἀπορίᾳ. *Graviter.*

ὡς ἰσχυροὺς προέχοντες.] Si hæc verba cum sequentibus κατὰ τὴν ἀπορίαν ἐκόντιζον con-
junguntur, apta magis foret sententia, ea nempe, quam Curtius habet 3,
11, 12. *quæ cuique patebat ad fugam viâ erant armati, arma jacentes.* Sic infra 1,
13. οἱ δὲ πεζοὶ ὡς ἰσχυροὺς προέχοντες ἰσχυρόντο. Quodsi tamen hoc videtur du-
bitum, (quanquam traiectiones in scriptore nostro infrequentes non sunt,) re-
tineamus sane ordinem verborum, intelligamusque, arma quemque abjecisse,
ut quicunque poterit, ut commodum cuique visum fuerit & licuerit. Quis vero
in pugna licere sibi putet arma, ne fugam morentur, abjicere, nisi ubi fugæ
videtur esse locus? Ad sententiam igitur nihil interest, si hæc verba de fugientibus
sive de arma jaciendi facultate accipiantur.

CAP. II. 1. ἐπίσημα.] *Retro.*

quis Æmum petat, itinere tridui) pervenit. Syrmus autem Triballorum rex, cognita multo ante Alexandri expeditione, foeminas & pueros Triballorum in Istrum ablegarat, jusserratque, ut transmissio flumine in quandam Istri insulam, cui Peuce nomen est, sese reciperent. In quam etiam insulam Thraces illis finitimi imminente Alexandro jam pridem profugerant: quin etiam Syrmus ipse cum familia eo confugerat. Ingens vero Triballorum multitudo per flumen ad aliam quandam insulam in Istro si-

ως ἐπὶ τὸν Αἶμον ἰόντι, **2** τρεῖς. Σύρμος δὲ ὁ τῶν Τριβαλλοῦ βασιλεὺς, ἐκ πολλοῦ πυνθανόμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν φόλον, γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας τῶν Τριβαλλῶν προὔπεμψεν ἐπὶ τὸν Ἴστρον, διαβαίνειν κελεύσας τὸν ποταμὸν ἐς νῆσον τινὰ τῶν ἐν τῇ Ἰστροῦ. **3** Πεύκη ὄνομα τῇ νήσῳ ἐστίν. ἐς ταύτην δὲ τῶν νήσων καὶ οἱ Θράκες οἱ πρόσχωροι τοῖς Τριβαλλοῖς, προσέγοντος Ἀλεξάνδρου, ἐκ πολλοῦ συμπεφευγότες ἦσαν. Καὶ αὐτὸς ὁ Σύρμος ἐς ταύτην ξυμπεφέυγει ξὺν τοῖς ἀμφ' αὐτόν. **4** Τὸ δὲ πολὺ πλῆθος τῶν Τριβαλλῶν ἔφυγεν ὀπίσω ἐπὶ τὸν ποταμὸν,

ως ἐπὶ.] Scripsimus. hæc pleonastice conjunguntur. Vide Indicem.

αἰς ἐπὶ τὸν Αἶμον ἰόντι.] Ita Ind. 3, 2.

σαθμὸς τρεῖς.] Σταθμὸς, ab ἵσταμι, est iter annis diei, quippe quo confecta agmen subsistit, ut fatigata corpora quiete levantur. Mansiones dicit Justinus 13, 8, 5. ubi vide notam Berneggeri. Curtius aliique castra vocant, & primis, altæris, tertiis, quartis &c. castris dicunt pro totidem diebus. Ita Curt. 9, 10, 5. *Nonis castris in regionem Arabitarum, inde totidem diebus in Gedrosiorum regionem perventum.* Plura loca petas licet ex Freinsheimii indice Curtiano. Xenophon locis innumeris, maxime de exped. Cyri lib. 1. p. 206. l. 42. ubi pro itinere & via accipitur: κατὰ γὰρ μίσην τὸν σαθμὸν τῶν τῶν τῶν. Non longius quam dimidii diei itinere fossa aberat. Et pag. 207. l. 23. ubi locum notat, in quo exercitus subsistit: πλεονὸν ἢ ὁ σαθμὸς ἵστα ἱμαλλί καταλύσει. *Locus erat in proximo, quo metatis castris subsistere volebat.* Unde Alexander paulo post 1, 3, 1. tertio die a Lygino ad Istrum venisse dicitur. Neque vero semper idem est numerus σαθμῶν & dierum, sed interdum plures σαθμοὶ uno die peraguntur, unde Ptolemæus maximis itineribus ad Spitamenem contendens, dicitur διελθὼν ἐν ἡμέραις τέσσαρσι σαθμὸς δέκα, 3, 27, 14.

2. ἐκ πολλῶ.] scil. χρόνου.

τῶν ἐν τῇ Ἰστροῦ.] τῶν scil. πόσων ὡς ἐν τῇ Ἰστροῦ, ut ostendatur, plures in Istro insulas esse.

3. ἐκ πολλοῦ συμπεφευγότες.] Eodem nempe tempore, quo Syrmus, cognita Alexandri expeditione, suos in eam insulam transire jubebat, etiam finitimi Thraces illos sequebantur, uti vicinia, ita & periculi societate iis juncti. Unde dicuntur non πικρυγότες, sed συμπεφυγότες. Gronovius duas priores voculas ἐκ πολλῶ ex præcedentibus a quodam repetitas putat, quas ipse rursus inducit, & voluntate optimi codicis rejicit. Et sunt quidem certe superflue, nec ab Arriano videntur profectæ; quanquam eo, quo dixi, modo non plane incommode possunt exponi.

4. ἐπὶ τὸν ποταμὸν.] Lyginum nempe. Quæ sequuntur verba: ἐς τὴν νῆσον τὴν

ταρὸν, ἐς νῆσον τινα τῶν ἐν τῇ
 Ἰσθμῷ, ὅθεν περ τῇ προτεραιῇ ὁρμή-
 θ' Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἔμαθεν αὐ- 5
 τὸν ὁρμῶν, καὶ αὐτὸς ὑποσρέψας
 τὸν ὁρμῶν, ἐπὶ τοὺς Τριβαλλοὺς
 ἦεν, καὶ καταλαμβάνει κατακρατο-
 ρεύοντας ἤδη, καὶ οἱ μὲν καταλει-
 φότες πρὸς τῇ νάπῃ τῇ παρὰ τὸν
 ποταμὸν, παρετάσσοντο. Ἀλέξαν- 6
 δρος δὲ καὶ αὐτὸς τὴν μὲν Φάλαγγα
 ἐβίβας ἐκτάξας ἐπῆγε· τοὺς δὲ το-

tam sese contulerat, unde
 Alexander pridie solverat.
 Quos ut Alexander eo ap-
 pulisse intellexit, revocato
 itinere in Triballos movit,
 ubi eos jam in castris degen-
 tes offendit: hi vero depre-
 hensi, ad sylvam flumini vi-
 cinam aciem instruebant.
 Alexander etiam ipse pha-
 langem densius instructam
 adducit: deinde sagittarios
 ac funditores præmittit,
 qui

in τῇ Ἰσθμῷ, cum manifestum sit ex superioribus esse repetita, ejicienda omnino,
 MS. optimo id exigente, censeo cum Gronovio; cui viro profecto merito
 plerumque licet, quod in his tam corruptis egregium opem valeret præstanti Arriano.
 Nos quidem, quibus Arrianus cordi est, industriæ ipsius, quam in hoc scrip-
 ture emendando neque illustrando certe posuit singularem, gratias agimus hoc
 majores, quo magnagrosimus, nisi ille fuisset, nequaquam nos pares futu-
 ros fuisse tenebris illis discutiendis, quas huic aliisque locis (quæ ubique in-
 dicantur,) offunderat depravata scripturæ varietas.

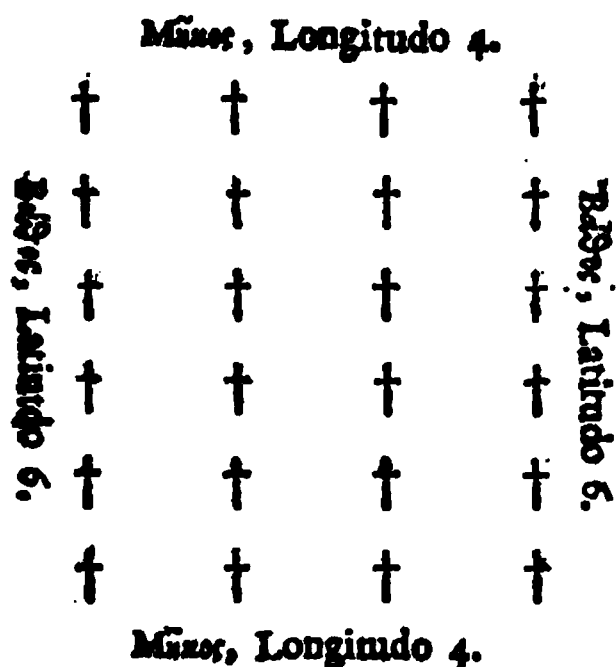
5. τὸν ὁρμῶν.] Vulcanius: eo appulisse; rectius: eo contendere. Vide indicem,
 καὶ ὁ μὲν καταλαμβάνει. Vulcanius correxit καταλαμβάνει deprehensi. Sed
 nullus ita MS. teste Gronovio. Καταλαμβάνει relictis, hanc, opinor, haberet
 sententiam: aciem instruxisse eos, qui relictis erant ad sylvam flumini vicinam.
 Relictos autem fuisse præsidii causa, ut contra subitum hostium impetum sal-
 tem inciperent, per quem iter erat ad fluvium, ubi cæteri castra locaverint ne-
 cesse est, siquidem illos ante sylvam relictos esse velimus. Hos autem ex ca-
 stris subsidio prioribus venisse, præterquam quod belli ratio ita ferat, etiam hoc
 indicio est, quod Alexander eos e sylva in aperta provocare studuerit; quos
 intelligere licebit ex castris per sylvam adventantes, cum reliqui jam extra syl-
 vam constitissent. Nisi quis forte in pro ἀπὸ accipere malit.

6. ἐκ βάθους.] Τὸ βάθος simul & τὸ μῆκος τῆς φάλαγγος quid sit, ex Æliano
 optime intelligetur de milit. ordin. instit. Cap. 7. inquit. Τὸ δὲ ὅλον σύστημα τοῦ
 βάθους τῶν λόχων, φάλαγξ καλεῖται. Ἦς μῆκος μὲν, τὸ πρῶτον τῶν λοχαγῶν τάγμα.
 Τετὸν δὲ μέτωπον. καὶ πρῶτον, καὶ παράταξις, καὶ ζυγὸν, καὶ εὐμα, καὶ ἡγε-
 μόνες, καὶ πρωτοστάται, καὶ πρωτολοχαί καλεῖται. Τὸ δὲ κατέπιν τὸ μετώπον πᾶν μέ-
 ρος τῆς φάλαγγος μέχρι τῶν ἡγεμόνων, βάθος καλεῖται. Totā autem constitutio militi-
 um series dicitur, Phalanx vocatur. Cujus longitudo quædam est prima series ducen-
 tum instructio; & hæc appellatur Frons, & Facies, & Adstructio, & Jugum, &
 & Duces, & Antistites, & prima Ordinatio. Omnis autem pars phalangis,
 quæ a tergo est ipsius frontis, usque ad Tergiductores, Latitudo appellatur. Eodem
 modo hæc explicantur ab Arriano in Tact. cap. 12. pag. 11. Et Aristoteles,
 apud Camerarium in Comment. utriusque ling. dicit in secundo de Cælo,
 τὸ πρῶτον καὶ ὅπριον εἶναι βάθος. Estigitur τὸ βάθος τῆς φάλαγγος, quod a fronte
 ad postremum, μῆκος autem quod a dextra ad sinistram protenditur. Xenoph. Cy-
 rop. lib. 2. p. 45. l. 38. ἐγένοντο τὸ μὲν μέτωπον ἐπὶ διακοσίων (τοσούτοι γὰρ ἦσαν
 οἱ ταξιάρχαι) τὸ δὲ βάθος ἐπὶ ἑκατὸν. Frons ad ducentos, (tot enim ductores ordinum
 erant, a tergo ad centum habuit. Unde ἐκ βάθους ἐκτάσσειν est ita ordinare aciem,
 ut majus sit βάθος, quam μῆκος. Comp. 1, 6, 1. Quod genus phalanx dicitur
 τριβᾶ

qui sagittis & fundis barbaros laceffant, si forte ea ratione è sylvis in aperta provocari possint. Triballi intra teli jactum constituti, & sagittis icti in sagittarios pro-
ruunt, ut cum sagittariis qui inermes erant cominus manus confererent. Quos ubi Alexander extra sylvam produxit, Philotam sumpto equitatu superioris Macedoniae, in dextrum cornu, quae maxime excurrando processerant: Heraclidem autem & Sopolin, cum equitatu quem ex Bottiaeâ & Amphipoli adduxerat, in sinistrum cornu impetum facere jubet. Ipse cum peditum phalange, reliquo equitatu fronti prætento, in medios fertur. Et quidem, quam

ἔστας καὶ τοὺς σφενδαμήτας πρὸς
θεύοντας ἐκέλευσεν ἐκτοξεύειν τε καὶ
σφενδαμῆν ἐς τοὺς βαρβάρους, αἵτοι
προκαλέσαντο αὐτοὺς ἐς τὰ ψαλ-
7 ἐκ τοῦ νέπου. Οἱ δὲ, ὡς ὄντας βλέ-
λους ἐγνώοντο, παιόμενοι ἐξέβησαν ἐπὶ
τοὺς τοξότας, ὅπως ἐς χεῖρας ἐπι-
μῆξιν γυμνοῖς οὗσι τοῖς τοξόταις.
8 Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς προῦγαγεν αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς νέπης ἔξω, Φιλοτάμ-
μην, ἀναλαβόντα τοὺς ἐκ τῆς ἑσπε-
ρῆς Μακεδονίας ἱππέας, προσέταξε
ἐμβάλλειν κατὰ τὸ κέρας τὸ δεξιὸν,
ἥπερ μάλιστα προῦκεχωρήκεισαν ἐν τῇ
9 ἐκδρομῇ. Ἡρακλείδην δὲ καὶ Σόπο-
λιν, τοὺς ἐκ Βοττιαίας τε καὶ Ἀμ-
φιπόλεως ἱππέας, κατὰ τὸ εὐσπεί-
10 ρον κέρας ἐπάγειν ἔταξε. Τὴν δὲ
Φάλαγγα τῶν πεζῶν, καὶ τὴν ἄλ-
λην ἵππων, πρὸ τῆς Φάλαγγος πα-
ρατεί-

ἰούσα. *Alian. Cap. xix. Exempli causa, si xxi. milites ita collocentur, quatenus consistant. Schema hoc foret:*

Hinc e contrario, quando densatur frons phalangis, dicimur ἐς τὸ μῆκος ἐπιτάσσονται, *Arrian. Tact. c. 34. P. 37.*

7. γυμνοῖς.] *Iidem hi sunt, qui Philoſtratus armaturæ, de quibus supra cap. 8. 16.*

80. καὶ τὴν ἄλλαν.] *Ὁ reliquus equitatus, quem phalangi præτενέσσεται.*

καὶ μετὰ μάλιστα ἐπὶ τῇ καὶ ἡττῇ ἀποβολισμὸς παρ' ἐκαστοῦ, οἱ Τριβαλλοὶ οὐ μείον εἶχον· ἔδ' ἡ τε φάλαγγ' ἐπικυρῇ ἀνίστασθαι ἐκ αὐτοῦ ἐρημαίνετο, καὶ οἱ ἵπποις ἐκ ἀποτισμῶ ἔτι ἀλλ' αὐτοῖς ὠ-
κότες τοῖς ἵπποις, ἄλλη καὶ ἄλλη προέβαινον, τότε δὲ ἐτρέπθησαν ἀπὸ τοῦ νότου εἰς τὸν ποταμὸν. Καὶ 12
ἐκείθεν οὐ μὴν τρισχίλιοι ἐν τῇ φυγῇ, ζῶντες δὲ ὀλίγοι καὶ τοῦτον ἐκείθεν, ὅτι ὤλη τε δασύς τε πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἦν, καὶ οὐκ ἐπὶ γέφυρῃ τὴν ἀπὸ τῆς διώξεως ἀφεί-
λετο τοὺς Μακεδόνας. Αὐτὰν δὲ τῶν 13
Μακεδόνων τελευτήσαντι λέγει Πτο-
λεμαῖος ἱππῆας μὲν ἑνδεκά, πεζοὺς δὲ ἀπὸ τῶν τετρακίοντα.

III. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης τριταῖος 1
ἀφαιρέσει Ἀλέξανδρος ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν τὸν Ἰστρον, ποταμὸν τῶν
ἐκ τῆς Εὐρώπης μέγιστον ὄντα, καὶ πλείστη γῆν ἐπερχόμενον, καὶ
πολλὰ μακροτάτα ἀπεύχοντα, τὰ
μὲν πολλὰ Κελτικὰ, ὅθεν γὰρ καὶ
ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀνίσχουσιν ὡς τελευ-
ταῖας Κουάδους καὶ Μαρκομά-
νας· ἐπὶ δὲ Σαυροματῶν μοῖραν, 2
ἰσχυράς ἐπὶ δὲ Γέτας τοὺς ἀπα-
λοκίζοντας· ἐπὶ δὲ Σαυρομάτας,

Idiu velitatum utrinque fuit, Triballi haud inferiores e-
rant : simulac vero densa phalanx valido in eos impe-
tu ruit, equitesque non jam hastarum ictu sed ipsis equis prementibus undequaque ir-
ruerunt, protinus in fugam coniecti, per sylvam flumen repetunt tribus millibus in fugâ cæsis. Pauci etiam ex his vivi capti, quod densa sylva flumini immineret, & nox ingruens persequendi facultatem Macedonibus præriperet. Ex Macedoni-
bus Ptolemæus equites qui-
dem undecim, pedites circiter quadraginta desideratos scribit.

III. Tertio post hanc pug-
nam die Alexander ad Is-
trum flumen pervenit, om-
nium quæ in Europâ sunt maximum, quodque pluri-
mum terræ alluit, & bellico-
sissimas nationes suo tractu complectitur, ac quidem præcipue Celticas, à qui-
bus etiam fontes ejus oriun-
tur. Harum nationum ex-
tremi sunt Quadi & Marco-
mani, deinde Iazyges, Sau-
romatarum pars : ulterius Ge-

CAP. III. 1. ἀπὸ τῆς μάχης.] ἀπὸ τῆς μάχης, separantem, interfundentem.

2. ἰσχυράς.] Sine casu significat deinde, præterea.

ἰσχυράς.] Qui Græcis Σαρματῆς, Latinis Sarmatæ dicuntur, Plin. Hist. Nat. 4. c. 11. pag. 50. l. 42. Qui & Gens Romanis Dacos dictos ait. Conf. Jo. Ephr. Epit. Dionis in Domitiano p. 331.

τὴν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀνίσχουσιν.] Græcorum: immortalibus consecrantes. Stephanus in Thes. Gr. Ling. immortales reddentes vel facientes, immortalitate donantes. Cujus explanationem visam est innotuam apponere ex tom. 1. p. 1567. Apud Hero-
dotum

Getæ qui Apathanatizantes, hoc est, animas a morte liberas statuentes, dicuntur: exinde Sauromatarum natio: postremo Seythæ, ad exitum fluminis usque, ubi per quinque ostia in Euxinum pontum profluit. Hic Alexander naves aliquot longas offendit, quæ Byzantio per pontum Euxinum adverso flumine advenerant. In his tanto numero sagittariorum & armatorum quantum capere poterant imposito, insulam in quam Triballi & Thracæ confugerant petit. Quumque summâ vi pedem in terrâ ponere niteretur; barbari ad flumen concurrentes quacunque naves appellebant exitum prohibebant. Porro & naves paucæ erant, & exigua in iis militum manus: & insulæ situs maxima ex parte præruptus ac præceps, fluminisque ipsius

τοὺς πολλούς· ἐπὶ δὲ Σκύθας] ἕς τε ἐκβολὰς, ἵνα ἐκδιδῶι κατὰ πέντε εἴματα ἐς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἐνταῦθα καταλαμβάνει αὐτῇ ἠκούσας ναῦς μακρὰς ἐκ Βυζαντίου, διὰ τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου, κατὰ τὸν ποταμόν. 3 Ταύτας ἐμπλήσας τοξοτῶν τε καὶ ὀπλιτῶν, τῇ νήσῳ ἐπέπλεε, ἵνα οἱ Τριβαλλοὶ τε καὶ οἱ Θράκες συμπεφυγότες ἦσαν· καὶ ἐπειράτο βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν. 4 Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπήντων ἐπὶ τὸν ποταμόν, ὅπῃ αἱ νῆες προσπίπτουσιν· αἱ δὲ, ὀλίγαι τε ἦσαν, καὶ ἡ στρατιὰ οὐ πολλὴ ἐπ' αὐτῶν· καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἀπότομα ἐς προσβολὴν, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὸ παρ' αὐτὴν, ὥστε δὴ ἐς φερόν συγκεκλεισμένον, ὅθεν καὶ ἀπορον προσφέρεισθαι. 5 Ἐνταῦθα

notum libro 4, sunt etiam Getæ quidam ἀθανατίζοντες: quos Arrianus ἀπαθανατίζοντας vocat. Cui autem ἀθανατίζοντες vocentur, ipse Herodotus declarat, his verbis, ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον. ἔτι ἀποθήσκαι ἑαυτοὺς νομίζουσι; ἵνα τι τὸν ἀπὸλλόμενον παρὰ Ζάμολξιν. διὰ πειροτέρας δὲ τὸν πάλαι λαχόντα αἰὲς ορίαν αὐτίων ἀποπέμπουσι ἀγγελοι παρὰ τὸν Ζάμολξιν, ἐντελλόμενοι τῶν ἐν ἱατρῷ δύνανται. Ita autem eum mitti scribit. Quibusdam datur negotium ut tria jacula teneant: aliis, ut comprehensis ejus qui ad Zamolxin mittitur, manibus pedibusque, hominem agitanter in sublime, projiciant in jacula. Hæc & alia Herodot. Istud autem eorum ἀθανατίζον a cæterorum populorum consuetudine differt, quod ipsi viventes occidunt, & sic ad Zamolxin mittunt, putantes ea morte immortalitatem consequi quam Zamolxin consequutum arbitrantur: alii autem post mortem homines bene meritos immortalitati consecrant, & in deorum numerum referunt. Lucianus etiam scribit in Scythia, non solum apud Scythas patriam esse consuetudinem τὸ ἀπαθανατίζειν καὶ πύμπιν παρὰ τὸν Ζάμολξιν, sed etiam Atheniensibus licere θύουσαν τὴν Σκύθας ἐπὶ τῆς ἑλλάδος. Idem ergo est ἀπαθανατίζω quod θύουσα.

τὴς πολλῆς] illos multos, h. e. gentem illam copiosam & longe lateque eolentem. Ita 7, 19, 12. etiam Ἀραβας τὴς πολλῆς ob eorum multitudinem dicit.

3. ναῖς μακρὰς] naves longas, i. e. bellicas, quibus opponuntur εὐργυλαὶ νῆες, i. e. onerariæ. Livius lib. 25. c. 27. Centum triginta navibus longis, & septingentis onerariis profectas a Carthagine.

5. καὶ τῆς νήσου] & insula plerumque prærupta ad invasionem, incursam, appulsam, & παρ' αὐτὴν] præter, prope eam insulam.

Ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρος ἀπαγαγὼν 6
τὰς κῆρας, ἔγνω διαβαίνειν τὸν
Ἰσθμὸν, ἐπὶ τοὺς Γέτας τοὺς πέραν
τοῦ Ἰσθμοῦ ἠκισμένους· ὅτι τε συν-
εληγμένους εἶδε πολλοὺς ἐπὶ τῇ
ἑστῇ τοῦ Ἰσθμοῦ, ὡς εἶρξοντας, εἰ
ἀφαινοί (ἦσαν γὰρ ἱππεῖς μὲν ἐς
τετρακισχιλίους, πεζοὶ δὲ πλείους
τῷ μυρίῳ) καὶ ἅμα πύθος ἔλα-
βει αὐτὸν ἐπέκεινα τοῦ Ἰσθμοῦ ἐλ-
θεῖν. Τῷ μὲν δὴ νεῶν ἐπέβη αὐτὸς 7
τὰς δὲ διφθέρας, ὑφ' αἷς ἐσκίονον,
τῆς κάρφης πληρώσας, καὶ ὅσα
μονόξυλα πλοῖα, ἐκ τῆς χώρας
ἐναγερῶν (ἦν δὲ καὶ τούτων εὐ- 8
τορία πολλή, ὅτι τούτοις χρῶνται
οἱ πρόσκαι τοῦ Ἰσθμοῦ ἐφ' ἀλιείας τε
τῆς ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ, καὶ εἴποτε παρ'
ἀλλήλους ἀπὸ τὸν ποταμὸν σέλ-
λασσι, καὶ ληστεύοντες ἀπ' αὐτῶν
οἱ πολλοί.) ταῦτα ὡς πλείους ξυν- 9
εγερῶν, διεβίβαζεν ἐπ' αὐτῶν
τῆς κρατίας ὅσον δυνατόν ἦν ἐν τῇ
ταύτῃ τρόπῃ. Καὶ γίνονται οἱ 10
διαβάντες ἅμα Ἀλεξάνδρῳ, ἱππεῖς
μὲν ἐς χιλίους καὶ πεντακοσίους,
πεζοὶ δὲ ἐς τετρακισχιλίους.

cursus (utpote arctis spatiis
conclusus) rapidus & ad ap-
pellendum difficilis. Idcirco
Alexander, subductis navi-
bus; mutato consilio Istrum
trajicit, & Getas trans Istrum
habitantes petit; quod ad ri-
pam Istri multos confluisse
videret, tanquam repulsuros,
si trajiceret (erant enim equi-
tum quatuor millia, peditum
supra decem) simul etiam
quod illum cupiditas ceperat
trans Istrum eundi. Naves ita-
que ipse conscendit: pelles
vero sub quibus in castris de-
gebant paleis impleri jubet,
& quotquot in eâ regione e-
rant lintres simul convehi. E-
rat autem magna earum co-
pia, quod Istri accolæ iis u-
tantur partim ad piscandum,
partim ut inter se commeare
possint, multi etiam ut præ-
dationes exercean. Iis igitur
quamplurimis collectis, quan-
tam eâ ratione fieri poterat
exercitus partem traducit.
Numerus eorum qui cum A-
lexandro trajecerunt, fuit e-
quitum mille & quingenti,
peditum quatuor millia.

IV.

6. ἀπαγαγὼν] abducens. Nam subducere naves est in terram ducere. Cæf. de
B. C. l. 3. c. 23. naves reliquas, si vellet, subduci & refici juberet.

ἔγνω διαβαίνειν] statuit trajicere.

7. μονόξυλα πλοῖα.] Navigia μονόξυλα naves ligni sive ex una arbore sunt, quæ
facile sunt ex singulis arboribus excavatis. Cujusmodi navigiis usos fuisse præ-
dones Germaniarum, Plinius auctor est Hist. Nat. lib. 13. c. 40 p. 234 l. 44. Ger-
manici prædones singulis arboribus cavatis navigant, quarum quædam & xxx. homi-
nes ferunt. Ipsum hoc grecum vocabulum idem usurpat lib. 6. c. 23. p. 79. l.
23. Regio autem, ex qua ripet monoxylis lintribus Becaren convehunt, vocatur Col-
onia. Item Polyb. lib. 3. cap. 42. init.

8. καὶ ληστεύοντες.] Ita quidem & omnes Mss. sed tralaticii. In optimo καὶ
ὑγίστοντες, non ismere. Gronov.

IV. Trajecerunt autem i noctu, eâ parte quâ densa erat frumenti seges: quo factum est, ut ad ripam appellentes minus ab hoste cerni possent. Sub auroram Alexander aciem per segetem ducit, imperans peditibus ut transversis sarissis frumentum reclinantes, ita progrediantur donec arva excefferint, & in campum non cultum pervenerint. Equites vero, quamdiu phalanx per segetem procedebat, sequebantur. Ubi extra culta ventum est, Alexander ipse equitatum ad dextrum cornu ducit: Nicanori, ut quadrata acie phalangem ducat, jubet. Getæ ne primum quidem equitatus impetum tulere, inauditâ Alexandri audaciâ perculsi, quod ita facile unicâ nocte Istrum omnium fluminum maximum nullo per vadum ponte ducto transisset. Terrorem etiam eis incutiebat phalangis densitas,

IV. Διέβαλον δὲ τῆς νύκτος, ἢ λήϊον ἦν σίτου βαθύ. καὶ ταύτην μᾶλλον τι ἔλαθον προσχόντες τῇ ὄχθῃ. Ἐπὶ δὲ τὴν ἑῴ᾽ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ λήϊου ἦγε, παραγγείλας τοῖς πεζοῖς, πλαγίαις ταῖς σαρίσσαις ἐπικλίνοντας τὸν σῖτον, οὕτω προάγειν ἐς τὰ οὐκ ἐργάσιμα. Οἱ δὲ ἱππεῖς, ἕς τε μὲν διὰ τοῦ λήϊου προήει ἡ Φάλαγξ, ἐφείποντο. Ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐργατίμων ἐξήμεταν, τὴν μὲν ἵππον ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας αὐτοῦ Ἀλέξανδρος παραήγαγε, τὴν Φάλαγγα δὲ ἐν πλαίσίῳ Νικάνορα ἄγειν ἐκέλευσεν. Καὶ οἱ Γέται οὐδὲ τὴν πρώτην ἐμβολὴν τῶν ἱππέων ἐδέξαντο· παράδοξος μὲν γὰρ αὐτοῖς ἡ τόλμας ἐφάνη τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτι εὐμαρῶς οὕτω τὸν μέγιστον τῶν ποταμῶν διεβεβήκει ἐν μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἰστρον, οὐ γεφυρώτας τὸν πόρον· φοβερὰ δὲ καὶ τῆς Φάλαγγος ἡ ξύγκλεισις, βιαία δὲ ἡ τῶν ἱππέων

CAP. IV. 2. ἦγε.] ἄγειν absolute sine nomine pro exercitum ducere. Ita infra 3, 21, 14. & Curt. 3 4, 1. cum Cyrus adversum Cossam in Lydiam duceret.

3. ἐξήμεταν.] In nullo prorsus codice veniſto id verbum offendi, in omnibus ἐξήλασαν, etiam Vulcanius in Augustano, etiam H. Stephanus in suo, ut merito alterum faciat. Gronov.

ἐν πλαίσίῳ] Πλάσιον πολλαπλάσιον ἔχει τῇ βάρει τὸ μῆκος. πλάσιον δὲ λέγεται, ὅταν ἐκ πάντων τῶν πλευρῶν ἐπλήται ὡσι, τῶν τοξοτῶν καὶ σφενδομητῶν κατὰ μίαν ταγμίων. Latern'us oblongus multo majorem habet longitudinem quam latitudinem. Laternulus autem oblongus dicitur, cum ab omni latere pedites gravis armatura collocantur, funditores vero & sagittarii in medio. Aelian. cap. 48. Gronovius in codice Mediceo optimo reperit ἐν πλαίσιῳ.

4. τῆς φάλαγγος ἡ ξύγκλεισις.] Al ξύγκλεισις, sed hoc rectius puto, quod Gronovius se invenisse testatur in quibusdam Mss. Quo eodem utitur Arrian. 1, 6, 3. 5, 17, 13. 5, 22, 12. Significatur autem id genus aciei, de quo Curt. 3, 2, 13. Ipsi phalangem vocant peditum stabile agmen. Vir virgo, armis arma conferta sunt. Unde tanquam contraria ponuntur ἀναπτύξαι καὶ ξυγκλείσαι τὴν φάλαγγα laxare & coartare phalangem, 3, 12. 2. Idem noster in Taët. pag 18. de συνασπισμῷ sive testudine scribit, eam esse ita undique superne scutis tectam, dum antecedentium capita sequentium scutis teguntur, ὡς καὶ ἀκοντιστῆς ἀνέθεν

ἰπὸν βολή. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα 5
 ἐκ τῆς πόλεως καταφεύγουσιν, ἣ
 ἡ ἐκείθεν αὐτοῖς ὅσον παρασάγγ-
 γον τοῦ Ἰστροῦ· ὡς δὲ ἐπάγοντα 6
 εὖ ἐπιδιδῶν Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν
 φάλαγγα παρὰ τὸν ποταμὸν, ὡς
 μὴ κακωμένῃ πρὸς οἱ πέζοι ἐνεδρευ-
 σάντων τῶν Γετῶν, τοὺς ἵππεας
 δὲ κατὰ μέτωπον, λείπουσιν αὐ-
 τὰ τὴν πόλιν οἱ Γέται κακῶς τει-
 χισμένην, ἀναλαμβάνοντες τῶν παι-
 δῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ὅσα φέρειν οἱ ἵπποι ἠδύ-
 νοντο· ἦν δὲ αὐτοῖς ἡ ὁρμή ὡς πορ-
 ρησάντων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰ
 ἔσχατα. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν τε πό- 7
 λιν λαμβάνει, καὶ τὴν λείαν πᾶ-
 σαν ὅσην οἱ Γέται ὑπελίποντο· καὶ
 τὴν μὲν λείαν Μελεάγρῳ καὶ Φιλ-
 ἱππῇ ἐπαπαγγεῖν δίδωσιν· αὐ- 8
 τὸς δὲ κατασκάψας τὴν πόλιν,
 οὕτως τε ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰστροῦ Διὶ
 Σωτῆρι, καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῇ
 τῇ Ἰστῇ, ὅτι οὐκ ἄπορος αὐτῇ ἐγέ-
 νετο. Καὶ ἐκπανάγει αὐτῆς ἡμέρας
 εὖ πολλὰ σύμπαντας ἐπὶ τὸ στρατόπε-
 δον. Ἐνταῦθα ἀφίκοντο πρέσβεις 9
 αἱ Ἀλέξανδρον, παρὰ τε τῶν ἄλ-
 λων ὅσα αὐτῷ νομα ἔθνη προσαικεῖ
 τῇ Ἰστῇ, καὶ παρὰ Σύρμου τοῦ

& violentus equitum impe-
 tus. Ac primo quidem ad ur-
 bem confugiunt, unâ tantum
 parasangâ ab Istro distantem.
 Ceterum ubi conspicati sunt
 Alexandrum summâ diligen-
 tiâ phalangem secus flumen
 ducere, ne pedites circumve-
 venire ex insidiis à Getis pos-
 sent, equitatum autem à fron-
 te dispositum, rursus Getæ
 urbem utpote male munitam
 deferunt: tantumque puero-
 rum & foeminarum quantum
 equi ferre poterant abdu-
 cunt, & quam longissime
 possunt à flumine in solitudi-
 nes sese recipiunt. Alexander
 urbem capit, & prædam om-
 nem à Getis relictam, eamque
 Meleagro & Philippo abdu-
 cendam tradit. Ipse vero, ur-
 be solo adæquatâ, in Istri ripâ
 Jovi Servatori, atque Herculi
 ipsique adeo Istro (quod se
 haud difficilem in transitu
 præbuisset) sacrum facit: eo-
 demque die omnes suos inco-
 lumes in castra reducit. Eo
 loci legati ad Alexandrum ve-
 nere cum ab aliis liberis sui-
 que juris nationibus quæ Is-
 trum accolunt, tum à Syrmo
 Triballorum rege, & à Celtis
 qui Jonium sinum incolunt.
 Sunt

ἑαυτοὺς καθέστη ἐπὶ εἴγῃ διαθιόντας δέχισθαι, καὶ λίθους ἀμαξίας μὴ διαλύειν τὴν σύγ-
 κρισιν, ἀλλὰ κατακλινομένους τῇ ῥύμῃ ὑπερπίπτειν εἰς τὸ δάπεδον, adeo ut & jacu-
 lantur superne, velut in telio queant versuti, nec saxa, quatuorvis ingenia, compa-
 gata ipsam dissolvant, sed impetum illis decidant in humum. Xenoph. Cyrop. lib. 7.
 p. 141. l. 7. συγκλίσαντες ἐν ταῖς ἀσπίδας ἰχῶρται καὶ ὤθον. Clypeis conclusis proce-
 debant a: propelebant.

5. ἀπὸ τῆς.] Hoc ex optimo & quibusdam aliis restituit Gronovius, pro ἐπὶ
 χῶν, quod ab hoc loco alienum esse videtur.

Sunt porro Celtæ & proce-
ræ staturæ, & multum sibi
ipsis tribuentes. Omnes au-
tem se Alexandri amicitiam
poscentes venire asserebant.
Fides utrinque & data & ac-
cepta est. At Celtas per-
cunctatus est Alexander,¹⁰
quid in rebus humanis ma-
xime extimescerent: ratus
nominis sui splendorem ad
Celtas multoque ulterius
penetrasse: quodque ipsum
præ rebus omnibus timerent
responsuros. Cæterum à
Celtis longe aliter ac spera-
rat ei responsum fuit: se vi-
delicet quod procul ab Ale-
xandro agerent, & loca ac-
cessu difficilia habitarent, ip-
sumque alio expeditionem
facere viderent, vereri ne
cælum in ipsos ruat. Alexan-
der eos amicos appellans &
in confœderatorum nume-
rum recipiens, remisit, hoc
unum subdens, Celtas ar-
rogantes esse.

V. Inde in Agrianos &
Pæonas movit. Ubi nun-
tium ei allatum est Clitum
Bardylis filium ab eo defe-
cisse, Glauciamque Taulan-
tiorum regem se eidem con-
junctum. Nuntiabant etiam
Autariatas ipsum in itinere
adorituros. Quibus de cau-

Τριβαλλῶν βασιλέως· καὶ παρὰ
Κελτῶν τῶν ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ
ᾠκισμένον ἦκον (μεγάλοι οἱ Κελτοὶ
τὰ σώματα, καὶ μέγα ἐπὶ σφίσι
φρονούντες) Φιλίας δὲ πάντες τῆς
Ἀλεξάνδρου ἐφιέμενοι ἦκειν ἔφα-
σαν. Καὶ πᾶσιν ἔδωκε πίστις Ἀλέξ-
ανδρος καὶ ἔλαβε· τοὺς Κελτικοὺς
δὲ καὶ ἤρετο, ὅ, τι μάλις αὐτῷ
αὐτοῦς τῶν ἀνθρώπων, ἐλπί-
σας ὅτι μέγα ὄνομα τὸ αὐτοῦ καὶ
ἐς Κελτικοὺς καὶ ἔτι προσητέροις
ἦκει· καὶ ὅτι αὐτὸν μάλις πάντων
δεδιέναι φήσουσι. Τῷ δὲ παρ' ἐλ-
πίδα ξυνέβη τῶν Κελτῶν ἡ ἀπόκρι-
σις· οἷα γὰρ πόρῳ τε ᾠκισμένοι Ἀ-
λεξάνδρου, καὶ χωρία δύσπορα οἰ-
κοῦντες, καὶ Ἀλεξάνδρου ἐς ἄλλαν
τὴν ὁρμὴν ὁρῶντες, ἔφασαν δεδιέναι
μήποτε ὁ οὐρανὸς αὐτοῖς ἐμπέσοι·
καὶ τούτους φίλους τε ὀνομάσας καὶ
ξυμμάχους ποιησάμενος, ὀπίσσω
ἀπέπεμψε· τοσοῦτον ὑπειπὼν, ὅτι
ἄλαζόνες Κελτοὶ εἰσιν.

V. αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγρίανων καὶ
Παιόνων προῦχάρει. Ἐνθα δὲ ἄγγε-
λοι ἀφίκοντο αὐτῷ, Κλεῖτόν τε τὸν
Βαρδύλεω ἀφελάναι ἄγγέλλοντες,
καὶ Γλαυκίαν προτρεχωρήκεναι αὐ-
τῷ τὸν Ταυλαντίαν βασιλέα. Οἱ δὲ
τοὺς Αὐταριάτας ἐπιθήσεσθαι αὐτῷ
κατὰ τὴν πορείαν ἐξήγγελλον. Ὡς
δὲ

10. ἔδωκε πίστις] Ita Curt. 4, 1, 9. in ea se fidem & dare paratam & accipere. Et 6, 11, 29. in hac fides data est & accepta.

11. οἷα γάρ.] Causæ his verbis enarrantur, quibus moti tam arroganter re-
sponderint.

CAP. V. 2. Οἱ δὲ.] Quidam vero, alii vero nunciorum, non iidem qui de
Clito & Glaucia nuntiabant.

xandro affectus, munera etiam accepit quæ apud Macedonum reges habentur summa. Sororem etiam Alexandri Cynam nomine, ubi Pellam reversus esset, uxorem se illi daturum spondet: sed Langarus domum reversus morbo obiit. Post hæc Alexander secus Erigonem fluvium iter faciens, Pellion venit: quam urbem Clitus occuparat, ut totius regionis munitissimam. Quo simulac venit Alexander, castris ad Eordaicum flumen positus postridie muros adoriri statuit. Clitus suis copiis montes urbi circumjectos qui maxime alti & sylvis densi erant infederat, ut si Macedones urbem adorerentur, omni ex parte irrue-
re in eos posset. Glaucias vero Taulantiorum rex nondum advenerat. Quum itaque jam Alexander urbi immineret, hostes mactatis tribus pueris & totidem puellis tribusque nigris arietibus, erumpunt tanquam cum Macedonibus manus conferturi. Quumque jam propius convenissent, loca quæ occupant aspera alioqui & munita deferunt, adeo ut etiam hostiæ ibidem relictæ sint repertæ. Eo ip-

βεν ὅσα μέγιστα παρὰ βασιλεῖ τῷ
7 Μακεδόνων νομίζεται. καὶ τὴν
ἀδελφὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Κύναν,
ταύτην ὠμρόλογητε δώσειν αὐτῷ ἐς
Πέλλαν ἀφικομένῳ Ἀλέξανδρῳ·
ἀλλὰ Λάγγαρος μὲν ἐπανελθὼν οὐ-
8 καδὲ, νόσῳ ἐτελεύτησεν. Ἀλέξαν-
δρος δὲ παρὰ τὸν Ἐριγὼνα ποταμὸν
πορευόμενος, ἐς Πέλλιον πόλιν ἐσέλ-
λετο. Ταύτην γὰρ κατειλήφει
9 Κλείτος ὡς ὑχυρωτάτην τῆς χώρας·
καὶ πρὸς ταύτην ὡς ἦκεν Ἀλέξαν-
δρος, καταστρατοπεδεύσας πρὸς τῇ
Ἐορδαϊκῇ ποταμῷ, τῇ ὑπεραίᾳ ἐ-
10 γνῶκει προσβάλλειν τῇ τεύχει. Οἱ
δὲ ἀμφὶ τὸν Κλείτον, τὰ κύκλῳ τῆς
πόλεως ὄρη ὑπερδέξιά τε ὄντα καὶ
δάσέα κατέειχον, ὡς πάντοθεν ἐπιτέ-
θεσθαι τοῖς Μακεδόσιν, εἰ τῇ πόλει
προσβάλοιεν. Γλαυκίας δὲ αὐτῷ,
ὁ τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς, οὐπω
11 παρῆν. Ἀλέξανδρος μὲν δὴ τῇ πό-
λει προσῆγεν, οἱ δὲ πολέμιοι σφαι-
γιατάμενοι παῖδας τρεῖς καὶ κόρας
ἵτας τὸν ἀριθμὸν, καὶ κριοὺς μέλα-
νας τρεῖς, ὥρμηντο μὲν ὡς δεξιμέ-
12 νοι ἐς χεῖρας τοῦς Μακεδόνας. Ὁμοῦ
δὲ γενόμενοι ἐξέλιπον καίτοι καρ-
τερά ὄντα τὰ κατειλημμένα πρὸς
σφῶν χωρία, ὡς τε καὶ τὰ σφάγια
αὐτῶν κατελήφθη ἔτι κείμενα. Ταύ-
τη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ κατακλείσας
αὐτοὺς ἐς τὴν πόλιν, καὶ στρατοπε-
δεύσας

8. ἐς Πέλλιον πόλιν ἐσέλλετο.] ad Pellion urbem contendebat.

12. Ὁμοῦ δὲ γενόμενοι.] In uno MS. erat γινόμενοι, in optimo γινόμενοι. Στα-
σεν. Sed neque repudiandum est γινόμενοι scil. Ἀλέξανδρος καὶ πολέμιοι. Quod
vero sequitur verbum ἐξέλιπον, ad solos hostes refertur.

ἀπὸ τοῦ πρὸς τῷ τεύχει, ἐγνώ-
 στω τεχνισμῷ ἀποκλεῖσαι αὐ-
 τὰς τῇ δὲ ὑπεραία παρῆν μετὰ
 πολλῆς δυνάμεως Γλαυκίας ὁ τῶν
 Ταυαντίων βασιλεὺς. Ἐνθα δὴ 14
 Ἀλέξανδρος τὴν μὲν πόλιν ἀπέγνω
 εἶναι ἐν τῇ παρούσῃ δυνάμει,
 πάλιν μὲν εἰς αὐτὴν καὶ μαχί-
 μοι συμπεφυγόντων, πολλῶν δὲ
 ἄλλων τῇ Γλαυκίᾳ προσκεισομένων,
 ὅτι τῇ τῷ τεύχει προσμάχοι 15
 Φιλότην δὲ, ἀλαβόντα τῶν ἰπ-
 πῶν ὅπως εἰς προφυλακὴν, καὶ
 τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκ τοῦ στρατοπέ-
 δου, εἰς ἐπιτιμιὰν ἐπεμπευ.
 Καὶ ὁ Γλαυκίας μαθὼν τὴν ὁρμὴν 16
 τῶν ἀπὸ Φιλότην, ἐξελαύνει ἐπ’
 αὐτοὺς, καὶ καταλαμβάνει τὰ
 πάλαι ἐν τῷ πεδίῳ, ὅθεν οἱ ξὺν
 Φιλότη ἐπιστιγίοντο ἔμελλον.
 Ἀλέξανδρος δὲ, ἐπεὶ δὴ ἀπηγγέλ- 17
 ῃ αὐτῷ ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ τε
 ἵπποι καὶ τὰ ὑποζύγια, εἰ νύξ
 αὐτοὺς καταλήψεται, αὐτὸς μὲν
 ἀλαβὼν τοὺς τε ὑπασπιστάς καὶ
 τοὺς τεξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας
 καὶ ἵππους εἰς τετρακοσίους, ἐβοή-
 θησεν αὐτοῖς· τὸ δὲ ἄλλο στρατεύμα 18
 πρὸς τὴν πόλιν ἀπέλιπεν, ὡς μὴ,
 ἐποχόμενος παντὸς τοῦ στρα-
 τῶ, καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐπιδρα-
 ρόντες τοὺς ἀμφὶ Γλαυκίαν συμ-
 μάχους. Ἐνθα δὴ Γλαυκίας προσ- 19
 ῆντα Ἀλέξανδρον αἰσθόμενος,
 ἐκλίπει τὰ ὄρη· οἱ δὲ ξὺν Φιλότη,
 ἀσφαλῶς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον διε-
 στήσαν. Ἐδόκουν δ’ ἔτι τὸν Ἀλέξ- 20

so die hostibus intra mœnia
 conclusis, castrisque ad mu-
 ros positis, statuerat Alexan-
 der alio in orbem muro duc-
 to ipsos intercludere. Post i-
 die vero quum Glaucias Tau-
 lantiorum rex cum ingenti
 exercitu eo pervenisset, nec
 speraret Alexander se iis quas
 adduxerat copiis urbem ca-
 pere posse, quod & multi &
 strenui in urbem confugissent,
 multique cum Glaucia ag-
 gressuri essent, si ipse murum
 oppugnaret: Philotam, fum-
 to equitatu qui præsidio suffi-
 ceret, cum jumentis castren-
 sibus frumentatum mittit.
 Glaucias, cognito Philotæ
 adventu, in eos movit, &
 montes campo in quem Phi-
 lotas frumentatum iturus e-
 rat circumjectos occupat. A-
 lexander, simulac ei renun-
 tiatum est, equitatum & im-
 pedimenta in magno discrimi-
 ne versari, si nox eos oc-
 cupet, ipse confestim scutatis
 & sagittariis atque Agrianis
 equitibusque quadringentis
 secum sumtis, auxilio advo-
 lat, reliquo exercitu ad ur-
 bem relicto; ne universo exer-
 citu discedente, oppidani ex-
 currentes cum Glaucia con-
 jungerentur. Glaucias, ut
 sensit Alexandrum adventa-
 re, montes deserit, atque ita
 Philotas tuto se in castra rece-
 pit. Existimabant adhæc Cli-
 tus & Glaucias difficultate
 locorum interceptum esse A-
 lexan-

alexandrum. Nam & montes opportunos magno equitum, jaculatorum & funditorum numero infederant, & armatis militibus non paucis, & qui in urbe relicti erant, in abeuntes irrupturi erant. Præterea loca per quæ Alexandro transeundum erat angusta & sylvosa erant: hinc flumine, atque inde monte excelsio atque prærupto viam adeo coarctantibus, ut ne quatuor quidem scutatis militibus conjunctim iter esset.

VI. Alexander aciem ita instruit, ut centum viginti in spissitudine phalanx habeat: equitesque in utroque cornu ducentos locans, mandat, ut silentio habito mandata celeriter excipiant. Ac primo ut loricati erigerent hastas imperat, de-

ανδρον ἐν δυτχωρία ἀπειληφίναι οἱ ἀμφὶ τὸν Κλεῖτην καὶ Γλαυκίαν· τὰ τε γὰρ ὄρη τὰ ὑπερδέξια κατέεχον, πολλοῖς μὲν ἰππεῦσι, πολλοῖς δὲ ἀκοντισαῖς καὶ σφενδονήταις, καὶ ὀπλίταις δὲ οὐκ ὀλίγοις· καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοι προσκείμεσθαι ἀπαλλαττομένοις ἔμελλον·
21 τὰ τε χωρία, δι' ὧν ἡ πάροδος ἦν τῇ Ἀλεξάνδρῳ, γενὰ καὶ ὑλάδῃ ἐφαινετο, τῇ μὲν, πρὸς τοῦ ποταμοῦ ἀπειργόμενα, τῇ δὲ, ὄρος ὑπερύψηλον ἦν καὶ κρημνοὶ πρὸς τοῦ ὄρους· ὥστε οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἀντῷ στρατεύματι ἡ πάροδος ἐγένετο.

1 VI. Ἐνθα δὴ ἐκτάτσει τὸν στρατὸν Ἀλέξανδρος ἕως ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τῷ βάθει τῆς Φάλαγγος. Ἐπὶ τὸ κέρασ· δὲ ἑκατέρωθεν διακοτίους ἰππεῖς ἐπιτάξας, παρήγγελλε σιγῇ ἔχειν, τὸ παραγγελλόμενον ὁξέως δεχομένους· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐσήμασεν, ὁρᾷ ἀνατείνειν τὰ δόρατα

20. οἱ ἐν τῇ πόλει κατειλημμένοι] in urbe conclusi. In hac enim significatione intercludendi & cohibendi citat verbum καταλαμβάνειν Budzus Comment. Gr. Ling. p. 777. ex Arist. Probl. Sect. 2. probl. 40. Τῷ δὲ χειμῶντος πυκνωμάτων ἕκτις τῶν σωμάτων, πολὺ κατειλημμένοι τὸ τῆς φύσεως θερμὸν, εἰς πῦμα αὐθιγὰ ζῶσι τὸ ὑγρὸν. Per hyemem autem parte exteriori densata corporum, calor frequens patiens coërcitus, humorem minime in spiritum resolvī patitur. Et rursus, Ἀλλ' ἐκτὸς κατειλημμένοι τὸ θερμὸν καὶ μένον, διαλύει τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρά. Sed intus inclusus calor & manens, dissolutis quæ in nobis sunt humores. Posset etiam fortasse deduci a Κατειλόμεαι condensor, inclinator.

21. ἐπὶ τεσσάρων] quaternis. Per ἐπὶ cum genitivo numeralia distributiva exprimuntur. Sic ἐπὶ μιᾷ ναὶς ἑξήπαιον singule naves egrediebantur, 2, 21, 14. ἐπὶ πρῶν εἰς βάθος ταχῆναι Ind. 24. 6 Idem Arrianus in descriptione aciei contra Alanos init. ἐπὶ δυοῖν πεταγμένους βίβος collocatos. Et Tactic. cap. 25. εἰ ἐπὶ δέκα κατὰ μέτωπον τεταγμένοι εἰσιν, καὶ ἐπὶ πέντε εἰς τὸ βάθος. Eodem sensu ἐπὶ quoque cum accusativo continetur, Tactic. Cap. 26. ἢ ἐπ' ἵνα ἐπὶ μετώπου ἀβαθὲς φάξῃ. Curtius de angustiis Ciliciz ait 3, 4, 12. Iter vix quaternos capiebat armatus. ἀσπίδων.] Ἀσπίς clypeus pro clypeo. Xenoph. οἱ δὲ Θηβαῖοι οἱ ἐκ ἱλαττον ἢ ἐπὶ σπινθόκορτα ἀσπίδων συνετραμμένοι ἦσαν. Non minus densa erat acies, quam ut in quatuordecim quinqueageni essent armati

CAP. VI. 1. τῷ βάθει.] Mss. libri omnes τὸ βάθος. Gronov.

3. ἐσήμασεν] Sunt qui in Aoristo joia lubicribi velint ἐσήμασεν, sed perperam. Quidam

ἄρα τοὺς ὀπλίτας, ἔπειτα ἀπὸ
 ζήματος ἀποτέμναι ἐς προβολὴν,
 πρὶν μὲν ἐς τὸ δεξιὸν ἐγκλῆναι
 τὸν δόρυ τὴν σύγκλεισιν, αὐτοὺς
 αἰετὰ ἀριστερά. Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν
 φάλαγγα ἐς τὸ πρόσωδ' ἐξέ-
 κρι, καὶ ἐπὶ τὰ κέρατα ἄλλοτε
 ἄλλῃ παρήγαγε. καὶ οὕτω πολλὰς
 τάξεις τάξας τε καὶ μετακοσμήσας
 ἐν ἁλὶ γὰρ χρόνῳ, κατὰ τὸ εὐκύνμον,
 ὡς ἔμβολον ποικίλσας τῆς φάλαγ-
 γος, ἐπῆγεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους.
 Οἱ δὲ πάλαι μὲν ἐθαύμαζον, τὴν τε

inde ut signo dato in adver-
 sum dirigant, tanquam im-
 petum facturi, ac modo dex-
 trorsum, modo sinistrorsum
 hastarum cuspides flectant.
 Ipse interea phalangem ce-
 leriter promovit, & in cor-
 nua aliter atque aliter duxit:
 atque ita immutatâ in varias
 formas brevi tempore aciei
 structurâ, à læva, tanquam
 in cuneum redacta phalan-
 ge, in hostes fertur. Hi vero
 diu mirati sunt quantâ cele-
 ritate

Quem enim Aoristus α ex futuro α formetur, futurum autem σημαῖν, τῷ ὡς α
 designari; id quod ipsum non habet, in Aoristum transferre non potest. Ita
 Ev. Schmid. ad Matth. XV. 37.

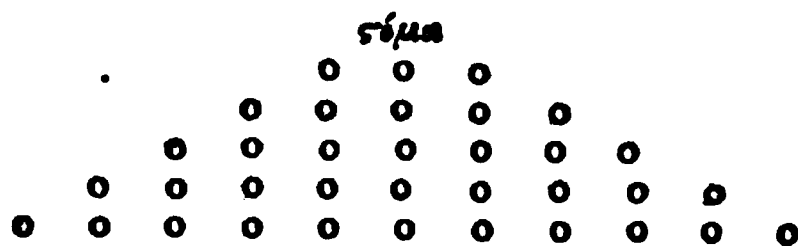
τὸν δόρυ τὴν σύγκλεισιν,] hastarum conclusionem, hastas confectas, sive con-
 fectas. Quod quale fuerit in Macedonica phalange, Ælianus exponit toto cap. 13.
 Eos nempe, qui in prima acie stabant, singulos senz hastâ ita confectim tueban-
 tur, & ceteri ceteriebant atque includebant, ut ea merito dicatur τὰν δόρυ τὴν
 σύγκλεισιν. Opera pretium est, ex ipso Æliano hæc accuratius cognoscere. Ma-
 cedonica phalanx ob præclaram ordinem dispositionem talis habita fuit, ut ejus impe-
 tus hostes sustinere non possent. Nam in certamine condensatus miles armatus occupa-
 bat cubita duo. Satissimam autem longitudinem cubitorum XIV ex his duo cubita demit
 intervallum, quod est inter apprehensionem utriusque manus; reliqua vero satissimam
 cubita XII. prominent ante pugnantis militis corpus. Post hos illi, qui in secundo jugo
 collocantur, subsequentes Antistites primos, si demantur quatuor cubita propter inter-
 vallum phalanx, habent satissimas prominentes eos, qui in primo jugo sunt, cubitis X.
 Qui cetero in tertio jugo, eorum hasta superat Antistites primi serici cubitis VIII. Qui
 in quarto, cubitis VI. Qui in quinto, cubitis IV. Qui in sexto, cubitis II. Reliqui vero
 demum subsequentes non habent hastas excedentes Antistites primi jugi. Ita fit, ut
 satissimæ quinque vel sex prominentes eos, qui in primo jugo stant eo, quo diximus, modo,
 præbeant aspectum hostibus, qualem par est, & robur augeant viri unius tam multis
 viribus obstricti. Qui autem sextum hoc subsequantur jugum, etsi satissimis ipsi nihil
 agunt, pondere tamen corporum obnitescentes, validiorem faciunt aciem, & omnem eri-
 pimus spem fugiendi Antistitibus suis. Nonnulli longiores satissimas peditum gravis arma-
 turæ fecerunt eorum, qui in posterioribus jugis stant, quam qui in prioribus, ut usque
 ad tertio jugo, aut etiam quarto satissimæ ex æquo primis præstendantur adversus hostes.

4. Καὶ αὐτὴν δὲ] Particulæ καὶ δὲ amplius & majus quid adjungunt. Neque
 αὐτὴν erat negligendum. Sententia est: non hastas tantum inflexas modo dex-
 trorsum, modo sinistrorsum, sed ipsam etiam phalangem mox in dextrum ma-
 jus, mox in sinistrum cornu ab Alexandro traductam.

5. ἔμβολον ποικίλσας τῆς φάλαγγος,] ἔμβολος proprie est cuneus, qui partem imam
 habens latissimam, paulatim arctius coit, ad ultimum fere fit acuminatus. Hoc
 loco est acies cuneata, sive in cunei formam directa, cujus ea est descriptio,
 ut sciretur quam latissime extendatur, quo vero ordines quique propius a fronte
 abeant, hoc paucioribus consent militibus, donec ipsa frons equestris quidem
 cunei in unum, pedestris vero minimum in tres armatos desinat. Ælian. cap.
 40. & 47. ubi hoc exhibetur schema: ἔμβολος, ποικίλσας τῆς φάλαγγος. Cuneus, Phalanx
 peditum.

ritate quoque ordine res gesta esset: neque jam Macedonum impetum sustinentes, primos montes deferunt. Tum Alexander clamores edi, hastisque scuta quati jubet. Quo clamore vehementius perculsi Taulantii exercitum celeriter urbem versus movere. Alexander animadvertens exiguum quandam hostium manum collem tenere quâ iter fecerat, corporis sui custodiis, & amicis qui circa eum erant, imperat uti assumtis scutis, ad flumen equos conscendant & collem petant. Quo ubi ventum esset, si hostes qui locum illum occupabant eos opprimerentur, dimidia pars ex equis desiliant, & equitibus missi, pedites configant. Hostes, adventantem Alexandrum conspicati, collem deferunt, & utrinque per montana diffugiunt. Eum collem Alexander cum amicis capit, & Agriano-

ῥεύματα ὁρῶντες καὶ τὸν κόσμον τῶν δρωμένων· τότε δὲ προσάγοντας ἤδη τοὺς ἀμφὶ Ἀλέξανδρον οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ λείπουσιν τοὺς πρῶτους λόφους. Ὁ δὲ καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκέλευσε τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοῖς δόρασι δουπῆσαι πρὸς τὰς ἀσπίδας· οἱ δὲ Ταυλάντιοι ἔτι μᾶλλον ἐκπλαγέντες πρὸς τῆς βοῆς, ὡς πρὸς τὴν πύλιν ἐπαυήγαγον σπουδῇ τὸν στρατόν. Ἀλέξανδρος δὲ λόφον τινὰς κατέχοντας ἰδὼν οὐ πολλοὺς τῶν πολεμίων, παρ' ὃν αὐτῷ ἡ πάροδος ἐγίνετο, παρήγγειλε τοῖς σωματοφύλαξι καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἑταίροις, ἀναλαβόντας τὰς ἀσπίδας ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ἐπὶ τοὺς ἵππους, καὶ ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν γήλοφον· ἐκεῖτε δὲ ἐλθόντας, εἰ ὑπομένοισιν οἱ κατειληφότες τὸ χωρίον, τοὺς ἡμίτεας καταπηδῆται ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ ἀναμιχθέντας τοῖς ἵππευσιν πεζοὺς μάχεσθαι. Οἱ δὲ πολέμιοι τὴν ὁρμὴν τὴν Ἀλεξάνδρου ἰδόντες, λείπουσιν τὸν γήλοφον, καὶ παρεκκλίνουσιν ἐφ' ἑκάτερα τῶν ὁρῶν.

In similem formam etiam classem a Romanis constitutam narrat Polyb. lib. 1. c. 26. sub fin.

7. πρὸς τὰς ἀσπίδας.] Licet voculam πρὸς codex optimus, teste Gronovio, ignoret, quin tamen ea satis deceat hanc loquendi formam, dubitare per Xenophontem non licet, de exped. Cyri lib. 1. p. 209. l. 3. ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδέχοντο.

8. παρ' ὃν αὐτῷ ἡ πάροδος ἐγίνετο] per quem ipse transitus erat, qua ipse erat transiendum. Sic 1, 1, 8.

ἐπὶ τὸν ποταμὸν.] Tres illas voces ἐπὶ τὸν ποταμὸν, indicante optimo MSto prius ejiciendas pronuncio. Gronovius, quem vide causas adducenem.

ρῆα ἔβα δὴ καταλαβὼν Ἀλέξαν- I Irum atque sagittariorum
 δρ τὸν γέλοφον σὺν τοῖς ἐταίροις, duobus circiter millibus ad
 πᾶς τε Ἀγριᾶνας μεταπέμπεται, se vocatis, scutatos flumen
 καὶ τοὺς τοξότας ὄντας ἐς διαχιλῆ- trajicere jubet: postque hos,
 ας τοὺς δὲ ὑπαγπις ἀς διαβαίνειν I2 vero trajecerint, ad sinis-
 τὸν ποταμὸν ἐκέλευσε, καὶ ἐπὶ τού- tram declinent aciem, ut
 τῶ τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων· δ- densa statim eorum qui tran-
 εἶτε δὲ διαβάοντες τύχοιεν, ἐπ' ἀσ- sissent phalanx esse videre-
 τῶα ἐκτάσσεσθαι, ὡς πυκνὴν εὐθὺς tur. Ipse in procubiis cum
 ἀφ' ὧν φαίνεσθαι τὴν Φάλαγ- esset ex colle hostium motus
 γη. Αὐτὸς δὲ ἐν προφυλακῇ ἦν I3 spectabat. Hi vero quum ex-
 ἀπὸ τοῦ λόφου ἀφεώρα τῶν πολε- nerent juxta montes ob-
 μίων τὸν ὁρμῶν. Οἱ δὲ ὄρῶντες δια- I4 viam iverunt, veluti in eos
 βάσσοντες τὴν δύναμιν κατὰ τὰ ὄρη qui postremi ab Alexandro
 ἀντεκίρουν, ὡς τοῖς μετὰ Ἀλεξ- discesserant impetum factu-
 ᾶδρου ἐπ' αἰσόμενοι τελευταίοις ri. In quos jam appropin-
 ἐπυρρῶσιν. Ὁ δὲ, πελαζόντων I5 quantes ipse cum suis ex-
 ἦδρ, αὐτὰς ἐδεῖ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐ- currit, quum phalanx trans-
 τῶν, καὶ ἡ Φάλαγξ, ὡς διὰ τοῦ missio jam flumine clamores
 ποταμοῦ ἐπιούσα, ἐπηλάλαξεν· edit. Hostes, totā Macedo-
 καὶ δὲ πολέμοι, πάντων ἐπὶ σφᾶς num vi in eos irruente, in
 ἐλασσόντων, ἐγκλίοντες ἔφευγον· fugam vertuntur: Alexan-
 καὶ ἐν τούτῳ ἐπῆγεν Ἀλέξανδρος I6 raptim ad flumen inducit;
 atque

11. Καταλαβὼν Ἀλέξανδρος] Gronovius ita verti mavult: Postquam eum colleum Alexander crepat, cum amicis & Agrianas & sagittarios, omnes ad duo millia, missi, distinctione posita post vocem γέλοφον, & dein σὺν τοῖς ἐταίροις τὰς τε Ἀγρ-

12. Καὶ ἐπὶ τέτῳ τὰς τάξεις] Certe non memini medias voces ita uspiam ab Arriano poni pro post hos. Unde etiam in tribus Mss. inveni ἐπὶ τέτῳ deleta ultima littera, sed ex optimo scribendum ἐπὶ τέτοις, quomodo semper Arrianus, Gronov.

ἐπ' ἀσπίδα] ad clypeum, i. e. ad sinistram, qua clypeum ferebant. Quod in equitibus etiam dicitur ἐπ' ἡνία ad frenas. Aelian. c. 19. sub fin. Vide & Arriani Tact. c. 30. init. p. 32. Ejus contrarium est ἐπὶ δέξιν ad hastam, i. e. ad dextram. Aelian. cap. 25. Freinshemius in supplem. 1, 12, 30. ἐν ἀδversa τῇ τῇ ἀσπίδι statim aciem instruerent, levam cornu, quod a flumine hostibusque propius aberat, in speciem multitudinis quantum possent explicantes.

14. Κατὰ τὰ ὄρη ἀντιπίσαν] versus montes prodierunt, tanquam eos, qui cum Alexandro ultimum discederent, inuasit. Freinshemius: universa hostium multitudo ἐπὶ ad montes adripuit; eo consilio, ut transiecta gravi armatura, extremum agmen, in quo ipse vex transfixus erat, adorirentur.

15. ὡς διὰ τὸν ποταμὸν ἐπιούσα] quasi per flumen adveniens. Optime in suppl. 1, 12, 29. Freinshemius: simul phalanx sublato clamore, quasi iterum transmissa omne subsidio suis ista, metum incussis hosti.

16. ἐν τούτῳ] in ista, dum hostes fugiebant.

atque ipse quidem primus transit, quumque extremos ab hoste premi cerneret, machinis in ripâ collocatis, quam longissime in eos tela, quæcunque machinis torqueri possunt, emitti jubet. Sagittariis etiam, qui & ipsi flumen ingressi erant, ut è medio flumine hostem sagittis petant imperat. Glaucias intra teli jactum progredi non audebat. Interea Macedones incolumes trajiciunt, ita ut nemo eorum in discessu desideratus fuerit. Tri-duo post Alexander, quum audisset Clitum & Glauciam iniquo loco castrametatos, & neque excubias in castris agere, neque vallo aut fossâ sese cinxisse (quippe qui Alexandrum metu impulsu discessisse crederent) aciemque ipsorum in longum, parum ex eorum comodo, porrectam; clam sub noctem flumen transit, sumtis secum scutatis atque Agrianis, sagittariisque, & Perdiccæ ac Cœni copiis,

τούς τε Ἀγριαῖνας καὶ τοὺς τοξότας ἰδρῶν, ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν. Καὶ πρῶτος μὲν αὐτὸς φθάσας διαβαίνει· τοῖς τελευταίοις δὲ ὡς εἶδεν ἐπικειμένους τοὺς πολεμικούς, ἐπισήσας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τὰς μηχανὰς, ἐξακοντίζειν ὡς πορρῶντάτω ἀπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν, ὅσα ἀπὸ μηχανῶν βέλη ἐξακοντίζεται· καὶ τοὺς τοξότας δὲ ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ ἐκτοξέειν, ὁρῶντες βάντας καὶ τούτους. Καὶ οἱ μὲν ἄμφι τὸν Γλαυκίαν εἴτω βέλους παρελθεῖν οὐκ ἐτόλμων· οἱ Μακεδόνες δὲ ἐν τούτῳ ἀσφαλῶς ἐπέρασαν τὸν ποταμὸν, ὥς οὐδεὶς ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀποχωρήσει αὐτῶν. Τρίτῃ δὲ ἀπ' ἐκείνης ἡμέρας καταμαθὼν Ἀλέξανδρος κακῶς ἀνελιζομένους τοὺς ἄμφι Κλεῖτον καὶ Γλαυκίαν, καὶ οὔτε φυλακὰς ἐν τῇ τάξει αὐτοῖς φυλαττομένας, οὔτε χάρακα ἢ τάφρον προβεβλημένους (οἷα δὴ ξὺν φόβῳ ἀπηλλάχθαι οἰομένους Ἀλέξανδρον) ἐς μῆκος δὲ οὐκ ὠφέλιμον ἀποτεταγμένην αὐτοῖς τὴν τάξιν, οὐδὲν ὑπὸ νύκτα ἔτι λαθὼν διαβαίνει τὸν ποταμὸν, τοὺς τε ὑπασπιστάς αἶμα

οἱ

19. κακῶς ἀνελιζομένους] male i. e. negligenter in castris degere. Freinshemius, passim nullo ordine tendere.

ἡς μῆκος] Longitudo aciei vocatur frons sive facies ejus. Vide supra cap. 2. 6. Eam inutilem fuisse dicit, quia quo magis extenduntur cornua, hoc rariores fiunt ordines, totaque acies nimio spatio exhausta, inutilis est ad sustinendum hostium impetum. Præterea ne quidem a fronte, sed a latere eos Alexander aggressus est. Τάξις autem hic intelligenda est non acies in armis stantium: sed in castris degentium ordo. Mox pro ἀποτεταγμένην Vulcanius & Blanckardus habent ἀποστειμένην.

20. ὑπὸ νύκτα ἔτι] sub noctem jam, cum adhuc nox esset, luce nondum orta. Auger nonnihil sententiam τοῦ ἔτι, indicatque maturatum Alexandri transitum. Quo sensu ὑπὸ & ἔτι habet Arrianus 2, 22, 2. ὑπ' αὐτὴν τὴν βοὴν καὶ τὸν ἰκίπλουν in ipso clamore atque impetu 1, 6, 22. τὴς μὲν ἔτι ἐν ταῖς ὥραις κατίκτινον, alios quædam in lectis aduoc interficiunt.

οἱ ἄλλοι, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, καὶ
τὰς τοξότας, καὶ τὴν Περδίκκου
καὶ Κάρου τάξιν. Καὶ προσέτακτο
τὸ ἀπολυνθῆναι τὴν ἄλλην στρατίαν·
ὡς δὲ κερὶν εἶδεν εἰς ἐπιθέσιν, οὐ
συνέβηκεν οὐδὲ γενέσθαι πάντα,
ἔπειτα τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγρι-

reliquo exercitu subsequi
jussit. Ut vero tempus illi
commodum irruptioni fa-
ciendæ visum est, non ex-
spectato reliquorum adven-
tu, sagittarios & Agrianas
immittit. Qui quum præter
omnem expectationem in il-
los

12. οἱ δὲ] Hi vero, & inexpectati irruentes, & phalange adversus cornu, (i. e. recta fronte adversus latus,) ubi cum infirmis illis validissimo impetu conflantur, alios quidem in lectis interficiebant, alios vero fugientes, quos celeriter capiebant.

φάλαγγι κατὰ κέρα] Phalanx hoc loco dicitur acies, quæ recta fronte in hostem pergit, κέρα autem hic non est proprie cornu, sed latus universi exercitus. Ut si φάλαγγι κατὰ κέρα ἐπιπίπτειν recta fronte obliquam hostis aciem invadere, antequam se convertere, advenientesque adverso corpore excipere queat. Nam cum primum sese flexit acies, & pro latere faciem incurrentibus obvertit, jam non amplius cornu, sed phalangis nomine appellatur. Sic infra 5, 16, 8. Et apud Polyb. lib. 1. c. 30. p. 164. l. 5. a fin. Κατὰ κέρα ἐμβάλλειν latus invadere, a latere adversi. Item lib. 5 cap. 85 p. 594. l. 23. Integra hæc loquendi forma, φάλαγγι κατὰ κέρα, reperitur apud Xenoph. Cyropæd. lib. 7. p. 140. l. 9. apud quem Cyrus a dextro latere cum equitibus transversos hostes aggressus, quamprimum cum eis manus conferat. Pedites autem instructi celeriter subsequantur, & circumspiciunt infers hinc inde, ut multo esset ipsorum conditio melior. φάλαγγι γὰρ κατὰ κέρα προΐστανται. Nam cum phalange sua cornu adversiabantur, i. e. ipsi adversi in obliques ab utroque latere ferebantur. Ad finistram vero latus mille pedites totidemque equites post carruchas constituerat p. 133. l. 46. ad quos sub ipsam distinctionis tempus adequitans Cyrus, αἱ δὲ vero, inquit, animadvertetis me eos, qui ad latus dextrum sunt, adversi, tunc & ipsi vobis oppositos invadite. Μαχισθῆ δ', ἴσθι, πρὸς κέρα, ὅτι ἀσθενέστερον σπένδυμα γίνεται, φάλαγγα δ' ἔχοντες, ὥστε ἰσχυρότεροι εἰσὶν. Pugnabit enim adversus cornu, (sive latus,) quo loco imbecillior acies redditur, & in phalangem dispositi estis, ut firmiores sitis, l. 31. p. 139. Et ut hac occasione varias, qua nunc forte occurrunt, phalangis notiones congeramus, appellatur hoc nomine Primo universa acies, quæ in duas partes dividitur, quarum altera pars dimidiata dextrum Cornu & Caput, altera finistram Cornu & Cauda vocatur, Aelian. Tactic. cap. 7. Secundo non Macedonum modo positum stabile agmen, Curt. 3, 2, 13. sed Persarum quoque aliorumque pedestris acies, Arrian. 3, 14, 1. Xenoph. Cyrop. lib. 7. p. 137. l. 20. quo Xenophontis loco cornu distinguntur a phalange, uti & apud Polybium lib. 5. cap. 12. p. 590. sub fin. & cap. 85. p. 594. l. 11. a fine: αἱ φάλαγγες ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς ἐπιλαμβάνουσιν, ὁμοῖον ἀκέραιοι κατὰ μέσον τὸ πᾶν. Phalanges ambobus medietatibus suis cornibus, manebant integra in medio campo. Tertio pars totius phalangis, Arrian. 3, 9, 12. 5, 20, 4. 5, 21, 8. Quarto copiarum singulis ducibus proprie attributa 1, 14, 3 & 5. Quinto etiam ipsa cornua, Xen. Cyrop. lib. 7. p. 139. l. 44. Καὶ ὅτω προσίσταται τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τῷ Κύρῳ σπένδυμα, ἡ μὲν μία κατὰ πρῶτον, τὰ δὲ δύο, ἡ μὲν κατὰ τὸ δεξιόν, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἐξώτερον. Hoc modo tres phalanges adversus Cypri exercitum tendebant, una ex adverso, ex reliquis duabus ad dextrum latus altera, altera ad levum. Erat autem ea, quæ ex adverso in hostem pergebat, proprie dicta phalanx, reliquæ duæ phalanges quæ dicuntur, etiam cornua, uti apparet ex pag. 137. l. 10. & seqq. Tribuitur vero iis phalangis nomen, quia recta in adversum hostem promovebantur. Sexto denique δαδὲκα φάλαγγες duodecima legio ab Arriano in descriptione aciei contra Alanos cap. 3. dicitur, uti interpretatur Schefferus. Item cap. 6 & 8.

los irruerent, & phalanx ad cornu quâ debiliores erant validiorem acrioremque impetum faceret, alios in lectis decumbentes interficiunt, alios fugientes facile capiunt: adeo ut multi capti, multi cæsi fuerint: neque pauci in illâ inordinatâ trepidâque fugâ vivi in potestatem venerint. Alexander fugientes ad Taulantiorum montes usque persequutus est. Quotquot vero illorum fugerunt, abjectis armis evaserunt. Clitus, qui in urbem primo confugerat, eâ incensâ, ad Glauciam in Taulantios abiit.

VII. Dum hæc geruntur, profugorum qui ex Thebis fugerant nonnulli, noctu urbem ingressi, ac per cives aliquot ad novandas res sollicitati, Amyntam & Timo-

22 αἶνας· οἱ δὲ, ἀπροσδόκητοί τε ἐπιπύ-
σόντες, καὶ Φάλαγγι κατὰ κέρασιν
ἤπερ ἀσθενέστεροις αὐτοῖς καρτερο-
τάτῃ ἐμβολῇ προσμύξεν ἔμελλον
τούς μὲν ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς κατέκτει-
νον, τοὺς δὲ φεύγοντας εὐμαρῶς αἰ-
23 ροῦντες· ὥς τε πολλοὶ μὲν αὐτοῦ κατ-
ελήφθησαν καὶ ἀπέθανον· πολλοὶ δὲ
ἐν τῇ ἀποχωρήσει ἀτάκτῳ καὶ φο-
βερᾷ γενομένη, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ
24 ζῶντες ἐλήφθησαν. Ἐγένετο δὲ ἡ
δίωξις τοῖς μὲν ἀμφὶ Ἀλέξανδρον
μέχρι πρὸς τὰ ὄρη τῶν Ταυλαντίων·
οἱ δὲ καὶ ἀπέφυγον αὐτῶν, γυμνοὶ
25 τῶν ὅπλων διεσώθησαν. Κλεῖτος δὲ
ἐς τὴν πόλιν τὸ πρῶτον καταφυγὼν,
ἐμπήσας τὴν πόλιν, ἀπηλλάγη
παρὰ Γλαυκίαν ἐς Ταυλαντίους.

VII. Ἐν τούτῳ δὲ τῶν φυγόν-
των τινὲς τῶν ἐκ Θηβῶν φευγόντων,
παρελθόντες νύκτωρ ἐς τὰς Θήβας,
ἐπαγομένους τινῶν αὐτοὺς ἐπὶ νεο-
τερismῷ ἐκ τῆς πόλεως, Ἀμύνταν
μὲν

εὐμαρῶς αἰρῶντες] *Alios in lectis adhuc, alios in fuga, quos celeriter consequébantur, interficiebant.* Ita plana & perspicua sunt omnia. Neque hic assentiendum paulo MSto illi, quem tantopere laudat Gronovius, præferenti αἰαιρῶντες *tallentes, interficientes.* Nam cum participium per se sententiam non absolvat, sed omnino cum verbo κατέκτεινον sit conjungendum: nescio an satis Græcum sit αἰαιρῶντες κατέκτεινον, *occidentes interficiebant*; cum alterum κατέκτεινον αἰρῶντες tale sit, quale mox sequitur cap. 7. 1. ἀπύκτειναν ξυλλαβόντες. Adhuc εὐμαρῶς facile haud paulo melius convenire cum αἰρῶντες, quam αἰαιρῶντες, quicquid arbitror, qui considerare volet, intellecturum.

23. ὥς πολλοὶ αὐτῷ] *Ita ut multi illic oppressi sint & cæsi, multi vero in fuga illa inordinata ac trepida: non pauci etiam vivi in potestatem venerunt.* Gronov. Pro κατελήφθησαν MSt. opt. habet ἐγκατελήφθησαν. Idem.

24. ὅσοι δὲ καὶ ἀπίφυγον] *Quotquot vero tandem effugerunt, neque in fuga capti sunt.* Quam emphasin habet ἀπό in ἀπίφυγον. Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 200. l. 3. ἔτι ἀποπικύμασιν· ἔχει γὰρ τριήρεις, ὥς ἐλατὶ τὸ ἐκείνων πλοῖον. Nec effugerunt, quæ mihi triremes sint, quibus ipsorum navigium capere possunt. Et Noster 3, 8, 3. & 4, 23, 8.

25. ἐς τὴν πόλιν.] Pelium, cujus supra cap. 5. 8. sit mentio, intelligi Freinsheimius in Suppl. 1, 12, 35 ait, Gronovius negat: utri credendum? Equidem illum ut sequar, inclinatus animus, & articulo τὴν motus, certam plerumque de notam jam rem significante, & quod nihil huic sententiæ ob stare videatur.

μὲν καὶ Τιμόλαον τῶν τὴν Καδ-
 μείαν ἔχοντων, αὐδὲν ὑποτοπή-
 στας πολέμιον, ὅξω τῆς Καδ- 2
 μείας ἐπέκτειναν ξυλλαβόντες·
 ἐξ δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρελθόντες,
 ἔστησαν τοὺς Θηβαίους ἀποσῆναι
 ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἐλευθερίαν τε
 πρῶτον, παλαιὰ καὶ καλὰ
 νόμιμα, καὶ τῆς βαρύτητος τῶν
 Μακεδόνων ἤδη ποτὲ ἀπαλλα- 3
 γῆς· πιθανότεροι δὲ ἐς τὸ πλῆ-
 ρος ἐφαινότο, τεθνηκέναι Ἀλεξ-
 άνδρου ἰσχυρίζομενοι ἐν Ἰλλυρι-
 ῳ· καὶ γὰρ καὶ πολλὸς ὁ λόγος
 αὐτός, καὶ παρὰ πολλῶν ἐφαίτα·
 ὅτι τε χρόνος ἄπῃ οὐκ ὀλίγον,
 καὶ ὅτι αὐδεμία ἀγγελία παρ' αὐ- 4
 τοῦ ἔφικτο· ἃς τε (ὅπερ Φιλεῖ ἐν
 ταῖς τραγῳδαῖς) αὐτοὶ γινώσκοντες τὰ
 ὄντα, τὰ μάλιστα καὶ ἡδονὴν σφί- 5
 σιν ἐκάζον. πεισθέντες δὲ Ἀλεξ-
 άνδρος τὰ τῶν Θηβαίων, οὐδα-
 μῶς ἐδόκει ἀμελητέα εἶναι, τῇ
 τε τῶν Ἀθηναίων πόλιν δι' ὑπο-
 ψίας ἐκ πολλοῦ ἔχοντι, καὶ τῶν
 Θηβαίων τὸ τόλμημα οὐ φαῦλον
 ποιούμενοι, εἰ Λακεδαιμόνιοι τε
 ἐλθαι ἤδη ταῖς γνώμαις ἀφε-
 σπότες, καὶ τινες καὶ ἄλλοι τῶν
 ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ Αἰτωλοὶ αὐ-
 τῶν βασιλεῖς, συνεπιλήψονται
 τοῦ πεπερησμένου τοῖς Θηβαί-
 ος Ἀγαν δὴ παρὰ τὴν Ἑορ- 6

laum Cadmeæ arcis præfectos
 nihil hostile expectantes, ex-
 tra arcem comprehensos tru-
 cidant. Deinde in concionem
 prodeunt, Thebanos ad de-
 fectionem ab Alexandro mo-
 liendam concitarunt, liberta-
 tatis vetustum speciosumque
 nomen allegantes: ut quæ se-
 à gravi Macedonum imperio
 affererent. Quod quidem eo
 facilius multitudini persuase-
 runt, quod Alexandrum apud
 Illyrios vita functum constan-
 ter affirmarent. Nam & fre-
 quens erat eâ de re sermo, late-
 que spargebatur. Siquidem &
 multo jam tempore abfuerat,
 & nullus nuntius ab eo vene-
 rat. Quapropter, (ut in ejus-
 modi rebus fere fit) quum ni-
 hil certi haberent, id quod
 gratius ipsis esset, finge-
 bant. Alexander de Thebanorum re-
 bus certior factus, nullâ ratio-
 ne negligendas eas putavit:
 tum quod Atheniensium ur-
 bem à multo tempore suspec-
 tam haberet, tum quod The-
 banorum audaciam non levis
 momenti esse judicaret, si La-
 cedæmonii (quorum animi
 jampridem erant alienati) alii-
 que ex Peloponnesiis, atque
 Etoli, utpote parum constan-
 tes, Thebanorum seditioni se-
 se conjunxissent. Eordæam i-
 taque & Elymiotin, rupesque
 Tym-

CAP. VII. 1. τῶν τῆς πόλεως] Hæc conjungenda sunt, quibusdam civibus, i. e. quibusdam civibus. Sic 1, 5, 18. 1, 20, 11.

τῶν τῆς Καδμείας ἔχοντων] qui erant ex illis, qui Cadmeam, arcem Thebano-
 rum obtinebant.

2. ἤδη ποτὲ] tandem aliquando.

Tymphæas & Parauæas cum exercitu prætergressus, septimo die Pellenen Thessaliæ urbem pervenit. Inde profectus, sexto post die Bœotiam ingressus est. Neque prius Thebani cognovêre Alexandrum Pylas transisse, quam Onchestum cum universo exercitu pervenit. Ac tunc quoque, qui defectionis autores fuerant, venisse ex Macedoniâ ab Antipatro exercitum fingebant: ipsum vero Alexandrum diem obiisse contendebant. Quumque nonnulli referrent ipsummet Alexandrum adventare, indigne ferebant, alium quempiam Alexandrum Aëropi filium venire dicentes. Postridie Alexander motis ab Onchesto castris, propius ad Thebanam urbem juxta Jolai lucum venit. Eo loci castra fixit, Thebanis morâ concessâ, si forte facinoris sui pœnitenti: ducti legatos ad eum mitterent. Illi vero tantum abfuit ut aliquod compositionis invitamentum præberent, ut confestim ex urbe proruentes equites & velites non pauci in ipsas usque ex-

δαίαν τε καὶ τὴν Ἑλυμιῶτιν, καὶ παρὰ τὰ τῆς Τυμφαίας καὶ Παραυάιας ἄκρα, ἐβδομαῖος ἀφικνεῖται ἐς Πελλήνην τῆς Θετταλίας. Ἐνθεν δὲ ὁρμηθεὶς, ἕκτη ἡμέρᾳ ἐςβάλλει ἐς τὴν Βοιωτίαν· ὡς τοῦ πρόσθεν οἱ Θεβαῖοι ἔμαθον εἴτας Πυλῶν παρεληλυθότα αὐτὸν, πρὶν ἐν Ὀρχησοῦ γενέσθαι ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ. Καὶ τότε δὲ οἱ πράξαντες τὴν ἀπόσασιν ἐράτευμα ἐκ Μακεδονίας Ἀντιπάτρῳ ἀφίχθαι ἔφασκον, αὐτὸν δὲ Ἀλέξανδρον τεθνάναι ἰσχυρίζοντο, καὶ τοῖς ἀπαγγέλλουσιν ὅτι οὗτος αὐτὸς προσάγει Ἀλέξανδρος, χαλεπῶς εἶχον· ἄλλον γὰρ τινα ἦκειν Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπου. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐξ Ὀρχησοῦ ἄρας τῇ ὑσεραίᾳ, προσηγε πρὸς τὴν πόλιν τῶν Θεβαίων, κατὰ τὸ τοῦ Ἰολάου ὀρέμενος. Οὗ δὴ καὶ ἐστρατοπέδωσεν, ἐνδιδούς ἔτι τοῖς Θεβαίοις τριβὴν, εἰ μεταγνόντες ἐπὶ τοῖς κακῶς ἐγνωσμένοις πρεσβεύσαντο παρ' αὐτόν. Οἱ δὲ τοσούτου ἐδέχσαντο ἐνδόσιμόν τι παρασχεῖν ἐς ξύμβασιν, ὡς τε ἐκθέοντες ἐκ τῆς πόλεως αἴτε ἱππεῖς καὶ τῶν ψιλῶν οὐκ ὀλέγοι ἐς τε ἐπὶ τὸ ἐστρατόπεδον, ἢ κροβολέ-

7. πωλλήν] In MSStis erat vel πόλιν, vel πωλλήναι, vel πωλλίαν, vel πωλλίαν, quod erat in optimo. Pelinann in Thessalia ex Stephano docuit Salmasius in Solinianis. *Γροπυ*.

8. Ἀντιπάτρῳ] Ita scriptum offendi in omnibus. Ed. Veneta Ἀντιπάτρῳ. *Idem*. Ἀλέξανδρον, τὸν Ἀερόπου.] Plutarch. lib. i. de fort. Alex. πᾶσα δὲ ὕπελας ἡ Μακεδονία πρὸς Ἀμύνταν ἀποβλήψασα καὶ τὴν Ἀερόπου παῖδας. Quia populi pars magna sive rerum novarum cupidine, sive Olympiadis exosa crudelitatem, variis in diversos studiis inclinabant, neque decissent qui Alexandro Aëropi filio restituendum dicerent imperium: haud alienum videatur, si sub idem tempus cum cum exercitu adventantem fucint suspicati. *Blankard*.

βαλόντο ἐς τὰς προφυλακὰς, καὶ
ταῖς καὶ ἀπέκτειναν οὐ πολλοὺς
τῶ Μακεδόνων. Καὶ Ἀλέξανδρος¹²
ἐπέστη τῶν ψιλῶν καὶ τοξοτῶν,
ὥς τε αὐτῶν ἀνὰ τεύχεα τὴν ἐκδρο-
μὴν καὶ αὐτοὶ οὐ χαλεπῶς ἀνέκει-
λαν, ἴδῃ τῇ στρατοπέδῳ αὐτῷ προσ-
φερμένους. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλα-¹³
βὼν τὴν στρατιὰν πᾶσαν, καὶ πε-
ριβὼν κατὰ τὰς πύλας τὰς Φερού-
σας ἐπ' Ἐλευθέρας τε καὶ τὴν Ἀτ-
τικῆν, οὐ δὲ τότε προσέμειξε τοῖς
τήχουσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἐστρατοπέ-
δωκεν, οὐ παλὺ ἀπέχων τῆς Καδ-
μείας ὥς τε ἐγγύς εἶναι ὠφέλειαν
τῶ Μακεδόνι τοῖς τὴν Καδμείαν
ἔχουσιν. Οἱ γὰρ Θηβαῖοι τὴν Καδ-¹⁴
μείαν διπλῇ χάρακι ἐφρούρουσαν ἀπο-
ταχίσαντες, ὥς μήτε ἔξωθεν τινα
τοῖς ἐγκατελημμένοις δύνασθαι
ἐπιφελῆν, μήτε αὐτοὺς ἐπιδέοντας
βλάπτειν τοὺς σφᾶς, ὅπῃ τοῖς
ἐκ παλαιῶν προσφέροντο. Ἀ-¹⁵
λέξανδρος δὲ (ἐτι γὰρ τοῖς Θηβαί-
οις διὰ φιλίας ἐλθεῖν μᾶλλον τι ἢ
διὰ κινδύνου ἤθελε) διέτρυβε πρὸς τῇ
Καδμείᾳ κατεστρατοπεδευκίᾳ. Ἐν-¹⁶
ταυτῇ τῇ Θηβαίων οἱ μὲν τὰ βέλ-
τια ἐς τὸ κοινὸν γιγνώσκοντες,

exercitus procubias tela mit-
terent, ac nonnullos Macedo-
num interficerent. Alexander contra sagittarios le-
visque armaturæ milites e-
mittit, qui illorum excursio-
nem repriment: parvoque
negotio eos jam exercitum
ipsū lacescentes represse-
runt. Postero die univer-
sum exercitum ad portas
quæ Eleutheras atque Atti-
cam petunt ducens, ne tum
quidem ad muros promo-
vit, sed haud procul à Cad-
meâ arce castra locat, ut Ma-
cedonum auxilium iis, qui
Cadmeam tenebant, præsto
esset. Thebani enim arcem
illam duplici vallo in orbem
jacto sepserant: ita ut neque
extrinsecus quisquam sub-
sidio venire obsessis posset,
neque ipsi excurrentes suos
lædere, quando cum hosti-
bus qui foris erant congre-
derentur. Alexander, qui
adhuc amice componi rem,
quam in discrimen adduci
Thebanos malebat, in castris
ad Cadmeam arcem moram
trahebat. Thebanorum non-
nulli, qui quid maxime è re
pu-

12. τῶν ψιλῶν καὶ τοξοτῶν.] Nomini generis subjungitur species, forte, quod
plurimi essent sagittarii. Vid. 1, 1, 16.

13. ἐπ' Ἐλευθέρας] Pausan. lib. 2. pag. 95. sub fin. ἡ Θάλας ἔχει τὴν ἐπ' Ἐλευ-
θέρας, Thebas dixerunt viâ, quæ Eleutheras ducit.

ὡς τήχουσιν αὐτοῖς] MS. Opt. αὐτῶν. Gronov.

14. τοῖς ἐγκατελημμένοις] inclusis, obsessis. Vid. 1, 5, 20.

τὰ σφᾶς] ipsas, nempe Thebanos. Gronovio videtur legendum βλάπτειν τὰ
σφᾶς.

15. τοῖς Θηβαίοις διὰ φιλίας ἐλθεῖν] Xenoph. Cyropæd. lib. 3. p. 236. l. 33.
ὁ μὲν τὸ βελανόμεθα πάλιν αὐτοῖς διὰ φιλίας ἔχει. Quod si ergo tantum amice cum
ipsis agere consilium est.

publica esset norant, ad Alexandrum eundem esse censabant, & veniam defectio-
nis multitudini imploran-
dam: Exules vero quique
illos advocarant, Alexandri
benignitatem experturos se
non putantes, nonnulli e-
tiam Boeotorum principes,
plebem omnibus rationibus
ad bellum incitabant. Sed
ne sic quidem Alexander ur-
bem oppugnare coepit.

VIII. Ptolemæus Lagi fi-
lius scribit, Perdiccam præ-
sidii castrensis præfectum,
quum ab hostium vallo non
multum cum suis copiis ab-
esset, non expectato ab A-
lexandro confictus signo
primum in vallum impetum
fecisse, eoque subverso, in
Thebanorum præsidium ir-
ruisse. Hunc sequutum A-
myntam Andromenis filium,
qui conjunctas cum Perdic-
ca copias suas habebat, si-
mulac Perdiccam intra val-

ἔλαβεν ὤμνητο παρ' Ἀλέξαν-
δρου, καὶ εὐρέσθαι συγγνώμην τῇ
πλείῃ τῶν Θηβαίων τῆς ἀποστά-
σεως· οἱ Φυγάδες δὲ καὶ ὅσοι τοὺς
Φυγάδας ἐπικεκλημένοι ἦσαν, οὐ-
δαὶς Φιλανθρώπου τυχὲν ἂν παρ'
Ἀλεξάνδρου ἀξιούντες, ἄλλως τε
καὶ βιωταρχοῦντές ἐσιν οἱ αὐτῶν,
παντάπασιν ἐπῆγον τὸ πλεῖθος ἐς
τὴν πόλιν. Ἀλέξανδρος δὲ οὐδ'
ὥς εἴ ποτε προσέβλεπε.

VIII. Ἀλλὰ λέγει Πτολε-
μαῖος ὁ Λάγου, ὅτι Περδίκκας προ-
τεταγμένος τῆς φυλακῆς τοῦ στρα-
τοπέδου σὺν τῇ αὐτοῦ τάξει, καὶ
τοῦ χάρακος τῶν πολεμίων οὐ πολὺ
ἀφ' ἑσθῆκος, οὐ προτρεμένος πρὸς Ἀ-
λεξάνδρου τὸ ἐς τὴν μάχην ἐξέθη-
μα, αὐτὸς πρῶτος προσέμιξε τῇ
χάρακι· καὶ διατπάτας αὐτὸν, ἐνέ-
βαλεν ἐς τῶν Θηβαίων τὴν προφυ-
λακὴν. Τούτῳ δὲ ἐπόμενος Ἀμύν-
τας ὁ Ἀνδρομένους, ὅτι καὶ ξυντε-
ταγμένος τῇ Περδίκκῃ ἦν, ἐπῆγα-

78

17. ἄλλως τε καὶ] præsertim vero.

[βιωταρχοῦντες] βιωταρχοῦν imperatorem sive prætorum & principes esse Boeotum.
Sic Epaminondam Paulanias narrat capitis accusatum, διότι ἰβιωτάρχου ἐξ-
κρίνας ἂν τὰ χροῖα, lib. 9. p. 564. l. 28. Gesserat vero is quatuor mensibus diu-
tius imperium, quam populus jufferat, cum in Peloponnesum exercitum de-
xisset adversus Lacedæmonios. Cujusmodi Boeotarchas septem fuisse, ex co-
dem colligi posse videtur, p. 562. l. 6. Scholiastes tamen Thucydidis undecim
numero fuisse ait.

CAP. VIII. 1. προτεταγμένος τῆς φυλακῆς] προτάσσεισθαι est quasi προσηλίσ-
τῃ, προσβῆναι, προεῖναι; unde προτεταγμένοι, qui in fronte, sive prima acie collocantur.
Verendum igitur: Perdiccas cum suis copiis constitutus priore loco cassidia castrotum,
sive præsidii castrensis. Neque enim Perdiccas cum suis copiis dici potest præ-
sidii castrensis præfectus. Cohærent autem ista: περδίκκας σὺν τῇ αὐτῇ τάξει,
quæ male dimisit Vulcanius. Nempe inter exeubitores primus fuit Perdiccas
cum suis, cui Amyntas ξυντεταγμένος fuisse dicitur 2. Sic 1, 28, 6. & 1, 14, 2.
προτετάχθαι δὲ αὐτὸν τὰ μὲν δέξιν Φιλώτας. Philotas priore loco dextrorsum consti-
tuit. Et post: Ἀμύντας δὲ φιλότα ὑποτάχθη. Amyntas Philota subiecit. Contra-
ria ergo sunt προτάσσεισθαι & ὑποτάσσεισθαι.

γε καὶ αὐτὸς τὴν αὐτοῦ τάξιν, ὡς
 ἐπὶ τὴν Περδίκκας προσηλυτότα
 ἐπὶ τοῦ χάρακος. Ταῦτα δὲ ἰδὼν 3
 Ἀλέξανδρος, ὅς μὴ μόνον ἀπολει-
 φώτα, πρὸς τὴν Θηβαίων κινδύ-
 νισαν; ἐπύργε τὴν ἄλλην στρα-
 τία. Καὶ τοὺς μὲν τοξότας καὶ τοὺς 4
 Ἀγριῶνας ἐκδραμίσιν ἐσήμηνεν εἰσὶν
 τῷ χάρακι, τὰ δὲ ἀγέματα καὶ
 τοὺς ὑπασπιστάς, ἔτι ἕξω κατέειχεν.
 Ἦλθε δὲ Περδίκκας μὲν τοῦ δευτέ- 5
 ρου χάρακος εἰσὶν παρελθεῖν βιαζό-
 μενος, αὐτὸς μὲν βληθεὶς πίπτει
 αὐτοῦ, καὶ ἀποκομίζεται κακῶς
 ἔχων ἐπὶ τὸ σρετόπιδον· καὶ χαλε-
 πῶς διατῆται ἀπὸ τοῦ τραύματος.
 Τούκ μὲν τοι Θηβαίους ἐς τὴν κοί- 6
 λον ἰδὼν τὴν κατὰ τὸ Ἡράκλειον
 φέροντα αἱ ἄμα αὐτῷ εἰσπεσόντες
 ὁμαῦ τὰς παρ' Ἀλεξάνδρῳ τοξό-
 τας συνέκλεισαν. καὶ ἔσε μὲν πρὸς 7
 τὸ Ἡράκλειον ἀνσχωροῦσιν, ἔπειστο
 ταῖς Θηβαίοις· ἐντεῦθεν δὲ ἐπισρε-
 φάτω αὐτὸς σὺν βοῇ τῶν Θηβαίων,
 φυγὴ τῶν Μακεδόνων γίγνεται. καὶ 8
 Εὐρυβώτας τε ὁ Κρής πίπτει ὁ τοξάρ-
 χης, καὶ αὐτῶν τῶν τοξοτῶν ἐς ἑβ-
 δημόχοντα· οἱ δὲ λοιποὶ κατέφυγον
 πρὸς τὸ ἀγέμα τὸ τῶν Μακεδόνων,
 καὶ τοὺς ὑπασπιστάς τοὺς βασιλι-
 κούς. Καὶν τούτῳ Ἀλέξανδρος τοὺς 9
 μὲν αὐτοῦ φεύγοντας κατιδὼν, τοὺς
 Θηβαίους δὲ λευκότητας ἐν τῇ διώξει
 τὴν τάξιν, ἐμβάλλει ἐς αὐτοὺς συν-
 τεταγμένη τῇ φάλαγγι. Οἱ δὲ ὠ- 10

lum 'progressum' videret,
 suam etiam cohortem immi-
 sisse. Alexander id conspicu-
 tus, ne sui soli relictī à The-
 banis circumvenirentur, re-
 liquum exercitum invexit:
 & sagittariis quidem atque
 Agrianis intra vallum iro-
 jussis, agemata & scutatos
 extra vallum continet. Ibi
 Perdiccas, dum interius val-
 lum penetrare conatur, telos
 ictus procidit, & graviter
 saucius in castra defertur:
 atque ægre ex eo vulnere
 curatus est. Ac Thebanos
 quidem ii, qui cum Perdic-
 ca vallum perruperant una
 cum Alexandri sagittariis,
 in cavam viam, quæ ad Her-
 culis templum fert, conclu-
 dunt: & quamdiu templum
 versus se recipiunt, perse-
 quuntur: sed inde conversis
 rursus cum clamore The-
 banis, Macedones se in fu-
 gam conjiciunt: atque Eu-
 rybotas quidem Cretensis
 sagittariorum præfectus ca-
 dit, & sagittariorum circiter
 septuaginta; reliqui ad age-
 ma Macedonum & scutatos
 regiones confugerunt. Alex-
 ander animadversa suorum
 fugâ, & temerariâ ac con-
 fusâ Thebanorum persecu-
 tione, instructâ phalange in
 eos fertur, eosque intra por-
 tas præcipites agit. Tantus
 autem fugientium metus ac
 per-

3. ἰδὼν Ἀλεξάνδρῳ] Eximius ille codex post secundam vocem interponit καὶ
 δῶτας, ac περιέσσει. Gronov. Quæ tamen salva sententia abesse possunt.

perturbatio erat, ut quum per portas in urbem repellerentur, ne de claudendis quidem portis cogitarent: sed quotquot Macedones fugientibus imminebant, una cum ipsis intra muros sese conjicerent: quippe quod muri, ob frequentia præsidia, propugnatoribus vacui essent. Quumque ad Cadmeam arcem progredierentur, alii quidem inde, secus Amphionis templum, una cum iis qui Cadmeam arcem occupabant, in aliam urbis partem exierunt; alii secus mœnia, quæ jam ab iis, qui una cum fugientibus illapsi in urbem erant, tenebantur, cursim ad forum ferebantur. Ac Thebani quidem, qui ad Amphionis templum in statione erant, aliquamdiu substitere: cæterum quum ex omni parte Alexander cum Macedonibus superveniens premeret,

θοῦσιν τοὺς Θηβαίους εἶσι τῶν πυλῶν. καὶ τοῖς Θηβαίοις ἐς τασὺνδε ἡ φυγὴ φοβερὰ ἐγίνετο, ὥς διὰ τῶν πυλῶν ἀθούμενοι ἐς τὴν πόλιν, οὐκ ἔφθισαν συγκλείσαι τὰς πύλας· ἀλλὰ συνεσπίντουσι γὰρ αὐτοῖς εἴτω τοῦ τείχους, ὅσοι τῶν Μακεδόνων ἐγγύς Φευγόντων εἶχοντο, ἅτε καὶ τῶν τειχῶν διὰ τὰς προφυλακὰς τὰς πολλὰς ἐρήμουν ὄντων· καὶ παρελθόντες εἰς τὴν Καδμείαν οἱ μὲν ἐκεῖθεν κατὰ τὸ Ἀμφεῖον σὺν τοῖς κατέχουσιν τὴν Καδμείαν ἐξέβαλλον ἐς τὴν ἄλλην πόλιν· οἱ δὲ κατὰ τὰ τεῖχη ὀχόμενα ἤδη πρὸς τῶν συνεισπεσόντων τοῖς Φεύγουσιν ὑπερβάντας, ἐς τὴν ἀγορὰν ὁρμῇ ἐφείζοντο. Καὶ ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ἔμειναν οἱ τεταγμένοι τῶν Θηβαίων κατὰ τὸ Ἀμφεῖον· ὥς δὲ πανταχόθεν αὐτοῖς οἱ Μακεδόνες καὶ Ἀλέξανδρος ἄλλο τε ἄλλῃ ἐπιφαινόμενος προσέκειντο, οἱ μὲν ἱππεῖς τῶν Θηβαίων διεκπεσόντες διὰ τῆς πό-

11. προφυλακὰς] Exhauserant Thebani urbanum præsidium iis copiis, quas extra urbem collocatas habebant in vallo arcis circumdato. Quas & initio hujus capitis προφυλακὴν tanquam προπύλαιας vocat.

12. παρελθόντες] Αἱ: παρελθόντων. Quæ hic narrantur, sine accuratiori urbis Thebarum & arcis Cadmeæ cognitione vix satis possunt intelligi. Illud vero ὑπερβάντας nequaquam tanquam supervacaneum negligendum est. Confer. 2, 23, 10. ubi per summum murum Alexander ad regiam contendisse dicitur, quod ibi facilior videretur descensus in urbem.

σὺν τοῖς κατέχουσιν] cum iis, qui obtinebant, sive occupabant.

ἐς τὴν ἄλλην πόλιν] Pausan. Βοιωτ. p. 549. l. 7. Cadmeus oppidum, cui & πᾶσις idem est nomen, Cadmeam condidit. Sed ἀπὸ αὐτοῦ ποτὲ, factum est ut Cadmea πᾶσις esset inferior τῇ Thebæ. Et lin. ult. Amphion & Zeithus ὡς ἰβασίλευσαν, τὴν πόλιν τὴν κάτω προσέκισαν τῇ Καδμείᾳ, νεκρο ποτὶσι, oppidum inferius cum Cadmea συνιστάμεναι. Idem Corinth. p. 96. l. 8. ἀπακρίων τὴν κάτω πόλιν ἀπὸ τῆς Καδμείας ἀσπίστησεν inferiorem urbem a Cadmea. Ex hanc τὴν κάτω πόλιν Arrianus τὴν ἄλλην appellat.

13. διακπεσόντες διὰ τῆς πόλεως] pertransientes per urbem. Sic 3, 13, 12.

πίδας ἐς τὸ πιδόν ἐξέπιπτον ,
οἱ δὲ πεζοὶ ὡς ἐκάστοις προὔχοντες
ἐπύκνυντο· ἔνθα δὴ ὄργῃ οὐχ οὐ- 14
τας τι αἱ Μακεδόνες , ἀλλὰ Φω-
κῆς τε καὶ Πλαταιεῖς καὶ αἱ ἄλ-
λα δὲ Βοιωτοὶ , οὐδὲ ἀμυνομέ-
νης ἔτι τοὺς Θηβαίους οὐδὲν
ἐπὶ μὴ ἔκτεινον , τοὺς μὲν ἐν ταῖς
ἐκείναις ἐπεισπίπτοντες , τοὺς δὲ
ἐκ ἄλλων τετραμμένους , τοὺς δὲ
καὶ πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύοντας· οὔτε
γυναικῶν οὔτε παίδων φειδόμε-
ται.

IX. Καὶ πάθος τοῦτο ἔλ- 1
λυνκῶν , μεγέθει τε τῆς αἰούτης
πόλεως καὶ ἐξυτήτι τοῦ ἔργου ,
οὐχ ἥμισυ δὲ τῆ παραλόγῳ ἔς τε
τοὺς παύτας καὶ τοὺς δράσαν-
τας , ἀμείων τι τοὺς ἄλλους Ἑλ-
ληνας ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς μετα-
σχόντας τοῦ ἔργου ἐξέπληξε.
Τὰ μὲν γὰρ περὶ Σικελίαν Ἀθη- 2
ναίοις ξυνεχθέντα , εἰ καὶ πλῆ-
θει τῶν ἀπολαομένων οὐ μέγιστον τὴν
ξυμφορὰν τῇ πόλει ἤνεγκεν , ἀλ-
λὰ τῷ τε πόρρῳ ἀπὸ τῆς οἰκείας
διαφρατῆναι αὐτοῖς τὸν στρατὸν ,
καὶ τὸν πολὺν ξυμμαχικὸν , μᾶλ-
λον ἢ οἰκείον ὄντα , καὶ τῷ τὴν πό-
λει αὐτοῖς περιλειφθῆναι , ὥς καὶ

equites quidem Thebani per
urbem diffusi in campos pro-
currebant : peditum quisque
ut potuit , salutem sibi quaesi-
vit. At vero irā perciti non
tam Macedones , quam Pho-
censes & Plataenses aliique
Bœoti , Thebanos non jam re-
sistentes nullo modo adhibito
trucidant : alios , irruptione in
eorum ædes factâ ; alios ad vim
conversos , alios ad templa
confugientes ac supplices : ne-
que mulieribus neque pueris
parcentes.

IX. Porro clades ista Græ-
canica , cum magnitudine ur-
bis captæ , tum celeritate rei ,
quodque adeo præter opinio-
nem tam eorum qui eâ affecti
essent , quam qui affecissent ,
accidisset , non minus alios
Græcos , quam eos qui rei ges-
tæ interfuerant , perculsos te-
nuit. Namque Atheniensium
clades apud Siciliam accepta ,
tametsi interfectorum numero
non minorem calamitatem ur-
bi attulit ; tamen quoniam pro-
cul à domo exercitus perierat ;
isque potius ex auxiliaribus
quam domesticis copiis con-
scriptus fuerat ; quodque urbs
illis salva relicta esset , quâ in
posterum cum Lacedæmoniis
eo-

ἐπύκνυντο] egrediebantur , progrediebantur. Nihil est , quod Gronovius scriptum
fuisse suspicatur ἐξυπνυν , verbum Lexicographis ignotum , cum alterum illud
est 4. 23. 7. 5. 23. 7 & 10.

14. πρὸς ἱεροῖς ἰκετεύοντας] in locis sacris supplices. Ita citantur ex Plutarch. So-
lon hæc : πρὸς ἱεροῖς ζῶντα κακῶς λόγον ἐκάλουν , sacris in locis in vivum invehit
malechæis verba.

CAP. IX. 2. Τὰ μὲν γὰρ περὶ Σικελίαν] De hoc bello Siculo sive Syracusano
Thucydides lib. 6 & 7. & de clade quidem Atheniensium sub finem lib. 7.

eorumque focis & magno re-
ge bellum gerentes diu resi-
stere possent; neque ipsis qui
clade illa affecti erant, tan-
tum calamitatis sensum infli-
xit, neque reliquis Græcis
parem cladis admirationem
consternationemque incussit.
Rursus alia Atheniensium ad
Ægos fluentia clades navalis
fuit: at urbs nullâ aliâ cala-
mitate acceptâ, præterquam
quod longi muri diruti, mul-
tæque naves amissæ, & impe-
rium aliquâ ex parte imminu-
tum erat, formam tamen de-
coremque patrium retinuit,
pristinamque potestatem exi-
guo post tempore recepit, ita

ἐς ὕπερον ἐπιπολὺ τῷ πολέμῳ ἀντα-
ισχεῖν, Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς
ἐυμμάχοις καὶ μεγάλῳ βασιλῇ
3 πολεμοῦντας, οὔτε αὐτοῖς τοῖς πα-
θοῦσιν ἴσην τὴν αἰσθησὶν τῆς ἐυμ-
φορᾶς προσέθηκεν, οὔτε τοῖς ἄλλοις
Ἕλλησι τὴν ἐπὶ τῷ πάθει ἐκπλη-
4 ξιν ὁμοίαν παρέσχε. Καὶ τὸ ἐν
Αἰγὸς ποταμοῖς αὖθις Ἀθηναίων
πταῖσμα, ναυτικὸν τε ἦν, καὶ ἡ
πόλις οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τῶν μα-
κρῶν τευχῶν καθαιρέσει καὶ νεῦν τῶν
πολλῶν παραδόνει καὶ σερήτει τῆς
ἀρχῆς, ἐς ταπεινότητα ἀφικομένη,
τὸ τε σχῆμα τὸ πάτριον ὁμοῦ ἐφύ-
λαξε, καὶ τὴν δύναμιν οὐ διὰ μα-
κροῦ

3. *μεγάλῳ βασιλεῖ*] Magnas Rex a Græcis dicitur Rex Persarum. Xenophon locis innumeris.

4. *ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς*] Latine dixeris: *in capra fluminibus*. Locus hic erat ere-
gione Lamplaci, quindecim circiter stadia ab Hellepontio distans, uti memo-
riz proditum est a Xenophonte, qui cladem hanc Atheniensium descripsit Hist.
Græc. lib. 2. p. 355. & seq. Et oppidum & navale prope illud appellatum fuisse
Ægos flumen vide in Not. Cellarii ad Corn. Nep. 6. 1. 4. Et Casaubonus Com-
ment. ad Polyb. lib. 1. c. 6. ait: *in Thracica Chersoneso urbs fuit eo nomine & fluvius.*

ἐὶν ἄλλο] scil. *παῦσα*.

μακρῶν τευχῶν] Longi muri ad Piræum tendentes quadraginta stadia occupabant,
Thucyd. lib. 2. Hæc vero omnia non est dubium quin ex Xenophonte suo hau-
serit Arrianus. Ita enim ille Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 12 *Itaque pacem faciebant*
his conditionibus, ut longi muri, & Piræus diceretur: naves, exceptis XII, omnes
tradarent: exsules reducerent: eundem cum Lacedæmoniis amicum vel hostem ducerent:
omnesque mari ac terra sequerentur, quocumque tandem ducerent.

πῶν τῶν πολλῶν παραδόνει] *navium plerarumque traditione*, Xenoph. loc. cit. τὰς
ταῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας, *naves exceptis duodecim tradarent*, scil. victoribus
Lacedæmoniis eorumque focis.

ἐπίσει τῆς ἀρχῆς ἐς ταπεινότητα ἀφικομένη] *ademptione imperii ad humilitatem*
perveniente, sive in humilem abjectumque statum redacta erat. Imperium autem
illud intelligendum est, quod ante eam cladem Athenienses in universam Græ-
ciam obtinuerant, quodque ipsis non aliqua ex parte imminutum, ut interpreta-
tur Vulfanius, sed universum omnino ablatum fuit. Quo enim die longi muri
dicerentur, cum diem libertati Græciæ intium dedisse putabant, νομιζόντες ἰσχυρὴν
τὴν ἀρχὴν τῇ ἑλλάδι ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας, Xenoph. Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 31.
& Orat. de Agelliao p. 520. l. 14. *ἐπὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔλαξαν*, posteaquam
ademptionem Atheniensibus imperium fuerat.

τὸ τε σχῆμα τὸ πάτριον] Corinthii ac Thébani præcipue, præterque hos alii Græci
non pauci. sed cum Atheniensibus inenimam negabant, ἀλλ' ἑαυτοῖς, sed fundi-
tus exstinguendos esse. Contra Lacedæmonii respondebant, se Græci nominis æρεσσο-
μένους ἐπενεγμένους, ἀνδραποδιστῶν, Xenoph. Hist. Græc. lib. 2. p. 359. l. 10.

πρῶτον παλαιὰν ἔλαβεν. ὡς τὰ τε 5
 μαρὰ τείχη ἐκτελεῖσθαι, καὶ τῆς
 ἐκείνης αὐτὸς ἐπικρατῆσαι, καὶ
 τοὺς τότε φοβεροὺς σφίσι Λακε-
 δαιμονίους καὶ παρ' ὀλίγον ἐλθόν-
 τας ἀφαιρῆσαι τὴν πόλιν, αὐτοὺς
 ὅ τῃ μέρῃ ἐκ τῶν ἐσχέτων κινδύ-
 νου διασώσασθαι. Λακεδαιμονίαν 6
 τε αὖ τὸ κατὰ τὰ Λεύκτρα καὶ
 Μαντινέαν πταῖσθαι, τὰ παρα-
 λόγη μᾶλλον τι τῆς συμφορᾶς,
 ἢ τῇ προσεῖ τῶν τε ἀπολομένων
 τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξέπληξεν.
 ἢ τε ἔω Ἐπαμεινώνδα Βοιωτῶν καὶ 7
 Ἀρκάδων γενόμενῃ προτβολῇ πρὸς
 τὴν Σάχην, καὶ αὐτὴ τῷ ἀφθῇ

ut & longos muros instaurā-
 rit, & maris imperium recu-
 perārit, utque Lacedæmo-
 nios, qui tum temporis maxi-
 me formidabiles ipsis erant,
 & parum aberat quin urbem
 everterent, ipsi vicissim e sum-
 mis periculis conservārint.
 At Lacedæmoniorum rursus
 ad Leuctra ac Mantineam cla-
 des, inopinato potius calamī-
 tatis eventu quam cæsorū
 multitudine Lacedæmonios
 perterrefecit. Sed & Bæoto-
 rum & Arcadum cum Epa-
 minonda ad Spartam pugna,
 insolentiā spectaculi potius
 quam magnitudine periculi,
 & Lacedæmonios ipsos &
 alios,

5. τείχη ἐκτελεῖσθαι] Quando & a quibus hi muri sint restituti, idem Xenophon
Hist. Græc. lib. 4. p. 419. l. 48. & p. 420 init.

ἐπικρατῆσαι αὐτὸς ἐπικρατῆσαι] Xenoph. *Hist. Græc. lib. 5. p. 427. l. 20. & lib.*
7. p. 481.

ἐκ τῶν ἐσχέτων κινδύνου] De his videatur idem Xenoph. *Hist. Græc. lib. 6. p.*
476. & seqq.

6. κατὰ τὰ Λεύκτρα] Hanc pugnam scripserunt Xenoph. *Hist. Græc. lib. 6. p.*
466. & Diodorus Siculus XV. 55, 56. Præter opinionem autem illa clades Lacedæ-
moniorum accidit, quod plures a paucioribus superarentur, & quod ante illum
diem fuissent invicti, teste Pausan. Arcad. p. 471.

Μαντινέαν] Xenoph. *Hist. Græc. lib. 7. extremo. Videntur autem & hujus*
prælii alium eventum certo sibi polliciti fuisse Lacedæmonii, propterea quod
paucis ante diebus dux ipsorum Archidamus memorabili victoria, cum vix cen-
sum haberet milites, Epaminondam Spartæ imminentem profligaverat, Xenoph.
p. 504. l. 15. & 31.

7. ἔω Ἐπαμεινώνδα] i. e. Epaminonda duce.

Ἀρκάδων] Stabant quidem alii Arcades a partibus Lacedæmoniorum, Xenoph.
p. 504. l. 34. & p. 505. l. 20. nonnulli tamen cum Thebanis atque Bæotis facie-
bant p. 503. l. 16. orta nimirum discordia inter Arcadicas urbes, de qua idem
Xenoph. p. 501 & 502. Unde & postea in prælio ad Mantineam commissio Arca-
des sibi adiunctos habuit Thebanorum dux Epaminondas, Xenoph. p. 505. l. 37.

προτβολῇ πρὸς τὴν Σάχην] Notū est verendum: pugna ad Spartam, sed im-
 petus in eam factus, de quo ita Xenophon *Hist. Græc. lib. 7. p. 504. l. 6. Postea*
quam Spartam Epaminondas venisset, non urbem illam ingrediebatur, ubi vel pugnam
hostes in planitie commissuri erant, vel tela de ædificiis dejecturi, vel ubi nihil plus in
pugna valdi, quam pauci erant effecturi: sed locum quendam occupato, quo se superiores
fore putabat, ita in urbem descendit, non adscendit. Er Polyb. lib. 9. cap. 8. Tertia
noctis hora ad urbem ut pervenit, præter omnium opinionem nactus Spartam prop-
riatoribus nudam, ad forum usque per vim irrupit, & partem urbis qua ad flumen
extendebatur, cepit.

alios, ad quos infortunium illud communiter pertinebat, perculit. Plataënsium vero urbis expugnatio, ob paucitatem captorum (plerique enim multo ante Athenas profugerant) minus calamitosa est habita. Porro Melus & Scione insularia oppidula capta, dedecus potius victoribus quam Græcis admirationem attulere. Thebanis vero repentina atque temeraria defectio, adeoque brevis ac facilis expugnatio, strages etiam multa, utpote à tribulibus & quidem iis veteres inimicitias persequentibus edita, totius denique urbis direptio, quæ potentiâ bellicâque gloriâ inter Græciæ civita-

τῆς ὕψους μᾶλλον ἢ τῇ ἀκριβοίᾳ τῶν κινδύνων αὐτοῖς τε τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμετασχόντας αὐτοῖς τῶν τότε πραγμάτων ἐφόβησεν. Ἡ δὲ δὴ Πλαταιέων ἄλλωσις τῆς πόλεως, τῇ σμικρότητι τῶν καταληφθέντων, (ὅτι οἱ πολλοὶ αὐτῶν διαπεφεύγεσαν πάλαι εἰς τὰς Ἀθήνας,) οὐ μέγα πάθος ἐγένετο. Καὶ ἡ Μήλου καὶ Σκιοῦνης ἄλλωσις, νησιωτικὰ τε πολίσματα ἦν, καὶ τοῖς δρᾶσασιν αἰσχύνῃ μᾶλλον τι προσέβαλεν, ἢ εἰς τὸ ξύμπαν Ἑλληνικὸν μέγαν τὸν παράλογον παρέσχε. Θηβαίοις δὲ τὰ τῆς ἀποστάσεως ὀξέα καὶ ξὺν οὐδενὶ λογισμῷ γινόμενα, καὶ ἡ ἄλλωσις δι' ὀλίγου τε καὶ οὐ ξὺν πόνῳ τῶν ἐλόντων ξυνεχθεῖται, καὶ ὁ φόβος πολὺς, οἷα δὲ ἐξ

τὰς συμμετασχόντας] Hi erant pars Arcadum, Achæi, Elei, Athenienses, Xenoph. Hist. Græc. lib. 7. p. 505. l. 20.

8. ἄλλωσις] Ἀλωσιν vocat, cum Platæam Lacedæmonii non vi occuparint, sed in deditionem acceperint, ipsi Platæensibus eam tradentibus, quod obsidionem diutius ferre non possent, extrema jam fame premente, Thucyd. lib. 3. p. 134. Posset quidem etiam excidium intelligi. Anno enim post deditionem factam Platæa a fundamentis diruta fuit. Thucyd. ibid. p. 142. Sed præstat, verbum hoc de quavis occupatione accipere, siue ea vi, siue sponte fiat. Sic mox 9.

τῇ σμικρότητι] Ducenti Platæenses & viginti quinque Athenienses capti sunt & interfecti, foeminis venundatis, Thucyd. lib. 3. p. 142. Tot enim in obsessâ urbe remanserant, cum totidem fere, nempe ducenti & viginti circiter noctu aufugissent, hostium muris, quibus inclusi tenebantur, partim furto, partim vi superatis. Thucyd. ibid. p. 120.

οἱ πολλοὶ] Hi dimidia fere Platæensium pars, ducanti duodecim fuerunt. Platæas enim egressis, quidam priusquam transgredierentur, in urbem refugerant. Thucyd. p. 122.

9. Μέλος] Thucyd. lib. 5. extremo. Insula est Melos cum oppido, Plin. Nat. Hist. lib. 4. cap. 11.

Σκιοῦνης] Thucyd. lib. 5. p. 236.

ἄλλωσις] Nominativus hic absolute ponitur, pro: quod ad illam occupationem attinget. Ad eundem fere modum & Xenophon nominativo solo utitur de exped. Cyri lib. 1. p. 212. l. 25. Καὶ ἄτος δὲ, ὃν ποτὶ περὶ οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν αὐτὸν Κύρου φιλαίτερον ἢ αὐτῶν. Quamquam illam Rex dux sibi fidelem putat, pene Cyro, quam sibi amiciores reperit. Cujusmodi loquendi formas jam annotavimus ad Luc. XXI. 6, τοῖς δρᾶσασιν] Athenienses hi fuerunt.

ἐξ ἱερῶν τε καὶ παλαιῶν ἀπὸ-
 χῶν ἐπεξιώντων, καὶ ὁ τῆς πόλεως ἱ-
 στωρὶς ἀνδραποδισμὸς, ἀνάμει-
 νει καὶ ἀξίως τὰ πολέμια τῶν τότε
 προχύτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν, οὐκ
 ἐκ τοῦ ἐκείνου εἰς μῆνιν τὴν ἐκ τοῦ
 ἐκείνου ἀνέχθη. Ὡς τῆς τε ἐν τῇ
 Μήδῃ πολέμῳ προδοσίας τῶν Ἕλ-
 λήνων διὰ μακροῦ ταύτην δίκην ἐκ-
 τίπτει ὁ Θεβαῖος, καὶ τῆς Πλα-
 ταίων ἐν τε ταῖς σπονδαῖς καταλή-
 ψας, καὶ τοῦ παντελοῦς ἀνδραπο-
 δισμοῦ τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν
 παραδόντων σφῶς Λακεδαιμονίως
 οὐκ ἑλληνικῆς γενομένης διὰ Θε-
 βαίων σφαγῆς, καὶ τοῦ χωρίου τῆς
 ἐρημώσεως, ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες πα-
 ραταξάμενοι Μήδοις ἀπώσαντο τῆς

tes eminebat, haud imme-
 rito ad divini numinis iram
 referebatur; nimirum de
 Thebanis, quod Medico
 bello Græcos prodidissent,
 tandem pœnas exigentis:
 quod Platæenses violatis in-
 duciis oppressissent, urbem-
 que eorum penitus diripuif-
 sent: quod eos, qui se Lace-
 dæmoniis deditissent, præ-
 ter Græcorum morem truci-
 dasset: quodque eam re-
 gionem vastasset, ex qua
 Græci in Medos aciem in-
 struentes periculum totius
 Græciæ cervicibus avertif-
 sent: quodque Athenienses
 suo etiam suffragio perdidif-
 sent, quum inter Lacedæ-
 moniorum confederatos de-
 di-

10. ἱερῶν] *tribalibus*, scil. Platæensibus aliisque Bœotis, qui eandem cum
 Thebanis regionem incolebant, Phocensibusque finitimis.

12. προδοσίας τῶν Ἑλλήνων] Quod ipsis probrium objiciunt Platæenses apud
 Thucyd. lib. 3. p. 136. *Nunc aliis, Thebanis, vim perniciosamque feroces intentatis:*
et quo tempore omnibus servitutem & vincula barbari minabantur, cum illis conso-
ciis erant.

Ὡς — *ὡς ἐπὶ τῶν Θεβαίων*] *Tamquam pœnam pendentes Thebanis.* Atticæ
 accusativi cum ὡς consequentiam designant.

Πλαταίων] Hac de re Thucyd. lib. 2. init.

ἐν ταῖς σπονδαῖς] *cum pax adhuc esset*, ut ait Thucydidis interpres loc. cit. Xe-
 noph. *ἀναβ.* lib. 3. init. *ἀπώσαντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρνηι ἐν ταῖς σπονδαῖς, δις-
 δοντοῖς ὁμοῖς περ ἰνδύας cum Tissapherne.*

13. ἀνδραποδισμῷ] Alio hæc, quam illa *κατάληψας* tempore facta est. Vide
 quæ dicta sunt ad 8.

τῶν παραδόντων σφῶς Λακεδαιμονίως] Ita ipsi Platæenses in oratione ad Lacedæ-
 monios: *Fineem orationi imponimus, illud prius monentes, nos non Thebanis tradi-*
disse urbem, (quippe fudissimæ omnium suppliciorum fame perire maluissimus) sed ves-
tis fidei nos credidisse, Thucyd. lib. 3. p. 138.

ὡς Θεβαῖος σφαγῆς] Lacedæmonii Platæa positi remissius in deditos animad-
 vertissent, ni Thebanis, quorum opera magni in eo bello æstimabatur, obsti-
 tissent. Exstat eorum plena inhumanitatis oratio, qua inducti Lacedæmonii da-
 τῶν *Platæensium in Platæenses*, apud Thucyd. lib. 3. p. 138. sub fin. & p. 143. init.

οἱ Ἕλληνες παραταξάμενοι] Apud Platæas *Pausania* dux *Mardonius* satrapes re-
 gis, natione *Medæ*, regis gener, in primis omnium *Persarum* & manu fortis & con-
 fidi plenus, cum ducentis millibus peditum, quos virisim legerat, & viginti millibus
 equitum, haud ita magna manu, *Græcia* fugatus est. Cornel. Nepos in Pausan.
 cap. 1. & Herodot. IX. 31.

ταῖς Ὀρχομενῶν τε καὶ Πλα-
ταῖς ἀναστήται τε καὶ τειχίσαι οἱ
ἐπιμαχοὶ ἐγίνεσκον.

X. Ἐς δὲ τοὺς ἄλλους Ἑλλη-
νας ἡ ἐξήγγελλε τῶν Θηβαίων
τὸ πάθος, Ἀρκάδες μὲν ὅσοι βοη-
θήσαντες Θηβαίοις ἀπὸ τῆς οἰκείας
ἐπιμήσαν, θάνατον κατεψήφι-
σαν τῶν ἐπαρώντων σφᾶς ἐς τὴν
βασίλειαν. Ἡλεῖοι δὲ τοὺς φυγά-
δας σφῶν κατεδέξαντο, ὅτι ἐπι-
τῆσαι Ἀλεξάνδρου ἦσαν. Αἰτω-
λὸν δὲ περβεῖας σφῶν κατὰ ἔθνη
πέμψαντες, συγγνώμης τυχεῶν
ἰδοῦντο, ὅτι καὶ αὐτοὶ τι πρὸς τὰ
παρὰ τῶν Θηβαίων ἀπαγγελλθέντα
ἐπιτίμωσαν. Ἀθηναῖοι δὲ, μυση-
ρίᾳ τῶν μεγάλων ἀγομένων, ὥς
ἔκωπνεν τῶν Θηβαίων ἐξ αὐτοῦ
τοῦ ἔργου, τὰ μὲν μυσηρία ἐκπλα-
γότες ἐξέλεπον, ἐκ δὲ τῶν ἀγρῶν
ἐκρυπτόμενοι ἐς τὴν πόλιν. Ὁ
δῆμος δὲ ἐς ἐκκλησίαν συνελθὼν,
Δημάδου γράψαντος, δέκα πρέσ-
βεις ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἐπιλε-
ξάμενος, πέμπει παρὰ Ἀλέξαν-
δρον, οὕσιν αὖ ἐπιτηδειοτάτους Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐγγίγνωσκον· ὅτι τε σῶος
ἔξ Ἰλλυριῶν καὶ Τριβαλλῶν ἐπαν-
ῆλθε, χαίρειν τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
ναίων οὐκ ἐν καιρῷ ἀπαγγελοῦν-

conservatam ferunt. Orcho-
menum inde & Plataeas focii
Alexandri instaurant, & mu-
ro cingunt.

X. Postquam ad reliquos
Græcos Thebanorum cladēs
perlata est, Arcades, quot
Thebanis suppetias la-
turi domibus suis pedem ex-
tulerant, in eos qui subsidii
mittendi autores ipsis fuerant
mortis sententiam ferunt. E-
lei exules suos, quod Alexan-
dro chari essent, recipiunt.
Ætolorum urbes singulatim
legatos ad Alexandrum mit-
tunt, veniam deprecantes,
quod & ipsi nuntiata Theba-
norum defectione novis re-
bus studuissent. Athenienses
vero quum per id tempus
magna mysteria celebrarent,
& Thebanorum nonnulli ex
recenti clade eo venissent,
attoniti mysteria intermit-
tunt, & sarcinas ex agris in
urbem convehunt. Deinde
populo in concionem vocato,
Demade decernente, & de-
cem legatos ex omnibus A-
theniensibus seligente, ad A-
lexandrum, quos maxime gra-
tos ei fore putabant, mittunt:
qui quod ab Illyriis & Tribal-
lis incolumis rediisset, publi-
cam ei Atheniensium lætiti-
am,

19. ἐγίνεσκον] ἀσπεύοντες.

CAP. X. 2. ἐπιτίμωσαν] Ἐστὶν in omnibus scriptis quos adhibui Ἀλεξ-
άνδρῳ. Γνωσκον.

4. Δημάδου γράψαντος] Γράφειν est ad populum ferre rogationem, & deinde quod
propositum scribere, sive universæ huiusmodi rei, quæ populo deliberanda
proponuntur, præfisse.

6. ἐξ Ἰλλυριῶν] De hac expeditione supra cap. 1. 5.

am, quamvis non tempestive, significarent: quodque Thebanorum seditionem ultus esset. Alexander, quoad cætera humaniter ad eorum legationem respondens, epistolam ad populum Atheniensem scripsit, quâ Demosthenem, Lycurgum, Hyperidem, Polyeuctum, Charetem, Charidemum, Ephialtem, Diotimum & Mærocleum sibi dedit postulabat. Hos enim autores cladis Chæronensis esse censebat, omniumque facinorum quæ deinceps post Philippi obitum adversus se pariter & illum commissa fuissent; Thebanos denique non minus ab hisce quam ab iis qui in urbes novas moliti erant, ad defectionem sollicitatos esse. Athenienses, iis quos poscebat retentis, alios rursus legatos ad eum mittunt, iram adversus eos, quos ad supplicium deposcebat, ut remittat orantes. Quod quidem fecit, siue reverentiâ urbis, siue studio trajiciendi in Asiam, nihil suspectum in Græciâ relinquere volens. Unum Charidemum ex omnibus quos poposcerat & qui dediti non erant, exulare iussit. Charidemus in Asiam ad Darium regem profugit.

τας, καὶ ὅτι Θηβαίους τοῦ νεωτέρου ἐτιμωρήσατο. Ὁ δὲ τὰ μὲν ἄλλα φιλαθρώπως πρὸς τὴν πρεσβείαν ἀπεκρίνατο, ἐπιστολὴν δὲ γράψας πρὸς τὸν δῆμον, ἐξήτει τοὺς ἀμφὶ Δημοσθένην καὶ Λυκοῦργον· καὶ Ὑπερείδην δὲ ἐξήτει καὶ Πολύεукτον, καὶ Χάρητα, καὶ Χαρίδημον, καὶ Ἐφιάλτην, καὶ Διότιμον, καὶ Μαιροκλέα· τούτους γὰρ αἰτίους εἶναι τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ συμφορᾶς τῇ πόλει γενομένης, καὶ τῶν ὕστερον ἐπὶ τῇ Φιλίππου τελευτῇ πλημμεληθέντων ἕς τε αὐτὸν καὶ ἕς Φίλιππον· καὶ Θηβαίους δὲ τῆς τε ἀποστάσεως ἀπέφαινε αἰτίους οὐ μῶν ἢ τοὺς αὐτῶν Θηβαίων νεωτερίστας. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν ἄνδρας οὐκ ἐξέδοσαν, πρεσβεύονται δὲ αὐθις παρὰ Ἀλέξανδρον, ἀφῆναι δέον τοὺς τὴν ὀργὴν τοῖς ἐξαίτηθεσι καὶ Ἀλέξανδρος ἀφῆκε, τυχὸν μὲν, αἰδοῖ τῆς πόλεως, τυχὸν δὲ, σπουδῇ τοῦ ἐς τὴν Ἀσίαν εἶλαι, οὐκ ἐθέλων οὐδὲν ὑποκτον ἐν τοῖς Ἕλλησιν ὑπολείπεσθαι. Χαρίδημον μὲν τοι, μόνον τῶν ἐξαίτηθέντων τε καὶ οὐ δοθέντων, φεύγειν ἐκέλευσε· καὶ Φεύγει Χαρίδημος ἐς τὴν Ἀσίαν παρὰ βασιλέα Δαρεῖον.

XI.

7. τὸς ἀμφὶ Δημοσθένην] Notum loquendi genus οἱ ἀμφὶ Δημοσθένην Demosthenes.
8. τῇ πόλει γενομένης] quæ cladis ὑπὲρ Athenis acciderat. Accepta enim illa ad Chæronicam plagam, ingentes omnibus Græcis importata sunt calamitates. Pausan. Attic. p. 45. init.

ἀπέφαινε] dicebat, predicabat, affirmabat.

11. Χαρίδημον] De hoc vide plura apud Curt. 3, 2, 10. seqq.

XI. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος ἱ
 ἐπελθὼν εἰς Μακεδονίαν· καὶ τῇ τε
 Δῶρ' Ὀλυμπίῳ τὴν θυσίαν τὴν ἀπ'
 Ἀρχελαοῦ ἔτι καθιεσῶσαν ἔθηκε, καὶ
 τὸ ἔργον ἐν Αἰγῇ διέθηκε τὰ
 ὀνόματα. Οἱ δὲ καὶ ταῖς Μούσαις
 λέγουσι ὅτι ἀγῶνα ἐποίησε. Καὶ 2
 ἐν ταύτῃ ἀγγέλλεται τὸ Ὀρφείας
 τοῦ Οἰάγρου τοῦ Θρακῆς ἄγαλμα,
 πρὸ Πιερίδος, ἰδρῶσαι ξυνεχῆς. Καὶ 3
 ἄλλα ἄλλα ἐπιθεΐαζον τῶν μάν-
 τειν. Ἀρίστωδρος δὲ, ἀπὸ Τελμισ-
 σῆς μάντις, θαρρύνει ἐκέλευσεν Ἀ-
 λέξανδρον δηλοῦσθαι γὰρ ὅτι ποιη-
 ταῖς ἐκ τῶν τε καὶ μελῶν, καὶ ὅσοι
 ἀμφὶ ἡδὺν ἔχουσι, πολλὸν πόνον ἔ-
 ποιησάν τε καὶ ᾄδειν Ἀλέξανδρον
 καὶ τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ἀμα δὲ 4
 τῇ ἡμέρᾳ ἐξελαύνει ἀφ' Ἐλ-
 λησπόντου, τὰ μὲν κατὰ Μακε-
 δονίαν τε καὶ τοὺς Ἕλληνας Ἀντι-
 πάτῳ ἐποτρέψας, αὐτὸς δὲ ἄγαν
 πεζοὺς μὲν, σὺν ψιλοῖς τε καὶ το-
 ξόταις, οὐ πολλῶν πλείους τῶν
 τρισμυρίων, ἵππους δὲ ὑπὲρ τοὺς
 πεντακισχιλίους. Ἦν δὲ αὐτῷ 5
 οἴασι παρὰ τὴν λίμνην τὴν Κερκινί-
 τιν ἵς ἐκ' Ἀμφίπολιν καὶ τοῦ
 Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἐκβολὰς.
 Διαβὰς δὲ τὸν Στρυμόνα, παρή- 6
 ρησε τὸ Πάγγαιον ὄρος τὴν ἵς ἐκ'

XI. His rebus gestis in
 Macedoniam reversus, Jovi
 Olympico sacrum fecit jam
 antea ab Archelao institu-
 tum, & certamen Olympi-
 cum apud Ægas fieri cura-
 vit. Sunt qui & Musis ludos
 fecisse dicant. Per id tem-
 pus nuntiatum est Orphei
 Oëagri F. Thracis statuam
 in Pieriâ continue sudasse.
 Varia fuit vatum de hoc
 prodigio sententia: Aristan-
 der vero Telmisseus, vates
 eximius, Alexandrum bono
 animo esse jubet: significari
 enim, cujusvis generis poë-
 tas magnopere laboraturos
 in Alexandro ejusque rebus
 gestis describendis atque
 decantandis. Dehinc ineun-
 te vere ab Hellesponto mo-
 vit, Macedoniae & reliquæ
 Græciæ administratione An-
 tipatro commissâ. Ipse pedi-
 tum una cum militibus levis
 armaturæ & sagittariis tri-
 ginta millia, equitum ultra
 quinque millia secum ducit.
 Iter autem illi fuit juxta la-
 cum Cercinitem Amphipo-
 lin versus, & deinde ad Stry-
 monis fluvii ostia. Trajecto
 dein Strymone, Pangæum
 montem præterit viâ, quæ
 Ab-

CAP. XI 3. ποιηταῖς ἵππων τε καὶ μελῶν] Ἦτος est carmen heroicum, μέλος ἀν-
 αθηρικόν. Xenoph. Memor. lib. 1. p. 573. l. 15 ἐπὶ μὲν ἱππῶν ποικίλου Ὀμήρου
 ἡσυχαστὰς τοῦ δάνειου. Galen. in fine de usu part. παρὰ τοῖς μελικοῖς ποιηταῖς
 ἐκ τῶν ἀντικειμένων ὁνομαζέσθαι.

ἀμφὶ ἡδὺν ἔχουσι] i. e. poeticam exercensibus.

4 ἀφ' Ἐλλησπόντου] Mss. omnes habent ἀφ' Ἐλλησπόντου. Recte Facius: cum
 ἀπὸ τῆς ad Hellespontum movit. Erat enim adhuc in Macedonia. Γροπον. Cujus
 significationis plurima exempla collecta sunt in indice.

ἢ πολλῶν πλείους τῶν τρισμυρίων] non minus plures quam triginta millia.

Abderam & Maroneam versus Græcas urbes ad mate-
 sitas tendit. Inde ad Ebrum
 flumen profectus; quo haud
 difficulter transmissio, per
 Pæticam regionem ad Me-
 lana fluvium venit: eoque et-
 iam trajecto, vigesimo post-
 quam è Macedonia move-
 rat die Sesto adtigat. Inde
 Eleunta profectus, Prote-
 silao super ipsius tumulum sa-
 crificat: quod Protefilaus
 creditur, Græcorum, qui
 cum Agamemnone ad Ilium
 militarunt, primus in Asiam
 pedem intulisse. Sacrificii
 vero scopus hic erat, ut fe-
 licior ipsi quam Protefilao
 descensus in Asiam esset.
 Parmenioni Alexander pe-
 ditatus maximam partem &
 equitatum ex Sesto in Aby-
 dum trajiciendi negotium
 dat: qui quidem triremibus
 centum & sexaginta aliisque
 navibus onerariis quamplu-
 rimis transvecti sunt. Alex-
 andrum ex Eleunte in Achæ-
 orum portum navigasse plu-
 res scribunt, navisque præ-
 toriæ gubernatorem fuisse:

Ἀβδήρα καὶ Μαρώνεια πόλεις Ἑλ-
 λανίδας ἐπὶ θαλάσῃ ὁρισμένους·
 ἔθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ἑβρὸν ποταμὸν
 7 ἀφικόμενος, διαβαίνει καὶ τὸν εὐ-
 πετώ. Ἐνθαυτῷ δὲ διὰ τῆς Παιτικῆς
 ἐπὶ τὸν Μέλανα ποταμὸν ὄρχεται·
 Διαβαὼς δὲ καὶ τὸν Μέλανα, ἐξ
 Σητῶν ἀφικνεῖται ἐν εἵκοσι ταῖς πε-
 σαις ἡμέραις ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐξορ-
 μήσεως. Ἐλθὼν δὲ ἐς Ἐλεούντα,
 8 οὗτι Πρωτεσίλαον ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ
 Πρωτεσίλαου, ὅτι καὶ Πρωτεσίλαος
 πρῶτος ἐδόκει ἐμβῆναι ἐς τὴν Ἀσίαν
 τῶν Ἑλλήνων τῶν ἄμα Ἀγαμέμ-
 νονι ἐξ Ἴλιον στρατευσάντων. Καὶ ὁ
 νοῦς τῆς θυσίας ἦν, ἐπιτυχέσθαι οἱ
 γενέσθαι ἢ Πρωτεσίλαον τὴν ἀπόβασ-
 σιν. Παρμένιον μὲν δὴ τῶν πεζῶν
 9 τοὺς πολλοὺς, καὶ τὴν ἵππον δια-
 βιβάσαι ἐτάχθη ἐκ Σητοῦ ἐς Ἀβ-
 δὸν· καὶ διέβησαν τριήρεσι μὲν ἑκα-
 τὸν καὶ ἐξήκοντα, πλοίοις δὲ ἄλ-
 λους πολλοῖς σρογγύλοις. Ἀλέξ-
 10 ανδρον δὲ ἐξ Ἐλεούντος ἐς τὸν Ἀ-
 χαιῶν λιμένα κατάραι ὁ πλείων λό-
 γος κατέχει, καὶ αὐτὸν τε κυβερ-
 νῶντα τὴν στρατηγίδα ναῦν διαβά-
 λειν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ μέσον τὸν
 πόρον

6. τὴν αἰς ἰπ' Ἀβδήρα] τὴν scil. ὁδὸν, ellipsis, αἰς ἰπ' υερης, pleonasmus.

7. τὸν εὐπετώ] Τὸν pro τῷτον, ut 2, 4, 12. & 14. MSus tamen optimus καὶ τὸν Ἑβρὸν εὐπετώ. Gronov.

8. Πρωτεσίλαος πρῶτος] De hoc ita Homerus Iliad. B.

- - - τὸν δ' ἔκτανε δάρδαρος ἀνὴρ

Nunc aboδρωσκόνα πειλὸ πρῶτισιν ἀχαιοῖν.

Hunc autem interfecit Dardanus vir

De navī defilientem multo primū ante alios Achīcos.

ἐς Ἴλιον στρατωσάντων] qui adversus Iliam militaverunt, sine expeditionem suscep-
 ται. Sic Ind. 5, 8.

9. σρογγύλοις] Supra Cap. 3. 3.

10. καὶ αὐτόν τε] & ipsummet.

ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, σφίοντα ταύρου, τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηΐδι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης ἐς τὸν πόντον. Λέγουσι δὲ καὶ πρῶτον ἐκ τῆς νῆος σὺν τοῖς ἱερεῶσι ἐκβῆναι αὐτὸν ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσίαν, καὶ βωλοὺς ἰδρύσασθαι, ὅτε ἐκέλευ ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰὼν ἐξέρχεται τῆς Ἀσίας, Διὸς ἀποβατηρίου καὶ Ἀθηναῆς καὶ Ἡρακλέους ἀναβάντα δὲ ἐς Ἴλιον, τῷ π' Ἀθηναῖ ὄντα τῷ Ἰλιάδῃ, καὶ τὴν παρολίαν τὴν αὐτοῦ ἀναβάντα ἐς τὸν πόντον, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τάνης τῶν ἱερῶν τινα ὑπάλαν ἐτιθεῖν τῷ Τρῳαίῳ ἔργου συζόμενα καὶ ταῦτα λέγουσιν ὅτι οἱ ὑπασπικαὶ ἄφρονες τὸ αὐτοῦ ἐς τὰς μέγας ἔσαν δὲ αὐτὸν καὶ Πριάμου ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ἑρ- κίου λόγος κατέχρει, μῆνιν Πριάμου παρατεύμενον τῷ Νεοπτολέμῳ γένει, ὃ δὴ ἐς αὐτὸν καθῆκεν.

quumque jam in mediis Hellesponti fluctibus versaretur, mactato tauro, Neptuno ac Nereidibus aureā phialā in mare profusā libasse: Ferunt etiam primum ex nave cum armis in Asiæ terram descendisse, altariaque struxisse Jovi descensori, & Minervæ, & Herculi, eo loci unde ex Europā solvit, & in Asiā appulit: quumque in Ilium venisset, Palladi Iliacæ sacrificasse: universisque armis, quibus uti soleret, in ejus templo fixis, sumpsisse eorum loco sacra quædam arma, quæ ex Trojano bello adhuc salva erant: quæ quidem arma scutatos ante ipsum in prælium gestare solitos narrant. Sacrificasse etiam eum Priamo ad Jovis Hercii aram fama tenet, ut Priami iram adversus Neoptolemi progeniem, quæ ad ipsum pertinebat, deprecaretur.

XII. Ἀνιόντα δ' αὐτὸν ἐς Ἴλιον Μενεΐτιός τε ὁ κυβερνήτης

XII. Porro Alexandro Ilium conscendenti Menæcius gu-

11. ὅτε ἐκέλευ ἐκ τῆς Εὐρώπης] Quibus Diis istæ in Europa aræ fuerint factæ, non additur. Nam Διὸς ἀποβατηρίου quidem ara eo loco, ex quo naves descendebant, constitui non potuit, cum ἀποβατήριον sit e navī exscendere. Nonnulli ergo Vulcanius Jovi descensori aram tribuit in Europa. De illis vero in Europa positis aris ita Justinus 11, 7, 4. duodecim aras deorum in belli vota statuit. Vide sic Gronovium.

13. Διὸς τῷ Ἑρκίῳ] Ἑρκίος dicitur anlans ambiens parus. Unde Jovem Hercium appellavit, quod ipse ibi sacrificia fiebant tanquam ejus loci præfidi, & a quo descendebant omnes, qui intra idem ἔπος habitarent; quemadmodum ἐν τῷ π' αἶον ὅτι sacrificabatur Jovi ἱερῷ. Steph. in Thes.

τῷ Νεοπτολέμῳ γένει] Neoptolemus, Achilles filius, Priamum in ipsis Palatii locis occiderat.

ὁ δὲ ἐς αὐτὸν καθῆκεν] Curt. 4, 6, 29. & Vellejus 2, 6, 5. Caranus, vir generis regii, furtas decimus ab Hercule, profectus Argis regnum Macedonia occupavit. Alii Magni Alexander cum fueris septimus decimus, jure materni generis Achilles avunculo, paterni Hercule gloriatus est.

Cap. XII. 1. Ἴλιον] Troja proprie regionis, Ilium vero urbis in ea nobilissimæ

gubernator auream coronam imposuit: post hunc Chares Atheniensis, qui ex Sigeo venerat, atque alii nonnulli, partim Græci, partim indigenæ. Sunt qui eum etiam Achillis tumulum coronasse, Hephæstionem vero Patrocli dicant: & felicem quidem, ut rumor est, nominavit Achillem Alexander, quod Homerum præconem ad perpetuandam suam memoriam nactus esset. Neque vero immerito hac de causâ Alexandro felix censendus Achilles visus est: quum hanc unam particulam ad cumulum felicitatis ei defuisse contigerit. Neque enim ejus gesta pro dignitate memoriæ prodita sunt, neque quisquam ea aut solutâ oratione aut versu conscripsit, aut lyrico carmine cecinit, quemadmodum Hie-

χρυσὸν ἐσφάνθη ἐσφάνωσι, καὶ ἐπὶ τούτῃ Χάρης ὁ Ἀθηναῖος ἐκ Σιγείου ἔλθων, καὶ τινες ἄλλοι, αἱ μὲν Ἑλληνες, αἱ δὲ ἐπιχθόνιοι. 2 Οἱ δὲ, ὅτι καὶ τὸν Ἀχιλλεύς ἔρατάφον ἐσφάνωσεν. ἩΦαιστῖον δὲ λέγουσιν, ὅτι τοῦ Πατρόκλου τὸν τάφον ἐσφάνωσεν, καὶ εὐδαιμόνισεν ἄρα (ὡς ὁ λόγος) Ἀλέξανδρος Ἀχιλλέα, ὅτι Ὀμήρου κήρυκος ἐς τὴν ἔπειτα μνήμην ἔτυχεν. 3 Καὶ μὲν τοι καὶ τὴν Ἀλεξάνδρῳ οὐκ ἦκιστα τούτου ἔνθα εὐδαιμονισέας Ἀχιλλεύς, ὅτι αὐτῷ γε Ἀλεξάνδρῳ οὐ κατὰ τὴν ἄλλην ἐπιτυχίαν τὸ χωρίον τοῦτο ἐκλίπες ξυνέβη, οὐδὲ ἐξηνέχθη ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἐπαξίως. 4 Οὐτ' οὖν καταλογίσαν, οὔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐν μέλει ᾤσθη Ἀλέξανδρος, ἐν ὅτῃ Ἱέρων τε καὶ Γέλων καὶ Θήρων, καὶ πολλοὶ

simæ nomen. Remotum est a porta Ilium M. CCCCC. pass. Plin. lib. 5. cap. 30. Hinc verbum ἀνίστασθαι *adscendere*. Vulgaris enim loquendi consuetudo, quæ a mari ad interiora regionis recedunt, ea superiora vocat.

Μενούτιός τε ὁ κυβερνήτης] Cum de hoc Menortio nihil constet, nisi quod gubernator fuerit, liceat conjecturis uti, & dicere, eum vel gubernatorem, i. e. rectorem fuisse urbis Ilii, quo sensu Plato citatur hoc verbum adhibuisse; vel, quod verosimilius, navi vel uni vel pluribus præfectum fuisse ab universis Trojanis, in quorum urbe principe hic ab ipso honos habitus fuit Alexandro. Ut proinde hic quidem fuerit ἐπιχθόνιος ἰσθίγης, uti Chares Græcus; cujus utriusque generis etiam nonnulli alii idem fecisse dicuntur.

3. εὐδαιμονισέας] *felix prædicandus erat*. Vulcanii *visus* est detrahit aliquantum de sententia.

Ἀλεξάνδρῳ ἔκατὰ τὴν ἄλλην] *Alexander non pro reliqua felicitate locus hic, sive pars hac deficiens accidit, i. e. quod hæc una res ipsi defuit, id vero non respondit reliquæ ipsius felicitati. Qua vero in parte fortuna ipsum destituerit, verba subsequencia declarant, quæ propterea interpretæ latinus divellere ab his non debuisse, utpote quibus explanatur, quale sit τὸ χωρίον τοῦτο ἐκλίπες, nempe quod non digne satis ipsius res gestæ sint scriptis celebratæ.*

4. Ἱέρων] Syracusanorum rex fuit, in quem exstant quatuor Pindari Ode, quod bis equo celete, totiesque curru victoriam efficit adeptus, Olymp. Od. 1. Pyth. Od. 1. 2 & 3.

Γέλων] Frater hic fuit Hieronis, cujus laudes quis cecinerit, ignoro. Pindarus qui

λαὶ ἄλλαι οὐδέν τι Ἀλεξάνδρῳ
ἐπικρίνεται. Ὡς πολὺ μείον
γυμνάσκειται τὰ Ἀλεξάνδρου,
ἢ τὰ Φαυλότατα τῶν Πάλαιον
ργων. Ὅποτε καὶ ἡ τῶν μυρίων 5
ἐν Κύρῳ ἐκδοὺς ἐπὶ βασιλέα
Ἀρταξέρξην καὶ τὰ Κλεάρχου τε
καὶ τῶν ἄλλων αὐτῷ ἐλόντων πα-
θήματα, καὶ ἡ κατάβασις αὐτῶν
ἐκείνη, ἢ Ξενοφῶν αὐτοὺς κατ-
ήργησε, πολὺ τι ἐπιφανέστερα
ἐκ ἀφαιρέτου Ξενοφῶντος ἔνεκα
ἐστίν, ἢ Ἀλέξανδρος τε καὶ τὰ
Ἀλεξάνδρου ἔργα. Καί τοιγε 6
Ἀλέξανδρος οὔτε ξὺν ἄλλῳ ἐ-
στράτευται, οὔτε Φεύγων μέγαν

ronis, Gelonis, Theronis, alio-
rumque multorum qui Alex-
andro nullâ ratione comparan-
di sunt. Quo factum est, ut
minus notæ sint Alexandri res
præclare gestæ, quam alia ve-
tera minutissima facta. Siqui-
dem illa decem millium cum
Cyro adversus Artaxerxem
expeditio, & Clearchi atque
eorum qui cum eo capti fue-
runt clades, & eorundem Xeno-
phonte duce reditus, illu-
striora apud homines Xeno-
phontis operâ sunt effecta,
quam aut Alexander aut ejus
res gestæ. Cæterum Alexan-
der neque alterius cujusciam
exer-

quidem de eo filer. Cæterum dissensionem, quæ inter Theronem, Gelonem &
Hicetorem viguit, enarrat Joh. Benedictus Comment. in Pindari Olymp. Od.
2. pag. 42.

Θέρων] Theron hic Agrigentinarum tyrannus eundem Pindarum nactus est
prætorum Olymp. Od. 2 & 3.

5. τῶν μυρίων] decem millium, nempe Græcorum, Xenoph. hujus expeditionis
lib. 5. p. 273. l. 53. Nam præter hos & alias copias Cyrus habebat lib. 1. p. 207.
sub fin.

Κλεάρχῳ] Hic, interfecto Cyro, imperium in Græcos, ipsorum voluntate,
obtinuit, lib. 2. p. 217. l. 27.

καὶ τῶν ἄλλων ἐλόντων παθήματα,] Horum nomina & interitum commemorat
Xenophon lib. 2. p. 227. qui non prælio vel aperta vi, sed simulata capti amicitia,
cum ad Tissaphernem, prætorum regium, venissent, contra fidem datam ab ipso
comprehensi, decussatique ad Regem trucidati sunt. p. 228. l. 20.

ἢ Ξενοφῶν] De exped. Cyri lib 6 p. 294. init.

Ξενοφῶντος ἔργα] Vide, quanti a Græcis habitus, quamque in omnium mani-
bus fuerit Xenophon, ut ejus scripta plus valuerint ad famæ celebritatem, quam
Alexandri victoriæ. Et habent omnino isti libri de Cyri expeditione multam
delectationem. Nam præter summam orationis suavitatem, quæ omnibus ejus
scriptis est communis, quem non præcipue moveant Cyri, singularis viri, in-
temperans, Græcorumque fides atque fortitudo? Cujus studium in legendo non erec-
tæ retineant ancipites illi varique casus, quibus in iuinere confictati sunt iidem
Græci domum revertentes?

6. Καί τοιγε] Et quidem, sive Cum tamen, Et tamen.

ἐπὶ ξὺν ἄλλῳ ἐστράτευται] Hæc, lecta Xenophontis historia, rectius intelligen-
tur. Comparatur nempe Alexander cum illis decem millibus Græcorum, qui a
Cyro mercede conducti, ductu imperioque ipsius militabant. In quo longe illis
præstat Alexander, qui non apud alium stipendia meruit, sed suis auspiciis
bellum gessit. Vertendum igitur: neque cum alio militavit, eo sensu, quo Alexan-
der Thalestrin, Amazonum reginam interrogat, an cum ipso militare vellet, Curt.
4, 5, 31. Sic infra de mercenariis militibus idem loquendi genus dicitur cap. 16.
D. 10.

exercitum ad suum conjunxit, neque Persarum regem fugiens, descensu ad mare impeditos vicit: neque quisquam est mortalium qui solus tam præclara & numero & magnitudine aut inter Græcos aut inter barbaros facinora ediderit. Atque hac quidem de causâ me ad hanc historiam conscribendam impulsam fuisse profiteor, non indignum me censens per quem Alexandri res gestæ apud homines notæ celebresque efficerentur. Quisquis vero sim qui ita de me sentiam, nomen quidem adscribere nihil attinet (neque enim obscurum illud inter mortales

βασιλέα τοὺς τῇ καθόδῳ τῇ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐμποδῶν γιγνομένου ἐκράτησεν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ὅστις ἄλλος ὥς ἄνθρωπος τοσαῦτα & τηλικαῦτα ἔργα κατὰ πλῆθος & μέγεθος ἐν Ἑλληντῇ ἢ βαρβάρῳ ἀπεδείξατο. Ἔθεν καὶ αὐτὸς ὀμνῶμαι Φημι ἐς τήνδε τὴν ἔνθυγραψιν, οὐκ ἀπαξιάσας ἡμῶν τὸν Φανερὰ καταστήσειν ἐς ἀνθρώπους τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα. Ὅστις δὲ ἐν ταῦτα ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γινώσκῃ, τὸ μὲν ὄνομα αὐτοῦ δέομαι ἀναγράφειν (αὐδὲ γὰρ αὐδὲ ἔγνωσαν ἐς ἀνθρώπους ἐς) αὐδὲ πατρίδα, ἥτις μοι ἐστίν, αὐδὲ τὸ

n. 10. Ἰθαφὸ δὲ καὶ τὰς μισθοφόρους ἄλλους, οἳ ἦν οὗς πολέμους στρατεύοντες ἀπέθανον. Eodem modo Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 193. l. 11. τὰς φυγάδας ἐκίλευσιν σὺν ἑαυτοῖς, exsiles expeditioni adesse iussit.

ἐπὶ οὗτῳ αὖ μέγαν βασιλέα] neque fugiens magnam regem Persarum, Artaxerxem, fratrem Cyri minoris, uti decem millia Græcorum, qui cum Cyro contra Artaxerxem steterant, Cyroque victo & interfecto, in patriam se ex hostibus recipere conabantur. Quem reditum *fuge* nomine appellat Arrianus, non quod ex acie fugerint, in qua ipsi quidem hostem bis vicerant, Xenoph. lib. 2. p. 209 & 213. cum Cyrus & reliquis ejus exercitus infelicius pugnaissent; sed quod sensim, uti fit in fuga non effusa, recesserint, & insidias regis prudenter vitantes, & vim, si inferretur, fortiter propulsaturi. Nam cum Dario cæso, in mediis hostibus destituti essent, neque tamen arma tradere vellent, quod se victos esse negarent, p. 215. factum est ipsorum cum virtute tum consilio, ut eos rex neque aperto mare aggredi auderet, neque fraude in potestatem redigere posset suam.

τὰς τῇ καθόδῳ τῇ ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐμποδῶν γιγνομένου ἐκράτησεν] eos, qui defensionem ad mare impedimento erant, vicit. Quod iidem Græci fecerunt. Horum enim domum reditioni impedimento erant plerique populi, per quorum regionem iter ipsis in patriam erat faciendum. quos tamen omnes superarunt, via armis facta. De quo reditu Xenophon copiosissime totis libris quatuor extremis. Meminit ejusdem & infra Arrianus 2, 7, 14.

τηλικαῦτα κατὰ μέγεθος] Sic Polyb. lib. 1. cap. 39 pag. 56. l. 14. πρὸς τὴν ταχύνειν τὸ μέγεθος.

8. τὸ μὲν ὄνομα] Hæc de nostro Scriptore accurate persequitur celeberrimus Fabricius Bibl. Gr. lib. 4. cap. 8. p. 269 adductis ubique testimoniis. Nos ipsius verba tantum adponemus. Epicteto non incommode jungetur discipulus ejus celeberrimus Flavius Arrianus, Nicomedicæ Bithyniæ, propter eruditionem Atheniensis & Romanæ civitate donatus, dignitatis usque auctus est. Adriano Cæsari admiratori Epicteti charus, ab eo præfectus provincia armata, Cappadocia, & Xenophontis præfati non minus industria rerum gerendarum quam studio sapientia, scriptis & nomine ipso amulus bellavit contra Alanos & Massagetas, evectus etiam ad honores urbis Senatus ipsiusque consularum, & in patria sacerdotio Cereris & Proserpina sanctus.

τὸ γένος τὸ ἐμὸν, οὐδὲ εἰ δὲ τινὰ
ἀπὸ τῆς ἐμῆς πατρίδος ἦξα. ἀλλ'
ἵνα ἀποδείξω, ὅτι ἐμοὶ πα-
τρίς τε καὶ γένος καὶ ἀρχαί, αὐτὸς
ὁ λόγος ἐστὶ τὸ καὶ ἀπὸ νέου ἔτι
ῥήματα. Καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐκ ἀπ- 9

est) sed nec patriam nec ge-
nus meum, neque an aliquem
in civitate meâ magistratum
gesserim. Illud dixisse satis fue-
rit, mihi nec patriæ nec generis
nec honorum ornamenta de-
esse

ἀλλ' ἵνα ἀποδείξω] *Ventendum: Sed illud scribo, mihi & patriam, & genus,*
& dignitates hac studia esse & jam a juventute fuisse. Hoc est, quantum alii ob
patriam, genus dignitatesve gloriantur, & fatua adulatione sese ipsi prosequun-
tur; non minus ego, quanquam istis omnibus me conditio mea satis ornaverit,
meo non propter illa fortuita partim, partim fatilia, sed propter sola studia
mea; neque iis omnia alia ista & contemno & contempni semper. Ita Grono-
vius, cui assentior; dictumque hoc similiter arbitror ac illud Jobi XXII. 25.
Et tui amplexus aurum tuum, & argentum viresque tibi. Vel si quis de puella
ignobili & deformi, divite tamen dicat, ei & genus & formam esse pecudiam,
scilicet tam tritum versiculum; vel contra de paupercula venusta, dotem ei esse
formam. Nisi quod ista ornamenta omnia & patriæ & generis & honorum non
deserunt Arriano, quibus tamen ipse adeo se ad gloriam uti nolle ait, ut quasi
nihil eorum habeat, omnem in literarum studiis laudem suam ponat. *Dodwell-*
ius quidem video de ætate periphi maris Euxini §. 8. ex his Arriani verbis col-
ligere, propter conditionem ipsi jus civitatis Romanæ & Atheniensis una cum
dignitatibus contigisse. Verum, cum præter patriam & honores, etiam generis
sui mentionem faciat, nullis autem id quidem literis effici possit, ut quis nobis
sciat, quam est, genere natus sit; nisi forte Arrianum etiam adoptatum propter
doctrinam; nobili quodam homine dicas gentique alicui Romanæ adscriptum,
de quo tamen mihi quidem nihil constat: sequi malo Gronovii sententiam, &
aliam sola sequenda est. Sin utramque, quantum licet, conjungere placet,
non inepte forsitan totus hic locus ita exponeretur: Quanquam non ignobilem
esset mihi patriam, potior mihi tamen patria sunt literæ, in quibus totus ha-
bio, quantumque commendatione & Romanam & Atheniensem adeptus sum
civitatem. Et licet nec genus mihi sit obscurum, majori tamen mihi laudi duco
doctrinæ gloriam, quam generis splendorem. Denique etiam quos honores gessi,
eos neque tanti facio, quanti studia mea, neque illos me sine his potuisse con-
sequi agnosco.

9. *Καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐκ ἀπ-*] Liberum, credo, erit ut aliis, ita & mihi meam
sententiam de loco tam difficili expromere, quem equidem ita intelligo: Et
propterea non indignum me iudico primariis vobis in lingua græca, si quidem & Alex-
ander primas tenet in armis. Ut τῶν πρώτων sit neutrius generis, & τὰ πρώτα ἐν τῷ
καὶ τῷ Ἑλλάδι, sint res ante alias memorabiles, & dignæ quæ græco sermone
ὑπομνησθῇ. Ex vero sunt res Alexandri, utpote & maximæ, & a græco gestæ.
Græca enim lingua Græcorum omnino facta maxime celebrari par est. Esse au-
tem ἡρώδη ἐν τῷ καὶ τῷ Ἑλλάδι res gestas Alexandri, particula ista εἴπω ἐν καὶ
δείκνυται. quæ præterea eundem usum præstant infra 7, 20. 3. *ἔχον ἀπαξίαν καὶ αὐ-*
τοῦτο αὐτὸ τοῦ μισθοῦ πρὸς Ἀράβων θρόνον, & φαιλότερα ἔργα Διονίσι ἀποδείξάμενον.
ἔχον ἐν καὶ Ἀράβων κρατίσας ἐπιτρέψαν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ
τὸν νόμον. Hic quæ sunt illa & φαιλότερα ἔργα non minora facinora, adhibitis
iis particulis ostenditur, εἴπω ἐν καὶ, nempe quod devictos Arabas liberos
effecerit. Id ergo dicit Arrianus: Cum in studiis ego mea ponam & a juventute
posuerim omnia, propterea non indignum me censeo, qui de his rebus scribam,
quæ maximæ sunt in lingua Græca, dignæque ut ab homine hujus linguae peri-
tissimo exponantur. Omnes enim bellica gloria superavit Alexander. *Gronovius*
ait: Imo, inquit, ille dicit, quia ab juventute semper mihi curæ fuerunt lite-
ræ, ideo non dedignor me inter primos (scilicet qui hodie vivunt & ea utuntur)
in eius linguae usu, sicut Alexander in usu armorum. Hæc ille. Uter rectius,
lectoris esto iudicium.

esse, literas vero à puero semper cordi fuisse: propterea non indignum me judicaverim, qui inter primos Græcæ linguæ scriptores, ut Alexander inter eos qui in re militari præstiterunt, collocer. Alexander itaque ex Ilio ad Arisben movit, quo in loco universus exercitus trajecto Hellesponto castra fixerat. Postridie Percoten, deinde Lampsacon prætergressus, ad Præctium flumen confedit, quod ex Idæis montibus fluens, inter Hellespontum & Euxinum pontum in mare fertur. Inde Hermotum venit, Colonas urbem transgressus. Speculatores porro ante exercitum miserat, quorum dux erat Amyntas Arrabæi filius, cum turmâ amicorum ab Apolloniâ, cui præfectus erat Socrates Sathonis filius, & quatuor turmis præcursorum, quos vocant. In tranfitu, Panegorum Lycagoræ filium unum ex amicis, cum aliquo comitatu mittit, qui Priamum oppidum, quod incolæ dediderant, recipiat. Persarum autem duces erant, Arsames, Rheomithres, Petenes, Niphates, & cum his Spithridates

αξιῶ ἑμαυτὸν τῶν πρώτων τῶν ἐν τῇ Φωνῇ τῇ Ἑλλάδι, εἶπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος τῶν ἐν τοῖς ὀπλοῖς. Ἐξ Ἰλίου δὲ εἰς Ἀρίσβην ἦκεν, οὗ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῷ διαβεβηκυῖα τὸν Ἑλλήσποντον ἐς Περκώτην, τῇ δὲ ἄλλῃ Λάμψακον παραμείψας, πρὸς τῷ Πρακτίῳ ποταμῷ ἐσρατοπέδευσεν, ὃς ῥέων ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Ἰδαίων, ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλήσποντου τε καὶ τοῦ Εὐξείνου πόντου. Ἐνθεν δὲ εἰς Ἐρμῶτον ἀφίκετο, Κολωνὰς πόλιν παραμείψας. Σκοποὶ δὲ αὐτῷ ἐπέμποντο πρὸ τοῦ στρατεύματος· καὶ τούτων ἡγεμὼν ἦν Ἀμύντας, ὃς Ἀρραβαίου, ἔχων τῶν τε ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας, ἧς ἱλάρχης ἦν Σακράτης ὁ Σάθωνος, καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων ἱλας τέσσαρας. Κατὰ δὲ τὴν πέρασιν Πριάμον πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τῶν ἐνοικούντων τοὺς παραληψόμενους ἀπέσειλε σὺν Πανηγόρῳ τῷ Λυκαγόρου ἐν τῶν ἐταίρων. Περσῶν δὲ στρατηγοὶ ἦσαν Ἀρσάμης καὶ Ῥεομίθρης καὶ Πετήρης καὶ Νι-

11. εἰς Περκώτην] scil. ἦκε, ad Percoten venit.

τῇ δὲ ἄλλῃ] sequenti autem die.

πρὸς τῷ Πρακτίῳ] Al. πρὸς τῷ προσαντίῳ.

ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν τὴν μεταξὺ] insinit in mare, quod est inter Hellespontum & Euxinum Pontum, id est, in Propontida.

12. τὴν ἴλην τὴν ἐξ Ἀπολλωνίας] ἴλη ἢ ἐξ Ἀπολλωνίας est turma, ex Apolloniatis conscripta. Gronov.

13. Πριάμον πόλιν] ita Gronovius ex MSSis; pro quo alii πριάμης πόλιν, Blankardus vero legendum putat Πριάμν.

Νισίτης καὶ ξὺν ταύτοις Σπιθρι-
δαίης ὁ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σατρά-
ρχης, καὶ Ἀρσίτης ὁ τῆς πρὸς Ἑλ-
λασπότιν Φρυγίας ὑπαρχος. Οὗ- 15
τω δὲ πρὸς Ζελείᾳ τῇ πόλει κατε-
κειτο τελευκότες ἦσαν ξὺν τῇ ἴπ-
πῃ τε τῇ βαρβαρικῇ καὶ τοῖς Ἑλ-
λασι τοῖς μυθοφόροις. Βουλευο- 16
μένων δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν παρόν-
των, ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος διαβε-
βαίς ἠγγέλλετο, Μέμνων δ' Ῥό-
διας παρρησιάζεται μὴ διὰ κινδύνου ἵεναι
πρὸς τοὺς Μακεδόνας, τῇ τε πεζῇ
πλὴν περὶ σφῶν, καὶ αὐτοῦ
Ἀλεξάνδρου παρόντος, αὐτοῖς δὲ
ἀπόντος Δαρείου. Προϊόντας δὲ, 17
τότε τε χιλίᾳ ἀφανίζεῖν καταπα-
ταῖστας τῇ ἴππῃ, καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ
καρπὸν ἐμπιπράει, μηδὲ τῶν πό-
λεων αὐτῶν φειδομένους. οὐ γάρ
μοῦ ἐν τῇ χώρᾳ Ἀλέξανδρον ἀπο-
ρίψαι τῶν ἐπιτηδείων. Ἀρσίτην δὲ 18
λέγεται εἰπεῖν ἐν τῇ συλλόγῃ τῶν
Περσῶν, ὅτι οὐκ εἴη περιῖδοι μίαν
οἰκίαν ἐμπρηστῆσαν τῶν ὑποτε-
ταγμένων ἀνθρώπων· καὶ τοὺς Πέρ- 19
σας Ἀρσίτην προσθέσθαι, ὅτι καὶ
ὑπερτίπτει αὐτοῖς ἦν ἐς τὸν Μέμνο-

Lydiæ & Ioniæ satrapa, &
Arsites, Phrygiæ quæ ad Hel-
lespōntum vergit præses. Hi
omnes ad Zeliā urbem cum
equitatu barbarico, & Græ-
cis mercenariis, constitent.
Consultantibus porro iis de
summā rerum, quum Alex-
ander transisse nuntiaretur,
Memnon Rhodius monuit
non esse prælio cum Mace-
donibus contendendum, qui
& peditatu superiores essent,
& præsentem haberent Alex-
andrum, ipsi vero Darium
absentem. Omne autem fru-
mentum herbidum equitatu
proculcandum destruendum-
que esse, omnemque terræ
fructum exurendum, ac ne
ipsis quidem oppidis parcen-
dum: atque ita Alexandrum
commeatu destitutum moram
in eā regione non facturum.
Ad ea Arsitē in conventu
Persarum dixisse ferunt, se ne
unam quidem eorum, qui ipsi
subditi essent domum incendi
passurum: atque in ejus sen-
tentiam à Persis itum esse,
suspicientibus Memnonem,
regiū honoris continuandi
causa,

15. διὰ κινδύνου ἵεναι] Κίνδυνος pro prælio infra 2, 7, 15. & κινδυνεύειν pro dimi-
tere, 1, 15, 3. 1, 20, 1-2, 25, 3. Haud dissimiliter Xenoph. de exped. Cyri lib.
3. p. 256. l. 38. διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι, omni genere belli eos persequi. Vid.
lib. 1, 7, 15.

17. προϊόντας δὲ] Sed progredientibus. Δὲ pro αὐτῶν post negationem. Meminit
huius consilii & Curtius 3, 4, 3. Vult eos Memnon progredi, quousque tuto
posset, omnibusque vastatis retro concedere. Conf. Gronov.

18. τῶν ὑποτεταγμένων] MSS. plerique ὑπὸ οἱ τεταγμένων. Gronov.

19. προσθέσθαι] Xenoph. de exped. Cyri lib. 1. p. 205. l. 4. ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ
καὶ τὰς ἄλλας προσθέσθαι. Ad hanc sententiam & ceteros accessisse.

causā, belli moram protractionemque quærere.

XIII. Interea Alexander ad Granicum flumen instructo exercitu processit, duplicem armatorum phalangem ducens. Equites ad cornua collocat, impedimenta extrema subsequi jubet. Speculatoribus qui hostes prospectent Hegelochum præficit, sarissatos equites illi adjungens & levis armaturæ circiter quingentos. Jam non procul à Granico aberat Alexander, quum statim nonnulli ex speculatoribus incitatis equis advolantes nuntiant, Persas trans Granicum instructā ad prælium acie consistere. Alexander omnem exercitum ad committendum prælium instruit. Tum accedens Parmenio, his verbis Alexandrum compellat: *Consultum mihi videtur, rex, in præsentia ad fluminis ripam, ut possimus, castra locare. Neque enim judicari tantum animi hostibus fore, ut, quum peditatu*

να, τριβάς ἐμποικῆν ἐκόντα τῷ βασιλεὺς ἐκ βασιλέως τιμῆς ἔνεκα.

XIII. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος προῦχόμενος ἐπὶ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν σὺν τεταγμένῳ τῷ στρατῷ, διπλὴν μὲν τὴν Φάλαγγα τῶν σφλιτῶν τάξεας· τοὺς δὲ ἰππέας κατὰ τὰ κέρατα ἄγων, τὰ σκευοφόρα δὲ κατόπιν ἐπιτάξεας ἔπεισθαι, τοὺς δὲ προκατασκεψομένους τὰ τῶν πολεμίων ἦγεν αὐτῷ Ἡγέλοχος, ἰππέας μὲν ἔχων τοὺς σκευοφόρους, τῶν δὲ ψιλῶν ἑς πεντακοσίους. Καὶ Ἀλέξανδρος τε οὐ πολὺ ἀπέχετο τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γρανικοῦ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν σκοπῶν σπουδῇ ἐλαυνόντες, ἀπῆγγελλον ἐπὶ τῷ Γρανικῷ πέραν τοὺς Πέρσας ἐφελάναι τεταγμένους ὡς ἑς μέγαν. Ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρος μὲν τὴν στρατιὰν πᾶσαν συνέτακτεν ὡς μαχομένους. Παρμενίον δὲ προσελθὼν, λέγει Ἀλεξάνδρῳ τάδε. Ἔμοι δοκεῖ, βασιλεῦ, ἀγαθὸν εἶναι ἐν τῷ παρόντι κατακρατοπεδεῦσθαι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τῇ ὄχθῃ, ὡς ἔχομεν.

τῆς ἐκ βασιλέως τιμῆς ἔνεκα.] Honoris a rege tributū causa. Plus enim in uno Memnone spei habebat Darius, quam in cæteris ducibus omnibus, Curt. 3, 2, 1. Unde & imperium ipsi inferioris Asiæ totiusque classis concesserat, infra 1, 20, 5. & 2, 1, 1. Eundemque solum Alexander ob industriam & rei bellicæ peritiam verebatur, Curt. 3, 1, 21.

CAP. XIII. 1. διπλὴν μὲν τὴν Φάλαγγα.] Ita infra 3, 14, 8. De duplicatione phalangis vide Ælian. Tac. c. 29. Διφαλαγγίαν hanc nominat Polyb. lib. 2. cap. 66. ἰπῖσιν δὲ διφάλαγγίαν ἰπάλληλον τῶν Μακεδόνων· ἰπῶσι δὲ τῷτο διὰ τὴν συνέτακτον τάξιν. Phalangem Macedonum duplicem, cujus pars altera alteram sequebatur, pone hos locat: propter locorum angustias id facere coactus. Et lib. 12. cap. 11. ὅταν διφάλαγγίαν ἢ τετραφάλαγγίαν, copias ducere ἀποίσας in duo vel etiam quatuor agμῆνας, quas se aliud post aliud sequantur.

4. ὡς ἔχομεν] ut sumus, armati scilicet, vel certe vestibus non depositis, ut postredie statim sub primam lucem essent parati ad transeundum flumen. Sic sæpius h. 9. 2, 6, 2. 2, 11, 5. 3, 18, 10. Cujus generis etiam plura ex Xenophonte collegimus ad Marc. IV. 36.

μα. Ταῖς γὰρ πολεμίους οὐ δοκῶ
ταῖς πολὺ τῶν πεζῶν λειπο-
ρεῖν, πλητίον ἡμῶν αὐλοσθῆναι,
καὶ ταύτῃ παρέξιν ἔωθεν εὐπετῶς
τῇ στρατῷ διαβαλεῖν τὸν πόντον. Ὑ-
ποφάτομεν γὰρ αὐτοὶ περὶ ταύτας,
τῶ ἐκείνου ἐς τὰ ξιν καθίστασθαι.
Νῦν δὲ οὐκ ἀκινδύνως μοι δοκοῦμεν
ἐπιχειρεῖν τῇ ἔργῳ, ὅτι οὐχ οἷον
τε ἐν μετώπῳ διὰ τοῦ ποταμοῦ ἄ-
γειν τὸν στρατόν. Πολλὰ μὲν γὰρ
ἀπὸ ὑψώτου βαθέα· αἱ δὲ ὄχθαι αὐ-
ταὶ, ἡρᾶς ὅτι ὑπερύψηλοι καὶ κρημ-
νώδεις, ὥς ἐν αἰ αὐτῶν· ἀτάκτως τε
αὐ καὶ κατὰ κέρας, ἥπερ ἀσθενέ-
σαι, ἐκβαίνουσιν ἐπικεῖσονται ἐς
φάλαγγα συστетаγμένοι τῶν πο-
λεμίων αἰ ἰσχυρῶς· καὶ τὸ πρῶτον
σφάλμα ἐς τε τὰ παρόντα χαλε-
πὸν, καὶ ἐς τὴν ὑπὲρ πάντων τοῦ
πυλῆμου κρίσιν σφαλερόν. Ἀλλ' ἐξ-

longe inferiores sint, prope nos
pernoctent, eamque ob causam
facilem exercitui nostro cras
sub primam lucem fluminis
transitum fore. Citius enim
transierimus, quam ab illis
acies instrui possit. Nunc vero
non absque periculo rem hanc
aggressuri videmur. Fieri si-
quidem non potest ut exerci-
tum in adversum hostem per
flumen ducamus: quod & pro-
fundum vorticosumque sit &
contraria ripa alta, ut vides,
ac prærupta. Nam inordinate
angustâque acie (quod genus
infirmissimum est) exeuntibus
nobis, equitatus hostium bene
instructus phalangi nostræ in-
cumbet. Fuerit porro primum
hoc infortunium, quoad præ-
sentem rerum statum, grave;
quoad de toto bello iudicium,
periculosum. Ad hæc Alex-
ander,

5. ἐν μετώπῳ] *velia fronte*, cui cap. seq. 10. κατὰ τὰς ὀβlique acies opponι-
ται. Xenoph. Cyropæd. lib. 2. p. 45. l. 42. *Quis vero viam ducentem ad regiam
ostendit, ἀπομαρτυρεῖσθαι esse, ὡς ἐπὶ μετώπῳ πάντας ἵσθαι, quam ut omnes in fronte
progredi possent*

6. ὡς αἱ αὐτῶν·] *Vides quod præalta & præcipientes sint quadam illarum riparum,
sive quadam partes illius ripæ. Alibi enim declivior fuisse dicitur paulo post 1,
15, 1. Dux ergo causæ afferuntur, cur exercitus non poneret in iustam frontem
explicari. Prima est, quod multis locis profundus esset alveus; altera, quod ripa
ibi esset prærupta. Ad quod utrumque accommodanda erat transcuntium
acies. Unde mox sequitur illativa particula ἐν.*

7. ἀτάκτως] *inordinate*, quod vadum non ubique aperiret vorticosus annis.
κατὰ κέρας] *cum cornu altero scilicet tantum, sive acie non longiore, quam
cum cornu esse solet, ob eandem causam, simulque quod acies non nisi con-
ta humiliores ripæ partes dirigi posset. Inutilis ergo futura fuisset universæ pha-
langis longitudo, utpote cuius pars magna contra præcipitia progredieretur. Κατὰ
κέρασιν est ita procedere, ut alterum cornu aliquantulum intervalli ab altero
recipiens, prius hostibus admoveatur. Quod genus aciei obliquam phalangem
vocant, cuiusmodi Alexander in transmittendo hoc flumine usus fuisse scribitur
cap. 14. 10 ubi quæ sit obliqua phalanx, Æliani verbis ostenditur. Contraria
fuit κατὰ κέρας ἄγιν & ἐπὶ φάλαγγος ἄγιν apud Xenoph. Cyropæd. lib. 1. p.
30. l. 2. Uti & hoc loco κατὰ κέρας ἐκβαίνουσιν & ἐς φάλαγγα συστетаγμένοι ορ-
ροῦνται. Conf. supra ad 1, 6, 22.*

8. τῷ πυλῆμυ κρίσιν] *Vide infra ad 2, 16, 12.*

ander, *Intelligo quidem, ὁ Parmenio, sed dedecori mihi fuerit, si quum ita parvo negotio Hellespontum trajecerim, rivus hic (Granicum eo nomine extenuans) nobis obstiterit, quo minus, ut possumus, trans-eamus. Neque id ego per Macedonum gloriam, perque meam in adeundis periculis promptitudinem & alacritatem, commiserim, unde Persis, ut reor, qui Macedonibus pares, crescat audacia, nisi statim initio aliquid dignum suo ipsorum metu passi fuerint.*

XIV. His dictis, Parmenionem, ut ad sinistrum cornu præsit, mittit, ipse ad dextrum suas copias ducit. Philotam Parmenionis filium, cum equitatu amicorum, cumque sagittariis & Agrianis jaculatoribus, priore loco dextrorsum constituit: cui Amyntam Arrabæi filium cum sarissatis equitibus & Pæonibus, & Socratis turmâ, adjunxit. Proxi-

ανδρὸς δὲ, Ταῦτα μὲν (εἶφη) ὁ Παρμενίων γιγνώσκω, αἰσχύνομαι δὲ, εἰ τὸν μὲν Ἑλλήσποντον διέβην εὐπετῶς, τοῦτο δὲ σμικρὸν ῥεῦμα (οὕτω τῷ ὀνόματι τὸν Γρανικὸν ἐκ-Φαυλίσας) εἴρξει ἡμᾶς τοῦ μὴ διαβῆναι, ὥς ἔχομεν. Καὶ τοῦτο οὔτε πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης, οὔτε πρὸς τῆς ἐμῆς ἐς τοὺς κινδύνους ὀξύτητος ποιῶμαι· ἀναθαρσύνειν τε δοκῶ τοὺς Πέρσας, ἀξιομάχους Μακεδόσιν ὄντας, ὅτι οὐδὲν ἄξιον τοῦ σφῶν δέους ἐν τῷ παραυτίκῳ ἔπαθον.

XIV. Ταῦτα εἰπὼν, Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐάνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρήγεν. Προετάχθησαν δὲ αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ, Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἔχων τοὺς ἐταίρους τοὺς ἱππέας, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας τοὺς ἀκοντιστάς· Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀρράβαίου, τοὺς τε σαρισσοφόρους ἱππέας ἔχων, Φιλώτα ἐπετάχθη, καὶ τοὺς Παιόνας καὶ τὴν

10. ὅτι πρὸς Μακεδόνων τῆς δόξης ποιῶμαι] neque pro Macedonum gloria, neque pro mea ad pericula alacritate facturus sum, h. e. Si tuum consilium sequerer, neque convenienter agerem Macedonum gloria, neque meam in periculis adeundis consuetudinem servarem. Ita πρὸς usurpatur a Xenoph. ἀποκαλίνας, καὶ ἐδαμῶς πρὸς σὺ, ἀβυστὰ δίδας, nec pro tua dignitate, aut pro tuo officio. Thucyd. ἢ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε, res vestra gloria indigna. Sophocl. ἢ πρὸς ἱατρῷ σοφῷ, non convenit medico docto. Optime ergo hæc Vulcanius latine ita expresserat: Quam potius hoc ἔ· a Macedonum gloria, ἔ· a mea in adeundis periculis virtute alienam esse censeo. Persis etiam hoc animos addet. Hanc interpretationem male omnino Blanckardus mutavit in istam ab hoc loco alienissimam, quam equidem miror a Gronovio ejectam non fuisse. Nos eam retinimus, ut institutum nostrum teneremus in exhibenda Gronoviana editione.

ἀναθαρσύνειν τε δοκῶ] animamque summas arbitror Persas. Non opus erat, hæc cum superioribus conjungere, & duas periodos in unam confundere. Quam confusionem Blanckardus induxit, dum Vulcanii interpretationem corrigere voluit.

CAP. XIV. 2. Φιλώτα ἐπετάχθη] Philota adjungens, post eum constitutus fuit. Vid. 1, 8, 1.

τὴν αὐτὴν Σακεράτους. Ἐχόμενοι 3
 δὲ ταῦτα ἐτάχθησαν οἱ ὑπασπισταὶ
 τῷ ἐταίρῳ, ὃν ἡγεῖτο Νικάνωρ ὁ
 Παρμενίους· ἐπὶ δὲ τούτοις, ἡ
 Περδίκου τοῦ Ὀρρόντου Φάλαγξ·
 ἐπὶ δὲ, ἡ Κόνου τοῦ Πολυμοκρά-
 τος· ἐπὶ δὲ, ἡ Κρατεροῦ τοῦ Ἀ-
 λέξανδρου· ἐπὶ δὲ, ἡ Ἀμύντου τοῦ
 Ἀνδρομέους· ἐπὶ δὲ, ὃν Φίλιππος
 ὁ Ἀμύντου ἦρχε. Τοῦ δὲ εὐωνύμου 4
 πρῶτη μὲν οἱ Θετταλοὶ ἱππεῖς ἐ-
 τάχθησαν, ὃν ἡγεῖτο Κάλας ὁ Ἀρ-
 πάου· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ ξύμμα-
 χοι ἱππεῖς, ὃν ἦρχε Φίλιππος ὁ
 Μελέαγρ· ἐπὶ δὲ τούτοις, οἱ Θρά-
 κες, ὃν ἦρχε Ἀγάθων· Ἐχόμενοι δὲ 5
 ταῦτα πεζοὶ, ἡ τε Κρατεροῦ Φά-
 λαγξ καὶ ἡ Μελεάγρου καὶ ἡ Φιλ-
 λίκου, ἕς τε ἐπὶ τὸ μῖσον τῆς
 ξυμπάσης τάξεως. Περσῶν δὲ ἱπ- 6
 πῆς μὲν ἦσαν ἐς δις μυρίους, ξένοι
 δὲ πεζοὶ μυθοφόροι ὀλίγον ἀποδέ-
 οντες δις μυρίων· ἐτάχθησαν δὲ τὴν
 μὲν ἵππων παρατείναντες τῇ ποτα-
 μῷ κατὰ τὴν ὄχθην ἐπὶ Φάλαγγα
 μακρὰν, τοὺς δὲ πεζοὺς κατόπιν
 τῶν ἱππέων. καὶ γὰρ ὑπερδέξια ἦν
 τὰ ὑπὲρ τὴν ὄχθην χωρία. Ἡ δὲ Ἀ- 7
 λέξανδρον αὐτῶν καθέωσαν (δῆλος
 γὰρ ἦν τῶν τε ὅπλων τῇ λαμπρό-
 τητι καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῇ σὺν ἐκ-
 πλαΐξει θραυπείᾳ) κατὰ τὸ εὐώνυμον
 μὲν σφῶν ἐπέχοντα, ταύτῃ πυκνὰς
 ἐπέταξαν τῇ ὄχθῃ τὰς ἵλας τῶν
 ἵππων. Χρόνον μὲν δὴ ἀμφοτέρωτα 8
 στατεύματα ἐπ' ἄκρου τοῦ ποτα-
 μῷ ἐφεισώτες, ὑπὸ τοῦ τὸ μέλλον

mos his collocat scutatos
 amicorum, quibus præerat
 Nicanor Parmenionis filius;
 tum Perdiccæ Orrontis filii
 phalangem, mox Cœni Po-
 lemocratis filii: inde, Cra-
 teri Alexandri filii: præterea
 Amyntæ Andromenis filii,
 inde copias quibus Philip-
 pus Amyntæ filius præfec-
 tus erat. In sinistro cornu
 primi erant Thessali equi-
 tes, quorum dux erat Calas
 Harpali filius. Post hos au-
 xiliariorum equitatus, cui
 præerat Philippus Menelai
 filius. Deinde Thraces duce
 Agathone. Proximi his, pe-
 dites, & Crateri phalanx &
 Meleagri & Philippi, usque
 ad medium totius aciei. Per-
 farum equitatus erat vigin-
 ti millium: externorum ve-
 ro, qui mercede conducti
 erant, peditatus totidem
 circiter millium. Equitatum
 in ripâ fluminis in longam
 phalangem exporrexerant,
 peditatu pone collocato. E-
 rant enim loca supra ripam
 editiora. At quâ parte A-
 lexandrum ipsum sunt con-
 spicati (facile enim dignos-
 cebatur cum ex armorum
 splendore, tum ex eorum
 quibus stipatus erat admi-
 rabili cultu) ad sinistrum
 ipsorum cornu sese confe-
 rentem, in eâ densiores e-
 quitum turmas ad ripam sta-
 tuunt. Uterque porro exer-
 citus ad oram fluminis ali-

quandiu substitit, & eventum reformidans quiete sese summoque silentio tenuit. Persæ exspectabant dum Macedones flumen ingrederentur, ut in egredientes impetum facerent. Alexander infiliens in equum, iis qui circa erant sequi virosque sese præbere iussis, antecursores equites in amnem præmittit, cum Pæonibus & una peditum cohorte, quibus Amyntas Arrabæi filius præerat, atque ante hos Socratis turmam, & Ptolemæum Philippi filium, cui quidem totius equitatus præfectura eo die contigerat: ipse dextrum cornu agens, signis canere iussis & faustis clamoribus Marti à milite editis, flumen ingreditur, obliquam semper aciem ducens quâ amnis fe-

δικεῖν, ἡτυχίαν ἦγον καὶ σιγῇ πολλῇ ἀφ' ἐκατέρων. Οἱ γὰρ Πέρσαι προσέμενον τοὺς Μακεδόνας, ὅπου ἐκβήσονται ἐς τὸν πόρον, ὡς ἐπικείμενοι ἐκβαίνουσιν. Ἀλέξανδρος δὲ ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἔπασθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἵππείας καὶ μὴν καὶ τοὺς Παίονας προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀρραβαίου καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους Ἰλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς δὲ ἄγων τὸ δεξιὸν κέρας ὑπὸ σαλπύγγων τε καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ ἀλαλάζοντας, ἐμβαίνει ἐς τὸν πόρον, λοξὴν αἰὲ παρὰ τείνων τὴν τάξιν, ἣ παρῆλκε τὸ ρεῦμα, ἵνα δὴ μὴ

9. τὸς μὲν προδρόμους] Construendum est: Ἀμύνται τὸν Ἀρραβαίου ἔχοντα τὰς προδρόμους ἱππείας καὶ μὴν καὶ τὸς Παίονας καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν προεμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους Ἰλην, ὃ δὲ &c. Sic illud ἄγοντα postponit 2, 2, 3. Gronov.

τὴν ἡγεμονίαν] Videtur in Macedonica militia obtinuisse, ut primus locus inter & turmas & omnes militum partes per dies variaret, quasi omnes honore æquatæ essent, idque ista varietate ostenderetur, id vocat ἡγεμονίαν Arrianus. Sic 5, 13, 8. Idem de ducibus testatur 1, 28, 5. Hanc ἡγεμονίαν vocat Polybius πρῶτον lib. 1. cap. 24. Aptissime enim locum principem in præliis illic interpretatus est Casaubonus, de quo contendebat Romana legio cum sociis. Herodotus vero πρυτανίαν libro 3. cap. 112. αἰετὸς αὐτῶν ἵπποιο ἢ πρυτανίαν τῆς ἡμέρας. Vento igitur: atque ante istos Socratis alani ducem Ptolemaum Philippi filium, quæ locum principem universi equitatus eo die sortita erat. Gronovius. Videtur autem defectus hic locus, sententia enim desiderat τελείναι vel simile verbum. Cui incommodo subveniri posse putat Gronovius, si distinctione commoda & leniore post vocem ἡμίρᾳ annexantur his sequentia. Quod quale sit, non intelligo, si vel lenissima distinctio, comma, poneretur. Neque enim in sequentibus verbum ullum reperio quo ille defectus queat suppleri.

10. λοξὴν αἰὲ παρὰ τείνων τὴν τάξιν,] obliquam subinde extendens aciem. Λοξὴ δὲ, ἢ τὸ μὴ κίρας, ὁπότερον αὖ προαιρῆται, πλοσίον τῶν πηλαμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν ἀγῶνα ποιούμενη. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ἱπομονῆς ἔχουσα. Obliqua phalanx est, quæ alietum cornu, petram magis libenter, hostibus admoventes ipso certare incipiat: αἰε-

ρὰ ἐπικύνοντι αὐτῷ οἱ Πέρσαι κα-
τὰ πῆρας προσπίπτοιεν, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς, ὡς ἀνέστην, τῇ Φάλαγγι
προμήξην αὐτοῖς.

XV. Οἱ δὲ Πέρσαι, ἡ πρῶτοι 1
ἢ ἀμφὶ Ἀμύνταν καὶ Σωκράτην
πρῶτον τῇ ὄχθῃ, ταύτῃ καὶ αὐ-
τοὶ ἀναστῆν ἔβαλλον· οἱ μὲν αὐτῶν,
ἐκ τῆς ὄχθης ἐξ ὑπερδεξίου ἐς τὸν
ποταμὸν ἐσακοντίζοντες· οἱ δὲ, κα-
τὰ τὰ χαμαλωτέρα αὐτῆς ἐς τε
ἐπὶ τὸ ὕψος καταβαίνοντες. Καὶ 2
ἢ τῷ τε ἱππέων ὠθισμῶς, τῶν
μὲν ἐμβαθεῖν ἐκ τοῦ ποταμοῦ,
τῶ δ' ἐφγεντὴν ἔκβασιν· καὶ παλ-
τῶ ἀπὸ μὲν τῶν Περσῶν πολλὰ
ἔφεσι, ἢ Μακεδόνες δὲ ξὺν τοῖς
ἄλλοις ἡμέχοντο. Ἀλλὰ τῷ τε 3
πλάττει πολὺ ἐλαττούμενοι Μακε-
δόνας ἐκακοπάθουν ἐν τῇ πρώτῃ προσ-
βαλῇ, καὶ αὐτοὶ ἐξ ἀβεβαίου τε
καὶ ἥμας κάτωθεν ἐκ τοῦ ποταμοῦ
ἡμιτόμενος· οἱ δὲ Πέρσαι, ἐξ ὑπερ-
δεξίου τῆς ὄχθης· ἄλλως τε καὶ τὸ
κράτιστον τῆς Περσικῆς ἱππου ταύτῃ
ἐπιτέτακτο, οἳ τε Μέμνονος παῖδες,
καὶ αὐτὸς ὁ Μέμνων μετὰ τούτων

rebat, ne videlicet ipsi exe-
unti hostes in cornu impe-
tum facerent, sed ipse potius,
quoad ejus fieri posset, pha-
lange in eos invehetur.

XV. Persæ, qua Amyn-
tas & Socrates primi ripæ
appropinquabant, ex alto
tela mittere; alii ex editiore
ripâ in flumen jaculantes,
alii per decliviora planiora-
que loca usque ad aquam
descendentes. Ibi turbulen-
tus equitum conflictus fuit,
his flumen exire, illis exi-
tum prohibere nitentibus.
Ac Persæ quidem tragulas
confertim mittebant, Ma-
cedones hastis pugnabant.
Sed Macedones numero
longe inferiores, primo sta-
tim congressu non parum
damni acceperunt: quod ipsi
ex lubrico pariter atque hu-
mili loco è flumine pugna-
rent: Persæ vero emin-
tiore ripâ dimicarent, eam-
que lectissimo Persarum e-
quitatu cinxissent. Ibi Me-
mnonis filii, ac post hos Me-
mnon ipse, dimicabant. Et
primi

*dictum autem aliquanto longius collocet ab hostibus, nec pugnam finire finat. Alian. Tact. cap. 30. iisdem fere verbis Arrianus Tact. cap. 36. Alexander igitur aciem suam, quam obliquam incedere cogebat flumen vomaginibus impeditum, subinde magis magisque extendebat, ita ut, quantum per aquarum altitudinem poterat, plures identidem armatorum ordines in frontem traduceret. De aut pro-
finitis, identidem vide indicem. Παρὰ αὐτοὺς in παρατάξιν significare juxta, constat ex verbo παρατάξις, quæ idem notat quod μέτωπον sive πρόσωπον frons sive facies aciei. Alian. cap. 7. Unde παρατάξιν est in fronte constitutæ, in fron-
tem redigere.*

κατὰ πῆρας] Posset hoc etiam referri ad τὸ ἐμβαθεῖν, uti c. 13. 7.

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς] sed etiam ipse non solum atque Persæ.

CAP. XV. 3. ἄλλως τε καὶ] præsertim cum etiam lectissimus Persarum equitatus
illæ esset collocatus, Μέμνονοςque filii, & ipse Μέμνων cum illis dimicaret. Ita ἄλλως
τε Ind. 6, 7. Vertere etiam liceat: præterea.

primi quique Macedonum cum Persis confligentes strenueque officium suum facientes cæsi sunt, præter eos qui se ad Alexandrum appropinquantem receperunt. Neque enim longe aberat, dextrum cornu ducens, qui quidem ubi maxime confertos equites Persarumque duces videt primus impetum facit. Acerrimum ibi circa regem prælium excitatur. Interim alii post alios Macedonum ordines facile jam flumen transeunt. ac tametsi ex equis pugnaretur, pedestre potius prælium videbatur. Ita equi equis, viri viris conferti confligebant, illi quidem penitus à ripâ arcere & Persas in campum repellere nitentes Macedones, Persæ contra exitu Macedonas prohibere, rursusque ad flumen protrudere. Tandem qui circa Alexandrum erant, superiores evadunt, partim robore, & usu ac peritiâ rei bellicæ, partim quod jaculis ex cornu confectis adversus tragulas pugnarent. Hic Alexandro hasta in conflictu rumpitur, qui ab Arete regionum equorum stratore aliam petit. cui etiam strenue

4 ἐκινδύνευσε. Καὶ οἱ μὲν πρῶτοι τῶν Μακεδόνων ξυμμίξαντες τοῖς Πέρσαις, κατεκόπησαν πρὸς αὐτῶν, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, ὅσοι γε μὴ πρὸς Ἀλέξανδρον πελάζοντα ἀπέκλιναν αὐτῶν. Ἀλέξανδρος γὰρ ἤδη πλησίον ἦν, ἅμα οἱ ἄγων τὸ
5 κέρασ τὸ δεξιόν. Καὶ ἐμβάλλει ἐς τοὺς Πέρσας πρῶτος, ἵνα τὸ πᾶν εἴφος τῆς ἵππου καὶ αὐτοὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν τεταγμένοι ἦσαν, καὶ περὶ αὐτὸν ξυνεισῆκει μάχη κατερὰ, καὶ ἐν τούτῳ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τῶν τάξεων τοῖς Μακεδόσι διέ-
6 βαινον οὐ χαλεπῶς ἤδη. Καὶ ἦν μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη, πεζομαχίᾳ δὲ μᾶλλον τι ἐώκει. Εὐνεχόμενοι γὰρ ἵπποι τε ἵπποις, καὶ ἄνδρες ἀνδράσιν, ἡγωνίζοντο, οἱ μὲν ἐξῴσαι εἰς ἅπαν ἀπὸ τῆς ὄχθης, καὶ ἐς τὸ πεδίον βιάσασθαι τοὺς Πέρσας, οἱ Μακεδόνες· αἱ δὲ εἴρξαι τε αὐτῶν τὴν ἐκβασιν οἱ Πέρσαι, καὶ ἐς τὸν
7 ποταμὸν αὐθις ἀπώσασθαι. Καὶ ἐκ τούτου ἐπλεονέκτου ἤδη αἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῇ τε ἄλλῃ ῥώμῃ καὶ ἐμπειρίᾳ, καὶ ὅτι ξυστοῖς κρανείνοις πρὸς
8 παλτὰ ἐμάχοντο. Ἐνθα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ ξυντρίβεται τὸ δόρυ ἐν τῇ μάχῃ· ὃ δὲ Ἀρετινῆται δόρυ ἕτερον, ἀναβολέα τῶν βασιλικῶν· τῷ δὲ καὶ αὐτῷ πονομένῳ συντετριμμένον τὸ δόρυ

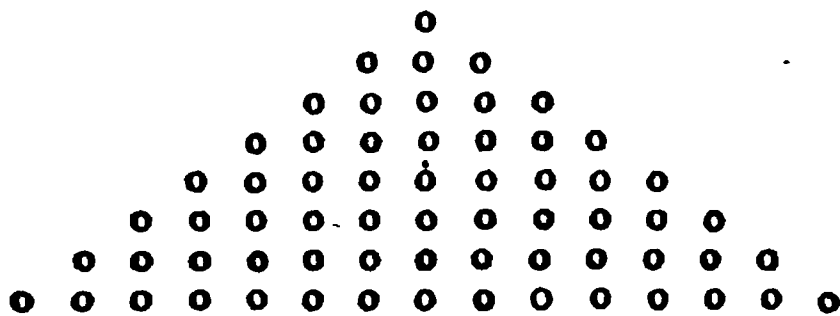
6. ἐς τὸν ποταμὸν] in flumen.

7. ξυστοῖς κρανείνοις] Erat ξυστὴν species armorum non ad eminus pugnandum & jaculandum, sed cominus & e propinquo. Κρανεῖν est, cujus hastile erat ex corni arboris ligno. Γρονεῖν, qui idem ait, armis suis Macedonas vicisse non ob materiam, unde constabant. In forma igitur major hujus teli vis fuerit necesse est, quam illius alterius.

ὅρῳ ὃ δὲ τῇ ἡμίσει κεκλαυμένη τῷ δόρατος οὐκ ἀφανῶς ἐμάχε-
ται, καὶ τοῦτο δεῖξας Ἀλέξανδρῳ,
ἑλὼν αὐτῷ ἐκέλευε. Δημάρατος δὲ, 9
ὁπὸ Κορίνθιος τῶν ἀμφ' αὐτὸν ἐταί-
ρος, δίδωσιν αὐτῷ τὸ αὐτοῦ δόρυ. Καὶ
ἐβαλαβῶν, καὶ ἰδὼν Μιθριδάτην
τῷ Δαρείῳ γαμβρὸν πολὺ πρὸ τῶν
ἄλλων προεπρεύοντα, καὶ ἐπάγοντα
ἔρα οἱ ὥσπερ ἐμβολὸν τῶν ἱππέων,
ἐξελέει καὶ αὐτὸς πρὸ τῶν ἄλλων
καὶ πάντας ἐς τὸ πρόσωπον τῷ δόρα-
τι, καταβάλλει τὸν Μιθριδάτην.
Ἐν δὲ ταύτῃ Ροισάκης μὲν ἐπελαύ-
ει τῷ Ἀλέξανδρῳ, καὶ παῖς Ἀλε-
ξάνδρου τὴν κεφαλὴν τῇ κοπίδι, καὶ
τοῦ μὲν κράτους τὴν ἀπέθραυτε, τὴν
πληγὴν δὲ ἔσχεν τὸ κράτος. Καὶ κα-
ταβάλλει καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρος,
πάντας τῇ ξυστῇ διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ
σῆμα Σπιθριδάτης δὲ ἀνετέτατο μὲν 12
ἦν ἐκ' Ἀλέξανδρον ὀπίσθεν τὴν κο-
πίδα, ὑποφάσας δὲ αὐτὸν Κλεῖτος
ὁ Δρακίδου παῖς κατὰ τοῦ ὤμου,

rem gerenti sua rupta erat,
& reliquo hastæ fragmento
non male pugnabat: idque
Alexandro ostendens, aliam
peti jubet. Demaratus Co-
rinthius unus amicorum qui
circa eum erant, suam Alex-
andro hastam porrigit. Quæ
arreptâ, Mithridatem Darii
generum longe ante alios
equo provectum conspicua-
tus, equitum exiguo comi-
tatu assumpto, ipse etiam
alios antevertens, eques in
eum fertur, atque ora tra-
jectum prosternit. Ibi Rœ-
faces in Alexandrum invec-
tus, gladio caput ejus ferit,
galeâque nonnihil diffractâ
ictus irritus resiliit. Hunc
etiam Alexander sternit,
hastâ per thoracem in pec-
tus ictâ. Jamque Spithrida-
tes in Alexandrum alte à
tergo gladium sustulerat,
quum prior Clitus Dropidis
filius gladio ejus in hume-
rum

10. [ἐμβολὸν τῶν ἱππέων] Perperam pro cuneo ponitur exiguus comitatus; cur-
reus enim vel ex maximo numero constare potest, & ea similitudo non mul-
titudinem sed formam respicit ordinationis. Gronov. Describitur autem forma
cunei equestris ab Æliano hujusmodi Taët. cap. 19.

11. τῇ μὲν κράτει τὴν ἀπέθραυτε] a galea quid abruptit, diffregit, crista nimirum
patez & pinnarum altera decussa. Freinsb. Suppl. 2, 5, 15. Sic ἀποθραύων est
3, 30, 19.

[ὥς τὸ κράτος] plagam excepit galea. ἔχον simplex pro composito κατήχον in-
τίετε, περιτίετε Ita 4, 23, 5. 4, 24, 7. 6, 9, 12. Xenoph. ἀναβ. 3. p. 247. l. 26.
ὁ γὰρ ἀσπὴς δύο ἀσπίδας ἔχει τῇ μὴ καταδύναι. Utres singuli binos facile sustinebant,
qui minus meturgant.

rum adactō, brachium ei discidit. Interea dum hæc geruntur, equites quotquot potuere, flumen transeuntes ad exercitum sese conjunxerant.

XVI. At Persæ, quum & ipsi & equi undequaque hastis peterentur, & ab equitatu premerentur, multum etiam ab expeditis, qui equitibus intermisti erant, damni acciperent, primum eâ parte in fugam vertuntur quâ Alexander inter primos dimicabat. Simulac vero medium agmen cedere cœpit, equitatu in utroque cornu dissipato, ingens fuga fit. Equitum Persarum mille circiter in eâ fugâ cæsi. Neque enim Alexander acriter illos insequutus est: nam ad externos mercenarios se convertit. quorum agmen eodem loci ubi consistere jussum erat, stupore potius inopinati eventus, quam certâ aliquâ & firmâ ratione se continebat: immissaque in eos phalange, atque equitatu omni ex parte impetum facere jussu, parvo temporis spatio omnes in medio trucidat: adeo ut nemo evaserit, nisi inter cadavera delitescens. Vivi circiter bis mille in potestatem vene-

καὶ ἀποκόπτει τὸν ὄμιον τοῦ Σπιθιδάτου ἐν τῇ κοιλίᾳ· καὶ ἐν τούτῳ ἐπεκβαίνοντες εἰς τὴν ἰσπύαν ὅσοις προῦχώρει κατὰ τὸν ποταμὸν, προσεγίγνοντο τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον.

XVI. Καὶ οἱ Πέρσαι παύμενοί τε πανταχόθεν ἤδη ἐς τὰ πρόσω πα αὐτοί τε καὶ οἱ ἵπποι τοῖς ξυστοῖς, καὶ πρὸς τῶν ἰππέων ἐξουδυνῶν, πολλὰ δὲ καὶ πρὸς τῶν φιλοῦν ἀναμειγμένων τοῖς ἰππεῦσι βλαπτόμενοι, ἐγκλίνουσι ταύτῃ πρώτον, ἢ Ἀλέξανδρος προεκινδύνουν. Ὡς δὲ τὸ μέσον ἐνεδεδώκει αὐτοῖς, παρερήγνυντο δὴ καὶ τὰ ἐφ' ἐκότερα τῆς ἵππου· καὶ ἦν δὴ φυγὴ καρτερά. Τῶν μὲν δὴ ἰππέων τῶν Περσῶν ἀπέθανον εἰς χιλίους. Οὐ γὰρ παλλὴ ἢ δῖωξις ἐγένετο, ὅτι ἐξετρέπη Ἀλέξανδρος ἐπὶ τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· ὃν τὸ σῆφος, ἢ τὸ πρῶτον ἐτάχθη, ἐκπλήξει μᾶλλον τι τοῦ παραλόγου, ἢ λογισμῶ βεβαίῳ ἔμενε. Καὶ τούτους τῇ τε Φάλαγγι ἐπαγαγὼν, καὶ τοὺς ἰππέας πάντῃ προσπετεῖν κελεύσας, ἐν μέσῳ δὲ ὀλίγου κατακόπτει αὐτούς· ὥς διέφυγε μὲν οὐδεὶς, ὅτι μὴ διέλαθέ τις ἐν τοῖς νεκροῖς· ἐζωγράθησαν δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους. Ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Νιφάτης τε καὶ Πετήνης, καὶ Σπιθιδάτης ὁ Λυδίας σατράπης, καὶ

12. ἐν τῇ κοιλίᾳ] Freinsheim. Suppl. 2, 5, 16. interceptum barbari brachium cum ipso gladio dejecit. Cæterum Clitius hoc sumit in Alexandrum beneficium ipse commemorat apud Curt. 8, 1, 41.

καὶ ὁ τῶν Καππαδοκῶν ὑπαρχος
Μήβαζιος, καὶ Μιθριδάτης ὁ
τῷ Δαρείῳ γαμβρός, καὶ Ἀρβου-
πάης ὁ Δαρείου τοῦ Ἀρταξέρξου
τῆς καὶ Φαρνάκης ἀδελφὸς οὗτος
τῷ Δαρείῳ γυναικὸς, καὶ ὁ τῶν ἑ-
πιφρυγίων Ὀμαίρης. Ἀρσίτης δὲ 6
ἔκ τῆς μάχης φεύγει ἐς Φρυ-
γίαν, ὅπου δὲ ἀπεβίηθη αὐτὸς πρὸς
αὐτῷ, ὡς ὁ λόγος, ὅτι αὐτὸς ἐδό-
κει Πέρσας γενέσθαι τοῦ ἐν τῷ τό-
πῳ σταύρατος. Μακεδόνων δὲ τῶν 7
πρὸς ἐταίρων ἀμφὶ τοῖς ἑκκοσι καὶ
ἐννέα τῇ πρώτῃ προσβολῇ ἀπέθανον
καὶ τούτων χαλκῇ εἰκόνας ἐν
Δίῳ ἔστη, Ἀλέξανδρου καλέου-
σας ἄνθρωπον ποιῆσαι, ὅσπερ
καὶ Ἀλέξανδρον μόνος προκρίβεις
ἔταίς. Τῶν δὲ ἄλλων ἱππέων, 8
ἑπὶ τοῖς ἑξήκοντα, πεζοὶ δὲ ἐς
τοὺς τριάκοντα καὶ ταύτους τῇ
ἑκτονῇ ἡμέρῃ Ἀλέξανδρος ξὺν
τῆς ἑπταλίας τε καὶ ἄλλῃ κότρη
γυνῶσι δὲ αὐτῶν καὶ παισὶ τῶν τε
κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε,
καὶ ἔσθαι ἑλλαι ἢ τῷ σώματι λειτ-
ουργίας, ἢ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκά-
στον εἰσφοραί. Καὶ τῶν τετραμέ- 9
νων δὲ πολλὰν πρόνοιαν ἔσχεν, ἕτ-

runt. Ex ducibus Persarum
cæsi sunt, Niphates, Petenes,
Spithridates Lydiæ satrapa,
Mithrobuzanes Cappado-
cum præses, Mithridates Da-
rii gener, Arbupales Artaxer-
xis ex Dario nepos, Pharna-
ces uxoris Darii frater, Oma-
res mercenarii militis dux.
Arsites ex ipsâ pugna in Phry-
giam se recepit, ibique sibi ip-
se mortem conscisse fertur,
quod illius cladis autor Persis
fuisse videretur. Ex Macedo-
nibus vero amicis circiter vi-
ginti quinque in primo con-
flictu cecidere. Horum æneæ
statuæ in Dio sunt erectæ,
quas Lysippus Alexandri jus-
su finxit, qui quidem etiam
Alexandrum ipsum reliquis
statuariis prælatus finxit. Ex
reliquo equitatu supra LX
desiderati sunt, pedites cir-
citer XXX: quos Alexander
postridie cum armis & reli-
quo cultu sepeliri iussit: pa-
rentibus eorum ac liberis, in
suâ cuique regione, vectiga-
lium immunitatem concessit,
omniaque quæ aut corpore
præstantur servitia, aut ex fa-
cul-

CAP. XVI. 6. ὅτι αὐτὸς ἰδοὺ] Causâ sibi videbatur hujus cladis Arsites, quia, cum Memnon suavisset, Ciliciam vastandam, ut hosti solvendo fieret, ipse memores obliuisceretur, quo minus ratio tam salubris consilii acciperetur, supra cap. 12. 18.

7. τῇ πρώτῃ] MS. Opt. ἐν τῇ πρώτῃ. Gronov.
ἢ Δίῳ] in Dio, quod est oppidum Macedoniæ vel templum ejusdem oppidi.
Vid. Blanckard. & Gronov.

8. τῶν τε κατὰ τὴν χώραν ἀτέλειαν ἔδωκε] terras quas terra profert immunitatem
ἀτέλειαν. χώρα pro agro accipitur Luc. XII. 16. & infra 4, 25, 6. in Indic. 11, 9.
ἵνα ἡ ἀτέλεια ἀγρῶν colere.

κατὰ τὰς κτήσεις ἐκάστον] pro facultatibus annuatim.

cultatibus penduntur tributa, remisit. Sauciorum etiam magnam curam habuit, obeundo singulos, vulneraque inspiciendo, & quomodo quisque ea accepisset interrogando, libera cuique gestorū suorum narratione prædicationeque permissa. Persarum etiam duces sepeliit: ad hæc mercenarios Græcos, qui hostibus merentes, cæsi fuerant. Quotquot vero mercenariorum vivi in potestatem venerunt, victos in Macedoniam ad ergastula misit, quod contra commune Græcorum decretum, Græci quum essent, in Græcos pro barbaris arma gessissent. Athenas porro, CCC armaturas Persicas misit, quæ Minervæ in eâ urbe donarii loco suspenderentur: hancque iis inscriptionem addi iussit, ALEXANDER PHILIPPI FILIUS ET GRÆCI, LACEDÆMONIIS EXCEPTIS, HÆC DE BARBARIS ASIAM INCOLENTIBUS SPOLIA.

XVII. Posthæc Cala ejus provinciae cui Arsites præfuerat satrapa constituto, iisdemque tributis, quæ Dario pendere soliti erant, imperatis, barbaros quotquot è montibus descendentes sese dediderunt, ad domos suas reverti jubet. Zelitis quoque culpam remisit, quod coactos illos

ελθόν τε αὐτὸς ἐκάσους καὶ τὰ τραύματα ἰδὼν, καὶ ὅπως τις ἐτρώθη ἐρόμενος, καὶ ὅ, τι πρᾶττων, εἰπεῖν τε καὶ ἀλαζονεύσασθαι οἱ παρασχών. Ὁ δὲ καὶ τῶν Περσῶν τοὺς ἡγεμόνας ἔθαψεν. Ἐθαψε δὲ καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, οἱ ξὺν τοῖς πολεμίοις στρατεύοντες ἀπέθανον· ὅσους δὲ αὐτῶν αἰχμαλώτους ἔλαβε, τούτους δὲ δήσας ἐν πέδαις, εἰς Μακεδονίαν ἐπεμψεν ἐργάζεσθαι, ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν, Ἕλληνες ὄντες, ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο. Ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς, ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν τῇ πόλει· καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφεῖναι ἐκέλευσε τὸδε, ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ Οἱ ἝΛΛΗΝΕΣ, ΠΛΗΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ἈΠΟ ΤῶΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΤῶΝ ΤῆΝ Ἀσίαν κατοικοῦντων.

XVII. Κατασῆσας δὲ Κάλαν σατραπεύειν ἥς Ἀρσίτης ἦρχε, καὶ τοὺς φόρους τοὺς αὐτοὺς ἀποφέρειν τάξας, οὓς περ Δαρείῳ ἔφερον, ὅσοι μὲν τῶν βαρβάρων κατιόντες ἐκ τῶν ὄρεων ἐνχειρίζον σφᾶς, τούτους μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἐκάσους ἐκέλευσε. Ζελεΐτας δὲ ἀφῆκε

9. καὶ ὅ, τι πρᾶττων] *et quid faciens*, i. e. quo in opere fuisset vulneratus, quid ipse tunc facinoris edidisset, dicere sibi *et gloriari occasionem præbendo*. Quo quidem militibus non aliud poterat gratius dari sermonis argumentum.

CAP. XVII. 1. σατραπείῃ ἥς] Ellipsis pro τῆς χώρας ἥς.

ἔφηκε τῆς αἰτίας, ὅτι πρὸς βίαν ἔ-
 γνη συνετεῦται τοῖς βαρβάροις.
 Δακτύλιον δὲ παραληψόμενον Παρ-
 μενίον ἐκπέμπει· καὶ παραλαμ-
 βὼν Δακτύλιον Παρμενίον ἐκλι-
 τώσκει τῶν Φρουρῶν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ 3
 Σάρδεσιν προῦχθαι, καὶ ἀπέχον-
 τας αὐτοῦ ἑξάδοκοντα σταδίων
 Σάρδεσιν, ἦσαν παρ' αὐτὸν Μιθρήνης
 τὸ Φρούρεον τῆς ἀκροπόλεως τῆς
 ἐν Σάρδεσιν, καὶ Σαρδιανῶν οἱ δυνα-
 τείσιν· ἐνδιδόντες οἱ μὲν τὴν πό-
 λιν, ὁ δὲ Μιθρήνης τὴν ἄκραν καὶ τὰ
 χεῖματα. Ἀλέξανδρος δὲ αὐτὸς 4
 μὲν κατεστρεπτοῦ ἰδέναι ἐπὶ τῷ Ἑρ-
 μῇ ποταμῷ. Ἀπέχει δὲ ὁ Ἑρμῶς
 ἀπὸ Σάρδεων σταδίων εἴκοσι. Ἀ-
 μύνει δὲ τὸν ἀνδρομένους τὴν ἄ-
 κραν παραληψόμενον ἐκπέμπει ἐς
 Σάρδεας· καὶ Μιθρήνην μὲν ἐν τιμῇ
 ἄρα αἰετῇ, Σαρδιανούς δὲ καὶ τοὺς
 ἄλλους Λυδοὺς τοῖς νόμοις τε τοῖς
 πέλοι Λυδοῦν χρῆσθαι ἔδωκε, καὶ
 ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν. Ἀνῆλθε 5
 δὲ αὐτὰς εἰς τὴν ἄκραν, ἵνα τὸ Φρού-
 ρον ἦ τῶν Περσῶν· καὶ ἔδοξεν αὐτῷ
 ἔχειν τὸ χεῖμα· ὑπερύψηλόν τε
 γὰρ ἦ καὶ ἀπότομον πάντῃ καὶ
 τεταλὴ τείχει πεφραγμένον· αὐτὸς
 δὲ ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ ναόν τε οἰκοδομήσαι
 τοῦ Ὀλυμπίου ἐπενόησε, καὶ βα-
 ρύνειν αὐτὸν. Σκοποῦντι δὲ αὐτῷ 6
 τῆς ἄκρας ὅπερ ἐπιτηδειότατον χω-
 ρόν, ὅρα ἔτους ἐξαίφνης χειμῶν

cum barbaris militasse sci-
 ret. Parmenionem ad ca-
 piendum Dascylium mittit:
 idque cepit præsidio desti-
 tutum. Ipse Sardes versus
 movit: quumque ab oppido 3
 LXX. ferme stadiis abesset,
 obvium habuit Mithrenen,
 præsidii quod in arce erat
 præfectum, primoribus Sar-
 dianorum comitatum: at-
 que hi quidem oppidum,
 Mithrenes arcem & pecu-
 niam dedunt. Alexander ad
 Hermum flumen castra lo-
 cat. Distat id à Sardibus sta-
 diis xx. Amyntam Andro-
 menis filium Sardes mittit,
 qui arcem recipiat: ac Mi-
 threnen honorifice secum
 ducit. Sardianis autem aliis-
 que Lydis, ut antiquis Ly-
 dorum legibus utantur per-
 mittit, liberosque dimittit.
 Ipse in arcem conscendit,
 ubi Persarum præsidium e-
 rat: visusque ipsi est locus
 vehementer munitus. Erat
 enim arx excelso admodum
 loco sita, omnique ex parte
 prærupta, & triplici muro
 cincta. Ipse in summâ arce
 templum Jovi Olympio ex-
 truire, aramque ponere de-
 cernit. Consideranti vero
 illi quisnam arcis locus ma-
 xime eam ad rem commodus
 esset, opportuno anni tem-
 pore confestim tempestas
 in-

4. ἐλευθέρους εἶναι ἀφῆκεν] Posset etiam verti: *liberos esse sibi*. Uti 3, 27, 10. &c
 in dissert. Erist. lib. 1. cap. 19. p. 80. l. 5. ὁ μὲν ὁ Ζεὺς ἐλευθέρους ἀφῆκεν. Et Polyb.
 lib. 4. c. 27. ἐκέρυττον ἀφῆκεν τὰς πόλεις ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους.
 6. ὅρα ἔτος] i. e. περὶ τὸν ἀπρίλιν, i. e. æstivo, circa solstitium, ἢ μετὰ τροπικὴν μάλιστα
 B

ingentiaque tonitrua excitantur, & vehemens imber e caelo fuit in eam partem ubi Lydorum regia fuerat. Alexandro itaque visum est, significari à Deo, quo loco templum Jovi exstruendum esset: atque ita fieri imperat. Arcis curam Pausanias uni ex amicis committit, vestigalium ac tributorum collectionem Niciae. Asandrum autem Philotæ filium Lydiae ac reliquæ Spithridatis provinciae præficit: equitesque & expeditos, qui ad præsentem rerum statum sufficere videbantur, ei adjungit. Calan autem & Alexandrum Aëropi filium in Memnonis provinciam mittit, qui Peloponneses ac sociorum plerosque ducant, exceptis Argivis. Hi enim Sardibus præsidio arcis relictii erant. Interea, dispersa passim equestris illius prælii fama, mercenarii, qui apud Ephesum in præsidio erant, duabus Ephesiorum triremibus captis, profugerunt: unaque cum iis Amyntas Anti-

ἐπιγίγνεται, καὶ βρονταὶ σκαμνὶ καὶ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πίπτει 7 τὰ τῶν Λυδῶν βασιλεία. Καὶ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ ἰδοῦσιν ἐκ θύρας αὐτῆς, ἵνα χρησὶ οἰκοδομῆσαι τῇ Δῇ τὸν νεῶν, καὶ οὕτως ἐκέλευσε. 8 Κατέλιπε δὲ τῆς μὲν ἑκράτος Σάρδων ἐπιμελητὴν Πλευσταίου τὸν ἐταῖρον· τῶν δὲ φόρων τῆς συνταξίας τε καὶ ἀποφορᾶς Νικίᾳ Ἀσανδρὸν δὲ τὸν Φιλοῦτου, Λυδίᾳ καὶ τῆς ἑλλήας τῆς Ἐπιβορδαῖας ἀρχῆς, δούς αὐτῷ ἵππείας τε καὶ ψιλούς ὅσοι ἱκανοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἰδόντων. 9 Κάλαν δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἀερόπου, ἐπὶ τὴν χερσὶν τὴν Μένωνος ἐκπέμπει, ἔχοντες τοὺς τε Πελοποννησίους καὶ τὴν ἑλλαν ξυμμάχων τοὺς πάλαι πλὴν Ἀργείων. Οὗτοι δὲ ἐν Σαρδείοις κατελείφθησαν τὴν ἑκράτος ἐπιμελῆσαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ὡς τὰ ἐν τῇ ἐπιπορευτικῇ ἐξηγγέληται, αὐτὴν Ἐφεσὸν φρουροῦντες μισθοφόροι ἤχοντο φεύγοντες, δύο τριῶν τῶν Ἐφεσίων λαβόντες, καὶ ἐκ τούτων Ἀμύντας δ' Ἀντιόχου,

84

ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῇ ἑλλαν. uti infra hoc anni tempus describitur 5, 6, 9. Medi autem istatē his verbis significari, ex Galeno cognoscitur, qui de alimentis facult. lib. 2. cap. 2. tradit. ὡραν ἴτας αὐτῶν νομισθῆναι ἐκείνῳ τὸν καιρὸν, ὃν μισθόντι τῇ τῇ καὶ ἐκείνῳ γὰρ νομισθῆναι συμβῆναι, illud tempus, in cuius medio istatē νομισθῆναι. Julium nomen mensis, Augustum & Septembrem. Steph. Thesaur. t. 4. p. 792. G.

τῶν Λυδῶν βασιλεία] Ἐστὶν ἔτι αὖτε adhuc illo tempore istuc τῷ στρατιώτῃ ἰσχυρῶς τὸν αὐτῶν ἀπαρτίζεσθαι, ut ait in Laconicis Pausanias. Γραμματικῶν παυσανίας τὸν ἐταῖρον] Lege ex optimo & alio Florentino τῶν ἐταῖρων. Γραμματικῶν δὲ φόρων τῆς συνταξίας τε καὶ ἀποφορᾶς] tributorum descriptioni & collationi συντάττει φόρος est, imponere tributum, describere ac designare, quantum quid contribuendum sit, 3, 17, 13. Idem. Unde συνταξὴν τῶν νεῶν νεῖσις αὐτῶν apud Polyb. pag. 1172. l. 2.

ἔφυγε ἐκ Μακεδονίας Ἀλέξαν-
δρος ταῖς μὲν οὐδὲν πρὸς Ἀλέ-
ξανδρον, δυστοίᾳ δὲ τῇ πρὸς Ἀλέ-
ξανδρον, καὶ αὐτὸς ἀπαξιῶσας τὴν
ταῖς πρὸς αὐτοῦ ἔχουσι. Τετάρτη 1
ἡμέρα ἐς Ἐφεσον ἀφικόμενος,
ταῖς τε Φυγάδας, ὅσοι δὲ αὐτῶν
ἔστιν τῆς πόλεως, κατήγαγε,
καὶ τὴν ἑλγυρχίαν καταλύσας,
ἀντιπατρίαν κατέστησε· τοὺς δὲ Φό-
ρας, ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφε-
ρον, τῇ Ἀρτέμιδι ξυντελεῖν ἐκέ-
λευσε. Ὁ δὲ δῆμος δὲ τῶν Ἐφε- 12
σίων, ὡς ἀφῆρθη αὐτοῖς δὲ ἀπὸ τῶν
ἐλγυρχῶν φόβος, τοὺς τε Μέμνονα
ἐκπεργόμενος, καὶ τοὺς τὸ ἱερὸν συ-
λάσαντας τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς
τὴν εἰκόνα τοῦ Φιλέππου τὴν ἐν τῷ
ἱερῷ καταβαλόντας, καὶ τὸν τῆς
πόλεως ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀνορύξαντας τὸν
ἱερῶν, τοῦ ἐλευθερώσαντος τὴν
πόλιν, ἄριστον ἀποκτείνει. Καὶ 13
Σύρφακα μὲν καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ
Πελέγοντα καὶ τοὺς τῶν ἀδελφῶν
τοῦ Σύρφακος παῖδας ἐκ τοῦ ἱεροῦ
ἐξαγαγόντες κατέλευσαν· τοὺς δὲ 14
ἐλαυς διεκάλυπεν Ἀλέξανδρος
πρωτέρως ἐπιζητεῖν καὶ τιμωρεῖ-
σθαι γνοὺς ὅτι ὁμοῦ τοῖς αἰτίαις

ochi filius, qui ex Macedonia
ab Alexandro se subduxerat,
non quod ullam injuriam ab
Alexandro accepisset, sed o-
dio quodam illius concepto,
indignum ratus si aliquo ab
Alexandro incommodo affi-
ceretur. Is quum quarto die
Ephesum pervenisset, exules
quotquot ab ipsis civitate e-
jecti fuerant, reducit, & abo-
lito paucorum dominatu, po-
pularem statum constituit.
Tributa quæ barbaris detule-
rant, Dianæ pendi jussit. E-
phesiorum populus, sublato
metu ex paucorum domina-
tione, eos qui Memnona ad-
duxerant, quique templum
Dianæ spoliaverant, & Phi-
lippi statuam in eadem æde
subverterant, quique Hero-
pythi sepulcrum, à quo civi-
tas in libertatem reducta fue-
rat, in foro eruerant, ad ne-
cem poscunt. Syrphacem e-
jusque filium Pelagontem, &
fratrum Syrphacis liberos ἐ
templo protractos lapidibus
obruunt. In alios Alexander
ulterius inquirei aut de iis sup-
plicium sumi vetuit: intelli-
gens videlicet, populum, po-
testate

10. ἀπαξιῶσας τὴν πατρίαν] veritas ne quo incommodo afficeretur. Ita recte puto in-
terpretationem interpretatum, ὅτι ἐναντία τῇ ἑλλάδι στρατεύεσθαι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων
οὐ ἀπαξίωσας, qui adversus Græciam pro barbaris militare veritatem non fuisset 1, 29, 9.

11. ὡς Ἐφεσον ἀφικόμενος] nempe Alexander.

12. ὅτι αὐτὸν] Οἷον. δὲ αὐτὸν, scilicet Ἀλέξανδρον, πρῶτον ἑαυτὸν, qui ejus partes
habere se ostendissent. Γενον.

13. κατήγαγε, κατήγαγε,] Xenoph. anab. lib. 1. p. 192. l. 13. ἐκ τῶν
κατέλαβον τὰς ἐκπατρίδας, ἐκπατρίδας redire ejusdem. Utinamque verbum ἱερῶν
ἐκ exilibus dicitur.

14. ἐπιζητεῖν] Ἐπαγγέλλεσθαι est hoc loco hostem in urbem inducere, sive ultio
advocatum admittere. Sic 3, 2, 4. ●

testate sibi factâ, non tantum in fontes, sed in eos etiam, qui extra culpam essent, partim odio, partim spe prædæ fæviturum. Et certe, si quibus aliis, his præcipue rebus in Epheso gestis Alexander sibi laudem comparavit.

XVIII. Dum hæc geruntur, legati ex Magnesiâ & Trallibus veniunt, qui urbes Alexandro dedant. Ipse Parmenionem mittit cum duobus millibus quingentis pedibus exteris, & Macedonibus totidem: equitibus, ex amicis, ducentis. Alcimalum autem Agathoclis filium ad Æolicas urbes & Jonicas, quæ adhuc in barbarorum potestate erant, cum paribus fere copiis emittit. Paucorum dominatum ubique aboleri, & popularem statum introduci, patriasque leges cunctis restitui jubet; tributa etiam, quæ barbaris detulerant, rescindi. Ipse Ephesi commoratus, Dianæ sacrificavit, eique cum universo exercitu armato ac veluti ad pugnam instructo pompam duxit. Postridie vero cum reliquo pediatu, sagittariis & Agrianis,

καὶ οὐ ξὺν δίκῃ τινὰς, τοὺς μὲν κατ' ἔχθραν, τοὺς δὲ κατὰ ἀρπαγὴν χρημάτων ἀποκτενεῖ, ξυγχωρηθέν αὐτῷ, ὁ δῆμος. Καὶ εἰ δὴ τῶ ἄλλῳ, καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσιν, Ἀλέξανδρος ἐν τῇ τότε εὐδοκίμει.

XVIII. Ἐν τούτῳ δὲ ἐκ Μαγνησίας τε καὶ Τράλλεων παρ' αὐτὸν ἦγον ἐνδιδόντες τὰς πόλεις· καὶ ὃς πέμπει Παρμενίωνα, δούς αὐτῷ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους πεζοὺς τῶν ξένων, καὶ Μακεδόνας παραπλησίους, ἰππέας δὲ τῶν ἐταίρων ἐς διακοσίους. Ἀλκίμαλον δὲ τὸν Ἀγαθοκλέους, ἐπὶ τὰς Αἰολίδας τε πόλεις ξὺν δυνάμει οὐκ ἐλάττονι ἐξέπεμψε, καὶ ὅσαι Ἰωνικαὶ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἔτι ἦσαν. Καὶ τὰς μὲν ὀλιγαρχίας πανταχοῦ καταλύειν ἐκέλευσε, δημοκρατίας δὲ γε ἐγκαθιστάναι, καὶ τοὺς νόμους τοὺς σφῶν ἐκάστοις ἀποδοῦναι· καὶ τοὺς φόρους ἀνέσσειν, ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφεραν. Ἀυτὸς δὲ ἐπιμείνας ἐν Ἐφέσῳ, θυσίαν τε ἔθυσεν τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν ἐπέμψε ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ ὠπλισμένην τε καὶ ὡς ἐς μάχην ξυτεταγμένην. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τῶν τε πεζῶν

15. καὶ τοῖς ἐν Ἐφέσῳ πραχθεῖσιν] his etiam rebus Ephesi gestis. Magnam etiam hujus mansuetudinis laudem tulisse Alexandrum ait, non tamen eam præcipuam fuisse, uti quidem arbitratus est interpret latinus.

ἐν τῷ τότε] eo tempore.

CAP. XVIII. 2. Καὶ ὅσαι Ἰωνικαὶ] Sententia ita supplenda: καὶ ἐπὶ ταῖς Ἰωνικαῖς ὅσαι ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἔτι ἦσαν.

3. δημοκρατίας δὲ γε] Alii δὲ τι. Gronov.

4. ἰππιμίας] Plerique cum optimo ὑπομείνας. Gronov.

περὶ τοὺς λοιποὺς καὶ τοὺς τοξό-
 τας καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τοὺς
 Θράκας ἱππέας καὶ τῶν ἐταίρων
 τῇ τε βασιλικῇ ἰλῆν καὶ πρὸς
 αὐτὴν τρεῖς ἄλλας, ἐπὶ Μιλήτου
 ἐβάλλετο· καὶ τὴν μὲν ἔξω καλου-
 μένῃ πόλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβεν ἐκ-
 λυσθεῖς τῆς Φυλακῆς· ἐνταῦθα δὲ
 κατακρατοπεδεύσας, ἔγνω ἀπο-
 τελεῖν τὴν εἴσοσιν πόλιν. Ἦγησι- 6
 κρίτης γὰρ ὅτι ἡ Φρουρὰ ἡ Μιλη-
 τίκῃ ἐκ βασιλείας ἐπετέτραπτο,
 πρὸς γράμματα παρ' Ἀλέξαν-
 δρου ἐπέμπετο, ἐνδοῦς τὴν Μίλη-
 τιν τότε δὲ ἐπαθαρήσας ἐπὶ τῇ
 Περσῶν στρατῷ μακρὰν ὄντι, δι-
 σάξεν τὰς Πέρσας ἐπυνόει τὴν
 πόλιν. Νικάνωρ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν 7
 ναυτικὸν ἔγνω, ὑποφθάσει τοὺς
 Πέρσας, τρισὶν ἡμέραις πρότερος
 καταπλεύσας ἢ τοὺς Πέρσας Μι-
 λήτην προσχῆν καὶ ὁρμίζετο ναυ-
 σὶν ἐξέρποντα καὶ ἑκατὸν ἐν τῇ νήσῳ
 τῇ Λάδῃ κείμεναι δὲ αὕτη ἐπὶ τῇ
 Μιλήτῃ. Αἱ δὲ τῶν Περσῶν νῆες 8
 ὑπερῆσαν, ἐπειδὴ ἔμαθον οἱ ναύαρχ-
 οὶ τῶν ἀμφὶ Νικάνωρα τὴν ἐν τῇ
 Λάδῃ προκαταγωγὴν, πρὸς τῇ
 Μυκάλῃ τῇ ὕρι ὁρμίσθησαν. Τὴν 9
 γὰρ Λάδην τὴν νήσον προκατειλή-
 φει Ἀλέξανδρος, οὐ τῶν νεῶν μό-
 νον τῇ ἐγκαθορμίζει, ἀλλὰ καὶ
 τοὺς Θράκας καὶ τῶν ἄλλων ξένων
 ἐς τετρακισχιλίους διαβιβάσας ἐς
 αὐτήν. Ἦσαν δὲ τῶν βαρβάρων αἱ

Thracum equitatu, & ami-
 corum turmâ regiâ, aliisque
 insuper tribus, Miletum pro-
 fectus est, & exteriorē qui-
 dem, ut vocant, urbem pri-
 mo adventu, quod præsidio
 vacua esset, cepit: ibique ca-
 strametatus, interiorē mu-
 ro intercludere statuit. He-
 gesistratus enim, cui Milesi-
 orum præsidium à rege com-
 missum erat, literas antea ad
 Alexandrum de Miletī de-
 ditione miserat: sed tum,
 quod Persarum exercitum
 non procul abesse sciret, re-
 cepto animo, urbem Persis
 conservare statuerat. Cæte-
 rum Nicanor navales Græ-
 corum copias ducens, Per-
 sas antevertens, triduo ante
 appulerat quam illi Miletum
 venirent, & centum sexa-
 ginta navibus ad Laden insu-
 lam, quæ Mileto proxima
 est, portum ceperat. Persa-
 rum vero naves quum serius
 appulissent, & earum ducto-
 res Laden à Nicanore præoc-
 cupatam esse cognoscerent,
 sub Mycalem montem se cum
 classe receperunt. Neque e-
 nim solum insulam illam na-
 vibus in portum ductis Alex-
 ander occuparat, verum e-
 tiam Thracas aliorumque mi-
 litum peregrinorum quatuor
 millia in ipsam transmiserat,
 Barbarorum classis erat na-
 vium circiter quadringenta-
 rum.

γ. βασιλικῇ ἰλῇ] Quatuor erant turmae amicorum, & has inter regia, digni-
 tate princeps, quam præcipuumque rex ipse ducebat, unde ei nomen. *Blanchardus*

præliaturi ad pugnam parent. Ipse, machinis ad mœnia admotis, & muro brevi tempore partim diruto, partim late quassato, exercitum propius adduxit, ut quâ aut demolitus aut labefactatus murus erat, irrumperet, Persis præsentibus, ac tantum non ex Mycale amicos suos ac socios obsessos spectantibus. Interea Nicanor ex Lade insulâ Alexandri motus prospiciens, juxta littus remigans in Milesiorum portum navigat, atque in ipsis portus faucibus, ubi quam minimum spatii erat, confertos utrinque triremium ordines, proris mare versus spectantibus collocans, Persicæ classi portus aditum, & Milesiis Persarum subsidium præcludit. Tum Milesii & mercenarii, irruentibus jam in eos undequaque Macedonibus, alii sese in mare projicientes, scutis supinis incumbentes, in parvam quandam insulam urbi pro-

τάχος ἐς τὴν πόλιν, καὶ Μιλησίοις ἀπαγγέλλειν παρασκευάζεσθαι, ὡς μαχομένους ἔσθαι. Αὐτὸς δ' ἐπιστήσας τῷ τεύχει μηχανὰς, καὶ τὰ μὲν καταβαλὼν δι' ὀλίγου τῶν τευχῶν, τὰ δὲ κατασείσας ἐπιπολὺν προτῆγε τὴν στρατιάν, ὡς ἐπιβησομένους ἢ κατερήριπτο ἢ ἐσεσάλευτο τὸ τεῖχος, ἐφομαρτούντων καὶ μονοῦ θωμένων τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης πολιορκουμένους τοὺς Φίλους σφῶν καὶ ξυμμάχους. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἀμφὶ Νικάνωρα ἀπὸ τῆς Λάδης τὴν ὁρμὴν τῶν ξὺν Ἀλεξάνδρῳ κατιδόντες, ἐς τὸν λιμένα ἐπέπλεον τῶν Μιλησίων, παρὰ γῆν τὴν εἰρετίαν ποιούμενοι, καὶ κατὰ τὸ εἶμα τοῦ λιμένος, ἥπερ τὸ στενότερον ἦν, ἀντιπρῶτους βύζην τὰς τριήρεις ὁρμίσσαντες, ἀποκεκλείεσαν, τῶ μὲν Περσικῇ ναυτικῇ τὸν λιμένα, τοῖς Μιλησίοις δὲ τὴν ἐκ τῶν Περσῶν ὠφέλειαν. Ἐνθα οἱ Μιλησίοι τε καὶ οἱ μισθοφόροι, πανταχόθεν ἤδη προσκειμένον σφίσι τῶν Μακεδόνων, οἱ μὲν αὐτῶν ῥιπτοῦντες σφᾶς ἐν τῇ θα-

CAP. XIX. 2. ὡς μαχομένους] Alii μαχεμένους.

3. καὶ τὰ μὲν] τὰ μὲν τῶν τευχῶν ῥαττεν μακροῦν.

ἢ κατερήριπτο] quia dirutus erat.

ἐφομαρτούντων] Vulcanius: Persis in portu manentibus, ut legisse videatur ἱερμίντων.

4. ἀντιπρῶτες] adversis proris confertim triremes collocans. Quod Vulcanius inculcat ὀπίσθῃ, est id præter græcum. Quibus autem obveris steterint prore, oppidanis an Persarum classi, non est difficile dijudicare. Qui enim dubitari potest, quin mare versus spectarint, cum Persicæ classi dicantur aditum præcluisse, nullius autem ab urbe periculi ne suspicio quidem sit in Arriani verbis. Similiter 2, 20, 13. ἀντιπρῶτοις τριήρεσι πολλὰς ὁρᾶν ποικυλόμενοι τὸν ἰσπλιν. Adversis triremibus adversas proas ostendentibus aditum obstructum videns.

5. ῥιπτοῦντες σφᾶς ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων] Cohærent ista: ῥιπτοῦντες σφᾶς ἐπὶ τῶν ἀσπίδων projicientes se in scuta. Eadem constructio est 7, 14, 5 ἥρμιμα τὸν ἐπὶ τῷ σώματι τῷ ἐταίρῳ ὀδύρεσθαι, incumbens, prostratum super corpus amici, et affe-

καλάνη ἐπὶ τῶν ἀτπίδων ὑπτίων, ἐς
 πρὸς τινὰ ἀνάνυμον τῇ πόλει ἐπι-
 πλέον διενήχοντο· οἱ δὲ, ἐς κελύτια 6
 ἰμβεύοντες καὶ ἐπειγόμενοι ὑποφά-
 σαι τὰς τριήρεις τῶν Μακεδόνων, ἐγ-
 πτελέφθησαν ἐν τῷ σώματι τοῦ λι-
 μένος πρὸς τῶν τριηρῶν. οἱ δὲ πολλοὶ
 ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀπώλλυντο. Ἀλέξ- 7
 ανδρὸς δὲ, ἐχομένης ἤδη τῆς πόλεως,
 ἐπὶ τοὺς ἐς τὴν νῆσον καταπεφευγό-
 τας ἐπέκλει αὐτοὺς, κλίμακας φέρειν
 ἐπὶ τὰς πύρας τῶν τριηρῶν κελεύσας,
 ὥς κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς νήσου, καθά-
 πτε πρὸς τὸ τεῖχος, ἐκ τῶν νεῶν τὴν ἀπό-
 βαση ποιησόμενος. Ὡς δὲ διακινδύ- 8
 νησὶν ἔλαστας τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἑώρα,
 ὥς τοις λαβρίνοι αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν,
 ὅτι γοναί τε καὶ πῖσοι αὐτῷ ἐφαίνον-
 τα. Καὶ πένδεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ
 τῆς, ὥς αὐτῷ ξυσρατεύειν. Ἦσαν δὲ
 οὗτοι μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς τριακο-
 σίους· αὐτοὺς δὲ Μιλησίους, ὅσοι μὴ 9
 ἐν τῇ καταλήψει τῆς πόλεως ἔπεσον,
 ἀφῆκε, καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν.
 Οἱ δὲ βάρβαροι ἀπὸ τῆς Μυκάλης ὁρ-
 μόμενοι, ταῖς μὲν ἡμέραις ἐπέπλεον
 τῇ Ἑλληνικῇ ναυτικῇ, προκαλέσα-
 σθαι ἐς ναυμαχίαν ἐλπίζοντες· τὰς δὲ

ximam (nomen insulæ ob-
 scurum est) trajecerunt: a-
 lii, inscensis lembis, quum
 Macedonum triremes ef-
 fugere conarentur, ad fau-
 ces portus capti fuerunt :
 multi in ipsâ urbe interfec-
 ti. Alexander urbe potitus,
 eos qui in insulam profu-
 gerant classe petit, scalis
 in proris triremium porta-
 ri jussis, utpote in abrup-
 ta insulæ veluti in murum
 ex navibus conscensurus.
 Ut vero insulares extrema
 tentare velle vidit, com-
 miseratione illorum homi-
 num captus est, quod &
 generosi & fidi esse vide-
 rentur. Eâ itaque conditio-
 ne cum iis pactus est, ut se-
 cum militarent. Erant por-
 ro ii mercenarii Græci tre-
 centi. Milesiis, quotquot
 in expugnatione urbis cæsi
 non fuerant, vitam & li-
 bertatem dedit. At barbari
 à Mycale moventes, inter-
 diu quidem in Græcanicæ
 classis conspectum adnavi-
 gabant, sperantes illos ad
 navalem pugnam provoca-

τῇ

6. οἱ δὲ πολλοὶ] *plurimique autem*. Vulcanius: *πολλοί*, quod esset πολλοί sine ar-
 ticulo.

7 κλίμακας] *Alii καὶ βάνας*. Gronovius autem *κλίμακας*, qui idem, confir-
 mo, inquit, in optimo MS. id perspicue haberi, qui tamen etiam *καὶ πρᾶμι-
 τες*, καὶ κλίμακας, quam particulam etsi nesciam, tamen opiner ex diversa lec-
 tione appositam esse. Hæc Gronovius.

φίαν ἐπὶ τὰς πύρας] *scalis in prorâs portari, prorâs imponi, jussis*

8. τοὺς ἐν τῇ νήσῳ] *qui in insula erant, in quam confugerant. Nam insularium*
nomine, quo Vulcanius utitur, insulæ potius incolæ quis intelligat.

πῖσιν] *fidi in eos, a quibus conducti erant. Freinsb. Suppl. 2, 7, 19.*

10. ταῖς μὲν ἡμέραις - - τὰς δὲ νύκτας] *Pluribus diebus, pluribusque noctibus*
hoc idem ait factum a barbaris.

ri posse : noctu ad stationem suam, parum commodam, sese recipiebant, quod à Mæandri fluminis ostiis procul inde aquari eos oporteret. Alexander, Miletu portu navibus infesso, ne barbari vi factâ in eum se recipere possent, Philotam ad Mycalem mittit cum equitatu & peditum tribus agminibus, ut barbaros descensione in terram prohibeat jubens. Barbari, aquæ cæterarumque rerum necessariarum inopia, tantum non in navibus obfessi, in Samum navigarunt: sumptoque inde com-
meatu Miletum redeunt, plurimasque naves ante portum in alto constituunt, ut Macedonas in æquor provocent : quinque autem earum in portum quendam qui inter aliam illam insulam & exercitum medius erat, sese injece-
runt, eâ spe ut vacuas Alexandri naves caperent :

νύκτας πρὸς τῇ Μυκάλῃ οἱ ἐν καλῷ ὠρμίζοντο, ὅτι ὑδρεύεσθαι ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τῶν εἰς βολῶν ἰδια μακροῦ ἤναγκάζοντο. Ἀλέξανδρος δὲ, ταῖς μὲν ναυσὶ τὸν λιμένα ἐφύλαττε τῶν Μιλησίων, ὥς μὴ βιάσαιντο οἱ βάρβαροι τὸν ἔσπλουν. Ἐκπέμπει δ' ἐς τὴν Μυκάλην Φιλώταν, ἄγοντα τοὺς τε ἱππέας καὶ τῶν πεζῶν τάξεις τρεῖς, παραγγέλλας εἰργεῖν τῆς ἀποβάσεως αὐτούς. Οἱ δὲ, ὕδατός τε σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ πολιορκούμενοι ἐν ταῖς ναυσὶν, ἐς Σάμον ἐπέπλευσαν· ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι ἰσχυρὰς ἐπέπλεον τῇ Μιλήτῃ· καὶ τὰς μὲν πολλὰς τῶν νεῶν πρὸ τοῦ λιμένος ἐν μετεώρῳ παρέταξαν, ὅπῃ ἐκκαλέσαιντο ἐς τὸ πέλαγος τοὺς Μακεδόνας· πέντε δὲ αὐτῶν εἰσέπλευσαν εἰς τὸν μεταξὺ τῆς τε ἄλλης νήτου καὶ τοῦ στρατοπέδου λιμένα, ἐλπίσαντες κενὰς καταλήψεσθαι τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς· ὅτι τοὺς ναύτας ἀποσκεδάσυσθαι ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς μὲν ἐπὶ φρυγανισμῷ, τοὺς δὲ ἐπὶ ξυγ-

εἰς βολῶν] optimus ἰσβολῶν. Idem optimus codex etiam statim cum aliis tribus (quod etiam de August. & alio testatur Vulcanius) ὑργαί τῆς ἀποβάσεως τὰς ἀπὸ τῶν νεῶν. Gronovius.

12. ὅδ' ἄλλο ὅτι μὴ] tantum non, proptermodum. Elliptica loquendi ratio, quasi diceretur: nihil aliud mali decrat, nisi quod non prius obsiderentur. Alio sensu hæc eadem verba existant supra cap. 9, 4.

13. παρέταξαν] ordinaverunt instar aciei. Unde παρέταξις pro fronte aciei. Vid. I, 14, 10.

ὅπῃ ἐκκαλέσαιντο] ubicunque evocare possent. Hoc autem loco omnes, inquit Gronovius, etiam novissime notante Vulcanio Augustanus, habent ὅπῃ, hoc est, si forte evocare possent.

14. ἐπὶ πολὺ] Notat quidem ἐπὶ πολὺ in longius tempus locis a Gronovio citatis I, 23, 1. 5, 13, 5. (præsertim tamen etiam loci intervallum notat. estque longæ, late, procul, uti hic & 2. 18, 11. 2, 27, 6. 7, 20, 15. aliisque locis pluribus, in indicem congestis sub voce πολὺς.

ἑταίρους τῶν ἐπιτηδεύων, τοὺς
 δὲ καὶ εἰς προνομίαν τακτομένους,
 καταμένοντες ἦσαν. Ἀλλὰ μέρες¹⁵
 μὲν τι δεκάτην τῶν ναυτῶν· ἐκ δὲ τῶν
 πρώτων ξυμπληρώσας Ἀλέξαν-
 δρος δέκα ναῦς, ὡς προσπλεύσας
 τὰς πέντε τῶν Περσῶν κατέϊδε,
 πέρας ἐπ' αὐτὰς κατὰ σπουδὴν,
 ἠρβάλλεν ἀντιπρόρους κεύσας.
 Οἱ δὲ ἐν ταῖς πέντε ναυσὶ τῶν Περ-¹⁶
 σῶν, ὡς παρ' ἐλαπίδα ἀναγομένους
 τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ σφᾶς εἶδον,
 ὑπερέψαντες ἐκ πολλοῦ ἔφευ-
 γον πρὸς τὸ ἄλλον ναυτικόν. Καὶ¹⁷
 ἡ μὲν ἰαστέων ναὺς ἀλίσκεται αὐ-
 τοῖς ἐνδράσῃ ἐν τῇ Φυγῇ, οὐ τα-
 χυνομένη. αἱ δὲ τέσσαρες ἔφθα-
 σαν καταφυγῇ εἰς τὰς οἰκείας
 γῆρας. Οὕτω μὲν δὴ ἀπέπλευ-
 σαν ἄσπεκτοι ἐκ Μιλήτου οἱ Πέρ-
 σαι.

XX. Ἀλέξανδρος δὲ καταλύ-¹
 σαι ἔγνω τὸ ναυτικόν, χρημίστων
 τε ἐν τῇ τότε ἀπορίᾳ, καὶ ἅμα οὐκ
 ἐξέμελλεν ὁρᾶν τὸ αὐτοῦ ναυτικόν
 τῇ Περσικῇ οὔκουν οὐδ' ἐθέλων μέ-
 ρει τινὲς τῆς στρατιᾶς κινδυνύειν.
 Ἄλλως τε ἐπεὶ καὶ, κατέχων ἤδη²
 τῇ περὶ τὴν Ἀσίαν, ὅτι οὔτε ναυ-
 τικῶν ἔτι δέοντο, τὰς τε παραλίους
 πόλεις λαβὼν, καταλύσει τὸ Περ-

quod nautas procul à navi-
 bus dispersos esse scirent, a-
 lios lignatum, alios ad impor-
 tanda necessaria, alios præ-
 datum egressos esse. Et pars
 quidem nautarum aberat: A-
 lexander, ex iis qui præsto
 erant, decem naves instruens,
 ut quinque Persarum naves
 adnavigantes vidit, confes-
 tim obviam iis mittit, utque
 adversis proris in eas feran-
 tur jubet. Persæ Macedonas
 præter omnem expectatio-
 nem in se ferri conspicati,
 subito conversi ad reliquam
 classem confugiunt: ac Jas-
 seorum quidem navis remigio
 tardior in fugâ capta est: re-
 liquæ quatuor fugâ elapsæ ad
 suas triremes pervenerunt:
 atque ita quidem Persæ re in-
 fectâ Mileto cum classe di-
 scesserunt.

XX. Alexander classem dis-
 solve statuit, partim quod
 pecuniæ inopiâ tum tempo-
 ris premeretur, partim quod
 Persicæ classi impar esset: sed
 neque cum exercitus sui parte
 aliquâ pugnare vellet. Anim-
 advertibat præterea, quum
 jam Asiam terrestribus copiis
 teneret, se classe non am-
 plius egere, & maritimis op-
 pidis

16. ὑπερέψαντες ἐκ πολλῶν] conveniunt a longinquo, non expectato propiore Mac-
 edonum accessu. Eodem sensu ἐκ πολλῶν dicitur 3, 28, 11. ὅτε πολλὰ πρόβατα σι-
 οῦσιν ἀνέστη, ἢ ἐκ longinquo loco pecudes silvâ per odoratum secesserint.

17. αὐτοῖς ἐνδράσῃ] Decit enim, non cum ipsis viris, remigibus & militibus.
 Sic 2, 2, 10. 5, 15, 4. Ex Xenophonte similia exempla annotavimus ad Apoc.
 VIII. 4. in quibus hoc de Græc. Hist. lib. 1. p. 348. l. 38. ἀπώλοιτο δὲ τῶν μὲν
 Ἀθηναίων οὐκ οὐδὲ καὶ ἄλλων αὐτοῖς ἀνδράσιν. ἀποστράψαντες Ἀθηναῖοις τὰς πάλαι να-
 υες τῶν περὶ τὴν πόλιν οὐκ οὐδὲ καὶ νεώτερας.

pidis captis, facile, ut Persæ classem dimitterent, effecturum. Neque enim unde remiges in supplementum acciperent, neque quo se in Asiā reciperent, habere. Aquilam etiam ita interpretatus est, quod significaret ipsum è continente naves victurum. His rebus ita peractis, in Cariam movit, quod apud Halicarnassum non exiguæ tum barbarorum tum exterorum copiae esse nuntiabantur. Omnibus porro quæ inter Miletum & Halicarnassum sita sunt, oppidis primo adventu captis, quinque ab urbe stadiis castra locat: quod diuturna obsidio futura videretur. Nam urbs & naturâ loci munita erat, & ubi aliquid ad munitionem deesse visum fuerat, hoc omne Memnon præsens qui jam inferioris Asiæ totiusque classis præfectus à Dario declaratus erat, multo antea procurarat: & mercenarii quidem milites non pauci urbis præsidio impositi erant, multi etiam Persæ; triremes etiam in portum duxerat, quod & nautarum opera magno usui esse pos-

σῶν ναυτικὸν, οὔτε ὁπόθεν τὰς ὑπὴρ-
 ρεσίας συμπληρώσουσιν, οὔτε ὅποι
 τῆς Ἀσίας προσέξουσιν ἔχοντας.
 Καὶ τὸν αἶτὸν ταύτῃ συνέβαλλεν,
 ὅτι ἐσήμηνεν αὐτῇ ἐκ τῆς γῆς κρα-
 3 τήσειν τῶν νεῶν. Ταῦτα δὲ διαπρα-
 ξάμενος, ἐπὶ Καρίας ἐσέλλετο, ὅτε
 ἐν Ἀλικαρνασσῷ συνεσηκέναι οὐ
 Φαύλῃν δύναμιν τῶν τε βαρβάρων
 4 καὶ ξένων ἐξηγγέλλετο. Ὅσαι δὲ
 ἐν μέσῳ πόλεις Μιλήτου τε καὶ Ἀ-
 λικαρνασσῷ, ταύτας ἐξ ἐφόδου λα-
 βῶν, κατασρατοπεδεύει πρὸς Ἀλι-
 καρνασσῷ, ἀπέχων τῆς πόλεως ἐς
 πέντε μάλιστα σταδίους, ὡς ἐπὶ χρο-
 5 νίῳ πολιορκία. Ἡ τε γὰρ φύσις
 τοῦ χωρίου ὀχυρὸν ἐποίει αὐτὸ, καὶ
 ὅπῃ τι ἐνδεῖν ὡς πρὸς ἀσφάλειαν
 ἐφαίνετο, ξύμπαντα ταῦτα Μέμ-
 νων τε αὐτὸς παρὼν, ἤδη ἀποδε-
 δειγμένος πρὸς Δαρείου τῆς τε κάτοῦ
 Ἀσίας καὶ τοῦ ναυτικοῦ πάντος ἡ-
 γεμῶν, ἐκ πολλοῦ παρεσκευάκει·
 6 καὶ στρατιῶται πολλοὶ μὲν ξένοι ἐν
 τῇ πόλει ἐγκατελείφθησαν, πολ-
 λοὶ δὲ καὶ Περσῶν αὐτῶν· αἵ τε τριή-
 ρεις ἐφόρμουν τῷ λιμένι, ὡς καὶ
 ἀπὸ τῶν ναυτῶν πολλὴν ὠφέλειαν
 7 γίνεσθαι ἐς τὰ ἔργα. Τῇ μὲν δὲ
 πρώτῃ ἡμέρᾳ προσάγοντος Ἀλεξ-
 ἀνδρου τῇ τεύχει, κατὰ τὰς ἐπὶ
 Μύ-

CAP. XX, 2. ἔχοντας] Pro ἔχοντων, vel ἔχον, ut vel ad Περσῶν, vel ad ναυτικὸν referatur. Sed placuit illi, inquit Gronov. pag. 45. not. 57. voces eas τὸ πρὸς ναυτικὸν constituere, ac si scripsisset τὰς πρὸς ναυτικὸν ταύτας.

4. ἐς πέντε μάλιστα σταδίους] ad quinque fere stadia. Μάλιστα ferme, circiter, pro-
 remotum, admodum. Curt. 4, 12, 6. mille admodum equites.

6. ξίνοι ἐν τῇ πόλει] Restitue ex optimo ξίνοι μισθοφόροι τῇ πόλει ἐγκατελείφθη-
 ραι. Gronov.

Μύλασσι Φερύσσας πύλας, ἐκ-
 δρῆντε γίγνεται τῶν ἐκ τῆς πό-
 λης καὶ ἀκροβολισμός· καὶ τού-
 τος οὐ χαλεπὸς ἀνέσειλάν τε οἱ
 κατ' Ἀλεξάνδρου ἀντεκδραμόντες,
 καὶ τὴν πόλιν κατέκλυσαν. Οὐ 8
 πάλαι δὲ ὕστερον ἡμέραις Ἀλέξ-
 ανδρὸς ἀναλαβὼν τοὺς τε ὑπασπι-
 ρὰς καὶ τὴν τῶν ἐταίρων ἵππον,
 καὶ τὴν Ἀμύντου τε καὶ Περδίκκου
 καὶ Μελεάγρου τάξιν τὴν πεζικὴν,
 καὶ πρὸς τούτοις τοὺς τοξότας καὶ
 τοὺς Ἀγριανούς, περιῆλθε τῆς πό-
 λης ἐς τὰ πρὸς Μύνδον μέρος,
 τό τε τῆρος κατοψόμενος, εἰ ταύτῃ
 ἐπιμαρτύρων τυγχάνοι ὃν ἐς τὴν
 προβαλὼν, καὶ αἶμα εἰ τὴν Μύν-
 δον ἔξ ἐπιδραμῆς δύναίτο λαθὼν
 καταχεῖν· ἔσσεσθαι γὰρ οὐ σμι- 9
 κρὸν τὴν ἀφέλειαν ἐς τὴν τῆς Ἀλι-
 καρνασσοῦ πολιορκίαν, τὴν Μύνδον
 οὐκ αἶψα γενομένην. Καί τοι ἐνεδί-
 δοτο αὐτῷ ἐκ τῶν Μυνδίων, εἰ λά-
 θαι κατὰς προσελθὼν. Αὐτὸς μὲν 10
 δὲ κατὰ τὰ συγκεῖμενα ἀμφὶ μέ-
 γας κύκτας προσῆλθε τῷ τεύχει·
 ἵς δὲ οὐδὲν ἐνεδίδοτο ἀπὸ τῶν ἐν-
 δον, ὥς τε μηχαναὶ καὶ αἱ κλίμακες
 αὐτῷ ὡς παρῆσαν, οἷα δὲ οὐκ ἐπὶ
 πολιορκίαν ἐαλέντι, ἀλλ' ὥς ἐπὶ
 πρὸς εἰς ἐνδομμένης τῆς πόλεως,

set. Igitur primo statim die
 Alexandro exercitum ad mu-
 ros adducente, ad portas quæ
 Mylassa ferunt, magna conti-
 nuo ex urbe excursio fit, &
 velitaris pugna excitatur. At
 8 Macedones contra in eos ex-
 currentes, parvo negotio re-
 presserunt, atque in urbem
 repulerunt. Paucis post die-
 bus Alexander, sumtis scu-
 tatis & amicorum equitatu,
 & Amyntæ Perdiccæque &
 Meleagri pedestribus copiis,
 ac præter hos sagittariis, &
 Agrianis, urbem quâ Myn-
 dum spectat, obambulat, mu-
 rum exploraturus an eâ parte
 commodius oppugnari, & an
 Myndo pariter subitâ atque
 improvisâ excursionem potiri
 posset. Myndum enim in suam
 potestatem redactam magno
 sibi adjumento ad Halicar-
 nassi obsidionem fore cense-
 bat. Et quidem nonnulli Myn-
 dendenses deditionem Alexan-
 dro polliciti erant, si clam per
 noctem accessisset. Nocte igitur
 intempestâ, uti convene-
 rat, ad muros venit: quumque
 oppidanos nihil de deditione
 agitare videret, neque machi-
 næ ac scalæ ad manum essent,
 quod non oppugnaturus sed
 proditione urbem recepturus vene-

8. τῆς πύλης ἐς τὸ πρὸς Μύνδον] Voculam ἵς non agnoscit optimus, & sane ni-
 hil nisi turbat. Gronov. Posset tamen per trajectionem verti: *transiit ad eam*
ubi parietem, quæ Myndum spectat. Certe περιέρχισθαι cum præpositione ἵς non
 male videtur conjungi, cum id aliam quoque admittat, nempe κατὰ 1, 7, 13.

9. Καίτοι ἐνεδίδοτο] Repone καὶ τι ἐνεδίδ. ut est in optimo & aliis Mss. *Etiā*
αἱμαὶ ἐνδομῆσθαι illi. Gronov. Unde mox 10, ὥς δὲ αὐτὸν ἐνεδίδοτο. Sic cap. 22.

8. ἢ τι φίλιον ἐνδομῆσθαι ἐκ τῶν Ἀλικαρνασσοίων.

venerat, nihilominus tamen Macedonum phalange propius admotâ murum suffodi iubet: qui statim unam turrim subvertunt: cuius tamen ruina murum non nudavit. Oppidani summâ vi resistentes, & ab Halicarnassæis, qui mari eo venerant, adjuti, Alexandri de capiendâ facile primo impetu Myndospem irritam fecerunt. Ita Alexander rebus, quarum causâ venerat, infectis revertitur, & ad Halicarnassî obfidionem rursus se confert: ac primum omnium fossam quam oppidani ante urbem duxerant, triginta summum cubitorum latitudine, altitudine quindecim, repleti iubet, quo facilius turres è quibus in propugnatores jacularentur, adduci, aliæque machinæ, quibus murum quaterere statuerat, admoveri possent. Fossâ haud difficulter repletâ, turres jam adduci cœperant, quum Halicarnassæi noctu excurren-
tes, animo incendendi & turres & reliquas machinas quæ jam admotæ erant; aut parum aberat quin admove-
rentur, à Macedonibus qui-
bus custodia machinarum

προσῆλθε καὶ ὡς τῶν Μακεδόνων τὴν Φάλαγγα ὑπορύττειν καλέουσαι τὸ τεῖχος. Καὶ ὅτε γὰρ πύργον κατέβαλον οἱ Μακεδόνες· οὐ μὲν τοι ἐγγύμνωσέ γε τὸ τεῖχος πρὸς· καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἅμα εὐρύς, ἀμυνόμενοι, καὶ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσῆος ἤδη κατὰ θάλασσαν πολλοὶ παρεβρονηκότες, ἄπορον ἐποίησαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὴν αὐτοσχιδίον τε καὶ ἐξ ἐπιδρομῆς κατάληψιν τῆς Μύνδου. Οὗτοι μὲν δὲ ἐπ' ἀνέρχεται Ἀλέξανδρος, οὐδὲν πράξας ἢ ἔνθα ὤρμησεν· καὶ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ἀλικαρνασσῆος αὖθις προσέτρεχε. Καὶ τὰ πρῶτα μὲν τὴν τάφρον, ἣ πρὸ τῆς πόλεως ὁρύσσοντο αὐτοῖς, πλεῖτος μὲν τριάκοντα μέλισα πήχειν, τὸ δὲ βάθος ἐς πεντεκαίδεκα, ἐσχόνην, τοῦ ῥαδίου εἶναι τὴν προσηγυρίαν τῶν τε πύργων, ἀφ' ἧς ὁμιλλετοὺς ἀεροβολισμοὺς ἐς τοὺς προμαχομένους τοῦ τεύχους ποιῆσθαι, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν αἷς κατασκευεῖν ἐπὶ τοῦ τεύχους. Καὶ ἢ τε τάφρος αὐτῇ ἐσχίσθη οὐ χαλεπῶς, καὶ οἱ πύργοι προτήγοντο ἤδη. Οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσῆος νυκτὸς ἐκδραμόντες, ὡς ἐμπρῆσαι τοὺς τε πύργους, καὶ ὅσαι ἄλλαι μηχαναὶ προσηγμέναι ἢ οὐ πᾶσι τοῦ προσάγεισθαι

11. εἰ μὲν τοι ἐγγύμνωσέ γε τὸ τεῖχος πρὸς] Vulcanius legit πρὸς, ut ad πύργον referatur. Sicque τὸ τεῖχος urbem potius quam murum notaret, uti 1, 21, 7. 1, 27, 2. & 3. Vulgatam tamen lectionem Gronovius testatur retinere omnes MSSios codices, quibus obediendum, inquit, puto, nisi quod unius literule inductione succurrat, εἰ μὲν τι (nempe τῆς πόλεως) ἐγγύμνωσι τὸ τεῖχος πρὸς καὶ ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσῆος ἧς] ὁ παλὴν Halicarnassai jam mari suppetitae ferentes. Verba ἧς & πολλοὶ interpretes omisunt.

γυναι ἦσαν, ὑπὸ τῶν Φυλακῶν τε
τῶν Μακεδόνων, καὶ ὄχοι ἐν αὐτῇ τῇ
ᾧ ἐξεγερθέντες παρεβόθησαν,
οἱ χλεπῶς κατεκλείσθησαν εἰς τὰ
τείχη αὐτῆς· καὶ ἀπέθανον αὐτῶν 15
ἑκαὶ τε ἐς ἑβδομήκοντα καὶ ἑκα-
τὼ, καὶ ὁ Νεοπτόλεμος ὁ Ἀρράβαί-
ου τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός, τῶν πα-
ρὲς Δαρείου αὐτομολήσαντων. Τῶν δ'
Ἀλεξάνδρου στρατιωτῶν ἀπέθανον
πρὸς ἐς ἑκατὼδεκα, τραυματίαι δὲ
ἐγένοντο ἐς τριακοσίους· ὅτι ἐν νυκτὶ
γυμνῆς τῆς ἐκδρομῆς, ἀΦυλακ-
τότατοι ἐς τὸ τετρασκήσθαι ἦσαν.

XXI. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις 1
ἔπειτα, διὰ τῶν Μακεδόνων ὀπλίται
ἐκ τῆς ἑσπερίας Περδικῆου τάξεως,
ἑσπεριῶν τε καὶ ἑμὰ ξυμπί-
πτοντες, αὐτῶν τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκεί-
νης ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἦγον· ἔβλα 2
δὲ φιλοτιμία τε ἐσπρίπτει αὐτοῖς
(καὶ τὴν καὶ ὁ οἶνος ὑπεθέρμανεν) ὥς
τε δευσιμέντοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν,
προβάλλουσι τῷ τείχει κατὰ τὴν
ἑσπερίαν τὴν πρὸς Μύλασσα μάλιστα
τετραμεμένην, ὥς ἐπιδειξιν τῆς σφῶν
ῥίμης μᾶλλον τι ἢ πρὸς πολεμίους

erat commissa, aliisque qui
tumultu excitati accurre-
runt, parvo negotio intra
mœnia repulsi sunt. Cæsi
sunt in hoc conflictu ex Ha-
licarnasseis CLXX. in quibus
Neoptolemus Arrabæi fili-
us, Amyntæ frater, unus e-
orum qui ad Darium trans-
fugerant. Ex Alexandri au-
tem militibus xvi. desidera-
ti: vulnerati circiter ccc,
quod quum noctu excursio
illa facta esset, minus caveri
& evitari telorum jactus pos-
sent.

XXI. Paucis post diebus
duo armigeri contuberna-
les, ex Perdiccæ agmine,
quum inter pocula suas
quisque virtutes & facta
magnificis verbis extolleret,
contentione de honore in-
ter sese ortâ, animisque vi-
no excandescentibus, pri-
vato consilio arma capien-
tes, ad muros juxta arcem
quæ potissimum Mylassa
versus spectat, se conferunt,
ostentatione potius robo-
ris, quam animo periculosi
cum

15. ὁ Νεοπτόλεμος] Hunc Diodorus, ceu annotat Gronovius, inter oppugnάν-
tes Macedonas, non propugnatores Persas cecidisse memorat lib. 17. cap. 25.

ὁ Ἀρράβατος τοῦ Ἀμύντου ἀδελφός.] Possis hunc locum sic quoque interpretari
Neoptolemus frater Arrabæi, Amyntæ filii. Et ita interpretandum censeo, ut hi
Amyntæ filii Neoptolemus & Arrabæus fuerint, uterque satis notus, cum ter-
tio etiam fratre & quarto Hieromene & Alexandro, infra cap. 26. Gronovius.

CAP. XXI. 1. ἐκ τῆς ἑσπερίας Περδικῆου τάξεως] ex ea cohorte, cui præerat Perdic-
cas rex fuit. Facinus.

2. προβάλλουσι τῷ τείχει κατὰ τὴν ἑσπερίαν] Quod Diodorus a Blanckardo cita-
tur, scribit, eos ipsâ arcis mœnia adortos, προβάλλον τοῖς τῆς ἀκροπόλεως τείχε-
σι: idem hoc loco Arrianus ait, & præpositione κατὰ, in quam muri partem
impetum fecerint, ostendit. Eadem præpositio infra 4, 3, 8. huius verbo adjun-
gitur, οἱ κατὰ τὸ τείχος προβεβληκότες.

cum hostibus conflictus ad-
eundi. Hos oppidani qui-
dam conspicati duos modo
esse, & temere murum pe-
tere, excurrunt. Hi vero
propiores factos interfici-
unt, remotiores telis pe-
tunt, superati & multitudi-
ne & loci difficultate, quod
ex editiore loco hostes &
impetum facerent & tela
mitterent. Multi inter ea ex
Perdiccæ militibus, multi
ex Halicarnasso accurrunt.
Acris inde pugna ad muros
fit, & oppidani qui excur-
rerant, denuo à Macedoni-
bus in urbem aguntur, pa-
rumque abfuit quin urbs ca-
peretur. Nam & in muris
parum diligens tum tempo-
ris custodia habebatur, &
duæ turres una cum muro
inter illas medio, in solum
prostratæ, facilem in mu-
rum ingressum si integer ex-
ercitus illum adortus fuis-
set, præbebant. Tertia quo-
que turris quassata: ne ipsa
quidem difficulter suffossa
everti potuisset. At oppida-
ni, pro muro qui corruerat,
aliud latericium instar nas-
centis lunæ sinuatum, in-
trinsecus construxerant: ne-
que id difficulter, ob eorum
qui operam suam confere-
bant, multitudinem. Huic
muro quum postridie Alex-

μετὰ κινδύνου τὸν ἀγῶνα ποιεῖ-
3 μνοι. Καὶ τούτους κατιδόντες τι-
νὲς τῶν ἐκ τῆς πόλεως δύο τε ὄντας,
καὶ οὐ ξὺν λογισμῷ προσφερομέ-
4 νους τῷ τείχει, ἐπεκθέουσιν. Οἱ δὲ
τούς μὲν ἐγγὺς πελάσαντας ἀπέ-
κτειναν, πρὸς δὲ τοὺς ἀφεστηκότας
ἠκροβολίζοντο, πλεονεκτούμενοι τῇ
τε πλῆθει καὶ τοῦ χωρίου τῇ χαλε-
πότητι· ὅτι ἐξ ὑπερδεξίου τοῖς προ-
λεμίσις ἢ ἐπιδρομῇ τε καὶ ὁ ἀκροβο-
5 λισμὸς ἐγίγνετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀντ-
εκθέουσι τινὲς καὶ ἄλλοι τῶν τοῦ
Περδίκκου στρατιωτῶν, καὶ ἀπὸ τῆς
Ἀλικαρνασσοῦ ἄλλοι. καὶ ξυμπί-
πτει μάχη καρτερὰ πρὸς τῷ τείχει.
6 Καὶ κατακλείονται αὐτοὶ πρὸς τῶν
Μακεδόνων εἶσι τῶν πυλῶν οἱ ἐπεκ-
δραμόντες. Παρ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ
7 ἀλῶναι ἡ πόλις. Τὰ τε γὰρ τείχος
ἐν τῇ τότε οὐκ ἐν ἀκριβεῖ Φυλακῇ
ἦν, καὶ δύο πύργοι καὶ μεσοπύρ-
γιον εἰς ἑδαφος καταπεπτακότα,
οὐ χαλεπὴν ἂν τῇ στρατεύματι, εἰ
ἅπαν προσήψατο τοῦ ἔργου, τὴν ἐς
τὸ τείχος πάροδον παρέσχε. Καὶ ὁ
τρίτος πύργος κατασσεσμένος, οὐ-
δὲ οὗτος χαλεπῶς ἀνερρίφῃ ὑπόρυ-
8 σόμενος. Ἀλλὰ ἔφθισαν γὰρ ἀντὶ
τοῦ πεπτακότος τείχους, ἔσθθεν
πλύνθον μνηοειδὲς ἀντοικοδομησά-
μενοι, οὐ χαλεπῶς, ἀπὸ πολυχει-
9 ρίας. Καὶ τούτῳ ἐπήγε τῇ ὑπεραί-
ρως μηχανὰς Ἀλέξανδρος καὶ ἐκ-
δρομῇ

7. οὐ ἅπαν] Alii ἅπαντες, per enallagen generis. Vid. Gronov.

ἐς τὸ τείχος] in urbem. Sic I, 21, 7. & I, 27, 2 & 3.

ἀνερρίφῃ] Legendum ait ex MSSis Gronovius ἀνερρίφθαι εὐετῆς fuisse, ab ἐρίπτω-
μαι, deijciat deturbat. Ἀνερρίφῃ autem est ab ἀναρρίπτω.

8. ἀπὸ πολυχειρίας] MS. C. t. ὑπὸ. Gronov.

ἀπὸ αὐτῆς γίνεται τῶν ἐκ τῆς πό-
λεως, ἐπὶ τῷ ἐμπρῆσαι τὰς μηχαν-
άς. Καὶ μέρος μὲν τι τῶν πλησίων τοῦ
τείχους γερῶν καὶ ἐνδὸς τῶν
πύργων τῶν ξυλίνων κατεκαύθη, τὰ
ἄλλα διεφύλαξαν οἱ περὶ Φιλώ-
του τε καὶ Ἑλλάνικου, οἷς ἡ φυ-
λακὴ αὐτῶν ἐπετέτραπτο· ὡς δὲ
καὶ Ἀλέξανδρος ἐπεφάνη ἐν τῇ ἐκ-
δρομῇ, τὰς τε δαῖδας ὅσας ἔχοντες
ἐκβεβαίκεσαν ἀφέντες, καὶ τὰ
ὅσα οἱ πολλοὶ αὐτῶν ῥίψαντες,
ἕως τοῦ τείχους ἔφευγον. Καὶ τοί-
τά γε πρῶτα τῇ φύσει τε τοῦ χω-
ρίου ὑπερέξιν οὗτος ἐπεκράτει,
καὶ οὐ κατὰ μέτωπον μόνον ἡμρο-
βαλίζοντο ἐς τὰς προμαχομένους
τῶν μηχανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
πύργων, αἳ δὴ ἐκατέρωθεν τοῦ ἐρη-
μμένου τείχους αὐτοὶ ὑπολε-
λειμμένοι ἐκ πλαγίου τε καὶ μο-
νοῦ κατὰ νότον παρέχον ἀκρο-
βαλίζεσθαι ἐς τοὺς τῷ ἀντικατασκευ-
μένῳ τείχεϊ προσάγοντας.

XXII. Οὐ πολλαῖς δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐπάγοντος αὐτῆς Ἀλέξαν-
δρου τὰς μηχανὰς τῷ πλινθίνῳ τῷ
ἐνδὸς τείχεϊ, καὶ αὐτῷ ἐφεσηκότος
τῷ ἔργῳ, ἐκδρομὴ γίνεται πανδη-
ρεὶ ἐκ τῆς πόλεως· τῶν μὲν κατὰ τὸ
ἑρμμένον τείχος, ἧ αὐτὸς Ἀλέξ-

ander machinas admovisset, oppidani rursus excurrunt, machinis ignem immissuri, ac nonnulla quidem tabernacula muro proxima & pars unius turris lignæ conflagraverunt: cætera à Philota & Hellanico, quibus machinarum custodia commissa erat, defensa sunt. Simulac vero Alexandrum ipsum in excursione illâ conspexere, facibus, quibus ad vim arcendam excurrerant, omisissis, multi etiam armis abjectis, intra muros confugerunt. Ac primo quidem, quod locus suâ naturâ commodus atque eminentes esset, superiores erant, neque solum ex adverso in machinarum propugnatores tela jaciebant, verum etiam ex turribus quæ ex utrâque muri diruti parte reliquæ erant, eos qui in murum recens exstructum impetum faciebant, ex obliquo & tantum non à tergo feriebant.

XXII. Cæterum non multis postea diebus, quum Alexander iterum interiori muro latericio machinas admo-
veret, atque ipsemet operi instaret, universa civitas por-
tis erumpit, alii, quâ parte murus demolitus erat, & A-
lex-

10. γερῶν] crates venit Facius, quem sequitur Freinsheimius, in Suppl. 2, 10, 2. locum hunc sic interpretans: cratesque quibus opera tegebantur nonnullæ, & apertis turreis lignæ partem flamma comprehendit Vid. Blanchard.

12. κατὰ νότον] eo quod interior murus in nascentis lunæ figuram esset similes, 8.

παρέχον] præbebant facultatem nimirum turres tela jacendi.

CAP. XXII. 1. αὐτῷ ἐφεσηκότος τῷ ἔργῳ] eidem instaret operi.

Alexander ipse premebat; alii tripylum versus, quâ Macedones eruptionem minime exspectabant. Nonnulli faces machinis immittunt, aliaque fomenta, quæ incendium augere atque amplificare possint: Macedonibus contra acriter proruentibus, atque ex turribus ingentia saxa & tela in eos torquentibus, facile in fugam acti, & in urbem repulsi sunt; tantoque major ibi strages edita est, quanto plures maioreque audaciâ excurrerant. Nam qui manus cum Macedonibus conseruerant, cæsi sunt: alii juxta muri ruinam, quum & transitus angustior esset quam ut tantæ multitudini sufficeret, & strages ipsius muri difficilem ascensum faceret. Iis vero qui tripylum versus excurrerant, obviam ivit Ptolemæus regius corporis custos, Addæi & Timandri simul agmen secum ducens & nonnullos expeditos, qui etiam ipsi facile oppidanos represserunt. Quibus hoc præterea in recessu infortunii accidit, ut iis per angustum pontem, quem su-

ανδρος ἐπετέτακτο· τῶν δὲ κατὰ τὸ
τρίπυλον, ἧ οὐδὲ πάνυ τι προσδεχόμενοι
τοῖς Μακεδόσιν ἦν. Καὶ οἱ μὲν
δοῦναι τὰς ταῖς μηχαναῖς ἐνέβαλλον,
καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τὸ ἐξάψαι τὰ φλόγα
καὶ ἐπὶ μέγα προκαλέσασθαι. Τῶν
δὲ ἀμφ' Ἀλέξανδρον αὐτῶν τε ἐμβαλλόντων ἐς αὐτοὺς ἐρριμμένος, καὶ
ταῖς μηχαναῖς ἀπὸ τῶν πύργων λίθων
τε μεγάλων ἀφιεμένων, καὶ βέλων
ἐξακοντιζομένων, οὐ χαλεπῶς ἀπε-
σφάφησαν τε καὶ ἔφυγον ἐς τὴν πό-
λιν· καὶ φόρος ταύτῃ οὐκ ὀλίγος ἐγένετο,
ὅση πλείους τε καὶ ἔτι μείζους
τῇ τόλμῃ ἐξέδραμον. Οἱ μὲν γὰρ,
εἰς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μακεδόσιν,
ἀπέθανον· οἱ δὲ, ἀμφὶ τῇ τείχει τῇ
καταπεπτηκῆτι, σφοδρώτερας τε ἢ κατὰ
τὸ πλῆθος αὐτῶν τῆς παρόδου οὐσίας,
καὶ τῶν κατερρημμένων τοῦ τεύχους
χαλεπὴν τὴν ὑπέρβασιν αὐτοῖς παρε-
χόντων. Τοῖς δὲ κατὰ τὸ τρίπυλον
ἐκδραμεῦσιν ἀπῆρτα Πτολεμαῖος ὁ
σωματοφύλαξ ὁ βασιλικὸς, τὴν τε
Ἀδδαίου καὶ Τιμάνδρου ἄμα οἱ τά-
ξιν ἄγων καὶ ἔσιν οὓς τῶν ψιλῶν.
Καὶ οὗτοι οὐδὲ αὐτοὶ χαλεπῶς ἐτρέ-
ψαντο τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. Ἐνέβη
δὲ καὶ τούτοις ἐν τῇ ἀποχωρήσει κα-
τὰ σπῆν γέφυραν τὴν ἐπὶ τῆς τά-
φρου πεποιημένην φεύγουσι, τὴν
τε

τρίπυλον] Locī nomen prope Halicarnassum. Ortelius, Vulcanius, Freinsheimius & Blanckardus opinati sunt, Tripylon esse quempiam ipsius urbis locum, a tribus portis nomen habentem, quos refutat Gronovius.

προσδεχόμενοι ἦν] exspectantibus erat, i. e. exspectabant Sic Tacit. Agric. 18, 2. quibus bellum volentibus erat. Hist. 3, 43, 3. ceteris remanere, & in verba Vespasiani adigi volentibus fait.

4. Οἱ μὲν γὰρ εἰς χεῖρας ἐλθόντες] Alios quidem aut in conflictu cecidisse, alios vero in recessu ad murum.

τε γέγονεν αὐτὴν ὑπὸ πλεόνους ξυν-
 τρήσε, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐς τὴν
 τάφρον ἐμπετόντας, τοὺς μὲν ὑπὸ
 σφῶν καταπατηθέντας διαφθαρή-
 ναι, τοὺς δὲ καὶ ἄνωθεν ὑπὸ τῶν Μα-
 κεδόνων βαλλομένους. Ὁ πλείστος δὲ 7
 σφῶν περὶ ταῖς πύλαις αὐταῖς ξυν-
 ἔειπεν ὅτι ἡ ξύγκλεισις τῶν πυλῶν,
 φερέ τε καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ γένο-
 μένη, δεισάστων μὴ συνεισπέσαιεν
 τοῖς φεύγουσιν ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ
 Μακεδόνες, πολλοὺς καὶ τῶν φίλων
 τῆς πόλεως ἀπέκλεισεν, οὓς πρὸς αὐ-
 τοὺς τοῖς τέχεσιν οἱ Μακεδόνες διέ-
 φθειραν. Καὶ παρ' ὀλίγον ἦκεν ἑλᾶ- 8
 ναι ἡ πόλις, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος ἀνε-
 κάλεστο τὸ φάτευμα, ἔτι διασω-
 σαι θέλων τὴν Ἀλικαρνασσὸν, εἴ τι
 φίλων ἐδόκειν ἐκ τῶν Ἀλικαρνασ-
 σέων. Ἀπέβησαν δὲ τῶν μὲν ἐκ τῆς 9
 πόλεως ἐς χιλίους, τῶν δὲ ξὺν Ἀ-
 λεξάνδρῳ ἑμφί τοὺς τεσσαράκοντα,
 καὶ ἐν τούτοις Πτολεμαῖός τε ὁ σω-
 ματοφύλαξ, καὶ Κλέαρχος ὁ τοξ-
 ῆγος, καὶ Ἀδδαῖος χιλιάρχος·
 οὗτοι καὶ ἄλλοι τῶν οὐκ ἡμελημέ-
 νων Μακεδόνων.

XXIII. Ἐπεὶ δὲ ξυνελθόντες 1
 οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, Ὀροντο-
 βάτης τε καὶ Μέμνων, καὶ ἐκ τῶν
 παρόντων γινώτες σφῶν τε οὐ δυνα-
 μέους ἐπιπολὺ ἀντέχειν τῇ πολιορ-

pra fossam duxerant, fugien-
 tibus, ponte præ multitudine
 incumbentium rupto, a-
 lii in fossam prolapsi, alii a
 suis proculcati, alii à Mace-
 donibus ex alto telis icti per-
 ierint. Plurima autem cæ-
 des ad portas ipsas edita est:
 quod præ nimio metu præ-
 propere ac parum tempesti-
 ve clausæ fuissent. Veriti e-
 nim ne fugientibus implici-
 ti Macedones una in urbem
 irruerent, multos ex suis
 excluderunt, qui à Macedo-
 nibus ad ipsa moenia cæsi
 sunt. Parumque aberat quin
 urbs ipsa caperetur, nisi A-
 lexander receptui cani jus-
 sisset, conservandæ adhuc
 urbis cupidus: si Halicarnas-
 sei aliquod compositionis
 invitamentum præbuis-
 sent. Ex oppidanis circiter mille
 cæsi: ex Macedonibus fere
 quadraginta: atque in his
 Ptolemæus corporis custos,
 & Clearchus sagittariorum
 dux, & Addæus chiliarcha,
 aliique non obscuri nominis
 Macedones.

XXIII. Posthæc Oronto-
 bates & Memnon ceterique
 Persarum duces è re præsen-
 ti satis intelligentes se non
 posse multo tempore obsi-
 dionem sustinere, & muros
 par-

7. τῶν φίλων] Optimus & alii φίλων. Gronov.
 CAP. XXIII 1. ξυνελθόντες] cum convenissent, ad consultandum Orontobates
 & Memnon. De aliis ducibus nihil in Græco exstat.
 ἐκ τῶν παρόντων] Eodem modo ex præsentibus dicit Curtius 4, 12, 17. Nec quid-
 quam ex præsentibus tantis visum est, quam eodem loco casta παρῶντες.

partim jam dirutos, partim labefactatos cernentes, ple-
rosque etiam militum in ex-
cursionibus aut caesos aut
vulneribus inutiles ad pu-
gnam factos: re accuratius
perpensâ, subsecundam noc-
tis vigiliam turrim ligneam,
quam adversus hostium ma-
chinas construxerant, & por-
ticus, in quibus tela eorum
reposita erant, incendunt:
ædibus etiam muro proximi-
s ignem injiciunt, quæ ce-
leriter igne concepto, quum
& ex porticibus turrique
flamma vento agitata acce-
deret, late fuderunt incen-
dium. Oppidanorum vero
alii in arcem ejus insulæ, alii
in Salmacidem arcem ita
vocatam, sese receperunt.
Quæ quum Alexander ex
transfugis qui ex eâ clade
venerant cognovisset, ipse-
que ingentes ignes cerne-
ret, tametsi jam intempesta
nox esset quum id fieret, ni-
hilominus tamen inmissis
Macedonibus, eos qui ur-

κίᾳ, καὶ τοῦ τείχους τὸ μέν τι κατα-
πεπτικῶς ἤδη ὄρῳντες, τὸ δὲ κατα-
σεσεισμένον· πολλοὺς δὲ τῶν στρα-
τιωτῶν ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς, τοὺς μὲν
διεφθαρμένους, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ
2 τετρωθῆαι ἀπομάχους ὄντας· ταῦ-
τα ἐν νύξῃ λαβόντες, ἀμφὶ δευτέραν
φυλακὴν τῆς νυκτὸς τὸν τε ξύλινον
πύργον, ὃν αὐτοὶ ἀντήκοδόμησαν
ταῖς μηχαναῖς τῶν πολεμίων ἐμπι-
πράσι, καὶ τὰς σοᾶς ἐν αἷς τὰ βέλη
3 αὐτοῖς ἀπέκειτο. Ἐνέβαλον δὲ καὶ
ταῖς οἰκίαις πῦρ ταῖς πλησίον τοῦ
τείχους· τῶν δὲ καὶ προτήψατο ἡ
φλόξ, ἀπὸ τε τῶν σοῶν καὶ τοῦ πύρ-
γου πολλὴ ἐπενεχθεῖσα, καὶ τὸ
καὶ τοῦ ἀνέμου ταύτῃ ἐπιφέροντος·
αὐτῶν δὲ οἱ μὲν ἐς τὴν ἄκραν τὴν ἐν
τῇ νήτῳ ἀπεχώρησαν, οἱ δὲ ἐς τὴν
Σαλμακίδα ἄκραν οὕτω καλουμέ-
4 νην. Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὡς ἐξηγγέλθη
ταῦτα πρὸς τινων αὐτομολησάντων
ἐκ τοῦ ἔργου, καὶ τὸ πῦρ πολὺ
καθεώρα αὐτὸς, καὶ τοὶ ἀμφὶ μέσας
πρὸς νύκτας ἦν τὸ γιγνόμενον· ὃ δὲ
καὶ ὡς ἐξαγαγὼν τοὺς Μακεδόνας,
τοὺς

3. τῶν δὲ καὶ προσήψατο ἡ φλόξ,] *quasdam vero etiam comprehendit flamma, & ex porticibus & ex turri plurima illata, vento etiam nonnihil illuc ferente. Nempe rectis muro vicinis Perla ipsi subjecerant ignem; quasdam vero domus a mœnibus remotiores flamma sponte sua invasit, porticibus turrique late fundentibus incendium, vento etiam adjuvante. Oī δὲ autem pro quibusdam dici notissimum est. Sic 1, 5, 2 2, 1, 3. & Matth. XVII. 17. ad quem locum exempla ex Xenophonte auctissimus.*

αὐτῶν δὲ οἱ μὲν] *Perla nimirum, nec non mercenarii; uti mox ipse Arrianus expr anat 5.*

ἐς τὴν ἄκραν τὴν ἐν τῇ νήτῳ ἀπεχώρησαν] *Gronovius legendum conjicit ἐς τὴν Ἀρκονήσιν ἀπεχώρησαν, citatque eam in rem Strabonem lib. XIV. qui Arconucium non procul ab Halicarnasso sitam narrat.*

Σαλμακίδα] *Arcis hoc Halicarnassæ nomen, inditum a fonte, qui ibi est, vulgarissimæ famæ. Vitr. 2, 8. cit. Freinsb. Suppl. 2. 10, 21.*

4. ἀμφὶ μέσας πρὸς νύκτας] *πρὸς ἐνδιάμεσον ferme, circiter.*

τῶν μὲν ἔτι ἐμπικράντας τὴν πό-
λιν ἔπειθεν, ὅσοι δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις
καταλαμβάνοντο τῶν Ἀλικαρνα-
σέων, τούτους δὲ σῶζειν παρήγγει-
λεν. Ἦδη τε ἡὺς ὑπέφαινε, καὶ 5
κατιδὼν τὰς ἄκρας ἃς οἱ τε Πέρσαι
καὶ εἰ μισθοφόροι κατειλήφесαν,
τέλει μὲν ἀπέλγειν πολιορκεῖν, τρι-
βήν τε ἐπινοῶν οὐκ ὀλίγην ἔτεσθαι
εἰ ἡφ' αὐτὰς τῇ φύσει τῶν χωρίων,
καὶ ὅτι παρὰ μέγα εἶναι ἐξελόντι οἱ
τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαν. Θάψας δὲ 6
τοὺς ἀποθνήσκοντας ἐν τῇ νυκτὶ, τὰς
μὲν μηχανὰς ἐς Τράλλεις ἀπαγα-
γεῖν ἐκέλευσε τοὺς ἐπ' αὐταῖς τε-
ταγμένους. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν 7
εἰς ἑσπέρην κατεσκάψας, αὐτῆς τε
ταύτης καὶ τῆς ἄλλης Καρίας Φυ-
λακὸν ἐγκαταλιπὼν, ξένους μὲν
πρὸς τριπυλίου, ἱππεῖς δὲ ἐς
διαποσίους, καὶ Πτολεμαῖον ἡγε-
μόνα αὐτῶν, ἐπὶ Φρυγίας ἐπέλεγε-
το· τῆς δὲ Καρίας συμπαύσης σα- 8
τραπείῃς ἔταξεν Ἄδαν, θυγατέρα
μὲν Ἐκατόμου, γυναῖκα δὲ Ἰδριέως,
ὃς καὶ ἀδελφὸς αὐτῇ ὢν, κατὰ νό-
μον τῶν Καρῶν ξυνήκει. Καὶ ὁ μὲν 9
Ἰδριεύς τελευτῶν ταύτῃ ἐπέτρεψε
τὰ πράγματα, νομισμένον ἐν τῇ
Ἀσίᾳ ἔτι ἀπὸ Σεμιράμεως, καὶ γυ-
ναικας ἄρχειν ἀνδρῶν. Πηξίδαρος 10

bem incendebant, trucidari
jubet: iis vero qui intra tec-
ta inventi essent, parci. Il-
lucescente porro aurorā,
contemplatus arces quas
Persæ pariter & mercenarii
occupārant, eas nequaquam
obsidendas esse statuit: tum
quod multum temporis ob
locorum naturam sibi peri-
tuum esset, quodque non
magnimomenti essent, post-
quam ipse totam urbem e-
vertisset. Mortuis itaque
noctu sepultis, machinarum
præfectos ut eas in Tralles
avehant jubet. Ipse urbem
solo adæquavit: eique & re-
liquæ Cariae præsidio impo-
sito, exterorum peditum
trium millium, equitum du-
centorum, ac Ptolemæo iis
præfecto, in Phrygiam mo-
vit. Satrapatum totius Ca-
riæ Adæ tribuit. Hecatombi
filia hæc erat, Hidriei soror:
qui quum frater ejus esset,
Carum tamen lege etiam
uxor erat. Hidrieus porro
moriens regni administratio-
nem ei reliquerat. Usitatum
enim erat in Asiâ jam inde à
Semiramide, ut & virorum
uxores regnent. Eam Pexo-
darus regno ejecerat, sum-
mam rerum potestatem usur-
pans.

ἐν ἐμπικράντας] qui etiam urbem incendebant.

5. ἐξελόντι οἱ τὴν πόλιν ἤδη πᾶσαν.] postquam exstirpasset ipse urbem jam totam.
Nondum enim eam evertebat.

8. κατὰ νόμον τῶν Καρῶν ξυνήκει.] Vertendum erat: Carum tamen lege etiam ma-
ritis erat, non vero uxoris. Συγκαίῃς enim de maritis dicitur. Vide I Petr. III. 7.
Rectius Blanckardi editio: Carum tamen lege eandem & uxorem sibi conjunctis.

9. καὶ γυναῖκας ἄρχειν ἀνδρῶν.] Eundem verborum ordinem & in latino reti-
nendum puto, reddendumque: ut & femina imperent viris. Neque sine causa

pans. Orontobates autem Carum regnum à rege missus tenebat, utpote Pexodari gener. Ada vero unicam in Cariâ eamque munitissimam urbem, Alinda nomine, tenebat. Hæc Alexander Cariam cum exercitu ingresso obviam profecta, Alinda ei tradit, eumque sibi in filium adoptat. Alexander Alinda ei custodienda reliquit, & filii nomen non aspernatur. Porro deletâ Halicarnasso, quum totâ Cariâ potitus esset, totius provinciæ imperium illi detulit.

XXIV Post hæc quum ex Macedonibus qui secum militabant, nonnulli paulo ante expeditionem uxores duxissent, etiam horum res Alexander minime negligendas existimavit. Itaque iis ex Cariâ dimissis, hybernandi in Macedoniâ cum uxoribus potestatem facit, Ptolemæo Seleuci filio uno ex regiis corporis custodibus, iis præfecto : ex duci-

δὲ τὴν μὲν ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς· αὐτὸς δὲ κατέχευε τὰ πράγματα. Ὀροντοβάτης δὲ τὴν Καρίαν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως πεμφθεὶς εἶχε, γαμβρὸς δὲ Πηξοδάρου. Ἄδα δὲ Ἀλινδα μόνον κατέχευε, χωρίον τῆς Καρίας ἐν τοῖς ὀχυρώτατον, καὶ ἐσβαλόντι Ἀλεξάνδρῳ ἐς Καρίαν, ἀπὴντα, τὰ τε Ἀλινδα ἐνδιδούσας, καὶ παῖδά οἱ τιθεμένη Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλέξανδρος τὰ τε Ἀλινδα αὐτῇ ἐπέτρεψε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παιδὸς οὐκ ἀπηξίωσε, καὶ ἐπειδὴ Ἀλικαρνασσὸν τε ἐξεῖλε, καὶ τῆς ἄλλης Καρίας ἐπεκράτησεν, αὐτῇ ἄρχην ἀπάσης ἔδωκε.

XXIV. Τῶν Μακεδόνων δὲ τῶν συνεστρατευμένων Ἀλεξάνδρῳ, ἦσαν αἵ μὲν πρὸ τῆς ἀρετῆς γεγενημένοι· καὶ τοῦτον ἔγνω οὐκ ἀμελητέα εἶναι οἱ δὲ Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκπέμπει γὰρ αὐτοὺς ἐκ Καρίας, διαχειμιάζοντας ἐν Μακεδονίᾳ ἅμα ταῖς γυναῖξιν· ἐπιτάξας αὐτοῖς Πτολεμαῖον τὸν Σελεύκου, ἵνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν, καὶ τῶν στρατηγῶν, Κοῦν τε τὸν

Πολε-

originem hujus moris rerum gestarum narrationi immiscet Arrianus. Nam cum plerisque populis, tum vero Romano, sub cuius ditione fuit Arrianus, adeo ignominiosum habebatur viros feminæ imperio subdi, ut, quibus femina dominetur, eos non modo a libertate, sed etiam a servitute degenerare judicarent. Tacit. Ann. 12, 40 6. & Germ. 45, 11.

10. Ὀροντοβάτης] intelligendum est, Orontobatem defuncto socero Pexodaro regnum Cariz tenuisse. Idque adeo ex optimo codice producit Gronovius, qui hæc habet. Ἀυτὸς δὲ κατέχευε τὰ πράγματα. Τελωτήσατος δὲ Πηξοδάρου, (sic enim ille) Ὀροντοβάτης τῇ Καρίᾳ &c.

11. ἐν τοῖς ὀχυρώτατον] idem hoc esse puto, ac si scripsisset : ἐν τοῖς μέγιστα ὀχυρόν, μανίτικον ἱερὸν &c. Vide 7, 13, 11. Sic Plato ep. 10. αἰεὶ Δίονος ἐν τοῖς μέγιστα ὑπαίον εἶναι σε, ἀπὸ τοῦ Δίονος ἀμίκτου ἱερῆς esse.

CAP XXIV. 1. Τῶν Μακεδόνων δὲ] Opt. MS. cum duobus aliis defectam orationem sanant ita : Τῶν Μακεδόνων δὲ ὅσοι οἱ συνεστρατευμένοι Ἀλεξάνδρῳ ὄντι ποσὶ.

Πολυκράτους καὶ Μελέαγρον
τὸ Νεoptoleμίου, ὅτι καὶ αὐτοὶ
τῷ πολέμῳ ἦσαν· προσάξας,
ἐπειδὴ αὐτοὶ τε ἐπανήκσι, καὶ
ταῖς μετὰ σφῶν ἐκπεμφθέντας
ἐπαγγέλλοι, καταλέξαι ἰπ-
τίας τε καὶ πεζοὺς ἐκ τῆς χώρας
ἰσως πλείους. Καὶ τῷ ἔργῳ 3
τότῃ, ἔπερ τινὶ ἄλλῳ, εὐδοκί-
μῃ παρὰ Μακεδόσιν Ἀλέξαν-
δρος. Ἐπεμψε δὲ καὶ Κλέανδρον
τὸν Πηλεποκράτους ἐπὶ ξυλλο-
γῇ στρατιωτῶν εἰς Πελοπόννητον.
Παρμενίῳ δὲ πέμπει ἐπὶ Σάρ- 4
δεσσι, δοὺς αὐτῷ τῶν τε ἐταίρων
ἰπταρχίαν καὶ τοὺς Θητταλοὺς
ἰπτίας καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμά-
χους καὶ τὰς ἀρκέξας ἄγειν· καὶ
πελάεσσι πρῶτα ἀπὸ Σαρδεσίων ἐπὶ
Φρυγίᾳ. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ Λυκίας τε 5
καὶ Παμφυλίας ἦει, ὡς τῆς παρ-
αλίου κρατήσας, ἀσχερεῖον κατα-
στῆσαι τοῖς πολεμίοις τὸ ναυτι-
κόν. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν παρόδῳ 6
Ἰπάρκῃ χωρίῳ ἔχυρον φυλακὴν
ἔχον ξένους μισθοφόρους ἐξ ἐφό-
δου ἔλαβεν· οἱ δ' ἐκ τῆς ἄκρας
ἔκτα ὑπόπλοιοι ἐξῆλθον. Ἐπει- 7
τε εἰσβαλὼν ἐς Λυκίαν, Τελ-
μισσεῖς μὲν ὁμολογίᾳ προσηγέ-
γιντο περὶ τὰς δὲ τὸν Ἰάνθον πο-
ταμόν, Πίναρα καὶ Ἰάνθον τὴν
πέλιν καὶ Πάταρα ἐνδοθέντα ἔλα-
βεν, καὶ ἄλλα ἐλάττω πόλιστα
ἐς τριάκοντα. Ταῦτα κατα- 8
στράξας ἐν ἀκμῇ ἤδη τοῦ χειμῶ-
τος, ἐς τὴν Μιλυάδα καλουμένην

bus vero copiarum, Cæno Po-
lemocratis filio, & Meleagro
Neoptolemi filio, (quod etiam
hi recens uxores duxerant)
adjunctis: imperatque ut quum
ipsi reverterentur, & eos qui
una dimissi erant reducerent,
equitatum ac peditatum, quam
maximum possent, ex eâ re-
gione conscriberent. Quo qui-
dem facto, si quo unquam,
magnam sibi Alexander apud
Macedones laudem compara-
vit. Cleandrum autem Pole-
mocratis filium ad militem
conscribendum in Peloponne-
sum, Parmenionem Sardes mi-
sit, datâ huic amicorum equi-
tum præfectura: utque Thes-
salos equites aliosque auxilia-
rios, & plaustra ducat, atque
Sardibus in Phrygiam proce-
dat, jubet. Ipse in Lyciam &
Pamphyliam tendit, ut oris
maritimis in potestatem red-
actis, classem hostium inuti-
lem ipsis efficiat. Ac primo qui-
dem ex itinere Hyparna oppi-
dum munitum, quodque ex-
terum militem mercenarium
præsidio habebat, primo ac-
cessu cepit. Exteri enim qui
arcem tenebant, fide datâ ex-
iere. Deinde Lyciam cum ex-
ercitu ingressus, Telmisseo
pactis sibi conciliavit. Trans-
misso inde Xantho flumine Pi-
nara & Xanthum urbem & Pa-
tara deditione accepit; aliaque
minora oppida circiter xxx.
His rebus gestis mediâ hyeme,
in Milyada regionem ita voca-
tam movet, quæ quidem ma-
joris

joris Phrygiæ pars, sed magno rege ita jubente, Lyciæ contributaria est. Eo loci Phaselitarum legati venerunt, amicitiam petentes, aureâque coronâ Alexandrum coronaturi: neque pauci ex inferiore Lyciâ legatos, qui de fœdere ineundo tractarent, miserunt. Alexander Phaselitis & Lyciis, ut urbes iis qui ad hoc missi essent tradant, imperat. quæ quidem omnes traditæ fuerunt. Ipse paulo post in Phaselitas profectus, una cum ipsis castellum quoddam munitum, quod Pisidæ in eorum regione exstruxerant, expugnat: unde barbari excurrentes, Phaselitas agrum colentes multis damnis afficiebant.

XXV. Interea dum apud Phaselitas est Alexander, nuntium affertur Alexandrum Aëropi filium ejus vitæ insidiari, quum alioqui ex amicis esset, & tum temporis Thessalico equitatu præesset. Erat hic Alexander Heromenis & Arrabæi frater, qui necis Philippi conscii fuerant. Et tum quidem

χώραν ἐσβάλλει, ἥ ἐστι μὲν τῆς μεγάλης Φρυγίας, ξυνετέλει δὲ ἐς τὴν Λυκίαν, τότε αὐτῶς ἐκ βασιλέως μεγάλου τεταγμένον. Καὶ ἐνταῦθα Φασηλιτῶν πρέσβεις ἦκον περὶ Φιλίας τε καὶ χρυσῶ σεφάνῃ σεφάνῳ· σαι Ἀλέξανδρον, καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπικηρυκευόμενοι ἐπρέσβευον Λυκίαν τῶν κάτω οἱ πολλοί. Ἀλέξανδρος δὲ Φασηλίτας τε καὶ Λυκίους παραδόναι τὰς πόλεις τοῖς ἐπὶ τούτῳ σελλομένοις ἐκέλευτε, καὶ παρεδόθησαν ξύμπασαι. Αὐτὸς δὲ ὀλίγον ὕψους ἐς τὴν Φασηλίδαν παραγενόμενος, συνεξαίρει αὐτοῖς Φρούριον ὄχυρόν ἐπιτετειχισμένον τῇ χώρᾳ πρὸς Πισιδῶν· ὅθεν ὁρμήμενοι οἱ βάρβαροι πολλὰ ἔβλαπτον τῶν Φασηλιτῶν τοὺς τὴν γῆν ἐργαζομένους.

XXV. Ἐτι δὲ αὐτῷ περὶ τῆς Φασηλίδας ὄντι ἐξαγγέλλεται Ἀλέξανδρον αὐτῷ τὸν Ἀερόπου ἐπιβουλεύειν, τὰ τε ἄλλα τῶν ἐταίρων ὄντα, καὶ ἐν τῷ τότε Θεσσαλίῳ τῆς ἵππου ἄρχοντα. Ἦν μὲν δὴ ὁ Ἀλέξανδρος αὐτὸς ἀδελφὸς Ἡραμένους τε καὶ Ἀρραβαίου τῶν ξυεπιλαβόντων τῆς σφαγῆς τῆς Φιλίας.

8. ξυνετέλει] Non mutanda erat imperfecti significatio. Mox enim sequitur τότε, quod presenti temporis non convenit.

9. καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν] Ordo & sententia verborum est: & plerique ex Lyciâ inferiore mittentes legatos agebant de iisdem rebus, de quibus nempe Phaselitæ. Nam primo conjungenda sunt ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπρέσβευον, sicut I, 29, 10. τότε ἦκον ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρεσβευόμενοι. Deinde uti loco jam citato πρεσβύεσθαι est in legatione quippiam agere, ita hic πρεσβύεσθαι est per legatum agere, itaque I, 5, 3.

11. συνεξαίρει αὐτοῖς] Hæc Freinshemius ita παραφράζει. Suppl. 2, 11, 4. Ορμηνύοντες αὐτοῖς (Phaselitæ) tam maxime validum præsidium, quod in ipsorum diuina Pisidæ construxerant, multasque inde iniurias intulerant adcolis. Id adveniens Alexander brevi captum fuit.

CAP. XXV. 2. ξυεπιλαβόντων] qui adjutores fuerant.

ἔπειτα. Καὶ τότε αὐτίαν σχόντα 3
αὐτὸν Ἀλέξανδρος ἀφῆκεν, ὅτι ἐν
πρώτοις τε ἀφίκετο τῶν φίλων παρ
αὐτὸν, ἔπειδὴ Φίλιππος ἐτελεύτη-
σε, καὶ τὸν θάρακα συνενδύς, συνη-
παύθησεν αὐτῷ εἰς τὰ βασίλεια·
ἵκων δὲ καὶ ἐν τιμῇ ἀμφ' αὐτὸν 4
ἦν, κρατηγόν τε ἐπὶ Θράκης σεί-
λας καὶ ἔπειδὴ Κάλας ὁ τῶν Θετ-
ταλῶν ἵππαρχος ἐπὶ σατραπείᾳ ἐξ-
ετίμηθη, αὐτὸν ἀπέδειξεν ἄρχειν
τῆς Θεσσαλικῆς ἵππου. Τὰ δὲ τῆς 5
ἐπιβουλῆς ἐξηγγέλθη ὥδε. Δα-
ρίος, ἐπειδὴ Ἀμύντας αὐτομολή-
σας πρὸς αὐτὸν, λόγους τέ τινας
καὶ γράμματα παρὰ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου τούτου ἐπέμισε, καταπέμπει
ἐπὶ Κάλας τὸν Ἀσιωτὴν ἄνδρα Πέρ-
σιν τῷ ἀμφ' αὐτὸν πριστῶν· πρόφα- 6
σιν μὲν, παρὰ Ἀτιζύν τὸν Φρυ-
γίας σατράτην, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τῇ
Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ συνεσόμενον, καὶ
τίς τις δόσαντα, ἦν ἀποκτείνῃ βα-

in culpâ quum esset, Alexan-
der eum dimiserat, quod
primus amicorum post Phi-
lippi obitum ad se venisset,
& thorace indutus eum in
regiam comitatus esset: post-
ea vero multis honoribus
affectum sibi adjunxerat, du-
cemque copiarum in Thra-
ciam miserat, & Cala Thes-
salici equitatus præfecto ad
satrapiam missio, hunc Thes-
salis equitibus ducem dede-
rat. Insidiarum vero ratio
ita instituta fuisse narratur.
Darius acceptis per Amyn-
tam transfugam ab hoc A-
lexandro mandatis & literis,
Asiensem hominem Periam,
cui plurimum fidebat, ad
maritimam oram mittit,
prætextu quidem legationis
ad Atizyem Phrygiæ satra-
pam: re verâ autem, ut A-
lexandrum hunc adiret, fi-
demque faceret, si regem
Alex-

3. ἐν πρώτοις] inter primos amicorum. Facius. Nam id certe verba græca decla-
rant; licet idem dicatur primus Alexandrum regem satulasse, Curt. 7, 1, 6. Just.
11, 2, 2. Vid. Gronov.

4. ἐπὶ σατραπείᾳ] Phrygiæne, 2, 4, 1. an alterius regionis? cum eo quidem
tempore Atizyes videatur Phrygiæ præfuisse, mox 6. Querant id alii, quibus
res est tanti.

5. Τὰ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς] Insidiarum vero ratio renuntiata sive detecta est ita. Εὐ-
δοκῶ modo ἐξηγγέλλει usurpatur, 1, 5, 2. οἱ δὲ τὴν Ἀνταριάτας ἐπιβουλεύσας αὐτῷ
κατὰ τὴν πορείαν ἐξηγγέλλον. Quidam autem Antariatas ipsum in itinere adorturos
ἀποκτείναντες. Existat præterea idem verbum h. c. 13. 1, 10, 1. 1, 17, 10. nullibi
apud Polyb. p. 1411. L. penult. de rebus dudum factis, quæque litera-
rum monumentis ad posteros sunt transmissæ, sed de instantibus aut futuris,
quæ vel sermone vel epistolis perferuntur. Ita δὲ Xenoph. ἐξηγγέλλει δὲ θάνατος,
de morte periculis allatus est.

αὐτομολήσας πρὸς αὐτὸν] MSS. omnes, etiam Veneta ac Basilicæ editio παρ
αὐτὸν Gronov.

ἐπέμισε] Blanckardus venit: postquam Amyntas transfuga ab hoc Alexandro man-
data & literas acceperat. Oportebat attulisses. Nam κομίζων est afferre, non acci-
pere. Sic mox 13. & 2, 14, 1. Bene igitur Vulcanius sententiam expressit.

6. ἦν ἀποκτείνῃ] Alii ἢ ἀποκτείνῃ. Gronov.

Alexandrum interficeret, Macedoniae regnum & mille insuper auri talenta se illi daturum. Sed Asitines à Parmenione comprehensus, causam suae legationis examinatus explicavit. Parmenio illum cum custodiâ ad Alexandrum mittit, qui eadem ex illo cognoscit. Convocatis autem amicis, quid de Alexandro statuendum sit, consultat. Amicis visum est, neque initio consule factum fuisse, quod praestantissimum equitatum homini non fido commisisset: & nunc celeriter illum de medio tollendum, priusquam conciliatis Thessalorum animis res novas una cum iis moliretur. Prodigium etiam recens timorem ipsis adjecit. Alexandro enim adhuc Halicarnassum obsidente, & sub meridiem quiescente, ferunt hirundinem dormientis caput circumvolitasse magnos garritus edentem, & modo in hoc, modo in illud lectuli latus infedisse, turbulentius quam illius avis consuetudo fert, canentem. Ipsum præ

σιλία Ἀλέξανδρον, αὐτὸν βασιλεὺς καταστῆσαι τῆς Μακεδονίας, καὶ χρυσίου ἑτάλαντα πρὸς τῇ βασιλείᾳ ἐπιδόσθαι χίλια. Ὁ δὲ Ἀσιτινὴν ἄλous πρὸς Παρμενίωνα, ταῦτ' εἰπὲν ἀνακρινόμενος ὅν ἔντεκα ἐπεσάλη· καὶ τοῦτον αὐτίκα ἐν φυλακῇ πέμπει παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ πυνθάνεται ταῦτα αὐτοῦ Ἀλέξανδρος. Συναγαγὼν δὲ τοὺς φίλους, βουλὴν προὔτειν ὅ, τι χρὴ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γινῶναι. Καὶ ἐδίδκει τοῖς ἐταέροις μήτε πάλαι εὖ βεβουλευσθαι, τὸ κράτιστον τοῦ ἱππικοῦ ἀνδρὶ οὐ πικρῇ ἐπιτρέψας, νῦν τε χρῆναι αὐτὸν κατὰ τάχος ἐκποδὴν ποιέσθαι, πρὶν καὶ ἐπιτηδεϊότερον γινόμενον τοῖς Θετταλοῖς, ξὺν αὐτοῖς τι νεώτερίσαι. Καί τι καὶ θεῖον ἐφόβει αὐτούς. Ἐγὼ γὰρ πολιορκεῖντος αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσὸν, ἀπαπαύεσθαι μὲν ἐν μετημβρίᾳ, χελοδὸνα δὲ πέτεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρίζουσαν μέγας, καὶ τῆς εὐνῆς ἄλλη καὶ ἄλλη καθίζειν, θορυβωδέερον ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄδουσιν. Τὸν δὲ, ὑπὸ καμῆτου ἐγερθῆναι μὲν ἀδυνάτως εἶχειν ἐκ τοῦ ὕπνου, ἐνοχλούμενον δὲ πρὸς τῆς Φωγῆς, τῇ χειρὶ οὐ βαρέως ἀπο-

7. Ὁ δὲ Ἀσιτινὴς] Optimus liber hæc sic exhibet Ὁ δὲ Ἀσιτινὴς ἄλous πρὸς παρμενίωνα λόγῳ πρὸς παρμενίωνα, ὅν ἔντεκα ἀπεσάλη. Καὶ τῦτον ἐν φυλακῇ πέμπει παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ πυνθάνεται ταῦτα παρ' αὐτῷ Ἀλέξανδρος. Nec debet admirationi esse tertia repetitio illius nominis in adeo paucis verbis, quum mox idem fiat, estque hæc simplicitas styli in hoc auctore. Gronovius. Quod vero idem Gronovius annotat, in duobus libris haberi ἄλous πρὸς παρμενίωνα, bene græcum id est, notatque, *carpiturum eum dactylum fuisse ad Parmenionem*. Ita enim Xenophon Hist. Græc. lib. 1. p. 335. γράμματα ἐάλωσαν ἐς Ἀθήνας. *Listra intercepta atque Athenas perlatæ sunt*. Et in Nostro infra 2, 11, 7 πρὸς Ἀλέξανδρον αἰλῶναι. Vide Aëtio. Apost. XIII. 24.

9. πίττεσθαι] MS. ὅρι. *σπινθίσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρίζουσαν μέγας*. Gronov.

ἀποφύγειν τὴν χειρὸν· τὴν δὲ τοῦτον ἄρα δεῖσθαι ἀποφυγεῖν πληῖστον, ὥς τε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καθημένην, μὴ πρὸς αὐτὴν ἀνέβαιναι, πρὶν παντὶ λατρεῖν ἑρπύλαι Ἀλέξανδρον. Καὶ Ἀλέξανδρος οὐ φαῦλον ποιήσας τὸ τῆς χειρὸς, ἀνεκοίνωσεν Ἀριστάνδρῳ τῷ Τελμισσέϊ μέντε Ἀριστάνδρῳ δὲ, ἐπιβουλὴν μὲν αὐτῷ τοῦ τῶν Φίλων σημαίνεσθαι αὐτῷ ὅτι σημαίνεσθαι δὲ, καὶ ὅτι καταφανὲς ἔσται. Τὴν γὰρ χειρὸν, σίντροφόν τε εἶναι ὄρνιθα καὶ οὖτοι ὠφέλιμοις, καὶ λάλον μᾶλλον ἢ ἄλλον ὄρνιθα. Ταῦτά 12
 τε αὖ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Πέρσου ξυνθεῖς, τίμωσι ἐς Παρμενίωνα Ἀμφότερον τὸν Ἀλεξάνδρου μὲν παῖδα, ἀδελφὸν δὲ Κρατεροῦ· καὶ ξυμπίπτει αὐτῷ τῶν Περσῶν τοῖς τὴν ὁδὸν ἡγησασμένους. Καὶ 13
 ὁ Ἀμφότερος σολὴν ἐνδύς ἐπὶ ὁδῷ, μὴ γινώσκων εἶναι κατὰ τὴν ὁδὸν, λαοθάλασσαν ἀφικόμενος παρὰ Παρμενίωνα· καὶ γράμματα μὲν οὐκ ἔχει παρ' Ἀλεξάνδρου (οὐ γὰρ ἔδει γράφειν ὑπὲρ οὐδενὸς τοιούτου ἐμφανές) τὰ δὲ ἀπὸ γλώττης αἰετταλμένα ἐξηγγεῖλε· καὶ οὕτω συλλαμβάνεται ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος, καὶ ἐν φυλακῇ ἦν.

defatigatione à somno excitari non potuisse: sed quum ulterius strepitu suo molesta esset, leviter manu hirundinem repulisse: illam tantum abfuisse ut repulsa avolârit, ut ipsius capiti insidens non prius cantare destiterit, quam Alexander penitus experrectus fuerit. Is prodigium illud non inane esse ratus, Aristandrum Telmissensem vatem consulit: qui insidias Alexandro ab amico quodam strui, portendi respondit. fore tamen ut insidiæ proderentur. Hirundinem enim coalumnâ et amicum hominibus esse, ac præ cæteris avibus garrulam. Vatis itaque responsum cum Persæ dictis conferens, Amphoterum Alexandri quidem filium, Crateri autem fratrem, ad Parmenionem mittit, Pergensibus aliquot, qui itineris duces essent, adjunctis. Amphoterus, habitu illius regionis assumpto, ne in itinere agnosceretur, clam ad Parmenionem pervenit: ac nihil quidem ab Alexandro literarum adfert, (nihil enim hac de re literis committendum iudicarat) sed verbis mandata exponit. atque ita Alexander hic capitur, & custodiæ traditur.

XXVI.

10. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] Nervosus in optimo ac duobus aliis κεφαλῆς αὐτῆς τῆς Αλ. Gronov.

11. ἐν τῷ τῶν φίλων] pro ἐν τῇς. Sic 2, 14, 17.

12. ἐς παρμενίωνα] in optimo exstat ὡς παρμενίωνα Gronov.

13. εἰ γὰρ ἔδει] Neque enim consultum visum fuit quidquam de re hæcmodi scribere scribitur.

XXVI. Alexander ex Phae-
 felide movens, aliquam ex-
 ercitus partem per montana
 Pergas mittit, quā Thraces
 iter monstrarunt, arduum
 quidem, sed compendiosum.
 ipse secus mare per littus
 suos ducit. Via autem hæc
 aliter confici non potest, nisi
 ventis à septentrione flanti-
 bus: austro autem spirante,
 per littus iter impervium fit.
 Tum vero pro vehementi-
 bus austris boreales venti
 exorti, non absque divino
 quodam numine (ut ipse A-
 lexander & qui cum eo e-
 rant interpretabantur) fa-
 cilem ac celerem transitum
 præbuerunt. Ex Pergis pro-
 gressus, obvios habuit lega-
 tos Aspendiorum principes,
 oppida quidem dedentes, at
 ne præsidia imponeret de-
 precantes. Ac de præsidio
 quidem postulata impetrā-
 runt: quinquaginta talenta
 in exercitus stipendia iis im-
 perat, & equos quos tributi
 nomine Dario nutriebant.
 Equos itaque ultra argenti
 summam daturus se polliciti,

XXVI. Ἀλέξανδρος δὲ ἄρ-
 ᾱ ἐκ Φαηλίδος, μέρος μὲν τῆς στρα-
 τίας διὰ τῶν ὁρέων πέμπει ἐπὶ Πέρ-
 γης, ἣ ὁδοπεποιήκεσαν αὐτῷ
 Θράκες, χαλεπὴν ἄλλως καὶ μα-
 κρὰν οὔσαν τὴν παράδοιν· αὐτὸς δὲ
 παρὰ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ αἰγια-
 λοῦ ἦγε τοὺς ἄμφ' αὐτὸν. Ἐξί-
 ταύτῃ ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως, ὅτι μὴ τῶν
 ἀπ' ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων· εἰ δὲ
 νότοι κατέχοιεν, ἀπόρους ἔχει διὰ
 τοῦ αἰγιαλοῦ ὁδοιπορεῖν. Τότε δ' ἐκ
 νότων σκληρῶν, βορέαι ἐπιπνεύ-
 σαντες, οὐκ ἄνευ τοῦ θεοῦ (ὡς αὐτὸς
 τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἐξηγοῦντο)
 εὐμαρῇ καὶ ταχέϊαν τὴν παράδοιν
 παρέσχον. Ἐκ Πέργης δὲ ὡς προ-
 ῆει, ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν
 ὁδὸν πρέσβεις Ἀσπενδίων αὐτοκρά-
 τες, τὴν μὲν πόλιν ἐνδιδόντες,
 Φρουρὰν δὲ μὴ εἰσάγειν δεόμενοι.
 Καὶ περὶ μὲν τῆς Φρουρᾶς πράξασ-
 τες ἀπῆλθον ὅσα ἠξίου· πεντήκοντα
 δὲ τάλαντα κελεύει τῇ στρατιᾷ δοῦ-
 ναι αὐτοῖς ἐς μισθὸν, καὶ τοὺς ἵπ-
 πους οὓς δατμὸν βασιλεῖ ἔτρεφον.
 Οἱ δὲ, ὑπὲρ τε τοῦ ἀργυρίου καὶ
 τοῦ

CAP. XXVI. 1. αἰδοπεποιήκεσαν] ὁδοποιεῖν est viam facere, viam parare, iter bet-
 nere, aditum patefacere. Simillimus locus est 4, 30, 13. ἡ στρατιὰ αὐτῷ αἰδοποιήσε-
 πρὶν ἴσα, ἀπορα ἄλλως ὄντα τὰ σείντη χωρία. Ubi verissime Vulcanius: exercitus
 qui viam faceret, praeparasset. Neque enim aliter ea loca transiri possunt.

χαλεπὴν ἄλλως] Difficilem illam viam fuisse dicit, nisi a Thracibus fuisset
 aperta atque planior facta. Idem enim ἄλλως aliter significat & in loco jam citato.
 & mox 2. Illam autem viam molestiam levabat compendium ejusdem. Vide
 Corp. Nep. Eumen. cap. 8 4. Quamquam Gronovius in codice, quem ubique
 optimum nominat, ἔ ante μακρὰν non haberi testatur.

3. ἐκ νότων σκληρῶν] Recte Vulcanius: pro vehementibus austris. Ita Curtius
 3, 8, 10. castra pro temerario factum. Apertius tamen Facius: post graves notas.
 Ita Iqd. 33, 5. ἐκ τοσούτων κακῶν, post tot mala.

4. αὐτοκράτορες] Πρίσβυς αὐτοκρατόρων est legatus libera potestate, sive verbis Li-
 vianis 38, 8. legatus cum mandatis liberis. De quo verbo copiose Gronovius. Nunc
 plenipotentios vocamus.

τοὺς ἵππους παραδίσειν ξυλόμε-
ται, ἀπὸ λαθόν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ 6
Σύλλῃ φησὶ. εἰσὶ δὲ οἱ Σιδῖται Κυ-
μαῖ ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος· καὶ
οἱ λέγουσιν ὑπὲρ σφῶν τόνδε
τὸν λόγον· ὅτι ὡς κατῆραν τε ἐς τὴν
γῆν ἐκείνην οἱ πρῶτοι ἐκ Κύμης
ἐλόντες, καὶ ἐπὶ οἰκισμῷ ἐξέ-
βησαν, αὐτίκα τὴν μὲν Ἑλλάδα
γλῶτταν ἐξελάθοντο, εὐθὺς δὲ βάρ-
βαρον φωνὴν ἴσαν, οὐδὲ τῶν προσ-
χρίων βαρβάρων, ἀλλὰ ἰδίαν σφῶν,
οὕτω πρὸθεν οὔσαν τὴν φωνήν·
καὶ ἐκ τότε οὕτως κατὰ τοὺς ἄλλους
προσχρίους Σιδῖται ἐβαρβαρίζον.
Καταλυτὴ δὲ φρουρὰν ἐν τῇ Σίδῃ, 7
πρῶτον ἐπὶ Σύλλῳ, χωρίον ὀχυρὸν
καὶ φρουρὰν ἔχον ξένων μισθοφό-
ρων καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιχωρίων βαρ-
βάρων. Ἀλλ' οὔτε τὸ Σύλλιον ἐξ
ἐφ' ὧν αἰτοσχεδίου ἡδυνήθη λα-
βεῖν. Ἐπειτα ἡγγέλη αὐτῷ κατὰ 8
τὴν ὁδόν, τοὺς Ἀσπενδίους, ὅτι
αὐτὸν τῶν συγκειμένων πράξαι ἐ-
θέλων· οὔτε τοὺς ἵππους παρα-
δίσει τοὺς πεμφθεῖσιν, οὔτε ἀπα-
μῆναι τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἐκ
τῆς χώρας ὅτι ἀνασκευασάμενοι ἐς
τὴν πόλιν, τὰς τε πύλας ἀποκε-
λεύουσι τοῖς παρ' Ἀλεξάνδρου,
καὶ τὰ τεύχη ὅπη πεπονηκότα ἦν,
ἐπισκευάζουσι. Ταῦτα πυθόμε-
νος, ἐπὶ Ἀσπένδου ἀνεζεύγνυεν.

discedunt. Alexander inde in
Siden movit: sunt autem Sidi-
tæ Cumæi, ex Cumis Æoliis
oriundi, qui quidem de origi-
ne suâ hujusmodi quippiam
narrant; nimirum majores qui
è Cumis profecti eo appule-
runt, atque in eam regionem
habitandam descenderunt,
repente Græcanicæ linguæ
oblitos fuisse, statimque bar-
baros sonos edidisse: nec qui-
dem illos cum barbaris vicinis
communes, sed ipsis proprios
ac peculiare, quique antea in
usu non fuissent: atque ex eo
tempore Siditas à vicinis bar-
baris distinctos esse. Alexan-
der, relicto apud Siden præsi-
dio, Syllium profectus est,
oppidum munitum, atque
tam externi mercenarii que
militis quam adcolentium
barbarorum præsidio firma-
tum, ita ut repentino insultu
capi non posset. Adhæc in iti-
nere nunciatum est, Aspen-
dios nihil eorum quæ pacta
essent præstare, neque equos
tradere iis qui ad eos recipi-
endos missi erant neque pecu-
niam numerare velle, sed re-
bus suis ex agro in urbem vec-
tis, portas iis qui ab Alexan-
dro venerant præclusisse, &
muros sicubi affecti videban-
tur instaurasse. Quibus rebus
cognitis, Aspendum versus
castra movit.

XXVII.

7. Ἀλλ' ἔτι] *Sed neque capere potuit Syllium.* Ἀλλὰ copulandi vim habet, no-
τα ἵνα εἴπω. Cujus generis exempla Xenophontea collecta dedimus ad Luc.
XVI. 21.

8. ἐπισκευάζουσι.] Non est, cur præsens tempus in præteritum mutetur.

XXVII. Sita est ea urbs 1 magnâ ex parte in asperâ præruptâque rupe, quam Eurymedon fluvius alluit. Erant autem iis circum rupem declivioribus ac planioribus in locis ædificia non pauca, modico muro circumjecto. Simulac vero A- 2 lexandrum mœnibus appropinquantem viderunt, muro ædificiisque, quæ humilioribus in locis inhabitabant, desertis, quod ea tueri se posse diffiderent, in arcem confugiunt. Alexander, ut 3 primum eo cum exercitu pervenit, vacuum murum transgressus, in ædificiis, quæ Aspendii deseruerant, castra locat. Qui quum A- 4 lexandrum præter expectationem imminentem ac sese undique ab exercitu circumfessos viderunt, missis legatis orârunt ut prioribus conditionibus pactio fieret. Alexander, loci munitiōne anim- 5 adversâ, quodque ipse ad longam obsidionem imparatus esset, nihilominus tamen non iisdem conditionibus 6 cum eis convenit: sed ut principes urbis obsides dent, & equos quos antea promiserant tradant, & talento-

XXVII. Ὡς οὖν δὲ τῆς Ἀσπένδου τὰ μὲν πολλὰ ἐπὶ ἄκρῃ ὄχυν καὶ ἀποτόμῳ καὶ παρ' αὐτὴν τὴν ἄκραν ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς ῥέει. Ἦσαν δὲ αὐτοῖς καὶ περὶ τῇ ἄκρῃ τῇ χαμαλῇ οὐκ ὀλίγαι οἰκίαι, καὶ τεῖχος περιβεβλητο αὐταῖς οὐ μέγα. Τὸ μὲν δὲ τεῖχος, αἰεὶ ὡς προτάγοντα Ἀλέξανδρον ὄγνισαν, ἐκλείπουσιν ὅσοι ἐπίκουιν, καὶ τὰς οἰκίας, ὅσας ἐν τῇ χαμαλῇ ἰκνυμένας οὐκ ἐδόκειν διαφυλάξαι δύνασθαι. αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν 3 ξυμφεύγουσιν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀφίκετο ἐν τῇ δυνάμει, εἶσι τοῦ ἐρήμου τεύχους παρελθὼν, καταστρατοπέδευσεν ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς καταλειμμέναις πρὸς τὴν Ἀσπένδιον· οἱ δὲ Ἀσπένδιοι, ὡς εἶδον αὐτὸν τε Ἀλέξανδρον παρ' ἐλπίδα ἦκοντα, καὶ τὸ στρατόπεδον ἐν κίκλησφῶν πάντῃ, πέμψαντες πρέσβεις ἐδέοντο ἐφ' οἷς περ πρότερον ξυμβῆναι. Καὶ Ἀλέξανδρος τό, τε χυρὸν ὄχυρόν ἰδὼν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἐπὶ χρόνιον πολιορκίαν παρασκευασμένος, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς μὲν οὐδὲ ὡς 5 ξυνέβη πρὸς αὐτούς· ἡμέρους δὲ δύναι σφῶν τοὺς δυνατωτάτους ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἵππους, οὓς πρόσθεν ὁμολόγησαν· καὶ ἐκαστὸν τάλαντα,

CAP. XXVII. 1. αὐτοῖς] scilicet Ἀσπενδίοις. Gronovius tamen rectius ait ex optimo codice, legendum αὐταῖς, nempe Ἀσπένδῃ. Quanquam nec altera lectio destituitur exemplis. Ita 2, 5, 12. ἐς Μαλλὸν ἀρίστον - - καὶ εὐαριζομένους καταλαβάν scil. Μαλλίς, sive Μαλλωτάς.

2. ἐς τὴν ἄκραν] in illam rupem, in qua magna urbis pars sita erat.

3. παρελθὼν] ingressus. Exemplum suggeret index.

4. πρότερον] Or. τοπρότερον. Gronov.

5. ἐπὶ χρόνιον] Al. ἐπὶ χρόνον.

λασται, ἀντὶ τῶν πενήκοντα· καὶ
 πάλιν τῷ σατράπῃ τῷ ὑπ' Ἀ-
 λεξάνδρου ταχύνει καὶ φόρους
 ἀποφέρειν ὅσα ἔτη Μακεδόσι, καὶ
 ἐκ τῆς χώρας διακριθῆναι, ἢ
 τῶν προχωρῶν οὖσαν βίαν κατέ-
 χων ἐκτίειν ἦσαν. Ὡς δὲ πάντα 7
 ἐκτελέρησαν, ἀνέξεν ἐς Πέρ-
 γην, ἀφ' ἧς ἐς Φρυγίαν ὁρμητο-
 ῦ δὲ κιντῶ ἢ πορείᾳ παρὰ Τελ-
 μιῶν πόλιν. Οἱ δὲ ἄνθρωποι 8
 οἷσι, τὸ μὲν γένος Πισίδαι ἐσὶ,
 βάρβαροι. χώραν δὲ οἰκοῦσιν ὑπερ-
 ὄψην, καὶ πάντῃ ἀπότομον·
 καὶ ἡ δὲ παρὰ τὴν πόλιν, χα-
 λαρή. καθάραι γὰρ ἐκ τῆς πόλεως
 ὄρος, ἐς τε ἐπὶ τὴν ὁδόν· καὶ τοῦτο
 μὲν αὖτῳ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποπαύεται.
 Ἀντίτῳ δὲ αὐτῷ ὄρος ἄλλο ἐ- 9
 στί, οὐ μὲν ἀπότομον· καὶ ταῦ-
 τε τὰ ὄρη ὥσπερ πύλας ποιεῖ ἐπὶ
 τῇ ὁδῷ, καὶ ἐσὶν ὀλίγη φυλακὴ
 κατέχουσα τὰ ὄρη ταῦτα, ἅπο-
 ρον ποιῶν τὴν παράδοον. Καὶ τότε
 οἱ Τελμισσεῖς πανδημεὶ ἐκβεβο-
 ῤῃότες, ἀμφοτέρω τὰ ὄρη κατ-
 ἔχον. Ταῦτα δὲ ἰδὼν Ἀλέξαν- 10
 δρος, κρατοπεδεύεσθαι αὐτοῦ,
 ἵτα, εἶχον, ἐκέλευε τοὺς Μακε-

rum summam duplicent, impe-
 rat: utque satrapæ, quem A-
 lexander statuisset, pareant, &
 tributa annua Macedonibus
 pendant: ac de agro, cujus
 possessionem finitimis vi eri-
 puisse accusabantur, iudicio
 contendant. Omnibus iis con-
 ditionibus acceptis Pergem
 profectus, inde in Phrygiam
 castra movit. Erat porro illi iter
 faciendum juxta Telmissum
 urbem. Homines hi sunt bar-
 bari, à Pisidis oriundi: locum
 autem inhabitant vehementer
 excelsum omnique ex parte
 præruptum: viaque ipsa quæ
 ad urbem ducit, ardua est ac
 difficilis. Siquidem mons ab
 urbe in viam protenditur, cu-
 jus radices in ipsam viam defi-
 nunt. Huic alter ex adverso
 mons objectus est æque abru-
 ptus: ita ut portas in viâ face-
 re videantur, facileque adi-
 tus omnis ab exiguo præsidio
 montibus illis imposito impe-
 diri possit. Utrumque montem
 Telmissei omnibus suis copiis
 collatis infederant. Id conspi-
 catus Alexander, Macedones
 ibi, quomodocunque possent,
 castra locare jubet: ita secum
 repu-

6. τῷ ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ ταχύνει] Ven. & Bas. & nonnulli MSS. ignorant vocu-
 lum ὑπ'. Alii ignorant vocem ταχύνει, legentes reliqua τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ne-
 que id male. Gronovius.

βία κατέχουσιν] vi possidere 3, 2, 6.

8. ἡ δὲ παρὰ τὴν πόλιν] via juxta urbem. Uti modo 7. Et manifestum est ex
 sequenti hujus viæ descriptione, eam non ad urbem duxisse, sed prope eam.
 Xenoph. Cyrop. lib. 5 p. 111. lin. 18. ἰδὼν αὐτῷ ἢ ὁδὸς ἢ ἢ παρ' αὐτὸ τὸ ταχέως
 ἔκειτο. Videbat enim ei viam, qua incedebat, propter ipsum montem ducere.

9. ἐκβεβοῤῃότες] ἐκβουθίω auxilior, ad vim arcedam procurrere. Vertendum er-
 go: Et itaque Telmissei, qui cum omnibus copiis ad vim arcedam ex urbe procurrer-
 unt, utrumque montem infederant, sive tacebant.

10. ἵτα, εἶχον] Vide not. ad 1, 13, 4.

reputans, Telmissenses non ita cum omnibus copiis eo loci moram facturos: quum Macedonas castra fixisse cernerent, sed maximam eorum partem in urbem, quæ proxima erat, sese recepturam, præsidio aliquo in montibus relicto. Et quidem perinde ac cogitârat evenit; plerique enim eorum recesserunt, præsidium solum remansit. Alexander, protinus sumtis sagittariis & jaculatorum ordinibus, & armigeris, qui expeditiores erant; præsidium invadit. Telmissei, quum telorum jactus sustinere non possent, locum deserunt.

XXVII. Alexander superatis angustiis ad urbem castra movet. Eo loci legati à Selgeis ad eum veniunt. Sunt autem & hi Pisidæ barbari, magnamque urbem incolunt, bellicosi etiam ipsi. Hi, quod veteres Telmisseeorum hostes essent, legatos ad Alexandrum, amicitiam petentes, miserant. Fœdere itaque cum iis pacto, deinceps illis ad omnia fidis Alexander est usus. Dehinc, quum Telmissi expugnatio non exiguum tempus requirere videretur, Salagassum petit. Erat porro etiam hæc non parva urbs, à Pisidis habitata: quumque omnes Pisidæ bellicosi existimati fuerint, tum hi cæteris bellicâ laude superiores semper sunt habiti: ac tum

δόντες, γνοῦς ὅτι οὐ μενοῦσι πάν-
 δημεὶ οἱ Τελμισσεῖς, αὐλιζομέ-
 νους σφᾶς ἰδόντες, ἀλλ' ἀποχω-
 ρήσουσιν εἰς τὴν πόλιν πλησίον
 οὗσαν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ὅσων φυ-
 λακὴν καταλιπόντες ἐπὶ ταῖς ὄ-
 ρεσι. Καὶ ξυνέβη, ὅπως εἰκάξεν
 οἱ μὲν γὰρ πολλοὶ αὐτῶν ἀπήλ-
 θον, αἱ φυλακαὶ δὲ ἐγκατέμει-
 ναν. Καὶ ἐπὶ τούτους εὐθὺς ἐκ-
 λαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τὰς
 τῶν ἀκοντίσων τάξεις, καὶ τῶν
 ὀπλιτῶν ὅτοι κορυφαῖοι, ἐπή-
 γαγεν. Οἱ δὲ οὐκ ἔμειναν βαλ-
 λόμενοι, ἀλλὰ ἔλιπον τὸ χωρίον.

XXVIII. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὑπερβαλὼν τὰς ἐνδύς, πρὸς τῇ πό-
 λει κατεστρατοπέδευσε. Καὶ ἐν-
 ταῦθα ἀφικνούνται παρ' αὐτῶν
 Σελγέων πρέσβεις. Οἱ δὲ εἰσι καὶ
 αὐτοὶ Πισίδαι βάρβαροι, καὶ πό-
 λιν μεγάλην οἰκοῦσι, καὶ αὐτοὶ
 μάχιμοί εἰσιν· ὅτι δὲ πολέμιοι
 τοῖς Τελμισσεῦσιν ἐκ παλαιῶ
 ἐτύγχανον, ὑπὲρ φιλίας πρὸς Ἀ-
 λέξανδρον πεπρεσβευμένοι ἦσαν.
 Καὶ πρὸς τούτους σπένδεται Ἀ-
 λέξανδρος, καὶ ἐκ τούτου πιστοῖς
 ἐς ἅπαντα ἐχρήσατο. Τὴν Τελ-
 μισσὸν δὲ ἀπέγνω ἐλεῖν ἂν ἐν ὀ-
 λίγῳ χρόνῳ, ἀλλ' ἐπὶ Σαλα-
 γασσοῦ ἐσέλλετο. Ἦν δὲ καὶ
 αὕτη οὐ μικρὰ πόλις. Πισίδαι
 καὶ ταύτην ὥκουσιν καὶ ἐδόκουν
 πικρὰ

ἦσαν Πισιδῶν μαχίμων ὄντων αὐ-
 τῶν οἱ μαχημώτατοι, καὶ τότε
 τὸν λόφον τὸν πρὸ τῆς πόλεως, ὅτι
 καὶ οὗτος αὐτῶν μετὸν τοῦ τείχους ὄχυ-
 ρος ἐκ τῆς ἀπομαρτυρίας ἦν, κατεilah-
 φόντες προσέμενον. Ἀλέξανδρος δὲ 5
 τὸν πρὸ Φάλαγγα τῶν Μακεδόνων
 τάττει οὕτως. Ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέ-
 ρως, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐπετέτακτο,
 τοὺς ὑπασπιστάς εἶχεν· ἐχομένους δὲ
 ταύτην, τοὺς πεζεταίρους ἐς τε ἐπὶ
 τὸ ἐλάσιμον παρατείνας· ὡς ἐκάστοις
 τῶν στρατηγῶν ἡγεμονία τῆς τάξεως
 ἐν τῇ τότε ἡμέρᾳ ἦν. Ἐπὶ δὲ τοῦ
 ἐκείνου ἐπέταξεν ἡγεμόνα Ἀμύν-
 ταν τὸν Ἀρραβίου. Προετάχθησαν 6
 δὲ αὐτῷ, τῷ μὲν δεξιῷ κέρω, οἱ
 τε τοξῆται καὶ οἱ Ἀγριᾶνες· τοῦ δὲ
 ἐκείνου, οἱ ἀκοντισαὶ οἱ Θράκες,
 οἱ ἡνέστε Στάλκας. Οἱ γὰρ ἰπ-
 πεῖς αὐτῶν οὐκ ἐφέλιμοι ἐν τῇ δυσ-
 χερεῖ ἦσαν· ταῖς Πισίδαίς δὲ καὶ
 Τελμισαῖς, προσβεβοηθηκότεσιν ἐν-
 τετάχθησαν. Ἦδη δὲ οἱ ἀμφ' Ἀ- 7
 λέξανδρον προτβεβληκότες τῷ ὄρει,
 ἵεον κατέχον οἱ Πισίδαι, κατ' αὐτὸ
 τὸ ἀποτομώτατον τῆς ἀνόδου ἦσαν.
 Καὶ ἐν τούτῳ ἐπιτίθενται αὐτοῖς οἱ
 βαρβαροὶ λόχοις κατὰ κέρα ἐκάτε-

temporis collem, qui urbi
 imminebat, quod non mi-
 nus quam muros urbis mu-
 nitum illum ad propulsan-
 dum hostem judicarent, oc-
 cupant. Alexander Macedo-
 num phalangem ita instruit.
 A dextro cornu, cui ipse
 præerat, scutatos locat: pro-
 ximos his, pedites amicos ad
 sinistrum cornu explicat,
 prout singulis ducibus eo
 die ordines ducendi conti-
 gerant. A sinistro quidem
 cornu ductorem statuit A-
 myntam Arrabæi filium. Sed
 à dextro quidem latere sa-
 gittarios & Agrianas præ-
 tendit, à sinistro jaculatores
 Thracas, quos ducebat Si-
 talces. equites enim in illâ
 locorum difficultate nulli u-
 sui esse poterant. Porro Pisi-
 dis Telmissei etiam auxilio
 venerant, unaque in acie
 stabant. Jamque Alexandri
 acies montem subiens quem
 Pisidæ tenebant, ad maxime
 prærupta ascensus loca per-
 venerat, quum barbari in
 utrunque cornu ex insidiis
 proruunt, quâ parte ipsis
 expeditior via, hostibus vero dif-

4. προϊόντων.] manebant, operiebantur hostem.

5. ἐς τε ἐπὶ τὸ] usque ad sinistram extendens, ita ut hi proximi steterint sinistro cornu. Nam dividitur phalanx in partes solidas duas a frontis media sectione per-
 acta latitudinem, & altera quidem pars dimidiata dextram cornu vocatur & ca-
 put; altera autem sinistram cornu & cauda. Alian. Tact. cap. 7.

ἡγεμονία] De hoc more supra 1, 14, 9.

7. ἐπιτίθενται αὐτοῖς οἱ βαρβαροὶ λόχοι] λόχος ex insidiis interpretatur Vulcanus.
 Et λόχον quidem insidias dici, multis exemplis Homeri & Hesiodi constat. Ar-
 monen, cum ex aliis Scriptoribus, nisi ex his duobus Poëtis, loca hujus signi-
 ficationis afferantur in Lexicis nulla; videri queat isto sensu poëticum esse voca-
 bulum. Et licet neque a poëtis verbis abhorreat Historicorum sermo: tamen
 λόχος in plurali numero & sine præpositione ex insidiis notare, non dicitur mihi
 G

difficillimus accessus esset: & sagittarios quidem, utpote leviter armatos, quique primi pedem contulerant, in fugam vertunt: Agrianes vero subsistunt. Nam & propinqua erat Macedonum phalanx, & Alexander ipsam ducens conspiciebatur. Postquam autem cominus manu res geri coepit, barbari nudi cum armatis confligentes omnique ex parte vulnerati cadunt ac terga vertunt. Cæsi sunt ex iis circiter quingenti. Multi enim, quod leves expeditique essent & locorum gnari, facile evaserunt: Macedones, ob gravitatem armorum imperitiamque viarum, fugientes insequi non audebant. Alexander fugientium tergis acriter instans, urbem illorum vi capit, Cleandro uno ex copiarum ducibus desiderato, aliisque militibus circiter viginti. Inde in alios Pisidas movit, & nonnulla eorum castella vi cepit, nonnulla pactionibus ad deditionem adduxit.

ρον, ἡσφίσι μὲν εὐπροσδοκίαν ἦν, τοῖς πολεμίοις δὲ χαλεπότητη ἢ 8 πρόσβασις· καὶ τοὺς μὲν τοξότας, οἷα δὴ οὔτε ἀκριβοῦς ὀπλισμένους καὶ πρώτους πελάσαντας, ἐτρέψαντο. οἱ δὲ Ἀγριῶνες ἔμειναν. Ἐγγύς γὰρ ἦδη καὶ ἡ Φάλαγγξ τῶν Μακεδόνων προτῆγε, καὶ πρὸ αὐτῆς Ἀλέξανδρος ἐφαίνετο. Ὡς δὲ ἐν χειρὶν ἡ μάχη ἐγένετο, γυμνοὶ τε οἱ βάρβαροι ὄντες ὑπὸ λείπαις προτεφέροντο, καὶ πάντῃ κατατιτροσκόροντο, ἐνταῦθα δὲ ἐγκλίσουσι· καὶ ἀπέθανον μὲν αὐτῶν ἐς πεντοσπίλους. Κούφοι γὰρ ὄντες καὶ ἔμπειροι τῶν χωρίων, οὐ χαλεπῶς ἀπεχώρουν· καὶ οἱ Μακεδόνες, διὰ βαρύτητα τῶν ὅπλων, καὶ ἀπειρίαν τῶν ὁδῶν, οὐ θαρράλεοι ἐς τὸ διώκειν ἦσαν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐχόμενος τῶν φευγόντων, τὴν πόλιν αὐτῶν αἰρεῖ κατὰ κράτος· τῶν δὲ ξὺν αὐτῷ Κλέανδρος τε ὁ στρατηγὸς ἀποθνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσιν. 12 Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ τοὺς ἄλλους Πισίδας ἦγε, καὶ τὰ μὲν τινὰ τῶν Φρουρίων βίᾳ ἐξείλε, τὰ δὲ δημογυῖα προσηγάγετο.

XXIX.

Hi verisimile. Quare cogitavi, num hoc forte Arrianus dicere voluerit: *adorian-aur eos barbari, copiis immissis adversus utramque cornu. Quemadmodum dicitur casu utitur 1. 6. 22. ἐπιπεσόντες φάλαγγι κατὰ κέρα. An vero vertendum: Fecerunt barbari cum suis copiis in utramque cornu. Λόχος autem quatuorcentiarum cohortem significat. Eustath. Iliad. d. v. 392 p. m. 113. l. 28. λόχον φασὶ ἀπὸ λείων στρατιωτικὸν σύνταγμα, neque certus ei numerus attribui potest, cum alii ne quidem integram decuriam, alii paulo plures, alii denique multas centurias hoc nomine comprehendant. Ipse quidem Arrianus Tact. cap. 9. scribit: Ἀριθμὸς δὲ τῶν λόχων. Numerum autem ordinis alii definiunt viris octo, alii decem, alii duo decim, alii etiam sedecim.*

11. ὁ στρατηγός] MSus Opt. post vocem στρατηγός adjicit τὴν τοξότην. Gronov.

XXIX. Ἐντεῦθεν δὲ ῥεῖ ἐπὶ Φρυ-
γίαν, παρὰ τὴν λίμνην ἣ ὄνομα
Ἀσκανία, ἐν ἣ ἅλεις πηγύνονται
ἀπόραιοι καὶ τοῦτοις χρῶνται οἱ
ἐπιχέριοι, οὐδὲ θαλάσσης τί ἐπὶ
ταύτῃ δεύονται. Καὶ ἀφικνέεται ἐς
Κελαινὴς πεμπταῖος. Ἐν δὲ ταῖς
Κελαιναῖς ἄκρα ἦν πάντῃ ἀπότομος.
καὶ ταύτην φυλακὴν κατεῖχον ἐκ
τοῦ σατράπου τῆς Φρυγίας, Κάρης
ρὸν χίλων, Ἑλλαῖνες δὲ μισθοφό-
ροι ἑκατὼν. Καὶ οὗτοι πρεσβεύονται
παρ' Ἀλέξανδρον, ἐπαγγελλόμε-
νοι, εἰ μὴ ἀφίκοιτο σφίσι βοήθεια
ἐν ἡμέρᾳ ἣ ξυνέκειτο (φράσαντες
τὴν ἡμέραν) ὅτι παραδώσουσι τὸ
χρῆμα. Καὶ ἔδοξε ταῦτα Ἀλεξάν-
δρῳ ὑφελμότερα, ἢ πολιορκεῖν,

XXIX. Post hæc in Phry-
giam venit, ad paludem cui
Ascania nomen est: in qua
sal suapte sponte concrevit,
quo incolæ utuntur, neque
mari eam ad rem indigent.
Quintis castris Celænas (α)
pervenit. Erat in eâ urbe
arx omni ex parte prærupta
ac præceps, quam Phrygiæ
satrapa præsidio Carum mil-
le, Græcorum mercenario-
rum centum, tenebat. Hi
legatos ad Alexandrum mit-
tunt, nisi subsidium illis in-
tra statum diem (quem no-
minabant) adferretur, dedi-
tionem pollicentes. Quam-
quidem conditionem Alex-
ander rebus suis convenien-
tior-

(α) Curt. 3, 1, 1.

tior-

CAP. XXIX. 1. ἔκ ἐπὶ Φρυγίαν] proficiscebatur versus Phrygiam, juxta lacum.
ἔκ ἐπὶ Ἀσκανίᾳ ῥεῖ, ἐκ Lyciam tendit. De παρὰ vide 1. 27, 8.

Ἀσκανία] De hoc lacu & Plinius Nat. Hist. lib. 31. cap. 10. Mirum in lacu
Ἀσκανίᾳ, ὅτι quibusdam circa Chalcidæ fontibus, summas aquas dulces esse potariq;
deservientes nitidas.

ἐν τῇ τῇ] ad hoc, ut saltem ex mari vel capiant sponte natum, de quo Plinius
Hist. Nat. lib. 31. cap. 7. Aliud genus ex aquis maris sponte gignitur, spiritum in en-
tremis lictoribus ac scorpiis relinquit; vel saltem ex aqua marina excoquant, de quo
idem Plinius loco citato.

2 ἐς Κελαινὰς] Hic incipit narratio Curtii.

ἄρα] Hanc ἀνέπαυσα, seu vocat Xenophon ἀναβ. lib. 1. pag. 194. l. 4. Xer-
xes cecidisse dicitur, cum pugna victus ex Græcia retrocederet.

ἐν τῇ σατράπῃ] α Satrapæ. Non ergo ipse satrapa in præsidio fuit, sed Carus
illi & mercenarii Græci ab ipso illuc missi.

3 ἐν ἡμέρᾳ] die, nempe sexagesimo. Curt. 3, 1, 8.

4 πάλωκεν] Ordo verborum est: πολλοὶ καὶ τὴν ἀκρὴν, ἀπορον πάντῃ προσέρι-
σεν. Nihil autem interest, ἀπορον foeminino genere accipiat, ut ad ἀκρὴν re-
fertur, an neutro, ut hæc tria verba a sese pendeant, tanquam separatim com-
ma, quod vult Gronovius. Neutrius tamen generis syntaxis etiam infra occur-
rit, 29, 6. Διαβαίνει δὲ ἐπιχειρῶντι αὐτῷ τὸν ποταμὸν, πάντῃ ἀπορον ἐρρίπτετο. Et
apud Xenoph. ἀναβ. lib. 3. p. 238. l. 16. τὴν ποταμὸν ἀπορον νομίζοντι εἶναι, flumina
esse quiddam, quod τραχὺς περὶ αὐτὸν, ἐκιστῆται. Quod vero Gronovius hæc vertit:
quoniam difficilis undique ad id esset accessus, assentirem, si ἀπορον esset participium
ejusmodi, qualia ab ipso citantur, ut τετραγυμῖνον cum consensum esset, παρὰ
τοῦ αὐτοῦ cum imperatum esset, ea enim ita usurpari a Græcis, vel ex Welleri nostri
Grammatica patet. Sed adjectiva an hunc usum præstent, equidem dubito,
cum & Casaubonus unum illud exemplum, quod ex Strabon. lib. 15. pag. 728,
profertur, in dubium vocet. Verti ergo posset: obsidere arcem vel difficilem undi-
que ορηγνασιν, foeminino genere, vel neutro difficile quiddam sive locum difficil-
em undique ορηγνασιν.

tiorem quam obsidionem esse statuit, quod difficillima omni ex parte arcis oppugnatio videretur. In eâ urbe mille quingentos milites præsidio relinquit, & dies decem ibi commoratus, Antigonom Philippi filium Phrygiæ satrapam declarat, & Balacrum Amyntæ filium ejus loco auxiliaribus copiis præficit. Ipse Gordium profectus est, literis ad Parmenionem missis, uti illuc sibi cum exercitu obviam veniat. Parmenio imperata facit, & Macedones qui uxores noviter nuptas visum ierant, Gordium veniunt, & cum iis copiarum recens conscriptarum; quas Ptolemæus Seleuci, & Cœnus Polemocratis, atque Meleagrus Neoptolemi filius ducebant. Erant eæ copiarum, redditum quidem Macedonum mille, equitum trecentorum, Thessalorum equitum ducentorum, Eleorum centum quinquaginta, quibus præerat Alcias Eleus. Est porro Gordium in Phrygiâ Hellesponto proxima (a), ad Sangarium amnem sita, cujus fluminis fontes in Phrygiâ oriuntur. Ipse, per Thraces Bithynos fluens, in Euxinum pontum fertur. Eo loci Athenientium etiam legati ad Alexandrum veniunt (b), oratum uti cives suos, qui una cum Persis mili-

(a) Curt. 3, 1, 12. (b) idem 3, 1, 9.

ἄπορον πάντα προσφέρεισθαι, τὴν ἄκρην. Πρὸς μὲν δὴ ταῖς Κελαυναῖς Φολακὴν καταλείπει στρατιῶτας ἐς χιλίους, καὶ πεντακοσίους. 5 Μείνας δὲ αὐτοῦ ἡμέρας δέκα, καὶ σατράπην ἀποδείξας Φρυγίας Ἀντίγονον τὸν Φιλίππου, ἐπὶ δὲ τοῖς συμμάχοις αὐτ' ἐκείνου στρατηγὸν Βάλακρον τὸν Ἀμύντου ἐπιτάξας, αὐτὸς ἐπὶ Γορδίου ἐσέλλετο· καὶ Παρμενίῳ ἐπέσειλεν, ἄγοντα ἅμα οἱ τὴν δύναμιν ἐκείσε ἀπαυτῶν. Καὶ ἀπὴντα ξὺν τῇ δυνάμει 6 Παρμενίων. καὶ οἱ νεότατοι δὲ οἱ ἐπὶ Μακεδονίας σαλόντες, εἰς Γόρδιον ἦκον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ἄλλη στρατιὰ καταλεχθεῖσα, ἣν ἦγε Πτολεμαῖός τε ὁ Σελεύκου, καὶ Κῶνος ὁ Πολεμοκράτους, καὶ Μελέαγρος ὁ Νεοπτολέμου, περὶ μὲν Μακεδόνες εἰς χιλίους, ἵππεῖς δὲ ἐς τριακοσίους, καὶ Θεσσαλὸν ἵππεῖς διακόσιοι, Ἡλείων δὲ, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, ὧν ἡγήτο 7 Ἀλκίας ὁ Ἡλείος. Τὸ δὲ Γόρδιον ἐστὶ μὲν τῆς Φρυγίας τῆς ἐφ' Ἑλλησπόντου, κεῖται δὲ ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ· τοῦ δὲ Σαγγαρίου αἱ μὲν πηγαὶ ἐκ Φρυγίας εἰσὶν· αὐτὸς δὲ διὰ τῆς Θρακῶν τῶν Βιθυνῶν χώρας ἐξίητιν εἰς 8 τὸν Εὐξείνιον πόντον· ἐνταῦθα καὶ Ἀθηναίων πρεσβεῖα παρ' Ἀλέξανδρον ἀφίκετο, δεόμενοι Ἀλεξάνδρου ἀφείναι σφίσι τοὺς ἀρχιμαλῶτας,

6. οἱ νεότατοι] Γε his supra 1, 24. initio.
εἰς χιλίους] Οἱ Μακεδόνες τρισχίλιοι. Γρονου.

λίαντες, οἱ ἐπὶ Γρανικῇ ποταμῷ
 ἐκράσαντο Ἀθηναίους, ξυρρα-
 τήσαντες τοὺς Πέρσας· καὶ τότε
 ἐν Μακεδονίᾳ ξυν τοῖς διαχιλίοις
 ἀδελφοῖς ἦσαν. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν 9
 ἐκρατοῦν ἐν τῇ τότε ἀπῆλθον. οὐ
 γὰρ ἴδκει ἀτφαλὲς εἶναι Αλεξ-
 ἰάνδῃ, ἔτι συνεσῶτος τοῦ πρὸς
 τὸν Πέρσῃ πολέμου, ἀνέμει τι
 τοῦ φόβου τοῖς Ἕλλησιν, ὅσαι
 ἀσπία τῇ Ἑλλάδι κρατεῖσθαι
 ὑπὲρ τῶν βαρβάρων οὐκ ἀπηξίω-
 σαι. Ἀλλ' ἀποκρίνεται, ἐπε-10
 ὅτι τὰ παρόντα καλῶς γένηται,
 τότε ἔπειτα ὑπὲρ τῶν αὐτῶν προσ-
 βασιμῶν.

tantes ad Granicum amnem
 capti fuerant, ac tum in Ma-
 cedoniâ cum aliis duobus mil-
 libus vincti tenebantur, di-
 mittat. Hi postulatione suâ
 nequaquam impetratâ domum
 redeunt. Neque enim consul-
 tum Alexandro videbatur, vi-
 gente adhuc Persico bello Græ-
 corum metum trepidationem-
 que imminuere, qui adversus
 Græciam pro barbaris milita-
 re veriti non fuissent. Hoc tan-
 tum responsi dedit, ut bello
 Persico ex animi sui sententiâ
 confecto, tum demum lega-
 tos pro civibus suis depreca-
 tum mittant.

8. Καὶ τότε ἐν Μακεδονίᾳ] Refertur hoc 1, 16, 10.
 10. τότε ἔπειτα] tunc veniens de lidem sive rebus quod probabilius, sive civi-
 bus legatos legatū agentes. Vid. 1, 14, 9.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SECUNDUS.

SUMMARIUM
LIBRI SECUNDI.

CAP. I. Mitylenaeorum vexatio. Pharnabazus Memnonis successor. II. Tenedus à Persis recepta. Navalis Persarum sub Datame clades. III. Narratio prodigii ac fati, quod Gordia contigit. Nodi Gordii solutio. IV. Cappadocia subacta Alexander Ciliciam petit Persis ex Tarso fugientibus. V. Al. ab convulsione restitutus per Tarsum transit ad Anchialum. Inscriptionis exemplum. Al. Solos, Montana Cilicia, Tarsum, Magarsum, Mallum transit & ordinat. VI. Dario Socbos progressu Alexander Pylas & Myriandrum occupat. Mala Darii consilia. VII. Darius per Pylas ad Isson & Pinarum pergit. Bona consilia Alexandri & adhortatio. VIII. Al. recedit ad angustias, unde venerat. Aciei forma. Persica acies ordinata. IX. Emendatio aciei Macedonica. Prolusio pugnae & hinc emendatio aciei Macedonica. X. Alexandri prudens & felix impetus. Graecorum inter Persas opportunum facinus; sed & hi repulsi. XI. Persarum equitatus fuga Darii perculsus. Victoria Macedonum & currus Darii captus cum arcu & scuto & sandy. Cedes cladesque Persarum etiam castris captis. XII. A-
lexan-

Alexandri cura in suos, tum vivos, tum occisos, repletis horum locis. Narrationum varietas in regis feminis captis. XIII. Fuga Darii ad Euphraten, Græcorum Tripolin: item res in Asia minore. AL. oppida Phœnicia recipit. XIV. Epistola a Dario. Ejus argumentum & Alexandri responsum, quo recensentur injuriæ à Persis illatæ Philippo & Alexandro. XV. Mitis & venia ex consiliis Darii, Legati Græci ad eum capti, & quomodo excepti. Syriae urbes ad Tyrum usque deduntur. XVI. Hercules diversi, & eorum ætas. Tartessus Hercules idem Tyrio. Geryon circa Ambraciam. Tyriorum prudentia Alexandro displicet, ac de ea consultat. XVII. Tyrus etsi difficilis, tamen expugnanda Alexandro. XVIII. Agger ducitur à continente ad insulam. XIX. Agger & Machina incendio disjecta. XX. Classis Alexandri aucta. Arabia adquisita. Cleander cum supplementis Græcis. Tyri oppugnatio renovata per vires maximas. XXI. Via facta machinis, ut per naves muros adpoverentur. Novus astus Tyriorum. XXII. Excursio Tyriorum sine eventu propter Alexandri præsentiam. Tyriis è mari repulsis Alexander muros aggreditur. XXIII. Tyrus capitur præsertim impetu Alexandri. XXIV. Decreta Alexandri de Tyriis. Herculis bonor. XXV. Literæ Darii liberales. Alexandri responsum magnanimum. XXVI. Gaza resistentis oppugnatio incerta. XXVII. Alexandri vulnus spem auxit urbe mox capta.

ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΜΕΜΝΩΝ ΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΟΥ ΣΥΜΠΛΑΤΗΣ, ΩΣ ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΝ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ, ΧΙΩΝ ΜΕΝ ΛΑΜΒΑΝΕΙ, ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΕΝΔΟΘΕΙΣΑΝ. ΟΤΑΝ ΔΕ ΕΠΙ ΛΕΣΒΟΝ ΠΛΕΥΣΑΣ, ΩΣ ΕΠΙΣΤΡΕΨΕΧΟΝ ΑΥΤῷ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΙ, ΤΑΣ ἄλλας ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΠΡΟΗΓΕΥΕΤΟ. ΤΑΥΤΑΣ ΔΕ ΠΑΡΑ-

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΕΚ δὲ τούτου Μέμνων τοῦ τε καὶ τῆς παραλίου συμπατης, ὡς εἰς Μακεδονίαν τε καὶ τινὰς Ἑλλάδα ἐπιστρέψεν τῶν πόλεμον, Χίον μὲν λαμβάνει, προδοσίᾳ ἐνδοθείσαν. ὅταν δὲ ἐπὶ Λέσβον πλεύσας, ὡς ἐπιστρέψον αὐτῷ Μιτυληναῖοι, τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Λέσβου προηγέετο. Ταύτας δὲ παρα-

HÆC dum geruntur, Memnon, quem Darius rex universæ classi oræque maritimæ præfecerat, de bello adversus Macedoniam Græciamque transferendo cogitans, proditione quidem Chiuni capit. Inde vero in Lesbum navigans Mitylenæis qui ejus partes sequuti non sunt, exceptis, reliquas Lesbi urbes in suam potestatem redegit. His itaque deditione acceptis, Mi-

CAP. I. 1. εἰς Μακεδονίαν] in Macedoniam. Memnonis consilium erat ipsam Macedoniam bellum transferre, ejusque calamitates a regis finibus in Græciam adducere.

τῇ πολιορκίᾳ οὐκ ἀρρώστους προσέ-
 παυε καὶ οἱ Μιτυληναῖοι τῆς τε γῆς
 ἀργήματα, καὶ ἀπὸ θαλάττης πολ-
 λαὶ ναυσὲν ἐφορμούσας φρουρούμε-
 ναι, πέμψαντες παρὰ τὸν Φαρνάβα-
 ζον, ὁμολογίας ἐποιήσαντο· τοὺς μὲν
 7 ἔτους τοὺς παρ' Ἀλεξάνδρου σφίσι
 κατὰ συμμάχιας ἤκοντας ἀπελθεῖν,
 Μιτυληναῖους δὲ κατελεῖν μὲν τὰς
 πρὸς Ἀλέξανδρον σφίσι γενομένας
 πόλεις, ξυμμέχους δὲ εἶναι Δαρείου
 κατὰ τὴν εἰρήνην τὴν ἐπ' Ἀνταλκί-
 δου γενομένην πρὸς βασιλέα Δαρεῖον,
 ταῖς φυγάδας δὲ αὐτῶν κατιέναι ἐπὶ
 ταῖς ἡμέραις τῶν τότε ὄντων ὅτε ἐφυ-
 γον. Ἐπὶ ταύτοις μὲν δὴ ἡ ξύμβασις
 8 ταῖς Μιτυληναῖοις πρὸς τοὺς Πέρσας
 ἐγένετο. Φαρνάβαζος δὲ καὶ ἄυτο- 9

toris suae filius) obsidio-
 nem acriter urgebant. Mi-
 tylenæi & terrâ interclusi,
 & mari ingentia classe obses-
 si, legatis ad Pharnabazum
 missis, pactiones ineunt:
 7 ut exteri milites qui ab A-
 lexandro auxilio missi e-
 rant, discedant; ut Mity-
 lenæi columnas, quas A-
 lexandro cum fœderis in-
 scriptione erexerant, sub-
 vertant; ut Dario confœ-
 derati sint juxta pacem ab
 Antalcide cum Dario rege
 initam: ut exulum dimidia
 pars revertatur. Hisce con-
 ditionibus Mitylenæi cum
 Persis pacti sunt. Pharna-
 bazus & Autophradates
 quum

6. τὰ π γὰρ ἀργήματα] & terra prohibiti, quo minus in agros excurrere pos-
 sent. Sic 4, 27. 13.

7. κατὰ συμμάχιας ἤκοντας] qui juxta societatem, qui ex fœdere venerant. Συμ-
 μαχία enim est societas bellica, fœdus belli junctis viribus gerendi. Κατὰ vero hac
 ipsa periodo istam significationem habet κατὰ τὴν εἰρήνην. Idem loquendi genus
 est 3, 8, 5. κατὰ συμμάχιας τὴν Δαρίῳ propterea quod fœderati essent Dario. Et ξύμ-
 μαχοι sunt socii, confœderati hac eadem periodo. Ita Polyb. lib. 2. cap. 10. init.
 Πρωτὶ ὁριστῶν κατὰ τὴν συμμάχιας ἐν fœderis legibus septem Αἰσωνικῶν navibus.
 II. 1. 4. c. 9.

ἐπ' Ἀνταλκίδου] Sic infra c. 2. 4. & Polyb. lib. 1. c. 6. init. ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοι
 μὲν τὴν ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένην εἰρήνην πρὸς βασιλεία τῶν Περσῶν ἐκέντησαν. Quæ La-
 cedæmoniæ pacem cum Persa icebant, quæ opera & studio Antalcidæ convenit. Ad
 quem locum Casaubonus ita: Pax hæc non aliter illis dicitur, quam ἐπ' Ἀνταλ-
 κίδου, hoc est, legato Antalcidæ facta. Nam ita ἐπὶ hic accipiendum, quum ta-
 men vulgo id genus dicendi de magistratibus ordinariis, non de legatis usurpe-
 rit. Ideo etiam Polybius ἐκέντησαν dixit: quia hoc fœdus in Asia per legatos
 factum, post Lacedæmone ratihabitione senatus est confirmatum. Hæc Casau-
 bonus; quæ ita se habere, etiam ex Xenophonte constat, qui disertis verbis ait
 εἰρηκέναι Ἀνταλκίδαν πρὸς τὸν Τηρέβατον, Hist. Græc. lib. 4. p. 420 l. 28.

ἐπὶ ταῖς ἡμέραις] Venie, inquit Gronovius: ut exules ipsorum redirent, restitue-
 ris semisse, dimidia parte, bonorum, quæ tunc erant, quæ tunc possidebant, cum
 forent. Cætera quidem egregie; sed verba ἐπὶ ταῖς ἡμέραις hæc equidem puto
 habere sententiam, à Gronoviana paululum modo diversam: ea conditione na-
 ipse dimidia pars restitueretur. Hæc enim significatio τῆς ἐπὶ est frequentissima.
 Sic mox 8. item ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἡ ξυμβασίς πρὸς αὐτοὺς non illis conditionibus cum eis
 convenit, 1, 27. 5. Et 1, 19, 1. 2, 1, 8. 2, 25, 2. Polyb. pag. 1197. lin. 29. φάσκον-
 τες δὴν ἔχον αὐτοὺς πᾶσας τὰς πόλεις ἐφ' ἃν ἐξ ἀρχῆς ἔφυγον. Ποσύντες, ut omnes
 possidentes, quæς ἑταροῖς sibi ex illi tempore habebant, ipse restitueretur.

quum jam urbem ingressi essent, praesidium introducunt, eique Lycomedem Rhodium praeficiunt, ac Diogenem, unum de numero exulum, tyrannum urbi imponunt: Mitylenæis pecuniam imperant, eamque partim ditioribus eripiunt, partim multitudini injungunt.

II. His peractis, Pharnabazus in Lyciam navigat, exteros mercenarios ducens: Autophradates alias insulas petit. (a) Inter hæc Darius Thymondan Mentoris filium mittit, qui à Pharnabazo exteros illos acciperet & adduceret; nomine regis autem Pharnabazo dicturum, uti praesset illis, quibus Memnon praefuerat. (b) Pharnabazus externo milite Thymondæ tradito, ad Autophradaten, qui apud 3 classem erat, navigat. Hi, quum una essent, Datamen Persam in Cycladas cum navibus decem mittunt. Ipsi centum navium classe Te-

Φραδάτης, ὡς παρήλθον ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως, Φρουράν τε ἐς αὐτὴν εἰσάγαγον, καὶ Φρούραρχον ἐπ' αὐτῇ Λυκομήδην Ῥόδιον καὶ τύραννον ἐγκατέστησαν τῇ πόλει Διογένην, ἕνα τῶν Φυγάδων· χρήματα τε εἰσέπραξαν τοὺς Μιτυληναίους· τὰ μὲν βίβ' ἀφελόμενοι τοὺς ἔχοντας, τὰ δὲ ἐς τὸ κοινὸν ἐπιβαλόντες.

II. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, Φαρνάβαζος μὲν ἔπλει ἐπὶ Λυκίας ἄγων τοὺς ξένους τοὺς μισθοφόρους· Αὐτοφραδάτης δὲ, ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους. Καὶ ἐν ταύτῃ καταπέμπει Δαρῆος Θυμαῶνδαν τὸν Μέντορος, αὐτὸν μὲν τοὺς ξένους παρὰ Φαρναβάζου παραληφόμενον καὶ ἀνάγειν, παρὰ βασιλείας Φαρναβάζου δὲ ἐροῦντα ἄρχειν, ὅταν Μένωνα ἦρχε· καὶ παραδοὺς τούτῳ τοὺς ξένους Φαρνάβαζος, ἔπλει παρ' Αὐτοφραδάτην ἐπὶ τὰς ναῦς. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἐγένοντο, δέκα μὲν ναῦς ἐέλλουσιν ἐπὶ τὰς Κυκλάδας νήσους Δατάμην ἰσθμὸν Πέρσῃν ἄγοντα, αὐτοὶ δὲ ναυσὶν ἑκατὸν ἐπὶ Τενέδου ἔπλευσαν·

κατὰ

· (a) Curt. 3, 3, 1. (b) idem 3, 8, 1.

9. ὡς παρήλθον ἀπ' αὐτῆς τῆς πόλεως] Ubi semel urbem intraverant. Eodem modo 2, 27, 10. & in dissert. Epicr. lib. 1. cap. 23. p. 91. sub fin. εἶδεν, ὅτι ἀπ' αὐτῆς γίνονται παιδίον, καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἐστὶ μὴ εἶργον. Scit Epicurus, ubi semel perieris, non jam in nostra esse potestate, ut cum non diligamus. Polyb. p. 1392. init. ὅταν ἀπ' αὐτῆς ἡ πόλις ἢ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκπορεύσῃ, πάντα ἐπιλαθόμενα. Ita Latini: ubi animus semel cupiditate se devinxit mala. Horat. Quam semel attigeris, tenet occiditque legendo. Similiter nostrates.

CAP. II. 2. ὅταν Μένωνα ἦρχε] Curt. 3, 3, 1. ipsi Pharnabazo tradit imperium, quod ante Memnoni dederat. Imperium nampe universæ classis orque maritimæ, init. hujus libri.

ἐπὶ τὰς ναῦς] Verbum ἰσθμὸν & cum ἰσθμὸν & cum ἰσθμὸν construuntur. Ita 1. ἰσθμὸν ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους. Perspicue Vulcanius.

3. δέκα μὲν ναῦς] Ordo verborum est, quem expressit interpres: σταθασὶ δατάμην ἰσθμὸν Πέρσῃν ἐπὶ τὰς Κυκλάδας νήσους ἄγοντα δέκα ναῦς.

κατακομισθέντες δὲ τῆς Τενέδου εἰς 4
τὸν Ὄρειον καλούμενον λιμένα,
πέρουσι παρὰ τοὺς Τενεδίους, καὶ
πελεύουσι τὰς εἰσόδους τὰς πρὸς Ἀ-
λέξανδρον καὶ τοὺς Ἕλληνας γενο-
μένας σφίσι, ταύτας μὲν κατελεῖν,
πρὸς Δαρείον δὲ ἄγειν τὴν εἰρήνην
ἥτις Ἀνταλκίδου Δαρείου συνέ-
βητα. Τενεδίους δὲ τὰ μὲν τῆς εὐ- 5
πείας, εἰς Ἀλέξανδρον τε καὶ τοὺς
Ἕλληνας ἐποιεῖ μάλλον· ἐν δὲ τῇ
σφίσι ἔπειτα ἄλλας ἐδόκει, ὅτι
μὴ προσηρπύσαντας τοῖς Πέρταις,
εὐχόμενοι· ἐπεὶ οὐδὲ Ἡγελόχῳ, 6
ὅς τις προτιέτατο παρ' Ἀλεξάν-
δρου αἰδομένης ἀγυῖν δυνάμιν ναυ-
τικὴν, ταπεινὴν ξυνηγμένην ἦν ὥς
δε ἔλθον προδοκῶν ἔσεσθαι ἂν
σφίσι παρ' αὐτοῦ τινὰ ἀφελείαν.
Ὅτε μὲν δὴ αἱ ἀμφὶ Φαρνάβαζον
τὰς Τενέδους φόβῳ μάλλον ἢ ἐ-
λέστας παρεστήσαντο. Ἐν δὲ τού- 7
τῳ Πρωτέας, ὁ Ἀνδρονίκου ἐτίγ-
χας μὲν ξυμπαγὰν ἐξ Εὐβοίας
τε καὶ Πελοποννήσου ναῦς μακρὰς,
ὑπὸ Ἀντιπάτρου τεταγμένος, ὥς
ἴσως τὰς τῶν νήσους φυλακὴν

pedon petunt : ad quam insu-
lam delati, quum in portum
qui Borealis dicitur, sese re-
cepissent, ad Tenedios mit-
tunt, imperantes ut istelas
quas Alexandro & Græcis po-
suerant, tollant, & pacem
quam cum Dario per Antalci-
dam inierant, colant. Tene-
diorum animi magis quidem
erga Alexandrum & Græcos
erant propensi; sed (quo tum
in statu res ipsorum erant) de
salute suâ, nisi se ad Persarum
voluntatem aggregarent, de-
sperabant. Siquidem Hegelo-
chus, cui Alexander (a) ut
navales copias denuo compa-
raret imperârat, nondum tan-
tas coëgerat, ut sperarent il-
las brevi tempore adjumento
ipsis esse posse. Ita Pharna-
bazus Tenedios metu potius
quam voluntate ad se pertra-
xit. Dum hæc aguntur, Pro-
teas Andronici filius naves
longas ex Eubœâ & Pelopon-
neso Antipatri jussu college-
rat, quæ & insulis ipsique ad-
eo Græciæ præsidio alicui es-
sent, si, uti nuntiabatur, bar-
bari

(a) Cæsar. 3, 1, 19.

4. κατακομισθέντες] Constructio est: κατακομισθέντες εἰς τὸν Ὄρειον καλούμενον λιμένα τῆς Τενέδου.

τὰς εἰσόδους] Supra cap. 1. 7.

ἥτις Ἀνταλκίδου] Ibid.

5. ἐποιεῖ] Potest accipi pro i passivo, activo pro passivo, Anticorum more, de quo in Bædæ aliorumque Lexico, sub finiti verbis passivo. Item Johannes Grammaticus, Attici, inquit, interdictum passiva ponant pro passivis, pag. 80. col. 2. Eodem sensu verbum hoc Arrianus usurpat in Dissertat. Hist. lib. 2. cap. 6. p. 152. l. 6. τίς ἐγώ, ὡς ἔγωγε τιμωρὸς εἰς σὺν πᾶσι, ἀντιπαρὶ τῶν ἄλλων. Quid ergo, si in Gyara missus? si tibi visum fuerit, abibis. Sic nuncius, habet quo pro Gyara abeat. Et lib. 3. cap. 8. p. 298. l. 21. ὅταν σὺ μὲν πᾶσι, ἀντιπαρὶ τῶν ἄλλων. Si tibi ista non placeant, homo, cui. Item pag. 422. l. 14.

bari classe infestarent. Is quum audisset Datamen cum decem navibus ad Siphnum in statione agere, ipse cum quindecim navibus Chalcidem, ad Euripum sitam, defertur: quumque primâ luce ad Cythnum insulam appulisset, totum ibi diem substitit, ut certius exploratiusque aliquid de decem illarum navium statu cognosceret: eo etiam consilio, ut impetus per noctem factus, plus horroris Phœnicibus incuteret. Postquam vero certior factus est, Datamen cum navibus ad Siphnum in statione esse, noctu inde movens, & sub ipsam auroram hostes nihil tale expectantes adortus, octo ex eis naves milite instructas capit. Datames cum duabus triremibus in primo cum Proteæ navibus conflictu elapsus, ad reliquam classem se recepit.

III. Alexander (a) vero ut Gordium pervenit, conscensa arce, ubi & Gordii & filii ejus Midæ regia erat, cepit illum cupiditas videndi currum Gordii, & nodum qui in illius curus jugo esse ferebatur. Multus enim erat apud finitimos eo de curru sermo. Gordium fuisse quendam ex veteribus Phrygibus hominem tenuis fortunæ, exiguum agrum colentem, & paria boum duo, quorum altero ad arationem, altero ad vecturam uteretur:

(a) Cass. 3, 1, 14.

10. [ἵτι νυκτὸς ἔσται] cassi adhuc non esset, αὐτοῖς ἀνδράσιν] Strabo 1, 19, 17.

καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, εἰ (καθὼς περὲξ ηγγέλλετο) ἐπιπλεύειν αἱ 8 βάρβαροι· πυθόμενος δὲ Δατάμης περὶ Σίφνον ὁρμοῦντα δέκα ναυσὶν, αὐτὸς ἔχων πεντεκαίδεκα, νυκτὸς ἀνάγεται ἐπὶ Χαλκίδος 9 τῆς ἐπὶ τῷ Εὐρώπῳ· καὶ προσχὼν ἔωθεν Κύθῳ τῇ νήσῳ, τὴν μὲν ἡμέραν αὐτοῦ αὐλίζεσθαι, ὡς σαφέστερόν τε διαπυθέσθαι τὰ περὶ τῶν δέκα νεῶν, καὶ ἅμα ἐν νυκτὶ φοβερώτερον προσπτεεῖν τοῖς Φω-

10. ἰονεῖν· ὡς δὲ ἔμαθε σαφῶς τὸν Δατάμην ξὺν ταῖς ναυσὶν ἐν Σίφῳ ὁρμοῦντα, ἐπιπλεύσας ἔτι νυκτὸς οὕτης, ὑπ' αὐτῶν τὴν ἑα καὶ ἀπροσδοκῆτοις ἐπιπτεῖν, ὁκτὸ μὲν ναῦς αὐτοῖς ἀνδράσιν ἔλαβε· 11 Δατάμης δὲ μετὰ δυὸς τριῶν, ἐν τῇ πρώτῃ προσμῖξει τῷ ἅμα Πρωτέῳ· νεῶν ὑπεφυγῶν ἀπεσάθη πρὸς τὸ ἄλλο ναυτικόν.

III. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἐκ Γόρδιον παρήλθε, πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἀνελθόντα ἐς τὴν ἄκραν, (ἵνα καὶ τὰ βασίλεια ἦν τοῦ Γορδίου καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Μήδου) τὴν ἅμαξαν ἰδεῖν τοῦ Γορδίου, καὶ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἀμάξης 2 τὸν δεσμόν. Λόγος δὲ περὶ τῆς ἀμάξης ἐκείνης· παρὰ τοῖς προσχωροῖς πολὺς κατέσχε, Γόρδιον εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἄνδρα πένητα, καὶ ὀλίγην εἶναι αὐτῇ γῆν ἐργάζεσθαι, καὶ ζεύγη βοῶν δύο.

ἄρ' ἐπὶ τῇ μὲν ἀροτριᾷ, τῇ δὲ
 ἀραιεῖν τὸν Γόρδιον. Καί ποτε 3
 ἀρῆτες αὐτοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν
 ζυγὸν αὐτῶν, καὶ ἐπιμεῖναι ἕς τε
 εἰς βουλῶν καθήμενον· τὸν δὲ
 ἀελαγέντα τῇ ὄψει, ἵεναι κοινύ-
 ται ὑπὲρ τοῦ θεοῦ παρὰ τοὺς
 Τελμισσέας τοὺς μάντις. εἶναι 4
 γὰρ τοὺς Τελμισσέας σοφοὺς τὰ
 ἱερά ἐξηγεῖσθαι, καὶ σφίσιν ἀπὸ
 γένους δεδοῖσθαι αὐτοῖς καὶ γυναῖξί
 καὶ πασὶ τὴν μαντείαν· πρόσ- 5
 γατα δὲ κόμῃ τινὶ τῶν Τελμισ-
 σέων, ἐτυχὲν παρθένῃ ὑδρευομέ-
 νῃ, καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν ὅπως αἱ
 τὸ τοῦ αὐτοῦ ἔσχε. Τὴν δὲ (εἶναι 6
 γὰρ καὶ αὐτὴν τοῦ μαντικοῦ γέ-
 νους) ἵεναι κελεύσας τῇ Διὶ τῇ βα-
 σιλῇ, ἐπαλθόντα εἰς τὸν τόπον
 αὐτῶν. Καὶ δεηθῆναι γὰρ αὐτῆς 7
 Γόρδιον, τὴν θυσίαν ξυνεπισπομέ-
 νῃ οἱ αὐτῇ ἐξηγήσασθαι, θῦσαι
 τε, ὅπως ἐκείνη ὑπετίθετο, τὸν Γόρ-
 διον, καὶ ξυγγενέσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ
 παιδί, καὶ γενέσθαι αὐτοῖν παῖδα
 Μίδαν ὄνομα. Ἦδη τε ἄνδρα εἶναι 8
 τὸν Μίδαν καλὸν καὶ γενναῖον· καὶ
 ἐν ταύτῃ σάσει πιέζεσθαι ἐν σφίσιν
 τοῖς Φρύγας, καὶ γενέσθαι αὐτοῖς
 χρηστὸν, ὅτι ἅμαξα ἄξει αὐτοῖς

eo aliquando arante, aquilam
 in iugo confedisſe, ibique in
 vesperam usque conſtitisſe.
 Gordium spectaculo attoni-
 tum, Telmissenses vates com-
 municandæ rei causâ adisſe.
 (esse enim Telmissenses peri-
 tissimos prodigiorum inter-
 pretes, & vaticinandi scien-
 tiam ipsis pariter atque uxo-
 ribus & liberis ab ortu insi-
 tam esse) quumque ad vicum
 quendam venisset, juvencu-
 læ cuipiam fontem adeunti
 obviam venisſe, eique, quid
 sibi evenisset, narraſſe. Hanc
 vero, quod & ipsa ex vatum
 progenie esset, ut ipsorum
 oppidum repetens Jovi regi
 sacrificaret, iusſisſe. Gordium
 contra ut ipsum comitaretur,
 & sacrificii modum rationem-
 que doceret, eam rogasse.
 Illum à puellâ edoctum, con-
 jugem sibi eam cepisſe, pue-
 rumque ex iis procreatum,
 Midam nomine. Qui quum
 jam in virum formâ virtute-
 que præstantem evasisſet,
 Phrygas interea gravi inter se
 seditione laborasse, eosque
 oraculo monitos fuisse, cur-
 rum iis regem advecturum
 esse qui seditionem tolleret.

His

CAP. III. 3. ἐπὶ βουλῶν] Βουλῶν vespera, tempus quo solvendi sunt boves.
 Verbum huic argumento convenientissimum; quanquam & alibi usurpatur
 Luc. 41, 6.

6. ὡς τὸν τόπον αὐτῶν] Si duobus MSS. adherere placet, legi potest αὐτῶν,
 idque praxitelerium, eundem locum repetens, nempe ubi aquila infederat iugo plau-
 sti. Græcorum.

7. Καὶ δεηθῆναι γὰρ] Γὰρ redundat, quod sæpiſſime huic particulæ accidit cum
 Luc. 1. 24, 1. 2. 6, 7. 3, 2, 5.

ὁσάκις τι] sacrificasseque, quemadmodum illa admoneret, sive docebat.

His vero adhuc hisce de rebus inter se consultantibus, venisse Midam una cum patre ac matre (a), ipsumque cum plaustro repente exstisse in conspectu concilii. Mos, vaticinium interpretatos, hunc videlicet esse illum quem Deus monuerat curru advehendum esse, & ipsos regem creaturos Midam. Hunc itaque seditionem sedasse, paternumque currum Jovi regi, pro aquilâ missâ, gratiarum loco in arce suspensum consecrasset. Adhæc illud etiam de curru ferebatur (b): quicumque jugi quod in curru erat nexum solvisset, illum Asiæ imperio potiturum. Erat autem is nexus ex corni arboris libro, qui unde inciperet, quo ve se conderet, visu percipi non poterat. Alexander quum nullam plane solvendi nexus rationem inveniret, insolutum tamen prætermittere nollet, ne id motum aliquem in multorum animis excitaret, sunt qui dicant illum ensis ictu vinculum discidisse, & solutum esse dixisse. Aristobulus vero autor est, Alexandrum exemto paxillo temonis (eratis clavus ligneus

(a) *Carr.* 3, 1, 15. (b) *idem* 3, 1, 16.

βασιλέα, καὶ ὅτι οὗτος αὐτοῖς καταπαύσει τὴν εἴπιν. ἔτι δὲ περὶ αὐτῶν τούτων βουλευομένοις ἐλθεῖν τὸν Μίδαν ὁμοῦ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ, καὶ ἐπιστῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἑμᾶξ. τοὺς δὲ, ξυμβalόντας τὸ μαντεύειν, τούτων ἐκείνων γινώσκοντα, ὅντινα ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραξεν ὅτι ἄξει ἡ ἁμαξία· καὶ καταστήσιν μὲν αὐτοὺς βασιλέα τὸν Μίδα. Μίδα δὲ αὐτοῖς τὴν εἴπιν καταπαύσαι, καὶ τὴν ἁμαξίαν τοῦ πατρὸς ἐν τῇ ἁκρᾷ ἀναθέσθαι χαριστήρια τῷ τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ τῇ τοῦ αἵτου παμπῇ. πρὸς δὲ δὴ τούτοις, καὶ τὸ περὶ τῆς ἁμαξίας ἐμυθεύετο· ὅς τις λύσει τοῦ ζυγοῦ τῆς ἁμαξίας τὸν δεσμὸν, τούτον χρῆναι ἄρξαι τῆς Ἀσίας. Ἦν δὲ ὁ δεσμὸς ἐκ φλαυῖ κρυνέας· καὶ τούτου οὔτε τέλος οὔτι ἀρχὴ ἐφαίνετο. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀπόρως μὲν εἶχεν ἐξευρεῖν λύσιν τοῦ δεσμοῦ, ἄλυστον δὲ περιιδεῖν οὐκ ἠθέλε, μὴ τινα καὶ τοῦτο ἐς τοὺς πολλοὺς κίνησιν ἐργάσῃται, οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι παίσας τῷ ξίφει διέκοψε τὸν δεσμὸν, καὶ λελύσθαι ἔφη. Ἀριστόβουλος δὲ λέγει, ἐξελόντα τὸν ἔσορα τοῦ ῥυμοῦ, ὃς ἦν τύλος διαβεβλημένος διὰ τοῦ ῥυμοῦ διαμπαξ, ξυνέχων τὸν δεσμὸν, ἐξελκύσαι

9. [ξυμβalόντας] collato, considerato vaticinio statuisse, hanc illam esse. καὶ καταστήσιν] Si legeretur καταστήσαι, multo videtur aptius oratio cohaerere hoc modo: Et ipsos quidem constituisse Midam regem, Midam vero ὄν. Ita pulchre sibi responderent particula μὲν & δὲ, item καταστήσαι & καταπαύσαι, prout habet codex Basileensis. Nam editi Vulcanii præferunt etiam καταπαύσιν, cum annotat Blanckardus. Quod cum mutaverit Gronovius, minor non in aliis quoque idem ab eo factum.

per medium temonem trajec-
tus, cui vinculum adstrictum
est) jugum temoni detraxisse.
Equidem, quomodo nodus ille
ab Alexandro solutus fuerit,
affirmare non ausim. Ipse certe
& qui cum eo erant ita à curru
discesserunt, perinde ac si va-
ticinium de solutione nexu
impletum esset. Quod quidem
& tonitrua & fulgura eà nocte
excitata satis declararunt: eà-
que de causâ postero die diis
sacrificavit, tum ob prodigia
edita, tum ob rationem sol-
vendi nodi ostensam.

IV. Alexander postridie An-
tyiam Galatiæ urbem profec-
tus est (a). Eo loci Paphlago-
niæ legati ad eum venerunt,
qui provinciam dedant, & fœ-
dus ineant: unum hoc oran-
tes, ne exercitus fines suos in-
tret. His Alexander, ut Calæ
Phrygiarum satrapæ pareant,
juberet (b). Inde in Cappado-
ciam movens, omnem quæ cis
Halyn fluvium est regionem,
& partem multam ejus quæ
trans Halyn est, subegit. Sabic-
tæ Cappadociæ satrapam sta-
tuit (c), ipse ad angustias ad-
itus qui Ciliciam aperit con-
tendit. Quumque ad Cyri, cui
Xenophon se conjunxerat,
castra venisset, ut Pylas valido
præsidio infestas vidit, Parme-
nionem ibi cum cohortibus

κῦσαι ἔξω τοῦ ῥυμοῦ τὸν ζυγόν.
14 Ὅπως μὲν δὴ ἐπράχθη τὰ ἀμφι-
τῷ δεσμῷ τούτῳ Ἀλεξάνδρῳ,
οἱ οὐκ ἔχον ἰσχυρίσασθαι. Ἀπηλ-
λάρη δ' οὐκ ἀπὸ τῆς ἀμέλεις αὐ-
τὸς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, ὡς τοῦ
λογίου τοῦ ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ δεσ-
μοῦ συμβεβηκότας. Καὶ γὰρ καὶ
τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρονταὶ τε καὶ
σέλας ἐξ οὐρανοῦ ἐπαυήσαντο
καὶ ἐπὶ τούτοις ἦν ἡ ὑπεραίρα
Ἀλέξανδρος τοῖς φηρσινθεοῖς τὰ
τε σημεῖα, καὶ τοῦ δεσμοῦ τὴν
λύσιν.

IV. Αὐτὸς δὲ τῇ ὑπεραίρᾳ ἐπ'
Ἀγυῖας τῆς Γαλατικῆς ἐξέλ-
ατο, ἀπείλαιντο πρεσβεῖα ἀφ'
καὶ ταῖς Πισφλαγόνων, τὸ, το
ἴθνα ἐπιδίδόντων, καὶ ἐς ὁμολογί-
αι συμβαίνοντων. ἐς δὲ τὴν χάριν
ἦν τῇ δυνάμει μὴ ἐσβαλεῖν ἐδέ-
οντο. Τούτοις μὲν δὴ προσέειπε
Ἀλέξανδρος ὑπακοῦν Κάλᾳ τῇ
2 σατράπῃ τῆς Φρυγίας. Αὐτὸς δὲ
ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ἐλθὼς,
ἔμπασαν τὴν ἐντὸς Ἀλυσὸς πο-
ταμοῦ προσηγάγετο, καὶ ἔτι
ὑπὲρ τὸν Ἄλυν πολλὰν κατα-
σῆσας δὲ Καππαδοκίαν Σαβίκτην
σατράπην, αὐτὸς προῆγεν ἀπὸ
3 τὰς πύλας τῆς Κυλικίας. Καὶ
ἀφικόμενος ἐπὶ τὸ Κύρου τοῦ Ξῆν
Πανοφῶντι στρατόπεδον, ὡς κατ-

(a) Curt. 3, 1, 22. (b) idem 3, 1, 24. (c) idem 3, 4, 1.

CAP. IV. 2. Σαβίκτην] Eundem Curtius 3, 4, 1. Abistamenen nominat. Quan-
quam Gronovius legendum in Curtio conjicit: *Interesa AbiEa magna Cappadocia* etc.
3. Κύρου τὸν Ξῆν Πανοφῶντι στρατόπεδον] De his Xenophon anab. lib. 1, p. 195.
Hic anem Cyrus minor fuit. Errat ergo Curtius, ut ab ejus commentariis
notatum est, qui hæc castra ad Cyrum majorem referat.

peditum, quæ gravioris armaturæ erant, reliquit. Ipse sub primam noctis vigiliam sumtis secum scutatis, & sagittariis atque Agrianis, noctu ad Pylas movit, ut ex improvilo præsidium invadat. Neque tamen ita clam ac putabat, hostes adoriri potuit: sed æque feliciter ipsi cessit audacia. Præsidarii enim cognito Alexandri adventu, deserto præsidio in fugam se conjecerunt. Postero die sub auroram Pylas cum universo exercitu transgressus, in Ciliciam descendit. Hic ei nuntiatum est, Arsamen qui initio Tarsum in Persarum potestate conservare statuerat, postquam audisset Alexandrum jam Pylas transgressum esse, de urbe deferendâ cogitare. Tarsenses autem vereri, ne direptâ urbe, ita demum Tarsum defereret. Quo cognito, (a) Alexander summâ festinatione Tarsum petit, equites & levis expeditionæque armaturæ pedites secum ducens. De cujus adventu Arsames certior factus confestim ex Tarso ad Darium regem fugit, nullo damno urbi illato. Alexander, ut Aristobulus refert, præ nimio labore in morbum incidit (b). Alii

εχομένας τὰς πύλας φυλακαῖς ἐσχυραῖς εἶδε, Παρμενίωνα μὲν αὐτοῦ καταλείπει σὺν ταῖς τάξεσι τῶν πεζῶν, ὅσοι βαρύτερον ὀπλισμένοι ἦσαν· αὐτὸς δὲ ἀμφὶ πρώτην φυλακὴν ἰσχυρὰ λαβὼν τοὺς τε ὑπάσπικας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, προῆγε τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὰς πύλας, ὡς οὐ προσδεχομένοις τοῖς φύλαξι ἐπιπεσεῖν. 4 Καὶ προσάγων μὲν οὐκ ἔλαθεν, ἐς ἴσον δὲ αὐτῷ κατέστη ἡ τόλμα. Οἱ γὰρ φυλακες αἰσθόμενοι Ἀλέξανδρον αὐτὸν προσάγοντα, λιπόντες τὴν φυλακὴν, ὤχοντο φεύγοντες. 5 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἅμα τῇ ἑωξὶν τῇ δυνάμει πάσῃ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας, κατέβαινε ἐς τὴν 6 Κιλικίαν. Καὶ ἐνταῦθα ἀγγέλλεται αὐτῷ Ἀρτάμης, ὅτι πρόσθεν μὲν ἐπένόει διασώζειν Πέρσαις τὴν Ταρσὸν, ὡς δὲ ὑπερβεβληκότα ἤδη τὰς πύλας ἐπίθετο Ἀλέξανδρον, ἐκλιπεῖν ἐν νύκτι τὴν πόλιν. Δεδιέναι οὖν τοὺς Ταρσεῖς μὴ ἐφ' ἀρπαγὴν τραπείας, οὔτε τὴν ἀπόλειψιν τῆς Ταρσοῦ ποιήσεται. 7 Ταῦτα ἀκούσας, δρόμῳ ἦγεν ἐπὶ τὴν Ταρσὸν τοὺς τε ἱππέας καὶ τῶν ψιλῶν ὅσοι κουφότεροι. 8 Ὡς τε δ' Ἀρτάμης μαθὼν αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν, σπουδῇ φεύγει ἐκ τῆς Ταρσοῦ παρὰ βασιλέα Δαρεῖον, οὐδὲν βλάβας τὴν πόλιν. 9 Ἀλέξανδρος δὲ (ὡς μὲν Ἀριστοβούλος λέλεκται) ὑπὸ καμάτου ἐνόσησεν· οἱ δὲ εἰς τὸν Κύδνον ποταμὸν λέγουσι ῥίψαντα νήξασθαι ἐπιθυμήσαντα τοῦ ὕδα-

(a) Curt. 3, 4, 14. (b) Idem 3, 5, 1.

5. ἢ ἴσον] æque feliciter ipsi cessit audacia, ac si hostes fefelleret.

ῥᾶτα, ἰδρῶντα καὶ καύματι ἐ-
 χόμενον. Ὁ δὲ Κύδνος ῥεῖ διὰ μέ-
 σης τῆς πόλεως· οἷα δὲ ἐκ τοῦ
 Ταύρου ὄρους τῶν πηγῶν οἱ ἀνι-
 στροπῶν, καὶ διὰ χύρου καθαροῦ
 ῥῶν, ψυχρὸς τέ ἐστι καὶ τὸ ὕδωρ
 κρύαι· σπασμῷ τε οὖν ἔχεισθαι
 Ἀλέξανδρον, καὶ θερμαίει ἰσχυ-
 ρῶς, καὶ ἀγρυπνίᾳ ξυνέχει. Καὶ
 τοὺς μὲν ἄλλους ἰατροὺς οὐκ οἶε-
 σκε ἄν τις βιάσιμον· Φίλιππον δὲ
 Ἀκαρνῶνα ἰατρὸν ξυῖντ' Ἀλέξ-
 ἀνδρῶν, καὶ τὴν τε ἀμφὶ ἰατρικὴν ἐς
 τὴν μάστιγα πιστεύμενον, καὶ τὰ
 ἄλλα οὐκ ἀδόκιμον ἐν τῇ στρατῷ
 ὄντα, καὶ ἡμῶν ἐθέλει· Ἀλέξαν-
 δρον Φαρμάκῳ, καὶ τὸν καλεῖσθαι
 καὶ ἡμῶν, τὸ μὲν δὴ παράσκευά-
 ζει τὴν κύλικα· ἐν τούτῳ δὲ Ἀ-
 λέξανδρῳ δόξαι ἐπιστολὴν παρὰ
 Παρμενίονος, φυλάξασθαι Φίλι-
 ππον· ἰσχυρὸν γὰρ διεφθάραι
 ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν, ὥς τε
 Φαρμάκῳ ἀποκτείναι Ἀλέξαν-
 δρον. Τὸν δὲ, ἀνιγνόντα τὴν ἐπι-
 στολὴν, καὶ ἔτι μετὰ χεῖρας ἔχον-
 τα, αὐτὸν μὲν λαβεῖν τὴν κύλικα
 ἐν ᾗ τὸ φάρμακον. τὴν ἐπιστο-
 λὴν δὲ τῷ Φίλιππῳ δοῦναι ἀνα-
 γνῶσθαι. Καὶ ὁμοῦ τὸν τε Ἀλέξ-
 ἀνδρῶν εἶναι, καὶ τὸν Φίλιππον
 ἀναγνῶσθαι τὰ παρὰ τοῦ Παρ-
 μενίονος. Φίλιππον δὲ εὖ ἐν

tradunt illum, vehementius su-
 dantem atque æstuantem na-
 tandi animo sese in Cydnum
 flumen, quod mediam urbem
 fecat, coniecisse. Ejus fontes
 quum ex Tauro monte orian-
 tur (a), & puro solo excipian-
 tur, fit ut unda ejus incorrup-
 tissima simulque frigidissima
 sit: atque hinc Alexandrum
 spasmo acutâque febri & con-
 tinuâ vigiliâ correptum fuisse.
 Ac cæteros quidem medicos
 de vitâ ejus desperasse, Philip-
 pum vero Acarnanem medi-
 cum (b), Alexandri comitem,
 cui in re medicâ potissimum fi-
 debat, quique in exercitu præ-
 cipue celebrer erat, medicatam
 potionem adhibere voluisse.
 Atque interea dum hic adhi-
 beri potionem juberet, ille po-
 culum pararet, literas Alexan-
 dro à Parmenione allatas, qui-
 bus denuntiabat ut sibi à Phi-
 lippo caveret. Audisse enim se,
 Philippum à Dario pecuniâ
 corruptum ut illum pharmaco
 interficeret. Alexandrum, per-
 lectis literis, quum adhuc eas
 manu teneret, poculum in quo
 erat potio accepisse. Episto-
 lam vero Philippo legendam
 dedisse: unoque tempore A-
 lexandrum potionem hausisse,
 & Philippum Parmenionis li-
 teras legisse. Philippum vero
 vultu fatiis declarasse, bene se
 sibi

(a) Cap. 3, 4, 8. (b) Idem 3, 6, 1.

12. ἀνιδόκιμον] Mallet ad verbum non incelsorem; neque enim cum arbitror
 rectius celebrem fuisse in exercitu.
 καθαίρει] παύσας. Sic & 16, καθαίρειται παύσας fuisse. Hippocr. lib. 1. Apho-
 rismo ultimo.

sibi de pharmaco consciū esse.

Neque enim lectione epistolæ ullam animi perturbationem præse tulisse: hortatum solummodo fuisse Alexandrum, ut etiam in reliquis quæ præscriberet, suo consilio acquiesceret. Salutem enim, si pareret, recuperaturum. Atque Alexandrum quidem vi morbi levatum fuisse, & Philippo declarasse, quam fidum amicum illum semper habuisset; cæteris etiam qui ipsi aderant, testatum fuisse quam constantem de ipsorum amicitia opinionem, citra ullam suspicionem, concepisset, simulque quam fortiter mortem ferret.

V. Post hæc Parmenionem ad præoccupandas alias angustias mittit, quæ Ciliciam ab Assyriâ dividunt, ut transitum tueatur, peditibus auxiliariis ei adjunctis, Græcisque mercenariis ac Thracibus, quibus Sitalces præerat, atque equitibus Thessalis. Ipse postremus ex Tarso subsequutus, primo die ad Anchialon oppidum pervenit. Hoc ferunt Sardanapalum Assyriorum regem condidisse. Et quidem circuitus ipse & murorum fundamenta argumento sunt magnam urbem fuisse, & ad summam potentiam pervenisse, & Sardanapali sepulcrum ad ipsa Anchiali moenia extabat,

δηλον γενέσθαι ὅτι καλῶς οἱ ἦν τὰ τοῦ Φαρμάκου· οὐ γὰρ ἐπὶ πλῆγῃναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἀλλὰ τοσόνδε μόνον παρακαλῆσαι Ἀλέξανδρον, καὶ ἐς τὰ ἄλλα οἱ παύσεσθαι ὅτα ἐπαγγέλλοιτο. σωθῆναι γὰρ παύμενον. καὶ τὸν μὲν καθάρηται καὶ βραίται αὐτῷ τὸ νόσημα. Φιλίππῳ δὲ ἐπιδείξει ὅτι πιστὸς ἐστὶν αὐτῷ φίλος. καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ τοῖς ἐκροφ' αὐτῶν, ὅτι αὐτοῖς τε τοῖς φίλοις βέβαιός ἐστι τὸ ἀνύπτουτον. τυγχάνει δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀποθανεῖν ἐρρωμένους.

V. Ἐν δὲ τούτῳ, Παρμενίωνα μὲν πέμπει ἐπὶ τὰς ἑλλήων πύλας, αἱ δὲ ὁρῶσιν τὴν Κιλικίαν τε καὶ Ἀσσυρίαν χωρῶν, προκαταλαβεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν πέραν, δούς αὐτῶν τε συμμέλῃαν τοὺς πεζοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνας τοὺς μισθοφόρους, καὶ τοὺς Θράκας ὃν Στάλκης ἡγεῖτο, καὶ τοὺς ἰππεὺς δὲ τοὺς Θητταλούς. Αὐτὸς ὕστερον ἄρας ἐκ Ταρσοῦ, τῇ μὲν πρώτῃ εἰς Ἀγχιάλον πόλιν ἐκινεῖται. Ταύτην δὲ Σαρδανάπαλον κτίσαι τὸν Ἀσσύριον ἄρχος. Καὶ τῷ περιβόλῳ δὲ αὐτοῖς θεμελίους τῶν τευχῶν διὰ ἐς μεγάλην τε πόλιν κτισθεῖσιν καὶ ἐπὶ μέγα ἐλθούσα δύμιον

καὶ τὸ μῆμα τοῦ Σαρδαναπά-
λου ἐγγὺς τῶν τεχνῶν τῆς Ἀγχιά-
λου, καὶ αὐτὰς ἐφείκεται ἐπ' αὐτῇ
Σαρδανάπαλος, συμβεβληκὸς τὰς
χειρὶς ἀλλήλων, ὡς μέλισσες ἐς κρή-
νην συμβάλλονται. Καὶ ἐπιγράμμα 4
ἐπεγράφη τοῦ αὐτοῦ, Ἀσσύρια γράμ-
ματα. Οἱ μὲν Ἀσσύριοι καὶ μέτρον
ἔφερον ἐπὶ τῇ ἐπιγράμματι.
Ὁ δὲ τοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔφραζε τὰ ἔπη, 5
ὡς ΣΑΡΔΑΝΑΨΑΛΟΣ Ὁ ΑΝΑ-
ΣΥΝΔΑΡΑΨΟΥ ΠΑΙΣ, ΑΓΧΙΑΛΟΝ
ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ἘΝ ἩΜΕΡΑΙ ΜΙΑΙ
ἘΔΕΙΜΑΤΟ. ΣΥ ΔΕ Ὡς ΖΕ ΝΕ,
ἜΣΘΙΕ, ΚΑΙ ΠΊΝΕ, ΚΑΙ ΠΑΪΖΕ,
Ὡς Τ' ἌΛΛΑ ΤΑ' ἈΝΘΡΩΠΙΝΑ
ΟὔΤΚ' ὄντα τοῦτοῦ ἄλγος τὸν
ψόφον ἀνστήσαν, ὅνπερ αἱ χεῖρες
ἐπὶ τῇ κρήνῃ τοῦσι. Καὶ τὸ ΠΑΪΖΕ,
ῥαδιουργίαν ἐγγυγράφθαι ἔφασαν
τῇ Ἀσσυρίᾳ ὀνόματι. Ἐκ δὲ τῆς 6
Ἀγχιάλου ἐς Σόλους ἀφίκετο, καὶ
φρουρὰ ἐκίταται ἐς Σόλους, καὶ
ἐπέβαλεν αὐτοῖς τάλαντα διακόσια
ἀργυρίου ζήμιον, ὅτι πρὸς τοὺς Πέρ-

cui innitebatur Sardana-
palus manus collidens, ut
in plausibus fieri solet. In-
scriptio statuæ addita erat
Assyriis literis, cui metrum
subesse dicebant. Versuum
sententia hæc erat, „ SAR-
„ DANAPALUS ANACYNDA-
„ RAXÆ F. ANCHIALON ET
„ TARSON UNO DIE CON-
„ DIDIT. TU VERO HOSPEZ
„ EDE, BIBE, LUDE, QUUM
„ CETERÆ RES HUMANÆ
„ TANTI NON SINT. Plau-
sum significans quem ma-
nus collisæ faciunt. Illud
vero *Lude*, molliore quo-
dam lascivioveque Assyrio
vocabulo expressum aje-
bant. Ex Anchialo ad So-
los pervenit, præsidioque
urbi imposito (a), ducen-
ta argenti talenta in mul-
tatione imperat, quod pro-
pensiore erga Persas animo
fuiſſent. Inde cum tribus
Macedonum peditum ag-
mi-

(a) Cass. 3, 7, 2.

mi-

3. αἱ μέλισσες] αἱ παύσαι, sive αἱ σὲν ad plausum colliduntur. Verum, inquit
Gronovius, Athenæus ex Aristobulo describens refert ejus statuæ typum fuisse
ὡς μέλισσες αἱ τῆς ἀλλήλων χεῖρες δακτύλους ὡς ἐπικροτοῦντα. Ad eundem modum
et Aristobulus descripsit Strabo.

5. ὡς ἡμεῖς μὴ δειμαί.] Quod Græci consentiunt in versione Assyrii sermo-
nis, quæ dicitur Sardapalus ἡμεῖς μὴ δειμαί illas urbes, credere id Græcis sane
possunt, ut tanto plus miremur. Nihilominus fieri potuisset, ut decepti fue-
rent versione linguæ Asiaticæ, in qua persæpe id quod Græci ἡμεῖς dicunt, non
dicitur minus xiv horarum notat, sed longius & minus definitum spatium, ut
hic Anchialus ac Tarsus indicari possent uno eodemque fere tempore ædificatz.

6. ὡς τ' ἄλλα] Pro ὡς τὰ ἄλλα. Suntque Accusativi Attice loco Genitivorum
consequenter designantium. Weller. Gramm. p. m. 296.

τὸν αἶψα] Τίς (scil. ψόφος, ne tanti quidem, quanti est manus complodere,
vel potius digitis concrepare. Nam verius putem, ait Gronovius, quod illi
(Athenæus & Strabo) scribunt, & non duabus manibus plausum fecisse, sed
potius digitorum unius manus ad pollicem pressione sibilum tenuem indicasse,
vulgo fieri solet, ostendendæ vilitatis gratia.

Καὶ τὸ πρῶτον] Vide Drusium aliosque commentatores sacros ad Gen. XXVI. 8.

minibus, sagittariis omnibus, atque Agrianis, Ciliacas qui montes occupaverant adortus, iisque intra septem in universum dies partim vi, partim pacationibus in potestatem suam redactis, Solos rediit. Hinc Orontobatem Persam (qui Halicarnassi arcem, & Myndum & Caunum ac Theram & Callipolim tenebat) (a) à Ptolemæo & Afandro victum cognovit. Accesserat ad victoriam & Cos, & Triopium. Hunc magno prælio victum perscribebant, cæsis peditum circiter septingentis, equitum quinquaginta, vivis non infra mille captis. Alexander quum apud Solos Æsculapio sacrificasset, ipseque pariter ac totus exercitus pompam facibus circumgestatis peregriffet, ludis etiam gymnics ac musicis editis, Solensibus democratiam concessit. Ipse Tarsum versus movens (negotio Philotæ dato ut equitatum per Aleïum campum ad Pyramum flumenducat) cum peditatu & turmâ regiâ Magarsum venit, & Minervæ Magarsidi sacrificæ-

(a) Curt. 3, 7, 4.

9. ἡμερον] Victores nempe Ptolemæus & Afander.

10. τῇ Ἀσκληπιῷ] Huic, tanquam peculiari salutis numinī, vota pro salu-
suscepta reddidit

λαμπάδα ἐπιτελίσας] Λαμπάς h. l. ludi quoddam genus. de quo Meursius
Græcia feriata lib. 5. p. 814. Certamen istud erat, ut facem ardentem in locum
destinatum perferrent. Nam cūi exstingui illam contingeret, is victoria ex-
debat. ἐπιτελεῖν, celebrare, agere.

7 σας μᾶλλον τι τὸν νοῦν ἔχον. Ἐὰν
δὲ ἀναλαβὴν τῶν μὲν πεζῶν τῶν Μα-
κεδόνων τρεῖς τάξεις, τοὺς τοξότας
πάντας καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, ἐξέλ-
νει ἐπὶ τοὺς τὰ ὄρη κατέχοντας Ἰ-
λίκας· καὶ ἐν ἑπτὰ ταῖς πάσαις ἡμέ-
ραις τοὺς μὲν βίᾳ ἐξέλεν, τοὺς
ὁμολογίᾳ παρασησάμενος, ἐκαστὸν
8 ἐς τοὺς Σόλους· καὶ ἐνταῦθα μακάριον
Πτολεμαῖον καὶ Ἀσανδρον, ὅτι ἐκρά-
τησαν Ὀροντοβάτου τοῦ Πέρσου, καὶ
τὴν τε ἄκρην τῆς Ἀλικαρνασσοῦ ἐν-
Φύλασσε, καὶ Μύνδον, καὶ Καῖον,
καὶ Θήραν, καὶ Καλλίπολιν κατέλαβον.
9 Τοῦτον ἡττηθῆναι ἔγραψαν μέγα με-
γάλη· καὶ ἀποθανεῖν μὲν τὴν ἡμέραν
αὐτὸν, πεζοὺς ἐς ἑπτακοσίους, καὶ
ἵππεας ἐς πεντήκοντα, ἀλῶναι δὲ οὐκ
10 ὀλίγους τῶν χιλίων. Ἀλέξανδρος
δὲ ἐν Σόλοις θύσας τε τῇ Ἀσκληπιῷ
καὶ πομπεύσας αὐτὸς τε καὶ ἡ στρα-
τιὰ πάντα, καὶ λαμπάδα ἐπιτελί-
σας, καὶ ἄγωνα διαθείς γυμνικὸν καὶ
μουσικὸν, Σολεῦσι μὲν δημοκρατίαν
11 δοῦναι ἔδωκεν, αὐτὸς δὲ ἀναζεύξας τὴν
Ταρσὸν, τοὺς μὲν ἵππεας ἀπέστειλεν
Φιλώτα δοῦναι ἄγειν διὰ τοῦ Ἀλεῖου
πεδίου ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Πύρρον·
αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ τῇ
ἵλῃ τῇ βασιλικῇ ἐς Μαγάρην ἦλθε.

καὶ τῇ Ἀθηναίᾳ τῇ Μαγνησίᾳ εἴησεν.
Ἐνταῦθα δὲ εἰς Μαλλὸν ἀφίκετο, 12
καὶ Ἀμφιλόχῳ ὅσα ἦραι ἐνήγισσε
καὶ σποιάζοντας καταλαβὼν, τὴν
ἐκείνῳ αὐτοῖς κατέπαυσε· καὶ τοὺς
φάρους οὗς βασιλεὺς Δαρεῖος ἀπέφε-
ρε, ἰσχυρῶς, ὅτι Ἀργείων μὲν Μαλλ-
οὶ ἀποικοῖ ἦσαν, αὐτὸς δὲ ἀπ' Ἀρ-
γῶν τῶν Ἡρακλειδῶν εἶναι ἠέξιοι.

VI. Ἐπὶ δὲ ἐν Μαλλῷ ὄντι αὐτῷ 1
ἐγγέλλεται Δαρεῖος ἐν Σόχοις ξὺν
τῇ πάσῃ δυνάμει στρατοπεδεύειν. Ὁ
δὲ χῆρος οὗτος ἐκ μὲν τῆς Ἀσσυ-
ρίας γῆς, ἀπέχει δὲ τῶν πυλῶν τῶν
Ἀσσυρίων ἐκ τοῦ μάλιστα καθμούς.
Ἐνθα δὲ ἐκπληγὴν τοὺς ἐταίρους, 2
φράζει αὐτοῖς τὴν ἐγγεγελημένην ὁ-
πλῆρ Δαρεῖος καὶ τῆς στρατιᾶς τῆς
Δαρεῖος. Οἱ δὲ αὐτόθεν, ὡς εἶχον, 3
ἔρχονται ἐπ' αὐτόν. Ὁ δὲ, τότε μὲν
ἀπαυθιγὰς αὐτοῖς, διέλυσε τὸν ξύλ-
λον, τῇ δὲ ἱεραιᾷ προσήγεν,
ὡς ἐπὶ Δαρεῖον καὶ Πέρσας. Δευ-
τεροῦ δὲ ὑπερβαλὼν τὰς πύλας,
ἀπεκτείνετο πρὸς Μυριάδρου πό-
λιν καὶ τῆς περὶ χειμῶν ἐπιγί-
γνεται σκληρῆς, καὶ ὕδαρ τε ἐξ
αὐτοῦ καὶ πνεῦμα βίαιον. Τοῦτο
παύσαντες ἐν τῇ στρατοπέδῳ Ἀλέξ-
ανδρος. Δαρεῖος δὲ τῆς μὲν ξὺν τῇ 4

vit. Inde Mallum profectus,
(a) Amphilocho ut heroï pa-
rentavit, quumque cives se-
ditione laborantes offendit-
et, eâ sedatâ, tributa quæ
Dario regi pendere soliti e-
rant, iis remisit, quod Malli
Argivorum coloni essent,
ipseque ab Heraclidis Argi-
vis oriundum se perhiberet.

VI. Quum adhuc apud
Mallos esset Alexander,
nuncium accipit, Darium
cum universo exercitu ad
Sochos castra fixisse. Est is
Assyriæ locus ab angustiis
quæ Assyriam aperiunt bi-
dui itinere distitus. Convo-
catis itaque amicis, quæ sibi
de Dario ejusque exercitu
nuntiata erant exponit: quî
quidem inde confestim in
eos duci postulabant. Alex-
ander collaudatâ eorum vir-
tute, tum quidem concili-
um dimisit: postero vero die
exercitum in Darium & Per-
sas duxit: quumque secun-
dis castris Pylarum angustias
superasset, ad Myriandrum
urbem castra posuit: eâque
nocte ingens orta tempestas,
magnaue imbrium ac ven-
to-

(a) Cap. 3, 7, 8.

to-

12 ἀπ' Ἀργε] ab Argo (oppido) oriundas ex Heraclidis vel Myriandis posteris.

Cap. VI. 3. ὑπερβαλὼν τὰς πύλας] Pylas Amanicas.

ὕδαρ τε ἐξ αὐτοῦ] ὕδαρ ἐξ αὐτοῦ πλάσιον ποταί, sic 1. 17, 6. 3, 3, 6. Xenoph. ἀναβ.
lib. 4. p. 251. l. 1. ὕδαρ πολὺ ἢ ἐξ αὐτοῦ. Μάστι τὰν στρατὸν ἱμῶντες. Curt. 4, 7, 6.
τὴν αὐτῆς ἀφαιρῶν περὶ τὴν. Verba igitur ἐξ αὐτοῦ ad solos imbres, non ad ven-
tum pertinent, quo illa simul retulit interpres.

4 Δαρεῖος δὲ τῆς μὲν] Darius autem interea quidem cum exercitu morabatur,
καὶ ad Sochos 1. delegeratque. Verba autem τῆς μὲν respectum habent ad
lib. 6. initio. Ita paulo post cap. 8. 4. τῆς μὲν - - ὡς δὲ 2, 8, 4, 2, 26, 9.

torum vis cælo effusa, Alexandrum in castris continuit. Darius interea cum exercitu castris locum delegerat, Assyriæ campum planum omnique ex parte apertum, qui & magnitudini exercitus maxime commodus esset, & ad ducendum equitatum peropportunos visus fuerat. A quo quidem loco ne recederet, Amyntas Antiochi filius, ab Alexandro transfuga, suaserat. Loci enim amplitudinem, & multitudini Persarum & impedimentis percommodam esse. Et mansit quidem eo loci Darius. Cæterum quum Alexander longiorem moram Tarfi ob ægritudinem faceret, neque minorem Solis, ubi & sacrificarat & ludos fecerat: multum etiam temporis in expeditione adversus Cilicas montanos posuisset: Darium a sententiâ suâ abduxit. neque ægre ad id quod maxime cordi erat credendum pertractus est. Siquidem ab iis qui ad voluptatem tantum loquentes aderant, semperque aderunt

κρατία διέτριβεν, ἐπιλεξάμενος τῆς Ἀσσυρίας γῆς πεδίου πάντα ἀναπεπταμένον, καὶ τῇ τε πλῆθει τῆς κρατίας ἐπιτήδειον, καὶ ἐνικπάσασθαι τῇ ἰκπῶ ξύμφορον. Καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ξυμβούλευεν αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν Ἀμύντας δ' Ἀντιόχου, ὁ παρ' Ἀλεξάνδρου αὐτόμολος. Εἶναι γὰρ τὴν εὐρυχωρίαν πρὸς τοῦ πλῆθους τε καὶ τῆς σκευῆς τῶν Περσῶν. Καὶ ἔμενε Δαρεῖος. Ὡς δὲ Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ μὲν ἐν Ταρσῷ τρυβὴ ἐπὶ τῇ νότῳ ἐγίγνετο, οὐκ ὀλίγη δὲ ἐν Σόλοις, ἵνα ἔθνε τε καὶ ἐπόμενε, καὶ ἐπὶ τοὺς ὄρεας Κίλικας διέτριψεν ἐξελάσας, τοῦτο ἔσφηλε Δαρεῖον τῆς γνώμης· καὶ αὐτὸς τε ὁ, τι περ ἡδίστον ἦν δοξασθὲν, ἐς τοῦτο οὐκ ἀπουσίως ὑπήχθη· καὶ ὑπὸ τῶν καθ' ἡδονὴν ξυνόντων τε καὶ ξυνετομένων ἐπὶ κακῷ τοῖς αἰ βασιλεύουσιν ἐπαρόμενος, ἔγνω μηκέτι Ἀλέξ-

Pro διέτριβεν mox 5. ponitur ἔμενε. Ut omnino illud διέτριβεν in Latino omit- tendum non fuerit, cum in eo maxima sententiæ vis lateat. Si enim eodem loco, quo adhuc quidem subsistebat, hostem opperiri voluisset, feliciore even- tu pugnasset.

5. σκευῆς] MS. Opt. τῆς ἐπισκευῆς. Gronov.

7. ὁ, τι περ ἡδίστον ἦν δοξασθὲν] quod quidem iucundissimum erat cogitatum. Δοξασθὲν est quod placet, quod sentitur, quod existimatur, sive sententia, opinio. Videtur ergo etiam ita transferri posse: quæ quidem sententia, sive opinio iucundissima erat, ad eam non invitius adductus est; nempe ad meliora speranda pronus cupiditate.

ξυνόντων] Mallem: qui adsunt, cum non Darii solum, sed aliorum quoque Regum adulatores hoc verbo comprehendantur, omniumque aularum hanc consuetudinem esse significetur.

τοῖς αἰ βασιλεύουσιν] regibus quibusvis qui nunc sunt fuerant, qui sunt eruntque. Eodem loco αἰ ponitur 4, 8, 4. ἔποτε πᾶσι ποταμοῖς ἐπιτρέβοις τὰ τῶν αἰ βασιλέων πράγματα.

ἐπαρόμενος] rhetoratis solita vanitate spreto, ejus instantibus auct. Curt. 3, 2, 10.

Ἀλέξανδρον θέλειν προΐέναι τοῦ
 πρὸς, ἀλλ' οὐκ ἔστι γὰρ, πυνθανό-
 μενος ἐν αὐτῇ, προτάγει· κατα- 8
 παύσειν τε τῇ ἵππῃ τῶν Μακε-
 δόνων τὴν σφαιρὰν, ἄλλος ἄλλοθεν
 αὐτῇ ἐπαίοντες ἔλεγον· καὶ τοιγε-
 ραφύτας ἦεν τε Ἀλέξανδρον ἰ-
 σχυρῶς τοῖσιν ἐν πύλῃται Δαρείον
 ὄντα, καὶ αὐτοῦ προσμένειν ἐκέ-
 λαιον. Ἀλλὰ τὰ χεῖρω μᾶλλον, 9
 ὅτε καὶ ἐν τῇ παραυτίκα ἡδὶω ἀ-
 παύσειν, ἔπειθε· καὶ τι καὶ δαι-
 μόνιον τυχὸν ἦεν αὐτὸν εἰς ἐκείνων
 οὐδὲ χεῖρ, οὐ μὴτε ἐκ τῆς ἵππου
 πολλὰ ἔμελλε αὐτῷ ἐγένετο, μὴ-
 τε ἐκ τῆς αὐτοῦ τῶν τε ἀν-
 θρώπων καὶ τῶν ἀκοντίων τε καὶ το-
 ξοτήτων καὶ τὴν λαμπρότητα
 αὐτοῦ τῆς κρατίας ἐπιδείξαι ἔδυ-
 ρον· ἀλλ' Ἀλέξανδρον τε καὶ τοῖς
 ἀμφ' αὐτὸν ὁμαρῶς τὴν νίκην παρ-
 ἔβαιον. Ἐξήν γὰρ ἦδη καὶ Πέρσας 10
 πρὸς Μακεδόνων ἀφαιρέθηναι τῆς
 Ἀσίας τὴν ἡπύην, καθάπερ οὖν Μή-
 δας μὲν πρὸς Περσῶν ἀφαιρέθησαν,
 πρὸς Μήδων δὲ τὴν πρὸς Ἀσσύριοι.

VII. Τετραβὰς δὴ τὸ ὄρος 1
 Δαρίας τὸ κατὰ τὰς Πύλας τὰς
 Ἀμανικὰς καλουμένας, ὡς ἐπὶ
 ἱστὸν προῆγε, καὶ ἐγένετο κατό-
 πον Ἀλέξανδρου λαθόν. Τὴν δὲ 2

regibus, eorum damno, im-
 pulsus, Alexandrum ulterius
 progredi nolle sibi persuase-
 rat (a), nuntio sui adventus
 perculsum. Hoc etiam modo
 ejus animum commoverant,
 quod Darii equitatum facile
 universas Macedonum copi-
 as proculcaturum dicebant:
 quantumvis Amyntas Alex-
 andrum, ubicunque is Dari-
 um esse audiret, venturum af-
 firmasset: ibique eum opperi-
 ri suavisset. Cæterum deterior
 sententia, quod primo ac-
 cessu gratior auribus accide-
 ret, vicit. *Ac fortasse Deus il-
 lum eo loci adduxit, ubi nec e-
 quitatus magno usui esse posset,
 ut nec infinita hominum pariter
 & jaculorum ac telorum multi-
 tudo, sed nec ipsam quidem ex-
 ercitus magnificentiam ostende-
 re poterat: sed Alexandro fa-
 cilem omnino victoriam præbe-
 bat. Oportebat enim Asiae im-
 perium Persis à Macedonibus a-
 dimi, quemadmodum Persæ Me-
 dis ac prius Medi Assyriis ade-
 merant.*

VII. Darius, superato mon-
 te qui prope Pylas Amanicas
 est, Ision versus movit (b),
 Alexandrum imprudens à
 tergo relinquens. Captâ Is-
 fo, quotquot Macedones ibi

pro-

(a) Curt. 3, 8, 10. (b) idem 3, 8, 13.

2. καταπαύσειν] Unde Charidemum percontatur Darius, *satisne ei videretur*
ἡσυχίαν ad obstrictam hostem? Curt. 3, 2, 10

ἐπαίοντες ἔλεγον] Mss. etiam Opt. etiam Augustanus a Vulcanio inspectus,
 etiam Basilicensis editio ἰσχυρῶς. Ita ἰσχυρῶν infra videbimus Gronovius.

CAP. VII. 1. καὶ ἐγένετο κατόπιν Ἀλέξανδρου λαθόν.] Hinc Curtius scribit 3, 8,
 24. *Darius ad videntem hostiam pavidā arreptus nuntia veritate, vix credenti, occurrere*
aiam, quos et fugientes sequebatur. Iuxta autem ratio & Darii & Alexandri hæc
 fuit

propter valetudinem relictos comprehendit, crudeliter excruciatos interficit (a). Postero die ad Pinarum amnem processit. Alexander, simulac audivit Darium à tergo relictum, quoniam illi parum certum hoc nuntium videbatur, quosdam ex amicis navi quæ xxx remis agitur impositos, Issum remittit, exploraturos an quæ nuntiabantur vera essent. Qui triacontoro confensa, quod mare illud sinuosum sit, facile cognoverunt 4 Persas ibi castra posuisse: atque Alexandro renuntiant, Darium in manibus esse. Ipse, convocatis cohortium turmarumque ductoribus, & auxiliariorum præfectis, hortatur bono ut animo sint ob ea quæ 5 præclare antea fortiterque gessissent (b), & quod ipsis victoribus adversus victos pugna esset futura. Deum pro ipsis potius pugnare, qui Darium impulerit ut exercitum ex spatiosissimo campo in illas angustias adduceret, ut Macedonibus commodus ad explicandam phalangem lo-

Ἰσθὸν κατατῆναι, ὅσους διὰ νότον
ὑπολελειμμένους αὐτοῦ τῶν Μα-
κεδόνων κατέλαβε, τούτους χαλε-
πῶς αἰκιστῶμενος ἀπέκτενεν· ἐς δὲ
τὴν ὑπεραίαν προῦχάρι ἐπὶ τὸν πο-
3 ταμὸν τὸν Πύαρον. Καὶ Ἀλέξαν-
δρος ὡς ἤκουσεν ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ
ὄντα τὸν Δαρεῖον, ἐπεὶ οὐ πικρὰς
αὐτῷ ὁ λόγος ἐφαίνετο, ἀναβιβά-
σας εἰς τριακόντηρον τῶν ἐταίρων
τινὰς ἀποπέμπει ὁπίω ἐπὶ Ἰσθμῷ
κατασκευασμένους εἰ τὰ ὅσα ἐξ-
4 αγγέλλεται. Οἱ δὲ, ἀναπλεύ-
σαντες τῇ τριακοντῳ, ὅτι κολπὴ
ἦν ἡ ταύτη θάλασσα, μᾶλλον
τι εὐπετῶς κατέμαθον αὐτοῦ στρα-
τοπεδεύοντας τοὺς Πέρσας· καὶ ἀπ-
αγγέλλουσιν Ἀλεξάνδρῳ ἐν χερ-
5 σὶν εἶναι Δαρεῖον. Ὁ δὲ συγκαλέ-
σας στρατηγὸς τε καὶ ἱλάρχας,
καὶ τῶν συμμάχων τοὺς ἡγεμό-
νας, παρεκάλει θαρρύνειν μὲν ἐκ τῶν
ἤδη σφίσι καλῶς κεκινδυνευμένων
καὶ ὅτι πρὸς νενικημένους ὁ ἀγὼν
6 νενικηκόσιν αὐτοῖς ἔσται· καὶ ὅτι ἡ
θεὸς ὑπὲρ σφῶν στρατηγείᾳ ἄμεινον,
ἐπὶ νοῦν Δαρεῖω ἀγαγὼν καθεῖρξαι
τὴν δύναμιν ἐκ τῆς εὐρυχωρίας ἐς

(a) *Conn.* 3, 8, 15 & 16. (b) *idem* 3, 10, 4.

fuit. Darius, Alexandri cunctatione ad vanam fiduciam elatus, non dubitabat, quin is adventu suo pertaritus, ulterius progredi non auderet, cap. 6. 7. Relicto igitur loco sibi opportunissimo, quem in Assyria castris delegerat cap. 6. 1 & 4. Alexandrum versus copias movit; superatoque monte, qui prope pylas Amanicas est, & amne Pinaro, nuncium accepit de Alexandri adventu. Inhibito ergo itinere aciem instruxit cap. 8. 8. Alexander namque, cognito, Darium ad Sochos in Assyria castra fixisse, idem fecerat, quod Darius, exercitum in Persas duxerat. Sed forte ita uterque iter instituerat, ut neuter alteri occurreret, forsitan propterea quod Alexander ipsas pylas cap. 6. 3. Darius vero montem ad pylas suum transisset cap. 7. 1. Simulac vero audivit Alexander, Darium post se esse, verso itinere repetit angustias illas, quas jam transierat, ut easdem denno occuparet cap. 8. 1. Verba ipsa & hanc interpretationem admittunt: *Ε-
fuit clam a tergo Alexandri*, ignorantis scilicet, quod pratergressus jam se esset Darius, 3. cui ipse obviam properabat. Sic i, 6, 20. *λαβὼν διαβατὸν clam transit*,

τὰς ἐσπείρας· ἵνα σφίσι μὲν ξύμμε-
τρον τὸ χυρὸν ἀναπτύξαι τὴν Φά-
λαγγα, τοῖς δὲ ἀχρεῖον τὸ πλεῖ-
ον ὅτι ἔσαι τῇ μάχῃ, οὔτε τὰ σώ-
ματα οὔτε τὰς γνώμης παραπλη-
εῖας. Μακεδῶνας τε καὶ Πέρσας 7
καὶ Μήδους, ἐκ πᾶν πολλοῦ τρυ-
φῶν, αὐτοὺς ἐν τοῖς πόνοις τοῖς
ταξερκοῖς πάλαι ἤδη μετὰ κιν-
δυνῷ ἀσκουμένους, ἄλλους τε καὶ
ἀέροις ἀνθρώποις ἐλευθέρους ἐς χεῖ-
ρας ἔχον. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἕλ- 8
λων, οὐχ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μα-
χησῶν, ἀλλὰ τοὺς μὲν ξὺν Δα-
ρίῳ, ἐπὶ μισθῷ, καὶ οἱ δὲ τούτῳ
πυλῇ, ἐκδιδόντας. Τοὺς δὲ
ξὺν σφίσι, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος
ἀπὸ τῶν ἀσπυμένων· βαρβάρων τε 9
αἰθιοπῶν, καὶ Περσῶν, καὶ Ἰλ-
λυριῶν, καὶ Ἀγριῶν, τοὺς εὐ-
ρεσιότατους τε κατὰ τὴν Εὐρώπην
καὶ μαχησιότατους, πρὸς τὰ ἀπο-
νότατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς
Ἀσίας γένη ἰσχυρὰ ἔσθαι· ἐπὶ δὲ
Ἀλέξανδρον ἰσχυροτάτην Δα-
ρίῳ. Ταῦτα μὲν οὖν ἐς πλεονεξίαν
τοῦ ἀγῶνος ἐπεξήκει. Τὰ δὲ ἄλλα 10
ὅτι μεγάλα ἔσαι σφίσι τοῦ κιν-
δυνου ἐπεδείκνυν. Οὐ γὰρ τοὺς
ἐστράτας, τοὺς Δαρείου ἐν τῇ τότε

cus esset: hostibus vero tanta
multitudo ad pugnandum in-
utilis. Adhæc neque corpo-
rum neque animorum viribus
pares esse. Macedones enim
cum Persis & Medis, qui
multo jam tempore otio ac
deliciis enervati essent, con-
gressuros: ipsos bellicis labo-
ribus jamdudum ad pericula
subeunda exercitados: præter-
ea liberos homines cum ser-
vis conflicturos. Græcos qui
in utraque acie essent, non
iisdem conditionibus pugna-
turos. Qui enim à Darii par-
tibus essent, mercede eaque
exigua conductos pugnare:
eos qui à Macedonibus essent,
pro Græciâ sponte suâ adduc-
tos dimicare. Ex barbaris au-
tem Thracas, Pæonas, Illy-
rios & Agrianas, fortissimos
totius Europæ & bellicosissi-
mos, adversus molles effœmi-
natasque Asiæ gentes in aci-
em ituros. Denique Alexan-
dram adversus Darium exer-
citum ducere. Atque hæc
quidem ad prælii prærogati-
viam significandam comme-
moravit. Adhæc præmiorum
quæ huic prælio proposita
essent magnitudinem expo-
nit.

6. ἵνα] scil. Cæterum hac de re Curtius ita lib. 3. cap. 4. extremo: *Et castris
locis, & castris commensatis suppetebant. Ergo Alexandro in acie miles non defuit.
Darius tanta multitudinis rex, loci, in quo pugnavit, angustiis redactus est ad faci-
litem, quæ in hoste contempserat.*

8. Ὅσοι τε Ἕλληνες Ἕλλησι] scil. ὅς τις χῆρας ἔχουσιν, Quicunque Græci cum Græcis
conflicturi essent.

9. τὰς ἰσχυροτάτας τε κατὰ τὴν] Ante præpositionem κατὰ ex Opt. inseren-
dam prout voculam τῶν. Græcorum.

10. τὰς ἐστράτας] quos ad Granicam vicem, Dario absente, 1, 12, 16.

nit. Neque enim eos, satrapas Darii illo prælio victuros, neque equitatum qualis ad Granicum amnem constiterat, neque viginti millia exterorum mercenariorum, sed summam imperii Persici ac Medici, & quotquot usquam nationes Persis ac Medis parentes Asiam inhabitant: ipsumque adeo magnum regem debellaturos, nihilque ex eo prælio reliquum futurum, quam ut universæ Asiæ imperent, & optatum laboribus suis finem imponant. Adhæc quæ splendide ab iis collatis viribus jam gesta essent recensebat. Si quis vero audax aliquod & laudabile facinus privatim edidisset, nominatim singulos evocans, eorum non sine periculo in adeundis præliis virtutem, quam minimâ poterat cum invidia, collaudabat. Fertur autem etiam Xenophontis, & decem millium qui cum eo fuerant meminisse,

κρατῆσαι, οὐδὲ τὴν ἵππον τῆς ἐπὶ Γρανικῇ ταχθεῖσαν, οὐδὲ τοὺς δισμυρίους ξένους τοὺς μισθοφόρους, ἀλλὰ Περσῶν τε ὅ, τι περ ὄφελος καὶ Μήδων, καὶ ὅσα ἄλλα ἔβη Πέρσαις καὶ Μήδοις ὑπὲρ τοῦ ἐποικεῖ τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτῶν μέγαν βασιλέα παρόντα, καὶ ὡς οὐδὲν ὑπολειφθήσεται σφίσιν ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγῶνι, ὅτι μὴ κρατῆν τῆς Ἀσίας ξυμπάσης, καὶ πέρας τοῖς πολλοῖς πόνοις ἐπιθεῖναι. Ἐπὶ ταύτοις δὲ τῶν τε εἰς τὸ κοινὸν ξὺν λαμπρότητι ἡδὴ πεπραγμένων ὑπεμύνησκε. Καὶ εἰ δὴ τριῖδι τὸ διαπραπὲς ἐς κάλλος τετολμημένον, ὡς οὐκ ἔκατον ἐπὶ τῇ ἔργῳ ἀνακαλῶν, καὶ τὸ αὐτοῦ οὐκ ἀκίνδυνον ἐν ταῖς μάχαις ὡς ἀνιπαρχέσασθαι ἐπὶ ἐξέει. Λέγεται δὲ καὶ Ξενοφῶντος καὶ τῶν ἄμα Ξενοφῶντι μυρίων ἐς μνημὸν ἐλθεῖν, ὡς οὐδὲν τι οὔτε

αὐτὸς τὸς δισμυρίους] Ad eundem fluvium 1, 14, 6.

Περσῶν τε ὅ, τι περ ὄφελος καὶ Μήδων] ὅ Perſas ὅ Medos, quorum nullus est usus, in quibus aliquid virtutis, animi, roboris, nervorum est. Sic 5, 15, 8. τῶν πιζῶν ὅ, τι περ ὄφελος. Sic apud Salust. Cat. 39, 4. Lentulus sollicitabat ὅς. neque solam cives, sed cuiusque modis genus hominum, quod modo bello usui foret. Apud Polybium hoc verbum dicitur de iis, in quibus est aliquid saltem intelligentiæ lib. 3. cap. 36. sub fin. πάντες, ὧν καὶ μικρὸν ὄφελος, ἀνατολάς, δύσεις, μισσημῆραν, ἄρκεται γινώσκουσιν. Οἷμας, quorum vel mediocriter est ingenium, ortum, occasum, meridiem, septentrionem ἀγνοοῦσιν. Item lib. 16. cap. 14. init.

παρόντα] presentem, cum pugnae apud Granicum amnem non adfuisset.

ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγῶνι] post hoc prælium. Ita ἐπὶ τέτοις post hoc.

11. εἰ δὲ τῷ] τῷ προ τῷ.

καὶ τὸ αὐτὸ ἐκ ἀκίνδυνον] Proprie Græca volunt, nominatim ἀνιπαρχέσασθαι ad mentionem facinoris præclari appellans, suam quoque omnis periculi in præliis negligentiam quam minima cum invidia edissererebat. Gronovius. Quo quidem sensu legendum potius αὐτῷ, foretque ejusdem generis argumentum, quo Alexander alio loco utitur apud Curtium 4, 14, 6. Non postulare se, ut fortiter caperent prælium, ut ipse ceteris fortitudinis fuisset exemplum.

12. τῶν ἄμα Ξενοφῶντι μυρίων] De quibus Xenophon in expeditione Cyri. Tot enim fere Græci Cyrum secuti erant, lib. 5. p. 273. l. 53. ἔτι ἰσθῆσαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μυρίων.

οὔτε κατὰ πλῆθος οὔτε κατὰ τὴν
 ἄλλαν ἀξίωσιν σφίσιν ἐπεικότες·
 οὐδὲ ἰσπερ αὐτοῖς παρόντων Θεσ- 13
 σαλῶν, οὐδὲ Βοιωτῶν, ἢ Πελοπον-
 νησίων, οὐδὲ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν,
 οὐδ' ὅση ἄλλη σφίσιν ἵππος ξυν-
 τέτακται· οὐδὲ τοξοτῶν, ἢ σφεν-
 δωτῶν, ὅτι μὴ Κρητῶν, ἢ Ῥο-
 δίων ἀλύγων· καὶ τούτων ἐν τῷ κιν-
 δύνῳ ὑπὸ Πανοφώντος αὐτοσχε-
 διασθέντων. Οἱ δὲ βασιλέα τε ξύν 14
 πάσῃ τῇ δυνάμει πρὸς Βαβυλῶνι
 αὐτῇ ἐτρέψαντο, καὶ ἐβήθη ὅσα κατ-
 ἄντων εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον
 καὶ ἰδὼν σφίσι ἐπεγένετο, νικῶν-
 τες ἀπῆλθον· ὅσα τε ἄλλα ἐν τῇ 15
 ταύτῃ πρὸ τῶν κινδύνων εἰς παρά-
 κλησιν, ἐδράστιν ἀγαθοῖς, ἐξ ἀγα-
 θῶ ἡγεμόνος παραινέσθαι εἰκός.
 Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν δεξιούμενοί 16

quippe quod ipsis neque nu-
 mero, neque ullā aliā æsti-
 matione comparandi fuerint;
 quod neque Thessalos equites,
 neque Bœotios, aut Pelopon-
 nenses, neque Macedonas aut
 Thracas, neque alium ullum
 equitatum qui ipsis accensus
 erat, habuissent. neque sagit-
 tarios aut funditores, præter
 Cretenses & Rhodios nonnul-
 los, quos Xenophon in ipso
 discrimine festinanter conscri-
 pserat. Hos tamen regem cum
 universo exercitu ante Baby-
 lonem in fugam vertisse, gen-
 tesque omnes, quotquot iis Eu-
 xinum pontum petentibus, in
 itinere restiterunt, domuisse.
 Alia præterea adjecit, quibus
 bonum imperatorem ante præ-
 lia ad bonos ac strenuos mili-
 tantes exhortandos uti par est.

III

13. σφίσι] ipsis Macedonibus. Nullos ait ejusmodi equites fuisse illis decem
 millibus Græcorum, quales in ipsorum exercitu essent. Consilio tamen Xeno-
 phonis lecti fuerant quinquaginta equites. Xenoph. ἀναβ. lib. 3. p. 242. l. 2.

ὑπὸ Πανοφώντος] Narrat hoc a se factum Xenophon ἀναβ. lib. 3. p. 241. Cum
 enim, recenti periculo edoctus ostendisset, pedestre agmen, hostibus subinde
 lacerantibus, saluum esse non posse sine funditoribus & equitibus, statim pro-
 bat hac sententia, ποῦτε ἡμεῖς ἰδὼν σφίσι ἐπεγένετο, p. 242. l. 1.

14. βασιλέα] Artaxerxem, fratrem Cyri minoris.

πρὸς Βαβυλῶνι αὐτῇ] ante sive prope Babylonem ipsam; quod pronomen non
 omittendum, cum rem non parum augeat. Nam cum magnum est vincere
 hostem copiarum multitudine longe superiorem, tum vero maximum prope
 ipsam regiam vincere. Et quanquam ab illo loco, in quo prælium commis-
 sum fuit, Babylonem usque restarent tria millia stadiorum & sexaginta, Xe-
 noph. ἀναβ. lib. 2. p. 217. l. 40. nihilominus tamen non hic tantum, sed etiam
 in Xenophonte prope ipsam Babylonem id accidisse dicitur p. 222. l. 13. Ne-
 que enim fuit ipso (rege) volente, ut nos in Græciam reversi nuntium adferamus,
 cum exiguas copias regiam potentiam ἐπὶ ταῖς δυνάμει αὐτῆς non procul ab aula regia
 fregisse. Nempe quia ab Epheso, unde profecti fuerant Græci, usque ad pug-
 nam jam confecerant stadiorum millia sedecim & quinquaginta: prope a Ba-
 bylone abesse dicuntur, quod non nisi tria millia stadiorum & sexaginta ad eam
 restarent. Conf. ad Math. XXIV. 33.

νικῶντες ἀπῆλθον.] Opt. ἐπῆλθον. Gronov. Sic 7, 13, 7. de his ipsis Græcis dicit:
 οἱ Ἕλληνες ἐπῆλθον ἰθὺν βαρβαρικά.

15. ἐν τῷ ταύτῳ] talī statū, talī tempore. Sic 7, 3, 2.

16. Οἱ δὲ ἄλλος ἄλλοθεν] Hoc est, quod Latini dicunt: pro se quisque, Curtius
 iuripius, ut 3, 6, 17. pro se quisque dextram ejus amplexi.

Illi certatim regem comple-
xi, & verbis efferentes, è vest-
igio in aciem duci postulant.

VIII. Tum Alexander (a) I
corpora curare jubet, equi-
tesque nonnullos & sagitta-
rios ad Pylas præmittit, qui
viam, quam jam transierat,
explorent. Ipseque noctu
cum universo exercitu mo-
vit, ut angustias illas denuo
occupare posset. Ut vero
sub medium noctis rursus
Pylas infedit, reliquum noc-
tis exercitui ad quietem de-
dit, excubiis summâ diligen-
tiâ in ipsâ rupe dispositis;
sub auroram ex Pylis in vi-
am descendit, & quamdiu
magna erat viarum angustia
(b), angustam etiam aciem
ducebat: ubi vero laxare se
sinus montium cœperunt,

(a) Curt. 3, 8, 22. (b) idem 3, 9, 12.

τῷ λόγῳ ἐπαίροντες] verbis efferentes, incitantes, instigantes, animam ἑρπὶ αὐγαῖ-
ses. Sic 2, 6, 7 & 8.

CAP. VIII. 1. τὴν ὁδὸν τὴν ἐπίσω ὡς ἐπὶ τὰς πύλας] Ita τὴν ὡς ἐπὶ "Αβδῆρα νῆα
qua Abderam tendit, 1, 11, 6.

3. ἐπὶ κέρασιν ἦσαν] Ἐπὶ κέρασιν ἦσαν est ita aciem ducere, ut in fronte totius pha-
langis totidem vel non multo plures armati incedant, quam in uno cornu so-
lent. Unde non male redditur *angustam aciem ducere*. Vocatur hujusmodi *acies*
recta. *Ælian. Tact. cap. 30.* Ὁρθία δὲ ἐστὶ φαλαγγίς, ὅταν ἐπὶ κέρασιν πορεύεται, πολ-
υπλάτων ἔχουσα τὸ βάθος τῷ μήκει. *Recta phalanx ea dicitur, qua in Cornu tendit,*
habens latitudinem majorem longitudine. Ejus forma hæc est.

Ὁρθία φαλαγγίς, recta phalanx
Μῆκος Longitudo.

Βάθος Latitudo.	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○
	○	○	○	○

τε τὸν βασιλέα, καὶ τῷ λόγῳ ἐπὶ
αἰρόντες, ἄγειν ἤδη ἐκέλευον.

VIII. Ὁ δὲ τότε μὲν δειπνοῦ-
ποιῆσθαι παραγγέλλει, προπύργ-
πει δὲ ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, τῶν ἐκ τ-
πέων ὀλίγους τινὰς καὶ τῶν τοξο-
τῶν προκατασκευασμένους τὴν ὁδὸν
τὴν ἐπίσω, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας· καὶ
αὐτὸς τῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρα-
τιὰν πᾶσαν ἦν, ὡς κατασχεῖν αὐτῆς
τὰς πύλας. Ὡς δὲ ἀμφὶ μέσας νύκ-
τας ἐκράτησεν αὐτῆς τῶν παρόντων,
ἀπέπαυε τὴν στρατιὰν τὸ λοιπὸν τῆς
νυκτὸς, αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πετρῶν προ-
φυλακὰς ἀκριβεῖς κατασησάμενος·
3 ὑπὸ δὲ τὴν ἑὴν κατῆρει ἀπὸ τῶν πυλῶν
κατὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἕως μὲν πύργῳ
γενόπορα ἦν τὰ χωρία, ἐπὶ κέρασιν
ἦγεν· ὡς δὲ διεχώρει ἐς πλάτος, ἀν-
έπτυ-
ἐκτυ-

ἔπειθεν ἀπὸ τὸ κέρα, ἐς Φάλαγγα, ἄλλαν καὶ ἄλλαν τῶν ἐπ' αὐτῶν τάξιν παρέργον, τῇ μὲν, ὡς ἐπὶ τὸ ἔρι, ἐν ἀριστερᾷ δὲ, ὡς ἐπὶ τὴν δεξιάν. Οἱ δὲ ἱππεῖς αὐτῷ τέλει μὲν 4 πετόμενοι τῶν πεζῶν τεταγμένοι ἦσαν ὡς δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν προήσαν, συνέτασσεν ἤδη τὴν στρατιάν ὡς ἐς μάχην· πρώτους μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιῷ κέρατος πρὸς τῷ ὄρει τῶν πεζῶν τό, τε ἔργημα καὶ τοὺς ὑπασπιστάς, ὃν ἔχοντο Νικάνωρ ὁ Παρμενίωνος· ἑπομένους δὲ τούτων, τὴν Κόινου τάξιν ἐπὶ δὲ τούτοις, τὴν Περδικίου. Οὕτω μὲν εἰς τε ἐπὶ τὸ μέσον τῶν ἐπ' αὐ-

explicuit subinde cornu, ali-
um atque alium ordinem ar-
matorum in phalangem ad-
ducens, dextrā quidem mon-
tem versus, lævā autem ad
mare. Equites porro interea
peditibus à tergo constituti
erant. At postquam in aper-
ta loca ventum est, exerci-
tum statim ad proelium com-
mittendum instruit. In dex-
tro cornu montem versus
peditum agema locat, &
scutatos, quibus præerat (a)
Nicanor Parmenionis filius.
Proximum his, Cœni; mox
Perdiccæ agmen. Hi qui-
dem

(a) Curt. 3, 9, 7.

Τὸ ἐπὶ κέρασιν ὀρρονίται τοῖς ἐπὶ μετώπῳ, apud Lucianum de Hist. scribenda tom. 2. p. 375. & 382. quæ phalanx dicitur πάλαν στρατευσα, qualis est, si hanc, quam descripsimus formam, invenias, ut octo milites in fronte consistant. Xenoph. Cyropæd. lib. 2. p. 45. l. 40. ἵππῳ δὲ κατωῖον τὴν ἀγὼν τὴν πρὸς τὸ βασιλεὺς φέροντα συνεστῆσαν ἵπποι ὡς ἐπὶ μετώπῳ πάντας ἵπποι. Quia vero ultra ducentum ad phalanx antecessit antecessit esse, quam ut omnes in fronte progredi possent: (frontis enim ad ducentos, altitudo ad centum habebat) jussu ordine millenario primo sequi loco suo, alterum sequi hunc prout jubet. Id quod est ἐπὶ κέρασιν ἄγαν. Figuram (inquit Schefferus ad Mauricii Strategicum lib. 3. cap. 13. p. 442. init.) docet Maximus Tyrinus Dissertatione XL, quando eam comparat cum cervis natantibus sigillatim una post alteram, sicut optime Arcerius notat. Porrectum ordinem dixit Plinius, quod est φάλαγγξ ὀρθία, seu ἐπὶ κέρασιν. Sic enim lib. VIII. c. 32. Μαρία στρατὸν γρηγορῶν, πάντες πορrecto ordine. Vegetius hoc genus simile fecit veru, itemque litteræ I, negotiumque ipsum porrigere in directum vocat lib. XII. cap. 20

ἔπειθεν αὐτὸν τὸ κέρα ἐς Φάλαγγα] explicabat subinde cornu in phalangem. Ita enim existimo, duo ultima verba cum antecedenti ἔπειθεν coherere, cum ea Freinshemius, & qui cum securi sunt, Blanckardus & Gronovius, cum sequenti participio παρέργον conjunxissent. Similiter Xenophon Cyropæd. lib. 8. p. 179. l. 23. ἐκ κέρατος ἐς Φάλαγγα καταστῆσαι. Explicabat ergo subinde cornu, ite arctata aciem, in phalangem, i. e. ut paulatim ad justam longitudinem perveniret acies, quæ duo haberet cornua. Phalangis enim vocabulo, ut ait Budæus Comment. p. 881. l. 45. acies longior quam altior significatur propter duo cornua. E contrario cornu est acies altior quam longior. Unde apud Xenoph. loco cit. ὀρρονίται ἑκτῶν φάλαγγα & βαβίνας, & vice versa ἐκ κέρατος ὡς φάλαγγα καταστῆσαι.

παρέργον] παρέργον est verbum militare, hoc est porro agere, προπορεύεσθαι ὁδὸν ἀπὸ ἀκτῆς ἐν τῇ ἐκτετακτῇ. Id quod fit ad porrigendam frontem & circumveniendo hostes. Xenoph. in 4. ἀναβάσει. παρέργον δὲ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς παρέργον τὰς λόχους, ὅπως ἐπὶ φάλαγγος γένοντο τὸ ἐργάσθαι. Budæus in Comment. Gr. ling. p. 529. l. 40. & 530. l. 50. Eodem sensu verbum hoc existat paulo post 13 & 2, 9, 7.

5. πρώτοι] Ab his orsus est aciem ordinare.

ἔπει μὲν εἰς τε ἐπὶ τὸ μέσον] Hic quidem usque ad medietatem gravis armatura a dex-

tra

dem usque ad medium gravi armaturæ ab dextris incepturus pugnam locaverat. A sinistro vero, primæ erant Amyntæ copiæ, inde Ptolemæi: proximæ huic Meleagri. Et quidem ad lævam Craterus peditibus præfectus erat: totum autem sinistrum cornu Parmenio ducebat. Huic imperatum erat ne à mari recederet (a), ne videlicet à barbaris circumveniretur. Nam alioqui Persæ facile multitudine copiarum phalangem Macedonum omni ex parte cinxissent. Darius, postquam ei nuntiatum est Alexandrum instructâ acie adventare, triginta millibus equitum, expeditorum viginti millibus Pinarum flumen trajicit (b),

(a) Cæsar. 3, 9, 10. (b) idem 3, 8, 28.

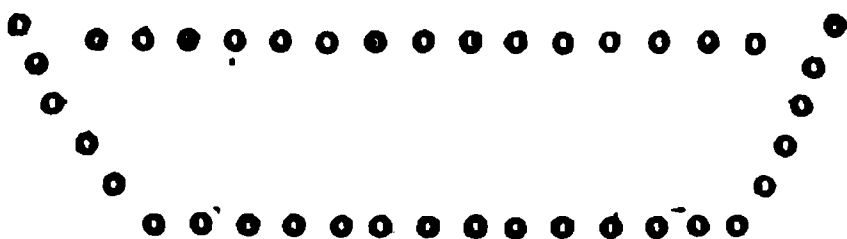
τῶν ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ἀρξομένων τεταγμένοι ἦσαν. Ἐπὶ δὲ τοῦ εὐαίμου, πρώτη μὲν Ἀμύντου τάξις ἦν, ἐπὶ δὲ ἡ Πτολεμαίου, ἐχομένη δὲ ταύτης, ἡ Μελεάγρου. Τοῦ δὲ εὐαίμου τοῖς πεζοῖς μὲν Κρατερὸς ἐπετέτακτο ἄρχειν, τοῦ δὲ ξύμπαντος εὐαίμου Παρμενίον ἡγήετο· καὶ παρήγγελλτο αὐτῷ μὴ ἀπολείπειν τὴν θάλασσαν, ὥς μὴ κυκλωθεῖεν ἐκ τῶν βαρβάρων, ὅτι πάντα ὑπερφαλαγγήσιν αὐτῶν διὰ πλῆθος ἡμελλαν. Δαρεῖος δὲ, ἐπειδὴ ἐξηγγέλθη αὐτῷ προσάγειν ἤδη Ἀλέξανδρος ὡς ἐς μάχην, τῶν μὲν ἵππων διαβιβάζει πέραν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Πινάρου ἐς τριτμυρίους μάλιστα τὸν ἀριθμὸν, καὶ μετὰ τούτων, τῶν ψιλῶν ἐς διτμυρίους, ὅπως εἴην λοιπὴν δύναμιν καθ' ἡσυχίαν συντάξει. Καὶ

τῶν ἀποκρίσεων συνίσταται ἡ ἀπάντησις; h. e. si quis a dextro aciei latere numerare incipiat. Nempe proximus a monte, qui ad dextrum cornu erat, Nicanor stabat, ad huius sinistraam Cœnus erat, & interius Perdiceas. Eodem modo dativus participii ἰόντι usurpatur. 1, 2, 1. & Ind. 3, 2. Vulcanius, uti ex Blanckardo cognoscitur, leviter mutavit ἀπὸ τοῦ δεξιῦ ἀρξομένων. Quod quidem valde arridet, potestque eodem sensu, vel etiam, si quis ita malit, de Alexandro intelligi, quod is instruendæ aciei initium a dextro latere fecerit.

7. κυκλωθεῖεν] circumveniantur. Est enim multitudinis numerus, per syncope pro κυκλωθέντες.

ὑπερφαλαγγήσιν] Operæ pretium est, & ὑπερφαλαγγήσεως formam ex eodem Æliano cognoscere Tacit. cap. 49. Ὑπερφαλαγγήσεις μὲν εἰσι, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν κατέρων εἰς φάλαγγος ὑπάρχωσι τῶν πολεμίων. Circumventio phalangis est, cum ab utroque costis phalangem hostium excidant. It. Arrian. Tacit. cap. 41.

Ὑπερφαλαγγήσεις, Circumventio phalangis.

8. διαβιβάζει] Facius: transire jubet. Nam Darius quidem ipse cum his signis non transmisit, sed mansit in altera ripa 15.

εἰς τὴν ψιλῶν] Opt. τῶν πεζῶν, non ψιλῶν. Gronov.

πρῶτους μὲν τοῦ ὀπλιτικοῦ τοὺς Ἑλλήνας τοὺς μισθοφόρους ἔτα-
ξεν ἐς τρισμυρίους, κατὰ τὴν Φά-
λαγγα τῶν Μακεδόνων· ἐπὶ δὲ
τάσταις, τῶν Καρδάκων καλου-
μένων, ἔθεν καὶ ἑαυτὸν, ἐς ἑξακισ-
μύριους· ὀπλῖται δὲ ἦσαν καὶ οὗ-
τοι. Τοσοῦτους γὰρ ἐπὶ Φάλαγγ-
ας ἀπ' αὐτῆς ἐδέχετο τὸ χωρίον ἵνα
ἐνέστητο. Ἐπέταξε δὲ καὶ τῷ ὄρει ΙΟ
τῷ ἐν ἀριστερᾷ σφῶν κατὰ τὸ Ἀ-
λεξάνδρου δεξιὸν, ἐς διςμυρίους·
καὶ τοῦτοι ἔσιν οἱ κατὰ νότου
ἐνιστάμενοι τῆς Ἀλεξάνδρου στρα-
τίας. Τὸ γὰρ ὄρος ἵνα ἐπετάχθῃ ΙΙ
αὐτῷ, τῇ μὲν διεχέρεται ἐς βάθος,
καὶ πλάτος δὲ τι αὐτοῦ ὡς περ ἐν
θεωρίᾳ ἐγίνετο· ἔπειτα ἐς ἐπι-
παραπλῆν προΐκων τοὺς ἐπὶ ταῖς
ὑπερῆαις τεταγμένους κατόπιν
τοῦ δεξιῷ κέραι τοῦ Ἀλεξάνδρου
ἐπὶ αὐτῶν τὸ δὲ ἄλλο πλῆθος αὐτοῦ Ι2
ψυλῶν τε καὶ ὀπλιτῶν κατὰ ἑθνη
συντεταγμένον ἐς βάθος οὐκ ὡφεί-
λμεν, ὅπισθεν ἦν τῶν Ἑλλήνων

ut reliquum exercitum secu-
rius instruat. Ac primos qui-
dem gravis armaturæ Græcos
mercede conductos numero
triginta millium, adversus Ma-
cedonum phalangem consti-
tuit. Ab utroque horum latere
Cardacas, qui & ipsi armati
graviter erant, ad sexaginta
millia collocat. Neque enim
plures in simplici phalange
constitui locus, in quo exerci-
tus instruebatur, patiebatur.
Porro ad montem qui ipsis ad
sinistram erat, adversus Alex-
andri dextrum cornu viginti
millia statuit. Atque horum
quidem nonnulli à tergo A-
lexandri exercitus oppositi e-
rant. Mons enim in quo acies
instructa erat, aliquâ parte in-
trorsum recedens profunde,
sinum quendam veluti in mari
faciebat: deinde in anfractum
porrectus efficiebat ut qui ad
radicem montis constituti e-
rant, dextrum Alexandri cor-
nū aversum cernerent. Reli-
qua vero expeditorum ac gra-

vis

9. τῶν Καρδάκων καλουμένων] Καρδάκες genus quoddam militum fuisse, quales
sepe nunc sunt, quos Musaras vocant; nisi quod hoc loco Cardaces dicuntur gra-
viter armati. Vide Stephani Thes. Gr. Ling.

ἐπὶ Φάλαγγας ἀπ' αὐτῆς] Simplex phalanx videtur ea dici, quæ non est duplicata:
Ea autem duplicatio sive διπλασιασμός, quando in intervalla antecurrentium mili-
um transferuntur ii, qui a tergo ipsis adstant, ita ut longitudo quidem aciei
maneat eadem, sed condensetur, & duplo plures contineat milites, altitudo
autem aciei duplo fiat minor. Alian. Tact. cap. 29. Cæterum acies simplex
quoque dicitur, quando exercitus collocatur una serie, absque ulla acie subsi-
diana a tergo. Intelligitur interdum & ea simplex acies, cujus unicum solum-
modo est iugum, sive quod in latitudine non plures, alios post alios stantes,
verum singulos tantum habet equites. Id quod Schefferus annotavit ad Mau-
ricii Strateg. p. 413. init. & p. 438. init.

11. ὡς περ ἐν θαλάσσει] velut in mari sinu montibus curvantur, cujusmodi de-
scribuntur a Curt. 3, 4, 6. ita hic in terra.

12. κατὰ ἑθνη] secundam gentes, h. e. singulæ gentes seorsim. Sic 1, 10, 3. 3, 16,
19. & Xenoph. Anab. lib. 2. p. 208. l. 9. ὅπου κατὰ ἑθνη - ἀπασιν ἑθνοῖς ἐπαρτίστο.

ἐς βάθος ἐκ ἀρίστην] in altitudinem innitens. Altitudo aciei appellatur, quæ
est

vis armaturæ multitudo, pro gentium varietate, in confertos inutilesque ordines redacta, post Græcos mercenarios & barbaros in phalangem compositos stabat. Sexcenta enim bellatorum millia in Darii exercitu esse ferebantur. Alexander vero, postquam progredienti sibi majus spatium aperiri cœperat (a), equitatum, tum amicorum, tum Thesfalos & Macedonas adducit. Atque hos quidem in dextro cornu juxta se locat (b). Peloponneses reliquosque socios ad lævum cornu Parmenioni mittit. Darius postquam aciem instruxit, equites quos ante flumen eam ob causam locarat ut tuto exercitum ordinare posset, dato signo revocat. Horum plerosque ad dextrum cornu mare versus adversus Parmenionem statuit, quod ab eâ parte major equorum esset usus: reliquam partem in sinistrum cornu ad montes traducit. Quum vero propter angustiam locorum inutiles eo in loco sibi viderentur, plerosque ut in dex-

(a) *Curt.* 3, 9, 12. (b) *idem* 3, 9, 8.

est a fronte ad tergum. Vid. not. ad 1, 2, 6. Cum ergo in Darii exercitu dicatur fuisse sexcenta armatorum millia, vix decimæ illorum parti licuit manum hoste configere, quod in nimiam essent altitudinem locati. Nam si frontem ponamus in illis angustis vel trecentos habuisse, altitudo fuerit bis mille militum, quorum ultimo tanto ab hoste intervallo remoti steterint necesse est, ut omnino nullus eorum potuerit esse usus, neque ad hostes incessendos, neque ad suos, qui in prima acie pugnabant, tuendos.

μάλισα ἢ ἑξήκοντα] *Μάλισα* fere, *circiter*. Sic 1, 20, 4.

14 *πύμπην ἐς Παρμενίωνα*] *MSS*ti turcas omnes, etiam apud Vulcanium Augustinus ἐς Παρμενίωνα. *Εἶπον*.

τῶν μισθοφόρων, καὶ τοῦ ἐπὶ Φάλαγγος τεταγμένου βαρβαρικοῦ. Ἐλέγετο γὰρ ἡ πᾶσα ξὺν Δαρίῳ στρατιὰ μάλισα ἐς ἑξήκοντα μυριάδας μαχημους εἶναι. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς αὐτῷ πρόσθεν ἴοντι τὸ χεῖρον δέσχεσθαι ὀλίγον ἐς πλάτος, παράγαγε τοὺς ἱππέας, τοὺς τε ἐταίρους καλουμένους, καὶ τοὺς Θεσσαλοὺς καὶ τοὺς Μακεδόνας. Καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρατι ἑτάξε. Τοὺς δὲ ἐκ Πελοποννήσου, καὶ τὸ ἄλλο τὸ συμμαχικόν, ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πέμπει ἐς Παρμενίωνα. Δαρίῳ δὲ, ὡς συντεταγμένη ἦν ἡ αὐτῷ ἡ Φάλαγξ, τοὺς ἱππέας οὓς τινας πρὸ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῇ προτετάχῃ, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτῷ ἡ ἑκταξίς τῆς στρατιᾶς γένοιτο, ἐκεκάλεσεν ἀπὸ ξυλῆματος. καὶ τούτων τοὺς μὲν πολλοὺς ἐπὶ τῇ δεξιᾷ κέρατι πρὸς τῇ θαλάσῃ κατὰ Παρμενίωνα ἑτάξεν, ὅτι ταύτῃ μάλιστα ἦν ἱππέσιμα ἦν μέρος, δὲ τι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πρὸς τὰ ὄρη παρήγαγεν. Ὡς δὲ ἀρχαῖοι ἐνταῦθα διὰ σπουδῆς τῶν χειρῶν ἐφάνοντο, καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς πᾶσι πειῦσαι ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας σφῶν ἐκέ-

ἐκέλευεν. Αὐτὰς δὲ Δαρείος τὸ μέσον τῆς πάσης τάξεως ἐπέχε, καθάπερ νόμος τοῖς Περσῶν βασιλεῦσι τετέχθαι· καὶ τὸν νοῦν τῆς τάξεως ταύτης Εὐνοφῶν ὁ τοῦ Γρίλλου ἀπαιγέγραπεν.

IX. Ἐν ταύτῃ δὲ Ἀλέξανδρος ἰππῶν ἐλάγου πᾶσαν τὴν τῶν Περσῶν ἱππικὴν μετακεχωρησάντων εἰς τὸ εὐώνυμον τὸ αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὴν ἐκείνου, αὐτῷ δὲ τοὺς Πελοποννησίους μένου, καὶ τοὺς ἄλλους τῶν συμμάχων ἱππέας ταύτης τεταγμένους, πέραν κατὰ τάξιν καὶ Θεσσαλοὺς ἱππέας ἐπὶ τὸ εὐώνυμον πελείσας μὴ πρὸ τοῦ μετακινήσας πάσης τάξεως παρῆσθαι, τοῦ μὴ καταφανεῖς τῆς συλῆς γενέσθαι μεταχωρησάτας, ἀλλὰ κατόπιν τῆς φάλαγγος ἀφανῶς δελθεῖν. Προέτιξε δὲ τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τὸ δεξιὸν τοὺς προδρόμους, οὓν ἡγεῖτο Πρωτόμαχος, καὶ τοὺς Παίονας, οὓν ἡγεῖτο Ἀρίσων· τῶν δὲ πεζῶν, τοὺς τοξότας, οὓν ἡρχεν Ἀντίοχος· τοὺς δὲ Ἀγριάντας, οὓν ἡρχεν Ἀτ-

trum ipsorum cornu sese recipiant jubet. Darius medium aciei tenebat, Persarum regum in exercitus ordinatione veteri more observato. Cujus quidem rei rationem Xenophon Grylli filius conscripsit.

IX. Inter hæc Alexander animadvertens universum ferme Persarum equitatum contra lævum suum cornu mare versus traductum, solosque ab se Peloponneses, cum reliquo sociorum equitatu, eam ad partem collocatos esse, Thessalos etiam equites confestim eo mittit (a); imperans ne ex adverso totius aciei equitent, ne ab hostibus eo se transferentes cernantur, sed à tergo phalangis non conspecti ab hoste transeant. Præstituit autem equitibus ad dextrum cornu antecurfiores, quibus præfectus erat Protomachus, & Pæonas, quibus præerat Ariston; peditibus vero sagittarios, quos Antiochus ducebat. Agri-

nas

(a) Curt. 3, 11, 3.

18. Δαρείος τὸ μέσον] Curtius regem in sinistro cornu dimicasse ait 3, 9, 4. Ad quem locum vide Freinsheimii Commentarium.

ἀπαιγέγραπεν.] Scripsit hoc Xenophon διαβ. lib. 2. p. 209. l. 24. Novat enim (Curtius) hanc (regem Artaxerxem) mediam exercitus Persici aciem obtinere. Nam ὅτι αὐτὸν βασιλευσάντα præfectὸν sic suos ducebant, ut ipsi media in acie essent, quod se ostendunt hoc pacto quam tutissimo loco fore, si ex utraque parte rebus suis haberent, & animadvertunt in duplo citius ab exercitu putarent, si quid imperandum necessarium foret.

CAP. IX. 1. ἐπὶ τὸ εὐώνυμον] Hinc apud Curtium 3, 11, 1. Persarum equites. funditur in lævum cornu hostium invecti sunt.

Πελοποννησίους μένου] MSS. μένου. Gronov.

καὶ Θεσσαλῶν] MSS. omnes τὰς Θεσσαλῶν. Gronov. Factum hoc narrat Curtius 3, 11, 3. cum jam prælium maxime ferveret. Sed verius omnino Arrianus.

2. ἀπὸ τῆς φάλαγγος] occulite circumspice sergum suam jubet, ait Curt. 3, 11, 3.

τῶν ἐπαύρων· τὴν τε Ἀνθεβουσίαν, ἡ δὲ ἑλπίς ἦν Περιδάς ὁ Μενεσθέ-
ης, καὶ τὴν Λαγυρίαν καλουμέ-
νη, ἥ, ἤγχετο Παντόρδανος ὁ
Κλεάνδρου, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἄφωνα
παράλειψεν. Καὶ τοὺς τοξότας δὲ, 7
καὶ μέρος τῶν Ἀγριάνων, καὶ
τῶν Ἑλλήνων μισθοφόρων ἔει-
λεν κατὰ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτοῦ ἐπὶ
μετώπου παραγαγὼν, ἐξέτεινεν
ἐπὶ τὸ τῶν Περσῶν κέρας τὴν
φάλαγγα. Ἐπεὶ γὰρ οἱ ὑπὲρ 8
τοῦ ὄρους τεταγμένοι οὔτε κατή-
σαν, ἐκδρομῆς τε ἐπ' αὐτοὺς τῶν
Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν ὀλί-
γων κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου
γενομένης, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὑπε-
ρείας ἀνακαλάντες, ἐς τὸ ἄκρον
ἀνέβησαν, ὅγνη καὶ τοῖς κατ'
αὐτοὺς τεταγμένοις δυνατόν ἐν
χρήσασθαι ἐς ἀναπλήρωσιν τῆς
φάλαγγος, ἐκείνης δὲ ἱππείας
τρακατίας ἐπιτάξαι ἐξήρμεσεν.

X. Οὕτω δὲ τεταγμένους χρό- 1
νον μὲν τὸν προῆγεν ἀναπαύων,

se judicaret, ex medio agminis
duas amicorum turmas, An-
thebusiam, cui Peridas Mene-
sthei filius, & Lagæam, cui
Pantordanus Cleandri filius
præerant, ut ad dextrum latus
clam hostibus se recipiant ju-
bet. Sagittariis etiam, ac par-
te Agrianorum, & Græcorum
mercede conductorum non-
nullis, in dextro suo cornu ad
frontem traductis, phalangem
ultra Persarum cornu exten-
dit. Quum enim ii qui ad pe-
dem montis dispositi erant non
descenderent (a), & excursio-
ne Argianorum ac paucorum
sagittariorum Alexandri jussu
in ipsos factâ, facile à radice
montis propulsi ad cacumen
confugerent; visum etiam ipsi
est, eos quos illis eâ ex parte
opposuerat, ad corroboran-
dam phalangem usui esse posse
(b). Satisque esse si trecenti e-
quites illis opponerentur.

X. Hoc modo dispositis mi-
liti-

(a) Cap. 3, 9, 11. (b) idem 3, 11, 2.

Ἀνθεβουσίαν] Optimus ille codex exhibet plane Ἀνθιμουσίαν. Ἀνθιμῆς urbs Ma-
cedoniæ passim celebrata, inde Ἀνθιμῆσις, idque vocabulum translatum in
Arabiam, unde Anthemusiada urbem Mesopotamiæ vocat Tacit. VI. ann. 41. &
dixit notavit Stephanns. Gronovius.

Λαγυρίαν] MSSi omnes, etiam Augustanus Vulcanii, habent Λευγαλίαν. Gronov.
8. ὑπὲρ τῆς ὄρεως] Facius: in monte. Quod etiam planum facit verbum κατήσαν.
ἀνέβησαν.

αὐτὸς τῶν ὑπερείκτων ἀνακαλάντες, ἐς τὸ ἄκρον ἀνέβησαν] Montem in tres partes di-
vidi, Suidas auctor est, in ἀκρότητα verticem, ὑπάρματα latera, & τέρμα pedes
sive radices. Ergo neque in vertice montis, neque ad ejus radices hi Persæ con-
sisterant, sed in media altitudine, ut neque nimis longe ab hoste abessent, &
ex superiore loco hostes sibi subiectos haberent.

ἐς ἀναπλήρωσιν τῆς φάλαγγος] in supplementum phalangis, ut iterum explere
phalangem inanem, quam exhauserat missis nonnullis turmis ex media phalange
in dextrum cornu. Curtius hac de re ita 2, 11, 2. duabus alis equitum ad jugum
montis jussis subsistere, ceteros in medium belli discrimen strenue transfert.

CAP. X. 1. χρόνον μὲν τινά προῆγεν ἀναπαύων] Aliquando proderit quiescere so-
lem, i. e. lento gradu eos duxit. προῆγεν dicitur ductor exercitus cum agmine

litibus, Alexander aliquandiu produxit interquiescens, ut omnino tardus illorum congressus esse videretur. Neque enim Darius barbaros loco quo primum eos constituerat, motos, in adversum ducebat, sed in ripis fluminis (quæ magnâ ex parte præruptæ erant, & quâ facilior in illas conscensus visus fuerat, vallo ducto munierat) sese continebat. Quod quidem statim Macedonibus argumento fuit, Darium jam servitutem animo concepisse. Postquam vero acies conjunctæ sunt, Alexander in omnem exercitus partem obequitans, ut strenuos fortesque viros sese præbeant, hortatur. Neque præcipuos solum copiarum duces suis nominibus, observato decoro, verum etiam tribunos & manipulares nominatim compellabat: & ex mercenariis qui aut titulo aut rerum gestarum gloriâ illustriores essent. Hic clamor undique su-

ὥς τε καὶ πάνυ ἔδοξε σχολαίᾳ
2 γενέσθαι αὐτῶν ἡ πρόσοδος. Τοὺς
γὰρ βαρβάρους, ὅπως τὰ πρῶτα
ἐτάχθησαν, οὐκέτι ἀντεπῆγε Δα-
ρεῖος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ταῖς
ὄχθαις, πολλαχῇ μὲν ἀποκρήμο-
νοις οὖσαις, ἐτι δὲ ὅπου καὶ χάρα-
κα παρτείνας αὐταῖς, ἵνα εὐεφο-
δότερα ἴφαινετο, οὕτως ἔμενεν.
Καὶ ταύτῃ εὐθὺς δῆλος ἐγένετο
τοῖς ἑμφ' Ἀλέξανδρον τῇ γνώμῃ
3 δεδουλωμένος. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἤδη
ἦν τὰ κρατόπεδα, ἐνταῦθα παρ-
ιππεύον, πάντῃ Ἀλέξανδρος,
παρεκάλει ἄνδρας ἀγαθοὺς γί-
γνεσθαι· οὐ τῶν ἡγεμόνων μόνον τὰ
ὀνόματα ξὺν τῷ πρέποντι κόσμῳ
ἀνακαλῶν, ἀλλὰ καὶ ἱλάρχας καὶ
λοχαγούς ὀνομασί· καὶ τῶν ξέ-
νων τῶν μυθοφόρων, ὅσοι κατ'
ἀξίωσιν, ἢ τινὰ ἀρετὴν γνωριμώ-
τεροι ἦσαν· καὶ αὐτῷ πανταχόθεν
βοή ἐγένετο, μὴ διατρίβειν, ἀλλ'
ἐσβάλλειν ἐς τοὺς πολεμίους.

Ο

procedens, Bad. Comment. p. 528. l. 40. Ἀναπαύων autem activam non neutram significationem habet. Eleganter hæc duo verba explanat Curtius 3, 10, 3. *Alexander ante prima signa ibat*, (id est, πρῶτον,) *identidem manu suos inhibens*; (id est, ἀναπαύων) *ne suspensi, acriter ob nimiam festinationem concitato spiritu, cesserent bellum*.

πρόσοδος] In multis Mss. legitur πρόδος. Gronovius.

2. ὅπως τὰ πρῶτα ἐτάχθησαν, καί τι ἀντεπῆγε] *per primam constituti fuerant, non jam in adversum ducebat*, i. e. Darius non statim, postquam suorum aciem in-

ἔτι δὲ ὅπου] Scribe ex omnibus ἔστι. Gronov. ἔστι δὲ ὅπου *alibi*.

ταύτῃ εὐθὺς δῆλος] in optimo ταύτῃ ὡς δῆλος. Gronov.

3. τὰ κρατόπεδα] Codex Opt. τὰ κρατύματα, qui etiam ignorat vocem sequentem ἐνταῦθα. Gronov.

ξὺν τῷ πρέποντι κόσμῳ] Posset etiam transferri cum decente laude, siquidem & laudem κόσμος declarat, notante Stephano in Thes. ex Thucyd. lib. 1. οὗτος κόσμος καλῶς τὴν το δρᾶν, quibus laudi est id facere egregie.

ἱλάρχας καὶ λοχαγούς] *aliquos & turmarum præfectos*. Facinus.

Ὁ δὲ ἦγεν ἐν τάξει ἔτι τὰ μὲν 4
 πρῶτα, καὶ περ ἐν ἀπόπτῃ ἤδη
 ἔχον τὴν Δαρείου δύναμιν, βά-
 ῖον, τοῦ μὴ διασπαρθῆναι τι ἐν
 τῇ ξυττωτέρᾳ πορείᾳ κυμῆσαν
 τῆς φάλαγγος. Ὡς δὲ ἐντος βέ- 5
 λους ἐγένοντο, πρῶτοι δὲ οἱ
 περ' Ἀλέξανδρον, καὶ αὐτὸς Ἀ-
 λέξανδρος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγ-
 μένος, δρόμῳ ἐς τὸν ποταμὸν ἐνέ-
 ββαλετο, ὥς τῇ τε ὀξύτητι τῆς
 ἰσχύος ἐκπλῆξαι τοὺς Πέρσας,
 καὶ τοῦ θάσσοντος ἐς χεῖρας ἐλθόν-
 τας, ὁλύγα πρὸς τῶν τοξοτῶν
 βλέπτεσθαι. Καὶ ξυνέβη ὅπως
 ἔκπερ' Ἀλέξανδρος. Εὐθὺς γὰρ 6
 ὡς ἐν χειρὶ ἡ μάχη ἐγένετο, τρέ-
 ποντες τῷ Περσικοῦ στρατεύμα-
 τος αἱ τῇ ἀριστερῇ κέρατι ἐπιτε-
 ταγμένοι καὶ ταύτῃ μὲν ἐνίκα
 λαμπρῶς Ἀλέξανδρός τε καὶ οἱ
 ἀμφ' αὐτόν· οἱ δὲ Ἕλληνες αἱ μι- 7
 σθοφόροι, αἱ δὲ Δαρείῳ, ἣ διέσχε

blatus est, abrumpendam mo-
 ram, in hostes ruendum. Alex-
 ander tametsi jam Darii exer-
 citum in conspectu haberet,
 sensim tamen initio acies suas
 duxit, ne nimia contentione
 festinationeque incessus, flu-
 ctuans phalanx dissiparetur.
 Posteaquam vero intra teli ja-
 ctum ventum est, primi qui cir-
 ca Alexandrum erant, ipseque
 Alexander in dextro cornu
 subsistens, cursu in flumen fe-
 runtur: ut & ipsa impetus celeritate
 Persas percellerent; &
 celerius ad manus venientes,
 parum damni à sagittariis acci-
 perent. quod quidem ita ut A-
 lexander cogitârat evenit. Sta-
 tim enim atque ad manus ven-
 tum est, Persæ qui ad sinistrum
 cornu collocati erant, terga
 vertunt. In eo conflictu Alex-
 ander cum suo comitatu illu-
 strem minimeque dubiam vi-
 ctoriam est consecutus. Græci
 vero mercenarij, qui à Darii
 par-

4. ἐν τάξει] sensim, compofite, ordinibus nihil turbatis, quod fere fieri solet, quan-
 do cuncta in hostem feruntur. Id manifestum est multis ex locis, inprimis ex
 Xenoph. Cyropæd. lib. 3. p. 68. l. 30. ὁ μὲν ἦγατο, αἱ δ' ἕποντο, ὑτάκτως μὲν,
 φησὶ τὸ ἐπὶ τὰς τάξεις τι καὶ μεμελετημένον ἐν τάξει πορεύεσθαι. Ipse praibat, milites se-
 québantur, & quidem compofite, quod ex longa exercitatione servandi ordinis periti
 fuerunt. Ex ἀναβ. lib. 2. p. 209. l. 8. ἔβδον δὲ ἀλλήλοισι μὴ θύειν δρόμον, ἀλλ' ἐν τάξει
 ἵππεσθαι. Accedunt aliter alteri, ne cursu ferrentur, sed ordine non perturbato seque-
 rentur hostem. In nostro Scriptore existat hoc loquendi genus 3, 21. 13. 3. 30. 2.
 5. 26. 6. 5. 13. 3. 6. 21. 9. Et h. c. 8 τὸ μίτωπον τῆς φάλαγγος ἢ δυνατοὶ ἦν ἵκοντο
 αὐτῷ αὐτῇ τάξει διασπασθῆναι. Et in Tacticis, in descriptione aciei contra Alanos
 cap. 11. ἐν τάξει δὲ, αἱ μὴ παντελεῖ τῇ διαίξει χρωμένους, ὁρίσιν αὐτοῖς, sive com-
 positis, neque omni contentione persequentes.

κυμῆσαν] Participium aor. 1. neutr. gen. a κυμαίνω, Stephan. in Thes. Com-
 posicionem verbum ἐκκυμαίνω hoc sensu est apud Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 208. l.
 14. αἱ δὲ προγεμινῆναι κύματα τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιπλέον μὲν ἦρξεν ὁ δρόμος θύειν.
 Quædamque progredientibus ipsis pars aciei quadam fluctu insuper prorueret, qui reliqui
 a retro erant, cursu ferri caperant. Ex quo loco intelligitur, in hoc verbo inesse
 festinationem.

7. διέσχε - - παραρρήγναι] Rectius hæc intelliget, qui contulerit loca, in qui-
 bus utriusque hoc verbum reperitur, 2, 11. 1. 3. 14. 2. & 7. & παραρρήγναι, 2, 11. 9.

partibus erant, quâ Macedonum phalanx divisa erat, utpote in dextrum cornu flexa (Alexander enim celeriter amnem ingressus, & cominus cum hoste congressus, facile Persas ex eâ parte positos propulsarat. Macedones vero in medio positi non pari diligentia erant usi, sed editis ac præruptis passim ripis impediti, aciei frontem eodem ordine servare non potuerant) eâ parte quâ maxime convulsam phalangem sunt conspicati, impetum in Macedones faciunt. Acris ibi pugna miscetur, Persis quidem, Macedonas in flumen repellere, & victoriam fugientibus jam suis recuperare nitentibus: Macedonibus contra, ne manifestæ Alexandri victoriæ deessent, aut phalangis gloriam, quæ ut invicta tum temporis omnium ore celebrabatur, imminuerent. Adhæc æmulatio quædam contentioque de honore Græcanicæ nationi cum Macedonibus intercedebat. In eo conflictu Ptolemæus Seleuci filius re fortiter ge-

τῶν Μακεδόνων ἡ Φάλαγξ, ὥς ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παραβραγείσα, (ὅτι Ἀλέξανδρος μὲν σπουδῇ ἐς τὸν ποταμὸν ἐμβαλὼν, καὶ ἐν χερτὶ τὴν μάχην ποιήσας, ἐξώθη ἤδη τοὺς ταύτῃ τεταγμένους τῶν Περσῶν· οἱ δὲ κατὰ μέσον τῶν Μακεδόνων, οὔτε τῇ ἴσῃ σπουδῇ ἤψαντο τοῦ ἔργου, καὶ πολλαχῇ κρημνώδεσι ταῖς ὄχθαις ἐντυγχάνοντες, τὸ μέτωπον τῆς Φάλαγγος οὐ δυνατοὶ ἐγένοντο ἐν τῇ αὐτῇ τάξει διατώσασθαι) ταύτῃ ἐμβάλλουσιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Μακεδόσιν, ἥ μάλιστα διετραπεμένην αὐτοῖς τὴν Φάλαγγα κατεῖδον. 10 Καὶ τὸ ἔργον ἐν ταῦθα καρτερεῖν ἦν, τῶν μὲν ἐς τὸν ποταμὸν ἀπώσασθαι τοὺς Μακεδόνας, καὶ τὴν νίκην τοῖς ἤδη φεύγουσιν σφῶν ἀνασώσασθαι· τῶν Μακεδόνων δὲ, τῆς τε Ἀλεξάνδρου ἤδη φαινομένης εὐπραγίας μὴ λειφθῆναι, καὶ τῆς δόξης τῆς Φάλαγγος, ὥς ἀμάχου δὴ ἐς τὸ τότε διαβεβοημένης, μὴ ἀφαισῆσαι. 11 Καί τι καὶ τοῖς γένεσι, τῷ τε Ἑλληνικῷ καὶ τῷ Μακεδονικῷ, Φιλότητις ἐπέπεσεν ἐς ἀλλήλους. Καὶ ἐν ταῦθα πίπτει Πτολεμαῖός τε ὁ Σελεύκου, ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος, καὶ

8. ἐξώθη] Videtur esse imperfectum pro ἐξώθη.

ὅτι τῇ ἴσῃ σπουδῇ] Græca duplicem causam indicant, cur media Macedonum acies disrupta fuerit, quarum altera in illorum, qui in medio constituti erant, ignaviam transfertur, altera in locorum difficultatem. Vertendum igitur: *neque pari diligentia siue celeritate erant usi, & passim præruptis ripis incidentes, frontem aciei non poterant eodem ordine servare.*

10. τῶν μὲν] non Persis, sed Græcis mercenariis, qui a Darii partibus erant.

καὶ τῆς δόξης τῆς Φάλαγγος] Video retineri posse, ut subaudiatur vocula τί. Sed tamen in omnibus Mss. est τὴν δόξαν. Gronov.

ὡς τὸ τότε] πρὶν αὐτὸ τοῦ χρόνου.

καὶ ἑκατὸν ἐς εἴκοσι μάλισα καὶ
ἑκατὸν, τῶν οὐκ ἡμελημένων Μα-
κεδόνων.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ
δεξιῦ κέρως τάξεις, τετραμμένους
πρὸς τοὺς κατὰ σφῶς τῶν Περσῶν
ἦντες, ἐπὶ τοὺς ξένους τε τοὺς
μισοφόρους τοὺς Δαρείου, καὶ τὸ
ποσάμενον σφῶν ἐπικάμψαντες,
ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀπώσαντο αὐ-
τοὺς καὶ κατὰ τὸ παρεῖργος τοῦ
Περσικοῦ στρατεύματος ὑπὲρ Φα-
λαγγήσαντες, ἐς τὰ πλάγια ἐμ-
βεβληκότες ἤδη, ἔκοπτον τοὺς ξέ-
νους καὶ οἱ ἱππεῖς δὲ οἱ τῶν Περσῶν
κατὰ τοὺς Θεσσαλοὺς τεταγμέ-
νοι, ἐκέραιον ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ
ἐν αὐτῇ τῇ ἡγῶ, ἀλλ' ἐπιδιβά-
ντες ἑρπύσσας ἐβέβαλλον εἰς τὰς ἵλας
τῶν Θετταλῶν· καὶ ταύτῃ ξυνέσκη

istā, alique non obscuri no-
minis Macedones centum &
viginti numero ceciderunt.

XI. Dum hæc geruntur, co-
hortes quæ ad dextrum cor-
nu erant, quum jam Persas
sibi oppositos in fugam verfos
viderent, in externos Darii
mercede conductos, & inva-
lidos maleque affectos con-
versi, eos à flumine propel-
lunt. Atque eam Persici exer-
citus partem quæ divulsa e-
rat, phalange circumvenien-
tes, è transverso in eos fe-
runtur, stragemque extero-
rum edunt. Porro equites
Persæ qui Thessalis oppositi
erant, nequaquam se in hoc
conflictu intra flumen conti-
nebant, sed eo fortiter atque
animose transmissis, in The-
salicas turmas invehuntur.

Atrox

12. ἐς εἴκοσι μάλισα] viginti fere, admodum.

CAP. XI. 1. καὶ τὸ ποσάμενον σφῶν] & partem suorum (Macedonum) laboran-
tem. Græcorum. Ita Curt. 9, 1, 15. quam succurrere laborantibus suis vellent; laboran-
tibus i. e. in prælio periclitantibus, ut exponit Freinsh. in Indice.

2. κατὰ τὸ παρεῖργος] adversus partem abruptam Persici exercitus, i. e. Græcos
mercenarios, qui abrupti a ceteris Persis dicuntur, quod, cum illi jam fugerent,
ipsi non modo resisterent, sed etiam Macedonas adorirentur. Eos band sane fu-
gentibus similes evasisse scribit. Curt. 3, 11, 18.

ἐπὶ φελαγγήσαντες] Non video, cur non composito verbo scribendum sit
ἐπὶ φελαγγήσαντες.

3. καὶ οἱ ἱππεῖς δὲ] Equites etiam Persarum Thessalis oppositi, non manserant sive
non manebant cetera flumen in ipso hoc conflictu, quo nimirum Græci mercenarii
Macedonas urgebant, sed post illos mercenarios transgressi flumen, fortiter inve-
hebantur in alas Thessalorum. Ita omnino vertendum arbitror. Cum enim Græci
mercenarii in flumen Macedonas repellere conarentur, Persarum quoque equi-
tes non cunctandum rati, Græcos illos in flumen sequebantur, eoque trans-
misso impetu in Thessalos ferebantur.

ἐπιδιβάοντες] Epιδιβαίνω post alium qui transiit, etiam ipse transco, cum qui
transiit sequitur. Xenoph. Hellen. lib. 5. p. 438. l. 51. διέβησαν πάλιν τὸν ποταμὸν
οἱ δ' ἐπιδίβαν μάλα θρασύως, καὶ ὡς φεύγοντες διώξαντες ἐπιδίβαλλον. Transierunt
postea amicum. Illi vero sequebantur valde audacter, & quasi fugientes persequeren-
tur, & ipsi amicum post eos transibant.

ἐρπύσσας ἐβέβαλλον] Cum hoc verbo, non cum antecedente participio adver-
bium ἐρπύσσας constituendum puto. Ut 5. ἐρπύσσας ἐπύκνιστο.

Atrox ibi equestre praelium commissum est. neque prius Persæ terga verterunt, quam Darium fugisse cognoscerent, aut antequam mercenarios suos à phalange dissipatos cæfosque esse intelligerent. Tum vero manifesta, & quidem totius exercitus fuga fit. Persarum equi, quod sessorum graviter armatos ferrent, in receptu multum incommodi acceperunt: ipsique equites, quum per angusta viarum confertim, metu exagitati, nullo ordine ruerent, non minore damno protrititi à suis, quam ab hostibus insequentibus sunt affecti. Thessali enim acriter à tergo premebant, adeo ut haud minor equitum quam peditum strages in fugâ edita fuerit. Darius vero, ut ipsi primum ab Alexandro sinistrum cornu perculsum est eaque ex parte abruptum à reliquo exercitum vidit, confestim in scenso, ut potuit, curru, cum primariis fugit. Et quamdiu planis atque apertis locis in fugâ utilicuit, curru sibi salutem quæsit. Ubi autem in prærupta loca, aliasque viarum difficultates incidit, deserto curru & scu-

ίππομαχία κρατερὰ· οὐδὲ πρότερον ἐνέκλιναν οἱ Πέρσαι, πρὶν Δαρείον τε πεφευγότα ἤσθοντο, καὶ πρὶν ἀπορῆαγῆναι σφῶν τοὺςμισθοφόρους συγκοπέντας ὑπὸ τῆς Φάλαγγος· τότε δὲ ἤδη λαμπρὰ τε καὶ ἐκ πάντων ἡ Φυγὴ ἐγίγνετο· καὶ οἱ τε τῶν Περσῶν ἵπποι ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἐκακοπάθουν, βαρέως ὠπλισμένους τοὺς ἐμβάτας σφῶν φέροντες, καὶ αὐτοὶ οἱ ἵππεις κατὰ σενῶς ὁδοὺς, πλῆθει τε πολλοί, καὶ πεφοβημένως, σὺν ἀταξίᾳ ἀποχωροῦντες, οὐ μείον ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι, καὶ πρὸς τῶν διακόντων πολεμίων ἐβλέποντο, καὶ οἱ Θεσσαλοὶ εὐρύως αὐτοῖς ἐπέκειντο· ὥς οὐ μείον ἢ ὡς περὶ σφῶν φόβος ἐν τῇ Φυγῇ τῶν ἵππων ἐγίγνετο. Δαρείος δὲ, ὡς αὐτὸ τὸ πρῶτον ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐφοβήθη τὸ κέρας τὸ εὐάνυμον, καὶ ταύτῃ ἀπορῆαγνύμενον κατέειδε τοῦ ἄλλου στρατοπέδου, εὐθύς, ὡς εἶχεν, ἐπὶ τοῦ ἄρματος σὺν τοῖς πρώτοις ἔφευγε καὶ ἔσε μὲν ὁμαλοῖς χηρίοις ἐν τῇ Φυγῇ ἐτύγχανεν, ἐπὶ τοῦ ἄρματος διεσάξετα. Ὡς δὲ Φάραγξί τε καὶ ἄλλαις δυσχωραῖς ἐνέκυρτε, τὸ μὲν ἄρμα ἀπολεί-

4. καὶ πρὶν ἀπορῆαγῆναι σφῶν] Ὁ· antequam intelligerent divulsos a se esse mercenarios, qui casi fuerant a phalange Macedonum scil. de quibus supra 2. ὑπὸ φάλαγγος.

5. καὶ πεφοβημένως σὺν ἀταξίᾳ] Opt. MS. καὶ πεφοβημένοι καὶ σὺν ἀταξίᾳ. Gronov. ἢ μίῃ ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι, καὶ πρὸς τῶν] Ex optimo codice sic emendo, ἢ μίῃ ὑπ' ἀλλήλων καταπατούμενοι ἢ πρὸς τῆς διαξίως τῶν πολεμίων. Gronov.

6. εὐθύς, ὡς εἶχεν] Sic distingue Græca: εὐθύς, ὡς εἶχεν ἐπὶ τῷ ἄρματι, σὺν τοῖς πρώτοις ἵπποις. Hoc est. statim, sicut erat in curru, cum primis aufugit. Idem. Ne cui in suspicionem veniat, nunc primum fugæ causa currum conscendisse.

λήπει αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ
 τὸν κένδυν ἐκδύς· ὁ δὲ καὶ τὸ τόξον
 ἀγλαίπει ἐπὶ τοῦ ἄρματος· αὐτὸς
 δὲ ἵππον ἐπιβάς, ἔφευγε. Καὶ ἡ νύξ
 οὐδὲ μακροῦ ἐπιγνομένη ἀφείλα-
 ται αὐτὸν, τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλῶ-
 νει· Ἀλέξανδρος γὰρ, ἔσε μὲν φάος 8
 ἦ, ἐκὰς κράτος ἐδίωκεν· ὡς δὲ συνε-
 ούταξέ τε ἡδὴ, καὶ τὰ πρὸ ποδῶν
 ἀφανῆ ἦν, ἐς τὸ ἐμπάλιν ἀπετρέ-
 πτε ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Τὸ μὲν
 τοῦ ἄρμα τὸ Δαρείου ἔλαβε, καὶ τὴν
 ἀσπίδα ἐκ' αὐτῇ, καὶ τὸν κένδυν,
 καὶ τὸ τόξον. Καὶ γὰρ καὶ ἡ δίωξις 9
 βραδυτέρα αὐτῇ ἐγεγόνει, ὅτι ἐν τῇ
 πρώτῃ παραρρήξει τῆς Φάλαγγος
 ἐπιστρέψας καὶ αὐτὸς, οὐ πρόσθεν ἐς
 τὸ δύναιτο ἐτρέπτετο, πρὶν τοὺς τε
 μισθοφόρους τοὺς ξένους καὶ τὸ τῶν
 Περσῶν ἵππικόν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
 ἀπιστόντας κατεῖδε. Τῶν δὲ Περ- 10
 σῶν ἀπέλθον μὲν Ἀρσάκης καὶ
 Ῥεομάρης καὶ Ἀτιζύης, τῶν ἐπὶ
 Γρανικῇ ἡγησάμενον τοῦ ἵππικοῦ.
 ἀποσώσκει δὲ καὶ Σαβάκης ὁ Αἰ-
 γύπτου σατράπης, καὶ Βουβάκης,
 τῶν ἐντίμων Περσῶν. Τὸ δὲ ἄλλο 11

to, exutoque amiculo (a);
 arcu etiam in curru relicto,
 conscenso equo fugit. Nox
 non multo post superveni-
 ens obstitit, quominus ab
 Alexandro caperetur. Alex-
 ander enim dum adhuc lux
 esset, enixe persequabatur;
 postquam vero tenebræ sunt
 obortæ, & propinqua etiam
 in obscuro, ad exercitum
 reversus, currum Darii, e-
 jusque scutum & amiculum
 atque arcum cepit. Paulo
 enim tardius eum insequi
 cœperat, quod in primâ illâ
 phalangis dissipatione ipse
 etiam subsistens, non prius
 ad insequendum se conver-
 terit (b), quam externos mer-
 cenarios, Persicumque equi-
 tatum à flumine repulso
 conspexit. E Persis cecidere
 Arsames, Rheomithres &
 Atizyes, ex iis qui apud
 Granicum equitatum duxe-
 rant. Sabaces etiam Ægypti
 satrapa, & Bubaces, magni
 inter Persas nominis. Præter
 hos, ingens multitudo ad
 I centum millia, atque in his,
 equi-

(a) Curt. 3, 11, 11. (b) Idem 3, 11, 10.

7. ἵππον ἐπιβάς ἵππῳ]. Vox illa communis patiebatur, ut feminino genere
 exponeretur, conscensa equa fugit. ἵππον αὐτὸν δύναιτο, ait Ælian. Histor. animal.
 6. 42. equam conscendit. quæ, quod relicti memoriam pulli recordaretur, quanto ma-
 iore potuit studio & celeritate, eum ipsum pradicatur ex periculis eripuisse. Freinsh.
 ad Curt. 3, 11, 11.

πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλῶναι] Eandem syntaxin vide supra in notis ad 1, 25, 7. Ita
 Cicero lib. 2. famil. ep. 17. dicit legiones, quæ decreta sunt in Syriam, pro ut
 mittantur in Syriam.

8. Τὸ μὲν τοῦ ἄρμα] Carrum tamen.

9. ἐν τῇ πρώτῃ παραρρήξει] Quæ memoratur cap. 10. 7. seqq.

ἐπιστρέψας] conversus, reversus.

10. τῶν ἐντίμων Περσῶν] qui erat de numero honoratorum, principes Persarum.

equitum decem millia: adeo ut Ptolemæus Lagi filius, qui tum temporis Alexandrum cum suis Darium insequentem comitatus erat, autor sit, quum instructa phalange insequerentur, super strata hostium cadavera phalangem transisse. Ipsa etiam castra Darii primo impetu capta sunt, atque in iis mater Darii (a), & uxor eademque soror, ac filius adhuc infans. Duæ præterea ejus filiae captæ, & circum eas aliæ principum virorum uxores non multæ. Alii enim Persæ uxores suas cum impedimentis Damascum miserant. siquidem & Darius majorem pecuniarum

(a) Copt. 3, 11, 20, 24.

πλῆθος, εἰς δέκα μάλιστα μυριάδας καὶ ἐν ταύτοις, ἱππεῖς ὑπὲρ τῶν μυρίους· ὥστε λέγει Πτολεμαῖος δ' Λάγου, ξυνεπισπόμενος τότε Ἀλεξάνδρῳ, τοὺς μετὰ σφῶν διάκοντας Δαρεῖον, ὡς ἐπὶ Φάλαγγί τινι ἐν τῇ διώξει ἐγένοντο, ἐπὶ τῶν νεκρῶν διαβῆναι τὴν Φάλαγγα. Τότε στρατόπεδον τὸ Δαρεῖου εὐθὺς ἐξ ἐφόδου ἔαλῳ, καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ θυγὴ, αὐτῇ δὲ καὶ ἀδελφὴ Δαρεῖου, καὶ υἱὸς Δαρεῖου νῆπιος. Καὶ θυγατέρες δύο ἔαλωσαν, καὶ ἄλλαι ἅμφ' αὐτὰς Περσῶν τῶν ὁμοτίμων γυναῖκες οὐ πολλαί. Οἱ γὰρ ἄλλοι Πέρσαι τὰς γυναῖκας σφῶν ἐν τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ ἐς Δαμασκὸν ἔτυχον ἑταλκότες· ἐπεὶ καὶ Δαρεῖος τῶν τε χρημάτων τὰ πολλὰ, καὶ ὅσα ἄλ-

λα

11. ὑπὲρ τῶν μυρίων] aliter decem millia.

ἀσπίδι Φάλαγγι] Optimus codex & hic habet Φάλαγγι, & in sequentibus Φάλαγγα, quod utrumque ut verissimam Arriani manum, ambabus ulnis amplector & exosculor. Prorsus enim sic legendum, vertendumque: eos, qui cum ipsis Dariiis tunc persequerentur, quum in persequendo ad convallem quandam venissent, super cadavera convallem transisse. Huc respexisse opinor Plutarchum in libro 2. de fortun. Alexandri, αἵματι κυρμένους ποταμὸς ἔπει, καὶ παρὰ τοῖς ποταμῶν διέβη. Ex quo Plutarchi loco apparet, non siccam convallem fuisse, sed torrentem, & eam significationem aptari posse vocὶ Φάλαγγι credo, quia & sic in Hebræis una eademque vox utrumque denotat, ut notaverunt viri docti. Namque plerumque Φάλαγγι illæ oriuntur ab torrentibus. Unde Curtius V, 3. inquit vorago concursa cavata torrentium. Strabo lib. XIV. p. 649. de Nysa. διαίρει αὐτὴ χάραξ τε ποταμὸς Φάλαγγα. Plutarcho in Gracchis junguntur χεῖμαρροι ἢ Φάλαγγι. Itaque idem hoc loco fieri innuitur, quod apud Appianum Libyc. in oratione Lentuli, τὴν δ' αἰχμαλώτους ἡμῶν τὴν μὲν ἐς τὰς πόλεις καὶ ποταμὸς ἐμβαλόντες αἱ γυναῖκες ἐπίβανον. Hæc operæ pretium visum fuit paulo copiosius ex Gronovio excerpere, quod elegantissima & fere palmaria ea sit ipsius emendatio.

12. Περσῶν τῶν ὁμοτίμων] Cetus quidam dignitatis gradus erat eorum, qui apud Persas ὁμότιμοι vocabantur, quorum mentionem facit Xenophon Cyropæd. lib. 1. p. 18. Cyrus re comprobata, expeditionis Medica a senioribus, qui erant consilarii, deligitur imperator. iidem potestatem ipsi faciunt allegendi ducentos hominibus, hoc est, dignitate pares. Deque his ipsis ducentis hominibus postea Cyrus ad Cyaxarem Numerus sane te, inquit, quum cum audieris, non admodum recreabit: verum hoc existimes velim, paucos hosce qui homotimi appellantur, in Persas ceteri quantumvis multi sint numero, facile imperium obtinere. lib. 2. p. 31. l. 27. Et p. 32. l. 39. arma eorum describuntur, quæ initio diversa habuerunt a ceteris Persis p. 32. l. 3. erantque duces militum ibid. l. 13.

λε μεγάλη βασιλείς πολυτε-
 λή διατταν καὶ κρατευομένων ὁμοῦ
 οὐδέτεται, πεπόμφει ἐς Δαμα-
 σκόν ὡς τε ἐν τῇ κρατεύματι οὐ-
 κλείονα ἢ τρισχίλια τὰ λανταῖ-
 ῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν Δαμασκῷ
 χρήματα ὀλίγον ὕπερον ἐάλω ὑπὸ
 Παρμενίου ἐπ' αὐτὸ τοῦτο σα-
 λέντος. Τοῦτο τέλος τῇ μάχῃ ἐ-
 κινή ἐγένετο, ἐπὶ ἔρχοντος Ἀθη-
 ναίης Νικοστράτου, μηνὸς Μαι-
 μακτηριῶνος.

XII. Τῇ δὲ ὑσεραίᾳ, καί πορ I
 τετραμένος τὸν μηρὸν Ἀλέξαν-
 δρος ἔειπε, ὁμοῦ δὲ τοὺς τραυμα-
 τίας ἐκῆλθε, καὶ τοὺς νεκροὺς ξυν-
 αγκῶν, ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς,
 οὗ τῇ δυνάμει πάτῃ ἐκτεταγ-
 μένῃ ὡς λαμπρότατα ἐς πόλε-
 μον. καὶ λόγῳ τε ἐπεκόσμησεν 2
 ὅσως τὸ διαπρεπὲς ἔργον ἐν τῇ
 μάχῃ ἢ αὐτὸς ξυνέγνω εἰργασ-
 μένον, ἢ ἀπὸ τῆ συμΦωνούμενον ἔ-
 λαβε, καὶ χρημάτων ἐπιδόσει ὡς
 ἐκάστους οὖν τῇ ἀξίᾳ ἐτίμησε.
 Καὶ Κυλικίας μὲν ἀποδείκνυει σα- 3

partem (a); & quæcunque
 ad splendidum magnificumque
 apparatus pertinentia reges
 etiam militantes comitari so-
 lent, Damascum miserat. adeo
 ut in exercitu ultra tria millia
 talentorum inventa non fue-
 rint. Cæterum omnis ea pe-
 cunia paulo post Damasci ca-
 pta est à Parmenione (b), eam
 ad rem ab Alexandro missio.
 Hic istius prælii exitus fuit,
 archonte Athenis Nicostrato,
 mense Januario.

XII. Postero die Alexander,
 quamvis æger adhuc è vulnere
 quod gladio in femore exce-
 perat, faucios tamen obivit,
 & cæcorum corporibus con-
 quiritis, magnifice ea sepesti-
 vit (c), universo exercitu in a-
 ciei formam splendidissime lo-
 cato, & bellicas unius cuius-
 que laudes, quem vel ipse præ-
 clarum aliquod facinus in pu-
 gnâ patrantem viderat, vel pa-
 trasse constanti famâ accepe-
 rat, verbis ornavit, & pecu-
 niarum largitione singulos pro
 suo merito dignitateque ho-
 nestæ-

(a) Curt. 3, 8, 12. (b) idem 3, 13. (c) idem 3, 12, 13.

13. μεγάλη βασιλεί] Magnum regem à Græcis vocari solitum Persarum re-
 gem, idem 1, 9, 3. appositum fuit.

14. Τὸτο τέλος] MSSi omnes τὸτο τὸ τέλος. Gronov.

Μαυμακτηριῶνος] Nouembri. Nam pugnam mense Januario non commissam,
 ex illo ostendit Freinsheimius ad Curt. 3, 11, 27. quod supra 3, 8, dixerat Cur-
 tius: πρίν γε κατὰ τὴν ἡμέραν ἤσπασεν. Januarius non inchoat hyemem, sed prope
 finit. Plura de mensibus Atheniensium habentur loco citato.

CAP. XII. 1. ὡς λαμπρότατα ἐς πόλεμον.] MS. Optimus in versis vocibus: λαμ-
 πρότατα ὡς ἐς πόλεμον, quod non modo non reprobem, sed omnino admittam.
 Gronovius.

2. συμφωνούμενον ἔλαβε] Optimus ἰμαθε. Alius ἐπὶ ἰμάθῃ, ut apud Vulcanium
 Augustanus ἐπὶ ἰμάθῃ. Idem.

ἀξίας] Sæpe ὡς præfigitur huic nomini, quod interdum vacare, interdum
 rei sive reddi posse videtur. Sic 3, 16, 5. 4, 25, 11. 4, 30, 4. 7, 26, 2.

nestavit. Posthæc Balacrum Nicanoris filium Ciliciæ satrapam designat. is unus ex regis corporis custodibus erat: custodiæ autem corporis in ejus locum suffecit Mene-tem Dionysii filium. Polyperchonti Simmiæ filio, agmen Ptolemæi Seleuci filii (qui in prælio ceciderat) ducendum dat. Solensibus quinquaginta talenta, quæ adhuc reliqua erant ex summâ quam iis imperârat, remittit, & obsides reddit. Neque vero matris Darii (a), neque uxoris & liberorum curam omisit. Nonnulli enim qui de rebus gestis Alexandri scribunt, autores sunt, eâdem ipsâ nocte, quâ ab insequendo Dario redierat, quum in tabernaculum Darii, quod ipsi selectum asser- vatumque erat, intrasset (b), muliebre ejulatum atque alium talem tumultum audisse non procul à tabernaculo, ac quæsiuisse, quænam essent illæ mulieres, & cur in tam vicino tabernaculo? statim- que renuntiasse quempiam, *Mater Darii, ô rex, ejusque uxor & liberi, ut nuntiatum il- lis fuit te & arcum & amiculum regium habere, posteaque etiam scutum Darii allatum esse, tan- quam mortuo Dario ejulatus edunt.* Alexandrum eâ re co-

(a) Cæsar. 3, 12, 13. seqq. (b) Idem 3, 11, 23.

4. Σολεῦς.] De horum multa vide 2, 5, 6.

τράπην Βάλακρον, τὸν Νικάνορα ἕνα τῶν σωματοφυλάκων τῶν βασιλικῶν· ἀντὶ δὲ τούτου ἐς τοὺς σωματοφύλακας κατέλεξε Μένητα τὸν Διονυσίου· ἀντὶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Σελεύκου, τοῦ ἀποθανόντος ἐν τῇ μάχῃ, Πολυπέρχοντα τὸν Σιμμίου ἄρχειν ἀπέδειξε τῆς ἐκείνου τάξεως. Καὶ Σολεῦσι τέ τε πεντήκοντα τάλαντα, ἃ ἔτι ἐνδεᾶ ἦν ἐκ τῶν ἐπιβληθέντων σφίσι χρημάτων, ἠνέκε, καὶ τοὺς ὁμήρους ἀπέδωκεν. Ὁ δὲ οὐδὲ τῆς μητρὸς τῆς Δαρείου, οὐδὲ τῆς γυναικὸς ἢ τῶν παιδῶν ἠμέλησεν· ἀλλὰ λέγουσί τινες τῶν τὰ Ἀλεξάνδρου γραψάντων, τῆς νυκτὸς αὐτῆς ἢ ἀπὸ τῆς διώξεως τῆς Δαρείου ἐπαρῆκεν, ἐς τὴν σκηνὴν παρελθόντα αὐτὸν τὴν Δαρείου, ἣτις αὐτῇ ἐξηρημένη ἦν, ἀκοῦσαι γυναικῶν οἰμωγὴν καὶ ἄλλον τοιοῦτον θόρυβον οὐ πόρρω τῆς σκηνῆς· πυθέσθαι οὖν αἰ-τινες γυναῖκες, καὶ ἀνθ' ὅτου οὕτως ἐγγὺς παρασκηνοῦσαι. καὶ τότε ἐξαγγεῖλαι, ὅτι, ὦ βασιλεῦ, ἡ μήτηρ τε καὶ ἡ γυνὴ Δαρείου καὶ οἱ παῖδες, ὡς ἐξηγγέλη αὐταῖς ὅτι τὸ τόξον τε τοῦ Δαρείου ἔχεις, καὶ κίνδυνον τὸν βασιλικόν, καὶ ἡ ἀσπίς ὅτι κεκόμεναι ὀπίσω ἡ Δαρείου, ὡς ἐπὶ τεθνεῶτι Δαρείῳ ἀναι- μώζουσιν. Ταῦτα ἀκούσαντα Ἀ-λέξανδρον, πέμψαι πρὸς αὐτάς Λευ-

ἀπαύετον, ἕνα τῶν ἐταίρων, ἐν-
ταλάμενον φράσαι ὅτι ζῇ Δαρεῖος·
τὸ δὲ ὄψαλα καὶ τὸν κίνδυνον ὅτι
φεύγων ἀπέλασεν ἐπὶ τῇ ἄρματι,
καὶ ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει Ἀλέξαν-
δρος. Καὶ Λεοννάτου παρελθόντα 8
ἐκ τῆς σκηνῆς, τὰ τε περὶ Δαρείου
ἑστῶς, καὶ ὅτι τὴν θεράπειαν αὐ-
τῆς ἐυγχορεῖ Ἀλέξανδρος τὴν
βασιλικὴν, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον·
καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας. Ἐπει 9
οὐδὲ κατὰ ἔχθραν οἱ γινώσκειν τὸν
πύλεμον τὸν πρὸς Δαρεῖον, ἀλλ'
ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπι-
πταμένους ἐνόηκας. Ταῦτα μὲν
Πυλαργεὺς καὶ Ἀριστόβουλος λέ-
γουσι. Λόγος δὲ ἔχει, καὶ αὐτὸν 10
Ἀλέξανδρον τῇ ὑπεραίᾳ ἐλθεῖν ἔσθαι
ἐν Ἡφαισίῳ μόνῃ τῶν ἐταίρων,
καὶ τὴν μητέρα τὴν Δαρείου, ἀμ-
φυτομέσασθαι ὅσις ὁ βασιλεὺς εἴη
αὐτοῦ (ἐξάλλαι γὰρ ἄμφω τῇ
αὐτῇ κότμῃ) τὴν δὲ Ἡφαισίαν
προσελθεῖν, καὶ προσκυνῆσαι, ὅτι
μεῖζον ἐφάνη ἐκείνως. Ὡς δὲ ὁ 11
Ἡφαισίῳ τε ὑπὸ πύλῃ ὑπεχώρησε,
καὶ τις τῶν ἄμφ' αὐτὸν, τὸν Ἀ-
λέξανδρον δεῖξας, ἐκείνον ἔφη εἶναι
Ἀλέξανδρον, τὴν μὲν κατακτεθεῖ-
σαν τῇ διαμαρτίᾳ ἀποχωρεῖν, Ἀ-
λέξανδρον δὲ οὐ φάναι αὐτὴν ἀ-
μαρτεῖν· καὶ γὰρ ἐκείνον εἶναι Ἀ-
λέξανδρον. Καὶ ταῦτα ἐγὼ οὐδ' ὡς 12

sum dicere, Darium supersti-
tem esse: arma vero & amicu-
lum ab illo fugiente in curru
relicta esse, ea solum penes
Alexandrum esse. Leonna-
tum tabernaculum ingressum,
Dariū statum exposuisse, præ-
terea ut regio etiam cultu fa-
mulatuque illis uti liceret,
reginæque appellarentur, ab
Alexandro illis concedi. Ne-
que enim inimicitiarum cau-
sā sibi adversus Darium bel-
lum susceptum, sed pro im-
perio Asiæ legitime decertas-
se. Hæc quidem Ptolemæus
& Aristobulus tradunt. Fa-
ma vero tenet Alexandrum
quoque ipsum postero die ta-
bernaculum, solo eum ex a-
micis Hephæstione comitan-
te, ingressum: & matrem qui-
dem Darii dubitantem uter
eorum rex esset (pari enim
uterque corporis cultu erat)
ad Hephæstionem accessisse,
eumque veneratam esse, quod
ille habitu corporis præstare
videretur. Qui quum retro-
cessisset, & quidam eorum qui
circa eum erant, quis esset
Alexander, monitrasset, il-
lam errato pudefactam reces-
sisse, Alexandrum, nullum
erratum esse, respondisse. nam
& illum Alexandrum esse. At-
que hæc quidem, non ut vera,
sed neque ut plane incredi-
bilia,

7. ταῦτα ὅτι μόνον ἔχει] MSS. in quibus & Optimus μόνα. Gronov.

11. τῶν ἄμφ' αὐτὸν] Freinshemius ad Curt. 3, 12, 17. contendit legendum
τὴν ἑμ' αὐτὴν, ut referatur ea vocula ad præcedentia τῆς μητρὸς τὴν Δαρίου. Quem
nunc refutat Gronovius.

bilia, adscripsi. Sed siue ita gesta sunt, Alexandrum tum ob eam quâ in fœminas usus est commiserationem, tum ob fidem & honorem amico præstitum, laudo: siue scriptoribus historiarum appositus visus est Alexander ad hæc & facienda & dicenda, eo etiam nomine illum laudo.

XIII. Darius noctu paucis comitatus fugerat (a): postridie vero recolligens Persas exterosque mercenarios, qui ex eo proelio evaserant, quatuor in universum millia habens, ad Thapsacum urbem & Euphratem festinato contendit, ut quamcitissime posset, Euphratem inter se atque Alexandrum medium relinqueret. Amyntas porro Antiochi (b), & Thymodes Mentoris filius, & Aristomedes Pheræus, & Bianor Acarnan, omnes transfugæ, statim, ita ut per montes dispositi erant fugientes Tripolim Phœnicæ pervenerunt, octo circiter militum millia habentes: ibi sumptis navibus reeens in navale subductis, quibus antea è Lesbo transvecti

(a) *Cant.* 4, 1, 1. (b) *idem* 4, 1, 27.

CAP. XIII. 1. αὐ] *subinde*. Vid. Index.

Θάψακόν τι] Prope Euphratem sitam fuisse hanc urbem, & Xenophon commemorat *ἀναβ.* lib. 1. p. 200. l. 30. *Ibidem* (ad Euphratem) *πρὸς ἀπρὶς* & *τοῦ πρὸς* erat, cui nomen *Thapsacus*.

ποῦσαι.] Ita hoc verbo utitur Xenophon *Cyropæd.* lib. 3. p. 64. l. 50. ὁ δὲ Κῶρος αἰεὶ δὲ γὰρ ἐν ἀραγῶν, καὶ μὴ πρὸς τὴν γῆν ἐπὶ προσθεὶς ποιοῦσθαι. *Cyrus* sua castra locabat, ubi minime oculis essent exposita, pagis etiam tectisque a fronte quæsitis. Et *ἀναβ.* lib. 1. p. 206. l. ult. & p. 213. l. 34. ποῦσαι εἶναι ἐπισθεὶς τὸν ποταμὸν. *Ut a tergo flumen haberent*. Et lib. 6. p. 301. l. 18.

2. κατὰ τὰ ὄρη φύγοντες] *per montes fugientes*. Sic 1, 1, 16. κατὰ τὰ ὄρη ἐφυγον.

3. καταλαβόντες] *terreis, non sumptis, quod esset ἀναλαβόντες*.

ἀλαβῇ, οὔτε ὡς πάντα ἄπιστα ἀναβῇ γραψα. Ἀλλ' οὔτε οὔτως ἐπράσθη, ἐπαινοῖ Ἀλέξανδρον τῆς τε ἐς τὰς γυναῖκας κατοικίσεως, καὶ τῆς εἰς τὸν ἐταῖρον πίστεως καὶ τιμῆς· εἴτε πᾶσι δεικνύει τοῦς ξυγγραφεύς. Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας καὶ εἰπὼν, καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινοῖ Ἀλέξανδρον.

XIII. Δαρῖος δὲ τὴν μὲν νύκτα ξὺν ὀλίγοις τοῖς ἀμφοῖν αὐτὸν ἔφυγε; τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἀναλαμβάνων αἰὲ τῶν τε Περσῶν τοὺς διασφεύοντας ἐκ τῆς μάχης, καὶ τῶν ξένων τῶν μισθοφόρων, ἐς τετρακισχιλίους ἔχων τοὺς πάντας, ὡς ἐπὶ Θάψακόν τε πόλιν καὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν σπουδῇ ἤλαυνε, ὡς τάχις μέσον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν Εὐφράτην ποιεῖσαι. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀντιόχου, καὶ Θυμώδης ὁ Μέντορος, καὶ Ἀριστομένης ὁ Φεραῖος, καὶ Βιάνωρ ὁ Ἀκαρνᾶν, ξύμπαντες οὗτοι αὐτῶν μολοὶ μετὰ τῶν ἀμφοῖν αὐτοὺς στρατιωτῶν ὡς ὀκτακισχιλίαν, εὐθὺς ὡς τεταγμένοι ἦσαν κατὰ τὰ ὄρη φεύγοντες ἀφίκοντο ἐς Τρίπολιν τῆς Φοινίκης· καὶ ἐνταῦθα καταλαβόν-

λαβόντες τὰς νηῦς νεμελισημέναις, ὅφ' ἂν πρῶτον ἐκ Λέσβου διασκευασμένοι ἦσαν, τοῦτον ὅσαι μὲν ἰκανὴ σφίσιν ἐς τὴν κομιδὴν ἐδόκουν, ταύτας κατελευσάντες, τὰς δὲ ἄλλας αὐτοῦ ἐν ταῖς νεαρίαις κατακαύσαντες, ὡς μὴ παρασχέω ταχέϊαν σφῶν τῆς δίοξις, ἐπὶ Κύπρου ἔφυγον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον, ἵνα πῇ ἀλέγον ὕψερν πολυπραγμονῶν τι Ἀμύντας ἀποθήσκει ὑπὸ τῶν ἑλληνῶν. Φαρνάβαζος δὲ καὶ Αὐτοφραδῆτης τέως μὲν περὶ τὴν Χίον ἀέτησαν, καταστῆσαντες δὲ Φρουρὰ τῆς Χίου, τὰς μὲν τινας τῶν νεῶν ἐς Κῆ καὶ Ἀλικαρνασσὸν ἐξεῖλαν· αἱ δὲ ἑκατὸν ναυσὶ ταῖς ἄρισταις πλοῖαις ἀναγόμενοι, ἐς Σίφνον κατίσχον. Καὶ παρ' αὐτοὺς ἀφικ-
 5 οῦσι Ἄγισ ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐπὶ μιᾷς τριήρους, χρήματά τε αἰτήσαν ἐς τὸν πόλεμον, καὶ δύναμις ναυτικὴν τε καὶ πεζικὴν ὅσην πλείστην ἀξιώσων συμπέμψαι εἰς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ
 6 ἐν ταύτῃ ἀγγελίᾳ αὐτοῖς ἔρχεται τῆς μάχης τῆς πρὸς Ἰσθμῷ γενομένης. Ἐκπλαγέντες δὲ πρὸς τὰ ἐξαγγελθέντα, Φαρνάβαζος μὲν σὺν δώδεκα τριήρεσι, καὶ τῶν μισθοφόρων ξένων ξὺν χιλίοις καὶ πεντακοσίοις, ἐπὶ Χίου ἐστάλη, δέισας μὴ τι πρὸς τὴν ἀγγελίαν τῆς ἥττης οὐ

fuerant, quot earum sibi ad vecturam sufficere viderentur in mare protractis : reliquisque in navali succensis, ne celeriter eos insequendi facultatem suppeditarent, in Cyprum fugerunt, atque inde in Ægyptum : ubi paulo post (a) Amyntas res novas moliens ab incolis interfectus est. Pharnabazus autem & Autophradates aliquandiu apud Chium moram fecerunt : præsidioque in insulâ collocato, nonnullis in Con atque Halicarnassum navibus missis, ipsi centum navibus optime ad navigandum comparatis Siphnum appellunt. Eo loci Agis Lacedæmoniorum rex unâ triremi ad eos venit, pecuniam in usus belli, & copias navales ac pedestres, quamma-
 ximas posset, in Peloponnesum ducendas petiturus. Inter hæc nuntius adfertur prælii apud Issum commissi. Quo nuntio perculsi, Pharnabazus quidem cum duodecim triremibus, atque exterorum mercenariorum mille quingentis, (b) Chium repetit : veritus ne auditâ clade Chii defectionem molirentur. Agis, acceptis ab Autophradate talentis
 αἱ-

(a) Curt. 4, 1, 33 seqq. (b) idem 4, 5, 15.

πιστὸς κατέλας] recens hoc in verbo non ineft. Derivatur enim non a νέος novus, sed a ναῖς, genit. ναὶς vel ναῖς, navis.

4. τινας] interea, dum hæc apud Issum geruntur. Unde 6. καὶ ἐν ταύτῃ &c.

ἀναγόμενοι] solventes, provecsi in altum.

ἐς Σίφνον κατίσχον.] Posset etiam verbi cum Cario Siphnum petierant, causam esse ostendere. Vid. Camerac. ad Aët. XXVII. 40.

argenti triginta, triremibus decem, has quidem Hippiae ad Agesilaum fratrem suum in Tænarum ducendas tradit, mandatis additis, ut perfoluto nautis integro stipendio, quamcivillissime possit in Cretam naviget, ad res illius insulae constituendas. Ipse in iis insulis aliquandiu commoratus, paulo post Halicarnassum ad Autophradatem abiit. Alexander Syriae, quam Coelen vocant, Menonem Cerdimam satrapam constituit, equitatu auxiliariorum ipsi in praesidium provinciae commisso: ipse in Phoenicem profectus est: & in itinere obvium habuit Stratonem Gerosstrati filium (a), (erat is Gerosstratus Aradiorum, & quotquot Arado insulae finitimi sunt, rex, qui quidem, ut & alii Phoenicum ac Cypriorum reges, naves suas cum Autophradate conjunxerat) qui, auream coronam Alexandri capiti impositam, Aradum insulam, & Marathum ex adverso Aradi in continente sitam, urbem magnam atque opulentam, & Mariammen, caeteraque omnia quae ad ipsorum ditionem pertinebant, ei tradit.

(a) Cap. 4, 1, 6.

7. τὴν ταχίστην] ἰλλεπτικῶς πρὸ πρῶτο ποσοῦς ἑσπεροῦ. Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 198 l. 4. συντάττειν τὴν ταχίστην, quamprimum constituendam esse aciem.

9 Μένωνα τὸν Κερδίμαν] Unus ex scriptis Κερδίμα, sed reliqui cum Opt. Κερδίμνα. Et sic legendum est, veniendumque Μένωνα Cerdimna, nempe filium. Gronov.

11. πόλιν μεγάλην καὶ ὠδαίμωνα] Haec duo adjectiva in describendis urbibus fere semper coniungit Xenophon locis innumera.

7 Χίοι νεωτερίσουσιν. Ἀγίς δὲ παρ' Αὐτοφραδέτου τέλαντα ἀργυρίου λαβὼν τριάκοντα, καὶ τρήρεις δέκα, ταύτας μὲν ἱππίας ἔχοντα ἀποσέλλει παρὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀγισίλαον ἐπὶ Ταίναρον· καὶ παρὰ γέλλειν ἐκέλευσεν Ἀγισιλάῳ, δίδοντα τοῖς ναύταις ἐντελὴ τὸν μισθόν, πλεῖν τὴν ταχίστην ἐπὶ Κρήτης, ὡς

8 τὰ ἐκεῖ κατασησόμενον. Αὐτὸς δὲ τότε μὲν αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ὕπαιμενον, ὤκισεν δὲ εἰς Ἀλικαρνασσὸν

9 παρ' Αὐτοφραδέτην ἀφίκετο. Ἀλέξανδρος δὲ σατράπην μὲν Συρίᾳ τῇ κοίλῃ Μένωνα τὸν Κερδίμαν ἐπέταξε, δοῦς αὐτῷ εἰς Φυλακὴν τῆς χώρας τοὺς τῶν συμμάχων ἱππίας·

10 αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φοινίκης ἦεν, καὶ ἀποκταῖ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Στράτων ὁ Γηροστράτου παῖς, τοῦ Ἀραδίου τε καὶ τῶν Ἀράδων προσώκων βασιλέως· ὁ δὲ Γηροστράτος αὐτὸς μετ' Αὐτοφραδέτου ἔπλει ἐπὶ τῶν νηῶν, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ τε τῶν Φοινίκων καὶ οἱ τῶν Κυπρίων βασιλεῖς καὶ αὐτοὶ Αὐτοφραδέτῃ ξυνέπλεον.

Στράτων δὲ Ἀλέξανδρον ἐντυχὼν, σεφάνῳ χρυσῷ σεφάνῳ αὐτὸν, καὶ τὴν τε Ἀραδὸν αὐτῷ τὴν νῆσον καὶ τὴν Μάραθον τὴν κατωτικρὴν τῆς Ἀράδου ἐν τῇ ἡπείρῳ ὠκισμένην, πόλιν μεγάλην καὶ ὠδαίμωνα, καὶ Μαριάμνην πόλιν, καὶ τὰλλα ὅσα τῆς σφῆν ἐπικρατείας, ἐνδίδωσιν.

XIV.

XIV. Ἐτι δὲ ἐν Μαράθῳ Ἀ-
 λεξάνδρου ὄντος, ἀφίκοντο παρὰ
 Δαρείου πρέσβεις, ἐπιστολὴν τε κο-
 μίζοντας Δαρείου, καὶ αὐτοὶ ἀπὸ
 γλώσσης δεησόμενοι ἀφεῖναι Δαρείου
 τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ
 τοὺς παῖδας. Ἐδήλου δὲ ἡ ἐπιστολὴ 2
 ἐπὶ Φιλίππῳ τε πρὸς Ἀρταξέρξην
 φιλία καὶ συμμαχία ἐγένετο· καὶ
 ἰσχυρῶς Ἀρσῆς, ὁ υἱὸς Ἀρταξέρξου
 βασιλεύσεν, ὅτι Φίλιππος ἀδικίας
 πρῶτος ἐς βασιλέα Ἀρσῆν ἤρξεν,
 οὗτον ἔχοντα ἐκ Περσῶν παῖδων. Ἐξ 3
 οὗ δὲ αὐτὸς βασιλεύει Περσῶν, οὔτε
 πέμψαι τινα Ἀλέξανδρον παρ' αὐ-
 τῷ ἐς βεβαίωσιν τῆς πάλαι οὔτης
 φιλίας τε καὶ συμμαχίας, διαβῆ-
 ναι τε ξὺν στρατῷ ἐς τὴν Ἀσίαν,
 καὶ πάλιν κακὰ ἐργάσασθαι Πέρ-
 σες. Τοῦτου ἕνεκα καταβῆναι αὐ-
 τὸς τὴν χώραν ἀμύνων καὶ τὴν ἀρ-
 χὴν τὴν πατρίαν ἀνασῶσιν. Τὴν 4
 μὲν δὴ μέγαν, ὡς θεῶν τῇ ἔδοξεν,
 οὔτω κριθῆναι· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς
 παρὰ βασιλέως γυναῖκα τε τὴν αὐ-
 τοῦ αἰτέω καὶ μητέρα καὶ παῖδας
 τοὺς ἄλλοντας, καὶ Φιλίαν ἐθέλειν
 σὺνίστασθαι πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ 5
 συμμάχος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ· καὶ
 ὑπὲρ ταύτων πέμπειν ἡξίου Ἀλέξ-
 ανδρον παρ' αὐτὸν, ξὺν Μενίσκῳ τε
 καὶ Ἀρτίμιῳ τοῖς ἀγγέλοις, τοῖς ἐκ
 Περσῶν ἴκουσιν, τοὺς τὰ πικρὰ ληψο-
 μέους τε καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου δώ-
 σοντας. Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει 6
 Ἀλέξανδρος, καὶ συμπέμπει τοῖς

XIV. Quumque adhuc
 Marathi esset Alexander, le-
 gati ad eum à Dario vene-
 runt, qui & literas adfere-
 bant, & verbis deprecaren-
 tur ut Darii matrem, uxo-
 rem & liberos dimitteret.
 Significabat etiam epistola
 amicitiam ac fœdus quod
 Philippo cum Artaxerxe in-
 tercessisset: quodque quum
 Arsēs Artaxerxis filius re-
 gnum accepisset, Philippus
 nullo à Persis incommodo
 affectus, primus Arsen inju-
 riā lacessisset. Alexandrum
 vero, ex eo tempore quo
 Darius Persis regnare cœ-
 pisset, pro confirmandâ ve-
 teri amicitia ac fœdere nun-
 quam misisse: etiam transis-
 se cum exercitu in Asiam, &
 multa mala attulisse Persis.
 Propterea descendisse ipsum
 regioni auxiliaturum & avi-
 ti imperii tuendi causâ. De
 prælio ita ut alicui deorum
 visum fuit, decretum esse.
 Se regem à rege uxorem su-
 am, matrem ac liberos cap-
 tos petere, amicitiam se cum
 Alexandro & societatem ini-
 re velle, eâque de re ut A-
 lexander ad se cum Meniscō
 & Arsima legatis, qui à Per-
 sis venerant, alios qui fidem
 acciperent, & Alexandri no-
 mine darent, mitteret roga-
 bat. Alexander ad hæc re-
 spondet, unaque cum lega-
 tis (a), qui à Dario vene-
 rant,

(a) Cass. 4, 1, 10.

rant, Thersippum mittit, jubens ut epistolam Dario reddat, ipse vero nullā de re cum Dario sermones conferrat. Epistola Alexandri hæc fuit. *Majores vestri, Macedoniam reliquamque Græciam ingressi, damnis nos affecerunt, quum ipsi nulla prius à nobis accepissent. Ego Græcorum imperator creatus, Persarum injuriam vindicare volens, in Asiam trajeci, à vobis laceffit. Siquidem & Perintibiis opem tulistis, qui patrem meum injuriā affecerant. Ocbus etiam in Thraciam, qua nostro imperio subest, exercitum misit. Parente autem meo per insidiatores quos ipsi subornatis occiso (quemadmodum vos literis quoque versum missis gloriati estis) quum tu Arsen cum Bagoa interfici curasses, regnumque injuste & contra Persarum leges atque instituta occupasses, summā Persis injuriā illatā, literas etiam parum amicas ad Græcos misisti, quibus eos ad bellum contra me suscipiendum incitares. quumque pecunias ad Lacedæmonios aliosque Græcorum non-*

παρὰ Δαρείου ἐλθούσι Θέρσιππον παραγγείλας τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ Ἀλεξάνδρου ὧδε ἔχει. Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι, ἐλθόντες εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς, οὐδὲν προηδικημένοι· ἐγὼ δὲ, τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνι κατασθεῖς, καὶ τιμωρῆται βεβλόμενος Πέρσας, δίδωμι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. Καὶ γὰρ Περινθίοις ἐβοηθήσατε, οἳ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν. Καὶ εἰς Θράκην, ἧς ἡμεῖς ἄρχομεν, δύναμιν ἐπεμψεν Ὀχρς. Τοῦ δὲ πατρὸς ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευσάτων, οὓς ὑμεῖς συνετάξατε (ὥς αὐτοὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρὸς ἅπαντας ἐκομπήσατε) καὶ Ἀρσῆν ἀποκτείναντός σου μετὰ Βαγῶου, καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχόντος οὐ δικαίως, οὐδὲ κατὰ τὸν Περσῶν νόμον, ἀλλὰ ἀδικούντος Πέρσας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας γράμματα οὐκ ἐπιτήδεια διαπέμποντος, ὅπως πρὸς με πολέμῳσι, καὶ χρήματα ἀποσέλλαντος πρὸς Λακεδαιμονίους, καὶ ἄλλους τινὰς

CAP. XIV. 8. ἡγεμόνι κατασθεῖς] Supra 1, 1 2.

ὑπαρξάντων ὑμῶν.] Eleganter Vulcanius: a vobis laceffit. Proprie insipientibus, ostis vobis. Sic modo 2. ἀδικίας πρῶτος ἥρξην. Et paulo post 12. ὑπαρξάντός σε τίς ἔχθρας.

9. ἄρχομεν] Scripti ἄρχομεν. Gronov.

- 10. μετὰ Βαγῶν] auxilio Bagoæ, ceu recte interpretatus est Facius. Licet enim postea Darius & Bagoam interemerit, Curt. 6, 4, 10 Id tamen hoc loco non dicitur, sed ope Bagoæ Arsen a Dario interfectum. Unde apud Curtium 6, 3, 12. in sedem Cyri beneficio Bagoæ admissus Darius dicitur. Copiose de hoc loco agit Gronovius, ostendens, verba μετὰ Βαγῶν ad ἀπακτείναντός, non ad Ἀρσῆν pertinere, ordine sic persulante, cum non scriptum sit Ἀρσῆν μετὰ Βαγῶν, sed ἀποκτείναντός σε μετὰ Βαγῶν.

τοὺς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν μὲν
ἑλλαν πόλεον οὐδεμιᾷ δαχομένης,
Λακεδαιμονίαν τε λαβόντων, καὶ
τῶν παρὰ σοῦ πεμφθέντων, τοὺς
ἡμῶς φίλους διαφθειρόντων, καὶ
τὴν εἰρήνην, ἣν τοῖς Ἑλληνι κατ-
πέποιθα, διαλύειν ἐπιχειρούν-
των, ἐσκέτευσά ἐπί σοι, ὑπάρξαν-
τός σου τῆς ἑχθρας. Ὑπεὶ δὲ μάχη
ἡμῶν, πρότερον μὲν τοὺς σοὺς
στρατηγοὺς καὶ σατράπας, νῦν δὲ
σε καὶ τὴν μετὰ σοῦ δύναμιν, καὶ
τὴν χάριν ἔχον, τῇ θεῷ μοι δόν-
των ὅσοι τῶν μετὰ σοῦ παρὰ τα-
ξέρων μὴ ἐν τῇ μάχῃ ἀπέθανον,
ἀλλὰ παρ' ἡμὲ κατέφυγον, τούτων
ἐπιμέλειαι, καὶ οὐκ ἄκοντες παρ'
ἡμῶν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐκόντες ξυ-
στράτευται μετ' ἡμοῦ. Ὡς οὖν
ἡμῶν τῆς Ἀσίας ἀπάσης κυρίου
ἔσας, ἦκε πρὸς ἐμέ. Εἰ δὲ φοβῆ-
ρᾷ ἐλθὼν πάλιν τὸ ἐξ ἡμοῦ ἄχαρι,
πέμπε τοὺς τῶν φίλων τὰ πικρὰ
ληψόμενους. Ἐλθὼν δὲ πρὸς με,
τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ
τοὺς παῖδας, καὶ εἰ ἄλλο τι θέ-
λεις, αὐτὴ καὶ λάμβανε. Ὅ, τι
γὰρ ἐν πεδίῳ ἐμέ, ἔσαι σοι. Καὶ
τοῦ λοιποῦ ὅταν πέμπῃς παρ' ἐμέ,
εἰς πρὸς βασιλέα τῆς Ἀσίας πέμ-
πε μηδὲ ἐξ ἵτου ἐπίσειλλε, ἀλλ'
ὡς κυρεῖν ὄντι πάντων τῶν σῶν,
φράζε εἰ τοῦ δή. Εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ
βουλεύσομαι περὶ σοῦ ὡς ἀδικούν-
τες. Εἰ δὲ ἀντιλέγεις περὶ τῆς

*nullos miseris (quas tamen quum
reliquae omnes Graciae civitates
contempnissent, soli Lacedaemo-
nii acceperunt) quum denique
ii qui abs te emissi fuerunt, ami-
cos sociosque meos corruperint,
atque abalienarint, & pacem
cum Gracis à me constitutam
dissolvere omnibus modis conati
sint, bellum tibi intuli, quippe
qui inimicitiarum autor fueris.
Quum autem primo satrapas
tuos bellique duces, nunc vero te
tuumque exercitum praelio vi-
cerim, regionem quoque, deo-
rum benignitate, in mea pote-
state teneam, quotquot tuarum
partium milites ex praelio ser-
vati ad me confugerunt, bo-
rum curam gero, neque invitè
apud me sunt, sed suà sponte
mecum militant. Ad me igitur,
utpote totius Asiae dominum, ve-
ni. At si metuis, ne, ubi vene-
ris, aliquid tibi abs me acerbi ac-
cidat, mitte amicorum tuorum
aliquot, qui fidem accipiant.
Quum ad me veneris, matrem
& uxorem ac liberos, & si quid
praeterea voles, posce atque ac-
cipe. quicquid enim à me petie-
ris, impetrabis. De reliquo,
quando ad me scribes, ad Asiae
regem scribere te memineris:
neque tanquam ad parem scri-
be, sed veluti omnium tuarum
rerum domino significa siquid
petas. Sin aliter feceris, ego de
te tanquam injuriam inferente
decernam. Si vero, quod ad
regem*

regni possessionem attinet, contradicis, aliud pro eo praelium experiri paratus ne fugias. Ego enim te, quocunque loci fueris, adoriar. Atque hæc quidem ad Darium scripsit.

XV. Postquam vero cognovit, omnem pecuniam quam Darius per Cophe- nem Artabani filium Damascum miserat captam esse, Persas etiam ejus pecuniæ custodes, reliquumque regium apparatus in potestatem venisse, eam Parmenioni Damascum (a) reportandam & custodiendam tradidit. Legatos autem Græcorum qui ad Darium ante praelium advenerant, quum etiam captos audiret, ad se mitti iussit. Hi erant, Euthycles quidem Lacedæmonius, Theffaliscus vero Ismenixæ filius (b) & Dionysodorus olympionices, Thebani: Iphicrates autem Iphicratis ducis filius, Atheniensis. Qui quum ad Alexandrum adducti essent, Theffaliscum quidem & Dionysodorum (quamvis Thebani essent) statim dimisit; partim com-

(a) Curt. 4, 1, 4. (b) *idem* 3, 13 15.

18. ἀγωνίσαι] Ita scribendum est cum Blanckardo, non autem ἀγωνίσαι, quod esset 3 sing. aor. 1. optat. act. a quo differt ἀγωνίσαι aor. 1 inf. act. & ἀγωνίσαι 2. sing. aor. 1. imperat. med. Sententia est: Subsistens sive exspectans iterum parans de eo, neque fuge.

ἀπίστυλον] Recte in optimo ἀπίστυλον Græcorum

CAP. XV. 1. παρασκευῇ] MSS. omnes, etiam Optimus κατασκευῇ. Quod & notat Vulcanius ex V. C. Græcorum.

2. πρέσβεις ἐκ τῶν Ἑλλήνων] Dele particulam ἐκ volente Opt. *Idem*.

3. ἦσαν δὲ]. Alios commemorat Curtius 3, 13, 15. ad quem vide Freinshemii annotationem.

4. κατοικτίσει τῶν Θηβῶν] Quod eam urbem ipse vastasset, supra lib. 1. cap. 8. & 9.

βασιλείας, ὑπομείνας ἔτι ἀγωνί-
σαι περὶ αὐτῆς, καὶ μὴ Φεῦγε.
Ὡς ἐγὼ ἐπὶ σε πορεύσομαι, οὗ ἂν
ᾖς. Πρὸς μὲν Δαρεῖον ταῦτα ἀπέ-
σειλεν.

XV. Ἐπεὶ δὲ ἔμαθε τὰ τε χρή-
ματα ὅσα σὺν Κωφῇ τῷ Ἀρταβά-
ζου ἀποπεπόμφει ἐς Δαμασκὸν
Δαρεῖος, ὅτι ἐάλωκε, καὶ ὅσοι Περ-
σῶν ἀμφ' αὐτὰ ἐγκατελείφθησαν
σὺν τῇ ἄλλῃ βασιλικῇ παρασκευῇ,
ὅτι καὶ οὗτοι ἐάλωσαν, ταῦτα μὲν
ὀπίσω κομίσαντα ἐξ Δαμασκὸν Παρ-
μενίῳ ἀφύλασσειν ἐκέλευε. Τοὺς
δὲ πρέσβεις ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἳ
πρὸς Δαρεῖον πρὸ τῆς μάχης ἀφίγ-
μενοὶ ἦσαν, ἐπεὶ καὶ τούτους ἐάλω-
κέναι ἔλαβεν, παρ' αὐτὸν πέμπειν
ἐκέλευεν. Ἦσαν δὲ, Εὐθυκλῆς μὲν
Σπαρτιάτης, Θεσσαλίσκος δὲ Ἰσ-
μηνίου, καὶ Διονυσόδωρος Ὀλυμ-
πιονίης, Θηβαῖοι· Ἰφικράτης δὲ
ὁ Ἰφικράτους τοῦ στρατηγοῦ, Ἀθη-
ναῖος. Καὶ οὗτοι ὡς ἦσαν παρ' Ἀ-
λέξανδρον, Θεσσαλίσκου μὲν καὶ
Διονυσόδωρον, καὶ περ Θηβαίους
ὄντας, εὖδὺς ἀφῆκε· τὸ μὲν τι,
κατοικτίσει τῶν Θηβῶν τὸ δὲ, ὅτι
συν-

συγγκαταδεδρακέναι ἐφαίνοντο,
 ἡδικοδοισμένης ὑπὸ Μακεδόνων
 τῆς πατρίδος, σφίσιν τε ἦν τινα
 ἡύατο ἀφέλειαν εὐμετκόμενοι,
 καὶ εἰδή τινα καὶ τῇ πατρίδι ἐκ
 Περσῶν καὶ Δαρσίου. Ταῦτα μὲν 5
 ὑπὲρ ἀμφοῶν ἐπιεικῇ ἐνθυμηθεὶς,
 ἰὼν δὲ Θεσσαλίσκον μὲν αἰδοῖ τοῦ
 γένους ἀφιέναι εἶπεν, ὅτι τῶν ἐ-
 παφῶν Θηβαίων ἦν· Διονυσό-
 δου δὲ, ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Ὀλυμ-
 πίων· Ἰφικράτην δὲ, Φιλία τε 6
 τῆς Ἀθηναίων πόλεως, καὶ μνή-
 ρη τῆς ἀξίας τοῦ πατρὸς, ζῶντά
 τε ἀμφ' αὐτὸν ἔχων ἐς τὰ μάλι-
 στα ἐτίματε, καὶ νότῳ τελευτή-
 σατος τὰς εἰς τὰς Ἀθήνας τοῖς
 πατρὸς γένους ἀπέπεμψεν. Εὐθυ- 7
 κλέα δὲ, Λακεδαιμονίων τε ὄντα,
 φίλος περιφανούς, ἐχθρὰς ἐν τῇ
 τύτῃ, καὶ αὐτὸν οὐδὲν ἰδίᾳ εὐρισ-
 κόμενον ἐς ξυγγνώμην, ὅ, τι γε
 καὶ λόγου ἔξιν, τὰ μὲν πρῶτα
 ἐν φυλακῇ ἀδέτμῳ εἶχεν· ὕστερον
 δὲ, καὶ ὡς ἐπὶ μεγάλα εὐτύχει,
 καὶ ταῦτον ἀφῆκεν. Ἐκ Μαρά- 8
 θου δὲ ἡρμηνεύς, Βύβλαν τε λαμ-
 βάσει, ὁμολογίᾳ ἐνδοθέισαν, καὶ
 Σιδῶνα, αὐτῶν Σιδωνίων ἐπικα-

miseratione Thebarum, tum
 quod veniâ digni viderentur:
 quippe qui patriâ ipsorum à
 Macedonibus direptâ everſâ-
 que, & sibi & patriæ utilita-
 tem aliquam adferre Darii ac
 Persarum adminiculo conaren-
 tur. Hæc itaque modeste ac
 leniter de utroque statuens,
 Theſſaliſcum quidem priva-
 tim, reverentia generis ad-
 ductus (erat enim illustri a-
 pud Thebanos loco) dimisit:
 Dionysodorum, quod Olym-
 piis vicisset: Iphicratem vero,
 ob amorem Atheniensis urbis,
 & paternæ memoriæ gloriam.
 quem, & quum in vivis esset,
 magno semper apud se in ho-
 nore habuit, & morbo mortui
 ossa Athenas ad propinquos
 reportari curavit. Cæterum
 Euthyclem, quod Lacedæmo-
 nius eſſet, eaque urbs tum
 temporis manifestas cum A-
 lexandro inimicitias gereret,
 quodque ipse privatim nihil
 quod magnopere veniâ dignum
 videretur, inveniret, primum
 quidem in custodiam (citra
 vincula tamen) tradidit: post-
 ea, ut res magnæ prospere
 successerunt, etiam hunc di-
 misit. E Marathō deinde mo-
 vens,

5. ἀφέναι ὡπεν] Vel se dimittere dixit, vel dimitti jussit.

6. ζῶντά τε] Delendum omnino est in latina versione pronomen quem, & quod præcedit punctum. Neque enim Iphicratem a se dimisit, uti reliquos duos, sed secum retinuit.

7. φίλος περιφανὴς, ἐχθρὰς] Vulcanius legit πόλεως περιφανὴς ἐχθρὰς. Cui ad-
 spiratur Freinsheimius in notis ad Curtium 3, 13, 15. Blanckartus & Grono-
 vus, optimum suum codicem eam in rem citans.

ἰσχυρὸν δὲ, καὶ ὡς] In quibusdam codicibus scriptis deest καὶ, & deinde μέγα
 καὶ μεγάλη. Sed videntur genuina, quæ in optimo & altero aliquo concipiuntur
 καὶ κα, ἰσχυρὸν δὲ ἰσχυρὸν καὶ μέγα ὡς. Gronovius

vens, Byblum pactionibus traditam capit. Sidonem etiam (a), Sidoniis ipsis odio Persarum & Darii eum arcescentibus. Tyrum inde proficiscenti (b), Tyrionum legati obviam venerunt, à communi missi, significantes Tyrios paratos esse, quæ Alexander imperasset, facere. Ipse, laudatâ & civitate & legatis (erant enim hi ex principibus civitatis cum alii, tum Tyrionum regis filius. nam ipse rex Azelmicus cum Autophradate navigabat) jussit ut reversi Tyriis renuntiarent, velle se urbem intrare, Herculi sacrificaturum.

XVI. Est enim in eâ urbe templum Herculis vetustissimum ex iis, quorum humana memoria conservatur, non Argivi illius Herculis, qui Alcmenæ filius fuit. Multis enim ante seculis Tyri colebatur Hercules, quam Cadmus è Phœnice profectus Thebas occupasset, multoque ante quam Semele Cadmo nata esset, ex quâ Bacchus Jovis filius. Bacchus quidem sane tertius à Cadmo, ætate

λεσαμένον, κατὰ ἔχθραν τῶν Περσῶν καὶ Δαρείου. Ἐντεῦθεν δὲ προῦχόμενος ὡς ἐπὶ Τύρον, καὶ ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν πρέσβεις Τυρίων, ἀπὸ τοῦ κληνοῦ ἐσαλμένοι, ὡς ἐγνωκότων Τυρίων πρέσσειν, ὃ, τι ἂν ἐπαγγέλη Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ, τὴν τε πόλιν ἐπαινέτας, καὶ τοὺς πρέσβεις (καὶ γὰρ ἦσαν τῶν ἐπιφανῶν ἐν Τύρῳ οἱ τε ἄλλοι, καὶ ὁ τοῦ βασιλέως τῶν Τυρίων παῖς· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀζέλμικος μετ' Αὐτοφραδάτου ἔπλει) ἐκέλευσεν ἐπανελθόντας φράσαι Τυρίοις, ὅτι ἐθέλοι παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν θύσαι τῇ Ἡρακλεΐ.

XVI. Ἐς γὰρ ἐν Τύρῳ ἱερὸν Ἡρακλέους παλαιότατον ὃν μνημὴ ἀνθρωπίνῃ διασώζεται, οὐ τοῦ Ἀργείου Ἡρακλέους, τοῦ τῆς Ἀλκμήνης. Πολλαῖς γὰρ γενεαῖς πρότερον τιμᾶται ἐν Τύρῳ Ἡρακλῆς, ἡ Κάδμου ἐκ Φοινίκης ὀρμηθέντα Θήβας κατατρεῖν, καὶ τὴν παῖδα Κάδμου τὴν Σεμέλῃ γενέσθαι· ἐξ ἧς καὶ ὁ τοῦ Διὸς Διόνυσος γίνεται. Διόνυσος μὲν δὲ τρίτος ἂν ἀπὸ Κάδμου εἴη, κατὰ Λάβ-

(a) *Lucr.* 4, 1, 15. (b) *idem* 4, 2, 1.

8. κατὰ ἔχθραν τῶν Περσῶν] Omnes plane antiqui. quos ego inspexi, sed & V. C. quem Vulcanius postea adhibuit ἔχθρας vel ἔχθος τὸ Περσῶν. Gronov.

10. Ἀζέλμικος] Alii Ἀζίμικος De quo idem Gronovius consulendus.

CAP. XVI. 2. κατασχύν] obtinuit.

ἐξ ἧς καὶ ὁ τῷ Διὶ Διόνυσος γίνεται] Gronovius utique legendum videri ait ἐξ ἧς καὶ τῷ Διὶ ὁ Διόνυσος γίνεται, licet non adverterit aliquam in MSS. discrepantiam.

3. Διόνυσος μὲν δὲ τρίτος] Herculem Tyrium longe vetustiorē esse Argivō, inde Arrianus ostendit, quod Hercules Argivus vixerit circa tempora Oedipi, qui fuit quintus a Cadmo, hoc ordine: Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laïus, Oedipus Hercules Tyrius autem multis ante Cadmum seculis Tyri fuerit cultus. Cui plura hac de re legere lubet, Gronovium adcat.

Διόδοτος τὸν Πολυδώρου τοῦ Κάδ-
μου παῖδα· Ἡρακλῆς δὲ ὁ Ἀρ-
γίως, κατ' Οἰδίποδα μάλιστα τὸν
Δαῖον. Σέβουσι δὲ καὶ Αἰγύπτιοι 4
ἄλλοι Ἡρακλέα, οἷον ὅτι Τύριοι,
ἢ Ἑλλήες. Ἀλλὰ Πτολεμαῖος Ἡρόδο-
τος, ὅτι τῶν δωδεκαθεῶν Ἡρακλέα
ἔχουσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ καὶ
Ἀθηναῖοι Διόνυσον τὸν Διὸς καὶ
Κόρης σέβουσιν, ἄλλοι τοῦτον Διό-
νυσον καὶ ὁ Ἰακχος ὁ μουσικὸς τοῦ-
τῃ τῷ Διόνυσῳ, οἷον τῷ Θηβαίῳ,
ἐκδέχεται. Ὡς τὸν γὰρ ἐν Ταρτησ- 5
σιν πρὸς Ἰβήρων τιμώμενον Ἡρα-
κλέα (ὅσα καὶ σήλαι τινες Ἡρα-
κλικὰ ἱεροματεύματα εἰσὶ) δοκῶ ἐ-
γὼ τὸν Τύριον εἶναι Ἡρακλέα· ὅτι
Φοινίκων κτίσμα ἡ Ταρτησίδες, καὶ
τῷ Φοινίκῳ νόμος ὁ, τε νεὺς πε-
ταίηται τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐνεῖ, καὶ
ἐκείνη ἐκείνη. Γηρυόνην δὲ, ἐφ' 6
ὅτινα ὁ Ἀργίως Ἡρακλῆς ἐξάλη
πρὸς Εὐρυπύκην, τὰς βούς ἐπελά-
σαι τὰς Γηρυόνας, καὶ ἀγαγεῖν ἐς
Μυκῆνας, οὐδὲν τι προσήκειν τῇ
γῇ τῶν Ἰβήρων, Ἐκαταῖος ὁ λο-
γιστὴς λέγει· οὐδὲ ἐπὶ νῆσαν τινα
Ἐρίθειαν ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσ-
σης, καλεῖται Ἡρακλέα· ἀλλὰ τῆς 7
Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμβρακίαν τε

Labdaci, qui filius Polydori
filii Cadmi : Hercules vero
Argivus cum Oedipo Laji fi-
lio circiter vixit. Colunt au-
tem & Ægyptii alium Hercu-
lem, diversum ab eo quem
Tyrii aut Græci. Sed Hero-
dotus tradit, Ægyptios Her-
culem in numero duodecim
deorum habere. quemadmo-
dum etiam Athenienses Bac-
chum Jovis & Proserpinæ fi-
lium colunt, diversum ab hoc
Baccho. & Jacchus mysticus
huic Baccho, non Thebano
illi, accinitur. Quapropter
Herculem illum qui in Tar-
tesso ab Iberis colitur (ubi &
columnæ quædam extant Her-
culis dictæ) Tyrium hunc
Herculem esse censuerim.
Tartessus enim à Phœnicibus
condita est & Phœnicum mo-
re templum eo loci Herculi
structum est, & sacra fiunt.
Geryonem vero, adversus
quem Hercules Argivus ab
Eurystheo missus, ut boves
Geryonis abreptas Mycenæ
duceret, nihil ad Iberorum
regionem pertinere Hecataeus
historicus tradit, neque ad in-
sulam u'lam Erythiam in Oce-
ano sitam missum fuisse : sed
Geryonem continentis, quæ
circa

4. τῶν δωδεκα θεῶν] Horum mentionem facit Pausanias lib. 1. pag. 5. l. 24.
Pausanias aliter (Athenis in Ceramico) πῶτος ἔχει τοὺς δώδεκα ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
Et lib. 8. p. 494. l. 30. duodecim deorum templum commemorat.

6. ἔξω τῆς μεγάλης θαλάσσης] extra Oceanum. Sententia est, Herculem non
missum ad illam insulam Erythiam in Oceano, nempe mari Gaditano sitam,
missum non fuisse, ex qua armenta abduxisse vulgo crediunt, sed neque ad aliam
quandam insulam, quæ ejusdem cum illa altera nominis sit, & extra Ocea-
num jaceat.

circa Ambraciam & Amphilocho est, regem fuisse: atque ex hac continente Herculem boves abduxisse, neque parvum hunc etiam laborem judicasse. Neque vero me latet, in hunc usque diem pingua in illâ continente pascua esse, & opimas boves in eâ pasci, & Eurystheum, quod ex eâ continente boves haberet, celebrem fuisse. neque absurdum putaverim regem illius continentis Geryonem appellatum fuisse: at quod neque extremos Europæ Iberos, neque regis nomen novit Eurystheus, aut an opimæ eâ in regione boves pascantur. nisi quis Junonem adducens quæ id Herculi per Eurystheum denuntiaret, rem absimilem vero tegere fabulæ involucris velit. Huic Herculi Tyrio Alexander se sacrificare velle dixit. Quæ postquam à legatis Tyrum perlata sunt, visum illis est reliqua omnia quæ Alexander imperasset facere: cæterum neminem vel Græcorum vel Macedonum in urbem admittere. quod il-

καὶ Ἀμφιλόχους βασιλέα γινώσκειν Γηρυόνην, καὶ ἐκ τῆς ἡπειρώσεως ταύτης ἀπελάσαι Ἡρακλέα τὰς βούς, αἰδὲ τοῦτον Φαῦλον ἔθλουν τιθέμενον. Οἶδα δὲ ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο, ὅτι εὐβοῖον τὴν Ἠπειρὸν ταύτην, καὶ βούς τρέφουσιν καλλίστας· καὶ ἐς Εὐρυσθέα τῶν μὲν ἐξ Ἠπειροῦ βοῶν κλέος ἀφ᾽ ἑλθεῖν, καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἠπειροῦ τὸ ὄνομα τὸν Γηρυόνην οὐκ ἔξω τοῦ ἐγκότος τίθεμαι· τῶν δὲ ἐσχατῶν τῆς Εὐρώπης Ἰβήρων, οὐτ' ἂν τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα γινώσκων Εὐρυσθέα, εἴτε βούς καλὰ ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ νέμονται· εἰ μὴ τις ἦσαν ταῦτοις ἐπ' ἄγαν, ὡς αὐτὴν ταῦτα Ἡρακλεῖ δι' Εὐρυσθέως ἐπαγγέλλουσαν, τὸ οὐ πικρὸν τοῦ λόγου ἀποκρύπτειν θέλοι τῇ μύθῃ. Τοῦτ' Ἡρακλεῖ τῇ Τυρίῳ ἔφη θέλειν ἰθύται Ἀλέξανδρος. Ὡς δὲ ἀπηγγέλθη ταῦτα πρὸς τῶν πρέβεων εἰς τὴν Τύρον, τὰ μὲν ἄλλα ἔδοξε σφίσι ποιῆν, ὃ, τι περ ἐπαγγέλλη Ἀλέξανδρος, εἰς τὴν πόλιν μῆτε τινὰ Περσῶν μῆτε Μακεδόνων

8. καὶ εἰς τὸτο ὅτι] Pro ὅτι Vulcanius legendum conjicit ὅτι. Et sic Ind. 8, 9. καὶ εἰς τὸτο ὅτι. Sed retineri potest ὅτι, & nihilominus sensus idem manere, ut ὅτι sic transpositum, quod scriptissime fit, & constructio cum infinitivo eadem, quæ 3, 26, 1. Ind. 6, 6. ὅτι ἰσχυρὸς ἵνα ἴσθαι, & Act. XXVII. 10. Διαρῶ ὅτι μετὰ ὕβριος - μίλλων ἴσθαι τὸν πλῆν. Gronovius εἰς τὸτο interpretatur ad hoc, πρᾶσσειν εἰς, quæ dixi ad confirmationem hujus sententiæ.

καὶ ἐς Εὐρυσθέα] & tum ad Eurystheam pervenisse opinionem & gloriam bonæ ex Ἐπίτῳ, (sive ex continente) tum nomen regis Ἐπίτῳ Geryone, non extra verisimile posuerim, Gronov.

9. αἴτι βούς καλὰ] Ex optimo codice pro hoc Gronovius annotavit ὅτι αἱ βούς. Unde totus locus ita vertendus: Extremorum vero Europæ Iberorum neque regis nomen cognosse Eurystheam verisimile puto, neque an boves opimæ in ea regione essent sive pascantur.

πάντα τῷ λόγῳ εὐπρεπέσατον,
πρὸς τοῦ πολέμου τὴν κρίσιν (ἄ-
λλαν ἔτι οὕτω) ἀσφαλέςατον
οἷσι γνωσόμενοι. Ὡς δὲ ἔξηγ-
γίλη Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐκ τῆς Τύ-
ρου, τοὺς μὲν πρέσβεις πρὸς ὄργην
ἐκείνῳ ἀπέπεμψεν· αὐτὸς δὲ ξυ-
στυγὼν τοὺς τε ἑταίρους καὶ τοὺς
ἡγεῖστας τῆς στρατίας, καὶ τα-
ξάρχας καὶ ἰλάρχας, ἔλεξεν ὡς·.

XVII. Ἄνδρες φίλοι καὶ ἡ-
γεμῆται, ἡμῶν οὔτε τὴν ἐκ' Αἰ-
γύπτου πορείαν ἀσφαλῆ ὁρῶ, θα-
λασσοκρατούντων Περσῶν· Δαρεῖον
τε δόκειν, ὑπολιπομένους αὐτῶν
τε τὴν Τυρίαν πόλιν ἀμφίβολον,
καὶ Λύνητον, καὶ Κύπρον ἐχο-
ρόν πρὸς Περσῶν, οὐδὲ τοῦτο ἀ-
σφαλές, ἔς τε τὰ ἄλλα, καὶ μά-
λιστα δὴ ἐς τὰ Ἑλληνικὰ πράγμα-
τα· μή ποτ' ἄρα ἐπικρατήσαντες
αὐτοὶ τῶν ἐπὶ θαλάσσῃ χωρίων οἱ
Πέρσαι, προχωρήσαντων ἡμῶν ξὺν
τῇ δυνάμει, ὡς ἐπὶ Βαβυλωνίᾳ τε
καὶ Δαρείῳ, αὐτοὶ ξὺν πλείονι
φύλῃ μεταγάγοιεν τὸν πόλεμον ἐς
τὴν Ἑλλάδα. Λακεδαιμονίῳ μὲν
ἡμῶν ἐκ τοῦ εὐθείως πολεμοῦντων,

lud pro præsenti rerum statu
convenientissimum respon-
sum esse, & quoad eventum
belli (qui adhuc incertus erat)
tutissimum ipsis videretur. Si-
mulac vero Tyrionum respon-
sum Alexandro renuntiatum
fuit, indignatus, legatos Ty-
rum reverti jubet (a): con-
vocatisque amicis & princi-
pibus exercitus, & cohorti-
um turmarumque præfectis,
ita eos alloquutus est.

XVII. Expeditionem in Æ-
gyptum facere (ὁ ἀμικὶ ἀσφολί)
parum tutum nobis fore censeo,
Persis imperium maris obtinen-
tibus: & Darium insequi, Ty-
riorum urbe dubiā relicta, Per-
sisque Ægyptum ac Cyprum in
sua potestate habentibus. idque
cum ob alias res, tum ob Græ-
cia statum, periculosum fore
judico, ne fortasse maritimis op-
pidis recuperatis, interea dum
nos exercitum in Babylonem &
Darium ducimus, ipsi majore
classe bellum in Græciam trans-
ferant: præsertim quum Lace-
dæmonii apertos sese nobis hostes
declararint, Athenienses vero
in præsentia metu magis, quam
benevolentia erga nos sese conti-
neant.

(a) Cap. 42, 5.

neant.

12. τῷ λόγῳ εὐπρεπέσατον] rationi convenientissimum.

13. τῷ πολέμῳ τὴν κρίσιν] Sic apud Polyb. lib. 1. cap. 58. συνέβη λαβεῖν τὸν πόλεμον
τὸ κρίσιν, accidit ut finis bello imponeretur. Et cap. 59. κρίσιν τὸν πόλεμον, eodem
loco, quo paulo post idem ait πέραις ἐπιθῆναι τῷ πολέμῳ. Item ibid. pag. 85.
110. ὅτι μόνως δύναται διὰ τῆς κατὰ θάλατταν κινήσεως κρίσιν τὰ ὅλα τυχεῖν. Non
videtur præterea bellum terminari posse, quam navali pralio.

CAP. XVII. 2. αὐτῶν τε τὴν Τυρ.] in omnibus antiquis exstat: αὐτῶν τὴν Τυρ.

14. τῷ τῷ] Hoc idem respondet illi ἔτι 1. neque erant hæc a proxime superiori-
bus dividenda.

neant. Captā autem Tyro, & Phœnice tota, & navalis apparatus Phœnicum, quo maximo & validissimo Persae utuntur, nobis, ut verisimile est, accedet. Neque enim remiges, neque navium propugnatores Phœnices committent ut tenentibus nobis ipsorum urbes, ipsi pro aliis navale praelium subeant. Cyprus praeterea vel facile se nobis adjuget, vel classe eo missā parvo negotio capi poterit. Atque ita Macedonum & Phœnicum conjunctā classe mare pernavigantes, Cypri etiam subactā, firmum maris imperium tenebimus, simulque nobis facilis in Aegyptum expeditio fuerit. Aegypto autem nostro imperio adjectā, nibil erit quod aut de Graciā aut de rebus domesticis finis solliciti. Babyloniam porro expeditionem, praeterquam quod cum rerum domesticarum securitate, majore etiam nostrā cum dignitate suscipiemus, Persis undique e mari, & regione cis Euphratem submotis.

XVIII. His dictis facile persuasit, ut Tyri oppugnationem aggredierentur. Sed & divinitus ipse monitus fuit (a): quod eā ipsa nocte per somnum visus sibi

τῆς δὲ Ἀθηναίων πόλεως φόβον μεταλόν τι ἢ εἰς αὐτὰ τῇ πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὴν παρὸν κατεχουμένην· ἐξαπείσθης δὲ Τύρου, ἣ τε Φοινίκη ἔχοιτο ἀνὰ πᾶσαν, καὶ τὸ ναυτικὸν, ὅπερ πλείων τε καὶ κράτιστον τοῦ Περσικοῦ, τὸ Φοινίκων παρ' ἡμᾶς μεταχωρήσειν εἰκός. Οὐ γὰρ ἀνέξονται οἱ ἐρέται οὐδ' οἱ ἐμβαταί Φοίνικες, ἔχουμένων σφίσι τῶν πόλεων, αὐτοὶ ὑπὲρ ἄλλων πλέοντες κινδυνεύειν· Κύπρος δὲ ἐπὶ τῇδε ἢ οὐ χαλεπῶς ἡμῶν προσηυρήσει, ἢ ἐξ ἐπίπλου εὐμαρῶς ληφθήσεται. Καὶ ταῖς τε ἐκ Μακεδονίας ναυσὶ καὶ ταῖς Φοινίσσαις πλεόντων ἡμῶν τὴν θάλασσαν, καὶ Κύπρου ἅμα προσηυρομένης, θαλασσοκρατοῦμένης τε ἀνὰ βεβαίως, καὶ ὁ ἐς Αἴγυπτον εὐλαός εὐμαρῶς ἡμῶν ἐν ταυτῇ γίνεται. Αἴγυπτον δὲ παρασησαμένοις, ὑπὲρ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς οἰκίας οὐδὲν ἔτι ὕποπτον ὑπολείπεται· τὸν τε ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐλον μετὰ τοῦ ἐς τὰ οἴκους ἀσφαλοῦς, καὶ ξὺν μείζονι ἅμα ἀξιώσει ποιητόμεθα, ἀποστεινυμένοι τὴν θάλασσαν Περσῶν ξύμπασαν, καὶ τὴν ἐπὶ τᾷδε τοῦ Εὐφράτου γῆν.

XVIII: Ταῦτα λέγων, οὐ χαλεπῶς ἔπειθεν ἐπιχειρεῖν τῇ Τύρῳ· ἀλλὰ καὶ τι θεῖον ἀνέπειθεν αὐτὸν, ὅτι ἐνύπνιον αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἔδοκει αὐτὸς μὲν τῇ τεύχει προσάγειν τῶν

(a) Capr. 4, 2, 17.

5. ἔχοιτο ἀν] occupata foret.

6. ἔχουμένων σφίσι τῶν πόλεων] occupatis ipsorum urbibus.

7. ἐπὶ τῇδε] post hac.

8. ἐξ ἐπίπλου] Id quod in pedestribus copiis ἐξ ἐρόδου dici solet.

9. θαλασσοκρατοῦμένης τε ἀν] maris imperium tenebimus.

τῶν Τυρίων, τὸν δὲ Ἡρακλῆα δε-
ξομέναι τε αὐτὸν καὶ ἀνάγειν εἰς
τὴν πόλιν. Καὶ τοῦτο ἐξηγείτο 2
Ἀρίστωδρος, ὡς ξὺν πόλει ἄλλοι-
σιν ἐπὶ τὴν Τύρον, ὅτι καὶ τὰ
τῷ Ἡρακλέους ἔργα ξὺν πόλει
ἦν. Καὶ γὰρ καὶ μέγα ἔρ- 3
γόν τῃς Τύρου ἡ πολιορκία φαί-
ντο. Νῆπός τε γὰρ αὐτῇ ἡ πό-
λις ἦν, καὶ τεύχεσιν ὑψηλαῖς
ἐκτιθέμενη. καὶ τὰ ἀπὸ θα-
λάσσης πρὸς τῶν Τυρίων μάλ-
λόν τι ἐν τῇ τότε ἐφαίνετο, τῶν τε
Περσῶν ἔτι θαλασσοκρατούντων,
καὶ αὐτοῖς τοῖς Τυρίοις νεὺν ἔτι
παλλὰ περ αὐτῶν. Ὡς δὲ ταῦ- 4
τα ἴσας ἐκράτησε, χῶμα ἔγχε
χρῆσθαι ἐκ τῆς ἡπείρου ὡς ἐπὶ
τὴν πόλιν. Ἐς δὲ ποταμὸς τε- 5
λευτῆς τὸ χεῖμα, καὶ τὰ μὲν
πρὸς τῇ ἡπείρῃ τῆς θαλάσσης
βραχέα καὶ πελάγη αὐτοῦ· τὰ
δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, ἵνα τὸ
βαθύτατον τοῦ διάπλου, τριῶν
μέλισσας ὀργυιῶν τὸ βάθος. Ἀλ- 6
λὰ λίαν τε πολλῶν ἀφθονία ἦν,
καὶ ὕλης, ἦν τινα τοῖς λίθοις ἄ-
νθρωποι ἐπεφύρον. χάρακές τε οὐ

esset ipse quidem Tyrionum
muros adoriri, Herculisque
species se obtulisset dextram ei
porrigentis, atque in urbem
introducens. Quod quidem
Aristander in hunc modum
interpretabatur, Tyrum ma-
gno cum labore captum iri,
quoniam etiam Herculis ope-
ra laboriosa fuissent. Et certe
Tyri expugnatio laboriosa in
primis videbatur. Nam & ipsa
urbs, insula erat (a), altisque
mœnibus omni ex parte muni-
ta; & tum temporis Tyrii mari
plurimum pollebant, quod ni-
mirum & Persæ domini maris
essent, ipsique præterea Tyrii
magnam navium vim haberent.
Postquam tamen hæc placue-
runt, aggerem ex continente
ad urbem ducere statuit. Est
vero fretum limosum alveo,
& mare ubi continenti proxi-
mum est, non profundum ac
cœnosum (b): ubi urbem ip-
sam attingit, quâ quidem par-
te profundissima pars trajectus
est, tres admodum orgyias al-
tum est. Sed & magna vis sa-
xorum ad manum erat (c), & lignæ
materiæ quam saxi in-
ster-

(a) Cap. 4, 2, 5 & 7. & 9. (b) *Idem* 4, 2, 19. (c) *Idem* 4, 2, 18. seqq.

CAP. XVIII. 3. αὐτὸ ἡ πόλις] In MSS. quos vidi, omnibus αὐτοῖς, etiam in
editione Basilensi. *Γενον.*

καὶ τὰ ἀπὸ θαλάσσης] *Ἐπὶ παντί* pro Tyrili magis tum temporis videbatur esse.
Sic πρὸς cum genitivo usurpatum exstat 1, 18, 15. 3, 7, 10. Hoc namque diffi-
cilius videbatur Macedonibus futura navalis oppugnatio, quod & multum a
Persarum classe, neque parum a Tyrionum navibus ipsis esset periculi.

παλλὰ περ αὐτῶν] Propterea legendum credo cum Opt. Cod. παλλὰ περ αὐτῶν.
Γενον.

4 Ὡς δὲ ταῦτα ὁμοῦς ἐκράτησε] Cum vero hæc sententia tamen vixisset, ut loqui-
tur Livius, id est, valuisse sive praevaluisse, cum hæc magis placuisset. Sic ταῦτα
ἴδια, Ind. 32, 13. & κατὰ Παρμηνίαν τῇ γινώμῃ, 3, 9, 9.

sternebant. Neque difficulter tigna in cœno stabiliebantur, ipsumque adeo cœnum compagis loco saxa tignis committebat. Magna erat Macedonum ad opus alacritas, magna etiam Alexandri, qui & præsens erat, & singula ipse designabat, atque alios verbis exstimulabat, alios apposite qui ingenti quadam contentione operi instabant, laudibus extollebat. Et sane quamdiu ad continentem aggerem ducebant, non difficulter processit opus. Nam & in exiguâ maris altitudine & nemine prohibente molem jaciebant. Postquam vero in profundiora loca perventum est, atque ad urbem ipsam appropinquarunt, missilibus ab altis muris, non citra damnum, petebantur: quia instructi non tam ad pugnam quam ad opus erant. Tyrii præterea diversis ex partibus triremibus adnavigantes (quippe qui mari adhuc potiebantur) dubiam aggeris extructionem Macedonibus reddebant. Macedones duas ligneas turres aggeri, qua plurimum in mare productus erat, imponunt, machinasque

χαλεπῶς ἐν τῷ πηλῷ κατεπλή-
γνυντο, καὶ αὐτὸς ὁ πηλὸς ξύν-
δεσμος τοῖς λίθοις ἐς τὸ ἐπιμένειν
7 ἐγίνετο. Καὶ προθυμία τῶν Μα-
κεδόνων εἰς τὸ ἔργον καὶ Ἀλεξάν-
δρου πολλή ἦν, παρόντος τε καὶ
αὐτοῦ ἕκαστα ἐξηγουμένου, καὶ
τὰ μὲν λόγῳ ἐπαίροντος, τὰ δὲ
καὶ χρήσιμα τοῖς τε ἐκπρεπέστερον
κατ' ἀρετὴν ποιοιμένοις ἐπικου-
8 ϕίζοντος. Ἀλλ' ἔτι μὲν τὸ πρὸς
τῇ ἡπείρῃ ἐχώνοντο, οὐ χαλεπῶς
πρὸς ἡρώει τὸ ἔργον, ἐπὶ βάθος τε
ὀλίγον, χωνύμενον, καὶ οὐδεὶς
9 ἐξείργοντος. Ὡς δὲ τῷ βαθυτέρῳ
ἤδη ἐπέλαζον, καὶ ἅμα τῇ πόλει
αὐτῇ ἐγγύς ἐγίνοντο, ἀπὸ τε
τῶν τειχῶν ὑψηλῶν ὅτων βαλλά-
μενοι ἐκακοπάθουν, ἃ τε καὶ ἐπ'
ἐργασίᾳ μᾶλλον τι ἢ ὡς ἐς μάχην
10 ἀκριβοῦς ἐσαλμένοι· καὶ ταῖς τριή-
ρεσιν ἄλλη καὶ ἄλλη τοῦ χώμα-
τος ἐπιπλέοντες οἱ Τύριοι, ἃ τε δὴ
θαλασσοκρατοῦντες ἔτι, ἔπορον
πολλαχῇ τὴν πρόσχωσιν τοῖς Μα-
κεδόσιν ἐποίουν. Καὶ οἱ Μακεδόνες
πύργους ἐπάνω τοῦ χώματος, ὅ-
τι περ προκεχωρήκει αὐτοῖς ἐπὶ
πολὺ τῆς θαλάσσης, ἐπέστησαν δύο,
καὶ μηχανὰς ἐπὶ τοῖς πύργοις.

Προ-

6. ἐς τὸ ἐπιμένειν] ut consisterent saxa, ut firma manerent, ut immobilia jacerent cœno immersa.

7. τὰ δὲ καὶ χρήσιμα] Egregie hunc locum Gronovius restituit ex Opt. MS. sic corrigens transponendo literas: τὰ δὲ καὶ χρήσιμα, alios verbis exstimulabat, alios vero etiam pecunia, & quidem ingenti quadam contentione operi instantes, alacriores reddebat. Ita τὰς τε & quidem, nempe puto vertendum uti & 2, 24, 1. 3, 2. ἐπικυρῶσιν autem pro alacriorem reddere accipitur a Xenoph. Cyropæd. lib. 7. παρακάλει τις σὺν σὺν εἰς τὴν ἐμβολὴν, τῷ μὲν προσώπῳ παραβαρύνει, ταῖς δ' ἐλαφ-
φον ἐπικυρῶσι.

Παραλύματα δὲ δέρεις καὶ δὲ-
φείρει αὐτοῖς ἦσαν, ὡς μῶτε πυρ-
φείρει βέλεσιν ἀπὸ τοῦ τείχους
βάλλεσθαι, τοῖς τε ἐργαζομένοις
προβαλὼν ἐν τῇ αὐτῇ εἶναι πρὸς τὰ
πείσματα· ἅμα τι ὅσοι προσπλέ-
ουσιν τῶν Τυρίων ἐβλαπτον τοὺς
κρούοντας, ἀπὸ τῶν πύργων βαλ-
λόμενοι οὐ χαλεπῶς ἀνταναστή-
ναι ἔμελλον. Οἱ δὲ Τύριοι πρὸς
ταῦτα ἐντιμυχανῶνται τοῖνδε.

XIX. Ναὺν ἱππαγωγὸν κλη-
μάτων τε ξηρῶν καὶ ἄλλης ὕλης
ἐκφλέεσθαι ἐμπλοίσαντες, δύο ἰσοὺς
ἐπὶ τῇ πρῶτῃ καταπηγνύουσιν, καὶ
ἐν πύλῃ περιφράσσουσιν ἐς ὅσον
μακρότερον, ὡς φορυτὸν τε ταύτην
καὶ ἄλλας πλείους δέξασθαι.
πρὸς δὲ, πείσαν τε καὶ θείον, καὶ
ἵνα ἄλλα ἐς τὸ παρακαλέσθαι με-
γάλου φλόγα, ἐπὶ ταύτῃ ἐπιφύ-
ρουν. Παρέτεινον δὲ καὶ κεραίαν
διπλῶν ἐπὶ τοῖς ἰσοῖς ἀμφοτέροις,
καὶ ἀπὸ ταύτης ἐξήρτησαν ἐν λά-
βῃ, ὥστε ἐκχυθέντα ἢ ἐπιβλη-
θέντα ἐπὶ μέγα τὴν φλόγα ἐξά-
ψαι ἔμελλον· ἔρματα δὲ τε ἐς τὴν
πρόμηνον ἐπέθεσαν, τοῦ ἐξῆραι εἰς
ὑψὺς τὴν πρῶτην πιεζομένης κατὰ
πρόμηνον τῆς νεώς. Ἐπειτα ἄνεμον
τηνίσαντες ὡς ἐπὶ τὸ χάσμα ἐπι-
φύοντα, ἐξάψαντες τριήρεσι τὴν
ναῦν, κατ' οὖρον εἵλκον. Ὡς δὲ

in iis disponunt. Tegmina iis
erant coria & pelles, ut ne-
que missilibus ignitis à mu-
ro peti possent, & iis qui in
opere constituti erant eadem
operà propugnaculi loco ad-
versus telorum ictus essent: si-
mul etiam ut quotquot Tyri-
orum adnavigantes, operariis
infesti essent, è turribus icti
non magno negotio reprime-
rentur. Tyrii contra hujusce-
modi quid machinati sunt.

XIX. Navem hippagogam
aridis sarmentis, aliæque ma-
teriâ quæ facile succendi pos-
set, onerant (a), & malis duo-
buis ad proram erectis, quam
latissime possunt eos in orbem
circumsepiunt, ut faces fa-
scesque quamplurimos capi-
ant: ad hæc picem & sulphur,
aliaque ad excitandam ingen-
tem flammam accommoda,
accumulant. præterea ad u-
trumque malum binas anten-
nas extenderant, atque ex iis
in lebetibus suspendunt, quæ-
cunque aut infusa aut immis-
sa vehementer flammam au-
gere possent. Dehinc omnia
nautica instrumenta in pup-
pim transferunt, ut eorum
ponderè gravata puppis pro-
ram altius erigat. Deinde ob-
servato vento qui aggerem
versus spiraret, navim trire-
mibus alligatam in mare pro-
tra-

(a) Cap. 4, 3, 2.

CAP. XIX. 1. ἐς ὅσον μακρότερον] Opt. μακρότατον. Gronov.
φορυτὸν] fascies, sarmenta aliamve coeclitiam & confusam materiam.
4 ἔρματα] sabbatam, saxa arenamque, ut ait Curtius.
5. κατ' οὖρον ὕλας] secundo vento ferèbatur. Sic 7, 20, 11. Gronov.

trahunt. Postquam vero molli turribusque appropinquarunt, immisso in materiem igne, quantā maximā vi possunt navim triremibus protrahentes ad molis caput impellunt. At qui in navi jam succensā erant remiges facile enatarunt. Inter ea ingens incendium turres comprehendit, & antennæ confractæ quæcunque ad augendum incendium præparata erant effundunt. Tyril præterea triremibus suis propius ad molem admotis, in turres ejaculabantur, ut non nisi cum periculo ad extinguendum incendium propius accedī posset. Quum itaque jam turres ignem concepissent, multi oppidanorum inscensis scaphis, diversis è partibus ad molem appulsi, vallo quod ante aggerem Macedones jecerant facile subverso, reliquis etiam machinis, quas navis incendium non attigerat, ignem immittunt. Alexander latiore in continente aggerem moliri orsus, qui plures turres capere posset, machinarum fabris ut novas machinas struant jubet. Qui-

ἐπέλαζον ἤδη τῇ τε χώματι καὶ τοῖς
 πύργοις, πῦρ ἐμβαλόντες εἰς τὴν
 ὕλην, καὶ ὡς βιαύτητα ἔμεινεν
 τρήρετιν ἐπαυελεύσαντες τὴν νεὺν,
 7 ἐνσείουσιν ἄκρα τῇ χώματι. Αὐτοὶ
 δὲ οἱ ἐν τῇ νηὶ καιομένη ἤδη ἐξεσφ-
 ξαντο οὐ χαλεπῶς· καὶ ἐν τούτῳ ἦ
 τε φλόξ πολλὰ ἐπέπιπτε τοῖς πύρ-
 γοις, καὶ αἱ κεραῖαι περικλασθεύσαι
 ἐξέχεαν ἐς τὸ πῦρ ὅσα ἐς ἑξαψεν
 τῆς φλογὸς παρεσκευασμένα ἦν.
 8 Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρήραν πλησίον τοῦ
 χώματος ἀνακαυχώντες, ἐτόξευον
 ἐς τοὺς πύργους, ὡς μὴ ἀτφθαλές
 εἶναι πελάται ὅσοι σβιάνειν τῇ
 9 φλογὶ ἐπέφερον. Καὶ ἐν τούτῳ κατε-
 χαμένῳ ἤδη ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν πύρ-
 γων, ἐκδραμόντες ἐκ τῆς πόλεως
 πολλοὶ, καὶ ἐς κισλήτια ἐμβάντες,
 ἄλλη καὶ ἄλλη ἐποκείλαντες τοῦ
 χώματος, τὸν τε χάρακα οὐ χαλε-
 πῶς διέσπασαν τὸν πρὸ αὐτοῦ προ-
 βεβλημένον, καὶ τὰς μηχανὰς
 συμπίπτας κατέφλεξαν, ὅσας μὲν
 10 ὁ ἀπὸ τῆς νεὺς πῦρ ἐπέσχευεν. Ἀ-
 λέξανδρος δὲ τό, τε χώμα ἀπὸ τῆς
 ἡπείρου ἀρξάμενος πλατύτερον χων-
 νύναι, ὡς πλέονας δόξασθαι πύρ-
 γους, καὶ τοὺς μηχανοποιούς μη-
 χανὰς ἑλλας κατασκευάζειν ἐκέ-
 11 λευσεν. Ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευά-
 ζετο,

16. ἄμεινεν τῇ νηὶ] *non cum triremibus, cum non solum magnam vim venti-
 vela concepissent, sed remis simul navis concitaretur, Curt. 4. 3. 2*

7. περικλασθεύσαι] *flexa vel circumacta. Illustravit hanc significationem verbi
 ipsius liber IVtus observationum patris cap. 21. Γρονου.*

8. ἀνακαυχώντες] *fluctuantes in mari. Ἀνακαυχών enim est navem in alto recti-
 nante, σπιδανθὶς οὐκ ἐν σπιδανθὶ. 2. 22, 3. 2, 23, 5. Ind. 24, 4.*

11. Ὡς δὲ ταῦτα παρεσκευάζετο] *Dum vero hac conficiebantur. Unde idem ita
 repetitur cap. 20. 5. ἐν ᾧ δὲ, interea verò dum & machinae conficiuntur. Vulcanius:
 Quibus jam confectis; quod esset eis δὲ ταῦτα παρεκίναστο ἔδω, ut infra cap. 21. 2.*

ἦτο, αὐτὸς τοὺς τε ὑπασπιστάς
καὶ τοὺς Ἀγριάνους, ἐπὶ
Σιδῶνος ἐτάλη, ὡς ἀπορίσιν ἐκεῖ
ὅτι ἤδη ἦσαν αὐτῇ τριῆρεις, ὅτι
ἀσπύτητα τὰ τῆς πολιορκίας ἐ-
φαίντο, θαλασσοκρατοῦντων τῶν
Τυρίων.

XX. Ἐν ταύτῃ δὲ Γηρόστρατος¹
πρὸ Ἀράδου βασιλεὺς, καὶ Ἐν-
υλὸς Βύβλου, ὡς ἔμαθον τὰς πό-
λεως σφῶν ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐχο-
ρέας, ἀπολιπόντες Αὐτοφραδά-
την τε καὶ τὰς ξὺν αὐτῇ νέας, παρ'
Ἀλεξάνδρου σὺν τῇ ναυτικῇ τῇ
εἰσέειρον ἀφίσκοντο, καὶ αὐτῶν Σι-
δαίων τριῆρεις σὺν αὐτοῖς· ὡς τε
Φαιάκων μὲν νῆες ὀγδοήκοντα μέ-
γας αὐτῇ παρεγένοντο. Ἦσαν δὲ²
ἐκ τῶν αὐτῶν ἡμερῶν καὶ ἐκ Ῥόδου
τριῆρεις, ἡ τε περίπολος καλουμέ-
νη, καὶ ξὺν ταύτῃ ἄλλαι ἐννέα.
Καὶ ἐκ Σόλων καὶ Μαλλοῦ τρεῖς,
καὶ Λυκίας, δέκα. Ἐκ Μακεδο-
νίας δὲ πεντηκόντορος, ἐφ' ἧς Προ-
τέας Ἀδρονίκου ἐπέπλει. Οὐ πολ-³
λὴ δ' ὕψερων καὶ οἱ τῆς Κύπρου βα-
σιλεῖς ἐς τὴν Σιδῶνα κατέσχον ναυ-
σὶν ἑκατὸν μάλιστα καὶ εἴκοσιν, ἐ-
πιδὴ τὴν τε ἦσαν τὴν κατ' Ἰσθμὸν
Δαρείου ἐπύθοντο, καὶ ἡ Φοινίκη
πᾶσα ἐχομένη ἤδη ὑπ' Ἀλεξάν-

bus jam confectis, ipse cum
scutatis & Agrianis in Sido-
nios movit, triremes nimirum
quotquot ibi habebat contra-
cturus. quod difficilis admo-
dum urbis expugnatio vide-
retur, Tyriis mare tenenti-
bus.

XX. Inter hæc Gerostratus
Aradi, & Enylus Bybliorum
rex, certiores facti urbes suas
ab Alexandro captas, deserto
Autophradate, & navibus
quas ducebat, ipsi cum suâ
quisque classe ad Alexandrum
venerunt, unaque cum iis
etiam ipsorum Sidoniorum
triremes: adeo ut Phœnicum
quidem naves octoginta cir-
citer haberet. Per eosdem dies
etiam ex Rhodo triremes ap-
pulere, in quibus una peripo-
lus dicta, & cum hac aliæ no-
vem. Ex Solis etiam & Mallo-
tres. Ex Lyciâ decem. Ex
Macedoniâ quoque navis una
quingenta remorum, cui
præfectus erat Proteas An-
dronici filius. Neque multo
post etiam Cypri reges cen-
tum & viginti navibus Sido-
nem venerunt^(a), clade quam
Darius apud Issum acceperat
auditâ, eâ etiam re territi
quod tota Phœnice in Alex-
andri potestatem venisset: iis

(a) Curt. 4, 3, 11.

omni-

ἐπὶ Σιδῶνος ἐτάλη] Sidonem profectus est, quam urbem jam receperat, incolis
ipsum ultro arcessentibus, supra cap. 15. 8.

ἀπορίσιν ἐκεῖ] Adverbium inquit omnino cum hoc participio, non cum verbo
ἐκ κορυφαίου. Nam quas illic jam habebat triremes, eas non opus erat con-
trahere. Voluit autem Alexander, quotquot usquam habuit triremes, undique
apud Sidonem contrahere.

CAP. XX. 2. σφίπυλος] Notat hoc vocabulum circumiterem, excubiterem.

omnibus Alexander præterita errata ignovit, quod necessitate potius quam sua ipsorum voluntate classem cum Persis junxissent. Interea vero dum & machinæ conficiuntur, & naves ad navigationem pariter & pugnam instruuntur, Alexander cum aliquot equitum turmis atque scutatis, Agrianis, & sagittariis in Arabiam contendit (a), ad montem cui Antilibano nomen est. Eaque regione partim vi subactâ, partim pactationibus in suam potestatem redactâ, undecim dierum spatio Sidonem reversus est, ubi Cleandrum Polemocratis F. ex Peloponneso venientem (b), & cum eo Græcorum mercenariorum quatuor millia deprehendit. Paratâ jam classe, dispositisque ad tabulata navium scutatis qui apti ad pugnam viderentur (nisi navium irruptione potius quam manu navale prælium fieret) ex Sidone solvens, Tyrum instructâ acie navigat ipse quidem ad dextrum cornu quod in

4 δρου ἐφύβει αὐτούς. Καὶ τοῦτοις παρ-
σιν ἔδοκεν Ἀλέξανδρος ἄδειαν τῶν
πρόθεν, ὅτι ὑπ' ἀνάγκης μᾶλλον τι
ἢ κατὰ γνώμην τῇ σφῶν ἐδόκει
ξυνταχθῆναι τοῖς Πέρταις ἐς τὸ ναυ-
5 τικόν. Ἐν ᾧ δὲ αἱ τε μηχαναὶ αὐτῇ
ξυνεπήγνυντο, καὶ αἱ νῆες ὡς εἰς ἑτ-
πλοὺν καὶ ναυραχίας ἀπόπειραν ἐξ-
ηρτύσαντο, ἐν τούτῳ δὲ ἀναλαβὼν τῶν
τε ἱππέων ἱλας τινὰς, καὶ τοὺς ὑπα-
σπιστάς, καὶ τοὺς Ἀγριῶνας τε καὶ
τοὺς τοξότας, ἐπ' Ἀραβίας ἐέλλε-
ται εἰς τὸν Ἀντιλίβανον καλούμενον
τὸ ὄρος. Καὶ τὰ μὲν βίᾳ τῶν ταύτῃ
6 ἐξελόν, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρασησά-
μενος, ἑνδεκά ἡμέραις ἐπαυήγεν εἰς
τὴν Σιδῶνα, καὶ καταλαμβάνει Κλέ-
ανδρον τὸν Πολεμοκράτους ἐκ Πελο-
ποννήσου ἦκοντα, καὶ ξὺν αὐτῇ μι-
σθοφόρους Ἕλληνας τετρακισχιλίους.
7 Ὡς δὲ συνετέτακτο αὐτῇ τὸ ναυτι-
κόν, ἐπιβιβάτας τοῖς κατασφύμασι
τῶν ὑπασπιστῶν ὅσοι ἱκανοὶ ἐδόκειν ἐς
τὸ ἔργον, εἰ μὴ διέκπλοις μᾶλλον τι
ἢ ἐν χερσὶν ἡ ναυμαχία γίγνοιτο, ἔ-
ρας ἐκ τῆς Σιδῶνος ἐπέπλει τῇ Τύρῃ
8 ξυντεταγμένως ταῖς ναυτῶν. Αὐτὰς
μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας, ὃ δὴ ἐς τὴν
πέλαγος αὐτῇ ἀνέρχε· καὶ ξὺν αὐτῇ
αἱ

(a) (arr. 4, 3, 1. & 7. (b) *idem* 4, 3, 11. & 3, 1, 1.

5. ὡς εἰς ἱσπλίαν] Arrianus scripsit ὡς εἰς ἱσπλίαν τε. Id plerique MSS. confir-
manti. Etiam Vulcanius ex V. C. Unus ὡς εἰς πλῆν τε Sed recte ἱσπλίαν, nempe
ad urbem invadendam, & si impediretur, navale prælium tentandum, quod de
facere mox constituit, nisi Tyrii cunctarentur. Utinamque compotium & diffe-
rentia ejus patet quoque ex 1, 20. *Græcorum*.

ἐπ' Ἀραβίας ἐέλλεται] Factum hoc narrat Curtius 4, 3, 1. & 7. antequam tur-
res reliquaue opera a Tyriis immissa nave incenderentur. Sed Arriano potius
credendum.

2. ξυντεταγμένως] Opt. ξυντεταγμένως. *Græcorum*.

8 τε Κυπρίων βασιλεῖς, καὶ ὅσοι
Φοινίκων, πλὴν Πνυταγόρου.
Οὗτος δὲ καὶ Κρατέρους τὸ εὐάνυ-
μον κέραι, εἶχον τῆς πάσης τὰ-
ξας. Ταῖς δὲ Τυρίοις πρότερον 9
ἢ ναυμαχεῖν ἐγνωσμένον ἦν, εἰ
παρὰ βάλατταν ἐπιπλέοι σφίτιν
Ἀλέξανδρος. Τότε δὲ πλῆθος 10
ἡν παλὺ ἀπροσδοκίτως κατι-
δόντες (οὐ γὰρ πω πετυσμένον
ἦν τὰς τε Κυπρίων ναῦς καὶ τὰς
Φοινίκων ξυμπάσας Ἀλέξανδρον
ἔσπευ) καὶ ἅμα ξυντεταγμέ-
νης τῷ ἐπίπλου γιγνομένου.
Ὅλγῳ γὰρ πρὶν προτρεῖν τῇ 11
πύλῃ, ἀεκόχευσαν ἐτι πελά-
γῳ αἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ νῆες.
ἔπειτα αὖτε ξυνταξάμενοι, ὡς
οὐκ ἀταπήγοντο, πολλὰ τῷ ῥο-
βῇ ἐπίπλεον. Ταῦτα δρῶντες αἱ 12
Τύροι, ναυμαχεῖν μὲν ἀπέγνω-
σαν· τριῖσι δὲ, ὅσας τῶν λιμέ-
νων τὰ εἴματα ἐδέχοντο, βύζην
τῶν ἐπὶ πλου φραζάμενοι ἐφύ-
λασσαν; ὡς μὴ ἐς τῶν λιμένων
παρὰ ἐγκαθορμητῆναι τῶν πολε-
μίων τὸν στόλον. Ἀλέξανδρος δὲ, 13
ὡς οὐκ ἀταπήγοντο αἱ Τύροι,

mare extendebatur, unaque
cum ipso Cypriorum reges,
reliquis Phœnices, excepto
Pnytagora. Nam hic & Crate-
rus laevum totius aciei cornu
tenebant. At Tyrii initio na-
vali proelio decernere statue-
rant, si Alexander mari in eos
classem duceret: postquam
vero tantam navium vim præ-
ter omnem expectationem ad-
ventare conspicati sunt, (non-
dum enim audierant omnes &
Cypriorum & Phœnicum na-
ves ad Alexandrum conflu-
xisse) quumque eas instructâ
acie appellere cernerent. (pau-
lo enim ante quam urbi appro-
pinquarent, naves quæ circa
Alexandrum erant in alto sub-
sistebant, Tyriisque obviam
cum classe non produntibus,
ita in ordinem redactæ magno
cum impetu adnavigabant)
tum Tyrii navali proelio absti-
nendum sibi putârunt (a). sed
triremibus, quotquot portu-
um fauces capere poterant,
confertim aditum obstruentes
curabant, ne in aliquem por-
tuum classis hostium appelle-
re posset. Alexander, simulac
Tyrios obviam ei non venire

(a) Curt. 4, 3, 12.

anim-

8. καὶ ὅσοι φοινίκων] ὅς ποσῶς erant Phœnices.

11. ἔπειτα] deinde Responder illi ὁλγῳ πρὶν.

12. Ταῦτα δρῶντες] Praecesserat quidem jam participium κατιδόντες, ut hoc to-
tum ταῦτα δρῶντες αἱ τύροι potuisset omitti salva sententia, sed non sine obscu-
ritatis periculo. Maluit ergo Arrianus imitari Xenophontis sui simplicitatem
et perspicuitatem. apud quem multa reperias huiusmodi symplexos exem-
pla, in quibus post longiorem verborum circuitum priora vel eadem vel similia
reperiuntur Sic Cyropæd. lib. 1. p. 6. l. 48. καὶ ὅταν δὲ αὐτὸν κακοσμημένον. In-
terjiciuntur deinde septem lineæ, quibus suspensa tenetur sententia: quæ cum
abolvenda est, hæc reperiuntur: ὅταν δὲ τὸν χρόνον τῷ πάσῃ, ἡμετέραν αὐτῷ,
ἡγήν. Ita & pag. 44. lin. 8. pag. 62. lin. 24. pag. 73. lin. 26. pag. 304. lin. 1.
pag. 382. lin. 50. pag. 395. lin. 37.

animadvertit, propius ad urbem navigat. Et quidem in portum qui Sidonem vergit percurrere non statuit, propter faucium angustias, quodque multis triremibus adversas proras ostendentibus aditus obstructus esset; tres quæ ad extremas fauces positæ erant triremes, Phœnices occurrentes adversis proris demergunt. Qui in navibus erant, facile in continentem quam amici tenebant enatarunt. Tum Alexander haud procul ab aggere quem struxerat, classem ad littus, qua tutamen adversus ventos esset, adducit. Postero die Cyprios cum suis navibus & Andromacho iis præfecto, ad portum qui Sidone venientes recipit, obsidere urbem jubet. Phœnices ultra aggerem locat, ab eâ parte quæ Ægyptum respicit, ubi & tabernaculum ejus positum erat.

XXI. Multis interea ex Cyprio totaque Phœnice fabris collectis, machinæ permultæ confectæ erant. quarum aliæ in aggere collocatæ, aliæ hippagogis navibus quas secum Sidone advexerat, aliæ triremibus paulo tardioribus sunt impositæ. Rebus omnibus ita

ἐπέπλει τῇ πόλει· καὶ ἐς μὲν τὸν λιμένα τὸν πρὸς Σιδῶνος βιάζεσθαι ἀπέγνω, διὰ σκενὴν τοῦ σώματος· καὶ ἅμα ἀντιπράροις τριήρεσι πολλαῖς ὁρῶν πεφραγμένον τὸν ἕσπλον· τρεῖς δὲ τὰς ἐξωτάτω ἐφορμύτας τῷ σώματι τριήρεις προσπετόντες οἱ Φοίνικες καὶ ἀντιπράροις ἐμβalόντες καταδύουσιν. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ναυσὶν οὐ χαλεπῶς ἐπενήξαντο ἐς τὴν γῆν, Φιλίαν οὖσαν.

Τότε μὲν δὴ οὐ πόρρω τοῦ ποιητοῦ χώματος κατὰ τῶν αἰγιαλῶν, ὥσπερ σκέπη τῶν ἀνέμων ἐφαίνετο, οἱ οὖν Ἀλεξάνδρῳ ὠρμίσαντο. Τῇ δὲ ἑσφαιᾷ, τοὺς μὲν Κυπρίους ξὺν ταῖς σφετέραις ναυσὶ καὶ Ἀνδρομάχῃ τῷ ναυάρχῳ κατὰ τὸν λιμένα τὸν ἐκ Σιδῶνος φέροντα, ἐκέλευεν ἐφορμεῖν τῇ πόλει. Τοὺς δὲ Φοίνικας κατὰ τὸν ἐπέκεινα τοῦ χώματος, τὸν πρὸς Αἴγυπτον ὠρέοντα, ἵνα καὶ αὐτῇ ἡ σκηνὴ ᾗ.

XXI. Ἦδη δὲ καὶ μηχανοποιῶν αὐτῇ πολλῶν ἐκ τε Κύπρου καὶ Φοινίκης ἀπάσης συνειλεγμένων, μηχαναὶ πολλαὶ συμπετεγμέναι ἦσαν, αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ χώματος, αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἱππαγωγῶν νεῶν, ἃς ἐκ Σιδῶνος ἅμα οἱ ἐκόμισεν· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν τριήρων, ὅσαι αὐτῶν

14. ἀντιπράροις] scil. Tyriorum triremibus. Nam si ad Phœnices hoc verbum pertinere, puto, scriptum foret ἀντιπράροις, uti 1, 19, 15. ἐμβalόντες ἀντιπράροις πάλιν.

15. κατὰ τῶν αἰγιαλῶν] Opt. cum alio τὸν αἰγιαλόν. Gronov.

16. κατὰ τὸν ἐπικεῖνα] ad portum, qui πρὸς τὸν ἀγερὸς ἐστίν, ὃς ἑλγυπτον respicit. Gronov.

ἡπείων οὐ ταχυναιτούται ἦσαν. Ὡς 2
 δὲ παρεσκευάσθη ἡδὴ ξύμπαντα,
 προσήγον τὰς μηχανὰς κατὰ τὸ
 ποιεῖν χώμα, καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν
 ἑλλή καὶ ἄλλῃ τοῦ τεύχους προσ-
 ῥιζομένους τε καὶ ἀποπειρωμένους
 τῷ τεύχους. Οἱ δὲ Τύριοι ἐπὶ τῇ 3
 τῶν ἐπάλξεων τῶν κατὰ τὸ χώμα
 πέτραις ξυλίνοις ἐπέστησαν, ὥς ἀπο-
 μάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἰ ποὶ ἄλ-
 λαι μηχαναὶ προσήγοντο, βέλεσι
 τε ἠμύνοντο, καὶ πυρφόροις οἷσι
 ἔβαλλον αὐτὰς τὰς ναῦς· ὥστε Φύ-
 βον παρέχειν τοῖς Μακεδόσι πελά-
 ζειν τῷ τεύχει. Ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ 4
 τεύχη κατὰ τὸ χώμα, τό, τε ὕψος
 ἕκαστον καὶ ἑκατὸν μάλιστα
 πύδας, καὶ ἐς πλάτος ξύμμετρον,
 λῆκε μεγάλοις ἐν γύψῳ κειμένοις
 ἐμπεπηγότες. Ταῖς δὲ ἱππαγωγ- 5

præparatis, machinas in ag-
 gerem quem struxerant ad-
 ducunt. quumque ex navi-
 bus aliæ atque aliæ muro
 succederent eumque explo-
 rant, Tyrii in supremâ par-
 te murorum qui aggeri op-
 positi erant, turres ligneas
 erexerunt, ut ex iis pugna-
 rent, & siquâ ex parte ma-
 chinæ admovebantur, telis
 sese tuebantur, igniferaque
 missilia in ipsas naves conj-
 ciebant: ut Macedonibus
 metum appropinquandi mu-
 ris injicerent. Erat autem
 murus aggeri oppositus CL
 admodum pedes altus, lati-
 tudine altitudini responden-
 te, & faxis ingentibus gypso
 inter se commissis. Hippa-
 gogæ vero naves & Mace-
 donum triremes quæ machi-
 nas

CAP. XXI. 2. προσήγον τὰς μηχανὰς] adduxerunt machinas & in congesto aggere
 & in navibus adversus aliam atque aliam partem, sive adversus varias parti-
 partes, succedentibus muro scilicet Macedonibus, eumque explorantibus. Primum
 κατὰ τὸ χώμα non est in aggerem, utpote in quo jam erant, sed in aggere ad-
 movendum p. movebant. Nam κατὰ sæpe in notat 2, 22, 8. 1, 3, 1. 2, 7, 9. 1, 14, 6.
 κατὰ τὴν ὁχλὸν in tur. a. Deinde ἀπὸ τῶν νεῶν non est ex navibus, sed a navibus sive
 in navibus ut ἐπὶ τῶν νεῶν cap. 23. 1. Sic mox 3. ἀπομάχεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Et ἀπὸ
 τῶν πλείων λευκῶν νεῶν predari, 1, 3, 8. ἀπὸ τῆς αἰγιαλῆς in litore, 6, 23, 4.
 Unde paulo post de navibus dicitur 5. ἴσαι τὰς μηχανὰς προσήγον τῷ τεύχει. Et
 cap. 22, 9. τῶν νεῶν τινὰς τῶν μηχανόρροων προσήγον. Ποιῶ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῷ τεύχει
 significat in varias parti partes. Sic item cum genitivo ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῆς χώρας.
 5, 9, 3. Denique προσρριζομένων nullo modo cum νεῶν constitui posse, satis iudi-
 cio est generum diversitas. Neque illa pars syntaxeos inusitata est Arriano, qua
 προσηγὼν ablativi consequentia, licet, quod præcedit verbum προσήγον, videat-
 ur postulare nominativum. Sic etiam Ælian. Var. Hist. lib. 3. c. 22 ὑπερ-
 πλεονάζοντες - - ἀπίσταν, pro ὑπερπλεονάζοντες. Nisi quis forte cum Vulcanio ma-
 lit post τεύχει punctum delere. Sicque οἱ δὲ τύριοι poterit veni tum vero Tyrii
 3. ἐπὶ τῇ τῶν ἐπάλξεων] in turribus ligneis confisterunt, quæ in fastigiis erant mo-
 rorum aggeri oppositarum.
 εἰ ποὶ ἄλλῃ] si qua parte alia, si usquam alibi.
 προσήγοντο] scil. navibus, unde paulo ante προσήγοντας μηχανὰς - - ἀπὸ τῶν
 νεῶν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῷ τεύχει.
 4. ἐς πλάτος ξύμμετρον] In tantam nempe latitudinem, quanta ex præscripto
 artis architectonicæ requiritur ad molem tantæ altitudinis sustinendam.

nas muro admoturæ erant, ne ipsæ quidem facile urbi appropinquare ibi poterant, quod magna vis saxorum à Tyriis in mare projecta accessum prohiberet. Alexander saxa è mari eximenda curavit, quod quidem opus 6 difficulter admodum, utpote è navibus, ubi pes firmiter, ut in terrâ, figi non poterat, præstabatur. Præterea Tyrii obtectis navibus, ad triremium 7 ancoras adlapi, præcisus ancorarum funibus, omnem appellendi potestatem hostium navibus præripiebant. Alexander complures naves triginta remorum eadem ratione obtegens, obliquas ancoris præstituit, ut Tyriarum navium accessum propulsarent. Cæterum nihilo secius urinatores occulto lapsu subeuntes, funes præscindebant. Macedones 8 ferreis catenis pro funibus ancoras alligantes jaciunt, ut urinatores non amplius jam officere possent. Saxa itaque in struem accumulata, laqueis implexa, è mari protrahunt. deinde ea machinis sublata in altum projiciunt, ne denuo in eundem locum conjecta incommodo sint. Sublatâ hac saxorum strue, facile jam ad murum 11

γαῖς τε καὶ ταῖς τριήρεσι τῶν Μασσαίων, ὅσαι τὰς μηχανὰς προσήγαγον τῇ τεύχει, καὶ ταύτη οὐκ εὐπορον ἐγίγνετο πελάζειν τῇ πόλει· ὅτι λίθοι πολλοὶ ἐς τὸ πέλαγος προβεβλημένοι ἐξεῖργον αὐτῶν τὴν ἐγγύς 6 προσβολήν. Καὶ τούτους Ἀλέξανδρος ἔγνω ἐξελαύσαι ἐκ τῆς θαλάσσης· ἠρύετο δὲ χαλεπῶς τοῦτο τὸ ἔργον, οἷα δὴ ἀπὸ νεῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ γῆς βεβαίου, γινόμενον· ἄλλως τε καὶ οἱ Τύριοι ναῦς καταφράσσοντες 7 παρὰ τὰς ἀγκύρας ἐπήγαγον τῶν τριήρων καὶ ὑποτέμνοντες τὰς σχοίνους τῶν ἀγκυρῶν, ἄπορον τὴν προσόρμισιν ταῖς πολεμίαις ναυσὶν ἐποίουν. Ἀλέξανδρος δὲ τριακοντόρους πολλὰς ἐς τὸν αὐτὸν τρόπον φράσσας, 8 ἐπέσκησεν ἐγκαρσίας πρὸ τῶν ἀγκυρῶν, ὥς ὑπ' αὐτῶν ἀνασέλλεσθαι τὰς ἐπίπλους τῶν νεῶν. Ἀλλὰ καὶ ὡς ὕφαλοι κολυμβηταὶ τὰς σχοίνους αὐτοῖς ὑπέτεμνον. Οἱ δὲ ἀλύστεται 9 εἰς τὰς ἀγκύρας ἀντὶ σχοίνων χρεόμενοι οἱ Μακεδόνες καθίσταν, ὥς τε μηδὲν ἔτι πλέον τοῖς κολυμβηταῖς 10 γίγνεσθαι. Ἐξέπτοντες οὖν βρόχους τῶν λίθων ἀπὸ τοῦ χώματος, ἀνέτταν αὐτοὺς ἔξω τῆς θαλάσσης· ἔπειτα μηχαναῖς μετεωρίσαντες, κατὰ βάθους ἀφίσταν, ἵνα οὐκέτι προβεβλημένοι βλάβην ἔμελλον. Ὅπου δὲ καθαρὸν πεποίητο τῶν 11 προ-

9. καθίσταν] demittebant, nempe anchoras.

10. ἐξέπτοντες ἐν] injicientes igitur ab aggere laqueos lapidibus. Est autem ἐξέπτοντες ἀπὸ τοῦ χώματος idem loquendi genus, quale modo 6. ἔργον ἀπὸ ναυγυρίων. Nimirum, in aggere consistentes, laqueis saxa e mari extrahabant.

ἵνα οὐκέτι] ubi non amplius.

προβάλλων τὸ τεῖχος αὐτὸ χαλεπαῖς
 ἦν ταύτῃ αἱ νῆες προσεῖχον. Οἱ 12
 δὲ Τύριοι, πάντῃ ἄποροι γιγνώ-
 ρουσι, ἐγνωσάντων ἐπίπλουν ποιήσα-
 σθαι ταῖς Κυπρίαις ναυτὶν, αἱ κατὰ
 τὸν λιμένα ἐφώρμουν τὸν ἐς Σιδῶνα
 τετραμμένον· ἐκ πολλοῦ δὲ κατα-13
 πετάσαντες τοῦ λιμένος τὸ σῶμα
 ἰκίας, τοῦ μὴ καταφανῆ γενέσθαι
 τὴν τριάρην τὴν πλῆρωτον, ἀμφι-
 μέτρων ἡμέρας, ὁπότε αὔτε ναῦται
 ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐσκεδατμένοι ἦ-
 σιν, καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τούτῳ
 μέλινα ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θάτερα τῆς
 πόλεως ναυτικοῦ ἐπὶ τὴν σκηλὴν
 ἐτελέρει, πληρώσαντες πεντήρεις
 μὲν τρεῖς, καὶ τετρήρεις ἵσας, τριή-
 ρεις δὲ ἑπτὰ, ὡς ἀκριβεστέροις τε
 ταῖς πληρώμασι καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν
 πεντηκονταίων μάχισθαι μέλλου-
 σιν ἀνταγωνιστάτοις, καὶ ἅμα εὐθαρ-
 σεστέροις ἐς τοὺς ναυτικούς ἀγα-
 θούς. Τὰ μὲν πρῶτα ἀτρέμα τῇ 14
 εἰρεσίᾳ ἐπὶ μιᾷς ναὶς ἐξέπλεον,
 ὅτε κελευσάντων τὰς κόπας παραφέ-
 ροντες· ὡς δὲ ἐπέσρεφον ἤδη ἐπὶ
 τοὺς Κυπρίους, καὶ ἐγγύς τοῦ
 καθάρσθαι ἦσαν, τότε δὴ ξὺν βοῇ
 τε πολλῇ καὶ ἐγκελευσμῷ ἐς ἀλ-
 λήλους, καὶ ἅμα τῇ εἰρεσίᾳ ξυν-
 τὴν ἐπεφέροντο.

naves appellebantur. At Ty-
 rii in tantâ rerum angustia
 constituti, Cyprias naves ad-
 oriri statuunt, quæ portum
 qui Sidonem spectat obside-
 bant; quumque multo antea
 ipsas portus fauces velis passis
 obtexissent, ne nimirum tri-
 remes milite complentes ab
 hostibus conspicerentur; sub
 meridiem (quo tempore &
 Macedonum nautæ necessa-
 riis rebus occupati, dispersi
 erant, & Alexander ex classe,
 quæ ab alterâ urbis parte erat,
 in tabernaculum se contule-
 rat) instructis quinquere-
 mibus tribus, quadriremibus to-
 tidem, & triremibus septem,
 præstantissimis remigibus, &
 militibus delectis, qui ad pu-
 gnâ ex tabulatis navium
 conferendam optime armati,
 & ad navalia certamina ad-
 eunda plus animi haberent:
 primo quidem singulæ lento
 remigio, nulloque celeusmate
 edito prolabuntur. Postquam
 vero eo usque proveci sunt,
 ut jam à Cypriis cerni pos-
 sent, tum ingenti clamore
 sublato, mutuoque celeus-
 mate sese incitantes, concit-
 tato remigio in eorum naves
 feruntur.

XXII

13. ἐν τούτῳ μέλινα] τὰς ποσίσματα, circa meridiem.

εὐθαρσεύοντες] Pendet hoc participium a verbo ἐξέπλεον 14, unde apparet post
 ἑστῶς minorem distinctionem scribendam fuisse.

καθάρσθαι] MS. Opt. cum alio καθαροτάτοις. Sic & Vulcanius ex Augu-
 stino. Gronov.

14. ἐπὶ μιᾷς ναὶς] singula. Sic Ind. 41, 2. Cuius vero singulæ naves, non univer-
 se simul egressæ sunt, causa videtur hæc fuisse, ne remorum pulsu ipsæ sese
 proderent.

ταῖς κόπαις παραφέροντες] καὶ τὴν γαῖαν, unde phrasis τὰς κόπας παραφέρειν τενίγαν.

XXII. Accidit porro eo die, ut Alexander qui in tabernaculum concesserat, minorem solito ibi moram faceret, cito ad naves reversus. Tyrîi, naves in statione agentes ex improvîso adorti, quum aliæ prorsus vacuæ essent, aliæ in ipso clamore atque impetu non bene instructæ, Pnytagoræ regis quinqueremem primo statim insultu demergunt, simulque aliam Androclis Amathusii, & Pasicratis Thuriei, alias in littus propulsas confregerunt. Alexander cognita Tyrîarum triremium excursione, confestim naves complures quæ sibi aderant, prout quæque instructa erat, ad fauces portus stare jubet, ut reliquis etiam Tyrîorum navibus prodeundi potestatem præcluderent. Ipse cum quinqueremibus quas habebat, & triremibus admodum quinque celeriter instructis, urbem circumnavigans, ad Tyrîos portu egressos contendit. Oppidani id ex muro conspicati, ipsumque Alexandrum in navibus præsentem esse, & clamore reducere inclamabant suos qui in navibus erant, & quum clamor præ tumultu ab iis qui in illo conflictu verfabantur exaudiri non pos-

XXII. Συνέβη δὲ ἐκείνῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ Ἀλέξανδρον ἀποχωρῆται ἐπὶ τὴν σκηνὴν, οὐ διατρίψαντα δὲ κατὰ τὸ εἰωθὸς, δι' ὀλίγου ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπανελθεῖν. Οἱ δὲ Τύριοι προσπεσόντες ἀπροσδοκῆτως ταῖς ναυσὶν δρμούσαις, καὶ ταῖς μὲν πάντα κεναῖς ἐπιτυχόντες, τῶν δ' ὑπ' αὐτὴν τὴν βοήν καὶ τὸν ἐπίπλουν χαλεπῶς ἐκ τῶν παρόντων πεπληρωμένον, τὴν τε Πνυταγόρου τοῦ βασιλέως πεντήρη εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς κατέδυται, καὶ τὴν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἀμαθουσίου, καὶ τὴν Πασικράτους τοῦ Θουριέως· τὰς δὲ ἄλλας ἐς τὸν αἰγιαλὸν ἐξαθοῦντες ἔκοπτον. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ᾗθηστο τὸν ἔκπλουν τῶν Τυρίων τριήρων, τὰς μὲν πολλὰς τῶν ξὺν αὐτῷ νεῶν, ὅπως ἐκάσῃ πληρωθεῖν, ἐπὶ τῷ εὐματί τοῦ λιμένος ἀνακωχεύειν ἔταξεν, ὡς μὴ καὶ ἄλλαι ἐκπλεύσειαν τῶν Τυρίων νῆες· αὐτὸς δὲ πεντήρεις τε τὰς ξὺν αὐτῷ ἀναλαβὼν, καὶ τῶν τριήρων ἐς πέντε μάλιστα, ὅσαι ἔφθησαν αὐτῷ κατὰ τάχος πληρωθεῖται, περιέπλει τὴν πόλιν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐκπεπλευκότας τῶν Τυρίων. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν τε ἐπίπλου τῶν πολεμίων κατιδόντες, καὶ Ἀλέξανδρον αὐτὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, βοῇ τε ἐπαγγεῖν ἐνεκελεύοντο τοῖς ἐκ τῶν σφετέρων νεῶν, καὶ ὡς οὐκ ἐξακουσάμεν ὑπὸ θορύβου ξυνεχομένον ἐν τῇ ἔργῳ.

CAP. XXII. 2. ἐκ τῶν παρόντων] vide in Indice παρόντα.

πεπληρωμένων] Optimus & ex Augustano Vulcanius, πληρωμένων. Græcorum, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς] MS. Opti ὑπὸ τῇ πρώτῃ ἐμβολῇ. Idem.

5. βοῇ τε ἐπαγγεῖν] & clamore redire hortabantur.

ἔργῳ, σημείοις ἄλλοις καὶ ἄλλοις
 ἐπεκάλουν ἐς τὴν ἀναχώρησιν. Οἱ 6
 δὲ ὡς ποτε κισθόμενοι τὸν ἐπί-
 πλυν τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
 ὑποσέψαντες εἰς τὸν λιμένα ἔφευ-
 γον καὶ ὀλίγαι μὲν τῶν νεῶν φθά-
 ναν ὑπεκφυγοῦσαι, ταῖς δὲ
 πλείοσιν ἐμβαλοῦνται αἱ ξύν' Ἀ-
 λεξάνδρῳ, τὰς μὲν αὐτῶν ἄπλους
 ἐνέειραν, πεντήρης δὲ τις καὶ τε-
 τέρης αὐτῶν ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι
 τῷ λιμένος ἐλήφθησαν. Φόνος δὲ 7
 τῷ ἐπιβατῶν οὐ πολὺς ἐγένετο.
 Ὡς γὰρ ἔσθοντο ἐχομένας τὰς
 νῆας, ἀπενήξαντο οὐ χαλεπῶς ἐς
 τὸν λιμένα. Ὡς δὲ οὐδεμία ἔτι 8
 τῆς Τυρίας ἐκ τῶν νεῶν ὠφέλεια ἦν,
 ἐπὶ τῇ τῇ οἱ Μακεδόνες τὰς μη-
 χανὰς τῇ τείχῃ αὐτῶν. κατὰ μὲν
 δὴ τὸ χῆμα προσαγόμεναι, διὰ
 ἰσχὺν τοῦ τεύχους οὐδὲν ἦσαν ὅ, τι
 καὶ λόγῳ ἄξιον. Οἱ δὲ κατὰ τὸ 9
 πρὸς Σιδῶνα τετραμμένον τῆς πό-
 λεως, τῶν νεῶν τινὰς τῶν μηχαν-
 οφόρων προσηγόν. Ὡς δὲ οὐδὲ 10
 ταύτῃ ἦσαν, ὅσον ἐς τὸ πρὸς νότον
 ἔκειτο ἦν, καὶ πρὸς Αἴγυπτον ἀν-
 ἔχον τεύχος, μετῆει, πάντῃ ἀπο-
 σπείρμενος τοῦ ἔργου. Καὶ ἐνταῦθα 11
 πρῶτον κατεσεύσθη τὸ τεῖχος ἐπὶ
 μέγα, καὶ τι καὶ κατηρίφθη αὐ-
 τῷ παραρράγην. Τότε μὲν δὴ ὅσον 12
 ἐπιβαλὼν γεφύρας ἢ ἔρριπτο τοῦ

set, aliis atque aliis indiciis ut
 sese reciperent significabant:
 tandem Alexandri incurfu se-
 rius intellecto, velis versis
 portum petunt. paucæ tamen
 naves fugâ evaserunt. Nam
 Alexandri naves in earum
 plerasque in vectæ, nonnullas
 ad navigandum inutiles red-
 didere (a): quinquere mem
 vero unam & quadriremem
 ad ipsa portus ostia ceperunt.
 Propugnatorum cædes haud
 magna fuit, quoniam simulac
 captas naves senserant, facile
 in portum nando evaserunt.
 Macedones, quum jam nul-
 lus Tyriis navium ulus super-
 esset, tormenta muris admo-
 vere. quæ quidem ab aggeris
 parte admota, ob muri firmi-
 tatem parum damni infere-
 bant. Alii vero, eâ parte urbis
 quæ Sidonem spectat, non-
 nullas naves machinas por-
 tantes ad moverunt. Sed quum
 ne hac quidem viâ proficere-
 tur, murum universum qui
 notum verius est atque Æ-
 gyptum spectat, circumiens,
 omni ex parte oppugnatio-
 nem tentat. Atque hac pri-
 mum, & vehementer quidem
 quassatus ac perfractus diru-
 tusque est. Tunc igitur in-
 jectis pontibus, eâ parte quâ
 murum demolitus erat, levi-
 ter

(a) Cap. 4, 4, 9.

6. τετάρης] Opt. τετάρης, quasi omnes quadriremes periissent. Gronov.

11. κατεσεύσθη τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα] quassatus est murus late, sive magna ejus pars, & aliqua pars etiam perfracta dirutaque est. Sic ἐπὶ μέγα recte translatus est cap. seq. 2.

12. ἔρριπτο] MSS. omnes ἔρριπτο. Gronov.

ter urbem oppugnare cœpit
Sed Tyrii non magno nego-
tio Macedonas repulerunt.

XXIII. Tertio ab hoc die, I
malaciâ ac tranquillitate ex-
spectatâ, copiarum duces
ad pugnam cohortatus, tor-
menta navibus imposita ur-
bi admovit; ac primo qui-
dem impetu magnam muri
partem labefactat: quumque
jam satis amplo spatio mu-
rus dirutus videretur, naves
quibus tormenta vehebantur
retrahi jubet, aliasque
duas cum pontibus adduci,
quibus murorum strages
transcendere statuerat. at-
que alteram quidem navium
scutati occupant, Admeto
duce: alteram Cœni cohors,
e militibus qui pedites amici
dicuntur constans; ipse e-
tiam cum scutatis, quacun-
que facultas detur, murum
conscensurus. Triremes vero
contra utrumque portum ad-
navigare jubet, si forte con-
versis in ipsos Tyriis vi ir-
rumpere possint. Quotquot
vero naves tela quæ ex ma-
chinis jaciuntur habebant,
aut quæ sagittarios in tabu-
latis dispositos vehebant,
jubet ut murum circumna-
vigantes, quacunque viâ li-
cuerit applicent, utque intra
teli jactum sese sistant, quam-

τείχους, ἀπεπειράθη ἐς ὀλίγον τῇ
προσβολῇ· καὶ οἱ Τύριοι οὐ χαλε-
πῶς ἀπεκρούσαντο τοὺς Μακεδόνας.

XXIII. Τρίτῃ δὲ ἀπὸ ταύτης
ἡμέρᾳ, νηνεμίαν τε φυλάξας, καὶ
παρακαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν
τάξεων ἐς τὸ ἔργον, ἐπῆγε τῇ πόλει
ἐπὶ τῶν νεῶν τὰς μηχανάς. Καὶ
πρῶτα μὲν κατέσειτε τοῦ τεύχους
ἐπὶ μέγα. Ὡς δὲ ἀποχρῶν εἰς πλά-
τος ἐφάνη τὸ παρερρηγμένον, τὰς
μὲν μηχανοφόρους ναῦς ἐπανάγει
ἐκέλευσεν· ὁ δὲ δύο ἄλλας ἐπῆγε,
αἱ τὰς γεφύρας αὐτῶν ἔφερον, ἃς δὴ
ἐπιβάλλειν ἐπενόει τῷ κατερρηγμέ-
νῳ τοῦ τεύχους. Καὶ τὴν μὲν μίαν
τῶν νεῶν οἱ ὑπατρίσται ἔλαβον, ἣ
ἐπετέτακτο Ἀδμητος· τὴν ἐτίμα
δὲ, ἣ Κόινου τάξις οἱ πεζέταιροι κα-
λούμενοι, καὶ αὐτὸς ξὺν ταῖς ὑπα-
τρίσταις ἐπιβῆσθαι τοῦ τεύχους, ἣ
παρεῖκοι, ἔμελλε. Τὰς τριῆεις δὲ,
τὰς μὲν ἐπιπλεῖν κατὰ τοὺς λιμέ-
νας ἀμφοτέρους ἐκέλευσεν, εἴπως
πρὸς σφᾶς τετραμμένον τῶν Τυρίων
βιάσαιντο τὸν ἔσπλουν· ὅσαι δὲ αὐ-
τῶν βέλη ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενα
εἶχον, ἣ ὅσαι τοξότας ἐπὶ τῶν κα-
τασκευμάτων ἔφερον, ταύτας ἐκέ-
λευσεν ἐν κύκλῳ περιπλεούσας τὸ
τεύχος, ἐποκέλλειν τε ὅποι παρεί-
κοι, καὶ ἀνακωχεύειν ἐντὸς βέλους
ἔσσε τοῦ ἐποκεῖλαι ἀπορον γίγναι-
το·

CAP. XXIII. 2. πατίσσι τὰ τεύχεα] Alias hoc verbum cum accusativo con-
struitur, ut 1, 19. 3. 4, 26, 9. hic autem cum genitivo, quem casum adscribunt
sæpe verba partem substantiæ alicujus significantia. Possellii Synt. p. 106. Id
etiam cap. 27, 6.

3. οἱ πεζέταιροι.] De his fusc lateque disputat Blanckardus.

πρὸς αἷς πανταρχῶν βαλλομένους
τοὺς Τυρίους, ἐν τῇ δεινῇ ἀμφιβό-
λου γίνεσθαι. Ὡς δὲ αἱ τε νῆες 6
αἱ ξύα Ἀλεξάνδρῳ προσέσχον τῇ
πέλει, καὶ αἱ γέφυραι ἐπεβλήθη-
σαν τῇ τεύχει ἐπ' αὐτῶν, ἐνταῦθα οἱ
ἰσχυριστὰς εὐρώως κατὰ ταύτας
ἰσβάνον ἐπὶ τὸ τεῖχος. Ὁ, τε 7
γὰρ Ἀδμήτος ἀνὴρ ἀγαθός ἐν τῇ
τίτῃ ἐγένετο, καὶ ἅμα Ἀλέξαν-
δρος εἶπετο αὐτοῖς, τοῦ τε ἔργου
αὐτοῦ καρτερώς ἀπτόμενος, καὶ
κατὰ τῶν ἄλλων ὅτῳ τὶ λαμ-
πρὸν κατ' ἀρετὴν ἐν τῇ κινδύνῳ ἐ-
ταλμῆτα. Καὶ ταύτῃ πρῶτον 8
ἐπιτέτακτο Ἀλέξανδρος, ἐλθόντι
τὸ τεῖχος, οὐ χαλεπῶς ἀποκρου-
σέσθαι ἐπ' αὐτοῦ τῶν Τυρίων,
ἐπειδὴ πρῶτον βεβαίῃ τε καὶ ἅμα
οὐ πάντῃ ἀποτόμῃ τῇ προσβάσει
ἐχρήσατο οἱ Μακεδόνες. Καὶ Ἀδ- 9
μήτος μὲν, πρῶτος ἐπιβὰς τοῦ τεί-
χους, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγ-
κελευόμενος ἐπιβαίνειν, βληθεὶς
λόγχῃ, ἀποθνήσκει αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ
αὐτῷ Ἀλέξανδρος ἔσχε τὸ τεῖχος
ξύν τοῖς ἐταίροις. Ὡς δὲ εἶχοντο 10
αὐτῇ πύργοι τε ἔσιν οἱ καὶ μετα-
πύργια, αὐτὸς μὲν παρῆει διὰ τῶν
ἐκάλξεων ὡς ἐπὶ τὰ βατίλεια, ὅτι
ταύτῃ εὐπορωτέρα ἐφάνετο ἐς τὴν
πέλειαν ἢ κἀπόδοσιν.

diu applicare non possint; eo
consilio, ut Tyrii omni ex
parte pressi, in tantis difficul-
tatibus quo se verterent nesci-
rent. Cæterum navibus jam
cum Alexandro ad urbem ap-
pulsis, & pontibus muro in-
jectis, scutati strenue per eos
morum conscendunt. Adme-
tus enim per id temporis for-
titer rem gerebat, subsequen-
batur & Alexander ipse, qui
& partem operis fortiter sub-
ibat, & alios, prout quisque
præclarum aliquod pugna fa-
cinus edidisset, spectabat. at-
que eâ parte primum quâ pre-
mebat Alexander (a), murus
captus est, parvo negotio Ty-
riis ex eo depulsis, postquam
primum Macedones firmo so-
lo pedem figebant, & à parte
muri non admodum editâ im-
petum faciebant. Admetus
qui primus murum conscen-
derat, dum eos qui circa eum
erant ut idem faciant cohorta-
tur, lanceâ trajectus interiit.
Eodem tempore Alexander
cum amicis murum subit. Oc-
cupatis itaque turribus non-
nullis, & interturris, ipse per
summa propugnacula muro-
rum ad regiam contendit,
quod facilius illâ viâ ad urbem
descensus videretur.

(a) Cant. 4. 4. 12.

XXIV.

6. ἐπ' αὐτῶν] Ορι. ἀπ' αὐτῶν. 4, 26. ἀπὸ μηχανῆς γίγνεται ἐπιβαλὼν τῷ τεύχει.
5, 8. καὶ ἀπ' ἀμφοῖν (πλοίων) ξύλα τε ὡθὺ ὅξιος ἐπιβάλλεται. Gronov.

8. βεβαίῃ τε] firmo & firmi non omnino arduo sive præcipiti ingressu utebantur.
De pontibus hæc muro injectis sunt accipienda, in quibus firmare gradum pot-
erat, campriatum illi non nimis arduum adscensum haberent, libetque viam
hostem depellere.

9. ἐπὶ δὲ αὐτῷ] post ipsum (nempe Admetum mortuum) Alexander pariter te-
neis. Gronov. Ita 2, 27, 9.

XXIV. At qui in navibus
erant, una cum Phœnicibus,
in portum qui Ægyptum
spectat (quem obsederant)
impetu factō, claustrisque
revulsis, naves in portu
confregerunt, in alias in a-
quis stantes magnā vi dela-
ti, alias ad ipsam terram col-
lidentes. Cyprii per portum
qui Sidonem respicit, nullo
claustro septum immissi, sta-
tim eā parte urbem capiunt.
Oppidani simulac murum
captum conspexerunt, eo
deserto, ad Agenorium (ita
eum locum appellant) con-
globati, inde in Macedones
sele convertunt. Alexander
cum scutatis in eos progres-
sus, alios pugnantes occi-
dit, alios fugientes insequi-
tur. Magna hic cædes facta
est, quum & à portu urbs
capta esset, & Cœni copiæ
in eam irruissent. Macedo-
nes enim irā perciti in Ty-
rios grassabantur, tum quod
obsidionis diuturnitatem

XXIV. Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, οἱ
τε Φοίνικες, κατὰ τὸν λιμένα τὸν
πρὸς Αἴγυπτον (καθ' ὅπερ καὶ
ἐφορμοῦντες ἐτύγχανον) βιασάμε-
νοι, καὶ τὰ κλειθρὰ διασπάσαντες,
ἔκοπτον τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι, ταῖς
μὲν μετεώροις ἐμβάλλοντες, τὰς
δὲ ἐς τὴν γῆν ἐξωθῶντες. Καὶ οἱ
Κύπριοι κατὰ τὸν ἄλλον λιμένα τὸν
ἐκ Σιδῶνος φέροντα, οὐδὲ τοῦτον
κλειθρὸν γε ἔχοντα, εἰσπλεύσαντες,
εἶλον εὐθύς ταύτῃ τὴν πόλιν. Τὸ δὲ
πλῆθος τῶν Τυρίων, τὸ μὲν τεῖχος
ὡς ἐχόμενον εἶδον, ἐκλείπουσιν· ἀ-
θροισθέντες δὲ κατὰ τὸ Ἀγηνόριον
καλούμενον, ἐπέσρεψαν ταύτῃ ἐπὶ
τοὺς Μακεδόνας. Καὶ Ἀλέξανδρος
ἔν ταις ὑπασπισαῖς ἐπὶ τούτους
χωρήσας, τοὺς μὲν αὐτοῦ μαχο-
μένους διέφθειρεν αὐτῶν, τοῖς δὲ
φεύγουσιν ἐφείπετο. Καὶ φόνος ἦν
πολὺς, τῶν τε ἀπὸ τοῦ λιμένος
ἐχόντων ἤδη τὴν πόλιν, καὶ τῆς
Κοίνου τάξεως παρεληλυθυῖας εἰς
αὐτήν. Ὀργὴ γὰρ ἐχώρου ἐπίπαι
οἱ

CAP. XXIV. 1. οἱ τε φοίνικες] & quidem, nempe Phœnices. Cum plurium gen-
tium naves Alexander habuerit, quas ex universā classe hoc loco velit intel-
lectas, ista nota οἱ τε indicat. Ita & supra vertimus τίς τε 2, 18, 7. 3, 3, 2.

2. καὶ τὸν κλειθρὸν γε ἔχοντα] ne claustrum quidem habentem; non quasi & al-
ter claustrum non habuerit, sed quod alter habuerit, licet hostes id disturpe-
rint, hic vero ne quidem ullum habuerit. Neque enim negligenda est parti-
cula γε, quæ si annexa esset nomini τῶτον, incommoda videri posset sententia.
Nunc vero facile apparet, hoc dicere velle Arrianum, hunc portum ne clau-
stro quidem munitum fuisse. Patebit magis sententia, si verbum τῶτον paulo,
quam cætera, submissiore voce pronuncies, vel si in alium locum transponas
hoc modo, καὶ κλειθρὸν γε τῶτον ἔχοντα. Certum enim est, quod ad sensum ar-
tinet, particulam καὶ ad κλειθρὸν, non ad τῶτον referendam; ut non dicatur,
neque hunc quidem claustrum habuisse, sed neque claustrum quidem hunc ha-
buisse. Et quanquam mirum videri queat, obsessæ urbis portum sine claustro
fuisse, tamen verba quidem certe hoc significant.

3. Ἀγηνόριον] Agenor Tyrum condidisse credebatur, Curt. 4, 4, 15. & 19.

4. αὐτῇ] ἡ, ad Agenorium.

οἱ Μακεδόνες, τῆς τε πολιορκίας τῇ
 τριβῇ ἀρχόμενοι, καὶ ὅτι λαβόντες
 τινὰς αὐτῶν οἱ Τύριοι πλέοντας ἐκ
 Σιδῶνος, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβιβά-
 σαυτες ὅπως ἀποπτον εἶν' ἀπὸ τοῦ
 στετοπέδου, σφάζαντες ἔρριψαν εἰς
 τὴν θάλατταν. Ἀπέθανον δὲ τῶν 7
 μὲν Τυρίων ἐς ὀκτακισχιλίους· τῶν
 δὲ Μακεδόνων, ἐν τῇ τότε προσβο-
 λῇ, Ἀδμητος τε, ὁ πρῶτος ἐλὼν
 τὸ τεῖχος, αἰὲρ ἀγαθὸς γινόμενος,
 καὶ ξὺν αὐτῷ εἴκοσι τῶν ὑπαπι-
 στῶν ἐν δὲ τῇ πάσῃ πολιορκίᾳ μά-
 λιστα ἐς τετρακοσίους. Τοῖς δὲ ἐς τὸ 8
 ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους καταφυγοῦσιν
 (ἦσαν δὲ αὐτῶν τε τῶν Τυρίων οἱ
 μέλιστα ἐν τέλει, καὶ ὁ βασιλεὺς
 Ἀζελμικός, καὶ Καρχηδονίαν τι-
 νὰς ἑκατὰ ἐς τριμῆν τοῦ Ἡρακλέους,
 κατὰ δὴ τινὰ νόμον πελαιῶν, εἰς
 τὴν μητρόπολιν ἀφικέμενοι) τοῦ-
 τως ξύμπασιν ἄδειαν δίδωσιν Ἀ-
 λέξανδρος, τοὺς δὲ ἄλλους ἡνδρα-
 πόδας. Καὶ ἐπράθησαν Τυρίων τε 9
 καὶ τῶν ξένων ὅτοι ἐγκατελήφθη-
 σιν, μέλιστα ἐς τρισμυρίους. Ἀ-
 λέξανδρος δὲ τῷ Ἡρακλεῖ εὐσεβέ τε,
 καὶ πομπὴν ἔσειλε, ξὺν τῇ δυνά-
 μει ὀπλισμένῃ· καὶ αἱ νῆες ξυνε-
 πήμευσαν τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶ-
 να γυμνικὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λαμπά-
 δεπέποιθε· καὶ τὴν μηχανὴν, ἥ 11

molestissime ferrent, tum e-
 tiam quod Tyrii quum non-
 nullos suorum ex Sidone na-
 vigantes cepissent, in mu-
 rum sublato, ut ab exercitu
 cerni possent, caesos in ma-
 re præcipitabant. Tyrionum
 circiter octo millia interfe-
 cta: ex Macedonibus, in illo
 quidem impetu, Admetus qui
 primus re fortiter gestâ mu-
 rum ceperat, & cum eo scu-
 tati viginti; in universâ ve-
 ro obsidione, quadringenti
 summum. Qui vero in tem-
 plum Herculis confugerant,
 (a) (erant autem hi præcipui
 quique Tyrionum principes,
 & rex Azelmicus, & non-
 nulli Carthaginienſes oracu-
 lorum consultores qui ex
 veteri consuetudine in ho-
 norem Herculis ad metro-
 polin conveniebant) iis om-
 nibus Alexander veniam
 concessit, reliquos in servi-
 tutem redegit. Tyrionum at-
 que exterorum, qui super-
 erant, xxx millia sub ha-
 stam missa. Post hæc Alex-
 ander Herculi sacrificium
 fecit, & pompam cum exer-
 citu armato misit. Naves e-
 tiam Herculi pompam perc-
 gerunt. ludos quoque gym-
 nicos in æde Herculi sacrâ
 multis collucentibus faci-
 bus

(a) Curt. 4, 4, 13.

8. Θυσίαι] Ita vocabantur sacrorum ministri, qui ad deos externos mitteban-
 tur, vel ut sacrificia ioleantia illic celebrarent, vel ut donaria illis ferrent, vel
 ut eos consularent.

ἐκ τῆς μητρόπολιν] Quippe Carthaginem Tyrii condiderant, Curt. 4, 2, 10.

9. ἐγκατελήφθησαν] curii fuerant. Vulcanius interpretatur, quasi ο-
 λει ἐγκατελήφθησαν.

bus edidit. Tormentum, quo murum demolitus fuerat, in templo posuit. Navem etiam Tyriam sacram Herculi, quam navali incursione ceperat, Herculi dicat, cum inscriptione, quam sive ipse, sive alius quispiam fecerit, quod nihil habeat memoriâ dignum, commemorandam minime putavi. Atque ita quidem Tyrus capta fuit, archonte Athenis Aniceto, mense Junio.

XXV. Quum adhuc in obsidione Tyri versaretur Alexander (a), legati ad eum à Dario venerunt, nuntiantes Darium decem millia talentum daturum, si matrem, uxorem ac liberos dimitteret; quicquid præterea terrarum inter Euphratem & mare Græcanicum jacet. Adhæc, si Darii filiam Alexander conjugem acciperet, amicum ac socium fore. Quâ legatione in amicorum conventu explicata, (b) Parmenionem Alexandro dixisse ferunt, se quidem, si Alexander esset, accepturum conditionem, neque se, bello composito, ulterius dimicaturum. Alexandrum contra respondisse, & se quidem,

(a) Curt. 4, 5, 1. (b) idem 4, 11, 11.

τὸ τεῖχος κατεσείσθη, ἀνέθηκεν εἰς τὸν νεῶν· καὶ τὴν νεῶν τὴν Τυρίαν, τὴν ἱερὰν τοῦ Ἡρακλέος, ἣν τινα ἐν τῷ ἐπίπλῳ ἔλαβε, καὶ ταύτην τῷ Ἡρακλεῖ ἀνέθηκε, καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῇ, ἥ αὐτὸς ποιήσας, ἣ ὅτου δὴ ἄλλου ποιήσαντος οὐκ ἄξιον μνήμης τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἀναγράψαι ἀπηξία-

125α. Τύρος μὲν δὴ οὕτως ἐάλω, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀνικίτου Ἀθήνησι, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος.

XXV. Ἐτι δὲ ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῆς Τύρου ξυνεχομένου Ἀλεξάνδρου, ἀφίκοντο παρὰ Δαρείου πρέσβεις πρὸς αὐτὸν, ἀπαγγέλλοντες μύρια μὲν τέλαντα ὑπὲρ τῆς μητρὸς τε καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παίδων δοῦναι ἐθέλειν Ἀλεξάνδρῳ Δαρεῖον· τὴν δὲ χῶραν πᾶσαν τὴν ἐντὸς Εὐφράτου ποταμοῦ, ἔσε ἐπὶ θάλασσαν τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀλεξάνδρου εἶναι· γήμαντα δὲ τὴν Δαρείου παῖδα Ἀλέξανδρον, φίλον τε εἶναι Δαρείῳ καὶ ξύμμαχον. Καὶ τούτων ἐν τῇ συλλόγῃ τῶν ἐταίρων ἀπαγγελλέντων, Παρμένιονα μὲν λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς Ἀλέξανδρος ὦν, ἐπὶ τούτοις ἀνῆγάκησε, καταλύσας τὸν πόλεμον, 4 μηκέτι πρὸς αὐτὸν κινδυνεύειν. Ἀλέξανδρον

CAP. XXV. 1. πρὸς αὐτὸν] Rursus omnes ad eum. Gronov.

2. γήμαντα] diciturque in matrimonium Darii filia Alexander amicus esset Dario & socius, sive cum esse debere.

3. Παρμένιονα] Hoc responsum Parmenionis ad aliud tempus Curtius 4, 11, 11, retulit, quo nempe tertium Darius pacem ab Alexandro petebat.

ἐπὶ τούτοις] his conditionibus mallet, composito bello, non amplius dimicare.

αὐτὸν δὲ Παρμενίῳ ἀποκρίνα-
σθαι, ὅτι καὶ αὐτὸς ἔν, εἴπερ Παρ-
μενίῳ ἦν, οὕτως ἂν ἔπραξεν· ἐπεὶ
δὲ Ἀλέξανδρός ἐστιν, ἀποκρίνασθαι
Δαρείῳ ἔπερ δὴ καὶ ἀπεκρίνατο.
Ἦν γὰρ, οὔτε χρημάτων δεῖσθαι 5
παρὰ Δαρείου, οὔτε τῆς χώρας λα-
βεῖν ἀπὸ πάσης τὸ μέρος· εἶναι
γὰρ τὰ τε χρήματα καὶ τὴν χώ-
ρην αὐτοῦ παῖσαν· γῆμαί τε ἂν ἐ-
λάτῃ τὴν Δαρείου παῖδα, γῆμαι
δὲ καὶ οὐ δίδοντας Δαρείου· ἐκέ-
λευε τε αὐτὸν ἵκεῖν, εἴτι εὐρεῖσθαι
θέλει Φιλάνθρωπον παρ' αὐτοῦ.
Ταῦτα ὡς ἤκουσε Δαρείος, τὰς μὲν 6
ἐπιβάσεις ἀπέβηκε τὰς πρὸς Ἀ-
λέξανδρον ἐν παρασκευῇ δὲ τοῦ
πυλῶν αἰῶν ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ 7
ἀπ' Αἰγύπτου ἔγνω ποιεῖσθαι τὸν
ἐλάτῃ καὶ ἦν αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλα
τῆς Παλαιστίνης καλουμένης Συ-
ρίας, προσεχωρηκότα ἤδη· εἰποῦ- 8
χος δὲ τις, ἡ ὄνομα ἦν Βάτις,
κρατὴν τῆς Γαζαίων πόλεως, οὐ
προσέχευ' Ἀλέξανδρον· ἀλλὰ Ἀρα-
βίαι τε μυθώτους ἐπαγόμενος, καὶ
εἶπον ἐκ πολλοῦ παρεσκευακώς δι-
απρὸς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ τῇ
χρηματικεύων, μήποτε ἂν βίῃ ἀ-
λῆται, ἔγνω μὴ δεχέσθαι τῇ πόλει
Ἀλέξανδρον.

si Parmenio esset, ita factu-
rum : quoniam vero Alexan-
der esset, dignum Alexandro
responsum dedisse. Respon-
dit enim, se neque Darii pe-
cuniis egere, neque partem
regionis loco totius accipere
velle. omnem enim & pecu-
niam & regionem suam esse :
Darii filiam se in uxorem du-
cturum, si vellet, & quidem
ducturum citra voluntatem
Darii. Si Alexandri humanita-
tem experiri vellet, ad se ve-
niret. Hoc responso cognito,
(a) Darius de compositione
desperans, rursus ad bellum
se parat. Alexander expedi-
tionem in Ægyptum facere
instituit. Et cætera quidem
Syriæ, quæ Palæstina vocatur,
oppida in suam potestatem
adduxerat. Eunuchus vero
quidam, nomine Batis, qui
Gazæ urbi præerat, solus A-
lexandro restitit. Mercena-
riis enim Arabibus conductis,
multoque antea frumento
collecto, quod diuturnæ ob-
sidioni ferendæ sufficeret, fre-
tus etiam munitione oppidi,
quippe quod vi capi non pos-
set, Alexandrum urbe nequa-
quam recipere statuerat.

XXVI

(a) Curt. 4, 6, 1.

5. γῆμαί τε ἂν ἐλάτῃ] αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν πόλιν, ἀπὸ τοῦ Δαρίου, ἀπὸ τοῦ Δαρίου.

ἂν ἐλάτῃ] Basileensis editio, MSSi duo, ac denique optimus ἰδιώτης. Græcor.
ἂν ἐλάτῃ] Xenoph. ἀναβ. lib. 2. p. 215. l. 27. βασιλεὺς καὶ οὐκ ἔστιν ἰδιώτης ἰδιώ-
της ἐπὶ τὰς βασιλείας δύναι, ἐνέσχεσθαι ἢ τι δύνανται ἀγαθόν. Jubes rex Græcorum
in ad regis aulam, & petitiōnem facere, si quid forte commodi possint impetrare.

XXVI. Distat Gaza à mari i
stadiis admodum viginti, ac-
cessu quidem propter arenæ
altitudinem difficillimo: (a)
adhæc mare urbi propinqu-
um limosum est. Urbs ipsa am-
pla, & in alto colle sita, vali-
doque muro cincta erat. No-
vissima porro incolitur, Æ-
gyptum ex Phœnice petenti-
bus, ad initium solitudinis
posita. Alexander statim at-
que ad urbem pervenit, pri-
mo die castra eo loci posuit,
quo maxime commodus ad
oppugnationem murus vide-
batur, atque ibi tormenta
confieri jubet. Machinarum
artifices, murum præ altitu-
dine molis difficulter admo-
dum vi capi posse judicabant.
Alexander contra, quo diffi-
cilior esset oppugnatio, eo
magis suscipiendam censebat.
Inopinatum enim rei even-
tum magno terrori hostibus
futurum. Si vero urbem ca-
pere non posset, turpe id sibi,
quum ad Græcos & ad Dari-
um perferretur, fore. Molem
itaque circum urbem struere
instituit, tantæ altitudinis,
ut machinæ in eâ positæ mu-

(a) Curt. 4, 6, 9.

CAP. XXVI. 1. ψαμμιώδης καὶ βαθύα] Non sine causâ postèrius adjungitur, neque solum propterea quod & humida alicubi atque firma sit arena, sed etiam quod, licet arida sit & vestigio cedens, non tamen continuo alta jacet. Hinc τὸ βάθος τῆς ψάμμου & ψάμμος βαθύα dicitur 6, 24, 6. & 7.

ἡ ἀνοδος] *adscensus* a mari in urbem. Inferiora enim loca dicuntur mari propiora, superiora contra, quæ ab eo longius recedunt. Accedit hic, quod Gaza in colle esset condita.

4. διὰ ὕψος τοῦ χώματος] *propter altitudinem collis*, in quo urbs sita erat.

αἰρητίον ὅσον] MSS. omnes, ipse quoque Opt. αἰρητίον εἶναι ὅσον. Gronov.

5. τὸ ἔργον] Τὸ ἔργον potius hoc loco notat *oppugnationem* quam eventum. Ipsa fiducia sua sperabat Alexander hostes perculsum iri, si præter opinionem ipso-
rum auderet urbem obsidere & firma & opere munitissimam.

XXVI. Ἀπέχει δὲ ἡ Γάζα
τῆς μὲν θαλάσσης εἴκοσι μάλιστα
σταδίους, καὶ ἔστι ψαμμιώδης καὶ
βαθεῖα ἐς αὐτὴν ἡ ἀνοδος καὶ ἡ θα-
λάσσα, ἡ κατὰ τὴν πόλιν, τετα-
γώδης πᾶσα. Μεγάλη δὲ πόλις ἡ
Γάζα ἦν, καὶ ἐπὶ χώματος ὑψη-
λοῦ ἦκειτο, καὶ τεῖχος περιεβέ-
βλητο αὐτῇ ὀχυρόν. Ἐσχάτη δὲ
ἠκείτο, ὡς ἐπ' Αἰγύπτου ἐκ Φοινί-
κης ἰόντι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐρήμου.
Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο πρὸς
τὴν πόλιν, τῇ μὲν πρώτῃ κατε-
στρατοπέδευσε, ἡ μάλιστα ἐπίμα-
χον αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ τεῖχος, καὶ
μηχανὰς συμπληγνύναι ἐκέλευ-
σεν· οἱ δὲ μηχανοποιοὶ γνῶμην ἀπ'-
εδείκνυντο, ἄπορον εἶναι βίᾳ ἐλεῖν
τὸ τεῖχος, διὰ ὕψος τοῦ χώμα-
τος· ἀλλ' Ἀλέξανδρος ἐδόκει αἰρε-
τέον, ὅτῳ ἀπορώτερον· ἐκπλήξαν-
τὰρ τοὺς πολεμίους τὸ ἔργον τῇ
παραλόγῳ ἐπὶ μέγα, καὶ τὸ μὴ
ἐλεῖν αἰσχυρὸν εἶναι οἱ, λεγόμενον
ἐς τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐς Δαρεῖον.
Ἐδόκει δὴ χῶμα ἐν κύκλῳ τῆς πό-
λεως χωνύναι, ὡς ἐξ ἴσου ἀπὸ
τοῦ χωσθέντος ἐπάγεσθαι τὰς μη-
χανὰς

ἔχουσιν τὰς τεύχεσι. Καὶ ἐχώννυτο
κατὰ τὸ νότιον μάλιστα τῆς πό-
λεως τεύχος, ἵνα ἐπιμαχότερα ἐ-
φαιέτο. Ὡς δὲ ἰδοὺ ἐξῆλθαι 7
πυκνέτρως τὸ χῆμα, μηχανὰς
ἐκείνους οἱ Μακεδόνες, ἐπὶ
γὰρ ἐπὶ τὸ τεύχος τῶν Γαζαίων.
Καὶ ἐν ταύτῃ θύοντι Ἀλεξάνδρῳ, 8
καὶ ἐκφανομένῳ τε καὶ κατάρ-
χοντι μέλλαντι τοῦ πρώτου ἱε-
ραίου κατὰ νόμον, τῶν τις σαρκο-
φάγῳ ὁρῶντι ὑπερπετόμενος ὑπὲρ
τῷ βασιλεῦ, λίθον ἐμβέλλει εἰς
τὸ κεφάλαιον, ὅτινα τῶν ποδῶν
ἴσῃ. Καὶ Ἀλέξανδρος ἤρετο Ἀ- 9
ριστάνδρῳ τὸν μάντιν, ὅ, τι νοεῖ ὁ
οὐρανός. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται, Ὅτι,
ὁ βασιλεῦ, τὴν μὲν πόλιν αἰρή-
σεις, αὐτῷ δὲ σοι φυλακτέα ἐσὶν
καὶ τῇ τῇ ἡμέρᾳ. Ταῦτα ἀκού-
σας Ἀλέξανδρος, σέως μὲν πρὸς
ταῖς μηχαναῖς ἔξω βέλους αὐτὸν
ἔχον.

XXVII. Ὡς δὲ ἐκδρομὴ τε 1
ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὸ νότιον ἐγένετο,
καὶ πῦρ τε ἐπέφερον ταῖς μηχαν-
αῖς οἱ Ἀραβες, καὶ τοὺς Μακε-
δόνας ἀμυνομένους κάτωθεν αὐτοὶ
ἐκ ὑπερδείου τοῦ χωρίου ἔβαλλόν
τε καὶ ὤδουν κατὰ τοῦ ποιητοῦ
χόματος. Ἐνταῦθα δὲ ἐκὼν ἀπειθεῖ 2
Ἀλέξανδρος τῇ μάντει, ἡ ἐκπλα-
γὴς ἐν τῷ ἔργῳ οὐκ ἐμνημόνευσε
τῆς μαντείας, ἀλλ' ἀναλαβὼν τοὺς

rorum fastigium æquarent.
quam quidem molem ex ea
præcipue parte mœnium quæ
austrum versus sunt, extru-
xit, quoniam inde facilia
ad expugnandum videbantur.
Quumque jam ad justam alti-
tudinem perductum opus vi-
deretur, Macedones machi-
nas ei impositas in muros ur-
bis torquent. Inter hæc Alex-
andro coronâ capiti impositâ
sacrificante, (a) quum ipse
patrio more primum sacrifi-
cium auspicatorus esset, avis
quædam ex eo genere quæ
carnibus affuescunt aram su-
pervolans, lapidem quem un-
guibus gerebat in ejus caput
demisit. Alexander Aristan-
dram vatem consuluit quid a-
vis illa portenderet: qui re-
spondit, urbem quidem, ὁ
rex, capies: at tu ab illâ tibi
hoc die cave. Quo audito A-
lexander se ad machinas extra
teli jactum continuit.

XXVII. Cæterum quum
Arabes, acri eruptione ex ur-
be factâ, ignem machinis in-
ferrent, & Macedones ex in-
feriore loco sese tuentes ex
editiore parte ferirent, atque
ab aggere quem struxerant re-
pellerent: tum Alexander,
sive sponte suâ vatis monita
negligens, sive stupore rei
vaticinii oblitus, sumptis scu-
tatis, qua maxime premeban-
tur Macedones auxiliò ac-
cur-

(a) Cap. 4, 6, 10.

9. τίνας μὲν] interea quidem, dum nihil ab hoste movebatur. Sequitur enim
ὅτι δὲ πρὸς τὸν νότον. Sic 2, 6, 4.

currit. Atque hos quidem, ne turpi fugâ ab aggere expellerentur, retinuit (a); ipse vero scuto ac thorace catapultâ trajecto, in humero vulnus accepit: quumque vulnere ipso sensisset Aristandri vaticinium verum fuisse, gavisus est, quod ex eodem Aristandri vaticinio urbem quoque capturus videretur. Et ipse quidem ab eo vulnere difficulter curatus est. Interim alia tormenta, quibus Tyrum expugnârat, mari transmissa accipit: totam deinde urbem aggere cingi jubet (b), latitudine duorum stadiorum, altitudine pedum CCL. Constructis vero & in aggere dispositis machinis, quum murus magnâ vi quateretur, cuniculisque diversis ex partibus suffossis, & terrâ clam egestâ, murus pluribus in locis subsidens propter exinationes subterraneas, proueretur, Macedones telis instabant, oppidanos ex turribus propugnantes repellen-

(a) Curt. 4, 6, 17. (b) *idem* 4, 6, 21.

ὑπασπιστάς, παρεβοήθει· ἵνα μάλιστα ἐπιέζοντο οἱ Μακεδόνες. Καὶ τοούτους μὲν ἔσχε τοῦ μὴ οὐκ αἰσχυρῶς φυγῇ ἀποθῆναι κατὰ τοῦ χιῶματος· αὐτὸς δὲ βάλλεται καταπέλτῃ διὰ τῆς ἀσπίδος διαμπὰξ καὶ τοῦ θώρακος ἐς τὸν ὕμνον. Ὡς δὲ ἔγνω τὰ ἀμφὶ τὸ τραῦμα ἀληθεύσαντα Ἀριστάνδρον, ἐχάρη, ὅτι καὶ τὴν πόλιν δὴ αἰρήσειν ἐδόκει, Ἀριστάνδρου ἔνεκα. Καὶ αὐτὸς μὲν τὸ τραῦμα ἐθεραπεύετο χαλεπῶς. Ἀφικνούντας δ' αὐτῷ μετάπεμπτοι ἀπὸ θαλάσσης αἱ μηχαναὶ αἷς Τύρον εἶλε· καὶ χῶμα χρανύναι ἐν κύκλῳ πάντοθεν τῆς πόλεως ἐκέλευσεν, εὖρος μὲν ἐς δύο σταδίους, ὕψος δὲ ἐς πένδας πνυτήκοντα καὶ διακοσίους. Ὡς δὲ αἷτε μηχαναὶ αὐτῷ ἐπὶ ἐκδόθησαν, καὶ ἐπαχθεῖσαι κατὰ τὸ χῶμα κατέσεισαν τοῦ τείχους ἐπὶ πολὺ, ὑπανόμων τε ἄλλη καὶ ἄλλη ὀρυσσομένῃ, καὶ τοῦ χροῦ ἀφανῶς ἐκφερομένου, τὸ τείχος πολλαχῇ ἠρείπετο, ὑφίζανον κατὰ τὸ κενούμενον· τοῖς τε βέλεσιν ἐπὶ πολὺ κατέεχον οἱ Μακεδόνες, ἀνασέλλοντες τοὺς προ-

μα-

CAP. XXVII. 3. ἵσχε τῷ μὴ] Sic verbo ἵσχε utitur Xenoph. Cyropæd. lib. 7. p. 141. l. 22. γὰρ ὅτι ὑδάμεις αὖ δύνειτοι σχοῖν τὰς πολέμιας τῆς αἰς τὸ πρόθεν προέδω. Animadvertens nulla ratione retineri hostes facilius posse, quo minus progredi-

rentur poterint. διαμπὰξ] per totam. Hinc Curtius 4, 6, 17. ait sagittam per loricas fuisse ad-

4. Ὡς δὲ ἔγνω] Cum vero cognovisset, de vulnere vera dixisse Aristandrum.

Ἀριστάνδρου ἔνεκα] propter Aristandrum, i. e. quia Aristander ita fore prædixerat. Ad eundem fere modum Xenophon Memorab. lib. 4. p. 632. l. 15. φῶς αἰμαίνε-
χαμαι, ὁμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἀνθρώποις, ἵνα δὲ τῶν ὑπερτίμων ὀφθαλμῶν. Lucem nisi habere-
mus, cæcis essetis conformes, ad oculos sane quod attinet, sive quia oculos habemus.

5. μετάπεμπτοι ἀπὸ θαλάσσης] accersita a mari, a quo viginti ferme stadiis Gaza distabat.

6. ἐπὶ πολὺ] longe, late, magnam partem potius, quam magna vi. Uti paulo post 8. τοῖς τε βέλεσιν] telisque longe pertingerent Macedones. Curtius ait 4, 6, 22, ἵσχε τὴν πόλιν καὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἐκδοθέντων βέλων ἐκείνην ἡμέραν.

μαχομένους ἐκ τῶν πύργων. Ἐς μὲν 7
 τρεῖς προσβολὰς εἰ ἐκ τῆς πόλεως,
 ἐπονητικὰ τῶν τε αὐτοῖς πολλῶν
 καὶ τιτρασκομένων, ὁμοῦς ἀντέχον·
 τῇ τετάρτῃ δὲ τῶν Μακεδόνων τὴν 8
 φάλαγγα πάντοθεν προταγαγὼν
 Ἀλέξανδρος, τῇ μὲν ὑπορυσσόμε-
 να τὸ τεῖχος καταβάλλει, τῇ δὲ
 ἐπόμενον ταῖς μηχαναῖς κατασεῖσι
 ἐπὶ πολὺ, ὥς μὴ χαλεπὴν ταῖς ἡλί-
 μαξι τὴν προσβολὴν κατὰ τὰ ἐρη-
 μμένα ἐνδοῦναι. Αἵτε οὖν κλίμα- 9
 κες προήγουντο τῷ τείχει, καὶ ἕρις
 πολλὴ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι τὶ
 ἐκτὸς μετεποιούντο, ὅστις πρῶτος
 αἴρει τὸ τεῖχος· καὶ αἰρεῖ πρῶτος
 Νεοτόλεμος, τῶν ἐταίρων, τοῦ
 Λισυδῶν γένους· ἐπὶ δὲ αὐτῷ ἄλλαι
 καὶ ἄλλαι τάξεις ὁμοῦ τοῖς ἡγεμό-
 σιν ἀέβαιον. Ὡς δὲ ἅπασι παρήλ- 10
 λον τῶς ἐντὸς τοῦ τεύχους τῶν Μα-
 κεδόνων, κατασχίσαντες ἄλλας καὶ
 ἄλλας πύλας, ὅσαις ἕκαστοι ἐπε-
 τύγχανον, δέχονται εἰσὶν τὴν στρα-
 τὴν πᾶσαν. Οἱ δὲ Γαζαῖοι, καὶ 11
 τῆς πόλεως σφίτιν ἰδὼν ἐχομένης,
 ζυεσσιώτερες ὁμοῦς ἐμάχοντο· καὶ
 ἐπὶ αὐτὸν πάντες αὐτοῦ μαχομένοι,
 ὡς ἕκαστοι ἐτάχθησαν. Παῖδας δὲ
 καὶ γυναῖκας ἐξηνδραπόδιτεν αὐτῶν
 Ἀλέξανδρος· τὴν πόλιν δὲ ξυνοικί-
 σας ἐκ τῶν περιόικων, ἐχρήτο ὅσα
 φρουρὰ ἐς τὸν πόλεμον.

tes : ac ter quidem oppidani
 Macedonum impetum, mul-
 tis suorum interfectis & sa-
 ciis, sustinuerunt. At quat-
 to impetu quum Alexander
 omni ex parte phalangem ad-
 moveret, alibi murum suf-
 fossam diruens, alibi tor-
 mentis quassatum late deji-
 ciens, facilem Macedoni-
 bus per murorum ruinas
 scalarum admotionem fecit.
 Quæ simulac applicatæ fue-
 runt, magnâ statim conten-
 tione inter Macedones glo-
 riæ avidos certatum fuit,
 quisnam primus murum ca-
 peret. Neoptolemus ex Æa-
 cidarum gente, unus ex ami-
 cis, primus conscendit :
 post hunc alii atque alii du-
 ces cum suis cohortibus.
 Quumque jam nonnulli Ma-
 cedonum ad interiorem mu-
 rorum partem penetrasent,
 portis aliis atque aliis, prout
 quæque sese obtulerunt, re-
 clûsis, universum exercitum
 intromittunt. Gazenses, ur-
 be jam ab hostibus occupatâ,
 conglobati nihilominus pu-
 gnabant, eoque ipso loco
 quo quisque constiterat, vi-
 tam pugnans amittit. Alexan-
 der, uxoribus eorum & libe-
 ris in servitutem redactis,
 coloniâque ex finitimis in
 urbem deductâ, eâ tanquam
 præsidio ad bellum est usus.

A P.

7. ἑς μὲν τρεῖς] Alterum periodi membrum; prius erat ὡς δὲ 6.

10. ἅπασι] *semel*. Ut supra 2, 1, 9.

ὡς τὰ τεύχεα] *intra munimentum*.

κατασχίσαντες] *discessis, effrahis*.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER TERTIUS.

SUMMARIUM
LIBRI TERTII.

CAP. I. *Alexandri reditus ab Ægypto visa ad Alexandriam condendam. II. Felix nuncius ex insulis Asiæ. III. Iter ad Hammonem. Iter cæcum, sed prosperum. IV. Locus, fonsque & sal apud Hammonem. Alex. reditus Memphin. V. Legationes ex Græcia, & supplementa. Formula Ægypti & Arabiæ cum nominibus præfectorum. Duces militiæ in Ægypto. VI. Reditus in Syriam, Attici legati. Cura de Peloponneso, & thesauris. Alexandri amici, sub Philippo exsules, promoti. Harpali casus. VII. Progressus Alexandri ad Euphraten. Iter ad Tigrim. Lunæ defectus. VIII. Præcursores Darii fugati. Auxilia ejus. Copiæ Persicæ, & locus castrorum. IX. Agminæ propinquant. Macedonum consilium militare. Alloquutio Alexandri. X. Nocturni prælii incertum. XI. Imperitia Darii. Ordo Persicæ aciei. Macedonica acies. XII. Item subsidaria acies. XIII. Occasus & principium prælii. Bac̃triorum virtus & curruum impetus, sed superant Macedones. XIV. Darius fugere incipit. Acris perruptio Persarum ab dextro cornu. XV. Alex-*

Alexandri virtus & praesentia ubique felix. Insequitur ipse Darium usque Arbela. Numerus caesorum. XVI. Darii fuga in Mediam, & cur? Alexander Babylona venit. Susa recepta, & in eis statua Harmodii & Aristogitonis. Supplementa militiae, & hinc mutatio ordinum. XVII. Uxiorum arrogantia fracta. XVIII. Pylae Persidis observatae. Ariobarzanes & copiae ejus disjectae. Alexandri adventus in Persas, quorum regia incensa. XIX. Alexandri transitus in Mediam, & Darii fugientis consilia vana. Ab Ecbatanis quidam remissi. Hyrcania & Parthia petita. XX. Rhaga ubi sita. Caspiae pylae transiit. XXI. Darius a suis captus, quem persequitur Alexander. Darius quomodo habitus. Bessi successoris consilia. Darius a suis vulneratus moritur. XXII. Darii finis & elogium. XXIII. Iter triplex in Hyrcaniam versus urbem Zadracarta, Persis variis accedentibus. Alexandri decretum de Graecis. XXIV. Progressus Alexandri in Mardos. Judicium ejus de diversis legatis. XXV. Ex Hyrcania transitus in Arios & Bactra. Bessi successio & scelus Satibarzanis. Profectio in Satibarzanem. Barsaentae caedes. XXVI. Infidiae ab Philota. Philotas & Parmenio interfecti. XXVII. Amyntae casus. Amicis duo praefecti dati. Adventus in Agriaspas. XXVIII. Drangae & Drangogi & Arachotae ac vicini Indi subacti. Satibarzanis apud Arios mors. Alexandria ad Caucasum, qui describitur ex situ & proventu. XXIX. Drapsaca, Aornus, Bactra recepta. Oxus fluvijs. Oxi trajeti modus. Spes Bessi capiendi. XXX. Bessus captus, Alexandro exhibitus, in Bactris occisus. Maracanda Sogdiana regia. Tanais duplex; prope eum collis captus

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ δὲ ἐπ' Αἰ-
γύπτου, ἵνα περ τὸ πρῶ-
τον ὑμνήσῃ, ἐξέλλετο, καὶ ἐβδό-
μῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς Γάζης ἐλαύνων
ἦεν ἐς Πηλούτιον τῆς Αἰγύπτου.
Ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς παρέπλει
αὐτῷ ἐκ Φοινίκης ὡς ἐπ' Αἴγυ-
πτου· καὶ καταλαμβάνει τὰς ναῦς
ἐν Πηλουσίῳ ὀρεμοῦσας. Μαζάκης
δὲ ὁ Πέρτης, ὃς ἦν σατράπης Αἰ-

ALEXANDER inde in Æ-
gyptum, (a) quo pri-
mum iter instituerat, contē-
dit, septimoque postquam Ga-
zâ movit die Pelusium Æ-
gypti urbem pervenit; navali
interim exercitu ex Phœnice
in Ægyptum adnavigante: ac
naves quidem Pelusii appul-
sas offendit. Inter hæc Ma-
zaces Persæ Ægypti satrapa à

(a) Cass. 4, 7, 1.

Dæ

Dario constitutus (a), de pugna apud Issum commissâ, deque turpi fugâ Darii certior factus; Phœnicen præterea & Syriam magnamque Arabiae partem in Alexandri potestatem redactam esse; quumque ipse Persicum exercitum non haberet, Alexandrum in provinciam atque urbes amice recepit. Præsidio itaque Pelusio imposito, navibusque flumine Memphin petere jussis, ipse Heliopolin contendit, Nilum flumen à dextrâ habens: oppidisque quotquot in itinere erant deditione receptis, Heliopolin per deserta pervenit. Inde, trajecto flumine Memphin venit, ubi cum reliquis diis, tum Apidi sacrificium fecit, gymniciis ac musicis ludis editis: ad quos præstantissimi quique è Græciâ artifices convenêre. Ex Memphi deinde secundo flumine ad mare vectus est: (b) ubi scutatos & sagittarios atque Agrianes & regiam turmam equitum ex amicis ejus navibus imponit: quumque Canopum venisset, Mareotida paludem circumvectus, eo loci appulit, ubi nunc Alexandria, ab Alexandri nomine

(a) Curt. 4, 7, 4. (b) idem 4, 7, 5. & seqq.

γύπτου ἐκ Δαρείου καθεστηκός, τῇ τε ἐν Ἰσσοῦ μάχην ὅπως συνέβη πεπυσμένως, καὶ Δαρεῖος ὅτι αἰσχυρᾷ φυγῇ ἔφυγε, καὶ Φοινίκην τε καὶ Συρίαν καὶ τῆς Ἀραβίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐχόμενα· αὐτῷ τε οὐκ οὕτης δυνάμεως Περσικῆς, ἐδέχετο ταῖς πόλεσι Φιλίας καὶ τῇ 4 χώρῃ Ἀλέξανδρον. Ὁ δὲ εἰς μὲν Πηλούσιον Φυλακὴν εἰσήγαγε, τοὺς δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ἀναπλεῖν κατὰ τὸν ποταμὸν κελεύσας ἕς τε ἐπὶ Μέμφιν πόλιν, αὐτὸς ἐφ' Ἡλιουπόλεως ἦει, ἐν δεξιᾷ ἔχων τὸν ποταμὸν Νεῖλον, καὶ ὅσα καθ' ὁδὸν χωρία ἐνδιδόντων τῶν ἐνοικούντων κατασχὼν, διὰ τῆς ἐρήμου ἀφίκετο ἐς 5 Ἡλιούπολιν. Ἐκέθεν δὲ διαβάς τὸν πόρον, ἦκεν ἐς Μέμφιν· καὶ θύει ἐκεῖ τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς, καὶ τῇ Ἀπιδί· καὶ ἀγῶνα ἐποίησε γυμνικόν τε καὶ μουσικόν· ἦκαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῖται ἐκ τῆς Ἑλλάδος οἱ δοκιμώτατοι. Ἐκ δὲ Μέμφιος κατέπλει κατὰ τὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ θάλατταν· τοὺς τε ὑπαγιστὰς ἐπὶ τῶν νεῶν λαβὼν, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριᾶνας, καὶ τῶν ἱππέων τὴν βασιλικὴν ἵλην τὴν 6 τῶν ἐταίρων. Ἐλθὼν δὲ ἐς Κένωβον, καὶ κατὰ τὴν λίμνην τὴν Μαρίαν περιπλεύσας, ἀποβαίνει ὅπου νῦν

CAP. I. 3. Δαρεῖος ὅτι αἰσχυρᾷ φυγῇ ἔφυγε] In omnibus MSS. legitur Δαρεῖος. Scitum præcessit sim. li modo τὴν μάχην ὅπως συνέβη. Sic hujus libri cap. 5. ἐνταῦθα μαίνεται Πτολεμαῖος καὶ Ἀσασίδροι ὅτι ἐκράτησαν Ὀρτοβάτη. Gronovius, qui plura hujus generis exempla collegit.

5. οἱ ἀμφὶ ταῦτα τεχνῖται] βασιλεὺς τῶν τεχνῶν ἀρτίστες.

ἥ Ἀλεξάνδρεια πόλις ᾄκισαι ,
 Ἀλεξάνδρου ἐπώνυμος , καὶ ἔδο-
 ξεν αὐτῇ ὁ χώρος κάλλιστος κτί-
 σαι ἐν αὐτῇ πόλιν , καὶ γενέσθαι
 ἐν εὐδαίμονα τὴν πόλιν . Πόθος 8
 αὖ λαμβάνει αὐτὸν τοῦ ἔργου ,
 καὶ αὐτὸς τὰ σημεῖα τῇ πόλει
 ἔπειν , ἵνα τε ἀγοράν ἐν αὐτῇ
 εἰμασθαι ἔδει , καὶ ἱερὰ ὅσα ,
 καὶ ἑὸν ὄντινων , τῶν μὲν Ἑλλη-
 νῶν , Ἰσίδος δὲ Αἰγυπτίας·
 καὶ τὸ τεῖχος ἢ περιβεβληθῆναι .
 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο , καὶ τὰ
 ἱερὰ καλὰ ἐφαίνετο ,

II. Λέγεται δὲ τις καὶ τοῖ- 1
 ἐκ λόγου , οὐκ ᾄκιστος ἔμοιγε·
 ἔλεον μὲν Ἀλέξανδρον κατα-
 λίσσει αὐτὸν τὰ σημεῖα τοῦ τει-
 χημαῖ τοῖς τέκτοσιν , οὐκ εἶναι
 ἔστι τὴν γῆν ἐπιγράψουσι· τῶν 2
 δὲ τεκτόνων τινὰ ἐπιφρασθέντα ,
 ὅσα ἐν τεῖχεσιν ἄλφειτα οἱ στρα-
 τῶνται ἐκόμεζον ξυναγαγόντα ,
 ἐπιβάλλειν τῇ γῇ , ἵνα περὶ ὁ βα-
 σιλεὺς ἰφηγείτο , καὶ τὸν κύ-
 κλον αὐτῷ περιγραφεῖναι τοῦ πε-
 ριχημαῖ , ὅτινα τῇ πόλει ἐ-
 τάει· ταῦτο δὲ ἐπιλεξαμένους 3
 τοὺς μάλιστα , καὶ μάλιστα δὴ
 Ἀλέξανδρον τὸν Τελμισσέα (ὃς
 δὴ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀληθεύ-

ita dicta , condita est. Ejus lo-
 ci situs ei maxime opportunus
 condendæ urbi est visus, & o-
 pulentam urbem fore jam tum
 animo prælagiebat. Ordiendi
 igitur operis cupiditate succen-
 sus, urbem designare cœpit, &
 quo loco forum ædificandum
 esset, Quæ templa exstruenda,
 quotquot aut diis Græcis, aut
 Isidi Ægyptiæ sacra esse vole-
 bat, postremo quâ amplitudine
 murus circumducendus esset,
 præscripsit: quumque eâ de re
 sacrum diis faceret, sacrificia
 prosperos eventus portende-
 runt.

II. Narratur porro hac de re
 hujuscemodi quidpiam, meo
 quidem judicio, non indignum
 fide: (a) Voluisse quidem A-
 lexandrum signa ducendo mu-
 ro à fabris designari, quumque
 nihil ad manum esset, quo ter-
 ra inscribi posset, quendam ex
 fabris hoc excogitasse, ut con-
 gestâ omni farinâ quam mili-
 tes in vasis habebant, eam ter-
 ræ quam rex designabat asper-
 geret, atque ita in orbem lo-
 cum muro urbi circumducen-
 do præscriptum fuisse. Id vero
 considerantes vates, & qui-
 dem præcipue Aristandrum
 Telmillensem, qui multa eti-
 am alia vera prædixisse fereba-
 tur,

(a) Cass. 4, 8, 6.

1. καὶ ἱερὰ ὅσα, καὶ θεῶν ὄντινων] & quot templa, & quorum Deorum, aliorum
 quidem Græcorum, Isidis autem Ægyptiæ. Nam ἵς & pro interrogativo accipi-
 tur 1. 4. 10. 1, 5, 4

CAP. II. 1. καταλίσσει αὐτὸν] Voluisse Alexandrum i. sum relinquere signa mun-
 dani fabricis. Ipse monstrare volebat fabris, quo loco ducendus esset inuius, id-
 est fabricis in terra describere debebant. Unde ἐπιγράφουσι in plurali na-
 mero. Ac satis declaratur in sequentibus.

tur, Alexandro cecinisse urbem illam cum aliis rebus, tum frugum copiâ opulentam fore. Inter hæc Hegelochus in Ægyptum cum navibus venit, qui Alexandro renuntiat, Tenedios ad se à Persis defecisse, quod inviti Persis sese conjunxissent: Chios quoque urbem suam ab eorum violentiâ vindicasse, quos Autophradates & Pharnabazus præsidio reliquerant: captum etiam in eâ ipsâ urbe esse Pharnabazum & custodiæ traditum, unaque Aristonicum Methymnæum tyrannum, qui in portum Chii cum quinque piraticis navibus se recepisset ignarus portum ab iis teneri, deceptusque ab iis qui claustra portus tuebantur, Pharnabazi classem in eâ statione esse affirmantibus: ac piratas quidem omnes ad internecionem cæfos esse: adducere se ad A-

σαι ἐλέγετο) Ἀλεξάνδρῳ Φάναι, εὐδαίμονα ἔτεσθαι τὴν πόλιν, τὰ τε ἄλλα, καὶ τῶν ἐκ γῆς καρπῶν ἔντα-
 4 κα. Ἐν τούτῳ δὴ καὶ Ἡγέλοχος κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ, Τενεδίους τε ἀποσάντας Περσῶν, σφίσι προσθέσθαι (καὶ γὰρ ἅκοντας Πέρσαις προσχωρεῖται) καὶ Χίον ὅτι δὴ δῆμος ἐπηγάγετο σφᾶς βίᾳ τῶν κατεχόντων τὴν πόλιν, οὗς Αὐτοφράδατος τε καὶ Φαρνάβαζος ἐγκατέ-
 5 σῆσαν· ἀλῶναι δὲ αὐτῶν καὶ Φαρνάβαζον ἐγκαταλειφθέντα, καὶ Ἀριστόνικον Μηθυμναῖον τὸν τύραννον, ἐσπλεύσαντα εἰς τὸν λιμένα τῆς Χίου ἔξιν ἡμιολίαις λεσμηαῖς πέντε, ὑπὸ σφῶν ἐχόμενον τὸν λιμένα οὐ γινόντα, ἀλλ' ἐξαπατηθέντα γὰρ πρὸς τῶν τὰ κλειθρα ἐχόντων τοῦ λιμένος, ὅτι τὸ Φαρναβάζου ἄρα ναυτικὸν ὄρμεϊ ἐν αὐτῷ. καὶ τοὺς μὲν λεσμὰς πάντας αὐτοῦ κατακοπῆναι πρὸς σφῶν. Ἀριστόνικον δὲ ἦγε

4. Χίον δὲ δὴ δῆμος] quod Chiorum populus adduxerit ipsos invitatis iis, qui urbem tenebant. Ἐπαγγέσθαι significat hostem ultro vocare, & in urbem vocare. Unde Curtius 4, 5, 14. Tenedo quoque recepta, Chium, incolis ultro vocantibus, statuerant occupare, ceu locum hunc ex scriptura veteri restituit Gronovius. Ita 2, 17, 12. Βία vero pro invitatis & repugnantibus aliis dici in græca lingua notum est Xenoph. ἀναβ. lib. ult. sub fin. p. 332. l. 35. ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς βία τῆς μητρὸς, egreditur & ipse cum copiis invita matre. Plura citantur in Lexicis: βία ἡμῶν nobis invitati. Thuc. βία Θηβαίων, Isocr. in Helene. βία τῶν πολλῶν invita πολὺ τῆς πόλεως αὐτῶν, & βυλομέναν ἰκυσίως σφίσι προσχωρεῖσαι τῶν κατεχόντων πόλιν. Ad obsidionem loci sese comparant, quia deditionem facere oppidani (sive potius prædiiarii) nolebant.

5. ἐγκαταλειφθέντα] relinquant in urbe, qui in ea remanserant, cum Autophradates discessisset, ut hic capi non potuerit. Ἐγκαταλείπεσθαι alias dicitur, qui in præsidio urbium relinquuntur, 1, 20, 6. 2, 15, 1.

ἦν παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ Ἀπολλωνίδην τὸν Χίον, καὶ Φισιδὸν, καὶ Μεγαρέα, καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι τῆς τε ἀποστάσεως τῆς Χίου ξυνεπελάβοντο, καὶ ἐν τῷ τότε τὰ πράγματα τῆς νήσου βίβειχον. Καὶ Μιτυλήνη δὲ Χάρητα ἔχοντα ὅτι ἀφείλετο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐν Λέσβῳ πόλεις καὶ αὐτὰς ὁμολογίᾳ προσήγαγετο. Ἀμφοτέρων δὲ ξὺν ἑξήκοντα ναυσὶν ἐπὶ Κῷ ἐπεμψεν· ἐπιχειρῆσαι γὰρ σφᾶς τοὺς Κῶας, καὶ αὐτὸς καταπλεύσας ὅτι εἴη τὴν Κῷ πρὸς Ἀμφοτεροῦ ἤδη ἔχομένην· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους, ὅτι αἰχμάλωτοι, ἦγεν Ἡγέλοχος· Φαρνάβας δὲ ἀπέδρα ἐς Κῷ, λαβὼν τὰς φύλακας. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τυράννους μὲν τοὺς ἐκ τῶν πόλεων, ἐς τὰς πόλεις πέμπει, χρῆσθαι ὅπως ἐθέλοιεν· τοὺς δὲ ἀμφ' Ἀπολλωνίδην τὸν Χίον, ἐς Ἐλεφαντίνην πόλιν Αἰγυπτίαν ξὺν φυλακῇ ἀκριβεῖ ἐπεμψεν.

III. Ἐπὶ τούτοις δὲ πόθος λαμβάνει αὐτὸν ἐλθεῖν παρ' Ἀμωνα ἐς Λιβύην, τὸ μὲν τι τῷ ἑσθ

alexandrum Aristonicum, & Apollonidem Chium, Phisidumque & Megareum, qui defectionis auctores adjutoresque fuerant, ac tum temporis violentam apud Chios rerum omnium administrationem tenebant. Ad hæc Mitylenen, quam Chares occuparat, recuperatam, reliquaque Lesbiorum oppida deditione recepta esse. (a) Amphoterum cum LX navibus in Con insulam missum: arcessivisse enim ipsos Coos, seque quum illac præternavigaret, intellexisse insulam in Amphoteri potestate esse: & cæteros quidem captivos omnes Hegelochus adduxit: Pharnabazus in Con insulam clam custodibus aufugit. Alexander tyrannos quidem urbium in urbes mittit, (b) ut de iis sicut liberet statuerent. Eos vero qui circa Apollonidem Chium erant, in Elephantinen Ægypti urbem cum accuratâ custodiâ misit.

III. Post hæc cupido Alexandrum cepit adeundi Hammonem Libycum, oraculum consulendi causâ, quod certis-

(a) Curt. 4, 5, 14. (b) idem, 4, 8, 11.

7. Μιτυλήνη] quod Mitylenen Charetis eam tenenti abstulit. Ἀραιρῆσθαι duplicem accusativum adsciscit, personæ & rei. Vid. Index.

8. ἀπίδρα] Quid differat ἀποδιδράσκειν ab ἀποσιῶν, pulchre intelligitur ex Ierophr. αναβ. lib. 1. p. 200: 1. 2. ἀλλ' ὅτι μὲν τοὶ ἐπιστάθωσαν, ὅτι ὑδὲ ἀποδιδράσκουσιν (οἶδα γὰρ ὅτι οἰχόνται) ὅτι ἀποσιῶσιν, ἔχω γὰρ τμήρεις, ὥστε εἰλεῖν τὸ ἴκοντο πλεον. Verum certo sciant, nec clam se fugisse, quum egomet quo secesserint, potius: nec effugisse, quum mihi trinites sint, quibus ipsorum navigium capere possunt.

9. τὰς δὲ ἀμφ' Ἀπολλωνίδην τὸν Χίον] MSS. omnes τὰς χίους, nec aliter editio Basilensis. Longe rectius, sive ad phrasin Græcam attendas, sive ad intellectum, quo etiam hic comprehenduntur reliqui ante nominati ex Chio. Gronov.

CAP. III. 1. τὸ μὲν τι] partim quidem. Sequi deberet τὸ δὲ, sed quia plura inter.

tissimum esse ferebatur, Perseusque ipse & Hercules deum consuluisse credebantur: ille quidem quum adversus Gorgona à Polydecte missus esset: hic vero, quum in Libyam adversus Antæum, & in Ægyptum contra Busiriden proficisceretur. Erat porro Alexandro æmulatio quædam cum Perseo & Hercule, quippe qui genus ab utroque duceret. Siquidem & ipse ortus sui initia ad Hammonem referebat, quemadmodum fabulæ Persei atque Herculis ad Jovem. Hoc itaque consilio ad Hammonem proficiscebatur, ut quæ ad se pertinerent certius cognosceret, aut saltem se novisse jactaret. Ac quandiu Parætanium usque secus mare per solitudinem profectus est, sed non omnino per inaquosam regionem, ut tradit Aristobulus, ad mille sexcenta

χρησόμενον, ὅτι ἀτρεκὲς ἐλέγεται εἶναι τὸ μαστεῖον τοῦ Ἀμμωνος, καὶ χρήσασθαι αὐτῷ Περσέα καὶ Ἡρακλέα· τὸν μὲν, ἐπὶ τὴν Γοργόνα ὅτε πρὸς Πολυδέκτου ἐξέλλετο· τὸν δὲ, ὅτε παρ' Ἀνταῖον ἦεν εἰς Λιβύην, καὶ παρὰ Βούτιριν εἰς Αἴγυπτον. Ἀλεξάνδρῳ δὲ φιλοτιμία ἦν πρὸς Περσέα καὶ Ἡρακλέα, ἀπὸ γένους τε ὄντι τοῦ ἀμφοῦ. Καί τι καὶ αὐτὸς τῆς γενέσεως τῆς ἑαυτοῦ ἐς Ἀμμωνα ἀνέφερε, καθόπερ οἱ μύθοι τῆς Ἡρακλέους τε καὶ Περσέως ἐς Δία. Καὶ οὐκ παρ' Ἀμμωνα ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἐξέλλετο, ὡς καὶ τὰ αὐτοῦ ἀτρεκέστερον εἰσόμενος, ἢ φήσαν γε ἐγνακέναι. Μέχρι μὲν δὴ Παραιτονίου παρὰ θάλασσαν ἦεν δι' ἐρήμου, οὐ μὲν τὰ δι' ἀνδρῶν τῆς χώρας, καθίους ἐς χιλίους καὶ ἑξακοσίους, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος. Ἐντεῦθεν δὲ ἐς τὴν μεσό-

intercesserant, quam ut commode satis alterum periodi membrum per τὸ Ἀ possit subjungi, hinc missa priore constructione, novam orditur 4. Καὶ ἔν παρ' Ἀμμωνα. Nempe duplicem ob causam Alexander adire volebat Hammonem, partim quidem ut de aliis rebus cum consuleret, utpote de orbis imperio sibi tribuendo, de parentis sui interfectoribus puniendis, de quibus Curt. 4, 7, 25 & 27. partim ut de rebus ad se pertinentibus consuleret, puta de generis sui auctore, verene is esset Jupiter.

2. ἀπὸ γένους τε ὄντι τῷ ἀμφοῦ] τῷ scil. γένους, quippe qui a genere utriusque descendere, non ab utroque, Perseo & Hercule, quod ne fieri quidem potuit, cum uterque esset Jovis satu editus, sed ab eodem, a quo illi, i. e. a Jove. Nam ad Persea quidem Persarum reges nominis & generis sui originem referebant, ab Hercule autem Macedonum reges stirpis suæ initia repetebant, Freinsh. Supplem. Curt. 2, 4, 26. & 1, 1, 9. Sed neque ab Hercule Alexandrum ortum hoc loco ait Arrianus, verum ab ipso plane Jove genitum se Alexandrum vel credidisse, vel credi voluisse Freinsh. ibid. 1, 1, 13.

3. Καί τι καὶ αὐτὸς] Καί τι τῆς γενέσεως & partem ortus sui, nempe paternum genus; nam materni generis Achille auctore gloriatus est, Vellejus 1, 6, 5.

4. Καὶ ἔν] Itaque & hoc consilio ad Hammonem proficiscebatur, ut etiam quæ ad se (i. e. ad genus suum) pertinerent, certius cognosceret, aut saltem se cognovisse jactaret. Omnino exprimenda arbitror illa duo καὶ, καὶ ἔν & ὡς καὶ, cum indicent, alteram causam illius profectiois hic tradi, ut scilicet etiam de parente suo fieret certior.

μαύρα ἔστρεψετο, ἵνα τὸ μαν-
 τῆον ᾖ τοῦ Ἀμμωνος. Ἐς δὲ 6
 ἐφίκει τε ἡ ὁδὸς, καὶ ψάμμος ἡ
 πολλὴ αὐτῆς, καὶ ἄνυδρος. Ἰδὼν
 δὲ ἐξ οὐρανοῦ Ἀλεξάνδρῳ πολὺ ἐ-
 γένετο καὶ τοῦτο ἐς τὸ θεῖον ἀν-
 ἔχθη. Ἀνέχθη δὲ ἐς τὸ θεῖον καὶ 7
 τῆς ἀνεμίας νότος ἐπ' αὐτὴν πνεῦσεν ἐν
 ἑαυτῇ τῇ χώρῃ, τῆς ψάμμου ἐπι-
 φερεῖ κατὰ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ μέγα, καὶ
 ἀφανίζεται τῆς ὁδοῦ τὰ σημεῖα.
 οὐδὲ ἔστιν εἰδέναι ἵνα χρηὴ πορεύ-
 εσθαι, καθάπερ ἐν πελάγῃ, τῇ
 ψάμμῳ ὅτι σημεῖα οὐκ ἔστι κατὰ 8
 τὴν ὁδόν, οὔ τέ που ὄρος, οὔτε δέν-
 δρον, οὔτε γήλοφοι βέβαιοι ἀνεση-
 πότες, οἷς τις οἱ ὁδὸν τεκμαί-
 ροντο διὰ τὴν πορείαν, καθάπερ οἱ
 καὶ ταῖς ἄεροις. Ἀλλ' ἐπ' αὐ- 9
 τῷ γὰρ ἡ στρατιὰ Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς ὁδοῦ ἀμφίβολοι
 ἦσαν. Πτολεμαῖος μὲν δὴ ὁ Λάγου 10
 λέγει δράκοντας δύο ἵεναι πρὸ τοῦ
 στρατεύματος, Φωνὴν ἵεντας, καὶ
 ταύτας Ἀλεξάνδρῳ κελεύσαι ἔπι-
 σθαι τοὺς ἡγεμόνας, πιστεύσαντας
 τῷ θεῷ τοὺς δὲ ἡγήσασθαι τὴν ὁδόν
 τὴν τε ἐς τὸ μαντεῖον, καὶ ὀπίσω
 αὐτῶν. Ἀριστόβουλος δὲ (καὶ δι' 11
 πλείων λόγος ταύτῃ κατέχει) κό-
 ρακας δύο προπετωμένους τῆς στρα-

stadia iter fecit. Inde medi-
 terranea petiit, ubi Hammo-
 nis templum est, unde oracu-
 la petuntur. Est autem via
 (a) plane deserta altoque sa-
 bulo plerisque in locis impe-
 dita, & aquæ inops. At A-
 lexandro larga è cœlo pluvia
 demissa est, quod quidem
 prodigio habitum fuit: sicut
 etiam hoc. Quotiescunque
 auster eâ in regione spirat,
 magnâ vi arenæ viam obruit,
 ita ut omnia viarum vestigia
 obducantur, & perinde ut in
 pelago, quâ eundum sit cerni
 præ arenâ non possit. Neque
 enim signa ulla sive notæ ad
 viam extant, non collis, non
 arbor, non certi tumuli, ex
 quibus viatores itineris ratio-
 nem colligere, ut nautæ ex
 astris, possint. Errabat itaque
 Alexandri exercitus, & duces
 viæ plane ambigebant. Pto-
 lemæus Lagi filius autor est,
 dracones duos, clamore edi-
 to, agmen præcessisse, & A-
 lexandrum ducibus imperasse,
 ut prodigio acquiescentes,
 dracones sequerentur, qui
 eos in oraculi sedem & duxe-
 runt & reduxerunt. Aristob-
 ulus autem (& frequentior
 fama ita habet) (b) duos cor-
 vos

(a) Curt. 4, 7, 6. (b) idem 4, 7, 15. & seq.

7. ἰδὲ ἔστιν εἰδέναι] Neque sciri potest quâ eundum sit per illam arenam velut per
 mare. Γρονον.

8. γήλοφοι βέβαιοι] Nulli firmi & stabiles colles exstabant. Nam quod ventus
 sive arenam convertit, & in collium speciem cumulat, certi illi tumuli non
 sunt, venioque mox iterum dissipantur, alioque congeruntur.

11. προπετωμένους τῆς στρατιᾶς] MSS. omnes auctius πρὸ τῆς στρατιᾶς, repetita
 verba, ut lib. 2 cap. 26. τῶν τις σαρκοφάγων ὀρίθων ὑπερπυτῶντων ὑπὲρ τῆ βασιλῆ.
 Γρονον.

vos ante exercitum volitasse scribit, eosque Alexandro itineris duces extitisse. Ego vero affirmare ausim ipsum aliquo prodigio adjutum fuisse; verisimile enim omnino hoc est: at rei veritatem scriptorum varietas obscuravit.

IV. Locus autem in quo Hammonis templum est, omni ex parte vastas solitudines, & densas ac siticulosas arenas habet. Medium hujus loci, quod exiguo spatio circumscribitur, (nam ubi latissimum est, ad quadraginta summum stadia extenditur) cultis arboribus est refertum, oleis videlicet & palmis, solumque ex circumjectis locis roscidum. Fons etiam ex eo oritur, (a) nihil cum reliquis fontibus quotquot è terrâ scaturiunt simile habens. Meridie enim frigidus est gustanti, multoque magis attingenti, utpote frigidissimus; sole ad vespere vergente, calidior est; qui quidem calor à vespere ad mediam noctem usque incrementa accipit; mediâ nocte calidissimus est; post mediam noctem paulatim refrigescit; & sub auroram frigidus est, meridie frigidissimus: atque has quidem vicissitudines singulis

(a) Cap. 4, 7, 22.

12. αὐτὸ ἐξηγητάμενοι] MSS. ὑπὲρ αὐτῶ. Gronov.

CAP. IV. 1. καὶ ψάμμος τὸ πᾶν ἔχει] Optimus cum altero ψάμμον, ut & Vulcanius ex V. C. & videtur ita fuisse; quam hoc pacto vox αὐδρος rursus queat referri ad χώρος, quæ quidem non tam grate cum ψάμμος constituitur, ut forsitan voluit Vulcanius, arenas ponens demum post siticulosas. Idem.

3. οἷον ψυχρότατον] tam est frigidus, quam qui frigidissimus.

5. τότε ἀμείβει ἐπὶ] MSS. τότε ἀμείβει ἐν τάξει ἐπὶ. Unus etiam ἀμείβει. Crediderim fuisse ἐν ἀμείβει ἐν τάξει ἐπὶ. Gronov.

τίας, τούτους γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τοὺς ἡγεμόνας. Καὶ ὅτι μὲν θεῖόν τι ξυνεπέλαβεν αὐτῷ, ἔχει ισχυρίσασθαι, ὅτι καὶ τὸ εἶδος ταύτῃ ἔχει· τὸ δὲ ἀτρεκέες τοῦ λόγου ἀφείλαντο οἱ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ αὐτὸ ἐξηγητάμενοι.

IV. Ὁ δὲ χώρος ἵνα περ τοῦ Ἀμμωνος τὸ ἱερόν ἐστι, τὰ μὲν κύκλῳ πάντα ἔρημα, καὶ ψάμμος τὸ πᾶν ἔχει, καὶ αὐδρος. Αὐτὸς δὲ ἐν μέσῳ ὀλίγος ὢν (ὅσον γὰρ πλεῖστον αὐτοῦ ἐς πλάτος διέχει, ἐς τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους ἔρχεται) κατὰ πλεῖός ἐστιν ἡμέραν δένδρων, ἐλαιῶν καὶ φοινίκων, καὶ ἑνδροτος μόνος τῶν πέριξ. Καὶ πηγὴ ἐξ αὐτοῦ ἀνίσχει, οὐδέν τι τοιαῦτα ταῖς πηγαῖς ὅσαι ἄλλαι ἐπὶ γῆς ἀνίσχουσιν. Ἐν μὲν γὰρ μεσημβρίᾳ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ γευσάμενός τε, καὶ ἔτι μᾶλλον ἀψάμενός, οἷον ψυχρότατον· ἐγκλίνας δὲ τοῦ ἡλίου ἐς ἐσπέραν, θερμότερον· καὶ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἔτι θερμότερον ἔσται ἐπὶ μέσας τὰς νύκτας· μέσων δὲ νυκτῶν, ἑαυτοῦ θερμώτατον· ἀπὸ δὲ μέσων νυκτῶν, ψύχεται ἐν τάξει· καὶ ἔσθιν ψυχρὸν ἤδη ἐστὶ· ψυχρότατον δὲ, μεσημβρίᾳ· καὶ τούτῳ ἀμείβει ἐπὶ ἐκά-

57

τῇ ἡμέρᾳ. Γίνονται δὲ καὶ ἄλλαι 6
 αὐτόματτοι ἐν τῇ χαρίϊ τούτῃ ὀρυκ-
 τὰ καὶ τούτων ἔστιν οὗς ἐς Αἴγυ-
 πτον φέρουσι τῶν ἱερέων τινὲς τοῦ
 Ἀμμωνος· ἐπειδὴ γὰρ ἐπ' Αἴγυ- 7
 πτου σέλλονται, ἐς κοιτῶας πλεκ-
 τὰς ἐκ Φοίνικος ἐμβαλόντες, δῶρον
 τῇ βασιλ. εἰ ἀποφέρουσιν, ἢ εἰ τῇ
 ἄλλῃ. Ἐς δὲ μακρὸς τε ὁ χρόνος 8
 (ᾧ τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τρεῖς
 ἀκετύλους) καὶ καθαρὸς, ὥς περ
 πρίσαλλος· καὶ τούτῳ ἐπὶ ταῖς θυ-
 σίαις χρῶνται, ὡς καθαρωτέρῳ τῶν
 ἀπὸ θαλάσσης ἁλῶν, Αἰγύπτιοι
 τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τοῦ θεοῦ οὐκ ἀμε-
 λὰς ἔχουσιν. Ἐνταῦθα Ἀλέξαν- 9
 δρος τῷ τε χρόνῳ ἐθαύμασε, καὶ τῇ
 θεῷ ἐχρήσατο· καὶ ἀκούσας ὅσα αὐ-
 τῇ πρὸς θυμοῦ ἦν, ὡς ἔλεγεν, ἀνέ-
 ζευξεν ἐπ' Αἰγύπτου· ὡς μὲν Ἀρι-
 στέβουλος λέγει, τὴν αὐτὴν ὁπίσω
 ὁδόν· ὡς δὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου,
 ἄλλην εὐθείαν, ὡς ἐπὶ Μέμφιν.

V. Εἰς Μέμφιν δὲ αὐτῷ πρεσ- 1
 βεῖαι τε πολλὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 ἦσαν, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτινα ἀτυχή-
 στωτα ὧν ἐδεῖτο ἀπέπεμψε· καὶ
 κρατὶ παραγίνεται, παρὰ μὲν
 Ἀντιπάτρου μισθοφόροι Ἕλληνες
 ἐς τετρακοσίους, ὧν ἡγεῖτο Μενού-
 τας ὁ Ἡγησάδρου· ἐκ Θράκης δὲ
 ἰπτεῖς ἐς πεντακοσίους, ὧν ἡρχεν
 Ἀτκληπίοδωρος ὁ Εὐνίκου. Ἐν- 2
 ταῦθα δὲ θύει τῇ Διὶ τῷ βασιλεῖ,

diebus subit. Gignit autem e-
 tiam hoc solum suapte naturā
 salem fossilem; quem quidem
 nonnulli sacerdotes Hammo-
 nis in Ægyptum portant. Qu-
 um enim in Ægyptum profi-
 ciscuntur, salem in cistulas ex
 palmā contextas conditum,
 regi aut alteri cuipiam mune-
 ri ferunt. Sunt autem frusta
 oblonga (quædam enim lon-
 gitudinem trium digitorum
 excedunt) puraque intar cry-
 stalli. Hoc genere talis & Æ-
 gyptii, & alii quibus divinus
 cultus curæ est, in sacrificiis
 utuntur, quod sale marino sit
 purior. Alexander loci natu-
 ram admiratus, oraculum con-
 sultuit: acceptoque responso
 sibi (ut dicebat) grato, in Æ-
 gyptum rediit, eodem, ut Ari-
 stobulus autor est, quo vene-
 rat itinere: ut vero Ptolemæ-
 us scribit, (a) rectiore viâ
 Memphin versus.

V. Ad Memphin multæ ad
 eum ex Græciâ legationes ve-
 nire, neque quenquam, qui
 postulata non impetrasset, di-
 misit. Novæ etiam copiæ ac-
 cesserunt, ab Antipatro mer-
 cenarii Græci quadringenti,
 quibus præerat Menœtas He-
 gesandri filius: ex Thraciâ e-
 quites quingenti, quibus præ-
 fectus erat Asclepiodorus Eu-
 nici filius. Eo loci Jovi regi

(a) Curt. 4, 8, 2. & seqq.

sa-

8. Ἰδὲ τῆς αὐτῶν καὶ] Pro his, quod mirare, in V. C. repertiens Vulcanius
 τῆς δὲ αὐτῶν, statim mutavit versionem, ut foret *quædam vero illorum longitudo*.
 Ex ipse sic inveni, sed in uno tantum. Ceterum negligenda hæc, quum MS. opti-
 mus etiam in principio apponat καὶ, ut delenda sit parentheses eos nota. Gronov.

Cap. V. 2. Ἐνταῦθα δὲ θύει] Illud δὲ in nullo MSS. existat. Idem.

sacrum fecit, donaque cum exercitu armato misit: ludos etiam gymnicos & musicos exhibuit. Deinde ad Ægypti administrationem constitutendam conversus, duos Ægypto præfides Ægyptios præfecit, Doloaspin & Petisin, inter quos universam Ægypti regionem distribuit. Petise vero imperium detrectante, Doloaspis totam provinciam suscepit. Præsidiorum principes ex amicis in Memphi constituit Pantaleontem Pydnæum: Pelusii, Polemonem Megacelis F. Pellæum. Exteris militibus Lycidam Ætolum præfecit. Scribam præterea exteris adjunxit Eugnostum Xenophanti filium, ex amicis. Inspectores vero iisdem adjecit Æschylum & Ephippum Chalcidonem. Libyæ vero finitimæ (a) Apollonium Charini filium præfecit: Arabiæ quæ est ad urbem Heroum, Cleomenem Ecnaucratiū: mandatis additis, ut regionum primores juxta veterem consuetudinem pateretur gubernare regiones peculiares, ipse tributa colligeret, quæ qui-

(a) Certe. 4, 8, 5.

καὶ πομπεῖει ξὺν τῇ GRATIA ἐν ταῖς
 3 ἑπτασίαις καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικὰ
 καὶ μουσικὰ. Καὶ τὰ κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον ἐνταῦθα ἐκόσμησε· δύο
 μὲν νομάρχας Αἰγύπτου κατέστη-
 σεν Αἰγυπτίους, Δολόασπιν καὶ
 Πέτισιν, καὶ τούτοις διένειμε τὴν
 χώραν τὴν Αἰγυπτίαν. Πετισίου
 δὲ ἀπειπαμένου τὴν ἀρχὴν, Δολό-
 4 ασπὶς ἐκδέχεται πᾶσαν. Φρουρά-
 χους δὲ τῶν ἐταίρων ἐν Μέμφει μὲν
 Πανταλέοντα κατέστησε τὸν Πυδ-
 ναῖον· ἐν Πηλουσίῳ δὲ, Πολέμονα
 τὸν Μεγακλέους, Πελλαῖον τὸν
 ξένων δὲ ἄρχειν Λυκίδα· Αἰτωλῶν
 γραμματέα δὲ ἐπὶ τῶν ξένων Εὐ-
 γνωστον τὸν Ξενοφάντου τῶν ἐταί-
 ρων· ἐπισκόπους δὲ αὐτῶν, Λισχύ-
 λον τε καὶ Ἐφίππον τὸν Χαλκη-
 5 δόνα. Λιβύης δὲ τῆς προσηγορίας
 ἄρχειν δίδωσιν Ἀπολλώνιον Χαρι-
 νοῦ, Ἀραβίας δὲ τῆς πρὸς Ἡραίαν
 πόλεως, Κλεομένην τὸν Ἐκναυ-
 κράτιον καὶ τούτῳ παραγγέλλεται,
 τοὺς μὲν νομάρχας ἔσθαι ἄρχειν τῶν
 νομῶν τῶν κατὰ σφᾶς, καθάπερ ἐκ
 παλαιοῦ καθιερώκει. Αὐτὸν δὲ ἐκ-
 λέγειν παρ' αὐτῶν τοὺς φόρους·
 αἱ δὲ ἀποφέρειν αὐτῷ ἐτάχθησαν.

Στρατ-

πομπεῖαι] *pompe ducit.*

4. τῶν ξένων δὲ ἄρχειν] *scil. κατέστησε.* Sic 7. ἄρχειν ἐπίστησε.

5. πρὸς Ἡραίαν πόλιν] *Lege ex omnibus Mss. etiam V. C. apud Vulcanium πρὸς Ἡραίαν πόλιν. Gronov.*

τὸν Ἐκνακράτιον] *Scribendum unica modo mutata literula ex Ναυκράτιος, quomodo prorsus est in optimo MS. Idem.*

τῶν νομῶν τῶν κατὰ σφᾶς] *Νομαὶ πρᾶξιματα provinciatarum, regionum, in quas distincta erat Ægyptus· αἱ κατὰ σφᾶς ἰψὶς τριβυτα, sua, ad ipsos pertinentes. Ita τὰ κατὰ σφᾶς ἐξορμῶν suos milites cohortant, 3, 9, 12. τὸ κατὰ σφᾶς agmen suum 3, 15, 1. 5, 16, 5. Præsides suæ quemque provincie, quam antea habuerant, præesse voluit ἐλπίσθαι παρ' αὐτῶν] *ab ipsis scil. Nomarchis sive præsidibus.**

Στρατηγούς δὲ τῇ κρατίᾳ κατέστη- 6
 σεν, ἦν τινα ἐπ' Αἰγύπτῳ ὑπελεί-
 πτο, Πευκέσσω τε τὸν Μαρκατάτου
 καὶ Βάλακρον τὸν Ἀμύντου· ναύαρ-
 χον δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, Πολέμανα τὸν
 Θεραιμένους. Σωματοφύλακα δὲ αὐ- 7
 τὸν Βαλάκρου, τὸν Λεοννάτου τὸν Ὀ-
 νάσιου ἔταξεν· Ἀννούβας γὰρ νόσῳ
 ἀπέθανεν. Ἀπέθανε δὲ καὶ Ἀντίο-
 χος, ὃ ἔρχων τῶν τοξοτῶν, καὶ αὐτ'
 αὐτοῦ ἄρχεν ἐπέστησε τοῖς τοξόταις
 Ὀμβρίωνα Κρήτα. Ἐπὶ δὲ τοὺς ξυμ- 8
 μάχους τοὺς πεζοὺς, ὃν Βάλακρος
 ἡγήτο (ἐπεὶ Βάλακρος ἐν Αἰγύπτῳ
 ὑπελείπετο) Κάλανον κατέστησεν ἡ-
 γεμῆνα. Κατανείμαι δὲ λέγεται ἐς 9
 πάλαις τὴν ἀρχὴν τῆς Αἰγύπτου,
 τῇ τε φύσιν τῆς χώρας θαυμάσας
 καὶ τὴν ὀχυρότητα, ὅτι οὐκ ἀσφα-
 λές αὐτῷ ἐφαίνετο ἐνὶ ἐπιτρέψει
 ἔρχεν Αἰγύπτου πάσης. Καὶ Ῥω- 10
 μαῖοί μοι δοκοῦσι, παρ' Ἀλεξάν-
 δρου μαθόντες, ἐν φυλακῇ ἔχειν Αἰ-
 γύπτου, καὶ μηδένα τῶν ἀπὸ βου-
 λῆς ἐπὶ τῷδε ἐκπέμπειν ὑπαρχόν
 Αἰγύπτου, ἀλλὰ τῶν εἰς τοὺς ἰπ-
 πείας σφίσι ξυτελούντων.

VI. Ἀλέξανδρος δὲ ἅμα τῷ ἡρι 1
 ὑποφαίνοντι, ἐκ Μέμφιος ἦει ἐπὶ
 Φαινίκης, καὶ ἐγκαταστάθην αὐτῷ ὁ,

dem ipsi ut penderent im-
 peravit. Copiis quas in Æ-
 gypto reliquerat, duces præ-
 fecit (a) Peucestam Marca-
 tati & Balacrum Amyntæ
 filium. Classi vero, Pole-
 monem Theramenis filium.
 Corporis custodem loco Ba-
 lacri Leonnatum Onasi fili-
 um constituit: Annubas e-
 nim morbo extinctus erat.
 Obierat autem etiam Anti-
 ochus sagittariorum dux, in
 cujus locum Ombrionem
 Cretensem suffecit. Socio-
 rum peditatui cui Balacrus
 præerat (qui in Ægypto re-
 linquebatur) Calanum du-
 cem constituit. Ægypti im-
 perium in plures præfides
 partitus esse dicitur, natu-
 ram regionis admiratus &
 munimenta, neque tutum
 oratus universum Ægypti
 imperium uni committere.
 Quod quidem Alexandri
 consilium imitati Romani in
 tuendâ Ægypto mihi viden-
 tur, neminem senatorii or-
 dinis, sed equestris, procon-
 sulem eo mittere soliti.

VI. Alexander ineunte ve-
 re Memphi in Phœnicen mo-
 vit, & Nilo flumine ejusque

(a) Cap. 4, 8, 4.

6 ἐπ' Αἰγύπτῳ] in duobus Mss. inveni ἐπ' Αἰγύπτῳ. Sed præfero scripturam
 lib. i. op. in Αἰγύπτῳ. Gronovius, qui similia exempla citat.

7. Ἀννύβας] Gronovius ex optimo codice vult restitui Ἀννύβας, idemque non
 improprio hic lacunam esse suspicatur, cum ad hujus successionis declarationem
 nihil pertineat morbus & mors Arrybe, de quo mentionem nullam ante fecit.

10 ἐν φυλακῇ ἔχειν Αἰγύπτου] præsidio tenere, custodire Ægyptum, ne quid inde
 detrimenti capiat respub. & neminem senatorii ordinis propterea mittere proconsu-
 lem Ægypti, sed equestris census sive ordinis, ne quem potentiores posset ad bel-
 lum faciendum ipsa provinciæ opportunitas adhortari.

anfractibus omnibus secus Memphin ponte stratis, Tyrum pervenit, ubi classem reperit, & Herculi rursus sacrum fecit, ludosque gymnicos & musicos edidit. Eodem loci sacra Atheniensium navis ad Alexandrum venit, legatos advehens Diophantum & Achillem. Conjunxerant sese huic legationi omnes maritimæ oræ incolæ: quibus quidem omnia quæ postularunt concessit, & Atheniensibus cives quotquot ad Granicum amnem capti fuerant remisit. Quumque in Peloponneso tumultus excitati esse nuntiarentur, Amphoterum eo mittit, iis qui constantes ad Persicum usque bellum manserant, neque Lacedæmoniis morem gesserant, subventurum. Phœnicibus autem & Cypriis centum alias naves parare jussis, Amphotero eas in Peloponnesum ducendi negotium dat. Ipse vero ul-

τε κατὰ Μέμφιν πόρος τοῦ Νείλου, 2 καὶ αἱ διαρυχίαι αὐτοῦ παταί. Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς Τύρον, καταλαμβάνει ἐνταῦθα ἡμεῖς αὐτῶ ἤδη καὶ τὸ ναυτικόν. Ἐν Τύρῳ δὲ αὖτις οὕτως τῇ Ἡρακλεῖ, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικόν τε καὶ μουσικόν. Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται παρ' αὐτὸν ἔξ Ἀθηνῶν ἡ Πάραλος, πρέτβεις ἔγχευσα Διόφαντος καὶ Ἀχιλλεῖα. Εὐνεπρέτβενον δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ πάραλοι ξύμπαντες καὶ οὗτοι τῶν τε ἄλλων ἔτυχον ὡς ἕκαστα ἐσέλησαν, καὶ τοὺς ἀρχιμαλόντας ἀφῆκεν Ἀθηναίους, ἵνα ἐπὶ 4 Γρανικῇ Ἀθηναίων ἐάσωσιν. Τὰ δ' ἐν Πελοποννήσῳ, ὅτι αὐτῶ νυντερίσθαι ἀπήγγελλτο, Ἀμφότερῳ πέμπει βομβῆν, Πελοποννησίαν ἵσοι ἔστε τὸν Περσικὸν πόλεμον βέλαιοι ἦσαν, καὶ Λακεδαιμονίᾳ οὐ κατήκουον. Φοῖνιξι δὲ καὶ Κυπρίᾳ προστάχθη ἑκατὸν ναῦς ἄλλας, πρὸς αἷς ἔχοντα Ἀμφότερῳ ἐμπέ, σέλλειν ἐπὶ Πελοποννήσου. 6 Αὐτὸς δὲ ἤδη ἄνω ὁρμαῖτο, ὡς ἐπὶ θάλασσῃ.

CAP. VI. 1. διαρυχίαι] fossa ex Nilo derivatz.

2. καταλαμβάνει] reperit ibi adveniam jam etiam classem, cum reliquum exercitum ipse pedestri itinere eo secum adduxisset.

3. ἡ Πάραλος] Naves duas habebant Athenienses publicas, quas sacras vocabant, quarum alteri Salaminiae, alteri Parali nomen erat, quibus non nisi ad necessarias & magni momenti res utebantur, teste Plutarcho in Politicis preceptis. Videntur ergo hoc honori Alexandri dedisse, quod legatos sacra navi ad eum miserint. Conf. Freinsh. ad Curt. 4, 8. 12.

4. ἀπήγγελλτο] In optimo libro est ἀπηγγέλλοντο. Gronov.

βομβῆν] Valde probabile est, quod ipse in uno MS. Vulcanius in Augustano reperit βομβήν. Idem.

5. πρὸς αἷς ἔχοντα] Atticismus usitatissimus, pro πρὸς ἑκάσταις, αἷς ἔχοντα. Ita Joh. XVII. 9. περὶ ἧν διδάσκας μοι, pro περὶ ἑκάστην ἑξ διδάσκας μοι. Vertendusque totus locus cum Gronovio ita: centum alias naves, supra eas quas habentem Amphoterus misit, in Peloponnesum destinare.

6. ἄνω ὁρμαῖτο] Ἀνω & κάτω opponuntur; quorum hoc significat mare superius, ἄνω autem a mari versus mediterranea loca. Nos eodem modo in venaculo sermone dicimus de itinere a mari & ad mare.

Θάψασι τε καὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἐν Φοινίκῃ μὲν ἐπὶ τῶν Φόρων τῇ Ξυλλογῇ καταστήσας Κοίρων Βεῤῥοιαῖον, Φιλόξενον δὲ τῆς Ἀσίας, τὰ ἐπὶ τὰδε τοῦ Ταύρου ἐκλέγειν. Τῶν ἔτι αὐτῷ δὲ χρημάτων τὴν φυλακὴν ἀντὶ τούτων ἐπέτεψεν Ἀρπάλῳ τῷ Μαχάτῃ ἔτι ἐκ τῆς φυγῆς ἥκοντι. Ἀρπάλος γὰρ τὰ μὲν πρῶτα ἔφυγε, Φιλίππου ἔτι βασιλεύοντος, ὅτι πικρὸς ἦν, καὶ Πτολεμαῖος δὲ Λάγου ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔφυγε, καὶ Νέαρχος δὲ Ἀνδρῶτινι, καὶ Ἐριγύσιος δὲ Λαομέδον, καὶ Λαομέδον δὲ τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ὑποπτα ἦν Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Φίλιππον, ἐπειδὴ Εὐρυδικὴν γυναῖκα ἠγάγετο Φίλιππος, Ὀλυμπιάδα δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα ἠτίμασε. Τελευτήσας δὲ Φιλίππου, κατελθόντας ἀπὸ τῆς φυγῆς ὅσοι δὲ αὐτὸν ἔφευγον, Πτολεμαῖον μὲν, σωματοφύλακα κατέστησεν. Ἀρπάλον δὲ, ἐπὶ τῶν χρημάτων, ὅτι αὐτῷ τὸ σῶμα ἐς τὰ πολέμια ἀχρεῖον ἦν Ἐριγύσιον δὲ, ἰκπάρχην τῶν θυμμάτων. Λαομέδοντα δὲ τὴν τούτου ἀδελφὴν, ὅτι δίγλωσσος ἦν ἐς τὰ βαρβαρικά γράμματα-

teriora petens, (α) ad Thapfacum & Euphratem fluvium contendit, atque in Phœnice quidem tributis cogendis Coeranum Berroæum quaestorem constituit: in Asiâ Philoxenum, qui cis Taurum vectigalia cogat. Pecuniarum autem quas penes se habebat, Harpalo Machatæ, qui recens ab exilio redierat, in horum locum suffecto, curam dedit. Hic ipse Harpalus, quod fides fuisset, Philippo adhuc regnante fugerat, eademque de causâ una cum illo etiam Ptolemæus Lagi, & Nearchus Androtini, atque Erigyus Larichi filius, ejusque frater Laomedon. Suspectus enim erat Alexander Philippo, postquam Olympiade Alexandri matre repudiata, Eurydicen uxorem cepit. Mortuo autem Philippo quum ii qui suâ causâ fugerant, rediissent, Ptolemæum quidem inter corporis custodes retulit: Harpalum vero, quod corpore esset ad res bellicas subeundas parum firmo, thesauris præfecit: Erigyium equitatu sociorum ducem statuit: Laomedontem ejus fratrem, quod duarum linguarum peritus esset,

(α) *Cant. 4, 8, 16.*

quan-

8. τὰ μὲν πρῶτα] *primum quidem fugerat, sive in exilium ierat. Sed particula δὲ, huic μὲν respondens, demum sequitur 10. ὀλίγον δὲ πρόσθεν. Bis enim fugit Harpalus, semel sub Philippo, iterum sub Alexandro.*

ὅτι πικρὸς ἦν] *quod fides esset Alexandro.*

πρὸς Φίλιππον] *MS. Opt. ἐς Φίλιππον 1, 12, 19. 7, 17, 1. Verborum autem sententia potius hæc est: quia suspectus erat Alexandro Philippus. Quare nec amici Alexandri satis tutam Philippi fidem rati, exulatum abierunt.*

9. ἐς τὰ βαρβαρικά γράμματα] *Riccius græcæ etiam barbaricæ litteræ quæ fuit peritus.*

quantum ad literas barbaricas attinet, captivis barbaris: Nearchum Lyciæ atque universæ regioni quæ Lyciæ finitima est, ad Taurum montem usque præposuit. Paulo ante prælium quod apud Isson commissum erat, Harpalus persuasus à Taurisco homine improbo, una cum eo fugerat. Et Tauriscus quidem ad Alexandrum Epirotam in Italiam profectus, ibi vitam finiit. Harpalus quum ad Megarenses se recepisset, persuasus ab Alexandro uti ad se revertetur, accepta fide fugam sibi damno non futuram, rediit. Is reversus, non solum nihil damni accepit, ut etiam pecuniarum administrationi denuo admotus fuerit. In Lydiam Menandrum, unum ex amicis, satrapam misit, Clearcho exteris, quorum dux erat Menander, suffecto. In Arimnæ locum Asclepiodorum Eunici F. Syriæ satrapam constituit, quod Arimmas sibi visus esset in præparandis necessariis exercitui, interiores Ægypti partes petenti, regiam majestatem usurpasse.

τα, ἐπὶ τοῖς ἀρχμαλώτοις βαρβαρίοις. Νέαρχον δὲ, σατραπεύειν Λυκίας, καὶ τῆς ἐχομένης Λυκίας χώρας, ἔστε ἐπὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος. Ὀλίγον δὲ πρόσθεν τῆς μάχης τῆς ἐν Ἰσσῷ γενομένης, ἀναπεισθεὶς πρὸς Ταυρίσκῳ ἀνδρὶ κακοῦ Ἀρπαλος, Φεύγει ξὺν Ταυρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταυρίσκος παρ' Ἀλέξανδρον τὸν Ἡπειρώτην ἐς Ἰταλίαν σαλὲις, ἐκεῖ ἐτελεύτησεν. Ἀρπάλῳ δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι φυγῇ ἦν· ἀλλ' Ἀλέξανδρος πείθει αὐτὸν κατελθεῖν, πίστις δούς αὐτῷ αὐτῷ μείον ἔτεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἐπανελθόντι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐτοῦ ἐτάχθη.

12 Ἀρπαλος. Ἐς Λυδίαν δὲ σατράπην Μένανδρον ἐκπέμπει, τῶν ἐταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις, ὃν ἡγεῖτο Μένανδρος, Κλέαρχος αὐτῷ ἐτάχθη. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμματος, σατράπην Συρίας Ἀσκληπιδόρου τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμματος βασιλεῦται ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ παρασκευῇ, ἣν τινα ἐτάχθη παρασκευάσαι τῇ στρατιῇ, κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω.

VII.

10. Ὀλίγον δὲ] Referendum hoc δὲ ad superius μὲν 8. ἐν Ἰσσῷ] Sic 3, 22, 8. ἐν Ἀρβήλοις ἔφυγε, victus apud Arbela fugit. Et apud Xenoph. Hist. Gr. lib. 7. p. 504. l. 6. Epaminondas dicitur ἐν τῇ πόλει τῶν σπαρταίων fuisse, cum eam pondum intrasset, ut sequentia declarant.

11. αὐτῷ αὐτῷ μείον ἔτεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ] nihil ipsi minas fore ob fugam, i. e. non propterea ipsum, quod fugisset, deteriore condicione fore, sed eundem, quem ante tenuisset, honoris gradum habiturum. αὐτῷ ἡγήντο scil. μείον ἐπανελθόντι, neque fuit minas honoris tenuisse.

13. βασιλεύσαι] regere, id est, nimis imperioso egisse. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω] ad iter versus loca superiora, Orientem Euphratemque. Vid. Gronov. de notata modo ad 6.

VII. Καὶ ἐφίκετο ἐς Θάψακον ἡ
 Ἀλέξανδρος, μὴνός ἑκατομβαιῶ-
 νος, ἐπὶ ἄρχοντας Ἀθήνητιν Ἀρι-
 στάρους· καὶ καταλαμβάνει δυὸν
 γέφυραν ἑξευγμένον τὸν πόρον. Καὶ 2
 γὰρ καὶ Μαζαῖος, ὅτῃ ἡ Φυλακὴ
 τοῦ ποταμοῦ ἐκ Δαρείου ἐπετέ-
 τρετο, ἐκπέσας μὲν ἔχων περὶ τρι-
 σχιλίους, καὶ τούτων ἑλληνας με-
 ρισφόρους διςχιλίους, τέως μὲν αὐ-
 τῷ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐφύλασσε· Καὶ 3
 ἐπὶ ταῦδε οὐ ξυνεχὴς ἡ γέφυρα ἦν
 ἑξευγμένη ἔστε δὲ ἐπὶ τὴν ἀντιπέ-
 ραν ὄχλην, τοῖς Μακεδόσι δειμαί-
 νοσι μὴ ἐπιβοῶντο οἱ ἀμφὶ Μαζαῖον
 τῇ γέφυρᾳ, ὥστε ἐπαύετο. Μαζαῖος 4
 δὲ ὡς ἤκουσεν ἤδη προσέγοντα Ἀ-
 λέξανδρον, ὄχετο φεύγων ξὺν τῇ
 στρατῷ πάντῃ· καὶ εὐθὺς ὡς ἔφυγε
 Μαζαῖος, ἐπεβλήθησαν αἱ γέφυραι
 τῇ ὄχλῃ τῇ πέραν, καὶ διέβη ἐπ'
 αὐτῶν ξὺν τῇ στρατῷ Ἀλέξανδρος.
 Ὡς δὲ ἔχρησεν αὐτῷ, ἐν ἁριστῇ 5
 χρῶν τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ
 τῆς Ἀρμενίας τὰ ὄρη, διὰ τῆς Με-
 σωποταμίας καλουμένης χώρας.

VII. Alexander Thapsa-
 cum pervenit mense Junio,
 archonte Athenis Aristopha-
 ne: ubi duobus pontibus junc-
 tum vadum reperit. Mazæ-
 us enim, cui Darius amnis
 tutelam mandaverat, cum
 tribus fere millibus equi-
 tum, in quibus duo erant
 millia Græcorum mercena-
 riorum, antea ad flumen con-
 federat. Quumque pons non
 continuus in ulteriorem ri-
 pam pertingeret, veriti sunt
 initio Macedones, ne qui
 cum Mazæo erant pontem
 quâ parte imperfectus erat
 supplerent. Cæterum Ma-
 zæus statim atque Alexan-
 drum cognovit appropin-
 quare, (a) cum omnibus co-
 piis inde aufugit. Post ejus
 fugam, pontibus in ulterio-
 rem ripam jactis, Alexander
 universum exercitum tradu-
 xit. Inde ulterius per regio-
 nem, cui Mesopotamia no-
 men est, ad lævam Euphra-
 tem fluvium & Armeniæ
 montes habens, progressus
 est.

(a) Curt. 4, 9, 12.

CAP. VII. 1. τὸν πόρον] *vadum. trajectum* Euphratis. Curt. 4, 9, 12.

2. περὶ τρισχιλίαις] Curtius 4, 9, 7. habet sex millia. Hinc Gronovius, cum in
 libris codicibus invenerit *τετρακισχιλίαις*, fere se credere ait, paulo post exci-
 disse voculam, & pro καὶ τέτταρ' fuisse καὶ ὑπὲρ vel ἐπὶ τέτταρ'. Si enim his qua-
 tuor millibus adjungantur duo millia Græcorum, haberi ipsa illa sex millia.

τίνας μὲν αὐτῷ] *castrens quidem ibi ad fluviū servabat*, (ut Tetentius *domi ser-
 vare* ait Euph. 4, 7, 10.) & propterea non continuus pons erat junctus usque ad ulte-
 riorē ripam a Macedonibus, verentibus ne adorirentur qui cum Μαζαῖο erant pon-
 tem, ubi desinebat, id est, extremam pontis oram. Μαζαῖος autem postquam ἀνα-
 δεικνύει. Particulæ τίνας μὲν respectum habent ad δὲ ὡς 4. vid. 2, 6, 4. Verba τοῖς Μα-
 κεδόσι possunt utique construī cum ἑξευγμένῳ, licet etiam dativis interdum in
 consequentia designanda græci utantur. *Ἐπιτίθεσθαι* est *invadere, adoriri*. Vid.
 Ind. Et πάντοθεν idem hic notat, quod ἀποπαύεσθαι 1, 27, 8.

3. ἔστε δὲ ἐπὶ τὴν] Saltem particulæ adversativæ non erat concedendus hic lo-
 cus, prout abfuisse vidi ab diversis MSSis. Verum pro ea MS. Opt. *ἔστε ἡ
 τῆς*. Gronov.

quantum ad literas barbaricas attinet, captivis barbaris: Nearchum Lyciæ atque universæ regioni quæ Lyciæ finitima est, ad Taurum montem usque præposuit. Paulo ante prælium quod apud Isson commissum erat, Harpalus persuasus à Taurisco homine improbo, una cum eo fugerat. Et Tauriscus quidem ad Alexandrum Epirotam in Italiam profectus, ibi vitam finiit. Harpalus quum ad Megarenses se recepisset, persuasus ab Alexandro uti ad se revertetur, accepta fide fugam sibi damno non futuram, rediit. Is reversus, non solum nihil damni accepit, ut etiam pecuniarum administrationi denuo admotus fuerit. In Lydiam Menandrum, unum ex amicis, satrapam misit, Clearcho exteris, quorum dux erat Menander, suffecto. In Arimnæ locum Asclepiodorum Eunici F. Syriæ satrapam constituit, quod Arimmas sibi visus esset in præparandis necessariis exercitui, interiores Ægypti partes petenti, regiam majestatem usurpasse.

τα, ἐπὶ τοῖς ἀρχμαλώτοις βαρ-
 βάροις. Νέαρχον δὲ, σατραπεύειν
 Λυκίας, καὶ τῆς ἐχομένης Λυκίας
 χώρας, ἔστε ἐπὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄ-
 ρος. Ὀλίγον δὲ πρόσθεν τῆς μά-
 χης τῆς ἐν Ἰσσοῦ γενομένης, ἀνα-
 πεισθεὶς πρὸς Ταυρίσκου ἀνδρὸς κα-
 κοῦ Ἀρπαλος, Φεύγει ξὺν Ταυ-
 ρίσκῳ. Καὶ ὁ μὲν Ταυρίσκος παρ'
 Ἀλέξανδρον τὸν Ἡπειράτην ἐς Ἰ-
 ταλίαν σαλεῖς, ἐκεῖ ἐτελεύτησεν.
 Ἀρπάλῳ δὲ ἐν τῇ Μεγαρίδι φυγῇ
 ἦν· ἀλλ' Ἀλέξανδρος πείθει αὐ-
 τὸν κατελθεῖν, πείσεις δούς οὐδὲν
 αὐτῷ μείον ἔτεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ·
 οὐδὲ ἐγένετο ἐπακλῶντι, ἀλλ'
 ἐπὶ τῶν χρημάτων αὐτοῖς ἐτάχθη
 Ἀρπαλος. Ἐς Λυδίαν δὲ σατρά-
 πην Μένανδρον ἐκπέμπει, τῶν
 ἐταίρων· ἐπὶ δὲ τοῖς ξένοις, ὃν ἡ-
 γεῖτο Μένανδρος, Κλέαρχος αὐτῷ
 ἐτάχθη. Ἀντὶ δὲ Ἀρίμματος, σα-
 τράπην Συρίας Ἀσκληπιδόρου
 τὸν Εὐνίκου ἀπέδειξεν, ὅτι Ἀρίμ-
 μας βασιλεῦται ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ
 παρσάτκευ, ἣν τινα ἐτάχθη πα-
 ρσάτκευσθαι τῇ στρατιᾷ, κατὰ τὴν
 ὁδὸν τὴν ἄνω.

VII.

10. Ὀλίγον δὲ] Referendum hoc δὲ ad superius μὲν 8.

ἐν Ἰσσοῦ] Sic 3, 22, 8. ἐν Ἀρβήλοις ἰσσοῦ, vicus apud Arbela fugit. Et apud Xe-
 noph. Hist. Gr. lib. 7. p. 504. l. 6. Epaminondas dicitur ἐν τῇ πόλει τῶν σπαρτα-
 τῶν fuisse, cum eam nondum intrasset, ut sequentia declarant.

11. οὐδὲν αὐτῷ μείον ἔτεσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ] nihil ipsi minas fore ob fugam, i. e. non
 propterea ipsum, quod fugisset, deteriore condicione fore, sed eundem, quem
 ante tenuisset, honoris gradum habiturum. οὐδὲ γάρ ἐγένετο scil. μείον ἐπακλῶντι, ne-
 que fuit minas honoris reverso.

13. βασιλεῦσαι] regere, id est, nimis imperioso egisse.

κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω] ad iter versus loca superiora, Orientem Euphratemque.
 Vid. Gronov. & notata modo ad 6.

νῆαυς σφραγίσθαι Ἀλεξάνδρῳ.
 Ἄρις δὲ ἀπὸ τοῦ Τίγρητος, ἤτοι
 ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας χώρας, ἐν ἀρι-
 στερῇ μὲν ἔχων τὰ Σογδιανῶν ὄρη,
 ἐν δεξιᾷ δὲ αὐτῶν τὸν Τίγρητα.
 Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς διαβά-
 ντας, οἱ πρόδρομοι αὐτοῦ ἐξαγ-
 γέλλουσιν, ὅτι ἱππεῖς οὗτοι πο-
 λῆται ἀπὸ τῶν πεδίων φαίνονται.
 οὗτοι δὲ, οὐκ ἔχον ἐκείνους. Εὐν-
 τήσας οὖν τὴν στρατιάν προδύωρει
 εἰς μέγαν, καὶ Ἕλλοι αὐτῶν
 ἐπιδόρπον προσελάσαντες, ἀκρι-
 βέστερον οὗτοι κατιδόντες, ἔφατ-
 ον δακνῆν εἶναι σφίσι τοὺς ἱππεῖς
 οὐ πλείους ἢ χιλίους.

VIII. Ἀναλαβὴν οὖν τὴν τε
 βασιλικὴν Ἰλιν, καὶ τῶν ἐνείκων
 μέγαν, καὶ τὴν προδόρπον τοὺς Παιό-
 νας, ἤλαυνε σπουδῇ, τὴν δὲ ἄλλην
 στρατιάν βάδην ἔπεσθαι ἐκέλευεν.
 Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππεῖς κατιδόν-
 τες τοὺς ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ὀξείας
 ἐπιδύοντες, ἔφυγον ἀπὸ κράτος.
 Καὶ Ἀλέξανδρος δώκιον ἐπέκειτο,
 καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἀπέφυγον, τοὺς
 δὲ τινας καὶ ἐπέκτειναν, ὅσοις οἱ
 ἵπποι ἐν τῇ φύγῃ ἔκαρπον. τοὺς δὲ
 αὐτοὺς αὐτοὺς ἱπποὺς ἔλαβον
 καὶ πέρα τούτων ἔραδον, ὅτι οὐ
 σφόδρᾳ εἴη Δαρίος ἔχον δύναμις πολ-
 λῇ. Βεβουλήμενοι γὰρ Δαρίον ἦν- 4

riam Alexandro promittere.
 Motis itaque castris à Tigri
 per Assyriam exercitum du-
 xit, à sinistrâ habens Sogdia-
 norum montes, à dextrâ Ti-
 gtim. Quarto deinde post
 transitum die antecursores
 renuntiant, hostilem equita-
 tum in campis cerni: quantus
 autem eorum numerus esset,
 colligi non posse. Instructo
 igitur exercitu ad pugnam
 procedit: quum alii rursus ex
 præcursoribus incitatis equis
 accurrentes re certius com-
 pertâ, (a) equites ab se visos
 non ultra mille esse affirma-
 bant.

VIII. Quo audito, confes-
 tim assumptâ turmâ regiâ, &
 amicorum aliâ, & antecurso-
 ribus Pæonibus, in eos fer-
 tur, reliquo exercitu lento
 gradu sequi iussu. Persarum
 equites Alexandrum acriter
 in sese ruentem conspicati,
 fugam arripiunt. Alexander
 fugientium terga premit, &
 multi quidem incolumes eva-
 sere, nonnulli occisi sunt, quos
 equi in fugâ deficiebant; alii
 una cum equis vivi in pote-
 statem venere: ex quibus co-
 gnovit, Darium cum ingenti
 exercitu non procul inde ab-
 esse. Venerant enim auxilio

(a) Curt. 4, 10, 10.

ad

11. Ἀσσυρίας χώρας] Probat Gronovius conjecturam Freinsheimii ad Curtium 4, 9, 8. hanc esse Ἀσσυρίαν χώραν, quæ ab Strabone dicatur τοῖς ἑπὶ Ἀρβύλα τό-
 σον ἰσχυρὸς ἦναι. Unde et Stephanus: Νῆος πόλις Ἀσσυρίων, ἢ ἐκτίσθαι Νῆος Σαμ-
 ῖνάδης ἀπὸ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ.

Σογδιανῶν] Al. Γορδιανῶν vel Γορδιανῶν, al. Σοσιανῶν aut Κερσενῶν. De quib-
 bus Gronovius.

CAP. VIII. 2. ἀπὸ κράτος] effuso cursu.

ad Darium Indi quotquot Bactrianis finitimi sunt, ipsique Bactriani & Sogdiani: quorum omnium dux Bessus erat, Bactrianorum satrapa. Conjunxerant sese his etiam Sacæ, ex Scythis oriundiis, qui Asiam incolunt: non imperio Bessi subiecti, sed Dario confederati. Ducebat hos Mabaces; erantque omnes hi equestres sagittarii. Barfaetes autem Arachotorum satrapa Arachotos & Indos qui montani dicuntur ducebat. Satibarzanes Ariorum satrapa, Arios, Phrathernes, Parthos, Hyrcanos ac Topiros, omnes equites. Atropates Medorum dux erat: conjuncti autem erant Medis Cadusii & Albani ac Sacesinæ. Rubri maris accolæ Orontobates, Ariobarzanes, & Orxines ducebant. Uxii vero & Susiani ducem habebant Oxathrem Abuliti filium, Babylonii Buparem. Cares autem anaspasti, *hoc est, sedibus suis pulsæ*, & Sitacini Babylonii conjuncti erant. Armeniis Orontes & Mithraustes præerant, Cappadocibus Ariaces. Syros qui ex Cæle sunt, & quotquot intra fluvios Syriæ habitant, Mazæus regebat. Universus porro Darii

δῶν τε ὅσοι Βακτρίους ὄμιλοι, καὶ αὐτοὶ Βάκτριοι καὶ Σογδιανοί· τούτων μὲν πάντων ἡγεῖτο Βῆστος, ὁ τῆς Βακτρίας χώρας σατράπης. ἔπροντο δὲ αὐτοῖς καὶ Σάκαι· Σκυθικὸν τοῦτο τὸ γένος, τῶν τὴν Ἀσίαν ἐπικικεύοντων Σκυθῶν. οὐχ ὑπήκοοι οὗτοι Βῆστου, ἀλλὰ κατὰ συμμαχίαν τὴν Δαρείου ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Μαβάκης· αὐτοὶ δὲ ἵπποτοξόται ἦσαν. Βαρσαέτης δὲ Ἀραχάτων σατράπης, Ἀραχάτους τε ἡγε, καὶ τοὺς ὀρείους Ἰνδοὺς καλούμενους. Σατιβαρζάνης δὲ ὁ Ἀρείων σατράπης, Ἀρείους ἡγε. Παρθαίους δὲ, καὶ Ἑρκανίους, καὶ Τοπεύρους, τοὺς πάντας ἱππέας, Φραταφέρης ἡγεν. Μήδων δὲ ἡγεῖτο Ἀτροπάτης· ξυνετάτταντο δὲ Μήδοις Καδούσιοί τε καὶ Ἀλβανοὶ καὶ Σακετίται. Τοὺς δὲ προσδίκους τῆς ἐρυθρᾶ θαλάσσης Ὀροντοβάτης καὶ Ἀριοβαρζάνης καὶ Ὀρξίνης ἐκόσμου. Οὐξιοὶ δὲ καὶ Σουτιανοὶ ἡγεμόνα παρήχοντο Ὀξάθρη τῶν Ἀβουλίτου. Βουπάρης δὲ Βαβυλωνίων ἡγεῖτο. Οἱ δ' ἀνάσπασαι Κᾶρες, καὶ Σιτακινοὶ σὺν Βαβυλωνίοις ἐτετάχατο. Ἀρμενίων δὲ Ὀρόντης καὶ Μιθραύστης ἦρχε, καὶ Ἀριάκης ὁ Καππαδοκῶν. Σύρους δὲ τοὺς τε ἐκ τῆς Κοίλης, καὶ ὅσοι τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας, Μαζαῖος ἡγεν.

9. ἀνάσπασαι Κᾶρες] Quos ex Herodoti libro 7. explicuit Brissotinus libr. 2. de Regno Persar. eos esse, qui in colonias missi fuerunt in insulas Oceani Mesidiani. Γρονου.

10. καὶ ὅσοι τῆς μεταξὺ τῶν ποταμῶν Συρίας] ὁ ποταμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ Συρία ποταμοῦ ἐστὶν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. id est, ex Mesopotamia. Infra 5, 25, 8. Συρία ἦτο πόλις καὶ ὁ ποταμὸς τῶν ποταμῶν.

γεν. Ἐλέγετο δὲ ἡ πᾶσα στρατιὰ Δαρείου, ἱππεῖς μὲν ἐς τετρακισμύριους, πεζοὺς δὲ ἐς ἑκατὼν μυριάδας· καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια· ἐλέφαντες δὲ οὐ πολλοὶ, ἀλλὰ ἐς πεντεκαίδεκα μάλιστα Ἰνδοῖς τοῖς ἐπὶ τῆς τοῦ Ἰνδοῦ ἦσαν. Ἦν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐστρατοπεδεύκει Δαρεῖος ἐν Γαυγαμήλοις, πρὸς ποταμῷ Βουράδω, ἔπ' ἔχον Ἀρβήλων τῆς πόλεως ὅσω ἑξακοσίους σταδίους, ἐν χώρῳ δ' ἀμυγδαλέᾳ πάντῃ. Καὶ γὰρ καὶ ὅτα ἀνόμελα αὐτοῦ ἐς ἱππατίαν, ταῦτα δὲ ἐκ πολλοῦ οἱ Πέρσαι τοῖς τε ἄρμασιν ἐπελαύνειν εὐπετῇ πεποιήκετο καὶ τῇ ἱππῷ ἱππάτιμα. Ἦσαν γὰρ οἱ ἀνέπειθον Δαρεῖον ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἰσσοῦ γενομένης μάχης, ὅτι ἄρα ἐμειονέκτησε τῶν χωρίων τῇ ἐσθιότητι· καὶ Δαρεῖος οὐ χαλεπῶς ἐπέθετο.

IX. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀ- I
λεξάνδρῳ πρὸς τῶν κατακτόπων τῶν Περσῶν, ὅσοι ἐλάσαν, ἔμεινεν αὐτοῦ ἵνα ἐξηγγέλῃ, ἡμέρας τέσσαρας· καὶ τὴν τε στρατιὰν ἐκ τῆς οὐδοῦ ἀνέπαυσε, τό, τε στρατόπεδον τάφρῳ τε καὶ χάρακι ἐτείχισεν. Ἔγνω γὰρ τὰ μὲν σκευοφόρα ἀπο- 2
λείπειν, καὶ ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἀπέμαχοι ἦσαν· αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς μαχηταῖς, οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ ὕπλα φέροντι, ἵέναι ἐς τὸν ἀγῶνα. Ἀ- 3

exercitus ferebatur esse (a),
equitum xlm. peditum de-
cies centena millia, currus
falcati cc. elephantum non
multi, at circiter xv Indis,
qui cis Indum flumen, ad-
erant. Cum his copiis Da-
rius in Gaugamelis (b) ad
flumen Bumadum castra po-
fuerat, sexcentis circiter ab
Arbelis oppido stadiis, pla-
no undique & patenti cam-
po. Quicquid enim inæqua-
lis soli erat, quodque curri-
bus ducendis impedimenta
esset, id omne Persæ multo
ante adæquarant, commo-
dumque ad equitandum fe-
cerant. Persuaserant enim
nonnulli Dario, nullam ali-
am fuisse causam cladis apud
Issum acceptæ, quam an-
gustiam locorum: idque Da-
rius facile credidit.

IX. Quæ postquam Alex-
andro à speculatoribus Per-
sarum captis relata sunt,
quatuor diebus eo in loco,
ubi hæc nuntiata moratus,
exercitui quietem ab itineris
labore dedit: castra fossâ ac
vallo munivit. Statuerat e-
nim impedimenta omnia (c)
ac militem qui inutilis ad
pugnam esset relinquere:
ipse vero cum bellatoribus
nihil aliud quam arma por-
tantibus prælium adire. No-
ctu

(a) Cap. 4, 12, 13. (b) idem 4, 9, 10. (c) idem 4, 12, 2.

13. Καὶ γὰρ καὶ ὅσα] Etenim etiam quicquid inæqualis soli ibi erat ad equitatio-
nem, id paulo ante Persæ & curribus invehendis commodum fecerant & equitanti
equabile.

ad Darium Indi quotquot
Bactrianis finitimi sunt, ipsi-
que Bactriani & Sogdiani:
quorum omnium dux Bessus
erat, Bactrianorum satrapa.
Conjunxerant sese his etiam
Sacæ, ex Scythis oriundi-
nis, qui Asiam incolunt: non
imperio Bessi subiecti, sed
Dario confederati. Duce-
bat hos Mabaces; erantque
omnes hi equestres sagitta-
rii. Barfaetes autem Arac-
torum satrapa Arachot
Indos qui montani dicuntur
ducebat. Satibarzan-
rum satrapa, Aric-
phernes, Parthos
ac Topiros, or-
Atropates Me-
diarum: conjur-

Medis Cæsaris turmas
electis, sociorum
mercenariorum ex-
ercitibus, consulta-
o loco phalanx in-
stituta esset (quæ plu-
rima erat) an potius
in loco recte censebat)
ibi castris, omnem
in accuratè perlu-
tatione quid alicubi su-
pererantque tutum

1, 15. & 18.

προσμελλαν] In optimo & alio προσμελλαν, quod & Basilica est
τῶν Ἰνδῶν] & de ipsis jam militibus descendebat eius exercitus. Quo-
vis in locis reperitur, quæ vide in indice. Quod si tantum ad
los, ut habet interpretes Latini, non in ipsis omnino nominibus
fieri nequaquam potuisset, ut inde magis hostium aciem,
aspicerent. Interiecti enim colles æque prospectum oculorum
longe siue procul ab iis absque; quin imo, quo propius ad eos
magis illorum altitudo prohibet perspicere ea, quæ post illos sup-
eressim, ut 2, 6, 3. Nam de eo consultabatur, utrum e vestigio
notus esset exercitus, an ibi expectandum, donec omnia certum

δῶν τε ὅτι Βακτ

αὐτοὶ Βάκτριοι

τῶν μὲν πάν

τῆς Βακτρ

ποῖτο δὲ

κὼν τοῖ

ἐπε

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

οῖ

9
 effet, an fossæ uspiam rectæ,
 an murices solo suffixi late-
 rent: quem etiam in mo-
 dum acies instructæ essent,
 diligentius certiusque ex-
 plorarent. Vicitque Parme-
 nionis sententia, & castra
 sibi posita sunt, prout ad pu-
 nam ituri erant. Deinde A-
 ander sumptis expeditis
 uuitatu amicorum, lo-
 nem in quo prælium
 endum erat, in cir-
 rat. Reversusque,

scatis rursus copia-
rum ducibus: Non oportere
eos suâ oratione ad pugnam
incitari, inquit. Veterem enim
ipsorum virtutem, multa-
que præclara facinora jam sæpe-
numera edita magno satis incitamento ipsis esse: id modo ro-
gare, ut prout quisque eorum
alicui turmæ, alæ, agmini,
aut phalangi præfectus esset,
ita suos milites cohortaretur,
non jam illos pro Cælesyria,
aut Phœnice, neque pro Æ-
gypto, ut prioribus præliis
pugnâtos, sed pro universâ
Assyria: illoque conflictu decer-
nendum esse quosnam regnare
oporteat. Non igitur illos mul-
tis verbis ad fortitudinem ex-
citandos esse, quibus virtus illa
genuina propriaque sit: mo-
nendos tantum, ut unusquis-
que eos quibus præest inter pu-
gnet.

πά-
ει τὴν σφῶν
ος, καὶ ὑπὸ τῶν
ος ἤδη καλῶν ἔργων ἀποδε-
σφάμενον. Τοὺς κατὰ σφῶς δὲ ἐ-
σφῶς ἐξομαρῆζίου, λοχαγόν τε
σφῶς, καὶ ἱλαρχὴν τὴν ἱλὴν τὴν
σφῶς ἔκασον, καὶ ταξιάρχην τὰς
σφῶς, τοὺς τε ἡγεμόνας τῶν πι-
σφῶς τὴν φάλαγγα, ἔκαστον τῆς
σφῶς τεταταμένον· ὡς ἐν τῇδε τῇ μά-
σφῶς ὑπὲρ καθῆς Συρίας, ἡ Φοι-
σφῶς, αὐδὲ ὑπὲρ Αἰγύπτου, ὡς
σφῶς, μαχομένους, ἀλλὰ ὑπὲρ
σφῶς συμπίσης Ἀτίας, οὕστινας
σφῶς ἄρχεν ἐν τῇ τότε κριθησόμενον.
σφῶς τὴν ἐς τὰ καλὰ ἐξομαρῆσιν ἱ-
σφῶς καλλῶ ἀναρκαίαν αὐτοῖς δίκην
σφῶς τῷτο ἔχεται· ἀλλὰ κόσμου

[~~Drugs~~] ~~impediment~~ and ~~ineffective~~. Grover.

12. vobis 14] *Datum hoc ante nunc esse et veritate sua iustitiae. Ita enim*

104-366

14. Экономическое положение Экономика. Страна.

ctu itaque copiis eductis circiter secundam vigiliam movit, ut primâ statim luce manus cum barbaris confereret. Darius, simulac ei nuntiatum est Alexandrum appropinquare, confestim exercitum ad committendum prœlium instruit. Alexander etiam instructam aciem ducit. Distabant castra à castris sexaginta ferme stadiis, neque etiamnum adspiciebant se invicem. Colles enim (a) in medio ante utresque erant. Postquam vero aberat Alexander fere ad triginta stadia; jamque ad ipsos prope tumulos exercitus processerat, ubi conspectis barbaris phalangem sistit: convocatisque amicis & copiarum ductoribus turmarumque præfectis, sociorum etiam ac mercenariorum exterorum ducibus, consultabat an ex eo loco phalanx in hostem agenda esset (quæ plurius sententia erat) an potius (ut Parmenio recte censebat) positis tum ibi castris, omnem illum locum accurate perlustrarent, an quid alicubi suspectum parumque tutum

(a) Cap. 4. 12, 15. & 18.

CAP. IX. 3. προμύξαν] In optimo & alio προμύξαι, quod & Basilica editum. Gronov.

6. καὶ κατ' αὐτῶν ἦδ' ἔ] & de ipsis jam collibus descendebat ejus exercitus. Quo sensu κατὰ multis in locis reperitur, quæ vide in indice. Quod si tantum ad ipsos prope tumulos, ut habet interpret Latinus, non in ipsis omnino tumulis exercitus fuisset, fieri nequaquam potuisset, ut inde magis hostium aciem, quam ante, conspicerent. Interjecti enim colles æque prospectum oculorum impediunt, siue longe siue procul ab iis absint; quin imo, quo propius ad eos accedimus, hoc magis illorum altitudo prohibet perspicere ea, quæ post illos sunt.

7. αὐτόθεν] confestim, ut 2, 6, 3. Nam de eo consultabatur, utrum e vestigio in hostem ducendus esset exercitus, an ibi expectandum, donec omnia certius explorarentur.

ναλαβὴν αὖν τὴν δύναμιν νυκτὸς ἦγεν ἀμφὶ δευτέρῳ Φυλακὴν μάλιστα, ὡς αἱμ' ἡμέρῃ προμύξαν ταῖς
4 βαρβάροις. Δαρῖος δὲ, ὡς προσ-
ηγγέλθη αὐτῷ προσέγγων ἤδη Ἀ-
λέξανδρος, ἐκτάσσει τὴν στρατὸν
ὡς ἐς μέγαν· καὶ Ἀλέξανδρος ἦ-
5 γεν ὡσαύτως τεταγμένους. Καὶ
ἀπέχετο μὲν ἀλλήλων τὰ κρατέοντα
ὅσον ἐξήκοντα σταδίων· οὐ μὴν
πῶ καθεώρων ἀλλήλους· γήλοφον
γὰρ ἐν μέσῳ ἐκίπρασθαι ἀμφὸς ἦ-
6 σαν. Ὡς δὲ ἀπέχετο Ἀλέξανδρος
ὅσον ἐς τριάκοντα σταδίων, καὶ κατ'
αὐτῶν ἤδη τῶν γηλόφων ἦν αὐτῷ
ὁ στρατός· ἐνταῦθα δὲ ὡς εἶδε τοὺς
βαρβάρους, ἔειπε τὴν αὐτοῦ Φέ-
7 λαγγα· καὶ ξυγκάλεσας αὐτοῖς
τε τοὺς ἐταίρους, καὶ στρατηγούς,
καὶ ἡγάρχας, καὶ τῶν συμμάχων
τε καὶ τῶν μισθοφόρων ξένων τῆς
ἡγεμονίας, ἐβουλεύετο, εἰ αὐτοῖς
ἐπάγοι ἤδη τὴν Φέλαγγα, εἰ
8 πλεῖστοι ἄγρευ ἐκέλευον· ἡ (κατὰ
περ Παρμενίωνι καλῶς ἐδόκει) τέ-
τε μὲν αὐτοῦ καταστρατοπεδεῖν,
κατασκέψασθαι δὲ τὸν τε γῆλον
ἅπαντα, εἰ δὲ τι ὑπερτεῖν αὐτοῦ

ἢ ἄλλου ἢ, ἢ ἂν ποὶ τάφρῃ ἢ σκό-
 λαις καταπεφυγότες ἀφανίσῃ· καὶ
 τὰς τάξεις τῶν πολεμίων ἀκριβέ-
 ρως καταδιδῶ. Καὶ νικᾷ Παρμενίων 9
 τῇ γνώμῃ· καὶ καταστρατοπεδεύου-
 σιν αὐτοῦ ὅπως τεταγμένοι ἐμελ-
 λυνέσθαι ἐς τὴν μάχην. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ, ἀναλαβὼν τοὺς ψιλοὺς καὶ
 τῶν ἱππέων τοὺς ἐταίρους, περιέει-
 λε κέλευθον, σκοπῶν τὴν χώραν πᾶσαν
 ὅπου τὸ ἔργον αὐτῷ ἔτισθαι ἐμελλεν.
 Ἐπαυλίσαν δὲ, καὶ ξυγκαλέσας 11
 αὐτὰς τοὺς αὐτοὺς ἡγεμόνας, αὐ-
 τοὺς μὲν οὐκ ἔφη χρῆναι παρακα-
 λῆσθαι πρὸς οὐ ἐς τὸν ἀγῶνα· πά-
 λαι γὰρ εἶναι δι' ἀρετὴν τε τὴν σφῶν
 παρεκκλημένους, καὶ ὑπὸ τῶν
 πολλῶν ἤδη καλῶν ἔργων ἀποδε-
 δογμένους. Τοὺς κατὰ σφᾶς δὲ ἐ- 12
 κείους ἐξορκιστὴς ἡεῖον, λοχαγὸν τε
 λοχίτας, καὶ ἱλάρχη τὴν ἰλην τὴν
 αὐτοῦ ἑκάστον, καὶ ταξιάρχην τὰς
 τάξεις, τοὺς τε ἡγεμόνας τῶν πι-
 ζῶν τὴν Φάλαγγα, ἑκάστον τῆς
 ἐπιτετραμμένης ὡς ἐν τῇδε τῇ μά- 13
 χῃ οὐχ ὑπὲρ κοίτης Συρίας, ἢ Φοι-
 νίκης, οὐδὲ ὑπὲρ Αἰγύπτου, ὡς
 πρότερον, μαχομένους, ἀλλὰ ὑπὲρ
 τῆς ξυμπάσης Ἀσίας, οὗς τινας
 χρόνον ἄρχειν ἐν τῇ τότε κρινόμενῃ.
 Οὕτως τὴν ἐς τὰ καλὰ ἐξορκίστην 14
 διὰ πολλῶν ἀναγκῶν αὐτοῖς εἶναι
 οὐκ οὐδὲν ταῦτο ἔχουσι· ἀλλὰ νόσμου

esset, an fossæ uspiam tectæ,
 an murices solo suffixi late-
 rent: quem etiam in mo-
 dum acies instructæ essent,
 diligentius certiusque ex-
 plorarent. Vicitque Parme-
 nionis sententia, & castra
 ibi posita sunt, prout ad pu-
 gnam ituri erant. Deinde A-
 lexander sumptis expeditis
 & equitatu amicorum, lo-
 cum omnem in quo prælium
 committendum erat, in cir-
 cuitu lustrat. Reversusque,
 convocatis rursus copia-
 rum ducibus: *Non oportere*
eos suâ oratione ad pugnam
incitari, inquit. Veterem enim
ipsorum virtutem, multaque
præclara facinora jam sæpe-
numera edita magno satis inci-
tamento ipsis esse: id modo ro-
gare, ut prout quisque eorum
alicui turmæ, alæ, agmini,
aut phalangi præfectus esset,
ita suos milites cohortaretur,
non jam illos pro Cælesyriâ,
aut Phœnice, neque pro Æ-
gypto, ut prioribus præliis,
pugnatorios, sed pro universâ
Asiâ: illoque conflictu decer-
nendum esse quosnam regnare
oporteat. Non igitur illos mul-
tis verbis ad fortitudinem ex-
citandos esse, quibus virtus illa
genuina propriaque sit: mo-
nenados tantum, ut unusquis-
que eas quibus præest inter pu-
gnam.

8. ἀλλου] in prædictam aut inaccessibilem. Gronov.

11. πάλαι γάρ] Deditum hinc ante omnia esse & virtute sua impetator. Ita πάλαι
 ante nota loc. 39. 6.

14. ἐξορκίστην] Oratio est iocunda ἐξορκισμός. Gronov.

est. Neque vero rectā viā ab Euphrate movens Babylonem contendit, quod alia via ad exercitum ducendum commodior, plus pabuli equis suppeditaret, aliaque necessaria ex eā regione sumi possunt, neque aestus tantopere gradientes torreret. In itinere exploratores nonnulli longius ab exercitu Darii speculatum digressi, capti significaverunt Darium ad Tigrim fluvium confedisse, & Alexandrum transitu prohibiturum, multoque majores copias habere, quam quibuscum in Ciliciā pugnārat. Quo cognito, Alexander confestim ad Tigrim contendit. Quo postquam venit, neque Darium ipsum offendit, neque praesidium ullum a Dario relictum: itaque flumen transit, atque quidem ob cursus rapiditatem, nemine tamen prohibente. Ibi nonnihil quietis exercitui dedit. Per (a) id tempus ingens lunæ defectio fuit. Alexander lunæ, soli, ac terræ, à quibus eclipses fieri dicuntur, sacrificium fecit. Aristandro visum est, felicem ac faustum successum Alexandro & Macedonibus per lunæ defectum portendi, praeliumque eo ipso mense committendum esse; & sacrificia ipsa victo-

(a) Curt. 4, 10, 1.

7. στρατὸν πολὺ μείζονα] Curt. 4, 9, 3. quanto dimidio ferme major esset exercitus, quam in Cilicia fuerat.

8. ἀπολείπει] In Opt. est ἀπαλείπει. Gronov.

δι' αὐτὰ τὰ μὲν] Curt. 4, 9, 16. a celeritate, quæ desinit, Tigri potius est indicium: quia Persica lingua Tigrim sagittam adpellant.

6 Οὐκ εὐλαίαν δὲ ἐπὶ Βαβυλῶνος ἦγεν, ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ὁρμηθεὶς· ὅτι τὴν ἐτέραν ἰόντι, εὐπορώτερα τὰ ξύμπαντα τῷ στρατῷ ἦν, καὶ χιλὰς τοῖς ἵπποις, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐκ τῆς χώρας λαμβάνειν· καὶ τὸ καῦμα οὐχ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιφλέγον. Ἀλόντες δὲ τινὲς κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν ἀπὸ τοῦ Δαριῶν στρατεύματος κατασκοπῆς ἕνεκα ἀπεσπασμένοι, ἐξήγγειλαν ὅτι Δαρῖος ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ κάθηται, ἐγνωκὼς εἶργειν Ἀλέξανδρον εἰ διαβαίνει· καὶ εἶναι αὐτῷ στρατὸν πολὺ μείζονα ἢ ξὺν ᾧ ἐν Κιλικίᾳ ἐμάχετο. Ταῦτα Ἀλέξανδρος ἀκούσας, ᾗ σπουδῇ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Τίγρητα. Ὡς δὲ ἀφίκετο, οὔτε αὐτὸν Δαρῖον καταλαροβήκει, οὔτε τὴν Φυλακὴν ἣν τινες ἀπολείπει Δαρῖος, ἀλλὰ διαβαίνει τὸν ποταμόν, χαλεπὸς μὲν δι' ἐξύτητα τοῦ ποταμοῦ, αὐτὰν δὲ εἶργωντος. Ἐνταῦθα ἀναπαύει τὸν στρατὸν· καὶ τῆς σελήνης τὸ πολὺ ἐκλείπεις ἐγένετο. Καὶ Ἀλέξανδρος εἴθυσεν τῇ τε σελήνῃ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ γῇ, ὅταν τὸ ἔργον τοῦτο ἰολόγος εἶναι κατέχει. Καὶ ἰδοὺς Ἀριστάνδρῳ πρὸς Μακεδόνας καὶ Ἀλεξάνδρου εἶναι τῆς σελήνης τὸ πάθημα, καὶ ἐκείνου τοῦ μηνὸς ἔσεσθαι ἢ μάχην· καὶ ἐκ τῶν ἱερῶν, νίκην

νότον στρατεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος, ἤτοι
 ἀπὸ τῆς Ἀσσυρίας χώρας, ἐν ἀρι-
 στερῇ μὲν ἔχουσιν τὰ Σογδιανῶν ὄρη,
 ἐν δεξιᾷ δὲ αὐτὸν τὴν Τίγρητα.
 Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς διαβά-
 σεως, οἱ πρόδρομοι αὐτοῦ ἐξαγ-
 γέλλουσιν, ὅτι ἱππεῖς οὗτοι πο-
 λάμιοι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ φαίνονται.
 οἱ δὲ, οὐκ ἔχουσιν εὐνοῖαν. Συν-
 τήξας οὖν τὴν ἑρατὴν προχώρα-
 ῖς ἐς μέγλην, καὶ ἄλλοι αὐτῶν
 πρόδρομον προσελάσαντες, ἀκρι-
 βέστερον οὗτοι κατιδόντες, ἔφατ-
 κεν δοκεῖν εἶναι σφίσι τοὺς ἱππεῖς
 οὐ πλείους ἢ χιλίους.

VIII. Αναλαβὼν οὖν τῇ τε
 βασιλικῇ ἵππῳ, καὶ τῶν ἑταίρων
 μέγαν, καὶ τῶν προδρόμων τοὺς Παιό-
 νας, ἤλαυνε σπουδῇ, τὴν δὲ ἄλλην
 ἑρατὴν βίαν ἐπεσθαι ἐκέλευσεν.
 Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππεῖς κατιδόν-
 τες τοῦ ἀπὸ Ἀλεξάνδρου ὄξεως
 ἐπὶθρονοῦνται, ἔφαιγον ἀπὸ κράτος.
 Καὶ Ἀλέξανδρος δίκαιον ἐνέκειτο,
 καὶ εἰ μὲν πολλοὶ ἀπέφυγον, τοὺς
 δὲ τῶας καὶ ἐπίπτευσαν, ὅσοις οἱ
 ἱππεῖς ἐν τῇ φυγῇ ἔκαρπον· τοὺς δὲ
 αὐτὸς ζώοντας αὐτοῖς ἱπποῖς ἔλαβον·
 καὶ πέρα τοῦτον ἔμαθον, ὅτι οὐ
 σέπτεσσι Δαρίῳ ἐν δυνάμει πολ-
 λῇ. Βεβουλημένον γὰρ Δαρίῳ ἦν- 4

riam Alexandro promittere. Motis itaque castris à Tigri per Assyriam exercitum duxit, à sinistrâ habens Sogdianorum montes, à dextrâ Tigrim. Quarto deinde post transitum die antecursores renuntiant, hostilem equitatum in campis cerni: quantus autem eorum numerus esset, colligi non posse. Instructo igitur exercitu ad pugnam procedit: quum alii rursus ex præcursoribus incitatis equis accurrentes re certius compertâ, (a) equites ab se visos non ultra mille esse affirmabant.

VIII. Quo audito, confestim assumptâ turmâ regiâ, & amicorum aliâ, & antecursoribus Pæonibus, in eos fertur, reliquo exercitu lento gradu sequi iusso. Persarum equites Alexandrum acriter in sese ruentem conspicati, fugam arripiunt. Alexander fugientium terga premit, & multi quidem incolumes evasere, nonnulli occisi sunt, quos equi in fugâ deficiebant; alii una cum equis vivi in potestatem venere: ex quibus cognovit, Darium cum ingenti exercitu non procul inde abesse. Venerant enim auxilio 2
 (u) Cap. 4, 10, 10. ad

11. Ἀσσυρίας χώρας] Probat Gronovius conjecturam Freinsheimii ad Curtium 4. 9, 8. hanc esse Ἀσσυρίαν χώραν, quæ ab Strabone dicatur τοῖς περὶ Ἀρβυλα τόποις ἵμερος εἶναι. Unde & Stephanus: Νῦν περὶ τῆς Ἀσσυρίας, ἢ ἐκ τῆς Νῦν Σαμάριας αὐτὴ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ.

Σογδιανῶν] Αἱ. Γερδασίαν vel Γερδανῶν, al. Σοσιανῶν aut Κασσιανῶν. De quibus Gronovius.

CAP. VIII. 2. ἀπὸ κράτος] effuso cursu.

victricem viderentur. Harum itaque cogitationum causa, Alexandrum laudandum censeo, nihiloque secius ob tam manifestam animi altitudinem.

XI. Darius vero ejusque exercitus, quemadmodum initio aciem instruxerat, (a) ita totam noctem stetit. Neque enim castra accurate munierat, simulque metuebat ne hostes noctu impetum facerent. Et sane longa illa in armis mora, siquid aliud, Persarum rebus tum temporis damno fuit, & metus qui ante magnum aliquod praelium oriri solet, neque is quidem repentinus, sed qui multo ante tempore animos multorum infederat ac penitus subjugarat. Instruxerat autem exercitum Darius hoc modo: descriptio enim aciei post pugnam reperta est, ut tradit Aristobulus. Sinistrum cornu Bactriani equites te-

ἐν νυκτὶ, μὴ ὅτι πταίσασιν, ἀλλὰ καὶ εἰμὴ παρὰ πολὺ νικῆσας Φαίκοιντο. Τοῦτον τε τῶν λογισμῶν ἕνεκα ἔπαυσεν Ἀλέξανδρον, καὶ τοῦ ἐς τὸ φανερὸν ὑπερόγκου, οὐ μείων.

XI. Δαρεῖος δὲ καὶ ὁ ξὺν Δαρείῳ στρατὸς, οὕτως ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐτάξαντο, ἔμειναν τῆς νυκτὸς ξυντεταγμένοι· ὅτι οὔτε στρατόπεδον αὐτοῖς περιεβέβλητο ἀκριβές, καὶ ἅμα ἐφοβοῦντο μὴ σφίσι νύκτωρ ἐπιβοῶντο οἱ πολέμιοι. Καὶ εἴπερ τι ἄλλο, καὶ τοῦτο ἐκάκωσε τοῖς Πέρσαις ἐν τῷ τότε τὰ πράγματα, ἢ εἰς οἷς ἡ ξὺν τοῖς ἢ πολλῇ ὁπλῳ, καὶ τὸ δέος, ὃ, τι περ Φιλεῖ πρὸ τῶν μεγάλων κινδύνων γίνεσθαι, οὐκ ἐκ τοῦ παραυτίκα σχεδιασθῆν, ἀλλ' ἐν πολλοῖς πολλῷ χρόνῳ μελετηθῆν τε, καὶ τὰς γνώμας αὐτῶν δουλοπάμενον. Ἐτάχθη δὲ αὐτῇ ἡ στρατὸς οὕτως· ἐλάλῃ γὰρ ὕστερον ἡ τάξις, ἣν τίνα ἔταξε Δαρεῖος, γεγραμμένη, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος. Τὸ μὲν εὐάνυμον αὐτοῦ κέρας οἱ τε Βάκτριαι

(a) Curt. 4, 13, 11.

CAP. XI. 2. ὃ, τι περ Φιλεῖ] Hæc verba quasi in parenthesis sunt legenda; continent enim generalem sententiam, neque ad solos Persas pertinent. Similiter Curtius 3, 8, 20, ut solet fieri, quæm ætæ discriminis tempus adveniat. Cætera autem verba de solo Persarum metu sunt intelligenda. Et quanquam Gronovius paulo post verbum πολλῷ, volentibus ita vetustis codicibus, exulare jubet: tamen, etiam illo ejecto, nihilominus hæc de possunt & debent de solis Persis accipi, non de omnibus aliis.

τὰς γνώμας αὐτῶν δουλοπάμενον] Tanta vis est timoris vehementis, ut, quorum animos occupavit, eos legnes inutilesque ad pugnam reddat, cogatque ipsos jam victos se agnosceret, antequam vincantur. Elegans hac de re existat disputatio apud Xenoph. Cyrop. lib. 3. p. 53. l. 33. οἷς ἂν τι, ἴαν ὁ Τυγρῆας, μάλα καταδουλοῦσθαι ἀνθρώπους τῷ ἰσχυρῷ φόβῳ; Ergone ταὐτά quidquam existimas, inquit Τυγρῆας, vehemente metu magis homines ferocem in modum demissos reddere? Nam ignores eos, qui ferro caduntur, quod supplicii genus gravissimum existimatur, tamen adversus eosdem pugnare velle? At quos metuant homines admodum, eos ne quidem bonigno alloquantes audant intueri.

ἰππεὺς εἶναι, καὶ ἐν ταύταις Ἀλῆαι,
καὶ Ἀραχόται· ἐπὶ δὲ ταύταις Πέρ-
σαι ἐτετεύχετο, ἰππεὺς τε ἑαυτοῦ καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἀσπασσάμενοι, καὶ Σούσιοι
ἐπὶ Πέρσας, ἐπὶ δὲ Σουσίους Ἰα-
δίοι. Αὕτη μὲν ἡ τοῦ ἐναντίου
πίσης, ἔσπε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πά-
σης Φάλαγγος, τάξις ἦν. Κατὰ δὲ 5
τὸ δεξιὸν, οἳ τε ἐκ πόλεως Συρίας,
καὶ οἱ ἐκ τῆς μέσης τῆς ποταμῶν
ἐτετεύχετο· καὶ Μῆδοι ἔτι κατὰ τὸ
δεξιόν· ἐπὶ δὲ, Περσῶν καὶ Σάκων
ἐπὶ δὲ Τάκων καὶ Τριάνων· ἐπὶ
δὲ, Ἀλβάνοι καὶ Σακεῖνοι· οὗτοι
μὲν ἔσπε ἐπὶ τὸ μέσον τῆς πάσης
Φάλαγγος. Κατὰ τὰ μέσην δὲ, ὅσα 6
ἦ βασιλεὺς Δαρείος, οἳ τε συγγε-
νῆσιν βασιλείᾳ ἐτετεύχετο, καὶ
οἱ μελοφόροι Πέρται, καὶ Ἰνδοί,
καὶ Εἰρες οἱ ἀνάπαικτοι καλοῦμε-
ται, καὶ οἱ Μάρδοι ποτόται. Οἷοι 7
δὲ, καὶ Βαβυλωνίαι, καὶ οἱ πρὸς τῇ
ἐρυθρῇ θαλάσσῃ, καὶ Σιτακνοί, ἐς
βάθος ἐπετεταγμένοι ἦσαν. Προ- 8
τετεύχετο δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐναντίου,
κατὰ τὸ δεξιὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἳ
τε Σαῖται ἰππεῖς, καὶ Βαντριάων
ἐς χιλῶν, καὶ ἄρματα δρεπανη-
φόροι ἑκατόν. Οἱ δὲ ἐλέφαντες ἕσθ- 9
σαν κατὰ τὴν Δαρείου ἰλιν τὴν βα-

nebant, & cum his (a) Dae
& Arachoti; post hos, Persae
equites simul ac pedites per-
misti: proximi Persis Susii.
Susios Cadusii sequebantur.
Et hic quidem sinistri cornu
ordo erat usque ad medium
totius phalangis. Dextrum
cornu Colesyrrii, & qui in-
ter duo flumina incolunt,
turbantur. His Medi adjun-
cti erant: deinde Parthi ac
Saces: secundum hos Topiri
atque Hyrcani: his proximi
Albani & Saceni: & hi
quidem usque ad mediam
phalangem pertinebant. Ad
medium vero, ubi Darius
erat, ejus cognati collocati
erant, & Persae melophori,
Indique, & Cares anaspasti
vocati, ac Mardi sagittarii.
Uxi vero & Babylonii, au-
rubri maris accolae, & Si-
taciini post hos constituti
erant. Ante sinistrum porro
cornu, contra dextrum A-
lexandri, stabant equites
Scythae, & Bactriani circi-
ter mille, ac currus falcati
centum. Elephantum circa re-
giam Darii turmam, & cur-
rus quinquaginta. Ante dex-
trum cornu Armenii equi-

(a) Curt. 4, 12, 6.

109

6. οἳ τε συγγενῆς] Hoc nomen primo quidem consanguineis Regis, quibus
proprie competeat, deinde vero etiam aliis honoris & dignitatis causa tributum
fuisse, Freinshemius ad Curtium 3, 3, 7. & Blanckardus ad hunc locum de-
monstrant. Vide infra 7, 11, 10.

μελοφόροι] Numerabantur hi inter satellites regis Persarum, sic dicti, quod ma-
lum praeferrent in hastis, Athen. lib. 12.

7. ἐς βάθος] Βάθος aciei quid sit, dictum supra 1, 2, 6.

9. κατὰ τὴν Δαρείου ἰλιν] Gronovio hic locus suspectus est, & Alexandri potius
quam Darii turma videtur intelligenda, non sine probabilitate, cum cap. seq.
5. regis Alexandri turma dicantur oppositi fuisse curribus, qui nec hic κατὰ τὴν
ἰλιν ἀντιπρὸς τὴν τὴν ἰλιν sterile perhibentur.

tes & Cappadoces, currus-
que falcati quinquaginta.
Græci autem mercenarii u-
trinque Darium & Persas ei
adstantes cingebant, pha-
langi Macedonum oppositi,
ut qui soli virtute pares illis
essent. Alexandri (a) autem
acies ita instructa fuit. Dex-
trum cornu tuebatur equi-
tatus amicorum, ex quo
priori loco collocata turma
regia, cui Clitus Dropidæ
filius præerat. Huic adjuncta
erat Glauciæ turma: prox-
ima huic, Aristonis: inde,
Sopolidis Hermodori filii:
post hanc Heracliti Anti-
ochi F. ab hac Demetrii Al-
thæmenis filii: hanc seque-
batur Meleagri: ultima ve-
ro regiarum turmarum, illa
cui Hegelochus Hippostrati
F. præfectus erat. Universo
autem equitatu amicorum
Philotas Parmenionis F. præ-
erat. At phalangi Macedo-
nicæ, quæ equitibus con-
iuncta erat, proxime statu-
tum est agema scutatorum,
& ab hoc alii scutati, quo-
rum dux erat Nicanor Par-
menionis F. Huic proximum
erat agmen Cœni Polemo-
cratis F. deinde Perdiccæ
Orontis F. mox Meleagri
Neoptolemi F. deinde Po-

(a) Curt. 4, 13, 26.

συλικῶν, καὶ ἄρματα ἐς πεντήκοντα.
Τοῦ δὲ δεξιῦ οἱ τε Ἀρμενίων καὶ
Καππαδοκῶν ἱππεῖς προτετάχα-
το, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα πεν-
10 τήκοντα. Οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ μισθο-
φόροι παρὰ Δαρεῖον τε αὐτὸν ἐκατέ-
ραθεν, καὶ τοὺς ἄρμα αὐτῷ Πέρσας,
κατὰ τὴν Φάλαγγα αὐτῇ τῶν
Μακεδόνων, ὡς μόνον δὴ ἀντιῆσαν
τῇ Φάλαγγι, ἐτάχθησαν. Ἀλεξ-
11 ἱάνδρῳ δὲ ἡ στρατιὰ ἐκοιμήθη ὡδε. Τὸ
μὲν δεξιὸν αὐτῷ εἶχαν τῶν ἱππέων οἱ
ἐταῖροι, ὧν προτέτακτο ἡ Ἴλη ἡ βα-
συλική, ἥς Κλεῖτος ὁ Δρωπίδου
12 ἐπὶ ἀρχηγὸς ἦν. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ, ἡ Γλαυ-
κίου Ἴλη· ἐχομένη δ' αὐτῆς, ἡ τοῦ
Ἀρίσαντος· ἐπὶ δὲ ἡ Σωπόλιδος τοῦ
Ἑρμοδώρου· ἐπὶ δὲ, Ἡρακλείτου
τοῦ Ἀντιόχου· ἐπὶ ταύτῃ δὲ, ἡ Δη-
μητρίου τοῦ Ἀλθαιμένου· ταύτης
δὲ ἐχομένη, ἡ Μελέαγρου· τελευ-
ταία δὲ τῶν βασιλικῶν ἱλῶν, ἥς Ἡ-
γέλοχος ὁ Ἱπποστράτου ἐπὶ ἀρχηγὸς ἦν.
13 Ἐν μέσῳ δὲ τῆς ἵππου τῶν ἐταί-
ρων Φιλότας ἦρχεν ὁ Παρμενίωνος.
14 Τῆς δὲ Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων
ἐχόμενον τῶν ἱππέων πρῶτον τὸ ἄ-
γημα ἐτέτακτο τῶν ὑπαγχιῶν,
καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ ἄλλοι ὑπαγχιῶν·
ἠγείτο δὲ αὐτῶν Νικάνωρ ὁ Παρμε-
15 νίωνος· τούτων δὲ ἐχομένη ἡ Κοῖνου
τοῦ Πολέμοκράτους, τάξις ἦν· με-
τὰ

10. ὡς μόνον δὴ ἀντιῆσαν] *Per Macedonia phalangi acies*, Curt. 3, 9, 2.

14. Τῆς δὲ Φάλαγγος] *De phalange, sive in phalange autem Macedonum conjun-
ctum equitibus primum statutum erat agema scutatorum*. Nempe a dextra parte
aciei locati erant equites. His ad sinistram juncta erat phalanx. Sed in phalan-
ge primo loco stabat & equitibus proximum erat agema scutatorum. Sic paulo
ante 11. genitivus usurpatur ἀντιῆσαντο, ex quibus priori loco collocata erat.

citu cernerent, retorsum
 conversi barbaros excipe-
 rent, ita sese flectentes, ut
 & laxare & coartare phalan-
 gem, si necessitas aliqua id
 postularet, possent. Ad dex- 3
 trum quidem cornu proxi-
 ma regia turma collocata
 erat Agrianum pars altera,
 quos Attalus ducebat. Post
 hos Macedones sagittarii,
 quibus praeerat Briso. Sagit-
 tarius adjuncti erant il quos
 veteranos externos nomi- 4
 nant, quorum dux erat Cle-
 auder. Ante Agrianas positi
 erant equites antecursores
 & Paeones, quos Arctes at-
 que Aristo ducebant. Uni-
 versis autem praestituti erant
 equites mercenarii, Menida 5
 duce. Regiae autem turmae
 aliisque auxiliis praeposita e-
 rat Agrianum & sagittario-
 rum pars altera, & jaculato-
 res quibus Balacrus praeerat,
 adversus currus falcatos dis-

εἰς τὸ ἐμπέδον δεχέσθαι τοὺς βαρ-
 βάρους· εἰ ἐπικαμπῆν δὲ, αἰτοῦ
 ἀνέγκη κατελαμπάνει, ἢ ἀναπτύ-
 ξαι ἢ ἐσυγκλίσειν τὴν φάλαγγα.
 Κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν κέρατ' ἐχόμενοι
 τῆς βασιλικῆς Ἰλῆς τῶν Ἀγριάνων
 ἐτάχθησαν οἱ ἡμίτεροι, ὧν ἡγεῖτο
 Ἀττάλῃς, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ Μα-
 κεδόνες οἱ τοξόται, ὧν ἑρστὸν ἦρχε
 Ἀρχαῖος· δεξιῶν τοξοτῶν, οἱ ἀρχαῖοι
 καλούμενοι ξῖνοι, καὶ ἔρχοντο
 τῶν Κλέανδρος. Προετάχθησαν δὲ
 τῶν τε Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν
 οἵ τε πρόδρομοι ἵππεῖς καὶ οἱ Πάο-
 νες, ὧν Ἀρέτης καὶ Ἀρίστων ἡγού-
 ντο. Εὐμπέδοντα δὲ προτεταγμένοι
 ἦσαν οἱ μισθοφόροι ἵππεῖς, ὧν Μεν-
 νίδας ἦρχε. Τῆς δὲ βασιλικῆς Ἰλῆς
 καὶ τῶν ἑλλάνων ἐταίρων προτεταγ-
 μένοι ἦσαν τῶν τε Ἀγριάνων καὶ
 τῶν τοξοτῶν οἱ ἡμίτεροι, καὶ οἱ
 Βαλάκρου ἀκοντισαί· οὗτοι κατὰ
 ἄρματα δρεπανηφόρα ἐτετάχοντο.
 Με-

εἰ ἐπικαμπῆν] Turbavit hanc descriptae aciei partem confusa & depravata ver-
 borum interpretatio. Equidem delendum arbitror post phalanga punctum, &
 εἰ ἐπικαμπῆν non minus hic in dextro cornu conjungantur, quam paulo inferius
 in sinistro 7. εἰ ἐπικαμπῆν αὖτε τοὺς θύμους ἐτετάχοντο. Idque exigit ipse rerum ordo
 & natura. Expedita namque superiori capite fronte acciei Macedonica, jam hos
 capite porro enarratur primo quidem qua ratione terga suorum Alexander ma-
 nerit; deinde quomodo etiam ceteras (subsidiis firmatis, non recta fronte, sed a
 latere positis, ut, si hostis circumvenire aciem tentasset, parata pugna foret, cum
 Curtius loquitur 4, 13, 30 id quod Arrianus εἰς ἐπικαμπῆν dicit ad inflexionem,
 i. e. ut in latera converterentur, hostemque non a fronte sed a latere sese offe-
 rentem vel laxata acie adorirentur, vel condensata exciperent irrudentem, id
 quod est ἢ ἀναπτύξαι ἢ ἐσυγκλίσειν τὴν φάλαγγα. Totum ergo locum ita verte-
 rit: *Ad inflexionem autem, sicuti necessitas cogeret vel explicare vel coartare pha-
 langem, juxta dextrum quidem cornu proxima regia turma collocata erat Sc. Hac
 eam turma priorem locum in dextro cornu tenebat cap. 11, 11. Unde qui ha-
 tus dextri cornu tuebantur, huic turmae proximi steterint necesse est. Huic
 membris narrationis vide quam apte alteram respondeat 7. Juxta locum veni-
 entium ad inflexionem Thraciae collocati erant*

3 ἀρχαῖοι καλούμενοι ξῖνοι] Agmina τῶν ξίνων distinguebantur in priores, qui
 ex Macedonia cum rege veniunt, & novellios nunc adscitos, Græcos.

διωξας δὲ καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν πα- 6
 ρύεσθαι, οἱ περὶ αὐτοὺς οἱ πο-
 λέμοι τὸ κέρως σφῶν, ἐς πλα-
 γίους ἐμβάλλειν αὐτοὺς ἐπικέμ-
 ψαντας. Τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ
 κέρως οὕτως ἐτέτακτο Ἀλεξάνδρῳ.
 Κατὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, ἐς ἐπικαμ- 7
 πῶν, οἱ τε Θράκες ἐτετάχοντο, ὡς
 ἦν Σιτάλκης. Καὶ ἐπὶ τοῦτο
 οἱ ἑσπερίοι ἱππεῖς, ὡς ἦρχε Κρί-
 στος. Ἐπὶ δὲ οἱ Ὀδρύσαι ἱππεῖς,
 ὡς ἦν Ἀγῶν ὁ Τυρίμμος.
 Περὶ αὐτῶν δὲ ταύτην προετίχθη ἡ 8
 ἱστορία ἱππικῆς ἢ τῆς μεθοφόρου, ὡς
 Ἀνδρόμαχος ὁ Ἱερόνιος ἦρχεν. Ἐπὶ
 δὲ τοῖς σκευοφόροις, οἱ ἀπὸ Θράκης
 παλαιοὶ ἐφυλασσὶν ἐτίχθησαν. Ἡ 9
 πᾶσα δὲ στρατιὰ Ἀλεξάνδρου, ἱπ-
 πεῖς μὲν ἐς ἑπταμισχιλίους, πεζοὶ
 δὲ ἀμφὶ τὰς τέσσαρας μυριάδας.

XIII. Ὡς δὲ ὁμοῦ ἦδη τὰ στρα- 1
 τῶν ἐγγύς τε, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, οἱ τε μεθοφό-
 ροι Πέρσαι, καὶ Ἰνδοί, καὶ Ἀλβαν-
 οὶ, καὶ Κᾶρες οἱ ἀνάσποντοι, καὶ οἱ
 Μάδα ταξῆται κατ' αὐτὸν Ἀλέξ-
 ανδρὸν τεταγμένοι καὶ τὴν Ἰλνὴν τὴν
 βασιλικήν. Ἦν δὲ ἐπὶ τὸ δε- 2
 ξίον τὸ αὐτοῦ Ἀλέξανδρος μάλ-
 λον, καὶ οἱ Πέρσαι ἑντιπαρήγον,

positi. Porro Menidæ & iis
 quos circa se habebat, impe-
 ratum est, ut si hostes cornu
 suum circumequitarent, ex
 transverso in eos irrumperent.
 Et hæc quidem in dextro cor-
 nu ita sunt ab Alexandro con-
 stituta. Ad lævum vero cornu
 reflexâ acie Thraces collocati
 sunt, quos ducebat Sitalces.
 Post hos equites auxiliares,
 quibus præerat Cœranus. Ab
 his Odrysæ equites, ductore
 Agathone Tyrimmæ filio. U-
 niversis autem hac parte præ-
 positi sunt equites exteri mer-
 cenarii, quibus præfectus erat
 (a) Andromachus Hieronis F.
 Impedimentis Thracum pe-
 ditatus præsidio positus est.
 Erat autem totus Alexandri
 exercitus, equites ad septem
 millia, pedites circiter XLII.

XIII. Postquam vero jam
 propiores inter se exercitus
 facti sunt, videbatur Darius,
 & qui circa illum erant, me-
 lophori Persæ, Indi, Albani,
 Cares anaspasti, & Mardi sa-
 gittarii adversus ipsum Alex-
 andrum turmamque regiam
 sese opposuisse. Alexander
 magis versus dextrum cornu
 aciem ducit. Persæ contra

(a) Curt. 4, 13, 35.

pro-

ἐς ἐπικέμψαντας] in latus se floccientes.

CAP. XIII. 2. Ἦν δὲ] Ducebat autem Alexander magis versus dextram sui par-
 tem, sive, ut Curtius loquitur, agmen obliquum incedere jubebat, idque pro-
 pterea, ut locum, in quo munices ferreos defoderat Darius, circumiret, & Da-
 rius, qui lævum cornu tuebatur, occurreret, Curt. 4, 15, 1. Et Persæ contra pro-
 pterea aciem, (Curt. 4, 15, 2. Darius quoque eodem suum agmen obvertit.)
 excedentes præsidium aciem Macedonum in sinistram suam (Persarum) cornu. Quid sit
 ἑντιπαρήγον vide supra 2, 2, 7. Ἀντιπαρήγον est eo procedere, quo hostes progres-
 σονται, seseque iis opponere, Polyb. lib. 1. cap. 77. init. Conf. infra 5, 20, 5.

procedunt, ad sinistrum cornu phalangem circumducentes. Jamque fere Scytharum equitatus eos qui Alexandri agmini præstituti erant attigerat, Alexander tamen nihilominus in dextrum cornu ducebat, jamque propemodum ad eum locum pervenerat, quem Persæ adæquaverant: quum Darius metuens ne Macedonibus ad loca non plana progressis, currus falcati inutiles sibi fierent, jubet ut qui ante sinistrum latus positi erant, dextrum cornu circumequissent, qua Alexander suos ducebat, ne producendi longius cornu Alexandro facultas esset. Quo facto Alexander equites mercenarios, quos Menidas ducebat, invadere eos jubet. Sed quum Scytharum equites, & qui ex Bactrianis Scythis conjuncti erant, ex adverso acriter in eos invementes extunderent illos paucos ipsi multo plures, Alexander Aretam cum Pæonibus & exteris in Scythas invehī imperat. Et barbari quidem pedem retulerunt: Bactrii alii Pæonibus atque exteris propinqui, (a) suos in fugam versus ad pugnam retrahunt. commissioque ibi equestri præ-

(a) Copt. 4, 15, 18.

ὑπερφαλαγγούντες ἐς πολὺ ἐπὶ
3 τῇ σφῶν εὐκυνίῃ. Ἦδη τε αἱ τῶν
Σκυθῶν ἱππεῖς παρῖππεύοντες ἤ-
πταντο τῶν προτεταγμένων τῆς
'Αλεξάνδρου τάξεως· καὶ Ἀλέξ-
ανδρος ἔτι ὅμως ἤγεν ἐπὶ δόρυ, καὶ
ἐγγὺς ἦν τοῦ ἐξαλλάττειν τὸν ἐν-
δοπεποιημένον πρὸς τῶν Περσῶν
4 χώρον. Ἐνθα δὴ δέσας Δαρεῖος,
μὴ προχωρησάντων ἐς τὰ οὐχ ὀμα-
λὰ τῶν Μακεδόνων ἀχρεῖα σφίσι
γένηται τὰ ἄρματα, κελεύει τοὺς
προτεταγμένους τοῦ εὐκυνίου πε-
ριῖππεύειν τὸ κέρας τὸ δεξιὸν, ἥ
'Αλέξανδρος ἤγε, τοῦ μηκέτι προ-
σωτέρω αὐτοὺς ἐξάγειν τὸ κέρας.
5 Τούτου δὲ γενομένου, Ἀλέξαν-
δρος ἐμβάλλειν κελεύει ἐς αὐτοὺς,
τοὺς μισθοφόρους ἱππέας, ὃν ἤ-
γχιτο Μενίδας· ἀντεκδραμέντες δὲ
ἐπ' αὐτοὺς οἱ τε Σκύθαι ἱππεῖς καὶ
τῶν Βακτρίων οἱ ξυντεταγμένοι
τοῖς Σκύθαις, ἐκθλίβουσιν ὀλίγους
6 ὄντας πολλῇ πλείονες. Ἀλέξαν-
δρος δὲ τοὺς περὶ Ἀρέταν τε Παιό-
νας καὶ τοὺς ξένους ἐμβαλεῖν τοῖς
Σκύθαις ἐκέλευσε· καὶ ἐκκλίνουσιν
7 οἱ βάρβαροι. Βάκτριοι δὲ οἱ ἄλλοι
πελάσαντες τοῖς Παιόσι τε καὶ ξέ-
νοις, τοὺς τε σφῶν φεύγοντας ἤδη
ἀνέτρεψαν ἐς τὴν μάχην, καὶ τὴν
ἱπ-

ἐς πολὺ] In Opt. πολὺ. Gronov.

3. ἐγγὺς ἦν τῇ ἐξαλλάττειν] ac jam prope erat, ut locum excederet, quem Persæ παρασκευάζοντες. Facius.

ἐπὶ δόρυ] ad hastam, i. e. dextram versus. Vid. not. 1, 6, 12.

5. ἐκθλίβουσιν] Ita edidit Gronovius. cum in aliis hoc verbum plane deesset, in optimo autem codice legeretur ἐκθλίβουσιν, pro quo ipse minima mutatio ἐκθλίβουσιν, ut esset integra narratio.

ἰσχυροτέρων ἐκείνων καὶ ἰσχυρότερον καὶ 8
 ἔκπετον μὲν πλείονες τῶν Ἀλεξ-
 ἀνδρου, τῇ τε πλείονι τῶν βαρβάρων
 βιαζόμενοι, καὶ ὅτι αὐτοὶ τε
 οἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς ἀκρι-
 βότερον ἐς φυλακὴν πεφραγμένοι
 ἦσαν. Ἀλλὰ καὶ ὡς τάς τε προσ- 9
 βαλὰς αὐτῶν ἐδέχοντο οἱ Μακεδό-
 νες, καὶ βίῃ κατ' ἱλας προσπί-
 πτοντες ἐξείθουν ἐκ τῆς τάξεως. Καὶ 10
 ἐν ταύτῃ τὰ ἄρματα τὰ δρεπανη-
 φόρα ἀφῆκαν οἱ βάρβαροι κατ' αὐ-
 τὴν Ἀλεξάνδρου, ὡς ἀναταράξου-
 ντες αὐτῷ τὴν Φάλαγγα· καὶ ταύ-
 τη μάλα ἐψεύθησαν. Τὰ μὲν 11
 γὰρ εὖδ' ὡς προσεφέρετο, κατη-
 πύτισαν οἱ τε Ἀγριῆνες, καὶ οἱ
 ἑὸν Βαλῆακον ἀκοντίσαι, οἱ προτι-
 τεγμένοι τῆς ἵππου τῶν ἐταίρων
 τὰ δὲ τῶν ῥιπτήρων ἀντιλαμβανό-
 μενοι, τοὺς τε ἀναβάτας κατέ-
 σταν, καὶ τοὺς ἵππους περιέσμε-
 νοι ἔκοπτον· ἔτι δὲ καὶ ἀνέξεντες
 διὰ τάξιν διέσχον γὰρ, ὥστε 12
 παρήγγελτο αὐτοῖς, ἵνα προτί-
 πιπτε τὰ ἄρματα· καὶ ταύτη μά-
 λα ξυνέβη αὐτὰ σῶα· καὶ οἷς
 ἐτηλάθη, ἀβλαβεῖς διελθεῖν· ἀλλὰ 13
 καὶ ταύτων οἱ τε ἵπποκόμοι τῆς Ἀ-
 λεξάνδρου στρατιᾶς, καὶ οἱ ὑπασπι-
 ραὶ οἱ βασιλικοὶ ἐκρέτησαν.

lio complures ab Alexandri
 partibus cadunt, tum quod
 multitudine barbarorum pre-
 merentur, tum etiam quod
 Scythæ & eorum equi tutiori-
 bus armis muniti essent. Sed
 vel ita Macedones eorum im-
 petum sustinebant, & in tur-
 mas regias magnâ vi inve-
 cti earum ordines turbant.
 Barbari contra currus falca-
 tos adversus Alexandrum im-
 mittunt, eo consilio ut pha-
 langem disturbarent: quâ in
 re maxime spe suâ frustrati
 sunt. Statim enim atque cur-
 rus emittebantur, (a) partim
 Agrianes eos telis excipie-
 bant, simulque jaculatores
 quibus Balacrus præerat, ami-
 corum equitatu præstituti;
 partim loris comprehensis,
 fessores è curribus deturbati,
 equique circumventi ac cæsi
 sunt. Nonnulli etiam per me-
 dios ordines pervaserunt. La-
 xabant enim se, prout impe-
 ratum erat, eâ parte quâ cur-
 rus impetum facerent: atque
 ita factum est, ut & currus
 salvi, per illos etiam in quos
 ferebantur salvos pervade-
 rent. Cæterum etiam hos ma-
 gistri equitatus Alexandri,
 & scutati regii in suam pote-
 statem redegerunt.

(a) Cap. 4, 15, 3. & 14.

XIV.

9. κατ' ἱλας προσπίπτοντες] Vnde annon præstet vertere, & turmatim magna
 vi invelli. Sane turmaz regie non magis sunt Scythæ & Bactrii, quam Pæones
 & mercenarii equites Alexandri. Eadem constructio 5, 15, 3. κατ' ἱλας ὑμβά-
 νει, ubi venit Vulcanius turmatim. Gronov.

10. ἀφῆκαν] Opt. ἔρριπεν. Idem.

12. αὐτὰ σῶα] scribe ex optimo αὐτὰ τε σῶα. Idem.

13. ἵπποκόμοι] equisones, equorum curatores, magistri. Infra 4, 13, 2.

XIV. Postquam vero Darius universam phalangem admovit, (a) Alexander Aretam in eos immitit, qui ad dextrum suum cornu equitatum circumveniendi animo ducebant: ipse interea suos in cornu agebat. Cæterum ut vidit equites, qui suis jam ad dextrum cornu in fugam inclinatis auxilio erant, priores phalangis barbarorum ordines nonnihil rupisse, eo repente conversus qua abruptio patebat, cuneatâ acie, ex equitatu amicorum & phalange quæ eo loco constituta erat, factâ, concitato cursu ingentique clamore sublato in Darium ipsum fertur. Atque exiguo quidem tempore manu pugnatum est: quum vero equites qui circa Alexandrum erant, atque adeo ipse Alexander magnâ vi premerent, gravissimisque ictibus atque hastis Persarum ora ferirent, & Macedonum phalanx conferta ac sarissis horrida in eos irrueret, omniaque Dario, (cujus animum jam multo ante Alexandri metus ac terror infederat) deplorata

(a) *Cass. 4, 15, 13.*

CAP. XIV. 1. ἐς κύκλωσιν] Cycloſis est, quando hostes veluti circulo quodam positi militis includuntur. Livius lib. 31. c. 21. *Circumvenire a cornibus, & amplecti hostium aciem* (quod multitudini adversus paucos facile videbatur) cuncti sunt.

ἐπὶ κέρασιν] h. e. ita ut altitudo aciei esset major quam longitudo. Vid. annot. 2, 8, 3.

2. καλῶνται] Scribendum ex optimo codice κυκλωμένοις, vertendumque *circumvenientes*, qui contra circumvenientes dextram suorum cornu auxilio ierant. Particula *verō* ignoratur ab eodem præstantissimo exemplari. Gronov. Fugerit ergo *ἐκβαλόντων* auxilium ferre contra aliquem, quod 4. 16. 10. dicitur *ἐκβαλόντων* ἐπὶ τῇ φάλαγγι.

καὶ πάλαι φοβεῖσθαι] Opt. *πάλαι ἤδη φοβεῖσθαι*. Gronov.

XIV. Ὡς δὲ Δαρείος ἐπὶ ἤδη τὴν Φάλαγγα πᾶσαν, ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος Ἀρέταν μὲν κελεύει ἐμβάλεῖν τοῖς περιππεύουσιν τὸ κέρασιν σφῶν τὸ δεξιόν, ὡς ἐς κύκλωσιν· αὐτὸς δὲ τέως μὲν ἐπὶ κέρως τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἦγε. Τῶν δ' ἐκβληθέντων τοῖς καλουμένοις τὸ κέρασιν σφῶν τὸ δεξιόν, παρρηξάντων τὴν πρώτην Φάλαγγος τῶν βαρβάρων, ἐπιτρέψας κατὰ τὸ δόχον, καὶ ὡς περ ἐμβολὰς πορήσας τῆς τε ἵππου τῆς ἐταρκεῖς καὶ τῆς Φάλαγγος τῆς ταύτης τεταγμένης, ἦγε δρόμον τε καὶ ἀλαλαγμῶ ὡς ἐπὶ αὐτὸν Δαρίον. Καὶ χρόνον μὲν τινὰ ὀλίγον ἐν χρόνῳ ἡ μάχη ἐγένετο. Ὡς δὲ αὐτὸς ἵππεῖς οἱ ἀμφ' Ἀλέξανδρον καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος εὐρίσκει ἐπείκειντο, ὅστις μοῖς τε χράμεναι, καὶ τοῖς ξυστοῖς τὰ πρόσωπα τῶν Περσῶν κόπτοντες, ἡ τε Φάλαγξ ἡ Μακεδονικὴ πυκνὴ καὶ ταῖς σαρίσσαις πεφρικυῖα, ἐμβέβληκεν ἤδη αὐτοῖς, καὶ πάντα ὁμοῦ τὰ δεινὰ καὶ πάλαι φοβεῖσθαι ὅτι Δαρείον ἐφαίνετο, πρῶτος αὐτὸς ἐπὶ τρέψας ἔφευγεν· ἐφοβήθησαν δὲ καὶ

καὶ οἱ περιπτεῦντες τῶν Περσῶν
 κέρασ, ἐμβάλλοντων ἐς αὐτοὺς
 ἐπίσως τῶν ἀμφὶ Ἀρέταν. Ταύ- 5
 τή μὲν δὴ τῶν Περσῶν Φυγὴ καρ-
 πὴν ἦν· καὶ οἱ Μακεδόνες ἐφεπύ-
 ρου ἐφόνευον τοὺς Φεύγοντας.
 οἱ δὲ ἀμφὶ Σιμμίαν καὶ ἡ τούτου
 τάξις οὐκέτι συνεξορμήται Ἀλεξ-
 ἀνδρου τοῖς ἐγένοντο ἐς τὴν δίο-
 ξον, ἀλλ' ἐπισήσαντες τὴν Φά-
 λαγγα αὐτοῦ, ἠγωνίζοντο, ὅτι
 πλείονος τῶν Μακεδόνων πονεί-
 σαι ἠγγέλλετο. Καὶ ταύτῃ πα- 7
 ραγείσης αὐτοῖς τῆς τάξεως,
 κατὰ τὸ διόχου διεκπαίουσιν τῶν τε
 ἰπῶν τινὲς καὶ τῆς Περσικῆς ἵπ-
 που, ὡς ἐπὶ τὰ σκευοφόρα τῶν
 Μακεδόνων· καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖ καρ-
 πὴν ἐγένετο. Οἱ τε γὰρ Πέρσαι 8
 ἡσυχῶς προσέκειντο ἀνόπλοις τοῖς
 πολλοῖς, καὶ οὐ προσδοκῶσιν ἐπὶ
 ἑφᾶς διακτεῖσθαι τινὰς, δια-
 νόψαντες διπλὴν τὴν Φάλαγγα·
 καὶ οἱ ἀρχιμέλαιοι βάρβαροι, ἐμ- 9
 βάλλοντες τῶν Περσῶν, συνεπέ-
 λυντο καὶ αὐτοὶ τοῖς Μακεδόσιν ἐν
 ἡίρῃ. Τῶν δ' ἐπιτεταγμένων τῇ
 πρώτῃ Φάλαγγι οἱ ἠγεμόνες, ὁ-
 ξῶντες, τὸ γινόμενον, με-

viderentur, primus ipse terga
 vertit. Magno etiam terrore
 perculsi erant Persæ qui cor-
 ni circumequitabant, Areta
 (a) gravem in eos impetum
 faciente. Ingens hac parte
 Persarum fuga erat, & Mace-
 dones insequentes magnam
 fugientium stragem fecere.
 Simmias vero cum suo agmine
 non amplius Alexandrum Per-
 sarum terga prementem sequi
 poterat, sed phalangem sistens
 pugnabat: quoniam sinistrum
 Macedonum cornu laborare
 nuntiabatur. Eâ enim parte,
 rarefactâ nonnihil acie, quâ
 vacuum spatium ob laxatos
 ordines erat, Indorum non-
 nulli Persæque equites (b) ad
 ipsa Macedonum impedimen-
 ta penetrarant: acerrimeque
 ibi pugnatum fuit. Persæ e-
 nim audacter in Macedones
 ferebantur, inermes pleros-
 que, neque expectantes fore
 ut pauci in se irruerent, dupli-
 catâ phalange perfractâ. Bar-
 bari quoque captivi Persarum
 impetum in Macedonas con-
 spicati, in medio pugnae & ipsi
 in Macedonas conversi sunt.
 Duces vero Macedonum qui
 pri-

(a) Cuius 4, 15, 18. (b) idem 4, 15, 5. & seqq.

4. τὸ αἶμα] dextrum nempe Alexandri.

7. παραρριζώσας] distarpsit ipsis acie.

8. ἐπὶ σφᾶς διακτεῖσθαι τινὰς] ut ad se evaderent, penetrarent, pertransirent qui-
 bus, aliis, non vero paucis.

διπλὴν τὴν φάλαγγα] De phalange huiusmodi duplici, vide supra ad 1, 13, 1.

10. ἐπιτεταγμένοι] Duces eorum qui post prima phalangis terga locati erant,
 intellegit enim aciei totius illam partem, quæ iussa erat in omnes partes (πᾶσι
 κατευθυνσάμενη) se convertere & facere ἀμφοτέρωθεν φάλαγγα. Hoc ut plane sic intel-
 ligatur, scribē, ut scripsit Axiandus, ex MS. Opt. ἐπιτεταγμένων ἐπὶ τῇ πρ. ὀρμῇ.

primæ phalangi superadditi erant, re confestim cognitâ, conversâ uti imperatum ipsis fuerat) acie, Persas à tergo adorti sunt, multosque eorum circa impedimenta implicitos interficiunt: alii fugâ evaserunt. At Persæ qui ad dextrum cornu stabant, nondum intellectâ fugâ Darii (α), sinistrum Alexandri cornu obequitantes, ex obliquo in Parmenionis agmen feruntur.

XV. Interea, quum dubiæ initio essent Macedonum res, Parmenio confestim nuntium ad Alexandrum emittit, qui agmen suum in discrimine versari significet, auxilioque suo opus esse. Quæ ubi Alexandro nuntiata sunt, protinus à persequendo hoste desistens, & cum equitatu amicorum ad exercitum conversus, in dextrum barbarorum cornu magnâ vi fertur. Ac primum quidem in fugientes hostium equites, Parthos nimirum & Indorum nonnullos, inque Persas plurimos fortissimosque irruit. Ibi acrius quam usquam antea equestre prælium committitur: conferti enim quemadmodum turmatim constiterant, terga vertunt barbari, & in Alexandri co-

(α) Cpr. 4, 16, 2.

ἤπερ παρήγγελλτο αὐτοῖς] Supra cap. 12. 2.

CAP. XV. 2. τὴν διώκων ἔτι] a persequendo alterius.

4. Ἐς βάθος] Nam & in altitudinem prope turmatim constituti, sese convertentes barbari nempe in Macedonas. Cpr. 4, 16, 21. Macedonum paucitate conspecta, turmas in obvios concitaverunt. Βάθος quid sit vide ad 1, 2, 6. Ανατρέψαντες se convertere reperitur & 4, 29, 5.

ταβαλάντες (ἤπερ παρήγγελλτο αὐτοῖς) τὴν τάξιν, ἐπιγίγνονται κατὰ νότου τοῖς Πέρσαις, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν αὐτοῦ ἀμφὶ τοῖς σκευόφοις ξυνεχομένους ἀπέκτειναν· οἱ δὲ αὐτῶν ἐγκλίνας ἔφυγον. Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν Περσῶν, οὐκ αὖ τῆς φυγῆς τῆς Δαρείου ἠττημένοι, περιίππεύσαντες τὸ Ἀλεξάνδρου εὐκυνυμον, κατὰ κέρως τοῖς ἀμφὶ τῶν Παρμενίωνων ἐνέβαλον.

XV. Καὶ ἐν τούτῳ ἀμφιβόλῳ τὰ πρῶτα γενομένα τῶν Μακεδόνων, πέμπει Παρμενίων παρ' Ἀλέξανδρον σπουδῇ ἀγγελοῦντα, ὅτι ἐν ἀγῶνι ξυνέχεται τὸ κατὰ σφᾶς, καὶ βοηθεῖν δεῖ. Ταῦτα ὡς ἐξηγγίλθη Ἀλέξανδρῳ, τοῦ μὲν διάκειν ἔτι ἀπετράπετο· ἐπιστρέψας δὲ ξὺν τῇ ἱππῇ τῶν ἐταίρων, ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν τῶν βαρβάρων ἦγε δρόμῳ. Καὶ πρῶτα μὲν τοῖς Φεύγουσι τῶν πολεμίων ἱππεῦσι, τοῖς τε Παρθυαίοις, καὶ τῶν Ἰνδῶν ὄχλοις, καὶ Πέρσαις τοῖς πλείστοις καὶ κρατίστοις ἐμβάλλει· καὶ ἱππομαχία αὕτη καρτερωτάτη τοῦ παντός ἔργου ξυνίστη. Ἐς βάθος τε γὰρ οἱ αὖ δὴ ἱλαδὸν τεταγμένοι, ἀνίστρεφον οἱ βάρβαροι, καὶ ἀντιμέτωποι τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον συμπασόντες, οὕτως

οὔτε ἀκοντισμῷ ἔτι, οὔτ' ἐξελιγ-
 ραῖς τῶν ἵππων, ἤπερ ἱππομα- 5
 ρίας δάσκη ἐχρῶντο, ἀλλὰ διεκπαῖ-
 ναταις τις τὸ καθ' αὐτὸν, ὡς μὲν
 ταύτην σωτηρίαν σφίτιν οὔσαν
 ἐκφυγέμενοι, ἔκοπτόν τε καὶ ἐκό-
 πητο ἀφειδῶς, οἷα δὴ οὐχ ὑπὲρ
 ἑκῆς ἀλλοτρίας ἔτι, ἀλλ' ὑπὲρ
 σωτηρίας οἰκείας ἀγωνιζόμενοι· καὶ 6
 ἵππῳ μὲν πίπτουσιν ἀμφὶ ἐξή-
 κτα τῶν ἐταίρων τοῦ Ἀλεξάν-
 δρου, καὶ τιτρώσκεται Ἡφαιστίων
 τε αὐτὸς καὶ Κρόνος, καὶ Μενίδας.
 Ἄλλ' ἐκράτητε καὶ τούτων Ἀ-
 λέξανδρος. Καὶ τούτων μὲν ὅσοι 7
 ἔκειτο διὰ τῶν ἀμφ' Ἀλέξαν-
 δρου, ἔφυγον ἀνὰ κράτος, Ἀ-
 λέξανδρος δὲ ἐγγύς ἦν προσμύξαι
 ἢ τῷ δεξιῷ κέρατι τῶν πολεμίων.
 Καὶ ἐν τούτῳ οἱ Θεσσαλοὶ ἱππεῖς, 8
 λαμπρῶς ἀγωνιζάμενοι οὐχ ὑπε-
 λπίστο Ἀλεξάνδρῳ τοῦ ἔργου·
 ἀλλὰ γὰρ ἔφυγον ἤδη οἱ ἀπὸ τοῦ
 δεξιοῦ κέρατος τῶν βαρβάρων, ὁπότε
 Ἀλέξανδρος αὐτοῖς συνέμιξεν· ὥστε 9
 πετρακτόμενος Ἀλέξανδρος, ἐς
 τὴν αἰκίαν αὐτοῦ Δαρείου ἐξώρμη-

pias ex adverso incidentes,
 non jam telorum jactu, non
 equis in gyrum actis equestribus
 praelii more utebantur, sed
 alius alium equo deturbare
 conantes, perinde ac si hac
 unâ in re eorum salus versa-
 retur, citra discrimen cæde-
 bant simul & cædebantur,
 quasi non jam de alienâ victo-
 riâ, sed de propriâ quisque
 salute dimicaret. In hac pugnâ
 ex amicis Alexandri circiter
 LX. cæsi sunt, Hephæstione
 & Cæno ac Menidâ vulnera-
 tis. Sed & his Alexander su-
 perior evasit. Reliqui enim,
 qui in eos qui circa Alexan-
 drum erant inciderunt, effusâ
 fugâ salutem sibi quæsierunt.
 Jamque prope eo ventum e-
 rat ut Alexander cum dextro
 hostium cornu congregere-
 tur: at Thessali equites re præ-
 clare gestâ, nihil Alexandro
 conficiendum reliqui fece-
 rant. Jam enim terga verte-
 rant Barbari qui ad dextrum
 cornu stabant, quum Alexan-
 der illis appropinquaret. Rur-
 sus itaque ad insequendum
 Da-

ἔρημον] Varias Exeligmorum species recenset Arrianus in Tact. cap. 32.

5. διεικνῆσαι πᾶς τις] penetrare (nempe per copias hostiles) pro se quisque, quæ
 sit hæc salus ipsi esset, conantes. Ita διεικνῆσαι usurpatur paulo ante cap. 14. 7.
 οὐκ ἐκ τὸ καθ' αὐτὸν pro se quisque, ut 3, 9, 16 & 4, 12, 8. vel penetrare quisque
 per adversarium sibi oppositum, ut 9 & 5, 17, 3 ὡς autem cum accusativo adhibe-
 tur pro ablativis consequentiam designantibus. Multi etiam, quod cupiebant
 affecit fuisse, perjuris que Macedonum ordinibus evaserunt, uti mox ipse Ar-
 rianus 7. memorat.

7. ὅσοι ἐξήκοντα] qui per eos qui circa Alexandrum erant, elapsi effugerunt. Gro-
 nov. Ita ἐκ τῶν αὐτῶν idem Arrianus usurpat Tact. cap. 26 οἱ μὲν ἐκ τῶν διὰ πολε-
 μίας τάξεις ἐβόλαιον, nisi forte perenniter hostilem actem voluerimus. Ad quem
 locum Schefferus: Respicis hæc dubie eos, qui undique ab hoste circumdati, falsa
 clam sibi operant, hostesque perenniter.

Darium conversus, non prius destitit quam nocte impediretur. Parmenio etiam cum suo comitatu quantum poterat fugientes insequabatur. Alexander Lycum amnem transgressus, (a) ibi castra posuit, ut milites pariter atque equi nonnihil sese relaxarent. Parmenio castris barbarorum potitus, impedimenta omnia, elephantos ac camelos cepit. Alexander, equitibus qui circa ipsum erant quiete data ad mediam noctem, rursus ad Arbela contendit, quod Darium, & pecuniam, omnemque regium apparatusum se ibi capturum speraret. Postero itaque die eo pervenit, eos qui ex proelio evaserant ad sexcenta circiter stadia insequutus. Ac Darium quidem in Arbelis non offendit. fugerat enim nullam usquam intermissione aut moram factam: (b) pecuniam vero nactus est & omnem apparatusum; etiam currus Darii denuo captus fuit, & scutum denuo Darii atque arcum cepit. Ab Alex-

(a) *Capit. 4, 16, 16.* (b) *idem 5, 1, 10.* (c) *idem 4, 16, 26.*

9 τὸ κατ' αὐτοὺς] *sibi oppositas*, qui contra ipsos in acie steterant. Ita 5, 17, 3.
 13. διώξας τοὺς πάντας] non de Persis intelligendum, sed referendum ad σαρδίας, veniendumque: *insecutus omnino a pugna stadia circiter ad sexcenta*. Ita πᾶς cum articulo multis in locis reperitur, quae vide in indice. Ἐκ τῆς μάχης a pugna, *post pugnam*. Ita mox cap. 16. 1. ἐκ τούτου 1, 15. 7. ἐκ τούτου σαρδίου *post potas venientes*. Διόκων denique sine casu exstat 1, 28, 10.

15. ὑπὲρ τῆς χιλίας] *ultra mille*.

σε, καὶ ἐδίωξεν ἔστε Φάος ἦν· καὶ αἱ ἀμφὶ Παρμενίωνα τὸ κατ' αὐτοὺς διώκοντες εἶπαντο. Ἀλλὰ Ἀλέξανδρος μὲν διαβάς τὸν ποταμὸν τὸν Λύκον, κατέστρατοπέδευτεν αὐτοῦ, ὡς ἀναπαῦσαι ὀλίγον τοῦς τε ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους. Παρμενίων δὲ τό, τε στρατόπεδον τῶν βαρβάρων εἴλε, καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας, καὶ τὰς καμήλους. Ἀλέξανδρος δὲ, ἀναπαύσας τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππέας ἔστε ἐπὶ μέτα· νύκτας, πρὶν χάριαι αὐτοῖς κατὰ σπουδὴν ἐπ' Ἀρβηλα, ὡς Δαρεῖον τε αἰρήσων ἐκεῖ, καὶ τὰ χρήματα, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν. Καὶ ἀφύκετο εἰς Ἀρβηλα τῇ ὑστεραίᾳ, διώξας τοὺς πάντας ἐκ τῆς μάχης σαρδίους μέλισσας εἰς ἑξακοσίους. Καὶ Δαρεῖον μὲν οὐ καταλαμβάνει ἐν Ἀρβήλοις, ἀλλ' ἐφύγεν αὐδέν τι ἐλπίσας Δαρεῖος· τὰ χρήματα δὲ ἐγκατελήφθη, καὶ ἡ κατασκευὴ πᾶσα· καὶ τὸ ἄρμα τὸ Δαρείου αὐτοῖς ἐγκατελήφθη καὶ ἡ ἀπὸ αὐτοῦ καὶ τὰ τόξα ἐάλω. Ἀπέθανον δὲ τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον, ἄνδρες μὲν ἐς ἑκατὸν μέλισσα· ἵπποι δὲ ἐκ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς κακοπαθείας τῆς ἐν τῇ διώξει, ὑπὲρ τοῦς χιλίους, καὶ τούτων τῆς ἑταίρου

αὐτοῦ

ἐκ τῶν σχεδὸν τι οἱ ἡμίσεες. Τῶν βαρβάρων δὲ, νεκρῶν μὲν ἐ- 16
λέγοντο ἐς τριάκοντα μυριάδας·
ἐλάσαντων δὲ πολὺ πλείονες τῶν
ἀποθανόντων, καὶ οἱ ἐλέφαντες,
καὶ τῶν ἁρμάτων ὅσα μὴ κατε-
πίπτη ἐν τῇ μάχῃ. Τοῦτο τέλος 17
τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐγένετο, ἐπὶ ἄρ-
χοντος Ἀθήνητιν Ἀριστοφάνους,
μηνὸς Πυανεψιάδος· καὶ Ἀριστάν-
δου ξυνέβη ἡ μάχη, ἐν τῇ αὐ-
τῇ μηνί ἐν ᾗ ἡ σελήνη ἐκλείπῃς
ἰδῆται, τὴν τε μάχην Ἀλεξάνδρου
καὶ τὴν νίκην γενέσθαι.

XVI. Δαρεῖος μὲν δὴ εὐθὺς ἐκ 1
τῆς μάχης παρὰ τὰ ὄρη τὰ Ἀρ-
μενίων ἤλαυνεν ἐπὶ Μηδίας, καὶ
ἐν αὐτῇ οἱ τε Βάκτριοι, οἱ ἐπαν-
ημιλιότι τε ἐν τῇ μάχῃ ξυνε-
τάχθησαν, ἔφυγον, καὶ Περσῶν
οἱ τε συγγενεῖς οἱ βασιλέως, καὶ
τῶν μηλοφόνων καλουμένων οὐ
πολλοί. Προτεγέγοντο δὲ αὐτῷ 2
κατὰ τὴν φυγὴν καὶ τῶν μισθο-
φόνων ξένων ἐς διτχιλίους· οὓς
Πάριον τε ὁ Φακεὺς καὶ Γλαῦκος ὁ
Ἀττικὸς ἤγαγον. Ταύτῃ δὲ αὐτῷ ἡ 3
φυγὴ ἐπὶ Μηδίας ἐγένετο, ὅτι
ἔδεικε τὴν ἐπὶ Σούσιον τε καὶ Βα-
βυλῶνος ἡξεῖν Ἀλέξανδρον ἐκ τῆς
μάχης· ὅτι οἰκουμένη τε ἐκεί- 4
νη πᾶσα ἦν, καὶ ὁδὸς τοῖς σκευο-
φόροις οὐ χαλεπὴ, καὶ ἄμα

media pars fere ex amicorum
equitatu erat. Ex barbaris ve-
ro circiter triginta millia cæsa
ferebantur, multoque major
numerus captorum quam cæ-
sorum fuit. Elephantis etiam
omnes, & currus quotquot in
proelio confracti non fuerant,
in potestatem venerunt. Hic
fuit pugnae exitus, archonte
Athenis, Aristophane, mense
Julio. atque ita Aristandri va-
ticipinium verax fuit, nimirum
eodem illo mense quo lunæ de-
fectus visus erat, Alexandrum
& proelium commissurum, &
victoriâ potiturum.

XVI. Darius ex hoc proelio
protinus juxta montes Arme-
niæ in Mediam fugit, & cum
ipso Bactrii, qui & reverso in
acie appositi fuerant, fugerunt,
& ex Persis cognati regis & ex
melophoris non multi. Acces-
serunt etiam ad eum in fu-
ga mercenariorum exterorum
duo millia, quorum duces e-
rant Paron Phocensis & Glau-
cus Ætolus. Porro hoc con-
silio in Mediam fugit, (a) quod
Alexandrum ex proelio Susa &
Babylonem profecturum exi-
stimabat: quia omnis ea regio
cultoribus frequens esset, at-
que iter impedimentis velen-
dis non incommodum. præ-
terea quod Babylon & Susa
præmia quodammodo belli fo-
re

(a) Cap. 5, 1, 4.

CAP. XVI. 1. ἐπανημιλιότι] Quid sibi hic velit istud verbum, videri Grop-
ponia, qui primus hunc locum ita exhibuit ex codice, quem ipse ubique opti-
mam appellat; cum antea defuerint ista omnia καὶ ἐν αὐτῷ - - ἰσχυρῶς.

re viderentur: iter vero in Mediam ingenti exercitui ducendo parum commodum erat. Neque eum sua opinio fefellit. Alexander enim ex Arbelis movens, rectā Babylonem est profectus. Jamque non procul Babylone aberat, (a) quum instructā ad pugnandum acie exercitum duxit. Babyloniorum universa multitudo portis effusa, cum sacerdotibus & principibus civitatis Alexandro obviam ivit, munera certatim offerentes, urbemque & arcem cum pecuniā tradentes. Alexander Babylonem ingressus, templa quæ Xerxes subverterat, instaurare Babylonios jussit, & in his templum Beli, quem præcipue deum Babylonii colunt. Satrapam eis constituit Mazæum. (b) Apollodorum vero Amphipolitem, prætorem eorum militum qui cum Mazæo relictī erant, & Asclepiodorum Philonis filium tributis cogendis præfecit. Mithrinem etiam satrapam in Armeniam misit, qui Sardium arcem Alexandro tradiderat. Chaldaeos quoque in hac urbe consuluit, & quæcunque circa templorum instaurationem facienda monuerunt, peregit. atque

τοῦ πολέμου τὸ ἄθλον ἢ Βαβυλῶνα καὶ τὰ Σαῦτα ἐφάνετο· ἢ δὲ ἐπὶ Μηδίας, μεγάλην στρατεύματι οὐκ εὐπυρρος. Καὶ οὐκ ἐφεύθη Δαρεῖος. Ἀλέξανδρος γὰρ ἐξ Ἀρβήλων ὁρμηθεὶς, τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος εὐθὺς προὐχώρει· ἤδη τε οὐ πόρῳ Βαβυλῶνος ἦν, καὶ τὴν δύναμιν ξυνεταγμένην ὡς ἐς μάχην ἤγε· καὶ οἱ Βαβυλωνῖοι πανδημεὶ ἀπήρταν αὐτῷ ξὺν ἱερεῦσι τε σφῶν καὶ ἄρχουσι, δῶρ᾽ αὖτε ὡς ἕκαστοι φέροντες, καὶ τὴν πόλιν ἐκδιδόντες, καὶ τὴν ἄκρην, καὶ τὰ χρήματα. Ἀλέξανδρος δὲ παρελθὼν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, τὰ ἱερὰ, ἃ Εἰρένης καθεῖλεν, ἀνοικοδομεῖν προσέταξε Βαβυλωνίους· τά τε ἄλλα, καὶ τοῦ Βήλου τὸ ἱερὸν, ὃν μάλιστα θεῶν τιμᾷσι Βαβυλωνῖοι. Σατράπην δὲ κατέστησε Βαβυλῶνος Μαζαῖον. Ἀπολλόδωρον δὲ τὸν Ἀμφιπολίτην, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου ὑπολειπομένων στρατιωτῶν, καὶ Ἀσκληπιόδωρον τὸν Φίλωνος τοῦ Φόρου ἐκλέγειν. Κατέπεμψε δὲ καὶ ἐς Ἀρμενίαν Μιθρίνην σατράπην, ὃς τὴν ἐν Σάρδεσσιν ἀκρόπολιν Ἀλέξανδρῳ ἐνέδωκεν. Ἐνθα δὲ καὶ τοῖς Χαλδαίοις ἐνέτυχεν, καὶ ὅσα ἐδόκει Χαλδαίοις ἀμφὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἐν Βαβυλῶνι, ἔπραξε· τέ τε ἄλλα, καὶ τῷ Βήλῳ, καθὰ Ὀκκῖνοι ἐξηγοῦντο, ἔθυσεν αὐτὸς δὲ ἐπὶ

(a) Curt. 5, 1, 19. (b) *idem* 5, 1, 44.

4. τῷ πολέμῳ τὸ ἄθλον] Causam belli vocat Curt. 5, 1, 7. jam Susa, jam cetera occupamenta regni, causamque belli viderent occupatum.

5. ἐκδιδόντες] In Opt. ἐκδιδόντες, quod de Vulcanius ex V. C. annotavit. Græcorum.

6. τά τε ἄλλα] cum alia, tam Belli templum.

9. ἀμφὶ τὰ ἱερὰ] Forasse vestendum: circa sacra, sive sacrificia quæ Babylone fiebant.

ἐπὶ Σούτων ἐκέλλετο, καὶ ἐντυγ-
 χῆσαι αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν δ, τε
 παῖς τοῦ Σουσίου σατράπης, καὶ
 παρὰ Φιλοξένου ἐπιστολεύς· Φιλό-
 ξένου γὰρ εἶδός ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ
 Σούτων ἐκάλκει Ἀλέξανδρος. Τῇ
 δὲ ἐπιστολῇ τῇ παρὰ Φιλοξένου ἐν-
 τηγόρατο, ὅτι τὴν τε πόλιν οἱ Σού-
 ται παραδιδούκατι, καὶ τὰ χρή-
 ματα πάντα σῶα ἐσὶν Ἀλεξάνδρῳ.
 Ἀφίκετο δὲ ἐς Σούσα Ἀλέξανδρος, 12
 ἐκ Βαβυλῶνος ἐν ἡμέραις εἴκοσι· καὶ
 παρελθὼν εἰς τὴν πόλιν, τὰ τε χρή-
 ματα παρέλαβεν, ὅντα ἀργυρίου
 τάλαντα ἐς πεντακισμύρια, καὶ τὴν
 ἄλλην κατασκευὴν τὴν βασιλικήν.
 Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα κατελήφθη αὐ- 13
 τοῦ, ὅσα Εἰρήνης ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
 ἔγνω ἦλθε· τὰ τε ἄλλα, καὶ Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογείτονος χαλκαῖ εἰ-
 κόνες· καὶ ταύτας Ἀθηναίοις πέμ- 14
 πει ὁπίσω Ἀλέξανδρος, καὶ νῦν
 κῆνται Ἀθήρῃσιν ἐν Κεραμεικῇ αἰ-
 εμένες, ἧ ἄνιμεν ἐς πόλιν, καταν-
 τικρὺ μάλιστα τοῦ Μητρώου μα-
 κρὸν τῶν Εὐδανέμων τοῦ βωμοῦ ὃς

inter cætera Belo, ex ipso-
 sum consilio, sacrum fecit.
 Ipse inde Susa movit: (a) in
 itinere obvium habuit filium
 satrapæ Susiorum, & tabel-
 larium cum literis à Philo-
 xeno, quem Alexander sta-
 tim ex proelio Susa miserat.
 Epistolæ sententia hæc erat,
 Susios urbem tradidisse,
 omnemque pecuniam Alex-
 andro salvam esse. Ex Baby-
 lone Susa vigesimo die per-
 venit, urbemque ingressus,
 pecuniam omnem, argenti
 talentum millia quinqu-
 ginta, reliquumque appara-
 tum regium accepit. Mul-
 ta præterea alia ibi reperta
 sunt, quæ Xerxes è Græciâ
 attulerat: inter quæ Har-
 modii & Aristogitonis æneæ
 statuæ, quas quidem Athe-
 niensibus remisit Alexander,
 & in hunc usque diem Athe-
 nis in Ceramico habentur
 statuæ; eâ parte quâ ad ur-
 bem ascendimus, è regione
 Metroi, sive templi Matris
 dictum, non procul ab arâ

(a) Cap. 5, 2, 8.

Eu-

10. ἐκ τῆς μάχης] α πραγμα, post illud 3, 15, 13.

11. ἐντηγόρατο] Mll. omnes ἀντηγόρατο, etiam in V. C. Vulcanii. Gronov.

13. Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονος] Meminit harum statuarum & Pausanias lib. 1. p. 14. l. 29. eas vero ait ab Antiocho fuisse Atheniensibus restitutas. Sed Arriano potius credendum puto. Facit & infra horum tyrannicidarum mentionem 4. 10, 4. uti & statuarum 7. 19, 4.

14. ἐν Κεραμεικῇ] Ceramicus locus fuit Athenis extra urbem, duas habens por-
 ticus, piciuris statuisque exornatas. Pausan. lib. 1. p. 5. Thucyd. lib. 6. p. 292.

τῷ Μητρώῳ] Μητρὸς θεῶν ἱερὸν appellat Pausan. lib. 1. pag. 6. l. 25.

μακρὸν] ἢ μακρὸν legisse Vulcanium constat ex ipsius interpretatione.

τῶν Εὐδανέμων τῷ βωμῷ] Hic ipse locus materiam dedit clarissimo Meursio col-
 ligendi partem priorē capitis ultimi libr. 5. Lectionum Atticarum, ubi ita
 agit, ut omnino varietatem numeri, quæ in Arriano obtinet de Eudanemo &
 Eudanemis probet ac confirmet, atque ille sit iste Ἀγγαλὸς ibi monstratus, cui
 sacra fuerit ara; hi vero, qui propter illam aram habitabant. Nec obviat, si

Eudanemi: quam quisquis Eleusiniis sacris initiatus est in porticu sitam esse non ignorat. Eo loco Alexander patrio more collucentibus facibus sacrum fecit, ludosque gymnicos edidit. Inde Abulite homine Persa satrapa Susianis relicto, Mazaroque uno ex amicis praefecto praesidii arcis, & Archelao Theodori filio praetore constituto, in Persas movit. Ad mare Menetem misit, Syriae, Phoenices & Ciliciae praesidem. Huic tria millia talentum argenti ad mare vehenda tradit, jubetque ut ex iis Antipatro tantum, quantum ad bellum cum Lacedaemoniis gerendum sufficiat, mittat. Eo loci Amyntas Andromenis F. (a) cum exercitu quem ex Macedonia ducebat venit. Atque equites quidem Alexander ad amicorum equitatum conjunxit; pedites vero in suae quosque gentis ordines distribuit. Duas praeterea in singulis alis turmas constituit, (b) quum antea equestres turmae nullae fuissent: quarum ductores ex amicis eos qui virtute bellica praestitissent delegit.

(a) Cicer. 5. 1, 40. (b) idem 5, 2, 6.

modo illius pluralis possit ea esse vis. Est enim prorsus simile, quod in Africa habemus *Φιλαίνων βωμὸς*, quos tum Scylax, tum Polybius appellat *Φιλαίνα*. Vulcanius sane notat ex V. C. τῷ Εὐδανέμῳ, quod & ipse in uno vidi. Sed meliores servant pluralem. *Γραμνῶν*.

ταῖν θεῶν] *divinis deabus*, Cereri nempe & Liberae sive Semelae. Nam & hanc una cum Cerere & Baccho in Eleusiniis sacris cultam fuisse, ex Cicer. 2. de *cap. 24.* colligere licet: *Hanc dico Liberam, Semelam natam, non tantum, sed etque Liberam cum Cerere & Libera consecravimus? quod quale est intelligi potest.*

τις δὲ μεμύνηται τῶν θεῶν ἐν Ἐλευσίνι, οἷδε τὸν Εὐδανέμου βωμὸν, 15 ἐπὶ τοῦ δαπέδου ὄντα. Ἐνταῦθα οὕτως τῇ πατρὶν νόμῳ Ἀλέξανδρος, καὶ λαμπράδα ποιήσας καὶ ἀγλῖνα γυμνικῶν, καταλιπὼν σάτραπην μὲν τοῖς Σουσιανοῖς Ἀβουλίτην ἄνδρα Πέρσῃν, Φρούραρχον δὲ ἐν τῇ ἄκρῃ τῶν Σούτων Μάζαρον τῷ ἐταίρῳ, καὶ στρατηγὸν Ἀρχέλαον τὸν Θεοδώρου, προῖχάρι 16 ὡς ἐπὶ Πέρσας· ἐπὶ θάλασσαν δὲ κατέπεμψεν ὑπαρχὸν Συρίας καὶ 17 Φοινίκης καὶ Κιλικίας Μένητα. Καὶ τούτῳ ἔδωκεν ἀργυρίου τέλῃστας ἐς τρισχίλια φέρειν ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἀποσεῖλαι παρ' Ἀντίπατρον, ὅσων εὖ δέηται Ἀντίπατρος ἐς τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον. Ἐνταῦθα καὶ Ἀμύντας 18 ὁ Ἀνδρομένους ξὺν τῇ δυνάμει ἀφίκετο, ἣν ἐκ Μακεδονίας ἤγε, καὶ 19 τούτῳ τοὺς μὲν ἰππέας ἐς τὴν ἵππον τὴν ἐταιρικὴν κατέταξεν Ἀλέξανδρος, τοὺς πεζοὺς δὲ προσέθηκε ταῖς τάξεσι ταῖς ἄλλαις, καὶ 20 τὰ ἔθνη ἐκάστους ξυντάξας. Κατέστησε δὲ καὶ λόχους δύο ἐν ἐκάστῃ ἡλῃ, οὗ πρὸσθεν ὄντας λόχους ἰππικαί· καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησε τοὺς κατ' ἀρετὴν προκριθέντας ἐκ τῶν ἐταίρων.

XVII.

XVII. Ἀρας δὲ ἐκ Σούσαν, 1
καὶ διαβάς τὸν Πασιτίγρην ποτα-
μὸν, ἐμβάλλει εἰς τὴν Οὐξίαν γῆν.
Οὐξίαν δὲ οἱ μὲν τὰ πεδία οἰκοῦν- 2
τες, τοῦ τε σατράπου τῶν Περσῶν
ἱκανοὶ, καὶ τότε Ἀλέξανδρος Φᾶς
ἐνέδωκε· οἱ δὲ ὄρειοι καλούμενοι
Οὐξιοί, Πέρταις τε οὐχ ὑπήκοοι
ἦσαν, καὶ τότε πέμψαντες παρ'
Ἀλέξανδρον, οὐκ ἄλλως παρήτειν
ἔφασαν τὴν ἐπὶ Πέρσας ἰόντα ξυν
τῇ δυνάμει, ἢ λαβεῖν, ὅσα καὶ παρὰ
τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐπὶ τῇ παρό-
δῳ ἐλάμβανον. Καὶ τούτους ἀπο- 3
πέμπει Ἀλέξανδρος, ἡκεῖν κελεύ-
σας ἐπὶ τὰς ἐνδ, ὧν κρατοῦντες ἐπὶ
σφίσιν ἐδόκουν τὴν πάροδον εἶναι
τὴν εἰς Πέρσας, ἵνα καὶ παρ' αὐτοῦ
λάβοιεν τὰ τεταγμένα. Αὐτὸς 4
δὲ ἀναλαβὼν τοὺς σωματοφύλα-
κας τοὺς βασιλικούς, καὶ τοὺς ὑπ-
ασπικὰς, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς
ἐς ὀκτακισχιλίους, τῆς νυκτὸς ἦει
ἄλλην ἢ τὴν Φανεράν, ἡγήσασθαι
αὐτῇ τῶν Σουσίων· καὶ διελθὼν δ- 5
δὸν τραχεῖαν καὶ δύσπορον ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ, ἐμπίπτει ταῖς κόμαις τῶν
Οὐξίων, καὶ λείαν τε πολλὴν ἔλα-
βε, καὶ αὐτῶν ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς
ῥυτῶν πολλοὺς κατέκτεινεν· οἱ δὲ 6
ἀπέφυγον εἰς τὰ ὄρη· αὐτὸς δὲ ἦει

XVII. Deinde Susis cum
exercitu movens, (a) Pasiti-
grem amnem transgressus,
Uxiorum regionem ingredi-
tur. Et Uxii quidem plana in-
colentes, quum Persarum sa-
trapæ parerent, Alexandro
deditionem fecerant: at vero
Uxii, quos montanos vocant,
Persis subditi non erant. Hi
Alexandro nuntiant, se ne-
quaquam passuros, ut cum ex-
ercitu in Persas transfret, nisi
tantundem daret, quantum à
Persarum regibus pro transitu
accipere soliti essent. Quos
Alexander remittit, utque an-
gustias illas insideant jubet,
quibus occupatis transitum
in Persiam impediri posse cre-
debant, ut eo loci pecuniam
pendi solitam accipiant. Ipse
sumtis secum corporis custo-
dibus regiis, & scutatis, at-
que ex reliquo exercitu octo
circiter millibus, aliam quam
quæ conspicua erat viam no-
ctu ingressus est (b), Susiis
ductoribus usus. Via itaque
difficili atque ardua superata
uno die in vicos Uxiorum
pervenit, ubi & magnâ prædâ
potitus est, multosque eorum
adhuc somno pressos interfe-
cit: alii in montes diffugiunt.
Ipse

(a) Cap. 5, 3, 1. & 4. (b) idem 5, 3, 5.

CAP. XVII. 2. τὴν ἐπὶ Πέρσας] τὴν scil. ἐνδ. Sic mss c. 18, 2. τὴν θύαν τῶν ὀρέων.
3. ἐπὶ σφίσιν] in sua potestate subiectis habentibus esse transitum in Persiam. Nota est
lenientia Epirotae initio Enchirid. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἴσιν ὅρ' ἡμῶν, τὰ δὲ ἐκ ὅρ' ἡμῶν.
Rei quaedam in potestate nostra sunt, quaedam non sunt. Ceterum quæ de Uxiis Ar-
giænis, eadem fere de Carduchis narrat Xenophon ἀναβ. lib. 2. extremo, & 3 init.
5. ἐμπίπτει] Optimus cum plerisque atque adeo Basilicensi etiam editione
ἐπιπίπτει. Grotius.

Ipse celeriter ad eas fauces contendit, ad quas confluxuros catervatim Uxios censebat, ad pactam transitus mercedem recipiendam. At Craterum antea præmiserat ad juga montium occupanda, in quæ Uxios pressos sese recepturos existimabat. Ipse gressum accelerans transitum occupat, iisque qui circa ipsum erant in ordinem redactis, in barbaros ex editioribus maximeque opportunis locis fertur. Barbari celeritate Alexandri consternati, quum eos locos, in quibus plurimum fiducia posuerant, ereptos sibi esse cernerent, non tentato conflictu in fugam vertuntur. Horum multi ab Alexandri comitatu in fuga interficiuntur: multi per abrupta viarum præcipitia: plurimi vero ad juga montium confugientes, in Crateri copias incidunt, & ab iis cæduntur. Hac mercede acceptâ, ægre multis precibus ab Alexandro impetrarunt, ut agrorum suorum possessione ipsis relictâ annua tributa penderent. Ptolemæus Lagi filius autor est, Darii matrem pro iis Alexandro supplicasse (a), agrumque ejus rogatu illis incolendum esse datum. Tributum annuum iis impositum ejuscemodi fuit: 13 Equi centum, jumenta quingenta, pecudum triginta mil-

σπουδῇ ἐπὶ τὰ στενά, ἵνα ἀπαντήσονται οἱ Οὐξιοὶ πανδημεὶ ἐδόκουν, ληψόμενοι τὰ τεταγμένα. 7 Κρατερὸν δὲ ἔτι πρόσθεν ἀπέστειλε, τὰ ἄκρα καταληψόμενον, εὐθὰ ὤρετο βιαζομένους τοὺς Οὐξίους ἀποχωρήσεν· αὐτὸς δὲ πολλὰ τάχει ἦεν· καὶ φθάσει τε κρατήσας τῶν παρόδων, καὶ ξυντεταγμένους τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἔχων ἐξ ὑπερδεξίαν χωρίαν ἐπήγεν ὡς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. Οἱ δὲ τῇ τε τάχει τῇ Ἀλεξάνδρου ἐκπλαγέντες, καὶ τοῖς χωρίοις, οἷς μάλα δὴ ἐπεποθέσαν, πλεονεκτούμενοι ἔφυγον, οὐδὲ εἰς χεῖρας ἐλθόντες· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἐν τῇ φυγῇ ἀπέθανον· πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν, κρημνώδῃ οὖσαν· οἱ πλεῖστες δὲ ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγοντες, ἐμπίπτουσιν ἐς τοὺς ἀμφὶ Κρατερὸν, καὶ ὑπὸ τούτων ἀπώλοντο. 11 Ταῦτα τὰ γέρα παρ' Ἀλεξάνδρου λαβόντες, χαλεπῶς ἔυραντο δεόμενοι παρ' αὐτοῦ, τὴν χώραν τὴν σφῶν ἔχοντες, φόρους ὅτῃ ἔτι Ἀλεξάνδρῳ ἀποφέρειν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου λέγει, τὴν Δαρείου μητέρα δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῶν Ἀλεξάνδρου, δοῦναι σφίσι τὴν χώραν οἰκῆν. Ὁ φόρος δὲ ὁ συνταχθεὶς ἦν, ἵπποι ἐς ἑτος ἑκατὸν, καὶ ὑποζύγια πεντακό-

(a) CURT. 5, 3, 14.

σια,

12. δοῦναι σφίσι] ut permitteret Alexander ipsis regionem incolere. Argumentum est, non effectus precum Sisygambis. Quod alii scribunt ipsos Uxios petiisse, hoc Ptolemæus aut Sisygambin rogasse.

για, καὶ πρόβατα τρισμύρια. Χρή-
ματα γὰρ οὐκ ἦν Οὐξίοις, οὐδὲ ἡ
γῆ οἷα ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ νομεῖς
αὐτῶν οἱ πολλοὶ ἦσαν.

XVIII. Ἐκ δὲ τούτου τὰ μὲν ἱ
κενοφόρα, καὶ τοὺς Θετταλοὺς
ἰππέας, καὶ τοὺς ξυρμάχους, καὶ
τοὺς μισθοφόρους τοὺς ξένους, καὶ
ἄλλοι τοῦ στρατεύματος βαρύ-
τερον ὀπλισμένοι, ξὺν Παρμενίονι
ἀπέμειπε, ὡς ἐπὶ Πέρσας ἄγειν
κατὰ τὴν ἀμαξιτὸν τὴν εἰς Πέρσας
φέρουσαν. Αὐτὸς δὲ τοὺς πιζοὺς 2
τοὺς Μακεδόνας ἀναλαβὼν, καὶ τὴν
ἵππον τὴν ἐταιρικὴν, καὶ τοὺς προ-
δρόμους ἰππέας, καὶ τοὺς Ἀγρί-
ναι, καὶ τοὺς ταξότας, ἤεισεν οὕτως
τὴν διὰ τῶν ὁρῶν. Ὡς δὲ ἐπὶ τὰς 3
πύλας τὰς Περσίδας ἀφίκετο, κα-
ταλαμβάνει αὐτοῦ Ἀριοβαρζάνην
τῶν Περσῶν σατράπην, πιζοὺς μὲν
εἰς τετρακισμυρίους ἔχοντα, ἰππέας
δὲ εἰς ἑπτακισίους, διατετειχικότα
τὰς πύλας, καὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ τεί-
χει ἐστρατοπεδικότα, ὡς εἶργεν τῆς
παρόδου Ἀλέξανδρον. Τότε μὲν δὴ 4
αὐτοῦ κατεστρατοπεδεύσατο· τῇ δὲ
ὑπεραίῳ ξυντάξας τὴν στρατιάν, ἐπ-
ήγει τῷ τείχει. Ὡς δὲ ἀπορῶν τε 5
διὰ δυσχωρίαν ἐφαίνετο αἰρεθῆναι,
καὶ πολλὰς πληγὰς οἱ ἀμφ' αὐτῶν
ἐλάμβανον, ἐξ ὑπερδεξίου τε χαρίου
καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενοι, τότε
μὲν ἀποχωρεῖ εἰς τὸ ἐστρατόπεδον· τῶν 6

alia. Neque enim monetā
Uxii utebantur, neque a-
gros ad colendum aptos ha-
bebant, sed plerique eorum
pecori pascendo vacabant.

XVIII. Posthæc Alexan-
der sarcinas & impedimen-
ta, Thessalosque equites, ac
focios, & mercenarios ex-
teros, reliquumque exerci-
tum gravioris armaturæ cum
Parmenione mittit (a), qui
eos in Persas, viâ curribus
aptâ, ducat. Ipse peditatu
Macedonum secum sumto,
equitatuque amicorum, at-
que equitibus antecursori-
bus, simulque Agrianis &
sagittariis, per montana ci-
tatim iter facit. Postquam
vero ad pylas Persidis ven-
tum est, Ariobarzanem ibi
reperit Persarum satrapam,
cum peditum XL millibus,
equitibus circiter septingen-
tis, ipsasque fauces muro
clausisse, & juxta murum
castris positis transitu pro-
hibere instituisse. Primo ita-
que adventu ibi castra locat:
postero autem die instructo
exercitu muri oppugnatio-
nem aggreditur. Cæterum
quum ob asperitatem loci
difficillima expugnatio fore
videretur, quod sui multa
vulnera exciperent, partim
ex editioribus locis, partim
ex machinis icti, tum qui-
dem temporis exercitum ab

(a) Cnrt. 5, 3, 16.

op-

oppugnatione revocavit. Pollicentibus autem captivorum nonnullis (a), sese aliâ viâ circumducturos, quâ in ipsas pylas introitus pateret, ut audivit tramites illos arduos angustosque esse, Craterum ibi cum castris relinquit, ad suum agmen Meleagri etiam copiis & sagittariorum nonnullis atque equitibus quingentis adjunctis. Huic imperat, ut simul ac se pertransisse senserit, & Persarum castris imminere, (quod quidem haud difficulter ex tubarum clangoribus sensurus esset) impetum in murum faciat. Ipse per noctem ad centum stadia progressus (b), assumtis scutatis & Perdiccae agmine, sagittariisque expeditioribus & Agrianis, atque ex amicis turmâ regiâ, additâque his tetrarchiâ equestri unâ, flexo itinere ad pylas contendit, eâ quâ captivi ducebant viâ. Amyntam autem, Philotam & Cœnum reliquum exercitum per plana ducere jubet. Flumen præterea, quod in Persiam euntibus

(a) Curt. 5, 4, 4. (b) ibid. 5, 4, 17.

δὲ ἀρχιμαλώτων Φρασάντων ἄλλην ὁδὸν περιάξειν αὐτὸν, ὡς εἶτω παρελθεῖν τῶν πυλῶν, ἐπεὶ τραχεῖαν τὴν ὁδὸν καὶ γενὴν ἐπύθετο, Κρατερὸν μὲν αὐτοῦ καταλείπει ἐπὶ στρατοπέδῳ, τὴν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Μελαγγροῦ, καὶ τῶν τοξοτῶν ὀλίγων, καὶ τῶν ἱππέων ἐς πεντακοσίους· καὶ προσάττει αὐτῷ, ἐπιθεὶν ἐκ τριεληλυθότα αὐτὸν αἰσθῆται, καὶ προσέζοντα ἤδη τῷ στρατοπέδῳ τῶν Περσῶν, (αἰσθῆσαι δὲ οὐ χαλεπῶς, σημαίνειν γὰρ αὐτῷ τὰς σάλπιγγας) τότε δὲ προβαλὼν τῇ τείχει· αὐτὸς τε προχωρεῖ νύκτωρ, καὶ διελευσέντων ἐκ τῶν εὐαδίου, ἀνὰ λαμβάνει τοὺς ὑπασπιδας, καὶ τὴν Περδικκαίου τάξιν, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς καυφοτάτους, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, καὶ τῶν ἐταίρων τὴν ἴλην τὴν βασιλικὴν, καὶ τετραρχίαν πρὸς ταύτην μίαν ἱππικὴν, καὶ ξύν τοῦτοις ᾗς ἐπικάμψας, ὡς ἐπὶ τὰς πύλας, τῷ αἰρχιμαλώτῳ ἡγόν. Ἀμύνταν δὲ καὶ Φιλόταν καὶ Κῶνον τὴν ἄλλην στρατιὰν ὡς ἐπὶ τὸ πεδῖον ἔγχειν, καὶ τοῦ ποταμοῦ, δι' ἐχρὴν περᾶσαι ἰόντες ἐπὶ Πέρσας, γεφυροῦν ἐκέλευσεν, αὐ-.

8. Διαβῶν] Centum fere stadia progressus, tradita parte copiarum Amyntæ, Philotæ & Cœno, ipse cum cæteriâ per ardua nitobatur. Curt. 5, 4, 20. Τὰς δὲ πύλας περὶ τὸν ἵππον. Ἀ δὲ δεξτέρα ἰσὺς ἀδὲ ἰσὺς Ἀριόβαρτανος ἐστὶν; ἡ δὲ Philotam & Cœno cum Amynta & Polyperconte, expeditam habentes manum, reliquas, monitos, ut quia eques pediti erat mixtus, quæ pinguißimam esset solam, & pabuli fertile, sensim procederent; ducēs itineris de captivis dati. Ipse cum armigeris & ala, quam Agema appellant, ardua semita, sed longius a stationibus bestiarum remota, multa cum vexatione processit.

ἐπικάμψας] ἐπικάμψων ἐστὶν ad latius se inflectere, 3, 12, 2. Et erat ad Ariobartanem iter a dextera. Curt. loc. cit.

αὐτὸς δὲ ᾗς ὁδὸν χαλεπὴν καὶ
 τραχεῖαν, καὶ ταύτην δρόμον τὸ
 πάλιν ἦγε. Τὴν μὲν δὴ πρώτην ¹⁰
 φυλακὴν τῶν βαρβάρων πρὶν Φά-
 ρας ἐπιπεσεῖν διέφθειρε, καὶ τῶν
 δευτέρων τοὺς πολλούς· τῆς τρί-
 τῆς δὲ οἱ πλείους διέφυγον, καὶ
 οὐδὲ οὗτοι εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ
 Ἀριοβαρζάνου ἔφυγον, ἀλλ' αὐ-
 τήν, ὡς εἶχον, ἐς τὰ ὄρη πεφο-
 βημένοι· ὡς τε ἔλαθεν ἐπὶ τὴν ἑω ¹¹
 ἐπιπεσεῖν τῷ στρατοπέδῳ τῶν πο-
 λερίων, καὶ ἅμα μὲν προσέβαλε
 τῇ τάφρῳ, ἅμα δὲ αἰσάλλετο γυ-
 ἐπράκων τῶς ἀμφὶ Κρατερὸν,
 καὶ Κρατερὸς προσῆγε τῷ προτει-
 χήματι. Οἱ δὲ πολέμοι πάν- ¹²
 τῶν ἀμφίβολοι γιγνώμενοι, οὐ-
 δὲ ἐς χεῖρας ἐλθόντες ἔφυγον, ἀλ-
 λά πανταρχὸν γὰρ εἵργοντο, τῷ
 μὲν Ἀλεξάνδρῳ ἐπικειμένου,
 ἄλλῃ δὲ τῶν ἀμφὶ Κρατερὸν ἐπι-
 θεόντων, ὥς τε ἡραγκάσθησαν οἱ
 πολλοὶ αὐτῶν ἐς τὰ τεῖχη ἀπο-
 σρέψαντες φεύγειν· εἶχετο δὲ καὶ
 τὰ τεῖχη πρὸς τῶν Μακεδόνων
 ἦδη. Ἀλεξάνδρος γὰρ τοῦτο αὐ- ¹³
 τὸ ὅπερ ξυνέβη ὑποτοπήσας,
 Πτολεμαῖον ἀπολελοῦπει αὐτοῦ,
 ἔχοντα τῶν πεζῶν ἐς τρισχιλί-
 ους· ὥς τε οἱ μὲν πλείοι τῶν βαρ- ¹⁴
 βάρων ἐν χειρὶ πρὸς τῶν Μακεδό-
 νων κατεκόπησαν· οἱ δὲ, καὶ ἐν

transeundum erat, ponte jun-
 gi mandat. Ipse viam difficilem
 asperamque persequitur, eam-
 que magnâ ex parte cursu per-
 egit. Quumque ad primam
 barbarorum stationem ante lu-
 cem venisset, custodes truci-
 dat. Secundæ deinde stationis
 custodibus etiam plerisque cæ-
 sis, quum ad tertiam venit,
 complures diffugerunt. Sed ne
 hi quidem in castra Ariobarza-
 nis fugerunt: sed inde in mon-
 tes, prout quisque potuit, sese
 metu perculsi proripuerunt:
 adeo ut sub auroram inopina-
 to castra hostium sit adortus.
 Simulac ad fossam castrorum
 perventum est, Craterus signo
 tubæ exaudito, impetum in
 murum facit. Hostes summâ
 consilii inopiâ laborantes (a),
 ne tentatâ quidem pugnâ in
 fugam vertuntur. Cæterum
 quum omni ex parte interclu-
 derentur, hac enim Alexander
 premebat, illac Crateri copiæ
 infestæ occurrebant, plerique
 eorum muros cursu repetere
 sunt coacti: & jam Macedones
 muros occupârant. Alexander
 enim idipsum quod evererat
 ante suspicatus, Ptolemæum
 eo loci cum peditum tribus
 millibus reliquerat. Maxima
 itaque barbarorum pars à Ma-
 cedonibus illic trucidata est:
 alii fugâ terroris plenâ, in præ-
 cipi-

(a) Curt. 5, 4, 27.

¹⁰ αὐτὸς δὲ ᾗς εἶχον] statim, ut stant. Vide 3, 9, 7. & 3, 13, 4. Sic 2, 6, 2. & 2, 11, 6 αὐτὸς, αἰς εἶχον.

¹² ἐπιθεόντων] Mss. omnes cum editione Basil. παραθεόντων. Graevus.

¹⁴ ἐν χειρὶ κατεκόπησαν] in conflictu trucidati sunt, sive in ipso pugna ardore, ut S. epiphanius interpretatur, multa huiusmodi exempla ex Thucydide profertur, Theol. tom. 4. p. 415. B.

εὐργάσαντο, ὑπὲρ τούτων δίκας λαβέω. Ἄλλ' οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ σὺν 20
 οὐδ' ὁρᾶσαι τοῦτό γε Ἀλέξανδρον,
 οὐδ' εἶναι τις αὕτη Περσῶν τῶν
 πάσαι τιμωρία.

XIX. Ταῦτα δὲ διαπραξά- 1
 μος, προῦχώρει ἐπὶ Μηδίας· ἐκεῖ
 γὰρ ἐκτυθέντο εἶναι Δαρείον. Γνώ- 2
 μῃ δὲ ἐπεποιήτο Δαρείος, εἰ μὲν
 ἐπὶ Σούσων καὶ Βαβυλῶνος μένοι
 Ἀλέξανδρος, αὐτοῦ προσμένειν καὶ
 αὐτὸς ἐν Μηδοῖς, εἰ δὲ τι νεωτερι-
 στείη τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον· εἰ 3
 δ' ἐλαίνοι ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸς δὲ ἄνω
 ἶσαι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους τε καὶ
 Ἰρανίαν, ἕστε ἐπὶ Βάκτρος,
 τῇ τε χῶραν φθείρων πᾶσαν, καὶ
 ἕτοιμον ποιεῖν Ἀλεξάνδρῳ τὴν
 πρὸς οὐδὸν. Τὰς μὲν δὴ γυναῖκας 4
 καὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐτι ἀμφ' αὐτὸν
 κατασκευὴν, καὶ τὰς ἄρμαμάξας
 ἐπὶ τὰς Κασπίας καλουμένας πύ-
 λας πέμπει· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ θυ-
 νάμει, ἣ τις ἐκ τῶν παρόντων ξυν-
 ἕλεκτο αὐτῷ, προτέμενεν ἐν Ἐκ-
 βατάνοις. Ταῦτα ἀκούων Ἀλέξ- 5
 ανδρος, προῦχώρει ἐπὶ Μηδίας·
 καὶ Παραιτάκας μὲν ἐς τὴν χῶραν

plaque incenderant, aliaque multa in Græcos perpetrabant. Cæterum neque mihi prudenter hoc ab Alexandro factum videri potest, neque ulla de veteribus Persis hac ratione ultio sumpta fuisse.

XIX. His rebus ita gestis, Alexander in Mediam movit (a): ibi enim Darium esse acceperat. Siquidem Darius ita apud se statuerat, si apud Susa & Babylonem hæreret Alexander, etiam apud Medos operiri, an qui circa Alexandrum erant novi aliquid molirentur: si vero in se exercitum duceret, in Parthiam & Hyrcaniam usque ad Bactra se recipere, totâque regione vastatâ, omnem Alexandro progrediendi potestatem præriperet. Et mulieres, reliquumque apparatus universum quem penes se habebat, vehiculaque omnia ad pylas Caspicas mittit: ipse cum copiis quas pro tempore collegerat (b), in Ecbatanis exspectabat. Quibus cognitis Alexander in Mediam progreditur: & Paritacas quidem, impetu in eorum regionem facto, subegit, satra-

(a) Curt. 5, 7, 12. (b) idem 5, 8, 1.

20. σὺν τῷ] Sic 6, 10, 7. ἢ ξὺν τῷ περὶ τῶν.

CAP. XIX. 2. τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον] Τῶν etiam pro neutro genere possit haberi: si forte quid novaretur, sine novi accideret in rebus Alexandri.

3. τὴν] scil. οὐδὸν.

ἐπὶ Βάκτρος] Codices vetusti omnes, in quibus & V. C. apud Vulcanium, atque editio Basileensis Βάκτρα. Gronov.

4. ἄρμαμάξας] Hoc nomine appellatur currum quoddam genus, quibus mulieres apud Persas vehabantur. Vide Freinsh. Comment. ad Curt. 3, 3, 23.

5. Παραιτάκας] Oppidi alicujus, nomine Tabas, in Parætacene ultima, mentio fit apud Curt. 5, 13, 2.

satrapamque iis dedit Oxa-
threm Abulitæ filium, qui
antea apud Susa satrapatum
gesserat. Quumque Alexan-
dro in itinere nuntiaretur
Darium ei obviam ire sta-
tuisse, denuoque prælii for-
tunam experiri velle (Scy-
thas enim & Cadusios ei au-
xilio venire) impedimentis,
eorumque præsidio & reli-
quo apparatu subsequi jus-
sis, omnibusque copiis se-
cum ductis, instructâ acie
ad pugnandum processit, &
duodecimis castris in Medi-
am pervenit; ubi Dario non
eas esse copias quibus præ-
lio decernere posset cogno-
vit, & neque Cadusios ne-
que Scythas ei auxilio veni-
re, & Darium omnem potius
in fugâ spem collocasse: qua-
propter majore celeritate
Alexander in eum conten-
debat. Quumque ab Ecba-
tanis trium dierum itinere
abesset, Bisthanem Ochi fi-
lium, qui ante Darium in
Perside regnârat, obvium
habuit: is Alexandro nun-
tiavit, quintum jam diem
esse, ex quo Darius fugisset,
pecuniâ ex Mediâ vii m. ta-
lentûm secum ablatâ, cum
exercitu equitum trium mil-
lium, peditum sex millium.
Alexander ubi in Ecbatana
venit, Thessalos equites a-
liosque socios in maritimam
oram remisit, ac præter in-
tegrum stipendium duo mil-

αὐτῶν ἐμβαλὼν κατεσρέψατο, καὶ
σατραπεύειν ἔταξεν αὐτῶν Ὀξάθρη
τὸν Ἀβυλίτου τοῦ πρότερον Σού-
σων σατράπου παῖδα. Αὐτὸς δὲ ὡς
ἠγγέλθη κατὰ τὴν ὁδὸν, ὅτι ἐγνα-
κὼς εἴη Δαρεῖος ἀπαντᾶν τε αὐτῷ ὡς
ἐς μάχην, καὶ αὐθις διακινδυνεύειν
(Σκύθας τε γὰρ αὐτῷ ἦκειν, καὶ
Καδουσίους συμμάχους) τὰ μὲν
ὑποζύγια, καὶ τοὺς τούτων φύλα-
κας, καὶ τὴν ἄλλην κατασκευὴν
ἔπεσθαι ἐκέλευσε· τὴν στρατιὰν δὲ
τὴν ἄλλην ἀναλαβὼν, ἦγεν ἐσαλ-
μένους ὡς ἐς μάχην, καὶ ἀφικνεῖ-
ται δαδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐς Μηδίαν· ὅ-
θα ἔμαθεν οὐκ οὔταν ἀξιόμαχον δύ-
ναμιν Δαρείῳ, οὐδὲ Καδουσίους ἢ
Σκύθας αὐτῷ συμμάχους ἦκοντας,
ἀλλ' ὅτι Φεύγειν ἐγνακὼς εἴη Δα-
ρεῖος· ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἦγε σπου-
δῆ. Ὡς δὲ ἀπέρχεν Ἐκβατίαν
ὅσον τριῶν ἡμερῶν ὁδόν, ἐνταῦθα ἀπ-
ήντα αὐτῷ Βισθάνης ὁ Ὠχρου παῖς,
τοῦ πρὸ Δαρείου βασιλεύσαντος
Περσῶν· καὶ οὗτος ἐπήγγειλεν, ὅ-
τι Δαρεῖος ἐς πέμπτην ἡμέραν εἴη
πεφευγὼς, ἔχων τότε χρήματα ἐκ
Μήδων ἐς ἑπτακισχίλια τάλαντα,
καὶ στρατιάν, ἵππεῖς μὲν ἐς τρισχ-
λίους, πεζοὺς δὲ ἐς ἑξακισχιλίους.
Ἐλθὼν δὲ ὡς Ἐκβάτανα Ἀλέξαν-
δρος, τοὺς μὲν Θερταλοὺς ἵππεας
καὶ τοὺς ἄλλους συμμάχους ἀπο-
πέμπει ὁπίσω ἐπὶ θάλασσαν, τὸν
τε μισθὸν ἀποδοὺς αὐτοῖς ἐντέλλῃ
τὸν ξυντεταγμένον, καὶ δισχίλια
παρ

παρ' αὐτοῦ τάλαντα ἐπιδούς· ὅστις
 δὲ ἰδίᾳ βούλοιτο ἔτι μισθοφορεῖν
 παρ' αὐτῷ, ἀπογράφεσθαι ἐκέλευσε·
 καὶ ἐγένοντο οἱ ἀπογραφάμενοι οὐκ
 ὀλίγοι. Ἐπὶ κίλλον δὲ τὸν Πολυει-
 δούς ἔταξε καταγαγεῖν αὐτοὺς ὡς
 ἐπὶ θάλασσαν, ἰππέας ἄλλους ἔχον-
 τα ἐς φυλακὴν αὐτῶν· οἱ γὰρ Θεσ-
 σαλοὶ τοὺς ἵππους αὐτοῦ ἀπέδοντο·
 ἐπέσειλε δὲ καὶ Μένητι, ἐπειδὴν
 ἀφίκονται, τοὺς ἐπὶ θάλασσαν ἐ-
 πιμελεῖσθαι, ὅπως ἐπὶ τριήρων κο-
 μιθῶνται ἐς Εὐβοίαν. Παρμενίω-
 να δὲ προσέταξε τὰ χρήματα τὰ ἐκ
 Περσῶν καμιζόμενα, εἰς τὴν ἄκραν
 τὴν ἐν Ἐκβατάνοις καταθέσθαι καὶ
 Ἀρπάλῳ παραδοῦναι. Ἀρπαλον
 γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων κατέλιπε,
 καὶ φυλακὴν τῶν χρημάτων Μα-
 κεδῶνας ἐς ἑξακισχιλίους, καὶ ἰπ-
 πέας, καὶ Φίλους ὀλίγους. Αὐτὸν
 δὲ Παρμενίωνα τοὺς ξένους ἀναλα-
 βόντα, καὶ τοὺς Θράκας, καὶ ὅσοι
 ἄλλοι ἰππεῖς, ἔξω τῆς ἵππου τῆς
 ἐταιρικῆς, περὶ τὴν χώραν τὴν Κα-
 δουσίαν ἐλάτνειν ἐς Τρκαυίδα. Κλεί-
 τη δὲ τῇ τῆς βασιλικῆς ἱλῆς ἡγε-
 μῶνι ἐπέσειλεν, ἐπειδὴν ἐκ Σούτων
 εἰς Ἐκβάτανα ἀφίκηται (καταλέ-

Ilia talentum militibus do-
 nat. Quicunque autem illo-
 rum viritim stipendia mereri
 vellent, conscribi iussit. ne-
 que pauci nomen dederunt.
 Reliquos per Epocillum Po-
 lyidis filium ad mare deduci
 jubet, alio equitum præsidio
 adjuncto. Thessali enim e-
 quos ibi reddiderunt. Me-
 neti etiam, per literas man-
 dat, ut quum eo pervene-
 rint, navibus in Eubœam
 transvehendos curet. Par-
 menioni quoque negotium
 dat, uti pecuniam omnem
 ex Persis allatam in arce
 quæ in Ecbatanis deponat,
 & Harpalo custodiendam
 tradat, quem super thesau-
 ros ibi cum præsidio sex
 millium Macedonum, & e-
 quitum amicorumque non-
 nullis reliquit. Parmenio-
 nem vero ipsum assumtis ex-
 teris, & Thracibus, reli-
 quoque equitatu, præter-
 quam amicorum, per Ca-
 dusiorum fines in Hyrcani-
 am mittit. Clito autem re-
 giæ turmæ duci scribit, ut
 quum è Susis in Ecbatana
 ve-

10. παρ' αὐτῷ ἐπιδούς] a se, sua sponte, doni loco addens. Curtius similem hi-
 storiam narrat 6, 2, 17, sed temporum ratio non satis congruit.

11. ἰδίᾳ] privatim, hoc est, non reipublicæ, sed suo nomine, sua sponte.
 Diodorus Siculus XVII, 74. opponit τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων συμμαχίσαν-
 τας, & τὰς ἐλομένους ἐν τῇ στρατιᾷ τῇ μετὰ τὸ βασιλείας μίσην Γρονον.

12. Ἐπὶ κίλλον] Male interpretes reliquos. Eos enim ipsos intelligit, de quibus 10.
 ἐτίδοντο] Vide annon intelligi debeat vendiderunt. Gronov. Sic Aët. V. 8. &
 VII. 9. & Xenophon passim.

ἐπειδὴν ἀφίκονται, τὰς ἐπὶ] Scripsit vero etiam Meneti, postquam venissent, ut
 pariter accola curarent, quo triremibus transvherentur in Eubœam. Sed versio Vul-
 canii ostendit legisse enim. prout legendum esse ait Gronovius, ἐπειδὴ ἀφίκον-
 ται ἐπὶ θάλασσαν, ἐπιμελεῖσθαι δε.

venisset, (ibi enim valetudinis causâ relictus erat) receptis Macedonibus qui pecuniarum præsidio positi fuerant, in Parthos moveat, quo & ipse venturus erat.

XX. Alexander assumpto equitatu amicorum, & antecurforibus, equitibusque mercede conductis, quos Erigyus ducebat, & phalange Macedonicâ, iis exceptis qui pecuniarum præsidio relictî fuerant, sagittariis etiam & Agrianis sibi conjunctis, in Darium movit. Quumque summâ festinatione contenderet, multi in itinere milites præ lassitudine relictî, multi etiam equi extincti sunt. Alexander nihilo secius institutum iter urgebat, & undecimis castris Rhagas pervenit. Distat hic locus unius diei itinere à Caspiis pylis, equitanti ita ut Alexander ducebat. Darius vero jam Caspias portas prætergressus erat: & eorum qui fugientem comitabantur, plerique in domos suas sese recipiebant; non pauci etiam sese Alexandro dedebant. Alexander depositâ spe Darium ulla celeritate abs se comprehendi posse, quinque diebus ibi substitit, recreatoque exercitu Oxydatem hominem Persam Mediæ satrapam

λειπτο γὰρ ἐν Σούσοις ἀφ' ὧν) ἀναλαμβάνοντα τοὺς Μακεδόνας τοὺς ἐπὶ τῶν χρημάτων τότε ὑπολειφθέντας, ἵεναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίους, ἵνα καὶ αὐτὸς ἦξεν ἐμελλεν.

XX. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τῆς τε ἵππον τῶν ἐταίρων, καὶ τοὺς προδρόμους, καὶ τοὺς μυθοφόρους ἱππέας, ὧν Ἐριγύσιος ἡγείτο, καὶ τὴν Φάλαγγα τῆς Μακεδονικῆς, ἔξω τῶν ἐπὶ τοῖς χρήμασι ταχθέντων, καὶ τοὺς τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ Δαρείον. Καὶ αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδὸν σπουδῇ γιγνομένην, τῶν τε στρατιωτῶν πολλοὶ κáμνοντες ὑπελείποντο, καὶ ἵπποι ἀπέθνησκον· ἀλλὰ καὶ ὡς ἦγε, καὶ ἀφικνεῖται ἐς Ῥάγας ἐνδεκάτῃ ἡμέρᾳ. Διέχει δὲ ὁ χώρος οὗτος ἀπὸ τῶν Κασπίων πυλῶν ὁδὸν ἡμέρας μίαν ἐλαύνοντι ὡς Ἀλέξανδρος ἦγε. Δαρεῖος δὲ ἐφθάκει ἤδη παρεληλυθὼς εἰς τὴν πυλῶν τῶν Κασπίων. Τῶν δὲ συμφευγόντων Δαρείῳ, πολλοὶ μὲν ἀπολιπόντες αὐτὸν ἐν τῇ Φυγῇ, ἐπὶ τὰ αὐτῶν ἕκαστος ἀπεχώρουν· οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ σφᾶς ἐνεδίδοσαν. Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἀπέγνω καταπύδας αἰρήσειν Δαρεῖον, μέγας αὐτοῦ πέντε ἡμέρας, καὶ ἀναπαύσας

CAP. XX. 3. ἐφθάκει ἤδη παρεληλυθὼς εἰς τὴν] intravit jam intra Caspias portas. Sic mox 5.

4. καταπύδας αἰρήσειν] per vestigia insequendo corpulentum. vestigiis consecuturum. Xenophon de canibus leporem insequenibus κύας ὕψος ἰππιότητι δυνάμενος πρὸς τὸ καταπύδας αἰρῆν, Cyrop. lib. 1. p. 29. l. 20.

εκε τὸν στρατὸν, Μηδίας μὲν σατρά-
πην ἀπέδειξεν Ὀξυδάτην Πέρσην
ἄδρα, ὃς ἐτύγχανε πρὸς Δαρείου
ξυνειλημμένος, καὶ ἐν Σούσοις εἰρ-
γόμενος· τοῦτο αὐτὸ ἐς πῖσιν ἦν πρὸς
Ἀλέξανδρον. Αὐτὰς δὲ ὡς ἐπὶ 5
Παρθαίους ἤγει· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ
πρὸς ταῖς Κατπίαις πύλαις ἐσκα-
τοπέδευσε· τῇ δευτέρῃ δὲ εἴσω παρ-
ῆλθε τῶν πυλῶν, ἔστε οἰκούμενα ἦν.
Ἐπιστιτισταμένος δὲ αὐτόθι, ὅτι ἔρη- 6
μὴ τὴν πρότω χάραν ἤκουεν, ἐς προ-
νιμῶν ἐκπέμπει Κόων ξὺν ἱππευσί-
τι καὶ τῶν πεζῶν ὀλίγοις.

XXI. Καὶ ἐν τούτῃ ἀφικνεῖται 1
καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Δαρείου στρατο-
πέδου, Βαγισάνης Βαβυλώνιος ἀ-
νὴρ, τῶν γνωρίμων, καὶ ξὺν τούτῳ
Ἀντίβηλος, τῶν Μαζαίου παίδων.
Οὗτοι ἀπήγγειλαν, ὅτι Ναβαρζά- 2
νης τε χιλιάρχης τῶν ξὺν Δαρείῳ
φευγόντων ἱππέων, καὶ Βῆστος ὁ
Βακτρίων σατράπης, καὶ Βράζας ὁ
Ἀραχάτιος καὶ Δράγγων σατρά-
πης, ξυνειληφότες εἶεν Δαρείου.
Ταῦτα ἀκούσας Ἀλέξανδρος, ἔτι 3
μᾶλλον ἤγε σπουδῇ, τοὺς ἐταίρους
μάους ἔχων ἀμφ' αὐτὸν, καὶ τοὺς
προδρόμους ἱππέας, καὶ τῶν πε-
ζῶν τοὺς εὐριστοτάτους τε καὶ κου-

constituit (a), qui à Dario,
captus apud Susa in custo-
diâ habitus fuerat. Hoc ei si-
dem apud Alexandrum con-
ciliabat. Inde in Parthos ex-
ercitum duxit: ac primo qui-
dem die juxta Caipias pylas
castra posuit: postridie ipsas
pylas ingressus est, ac loca
cultoribus frequentia. Qu-
umque inde commeatum in
exercitum intulisset, quod
interiorem regionem incul-
tam esse audisset, Cœnum
cum equitatu exiguoque pe-
ditatu frumentatum mittit.

XXI. Inter hæc Bagista-
nes Babylonius vir illustris,
& cum eo Antibelus unus
ex Mazæi filiis è Darii exer-
citu ad Alexandrum vene-
runt, nuntiantes Nabarza-
nem mille equitum qui cum
Dario fugerant præfectum,
& Bessum Bactrianorum sa-
trapam, ac Brazam Aracho-
torum & Drangarum satra-
pam, Darium in custodiâ te-
nere. Quo audito Alexan-
der majore adhuc celeritate
sibi utendum putavit. amicis
tantum, equitibusque ante-
cursoribus, ac peditum for-
tissimis simul atque expedi-
tissi-

(a) Curt. 6, 2, 11.

τῶτο αὐτῷ] Nonnulli habent τῶτο αὐτῷ. Gronov.

5. ἔστε οἰκούμενα ἦν] quousque loca culæa erant.

6. ἐπιστιτισταμένος δὲ αὐτόθι] commeatum autem illis paratatus. Ut aoristus sit in
significatione futuri temporis; ut 7, 3, 3 ὡς δ' ἔχ' ἀπτησόμενον ἰέρα, ἀλλὰ ἄλλως
αὐτὸν ἀπ' ἀλλήλων. Nam Cœnum equidem ob id ipsum arbitror frumentatum
missum, ut commeatum conveheret.

CAP. XXI. 1. Ἀντίβηλος] Brocubelum appellat Curtius 5, 13, 11.

2. Βράζας] idem est, qui Curtio Barzaentes dicitur 6, 6, 36.

tissimis delectis, non exspectato Cœni, qui frumentatum iverat, reditu. Reliquo exercitui Craterum præficiens, mandat sequi, ita ut itinera moderatius faciat. qui secum ibant, arma solum & duorum dierum cibaria gerebant. Totâ itaque nocte, & pōstero die ad meridiem usque continuato itinere, aliquantulum temporis militi ad quietem dedit. Inde rursus totâ nocte progressus, diluculo in ea castra pervenit, unde Bagistanes discesserat. & hostes quidem ibi nactus non est. De Dario certior factus est captivum illum in curru portari, Bessum loco Darii imperium obtinere, & à Bactrianis equitibus aliisque barbaris qui cum Dario fugerant, ducem nominatum esse, præterquam ab Artabazo & Artabazi filiis, Græcisque mercenariis (a). Hos fidos perpetuo in Darium fuisse, neque ea quæ accidissent impedire potuisse. eosque à publicâ viâ deflexos, montes petere, nec cum Besso consilia communicare. Præterea eos qui Darium cepissent ita secum statuuisse, ut si audiant

Φοτάτους ἐπιλεξάμενος, οὐδὲ τοὺς ἀμφὶ Κοῆνον προσημείνας ἐκ τῆς 4 προνομῆς ἐπαυελθεῖν· τοῖς δὲ ὑπολειπομένοις ἐπιστήτας Κρατερὸν, προσάττει ἔπεσθαι μὴ μακρὰς ὁδοῦς ἄγοντα. Οἱ δὲ ἀμφ' αὐτὸν, τὰ ὄπλα εἶχον μένον, καὶ δύο ἡμερῶν σιτία. Ἐλθὼν δὲ τὴν τε νύκτα ὅλην καὶ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας μετριμετημβρίας, ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸν στρατὸν, αὐθις ἔπει ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἅμα ἡμέρᾳ ὑποφαινούσῃ παρῆν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὅθεν ἀφαιρμήκει ὅπτις Βαγισάνης· καὶ τοὺς μὲν πολεμίους οὐ κατέλαβε. Δαρείου δὲ περιεπύθετο, αὐτὸν μὲν συνειλημμένον ἔγεσθαι ἐφ' ἀρμαμάξης, Βῆσσαν δὲ ἀντὶ Δαρείου γενέσθαι τὸ κράτος, καὶ ἡγεμόνα ὠνομάσθαι Βῆσσαν, πρὸς τε τῶν Βακτρίων ἱκπέων, καὶ τῶν ἄλλων ἦτοι βάρβαροι ξυνέφρουγεν Δαρείῳ, πλὴν Ἀρταβάζου, καὶ τῶν Ἀρταβάζου παίδων, καὶ 7 τῶν Ἑλλήνων τῶν μυθοφόρων· τοὺς δὲ πισοὺς εἶναι Δαρείῳ, καὶ εἰργεῖν μὲν τὰ γιγνόμενα οὐ δυνατόν· εἶναι· ἐκτραπέντας δὲ ἔξω τῆς λεωφόρου ὁδοῦ, ὥς ἐπὶ τὰ ὄρη ἵέναι κατὰ σφᾶς οὐ μετέχοντες τοῖς

(a) Curt. 5, 10, 12. seqq.

5. ὅθεν ἀφαιρμήκει ὅπτις] unde concesserat retro ad Alexandrum, supra 1.

6. Δαρεῖον δὲ περιεπύθετο] Ex quo hæc cognoverit Curtius refert 5, 13, 7. Perventum erat in vicam, in quo Darium Bessus comprehenderat. Ibi Melon Darii inserpres excipitur. Corpore ager non potuerat agmen sequi, & deprehensus celeritate regis, transfugam se esse simulabat. Ex hoc alia cognoscit.

περιεπύθετο] Vulcanius dividit ex V. C. περίπυθετο. Gronov.

ἀντὶ Δαρείου γενέσθαι] Mss. omnes εἶναι, quod & notavit Vulcanius. Idem.

7. κατὰ σφᾶς] Facius: scorsum. Vide σφᾶς in indice.

τοῖς ἀμφὶ Βῆττον τοῦ ἔργου. Γνώ- 8
 μιν δὲ πεποιθῆναι τοὺς ξυλλα-
 βόντας Δαρεῖον, εἰ μὲν διώκοντα
 σφᾶς Ἀλέξανδρον πυθάνοιτο,
 παραδοῖναι Δαρεῖον Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ σφίσι τὴν ἀγαθὴν εὐρίσκειν
 εἰ δὲ τὸ ἔμπροσθεν ἐπανεληλυθότα
 μάχαι, τοὺς δὲ στρατιῶν τε ξυλ-
 λέγειν ὅτι πλείονα δύναιντο, καὶ
 ἀφαιρῶντες ἐς τὸ κοινὸν τὴν ἀρχήν.
 Βῆττον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐξηγεῖται 9
 κατ' οἰκειότητά τε τὴν Δαρείου,
 καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ σατραπείᾳ τὸ
 ἔργον ἐγένετο. Ταῦτα ἀκούσαντι
 Ἀλεξάνδρῳ ἀνακράτος διωκτέα ἐ-
 φαίετο. Καὶ ἤδη μὲν ἐξέκαμνον 10
 αἱ τε ἄνδρες καὶ οἱ ἵπποι, ὑπὸ τῇ
 ταλαιπωρίᾳ τῇ ξυνεχεῖ, ἀλλὰ καὶ
 ὡς ἦγε καὶ διελθὼν ὁδὸν πολλήν
 τῆς τε νυκτὸς, καὶ τῆς ἐπὶ ταύτῃ
 ἡμέρας ἔστε ἐπὶ μεσημβρίαν, ἀφ-
 ικνέται ἐς τινὰ κόμην, ἵνα τῇ προ-
 τεραίᾳ ἐστρατοπεδεύκεσαν οἱ Δαρεῖον
 ἄγοντες. Ἐσταῦθα ἀκούσας ὅτι νυ- 11
 κτὸς παύσθαι τὴν πορείαν ἐγνωσ-
 μένων εἴη τοῖς βαρβάροις, ἤλεγχε
 τοὺς προσηγμένους, εἰ δὴ τινὰ εἰδέειν
 ἐπιτομωτέραν ὁδὸν ἐπὶ τοὺς φεύ-
 γοντας. Οἱ δὲ εἰδέναι μὲν ἔφασαν,
 ἐξήμην δὲ εἶναι τὴν ὁδὸν δι' ἀνυδρίαν.

Alexandrum se insequi, Da-
 rium tradant, & rebus suis
 consulant. Sin retrocessisse
 intelligant, exercitum quam
 possint maximum conscri-
 bant, & communi inter se ope
 imperium tueantur. Bessum
 in praesentia exercitus ducem
 designatum esse, ob eam ne-
 cessitudinem quæ ipsi cum
 Dario intercedebat, tum eti-
 am quod in ejus satrapatu id
 perpetratum erat. Hæc quum
 audisset Alexander, omni stu-
 dio persequendam rem existi-
 mavit. ac tametsi tam viri,
 quam equi continuato itine-
 ris labore defatigati essent
 (a), nihilo tamen minus ur-
 gebat. magnoque itinere per
 noctem, & insequentem diem
 ad meridiem usque confecto,
 in pagum quendam pervenit,
 ubi qui Darium ducebant pri-
 die confederant. Ibi certior
 factus barbaris statutum esse
 noctu iter ingredi, perconta-
 tus est incolas, an aliquod viæ
 compendium nossent, quâ fu-
 gientes assequi posset. Qui
 quidem se nosse affirmarunt
 (b), cæterum viam illam præ-
 aquarum inopia desertam esse.
 Ipse nihilominus ut illac du-
 cant

(a) Curt. 5, 13, 7. (b) idem 5, 13, 9.

8. καὶ σφίσι τὴν ἀγαθὴν] Curt. 5, 9, 2. tradito rege vivo, inirent gratiam victoris.
 ἀφαιρῶντες ἐς τὸ κοινόν] servate in commune regnum, ut ex quo pertineret ad
 omnes, qui in eodem consilio erant cum Bello. Curt. 5, 9, 2. interfecto Dario,
 regnum sibi occuparent.

9. Βῆττον δὲ] Bessum autem in praesentia exercitus ducem esse oportere. Repe-
 tenda sunt illa γνῶμην πεποιθῆναι, a quibus hæc pendent, ut & hoc ab ipsis decre-
 tum fuisse intelligatur, Bessum interea imperatoris fungi officiis debere.

cant imperat: quumque intel-
ligeret non posse pedites se
festinanter equitantem sequi,
equites circiter quingentos e-
quis desilire jubet, & duces
peditum aliosque præstantis-
simos quosque, ita ut pedites
armati erant, equos conscen-
dere. Nicanori vero scutato-
rum præfecto, & Attalo A-
grianum duci, per viam quâ
Bessus cum suis processerat,
reliquos (qui quidem levissi-
me armati essent) ut ducant
injungit. ceteri pedites, ut
quadrato agmine sequantur.
Ipse sub vesperum iter ingres-
sus, citato agmine processit.
confectisque per noctem qua-
dringentis stadiis, sub lucem
barbaros incompote fugien-
tes atque inerimes affecutus
est. Pauci admodum ex iis
tanquam se defensuri compo-
fuerunt: complures statim
conspecto Alexandro, ante-
quam prælium experirentur,
in fugam vertuntur: ex iis
vero qui ad arma confugerunt
cæsis nonnullis, reliqui terga
verterunt. Bessus autem ejus-
que comites interea Darium
curru avehebant. At quum
Alexander eorum tergo insta-

12 Ὁ δὲ, ταύτην ἄγειν ἐκέλευσε· καὶ
γνοὺς ὅτι οὐχ ἔψονται οἱ πεζοὶ αὐ-
τῷ σπουδῇ ἐλαύνοντι, τῶν μὲν
ἱππίων ἐς πεντακοτίους κατεβί-
βατεν ἀπὸ τῶν ἵππων· τοὺς ἡγε-
μόνας δὲ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἄλλων
ἐπιλεξάμενος τοὺς κρατιστεύοντας,
ἐπιβῆναι τῶν ἵππων ἐκέλευσεν οὕ-
τως, ὥς περ οἱ πεζοὶ ὀπισθιμένοι
13 ἦσαν. Νικάνορα δὲ τὸν τῶν ὑπα-
σπιστῶν ἡγεμόνα, καὶ Ἀτταλὸν
τὸν τῶν Ἀγριάνων, κατὰ τὴν ὁδὸν
ἦν τινα οἱ ἀμφὶ Βῆττον προῦκε-
χωρήκεσαν, τοὺς ὑπολειφθέντας
ἄγειν ἐκέλευσε, καὶ τούτους, ὡς
κουφώτατα ἐσαλμένους, τοὺς δὲ
ἄλλους πεζοὺς ἐν τάξει ἔπεσθαι.
14 Αὐτὸς δὲ ἀμφὶ δείλην ἄγειν ἀρξά-
μενος, δρόμῳ ἡγεῖτο· διελθὼν δὲ τῆς
νυκτὸς σαδίους, ἐς τετρακοτίους,
ὑπὸ τὴν ἑω προτυγχάνει τοῖς βαρ-
βάρσι ἀτάκτως ἰοῦσι καὶ ἀνόπλοις,
15 ὥς τε ὀλίγοι μὲν τινὲς αὐτῶν ὡς ἀ-
μυνόμενοι ὤρμησαν· οἱ δὲ πολλοὶ
εὐθύς ὡς Ἀλέξανδρον αὐτὸν κατέ-
δον, οὐδὲ ἐς χεῖρας ἐλθόντες ἔφευ-
γον· καὶ οἱ τραπέντες ἐς ἀλκὴν ὀ-
λίγων πετόντων, καὶ οὗτοι ἔφυ-
γον. Βῆττος δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ
16 τέως μὲν ἐφ' ἄρμα μᾶξις Δαρείου
μετὰ

12. ἔτας ὡσπερ] Mss. omnes ἔτας ὡσπερ. & editio Basileensis. Gronov.

13. ἐν τάξει ἔπεσθαι] in ordinato agmine sequi, ut apud Curt 6. 4. 14. Oppositum sunt ἐν τάξει & δρόμῳ σπεῖν, quod statim sequitur. Manifestissimum hoc fit ex Xenoph. anab. lib. 2. p. 209 l. 8. ἐβόων δὲ ἀλλήλοις μὴ θυῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπεσθαι. Acclassabant alter alteri, ne σπεῖν ferrentur, sed ordine non perturbato sequebantur. Vide not. ad 2. 10. 4.

14. δρόμῳ ἡγεῖτο] Curt 5. 13. 12. calcaribus subditis, effuso σπεῖν eunt.

ἀτάκτως ἰοῦσι] incoordinate euntes. Curt 5. 13. 11. ἐκείνην, πρὸς τὴν οὐκ ἔμελλεν ἵππευσι, in. inordinatamque procedere.

μετὰ σφῶν ἐκόμιζον. Ὡς δὲ ὁ
μαῦ ἤδη ἦν Ἀλέξανδρος, Δαρείου
μὲν Σατιβαρζάνης καὶ Βαρσαέντης
κατατρόσαντες, αὐτοῦ ἀπέλιπον·
αὐτοὶ δὲ ἔφυγον ξυνὶ ππεῦσιν ἐξ-
εκοτίαις. Δαρείος δὲ ἀποθήσκει 17
ὀλίγον ὕστερον ἐκ τῶν τραυμάτων,
πρὶν ὁφθῆναι Ἀλεξάνδρῳ.

XXII. Ἀλέξανδρος δὲ τὸ μὲν 1
σῶμα τοῦ Δαρείου ἐς Πέρσας ἐπεμ-
ψε, θάψαι κελεύσας ἐν ταῖς βασι-
λικαῖς θήκαις, καθάπερ καὶ οἱ ἄλ-
λοι οἱ πρὸ Δαρείου βασιλεῖς. Σα- 2
τράπην δὲ ἀπέδειξε Παρθυαίαν καὶ
Ἰρκασίαν Ἀμμυνάπην Παρθυαῖον·
ἦ δὲ οὗτος τῶν Αἰγυπτῶν ἐνδόν-
τις Ἀλεξάνδρῳ μετὰ Μαζάκου.
Τληπόλεμος δὲ Πυθοφάνους, τῶν
Ἰταλῶν, ξυνετάχθη αὐτῷ, σκοπεῖν
τὰ ἐν Παρθυαίοις τε καὶ Ἰρκαίοις.
Ταῦτο τὸ τέλος Δαρείῳ ἐγένετο, 3
ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἀριστο-
φῶντος, μὲν δὲ ἑκατομβαιῶνος·
αὐτῷ τὰ μὲν πολέμια, εἴπερ τινὲς
ἄλλοι, μαλθακῶ τε, καὶ οὐ φρεν-
εῖς, εἰς δὲ τὰ ἄλλα οὐδὲν ἀνεπιει-
κὲς ἔργον ἀποδείξαμένῳ, ἢ οὐδὲ
ἐγγεγόμενον αὐτῷ ἀποδείξασθαι·
ὅτι ὁμοῦ μὲν εἰς τὴν βασιλείαν 4
παρελθεῖν, ὁμοῦ δὲ προπολεμεῖ-
σθαι πρὸς τε Μακεδόνας καὶ τῶν
Ἑλλήνων ξυνέβη· οὐκ οὐν οὐδὲ ἐθέ-
λωντι ἐξῆν ἐτι ὑβρίζειν ἐς τοὺς ὑπ-
ερούς, ἐν μείζονι κινδύνῳ ἢ περ

ret (a), Satibarzanes & Bar-
zaēntes Darium abs se gravi-
ter vulneratum ibidem relin-
quunt. ipsi cum DC equitibus
sefe in præcipitem fugam de-
derunt. Neque multo post
Darius ex acceptis vulneribus
priusquam ab Alexandro vi-
sus esset, interiit.

XXII. Alexander Darii cor-
pus ad Persas misit, ut in re-
giis mausoleis, more aliorum
regum qui Darium antecesser-
ant, conderetur. Post hæc
Ammynapem Parthum, qui
sibi una cum Mazace Ægy-
ptum tradiderat, Parthorum
& Hyrcanorum satrapam con-
stituit. Adjunxit autem illi
Tlepoleum Pythophanis fi-
lium, unum ex amicis, qui
rerum Parthicarum & Hyrc-
nicarum simul curam gereret.
Atque hic quidem Dario vi-
tæ exitus fuit, archonte Athe-
nis Aristophonte, mense Ju-
nio: viro quod ad res bellicas
attinet, (si quis alius) langu-
ido parumque prudenti: quod
ad cætera, qui nihil iniqui in
suos commiserit, aut certe
potestatem committendi non
habuerit. Nam simulac regna-
re cœpit, statim à Macedoni-
bus & Græcis bello laceffit-
us est. Quocirca ne volenti qui-
dem integrum erat subjectos
sibi injuriâ afficere, quum ipse
in majore periculo quam ipsi

(a) Cap. 5, 13, 15.

ver-

16. μετὰ σφῶν ἐκόμιζον] seculo ducabant.

CAP. XXII. 2. μετὰ Μαζάκου] Strabo 3, 1, 3.

versaretur. Quandiu in vivis fuit, aliæ illum ex aliis calamitates exceperunt, neque ulla intermissio aut requies fuit, ex quo primum ad regnandum accessit. Nam statim initio equestris illa satraparum ad Granicum amnem clades accidit: mox Ioniam & Æoliam amisit, & utramque Phrygiam, Lydiam quoque & Cariam, præter Halicarnasenses: sed paulo post ipsa etiam Halicarnassus erepta est. deinde universa regio maritima ad Ciliciam usque. Post hæc ingens illa ipsius apud Issum clades accidit, in qua mater, uxor ac liberi ejus capti sunt. deinde Phoenice atque Ægyptus imperio ejus detractæ. Postea ipse in Arbelis & quidem primus turpiter fugit, & plurimum exercitum ex omni barbarorum gente perdidit. Inde profugus è suo regno errans, & postremo ab iis qui circa eum erant, ad extremum destitutus, eodemque tempore & rex & captivus à suis habitus, ac cum ignominiâ ductus, tandem ab intimis sibi proditus & cæsus interiit. Hæc quidem viventi Dario acciderunt: at contra mortuo, regia sepultura, liberorum perinde atque ipso regnante, educatio atque in-

5 ἐκείνοι καθεστηκότι. Ζῶντι μὲν δὴ
 συμφορὰ αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
 ξυνηνέχθησαν, οὐδέ τις ἀνακωχή
 ἐγένετο, ἐπειδὴ πρῶτον ἐς τὴν ἀρ-
 6 χὴν παρήλθεν· ἀλλὰ εὐθὺς μὲν τὸ
 τῶν σατραπῶν ἐπὶ Γρανικῷ πταΐσ-
 μα ξυνέβη τὸ ἰππικόν, εὐθὺς δὲ
 Ἰωνία τε καὶ Αἰολίς εἶχοντο, καὶ
 Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Λυδία,
 καὶ Κᾶρες, πλὴν Ἀλικαρνασσέων·
 ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ Ἀλικαρνασ-
 σὸς ἐξήρτητο· ἐπὶ δὲ ἡ παραλία πᾶ-
 7 σα, ἔστε ἐπὶ τὴν Κιλικίαν· ἐνθένδε
 ἡ αὐτοῦ ἐπ' Ἰσσοῦ ἦρτα, ἵνα τὴν
 τε μητέρα ἀσχυμαλωτισθεῖσαν καὶ
 τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐπ-
 εἶδεν· ἐπὶ ταῦδε Φοινίκη τε ἀπώ-
 8 λετο καὶ Αἴγυπτος πᾶσα· ἐπὶ δὲ,
 αὐτὸς ἐν Ἀρβήλοις ἔφυγε τε καὶ
 ἐν πρώτοις αἰσχυρῶς, καὶ κρατιῶν
 πλείστην πάντος τοῦ βαρβαρικοῦ
 9 γένους ἀπώλεσε· Φυγὰς τε ἐκ
 τούτου τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς πλανώ-
 μενος, καὶ τελευτῶν πρὸς τῶν ἀμφ'
 αὐτὸν ἐς τὰ ἔσχατα προδοθεὶς· βα-
 σιλεύς τε ἐν τῷ αὐτῷ καὶ δεσμώτης
 ἦν ἀτιμία ἀγόμενος, τέλος δὲ
 πρὸς τῶν οἰκειοτάτων ἐπιβουλευ-
 10 θεὸς ἀπώλετο. Ζῶντι μὲν Δαρείῳ
 τοιαῦτα ξυνηνέχθη. Τελευτήσαν-
 τι δὲ, ταφὴ τε ἡ βασιλική, καὶ τῶν
 παίδων, ὅποια καὶ βασιλεύοντος
 αὐτοῦ, τροφή τε Ἀλεξάνδρου καὶ
 παύ-

7. ἐπὶ τῷ] Improperie hic utitur isto verbo, proprie autem 5, 27, 11.

8. ἰουγέ τε καὶ ἐν πρώτοις] Indecenter abundat particula καί, neque ab optimo agnoscitur. Gronov.

9. πρὸς τῶν οἰκειοτάτων] a Besso præcipue, de cujus necessitudine cum Dario supra 3, 21, 9.

παύσει, καὶ γαμβρὸς Ἀλέξανδρος. Ὅποτε δὲ ἐτελεύτα, ἐγένετο ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς ὑπολειφθέντας ἐν τῇ διώξει τῆς στρατίας ἀναλαβὼν, ἐς Ὑρκανίαν προήχθει. Κεῖται δὲ ἡ Ὑρκανία 2 χεῖρα ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ Βάκτρα φερούσης· καὶ τῇ μὲν ὁρεσιν ἀπείργεται δατέτι καὶ ὑψηλαῖς, τῇ δὲ πεδίον αὐτῆς καθήκει ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην τὴν ταύτην θάλασσαν. Ταύτην δὲ ἤγει, ὅτι 3 ταύτη τοὺς ξένους τοὺς ἀμφὶ Δαρῆαν διαπεφευγέναι ἐς τὰ τῶν Πάγρων ὄρη ἐπέθετο, καὶ αὐτοὺς ἕκαστον τοὺς Πάγρους χειρασόμενος. Τρηχὴ δὲ διελὼν τὸν στρατὸν, αὐτὸς 4 ρεῖ τὴν ἐπιτοματάτην καὶ χαλεπατάτην ἡγήσατο, τὸ πλεῖστον καὶ ἅμα τὸ κουφότατον τῆς δυνάμεως ἄγων. Κρατερόν δὲ, τὴν τε 5 αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Ἀμύντου, καὶ τῶν τοξοτῶν ἑσιν οὖς, καὶ ὀλέγους τῶν ἵππων, ἐπὶ Ταπούραν ἔειλεν. Ἐριγύϊον δὲ, τοὺς 6 τε ξένους καὶ τὴν λοιπὴν ἵππων ἀναλαβόντα, τὴν λεωφόρον τε καὶ μακροτέραν ἡγεῖσθαι ἐκέλευσε, τὰς ἀράξας καὶ τὰ σκευοφόρα καὶ τὰ ἄλλα ὅμιλον ἄγοντα. Ὑπερ 7 βαλὼν δὲ τὰ πρῶτα ὄρη, καὶ κα-

stitutio ab Alexandro, & Alexander gener contigit. Mortuus est annos natus circiter L.

XXIII. Alexander autem, iis quos in persequendâ fugâ post se reliquerat assumtis, in Hyrcaniam movit (a). Sita porro est Hyrcania ad lævam viæ quæ in Bactra ducit: atque hac quidem montibus densis ac præcellis dividitur; campus vero ejus in magnum mare quod ex eâ parte est porrigitur. Hac Alexander exercitum ducebat, quod acceperat externos milites, qui Darii stipendiis meruerant, in Pagrorum montes confugisse, ipsos etiam Pagros subjugare statuens. Tripartito itaque exercitu, ipse per brevissimos difficillimosque trames contendebat, maximam expeditissimamque copiarum partem ducens: Craterum autem, cum suo & Amyntæ agmine, cumque sagittariis ac equitibus nonnullis in Tapuros mittit (b): Erigyium vero, exteros, reliquumque equitatum viâ planâ, cæterum longiore, ducere jubet, cui currus atque impedimenta ac cæteram turbam adjungit. Superatis itaque primis montibus, castrisque ibi posi-

(a) Cap. 6, 4, 2. (b) idem 6, 4, 2.

CAP. XXIII. 1. τὰς ὑπολειφθέντας] Supra 3, 21, 13.

2. καὶ τῇ μὲν] Ὁ ab una quidam parte montibus densis ac celsis coercetur; ab altera vero campus ejus patet in magnum quod illic est, aquar. Sc. Gronov.

τὴν ταύτην θάλασσαν] Quod quidam Caspium, quidam Hyrcanum appellant. Cap. 6, 4, 18. & 19.

positis, ipse sumtis scutatis, & Macedonicæ phalangis expeditissimis quibusque, & sagittariorum nonnullis, viam perdifficilem atque impeditam ingressus est, dispositis per viam præsidii, ubi quid periculi esse videbatur, ne barbari montani in eos qui sequebantur impetum facerent. Ipse cum sagittariis angustias transgressus, in planitie juxta amnem non magnum castra posuit. Eo loci Nabarzanes Darii chiliarcha (a), & Phradaphernes Hyrcanorum ac Parthorum satrapa, & alii quidam Persarum qui apud Darium illustriore loco fuerant, ad Alexandrum accedunt, seque ei dedunt. Quatuor ibi in castris dies moratus, partem copiarum quam in itinere reliquerat, recepit. & pars quidem tuto transierant: in Agrianas vero novissimi agminis custodiam tenentes barbari montani irruentes, jaculis repulsi, sese receperunt. Motis inde in castris, in Hyrcaniam progressus, Zadracarta urbem petit. Eodem fere tempore Craterus ad eum venit, non inventis quidem exteris qui

(a) Copt. 6, 5, 22.

τα στρατοπεδεύσας αὐτοῦ, ἀνελ-
βὼν τοὺς τε ὑπασπιδας, καὶ τῆς
Μακεδονικῆς Φάλαγγος τοὺς κου-
φτάτους, καὶ τῶν τοξοτῶν ἔσιν
οὓς, ἥει χαλεπὴν ὁδὸν καὶ δύσπο-
ρον, Φύλακας τῶν ὁδῶν καταλι-
πὼν, ἵνα σφαλερὸν τι αὐτῇ ἐφαί-
νετο· ὥς μὴ τοῖς ἐπομένοις κατ' ἐ-
κείνο ἐπιβοῶντο οἱ τὰ ὄρη ἔχοντες τῶν
8 βαρβάρων. Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν το-
ξοτῶν διελθὼν τὰ στενά, ἐν τῇ πε-
δίῳ κατεστρατοπέδευσε πρὸς ποταμῷ
9 οὐ μεγάλῳ. Καὶ ἐνταῦθα ὄντος αὐ-
τοῦ, Ναβαρζάνης τε ὁ Δαρείου χι-
λιάρχης, καὶ Φραδαφέρνης ὁ Τρκα-
νίας τε καὶ Παρθυαίων σατράπης,
καὶ τῶν ἀμφὶ Δαρείον Περσῶν οἱ ἐ-
πιφανέστατοι ἀφικόμενοι παρέδωκαν
10 τῷ Φῶς αὐτούς. Τπομείνας δὲ ἐν τῇ
στρατοπέδῳ τέσσαρας ἡμέρας, ἀνέ-
λαβε τοὺς ὑπολειφθέντας κατὰ τὴν
ὁδὸν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλῶς
διελθόντας, τοῖς δὲ Ἀγρίαν ο-
πιθοφυλακοῦτιν ἐπέθεντο οἱ ὄρειοι
τῶν βαρβάρων· καὶ μείον ἔχοντες
τῇ ἀκροβολισμῷ ἀπηλλάγησαν.
11 Ἄρας δὲ ἐντεῦθεν, προίει ὡς ἐφ' Τρ-
κηνίας εἰς Ζαδράκάρτα πόλιν Τρ-
καυίων. Καὶ ἐν τούτῳ οἱ περὶ Κρα-
τέρων ξυνέμιξαν αὐτῷ, τοῖς μὲν
ξένοις τοῖς Δαρείου οὐκ ἐντετυχη-
κότες,

7. κατ' ἐκείνο] scil. σφαλερὸν ἐν illο loco periculoso.

τὰ ὄρη ἔχοντες] Hi & propugnatores & incolæ montium intelligi possunt, cum
mox 10. ὄρειοι vocentur. Verbum tamen ἔχιν insidendi potius & præsidio tuen-
di, quam incolendi & habitandi significationem habere puto. Sic 1, 7, 1. & 13.

9. καὶ τῶν ἀμφὶ Δαρείον] optimus καὶ ἄλλοι τῶν Γρασκων.

10. τοὺς ὑπολειφθέντας] 7. φύλακας τῶν ὁδῶν καταλιπὼν.

κῆτις, τὴν χώραν δὲ ὅλην διαπε-
 ρευσμένοι ἦσαν, τὴν μὲν βίαν, τὴν
 δὲ ἰδιόδοτον τῶν κατοικοῦντων
 τραπευομένην. Ἐνταῦθα καὶ Ἐ-13
 ριγίης ἦκε ξὺν τοῖς σκευοφόροις,
 καὶ ταῖς ἀμάξαις. Ὀλίγον δὲ ὕστε-
 ρον Ἀρτάβαζος ἀφίκετο παρ' Ἀ-
 λέξανδρον, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ
 Ευφὼν καὶ Ἀριβαρζάνης καὶ Ἀρ-
 εῖμης, καὶ ξὺν τοῦτοις παρὰ τῶν
 ξένων τῶν ξὺν Δαρείῳ πρέσβεις, καὶ
 Αὐτοφραδάτης, ὁ Ταπούρου σα-
 τράπης. Αὐτοφραδάτη μὲν δὴ τὴν 14
 σατραπείαν ἀπέδωκεν. Ἀρτάβα-
 ζος δὲ καὶ τοὺς παῖδας ἅμᾳ οἱ ἐν
 τῇ ἡγῇ, τὰ τε ἄλλα ἐν τοῖς πρῶ-
 ταις Περσῶν ὄντας, καὶ τῆς ἐς Δα-
 ρείου πίστεως ἕνεκα. Τοῖς πρέσβεσι 15
 δὲ τῶν Ἑλλήνων δεομένοις σπείσαι-
 ναι σφίσιν ὑπὲρ τοῦ παντός ξενι-
 καὶ ἀπεκρίνατο, ὁμολογίαν μὲν οὐκ
 εἶναι ποιῆσθαι πρὸς αὐτοὺς οὐδε-
 μίαν· ἀδικεῖν γὰρ μεγάλα τοὺς
 κρατημένους ἐναντία τῇ Ἑλλάδι
 παρὰ τοὺς βαρβάρους, παρὰ τὰ δόγ-
 ματα τὰ Ἑλλήνων· ἐκέλευσε δὲ 16
 ἡκεῖν ξύμπαστας, καὶ παραδίδό-
 ναι σφᾶς αὐτοὺς, ἐπιτρέποντας
 Ἀλεξάνδρῳ χρῆσθαι ὅ, τι βούλοιτο,
 ἢ σῶσθαι ὅπῃ δύναιτο. Οἱ δὲ 17
 ἐπιτρέπουν ὅφρασαν σφῶς τε αὐτοὺς
 καὶ τοὺς ἄλλους Ἀλεξάνδρῳ ξυμ-
 πέμπειν τε ἐκέλευον τὸν ἡγησόμε-

Darium secuti fuerant (a) :
 omnem vero regionem per
 quam iter fecerat, partim
 vi, partim deditioe inco-
 larum receperat. Erigyius
 quoque cum impedimentis
 & curribus eodem pervenit.
 Neque multo post Artaba-
 zus & ex filiis ejus Cophen,
 item Aribarzanes & Arsa-
 mes ad Alexandrum acces-
 sit, unaque cum iis legati ab
 exteris Darium secutis, &
 Autophradates Tapurorum
 satrapa. Autophradatem qui-
 dem in satrapiam suam resti-
 tuit. Artabazum autem &
 liberos secum in honore ha-
 buit, tum quod ex principi-
 bus Persicæ nationis essent,
 tum propter eorum erga Da-
 rium fidem. Græcorum vero
 legatis postulantis ut uni-
 versos externos in fidem ami-
 citiamque suam reciperet
 (b), respondit se nullam cum
 iis pactiorem initurum: gra-
 vissime enim delinquere, qui
 adversus Græcos pro barba-
 ris militarent, contra com-
 mune Græcorum decretum.
 Jussit autem ut omnes ad se
 venirent, seque dederent,
 ut de ipsis pro suo arbitrio
 statuere posset, aut sibi qua-
 cunque viâ possent salutem
 quærerent. Illi semetipsos
 atque alios Alexandro com-
 mit-

(a) Genes. 6, 4, 23. (b) idem 6, 5, 6.

13. Ἀριβαρζάνης] Optimus cum altero Ἀριβαρζάνης. Gronov.

16. ὅ, τι βούλοιτο] Opt. ὅτι καὶ βούλοιτο. Deinde idem ἔλεγον, non ἰδέγοντο. Idem.

mittunt, petentes ut aliquem ipsis ducem mitteret, quo tuto ad eum venire possint. Ii circiter mille quingenti esse ferebantur. Alexander Andronicum Agerri F. & Artabazum ad eos mittit.

XXIV. Ipse in Mardos profectus est (a), sumtis secum scutatis & sagittariis, atque Agrianis, Coeni etiam & Amyntæ agminibus, ac dimidiâ equitum amicorum parte, & jaculatoribus equestribus. Jam enim etiam agmen jaculatorum equestrium constituerat. Magnâ itaque Mardorum regionis parte percurrâ, multos eorum fugientes, nonnullos ad arma conversos interficit; multos etiam vivos capit. Ante Alexandrum nemo eam regionem hostiliter invaserat, cum ob asperitatem locorum, tum inopiam incolarum: quæ quidem inopia bellicosos eos faciebat. Quocirca neque Alexandrum unquam ipsos adoriturum suspicati, (quum & ipse alioqui jam ulterius progressus esset) ex improvise capti sunt. Complures autem eorum in montes confugerunt, qui & vehementer excelsi atque abrupti eâ in regione

(a) Cap. 6, 5, 11.

νοι αὐτοῖς, ὡς ἀσφαλῶς διακομι-
σθεῖν παρ' αὐτῶν· εἶναι δὲ ἐλέγαντο
ἐς χιλίους καὶ πεντακισίους. Καὶ
'Αλέξανδρος πέμπει 'Ανδρόνικον
τὸν 'Αγέρρου καὶ 'Αρτάβαζον παρ'
αὐτοῦς.

XXIV. Αὐτὸς δὲ προῆγεν ὡς
ἐπὶ Μάρδους, ἀναλαβὼν τοὺς τε
ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξότας, καὶ
τοὺς 'Αγριάνους, καὶ τὴν Κοῖνου καὶ
'Αμύντου τάξιν, καὶ τῶν ἐταίρων
ἱππέων τοὺς ἡμίσεας, καὶ τοὺς ἱπ-
πακοντίας· ἤδη γὰρ αὐτῷ καὶ ἱπ-
πακοντίας αἱ ἦσαν τάξεις· 'Επελθὼν
δὲ τὸ πολὺ μέρος τῆς χώρας τῶν
Μάρδων, πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν
αὐτῶν φεύγοντας, οὓς δὲ τινὰς ἐς
ἀλκὴν τετραμμένους· πολλοὺς δὲ
ζῶντας ἔλαβεν. Οὐ γὰρ ἔτι οὐδεὶς
χρόνῳ ἐμβεβλήκει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν
ἐπὶ πολέμῳ, διὰ τε δυσχωρίαν,
καὶ ὅτι πένητες οἱ Μάρδοι, καὶ μά-
χιμοι ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἦσαν· οὐκοῦν οὐδὲ
'Αλέξανδρον ἐμβαλεῖν ἂν ποτε δεί-
σαντες, ἄλλως τε καὶ προεχωρη-
κότα ἤδη ἐς τὸ πρόσω, ταύτῃ μάλ-
λόν τι ἀφύλακτοι ἡλίσκοντο. Πολ-
λοὶ δὲ αὐτῶν καὶ εἰς τὰ ὄρη κατέφυ-
γον, ἃ δὴ ὑπερυψηλά τε καὶ ἀπό-
τομα αὐτοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ἔστιν, ὡς
πρὸς ταῦτά γε οὐχ ἦσαν 'Αλέξ-
ανδρον. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταύτῃ προσή-
γεν,

CAP. XXIV. 3. χρόνῳ] πηγάται.
καὶ μάχιμοι] tertia hæc causa est, cur nemo ipsorum regionem invaderet.
Vetterim ego simpliciter: *Es quia pauperes Mardæ, & bellicosi inopie paupertas*
etiam.

4. τάντῃ μάλλόν τι] προερετα hoc magis.

γυν, οἱ δὲ πέμψαντες πρέσβεις, σφῶς τε αὐτοὺς ἐνέδοσαν, καὶ τὴν χεῖρα καὶ Ἀλέξανδρος αὐτοὺς μὲν ἀφῆκεν, σκτράπην δὲ ἀπέδειξεν αὐτῶν Αὐτοφραδάτην, ὃν περ καὶ Ταπούριον. Αὐτὸς δ' ἐπανελθὼν 7 ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔνθα περ ὠρμήθη ἐς τὴν Μάρδων τὴν γῆν, κατέλαβε τοὺς Ἑλλήνας τοὺς μισθοφόρους ἱκαντάς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίων πρέσβεις, αἱ παρὰ βασιλέα Δαρῆον ἐπρέσβευον, Καλλιστρατίδαν τε, καὶ Παύσιππον, καὶ Μόνιμον, καὶ Ἀνόμαντα, καὶ Ἀθηναίων Δροπίδην. Τούτους μὲν διῃξαλαβὼν, ἐν Φυλακῇ εἶχε. Τοὺς 8 Σινοπέων δὲ ἀφῆκεν, ὅτι Σινοπεῖς οὔτε τοῦ καινοῦ τῶν Ἑλλήνων μετῆγον, ὑπὸ Πέρσαις τε τεταγμένοι, οἷα ἀπεικότα ποιεῖν ἰδοῦσαν, παρὰ τὸν βασιλέα σφῶν πρεσβεύοντες· ἀφῆκε δὲ καὶ τῶν 9 ἄλλων Ἑλλήνων, ὅτοι πρὸ τῆς εἰρήνης τε καὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Μακεδόνας γενομένης παρὰ Πέρσαις ἐμισθοφόρου, καὶ Καρχηδονίων Ἡρακλείδην τὸν πρεσβευτὴν ἀφῆκε· τοὺς δ' ἄλλους ξυσρα- 10 τείεσθαι οἱ ἐπὶ μισθῷ τῷ αὐτῷ ἐκέλευσε· καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς Ἀνδρόικον, ὅσπερ ἡγαγέ τε αὐτοὺς, καὶ ἔσθλος ἐγεγόνει οὐ Φαῦλον ποιούμενος σῶται τοὺς ἄνδρας.

erant, existimantes Alexandrum eo nequaquam pervasurum. Postquam vero ea etiam loca adisset, missis legatis sese pariter & regionem dediderunt. quibus dimissis Auto-phradatem iis satrapam, ut & Tapuris, statuit. Ipse in castra reversus unde in Mardos moverat, Græcos mercenarios qui ad se venerant, reperit: item Lacedæmoniorum legatos qui ad Darium missi fuerant. hi erant Callistratidas, Pausippus, Monimus, Anomantus: ac Dropides Atheniensium. quos comprehensos in custodiam tradit. Sinopensium legatos liberos dimisit, quod Sinopenses nullam cum republica Græcorum societatem haberent, nec, utpote Persis subditi, inique facere viderentur, si ad regem suum legatos mitterent. Reliquos præterea Græcos, quotquot ante pacem & societatem cum Macedonibus initam apud Persas mercede militaverant, atque item Heraclidem Carthaginensium legatum, dimisit. Cæteros secum eadem mercede, quâ sub Dario meruerant, militare iussit, iisque Andronicum præfecit, qui illos adduxerat, judicatusque est non male fecisse, quod illorum vitæ consulisset.

XXV.

7. ἱπανελθὼν] quinto die, ut habet Curtius 6, 5, 21.

τὸς Ἑλλήνας τὸς μισθοφόρους. De quibus modo c. 23. sub fin.

Ἀνόμαντα] Ορι. Ὀνόμαντα. Γροππου.

10. ἰσθλος ἰσθλόν] Persiciam fuerat, quod ipse non parvam rem duceret, servasse hos viros. Non negligentem se præbuerat Andronicus in reducendis Græcis, quasi leve quippiam & contemnendum esset; sed tanquam in re, quam ipse

XXV. His rebus peractis ad Zeudracarta maximam Hyrcaniæ urbem ubi regia erat, exercitum duxit. Atque ibidem dies quindecim commoratus sacrificio diis rite facto, gymnicsque ludis editis, in Parthos contendit. Inde in Ariæ fines, ad Susiam Ariorum urbem (a): quo loci Satibarzanes Ariorum satrapes ad eum venit. Huic satrapatum reddit, unaque cum eo Anaxippum unum ex amicis mittit, quadraginta equestribus jaculatoribus ei adjunctis, quos custodes locorum disponderet, ne Arii ab exercitu illac transeunte damni aliquid acciperent. Per id tempus Persarum nonnulli ad eum venerunt, nuntiantes Bessum tiaram rectam, Persicamque vestem gestare, & immutato Bessi nomine Artaxerxem vocari, seque Asiæ regem appellare. habere apud se Persas qui in Bactra profugerant, & ex Bactrianis complures: Scytharum etiam confederato-

(a) *Capit. 6, 6, 13.*

ipse magni momenti judicaret, tantam curam tantamque diligentiam adhibuerat, ut ipsius studium atque industriam alii quoque intellexerint. Vel etiam verbi potest: *Præ se ferebat, non parvi se aestimare, quod servasset has vires.* Ut ergo præmium aliquod operis hujus & fidei ipsi persolveret Alexander, præfisse eum iussit iis ipsis, quos incolumes præstiterat, ut iidem ei essent præmii materia, qui laboris fuissent. Ita ἱνδῶλον γίνεσθαι usurpatur 2, 4, 15. & simplex δῶλον 1, 5, 3. 5, 28, 6. Et εὐφῶλον ποιῆσθαι, non parvum ducere, non negligere, non contempnere, non τανquam rem frivolum negligenter agere, 1, 7, 5. & 1, 25, 11.

CAP. XXV. 3. τοῖς Ἀρείοις] Mss. optimus duoque alii legunt τῆς Ἀρίας, quod etiam Vulcanius notavit ex V. C. Gronov.

5. τὴν τε τιάραν ὀρθὴν] Regium hoc erat insignis. Xenoph. Cyropæd. lib. 8. p. 169. l. penult. πρῶται τοῦ ὀκρύου ἢ ἄρματος, ὀρθὴν ἔχον τὴν τιάραν, καὶ χιτῶνα πορφύρεον μασάλλον. Isfiah 6, 29, 4. ὀρθὴν ἀδάρη vocat.

XXV. Ταῦτα δὲ διαπραξαμένος, ἤγεν ὡς ἐπὶ Ζευδράκαρτα, τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ἑρκανίας, ἵνα καὶ τὰ βασιλεία τοῖς Ἑρκανίοις ᾖν. 2 Καὶ ἐνταῦθα διατρίψας ἡμέρας πεντεκαίδεκα, καὶ θύσας τοῖς θεοῖς, ὡς νόμος, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ποιήσας, ὡς ἐπὶ Παρθυαίους ἤγεν. 3 καὶ οὕτως δὲ ἐπὶ τὰ τῆς Ἀρείας ὄρια, καὶ Σουτίαν πόλιν τοῖς Ἀρείοις, ἵνα καὶ Σατιβαρζάνης ᾖκεν παρ' αὐτὸν, ὁ τῶν Ἀρείων σατράπης. 4 Τούτῳ μὲν δὴ τὴν σατραπείαν ἀποδοὺς, συμπέμπει αὐτῷ Ἀνάξιππον τῶν ἐταίρων, δοὺς αὐτῷ τῶν ἵππων ἑκατὸν ἑξήκοντα, ὡς ἔχει φύλακας καθίσταται τῶν τόπων, τοῦ μηδὲν ἀδικεῖσθαι τοὺς Ἀρείους πρὸς τῆς κρατίας κατὰ τὴν πάροδον. 5 Ἐν τούτῳ δὲ ἀφικνούμενος παρ' αὐτὸν Περσῶν τινες, οἱ ἤγγελλον Βῆσπον τὴν τε τιάραν ὀρθὴν ἔχειν, καὶ τὴν Περσικὴν φορεῖν Φορῶντα. Ἀρταξέρξην τε καλεῖσθαι ἀντὶ Βῆσπου, καὶ βασιλεία φέρεσθαι εἶναι τῆς Ἀσίας. ἔχειν τε ἀμφ' αὐτὸν Περσῶν τε τοὺς ἐς Βάκτρα διαφυγόντας, καὶ αὐτῶν Βακτριανῶν

νόμῳ

πολλούς· προδοκᾶσθαι δὲ ἤ-
ξειν αὐτῷ καὶ Σκύθας συμμάχους.

Ἀλέξανδρος δὲ ὁμοῦ ἤδη ἔχων τὴν 6
πᾶσαν δύναμιν, ἥει ἐπὶ Βάκτραν,
ὅπου καὶ Φίλιππος ὁ Μενελάου παρ
αὐτὸν ἀφίκετο ἐκ Μηδίας, ἔχων
τούς τε μισθοφόρους ἱππίας, ὧν
ἠγείτο αὐτός, καὶ Θεσσαλῶν τοὺς
ἐθελοντάς ὑπομείναντας, καὶ τοὺς
ξένους τοὺς Ἀνδρομάχου. Νικά-
τωρ δὲ ὁ Παρμενίωνος, ὁ τῶν ὑπα-
σπικῶν ἄρχων, τετελευτήκει ἤδη
νόσῳ. Ἴόντι δὲ Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἐπὶ 7
Βάκτρα, ἐξηγγέλη Σατιβαρζά-
νης ὁ Ἀρείων σατράπης, Ἀνάξιπ-
πον μὲν καὶ τοὺς ἱππακοντισὰς
τούς ξὺν αὐτῷ ἀπεκτονῶς, ὀπλί-
ζαν δὲ τοὺς Ἀρείους, καὶ ξυνάγων
εἰς Ἀρτακόανα πόλιν, ἵνα τὸ βα-
σίλειον ᾖ τῶν Ἀρείων· ἐκείθεν δὲ 8
ὅτι ἔγνωκεν, ἐπειδὴν προκεχωρη-
κότα Ἀλέξανδρον πύθεται, ἵεναι
ξὺν τῇ δυνάμει παρὰ Βῆσσον, ὡς
ξὺν ἐκείνῳ ἐπιθησόμενος, ὅποι ἂν
τύχη, τοῖς Μακεδόσιν. Ταῦτα ὡς 9
ἐξηγγέλη αὐτῷ, τὴν μὲν ἐπὶ
Βάκτρα ὁδὸν οὐκ ἤγεν· ἀναλαβὼν
δὲ τοὺς τε ἐταίρους ἱππίας, καὶ
τοὺς ἱππακοντισὰς, καὶ τοὺς τοξό-
τας, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, καὶ τὴν
Ἀμύντου τε καὶ Κοίνου τάξιν· τὴν δὲ
ἄλλην δύναμιν αὐτοῦ καταλιπὼν,

rum adventum expectare.
Alexander omnes jam co-
pias conjunctas habens in
Bactra movet. Eo loci Phi-
lippus etiam Menelai filius
ad eum ex Media venit (a),
equites mercenarios habens,
quibus ipse præerat, &
Thessalos qui voluntarii re-
manferant, ac peregrinos
Andromacho duce. Nicanor
autem Parmenionis filius,
scutatorum præfectus, jam
morbo sublatu erat. Eunti
in Bactra Alexandro, nun-
tiatur Satibarzanem Ario-
rum satrapam, interfecto
Anaxippo & equitibus jacu-
latoribus qui ei aderant, A-
rios armare, & ad urbem
Artacoana, in qua regia A-
riorum erat, congregare. In-
de vero statuisse, quando
Alexandrum ulterius pro-
gressum audisset, cum exer-
citu ad Bessum ire, ut con-
junctis cum illo copiis, qua-
cunque viâ facultas daretur,
Macedones adoriretur. His
rebus nuntiatis, intermisso
itinere in Bactra (b), sumtis
secum amicis equitibus, &
jaculatoribus equestribus,
atque sagittariis, & Agria-
nis, & Amyntæ ac Cœni
agminibus: reliquo exerci-
tu

(a) Curt. 6, 6, 35. (b) Idem 6, 6, 21.

Σκύθας συμμάχους] sperare autem, venturos sibi ex Scythas auxilio. Confoede-
ratos Bessi minus recte Scythas dici, nec id Arrianum velle puto

6. ἐπὶ Βάκτρα] Optimus cum Basileensi editione ἐπὶ Βάκτρα. Gronov.

τοὺς ἐθελοντάς ὑπομείναντας] qui voluntarii remanserant, cum cæteri dimittere-
ant domum 3, 19, 11.

7. τὴν ἐπὶ Βάκτρα] scil. ὁδὸν, uti mox integre scribitur 9.

8. ὅποι αὖ τύχη] Mss. omnes, etiam Basileensis editio ὅπου. Gronov.

tu ibi relicto, Crateroque ei praefecto, ipse celeriter adversus Satibarzanem & Arios ducit. stadiisque sexcentis biduo emensis, ad Artacoana pervenit. Satibarzanes, ut appropinquare Alexandrum sensit, celeritate adventus consternatus, cum paucis equitibus Ariorum fugit. Plerique enim milites, quum jam imminere ipsis Alexandrum audirent, eum in fugâ destituerunt. Alexander quotquot conscios defectionis fuisse cognovit, desertisque pagis abiisse, acriter eos infecutus, partim interfecit, partim in servitutem redegit. Arsaceque Persâ satrapâ Ariorum constituto, ipse una cum iis qui cum Cratero relicti erant in Zarangæos profectus eo pervenit ubi gentis illius regia erat (a). Barsaentes vero, qui tum eam regionem obtinebat, unus ex iis qui Darium in fugâ opprimerant, cognito Alexandri adventu, ad Indos qui cis Indum flumen incolunt fugit. quem Indi comprehensum ad Alexandrum mittunt. Alexander illum, ob perfidiam quâ erga Darium usus fuerat, interfici iussit.

(a) C. 6, 6, 36.

καὶ ἐπ' αὐτῇ Κρατερὸν ἡγεμόνα, σπουδῇ ἦγεν ὡς ἐπὶ Σατιβαρζάνῃ τε καὶ τοὺς Ἀρείους. Καὶ διελθὼν ἐν δυσὶν ἡμέραις σαδίους ἐς ἑξακοσίους, πρὸς Ἀρτακόανα ἦκε. Σατιβαρζάνης μὲν οὖν, ὡς ἔγνω ἐγγὺς ὄντα Ἀλέξανδρον, τῇ ὀξύτητι τῆς ἐφόδου ἐκπλαγείς, ξὺν ὀλίγοις ἰππεῦσι τῶν Ἀρείων ἔφυγε· πρὸς γὰρ τῶν πολλῶν στρατιωτῶν κατελείφθη ἐν τῇ Φυγῇ, ὡς καὶ κείνοι ἔμαθον προσάγοντα Ἀλέξανδρον. Ἀλέξανδρος δὲ, ὅσους ξυναιτίους τῆς ἀποστάσεως κατέμαθε, καὶ ἐν τῇ τότε ἀπολελοιπότας τὰς κόμας, τούτων δὲ ἄλλη καὶ ἄλλη ὀξείας τὰς διώξεις ποιητάμενος, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἡνδραπόδισε· σατράπην δὲ Ἀρείων ἀπέδειξε Ἀρσάκην, ἄνδρα Πέρτην. Αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν ὑπολειμμένοις ὁμοῦ οὔσιν, ἤδη ὡς ἐπὶ τὴν Ζαραγγαίαν χώραν ἦγε· καὶ ἀφικνεῖται ἵνα τὰ βασίλεια τῶν Ζαραγγαίων ᾖν. Βαρσαέντης δὲ, ὡς τότε κατέρχε τὴν χώραν, εἰς ὃν τῶν ξυμπιθεμένων Δαρείῳ ἐν τῇ Φυγῇ, προσίοντα Ἀλέξανδρον μάλιν, ἐς Ἰνδοὺς τοὺς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἔφυγε. Πυλλαβάντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰνδοὶ, παρ' Ἀλέξανδρον ἀπέστειλαν καὶ ἀποθήσκει πρὸς Ἀλέξανδρον, τῆς ἐς Δαρείον ἀδικίας ἕνεκα.

XXVI.

10. πρὸς Ἀρτακόανα] Artacacnam vocat Curtius 6, 6, 33.

12. καὶ ἐν τῇ τότε] & ipse adveniente Alexandro, ne ipsi poenas defectionis darent, deseruerant viros suos.

τέτων δὲ] In tribus Mss. offendi, etiam Vulcanius in V. C. τέτες, ut sit oratio eleganter suspensa & interiecta, quod ab Arriano non est alienum 1, 22, 6. ἔγονον. Conf. 4, 23, 4.

ἄλλη καὶ ἄλλη] hinc inde, diversis viis.

XXVI. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν 1
 Φιλῶτα ἐπιβουλὴν τοῦ Παρμενίου-
 νος ἔμαθεν Ἀλέξανδρος. Καὶ λέ-
 γει Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβου-
 λας, ὅτι προηγγελμένην ἦδη αἱ
 καὶ πρότερον ἐν Αἰγύπτῳ οὐ μὲν
 τυπικῇ γέ ἐφάνη, τῆς τε Φιλίας
 τῆς πάλαι ἔνεκα, καὶ τῆς ἐξ αὐ-
 τοῦ ἐς Παρμενίονά τε τὸν πατέρα
 Φιλῶτα τιμῆς, καὶ ἐς αὐτὸν Φι-
 λῶτα πίσεως. Πτολεμαῖος δὲ ὁ 2
 Λάγῳ λέγει εἰσαρχθῆναι ἐς Μα-
 κεδόνας Φιλῶταν, καὶ κατηγορεῖ-
 ναι μὲν αὐτοῦ ἰσχυρῶς Ἀλέξαν-
 δρον ἀπολογησθῆναι δὲ αὐτὸν Φι- 3
 λῶτην, καὶ τοὺς ἐπιμνηντάς τοῦ
 ἔργου παρελθόντας, ἐξελέγξαι
 Φιλῶταν τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν
 ἄλλας τε ἐλέγχους οὐκ ἀφανέσι,
 καὶ μάλιστα δὴ ὅτι αὐτὸς Φιλῶ-
 τας περὶ τὴν ἐπιβουλὴν τι-
 να Ἀλέξανδρον παρασκευαζομένην
 συνέφη, ἐξηλέγχετο δὲ κατα-
 σιωπῆτας ταύτην πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον, καὶ τοὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν
 ἐνημέραι τὴν Ἀλεξάνδρου φοιτῶν-
 καὶ Φιλῶταν μὲν προτακοντισθῆ- 4
 ναι πρὸς τῶν Μακεδόνων, καὶ ὅσοι
 ἄλλοι μετέσχον αὐτῇ τῆς ἐπιβου-
 λῆς. Ἐπὶ Παρμενίονα δὲ σαλῇ 5
 καὶ Πολυδάμαντα, ἕνα τῶν ἐταί-

XXVI. Ibidem Alexander
 Philotam Parmenionis filium
 vitæ suæ insidiari cognovit.
 Ptolemæus & Aristobulus
 autores sunt, quum antea in
 Ægypto sibi de insidiis signi-
 ficatum fuisset, veteris amici-
 tiæ causâ, & honoris, quem
 Parmenioni Philotæ patri ha-
 bebat, simul etiam fiduciæ
 causâ quam de Philota conce-
 perat, nequaquam sibi veri-
 simile id visum fuisse. At Pto-
 lemæus Lagi filius Philotam
 ad Macedones adductum scri-
 bit, graviterque in concione
 ab Alexandro accusatum fuis-
 se (a): ac Philotam quidem
 se purgasse: deinde indices
 accessisse, & criminationem
 adversus Philotam ac socios
 ejus instituisse, idque cum
 aliis non obscuris argumen-
 tis, tum præcipue quod Phi-
 lotas quidem se de quibusdam
 insidiis Alexandro paratis au-
 disse confessus esset, quas ce-
 lasse Alexandrum convince-
 batur, quum alioqui bis per
 singulos dies Alexandri taber-
 naculum adire solitus esset:
 ac Philotam cæterosque om-
 nes insidiarum conscios à Ma-
 cedonibus jaculis confossos
 fuisse. Ad Parmenionem vero
 missum Polydamanta (b), u-

numa

(a) Curt. 6, 9, 1. &c. (b) idem 7, 2, 13. &c.

CAP. XXVI. 1. τὴν Φιλῶτα ἐπιβουλὴν] De hac fusissime Curtius totis quinque capitulis ultimi libri sexti.

ἢ προηγγελμένη ἦδη αἱ] ὅτι cum accusativo constituitur per peculiarem Græcismum, cujus generis exempla invenies ad 2, 16, 8.

2. ἐπιμνηντάς] In optimo simplex est μνηστῆς. Gronov.

ἐξηλέγξαι] convinxisse. Uti paulo post hac ipsa periodo.

4. προτακοντισθῆναι] Opt. κατακοντισθῆναι. Gronov.

num ex amicis, literas ab Alexandro ad duces exercitus qui in Mediâ erant ferentem. Hi erant, Cleander, Sitalces, & Menides, qui quidem in exercitu cui præerat Parmenio duces erant constituti, & ab his Parmenionem interfectum: sive quod hæud verisimile videretur Alexandro, quum Philotas sibi insidias struxisset, Parmenionem patrem ejus consilii ignarum fuisse: sive, ut maxime conscius non esset, quod periculosum videretur illum interfecto filio superesse: præcipue quum tanta ejus esset autoritas tum apud Alexandrum, tum apud universum exercitum non solum Macedonum, verum etiam exterorum, cujus sæpe numero magnæ parti, interdum etiam majori, jussu Alexandri, summâ cum gratiâ præfuerat.

XXVII. Ferunt quoque eodem tempore etiam (a) Amyn- tam Andromenis F. in judicium vocatum, & cum eo Polemonem, Attalum, Simmiamque, Amyntæ fratres, tanquam & ipsi insidiarum adversus Alexandrum conscii fuissent, ob fidem atque amici-

(a) Copt. 7, 1, 10.

6. βυλεύματος] Opt. ἐπιβυλεύματος. Gronov.

8. ἂν πολλάκις καὶ ἐν μέρει] Vertendum fuerat: quibus sæpe seu ordine ipsam vocante seu etiam extra ordinem jussu Alexandri præfuerat. En μέρος est vice propria, & suo ordine. Rursus παρὰ τὸ μέρος est, quum non vicem suam obiret, sed Alexandri jussu aliis præeritis id munus ipsi potissimum non vocante ipsum serie injungeretur. Hoc autem erat ex disciplina Macedonica militum, ut primus locus seu imperia sive inter duces, sive inter τάγματα, & pro iis quoque duces eorum transirent vel per dies vel per hebdomadas, (num vero & Macedonibus bene nota fuerit?) ut demonstravimus latius perspicua fide ad 1 14, 9. Idem.

ραν, γράμματα φέροντα παρ' Ἀλεξάνδρου πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τοὺς ἐν Μηδίᾳ, Κλέανδρον τε, καὶ Σιτάλκην, καὶ Μενίδην· οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῆς στρατίας, ἧς ἦρχε Παρμενίων, τεταγμένοι ἦσαν. Καὶ πρὸς τούτων ἀποθανεῖν Παρμενίωνα· τυχὸν μὲν, ὅτι οὐ πικρὸν ἐδόκει εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, Φιλότα ἐπιβουλεύοντος, ἢ μὴ συμμετασχεῖν Παρμενίωνα τῷ παιδὶ τοῦ βουλεύματος· τυχὸν δὲ, ὅτι εἰ καὶ μὴ συμμετέσχε, σφαλερὸς ἦδη ἦν περίων Παρμενίαν, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ ἀνηρημένου, ἐν τοσαύτῃ ὧν ἀξιώσει παρά τε αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐς τὸ ἄλλο κράτευσθαι μὴ ὅτι τὸ Μακεδονικὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· ὧν πολλάκις καὶ ἐν μέρει, καὶ παρὰ τὸ μέρος, κατὰ πρόσταξιν τὴν Ἀλεξάνδρου, ζῆν χάριτι ἐξηγεῖτο.

XXVII. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀμύνταν τὸν Ἀνδρομένους κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπαχθῆναι ἐς κρίσιν, καὶ Πολέμανα, καὶ Ἀττάλον, καὶ Σιμμίαν, τοὺς Ἀμύντου ἀδελφοὺς, ὡς συμμετασχεύοντας καὶ αὐτοὺς τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' Ἀλεξάνδρου, κατὰ πί-
50

εἰν τε καὶ ἑταιρίαν τὴν Φιλώτα.
 Καὶ ἐδόκει πισυτέρα ἢ ἐπιβουλή 2
 εἰς τὸ πλῆθος, ὅτι Πολέμων εἰς
 τῶν ἀδελφῶν τῶν Ἀμύντου,
 ξυλληφθέντος Φιλώτα, ἔφυγεν
 εἰς τοὺς πολεμίους. Ἀλλ' Ἀμύν- 3
 τας γε ξὺν τοῖς ἀδελφοῖς ὑπο-
 μένας τὴν δίκην, καὶ ἀπολογη-
 σάμενος ἐν Μακεδόσι καρτερῶς,
 ἀφίσταται τῆς αἰτίας· καὶ εὐθὺς ὡς 4
 ἐτέφυγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἠξίω-
 σεν ἀφελῆναι οἱ ἐλθεῖν παρὰ τὸν
 ἀδελφόν, καὶ ἐπαναγαγεῖν αὐ-
 τὸν παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον· καὶ
 οἱ Μακεδῶνες ξυγχαροῦσιν. Ὁ δὲ 5
 ἀπελθὼν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τὸν Πο-
 λέμονα ἐπανήγαγε· καὶ ταύτῃ
 πάλιν ἔτι μᾶλλον ἢ πρόσθεν ἔξω
 αἰτίας ἐφάνη Ἀμύντας. Ἀλλ' 6
 ὀλίγοι γε ὕστερον κάμην τινὰ πο-
 λιρκῶν, τοξευθεῖς, ἐκ τῆς πη-
 γῆς ἐτελεύτησεν, ὥστε οὐδὲν
 πλέον αὐτῇ γίγνεται τὴν κρίσιν
 ἀποφυγόντι, ὅτι μὴ ἀγαθῶ νο-
 μιζομένη ἀποθανεῖν. Ἀλέξαν- 7
 δρος δὲ καταστήσας ἐπὶ τοῖς ἑταί-
 ροις ἰππάρχας δύο, Ἡφαισίωνά
 τε τὸν Ἀμύντορος, καὶ Κλεῖτον
 τὸν Δροπίδου, καὶ δίχα διελὼν
 τὴν τάξιν τῶν ἑταίρων (ὅτι οὐδὲ 8
 φίλων ἂν ἠβούλετο ἓνα τοσούτων·

tiam quam cum Philota colue-
 rant. Hoc etiam insidiarum su-
 spicionem verisimiliorem apud
 multitudinem effecit, quod
 Polemon, unus ex Amyntæ
 fratribus, Philota comprehen-
 so, ad hostes profugerat. At
 quum Amyntas cum fratribus
 actionem publicam sustinuis-
 set, causamque suam strenue
 apud Macedones dixisset, ab
 eâ criminatione absolutus est:
 statimque post absolutionem
 in concilio factam, potesta-
 tem sibi fieri petiit eundi ad
 fratrem, ut cum ad Alexan-
 drum reduceret. Quod quum
 à Macedonibus illi concessum
 esset, abiit, eodemque die Po-
 lemonem reduxit. Ex eo mul-
 to quam antea manifestius ap-
 paruit Amyntam extra culpam
 fuisse. Cæterum paulo post
 pagum quendam oppugnans,
 sagittâ ictus, ex eo vulnere in-
 teriit: adeo ut nihil illi ex illâ
 absolutione accesserit, præter
 quam quod vir bonus habitus
 interiit. Post hæc Alexander
 equitatuī duos ex amicis He-
 phæstionem Amyntoris filium,
 & Clitum Dropidæ præfecit,
 divisisque in duas partes ami-
 corum copiis (neque enim
 quemquam amicorum vole-
 bat

CAP. XXVII. 7. καταστήσας ἐπὶ τῶν ἑταίρων] præfecit amicorum equitatuī duces
 dūo. Ex verba hanc versionem postulant & res ipsa, cum mox dicantur ami-
 corum copiar in duas partes divisæ.

δίχα διελὼν] Quæ amicorum copiar in unius antea Philotæ manu, ut clarum
 ex Curtii libro 6. cap. 9. ubi Alexander ad milites ait: *Equitatuī, optimæ ex rei-
 παρτί, principibus nobilissimæ iuventutis annu præfeci.* Sic & Arrianus hoc libro:
Εὐραστάς δὲ τῆς ἰππικῆς τῶν ἑταίρων Φιλώτας ἤρχεν ὁ Παρμαιώνας. Blom. h. v. d.

8. ὡς φίλων ἂν] ne amicorum quidem, ex quorum numero erant Hephæstio &
 Clitus. Cæterum notandum hic discrimen τῶν ἑταίρων & τῶν φίλων. Illud nomen

bat unum tot equitibus, qui alioqui præstantissimi totius equitatus & dignitate & bellicâ virtute erant, solum præfectum esse) ad eos pervenit, qui olim quidem Agriaspæ (a), postea vero Euergetæ vocati sunt, *hoc est benefici*, quod Cyrum Cambysis filium in expeditione Scythicâ adjuvissent. Hos Alexander, quod illorum majores de Cyro bene meriti fuissent, honore affecit. Quumque ipse intelligeret eos non more reliquorum ejus regionis barbarorum vivere, sed perinde atque qui apud Græcos optime instituti sunt, justitiam colere, liberos dimisit, tantumque ex finitimis locis agri quantum petiêre (exiguum autem petiêre) dedit. Eo loci Apollini sacrum fecit: & Demetrium, unum ex corporis custodibus, quem Philotæ consiliorum participem fuisse suspicabatur, comprehendit, & Ptolemæum Lagi in ejus locum suffecit.

XXVIII. His peractis in Bactra & Bessum movit, Drangis Dragogisque in ipso itinere subactis. Subegit autem etiam Arachotos (b), & Menonem iis satrapam constituit. Posthæc Indos Arachotis finitimos invadit: omnes has

ἰππέων, ἄλλως τε καὶ τῶν κρατίσων τοῦ παντός ἱππικοῦ κατὰ τε ἀξίωσιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, ἐξηγεῖσθαι) ἀφικνεῖται ἐς τοὺς πάλαι μὲν Ἀγριάτπας καλουμένους, ὕστερον δὲ Εὐεργέτας ἐπωνομασθέντας, ὅτι Κύρῳ τῇ Καμβύτου ξυνεπελάβοντο τῆς ἐς Σκύθας ἐλάτσεως. Καὶ τούτους Ἀλέξανδρος ὧν τε ἐς Κύρον ὑπῆρξαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν, τιμῆτας· καὶ αὐτὸς καταμαθὼν ἄνδρας οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ βαρβάρους πολιτεύοντας, ἀλλὰ τοῦ δικαίου ἴσα καὶ τοῖς κρατίσιν τῶν Ἑλλήνων μεταποιούμενους, ἐλευθέρους τε ἀφ᾽ ἧκε, καὶ χώραν τῆς δμοῦρου ὅτην αὐτοὶ σφίσιν ἤτησαν (οὐ πολλὴν δὲ οὐδ' αὐτοὶ ἤτησαν) προσέθηκεν. Ἐνταῦθα θύσας τῇ Ἀπόλλωνι, Δημήτριον μὲν ἔτα τῶν σωματοφυλάκων, ὑποπτέσας μετασχέειν Φιλώτα τῆς ἐπιβουλῆς, ξυνέλαβε· σωματοφύλακα δὲ ἀπὸ Δημητρίου ἀπέδειξε Πτολεμαῖον τὸν Λάγου.

XXVIII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, προΐει ὡς ἐπὶ Βάκτρα τε καὶ Βῆττον, Δράγγας τε καὶ Δραγωγούς ἐν τῇ παρόδῳ παρασησάμενος. Περσεύετο δὲ καὶ τοὺς Ἀραχιότους, καὶ σατράπην κατέστησεν ἐπ' αὐτοῖς Μένωνα. Ἐπῆλθε δὲ καὶ

(a) Curt. 7, 3, 1. (b) idem 7, 3, 4 & 5.

est honoris & dignitatis, tribuebaturque præstantissimæ equitatus parti, uti vel hic locus declarat; hoc autem fidei & amoris, quo sensu Latini proprie amicos appellant. Quæ duo cum Latini non distinguant, obscurius hæc Latine dicuntur, quæ in Græco sunt plana & perspicua.

11. Δημήτριον] Hinc inter conjuratos nominatur Curt. 6, 7, 15.

καὶ τῶν Ἰνδῶν τοὺς προσχώρους Ἀρα-
 χύταις. Πῦμα πάντα δὲ ταῦτα ἔθνη διὰ 2
 χρόνος τε πολλῆς, καὶ ἐν ἀπορίᾳ τῶν
 ἐπιτηδείων, καὶ τῶν στρατιωτῶν τα-
 λαιπωρίᾳ ἐπῆλθε. Μαθὼν δὲ τοὺς Ἀ- 3
 ρεῖους αὐτοῖς ἀφεςῆσαι, Σατιβαρζά-
 νω ἐς τὴν χώραν αὐτῶν ἐμβαλόντος
 οὗ ἱππεῦσι διτχιλίοις, οὓς παρὰ
 Πέρσῃ ἔλαβεν, ἀποσέλλει παρ' αὐ-
 τοὺς Ἀρτάβαζόν τε τὸν Πέρσῃν, καὶ
 Ἐριγύιον, καὶ Κάρανον, τῶν ἐταίρων.
 Προέταξε δὲ καὶ Φραταφέρην τὸν 4
 τῶν Παρθυαίων σατράπην ξυμβα-
 λῶν αὐτοῖς ἐς τοὺς Ἀρεῖους· καὶ γί-
 γνεται μάχη τῶν ἀμφὶ Ἐριγύιον καὶ
 Κάρανον πρὸς Σατιβαρζάνην καρτερά·
 οὐδὲ πρόσθεν οἱ βάρβαροι ἐνέκλιναν, 5
 πρὶν Σατιβαρζάνην ξυμπεσόντα Ἐ-
 ριγύην, ὡς Ἐριγυίου πλήξαντος δό-
 ρατι ἐς τὸ πρόσωπον, ἀποθανεῖν. Τό-
 τε δ' ἐγκλίναντες οἱ βάρβαροι, προ-
 τρεπάδην ἔφευγον. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀ- 6
 λέξανδρος πρὸς τὸν Καύκατον τὸ ὄρος
 ἦγεν, ἵνα καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ
 ἀνόμασεν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ θύτας
 ἐνταῦθα τοῖς θεοῖς, ὅσοις νόμος αὐτῷ,
 ὑπερέβαλε τὸ ὄρος τὸν Καύκατον·
 σατράπην μὲν τῇ χώρᾳ ἐπιτάξας 7
 Προέξην ἄνδρα Πέρσῃν· τῶν δ' ἐταί-
 ρων, Νειλόξενον τὸν Σατύρου, ἐ-
 πίσκοπον ξὺν στρατιᾷ ἀπολιπόν. Τὸ 8
 δὲ ὄρος δὲ Καύκατος, ὑψηλὸν μὲν
 ἐστίν, ὡς πέρ τι ἄλλο τῆς Ἀσίας,

gentes per multas nives,
 in magnâ rerum omnium
 penuriâ, summis militum
 laboribus subjugavit. Qu-
 umque cognovisset Arios
 denuo descivisse, Satibar-
 zane cum duobus millibus
 equitum quos à Besso ac-
 ceperat, in eorum agros in-
 gresso, Artabazum Persam,
 & Erigyium Caranumque
 ex amicis in eos mittit,
 Phratapherne Parthorum
 satrapa una cum eis in A-
 rios misso. Atrox ibi Eri-
 gyii & Carani adversus Sa-
 tibarzanem proelium com-
 mittitur (a). neque prius
 barbari in fugam sese incli-
 narunt, quam Satibarzanes
 cum Erigyio congressus, ja-
 culoque faciem transfossus
 cecidit. Tum effusa barba-
 rorum fuga fit. Inter hæc
 Alexander ad Caucasum
 montem profectus, urbem
 ibi condidit (b), quam A-
 lexandriam nominavit, &
 sacrificio diis patrio more
 facto, Caucasum montem
 superavit. Satrapam illi re-
 gioni constituit Proëxem
 Persam. ex amicis vero Ni-
 loxenum Satyri filium in-
 spectorem cum exercitu ibi
 relinquit. Mons Caucasus,
 nulli montium qui in Asia
 sunt

(a) Curt 7, 4, 33. (b) idem 7, 3, 19 & 23.

CAP. XXVIII. 4. μάχη τῶν ἀμφὶ] In Opt. & altero & August. est τοῦ ἀμφὶ.
 Γνωστον.

5. ὡς Ἐριγύην] Mss. ὑπὸ Ἐριγύην πληγόντα. Idem.

τότε δ' ἐγκλίναντες] Opt. τότε δὲ ἰγν. Idem.

6. ὅσοις νόμος αὐτῷ] quibus solebat.

funt altitudine secundus est, ut Aristobulus autor est. E-
jus ab eâ parte tum temporis ut plurimum nudum dorsum erat. In magnam enim longitudinem porrigitur Caucasus; adeo ut & Taurum montem, qui Ciliciam Pamphiliamque determinat, à Caucaso duci velint, aliosque ingentes montes qui pro varietate gentium, a quibus incoluntur, nomina variant. At in hoc Caucaso nihil præter terebinthum & silphium nascitur, ut autor est Aristobulus: & nihilominus multos incolas habet, multæque in eo pecudes atque armenta pascuntur, quod pecudes silphium ament: & si ex longinquiore loco id per odoratum senserint, citatim eo feruntur, depastoque flore radicem etiam suffodiunt atque arrodunt: eamque ob causam Cyrenæi greges ovium quam longissime ab iis locis arcent, quibus silphium nascitur: alii sepem obducunt, ne si pecudes propius accedant, ad interiora loca penetrare possint. μα-

ὥς λέγει Ἀριστόβουλος, ψιλὸν δὲ
τὸ πολὺ αὐτοῦ τόγε ταύτῃ. Μα-
κρὸν γὰρ ὄρος παρατέταται ὁ Καυ-
κάτος, ὥστε καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄ-
ρος, ὃς δὴ τὴν Κιλικίαν τε καὶ Πам-
φυλίαν ἀπεύρει, ἀπὸ τοῦ Καυ-
κάτου εἶναι λέγουσι, καὶ ἄλλα ὄ-
ρη μεγάλα διακεκριμένα ἀπὸ τοῦ
Καυκάτου ἄλλη καὶ ἄλλη ἐπανο-
μιᾷ, κατὰ ἔθνη τὰ ἐκάστων. Ἀλ-
λὰ ἐν γὰρ τούτῳ τῷ Καυκάτῳ οὐδὲν
ἄλλο ὅτι μὴ τέρμινοι πεφύκασι,
καὶ σίλφιον, ὥς λέγει Ἀριστόβου-
λος· ἀλλὰ καὶ ὥς ἐπηκεῖτο πολλοῖς
ἀνθρώποις, καὶ πρόβατα πολλὰ καὶ
κτῆνη ἐνέμοντο, ὅτι καὶ χαίρουσι
τῷ σιλφίῳ τὰ πρόβατα· καὶ εἰ ἐκ
πολλοῦ πρόβητον σιλφίου αἰτῶντο,
καὶ θεῖ ἐπ' αὐτὸ, καὶ τό, τε ἄθος
ἐπινέμεται, καὶ τὴν ῥίζαν ἀσπύ-
τον καὶ ταύτην κατετθίει· ἐπὶ τῇδε
ἐν Κυρήνῃ ὥς μακροτάτῳ ἀπελαύ-
νουσιν τὰς ποιμένας τῶν χαρίων,
ἵνα καὶ αὐτοῖς τὸ σίλφιον φύεται·
οἱ δὲ καὶ περιφράττουσι τὸν χώρον,
τοῦ μὴδ' εἰ πελάσαιεν αὐτῶν τὰ πρό-
βατα, δυνατὰ γενέσθαι εἰς αὐτὰ παρελ-
θεῖν· ὅτι πολλοῦ ἄξιον Κυρηναίαις
τὸ

8. Ψιλὸν δὲ τὸ πολὺ] Vult autor, magnam Caucasii partem, imprimis eam, in qua tunc Alexander versabatur, nudam & effortam gignentium fuisse non solum isto tempore, sed etiam perpetuo *Γρονου*.

9. Διακεκριμένα] *distinctos* a Caucaso alia atque alia appellatione. Ita 3, 30, 16. Ἰσθμὸν ἀπὸ τῆς Ἀσίας τῆς ἄλλης τῷ Νείλῳ πεταμὴν διακίρται. Plura de Caucaso & Tauro traduntur *Ind. cap. 2.*

κατὰ ἔθνη] *Mss. κατὰ ἔθνη*, & Stephanus in ora editionis Vulcanii.

10. Ἐν γὰρ τούτῳ τῷ Καυκάτῳ] *in hoc quidem Caucaso*. Legenti *Indica cap. 2, 4.* patebit, cur Arrianus dicat ἐν γὰρ τούτῳ, quibus verbis hunc Caucasum ab alio Caucaso, Scythico nempe illo distinguit, quem Alexander nunquam transcendit.

12. ἵνα καὶ] Particulam *καὶ* exigente *Opt. codice* relego. *Γρονου*.

εἰς αὐτὰ παρελθεῖν] *intrare*, ne ab interioribus tantum locis prohibitz intelligantur, cum eas prorsus a silphii passu arguerint.

τὸ σίλφιον. Βῆστος δὲ ἔχων ἄμφ' 13
αὐτῶν Περσῶν τε τοὺς μετασχόντας
αὐτῇ τῆς Δαρείου συλλήψεως, καὶ
αὐτῶν Βακτρίων ἐς ἐπτακισχιλί-
ους, καὶ Δάας τοὺς ἐπὶ τὰδε τοῦ
Ταναΐδος ποταμοῦ ἐποικοῦντας,
ἔφειρε τὴν ὑπὸ τῇ ὄρει τῇ Καυ-
κάσῳ, ὡς ἐρημίᾳ τε τῆς χώρας τῆς
ἐν μέσῳ αὐτοῦ τε καὶ Ἀλεξάνδρου
καὶ ἀπορίας τῶν ἐπιτηδείων, ἀπείρ-
ξεν Ἀλέξανδρον τοῦ μὴ ἐλαύνειν
πρόσω. Ἀλλ' Ἀλέξανδρος ἤλαυ- 14
εν αὐδὲν μείον, χαλεπῶς μὲν διὰ
τε χιόνος παλλῆς, καὶ ἐνδείας τῶν
ἀνεγκαίμων, ἦει δὲ ὁμως. Βῆστος 15
δὲ, ἐπεὶ ἐξηγγέλλετο αὐτῷ οὐ
πῶρ' ἤδη ὡν Ἀλέξανδρος, δια-
βὰς τὸν Ὠξον ποταμὸν, τὰ μὲν
πλοῖα ἐφ' ὧν διέβη κατέκαυσεν,
αὐτὰς δὲ εἰς Νάυτακα τῆς Σογδι-
ανῆς χώρας ἀπεχώρει. Εἰποντο δὲ 16
αὐτῷ οἱ τε ἄμφι Σπιταμένην καὶ
Ὀξυάρτην, ἔχοντες τοὺς ἐκ τῆς
Σογδιανῆς ἱππέας, καὶ Δάαι οἱ
ἀπὸ τοῦ Ταναΐδος. Οἱ δὲ τῶν Βακ- 17
τρίων ἱππεῖς, ὡς φεύγειν ἐγνωκό-
τα ἔμαθον Βῆτσον, ἄλλος ἄλλῃ
ἐπὶ τὰ σφῶν ἕκαστοι ἀπηλλάγη-
σαν.

XXIX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐς Δρά- 1
ψακα ἀφικόμενος, καὶ ἀναπαύσας
τὸν στρατιάν, ἐς Ἀόρνους τε ἦγε καὶ
Βάκτρα, αἱ δὲ μέγισται εἰς πόλεις
ἐν τῇ Βακτρίαν χώρᾳ· καὶ ταύτας τε 2
ἐξ ἐφόδου ἔλαβε, καὶ φυλακὴν ἐν
τῇ ἀκρᾷ τῆς Ἀόρνου ἀπέλιπε, καὶ

igno enim apud Cyrenæos in
pretio est silphium. Bessus au-
tem Persis, qui participes con-
filiorum in capiendo Dario
fuerant, comitatus, Bactria-
nisque circiter septem milli-
bus (a), & Dais cis Tanaim
fluvium habitantibus, regio-
nem Caucaſo adjacentem de-
populatus est, ut præ vastita-
te regionis inter se & Alexan-
dram interjectæ, rerumque
necessariarum penuriâ, Alex-
andrum quominus progrede-
retur impediret. Is vero idcir-
co nihilominus processit, dif-
ficulter quidem & ob nivium
altitudinem, & commeatus
inopiam: processit tamen. Bes-
sus, ut cognovit Alexandrum
jam non procul abesse, Oxo
flumine trajecto, navigia qui-
bus copias transvexerat in-
cendit; ipse in Nautaca Sog-
dianæ regionis se recepit. Se-
quebantur eum Spitamenes &
Oxyartes cum equitibus Sog-
dianis, & Dais à Tanai pro-
fectis. Bactriani equites, qu-
um in unâ fugâ Bessum salutis
suæ spem posuisse intellexe-
runt, alius alio dilapsi domum
reverterunt.

XXIX. Alexander inde
Drapsaca profectus, recrea-
to exercitu, in Aornos &
Bactra movit (b), quæ qui-
dem maximæ sunt in Bactris
urbes: quibus primo impe-
tu captis, præsidium in arce
Aor-

(a) Curt. 7, 4, 20. (b) idem 7, 4, 31.

Aorni constituit, cui Arche-
laum Androcli filium, unum
ex amicis, præfecit; reliquis
vero Bactriis non difficulter
fese dedentibus Artabazum
Persam satrapam dedit. Ipse
ad Oxum flumen exercitum
duxit. Oxus fluvijs è monte
Caucaſo fluit, omnium Asiae
fluminum, quotquot Alex-
ander cum exercitu adiit,
maximum, Indorum flumi-
nibus exceptis. Hæc enim
omnia flumina magnitudine
superant. Oxus porro in ma-
re magnum, juxta Hyrcani-
am, influit. Conanti Alex-
andro flumen transire, nulla
se facultas offerre videbatur.
namque ejus latitudo ad sex
maxime stadia extenditur:
altitudo latitudini non re-
spondet, sed multo profun-
dior & fabulosus est. Cursus
fluminis adeo rapidus, ut
facile quæ vado infixa fue-
rint subvertat secumque ra-
piat, utpote quæ ob sabu-
lum firmiter stabilita non
sint. ad hæc materia etiam
pontibus struendis deerat.

ἐπὶ ταύτης Ἀρχέλαον τὸν Ἀνδρό-
κλου, τῶν ἐταίρων τοῖς δ' ἄλλοις
Βακτρίοις οὐ χαλεπῶς προσχωρήσα-
σιν, ἐπέταξε σατράπην Ἀρτάβα-
ζον τὸν Πέρσην· αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς
ἐπὶ τὸν Ὠξὸν ποταμὸν. Ὁ δὲ Ὠ-
ξὸς ποταμὸς ῥέει μὲν ἐκ τοῦ ὄρους
τοῦ Καυκάτου, ἔσι δὲ ποταμῶν μέ-
γιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅσους τε δὴ
Ἀλέξανδρος καὶ οἱ ἔξιν Ἀλεξάν-
δρῳ ἐπῆλθον, πλὴν τῶν Ἰνδῶν ποτα-
μῶν. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ ποταμοὶ πάντων
μέγιστοι εἰσὶν· ἐξίησι δὲ ὁ Ὠξὸς ἐς
τὴν μεγάλην θάλασσαν, τὴν καθ'
Ἑρκανίαν. Διαβαίνειν δὲ ἐπιχει-
ροῦντι αὐτῷ τὸν ποταμὸν, πάντῃ
ἄπορον ἐφαίνετο· τὸ μὲν γὰρ εὖρος
ἦν ἐς ἑξήμισα σταδίων· βάθος δὲ,
οὐδὲ πρὸς λόγον τοῦ εὗρους, ἀλλὰ
πολὺ δὴ τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώ-
δης, καὶ ῥεῦμα ὀξὺ, ὡς τὰ κατα-
πηγνύμενα πρὸς αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκ-
σρέφεσθαι ἐκ τῆς γῆς οὐ χαλεπῶς,
οἷα δὴ οὐδὲ βεβαίως κατὰ τῆς ψάμ-
μου ἰδρυμένα· ἄλλως τε καὶ ἀπο-
ρία ὕλης ἐν τοῖς πόντοις ἦν· καὶ τρι-
βὴ πολλὴ ἐφαίνετο, εἰ μακρόθεν
μετ-

CAP. XXIX. 5. οἱ δὲ Ἰνδοὶ] In omnibus antiquis hæc ita leguntur: οἱ δὲ Ἰνδοὶ πάντων ποταμῶν μέγιστοι Gronov.

6. ἐδὲ πρὸς λόγον τῷ εὖρει] ne quidem respondet latitudini. Major erat profunditas quam pro latitudine: ita πρὸς λόγον est Ind. 9, 6. & 15, 6.

πρὸς αὐτῷ τῷ ῥέει] ab ipso flumine evellantur e terra hæc difficulter. Ita rectius hæc verba puto cum sequentibus conjungi, quam cum antecedente καταπηγνύμενα. Tam violentum Oxum amnem inveni ait, ut ipsa cursus rapiditate facile, quæ infixa sint, e terra evellantur.

βεβαίως] Cod. Bas. βεβίως. Blanch.

κατὰ τῆς ψάμμου ἰδρυμένα] in arenam confisata, defixa. Vide κατὰ in indice, ut κατὰ βάθος in altum, 2, 21, 10.

7. ἐν τοῖς πόντοις] Opt. πόροις. Gronov. Quæ vox omnino huic loco convenien-
tior est. Πόρος enim & locus dicitur, ubi transmittitur 6, 7, 2, quanquam plu-
ralem numerum hoc sensu non memini me legere. Idem ergo id foret cum eo,
quod est apud Curtium 7, 5, 17, pontem erigi non potuisse circum amnem nudo solo.

μετίουν ὅσα ἐς γιγύρῃσιν τοῦ
 πύρου. Ἐκπαυγαλὸν οὖν τὰς δι- 8
 φάρας, ὑφ' αἷς ἐσκόνουν οἱ
 στρατιῶται, φορυτοῦ ἐμπλήται
 ἐκέλευσεν ὡς ξηροτάτου, καὶ
 καταδῆσαι τε καὶ ξυρράψαι ἀ-
 κριβῶς, τοῦ μὴ ἐνδύεσθαι ἐς αὐ-
 τὰς τοῦ ὕδατος· ἐμπλησθεῖσαι δὲ
 καὶ ξυρράφεισαι, ἱκαναὶ ἐγένον-
 το διαβιβάσαι τὴν στρατίαν ἐν
 πέντε ἡμέραις. Πρὶν δὲ διαβαί- 9
 κειν τὸν ποταμὸν, τῶν τε Μακε-
 δόνων ἐπιλέξας τοὺς πρεσβυτέ-
 τους, καὶ ἤδη ἀπολέμους, καὶ
 τῶν Θεσσαλῶν τοὺς ἐβελοντάς
 καταμείναντας, ἐπ' οἴκου ἀπέ-
 σταν. Ἐκπέμπει δὲ καὶ Στα- 10
 σάνορα, ἓνα τῶν ἐταίρων, ἐς Ἀ-
 ρείας, προστάξας Ἀρσάμην μὲν
 τὸν σατράπην τῶν Ἀρείων ξυλ-
 λαβεῖν, ὅτι ἐβелоκακῆν αὐτῷ
 Ἀρσάμης ἔδοξεν· αὐτὸν δὲ σα-
 τράπην εἶναι αὐτ' ἐκείνου Ἀ-
 ρείων. Πέρασας δὲ τὸν Ὠξὸν πο- 11
 ταμὸν ἦγε κατὰ σπουδὴν, ἵνα
 Βήσσον εἶναι ξὺν τῇ δυνάμει ἐπυ-
 λήετο. Καὶ ἐν τούτῳ ἀφικνοῦν- 12
 ται παρὰ Σπιταμένους καὶ Δα-
 ταφέρου πρὸς αὐτὸν ἀγγέλλον-
 τες, ὅτι Σπιταμένης καὶ Δα-
 ταφέρης, εἰ πεμφθεὶς αὐτοῖς ὀ-
 λόγη στρατιὰ, καὶ ἡγεμὼν τῇ στρα-
 τίᾳ, ξυλλήψονται Βήσσον, καὶ

Multum præterea moræ faci-
 endum videbatur, si ex lon-
 ginq̄uo apportanda essent
 quæcunque ad flumen ponte
 jungendum erant necessaria.
 Collectis itaque pellibus sub
 quibus milites in tentoriis de-
 gebant (a), sarmentis quam-
 maxime siccis eas impleri, ac-
 curateque vinciri & consui ju-
 bet, ne aquam aliquā ex parte
 admittere possent. quibus ita
 impletis & confutis, exerci-
 tum quinque dierum spatio
 traduxit. Antequam vero flu-
 men trajiceret, seligens ex
 Macedonibus qui aut præ æ-
 tate aut vulneribus inepti ad
 pugnam erant, & ex Thessalis
 qui voluntarii remanserant, in
 domos suas remisit. Stasano-
 rem quoque, unum ex amicis,
 in Arios mittit, qui Arsamen
 Ariorum satrapam compre-
 henderet, quod mali aliquid
 moliri videretur: utque ejus
 loco satrapatum obtineat ju-
 bet. Trajecto autem amne
 Oxo celeriter eò exercitum
 duxit, ubi Bessus cum copiis
 esse acceperat. Interea nuntii
 ad eum à Spitamene & Data-
 pherne veniunt (b), pollicen-
 tes, si aliquem ex ducibus suis
 cum aliquantis copiis mitte-
 ret, sese Bessum comprehen-
 sum Alexandro tradituros esse.
 In

(a) Curt. 7, 5, 18. (b) *idem* 7, 5, 19. seqq.

8 ἰσθίωσαι] Opt. ἰσθίωσαι.

τὸ ὕδωρ] quidquam aquæ Genitivus partem notat.

ἱκαναὶ ἐγένοντο] suffecerunt ad trajiciendum.

9. τὸς ἐβελοντάς καταμείναντας] De quibus supra 3, 19, 11.

10. Ἀρσάμης] In Blanckardi editione legitur Ἀρσάμης, sed mendose hic Ἀρ-
 σάμης legi pro Ἀρσάμης, demonstrat Freinshemius ad Curt. 8, 3, 7.

In custodiâ enim illum, citra vincula tamen, teneri. Quâ re cognitâ, Alexander relaxationem dans, lentius quam antea exercitum duxit. Ac Ptolemæum quidem Lagi filium cum tribus amicorum equitum turmis, & jaculatoribus equitibus omnibus: ex peditibus vero, Philotæ agmine, & scutatis mille, Agrianisque omnibus ac sagittariorum dimidiâ parte, ut ad Spitamenem & Dataphernem celeriter contendat jubet. Ptolemæus imperata facit, & decem mansionum iter quatrduo emensus, eò, pervenit ubi pridie barbari cum Spitamene castra habuerant.

XXX. Ibi certior factus est, dubiam esse Spitamenis & Dataphernis de tradendo Besso sententiam. Peditibus itaque relictis, & justo agmine sequi iussis, ipse cum equitatu progressus ad vicum quendam venit, in quo Bessus cum paucis militibus agebat. Nam qui cum Spitamene erant jam inde abierant, quod eos Bessum tradere puderet. Ptolemæus, pago equitibus circumfesso (erat enim pagus muro & portis cinctus) barbaris paganis denuptiari

παραδώσουσιν Ἀλεξάνδρῳ· ἐπεὶ καὶ νῦν ἀδέσμῳ φυλακῇ φυλάσσεσθαι πρὸς αὐτῶν Βῆσσον. Ταῦτα ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, αὐτὸς μὲν ἀναπαύων ἤγε τὴν στρατιὰν σχολαιότερον ἢ πρότερον· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγου ἀποσέλλει, τῶν τε ἐταίρων ἰππαρχίας τρεῖς ἄγοντα, καὶ τοὺς ἰππακοντισὰς ἅπαντας· πεζῶν δὲ, τὴν τε Φιλίττα τάξιν, καὶ τῶν ὑπασπιστῶν χιλιάρχιαν μίαν, καὶ τοὺς Ἀγριάνας πάντας, καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεας, σπουδῇ ἐλαύνειν κελεύσας ὡς Σπιταμένην τε καὶ Δαταφέρην. Καὶ Πτολεμαῖος ᾗρει ὡς ἐτέτακτο· καὶ διελθὼν ἐν ἡμέραις τέσσαρσι σταθμοὺς δέκα, ἀφικνέεται ἐς τὸ στρατόπεδον, οὗ τῇ προτεραίᾳ ἠυλισμένοι ἦσαν οἱ ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην βάρβαροι.

XXX. Ἐνταῦθα ἔμαθε Πτολεμαῖος, ὅτι οὐ βεβαία τῇ Σπιταμένῃ καὶ Δαταφέρῃ ἡ γνώμη ἐστὶν ἀμφὶ τῇ παραδότῃ τοῦ Βήσσου. Τοὺς μὲν δὴ πεζοὺς κατέλιπε, προστάξας ἔπεσθαι ἐν τάξει· αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς ἰππεῦσιν ἐλάσας ἀφίκετο πρὸς κῆμιν τινὰ, ἣν ὁ Βῆσσοις ἦν ξὺν ὀλίγοις στρατιώταις. Οἱ γὰρ ἀμφὶ τὸν Σπιταμένην μετακεχωρήκεισαν ἤδη ἐκεῖθεν, καταιδεσθέντες αὐτοὶ παραδοῦναι τὸν Βῆσσον. Πτολεμαῖος δὲ περιμήσας ἐν κύκλῳ τῆς κῆμης τοὺς ἰππέας (ἦν γὰρ τι καὶ τεῖχος περιβεβλημένον καὶ πύλαι κατ' αὐτὸ) ἔπει-

CAP XXX. 2. ἰππεῖσθαι ἐν τάξει] sequi agmine composito, lentiore gradu, cum ipse interim cum equitibus concitatore cursu ferretur. Vide ad 3, 21, 13.

3. αὐτοὶ παραδοῦναι] ipsos tradere.

4. ἦν γὰρ τι] erat enim quidam etiam paries circumdatus, ὁ ποταμὸς scil. μύρτος.

ἔπεκρυφεύετο τοῖς ἐν τῇ κόμῃ βαρ-
 βάροις, ἀπαθεῖς σφᾶς ἀπαλλάσσε-
 σθαι παραδόντας Βῆττον. Οἱ δὲ ἐδέ- 5
 χοντο τοὺς ξῖν Πτολεμαῖον ἐς τὴν
 κόμην· καὶ Πτολεμαῖος ξυλλαβὼν
 Βῆττον, ὀπίσω ἐπανήει. Προπέμ- 6
 ψας δὲ, ἤρετο Ἀλέξανδρον, ὅπως
 χρηρὲς ὄψιν ἄγειν Ἀλεξάνδρου Βῆτ-
 τον· καὶ Ἀλέξανδρος, θυμὸν ἐν
 κλοιῷ δῆσασα οὕτως ἄγειν ἐκέλευ-
 σε, καὶ κατασῆσάντα ἐν δεξιᾷ τῆς
 ἡδού, ἣ αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ παρε-
 λάττεσθαι ἔμελλε. Καὶ Πτολεμαῖος
 οὕτως ἐποίησεν. Ἀλέξανδρος δὲ 7
 ἰδὼν τὸν Βῆττον, ἐπισήσας τὸ ἄρμα,
 ἤρετο, ἀπὸ ὅτου τὸν βασιλέα τὸν αὐ-
 τοῦ καὶ ἅμα οἰκτίον καὶ εὐεργέτην
 γινώσκον Δαρεῖον, τὰ μὲν πρῶτα
 ξυνέλαβε καὶ δῆσας ἤγειν, ἔπειτα
 ἀπέκτεινε. Καὶ ὁ Βῆττος οὐ μόνον οἱ 8
 ταῦτα δόξαντα πρᾶξαι ἔφη, ἀλλὰ
 ξῖν τοῖς τότε ἀμφὶ Δαρεῖον οὖσιν,
 ὡς σωτηρίαν σφίτιν εὐρεσθαι παρ'
 Ἀλεξάνδρου. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπὶ 9
 τοῖςδε μασιγούν ἐκέλευεν αὐτὸν,
 καὶ ἐπιλέγειν τὸν κήρυκα ταῦτα ἐ-
 κείνα, ὅτα αὐτὸς τῷ Βῆττῳ ἐν τῇ πί-
 ρει ἐπειδίσκει. Βῆττος μὲν δὴ οὕτως 10
 ἀκισθεὶς, ἀποπέμπεται ἐς Βάκτρα
 ἀπελευθερούμενος. Καὶ ταῦτα Πτολε-
 μαῖος ὑπὲρ Βῆττου ἀναγέγραπεν.
 Ἀμεινόςβουλος δὲ τοὺς ἀμφὶ Σπιτα- 11

jubet, incolumes eos abitu-
 ros, si Bessum tradant. Bar-
 bari Ptolemæum cum suis
 copiis intromittunt. Ptole-
 mæus capto Bessio ad Alex-
 andrum revertitur: nunti-
 umque præmittit, qui per-
 contetur quomodo illum in
 conspectum suum adduci ve-
 lit. Alexander nudum capi-
 stro alligatum adduci jubet,
 & ad dextrum viæ latus, quâ
 sibi cum exercitu transeun-
 dum esset, sisti. Ptolemæus
 ita ut imperatum ei est facit.
 Alexander Bessum conspi-
 catus, currum sistens, ro-
 gavit quam ob causam Da-
 rium regem suum pariter at-
 que amicum, & optime de
 se meritum, comprehensum
 & in vinculis ductum inter-
 fecisset. cui Bessus, non ex
 suo unius consilio id factum
 fuisse, sed omnium qui tum
 temporis Dario adfuerant,
 uti eâ ratione salutem sibi
 apud Alexandrum inveni-
 rent. Tum Alexander Bes-
 sum flagris cædi jussit, ac
 per præconem pronuntiari
 eadem illa quæ ipse Bessio
 ob perfidiam suam expro-
 brârat. Bessus ita flagellis
 cæsus, in Bactra pœnas ca-
 pite persoluturus, remitti-
 tur (a). Hæc Ptolemæus de
 Bessio.

(a) Curt. 7, 5, 43.

6. ἐν κλοιῷ δῆσασθαι] collo inserta catena, ut scribit Curtius 7, 5, 36. Κλοιὸς enim est vincula quod collo circumdatur, collare, catena sive torques ferrea.

7. τὰ μὲν πρῶτα] Expressit Curtius τὰ μὲν πρῶτα & ἔπειτα, ab interprete nostro neglecta. 7, 5, 38. prius vincere, deinde occidere sustinuit.

9. ἐν τῇ πίρῃ ἀπειδίσκει] Cic. ad fam. lib. 9, ep. 16. in officio boni civis certe non sum reprehendendus.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER QUARTUS.

SUMMARIUM
LIBRI QUARTI.

CAP. I. Præsidia Macedonum per Scythas occisa. II. Septem urbes per Alexandrum & Craterum restituta. III. Cyropolis expugnata. Urbibus VII domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ. IV. Alexandri irritatio ad Tanain contra Scythas sacris vetantibus. Scythæ caesi & ad humilitatem redacti. V. Spitamenis varii conatus, etiam noxii Macedonibus. Cades Macedonum & Pharnuchis ignavia. VI. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polytimetum. VII. Alexandri adventus in urbem Zariaspa, & decretum de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in vitiis. VIII. Impiæ adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cades Cliti quomodo peracta. IX. Singularia in Cliti cade. Anaxarchi absurda. X. Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta, & Anaxarchus ab Callisthene refutatus. XI. Egregia de honoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata. XII. Adorationis aulica fallacia. Contemptio osculi regii in Callisthene. XIII. Pueri in aula Macedonica. Con-
jura-

juratio amantium puerorum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum. XIV. Hermolai exprobrans defensio & cedes. Varietas scriptorum. XV. Legati novi ex Scythia & Macedonum reditus. Pharasmanis amicitia. Alexander Indiam spectat. Portentum in castris ad Oxum. XVI. Sogdiana subiecta. Spitamenis audacia in Bactris; sed a Cratero castigata. XVII. Bactriorum Satrapa Amyntas. Ultimus Spitamenis conatus per Scythas, a quibus decollatur. XVIII. Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis. XIX. Ea capta ab militibus alatis, & causa joci. Roxanes matrimonium, idque laudatum. XX. Continentia Alexandri. Oxyartis transitus ad Alexandrum. XXI. Paractaca, & Choriensis petra. Qua capta & ipse Choriens amicus Alexandri factus. Choriensis benigna comitas. XXII. Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in Indiam. Vicinis Copbeni & Indo dynastis imperia data. Astes & regio Peucelaotis infelix. XXIII. Variæ gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri. XXIV. Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigæum oppidum captum & instauratum. Divisis copiis expeditio sumpta in accolæ. XXV. Felicitas armorum Macedonicorum. Assaceni. Guræus amnis & Guræi accolæ. XXVI. Massaga urbs. Ejus oppugnatio varia. XXVII. Sed duce cæso expugnatur. Indorum cedes. Bactra & Ora urbes. XXVIII. Bactra deserta & restituta. Aornos petra. Peuceliotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur. XXIX. Opera militaria ad expugnandam petram. XXX. Infelix astus incolarum petra expugnata. Sisicottus Indus. Assacanorum gens. Alexandri iter ad Indum fluvium & prima elephanto- rum venatio.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΟΤ πολλὰς δὲ ἡμέρας ὤρε-
ρον, ἀφικνοῦνται παρ' Α-
λέξανδρον πρέσβεις, παρά τε Σκυ-
θῶν τῶν Ἀβίων καλουμένων (οὗς
καὶ Ὅμηρος δικαιτάτους ἀνθρώ-
πων ἐπεὶ ἐν τῇ ποιήσει ἐπύρην.

PAUCIS post diebus legati
ad Alexandrum veniunt
à Scythis (a), quos Abios
vocant (quos & Homerus ju-
stissimos mortalium appellans
in suo opere laudat. hi Asiam
incolunt, nullis legibus sub-
jecti,

(a) Curt. 7, 6, 41. & seqq.

CAP. I. 1. Ὅμηρος, Iliad. lib. 13. vs. 6:

Ἀβίων τε, δικαιτάτων ἀνθρώπων

Ubi vide Eustathium, qui μὲν δὲ Αβίλις habet, & hunc ipsum quoque Αβ-
ιον locum allegat.

δικαιτάτους ἀνθρώπων) M. omnes ἀνθρώποις ἑταίροι.

R

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER QUARTUS.

SUMMARIUM
LIBRI QUARTI.

CAP. I. *Præsidia Macedonum per Scythas occisa. II. Septem urbes per Alexandrum & Craterum restituta. III. Cyropolis expugnata. Urbibus VII domitis nova rebellio, quam fovent Scythæ. IV. Alexandri irritatio ad Tanain contra Scythas sacris vetantibus. Scythæ cæsi & ad humilitatem reducti. V. Spitamænis varii conatus, etiam noxii Macedonibus. Cædes Macedonum & Pharnuchis ignavia. VI. Alexandri ultio de Scythis, & processus ad fluvium Polytimetum. VII. Alexandri adventus in urbem Zariaspa, & decretum de Bessi nece. Patrocinium Alexandri in vitiis. VIII. Impiæ adulationes, quas intempestive repellit Clitus. Cædes Cliti quomodo peracta. IX. Singularia in Cliti cæde. Anaxarchi absurda. X. Judicium de Callisthene. Varia indecenter dicta, & Anaxarchus ab Callisthene refutatus. XI. Egregia de honoribus divinis & humanis. Anaxarchus porro refutatus, & Alexandro modestia commendata. XII. Adorationis aulica fallacia. Contemptio osculi regii in Callisthene. XIII. Pueri in aula Macedonica. Conjura-*

juratio amantium puerorum, sed emanans. Syra vates apud Alexandrum. XIV. Hermolai exprobrans defensio & cædes. Varietas scriptorum. XV. Legati novi ex Scythia & Macedonum reditus. Pharasmanis amicitia. Alexander Indiam spectat. Portentum in castris ad Oxum. XVI. Sogdiana subiecta. Spitamenis audacia in Bactris; sed a Cratero castigata. XVII. Bactriorum Satrapa Amyntas. Ultimus Spitamenis conatus per Scythas, a quibus decollatur. XVIII. Satrapæ missi in varias provincias. Petra in Sogdianis. XIX. Ea capta ab militibus elatis, & causa joci. Roxanes matrimonium, idque laudatum. XX. Continentia Alexandri. Oxyartis transitus ad Alexandrum. XXI. Paraetaca, & Choriensis petra. Qua capta & ipse Choriens amicus Alexandri factus. Choriens benigna comitas. XXII. Bactra petita, & in eis victoria Crateri. Transitus in Indiam. Vicinis Copbeni & Indo dynastis imperia data. Astes & regio Peucelaotis infelix. XXIII. Varia gentes & urbes subactæ. Vulnus Alexandri. XXIV. Ptolemæi constantia adversus Indum ducem. Arigæum oppidum captum & instauratum. Divisis copiis expeditio sumpta in accolæ. XXV. Felicitas armorum Macedonicorum. Assaceni. Guræus amnis & Guræi accolæ. XXVI. Massaga urbs. Ejus oppugnatio varia. XXVII. Sed duce cæso expugnatur. Indorum cædes. Bactra & Ora urbes. XXVIII. Bactra deserta & restituta. Aornos petra. Peuceliotis urbs & Embolima vicina petra, quæ oppugnatur. XXIX. Opera militaria ad expugnandam petram. XXX. Infelix astus incolarum petra expugnata. Sisicottus Indus. Assacænorum gens. Alexandri iter ad Indum fluvium & prima elephantorum venatio.

Κ Ε Φ. Α.

C A P. I.

ΟΤ πολλαῖς δὲ ἡμέραις ὕστερον, ἀφικνοῦνται παρ' Ἀλέξανδρον πρέσβεις, παρά τε Σκυθῶν τῶν Ἀβίων καλουμένων (οὗς καὶ Ὅμηρος δικαιότατους ἀνθρώπων ἔπειν ἐν τῇ ποιήσει ἐπράττει.

PAUCIS post diebus legati ad Alexandrum veniunt à Scythiis (a), quos Abios vocant (quos & Homerus justissimos mortalium appellans in suo opere laudat. hi Asiam incolunt, nullis legibus subiecti,

(a) Cæsar. 7, 6, 41. & seqq.

CAP. I. 1. Ὅμηρος] Iliad. lib. 13. vs. 6:

- Ἀβίων τε, δικαιότατων ἀνθρώπων.

Ubi vide Eustathium, qui μὲν καὶ de Ablis habet, & hunc ipsum quoque Asiæ locum allegat.

δικαιοτάτους ἀνθρώπων) MS. οὐδὲν ἀνθρώπων. Gronov.

R

jecti, ob paupertatem nimis-
rum cum iustitiâ conjun-
ctam) & à Scythis Europæis:
maxima enim natio Scythica
Europam colit. Cum his red-
euntibus Alexander quos-
dam ex amicis mittit, præ-
textu quidem amicitiae per
legationem componendæ:
re autem verâ non alio spe-
ctabat hæc missio, quam ut
naturam Scythicæ regionis
specularentur, & quanta es-
set incolarum multitudo, qui
mores, quâve armaturâ uten-
tes in pugnam prodirent,
cognoscerent. Ipse juxta Ta-
naim fluvium urbem conde-
re statuerat, eamque suo de
nomine vocare. Nam & ipse
locus per commodus vide-
batur ad urbem amplifican-
dam, & opportunam sedem
censebat ad expeditionem
(si quando id res postularet.)
in Scythas faciendam. tum
etiam propugnaculum fore
regionis adversus barbaro-
rum qui ultra flumen dege-
bant incursiones. Magnam
autem urbem fore, tum ex
incolarum frequentia, tum
ex nominis splendore, autu-
mabat. Interea barbari fluvio
finitimi Macedonum mili-
tes, qui in Scythicis urbibus
præsidio constituti erant,
comprehensos interficiunt,
urbesque suas majoris secu-
ritatis causâ muniunt. Con-

οἰκαῖσι δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὗτοι αὐτό-
νομοι, οὐχ ἥκιστα διὰ πένιαν τε καὶ
δικαιοσύνην) καὶ παρὰ τῶν ἐκ τῆς
Εὐρώπης Σκυθῶν, οἳ δὴ τὸ μέγιστον
ἔθνος Σκυθικὸν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἐποι-
κῶσι. Καὶ ταύτοις ξυμπέμπει Ἀ-
λέξανδρος τῶν ἐταίρων, πρόφασιν
μὲν, κατὰ πρεσβείαν Φιλίππου ξυ-
νηγομένους· ὁ δὲ νοῦς τῆς πομπῆς,
ἐς κατατοκὴν τι μᾶλλον ἔφερε,
φύσεώς τε τῆς χώρας τῆς Σκυθικῆς,
καὶ πλῆθος αὐτῶν, καὶ νομαίων,
καὶ ὀπλίσεων ἢν τινα ἔχοντες ἐέλ-
λονται ἐς τὰς μάχας. Αὐτὸς δὲ
πρὸς τῷ Ταναΐδι ποταμῷ ἐπενόει
πόλιν οἰκίσαι, καὶ ταύτην ἑαυτοῦ
ἐπώνυμον· ὃ, τε γὰρ χῆρος ἐπιτή-
δειος αὐτῷ ἐφαίνετο αὐξήσαι τὴν πό-
λιν ἐπὶ μέγα, καὶ ἐν καλῇ οἰκισθί-
σισθαι τῆς ἐπὶ Σαΐδας, εἴποτε
ἐνμβαίνει, ἐλάσεις, καὶ τῆς προ-
φυλακῆς τῆς χώρας πρὸς τὰς κατα-
δρομὰς τῶν πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπ-
οικούντων βαρβάρων. Ἐδόκει δ' αὖ
καὶ μεγάλη γενέσθαι ἡ πόλις, πλῆ-
θει τε τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικισζομένων,
καὶ τοῦ ὀνόματος τῇ λαμπρότητι.
Καὶ ἐν ταύτῃ οἱ πρόσχωροι τῷ πο-
ταμῷ βάρβαροι τοὺς τε τὰ Φρούρια
ἐν ταῖς πόλεσι σφῶν ἔχοντας εἰσ-
τινάτας τῶν Μακεδόνων ξυλλαβόν-
τες ἀπέκταναν, καὶ τὰς πόλεις ἐς
ἀσφάλειάν τινα μᾶλλον ἀφύρουν.
Ξυμπελάβαντο δὲ αὐταῖς τῆς ἀπο-
φάσεως

2. νομαίων] In optimo est σωμάτων. Gronov.

ὀπλίσεων] Multi MSS. ὀπλίσιως. Idem.

4. τῶν ἐς αὐτὴν ξυνοικισζομένων] in eam conmixturam.

αἰσταντο καὶ τῶν Σογδιανῶν οἱ πολλοί, ἐπαρτέοντες πρὸς τῶν ξυλλοβότων Βάκτρων, ὥστε καὶ τῶν Βακτριανῶν ἕως οὗ ἐφ' ὅσον οὗτοι ξυναπείκταν· εἴτε δὴ καὶ δείσαντες Ἀ- 7 λέξανδρον, εἴτε καὶ λόγον ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει δίδόντες, ὅτι ἐς ἓνα ξύλλογον ἐπηγγέλλαι Ἀλέξανδρος· συνελθεῖν τοὺς ὑπάρχους τῆς χώρας ἐκείνης, εἰς Ζαρίασπαν τὴν μεγίστην πόλιν, ἧς ἐπ' ἀγαθῇ οὐδενὶ τοῦ ξυλλόγου γιγνομένου.

II. Ταῦτα ὡς ἐπηγγέλλθη Ἀ- 1 λέξανδρῳ, παραγγείλας τοῖς πεζοῖς κατὰ λόχους κλίμακας ποιεῖσθαι, ὅσαι ἐκαστῷ λόχῳ ἐπηγγέλλησιν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ κρατοπέδου ὁρμηθεὶς πόλιν προΐχεται, ἥ ὀνομαζέται Γάζα· ἐς γὰρ ἑπτὰ πόλεις συμπεφυγέναι ἐλέγγοτο οἱ ἐκ τῆς χώρας βάρβαροι. Κρατερόν τ' ἐκπέμπει πρὸς τὴν κα- 2 λυμένην Κυρόπολιν, ἥπερ μεγίστη πασῶν καὶ ἐς αὐτὴν οἱ πλείστοι ξυνειλεγμένοι ἦσαν τῶν βαρβάρων. Παρήγγελλτο δὲ αὐτῷ κρατοπεδεῦ- 3

juncterant se illorum defectioni Sogdianorum plerique, sollicitati ab iis qui Bessum ceperant; qui & Bactrianorum nonnullos ad se pertraxerunt: sive quod Alexandrum timerent, sive rationem defectionis dantes, quod Alexander praesidium illius provinciae conventus ad Zariaspa urbem maximam indixisset: equo quidem conventu nihil boni ipsis sperandum videbatur.

II. Hæc ubi Alexandro nuntiata sunt, quamprimum ut peditibus per singulas cohortes scalas certo numero parent jubet: ipseque ad primam ab exercitu urbem (Gazæ nomen erat) cum copiis tendit. Nam in septem oppida barbari ejus regionis confugisse ferebantur. Craterum Cyropolim mittit, omnium urbium maximam, & in quam plurimi barbarorum se receperant. Huic imperat ut castra prope urbem locet, fossamque in orbem ducat,

6. οὐσίαν] Optimus omittit οὐσίαν. Gronov.

ἐκπαρτέοντες] pertraxerunt in defectionis societatem.

7. εἴτε δὴ καὶ δείσαντες] Dubitat Arrianus, quæ causâ defectionis fuerit illis, qui Bessum ceperant, Spitameni nempe, Cateni aliisque, verene sibi timuerint ab Alexandro, cum ab eo accerierentur, an tantum simularent metum. Alexander enim, nuntiata Sogdianorum Bactrianorumque defectione, Spitamenem & Catenum, a quibus ei traditus erat Bessus, hand dubius quin eorum opera nulli perisset in potestatem, coercendo eos, qui novaverant res, jussit accersiri. Curt. 7, 6, 14. Sed Curtius posteriorem sequitur sententiam, aitque, ipsos defectionis, ad quam coercendam evocabantur, auctores, vulgavisse famam, Bactrianos equites a rege omnes, ne occiderentur, accersiri, l. c. 15.

εἰς ἓνα ξύλλογον] in unum conventum, ut universi simul interficerentur.

ὡς ἐπ' ἀγαθῇ] quasi nullius boni causa, sed malo consilio, & ad ipsorum perniciem hic conventus fieret. Optativo modo rectius quam indicativo sententiæ auctoris exprimitur, ut intelligatur, titulum defectionis eos prætulisse periculum suum.

ducat, & vallo muniat, ac machinas quibus opus sit componat: ut oppidani Cratæro propulsando occupati, aliis urbibus opem ferre non possent. Ipse vero simulac Gazam pervenit, primo statim impetu murum terreum alioqui & parum altum invadi jubet, scalis omni ex parte admotis. Tum funditores & sagittarii ac jaculatores simul cum peditibus impetum facientibus murorum propugnatores missilibus lacerant, telis quoque & machinis petunt; adeo ut præ nimia telorum vi muro confestim propugnatoribus nudato, scalæ celeriter admotæ sint, Macedonesque murum conscenderint. ac viros quidem omnes interimunt: (ita enim jusserrat Alexander) mulieribus ac pueris, reliquæque prædâ direptâ. Inde ad alteram ab hac urbem statim movit, quæ ejusdem cum Gazâ structuræ erat. eam quum eodem die cepisset, idem de captivis quod de Gazæis statuit. Tertiam deinde urbem adortus, postero die primo impetu cepit. Inter ea vero dum ipse has urbes cum peditatu expugnat, equitatum ad alias duas vicinas urbes mittit: jubens ut caverent ne ea-

σαι πλησίον τῆς πόλεως, καὶ τὰ φρον τε ἐν κύκλῳ αὐτῆς ὀρύξαι, καὶ χάρακα περιβάλλεσθαι, καὶ τὰς μηχανὰς ὅσαις χρῆσθαι ξυμπηγνύναι, ὥς πρὸς τοὺς ἀμφὶ Κρατερὸν τὴν γυνώμην τστραμμένοι οἱ ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἀδύνατοι ὦσι ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἐπαφελεῖν. Αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν Γάζαν ἐπεὶ ἀφίκετο, ὥς εἶχεν, ἐξ ἐφόδου σημαίνει προσβάλλειν τῷ τεῖχει, γῆιν τε καὶ οὐχ ὑψηλῇ ὄντι, προσθέντας ἐν κύκλῳ πάντοθεν τὰς κλίμακας· οἱ δὲ σφενδονῆται αὐτῇ καὶ οἱ τοξόται καὶ οἱ ἀκοντισαὶ ὁμοῦ τῇ ἐφόδῳ τῶν πεζῶν ἐτηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους ἀπὸ τοῦ τεύχους, καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἤφιετο, ὥστε ὀξέως μὲν ὑπὸ τοῦ πλύθους τῶν βέλων ἐγυμνάθη τὸ τεῖχος τῶν προμαχομένων, ταχεῖα δὲ ἡ πρόσθεσις τῶν κλιμάκων καὶ ἡ ἀνάβασις τῶν Μακεδόνων ἡ ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐγίγνετο. Τοὺς μὲν δὲ ἄνδρας πάντας ἀπέκτειναν, οὕτως πρὸς Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον· γυναῖκας δὲ καὶ παῖδας καὶ τὴν ἄλλην λείαν διήρπασαν. Ἐνθενδε εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ τὴν δευτέραν ἀπ' ἐκεῖνης πόλιν· ὥκισμένην καὶ ταύτην τῷ αὐτῷ τε τρόπῳ, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ λαμβάνει, καὶ τοὺς ἅλονταια τὰ αὐτὰ ἔπραξεν. Ὁ δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν τρίτην πόλιν, καὶ ταύτην τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἶλεν. Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ξὺν τοῖς πεζοῖς ἀμφὶ ταῦτα εἶχε, τοὺς ἵππεας ἐκπέμπει εἰς τὰς δύο τὰς

πλη-

CAP. II. 5. ἤϊστο] *emittabantur.*9. ἀμφὶ ταῦτα εἶχε] *his rebus occupabatur.*

πληθύνει πόλεις, προτάξας παραφυλάττειν τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔνδον, μήποτε τὴν ἄλυσιν αἰσθόμενοι τῶν πληθύνοντων πόλεων, καὶ ἅμα τὴν αἰτοῦ οὐ διὰ μακροῦ ἔφοδον, οἱ δὲ ἐς φυγὴν τραπέντες ἄποροι αὐτῷ διασκεῖν γίνονται. Καὶ ξυνέβη δὲ οὕτως ἵππων ἔκαστε, καὶ ἐν δέσπῃ ἐγένετο αἰτῇ ἢ πομπῇ τῶν ἱππέων. Οἱ γὰρ τὰς δύο τὰς οὐκ ἑαλωκυίας πόλεις ἔχοντες τῶν βαρβάρων, ὡς καπνὸν τε ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πρὸ σφῶν πόλεως ἐμπιπράμενης, καὶ τινες ἀπὸ τοῦ πάλου αὐτοῦ διαφυγόντες, αὐτὰγγελαι τῆς ἐλώσεως ἐγένοντο. ὡς τάχους ἑκάστῃ εἶχον, ἄνθρωποι ἐκ τῶν πόλεων φεύγοντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ σῆμα τῶν ἱππέων ξυντεταγμένον, καὶ κατακίησαν οἱ πλείους αὐτῶν.

III. Οὕτως δὲ τὰς πέντε πόλεις ἑνὶ δυσὶν ἡμέραις ἐλάν τε καὶ ἐξανδραποδισάμενος, ἔπειτα ἐπὶ τὴν μεγίστην αὐτῶν τὴν Κυροπόλιν. Ἡ δὲ τετελεσμένη τε ἦν ὑψηλοτέρῳ τεύχεϊ ἢ περ αἱ ἄλλαι, οἷα δὲ ὑπὸ Κύρου οἰκισθεῖσα, καὶ τοῦ πλείους καὶ μαχιμωτάτου τῶν ταύτῃ βαρβάρων ἐς ταύτην συμπεφευγόντος, οὐχ ὡς αὐτῶς ῥαδίᾳ ἐξ ἐφόδου ἐλεῖν τοῖς Μακεδόσιν ἐγίγνετο. Ἀλλὰ μηχανὰς γὰρ προτάξας τῷ τεύχεϊ Ἀλέξανδρος, ταύτην μὲν καταστρεῖν ἐπευόει τὸ τείχος, καὶ κατὰ τὸ αἰεὶ παραρήγνυμενον αὐτοῦ

rum incolæ, vicinarum urbium expugnatione, ipsiusque haud procul inde adventu cognito, in fugam versi, difficilem sibi insequendi rationem facerent. Et quidem ita ut cogitârat evenit, missioque equitum necessaria fuit. Barbari enim qui duas alias urbes nondum captas tenebant, conspecto fumo incensæ urbis quæ ipsis ex adverso sita erat, & nonnulli etiam qui ex eâ calamitate evaserant captæ urbis nuntium attulerant) quam maximâ celeritate poterant confestim ex urbibus diffugientes, in instructum equitum agmen incidunt, multique eorum interfecti sunt.

III. His quinque oppidis biduo captis ac direptis, ad maximam illorum urbem Cyropolim contendit (a). Erat hæc editiore muro quam aliæ munita, utpote à Cyro condita: quumque plurimi bellicosissimi-que ejus regionis barbari in eam confugissent, non perinde facile primo impetu à Macedonibus capi potuit. Porro Alexander tormentis admotis, murum quatere statuerat, & quâ parte perfractus fuisset im-

(a) Curt. 7, 6, 20.

pe-

10. καί τις ἀπὸ] Opt. καὶ τις καὶ ἀπὸ, & quidam etiam ex ipsa illa calamitate.

11. οἱ πλείους] plurimi.

CAP. III 3. ταύτη μὲν] illic quidem percutere murum statuerat, & in id, quod salinde perfrangeretur in eò, impetum facere: ipse vero &c. Non pratermittendæ

petum facere. Cæterum ut vidit alveum fluminis, quod urbem torrentis instar perlabitur, aquâ vacuum tum temporis siccumque esse, neque contiguum muro esse, sed transitum militibus ad fubeundum in urbem præbere: assumtis corporis custodibus & scutatis ac sagittariis Agrianisque, barbaris ad machinas earumque propugnatores conversis, clam per alveum cum paucis primum in urbem subit, refractisque interius portis quæ ex eâ parte erant, facile reliquos milites intro mittit. Tum barbari ubi captam jam urbem esse senserunt, nihilominus tamen in Alexandri milites conversi, atrocem conflictum edunt. Alexander ipse saxum capite & cervice excepit (a), Craterus multi-

(a) *Curt.* 7, 6, 22. *seqq.*

τὰς προβολὰς ποιεῖσθαι· αὐτὸς δὲ ὡς κατέβη τοῦ ἔκρου τοῦ ποταμοῦ, δὲ διὰ τῆς πόλεως χειμάρρους ὡν διέρχεται, ξηροῦς ἐν τῇ τότε ὕδατος, καὶ οὐ ξυνεχεῖς τοῖς τεύχεσιν, ἀλλ' οἷους παρατρεῖν πάροδον τοῖς στρατιώταις διαδύναι ἐς τὴν πόλιν, ἀναλαβὼν τοὺς τε σωματοφύλακας καὶ τοὺς ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξίτας καὶ τοὺς Ἀγριάνας, τετραμμέναν τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς ταύτη προμαχομένους, λαμβάνει κατὰ τοὺς ἔκρους ξὺν ὀλίγοις τὸ πρῶτον παρελθὼν ἐς τὴν πόλιν. Ἀναγρῆξας δὲ ἐνδοθεν τῶν πυλῶν, αἳ κατὰ τοῦτο τὸ χαρίον ἦσαν, δέχεται καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας εὐπετῶς. Ἐνθα δὲ οἱ βάρβαροι ἐχομένην ἤδη τὴν πόλιν αἰσθόμενοι, ἐπὶ τοὺς ἄμφ' Ἀλέξανδρον ὄμιος ἐτράπησαν, καὶ γίνεται προσβολὴ αὐτῶν καρτερὰ, καὶ βέλλεται λίθω αὐτὸς Ἀλέξανδρος βιαίως τὴν τε κεφαλὴν καὶ τὸν αὐχένα, καὶ κρατὸς τοξέυματι, καὶ πολλοὶ ἄλλοι

neque mutandæ erant particulæ μὲν & δὲ, quibus oratio hæc non tantum connectitur, sed etiam illustratur. Binis namque locis urbem oppugnare aggrediebatur Alexander. Ab altera quidem partē suis negotium dabat ut moenia urbis adorirentur, ab altera vero per alveum fluminis ipse in urbem intrare tentabat.

4. *χειμάρρους ὡν*] non torrentis instar, sed cum torrentis esset, cujuscmodi fluvius æstate siccatur, unde & nomen accepit; cui greci per contrarium dedere vocabulum. Nam *χειμάρριον* dixerunt a tempore, quo crescit. *Servius* ad 2. *Æneid.*

εἰ ξυνεχεῖς] Ne fornicato quidem muro, quod alias in hujusmodi fluviiis solet fieri, hic alveus videtur junctus fuisse; neque enim alia ratione magis coniunctus fieri potest fluvius.

5. *τὰς ταύτη προμαχάμενους*] Ipsi barbari erant *προμαχάμενοι* (ut & *μοχ* appellatur) ac propugnatores, & conversi πρὸς τὰς ταύτη προμαχομένους. Ita enim legendum docet ipse ordo narrandi, nec aliter habet MS. Opt. & duo alii cum editione Basileensi. Verè igitur *ἐ* qui ab ea parte oppugnabant. *Γροσιου.*

6. *τῶν πυλῶν*] scil. *τῶν εἰς τὴν πόλιν ὁδῶν* Ita sæpe genitivus usurpatur, & paulo post hoc capite 17. *ξυνοικίους ἐς αὐτὰν τῶν ἑλλήνων*

7. *βιαίως*] vehementer, graviter, ita ut oculis caligine offusa collaberetur, ne penitus quidem compos, *Curt* 7, 6, 22.

λοι τῶν ἡγεμόνων· ἀλλὰ καὶ ἀνέξισ-
τοι ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς βαρβάρους·
καὶ ἐν τούτοις οἱ κατὰ τὸ τεῖχος προσ-
βληθέντες, ἐξημον ἤδη τὸ τεῖχος
τῶν προμαχομένων αἰρούσιν. Ἐν μὲν
δὲ τῇ πρώτῃ καταλήψει τῆς πόλεως
ἐπέβαιον τῶν πολεμίων μέγιστα ἐς
ἑξακισχιλίους· οἱ δὲ λοιποὶ (ἦσαν
γὰρ οἱ πάντες ἐς μυρίους καὶ ὀκτα-
κισχιλίους οἱ ξυνεληλυθότες) κατα-
φεύγουσιν ἐς τὴν ἄκραν. Καὶ τούτους
περὶ τὸν ποταμὸν πεδύσας Ἀλέξανδρος ἡμέ-
ρᾳ μιᾷ ἐφρούρησεν· οἱ δὲ ἐνδείαν ὕδατος
ἐπείκειτο σφᾶς Ἀλεξάνδρῳ. Τὴν
δὲ ἑξῆς πύλιν ἐξ ἐφόδου ἔλαβε·
Πτολεμαῖος μὲν λέγει ὅτι αὐτοὺς
σφᾶς ἐνδύσας· Ἀριστόβουλος δὲ, ὅτι
βίη καὶ ταύτην ἐξείλε, καὶ ὅτι πᾶν-
τας τοὺς καταληφθέντας ἐν αὐτῇ ἀπ-
έκτισε. Πτολεμαῖος δὲ κατανέμει
λέγει αὐτὸν τοὺς ἀνδράποδες τῇ στρα-
τιᾷ, καὶ δεδεμένους κελεύσαι φυλάτ-
τεσθαι, ἐς τὸ ἂν ἐκ τῆς χώρας ἀπαλ-
λάττηται αὐτός· ὡς μηδένα ἀπολεί-
πειν τῶν τῇ ἀσπίδι πρᾶξαντων.
Ἐν ταύτῃ δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας Σκυ-
θῶν στρατὸς ἀφικέσθαι πρὸς τὰς ὄχθας
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ταναΐδος, ἀκού-
σαντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν ὅτι ἔσιν οἱ
καὶ τῶν ἐπέκεινα τοῦ ποταμοῦ βαρ-
βάρων ἀπ' Ἀλεξάνδρου ἀφεισῶσιν·
ὡς εἰδή τι λόγος ἐν ἄξιον νεωτερίζου-
το, καὶ αὐτοὶ ἐπ' ἀνελθόμενοι ταῖς Μα-
κεδόνι. Καὶ οἱ ἀμφὶ Σπιταμένην δὲ

8 que atq̃ ex ducibus sagittis
icti. Barbari tandem foro-
puli sunt. Interea qui mu-
rum oppugnabant, eum-
jam propugnatoribus va-
lenti capunt: & primo
quidem tumultu captæ ur-
bis cæsi sunt ex hostibus
circiter octo millia. Reli-
qui (erant enim in univer-
sum octodecim millia eo-
rum qui convenerant) in
arcem confugerunt. Quos
quum Alexander uno die
obsessos tenuisset, aqua-
rum inopiâ pressi dediti-
onem fecerunt. Septimanæ
urbem primo insultu cepit;
deditione quidem, ut Pto-
lemæus scribit: Aristobu-
lus vero etiam hanc vi ca-
ptam tradit, omnesque in eâ
comprehensos, interfectos
fuisse. Ptolemæus captivos
in exercitum distributos
narrat; victosque custo-
diri iussos, donec ipse ex eâ
regione discederet; ne quis
eorum qui defectionem fe-
cerant relinqueretur. Dum
hec geruntur, Scytharum
Asiaticorum exercitus ad
ripas Tanais fluvii venit,
quod plerique audissent
nonnullos barbarorum trans
flumen incolentes ab A-
lexandro defecisse: ut si qua
inlignis defectio fieret, ipsi
quoque in Macedones ir-
rue-

9 ἑξακισχιλίαι] Οἱ. & item duo alii πεντακισχιλίαι, additque statim huic
voci optimus μάχιμος. Gronov.

fuerent. Eodem tempore nuntiatum est, Spitamenem eos qui Paracadis in arce relictī erant obsidere. Itaque Alexander adversus Spitamenem, Andromachum mittit & Menedemum ac Caranum, cumque his equites ex amicis sexaginta, ex mercenariis octingentos, quos ducebat Caranus, pedites autem mercenarios mille quingentos. His præponit Pharnuchem interpretem, Lycium genere, qui barbarorum linguam callebat, aptusque qui cum iis ageret videbatur. Ipse urbem, quam condere statuerat, viginti dierum spatio muro complexus, eam Græcis mercenariis habitandam dat, & finitimis barbaris quibus suâ sponte eo commigrandi voluntas fuit, nonnullis etiam Macedonibus, qui inepti bello erant.

IV. Deinde facta diis sacrificio pro more suo, & certamine equestri ac gymnico edito, quum Scythas à ripâ fluminis non recedere

ἄπηγγέλην ὅτι τοὺς ἐν Παρακάδαις καταλειφθέντας ἐν τῇ ἄκρῃ πολιού-
15 κῶτιν. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος ἐπέ-
μην τοὺς ἀμφὶ Σπιταμένην, Ἀν-
δρόμαχόν τε ἀποσέλλει καὶ Μενέδη-
μον καὶ Κάρανον, ἱππεῖς μὲν ἔχον-
τας τῶν ἐταίρων ἐς ἐξήκοντα, καὶ
τῶν μυθοφόρων ὀκτακοσίους, ὃν Κά-
ρανός ἡγεῖτο, πεζοὺς δὲ μυθοφό-
16 ρους ἐς χιλίους πεντακοσίους· ἐπι-
τάττει δὲ αὐτοῖς Φαρνούχην τὸν ἑρ-
μηνέα, τὸ μὲν γένος Λύκιον τὸν Φαρ-
νούχην, ἐμπείρως δὲ τῆς τε Φωνῆς
τῶν ταύτῃ βαρβάρων ἔχοντα, καὶ τὰ
ἄλλα ὁμιλῆσαι αὐτοῖς δεξιὰν φαινό-
17 μενον. Αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν, ἣν ἐπε-
νόει, τειχίσας ἐν ἡμέραις εἴκοσι, καὶ
ξυνοικήσας ἐς αὐτὴν τῶν τε Ἑλλήνων
μυθοφόρων, καὶ ὅττις τῶν προσι-
κύντων βαρβάρων ἐθελοντῆς μετέ-
σχε τῆς ξυνοικήσεως, καὶ τινὰς καὶ
τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου Μακεδόνων,
ὅσοι ἀπόμαχοι ἤδη ἦσαν.

IV. Οὕτως τοῖς θεοῖς ὡς νόμος
αὐτοῦ, καὶ ἀγῶνα ἱππικὸν τε καὶ
γυμνικὸν ποιήσας, ὡς οὐκ ἀπαλ-
λασσομένους ἰάρα τοὺς Σκύθας ἀπὸ
τῆς

14. ἐν Παρακάδαις] Præve hæc in Græco. Emendo: ἐν Μακεδόναις, quam vo-
cem res ipsa præfert. *Blanchard*.

καταλειφθέντας] Priores edidi, inquit idem *Blanchardus*, legunt καταλειφθέντας.
Quod quidem verbum si suo iudicio ipse mutavit sine Mssorum auctoritate,
nimis licenter egit. Nam καταλειφθέντας proflus est huius loci, significans in-
elusus, ut ostensum fuit ad 1, 5, 20.

16. ἐπιτάττει δὲ αὐτοῖς] Videri queat vertendam: ἀδυνατεῖ ἑαυτῶν Pharnuchem,
quasi propterea tantum ipsis additus fuerit, ut eo interprete uterentur; neque
verbum ἐπιτάττει huic sententiæ repugnat, nisi evidentissime ostenderet ipse
Arrianus paulo post cap. 6, 2. Pharnuchi summam expeditionis fuisse creditam;
uti jam *Freinsh.* ad Curt. 7, 7, 31 observavit. Recte ergo *Vulcanii* versionem,
ἀδυνατεῖ, mutavit *Blanchardus*, *Freinshemium* sequutus.

τῶν ταύτῃ βαρβάρων] illius loci barbarorum.
καὶ τὰ ἄλλα] & alioquin, præterea.

τῆς ὕψους τοῦ ποταμοῦ, ἀλλ' ἐκ-
 τεξεύοντες ἐς τὸν ποταμὸν ἐωρῶντο,
 οὐ πλατὺν ταύτη ὄντα, καὶ τινὰ
 καὶ πρὸς ὕβριν τοῦ Ἀλεξάνδρου βαρ-
 βαρικῶς ἐβρατύνοντο· ὡς οὐκ ἂν τολ-
 μήτοντα Ἀλέξανδρον ἄψασθαι Σκυ-
 θῶν, ἢ μὲνόντα ἂν ὅ, τι περ τὸ
 διάφορον Σκύθαις τε καὶ τοῖς Ἀσια-
 κῶς βαρβάροις· ὑπὸ τούτων παρο- 2
 ξυνόμενος ἐπενόει διαβαίνειν ἐπ' αὐ-
 τοὺς, καὶ τὰς διφθέρας παρεσκευά-
 ζεν ἐπὶ τῇ πόρῃ. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ 3
 τῇ διαβάσει, τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίνετο·
 ὁ δὲ βαρέως μὲν ἔφερον οὐ γιγνομέ-
 νῳ ὅμως δὲ ἐκαρτέρει, καὶ ἔμενεν.
 Ὡς δὲ οὐκ ἀνίσταν οἱ Σκύθαι, αὐ- 4
 τὸς ἐπὶ τῇ διαβάσει ἐθύετο· καὶ αὐ-
 τὸς ἐκ κίνδυνου αὐτῷ σημαίνεσθαι Ἀ-
 ρίσανδρος ὁ μάντις ἔφραζεν· ὁ δὲ 5
 κρείττον ἔφη ἐς ἔσχατον κινδύνου
 εἰλεῖν, ἢ κατεσραμμένον ξύμπα-
 σαι ὀλίγου δύνῃ τὴν Ἀσίαν, γέ-
 λωτα εἶναι Σκύθαις, καθάπερ Δα-
 ρεῖας ὁ Πέρσου πατὴρ πάλαι ἐγέ-
 νετο. Ἀρίσανδρος δὲ οὐκ ἔφη παρὰ 6
 τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ σημαινόμενα ἄλλα
 ὑποδείξασθαι, ὅτι ἄλλα ἐθέλει ἀ-
 καῖται Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ, ὡς αἶ 7
 τε διφθέραι αὐτῷ παρεσκευασμέναι
 ἦσαν ἐπὶ τῇ πόρῃ, καὶ ὁ στρατὸς
 ἐκπλασμένος ἐφεισῆκει τῷ ποτα-

cerneret, sed trans flumen
 (cujus exigua erat eā parte
 latitudo) tela mittere, non-
 nulla etiam probra in Alex-
 andrum barbarico more ja-
 cere: nimirum non audere
 Alexandrum cum Scythis
 congregi, aut, si faciat,
 experturum quantum inter
 Scythas & barbaros Asiati-
 cos interfit: his rebus irrita-
 tus Alexander, transire in eos
 statuit, pellesque ad traji-
 ciendum parari jubet. Facto
 igitur pro transitu sacrificio
 (a), exta nihil prosperi por-
 tenderunt. quod quidem
 graviter tulit, patienter ta-
 men sustinuit, ibique mo-
 ram fecit. Scythis vero à
 contumeliā non desistenti-
 bus, rursus pro transitu sa-
 crificium fecit. quumque
 Aristander vates periculum
 portendi diceret, Alexander
 respondit, Satius esse extre-
 mum periculum adire, quam
 se, totā pene Asiā subactā,
 Scythis ludibrio esse, quem-
 admodum Darius Xerxis pa-
 ter olim fuisset. Aristander
 contra, non alia quam quæ
 divinitus portendebantur,
 declaravisse se respondit,
 tametsi Alexander alia au-
 dire mallet. Alexander ni-

(a) Curt. 7, 7, 8. seqq. hilo-

CAP. IV. 3. τὰ ἱερὰ ἐκ ἐγίνετο] Frequens loquendi forma apud Xenopho-
 nem de exiis latis, & prosperos rei, cujus causa consuluntur, succisus indi-
 cantibus. De expedit. Cyri lib. 6. pag. 298. paucis lineis septies usurpatur. In-
 sertum καὶ additur.

5. Δαρεῖας] Darius Hystaspis, cui Scythæ nihil aliud responderunt, quam κλαῖον,
 id est, ut ploraret: quæ quidem ipsa vox in proverbium abiit, ut plorare ju-
 beamus quos contempnimus. Erasmus in Adag. Scytharum oratio.

7. Ὁ δὲ] Nomen ad hunc articulum pertinens, demum sequitur 9. Ἀλέξανδρος.

hilominus, paratis jam ad transitum pellibus, exercituque armato ad amnem stante, tormentis tela, signo dato, in Scythas ad ripam obequitantes excuti jubet (a) ac nonnulli quidem Scythæ telorum jactu vulnerati sunt: unus scutum & thoracem trajectus, ex equo procidit. At barbari, longinquo telorum jactu, & strenui illius viri cæde perterriti, parumper à ripâ retrocesserunt. Alexander illos telorum jactu perturbatos conspicatus, tubis clangentibus flumen transit. atque ipsum præeuntem reliquus exercitus subsequutus est: ac primum quidem sagittariis & funditoribus transmissis, fundis telisque Scythas laceffere jubet, ne in phalangem transeuntem iruerent, priusquam universus equitatus transmissus esset. Quumquæ jam omnes in ulteriorem ripam evasisent, primum quidem equitum sociorum agmen unum, & eorum qui sarissas gestant cohortes quatuor in Scythas immisit. quorum impetum sustinentes Scythæ, atque equitatu cingentes, multi paucos premebant, simulque facile se recipiebant. Alexander sagittarios atque A-

μά, αἵ τε μηχανῶν ἀπὸ ξυθίματος ἐξηκόντιζον ἐς τοὺς Σκύθας παρεκπεύοντας ἐπὶ τῇ ὄχθῃ καὶ ἐσιν οἱ αὐτῶν ἐπιτρώσκοντο ἐκ τῶν βελῶν, εἰς δὲ διὰ τοῦ γέφυρου τε καὶ τοῦ θώρακος διαρκᾶς πληγεῖς, πίπτει ἀπὸ τοῦ ἵππου· οἱ μὲν ξυπελάγησαν πρὸς τε τῶν βελῶν τὴν διὰ μακροῦ ἄφειν, καὶ ὅτι ἀνὴρ ἀγαθὸς αὐτοῖς τετελευτήκει, καὶ ὁ λῆγον ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆς ὄχθης. Ἀλέξανδρος δὲ τεταραγμένους πρὸς τὰ βέλη ἰδὼν, ὅπῃ σκαπτήγων ἐπέρα τὸν ποταμὸν αὐτὸς ἡγούμενος· εἶπετο δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἑλληνὶ στρατιά· πρῶτον μὲν δὴ τοὺς τοξότας καὶ σφενδαήτας ἀποβιβάσας, σφενδονῶν καὶ τοξεύειν ἐκέλευσεν ἐς τοὺς Σκύθας, ὥς μὴ πελάζειν αὐτοῦ· τῇ Φάλαγγι τῶν πεζῶν ἐκβαίνουσιν, πρὶν τὴν ἵππον αὐτῇ διαβῆναι παύσαν. Ὡς δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ ἐγένοντο, ἄφῃκεν ἐπὶ τοῖς Σκύθαις τὸ μὲν πρῶτον μίαν ἵππαρχίαν τῶν ξένων, καὶ τῶν σαρισσοφόρων ἵλας τέσσαρας. καὶ τούτους δεξιόμενοι οἱ Σκύθαι, καὶ ἐς κύκλους περιεπεύοντες, ἔβαλλόν τε πολλοὶ βλήθους, καὶ αὐτοὶ οὐ χαλεπῶς διεφύγον. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς τε τοξότας καὶ τοὺς Ἀγρίκτας καὶ τοὺς ἄλλους ψιλοὺς, ὃν Βάλακρος ἤρχον, ἀπομύξας τοῖς ἵππευσιν, ἐπέ-

γεν

(a) *Cant.* 7; 9, 2. *seqq.*

10. *ισβαρίων*] non transeuntem, sed jam in litus exsurgentem.

11. *καὶ αὐτῶν ἡ χαλεπότης*] *Opt.* αὐτοὶ δὲ ἡ χαλ. ut non tam de Scythia, quam de quatuor corporibus & hipparchia Alexandri sit intelligendum; qui ab Scythia pressi sunt, iam tamen ut paratus esset recessus ad Alexandrium, unde iam statim plures submisit. *Grenov.*

γενεῖν ἐπὶ τοὺς Σκύθας. Ὡς δὲ δμοῦ
ἦν ἐγένετο, ἐλάται ἐκέλευσεν ἐς
αὐτοὺς τῶν τε ἐταίρων τρεῖς ἱππαρ-
χίας, καὶ τοὺς ἱππακοντίδας ξύμ-
παντας· καὶ αὐτὸς δὲ τὴν λοιπὴν
ἵππον ἔχων, σπουδῇ ἐνέβαλεν ὀρ-
μαῖς ταῖς ἱλαῖς. Οὐκ οὖν ἐτι οἷοί τε
ἦσαν ἐξελίσσειν τὴν ἱππασίαν ἐς κύ-
κλους, ὡς πρόσθεν ἐτι· δμοῦ μὲν
γὰρ ἡ ἵππος προσέκειτο αὐτοῖς, δ-
μοῦ δὲ αἱ φίλοι ἀναμεμιγμένοι τῶς
ἱππεῦσιν οὐκ εἶων τὰς ἐπιστροφὰς
ἀτφαλεῖς ποιέσθαι. Ἐνθα λαμπρὰ
ἦν φυγὴ τῶν Σκυθῶν ἦν· καὶ πύ-
πτασι μὲν ἐς χιλίους, καὶ εἰς τῶν
ἡγεμόνων Σατράκης· ἐάλασαν δὲ ἐς
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα. Ὡς δὲ ἡ
διώξις δξεία τε καὶ διὰ καύματος
πολλοῦ ταλαιπώρως ἐγίγνετο, δι-
ψοῖ τε ἡ σρατιὰ πᾶτα εἶχετο, καὶ
αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐλαύνων, πίνει
ὀκτώων ἢ ὕδαρ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. Καὶ
(ἦν γὰρ πονηρὸν τὸ ὕδωρ) ρεῦμα ἀ-
θρόον κατασκήπτει αὐτῷ ἐς τὴν γα-
στέρα· καὶ ἐπὶ τῷδε ἡ διώξις οὐκ ἐπὶ
πάντων Σκυθῶν ἐγένετο· εἰ δὲ μὴ,
δοκῶσιν ἔν μοι καὶ πάντες διαφθα-
ρῆναι ἐν τῇ φυγῇ, εἰ μὴ Ἀλεξάν-
δρῃ τὸ σῶμα ἔκαμε, καὶ αὐτὸς ἐς
ἔσχατον κινδύνου ἐλθὼν, ἐκρμίσθη
ὀπίσσω ἐς τὸ σρατόπεδον· καὶ οὕτω
ξυνέβη ἡ μάχη· Ἀριστάνδρῳ.

Scythianas aliosque expeditos,
quibus præerat Balacrus, e-
quitibus permiscens, in Scy-
thas immittit. isque inter se
congressis, tria equitum ami-
corum agmina, equitesque
jaculatores omnes in eos fer-
ri jubet: ipse reliquum equi-
tatum ducens ex adverso in
eos contendit. Jamque non
amplius equitatum in orbem
ut antea ducere poterant:
simul enim & equitatus eos
premebat, atque expediti
equitibus misti equitatum
toto circumducere non sine-
bant. Tum manifesta Scy-
tharum fuga sit, cæsis circi-
ter mille, & in iis uno ex du-
cibus Satrace, captis CL (a).
Quumque fugientes Scy-
thas in summo æstu acerrime
insequerentur, universus
exercitus magnâ siti labora-
vit. Ipse etiam Alexander
aquâ, qualem ea regio fert,
vitiosâ nimirum, epotâ, ve-
hementi profluvio alvi cor-
reptus est, quæ res Macedo-
nes ab inseguendis hostibus
remorata fuit. Omnes alio-
qui, meo judicio, cā in fugâ
interiissent, nisi Alexander
corpore male affecto fuisset.
Ipse in summum vitæ disci-
men adductus, retro in ca-
stra relatus est: atque ita Α-
ριστάνδρι vaticinium evenit.

(a) Cap. 7, 9, 13

V.

13. ὀπίσσω ταῖς ἱλαῖς] Ὀπίσσω vocabulum quid in aciem ordinibus significet, explicatum dedimus infra ad 4, 25, 2.

16. ταλαιπώρως] i. e. magna cura vexatione exercitus.

18. ἢ πρὸ Ἀλεξάνδρου] Gronovius scripsisse Ἀριστάνδρῳ conjicit ἀλλ' ἔτι Ἀλεξάνδρῳ, aut ἔτι δ' Ἀλεξάνδρῳ, aut simile, cum, quæ hic dicuntur, omnia jam sint dicta, & inclusa in præcedentibus illis paucis ἢ δὲ μὲν.

V. Haud multo post legati à rege Scytharum ad Alexandrum veniunt, factum excusaturi: non esse ei illata arma communi totius gentis Scythicæ consilio, sed ab iis qui latronum more ex raptò viverent; se imperata facere velle. Alexander huic humaniter respondet: quia neque honestum putabat, si excusationem illius suspectam haberet, prælio rem non decernere: neque opportunum sibi videbatur eo tempore prælium committere. At qui Maracandis in arcē obsidebantur Macedones, quum Spitamenes cum suis copiis impetum in eos fecisset, excursionē factā, nonnullos hostium interfecerunt, reliquos omnes repulerunt, ipsique incolumes in arcem sese receperunt. Postquam vero Spitameni nuntiatum est eos qui in Maracanda auxilio obsessis missi fuerant appropinquare (a), relictā obsidione arcis, ad Sogdianæ dominationis regiam contendit: Pharnuches autem & qui cum eo erant, illum ad fines Sogdianæ regionis profligare nites, fugientem insequēbatur, & in Nomadas Scythas

(a) Curt. 7, 7, 31.

CAP. V. 2. ἐπεξίναι] *adisci, persequi.*

γ. καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ σπεύδοντες] Codex Opt. interserit vocem *facis* congruam καὶ αἱ ξὺν αὐτῷ στρατηγοὶ σπεύδ. nempe quos supra dixit, Andromachus, Menecemus, Caranus. ὁμοῦ.

ὁδὸν λογισμῷ] *sine ulla ratione, inconsulto, temere.* Sic 1, 18, 13. 1, 21, 3. Partum anim prudenter factum, quod Scythas adorti sint, a quibus omnes sunt caesi, 1, 4.

V. Ὀλίγον δὲ ὕστερον παρὰ τοῦ βασιλέως Σκυθῶν ἐφικνοῦνται παρ' Ἀλέξανδρον πρέσβεις, ὑπὲρ τῶν πραχθέντων ἐς ἀπολογίαν ἐκπεμφθέντες, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν ἐπράχθη, ἀλλὰ καθ' ἀρπαγὴν ληστρικῷ τρόπῳ ἐσπένοντο, καὶ αὐτὸς ὅτι θέλει ποιεῖν τὰ ἐπαγγελλόμενα. Καὶ τούτῃ Φιλάνθρωπα ἐπισέλλει Ἀλέξανδρος· ὅτι οὔτε ἀπιστοῦντα μὴ ἐπεξιέναι καλὸν αὐτῷ ἐφαίνετο, οὔτε κατὰ καιροῦ ἦν ἐν τῷ τότε ἐπεξιέναι. Οἱ δ' ἐν Μαρακάνδοις ἐν τῇ ἄκρῃ φρουρούμενοι Μακεδόνες, προσβολῆς γενομένης τῇ ἄκρῃ ἐκ σπιταμένων τε καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, ἐπεκδραμύντες ἀπέκτεινάν τε τῶν πολεμίων ἑσιν οὖς, καὶ ἀπώσαντο ξύμπαντας· καὶ αὐτοὶ ἀπαθεῖς ἀπεχώρησαν ἐς τὴν ἄκραν. Ὡς δὲ καὶ οἱ ὑπ' Ἀλέξανδρου ἐσαλμένοι ἐς Μαρακάνδα, ἤδη προσάγοντες σπιταμένους ἐξηγγέλλοντο, τὴν μὲν πολιορκίαν ἐκλείπει τῆς ἄκρας· αὐτὸς δὲ ὡς ἐς τὰ βασίλεια τῆς Σογδιανῆς ἀνεχώρει. Φαρνούχης δὲ καὶ οἱ ξὺν αὐτῷ σπεύδοντες ἐξελάται αὐτὸν παντάπασιν ἐπὶ τε τὰ ὄρια τῆς Σογδιανῆς, ξυνείπαντο ὑποχωροῦντι, καὶ εἰς τοὺς Νομάδας τοὺς Σκύθας οὐδενὶ λογισμῷ ξυνεσβάλλουσιν. Ἐνθα

ὅτε δὴ προσλαβὼν ὁ Σπιταμένης τῶν
 Σκυθῶν ἵππων ἐς ἑξακοσίους, προσ-
 ἐτίθη ὑπὸ τῆς ξυμμαχίας τῆς
 Σκεδικῆς δέξασθαι ἐπιδόντας τοὺς
 Μακεδόνας· παταξάμενος δὲ ἐν 7
 χερσὶ θανάτῳ πρὸς τῇ ἐρήμῳ τῆς
 Σκεδικῆς, ὑπομῖναι μὲν τοὺς πο-
 λεμίους, ἢ αὐτοὺς ἐς αὐτοὺς ἐμβα-
 λῶν οὐκ ἠθέλει· περιππεύων δὲ ἐτό-
 ξεν ἐς τὴν Φάλαγγα τῶν πεζῶν·
 καὶ ἐπελαυνόντων αὐτοῖς τῶν ἀμφὶ 8
 Φαρνύχην, ἔφηνεν εὐπετῶς, οἷα
 δὴ ἀκυτέρων τε αὐτοῖς ἐν τῇ τότε
 καὶ ἀμεινότερων ὄντων τῶν ἵππων.
 Τοῖς δ' ἀμφὶ Ἀριστάχον, ὑπὸ τε 9
 τῆς ξυμμάχου πορείας, καὶ ἄμα χι-
 λῶ ἀπορίᾳ, κεικώτο ἡ ἵππος·
 μέντοι δὲ ἡ ὑποχωροῦσιν ἐπέκειντο
 ὑπέρτας αἱ Σκεδικαί. Ἐνθα δὴ πολλὰν 10
 μὲν τετρακτομένην ἐκ τῶν τοξομα-
 ταν, ὅς δ' οὐ καὶ πιπτόντων, ἐς
 πλασίον ἰσόπλευρον τάξαντες τοὺς
 φρενύτας, ἀνέχουσαν ὡς ἐπὶ τὸν
 ποταμὸν τὸν Πολυτίμητον, ὅτι νέ-
 στος ταύτῃ ἦν ὡς μὴ τε τοῖς βαρ-
 βάροις εὐπετὲς ἔτι εἶναι ἐκτοξεύειν
 ἐς αὐτοὺς, σφίσι τε οἱ πεζοὶ ἀφελ-
 μώτεροι ὄντι. Κάρανος δὲ ὁ ἵππαρ- 11
 χης, οὐκ ἀνακοινώσας Ἀνδρομέ-

præter opinionem simul in-
 cidunt. Spitamenes assum-
 tis circiter sexcentis equiti-
 bus Scythis, statuit Mace-
 donum insultum, Scythico
 auxilio fretus, excipere,
 acieque ad Scythicam soli-
 tudinem loco plano instru-
 ctâ, neque expectare ho-
 stem, neque ipse impetum in
 eum facere volebat: sed cir-
 cumequitans peditum pha-
 langem sagittis incessabat.
 Pharnuche autem in se cum
 equitatu irruente, facile re-
 fugiebat: quod equos & ve-
 lociores & robustiores tum
 temporis haberet. Aristo-
 machi vero equitatus, cum
 ob continuata itinera, tum
 ob pabuli inopiam affectus
 erat. Scythæ eos sive resi-
 stentes, sive retrocedentes
 acriter premunt. Multis ita-
 que sagittarum ictu vulnera-
 tis, nonnullis etiam occisis,
 quadrato agmine sese reci-
 piunt ad flumen Polytime-
 tum, quod sylva illi vicina
 esset: ita ut barbari non ita
 facile eos sagittis peterent,
 & peditatus Macedonibus
 usui esse posset. Caranus
 au-

8. ἰσολαυνόντων αὐτοῖς] Optimus αὐτῶ. ὁμοίου.

ἀμεινότερον] Ἀμεινός idem quod ἀμείνως, quod frequens est in hoc Scriptore,
 νικῶν, ἡττῶν, ἡττῶν.

10. πλασίον ἰσόπλευρον] Alian. Tacit. c. 48. πλασίον λέγεται, ὅταν ἐκ πάντων
 τῶν πλευρῶν ἰσότης ᾖσι, τῶν τοξοτῶν καὶ σφενδαμνῶν κατὰ μίαν τετραγώνον. Qua-
 dratum agmen dicitur, cum ab omni latere pedes graves armatura sunt, funditorii-
 bus & sagittariis in medio collocatis. Ἰσόπλευρος equilateralis. Igitur πλασίον ἰσόπλευ-
 ρον est ejusmodi agmen quadratum, in quo & frons & tergum & latera sunt
 ejusdem magnitudinis. Xenoph. de exped. Cyri lib. 3. p. 243. l. 36. ἔνθα δὲ αἱ
 ὁδοὶ ἔκκεισαν, ὅτι πλασίον ἰσόπλευρον ποιεῖται τάξις ἐν πολεμίων ἐπομένων. Ibi tam
 ἀνιμαδυσσεύειντα Græci, agmen quadratum equalium laterum non satis esse continua-
 tum aciem, si hostes rursus sequantur.

autem, uni equitum agmini præfectus, non communi-
cato cum Andromacho con-
filio, flumen transire tenta-
bat, quod tutius ibi equita-
tus locari posse videretur.
Pedites eum sequuntur, non
iussi, sed metu impulsii; at-
que inordinatus plane fuit
is in amnem per præruptas
ripas ingressus. Barbari, co-
gnito Macedonum errato,
diversis e partibus equis va-
dum ingressi, alii eos qui jam
transierant & retrocedebant
premuunt, alii in transeuntes
ex adverso delati eos in ipsa
amne interficiunt: alii ex
obliquo eos sagittis petunt,
alii in eos qui jam vadum in-
grediebantur irruunt. Qui-
bus difficultatibus undique
circumventi Macedones in
insulam quandam non ma-
gnam, eo in flumine sitam,
confugiunt. Scythæ & Spi-
tamenis equitatus his cir-
cumfusi, omnes sagittis in-
terfecerunt, præter paucos
quos captos occiderunt.

VI. Aristobulus scribit
magnam exercitus partem
insidiis oppressam fuisse à

χω, διαβαίνον ἐπαχύνει τὸν πο-
ταμὸν, ὥς ἐς ἀσφαλὲς ταύτην κα-
τασκήσων τὴν ἵππον καὶ οἱ περὶ αὐτῷ ἐπηκολούθησαν, οὐκ ἐν παρ-
αγγέλματος, ἀλλὰ φοβερὰ τε καὶ οὐδενὶ κόσμῳ ἐγένετο αὐταῖς ἢ ἐκ τὸν ποταμὸν ἐσβάσις κατὰ κρη-
νίδας τὰς ὄχθας. Καὶ οἱ βάβαροι αἰσθόμενοι τὴν ἀμαρτίαν τῶν Μα-
κεδόνων, αὐτοῖς ἵπποις ἄδην καὶ ἄ-
δην ἐσβάλλουσιν ἐς τὸν πόντον καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη διαβεβηκότων καὶ ἀποχωρόντων ἔθροντο, οἱ δὲ τοὺς διαβαίνοντας ἀντιμέτωποι ταπῆν-
τες ἀνίσταν ἐς τὸν ποταμὸν· οἱ δὲ ἀπὸ τῶν πλεονέων ἐξετάξουν ἐς αὐ-
τοὺς· οἱ δὲ τοὺς ἑστὶ ἐσβάλλουσιν ἐπὶ
14 κείνῳ ὥστε ἀπορίᾳ πάντες ἐπα-
χόμενοι οἱ Μακεδόνες, ἐς νῦν τιμὴ τῶν ἐν τῷ ποταμῷ ξυμφέροντων οὐ μεγάλην· καὶ παριστάται αὐτοῖς οἱ Σκύθαι τε καὶ οἱ ξῖν Σπιταμενῆς ἵπποις ἐν κίελοι πάντας κατετά-
ξουσιν· ὁλόγους δὲ ἡδραποδίσαν-
το αὐτῶν, καὶ ταύτους πάντας ἀν-
έτειναν.

VI. Ἀριστόβουλος δὲ ἐνέειπε τὸ
πολὺ τῆς στρατιᾶς διαφθορῆς λό-
γῳ,

13. αὐτοῖς ἵπποις] Bene vertit Vulcanius. Neque erat, cur ab eo discederet Gronovius, illud αὐτοῖς nunc ita intelligi ratus, ut vertendum sit αὐτοῖς οὐκ ἴσους. Quam emphasin illud αὐτοῖς non habere, exemplis intelligitur. Xenoph. Cyropæd. lib. 1. p. 12. l. 19. πολλὰς αὐτοῖς τοῖς ἵπποις καταρμηνοῦμαι. Multas enim cum ipsis equis per præcipitia delapsos perisse. Vide Not. ad 1. 19, 17.

οἱ μὲν αὐτῶν] Mss. οἱ μὲν τῶν ἑδν. Gronov.

ἀποχωρόντων ἔθροντο] discedentes premebant, in tergis eorum hæcebant, qui jam superato flumine ulterius progrediebantur.

ἀνίσταν ἐς τὸν ποταμὸν] alii fronte directâ oppositi eos qui transibant in amnem revolvebant. Est enim ab ἀνίστα. Gronov. Vulcanius ediderat ἀνίσταν, in cuius locum Gronovius ἀνίσταν ex Mss. & editione Basilicensi substituit.

14. τὴν τῶν ἐν τῷ ποταμῷ] in quandam insulam in eo flumine.

30, τῶν Σκυθῶν ἐν παραδείσῳ κρυ-
φθέντων, αἱ ἐκ τοῦ ἀφαικοῦς ἐπι-
γέγοντο τοῖς Μακεδόσιν ἐν αὐτῇ τῇ
ἔργῳ, ἵνα τὸν μὲν Φαρνούχῳ πα- 2
ραχωρῇ τῆς ἡγεμονίας τοῖς ἐπι-
πεμφθεῖσι Μακεδόσιν, ὥς οὐκ ἐμ-
πίρως ἔχοντα ἔργῳ πολεμικῶν,
ἀλλ' ἐπὶ τῇ καθυμνήσει τοὺς βαρ-
βάρους μᾶλλον τι πρὸς Ἀλεξάν-
δρου, ἢ ἐπὶ τῇ ἐν ταῖς μάχαις ἐξ-
ηγησθαι, ἐσαλμύοντο τοὺς δὲ Μα-
κεδόνας τε εἶναι καὶ ἐταίρους βασι-
λέας. Ἀνδρόμαχον δὲ καὶ Κάραν 3
καὶ Μενέδημον, οὐ δέξασθαι
τὴν ἡγεμονίαν· τὸ μὲντοι, ὥς μὴ
δοκῇ παρὰ τὰ ἐπηγγελμένα ὑπὸ
Ἀλεξάνδρου αὐτοῖς τι κατὰ σφῶς
πυτιρίζειν· τὸ δὲ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
δοκῇ οὐκ ἐθέλουσιν, εἰδότες,
πταίσαντας μὴ ὅσον κατ' ἄνδρα μό-
νον μετέχειν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ὥς
τὸ πᾶν αὐτοὺς κακῶς ἐξηγησάμε-
νους. Ἐν ταύτῃ δὴ τῷ θαύμῳ τε 4
καὶ τῇ ἐταξίᾳ ἐπιθεμένους αὐτοῖς
τοὺς βαρβάρους κατακλύψαι πέν-
τες, ὥστε ἰσπέας μὲν μὴ πλείο-
ναι τῶν τεσσαράκοντα ἀποσπῆναι,
πέζους δὲ ἐς τριακασίους. Ταῦτα 5

Scythis (a), qui in hortis
abditæ Macedonibus in ipso
conflictu ex improvise su-
pervenenunt. Quo quidem
loci Pharnuchem præfectu-
ram suam Macedonibus qui
una cum eo missi erant cede-
re voluisse, quippe qui rei
bellicæ parum peritus esset,
quique potius ad sermones
cum barbaris conferendos
ab Alexandro missus esset,
quam ut in prælio ducem
ageret: ipsos vero, & Mac-
edones, & regis amicos esse.
Quumque Andromachus &
Caranus ac Menedemus im-
perium recusarent, partim
ne viderentur aliquid novi
præter mandata regis moliti
esse, partim quod in ipso pe-
riculo id accipere nolissent:
non ignari nimirum, si res
male gereretur, non tantum
pro se quemque mali parti-
cipem futurum, sed tanquam
toto exercitu male admini-
strato culpam in sese redun-
daturam. In hoc tumultu &
perturbatione rerum Scy-
thas in eos irruisse, omnes-
que interfecisse, ita ut equi-

(a) Cypri. 7, 7, 32. seqq. te

CAP. VI. 2 τοῖς ἐμπιμαθῶσι] Supra cap. 3, 16.

ὥς ἐκ ἐμπίρας ἔχοντα] Summa hæc est orationis, qua Pharnuches persuadere
collegis suis conatus est, ut imperium acciperent. Id apparet ex sequentibus,
τὸ δὲ Μακεδόνας τε εἶναι.

καθυμνήσαι τοὺς βαρβάρους] Optimus τοῖς βαρβάρους Gronov.

3. κατὰ σφῶς] suo assensu, suo consilio, suo arbitrio. Eodem sensu dicitur ὑπὸ σφῶς
I, 21, 2. Vel τι κατὰ σφῶς est aliquid negotii sibi commissi; uti τὸ κατὰ σφῶς, est
optimum sumum, 3, 15, 1, 5, 16, 5.

εἰδότες, πταίσαντας] In Opt. Mf. erat αἱ δὲ τι πταίσματος, quæ plena per-
fectaque est oratio, si subintellegeris vocem συμβῆ. Eἰ δὲ τι πταίσματος scili-
cet accidat. Partim etiam, quod in ipso periculo, si quid calamitatis immineret, do-
trellarent non modo viris ejus esse participes. Gronov. Sed vulgata quoque scri-
pta mihi quidem satis commodam & syntaxin & sententiam habere videtur,

tes XL tantum, pedites CCC evaferint. Hisce rebus Alexandro nuntiatis, vehementer militum suorum clade commotus, confestim in Spitamenem ac barbaros exercitum ducere statuit. Assumpta itaque amicorum equitum parte dimidia, scutatis omnibus & sagittariis atque Agrianis & ex phalange expeditioribus, Maracanda contendit: quo Spitamenem reversum esse acceperat, denuoque eos qui in arce erant obsidere. Ipse tridui spatio mille quingenta stadia emensus, quarto die sub auroram ad urbem venit. Spitamenes cum suis copiis, ut Alexandrum adventare intellexit (a), non expectato ejus adventu, relicta obsidione, fugit. Alexander eos acriter insequitur; quumque ad eum locum venit ubi pugna commissa fuerat, militibus, prout tempus ferebat, sepultis, fugientes ad Scythiae deserta usque insecutus est. Inde conversus eorum agros vastat, & barbaros qui in loca munitiora confugerant interficit, quod & ipsi Macedones oppressisse dicerentur. totamque eam regionem, quam Polytimetus amnis irrigans transit, percurrit. Namque ubi aqua fluminis è conspectu evanescit, omnis ulterior re-

δὲ ὡς ἡγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, ἤλ-
 γησέ τε τῇ πάθει τῶν στρατιωτῶν,
 καὶ ἔγνω σπουδῇ ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ
 Σπιταμένην τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐ-
 τὸν βαρβάρους. Ἀναλαβὼν οὖν τῶν
 τε ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμίσεας καὶ
 τοὺς ὑπασπιστὰς ἑξήκοντας καὶ
 τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάνης
 καὶ τῆς Φάλαγγος τοὺς κοίφοτά-
 τους, ἦεν ὡς ἐπὶ Μαρακάνδα, ὅτε
 ἐπαυήκειν Σπιταμένην ἐπυθίσκε-
 το, καὶ αὐτὸς πολιορκεῖν τοὺς ἐν τῇ
 ἄκρῃ. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τρισὶν ἡ-
 μέραις διελθὼν χιλίου καὶ πεντα-
 κοσίου σταδίου, τῇ τετάρτῃ ὑπὸ
 τὴν εἰς πόλιν προέβηκε τῇ πόλει. Σπιτα-
 μένης δὲ καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν, ὡς
 ἐξηγγέλθη προσάγειν Ἀλέξαν-
 δρος, οὐκ ἔμειναν· ἀλλ' ἐκλιπόν-
 τες τὴν πόλιν, φεύγουσιν. Ὁ δὲ
 ἐχόμενος αὐτῶν ἐδίωκεν· ὡς δ' ἐπὶ
 χῶρον ἦκεν, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο,
 θάψας τοὺς στρατιώτας ἐκ τῶν παρ-
 ὄντων, εἶπετο ἔστε ἐπὶ τὴν ἔρημον
 ὁτοῖς φεύγουσιν· ἐκείθεν δ' ἀνακρί-
 φων, ἐπέβη τὴν χώραν, καὶ τοὺς
 ἐς τὰ ἐρύματα καταπεφυγόντας
 τοὺς βαρβάρους ἐκτείνεν, ὅτι ξυμ-
 πιθέσθαι ἐξηγγέλλοντο καὶ αὐτοὶ
 τοῖς Μακεδόσι· καὶ ἐπ' ἡλθε πᾶσαν
 τὴν χώραν, ὅσῃν ὁ ποταμὸς ὁ Πο-
 λυτίμητος ἐπάρδων ἐπέρχεται· ὅτε
 δὲ ἀφανίζεται τῷ ποταμῷ τὸ ὕ-
 δωρ, ἐντεῦθεν ἤδη τὸ ἐπέκεινα ἔρη-
 μος

(a) Curt. 7, 9, 20. seqq.

9. ἐχόμενος αὐτῶν] in textis ceteris hactenus, ut Curtius loquitur.

10. ἐξηγγέλλοντο] Opt. ἐγγέλλοντο. Gronov.

11. τῷ ποταμῷ] Opt. τῷ ποταμῷ. Idem.

μας ἡ χώρα ἐς τὴν ἀφανίζεται δὲ, καὶ περ πολλοῦ ὄντος τοῦ ρεύματος, ἐς τὴν ψάμμον. Καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ὡσαύτως ἐκεῖ ἀφανίζονται, μεγάλοι καὶ ἀέννοι, ὃ, τε Ἐπάρδος, ὃς ῥέει διὰ Μάρδων τῆς χώρας· καὶ Ἀρείος, ὅτου ἐπάνυμας ἡ τῶν Ἀρέων γῆ ἐστὶ· καὶ Ἐτύμανδρος, ὃς δι' Εὐεργετῶν ῥέει· καὶ εἰς ξύμπαντες οὗτοι τηλικῶν ποταμοὶ, ὥστε οὐδεὶς αὐτῶν μείων ἐς τὸ Πηνειοῦ τοῦ Θεσσαλικοῦ ποταμοῦ, ὃς διὰ τῶν Τεμπῶν ῥέων ἐκδίδοι ἐς θάλασσαν· ὃ δὲ Παλυτίμητος πολὺ ἔτι μείζων ἢ κατὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν ἐστὶ.

VII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἐς Ζαρίασπα ἀφίκετο, καὶ αὐτοῦ κατέμενεν ἕως παρελθεῖν τὸ ἀκμαῖον τοῦ χειμῶνος. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκαντο παρ' αὐτὸν Φραταφέρης τε ὁ Παρθυαίων σατράπης, καὶ Στασιάνωρ ὁ ἐς Ἀρείους ἀποπεμφθεὶς, ὡς Ἀρτάμην συλληψόμενος· τὸν τε Ἀρτάμην δεδεμένον ἄγοντες, καὶ Βαρζάνην, ὅντινα Βῆσσεως τῆς Παρθυαίων σατράπην κατ-

gio deserta est. evanescit autem etiam multam aquam trahens, sub arenas se condens. Alii etiam ingentes ac perpetui amnes eadem ratione ibi se condunt, Epardus, nimirum, qui per Mardorum regionem fluit; & Arius, à quo Ariorum regio appellationem accepit; & Etymandrus, qui per Euergetas labitur: suntque omnes hi fluvii tantæ magnitudinis, ut nullus eorum Peneo Thessaliæ amne sit minor, qui per Tempe fluens in mare fertur; Polytimeus autem Peneum amnem magnitudine superat.

VII. His rebus gestis, ad Zariaspa pervenit, ibique moram fecit (a), brumam quæ tum vigeat transacturus. Interea ad eum venerunt Phrataphernes Parthorum satrapa, & Stasanor ad Arios missus, ut Arsamem comprehenderet. quem quidem victum adduxerunt, & Barzannem, quem Bessus Parthis satrapam dederat, ac nonnul-

(a) Cap. 7, 10, 10 seqq.

los

πολλὴ ὄντος τῆ ρεύματος] in solo Perusino inveni ὄντος τῆ ὕδατος, quod expressum Basilenses. In aliis tribus, etiam optimo, clare scriptum erat, πολλῶ ὄν ὕδατος Gronov.

CAP. VII. 1. ἐς Ζαρίασπα] Ζαρίασπα & Βασιτα non fuere diversa oppida, quamvis Ptolemaeus seorsim recenscat, sed unius urbis variz appellationes. Strabo lib. XI. πόλιν δ' εἶχον τῆς Βακτρίας, ἣν περ καὶ Ζαρίασπην καλεῖσιν· ἣν διαρροὶ ἱμαῶν ποταμοὶς ἐμβαλλαν εἰς τὸν Ὄξον. καὶ Δάρασαν, καὶ ἄλλας πόλιν. Plinius lib. 6. cap. 16. Βασιτα, quodam oppidum Zariaspe, quod postea Βασιταν, a flumine appellatum est. Stephanus: Ζαρίασπα ἢ καὶ Ζαρίασπη πόλις Βακτριανή, ἢ ἐκαλεῖτο καὶ Βακτρα. Igitur Agrianus vetusto nomine usus, Curtius recentiore, uterque idem oppidum intellexit. Blanckard.

ἕως παρελθεῖν τὸ ἀκμαῖον] donec transisset bruma, sive vigor, vehementia hyemis. Presens autem, an tantum instans fuerit illud tempus, in graeco quidem non definitur.

los alios qui tum temporis una cum Besso defecerant. Per idem quoque tempus accesserunt è maritimâ orâ Epocillus & Melamnidas ac Ptolemæus Thracum dux, qui pecunias cum Menete missas & socios ad mare deduxerant. Venerunt item Afander & Nearchus, exercitum Græcorum mercenariorum adducentes: Bessus etiam Syriæ satrapa, atque Asclepiodorus mari præfectus, hi quoque copias adduxerunt. Hic Alexander, conventu omnium quotquot aderant habito, Bessum introducit, accusataque ejus in Darium perfidiâ, nares ei summasque aures præscindi jubet: deinde Ecbatana mittit, ut ibi in Medorum Persarumque concilio morte mulctetur. Ego vero atrocem hanc de Besso ultionem nequaquam laudaverim. quinimo barbaricam esse duxerim hanc extremarum corporis partium mutilationem: adductum vero regem fuisse judicaverim æmulatione quadam Medicæ Persicæque superbix, atque diversæ

έσησε, καὶ τινὰς ἄλλους τῶν τότε
3 ξὺν Βῆττῳ ἀποσάντων. Ἦκον δὲ ἐν
τῇ αὐτῇ Ἐπόκιλλος καὶ Μελαμνί-
δας καὶ Πτολεμαῖος ὁ τῶν Θρακῶν
στρατηγὸς ἀπὸ θαλάσσης, οἱ τὰ τε
χρήματα ξὺν Μένητι πεμφθέντα,
καὶ τοὺς συμμάχους ὡς ἐπὶ θάλασ-
4 σαν κατήγαγον. Καὶ Ἀσάνδρος δὲ
ἐν τούτῳ ἦκε καὶ Νέαρχος στρατιᾶν
Ἑλλήνων μιτθοφόρον ἄγοντες· καὶ
Βῆττός τε ὁ Συρίας σατράπης, καὶ
Ἀτκληπιόδωρος ὁ ὑπαρχὸς ἐπὶ θα-
λάσσης, καὶ οὗτοι στρατιᾶν ἄγοντες.
5 Ἐνθα δὲ ξύλλογον ἐκ τῶν παρόντων
ξυναγαγὼν Ἀλέξανδρος, παρήγα-
γεν ἐς αὐτοὺς Βῆττον· καὶ κατηγο-
ρήσας τὴν Δαρείου προδοσίαν, τὴν
τε ῥῖνα Βῆττου ἀποτμηθῆναι καὶ τὰ
ὄτα ἄκρα ἐκέλευσεν· αὐτὸν δὲ ἐς Ἐκ-
βάτανα ἄγεσθαι, ὡς ἐπεὶ ἐν τῇ Μη-
δῶν τε καὶ Περσῶν ξυλλόγῃ ἀποθα-
6 νούμενον. Καὶ ἐγὼ οὔτε τὴν ἄγαν
ταύτην τιμωρίαν Βῆττου ἐπαινῶ,
ἀλλὰ βαρβαρικὴν εἶναι τῶν τῶν
ἀκρωτηρίων τὴν λοιβὴν καὶ ὑπαρχθῆ-
ναι Ἀλέξανδρον ξύμφημι ἐς ζῆλον
τοῦ Μηδικοῦ τε καὶ Περσικοῦ πλού-
του, καὶ τῆς κατὰ τοὺς βαρβάρους
βασιλέας οὐκ ἴτης ἐς τοὺς ὑπηρέτας
ξυ-

3. Ἐπόκιλλος] Supra 3, 19, 12.

4. ὑπαρχὸς ἐπὶ θαλάσσης] Optimus ἀπὸ θαλάσσης Gronov.

6. Περσικῶ πλέτε] Vulcanius ὅτι legendum conjectavit. Gronovius autem, quod vulgatam lectionem ab omnibus chirographis confirmatam videret, voce hac satis exprimi statuit fastum illum ex nimia opulentia provenientem, & decori mediocritatisque negligentiam, prout Aristoteles lib. 2. magnorum mortalium, ὁ πλεῖστος πλοῦς γινόμενος ὑπερόπτας καὶ ἀνδρῶν ἐπαινεῖται.

καὶ ἴσης ἐς τὰς ὑπηρεσίας] καὶ ῥατὶς ἐγγὰ subjectos consuetudinis. Namque Persarum Reges homine majus quid videri volebant, neque cum subjectis tanquam cum paribus versabantur, id enim est ξυνδιατάσθαι, κοινῶς, simul vivere, familiarem esse. Hinc Curtius de Alexandro 6, 6, 2, Persica regia, rat decorem potentia fasti-

ἐνδιαστήτως. Ἐσθῆτά τε 7
 Μερδάρην ἀντὶ τῆς Μακεδονικῆς
 τε καὶ πατρίου, Ἡρακλείδης δὲ,
 μετέλαβεν, οὐδαμῇ ἐπαινῶ· καὶ
 τὴν κίδαριν τὴν Περτικὴν τῶν νε-
 κημένων, ἀντὶ ὧν αὐτὸς ὁ νικῶν
 πάλας ἐφόρει, ἀμεῖψαι οὐκ ἐπ-
 ῆσθη, οὐδὲν τούτων ἐπαινῶ· ἀλλ' 8
 ἑστέρ τι ἄλλο, καὶ τὰ Ἀλεξάν-
 δρου μεγάλα πρᾶγματα ἐς τεκ-
 μηρίων τιθεμαι, ὥς οὔτε τὸ σῶ-
 μα ἔτι εἴη καρτερόν, οὔτε ὅστις
 γέναι ἐπιφανῆς, οὔτε κατὰ πό-
 λεων εἰ δὴ τις διευτυχοῖη ἔτι
 μᾶλλον ἢ Ἀλέξανδρος· οὐδὲ εἰ 9
 τὴν Λιβύην τὴν πρὸς τῇ Ἀσίᾳ
 (καθ' ἡγεμονίαν ἐπενόει ἐκείνος) ἐκ-
 πεμπλεύσας κατέσχοι· οὐδὲ εἰ
 τὴν Εὐρώπην ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ τε καὶ
 Λιβύῃ τρίτην· τούτων οὐδὲν τι 10
 ὄφελος ἐς εὐδαιμονίαν ἀνθρώπου,
 εἰ μὴ συμφραεῖν ἐν ταύτῃ ὑπάρ-
 χει τούτῃ τῇ ἀνθρώπῳ τῇ τὰ με-
 γάλῃ, ὡς δοκεῖ, πρᾶγματα πρᾶ-
 ξασθαι.

VIII. Ἐνθα δὲ καὶ τὸ Κλεί- 1
 τω τοῦ Δρωπίδου πάθημα, καὶ
 τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῇ συμ-

Barbarorum regum in eos qui-
 bus imperant consuetudinis.
 Neque hoc ullo modo proba-
 verim, quod vestem Medicam
 pro Macedonicā ac patriā
 (quum ex Heraclidarum gene-
 re esset) assumserit. ut neque
 hoc, quod cidarim Persicam,
 iis quos proelio vicerat adem-
 ptam, cum eo ornatu quem ip-
 se olim victor gestare solebat,
 commutare non erubuerit.
 Cæterum, siquid aliud, Alex-
 andri certe præclara facinora
 documento esse possunt, five
 quis corporis viribus polleat,
 five generis splendore emineat,
 five bellicā virtute felicitate-
 que Alexandrum ipsum supe-
 ret; five Africam simul atque
 Asiam (quemadmodum ille a-
 nimo destinārat) pernavigans
 subjugarit, five Europam Asiæ
 atque Africæ tertiam adjunxe-
 rit: nihil hæc omnia homini ad
 felicitatem adipiscendam pro-
 futura, nisi pariter moderatio
 animi accedat, quantumvis res
 in speciem maximas gerat.

VIII. Hoc igitur loco Cliti
 Dropidis filii casum (a), atque
 Alexandri facinus enarrare,
 quam-

(a) Cap. 8, 1, 28.

sefigiunt amulabatur. Facere huius venerabundos pati capis. Sic 7, 6, 3. τῇ ἰσότητι
 τῇ ἐς τὸν βασιλέα μεγάλως τοτιμημένοι, equalitate ac societate regiatarum nuptiarum
 uidebuntur coherere. Et 2, 14, 17. μηδὲ ἐξ ἰσῶν ἐπίσταλα, ἀλλ' ὡς κυρίῳ ὅτι πόν-
 ται τῶν σῶν, φράζει εἰ τε δὴ. Neque tanquam ad patem scribe, sed veluti domino
 amicum tetram iustitiam. dicit si qua re indices.

7. ἑστέρ τι ἄλλο] At laudant alii, summaque prudentia hac in re usum A-
 lexandrum ajunt, quod Persas non coegerit in Macedonum mores transire, sed
 ipse potius sit factus Persa. Una enim hæc ratio erat in potestate retinendi tot
 gentes, quas tam exigua manu devicerat. Vide Pufendorfii introd. ad Hist. cap.
 1. §. 9. Quin imo & ipse Arrianus non absque ratione hoc factum agnoscit 7,
 29, 8, ne videlicet in universum alienus ab eis rex esse videretur.

CAP. VIII. 1. πάθημα] eadem. Ita 1, 12, 5.

τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπ' αὐτῇ συμφορᾷ] Alexandri calamitatem ob eam eadem. Quam
 cala-

quamvis aliquanto post acciderit, non intempestivum judicaverim. Diem quendam apud Macedones Baccho sacrum esse ferunt, atque Alexandrum quotannis eo die Baccho sacrificare solitum, tum temporis neglecto Baccho, Dioscuris sacrum fecisse. atque ex eo tempore sacrificium cum epulo Dioscuris instituisse: quumque jam pocula longius processissent (nam & in poculis jam Alexander barbarorum mores imitabatur) omnibus vino incalescentibus sermo de Dioscuris incidit, quo pacto illorum origo ad Jovem relata esset, Tyndaro ablata. quosdam etiam ex presentibus adulandi causa (cujusmodi homines regibus, regumque negotiis & perniciosi semper fuerunt, & nunquam esse desinent) nulla ratione Castorem & Pollucem Alexandro ejusque rebus gestis comparandum esse censuisse. Alii ne ab Hercule quidem inter pocula abstinebant: sed invidiam mortalibus ob-

φορὰν, εἰ καὶ ὀλίγον ὕστερον ἐπράχθη, οὐκ ἔξω τοῦ καιροῦ ἀφηγήσομαι. Εἶναι μὲν γὰρ ἡμέραν ἱερὰν τοῦ Διονύτου Μακεδόσι, καὶ θύειν Διονύτῳ ὅσα ἔτη ἐν αὐτῇ Ἀλέξανδρον· τὸν δὲ τοῦ Διονύσου μὲν ἐν τῇ τότε ἀμελῆται λέγουσι, Διοσκούροι δὲ θύσαι, ἐξότου δὲ ἐπιφρασθέντα τοῖν Διοσκούροι τὴν θυτίαν· 3 πάροι δὲ τοῦ πότου προΐοντος (καὶ γὰρ καὶ τὰ τῶν πότων ἤδη Ἀλέξανδρῳ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νευντέριστο) ἀλλ' ἐν γὰρ τῇ πότῃ τότε ὑπὲρ τῶν Διοσκούρων λόγους γίνεσθαι, ὅπως ἐς Δία ἀνηνέχθη αὐτοῖν ἡ γένεσις, ἀφαιρεθεῖσα Τυνδαροῦ· καὶ τινὰς τῶν παρόντων καλῶς κείῃ τῇ Ἀλεξάνδρου (οἷσι δὲ ἄνδρες διέφθειράν τε αἰεὶ καὶ οὐποτε παύσονται ἐπιτρίβοντες τὰ τῶν ἀελ βασιλέων πράγματα) κατ' οὐδὲν ἀξιοῦν συμβάλλειν Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς Ἀλεξάνδρου ἔργοις τὸν 5 Πολυδεύκην καὶ τὸν Κάστρα. Οἱ δὲ οὐδὲ τοῦ Ἡρακλέους ἀπέχοντο ἐν τῇ πότῃ· ἀλλὰ τὸν Φόβον γὰρ ἐμποδῶν ἴσασθαι τοῖς ζῶσι, τὸ μὴ οὐ

calamitatem licet mœrorem illum & prope desperationem Alexandri, quæ eadem secuta est, intelligi res ipsa permittat: præstat tamen, opinor, eadem notatione hic συμφορὰν accipere, qua infra in hoc eodem negotio usurpatur cap. 9. 1. ubi hæc fuisse Alexandri calamitas dicitur, quod duobus illis vitiis, hæc vinolentia se victum prodiderit.

2. Διοσκούρον] Διόσκουροι quasi Διὸς κῆροι Jovis filii, Castor & Pollux.

3. ἀλλ'] Particula epianaleptica post parenthesis.

4. καὶ τινὰς] ὁ ἄριστος.

οἷσι δὲ ἄνδρες] Eadem sententia exstat 2, 6, 7. & apud Curt. 8, 5, 6.

τὸν Πολυδεύκην] Curt. 8, 5, 8, *Hi cum calum illi aperiebant, Herculemque & Poluxem Libetum, & cum Polluce Castorem novum puerum cessuros esse jacebant.*

5. τοῖς ζῶσι] vivis. Ovid. lib. 1. Amor. eleg. XV. vs. 39.

*Passitur in vivis livor; post fata quiescit,
Cum sanæ ex merito quiescat tuetur bonos.*

οὐ τὰς δικαίας τιμὰς αὐτοῖς ἐκ τῶν
 ξυμπάτων γίνεσθαι. Κλείτον δὲ 6
 δῆλον μὲν εἶναι πάλαι ἤδη ἀχθόμε-
 νον τοῦ τε Ἀλεξάνδρου τῇ ἐς τὸ
 βαρβαρικώτερον μετακινήσει, καὶ
 τῶν κολακευόντων αὐτὸν τοῖς λό-
 γοις· τότε δὲ καὶ αὐτὸν πρὸς τοῦ 7
 εἶναι παροξυνόμενον, οὐκ εἶναι οὔτε
 ἐς τὸ θεῖον ὑβρίζειν, οὔτε τὰ τῶν
 πάλαι ἡρώων ἔργα ἐκφραυλίζοντας,
 χάριν ταύτην ἔχαριν προτιθέναι
 Ἀλεξάνδρῳ. Εἶναι γὰρ οὖν οὐδὲ 8
 τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω τὶ μέγала
 καὶ θαυμαστά, ὥς ἐκεῖνοι ἐπαίρου-
 σιν· οὐκοῦν μόνον καταπράξαι αὐ-
 τὰ, ἀλλὰ τὸ γὰρ πολὺ μέρος Μα-
 κεδόνων εἶναι τὰ ἔργα· καὶ τοῦτον
 τὸν λόγον ἀνιᾶται Ἀλέξανδρον,
 λεχθέντα. Οὐδὲ ἐγὼ ἐπαινοῦ τὸν 9
 λόγον, ἀλλὰ ἱκανὸν γὰρ εἶναι τί-
 θεμαι ἐν τοιαύτῃ παροιμίᾳ τὸ καθ'
 αὐτὸν σιγῶντα ἔχειν, μὴδὲ τὰ αὐ-
 τὰ τοῖς ἄλλοις ἐς κολακείαν πλημ-
 μελεῖν. Ὡς δὲ καὶ τῶν Φιλίππου 10
 τινὲς ἔργων, ὅτι οὐ μέγала οὐδὲ
 θαυμαστά Φιλίππῳ καταπράχθη,

stare, quominus iis debiti ho-
 nores ab illis quibuscum ver-
 santur tribuantur. At Clitus
 jamdudum & hanc Alexandri
 in barbaricos mores transiti-
 onem, & adulantium illi ser-
 mones moleste ferebat. tum
 vero, exstimulante vino, ne-
 que illas in divos contumeli-
 as ferre potuisse, neque quod
 veterum heroum facta exte-
 nuantes, in officiosum hoc of-
 ficiū Alexandro deferrent.
 Neque enim Alexandri res
 tantas adeoque admirandas
 esse, quantum illi verbis ex-
 tollent; neque ipsum so-
 lum ea praestitisse, sed ma-
 gnā rerum gestarum partem
 Macedonibus deberi. Atque
 haec quidem Cliti verba acer-
 be admodum tulisse Alexan-
 drum. Neque vero ego di-
 ctum laudo: satius enim ju-
 dicaverim, in ejuscemodi vi-
 nolentiā silentium praestare,
 neque eodem cum aliis adu-
 lationis vitio peccare. Quum
 vero nonnulli rerum ab Phi-
 lippo gestarum meminissent,
 &

6. δῆλον εἶναι ἀχθόμενον] palam moleste ferebat.

7. τὰ τῶν πάλαι ἡρώων] MSS. omnes hoc loco addunt particulam ἐς τὰ τῶν ἡρώων.

ἔχαριν] Etenim haec ingrata senioribus erant. Curt. 8, 1, 27.

8. μόνον καταπράξαι] Optinus μόνον γὰρ καταπρ. Gronov.

9. ἱκανὸν γὰρ εἶναι τίθεμαι] satis esse existimo, non vero satius. Infra pro hoc dicitur ἔχαριν φημι, 4, 12, 8.

παροιμία] Παροιμία dicitur τὴν ἐν συνειδήσει & quavis lingua intemperantia & com-
 tumelia, quae sit super vinum. Hermogenes vitium hoc ita definit apud Xenoph.
 in Coun. p. 704. l. 36. τὸ παρ' εἶναι λυσιπνοίας τοῖς συνόντας, τὸτ' ἐγὼ κρῖνω παροιμίαν.
 Ego esse jactare παροιμίαν, in vino molestantem esse iis, quibuscumque verseris. Unde p. 705.
 l. 32. finita altercatione, dicit Xenophon: αὐτὰ μὲν δὲ ἡ παροιμία ὕψω κατωβέβη.
 Atque haec quidem omnia inter potalia de bacchantio sic est extincta.

τὸ καθ' αὐτόν] pro se quatenus, quantum in se est, quantum ad se attinet. Sic
 & 4, 12, 8.

& nihil magnum aut præclarum ab eo factum esse nullo jure contenderent, Alexandro nimirum etiam hi gratificantes, Clitum jam extra se positum, Philippi res gestas extollere, Alexandrum autem ejusque facta deprimere cœpisse; tum quoque in Alexandrum debacchantem inter alia ei exprobrasse, quod in equestri apud Granicum amnem proelio à se servatus esset: simulque dextrâ arrogantem expansâ, *Hæc manus* (dixisse) *te Alexander eo in conflictu servavit* (a). Alexandrum, quum diutius Clitum linguæ intemperantiâ furentem, ejusque contumelias ferre non posset, inflammatum irâ in eum prosiluisse, atque à circumstantibus retentum fuisse; Clitum contra nullum convitiis modum fecisse: Alexandrum clamore sublato scutatos arcessivisse, quumque à nemine exaudiretur, se in eodem statu esse quo Darius, quum à Besso ejusque

οὐδεμίᾳ ξὺν δήμῳ ἐπεμνήσθησαν, χαριζόμενοι καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ, τὸν Κλεῖτον ἤδη οὐκ ἔτι ἐν αὐτοῦ ὄντα, πρεσβεύειν μὲν τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλειν δὲ Ἀλέξανδρον τε καὶ τὰ τούτου ἄρ-
 11 γὰρ παρονοῦντα ἤδη τὸν Κλεῖτον τὰ τε ἄλλα, καὶ πολλὴν εἰσὶ ἐξο-
 νειδίζοντα Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι πρὸς αὐτοῦ ἄρα ἐσέσθη, ὅποτε ἡ ἱππο-
 μαχία ἢ ἐπὶ Γρανίκῃ ξυνομήσει πρὸς Πέρτας· καὶ δὴ τὴν δεξιὰν τὴν αὐτοῦ σοβαρῶς ἀνατείναντα, Αὐτῇ
 12 σε ἡ χεὶρ (Φάναι) ὃ Ἀλέξανδρε ἐν τῷ τότε ἔσωσε. Καὶ Ἀλέξαν-
 δρον οὐκ ἔτι φέρειν τοῦ Κλεῖτου τὴν παρονίαν τε καὶ ὕβριν, ἀλλὰ ἀνα-
 πηδᾶν γὰρ ξὺν ὀργῇ ἐπ' αὐτὸν, κατέχεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ξυμπά-
 13 των. Κλεῖτον δὲ οὐκ ἀνέειναι ὑβρί-
 ζοντα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐβόα, ἀνα-
 καλῶν τοὺς ὑπασπείρας· οὐδεὶς δὲ ὑπακούοντος, ἐς ταῦτα ἔφη καθε-
 σηκέναι Δαρεῖον, ὅποτε πρὸς Βῆσ-
 σου τε καὶ τῶν ἀμφὶ Βῆσσου ξυλ-
 ληφθεὶς ἦγετο, οὐδέ τι ἄλλο ὅτι
 14 μὴ ὄνομα ἦν βασιλέως. Οὐκ οὖν
 ἔτι

(a) *Comp. 8, 1, 41 seqq.*

10. ἐν ἑαυτῷ] scil. *δυνάμει*, sive alio commodo intellectu substantivo. Vulcanius, & qui cum secutus est Blanckardus ediderunt ἐν ἑαυτῷ. Sed ἐν ἑαυτῷ habet Basileensis editio, idque ipsum se reperisse testatur Gronovius in tribus Mss. ex quorum numero fuit quoque optimus. Ceterum ἐν ἑαυτῷ γίνεσθαι pro *ad se redire*, animum ex magna perturbatione colligere, existat Aët. XII. 11. & Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 233. l. 43.

11. καὶ δὴ τὴν δεξιὰν] Lege ex opt. καὶ δὴ καὶ τὴν δ. *Gravov.*

12. ὑπὸ τῶν ξυμπάντων] Infinitum præclarior, quod subministrat codex ille optimus: ὑπὸ τὸν ξυμπανόντων α. *conciuis. Idem.*

13. οὐδὲ τι ἄλλο] neque aliud quid quam nomen erat regis, scil. Darius. Vulcanius pro ἦν, quod Basil. editio cum Mss. omnibus habent, ceu & Blanckardus & Gronovius testantur, scripserat ἔχων, & hæc ad Alexandrum retulerat, ut ex versione ejus videre est.

ἔτι οὖς τε εἶναι κατέχειν αὐτὸν τοὺς ἑταίρους, ἀλλ' ἀνακηδήσαντα γὰρ, οἱ μὲν λόγῃν ἀρπάται λέγουσι τῶν σωματοφυλάκων τι-
 νος, καὶ ταύτῃ παίσαντα Κλείτον ἐποκτεῖναι· οἱ δὲ σάριτσαν, παρὰ τῶν φυλάκων τινος καὶ ταύτην.
 Ἀριστέβουλος δὲ, ὅθεν μὲν ἡ παρ- 15
 ουσία ἰσχυρῆς, οὐ λέγει. Κλείτου δὲ γινέσθαι μόνον τὴν ἀμαρτίαν, ὅ γε ἀργιτμένου Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀνακηδήσαντος ἐπ' αὐτὸν ὡς διακρηστομένου, ἐπαρξῆναι μὲν διὰ τοῦ ἄξου ὑπὲρ τὸ τεῖχος τε καὶ τὴν τάφρον τῆς ἀρκας, ἵνα ἐγένετο πρὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου τοῦ σωματοφύλακος· οὐ καρτερήσαντα 16
 δὲ, ἀναρῆσαι αὐτὸς, καὶ περιπετῇ Ἀλεξάνδρῳ γινέσθαι Κλείτον ἀνακαλοῦντι, καὶ φέσαι, Ὅτι οὗτός τοι ἐγὼ ὁ Κλείτος, ὃ Ἀλέξανδρε· καὶ ἐν τούτῳ πληγέντα τῇ σαρίσσῃ ἀποθανεῖν.

IX. Καὶ ἐγὼ Κλείτον μὲν τῆς ἰ
 ὕβρεως τῆς ἐς τὸν βασιλέα τὸν αὐ-
 τοῦ, μεγάλως τι μέμφομαι· Ἀ-
 λέξανδρον δὲ τῆς συμφορᾶς οἰκτεί-
 ρω, ὅτι δυὸν κακῶν ἐν τῷ τότε ἡτ-
 τημένῳ ἐπέδειξεν αὐτὸν (ὕφ' ὅ-
 τιν δὴ καὶ τοῦ ἑτέρου οὐκ ἐπέουκεν

clamasse: neque quicquam jam amplius sibi quam regium nomen superesse. Tum ami-
 cos diutius illum retinere non potuisse, sed exilientem, alii à quodam ex custodibus cor-
 poris hastam abripuisse ajunt, eaque ictum Clitum intere-
 misse; alii sarissam, etiam ab excubitoribus acceptam. A-
 ristobulus vero unde hæc de-
 bacchatio orta sit, non recen-
 set: omnem autem culpam in uno Clito fuisse dicit, quip-
 pe qui, quum jam Alexander irâ percitus in eum interfe-
 cturus prosiliret, ipse per ostium ultra muros & fossam in arcem subductus ad Ptole-
 mæum Lagi F. corporis cu-
 stodem, continere se non po-
 tuerit quin reverteretur: qu-
 umque in Alexandrum Cliti nomen inclamantem incidis-
 set, eique respondisset, Eγὼ τῷ Κλείτῳ, Ἀλέξανδρε: tum sarissâ ictum interiisse.

IX. Ego vero, ut Clitum ob contumelias in regem su-
 um vehementer reprehendo, ita Alexandri vicem doleo, quod se tum temporis duobus vitiis obnoxium declarârit, (à quorum altero virum tem-
 perantem nequaquam vinci con-

15. μόνον] Opt. & plerique alii μόνον. Gronov.

ἐπαρξῆναι] optimus ἀπαρξῆναι. Ita enim scribendum puto in Gronovio, non utro ἀπαρξῆναι, cum ibidem æque erronee legatur ἐπαρξῆναι.

τὴν τάφρον τῆς ἀρκας] fossam arcis. Facta enim hæc sunt Maracendis Curt. 8, 1, 19, in qua urbe cum regia fuerit Sogdianorum, supra 3, 30, 12. apparet ex hoc loco, in illa arce convivium istud institutum fuisse. Quare non in arcem, sed ex arce subducebatur Clitus.

CAP. IX 1. καὶ τῷ ἑτέρῳ] à quorum sano vel altero (necum utroque) non con-
 vincitur utrumque temperantem vinci.

conveniebat) iræ nimirum & vinolentiæ. Eo vero rursus nomine Alexandrum laudo, quod statim maleficii pœnitentiâ ductus fuerit. Nonnulli enim ex iis qui de Alexandri rebus scribunt, autores sunt, ipsum in sarissæ ad parietem firmatæ spiculum sese conjicere voluisse (a), quod vitam sibi turpem existimaret amico per temulentiam interfecto. Plerique tamen scriptores hoc non recensent. Quum vero cubitum concessisset, jacuisse lamentantem, & Clitum nomine compellantem, Lanicemque Dropidæ filiam, Cliti sororem, quæ Alexandrum educaverat, egregiam scilicet educationis mercedem ab se jam viro accepisse: quæ & filios suos pro Alexandro pugnantes interfectos vidisset, & cujus ipse fratrem suâ manu occidisset: amicorum interfectorem identidem se esse clamitantem, ac triduum totum à cibo & potu abstinuisse, neque aliam ullam corporis curam habuisse. Quibus è rebus nonnulli vates Liberi patris iram agnoverunt, quod sacrificium ejus ab Alexandro prætermis-
 sisset. Alexander ægre ab ami-

ἄνδρα σωφρονούντα ἐξηττάσθαι) ὀργῆς τε καὶ παρονίας. Ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῖςδε αὐτὴν ἐπαινῶ Ἀλεξάνδρου, ὅτι παρ' αὐτῆς ἔγνω σθένος ἔργον ἐργαζάμενος. Καὶ λέγουσιν εἶναι οἱ τὰ Ἀλεξάνδρου, ὅτι ἐρέσας τὴν σάρισσαν πρὸς τὸν τοῦχος, ἐπιπίπτειν ἐγκόκει αὐτῇ· ὡς οὐ καλὸν αὐτῇ ζῆν, ἀποκτείναντι Φίλον αὐτοῦ ἐν τῷ οἴνῳ. Οἱ πολλοὶ μὲν ξυγγραφεῖς τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν· ἀπελθόντα δὲ ἐς τὴν εὐνὴν, κεῖσθαι ὀδυρόμενον, αὐτὸν τε τὸν Κλεῖτον ὀνομασίᾳ ἀνακαλοῦντα, καὶ τὴν Κλεῖτου μὲν ἀδελφὴν, αὐτὸν δὲ ἀναβρεψαμένην, Λανίκεν, τὴν Δρωπίδου παῖδα, ὡς καλὰ ἔρα αὐτῇ τροφεία ἀποτετικὴς εἴη ἀνδρωθεὶς, ἢ γε τῶς μὲν παῖδας τῶς ἑαυτῆς ὑπὲρ αὐτοῦ μαχομένης ἐπέιδεν ἀποθανόντας, τὸν ἀδελφὸν δὲ αὐτῆς αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ ἔκτελε· Φονέα τε τῶν Φίλων οὐ διαλείπειν αὐτὸν ἀνακαλοῦντα, ἅσιτόν τε καὶ ἄποτον καρτερεῖν ἔστε ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, οὐδὲ τινὰ ἄλλην θεραπείαν θεραπεῦσαι τὸ σῶμα. Καὶ ἐπὶ ταῦτοις τῶν μάντεων τινες μῶνιν ἐκ Διονύσου εἶδον, ὅτι ἡ θυρία ἐξελείφθη Ἀλεξάνδρῳ ἢ τοῦ Διονύσου. Καὶ Ἀλέξανδρος μόγις πρὸς τῶν

(a) Cuius 8, 2, 4 seqq.

2. τὰ ἐπὶ τοῖςδε] quæ post hæc fecit Alexander rursus laudo. Sic mox 8. & c. 10, 2.

3. τὰ Ἀλεξάνδρου] Arrianus scripserat καὶ λόγουσι μὲν οἱ τὸν Ἀλέξανδρον. Γραπὸν.

4. οἱ πολλοὶ μὲν] Mss. οἱ πολλοὶ δὲ ξυγρ. Idem.

5. οὐδὲ τινὰ ἄλλην] Optimus τὴν ἄλλην, hoc est, solennem & ordinariam curam. Idem.

6. ἐπὶ ταῦτοις] post hæc.

εἶδον] Mss. etiam apud Vulcanium V. C. ἦδον, proprio augurum verbo. Idem modo ἐπιθυμᾶν vocavit, alibi ἐξηττάσθαι. Γραπὸν.

τῷ ἐταίρῳ πισθεὶς, σίτου τε ἤ-
 ψατο, καὶ τὸ σῶμα κακῶς ἐθερά-
 πευσε· καὶ τῷ Διωνύτῳ τὴν θυσίαν 7
 ἐπέδωκεν, ἐπεὶ οὐδὲ αὐτῷ ἄκοντι ἦν
 εἰς μῦθον τοῦ θεοῦ μᾶλλον τι ἢ τὴν
 αὐτοῦ κακότητα ἀναφέρεισθαι τὴν
 ξυμφορὰν. Ταῦτα μεγάλας τι 8
 ἐπαυῶ Ἀλεξάνδρου, τὸ μῆτε ἀπ-
 αυθαδέεσθαι ἐπὶ κακῷ, μῆτε
 προστάτην τε καὶ ξυνήγορον κακί-
 ος ἐτι γινέσθαι τοῦ ἀμαρτηθέντος,
 ἀλλὰ συμφῆσαι γὰρ ἐπταικέναι
 ἄδραστον γε ὄντα. Ἐπὶ δὲ οἱ λέ- 9
 γουσιν Ἀνάξαρχον τὸν σοφιστὴν
 εἰλεῖν μὲν παρ' Ἀλεξάνδρου κλη-
 βῆτα, ὡς παραμυθησόμενον· εὐ-
 ρύτα δὲ κείμενον καὶ ἐπιστένοντα,
 ἐπιγελάσαντα, ἀγνοεῖν, φάναι,
 διότι ἐπὶ τῇδε οἱ πάλαι σοφοὶ ἄν-
 δρες τὴν Δίκην παρέδδον τῷ Δεῖ ἐ-
 πείησεν, ὡς ὁ, τι ἂν πρὸς τοῦ Διὸς
 κυρεῖται, τοῦτο ξὺν Δίκῃ πεπραγ-
 μένον· καὶ οὐ καὶ τὰ ἐκ βασιλείας 10
 μεγάλου γινόμενα, δίκαια χρῆ-
 ναι νομίζεσθαι, πρῶτα μὲν πρὸς

cis eo adduci potuit, ut cibo
 ac potu sumto, corpus refi-
 ceret. Libero itaque sacrifi-
 cium reddidit. siquidem non
 ingratum ei erat, casum illum
 ad iram numinis potius quam
 ad suum maleficio referri.
 Eo vero nomine magnopere
 laudandum Alexandrum cen-
 fuerim, quod non eo facinore
 insolenter exultaret, neque,
 quod deterius fuisset, facto
 suo patrocinated sit, sed hu-
 mano more lapsus se agnove-
 rit. Sunt qui scribant, Ana-
 xarchum sophistam consolandi
 ejus causā arcessitum, ad
 eum venisse. quumque cu-
 bantem atque suspirantem of-
 fendisset, arridentem dixisse,
 Ignorare ipsum, cur veteres
 sapientes Justitiam Jovi assi-
 dentem fecerint: nimirum
 quia quicquid à Jove decer-
 nitur, id iuste factum esse cen-
 seri debeat: oportere igitur,
 quæ à magno rege fierent,
 iusta existimari, primum qui-
 dem

σίτου τε ἤψατο] Xenoph. Memor. lib. 2. init. σίτου ἀπαισθαι αἷμα capere.

κακῶς ἐθεράπευσε] In optimo est καλῶς, non κακῶς. Id autem innuit hac scri-
 ptura Attianus, nempe ut persuaderent aulici Alexandro curationem corporis,
 alios esse hoc astu vel prætecto vel strategemate, omnino instauranda esse Li-
 beri sacrificia; cum placandum; quod nisi fieret, graviora metucenda. Itaque
 sic regem resipiscere coactum corpus omni purgatione mundasse. Gronov.

7. ἐπὶ αὐτῷ] neque ipsi, non modo vatibus.

8. μεγάλας τι] Restituendum μεγαλῶς Gronovius censet.

ἀπαιθαδέεσθαι] Opt. ἐπαυθαδ. quod non contumaciter perduraris in malo.

9. ἀγνοεῖν, φάναι, διότι ἐπὶ τῇδε] se ignorasse, dixisse, quod propterea veteres sa-
 pientes Justitiam Jovi assidentem fecerint, quod quicquid a Jove decretum sit, id
 iuste factum sit. Ἀγνοεῖν præteritum in significatione præteriti, ut 2, 3, 2. 4. 8, 2. &
 aliis locis plurimis. Διότι quod. ἐπὶ τῇδε propterea, cujus exempla dabit index
 in inf.

10. καὶ ἐν καὶ τὰ] Et ideo etiam quæ &c. Posterius præcipue καὶ nequaquam
 est ominendum; significat enim, æque magni regis ac Jovis facta iusta esse
 existimanda.

χρῆναι] Opt. χρῆν, quod pro χρῆναι dixisse Euripidem testatur Lascaris. Henr.
 Steph. in Thec.

dem ab ipso rege, deinde à cæteris mortalibus. Atque hoc quidem dicto tunc non-nihil solatii Alexandro attulisse. Ego vero majoris errati quam prioris autorem Alexandro Anaxarchum fuisse censeo, si illam viri sapientis sententiam esse statuit; Non oportere nimirum regem summo studio delectuque adhibito iusta agere: sed quicquid aut quaecunque sit quod rex faciat, iustum censi debere. Siquidem & adorari se voluisse Alexandrum fama est, quippe qui eam opinionem conceperat, Hammonem potius sibi quam Philippum patrem esse. Quum vero Persas jam ac Medos admiraretur, eosque vestis immutatione, totiusque cultus ratione imitaretur, non videbatur ob eam rem ullis adulatoribus qui ejus animum eo pellicerent, neque sophistis quidem, sive Anaxarcho sive Agide Argivo poëta eguisse (a).

X. Callisthenes vero Olynthius, Aristotelis discipulus, moribus paulo asperioribus præditus, hæc non probabat. Quam quidem in re etiam ego Callistheni assentior. illud autem à Callisthene parum modestè scriptum (si vera scripta

(a) Curt. 8, 5, 8 seqq.

αὐτοῦ βασιλείας, ἔπειτα πρὸς τῶν ἱᾶλλον ἀνθρώπων. Ταῦτα εἰπόντα παραμυθῆσθαι μὲν Ἀλέξανδρον ἐν τῇ τότε· κακὸν δὲ μέγα, ὡς ἐγὼ φημι, ἐξεργάσασθαι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ μεῖζον ἔτι ἢ ὅτῃ τότε ξυτείχετο· εἰπεροῦν σοφοῦ ἀνδρὸς τῆδε ἔγνω τὴν δόξαν, ὡς οὐ τὰ δίκαια ἄρα χρὴ σπουδῇ ἐπιλεγόμενον πράττειν τὸν βασιλεῖα, ἀλλὰ ὅ, τι ἂν καὶ ὀκνεοῦν ἐκ βασιλείας πρᾶχθῇ, τοῦτο δίκαιον νομίζειν. Ἐπεὶ καὶ προσκυνεῖσθαι θέλει Ἀλέξανδρον λόγος κατέχει, ὑπέσθης μὲν αὐτῷ καὶ τῆς ἀμφὶ τοῦ Ἀμμανος πατρὸς μᾶλλον τι ἢ Φιλίππου δόξης· θαυμάζοντα δὲ ἦδη τὰ Περσῶν καὶ Μήδων τῆς τε ἐσθῆτος τῇ ἀμείψει, καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας τῇ μετακοσμήσει, οὐκ ἐνδεῖσαι δὲ οὐδὲ πρὸς ταῦτο αὐτὸ τοὺς κελαραῖς ἐς αὐτὸ ἐνδιδόντας, ἄλλους τε τινας, καὶ δὴ καὶ τῶν σοφιστῶν τῶν ἀμφ' αὐτὸν, Ἀναρχὴν τε καὶ Ἀγιν Ἀργεῖον ἐποποιῶν.

X. Καλλισθένην δὲ τὸν Ὀλύθιον Ἀριστοτέλους τε τῶν λόγων διακηκότα, καὶ τὸν τρόπον ὅτα ὑπαγροικότερον, οὐκ ἐπαυεῖν ταῦτα. Τούτου μὲν δὴ ἔπειτα, καὶ αὐτὸς Καλλισθένει ξυμφέρομαι· ἐκείνα δὲ οὐκ ἔτι ἐπιεικῇ δοκῶ τοῦ Καλ-

14. Θαυμάζοντα] insignis emphasis hujus verbi pro admirari et proprietas habet. Fit enim interdum, ut admirationem comitetur imitandi studium.

τῇ μετακοσμήσει] Μετακόσμησις cultus sive ornatus immutatio.

CAP. X. 2. ἐκείνα δὲ ἐκ ὅτι] Non scriptum hoc, uti quidem vertit Vulcanius, sed dictum a Callisthene puto. Itaque verterim: illa vero non item recte sive modestè dicta puto a Callisthene. Indicium etiam est verbum ἐπίφασσι.

Καλλισθέους (ὑπερ ἀληθῆ ξυν-
 γράσσεται) ὅτι ὑφ' αὐτῶ τε εἶναι
 ἀνέφρων καὶ τῇ αὐτοῦ ξυγγρα-
 φῇ Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τὰ Ἀλεξ-
 άνδρου ἄρχαι. Οὐκ οὖν αὐτὸς ἀφί- 3
 χθαι ἀπ' Ἀλεξάνδρου δόξαν κτη-
 σάμενος, ἀλλὰ ἐκείνου εὐκλεῖα ἐς
 ἀνθρώπους ποιήσαν· καὶ οὖν καὶ
 τοῦ βίου τὴν μετασίαν Ἀλεξάν-
 δρου οὐκ ἐξ ἑν' Ὀλυμπιάδος ὑπὲρ τῆς
 γνώσεως αὐτοῦ ψεύδεται ἀνιρτή-
 σθαι, ἀλλ' ἐξ ἑν' αὐτὸς ὑπὲρ Ἀ-
 λεξάνδρου συγγράψας ἐξενέγκη ἐς
 ἀνθρώπους. Εἰς δὲ οἱ καὶ τὰδε ἀν- 4
 ἔγραψαν, ὡς ἔρα ἡρετό ποτε αὐ-
 τὸν Φιλάδας, ὅτινα οἶοντο μέ-
 λιστα τιμωρῆσαι πρὸς τῆς Ἀθηναίων
 πόλεως. τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι, Ἀρ-
 μόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὅτι τὸν
 ἕτερον τῶν τυράντων ἔκτειναν, καὶ
 τιμωρῆσαι ὅτι κατέλυσαν· εἰσθαι 5
 αὐτὸς τὸν Φιλάδαν, εἴ τῃ τύραννον
 κτείναντι ὑπάρχει, παρ' οὕστινας

sunt) cenſeo, quod Alexan-
 drum ejusque facta se & suis
 scriptis inferiora esse prædi-
 cabat. Neque vero se ad A-
 lexandrum venisse, ut sibi ab
 eo gloriam compararet, sed
 uti Alexandrum inter morta-
 les illustrem ac gloriosum
 redderet: præterea divinita-
 tis communicationem Alex-
 andro non ex iis quæ Olym-
 pias de ortu suo mentita esset
 pendere, sed ex iis quæ ipse
 de Alexandro scripsisset & ad
 mortalium notitiam tradu-
 xisset. Sunt etiam qui scri-
 bant, quum aliquando à Phi-
 lota interrogatus esset, quem
 putaret ab Atheniensibus in
 maximo honore haberi, re-
 spondisse Harmodium & Ari-
 stogitona, quod alterum ty-
 rannorum interfecissent, ac
 tyrannidem fustulissent. Phi-
 lotam rursus interrogasse, si
 cui contingat tyrannum occi-
 dere, apud quos Græcorum
 pro-

ὑφ' αὐτῶ] sub se, in sua potestate, tanquam historiarum scriptoris, in quorum
 arbitrio est, quales & quantos velint reges eorumque res gestas posteris tradere.

3. ἀπ' αὐτῶ] non ἰδίαν.

ἀπ' Ἀλεξάνδρου] Opt. ἔξ Ἀλεξάνδρου. Gronov.

καὶ ἐν αὐτῇ] Itaque eisdem.

συγγράψας ἐξενέγκη] Aoristi futurum significantes. Neque enim hæc Calli-
 sthenes jam scripserat, sed scripturus erat.

4. Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα] De horum statuis, quibus propterea donati sunt,
 meministi supra 3. 16, 13.

ἐν ἑτέρῳ τῶν τυράντων] Hipparchum nempe, quem tamen negat regnasse Thu-
 cydides, sed fratrem fuisse Hippiae, qui, ut maximus natus, a patre Pisistrato
 acceptum imperium Athenis tenuerit. Communem ergo famam Arrianus se-
 cutus est, quam falsam esse arguit Thucydides lib. 1. pag. 9. & lib. 6. pag.
 290. & seqq.

τυραννίδα ὅτι κατέλυσαν] Et hic in diversa abit Thucydides, qui lib. 6. pag. 290.
 ait, non ab Atheniensibus Harmodioque, verum a Lacedæmoniis eversum fu-
 isse Pisistrati & filiorum ejus regnum, idemque repetit p. 293. Post hæc falsa
 (post eadem Hipparchi) cum tres annos Hippas Atheniensibus imperasset, quarta
 ab Lacedæmoniis & Alcmaeonidibus evulsus est.

profugium illi tutum foret? Respondisse Callisthenem, si non alibi, certe apud Athenienses tutum fore. Hos enim pro filiis Herculis adversus Eurytheum bellum gessisse, qui tum temporis Græciam tyrannide premebat. De adoratione vero, quo pacto Alexandro Callisthenes restiterit, hujusmodi quippiam narratur. Convenerat inter Alexandrum & sophistas, eosque qui ex Persis & Medis illustriores circa ipsum erant, ut inter pocula in hunc sermonem ex composito venirent. Anaxarchum sermonis initium fecisse, consentem, Alexandrum majore jure pro deo habendum, quam Liberum, aut Herculem: idque non modo propter magnitudinem atque præstantiam rerum ab Alexandro gestarum, verumetiam quod Liber pater Thebanus fuisset, nihil cum Macedonibus commune habens: Hercules autem Argivus, ne ipse quidem conveniens, nisi quod ad Alexandri genus attinet; Alexandrum enim Heraclidem esse. Macedones vero multo convenientius atque æquius suum ipso-

θέλει τῶν Ἑλλήνων φυγόντα σώ-
ζεσθαι· καὶ ἀποκρίνασθαι αὐτῷ
Καλλιπθέην, εἰ καὶ μὴ παρ' ἄλ-
λους, παρὰ γε Ἀθηναίους ὅτι φυ-
γόντι ὑπάρχει σώζεσθαι. Τού-
τους γὰρ καὶ πρὸς Εὐρυθέα πολε-
μῆται ὑπὲρ τῶν παίδων τῶν Ἡ-
ρακλέους, τυραννοῦντα ἐν τῇ τό-
7 τε τῆς Ἑλλάδος. Ὑπὲρ δὲ τῆς
προσκυήσεως, ὅπως ἠναστυίῃ
Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τοῖςδε κατέ-
χει λόγος. Εὐγκλῆσθαι μὲν γὰρ
τῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς σοφί-
στας τε καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτῶν Περ-
σῶν καὶ Μήδων τοὺς δοκιμαστέ-
τους, μνήμην τοῦ λόγου τοῦδε ἐν
8 πότῃ ἐμβαλεῖν· ἀρξαι δὲ τοῦ λό-
γου Ἀνάξαρχον, ὅς παλὺ δι-
καιότερον ἂν θεῶν νομιζόμενον Ἀ-
λέξανδρον, Διόνυσον τε καὶ Ἡρα-
κλεῖ, μὴ ὅτι τῶν ἔργων ἕνεκα,
ὅσα καὶ ἡλικία καταπέπρακται
Ἀλεξάνδρῳ, ἀλλὰ καὶ ὅτι Διό-
νυσος μὲν Θηβαῖος ἦν, οὐδὲν τι
προσῆκαν Μακεδόσι, καὶ Ἡρα-
κλῆς Ἀργεῖος, οὐδ' οὗτος προσῆ-
καν, ὅτι μὴ κατὰ γένος τὸ Ἀλεξ-
άνδρου· Ἡρακλείδην γὰρ εἶναι
9 Ἀλέξανδρον. Μακεδόνας δ' αὖ
τῶν

6. Εὐρυθέα] De hoc idem Thucyd. lib. 1 pag 5. & Georg. Acac. Enenc-
kel, L. Baro Hoheneccius in Thucyd. *Eurytheus Mycenarum rex, Herculem,*
quandā vixit, laboribus fatigavit, ac ne morte quidem ejus quiescens, liberos ipsius
delevit insituit. Qui cum ad Athenienses confugissent, eorum auxilio Eurytheum in
Attica pello fuderunt, in quo ipse ab Hyllo Herculis filio, ut Diod. scribit, seu, ut
Pausan. Iolao est interfecit.

8. Διόνυσον τε καὶ Ἡρακλεῖ] Mss. omnes Διόνυσον τε καὶ Ἡρακλέους, quod verissi-
mum. Gronov.

μὴν τι προσῆκαν Μακεδόσι] Cum ergo peregrinos divinis honoribus colant,
quanto magis regem suum &

τὸν σφῶν βασιλείᾳ δικαιοτέρον θεί-
ως τιμαῖς κοσμοῦντας· καὶ γὰρ
οὐδὲ ἐκεῖνο εἶναι ἀμφίλογον, ὅτι
ἀπειλόοντα γὰρ ἐξ ἀνθρώπων, ὡς θεὸν
τιμῶσιν· πόσῃ δὴ δικαιοτέρον
ζῶντα γεραίρειν ἢ περ τελευτήσαν-
τα, ἐς οὐδὲν ὄφελος τῇ τιμῇ.

XI. Λαχθέντων δὲ τούτων τε 1
καὶ τοιούτων λόγων πρὸς Ἀναξ-
άρχου, τοὺς μὲν μετεσχηκότας
τῆς βουλῆς ἐπαινῶν τὸν λόγον,
καὶ δὴ ἐθέλειν ἀρχεσθαι τῆς προσ-
κλήσεως· τοὺς Μακεδόνας δὲ τοὺς
πυλῶν μαχομένους τῇ λόγῳ,
συνῆχεν. Καλλισθένην δὲ ὑπο- 2
λαβόντα, Ἀλέξανδρον μὲν, εἰ-
πὼν, ὅ Ἀναξαρχε, οὐδεμίας ἀν-
άξιος ἀποφάνεσθαι τιμῆς, ὅσαι ξύμ-
μετροι ἀνθρώπων· ἀλλὰ διακρίσθαι 3
γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ὅσαι τε ἀνθρώ-
πων τιμαί, καὶ ὅσαι θεῖαι, πολ-
λοῖς μὲν καὶ ἄλλοις, καθάπερ ναῦν
τὴν οἰκοδομῆται, καὶ ἀγαλμάτων
ἀναστάσει· ὅτι καὶ τεμένη τοῖς θεοῖς
ἐξαιρεῖται, καὶ θύεται ἐκείνοις, καὶ
στῖνεται· καὶ ὕμνοι μὲν ἐς τοὺς
θεοὺς ποιοῦνται, ἑπαινοὶ δὲ ἐς ἀν-
θρώπους· ἀτὰρ οὐχ ἥκιστα τῇ τῆς
προσκλήσεως νόμῳ. Τοὺς μὲν γὰρ 4
ἀνθρώπους φιλεῖσθαι πρὸς τῶν ἀσ-

rum regem divinis honoribus
prosequi. Neque enim dubi-
um esse, quin postquam è vi-
vis excessisset, ut deum cul-
turi essent. multo igitur satius
esse, vivo illi divinos honores
deferre quam mortuo, quum
nulla ad eum cultus utilitas
esset perventura.

XI. Hæc atque alia in hanc
sententiam quum ab Anaxar-
cho dicta essent, eos qui par-
ticipes consilii initi erant, ea
laudasse, & initium adorandi
facere velle dixisse: plerosque
vero Macedones, qui Anaxar-
chi orationem improbarent,
tacuisse: Callisthenem autem
abrupto silentio in hanc sen-
tentiam dixisse; *Equidem,*
Anaxarche (a), Alexandrum
nullo plane honore, qui quidem
hominibus conveniat, indignum
esse censeo. Cæterum statuta
sunt inter homines divini & hu-
mani honoris discrimina, cum
multis aliis rebus, tum templo-
rum exædificatione, & statua-
rum erectione. diis enim delubra
consecramus, iisque sacra faci-
mus & libamus. rursus hymni
deorum sunt, laudes hominum,
sed non cum adoratione conjun-
ctæ. Hominibus siquidem à sa-
lutantibus oscula dantur: deos
verd

(a) CORT. 8, 5, 14.

CAP. XI. I. καὶ δὲ ἐθέλειν] Opt. καὶ δὲ ἐθέλει Gronov.

3. πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις] Huic membro responder istud ἀτὰρ ἔχουσιν, cum
multis aliis rebus, tum vero maximis. Itaque Gronovius hæc omnia sic vertit: Sed
statuta esse inter homines discrimina, quæ ad divinos, & quæ ad humanos honores
pertinent, multis quidem aliis rebus, voluti ad templorum exædificationem & statuarum erectio-
nem; quod & templa diis eximantur iisque sacrificatur & libatur; sed & hymni deo-
rum sunt, laudes hominum: tum etiam, quod in his non est minimum ritum adorandi,

verò edito loco positos, ne contingi quidem fas est, ideoque adoratione coluntur. Tripudia etiam saltationesque diis fiunt, & pœanes cantantur. Neque vero mirum id est, quum ex diis alii aliis honores tribuantur. & quidem heroibus alii, etiam ipsi à divinis honoribus diverſi. Non est igitur consentaneum hæc omnia inter se confundere, neque homines nimis honoribus supra humanum modum extollere, & deos ad statum ab illorum dignitate alienum redigere, ut nimirum eodem quo homines cultu colantur. Neque enim pateretur Alexander privatum aliquem, regios honores electione suffragiisque illegitimis, usurpare. Multo itaque justius deos indignaturos, si quis mortalium divinos honores sibi arroget, aut ab aliis delatos sustineat. Atque Alexandrum quidem infinitis partibus fortium virorum fortissimum esse atque haberi, inter reges maxime regium, inter imperatores maxime imperio dignum. ΑΙΟ

παζόμενον· τὸ θεῖον δὲ ὅτι ἀνὰ πύλιν
ιδρύμενον, καὶ οὐδὲ ψαῦται αὐτοῦ ἑκά-
μης, ἐπὶ τῇδε ἄρα τῇ προκυλήσει γι-
ραίρεται. Καὶ χοροὶ τοῖς θεοῖς ἄδονται,
καὶ παιᾶνες ἐπὶ τοῖς θεοῖς ᾄδονται.
5 Καὶ οὐδὲν θαυμάζον, ὅπῃ γε καὶ αὐ-
τῶν τῶν θεῶν ἄλλοις ἄλλαι τιμαὶ
πρόκεινται, καὶ ναὶ μάλιστα ἡρώσιν
ἄλλαι, καὶ αὗται ἀποκεκριμέναι τοῦ
6 θεοῦ. Οὐκ οὖν ἐπεὶ ξύμπαντα ταῦτα
τάραττοντας, τοὺς μὲν ἀνθρώπους ἐς
σχῆμα ὑπέρογκον καθίσταναι τῶν τι-
μῶν ταῖς ὑπερβολαῖς, τοὺς θεοὺς δὲ
τόγε ἐπὶ σφισιν, ἐς τὰ πεινότητι οὐ
πρέπουσαν καταβάλλειν, τὰ ἴσα ἀν-
7θρώποις τιμᾶντας. Οὐκ οὖν οὐδὲ Ἀ-
λέξανδρον ἀνασχέσθαι ἂν, εἰ τῶν ἰδίων
τις εἰσποιούτο ταῖς βασιλικαῖς
τιμαῖς χειροτονία ἢ ψάφῃ οὐ δυνάμει.
8 Πολὺ ἂν οὖν δικαιότερον τοὺς θεοὺς
δυσχεραίνειν, ὅτοι ἄνθρωποι ἐς τὰς
θείας τιμὰς σφᾶς εἰσποιούσιν, ἢ πρὸς
9 ἄλλων εἰσποιούμενοι ἀνέχονται. Ἀ-
λέξανδρον δὲ πόρρω τοῦ ἱκανοῦ ἀνδρὸς
ἀγαθὸν τὸν ἄριστον εἶναι τε καὶ δοκεῖν,
καὶ βασιλεῖαν τὸν βασιλικώτατον,
καὶ κρατηγῶν τὸν ἀξιοκρατηγώτατον.
Καί σε, εἴπερ τινὰ ἄλλον, ὢ Ἀνα-
ξάρχῃ,

4. τὸ θεῖον δὲ ὅτι ἀνὰ πύλιν] Nunc non autem, quoniam in edito positum est, & ne quidem contingere id datur, propterea sane adoratione colitur. Gronov.

5. καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν] etiam ex ipsis diis.

καὶ ναὶ μάλιστα] in omnibus scriptis, tam Perusino quam Florentinis (& postea quoque notavit ex V. C. Vulcanius) perspicue satis legitur καὶ ναὶ μὲν μὲν ἡρώσιν. Gronov.

6. ταράττοντας] Mss. ἀνατάραττοντας. Idem.

τόγε ἐπὶ σφισιν] quoniam quidem in ipsis est, nempe hominibus.

τὰ ἴσα ἀνθρώποις τιμᾶντας] si aequaliter hominibus colant. Qui deos non maiori quam homines honore afficit, is ipsa hac cultus æqualitate & vilitate, quoniam in se est, imminuit ipsorum maiestatem.

9. ἀξιοκρατηγώτατον] Opt. ἀξιοκρατηγώτατον. Gronov.

ἔαρε, εἰσηγητὴν τε τούτων τῶν λόγων ἔχρην γίνεσθαι, καὶ κωλυτὴν τῶν ἐναντίων ἐπὶ σοφίᾳ τε καὶ παιδείᾳ Ἀλεξάνδρῳ ξυνόντα οὐκ ἄρχειν σε τοῦδε τοῦ λόγου I I πρέπον ἦν, ἀλλὰ μεμνήσθαι γὰρ οὐ Καμβύσῃ οὐδὲ Πέρξῃ ξυνόντα ἢ συμβουλευόντα, ἀλλὰ Φιλίππου μὲν πατρί, Ἡρακλείδῃ δὲ ἀπὸ γένους, καὶ Αἰακίδῃ, ὅπου οἱ πρόγονοι ἐξ Ἀργεὺς εἰς Μακεδονίαν ἦλθον, οὐδὲ βίῃ, ἀλλὰ νόμῳ Μακεδόνων ἄρχοντες διτέλειαν. Οὐκ I 2 οὐδὲ αὐτὰ τῷ Ἡρακλεῖ ζῶντι ἐπὶ θεῶν τιμῇ παρ' Ἑλλήνων ἐγνώστο, ἀλλ' οὐδὲ τελευτήσαντι πρόσθεν, ἢ πρὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἐπισποτισθῆναι, ὡς θεῶν τιμῇ Ἡρακλῆα. Εἰ δ' ὅτι ἐν τῇ I 3 βαρβαρῇ γῇ ὀλίγοι γίνονται, βαρβαρικὰ χρὴ ἔχειν τὰ Φρονήματα, καὶ ἐγὼ τῆς Ἑλλάδος μεμνήσθαι σε ἔξω, ὃ Ἀλέξανδρε, ὃς ἔπειτα ὁ πᾶς κόσμος σοι ἐγίνετο, προσθέσαι τὴν Ἀσίαν τῇ Ἑλλάδι. Καὶ οὔτ' ἐθυμώθητι ἐκείσε ἐπαγγελ- I 4 θῶν, ἀρὰ γε καὶ τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐλευθερωτάτους προσαναγκάσεις ἐς τὴν προσκύνησιν, ἢ Ἕλληνας μὲν ἀφέξῃ, Μακεδόσι δὲ προσ- I 5 ῥήσεις τῇδε τὴν ἀτιμίαν ἢ διακ-

te quidem, *Anaxarche*, si quem alium, oportebat hujusmodi sermonibus *Alexandrum* instruere, atque à contrariis detertere, cujus ille quotidianā consuetudine propter sapientiam & eruditionem utitur. Neque te conveniebat hujus sermonis autorem esse: at potius meminisse, te non id *Cambysi* aut *Xerxi* consulere, sed *Philippi* filio, qui ab *Hercule* atque *Æaco* genus ducat, cujus majores ex *Argis* in *Macedoniam* venerunt, neque vi sed *Macedonum* moribus atque institutis imperium tenuerunt. Sed ne *Herculi* quidem, quum adhuc in vivis esset, divini honores à *Græcis* delati sunt, imo ne mortuo quidem, donec *Delphico* oraculo ut pro deo coleretur jussum fuit. Si vero, quod in barbarā regione pauci sint, barbaricos sensus induere oportet, ego te, *Alexander*, ut *Græciæ* memineris oro, cujus gratiā hac omnis expeditio à te suscepta est, ut *Asiam* *Græciæ* adjicias. Nunc vero cogita, an quum in *Græciam* redieris, *Græcos* liberrimos populos ad tui adorationem sis compulsurus, aut an, *Græcis* exemptis, *Macedonas* tantum hoc dedecore sis oneraturus: aut an tibi diversi plane

10. εἰσηγητὴν τι] ὅς τις αὐτοτερεῖς hujusmodi sermonum oportebat esse, sive hujusmodi sermones se inferre oportebat, ut Cicerō loquitur offic. lib. 1. cap. 40. Nec fortasse *Vulcanius* male. Verbum εἰσηγητὴς pro αὐτῷ & suaseri existat apud *Platarch.* paedag. cap. 14, 34. & cap. 15, 2.

12. ἐπισποτισθῆναι] Opt. Διοπισθῆναι. *Græcorum*.

13. Εἰ δ' ὅτι ἐν τῇ] Si propterea nobis *Macedonibus* barbarorum mores imitandos existimas, quod, cum in eorum regione simus, nos tanquam paucis philibus concedere oporteat.

plane honores sint decernendi, Græcis quidem & Macedonibus humanos honores Græcorum more tibi deferentibus: barbaris autem solis barbarice te colentibus? Si vero de Cyro Cambysis filio dicitur, primum omnium mortalium Cyrum ab hominibus adoratione cultum fuisse, atque ab hoc summisionem hanc Persis & Medis permansisse, cogitare te oportet Scythas populum inopem, liberum tamen, Cyri insolentiam compescuisse: Darium rursus alii Scythæ ad modestiam redegerunt, Xerxem Athenienses & Lacedæmonii, Artaxerxem Clearchus & Xenophon, cum decem tantum hominum millibus; Darium etiam hunc Alexander, quum nulla illi adoratio decreta esset.

XII. Hæc aliaque ejusmodi quum dixisset Callisthenes, Alexandrum quidem molestissime tulisse, Macedo-

κριμένα ἔσαι σοι αὐτῷ τὰ τῶν τιμῶν ἐς ἅπαν, ὡς πρὸς Ἕλληνας μὲν καὶ Μακεδόνων ἀνθρωπίνως τε καὶ Ἑλληνικῶς τιμαῖσθαι· πρὸς δὲ τῶν βαρβάρων μόνων βαρβαρικῶς.

16. Εἰ δὲ ὑπὲρ Κύρου τοῦ Καμβύτου λέγεται, τὸν πρῶτον προσηκυνθῆναι ἀνθρώπων Κύρου, καὶ ἐπὶ τῇδε ἐμμένειν Πέρταις τε καὶ Μήδοις τῇδε τὴν ταπεινότητα, χρὴ ἐνθυμῆσθαι, ὅτι τὸν Κύρον ἐκεῖνον Σκύθαι ἐσωφρόνισαν, πένητες ἄνδρες καὶ αὐτόνομοι, καὶ Δαρεῖον ἄλλοι αὐτὸ Σκίθαι, καὶ Ἑέρξην Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ Ἀρταξέρξην Κλέαρχος καὶ Ἐενοφίδης, καὶ οἱ ξὺν τούτοις μύριοι, καὶ Δαρεῖον τοῦτον Ἀλέξανδρος, μὴ προσκινούμενος.

XII. Ταῦτα δὴ καὶ τοιαῦτα εἰπόντα Καλλισθένην, αἰεῖσθαι μὲν μεγάλως τι Ἀλέξανδρον, Μακεδόσι

15. τὰ τῶν τιμῶν ἐς ἅπαν] Fit quidem etiam infra mentio δόξης τῆς ἐς ἅπαν 7, 27, 5. sed cum hic non sit scriptum τῶν ἐς ἅπαν, articulo repetito: rectius ipsique loci sententia convenientius ἐς ἅπαν refertur διακριμὴν ἔχει, vertiturque prorsus, plane, in totum, in universum, omnino. Ita differt. Epist. lib. 1. c. 4. lin. 11. τὴν ὁρεξίν ἄρχειν ἐξ αὐτῷ ἐς ἅπαν, appetitionem ex seipso susceptam habet omnino. Plura loca vide ad Ind. 36, 5.

16. τὸν πρῶτον προσηκυνθῆναι] Quo primum tempore hoc factum sit, narrat Xenophon Cyropæd. lib. 8. p. 170. l. 11. πρῶτον δὲ Περσῶν ἰδὼς Κύρον προσκίνας. Ante id quidem temporis Persarum nemo Cyrum adoraverat.

Σκύθαι ἐσωφρόνισαν] Ita auctores prodiderunt, Diod. Siculus l. 2. c. 44. Justinus l. 1. c. 8. alique, Cyrum a Tamysi, Scytharum regina victum trucidatumque; sed Xenophon cum placida morte in lecto acquiescere facit Cyropæd. lib. 8. p. 188 l. 3.

Δαρεῖον ἄλλοι αὐτὸ Σκίθαι] Justin. 2, 5, 10. Darius armatis septingentis millibus hominum Scythiam ingressus, non facientibus hostibus pugna potestatem, metuens, ne interrupto ponte Isthmi, reditus sibi intercluderetur, amissis octoginta millibus hominum trepidus refugit.

Ἑέρξην] Hujus copiarum, quas cum Mardonio in Græcia reliquerat, occisione occisæ sunt a Græcis in memorabili illo ad Platæas prælio, de quo Herodotus lib. 9. Diodorus 11, 31. Justin. 2, 14. plurimique alii.

Ἀρταξέρξην] Hac de re copiosissime Xenophon libris de expeditione Cyri.

δοῖσι δὲ ἀδελφὰ εἰπεῖν· καὶ τοῦτο
 γινώσκοντα Ἀλέξανδρον, πέμψαντα
 καλεῖσθαι Μακεδόνας, μεμνησθαι
 εἶτι τῆς προσκυνήσεως. Ἀλλὰ σι- 2
 γῆς γὰρ γενομένης ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις, ἀναστάντας Περσῶν τοὺς πρεσ-
 βυτάτους, ἐφεξῆς προσκυνεῖν.
 Λεονάκτου δὲ ἑνα τῶν ἐταίρων, ἐ- 3
 πιδή τις ἐδόκει τῶν Περσῶν αὐτῷ
 οὐκ ἐν κόσμῳ προσκυνῆσαι, τὸν δὲ
 ἐπιγελῶσαι τοῦ σχήματος τοῦ
 Πέρσου, ὡς ταπεινοῦ· καὶ τούτου
 χαλεπήσαντα τότε Ἀλέξανδρον,
 ξυκαλλαγῆναι αὐτῷ. Ἀναγέ- 4
 γραπται δὲ δὴ καὶ τοῖόςδε λόγος·
 προΐεντι Φιάλην χρυσὴν ἐν κύκλῳ
 Ἀλέξανδρον πρώτοις μὲν τούτοις,
 πρὸς αὐτίκας ξυνέκειτο αὐτῷ τὰ
 τῆς προσκυνήσεως· τὸν δὲ πρῶτον
 ἐπιόντα τὴν Φιάλην, προσκυνῆ-
 σά τε ἀναστάντα, καὶ φιληθῆναι
 πρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς διὰ
 πάντων χωρῆσαι· ὥς δὲ ἐς Καλλι- 5
 σθένην ἦκεν ἡ πρόποσις, ἀναστῆναι
 μὲν Καλλισθένην καὶ ἐκπιεῖν τὴν
 Φιάλην· καὶ προσελθόντα ἐθέλειν
 φιλεῖν, οὐ προσκυνῆσαντα. Τὸν 6
 δὲ τυχεῖν μὲν τότε διαλεγόμενον
 Ἡφαιστίωνι· οὐκ οὖν προσέχειν τὸν
 αὐτὸν, εἰ καὶ τὰ τῆς προσκυνήσεως ἐ-
 πιτελεῖ αὐτῷ Καλλισθένης ἐγένετο.
 Ἀλλὰ Δημήτριον γὰρ τὸν Πυθώ- 7

nibus vero gratissima accidis-
 se: quo cognito, Alexandrum
 misisse qui Macedonas ambi-
 rent, uti adorationis memo-
 res essent, silentioque ad hunc
 sermonem facto, qui inter Per-
 sas ætate dignitateque præ-
 stabant confurrexisse, eum-
 que ordine adorasse. Leon-
 natum vero, unum ex ami-
 cis, quum ex Persis quendam
 indecore adorantem conspe-
 xisset, gestum illius Persæ,
 ut nimis abjectum, irrississe.
 Alexandrum vero tunc indi-
 gnatum postea conciliatum
 fuisse. Sunt qui scribant, A-
 lexandrum phialam auream in
 coronâ propinasse, iis quidem
 primum quibuscum de se ad-
 orando convenisset: eumque
 qui primus ebibisset, confur-
 rexisse atque adorasse, deinde
 osculo ab eo exceptum esse.
 idque ordine deinceps à reli-
 quis factitatum. Quumque
 propinandi ordo ad Callisthe-
 nem venisset, confurrexisse
 quidem, & phialam ebibisse,
 propiusque accedentem oscu-
 lari voluisse, adoratione præ-
 termisâ. At tum forte Alex-
 andrum sermonem cum He-
 phæstione habuisse, eamque
 ob rem non animadvertisse,
 an integram adorationem de-
 ferret. Demetrium vero Py-
 tho-

CAP. XII. 1. ἀδελφὰ εἰπεῖν] Opt. pro ἀδελφὰ habet πρὸς θυμῷ. Gronov.
 καλεῖσθαι] in optimo illo libro sine macula scriptum est καλεῖσθαι. Vide Gronov.
 Prohibuisse, uterius memnisse adorationis. Idem ergo ait Arrianus, quod
 Capius 8, 5, 21, misisse Alexandrum, ut sermo ille de adoratione finiretur.
 3. ἐπιγελῶσαι τῷ σχήματι ὡς ταπεινῷ] Mss. omnes ταπεινόν. Sed & opt. ἐπι-
 γελῶσαι τῷ σχήματι ὡς ταπεινόν. Idem quoque deinceps τῷ σχήματι ὡς ταπεινόν. Gronov.

thoactis filium, unum ex amicis, quum Callisthenes Alexandrum osculaturus accederet, dixisse, illum eo non adorato accedere. atque ita Alexandrum ejus osculum non admisisse; tum Callisthenem dixisse, se osculi jacturâ factâ discedere. Ego vero nihil aut eorum quæ ad ignominiam Alexandri illico pertinent, aut Callisthenis asperitatem morum laudaverim: sufficere autem existimaverim modestiam præ se ferre, eumque qui regi inservire velit, ejus negotia, quoad fieri potest, promovere. Non igitur immerito odiosum fuisse Alexandro Callisthenem censeo, ob intempestivam ejus loquendi libertatem, & ineptam arrogantiam. Quam quidem ob causam crediderim facile fidem habitam fuisse delatoribus, qui Callisthenem insidiarum, quæ Alexandro per pueros structæ erant, conscium fuisse accusarant; aliisque, qui illos ab eo incitados dicebant. Insidiæ vero hujuscemodi fuerunt.

XIII. Erat jam ante à Philip-
po institutum (a), uti Mace-

(a) Curt. 8. 6, 2.

8. τὸν ἐν τῷ παραινύειν] presentem ignominiam, qua regem eorum, in convivio, inspectantibus omnibus afficiebant, non tempus saltem admonendi ejus aut reprehendendi opportunum expectantes. Hinc mox 9. Callisthenis ἀκαρπία vituperatur. Et Curtius 4. 7, 31, ait, immortalitatem adflectentem concupiscens, quam aut ipse expediebat, aut regi, averfati sunt. Conferri meretur exemplum Saulis, qui cum se peccasse agnosceret, tamen a Samuele honorari volebat coram Senioribus populi. 1 Sam. XV. 30.

τὸ καθ' αὐτόν] pro se quæque.

10. ὅτι καὶ ἐπὶ αὐτῷ] quod etiam incitavit. Plus enim est ad facinus instigare, quam ejus tantum participem esse.

αὐτὸς] In Mss. & editione Basilicensi legitur αὐτὸς. Gronov.

νακτος, ἓνα τῶν ἐταίρων, ὡς προσ-
ῆκει αὐτῷ ὁ Καλλισθένης Φιλίπ-
πων, φάναι, ὅτι οὐ προσκυνητὰς
πρότεισι; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον οὐ
παρατρεῖν Φιλήται αὐτόν· τὸν
δὲ Καλλισθένην, Φιλήματι (φά-
ναι) ἑλάττον ἔχων ἅπειμι. Καὶ
τούτων ἐγὼ ὅσα ἐς ὕβριν τὴν Ἀ-
λεξάνδρου τὴν ἐν τῷ παραινύειν,
καὶ ἐς σκαιότητα τὴν Καλλισθέ-
νους φέροντα, οὐδὲν οὐδαμῇ ἐπ-
αινῶ· ἀλλὰ τὸ καθ' αὐτόν γὰρ
κοσμίως τθεῖσθαι ἐξαρκεῖν Φημι,
αὐξάντα (ὡς αὐτοὺς) τὰ βασιλείας
πράγματα, ὅτι τις ξυνέειπε οὕτως
ἀπηξίωσεν. Οὐκοῦν ἀπεικόντις δὲ
ἀπεχθείας γενοῦναι Ἀλεξάνδρῳ
Καλλισθένην τθεῖναι, ἐπὶ τῷ ἀ-
καίρῳ τε παρήσσια, καὶ ὑπερόργον
ἀφελτηρία. Ἐφ' ὅτι τιμωρο-
μαι μὴ χαλεπῶς πεποιθὲναι τοὺς
κατειπόντας Καλλισθένους, ὅτι
μετέσχε τῆς ἐπιβουλῆς τῆς γε-
νομένης Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν παί-
δων· τοὺς δὲ, ὅτι καὶ ἐπὶ αὐ-
τοὺς εἰς τὸ ἐπιβουλεύσαι. Συνέ-
βη δὲ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς ὅδε.

XIII. Ἐκ Φιλίππου ἦν ἡδὴ
καθεστηκός, τῶν ἐν τέλει Μακε-
δόνας

ἄλλοι τοὺς παῖδας, ὅσοι ἐς ἡλι-
 κίαν ἐμειρακίσαντο, καταλέγου-
 σαι ἐς θεραπείαν τοῦ βασιλέως,
 τί τε περὶ τὴν ἄλλην διαίταν τοῦ
 σώματος διακονεῖσθαι βασιλεῖ, καὶ
 καμύμενον φυλάττειν τούτοις ἐπ-
 ιτέρασθαι· καὶ ὅποτε ἐξελαύνει 2
 βασιλεὺς, τοὺς ἵππους παρὰ τῶν
 ἰπποκόμων δεχόμενοι ἐκεῖνοι προσ-
 ἔχον, καὶ ἀνέβαλλον οὗτοι βα-
 σιλέα τὸν Περτικὸν τρόπον, καὶ
 τῆς ἐπὶ θήρᾳ φιλοτιμίας βασιλεῖ
 κοινὸν ἦσαν. Τούτων καὶ Ἑρμό- 3
 λας ἦν, Σωπόλιδος μὲν παῖς,
 φιλοσοφία δὲ ἐδόκει προέχου τὸν
 παῖδα, καὶ Καλλισθένην θεραπεύειν.
 Ἐπὶ τῷδε ὑπὲρ τούτου λόγος πρεσ- 4
 βεύς, ὅτι ἐς θήραν προσφερομένου
 Ἀλέξανδρου σὺς, ἔφθη βαλὼν τὸν
 σὺν δὲ Ἑρμόλαος· καὶ ὁ μὲν σὺς
 πίπτει βλαβείς. Ἀλέξανδρος δὲ 5
 τοῦ καιροῦ ὑστερήσας, ἐχαλέπτει τῇ
 Ἑρμόλῳ, καὶ κελεύει αὐτὸν πρὸς
 ὄργην πληγὰς λαβεῖν, ὁρῶντων
 τῶν ἄλλων παίδων, καὶ τὸν ἵππον
 αὐτοῦ ἀφίστατο. Τούτου τὸν Ἑρ- 6
 μόλας ἀλγύσαντα τῇ ὕβρει. Φρά-
 σαι πρὸς Σίσρατον τὸν Ἀμύντου,
 ἡλικιώτην τε αὐτοῦ καὶ ἐραστὴν ὄν-
 τα, ὅτι οὐ βιωτὸν ἐστὶ μὴ τιμωρη-

donum, qui in summa digni-
 tate constituti essent, filii qu-
 um adolevissent, ad regium
 ministerium deligerentur, &
 cum ad alia quæ ad regii cor-
 poris curam pertinerent præ-
 sto essent, tum eo cubante
 custodias agerent. Hi equos
 quum rex ascensurus esset, ab
 agasonibus acceptos ad re-
 gem adducebant: eum Per-
 sico more in equum impone-
 bant, & venationi studentem
 comitabantur. In his erat
 Hermolaus Sopolidis F. qui
 quidem philosophiæ studio-
 sus esse videbatur, & Cal-
 listhenem observare. Hunc
 Hermolaum, rumor est quum
 Alexandro inter venandum
 aper occurrisset, in eo ferien-
 do Alexandrum prævenisse.
 atque aper quidem ictus pro-
 cidit. Indignatum regem op-
 portunitatem feriendi apri si-
 bi præreptam, adolescentem
 per iram, cæteris pueris spe-
 ctantibus verberari, eique e-
 quum adimi jussisse. Quam
 contumeliam ægre ferentem
 Hermolaum, rem cum So-
 strato Amyntæ filio, æquali
 atque amatore suo communi-
 casse, vitam sibi acerbam te-
 statum, nisi Alexandri inju-
 riam

CAP. XIII. 3. Διαπνύων ἐπὶ τῷδε. Ὑπὲρ τούτου] Ita distinxeram hunc locum,
 nullo aliter habitum, vertebamque, & propterea Callisthenem observare. Hunc
 ποιεῖν εἶ, &c. quum postea agnovi Vulcanium similiter notasse ex V. C. in
 hac verba (V. C. legit Διαπνύων ἐπὶ τῷδε. ὑπὲρ) & versioni adscripsisse, videb-
 ant, neque novissime Callisthenem observare. Gronov.

4. λόγος πρεσβεύς] In uno M. ultimum verbum plane non inveni, in tribus
 autem pro eo erat πρεσβεύς, sed in optimo κατέχει. Idem.

6. ἡλικιώτην ἐστὶ] Mss. Medicei omnes ἡλικιώτην οἱ ἴσιν. Unus ille V. C. notante
 Vulcanio ἐπὶ ἀφίστατο αὐτὸν εἶς. Idem.

riam ulcisceretur; ac Sostratum quidem non difficulter, utpote amatorem, in societatem facinoris pertractum esse. Ab hoc Antipatrum etiam Asclepiodori (a) (qui satrapatum Syriæ gerebat) F. persuasum, & Epimenem Arseæ filium, atque Anticlem Theocriti, unaque Philotam Carfidis Thracis filium. Quum itaque nocturnæ custodiæ vices ad Antipatrum revolutæ essent, eâ nocte statutum fuisse Alexandrum dormientem opprimere. Contigisse vero, ut suâ sponte, quemadmodum nonnulli scribunt, Alexander in lucem usque potaret. At Aristobulus autor est, mulierem quandam Syram numine correptam Alexandrum sequutam. atque hanc quidem initio & Alexandro ejusque amicis risui fuisse. Quum vero in illâ numinis afflacione omnia vera vaticinaretur, non amplius ab Alexandro contentui habitam, sed liberum Syræ ad regem & noctu & interdiu accessum factum fuisse, ac sæpenumero etiam dormienti adfuisse. Hanc tum forte regi è computatione discedenti numine afflatam occurrisse, atque ut reversus totam noctem potando tra-

(a) *Capit. 8, 6, 9 & seqq.*

σαμένω Ἀλέξανδρον τῆς ὕβρεως· καὶ τὸν Σάρατον οὐ χαλεπῶς συμπεῖται μετατρεῖν τοῦ ἔργου, ἅτε ἐρώντα. Ὑπὸ τούτου δὲ ἀναπισθῆναι Ἀντίπατρον τε τὸν Ἀσκληπιოდῶρου τοῦ Συρίας σατραπέυσαντος, καὶ Ἐπιμένην τὸν Ἀρσέου, καὶ Ἀντικλέα τὸν Θεοκρίτου, καὶ Φιλώταν τὸν Κάρσιδος τοῦ Θρακός. Ὡς οὖν περιήκεν ἐς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ξυγκείμενον εἶναι ἀποκτεῖναι Ἀλέξανδρον, κοιμώμενῳ ἐπιπεσόντα· ξυμβῆναι δὲ αἱ μὲν αὐτομάτως λέγουσιν, ἔστε ἡμέραν πίνειν Ἀλέξανδρον. Ἀριστόβουλος δὲ ὧδε ἀνέγραψε Σόραν γυναῖκα ἐφομαρτίῳ Ἀλεξάνδρῳ, κάτοχον ἐκ τοῦ θεοῦ γιγνομένην, καὶ ταύτην τὸ μὲν πρῶτον γέλασθαι εἶναι Ἀλεξάνδρῳ τε καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτῶν· ὡς δὲ τὰ πάντα ἐν τῇ κατ-ορχῇ ἀληθεύουσα ἐφάνητο, οὐκέτι ἀμελεῖσθαι ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' εἶναι γὰρ τῇ Σύρᾳ πρόσοδον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν, καὶ καθεύδοντι πολλὰ κίς ἰσθῆναι. Καὶ δὴ τότε ἀκαλαστομένου ἐκ τοῦ πότου κατεχομένην ἐκ τοῦ θεοῦ ἐντυχῆναι, καὶ δεῖσθαι, ἐπαυελθόντα πίνειν ὅλην τὴν νύκτα· καὶ Ἀλέξανδρον θεῶν τι εἶναι

8. *ἐπιπεσόντα*] Opt. cum alio & V. C. Vulcanii *ἐπιπεσόντας*. Gronov.

10. *ἐπισθῆναι*] *supervenisse, subito adstitisse*, cum minime expectaretur; uti vim hujus verbi explat ant interpretes sacri ad Luc. II. 9. XXIV. 4. Act. IV. 1. &c. interque eos Grotius ad Matth. XXVIII. 2.

11. *καὶ δὴ τότε*] Opt. καὶ δὴ καὶ τότε. Gronov.

ἔναι νομίσαντα, ἐπανελθεῖν τε καὶ
 πίνειν, καὶ οὕτω τοῖς παισὶ διαπε-
 σείν τὸ ἔργον. Τῇ δὲ ὑπεραία Ἐπι- 12
 μένης δ' Ἀρσέου τῶν μετεχόντων τῆς
 ἐπιβουλῆς, φράζει τὴν πράξιν Χα-
 ρικλῆ τῷ Μενάνδρῳ, ἐραστῇ αὐτοῦ
 γεγονότι· Χαρικλῆς δὲ φράζει Εὐ-
 ρύλοχῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ Ἐπιμένους·
 καὶ ὁ Εὐρύλοχος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν σκη-
 νὴν Ἀλεξάνδρου, Πτολεμαίῳ τῷ
 Λάγῳ τῷ σωματοφύλακι καταλέ-
 γει ἅπαν τὸ πρᾶγμα. Ὁ δὲ Ἀ- 13
 λεξάνδρῳ ἔφησε, καὶ Ἀλέξανδρος
 ξυλλαβεῖν κελεύει, ὅν τ' ὀνόματα
 ἔπεν ὁ Εὐρύλοχος· καὶ οὗτοι σρε-
 βλοῦμενοι, σφῶν τε αὐτῶν κατεῖ-
 πον τὴν ἐπιβουλὴν, καὶ τινὰς καὶ
 ἄλλους ἀνέμασαν.

XIV. Ἀριστόβουλος μὲν λέ- 1
 γει, ὅτι καὶ Καλλισθένην ἐπαῖραι
 σφᾶς ἔφασαν ἐς τὸ τόλμημα· καὶ
 Πτολεμαῖος ὡσαύτως λέγει. Οἱ δὲ 2
 πολλοὶ αὐτῇ λέγουσιν, ἀλλὰ
 διὰ μῦθος γὰρ τὸ ἦδη ὄν πρὸς Καλ-
 λισθένην ἐξ Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅτι
 ὁ Ἑρμόλαος ἐς τὰ μέγιστα ἐπιτή-
 δεος ἦν τῷ Καλλισθένει, οὐ χαλε-
 πῶς πιεῖσθαι τὰ χεῖρα ὑπὲρ Καλ-
 λισθένους Ἀλέξανδρον. Ἡδὴ δὲ τι- 3
 ρες καὶ τὰδε ἀνέγραψαν· τὸν Ἑρ-
 μόλαον προσχθέντα ἐς τοὺς Μακε-
 δόνας ὁμολογεῖν τε ἐπιβουλευσάι·
 καὶ γὰρ οὐκ εἶναι ἔτι ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ
 φέρειν τὴν ὕβριν τὴν Ἀλεξάνδρου·

duceret orasse. Alexandrum
 divinos monitus esse suspi-
 catum, ad pocula rediisse,
 & sic puerorum conatus ir-
 ritos fuisse. Postero die Epi-
 menes Arseæ filius, unus ex
 conjuratis, Charicli Menan-
 dri filio amatoris suo rem a-
 perit, Charicles Eurylocho
 Epimenis fratri: Eurylochos
 Alexandri tabernaculum in-
 gressus, Ptolemæo Lagi filio
 corporis custodi totum ne-
 gotium declarat: is Alexan-
 dro id significat, qui statim
 eos quorum nomina detule-
 rat Eurylochos comprehen-
 di jubet. Hi quæstione ad-
 hibitâ, & suum de insidiis
 consilium aperuerunt, & a-
 lios nonnullos nominarunt.

XIV. Aristobulus quidem
 autor est, illos hoc etiam
 dixisse, se à Callisthene ad
 facinus adeundum incitados
 fuisse. quod & Ptolemæus
 affirmat. Sunt vero qui ali-
 ter hac de re scribunt, nimi-
 rum Alexandrum quod odio
 Callisthenis laboraret, &
 quod magna Hermolao cum
 Callisthene familiaritas in-
 tercederet, facile in sinistram
 de Callisthene suspicionem
 à delatoribus adductum.
 Nonnulli etiam tradunt,
 Hermolaum ad Macedonas
 productum (a), insidias abs
 se structas confessum: neque
 enim liberi hominis esse, A-
 lex-

(a) Cap. 8, 7. 1010.

13. ἱστοί] Mff. omnes ἱστορίαι. Gronov.
 CAP. XIV. 3. ἐτι] apud Græcos, aliter.

lexandri contumelias ferre; omniaque ab Alexandro perpetrata recensuisse: nimirum injustam Philotæ necem, & patris ejus Parmenionis atque eorum qui tum temporis interfecti fuerant, multo iniquiorem: Cliti etiam per temulentiam cædem, habitum quoque Medorum assumptum, adorationem consultatam, neque adhuc abolitam. adhæc potationes, & somnolentiam Alexandri: quæ quum diutius ferre non posset, voluisse se reliquosque Macedonas in libertatem vindicare. Tum Hermolaum & cæteros comprehensos, à circumstantibus lapidibus obrutos fuisse. Aristobulus vero, Callisthenem compedibus victum in exercitu circumductum fuisse, ac postea morbo interiisse scribit: Ptolemæus illum tortum ac deinde crucifixum vitam finisse ait. Adeo ne ipsi quidem scriptores, quorum magna est fides, quique tum temporis Alexandro aderant, de rebus manifestis, quæque quo pacto gestæ essent eos nequaquam latebant, inter

πάντα καταλέγοντα, τὴν τε Φιλώτα οὐκ ἔνδικον τελευτήν, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Παρμενίου ἔτι ἐκνομωτέραν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἀποθανόντων, καὶ τὴν Κλείτου ἐν μέθῃ ἀναιρέσιν, καὶ τὴν ἐπὶ τῇ τὴν Μηδικῇ, καὶ τὴν προκλήσει τὴν βουλευθεῖσαν, καὶ οὕτω πεπαισμένην, καὶ πότους τε καὶ ὕπνου τοῦ Ἀλεξάνδρου· ταῦτα οὐ φέροντα ἔτι, ἐλευθεῖται ἐθελῆσαι ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους Μακεδόνας. Τοῦτον μὲν δὴ αὐτόν τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ξυλληφθέντας καταλευσθῆναι πρὸς τῶν παρόντων. Καλλιस्थένην δὲ Ἀριστόβουλος μὲν λέγει δεδεμένον ἐν πέδαις συμπεριμάζεσθαι τῇ στρατιᾷ, ἔπειτα νόσῳ τελευτῆσαι· Πτολεμαῖος δὲ ὁ λέγουσιν ἐβλαβέντα καὶ κρεμασθέντα ἀποθανεῖν. Οὕτως οὐδὲ οἱ περὶ πικρὰ ἐς τὴν ἀφίγησιν, καὶ ξυγγενόμενοι ἐν τῷ τότε Ἀλεξάνδρῳ, ὑπὲρ τῶν γνωρίμων τε καὶ οὐ λαβόντων σφᾶς ὅπως διεπράχθη, ξύμφωνα ἀνέγραψαν. Πολλὰ

5. συμπεριμάζεσθαι τῇ στρατιᾷ] *ductum fuisse cum exercitu*, pro περιμάζεσθαι ξὺν τῇ στρατιᾷ, quocumque iter fecerit exercitus, eodem una ductum fuisse Callisthenem. Hoc sensu συμπεριμάζεσθαι existat apud Xenoph. in Hierone, p. 716. l. 13. οἱ δὲ τύραννοι πάντες πανταχῇ ὡς διὰ πολέμου περιούρται· αὐτοὶ τὴ γὰρ ἀπλοσύμεινοι εἶναι ἀνάγκη εἶναι διάγειν, καὶ ἄλλους ὁπλοφόρους αἰεὶ συμπεριμάζεσθαι. Τῆς αὐτῆς οὖν τοῖς ὅλοις ὅπου ἐκαστὸν περὶ ἡσυχίας ἢ πρὸς τὴν πόλιν ἀφίστανται. Itaque & ipsi necessarium putant, ut armati sint, & armatos semper secum circumducant. Blanckardus (nam Vulcanius longe rectius venerat: *in exercitu ductum fuisse*) præfert Justinum, Diogenem Laërtium & Suidam sententiam, qui Callisthenem cavea inclusum & ad spectaculum circumductum fuisse tradunt. Vide Freinsh. ad Curt. 8, 8, 21. Ideoque Blanckardus versionem Vulcanii mutavit, sed in deterius. Istam enim sententiam perspicuum est Arriani verba non habere *νόσῳ*] morbo pediculari, ut auctor est Diog. Laert.

ἀλλὰ δὲ καὶ ἄλλαι ὑπὲρ τούτων αὐτῶν
ἄλλοι ἄλλως ἀφηγήσαντο· ἀλλ' ἐ-
μοὶ τὰ ἀποχρῶντά ἐστιν ἀναγεγραμ-
μέν· Ταῦτα μὲν δὴ οὐ πολλὰ ὕστε- 8
ρον προχθέντα, ἐγὼ ἐν τοῖςδε τοῖς
ἐμφὶ Κλίτων ξυνηχθεῖσιν Ἀλεξ-
άνδρῳ ἐγράψα, τούτοις μᾶλλον
τι οὐκ αἶμα ὑπολαβὼν ἐς τὴν ἀφηγή-
ται.

XV. Παρ' Ἀλέξανδρον δὲ ἦκε 1
καὶ αὖθις Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώ-
πης πρεσβεία, ξὺν τοῖς πρέσβεσιν,
οἷς αὐτὸς ἐς Σκύθας ἔσειλεν. Ὁ μὲν 2
δὴ τότε βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν, ὅτε
αὐτῷ ὑπ' Ἀλέξανδρου ἐπέμποντο,
πτελευτηκῶς ἐτύγχανεν· ἀδελφὸς
ἑκείνου ἐβασίλευεν. Ἦν δὲ ὁ νοῦς 3
τῆς πρεσβείας, ἐθέλειν ποιεῖν πᾶν
τὸ ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπαγγελλόμε-
νον Σκύθαι· καὶ δῶρα ἔφειρον Ἀλεξ-
άνδρῳ παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν Σκυ-
θῶν, ὅσα μέγιστα νομίζεται ἐν Σκύ-
θαις καὶ τὴν θυγατέρα ὅτι ἐθέλει
Ἀλεξάνδρῳ δοῦναι γυναῖκα, βεβαιό-
τητα οὖν αὐτῇ τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον
φιλίας τε καὶ συμμαχίας. Εἰ δὲ 4
ἀπαξιοῖ τὴν Σκυθῶν βασίλισσαν γῆ-
μαι Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ τῶν γε σα-
τραπῶν τῶν τῆς Σκυθικῆς χώρας,
καὶ ὅσοι ἄλλοι δυνάσται κατὰ τὴν
γῆν τὴν Σκυθίδα, τούτων τὰς παῖ-

se consentiunt. Multa vero
etiam alia alii de hisce rebus
diversaque scripserunt. Sed
de his abunde à me jam di-
ctum est; quæ quidem, quia
haud multo post tempore
acta fuerunt, iis quæ Clito
acciderunt adjeci, quod non
aliena ab hac narratione vi-
derentur.

XV. Post hæc legati de-
nuo ad Alexandrum à Scy-
this Europam incolentibus
venerunt (a), una cum le-
gatis, quos ipse ad Scythas
miserat. Rex enim Scytha-
rum, qui tum temporis re-
gnabat quum hi ab Alexan-
dro mitterentur, mortem
obierat, ejusque frater re-
gnum tenebat. Summa lega-
tionis erat, Scythas quic-
quid Alexander imperaret
facere velle. dona etiam à
Scytharum rege adferebant,
quæ apud Scythas censentur
amplissima. ad hæc se filiam
suam Alexandro uxorem,
ad amicitiam societatemque
confirmandam, dare velle.
At si Scytharum reginam u-
xorem ducere dedignaretur,
principum Scythicæ regio-
nis & eorum, qui apud sese
in dignitate constituti es-
sent,

(a) Curt. 8, 1, 7. &c.

7. ἐμοὶ τὰ ἀποχρῶντά ἐστιν] M. ff. omnes, etiam V. C. Vulcanii, ἐμοὶ ταῦτα ἀπο-
χρῶντα ἐστίν. Etiam Vulcanius interpretationem, sic mutavit de his hæc à me
scripta sufficiant. Gronov.

8. τοῖς ἐμφὶ Κλίτων ξυνηχθεῖσιν] quæ circa Clitum acciderunt Alexandro.
CAP. XV. 1. παρ' Ἀλέξανδρον δὲ] Pro δὲ Vulcanius posuit post hæc; falso. Nam
ante hæc acciderunt, quæ hoc capite narrantur.

4. ἀλλὰ τῶν γε] at falsum. Ita Curt. 3, 8, 2, si id consilium damnaret; at illi dī-
videntes falsum scribas.

sent, filias iis, quos Alexander maxime caros ac fidos haberet, matrimonio copulaturum: se quoque, si juberetur, venturum, ut ab ipso Alexandro coram imperata acciperet. Eodem fere tempore etiam Pharasmanes Chorasmiorum rex ad Alexandrum venerat cum equitibus MD. qui se finitimum Colchorum genti & mulieribus Amazonibus esse dicebat: & si Alexander in Colchos & Amazonas profectus gentes Euxino Ponto illic vicinas subigere in animo haberet, se & ducem itineris fore, omniaque exercitui necessaria suppeditaturum pollicebatur. Alexander primum Scythicis legatis benigne respondet, oratione temporis illi maxime accommodatâ usus; se vero Scythicis nuptiis non egere. Deinde Pharasmane collaudato, ipsoque in amicitiam ac societatem recepto, sibi quidem tum commodum non esse dixit in Pontum proficisci. Artabazo autem Persæ, cui Bactrianorum regionem reliquisque, quibus vicinos satrapatus Alexander com-

δας ἐθέλειν δοῦναι τοῖς πιστοτάτοις τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἤξειν δὲ καὶ αὐτὸς ἔφασκεν, εἰ κελεύοιτο, ὡς παρ' αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀκούσας ὅσα ἐπαγγέλλοι. Ἀφίκετο δὲ ἐν τούτῳ παρ' Ἀλέξανδρον καὶ Φαρασμανῆς ὁ Χωρασμῖαν βασιλεὺς, ξὺν ἰππῶσι χιλίοις καὶ πεντακοσίοις. Ἐφασκε δὲ ὁ Φαρασμανῆς, ὅμορος οἰκῆν τῇ τε Κόλχων γένει καὶ ταῖς γυναῖξιν ταῖς Ἀμαζόντιν. καὶ εἰ ἐθέλει Ἀλέξανδρος, ἐπὶ Κόλχους τε καὶ Ἀμαζόνας ἐλάσας, κατασρέψασθαι τὰ ἐπὶ τὸν πόντον τὸν Εὐξείνον ταύτῃ καθήκοντα γένη, ὁδῶν τε ἡγεμῶν ἔσεσθαι ἐπηγγέλλετο, καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιῇ παρασκευάτειν. Τοῖς τε οὖν παρὰ τῶν Σκυθῶν ἤκουσι Φιλάνθρωπα ἀποκρίνεται Ἀλέξανδρος, καὶ ἐς τὸν τότε καιρὸν ξύμφορα, γάμου δὲ οὐδὲν δεῖσθαι Σκυθικοῦ καὶ Φαρασμανῆος ἐπαινέσας τε, καὶ Φιλίαν καὶ Ξυμμαχίαν πρὸς αὐτὸν ξυνθέμενος, αὐτῷ μὲν τότε οὐκ ἔφη ἐν καιρῷ εἶναι ἐλαύνειν ἐπὶ τὸν πόντον. Ἀρταβάζῳ δὲ τῷ Πέρσῃ, ὅτι τὰ Βακτρίαν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτακτο, καὶ ὅσοι ἄλλοι πρόσχωροι τούτῳ σατράπαι, ξυσήτας Φαρασμανῆος ἀποπέμ-

αίνοντας] Mss. aut αἰῶσαι, aut ἰπαῖσαι, quod est in optimo. Gronov.

6. εἰ ἐθέλει] Opt. ac duo alii εἰ θίλω, nec aliter Augustanus, nisi quod ἰθι-
λοι. Idem.

7. ξύμφορα] Mss. optimus ξύμφορα, γάμου οὐδὲν δεῖσθαι, abjecta adversativa. Idem.

9. ἐπιτέτακτο] Immo ἐπετίτραπτο, ut est in Opt. Idem.

ξυσήτας] commendans, cum commendasset. Totusque locus, uti jam a Gronovio fuit animadvertum, ita interpretandus: Pharasmanem autem Artabazo Persæ, cui Bactrianorum regio ab Alexandro commissæ erat, & ceteris Artabazo vicinis satrapis commendatam remittit in regionem suam. Ita enim est τὰ ἰθι Gronovius ex Mss. & editione Basileensi revocavit, cum antea esset εἰς τὰ ἰθι.

πείπει ἐς τὰ ἥθη αὐτοῦ· αὐτῷ δὲ τὰ ἰομίφε-
 ρα ἔφη ἐν τῷ τότε μέλειν, καὶ
 τούτους κατασφράμιενος, πᾶσαν δὲ
 ἔχειν τὴν Ἀσίαν· ἐχομένης δὲ τῆς
 Ἀσίας, ἐπανιέναι ἐς τὴν Ἑλλάδα·
 ἐκείθεν γὰρ ἐφ' Ἑλλησπόντου τε καὶ
 τῆς Προποντίδος ξυντῆ δυνάμει πά-
 σῃ τῇ τε ναυτικῇ καὶ τῇ πεζικῇ,
 ἐλάσειν εἰς τὸ πόντου· καὶ ἐς τό-
 τε ἡξίου ἀποθέσθαι Φαρασμάνην,
 ὅσα ἐν τῷ παραυτίκα ἐπηγγέλλετο.
 Αὐτὰς δὲ ἐπὶ τὸν Ὠξὺν τε ποταμὸν
 ἦεν αὐτῆς, καὶ ἐς τὴν Σογδιανὴν χώ-
 ραν προχωρεῖν ἐγνώκει, ὅτι πολλοὺς
 τῶν Σογδιανῶν ἐς τὰ ἐρύματα ξυμ-
 πεφυγέναι ἡγγέλλετο, οὐδὲ ἐθέ-
 λων κατακοῦειν τοῦ σατράπου, ὅστις
 αὐταῖς ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέτακτο.
 Παρασρατοπεδεύοντος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ
 τῷ ποταμῷ τῇ Ὠξῇ, οὐ μακρὰν
 τῆς σκηνῆς τῆς αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου
 πηγὴ ὕδατος, καὶ ἄλλη ἐλαίου πη-
 γὴ πλησίον αὐτῆς ἐπέσχε· καὶ Πτο-
 λεμαῖος τῇ Λάγου τῷ συμπατοφύ-
 λακι ἐπιδήσειν ἡγγέλλθη τὸ τέρας,
 Πτολεμαῖος Ἀλεξάνδρῳ ἔφρασεν.
 Ἀλέξανδρος δὲ ἔθυσεν ἐπὶ τῷ Φάσ-
 ματι, ὅσα οἱ μάντις ἐξηγοῦντο.
 Ἀρίστανδρος δὲ, πόνων εἶναι σημεῖον
 τοῦ ἐλαίου τὴν πηγὴν ἔφασκεν· ἄλ-
 λα καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαί-
 πιν.

omiserat, Pharasmanem ad-
 jungens, ad suam gentem
 dimittit. Sibi vero res Indi-
 cas in animo esse dixit; Indis
 enim subactis, universam
 Asiam in sua potestate fore :
 porro Asiâ debellatâ, in Græ-
 ciam reversurum; illinc e-
 nim, per Hellespontum &
 Propontidem, cum omnibus
 copiis tam navalibus quam
 terrestribus, Pontum Euxi-
 num petiturum, utque in id
 tempus Pharasmanes pro-
 missa sua reservaret jussit. Ip-
 se rursus ad Oxum amnem
 contendit : decreverat enim
 in Sogdianos proficisci, quod
 plerosque Sogdianorum in
 arces sese recepisse intellige-
 ret, neque satrapæ, quem iis
 Alexander constituerat, mo-
 rem gerere velle. Quumque
 prope Oxum flumen castra
 posuisset (α), gemini fontes
 non procul ab ipsius Alexan-
 dri tabernaculo, alter aquam
 alter ipsi vicinus oleum fun-
 dens, orti sunt : quod prodi-
 gium ubi Ptolemæo Lagi fi-
 lio nuntiatum fuit, is proti-
 nus Alexandro significavit ;
 qui statim ex vatum præ-
 scripto sacrificium fecit. A-
 ristander fontem oleo ma-
 nantem labores portendere
 respondit, victoriam tamen
 ex labore consecuturam.

(α). Curt. 7, 10, 14. XVI.

10. καὶ τότε] In optimo plane est τότε γὰρ, prout ex V. C. postea notavit
 quoque Vulcanius. Gronov.

ἐπανιέναι ἐς τὴν] in Opt. ἐπανιέναι δι' ἐς. Idem.

11. ἐκείθεν γὰρ] M. A. ἐκείθεν δι' ἐς. Idem.

XVI. In Sogdianos itaque cum parte exercitus progressus, Polysperchonte vero & Attalo & Gorgia atque Meleagro ibi apud Bactrianos relictis, ut regionem illam praesidio tenerent, ne barbari ejus loci novi aliquid molirentur, utque eos qui rebellarent adhuc expugnant; ipse copiis suis in quinque partes divisus, uni quidem parti Hephæstionem praesse jussit (a), alteri Ptolemæum Lagi filium custodem corporis; tertiis Perdiceam imposuit; quarto autem istorum agmini Cœnum & Artabazum praefecit. Ipse quintâ parte secum sumtâ, regionem ingreditur Maracanda versus. reliqui, ut quisque potuit, ingressi, alios qui in arces confugerant vi expugnârunt, alios deditionem voluntarie facientes receperunt. Postquam vero universæ copiae, majore Sogdianæ regionis parte peragrata, ad Maracanda convenerunt, Hephæstionem emittit, qui in Sogdianorum urbes colonias deducat: Cœnum autem & Artabazum in Scythas, quod nuntiatum fuerat Spitamenem ad eos confugisse. Ipse reliquo exercitu Sogdianorum ditionem ingressus, caetera oppida, quæ ab iis qui defe-

XVI. Διαβάς οὖν ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ἐς τὴν Σογδιανῇ, Πολυσπέρχοντα δὲ καὶ Ἀττάλον καὶ Γοργίαν καὶ Μελέαγρον αὐτοῦ ἐν Βάκτροις ὑπολιπόμενος, τοῦτοκς μὲν παρήγγειλε τὴν τε χώραν ἐν φυλακῇ ἔχειν, ὥς μὴ τι νεωτερίσῃσι οἱ ταύτῃ βάρβαροι, καὶ τοὺς ἔτι ἀφεσηκότας αὐτῶν ἐξαίρειν· αὐτὸς δὲ ἐς πάντε μέρη διελὼν τὴν ἅμα οἱ στρατιῶν, τῶν μὲν Ἡφαιστίωνα ἀρξεν ἑτάξει, τῶν δὲ Πτολεμαίου τὸν Λάγου τὸν σωματοφύλακα· τοῖς τρίτοις δὲ Περδίκανον ἐπέταξε· τῆς δὲ τετάρτης τάξεως Κοῦον καὶ Ἀρτάβαζος ἡγοῦντο αὐτῶν· τὴν δὲ πέμπτην μοῖραν ἀναλαβὼν αὐτὸς, ἐπέειπεν τὴν χώραν ὡς ἐπὶ Μαρακάνδα. Καὶ οἱ ἄλλοι, ὡς ἐκάστοις προείχετο, ἐπέμειναν, τοῖς μὲν τινας τῶν ἐς τὰ ὄρυματὰ συμπεφευγόντων βίβ' ἐξαίρωντες, τοὺς δὲ καὶ ὁμολογίᾳ προχωροῦντας σφίσιν ἀναλαμβάνοντες. Ὡς δὲ ξύμπασα αὐτῷ ἡ δύναμις, ἐπελθοῦσα τῶν Σογδιανῶν τῆς χώρας τὴν πολλήν, ἐς Μαρακάνδα ἀφίκετο, Ἡφαιστίωνα μὲν ἐκπέμψας εἰς τὴν Σογδιανῇ πόλιν συνοικίζεν· Κοῦον δὲ καὶ Ἀρτάβαζον ὡς ἐς Σκύθας, ὅτι ἐς Σκύθας καταπεφευγόντες Σασιταμένης αὐτῷ ἐξηγγέλλετο. Αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ ἐπὶ τῆς Σογδιανῆς, ὅσα ἔτι πρὸς τῶν ἀφεσηκότων κατεῖχετο, ταῦτα οὐ χαλεπῶς ἐξήρει. Ἐν τούτοις δὲ Ἄλεξ-

(a) Cap. 8, 1, 1. & seqq.

CAP. XVI 1. τὸς ἔτι ἀφεσηκότας] Mf. opt. τὸς ἔτι ἀφ' ἑ. Γενου. 5. κατεῖχετο] συνεβάντων.

Ἀλεξάνδρου ὄντος, Σπιταμένης τε καὶ σὺν αὐτῷ τῶν Σογδιανῶν τινες Φυγάδων, ἐς τὴν Σκυθῶν τῶν Μασσαγетῶν καλούμενων τὴν χώραν ξυμπεφυγότες, ξυναγαγόντες τῶν Μασσαγетῶν ἰππέας ἑξακοσίους, ἀφίκοντο πρὸς τι Φρούριον τῶν κατὰ τὴν Βακτριανὴν καὶ τῷ τε Φρουράρχῃ οὐδὲν πολέμιον προσδεχομένῳ ἐπιπεσόντες, καὶ τοῖς ξὺν τούτῳ τὴν φυλακὴν ἔχουσιν, τοὺς μὲν εὐρατιώτας διέφθειραν, τὸν Φρουράρχον δὲ ἰλάντες εἰς φυλακὴν εἶχον· θάρσυναντες δὲ ἐπὶ τοῦ Φρουρίου τῇ καταλήψει, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον Ζαριάσπῳις πελάσαντες, τῇ μὲν πόλει προσβαλεῖν ἀπέγνωσαν· λείαν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι, ἤλαυνον. Ἦσαν δὲ ἐν τοῖς Ζαριάσπῳις, νόσῳ ὑπολελειμμένοι, τῶν ἰππέων ἐταίρων οὐ πολλοὶ, καὶ ξὺν τούτοις Πείθων τε ὁ Σασικλέους, ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας τῆς ἐν Ζαριάσπῳις τεταγμένος, καὶ Ἀριστόνικος ὁ κισσαρῆδης. Καὶ οὗτοι αἰσθόμενοι τῶν Σκυθῶν τὴν καταδρομὴν (ἥδη γὰρ ἐκ τῆς νόσου ἀναρρώσθεντες ὅπλα τε ἔφερον, καὶ τῶν ἵππων ἐπέβαινον) ξυναγαγόντες τοὺς τε μισθοφόρους ἰππέας ἐς ὀγδοήκοντα, οἱ ἐπὶ φυ-

cerant occupabantur, parvo negotio expugnat. Dum hæc aguntur ab Alexandro, Spitamenes cum Sogdianorum profugorum manu qui in Scytharum regionem profugerant, collectis Massagetis equitibus sexcentis, ad arcem quandam Bactrianæ profectus, & præfectum præsidii nihil hostile expectantem adortus, militibus qui in præsidio erant interfectis, præfectum in custodia tenuit. Ipsi captâ hac arce, animis elati, paucis post diebus Zariaspis appropinquantes urbem oppugnare non statuerunt, multamque prædam inde abegerunt. Erant in eâ urbe equites nonnulli ex amicis, infirmitatis causâ ibi relictî; & simul cum his Pithon Sosiclis filius, iis qui ex regiâ familiâ Zariaspis erant præfectus, & Aristonicus citharædus. Hi cognitâ incursione Scytharum (jam enim convalescant, armaque ferre & equos conscendere poterant) collectis mercenariis equitibus circiter LXXX, qui præsidio Zariaspis relictî fuerant, & regio-

8. λαίαν δὲ πολλὴν περιβαλλόμενοι] sed præda multa post se abierunt.

9. ἐπὶ τῆς βασιλικῆς θεραπείας] Zariaspa erant Bactrianæ caput. Consentaneum agitur, tam ibi, quam in aliis præcipuis urbibus habuisse Alexandram suam ætem privatam, curatoresque rei dominicæ, ut posteriora sæcula vocaverunt. Idque exemplo regis Persarum: cuius in omni imperio passim erant καθοικισαῖον, sive mansiones regie. Herod. 5, 52. Freinshem. ad Curt. 8, 1, 5. Ex hac familia paulo post nōminantur pueri regii. Sic Polybius Διακτίας nomine appellat corporis custodes, sive prætoriam cohortem lib. 5. cap. 69. p. 575. 19. αἱ τῆς δὲ μετὰ τῆς Διακτίας εἰς τὸν μέγαν τόπον. Ipsa rex cum prætorία sua cohorte secabat mediam locum.

regiorum puerorum nonnullis, in Massagetas feruntur. ac primum quidem, impetu in Scythas nihil tale opinantes facto, omnem prædam illis abripiunt, & eorum qui prædam abigebant non paucos interficiunt. Qui quum in composito agmine, solutisque ordinibus, utpote nemine ipsos ducente, redirent, Spitamenes & Scythæ ex insidiis eos adorti, ex amicis quidem septem, ex mercenariis equitibus LX interimunt. Aristonicus citharædus, qui in eâ pugnâ se non ut citharædum sed strenuum militem gesserat, interfectus est. Pithon saucius vivus in hostium potestatem venit.

XVII. Hæc ut Cratero nuntiata sunt, confestim in Massagetas contendit (a), qui ut illum adventare acceperunt, effusâ fugâ deserta petierunt. Craterus acriter eos insecutus, illos pariter aliosque Massagetarum equites circiter mille non procul à solitudine consequitur. acce ibi inter Macedones & Scythas certamen fit: victoria penes Macedones fuit. Ex Scythis quidem CL. equites cæsi. reliqui facile per solitudinem evaserunt, Ma-

(a) *Comp. 8, 1, 6.*

λακή τῶν Ζαριατῶν ὑπολελειμμένοι ἦσαν, καὶ τῶν παίδων τινὰς τῶν βασιλικῶν, ἐκβοηθοῦσιν ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ προσβολῇ, οὐδὲν ὑποτοπήσασιν τοῖς Σκύθαις ἐπιπεσόντες, τὴν τε λείαν ξύμπασαν ἀφείλαντο αὐτοὺς, καὶ τῶν ἀγόντων τὴν λείαν οὐκ ὀλίγους ἀπέκτειναν. Ἐπαιόντες δὲ αὐτοὶ ἀτάκτως, ἅτε οὐδενὸς ἐξηγουμένου, ἐνεδρευσθέντες πρὸς Σπιταμένους καὶ τῶν Σκυθῶν, τῶν μὲν ἐταίρων ἀποβάλλουσιν ἑπτὰ, τῶν δὲ μισθοφόρων ἰππέων ἐξήκοντα· καὶ Ἀριστονικὸς ὁ κιθαριδὸς αὐτοῦ ἀποθνήσκει, οὐ κατὰ κιθαριδὸν ἀνὴρ ἀγαθὸς γινόμενος. Πείθων τε τραπείας, ζῶν λαμβάνεται πρὸς τῶν Σκυθῶν.

XVII. Καὶ ταῦτα ὡς Κρατερὸς ἐξηγγέλη, σπουδῇ ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας ἤλαυνεν. Οἱ δὲ ὡς ἐπίθοντο πλησίον ἐπελαύνοντα σφίσι Κρατερὸν, ἔφευγον ἀνακράτος ὡς ἐς τὴν ἐρήμην. Καὶ Κρατερὸς ἐχόμενος αὐτῶν, αὐτοῖς τε ἐκείνοις περιπίπτει οὐ πόρρω τῆς ἐρήμου, καὶ ἄλλοις ἰππεῦσι Μασσαγετῶν ὑπὲρ τοὺς χιλίους· καὶ μάχη γίνεται τῶν τε Μακεδόνων καὶ τῶν Σκυθῶν καρτερὰ, καὶ ἐνίκων οἱ Μακεδόνες. τῶν δὲ Σκυθῶν ἀπέθανον μὲν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἰππεῖς. Οἱ δὲ ἄλλοι οὐ

χα-

12. ἀποβάλλουσιν] *insidiis occupati a Spitamene & Scythis, ex amicis quidem amittunt septem.*

13. Πείθων τε] *Rectius Πείθων δ, ut cum editione Basiliensi habent Mss. Est enim longe diversus casus. Gronov.*

CAP. XVII. 2. ὑπὲρ τῶν χιλίων] *ultra mille.*

χαλεπῶς ἐς τὴν ἐρήμην διεσώθησαν, ὅτι ἄπορον ἦν προσστέροι τοῖς Μακε-
 δόσι διαίκεν. Καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξαν- 3
 δρος Ἀρτάβαζον μὲν τῆς σατραπείας
 τῆς Βακτρίας ἀπαλλάττει δεηθέντα
 διὰ γῆρας· Ἀμύνταν δὲ τὸν Νικο-
 λάου σατράπην ἀντ' αὐτοῦ καθίστησι.
 Κῆνον δὲ ἀπολείπει αὐτοῦ, τὴν τε 4
 αὐτοῦ τάξιν καὶ τὴν Μελεάγρου ἔ-
 χοντα, καὶ τῶν ἐταίρων ἵππέων ἐς
 τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἵππακοντι-
 νὰς πάντας, καὶ τῶν Βακτριανῶν
 καὶ Σογδιανῶν ὅσοι ἄλλοι μετὰ Ἀ-
 μύντου ἐτάχθησαν· προτάξας ἄ- 5
 πιστον, ἀκούειν Κόινου, καὶ διαχει-
 μάζειν αὐτοῦ ἐν τῇ Σογδιανῇ, τῆς
 τε χώρας ἕνεκα τῆς Φυλακῆς, καὶ
 ὅτι αἱ Σπιταμένην περιφερόμε-
 νον κατὰ τὸν χειμῶνα ἐνεδρεύσαντας
 ἑλλαβέν· Σπιταμένης δὲ καὶ οἱ 6
 ἀμφ' αὐτὸν, ὡς Φρουραῖς τε πάντα
 κατελυπημένα εἶρην ἐκ τῶν Μακε-
 δόνων, καὶ σφιν ἄπορα πάντα τὰ
 τῆς Φυγῆς ἐγίγνετο, ὡς ἐπὶ Κόινον
 τε καὶ τὴν ξὺν τούτῳ στρατὸν ἐτρέ-
 πυντο, ὡς ταύτῃ μᾶλλον τι ἀξιό-
 μαχοι ἐτόμενοι. Ἀφικόμενοι δὲ ἐς 7
 Γάβας, χωρίον τῆς Σογδιανῆς ὄχυ-
 ρον, ἐν μεθόρῳ τῆς τε Σογδιανῶν γῆς
 καὶ τῆς Μασσαγερτῶν Σαυθῶν οἰκισ-
 μένῳ, ἀναπεύουσιν οὐ χαλεπῶς τῶν
 Σαυθῶν ἵππας ἐς τρισχιλίους συν-
 ἐμβάλλαν σφίσιν ἐς τὴν Σογδια-

cedonibus facultate perfe-
 quendi adempta. Inter hæc
 Alexander, Artabazo à sa-
 trapatu Bactrianorum pro-
 pter senectutem absoluto,
 Amyntam Nicolai filium in
 ejus locum suffecit. Ceno-
 que ibidem relicto cum suis
 ac Meleagri copiis, equiti-
 busque ex amicis cccc, &
 omnibus jaculatoribus eque-
 stribus, tum Bactrianis Sog-
 dianisque quibus Amyntas
 præfuerat, eos omnes Cæno
 parere, & in Sogdianis hy-
 bernare jussit: partim ut
 præsidio regioni essent, par-
 tim ut Spitamenem, si is
 forte per hyemem ea loca
 peragraret, ex insidiis cape-
 rent. Spitamenes vero cum
 suis, ubi agnovit omnia pas-
 sim loca præsidii Macedo-
 num teneri, fugamque sibi
 perdifficilem fore, in Cæ-
 num ejusque copias se con-
 vertit, quod facilius eâ par-
 te conflictus futurus videre-
 tur. quumque Gabas perve-
 nissent, munitum Sogdia-
 norum oppidum, medium
 inter Massagetæ Scythas &
 Sogdianos situm, Scythæ
 equitibus circiter iii m
 facile ut se ipsis conjungant
 atque in Sogdianos una ir-
 rumpant, persuadent. Hi
 Scythæ quum inopes admo-
 dum

3. διαίκεν διὰ γῆρας] propter senectutem id desiderante. Gronov.

4. καὶ τῶν Βακτριανῶν] Ex MSS hæc ita rescribenda sunt καὶ τῶν Βακτριανῶν τε καὶ Σογδιανῶν καὶ ὅσοι ἄλλοι. Idem.

7. ὡς Γάβας] MS. unus γαβὰς ex V. G. Vulcanius Γαβὰς. Sed optimus Βαγὰς. Idem.

dum sint, quippe qui neque urbes habeant, neque certas sedes figant, neque metu perdendi res maxime charas occupentur, non difficulter ad alia atque alia bella inducuntur. Cœnus cognito Spitamenis adventu, obviam cum exercitu profectus, acre cum barbaris prælium committit. Macedones superiores evadunt. Ex barbaris DCCC amplius equites cæsi, à Cœni partibus equites XXV, pedites XII, Sogdiani qui cum Spitamene pugnae superfu-
 I O perfuerant, & Bactrianorum plerique Spitamene in fugâ deserto, ad Cœnum venerunt, seque in illius fidem dediderunt. Massagetæ vero Scythæ re male gesta, Bactrianorum &
 I I Sogdianorum sociorum impedimentis direptis, cum Spitamene in solitudinem confugerunt. Cæterum postquam intellexerunt Alexandrum animo pene-
 I 2 trandi deserta adventare, interfecto Spitamene caput ejus ad Alexandrum mittunt (a), tanquam illum à sese hoc facto averfuri.

XVIII. Inter hæc Cœnus & Craterus Nautaca

(a) Curt. 8, 3, 9.

8. καὶ ἅμα ἔτι] & simul quod neque urbes ipsæ sint, neque certas sedes figant, ut timeant de rebus charissimis. Nihil enim habentibus nihil est quod timeant, ne sibi bello eripiantur.

CAP. XVIII. 1. ἡ Νάυτακα] Regio hæc Nautæ appellari videtur apud Curtium 8, 2, 19.

νήν. Οἱ δὲ Σκύθαι οὗτοι ἀπερία τε πολλὰ ἔχονταί, καὶ ἅμα ὅτι οὔτε πόλεις εἰσὶν αὐτοῖς, οὔτε ἐδραῖαι οἰκοῦσιν, ὥς δειμαίνειν ἐν περὶ τῶν Φιλτάτων, οὐ χαλεποὶ ἀναπεισθῆναι ἐκτὸς ἑς ἄλλον καὶ ἄλλον πόλεμον. Ὡς δὲ Κῶνός τε καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν ἑταίρων προσιόντας τοὺς ξὺν Σπιταμένῃ ἱππέας, ἀπὴντων καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς στρατίας· καὶ γίγνεται αὐτῶν μάχη καρτερὰ, καὶ νικῶσιν οἱ Μακεδόνες, ὥς τε τῶν μὲν βαρβάρων ἱππέων ὑπὲρ τοὺς ὀκτακοσίους πεσέω ἐν τῇ μάχῃ, τῶν δὲ ξὺν Κῶνῃ ἱππεὺς μὲν ἐς εἴκοσι καὶ πέντε, πεζοὺς δὲ δώδεκα. Οἳ τε οὖν Σογδιανοὶ, οἱ ἔτι ὑπολαβόμενοι ξὺν Σπιταμένῃ, καὶ τῶν Βακτρίων πολλοὶ ἀπολείπουσιν ἐν τῇ φυγῇ Σπιταμένην· καὶ ἀφικόμενοι παρὰ Κῶνον, παρέδωκαν σφᾶς αὐτοῖς Κρίνην. Οἳ τε Μασσαγέται οἱ Σκύθαι κακῶς πεπραγότες, τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν συμπαταξαμένων σφᾶσι Βακτρίων τε καὶ Σογδιανῶν δούρασαν· αὐτοὶ δὲ ξὺν Σπιταμένῃ ἐς τὴν ἔρημον ἔφευγον. Ὡς δὲ ἐξηγγέλλετο αὐτοῖς Ἀλέξανδρος ἐν ὁρμῇ ἐν ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐλαύνειν, ἀποτερόντες τοῦ Σπιταμένου τὴν κεφαλὴν παρὰ Ἀλέξανδρον πέμπουσιν, ὥς ἀποστέψαντες ἀπὸ σφῶν αὐτὸν τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

XVIII. Καὶ ἐν ταύτῃ Κῶνός τε ἐς Νάυτακα παρ' Ἀλέξανδρον ἐπαν-
 ἔ-
 ἔ-

ἔρχεται, καὶ οἱ ἀμφὶ Κρατερὸν τε καὶ Φραταφέρνην τῶν τῶν Παρθυσίων σατράπην, καὶ Στασίνορα Ἀρείων, στραγγμένον σφίσι πάντων ὅσα ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο. Ἀλέξανδρος 2 δὲ περὶ Ναύτακα ἀναπαύων τὴν στρατιάν, ὅτι περὶ ἀκμαῖαν τοῦ χειμῶνος, Φραταφέρνην μὲν ἀποσέλλει εἰς Μάρδους καὶ Τοπαίρους, Φραδάτην ἐπανέχοντα τὸν σατράπην, ὅτι πολλάκις ἦν μετέπειπτος ἐξ Ἀλεξάνδρου γιγνόμενος, οὐχ ὑπῆκουε καλοῦντι. Στασίνορα δὲ εἰς Δράγγας σατράπην 3 ἐπέμπει, εἰς Μήδους δὲ Ἀτροπάτην ἐπὶ σατραπείᾳ καὶ τούτου ἐπὶ Μήδων, ὅτι Ἐξοδάτης ἐθελοκακῆν αὐτῷ ἰφάνετο. Σταμένην δὲ ἐπὶ Βαβυλώ- 4 νος ἐβάλλει, ὅτι Μαζαῖος ὁ Βαβυλωνίης ὑπαρχος τετελευτηκέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο. Σόπολιν δὲ καὶ Ἐπό- 5 πλλον καὶ Μενόιδαν εἰς Μακεδονίαν ἐπέμπει, τὴν στρατιάν τὴν ἐκ Μακεδονίας ἀναβάντας. Ἀλλὰ δὲ τῷ 6 ἦν ὑποφαίνοντι, προύχοντι ὡς ἐπὶ τὴν ἐν τῇ Σογδιανῇ πέτρᾳ, εἰς ἣν πολλοὺς μὲν τῶν Σογδιανῶν συμπεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο καὶ ἡ Ὀξύρτου

ad Alexandrum. revertentur, & Phrataphernes ac Stasanor, ille Parthorum, hic Areorum satrapa, omnibus iis rebus quas Alexander imperarat confectis. Alexander quiete exercitui ad Nautaca datā (vigeat enim tum bruma) Phrataphernem in Mardos ac Topiros mittit (a), ut Phratadem satrapam, qui sæpius arcessitus ab Alexandro non parebat, adducat. Stasanorem in Drangas præsidem mittit, in Medos Atropatem: atque hunc quidem in Medos, quod Exodatem male sibi velle intellexerat. Stamenem vero Babylonem ire jubet, quod Mazæus Babylonis præses mortem obiisse nuntiaretur. Sopolim vero & Epocillum ac Menocedam in Macedoniam mittit, exercitum inde ducturos. Post hæc imminente vere ad petram in Sogdianis sitam proficiscitur, in quam multos Sogdianorum confu-

(a) Cap. 8, 3, 17. gisse

Στασίνορα Ἀρείων] Mss. plerique, etiam optimus Στασίνορα ὁ Ἀρείων. Gronov.

2. Τοπαίρους] Hi supra 3, 23, 13, Ταπύρων nomine appellantur.

3. καὶ τῶν ἐπὶ Μήδων] Mss. prius omnes τῶν τῶν Μήδων: nempe continetur legendum ἐπὶ σατραπείᾳ καὶ τῶν τῶν Μήδων, ut notavit & Vulcanius ex V. C. Gronov.

Ἐξοδάτης] Optimus clare Ὀξοδάτης. Idem.

αὐτῷ] Pronomen hoc ad consequens verbum referendum, non ad antecedens.

4. Βαβυλωνίης ὑπαρχος] in optimo est Βαβυλωνίος ὑπαρχος. Gronov.

5. Μενόιδαν] optimus cum alio Μενόιδαν, alii duo Μενόιδαν. Idem.

ἀναβάντας] adductos ad Alexandrum.

6. ἐν τῇ Σογδιανῇ πέτρᾳ] Eadem fere omnia narrantur de petra quadam a Capio lib. 7. cap. 11. cuius tamen loca ex παραλλάκι hic apponenda non duxi, propterea quod unam eandemque esse petram satis compertum non habeam, præsertim discrepante historis ordine.

gisse acceperat. atque in his Oxyartis Bactriani uxor & filia sese recepisse dicebantur. Oxyartes enim eas in hunc locum ut inexpugnabilem subduci curarat. nam & ipse ab Alexandro defece-
 rat. Porro eā petra captā, nihil reliquum Sogdianis fore videbatur, quod eos ad defectionem invitaret. Simulac vero ad petram accessit, comperit præruptum undique ejus aditum esse, & barbaros frumentum in diuturnam oblidionem importasse: nivium etiam altitudo difficiliorem Macedonibus accessum faciebat, & aquarum copiam barbaris suppetebat. Alexander nihilominus oppugnandam esse petram statuit. Arrogans etiam ac superbum barbarorum responsum, ad gloriam simul atque iram Alexandrum excitavit. Quum enim eos ad colloquium evocasset, ac si se dederent, facultatem libere in domos suas redeundi eis proposuisset, ipsi barbаре iridentes, ut alatos sibi milites Alexander quæreret, qui petram caperent, jusserunt, quippe qui ab aliis homini-

δὲ γυνὴ τοῦ Βακτρίου, καὶ αἱ παῖδες αἱ Ὀξυάρτου ἐς τὴν πέτρην ταύτην συμπεφευγέναι ἐλέγοντο, Ὀξυάρτου αὐτὰς ὡς ἐς ἀνάκτορον δῖον τὸ χωρίον ἐκείνο ὑπεκθεμένον· ὅτι καὶ αὐτὰς ἀφεισθήσοι ἀπ' Ἀλεξάνδρου.
 7 Ταύτης γὰρ ἐξαιρέσεως, οὐκέτι οὐδὲν ὑπολειφθήσεσθαι ἐδόκει τῶν Σογδιανῶν τοῖς νικητέροις ἐθέλου-
 8 σιν. Ὡς δ' ἐπέλασεν τῇ πέτρῃ, καταλαμβάνει πᾶν τὴν ἀπόταμον ἐς τὴν προσβολὴν, σιτία τε ξυγκομισμένους τοὺς βαρβάρους ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, καὶ χεῖν πολλὰ ἐπιπεσοῦσα τὴν τε πρόσβασιν ἀπερωτέραν ἐποίει τοῖς Μακεδόσι, καὶ ἅμα ἐν ἀφρονίᾳ ὕδατος τοὺς βαρβάρους διήγεν.
 9 Ἀλλὰ καὶ ὡς προσβάλλειν ἐδόκει τῇ χωρίῳ· καὶ γὰρ τι καὶ ὑπέρογκον ὑπὸ τῶν βαρβάρων λεχθὲν, ἐς Φιλοτιμίαν ξὺν ὀργῇ ἰομβεβλήκει Ἀλέξανδρον. Πρακλιθέντος γὰρ ἐς ξύμβασιν, καὶ προτεινομένου σφίσιν, ὅτι σάοις ὑπάρχει ἐπὶ τὰ σφέτερα ἀπαλλαγῆναι, παραδοῦσι τὸ χωρίον· οἱ δὲ σὺν γέλῳ βαρβαρίζοντες, πτηνοὺς ἐκέλευον ζητεῖν σρατιώτας Ἀλέξανδρον, οἱ τινες αὐτῇ ἐξαιρήσουσι τὸ ὄρος, ὡς τῶν γε ἄλλων ἀνδράπων οὐδεμίαν

7. Ταύτης γὰρ] Particula γὰρ causam indicat, cur Alexander hanc petram oppugnandam statuerit.

τῶν Σογδιανῶν τοῖς] Illis Sogdianis, qui res potius vellent.

9. ἰομβεβλήκει] Opt. ἰμβεβλήκει. Gronov.

10. πρακλιθέντος γὰρ ἐς ξύμβασιν] Potest equidem ferri, ut participium censeatur neutro genere. quoniam pronuntiandum a principe aliquid foret ad colloquendum invitandum, & promissum illis, &c. Nihilominus ambabus ulnis amplexor scripturam editionis Basil. quam in tribus quoque MSS. offendi, πρακλιθέντι, vel ut MSS. πρακλιθέντι, nempe ipsi barbari. Idem.

δεμίαν ἔσαν σφίσιν οὕτως. Ἐνθα
 δι' ἐκέρυξεν Ἀλέξανδρος, τῷ μὲν
 πρώτῳ ἀναβάντι, δώδεκα τάλ-
 λαντα εἶναι τὸ γέρας· δευτέρῳ δ'
 ἐπὶ ταύτῃ, τὰ δεύτερα, καὶ τρίτῳ
 τὰ ἐφεξῆς, ὡς τελευταῖον εἶναι
 τῇ τελευταίῃ ἀνελθόντι τριακο-
 σίαις Δαρεικοῦς τὸ γέρας· καὶ
 αὐτὸ τὸ κέρυγμα παρήξυνεν ὅτι
 πολλοὺ καὶ ἄλλους τοὺς Μακε-
 δόνας ἀρμημένους.

XIX. Ἐνταξάμενοι δὲ ὅσοι ἱ
 πετροβατέω ἐν ταῖς πολιορκίαις
 αὐτῷ μεμελετήκεισαν, ἐς τριακο-
 σίαις τὸν ἀριθμὸν, καὶ πασσάλους
 μακρὰς σιδηροῦς, αἷς αἱ σκιναὶ
 κατεκτεπήγνυτο αὐτοῖς, παρα-
 σκευάσαντες, τοῦ καταπηγνύναι
 αὐτοὺς ἐς τὴν χιόνα ὅπου πε-
 τηγνύει Φαλίη, καὶ εἴ που τὴν

ibus nihil sibi metuerent. Tum
 Alexander per præconem edi-
 ci jubet, primo omnium qui in
 petram conscenderet xii ta-
 lenta præmii loco se daturum·
 secundo deinde, ac tertio sua
 etiam ordine præmia: postremo
 qui in petram evasisset ccc Da-
 ricos proponit. quæ quidem
 præmii spes Macedones etiam
 suâ sponte concitados magis
 accendit.

XIX. Collectis itaque ex
 omni numero eorum qui con-
 scendendis rupibus in obsidio-
 nibus assueverant, trecentis,
 præparatis exiguis paxillis fer-
 reis, quibus tabernacula affixa
 erant, ita ut in nivem, ubi illa
 gelu constricta esset, aut iis
 locis quæ nivem non habe-
 bant, defigere possent, vali-
 dos

11. τὰ δώδεκα] i. e. undecim talenta. τρίτῳ τὰ ἐφεξῆς tertio decem talenta.
 τριακοσίαις Δαρικαῖς] i. e. unum talentum. Nam apud Xenophontem de ex-
 ped. Cyri lib. 1. p. 207. l. 7. pro eadem pecuniarum summa modo tria millia Da-
 ricorum, modo decem talenta ponuntur. Unde facile est rationem inire, quot
 Daricis unum constet talentum. Cum enim tria millia Daricorum conficiant
 decem talenta, nimirum decima illorum pars sive trecenti Darici erunt unum ta-
 lentum. Ceterum de hoc nummi genere quidam diximus ad 1 Paralip. XXIX.
 7. in additam. Annot. philol. in N. T. Idem magis perspicue Curtius comme-
 morat 7, 11, 12. *Præmiam erit ei, qui primus occupaverit verticem, talenta x: uno
 minus accipiet, qui proximus ei venerit: eademque ad decem homines servabitur por-
 cio.* In hoc uno dissentit Arrianus, quod duodecim talenta summum præmium
 fuisse scribit, unde intelligendum est etiam duodecim homines fuisse, quibus
 pro portione celeritatis, qua in enitendo usi fuerant, præmium ita tributum sit,
 ut, cum primo duodecim talenta obtigissent, posteriori cuique uno minus sol-
 veretur, ad ultimum vero sive duodecimum unicum perveniret talentum, sive
 trecenti Darici.

CAP. XIX. 1. Ἐνταξάμενοι] Notanda hic significatio vocis mediz, quam vo-
 cant Grammatici. Passiva enim vox notat *ab alio colligi, ab alio in acie consistere*;
 media vero, *sponte sua convenire, sponte in ordines ire, & ad quavis militum munia
 obsequia se cum aliis voluntarie conjungere.* Id quod hoc loco factum est, cum
 non officii militaris necessitate coacti, sed præmii dulcedine allecati hanc ope-
 ram navarent.

ἰσῶ] *ποταμοί.* Tantus fuit ardor animorum, ut eorum, qui conscendendis
 rupibus erant affecti, nemo non se obtulerit in hujus laboris simul & spei so-
 cietatem.

αὐτῷ] in optimo est αὐτῶν. Gronov.

dos funes iis alligant, noctu-
que ad eam rupis partem
quæ maxime prærupta ar-
duaue erat, atque ob id
præsidio non indigere vide-
batur, sese conferunt, &
paxillis partim in terram ni-
ve vacuum, partim in nivem
ipsam, quæ maxime conge-
lata esset, defixis, ipsi se aliâ
atque aliâ viâ in altum ni-
tentes sublevant. Atque ex
his quidem, xxx in ascensu
perierunt, adeo ut ne cor-
pora quidem, ut sepeliri
possent, inventa sint, in al-
tam nimirum nivem demer-
sa. reliqui cum sub lucem in
verticem rupis evasisent,
linteorum quassatione Ma-
cedonum exercitui ascensus
significationem dederunt.
ita enim illis ab Alexandro
imperatum fuerat. Misso i-
taque statim caduceatore,
Alexander procubitoribus
barbaris denuntiari jubet,
ut nullâ interpositâ morâ se-
se dedant, inventos enim es-
se abs se homines alatos, &
ab iis petrae cacumen teneri:
simulque iis milites qui in
vertice rupis stabant osten-
dunt. Barbari inopinato spe-
ctaculo attoniti, plures eos
quam erant & bene armatos
esse rati, sese dedunt. tanto

χώρας ἔρημον χιόνος ὑποφάσκειτο,
καὶ τούτους καλοῦσιν ἐκ λήθου ἰ-
σχυροῦ ἐκδήσαντες, τῆς νυκτὸς προῦ-
χώρου κατὰ τὸ ἀποτομώτατόν τε
τῆς πέτρας, καὶ ταύτῃ ἀφυλακτό-
τατον· καὶ τούτους τοὺς πασκέλους
καταπηγνύντες, τοὺς μὲν εἰς τὴν
γῆν ὅπου διεφαίνετο, τοὺς δὲ καὶ
τῆς χιόνος ἐς τὰ μέγιστα οὐ θρυψθ-
σόμενα, ἀνείλκων σφᾶς αὐτοὺς ἄλ-
λοι ἄλλῃ τῆς πέτρας. Καὶ τούτων
ἐς τριάκοντα μὲν ἐν τῇ ἀναβάσει διε-
φθάρησαν, ὥστε οὐδὲ τὰ σώματα αὐ-
τῶν ἐς τὰ φῶς εὐρέθη, ἐκπεσόντα ἄλ-
λῃ καὶ ἄλλῃ τῆς χιόνος. Οἱ δὲ λοι-
ποὶ ἀναβάντες ὑπὸ τὴν ἑσπέραν, καὶ τὸ
ἄκρον τοῦ ὄρους καταλαβόντες, σπ-
δόνας κατέσειον ὡς ἐπὶ τὸ κρατῶν
τον τῶν Μακεδόνων· οὕτως αὐτοὺς
ἐξ Ἀλεξάνδρου παρηγγελλένον.
Πέμψας δὲ κήρυκα, ἐμβῆσαι ἐκέ-
λευσε τοῖς προφυλάσσουσι τῶν βαρ-
βάρων, μὴ διατρίβειν ἔτι, ἀλλὰ πα-
ραδιδόναι σφᾶς· ἐξουρῆσθαι γὰρ διὰ
τοὺς πτηνοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἔχεισθαι
ὑπ' αὐτῶν τοῦ ὄρους τὰ ἄκρα· καὶ
ἅμα ἐδείκνυν τοὺς ὑπὲρ τῆς καρ-
τῆς κρατιώτας. Οἱ δὲ βάρβαροι ἐκ-
πλαγέντες τῇ παραλόγῃ τῆς ὄψε-
ως, καὶ πλείονάς τε ὑποτοπήσαν-
τες εἶναι τοὺς κατέχοντας τὰ ἄκρα,
καὶ ἀκριβοῦς ὡπλισμένους, ἐνέδοσαν
σφᾶς

2. ἰσχυροῦ] Optimus cum reliquis ἰσχυροῖς. Gronov.

3. τῆς δὲ καὶ τῆς χιόνος] Opt. τῆς δὲ εἰς τῆς χιόνος, & recte: construendum mo-
do sic τῆς χιόνος ὡς θρυψθόμενα ἐς τὰ μέγιστα. Idem.

4. ἐκπεσόντα] Mss. omnes ἐκπεσόντα. Idem.

6. ἐμβῆσαι] Inclamate, ut Liv. 1, 25. exercitus inclamat Curiatilis, ut orem fa-
rans fratri.

ἔχεισθαι ὑπ' αὐτῶν] Optimus ὑπὸ τῶν αὐτῶν. Gronov.

ἑφ' αὐτοῖς· οὕτω πρὸς τὴν ὄ-
ψιν τῶν ἐλίγων ἐκείνων Μακεδό-
νων φοβεροὶ ἐγένοντο. Ἐνθα δὲ 8
ἄλλαν τε πολλῶν γυναῖκες καὶ
παῖδες ἐλάβθησαν, καὶ ἡ γυνὴ
ἡ Ὀξυάρτου, καὶ αἱ παῖδες. Καὶ
γὰρ ἦν Ὀξυάρτου παῖς παρθένος
ἐν ἡμέρᾳ γάμου, Ῥωξάνη ὀνόματι,
ἥ δὲ καλλίστην τῶν Ἀσιανῶν γυ-
ναικῶν λέγουσιν ὀφθῆναι τῇ Ἀ-
λεξάνδρῳ κρατεύσαντες, μετὰ γε
τὴν γυναῖκα Δαρείου· καὶ ταύ- 9
την ἰδὼντα Ἀλέξανδρον, ἐς ἔρω-
τα ἐλθεῖν αὐτῆς· ἐραστὲντα δὲ,
οὐκ ἐβέλτεται ὑβρίσαι καθάπερ
ἄρχμελντον, ἀλλὰ γῆμαι γὰρ
οὐκ ἀπαξίσταται. Καὶ τοῦτο ἐγὼ
Ἀλεξάνδρου τὸ ἔργον ἐπαινῶ
μᾶλλον τι ἢ μέμφομαι. Καίτοι 10
τῆς Δαρείου (ἥ καλλίστη δὲ ἐλέ-
γετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν)
ἡ οὐκ ἦλθεν ἐς ἐπιθυμίαν, ἡ καρ-
τερὸς αὐτὸς αὐτοῦ ἐγένετο, νέος
τε ὢν, καὶ τὰ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῆς
εὐτυχίας, ὅποτε ὑβρίζουσιν οἱ
ἄνθρωποι· ὃ δὲ κατηδέσθη τε καὶ 11
ἐφείτατο, σωφροσύνη τε πολλῇ
ἀσχετόμενος, καὶ δόξης ἅμα ἀ-
γαθῆς οὐκ ἀτόκῃ ἐφίετο.

terrori lis paucorum Macedo-
num aspectus fuit. Multæ ibi
diversorum uxores & liberi
capti: atque in iis Oxyartis u-
xor & filia. Erat porro Oxyar-
tis filia Roxane virgo nubilis
(a), quam omnium Asiatica-
rum mulierum pulcherriamam
visu fuisse, post Darii uxorem,
qui Alexandro militârunt, ju-
dicârunt. quâ visâ, Alexan-
drum ejus amore captum, ni-
hilominus tamen contumeli-
am, utpote captivæ, inferre
noluisse: matrimonio autem
dedignatum non fuisse. Quod
quidem Alexandri factum lau-
de potius quam reprehensione
dignum censuerim. Et Darii
quidem uxoris (quæ formosis-
sima omnium Asiæ mulierum
habita fuit) aut desiderio tactus
non fuit, aut cupiditati suæ
imperavit, quanquam in ipso
ætatis flore, summæque felici-
tatis culmine constitutus: quæ
duo maxime humanos animos
ad contumeliam aliis inferen-
dam provocare solent. Ipse ve-
ro quadam reverentiâ ductus ei
pepercit: magnâ profecto con-
tinentiâ usus, & magno quo-
dam gloriæ studio impulsus.

(a) Cap. 8, 4, 23.

XX.

8. τῇ Ἀλεξάνδρῳ κρατεύσαντες] Optimus ac ceteri Mss. οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατ.
Et sic quoque Vulcanius ex V. C. unde de sua sic auxit, qui cum Alexandro Gronov.
9. καθάπερ] tanquam captivæ. Licet captiva esset, tamen Alexander ea licen-
tia, quam ipsi victoria dabat, contra illius pudicitiam abuti noluit, neque illam
tanquam captivam habuit. Ita idem de Coniuge Darii summam adhibuit cōvanc
ne quis captivæ corpore illuderes, quod alias a victoribus fieri solet, Curt. 3, 12, 22,
ἐπαινεῖ] Laudatur ergo ab his, culpatur ab illis, in iisque etiam a Curtio 8.
4, 24. &c.

10. Καί τοι] Mss. omnes καὶ τοιχα. Gronov.

11. ἐκ ἀτίκῃ ἰσίου] non inepta, valde compressiva, opportuna cupiditate.

XX. Fama etiam tenet, paulo post pugnam apud Is-
sum inter Alexandrum &
Darium commissam, eunu-
chum Darii uxoris custodem
(a), castris elapsum ad Da-
rium confugisse, quem ut
conspexit Darius, primum
interrogasse, an filiae ac filii
uxorque & mater viverent?
quas quum vivere, & regi-
nas vocari, eundemque ho-
norem illis, qui apud Darium
habitus fuerat, haberi dixis-
set, rursus quæsit, an uxor
matrimonii fidem servaret.
quod quum eunuchus affir-
maret, rursus percontatus
est, an Alexander illi vim a-
liquam quæ ad ejus ludibri-
um pertineret intulisset: qu-
umque eunuchus jurejuran-
do adhibito testaretur, uxo-
rem Darii in eo statu quo e-
am reliquerat esse, & Alex-
andrum omnium mortalium
optimum ac temperantissi-
mum esse: tum Darium ma-
nus ad cælum tendentem,
ita orasse: *Jupiter rex (b),
qui regum in terris negotia
statusque moderaris, tu mihi
Medorum ac Persarum impe-
rium quod dedisti stabilito. Sin*

(a) Curt. 4, 10, 25. (b) idem 4, 10, 34.

CAP. XX. 2. οἱ υἱοὶ] Suidas, in voce Ἀλέξανδρος describens totum hunc lo-
cum, hic tantum habet καὶ οἱ παῖδες, quod est perfectissimum, nec dubito,
quin ita Arrianus scripserit. Gronov.

5. ὅτι ἐπιτέτραπται] καὶ permissum est, cui licet, qui potestatem habet. Memo-
rabilis sententia, qualis Daniel. V. 21. dominari Deum excelsam in regno homi-
num, & quem vult constituere in eo.

6. Εἰ δὲ ἐγὼ] Melius Mss. εἰ δὲ δὲ ἐγὼ, quod & ipsum notavit ex V. C. Val-
canius. Gronov.

ἐγὼ σοὶ βασιλεὺς] Sin vero non amplius tibi rex Asia sum. Eleganter & suppli-
citer dictum, ad eum modum, quo Davides 2 Sam. XV. 26. Quod si ita dixeris,
non delester te: ecce me &c.

XX. Καὶ τοίνυν καὶ λόγος κατέ-
χει, ὀλίγον μετὰ τὴν μάχην, ἢ
πρὸς Ἰσσοῦ Δαρείῳ τε καὶ Ἀλεξάν-
δρῳ συνέβη, ἀποδράντα ἐλθεῖν παρὰ
Δαρείῳ τὸν εὐνοῦχον τὸν Φύλακα αὐ-
τοῦ τῆς γυναικός· καὶ τοῦτον ὡς εἶ-
δε Δαρεῖος πρῶτα μὲν πυθέσθαι, εἰ
ζῶσιν αὐτῷ αἱ παῖδες καὶ οἱ υἱοὶ καὶ
ἡ γυνή τε καὶ ἡ μήτηρ· ὡς δὲ ζῶσας
ἐπύθετο, καὶ βατίλισσαι ὅτι κα-
λοῦνται, καὶ ἡ θεραπεία ὅτι ἀμφ'
αὐτάς ἐστιν, ἣν τινα καὶ ἐπὶ Δαρείῳ
ἐθεραπεύοντο, ἐπὶ τῷδε αὖ πυθέσθαι,
εἰ σωφρονεῖ αὐτῇ ἡ γυνή ἔτι· ὡς δὲ
σωφρονοῦσαν ἐπύθετο, αἰὲς ἐρέ-
σθαι, μήτι βίαιον ἐξ Ἀλεξάνδρου
αὐτῇ ἐς ὕβριν ξυνέβη· καὶ τὸν εὐ-
νοῦχον ἐπομόσαντα φάναι, ὅτι, ὦ
βασιλεῦ, οὕτω τοι ὡς ἀπέλιπες ἔχει
ἡ σὴ γυνή· καὶ Ἀλέξανδρος ἀνδρῶν
ἄριστός τε ἐστὶ καὶ σωφρονέστατος· ἐπὶ
τοῖςδε ἀνατέναι Δαρεῖον ἐς τὸν οὐρανόν
τὰς χεῖρας, καὶ εὐχασθαι αὐτῷ·
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, ὅτῳ ἐπιτέ-
τραπται νέμειν τὰ βασιλείῳ πρέγ-
ματα ἐν ἀνθρώποις, σὺ νῦν μάλιστα
μὲν ἐμοὶ Φύλαξον Περσῶν τε καὶ
Μήδων τὴν ἀρχὴν, ὡς περοῦν καὶ ἔ-
δωκας. Εἰ δὲ ἐγὼ οὐκέτι σοὶ βασι-
λεὺς

λαὸς τῆς Ἀσίας, σὺ δὲ μηδενὶ
ἑλλήσῃ μὴ Ἀλεξάνδρῳ παρα-
δοῦναι τὸ ἑμὸν κράτος. Οὕτως
αὐτὸς πρὸς τῶν πολεμίων ἄρα ἀ-
μελείται, ὅσα σάφρανα ἔργα.
Ὁξυάρτης δὲ ἀκούσας τοὺς παῖ- 7
δας ἐχομένους, ἀκούσας δὲ καὶ
ὑπὲρ Ραξάνης τῆς θυγατρὸς, ὅτι
μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ, θαρτή-
σας ἀφίκετο πρὸς Ἀλέξανδρον,
καὶ ἦν ἐν τιμῇ παρ' αὐτῷ, εἴπερ
ἰσὺς ἐπὶ ξυντυχίᾳ τοιαύτῃ.

XXI. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς τὰ 1
ἐν Σογδιανοῖς αὐτῷ διεπέπρακτο,
ἐχομένης ἤδη καὶ τῆς πέτρας, ἐς
Παρατάκας προῦχάρι· ὅτι καὶ ἐν
Παρατάκαις χωρίον τι ὄχυρόν καὶ
ἑλλῶν πέτραν κατέχειν ἐλέγοντο
πολλοὶ τῶν βαρβάρων. Ἐκαλεῖτο 2
δὲ αὐτὴ, Χοριήνου ἡ πέτρα· καὶ ἐς
αὐτὴν αὐτός τε ὁ Χοριήνης ξυμ-
πεφύγει, καὶ ἄλλοι τῶν ὑπάρ-
χων οὐκ ὀλίγοι. Ἦν δὲ τὸ μὲν ὕ- 3
ψος τῆς πέτρας, ἐς σαδέους εἴκο-
σι κύκλους δὲ, ἐς ἐξήκοντα· αὐτὴ
δὲ ἐπὶ ὅτομος πάντοθεν· ἄνοδος δὲ
ἐς αὐτὴν μία, καὶ αὐτὴ στενὴ τε
καὶ οὐκ εὐπορος, οἷα δὲ παρὰ τὴν
φύσιν τοῦ χωρίου πεποιημένη,

vero jam de me transactum est, ut
rex Asia esse destinam, in nemi-
nem alium quam in Alexandrum
imperium meum transferto. Ad-
eo ne ab hostibus quidem quod
honeste quis agit, negligitur.
Oxyartes vero ut liberos suos
captos audivit, filiamque suam
Alexandro curæ esse, erecto in
bonam spem animo ad Alex-
andrum venit, magnoque in
honore, ut par erat ob ejus-
modi conjunctionem, ab Alex-
andro habitus fuit.

XXI. His apud Sogdianos
ita gestis, petrâque occupatâ,
Alexander in Parætacas mo-
vit, quod ibi aliud quoddam
oppidum munitum, petram-
que aliam multi barbari inse-
disse nuntiarentur. Ea Cho-
rienis petra appellabatur: ipse-
que Chorienes atque alii prin-
cipes non pauci in eam con-
fugerant. Erat ejus altitudo
stadiorum circiter xx, in am-
bitu lx, ipsa undique præru-
pta; ascensus ad eam unicus,
isque angustus & difficilis, ut-
pote præter loci naturam fa-
ctus, adeo ut singuli, etiam
nemine obstante, ægre con-
scendere possent. Erat porro
hæc

πεποιημένη] Infinitivus pro imperativo; quæ enallage frequentior est in præ-
ceptis quam petitionibus. Notandum ergo hoc exemplum vel propterea, quod
ei simile reperitur apud Lucam XXII. 42. ubi item in priori membro oratio-
nis particula ἢ antecedit. Sic 5, 2, 5. & 5, 11, 7.

7. ὕψος εἰσὸς] Opt. cum alio & V. C. apud Vulcanium ὕψος. Gronov.

CAP. XXI. 1. καὶ τῆς πέτρας] Vocula καὶ abest ab optimo. Idem.

χωρίον τι ὄχυρόν καὶ ἑλλῶν πέτραν] In nullo Mss. reperitur copulativa, & erit
suis apta exegesis. In optimo etiam ὅτι quod præmittitur, non existat. Idem.
Ceterum multum his similia, & quæ a nonnullis pro iisdem habentur, apud
Curtium reperiuntur 8, 2, 19 &c.

3. παρὰ τὴν φύσιν τοῦ χωρίου] Curt. 8, 2, 20. tergo petra claudens; hæc manu per-
tinet insula fecerat.

hæc pētra profundâ voragine in orbem cinctâ, adeo ut qui exercitum ad petram adducere vellet, multo antea illi cavernosæ illæ voragines aggere obruendæ essent, ut ex planitie exercitus admoveri rupemque oppugnare posset. Alexander nihilominus aggrediendum opus esse statuit, nihil omnino sibi inaccessum aut inexpugnabile censens. tantum fiducia ex perpetuâ felicitate conceperat. Cælis itaque abietibus, quarum magna in ambitu illius montis copia erat, scalas ex iis confici jubet, ut per eas exercitus (quod aliter ne quidem fieri poterat) in voraginem descenderet. Et interdiu quidem Alexander opus urgebat cum dimidiâ exercitus parte, noctu vero vicissim corporis custodes Perdiccas & Leonnatus & Ptolemæus Lagi filius, reliquo exercitu in tres partes distributo, nocturni operis ipsis commissi curam gerebant. nec per diem plus xx cubitis, noctu paulo minus efficiebant, quantumvis universus exercitus in opere esset. tanta erat & ipsius loci asperitas, & operis difficultas.

ὡς χαλεπὴ εἶναι καὶ μηδενὸς εὐργασίας καὶ καθ' ἓνα ἀνελεῖν. Φάραγξ δὲ κύκλῳ περιέργει τὴν πέτραν βαθεῖα, ὥστε ὅστις προτάξειν στρατιᾷ τῇ πέτρᾳ ἐμελλε, πολὺ πρόσθεν αὐτῷ τὴν Φάραγγα εἶναι χρεῖον, ὡς ἐξ ὀμαλοῦ ὁρμᾶσθαι προάγοντα ἐς προβολὴν τὸν στρατόν. Ἀλλὰ καὶ ὡς Ἀλέξανδρος ἤπτετο τοῦ ἔργου. Οὕτω πάντα ᾔετο χρῆναι βατά τε αὐτῷ καὶ ἐξαιρέτεια εἶναι· ἐς τοσούτην τόλμης τε καὶ εὐτυχίας προεχρήσκει. Τεμὼν δὲ τὰς ἐλάτας (πολλὰ γὰρ καὶ ὑπερύψηλοι ἐλάται ἦσαν ἐν κύκλῳ τοῦ ὄρους) κλίμακας ἐκ τούτων ἐποίει, ὡς καθόδον εἶναι ἐς τὴν Φάραγγα τῇ στρατιᾷ· οὐ γὰρ ἦν ἄλλως κατελεῖν ἐς αὐτήν. Καὶ τὰς μὲν ἡμέρας αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐφεισῆκει τῷ ἔργῳ, τὰ ἡμισυ τοῦ στρατοῦ ἔχων ἐργαζόμενος· τὰς δὲ νύκτας ἐν μέρει οἱ σωματοφύλακες, Περδίκκας τε καὶ Λεοννάτος καὶ Πτολεμαῖος ἐλάτρου τῷ λοιπῷ μέρει τῆς στρατιᾶς τριχῶς διανενημμένοι, ὥστε αὐτῇ ἐς τὴν νύκτα ἐπιστέτακτο. Ἦνυτον δὲ τῆς ἡμέρας οὐ πλέον ἢ πρὶν εἰκοσι πῆχεις, καὶ τῆς νυκτὸς, ὅλγρου ἀποδείον, καὶ τοι ξυμπάτης τῆς στρατιᾶς ἐργαζομένης· οὕτω τό, τε χωρίον ἄπορον ἦν, καὶ τὸ ἔργον ἐν αὐτῷ χαλεπόν. Κατιόντες δὲ ἐς τὴν Φά-

ὡς χαλεπὴ] Optimus χαλεπὴν, verissime. Gronov.

6. καὶ ὑπερύψηλοι] valde proceræ.

7. οἱ σωματοφύλακες] Adicit optimus αὐτῷ ἐργάζοντο. Dein pro τριχῶς M. omnes τριχῶ. Gronov.

ὅπρ' αὐτῷ] quæ reliqua pars exercitus ab ipso in noctem erat constituta.

8. ὀλγρῷ] Opt. ὀλγρον. Gronov.

Φάραγγα, πατσάλους κατεπήγ-
 νοντες τὸ βξύτατον τῆς Φάραγγος,
 δέχοντας ἀλλήλων ὅσον ξύμμετρον
 πρὸς ἰσχύν τε καὶ ξυνοχήν τῶν ἐπι-
 βαλλομένων. Ἐπέβαλλον δὲ πλέγ- 10
 ματα ἐκ λύγων, εἰς γεφύρας μάλ-
 λιστα ἰδέαν· καὶ ταῦτα ξυνοῦντες,
 χοῖν ἀνωθεν ἐπεφόρου, ὡς ἐξ ὀμα-
 λοῦ γίγνεσθαι τῇ κρατιά τὴν πρόσ-
 δο τὴν πρὸς τὴν πέτραν. Οἱ δὲ βάρ- 11
 βاري τὰ μὲν πρῶτα κατεφρόνου,
 ὡς ἀπόρου πάντη τοῦ ἐγχειρήματος·
 ὡς δὲ τοξεύματα ἤδη εἰς τὴν πέτραν
 ἔκπετο, αὐτοὶ ἀδύνατοι ἦσαν ἀνω-
 τερὸν ἐξείργειν τοὺς Μακεδόνας (ἐπε-
 σπῆτο γὰρ αὐτοῖς προκαλύμματα
 πρὸς τὰ βέλη, ὥστε ὑπ' αὐτοῖς ἀ-
 βλαβῶς ἐργάζεσθαι) ἐκπλαγεῖς δ
 Χοριήνης πρὸς τὰ γιγνόμενα, κήρυκα
 πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, δεόμε-
 νος Ὁξυάρτην αὐτῷ ἀναπέμψαι·
 καὶ πέμπει Ὁξυάρτην Ἀλέξανδρος.
 Ὁ δὲ ἀφικόμενος, πείθει Χοριήνην 12
 ἐπιτρέψαι Ἀλεξάνδρῳ αὐτόν τε καὶ
 τὸ χεῖρον βία μὲν γὰρ οὐδὲν ὅ, τι
 ὄχι ἀλλοτρίον εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ
 τῇ κρατιά τῇ ἐκείνου· ἐς πῖσιν δὲ ἐλ- 13
 θήτος καὶ Φιλίαν, τὴν πῖσιν τε καὶ
 δικαιοσύνην μεγαλαυλὶ ἐπῆγει τοῦ
 βασιλέως, τὰ τ' ἄλλα, καὶ τὸ αὐ-
 τοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λό-

Descendentes itaque in vo-
 raginem, paxillos quam fir-
 missime potuerunt ad vora-
 ginis latera impegerunt, tan-
 to spatio inter se distantes,
 quantum ponderi sustinen-
 do par esset. His crates vi-
 mineas instraverunt, quæ
 pontis similitudinem præ se
 ferrent, iisque arcte colliga-
 tis terram ingesserunt, ut
 per planitiem exercitus ad
 petram adduceretur. Bar-
 bari initio Macedonum co-
 natus tanquam vanos atque
 irritos irridebant. Postquam
 vero sagittis peti cœperunt,
 neque ipsi ex editiore petrâ
 Macedonas propulfare pos-
 sent, (tegmina enim sibi
 construxerant, ne telorum
 jactu ab opere impediren-
 tur) Chorienes molitionum
 novitate attonitus caducea-
 torem ad Alexandrum mit-
 tit, rogans uti Oxyartem ad
 se mittat. Is quum ad eum
 venisset, Chorieni suadere
 cœpit, ut se pariter atque
 petram Alexandro dedat.
 nihil enim Alexandro ejus-
 que exercitui impervium es-
 se. Si vero ad ejus fidem ami-
 citiamque se contulisset, fi-
 dem regis & benignitatem
 extollebat, se ipse in exem-
 plum

9. ἐς τὴν βξύτατον] Verrendum fuit; in maxime precipiti & acuta voraginis parte impigerant. Gronov

11. αὐτοὶ ἀδύνατοι] Codicum maxima pars, immo universa, καὶ αὐτοὶ, ut est Basileæ recte editum. Idem.

ἐπισπῆτο] tegmina enim sibi construxerant adversus tela, ut post illa tegmina impune opus facerent.

12. ἐπιτρέψαι] permittite. Ita Curt. 3, 1, 8. permittite se regi, pro deditere.

plum adducens. Quibus rebus persuasus Chorienes, cum familiarium nonnullis ad Alexandrum venit. quem Alexander humaniter exceptum, quum in fidem amicitiamque suam recepisset, ipsum quidem penes se retinet: at ex iis qui cum ipso venerant nonnullos in petram remittit, qui ut deditio fiat jubeant. atque ita ab iis qui eo confugerant petra tradita est. Quo facto Alexander assumptis scutatis circiter quingentis, petram spectandi causa conscendit. tantumque abfuit ut indignum aliquid in Chorienem statueret, ut oppidum ejus fidei rursus commiserit, praefidemque omnium locorum quorum antea fuerat, statuerit. Per id tempus accidit ut exercitus, quum per hyemem in ea obsidione nix alte terram operuisset, commeatus & rerum necessariorum inopia laboraret: sed Chorienes cibaria duobus mensibus exercitui subministraturum se dixit: exque eo commeatu qui in petra erat frumentum & vinum dedit ac carnes salitas per singula tentoria: quæ omnia quum dedisset, ne decimam quidem partem commeatus, quem eo ad obsidionem sustinendam convexerat, exhaustam esse dice-

14 γου προφέρων. Τούτοις πεισθεὶς ὁ Χοριήνης, αὐτὸς τε ἦκε παρ' Ἀλέξανδρον, καὶ τῶν οἰκείων τινὲς τῶν ἐταίρων αὐτοῦ. Ἐλθόντι δὲ Χοριήνῃ, Φιλάνθρωπός τε ἀποκρινάμενος, καὶ πείσιν ἐς Φιλίαν δούς, αὐτὸν μὲν κατέχει, πέμψαι δὲ κελεύει τῶν συγκυκατελθόντων τινὰς αὐτῷ ἐς τὴν πέτραν, τοὺς κελεύοντάς ἐνδοῦναι τὸ χυμρίον· καὶ ἐνδίδοται ὑπὸ τῶν ξυμπεφυγόντων, ὥς τε καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἀναλαβὼν τῆς ὑπαπιστῶν ἐς πεντακοσίους, ἀνέβη κατὰ θέαν τῆς πέτρας, καὶ τοσούτῳ ἐδήκσειν ἀνεπικεικὲς τι ἐς τὸν Χοριήνῃ ἔργον ἀποδείξασθαι, ὥς τε καὶ αὐτὸ τὸ χυμρίον ἐκείνο ἐπιτρέπει Χοριήνῃ, καὶ ὑπαρχον εἶναι ὅσων περ καὶ πρόσθεν ἔδωκε· 17 ξυνέβη τε χειμῶνι κακοπαθεῖν αὐτῷ τὴν σρατιάν, πολλῆς χύβνος πεσούσης ἐν τῇ πολιορκίᾳ, καὶ ἅμα ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων 18 ἐπέστησαν· ἀλλὰ Χοριήνης ἐς δμήνον σιτία ἔφη δάσειν τῇ σρατιᾷ, καὶ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον τῶν ἐν τῇ πέτρᾳ ἀποθέτων, κρέα 19 τε ταριχηρὰ κατὰ σκληρὴν καὶ ταῦτα δούς, οὐκ ἔφασκεν ἀναλαῖσαι τῶν παρεσκευασμένων ἐς τὴν

15. οἰκείων τινὲς τῶν ἐταίρων] Præstantissimus ille codex interpositam recte habet conjunctionem οἰκείων τινὲς καὶ τῶν ἐταίρων, hoc est, consanguineis nonnullis ac amicis comitis. Gronov.

πέμψαι δὲ κελεύει] remitti autem jubet.

16. τοσούτῳ ἐδήκσειν] Mss. τοσούτῳ. Gronov.

17. ξυνέβη τε] Legendum ξυνέβη δὲ χειμῶνι τε κακοπ. Idem.

18. ἀλλὰ Χοριήνης] Id a Curtio referri videtur 8, 4, 19.

παλοκρίαν οὐδὲ τὴν δεκάτην μοῖραν·
ἔθεν ἐν τιμῇ μᾶλλον τῇ Ἀλεξάνδρῳ²⁰
ἦν, ὡς οὐ πρὸς βίαν μᾶλλον ἢ κατὰ
γνώμην ἐνδοῦς τὴν πέτραν.

XXII. Ταῦτα δὲ διαπραξάμε-
τος Ἀλέξανδρος, αὐτὸς μὲν ἐς Βάκ-
τρα ἦεν, Κρατερόν δὲ τῶν ἑταίρων ἱπ-
πέας ἔχοντα ἑξακοσίους, καὶ τῶν πε-
ζῶν τὴν τε αὐτοῦ τάξιν καὶ τὴν Πολυ-
σπέρχοντος, καὶ Ἀττάλου καὶ τὴν
Ἀλέτα, ἐπὶ Κατίαν τε καὶ Αὐ-
σίαν ἐκπέμπει, οἳ δὴ μόνον ἔτι ὑπ-
ελείποντο ἐν τῇ Παραϊτακηνῶν χώρῃ
ἀφειρημένοι· καὶ μάχης γενομένης²
πρὸς αὐτοὺς Κρατερᾶς, νικῶσιν οἱ ἀμ-
φὶ Κρατερόν τῇ μάχῃ· καὶ Κατίαν
μὲν ἀποθνήσκει αὐτοῦ μαχόμενος· Αὐ-
σίαν δὲ ξυλληφθεὶς ἀνήχθη παρ' Ἀ-
λέξανδρον. Τῶν δὲ ξὺν αὐτοῖς βαρβά-
ρων, ἱππεῖς μὲν ἀπέθανον ἑκατὸν καὶ
ἑκασι· πεζοὶ δὲ, ἀμφὶ τοὺς χιλίους
πεντακοσίους. Ταῦτα δὲ ὡς ἐπράχθη³
τοῖς ἀμφὶ Κρατερόν, καὶ οὗτοι ἐς Βάκ-
τρα ἦσαν· καὶ ἐν Βάκτροις, τὸ ἀμφὶ
Καλλισθένην τε καὶ τοὺς παῖδας πᾶ-
νμα Ἀλεξάνδρῳ ξυνηνέχθη. Ἐκ⁴
Βάκτραν δὲ, ἐξήκοντος ἤδη τοῦ ἤρος,
ἀναλαβὼν τὴν στρατιάν, προὐχόμενος ὡς
ἐπὶ Ἰνδοῦς, Ἀμύνταν ἀπολιπὼν ἐν τῇ
χώρῃ τῶν Βακτρίων, καὶ ξὺν αὐτῷ ἱπ-
πέας μὲν τρισχιλίους καὶ πεντακο-

bat. Quâ de causâ majore
ab Alexandro in honore est
habitus, quippe qui non
tam vi quam suâ sponte de-
ditionem fecisse videretur.

XXII. His rebus ita gestis
Alexander in Bactra movit
(a), Craterum autem cum
sexcentis amicorum equi-
tibus, suoque & Polysper-
chontis atque Attali & Al-
cetæ peditatu, adversus
Catanem & Austanem, qui
in Parætacene soli ex defe-
ctoribus adhuc reliqui e-
rant, mittit. acrique inter
hos pugnam commissâ, Cra-
terus superior evadit: Ca-
tanes inter pugnandum oc-
ciscus; Austanes captus ad
Alexandrum adductus est.
Ex barbaris equites cxx
cæsi: pedites circiter MD.
Quo facto Craterus in Ba-
ctra etiam est profectus. In
Bactris, Callisthenis & pue-
rorum regionum insidiæ A-
lexandro structæ detectæ
sunt. Ex Bactris, adulto
jam vere, coactis omnibus
copiis in Indos movit (b),
Amynta apud Bactrianos
relictò, cum equitum III
MD, peditum XM. decimis-
que castris transmissò Cau-
caso pervenit Alexandri-
am,

(a) Curt. 8, 5, 2. (b) idem 8, 9, 1.

CAP. XXII. 1. ἑταίρων ἱππέας] Optimus ἱππῶν ἑταίρων. Gronov.

3. ἦσαν] Num forte legendum ἦσαν 3. plur. plusq. Med. ab αἷμι vado, eo.
Quamquam non ignoro, ἐς pro ἐν dici Attice, ut Marc II. 1. οἱ αἰώνες. Quem
Atticismum facile admitterem, si ulla hic celeritas significaretur, qualis infm
c 24, 9. ἔδω γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος πρὸς τῇ γαλῶρ ἦν.

ξυνηνέχθη] accidit, consigit, insidiæ structæ sunt.

am, quæ apud Parapamisadæ condita fuerat, quum primam expeditionem in Bactra faceret: prælidemque illius urbis amovit, quod non bene officio suo functus fuisse videretur: pluribusque colonis in Alexandriam, ex finitimis & Macedonibus qui inutiles bello erant, deductis, Nicanora unum ex amicis illius urbis gubernationi præficit. Tyriaspen totius regionis Parapamisadarum, & reliquæ provinciæ ad Cophenem amnem usque, satrapam constituit. Inde Nicæam veniens, sacro Pælladi factò processit ad Cophenem amnem, ibi caduceatore præmisso ad Taxilem ac cæteros qui cis Indum amnem incolebant, obviam sibi prout quosque accedebat, progredi iussos, tum Taxiles, tum reliqui præfides obviam venerunt, dona quæ apud Indos censentur amplissima offerentes; elephantos etiam, qui apud eos erant, numero xxv se missuros polliciti: ibi diviso exercitu, Hephæstionem ac Perdickam in Peucelaotidem regio-

5 σίους, πέρζους δὲ μυρίους. Ὑπερβα-
λὼν δὲ τὸν Καύκασον ἐν δέκα ἡμέραις,
ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν πόλιν, τὴν
κτισθεῖσαν ἐν Παραπαμισάδαις, ὅτε
6 τὸ πρῶτον ἐπὶ Βάκτρον ἐξέλλετο· καὶ
τὸν μὲν ὑπαρχον, ὅστις αὐτῷ ἐπὶ τῆς
πόλεως τότε ἐτέρχθη, παραλύει τῆς
ἀρχῆς, ὅτι οὐ καλῶς ἐξηγεῖσθαι ᾔδο-
ξε· προσηγορεύσας δὲ καὶ ἄλλους
τῶν περιόκων τε καὶ ὅσοι τῶν στρατιω-
τῶν ἀπόμαχοι ἦσαν εἰς τὴν Ἀλεξάν-
δρειαν, Νικάνορα μὲν, ἕνα τῶν ἐταί-
ρων, τὴν πόλιν αὐτὴν κοσμεῖν ἐκέ-
λευσε· σατράπην δὲ Τορίεστην κατ-
έστησε τῆς τε χώρας τῆς Παραπαμι-
σάδων καὶ τῆς Ἑλλης, εἰς τὴν
7 Κωφῆνα ποταμὸν. Ἀφικόμενος δ' εἰς
Νίκαιαν πόλιν, καὶ τῇ Ἀθηναῖστῃ,
προῖχόμενος ὡς ἐπὶ τὸν Κωφῆνα, προ-
πέμψας κήρυκα ὡς Ταξίλην τε καὶ
τοὺς ἐπὶ τὰδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ,
καλεῖσθαι πάντας, ὅπως ἴθι ἐκείτοις
8 προσχωρῇ. Καὶ Ταξίλης τε καὶ οἱ ἄλ-
λοι ὑπαρχοὶ ἀπὸ τῶν, δῶρα τὰ μέ-
γιστα παρ' Ἰνδοῖς νομιζόμενα κομίζον-
τες· καὶ τοὺς ἐλέφαντας δάττειν ὄφρα
σκόν, τοὺς παρὰ σφίσιιν ὄντας, ἀφεί-
9 μὸν εἰς πέντε καὶ εἴκοσι. Ἐλθὼν δὲ δι-
λὼν τὴν στρατίαν, Ἡφαιστίωνα μὲν
καὶ Περδίκκην ἐκπέμπει εἰς τὴν Πευ-
κελαοτίνην χώραν, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν πο-
ταμὸν,

5. ὅτε τὸ πρῶτον] Supra 3, 28, 6.

7. προῖχόμενος ὡς ἐπὶ] Hanc vulgatam scripturam revocandam duxi, longe utique, si quid ego iudico, meliorem Gronoviana, quæ hæc erat: προῖχόμενος ὡς δὲ ἐπὶ τὸν, processit: ac venit ad Cophenem amnem. Cuius quidem orationis syntaxis quomodo se rueri possit, non video, cum meris constet participiis, προσηγορεύσας, καλεῖσθαι, verbum, quo nitatur, habeat nullum.

προσχωρῇ] In finibus suarum quemque regionum sibi occurrere iussit. Ita legendum ex duobus Mssis monet Gronovius, cum antea scriptum esset προσχωρῇ.

ταμὸν, ἔχοντας τὴν τε Γοργίου τά-
 ξιν καὶ Κλείτου καὶ Μελεάγρου,
 καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων τοὺς ἡμί-
 τερας, καὶ τοὺς μισθοφόρους ἱππέας
 ζύμπαντας· προστάξας τὰ τε κατὰ 10
 τὴν ὁδοῦ χωρία ἢ βίᾳ ἐξαίρειν, ἢ ὁμο-
 λογίᾳ παρίσσεσθαι· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰν-
 δὸν ποταμὸν ἀφικομένους, παρα-
 κινεῖσθαι ὅσα ἐς τὴν διάβασιν τοῦ
 ποταμοῦ ζύμφορα· ξὺν ταύτοις δὲ
 καὶ Ταξίλης, καὶ οἱ ἄλλοι ὕπαρ-
 χον ἐκέλευντο. Καὶ οὗτοι ὡς ἀφί-
 κνται πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔ-
 πρυσαν ὅσα ἐξ Ἀλέξανδρου ἦν τι-
 τηγμένα. Ἄσπης δὲ, ὁ τῆς Πευ- 11
 κελαιτίδος χώρος ὑπαρχὸς, νεο-
 τήσας, αὐτὸς τε ἀπόλλυται, καὶ
 τὴν πόλιν προσεπώλεσεν, ἐς ἣν τι-
 νε ξυμπεφύγει. Ἐξῆλθον γὰρ αὐ- 12
 τὴν ἐν τριάνοντα ἡμέραις προσκαθ-
 ῆσαι οἱ ξὺν Ἡφαισίωνι· καὶ αὐ-
 τὰς μὲν Ἄσπης ἀποθήσκει, τῆς πό-
 λεως δὲ ἐπιμελεῖσθαι ἐτάχθη Σαγ-
 γαῖος, ὃς ἔτι πρόσθεν πεφευγὰς
 Ἄσπην παρὰ Ταξίλην ἡγομαλάρκει·
 καὶ τοῦτο ἦν αὐτῇ τὸ πικρὸν πρὸς
 Ἀλέξανδρον.

XXIII. Ἀλέξανδρος δὲ ἄγων 1
 τοὺς ὑπασπιστάς, καὶ τῶν ἐταίρων
 ἱππέων ὅσοι μὴ ξὺν Ἡφαισίωνι ἐ-
 τετάχματο, καὶ τῶν πεζεταίρων
 καλουμένων τὰς τάξεις καὶ τοὺς
 τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάντας καὶ
 τοὺς ἱππακοντιστάς, προῦχώρει ἐς
 τὴν Ἀσπίω τε καὶ Θυραίων χώ-
 ρον, καὶ Ἀρασάκων πορευθεὶς δὲ 2

nem mittit (a), Indum am-
 nem versus, una cum Gor-
 giae & Cliti atque Meleagri
 copiis, atque equitum ami-
 corum dimidiâ parte, &
 mercenariis equitibus omni-
 bus: mandatis traditis uti
 oppida omnia quæ in itinere
 essent aut vi expugnarent,
 aut deditione reciperent.
 quumque ad Indum fluvium
 pervenissent, omnia quæ ad
 trajiciendum necessaria es-
 sent appararent. Cum his &
 Taxiles reliquique ejus re-
 gionis præsides missi, ubi ad
 Indum flumen venerunt,
 quæ Alexander jusserrat fa-
 ciunt. Astes vero Peucelao-
 tidis regionis præses, defe-
 ctione tentatâ, & se & urbem
 in quam confugit perdidit.
 Hephæstion enim eam xxx
 dies obsessam expugnavit,
 Astesque in eâ interfecto, e-
 jus gubernationem Sangæo
 tradidit, qui paulo ante fu-
 giens Astem, ad Taxilem se
 contulerat. quod quidem il-
 li fidem apud Alexandrum
 auxerat.

XXIII. Alexander cum
 scutatorum manu, & equi-
 tatu amicorum qui Hephæ-
 stionem secuti non erant,
 & eorum qui pedites amici
 vocantur agmine, cumque
 sagittariis atque Agrianis &
 jaculatoribus equitibus, in
 Aspios, Thyraeos, & Ara-
 sacos movit. itinereque jux- 2

(a) Cuius, 8, 10, 3.

12

ta Choën fluvium facto ,
 montano magnâ ex parte at-
 que aspero , eoque amne
 difficulter transmissio, pedi-
 tatum sensim subsequi iubet.
 Ipse sumto secum equitatu
 universo , & Macedonum
 peditibus DCCC scuta pede-
 stria gestantibus in equos
 impositis, summâ celeritate
 contendit, quod barbari ejus
 regionis in montes confu-
 gisse nuntiarentur , & in ur-
 bes munitiores ad repugnan-
 dum sese recepisse. Quarum
 urbium primam in ipso iti-
 nere sitam adortus, oppida-
 nos pro mœnibus instructâ
 acie stantes , primo impetu
 ut erat repressos intra portas
 rejecit : ipse autem telo per
 thoracem ictus vulnus in
 humero accepit. Levius ta-
 men id fuit , quod thorax ,
 quo minus telum altius in
 humerum penetraret, obsti-
 terit. Ptolemæus etiam Lagi
 F. & Leonnatus vulnerati.
 Tum Alexander , quâ parte
 commodior ad oppugnan-
 dum murus videbatur, ad
 urbem castra locat ; poste-
 roque die sub lucem (dupli-
 ci enim muro cincta urbs e-

παρὰ τὸν Χοὴν καλούμενον ποτα-
 μὸν, ὀρεινὴν τε ὁδὸν καὶ τραχεῖαν ,
 καὶ τοῦτον διαβάς χαλεπῶς , τὸ
 μὲν πεζῶν πλῆθος βάδην ἔπεισθαι
 οἱ ἐκέλευσεν. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβεῖν
 τοὺς ἱππέας ξύμπαντας, καὶ τῶν
 πεζῶν τῶν Μακεδόνων ἐς ὀκτακο-
 σίους ἐπιβιβάτας τῶν ἵππων ξὺν
 ταῖς ἀσπίσι ταῖς πεζικαῖς, σπου-
 δῆ ἦγεν, ὅτι τοὺς ταύτῃ οἰκοῦντας
 βαρβάρους, συμπεφευγέναι ἔς τε
 τὰ ὄρη τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐξηγ-
 γέλλετο αὐτῷ, καὶ ἐς τὰς πόλεις
 ὅσαι ὀχυραὶ αὐτῶν ἐς τὸ ἀπομάχε-
 σθαι. Καὶ τούτων τῇ πρώτῃ καθ'
 ὁδὸν πόλει ἀκισμένη προβαλὼν,
 τοὺς μὲν πρὸ τῆς πόλεως τεταγμέ-
 νους, ὡς εἶχεν, ἐξ ἐφόδου ἐτρέψα-
 το, καὶ κατέκλειπεν ἐν τῇ πόλει·
 αὐτὸς δὲ τιτρώσκεται βέλει διὰ τοῦ
 θώρακος ἐς τὸν ὤμον· τὸ δὲ τραῦμα
 οὐ χαλεπὸν αὐτῷ ἐγένετο· ὁ γὰρ
 θώραξ ἔσχε τὸ μὴ οὐ διαμπαῖξ διὰ
 τοῦ ὤμου ἐλθεῖν τὸ βέλος. Καὶ Πτο-
 λεμαῖος ὁ Λάγου ἐτρέθη, καὶ Λεον-
 νάτος. Τότε μὲν δὴ ἵνα ἐπιμαχά-
 ταν τοῦ τεύχους ἐφαίνετο, ἐκρα-
 τοπεδεύσατο πρὸς τῇ πόλει· τῇ δὲ
 ὑπεραίῳ ὑπὸ τὴν ἑν (δοκλοῦν γὰρ
 τεύχος

CAP. XXIII. 2. παρὰ τὸν Χοὴν] Choaspen vocare videtur Curtius 8, 10, 22. Ad quem locum Freinshemius. Nec procul adeo, inquit, absum, ut credam, in Curtio & Strabone lib. 15. Choën pro Choaspen legendum, verumque nomen audacia correctorum in potius transisse, quod sexcentis aliis accidit.

3. τὰ ὄρη τὰ κατὰ τὴν χώραν] In montes, qui in illa regione erant.

4. Καὶ τούτων τῇ πρώτῃ] Non possem referre huic lectioni litem, nisi viderem in optimo codice existare τέτρε. Quod ego opinor Arriani esse, & sic distin-
 guendum : καὶ τέτρε, τῇ πρώτῃ - - τὸς μὲν π. τ. π. τεταγμένους. Exemplum simile habes ad 3, 25, 12, ubi itidem corruerant. Γρονου.

ἐν τῇ πόλει] MSS. ἐς τὴν πόλιν. Idem.

5. ἔσχε] ita cap. seq. 7. & 1, 15, 11;

τῆχος περιβέβλητο τῇ πόλει) ἐς
 μὲν τὸ πρῶτον, ἅτε οὐκ ἀκριβῶς
 τετελεσμένον, οὐ χαλεπῶς ἐβιά-
 σεντο οἱ Μακεδόνες· πρὸς δὲ τῇ δευ- 7
 τέρῃ ἀλύγον ἀντισχόντες οἱ βάρβα-
 ροί, ὥς αἶ τε κλίμακες προσέκειντο
 ἦν, καὶ ὑπὸ τῶν βελῶν πάντοθεν
 ἐπιτρέσκοντο οἱ προμαχόμενοι, οὐκ
 ἔμειναν· ἀλλὰ κατὰ τὰς πύλας ὡς
 ἐπὶ τὰ ὄρη ἐκπίπτουσιν ἐκ τῆς πό-
 λεως· καὶ τοῦτο οἱ μὲν ἐν τῇ Φυγῇ 8
 ἀποδείκνυσιν· ὅσους δὲ ζῶντας ἔ-
 λαβον αὐτῶν, ξύμπαντας ἀποκτεί-
 νουσιν οἱ Μακεδόνες, ὅτι ἐτρέθη ὑπ'
 αὐτῶν Ἀλέξανδρος ὀργιζόμενος· οἱ
 πολλοὶ δὲ ἐς τὰ ὄρη, ὅτι οὐ μακρὰν
 τῆς πόλεως τὰ ὄρη ἦν, ἀπέφυγον.
 Τὴν πόλιν δὲ κατασκάψας, ἐς Ἀν- 9
 δρακα ἄλλην πόλιν ἦγε. Ταύτην δὲ
 ἐμολογίᾳ ἐνδοθεῖσαν κατασχὼν,
 Κρατερὸν μὲν ξὺν τοῖς ἄλλοις ἡγε-
 μόσι τῶν πεζῶν καταλείπει αὐτοῦ,
 ἐξαίρετον ὅσαι ἐν ἄλλαις πόλεσι μὴ ἐ-
 κοῦσαι προτρυφῶσι, καὶ τὰ κατὰ
 τὴν χώραν ὅπως ξυμφορώτατον ἐς
 τὰ παρόντα κοσμεῖν.

XXIV. Αὐτὸς δὲ ἤγων τοὺς 1
 ὑπασπιστάς καὶ τοὺς τοξότας καὶ
 τοὺς Ἀγριάνας καὶ τὴν Κοῖνου τε
 καὶ Ἀττάλου τάξιν καὶ τῶν ἰπ-
 πέων τὸ ἄγλημα καὶ τῶν ἄλλων ἐ-
 τάριον ἐς τέσσαρας μάλιστα ἰππαρ-

rat) exteriorem, qui minus
 firmus erat, Macedones par-
 vo negotio superant; ad in-
 teriorem barbari aliquamdiu
 resistere. Postquam vero ad-
 motis scalis propugnatores
 omni ex parte telis peteren-
 tur, neque diutius sustinere
 possent, protinus eruptione
 per portas factâ in montes
 sese proripiunt. quos insecu-
 ti Macedones, non paucos
 in fugâ cædunt; quotquot
 autem vivi in potestatem ve-
 nerunt, eos etiam animis ob
 Alexandri vulnus irâ inflam-
 matis omnes interficiunt.
 multi eorum in montes non
 procul ab urbe diffitos evase-
 runt. Eâ urbe solo adæqua-
 tâ, in Andraca aliam urbem
 exercitum duxit. quâ urbe
 deditione receptâ, Craterum
 ibi cum aliis peditum ducibus
 reliquit, ut reliquas ejus re-
 gionis urbes, quæ se sponte
 non dederent, vi expugnet,
 & provinciam, prout commo-
 dissimum præsentis rerum sta-
 tui videretur, administraret.

XXIV. Ipse cum scutatis
 & sagittariis atque Agrianis
 Cœnique & Attali copiis &
 equitum agemate atque a-
 liorum amicorum equitum
 quatuor admodum turmis &
 equestrium sagittariorum di-
 mi-

8. εἰ πολλοὶ δ] *plurique autem.*

ἀπέφυγον] *Vid. not. ad 1, 6, 24.*

9. ἐς Ἀνδρακα] *Hæc urbs a Curtio Andraca appellari videtur 8, 10, 19. Alii scribunt Ἀνδρακα.*

9. ὅπως ξυμφορώτατον] *Mihi liquide genuinum erit, quod legitur in optimo ὅπως ξυμφορώτατόν ἐστι, πάντα δεικνυσμένη. Non enim modo præsentibus consue-
 rit voluit Alexander, sed & in reliquum. Gronov.*

mediâ parte, ad flumen Euasplâ contendit, ubi Aspiorum præfectus erat, magnoque itinere confecto secundis castris ad urbem pervenit. Barbari simulac Alexandrum appropinquare senserunt, incensâ urbe in montes confugiunt. Macedones eos in montes usque insecuti sunt, multaque barbarorum cædes edita est, priusquam ad loca ob asperitatem tuta pervenirent. Quorum ducem Ptolemæus Lagi F. in colle quodam stantem conspicatus, scutatorum manu comitatum, tametsi ipse numero militum multo inferior esset, eques in eum fertur: quumque in collem acclivem difficulter subire posset, relicto cuidam ex scutatis equo qui illum duceret, pedes Indum insequitur. Quem ut Indus appropinquantem vidit, continuo cum suis recurrens oblongam hastam in Ptolemæi thoracem vibrat; neque tamen ictus thoracem penetravit. Ptolemæus Indi femore trajecto, illum prosternit, armisque exuit. Barbari circumstantes ducem suum prostratum conspicati, in fugam vertuntur.

χίρας καὶ τῶν ἱπποτοξοτῶν τοὺς ἡμι-
σεας, ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Εὐάσ-
πλα προῦχάρι, ἵνα ὁ τῶν Ἀσπίων
ὑπαρχος ᾖ· καὶ διελθὼν πολλὰν ὁ-
δὸν, δευτεραίῳ ἀφίκετο πρὸς τὴν πό-
λιν. Οἱ δὲ βάρβαροι προάγοντα αἰ-
σθόμενοι Ἀλέξανδρον, ἐμπρίσαντες
τὴν πόλιν, ἔφευγον πρὸς τὰ ὄρη.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλέξανδρον εἶχοντο τῶν
φευγόντων ἔς τ' ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ φόβος
πολὺς γίγνεται τῶν βαρβάρων, πρὶν
εἰς τὰς δυσχωρίας φθάσαι ἀπελθόν-
τας. Τὸν δὲ ἡγεμόνα αὐτὸν τῶν ταύ-
τῃ Ἰνδῶν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρὸς
τὴν ἡδὴ γηλόφῳ ὄντα κατιδὼν, καὶ
τῶν ὑπασπιστῶν ἐσιν οὓς ἀμφ' αὐ-
τὸν, ξὺν πολὺ ἐλάττωσιν αὐτοῦς ὅ-
μως ἐδίωκεν ἔτι ἐκ τοῦ ἵππου· ὡς δὲ
χαλεπὸς ὁ γήλοφος τῇ ἵππῃ ἀναδρα-
μεῖν ᾔην, τοῦτον μὲν αὐτοῦ καταλεί-
πει, παραδούς τινι τῶν ὑπασπιστῶν
ἄγειν· αὐτὸς δ' ὡς εἶχε, πεζὸς τῇ Ἰνδῇ
εἶπετο. Ὁ δ', ὡς πελάζοντα ἡδὴ
κατεῖδε τὸν Πτολεμαῖον, αὐτὸς τε
μεταβάλλει εἰς τοῦμπαν, καὶ οἱ
ὑπασπισταὶ ξὺν αὐτῷ. Καὶ ὁ μὲν Ἰν-
δὸς τοῦ Πτολεμαίου διὰ τοῦ θώρακος
παῖει ἐκ χειρὸς εἰς τὸ στήθος ξυστῇ μα-
κρῇ, καὶ ὁ θώραξ ἔσχεν τὴν πληγὴν.
Πτολεμαῖος δὲ τὸν μηρὸν διαμπὰξ
βαλὼν τοῦ Ἰνδοῦ, καταβάλλει τε καὶ
σκυλεύει αὐτόν. Ὡς δὲ τὸν ἡγεμόνα
σφῶν κείμενον οἱ ἀμφ' αὐτὸν εἶδαν,
οὕτοι

CAP. XXIV. 1. τὸν Εὐάσπλα] Disputat de hoc loco Gronovius, cum hanc scripturam in uno solum Mssō invenerit, in aliis omnibus, etiam optimo ex-
stat Εὐας πόλις. Idemque facit Blanckardus quos vide, si placet.

7. ἐκ χειρὸς] cominus. Vide 7, 10, 3.

οὗτοι μὲν οὐκέτι ἔμεινον· οἱ δ' ἐκ τῶν
 ὄρων αἰρόμενοι τὸν νεκρὸν τοῦ ὑπάρχοντος
 ἰδόντες πρὸς τῶν πολεμίων, ἡλθόντες
 τε, καὶ καταδραμόντες ξυνάπτεσθαι
 ἐπ' αὐτῇ μάχῃ κατεργάζοντο πρὸς τῇ γη-
 λάφῃ. Ἦδη γὰρ καὶ Ἀλέξανδρος 9
 ἔχων τοὺς ἀπὸ τῶν ἵππων καταβε-
 βηκότας πεζοὺς, πρὸς τῇ γηλάφῃ
 ἦν. Καὶ οὗτοι ἐπιγενόμενοι μόγις
 ἐξέσωσαν τοὺς ἰνδοὺς ἐς τὰ ὄρη, καὶ
 τοῦ νεκροῦ ἐκρήτησαν. Ὑπερβαλὼν 10
 δὲ τὰ ὄρη Ἀλέξανδρος ἐς πόλιν κατ-
 ἦλθεν, ἥ ὄνομα ἦν Ἀριγαῖον, καὶ
 ταύτην καταλαμβάνει ἐμπειρησμέ-
 νῃ ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, καὶ τοὺς
 ἀφ' αὐτοῦ πεφευγότας. Ἐνταῦθα δὲ 11
 ἀφίσταντο αὐτῷ καὶ οἱ ἀμφὶ Κρατερὸν
 ἔν τῇ στρατιῇ, πεπραγμένον σφίσι
 θυμολογῶντες ὅτι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐ-
 στάμετο. Ταύτην μὲν δὴ τὴν πόλιν, 12
 ὅτι ἐν ἐπικαίρῳ χωρίῳ ἐδόκει ὠκεῖσθαι,
 ἐπετηχίσαι τε προστάσσει Κρατερῷ,
 καὶ ξυνοικίσαι ἐς αὐτὴν τοὺς τε προσ-
 χήρους ὅσοι ἐβέλονταί, καὶ εἰ δὴ τι-
 νες ἀπόμαχοι τῆς στρατιᾶς. Αὐτὸς 13
 δὲ προύχοντι, ἵνα ξυμπεφευγῆναι
 ἐπιτρέπεται τοὺς πολλοὺς τῶν ταύτῃ
 βαρβάρων· ἐλθὼν δὲ πρὸς τι ὄρος, κατ-
 εμετοπέδωσεν ὑπὸ ταῖς ὑπαρείαις
 τοῦ ἔρους. Καὶ ἐν ταύτῃ Πτολεμαῖος 14
 ὁ Λάγου ἐκπεμφθεὶς μὲν ὑπὸ Ἀ-
 λεξάνδρου ἐς προνομίην, προελθὼν δὲ
 προσωτέρω αὐτὸς ξὺν ὀλίγοις ὡς ἐς
 κατασκευὴν, ἐπαγγέλλει Ἀλεξ-
 άνδρῃ πυρὰ κατιδεῖν τῶν βαρβάρων

Montani vero cadaver du-
 cis ab hostibus ablatum es-
 se indignati, decurrentes,
 acrem pro ducis corpore
 recuperando pugnam ad
 collem ineunt. Jam vero
 & Alexander advenerat
 cum peditibus qui ex equis
 descenderant. qui quidem
 in barbaros irruentes, diffi-
 culter eos in montes repu-
 lerunt, & cadavere potiti
 sunt. Trajecto inde monte
 Alexander quum ad urbem
 venisset (Arigæum ei no-
 men erat) eam ab incolis
 incensam ac desertam re-
 perit. Dum hæc geruntur,
 Craterus cum exercitu,
 peractis iis rebus quas A-
 lexander imperârat, adve-
 nit. Et quoniam ejus urbis
 situs peropportunos vide-
 batur, Cratero ejus instau-
 randæ negotium dat; utque
 colonos ex finitimis qui sua
 sponte accedere vellent, &
 ex iis qui bello inutiles es-
 sent deducat jubet. Ipse eo
 contendit, quo barbaro-
 rum plerosque confugisse
 audierat. quumque ad mon-
 tem quendam pervenisset,
 ad ejus radicem castra po-
 suit. Interea Ptolemæus
 Lagi F. pabulatum ab A-
 lexandro missus, longius
 cum exigua manu specu-
 landi causâ progressus, A-
 lexandro nuntiat plures in
 bar-

3. αἱ δ' ἐκ τῶν ὄρων] qui jam in montes fuga pervenerant, supra 3.
 12. φησὶν] Rectius in Opt. & aliis φησὶν. Gronov.

barbarorum quam in Alexandri castris ignes videri. Atque Alexander quidem ignium frequentiae parum fidei tribuit. Cæterum quum intellexisset barbaros eo confluisse, partem quidem exercitus ad montem ubi castra locarat relinquit. ipse assumtis iis quos pares imperatis exequendis fore censebat, quum ad ignium conspectum venisset, in tres partes copias dividit: atque unum quidem Leonnatum corporis custodem præficit, adjuncto ei Attali & Balacri agmine; alteram partem Ptolemæo Lagi filio ducendam dat, & scutorum regionum partem tertiam, Philippi præterea & Philotæ agmen huic adjungit, & sagittariorum duo millia, Agrianas etiam totiusque equitatus dimidium. Tertiam partem ipse ducit, qua confertissimam barbarorum aciem videt.

XXV. Qui postquam Macedones appropinquantes sentire, (tenebant enim superiora loca, multitudine suorum confisi, & Macedonibus quod pauci viderentur contemptis) in planitiem descendunt. atrox ibi pugna fit. Cæterum hos non magno cum negotio vicit Alexander. Ptolemæus vero non in plano iis oppositus erat. collem enim occuparant bar-

πλείων ἢ ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου στρατοπέδῳ· καὶ Ἀλέξανδρος τῷ μὲν πληθεὶ τῶν πυρῶν ἠπίσθησεν εἶναι δὲ τι ξυνεστηκὸς τῶν ταύτῃ βαρβάρων αἰσθόμενος, μέρος μὲν τῆς στρατίας αὐτοῦ καταλείπει πρὸς τῷ ὄρει, ὡς εἶχε στρατοπεδεύομενους· αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν ὅσοι ἀποχρῶντες ἐς τὰ ἐπηγγελημένα ἐφάνησαν, ὡς πλησίον ἤδη ἀφείρων τὰ πυρὰ, τρηχὰ διανέμει τὴν στρατίαν· καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἐπέταξι Λεοννάτου τὸν σκιματοφύλακα, ξυντάξας αὐτῷ τὴν τε Ἀττάλου καὶ τὴν Βαλάκρου τάξιν· τὴν δευτέραν δὲ μοῖραν Πτολεμαίῳ τοῦ Λέγου ἄγειν ἔδωκε, τῶν τε ὑπαρχουσῶν τῶν βασιλικῶν τὸ τρίτον μέρος καὶ τοῦ Φιλίππου καὶ Φιλότου τάξιν καὶ δύο χιλιαρχίας τῶν τοξοτῶν καὶ τοὺς Ἀγριάνους καὶ τῶν ἱππέων τοὺς ἡμέτερος· τὴν δὲ τρίτην μοῖραν αὐτὸς ἤγειν, ὥστε εἰ πλείοι τῶν βαρβάρων ἐφάνησαν.

XXV. Οἱ δὲ ὡς ἤτθοντο προσηγόντας τοὺς Μακεδόνας (κατεῖχον γὰρ χωρία ὑπερδέξια, τῷ τε πληθεὶ σφῶν θαρσύνσαντες, καὶ τῶν Μακεδόνων ὅτι ὀλίγοι ἐφάνησαν καταφρονήσαντες) ἐς τὸ πεδίου ὑποκατέβησαν· καὶ μάχῃ γίνεται καρτερὰ. Ἀλλὰ τούτους μὲν οὐ ξὺν πάντῃ ἐνίκηε Ἀλέξανδρος. Οἱ δὲ ἀμφὶ Πτολεμαίῳ

15. ὡς εἶχε στρατοπεδεύομενους] Vel ὡς εἶχε ἱστῶται. vel ὡς εἶχε ἱστῶται. ex MII. legendum. Græcæ.

16. ἐπηγγελημένα] Optimus ἀποχρῶντες, & cetera. Idem.

μαῖον οὐκ ἐν τῇ ὁμαλῇ παρετάξαν-
το, ἀλλὰ γήλοφον γὰρ κατεῖχον οἱ
βάρβαροι, ὀρθίους ποιήσαντες τοὺς
λόχους. Πτολεμαῖος προσηῖγεν, ἥ- 3
περ ἐπιμαχιμώτατον τοῦ λόφου ἐ-
φαίνετο, οὐ πάντῃ τὸν λόφον κυ-
κλωσάμενος, ἀλλ' ἀπολιπὼν, εἰ
φεύγειν ἐθέλοιεν οἱ βάρβαροι, χώ-
ρον αὐτοῖς ἐς τὴν φυγὴν. Καὶ γί- 4
γνεται καὶ τούτοις μάχη καρτερὰ,
τοῦ χωρίου τῇ χαλεπότητι, καὶ ὅτι
οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ
βαρβάρους οἱ Ἰνδοὶ, ἀλλὰ παλὺ δὴ
τι ἀλκιμώτατοι τῶν προσχώρων εἰ-
σὶν. Ἐξώσθησαν δὲ καὶ οὗτοι ἀπὸ 5
τοῦ ἔρους ὑπὸ τῶν Μακεδόνων, καὶ
οἱ ἀμφὶ Λεονάτου τῇ τρίτῃ μοίρᾳ

bari, acie acclivi loco in-
structa. Ea itaque parte,
quâ collis facilior oppugna-
tu videbatur, exercitum ad-
moveret, non utique collem
omni ex parte cingens, sed
locum ad fugam barbaris de
industria relinquens. & cum
his quoque acre certamen
habitum fuit, tum propter
iniquitatem loci, tum quod
longe alia sit Indorum quam
reliquorum ejus provinciæ
barbarorum ratio, quippe
qui finitimos omnes bellicâ
virtute superent. Sed & hi
à Macedonibus monte de-
pulsi sunt. eodem modo &
Leonnatus cum tertia exer-
citus

CAP. XXV. 2. ἐκ ἐν τῇ ὁμαλῇ] loco non aqno. Ipse enim in plano constiterat, cum hostes collem tenerent. Deteriori ergo fuit Ptolemæus conditione, quam Alexander, ad quem hostes in planiciem descendebant. 1.

ὀρθίους ποιήσαντες τοὺς λόχους] Quanquam non male hæc a Vulcanio versa videri queant. cum ὀρθίους ποιῇ ἀτάκτως, acclivum, hæc autem in monte gesta sint: rectius tamen istud loquendi genus ex Xenophonte puto cognosci posse, apud quem φάλαγξ & ὀρθιοὶ λόχοι ita distinguuntur, ut phalanx sit, cum totus exercitus continua serie in acie tanquam unum corpus conjunctim constituitur; ὀρθίους ποιῶν τὰς λόχους autem plura separatim agmina collocare, quæ cum aliis non sint conjuncta, sed quæ singula seorsim in hostem progredi possint. Operæ pretium erit, rem ex Xenophonte paulo accuratius describere de exped. Cyri lib 4. p. 267. 1. 3. Erat eo loco mons ingens quidem ille, sed in quem tamen ascendere posset. In eo Colchi cum instructis copiis stabant. Primum Græci phalangem & ipsi instruxerunt, quasi ea acie montem subitari. Sed deindec duobus collectis planitiis descendendum esse, quo pacto quam praeclarissime dimicaturi essent. Et Xenophon subiicit, videri sibi obmissa phalange λόχους ὀρθίους ποιῆσαι, series rectas instruendas esse. Nam phalangem statim divisum iri propterea, quod (inanis) alibi montem ascendere, alibi pertransire posse reperimus. Adeoque non id ipsam molestiam creabit, quod nostri in phalangem dispositi, hanc ipsam divelli videbunt. - Enim vero series nobis rectas instruendas esse arbitror, tantumque complectendam esse spatii per distantes a se iunctas series. ut extrema series extra hostium cornua praecurrant. Quo fiet, ut extrema series postea sint extra phalangem hostilem: & dum rectas series ducemus, levissimi quique nostram primi in hostem pergent: quaque via minus erit difficilis, hæc series quælibet incedet. Ne quidem intervalla relicta inter series nostras hosti proclive eris intrare, quum ex utraque parte constituta sint series: nec erit proclive seriem rectam accedentem transire (ob altitudinem nempe hujusmodi aciei, Alian. Tact. cap. 30.) Quodsi qua series laborabit, opem feret proxima. Crediderim ergo, hostes agminibus modico intervallo disjunctis in colle stetisse, ad ea maxime loca, quæ faciliorem habebant aditum.

3. ἐπιμαχιμώτατον] Opt. ἐπιμαχίωτατον. Gronov.

citus parte rem gessit. nam & hic barbaros quos adortus est vicit. Ac Ptolemæus quidem autor est hominum XL M capta fuisse, boum ultra CCXXX M. è quibus Alexandrum præstantissimas quasque delectas, quod eximiâ pulchritudine atque magnitudine excellere viderentur, in Macedoniam, regionis colendæ causâ, mittere voluisse. Exinde Alexander in Assacenos movit, qui quidem equitum duo millia, peditum XXX M. elephantos triginta, ad pugnam instruxisse nuntiabantur. Craterus instauratis mœnibus urbis, ad cuius exædificationem relictus fuerat, milites gravioris armaturæ ad Alexandrum adduxit, machinis etiam tormentisque advectis, sicubi obsidione opus esset. Alexander cum equitatu amicorum & equestribus jaculatoribus unaquæ Cœni ac Polysperchontis agmine atque Agrianis mille & sagittariis, in Assacenos pergit, per Guræos iter faciens. & fluvium Guræum, ejusdem cum regione nominis, difficulter transit, cum ob amnis profunditatem, & cursus rapiditatem, tum quod rotunda ejus fluminis saxa transeuntium vestigia fallerent. Barbari ut adventare Alexandrum senserunt, confertâ acie subsistere non

τῆς στρατιᾶς ἀσφαλείας ἐπραΰναν· ἀφ' ὧν γὰρ καὶ οὗτοι τοὺς κατὰ σφῆας. 6 Καὶ λέγει Πτολεμαῖος ἀνθρώπους μὲν λιφθῆναι τοὺς πάντας ὑπὲρ τετρακισμυρίους, βοῶν δὲ ὑπὲρ τὰς τρεῖς καὶ εἴκοσι μυριάδας· καὶ τούτων τὰς καλλίστας ἐπιλεξάμενον Ἀλέξανδρον, ὅτι διαφέρεισθαι αὐτῷ κάλλει τε καὶ μεγέθει ἔφαθοντο, πέμψαι ἐθέλειν εἰς Μακεδονίαν, ἐργάζεσθαι τὴν χώραν. 7 Ἐνταῦθα περὶ τὴν τῶν Ἀσσιακῶν χώραν ἦγον· τούτους γὰρ ἐξηγγέλατο παρεσκευάσθαι ὡς μαχουμένους, ἵππίας μὲν εἰς διτχιλίους ἔχοντας, πεζοὺς δὲ ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους, τρέψοντα δὲ ἐλέφαντας. 8 Κρατερὸς μὲν δὴ ἐκτετερχικῶς ἤδη τὴν πόλιν, ἐφ' ἧς τοῦ οἰκισμού κατελέλειπτο, τοὺς τε βαρύτερον ὀπλισμένους τῆς στρατιᾶς Ἀλεξάνδρῳ ἦγεν, καὶ τὰς μηχανὰς, εἰπου πολιορκίας δεῖσταιεν. 9 Αὐτὸς δὲ Ἀλέξανδρος τοὺς τε ἑταίρους ἵππίας ἦγεν καὶ τοὺς ἱπποκοντιστὰς καὶ τὴν Κοῖνου καὶ Πολυσπέρχοντος τάξιν καὶ τοὺς Ἀγριάνους τοὺς χιλίους καὶ τοὺς τοξότας, ἵσκει ὡς ἐπὶ τοὺς Ἀσσιακοὺς. 10 Ἦγε δὲ διὰ τῆς Γουραίων χώρας, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν ἐπ' αὐτῇ τῆς χώρας τὸν Γουραῖον χαλεπῶς διέβη, διὰ βαρύτητά τε, καὶ ὅτι ὁρῶντες ἦν αὐτῷ, καὶ οἱ λίθοι ἐρογγύλοι ἐν τῷ ποταμῷ ὄντες σφαλεροὶ τοῖς ἐπιβαίνουσιν ἐγίνοντο. 11 Οἱ δὲ βάρβαροι ὡς προσάγοντα ᾤοντο Ἀλέξανδρον,

ἄνθρωποι, ἀνθρώποι μὲν ἐς μάχην κατασφί-
λαι οὐκ ἐτόλμησαν· διακλιθέντες δὲ
ὡς ἴκαστο πατρὸς πόλεις, ταύτας ἐπε-
κίου ἀπομαρχνέμενοι διασώζουσιν.

XXVI. Καὶ Ἀλέξανδρος πρῶ- 1
τα μὲν ἐπὶ Μάσσαγα ἦγε, τὴν με-
γίστην τῶν ταύτης πόλιν. Ὡς δὲ
πρῶτον ἦδη τοῖς τεύχεσι, θαρρή-
ναι οἱ βάρβαροι τοῖς μισθοφό-
ροις τῆς ἐκ τῶν πρώτων Ἰνδῶν (ἦσαν
γὰρ αὐτοὶ ἐς ἑπτακισχιλίους) ὡς
κρατοπεδουσαμένους εἶδον τοὺς Μα-
κεδόνας, ὄρμον ἐπ' αὐτοὺς ἔμελλαν.
Καὶ Ἀλέξανδρος, ἰδὼν πλησίον τῆς 2
πόλεως ἐσπεμένην τὴν μάχην, προ-
σέειπε ἐκκαλέσασθαι αὐτοὺς βου-
λαίης τῶν τεύχεων, ὡς εἰ τροπὴ γί-
γνητο (ἐγόμενος γὰρ ἐσπεμένη)
μηδὲ ἄλλου ἐς πόλιν καταφυγόν-
τες εὐμαρῆς διασώζονται· ὡς ἐκείνοι 3
ταῖς εἰς τοὺς βαρβάρους, μεταβαλ-
λαμένους καλεῖται τοὺς Μακεδόνας
ἐκείνη ἀπομαρχνέμενοι, ὡς πρὸς γήλοφον
ταῖς ἀπέχοντα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
Γουραίου, ὅπου περ κρατοπεδεύουσιν
ἐγόμενοι, ἐπὶ τῇ που μέλει καδίου.
Καὶ οἱ πολέμιοι ἀναβαρτήσαντες, 4
ὡς ἐγκαλιπτόμενοι ἦδη τῶν Μακεδό-
νων, ὄρμον τὸ καὶ ἦδη οὐδὲν κόσμον
ἔφεροντο ἐς αὐτοὺς. Ὡς δ' ἐξήκ- 5
οντο ἦδη τῶν Μακεδόνων τὰ τοξεύ-

ausi, dissolutis ordinibus,
prout cuique integrum e-
rat, in oppida sese recipiunt,
iis sese tueri statuentes.

XXVI. Atque Alexander
quidem primum Massaga
cum exercitu petit (a), ur-
bem ejus regionis maximam,
Admoto itaque urbi exer-
citu, barbari Indis mercena-
riis ex Indiâ interiore addu-
ctis freti (erant hi ad septem
millia) in Macedonas qui
jam castra locarant, cursu
feruntur. Alexander quum
pugnam sub ipsos urbis mu-
ros futuram videret, lon-
gius à mœnibus eos prolice-
re cupiens, ne si fuga fieret,
(quam futuram omnino co-
gitabat) è parvo loci inter-
vallo in urbem confugien-
tes, facile evaderent; statim
atque barbaros excurrentes
est conspiciatus, conversos
Macedonas in collem quen-
dam, septem circiter stadiis
à flumine Guræo, ubi castra
ponere statuerat, dissitum,
retrocedere jubet. Tum ho-
stes audaciores facti, utpote
retrocedentibus Macedoni-
bus, effuso cursu nulloque
ordine in eos feruntur. Post-
quam vero intra teli jactum

(a) Cap. 8, 10, 22.

VE

11. ὡς ἴκαστο] Dissipati per suas quique urbes, eas tueri propugnando statuebant.
Gronov. Vulcanius aut Stephanus ediderat ὡς ἴκαστο ἔχον.

CAP. XXVI. 1. κρατοπεδουσαμένους] Optimus & alii κρατοπεδεύουσιν. Gronov.
3. ἀπὸ τῆς ποταμοῦ Γουραίου] Alii plerique ποταμὸς χαρῖς, quod & Basileenses
exhibent. Sed optimus & ignorabat vocem ποταμὸς, & retinebat tantum χαρῖς.
Nec quæ ejus auctoritatem rejicere, & perspicuum est voluisse Alexandrum
ad collem septem stadia a munito illo barbarorum loco distantem castra me-
nari, & sic infra vocat ἡμεῖς τῆς χαρῖς. Idem.

venerunt, Alexander dato signo in eos conversus phalangem magnâ vi immisit. Ac primi quidem jaculatores equites atque Agrianes & sagittarii excursione factâ cum barbaris conflixerunt, ipse vero phalangem instructâ acie duxit. Indi celeritate rei inexpectatæ perculsi, quumque jam ad manus ventum esset, fugâ sese in urbem receperunt. ducenti ex iis cæsi, reliqui intra muros rejecti. Alexander confestim phalangem muris admovet, atque ibi sagittâ malleolum leviter perstrictus est (a). Postero autem die machinis admotis, aliquâ murorum parte facile dejectâ, quum Macedones per ruinas impetum facerent, Indi strenue restiterunt, adeo ut eo die Alexander receptui cani jufferit. Postridie vero Macedones rursus majore conatu urbem aggrediuntur, turri lignea mœnibus admotâ, e quâ sagittarii magnam sagittarum vim torquentes, & tela machinis excutientes, Indos acriter reprimebant. Sed ne sic quidem intra muros irrumpere potuerunt. Tertio exinde die Macedonum phalange rursus ad muros adductâ, atque ex lignea turri

ματα, ἐνταῦθα Ἀλέξανδρος ἀπὸ
 ξυλθήματος ἐπιστρέψας ἐς αὐτοὺς,
 τὴν Φάλαγγα δρόμῳ ἀντεπήγε.
 6 Πρῶτοι δὲ οἱ ἰππακοντισαί τε αὐτῶ
 καὶ οἱ Ἀγριάνες καὶ οἱ τοξόται ἐκ-
 δραμόντες, ξυνέμιξαν τοῖς βαρβά-
 ροις· αὐτὸς δὲ τὴν Φάλαγγα ἐν τά-
 7 ξει ἤγεεν. Οἱ δ' Ἴνδοι τῇ τε παραλ-
 γῇ ἐκπλαγέστες, καὶ ἅμα ἐν χερσὶ
 γεγεννημένης τῆς μάχης, ἐγκλί-
 ναντες ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν· καὶ
 ἀπέθανον μὲν αὐτῶν ἅμφι τοὺς δια-
 κοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐς τὰ τεῖχη
 8 κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀλέξανδρος
 προσῆγε τῇ τεύχει τὴν Φάλαγγα,
 καὶ ἐντεῦθεν τοξεύεται ἀπὸ τοῦ τεί-
 9 χους ἐς τὸ σφυρὸν οὐ χαλεπῶς· ἐπ-
 αγαγὼν δὲ τὰς μηχανὰς τῇ ὑπε-
 ραίᾳ τῶν μὲν τειχῶν τὶ εὐμαρῶς κατ-
 έσειτε· βιαζομένους δὲ ταύτῃ τοὺς
 Μακεδόνας, ἢ παρέρηκτο τι τοῦ
 τεύχους, οὐκ ἀτόλμως οἱ Ἴνδοι ἠμύ-
 νοντο· ὥς τε ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ ἀν-
 10 ο· καλέτατο τὴν στρατίαν· τῇ δ' ὑπε-
 ραίᾳ τῶν Μακεδόνων αὐτῶν ἡ προσ-
 βολὴ καρτερωτέρα ἐγενέτο, καὶ πύρ-
 ρος ἐπήχθη ξύλινος τοῖς τεύχεσιν·
 ὅθεν ἐκτοξεύσαντες οἱ τοξόται καὶ
 βέλη ἀπὸ μηχανῶν ἀφίεμενοι, ἀνέ-
 11 σκελλον ἐπὶ πολὺ τοὺς Ἴνδους. Ἀλλ'
 οὐδ' ὥς βιάσασθαι εἶπεν τοῦ τεύχους
 οἱ οἱ τε ἐγέναντο· τῇ δὲ τρίτῃ προσ-
 αγὰν αὐθις τὴν Φάλαγγα, καὶ
 ἀπὸ

(a) Curt. 8, 10, 27.

6. ἐν τάξει] composita, lentius. Vide ad 2. 10, 4.

10. ἀνέμεινον] Optimus & quidam alii scripti ἀφίεμενοι. Quod verbi tempus Arrianus non nisi passive adhibet. Verte igitur & tela e machinis exiissa. Gr. πύρ-
 ρος ἐπὶ πολὺ] longe, procul.

ἀπὸ μηχανῆς γέφυραν ἐπιβαλὼν
τοῦ τεύχους, ἣ παρερῶγος ἦν, ταύ-
τη ἐπὶ τὸν τοῦ ὑπασπιστῆς, οἱ περ
αὐτῷ καὶ Τύραν ὡσαύτως ἐξεῖλον.
Πολλοὶ δὲ ὑπὸ προθυμίας ὠδουμέ- 12
ων, ἄχθος λαβοῦντα μεῖζον ἢ γέ-
φυρα κατερῆάγη, καὶ πίπτουσι ξὺν
αὐτῇ οἱ Μακεδόνες· οἱ δὲ βάρβαροι 13
ἰδόντες τὸ γιγνόμενον, λίθοις τε ξὺν
βῆσιν ἀπὸ τῶν τευχῶν καὶ τοξεύματι,
καὶ ἄλλῳ ὅτῃ τῆς μετὰ χεῖρας ἔχον
ἐτύγχανεν, ἢ ὅτῃ τις ἐν τῇ τότε
ἔλαβεν, ἐξηκόντιζον ἐς τοὺς Μακε-
δόνας· οἱ δὲ κατὰ θύρας, αἱ τινες
αὐτοῖς κατὰ τὰ μετοπύργια μικρὰ
ἦσαν, ἐκθέοντες, ἐκ χειρὸς ἔπαιον
τεταραγμένους.

XXVII. Ἀλέξανδρος δὲ πέμ- 1
πη Ἀλκέταν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει,
τούς τε κατατετραμένους ἀναλα-
βὼν, καὶ ὅτοι προσεμάχοντο ἀνα-
καλέσασθαι ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον·
καὶ τῇ τετάρτῃ ὡσαύτως ἐπ' ἄλλης
μηχανῆς ἄλλη ἐπιβάθρα αὐτῷ προσ-
ήγετο πρὸς τὸ τεῖχος. Καὶ οἱ Ἰνδοί, 2
τίς μὲν αὐτοῖς ὁ ἡγεμὼν τοῦ χωρίου
περὶ ἦν, ἀπεμάχοντο καρτερώς· ὡς
δὲ βέλει ἀπὸ μηχανῆς τυπεῖς ἀπο-
θίσκει ἐκεῖνος, αὐτῶν τε οἱ μὲν τι-
νες πεπτωκότες ἐν τῇ ξυνεχεῖ πο-
λιοκίᾳ, οἱ πολλοὶ δὲ τραυματίαι
τε καὶ ἀπρόμαχοι ἦσαν, ἐπεκηρυ-
κέντο πρὸς Ἀλέξανδρον. Τῇ δὲ 3

ponte muris, quā parte per-
fracti erant, superinjecto,
seutatos immittit, qui qui-
dem Tyrum antea eadem ra-
tione ceperant. quumque
magnā animorum alacritate
pontem subeunt, is nimio
pondere fatiscens ruptus est,
unaque cum Macedonibus
ruinam fecit. Barbari eo ca-
su alacriores facti, saxis om-
nique genere telorum, quæ
quisque aut in manibus ha-
bebat, aut tum aliunde as-
sumsit, clamore sublato Ma-
cedonas è muris petunt: alii
vero per angustas portulas
interturris interjectas pro-
filientes, perturbatos comi-
nus feriunt.

XXVII. Alexander Alce-
tam cum suo agmine emit-
tit, qui & faucios recipiat &
& eos qui urbem oppugna-
bant in castra revocet. Quar-
to die aliis operibus alium
pontem in murum jactit. At-
que Indi quidem, quandiu
præfectus loci supererat,
fortiter Macedonas propul-
sabant. At quum is telo ex
machinis ictus occubuit,
multique ex suis in continua
oppugnatione cæsi (a), alii
faucii pugnaeque inutiles
essent, caduceatorem ad
Alexandrum mittunt. Qui
quidem libenter fortes stre-

(a) Curt. 8, 10, 33. nuos-

12. ὅτῃ τις ἐν τῇ τότε ἔλαβεν] quidquid manibus fors dederat, Curt. ait 4, 4, 12.
οἱ δὲ κατὰ θύρας] Opt. cum plerisque οἱ δὲ καὶ κατὰ. Gronov.

CAP. XXVII. 1. ἀνακαλίσασθαι] Mss. omnes ἰπαρακαλίσασθαι. Idem.
ἐπ' ἄλλης] Opt. ἀπ' ἄλλης. Et hoc melius. Idem.

nuosque viros servare statuerat. Paciscitur itaque eâ conditione cum mercenariis Indis, ut exercitui suo accensi secum militent. Hi cum armis urbe egressi seorsum in colle quodam Macedonibus opposito castra faciunt, eo consilio ut noctu arreptâ fugâ domum redirent, quod adversus alios Indos arma ferre nolent. Quæ ut Alexandro nuntiata sunt, eadem nocte colle in quo constiterant copiis suis circumfesso, omnes ad internecionem cecidit: urbemque propugnatoribus vacuum protinus vi capit, in eaque Affaceni matrem & filiam. Ab Alexandri partibus xxv tantum in universâ obsidione desiderati. Exinde Cœnum Bazira mittit, ratus oppidanos, Affacenorum expugnatione auditâ, deditionem facturos: Attalum vero & Alcetam ac Demetrium equitatus præfectum ad Ora oppidum mittit (a), utque urbem muro in orbem ducto intercludant, tantisper dum ipse advenerit, jubet. Oppidani in Alcetam excursionem faciunt: quos Macedones facile repulso atque in urbem rejectos muris claufe-
gunt. At Cœno Bazirenfi-

(a) Curt. 8, 11, 1.

4. ἰπανασῆναι] Opt. ἀπανασῆναι. Gronov.

5. τὴν μητέρα τὴν Ἀσσιακὴν] Curt. 8, 10, 22. Ipse ad Μακαράς venit. Nunc Affacano, καὶ τὴν μητέρα, ἀποστρέφεται, τὴν γὰρ μητέρα πρὸς τὴν πόλιν ἀποστρέφεται. Nunc Affacano, καὶ τὴν μητέρα, ἀποστρέφεται, τὴν γὰρ μητέρα πρὸς τὴν πόλιν ἀποστρέφεται.

ἀσμένῳ γίνεταί τις ἀνδρῶν, ἰσχυρῶς δυνά-
σασθαι· καὶ συμβαίνει ἐπὶ τῇδε Ἀ-
λέξανδρος τοῖς μισθοφόροις Ἰνδοῖς, οἱ
καταταχθέντες ἐς τὴν ἑλλην στρα-
4 τίαν ξὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι. Οἱ μὲν δὲ
ἐξῆλθον ξὺν τοῖς ὅπλοις, καὶ καταστρα-
τοπέδουσιν κατὰ σφᾶς ἐπὶ γηλόφῳ,
ὅς ἦν ἀντίρροπος τοῦ τῶν Μακεδόνων
στρατοπέδου· νυκτὸς δὲ ἐπενόουσι δρα-
μῇ διακρησάμενοι ἐς τὰ σφέτερα ἦδη
ἐπανασῆναι, οὐκ ἐθέλοντες ἐναντίας
αἰρεῖσθαι τοῖς ἑλλοῖς Ἰνδοῖς ὅπλα.
5 Καὶ ταῦτα ὡς ἐξηγγέληται Ἀλεξάν-
δρῳ, περιήγαγε τῆς νυκτὸς τῇ γηλό-
φῳ τὴν στρατίαν πᾶσαν, κατακόπτει
τοὺς Ἰνδοὺς ἐν μέσῳ ἀπολαβὼν τὴν
τε πόλιν αἰρεῖ καταπύργον, ἐρημα-
θεῖσαν τῶν προμαχομένων, καὶ τὴν
μητέρα τὴν Ἀσσιακὴν καὶ τὴν παῖδα
ἔλαβεν· ἀπέθανον δὲ ἐν τῇ πόλει πο-
λιορκία τῶν ξὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐς πέντε
6 καὶ εἴκοσι. Ἐνθεν δὲ Κοῖνον μὲν ὡς
ἐπὶ Βάζιρα ἐκπέμπει, γνώμην ποιη-
σάμενος, ὅτι μαθόντες τὴν Ἀσσιακὴν
τὴν ἄλωσιν ἐνδύονται σφᾶς αὐ-
7 τούς. Ἀτταλον δὲ καὶ Ἀλκέταν καὶ
Δημήτριον τὸν ἱππάρχον ἐπὶ Ὀρα
σέλλει, ἄλλην πόλιν παραγγέλλας
περιτειχίζειν τὴν πόλιν, ἔστ' ἂν ἀφί-
8 κηται αὐτός. Καὶ γίνεταί τις ἐκφορὰ
τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τοὺς ἀμφὶ
Ἀλκέταν· οὐ χαλεπῶς δὲ τριψάμε-
νοι αὐτοὺς οἱ Μακεδόνες εἴσω τοῦ τεύ-
9 χους ἐς τὴν πόλιν ἀποσρέφουσι. Καὶ
Κοῖνον

Καὶ οὐ προχωρεῖ τὰ ἐν τοῖς Βαζί-
ροις, ἀλλὰ πικρύνοντες γὰρ τοῦ χω-
ρίου τῇ ὀχυρότητι (ὅτι ὑπερύψηλόν
τε ἦν καὶ πάντα ἀκριβῶς τετειχισ-
μένον) οὐδὲν συμβατικὸν ἐνεδίδουσαν.
Ταῦτα μαθὼν Ἀλέξανδρος, ὅρμη-
ται μὲν ὡς ἐπὶ Βάζιρα· γνοὺς δὲ ὅτι
τῶν προσούκων τινὲς βαρβάρων παρ-
έοναι ἐς τὰ Ὄρα τὴν πόλιν λαθόν-
τες μέλλουσι, πρὸς Ἀβισσάρου ἐπὶ
τῆς δεξιᾶς, ἐπὶ τὰ Ὄρα πρῶ-
τον ἦγε. Κεῖνον δὲ ἐπιτεχνίσαι τῇ
πόλει τῶν Βαζίρων καρτερόν τι χω-
ρίον προσέταξε, καὶ ἐν τούτῳ Φυ-
λακὸν καταλιπόντα ἀποχρῆσαι,
ὡς μὴ ἄδεια εἴη τοῖς ἐν τῇ πόλει
κρίταις τῇ χώρα, αὐτὸν ἄγοντα τῆς
εὐρυίας τὴν λοιπὴν παρ' αὐτὸν ἵεναι.
Οἱ δ' ἐκ τῶν Βαζίρων, ὡς εἶδον ἀπ-
όντα ξυτῇ πλείεσσι τῆς εὐρυίας τὸν
Κεῖνον, καταφρονήσαντες τῶν Μα-
κεδόνων, ὡς οὐ γενομένων ἂν σφίσιν
ἀξιωμαχῶν, ἐπικλέουσιν ἐς τὸ πε-
δίον· καὶ γίγνεται αὐτῶν μάχη καρ-
τερά· καὶ ἐν ταύτῃ πίπτουσι μὲν
τῶν βαρβάρων ἐς πεντακοσίους, ἐ-
λήφθησαν δὲ ζῶντες ὑπὲρ τοὺς ἑβδο-
μήκοντα· οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ πόλει
ἐμφυγόντες βεβαιότερον ἤδη εἶρ-
γατο τῆς χώρας ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ ἐ-
πιτεχνίσματος. Καὶ Ἀλέξανδρος δὲ
τῶν Ὄρων ἡ πολιορκία οὐ χαλεπὴ
ἔγχετο· ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἐφόδου προσ-
βαλὼν τοῖς τεύχεσι, τῆς πόλεως
ἐκράτησε· καὶ τοὺς ἐλέφαντας τοὺς
ἐγκαταλειφθέντας ἔλαβε.

um obsidio non statim ex-
sententiā successit. siquidem
oppidani loci munitione fre-
ti (erat enim urbs & excel-
so loco sita, & valido muro
omni ex parte cincta) nul-
lam deditionis significatio-
nem edebant. Quo cogni-
to, Alexander confestim eo
movit: quumque accepisset
nonnullos barbarorum fini-
timorum in Ora urbem clam
se immissuros, ab Abissaro
ad id missos, primum Ora
cum exercitu petit; Coenum
verò apud Bazira munitam
arcem extruere, præsidio-
que in eâ relicto, quod op-
pidanis agri usum impedire
posset, reliquum exercitum
ad se ducere jubet. Baziren-
ses Coenum cum maximâ
copiarum parte decessisse
conspicati, contemptâ Mace-
donum qui relicti erant pau-
citate, in planitiem excur-
runt. acrisque inter eos con-
flictus fit: quingentis bar-
baris eâ pugnâ cæsis, vivis
supra LXX captis: reliqui in
urbem repulsi, acrius dein-
ceps ab excursionem in a-
grum, ab iis qui in arce ex
adverso murorum exstructâ
erant, arcebantur. Neque
verò laboriosa Alexandro
Ororum obsidio fuit. Primo
enim impetu in muros fa-
cto, urbem expugnavit, e-
lephantis quos ibi reperit
captis.

XXVII.

10. ὁρμηται] ὁρμητο. Gronov.

13. ὡς δ' ἐπιτεχνίσαι] quasi rates ipsi non essent.

XXVIII. Bazirenses Ororum expugnatione auditâ, viribus suis diffisi, sub mediam noctem desertâ urbe in petram confugiunt. quod & reliqui barbari imitati sunt. Omnes enim desertis oppidis in petram sese receperunt (a), quam Aornon vocant. Ingens porro erat hæc petra ejus regionis munimentum, fama que tenuit, ne ab ipso quidem Hercule ab Jove fato vinci potuisse. Ego vero, an Hercules Thebanus, aut Tyrius, aut Ægyptius ad Indos penetrârit, nihil habeo quod affirmare possim. potius tamen non eo penetrasse (omnia enim quæ difficilia sunt, homines ut difficiliora esse videantur, Herculem ipsum præstare nequivisse cominiscuntur) verum esse crediderim. Equidem de hac petrâ ita sentio, augendæ rei causâ Herculis nomen adhibitum esse. Ambitum hujus petræ cc stadiorum esse ajunt: altitudinem, qua humilissima est, stadiorum xi. uno tantum arduo calle, eoque manu factô, adiri posse. multam etiam eamque purissimam in vertice petræ aquam

(a) Cap. 8, 11, 2.

XXVIII. Καὶ ταῦτα οἱ ἐν τοῖς Βαζίροις ὡς ἔμαθον, ἀπογυόντες τὰ σφέτερα πράγματα, ἀμφὶ μέτας νύκτας τὴν πόλιν ἐκλείπουσιν, ἔφυγον δ' ἐς τὴν πέτραν· ὡς δὲ καὶ οἱ ἄλλοι βάρβαροι ἐπραττον. Ἀπολιπόντες γὰρ τὰς πόλεις ξύμπαντες, ἔφευγον ἐς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ 2 χώρᾳ, τὴν Ἀορνὸν καλουμένην. Μεγα γάρ τι τοῦτο χρῆμα πέτρας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστὶ καὶ λόγος ὑπὲρ ταύτης κατέχει, οὐδὲ Ἡρακλεῖ τῷ Διὸς ἀλωτὸν γενέσθαι τὴν 3 πέτραν. Εἰ μὲν δὴ καὶ ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο ὁ Ἡρακλῆς ὁ Θηβαῖος, ἢ ὁ Τύριος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι· μᾶλλον δὲ δοκῶ ὅτι οὐκ ἀφίκετο (ἀλλὰ πάντα γὰρ ὅσα χαλεπὰ, οἱ ἄνθρωποι ἐς τούτῳ ἄρα αὖξουσιν αὐτῶν τὴν χαλεπότητα. ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἂν ἄπορα γένεσθαι) ἀληθεύειν. Καὶ γὰρ ὑπὲρ ταύτης τῆς πέτρας οὕτω γινώσκω, τὸν 4 Ἡρακλέα ἐς κόμπου τοῦ λόγου ἐπιφημίζεσθαι. Τὸν μὲν δὴ κύκλον τῆς πέτρας λέγουσιν ἐς διακοσίας σταδίου· μάλιστα εἶναι ὕψος δὲ αὐτῆς, ἵνα περ χθαμαλώτατον, σταδίων ἑνδεκά· καὶ ἀνάβατιν χειροποίητον 5 μίαν χαλεπὴν· εἶναι δὲ καὶ ὕδαρ ἐν ἄκρῃ τῇ πέτρᾳ πολὺ καὶ καθαρόν

CAP. XXVIII. 3. ἐς οὐδέτερα ἔχω ἰσχυρίσασθαι] in neutram partem habeo affirmare, i. e. neque pro certo affirmare, neque liquido negare possum. ἀληθεύειν] In M. optimo non est ἀληθεύειν, sed μυθεύειν. Quod si non debet respici, producenda est parenthesi, ut hoc quoque verbum ei includatur, vel potius ea omnis tollenda est, verendumque, in tantam audent coram diffidentem, ut esset ab ipso Hercule effusi non ; οὐκ ἔστιν ἀληθεύειν. Στοιχείου.

ὄρεον πηγὴν ἀνίσχουσαν, ὡς καὶ
 ἀπορρεῖν ἀπὸ τῆς πηγῆς ὕδωρ καὶ
 ὕλην, καὶ γῆν ἀγαθὴν ἐργάσιμον,
 ὅσων καὶ χιλίοις ἀνθρώποις ἀποχρῶ-
 σαι ἀνέηαι ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα 7
 ἀκούοντα Ἀλέξανδρον πόθος λαμ-
 βάνει ἐξελεῖν καὶ τοῦτο τὸ ὄρος, οὐχ
 ἦνικα ἐπὶ τῇ ἀμφὶ τὸν Ἡρακλέα
 μύθῳ πεφημισμένῳ. Τὰ μὲν δὴ 8
 ὦρα καὶ τὰ Μάσσαγα Φρούρια ἐ-
 ποίησεν ἐπὶ τῇ χώρᾳ· τὰ Βάζιρα δὲ
 πόλιν ἐξετεύχισε. Καὶ οἱ ἀμφὶ Ἡ- 9
 φαιστήν τε καὶ Περδίκκην αὐτῇ ἄλ-
 λην πόλιν ἐκτειχίσαντες (Ὀροβάτις
 ὄνομα τῇ πόλει ἦν) καὶ Φρουρὰν κα-
 ταλιπόντες, ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποτα-
 μὸν ἦσαν ὡς δ' ἀφίσκοντο, ἐπρατ-
 σον ἤδη ὅσα ἐς τὸ ζεύξαι τὸν Ἰνδὸν
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐτέτακτο. Ἀλέξ- 10
 ανδρὸς δὲ τῆς μὲν χώρας τῆς ἐπὶ τὰ-
 ρε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ σατράπην
 κατέστητε Νικάνορα, τῶν ἐταίρων
 αὐτὸς δὲ τὰ μὲν πρῶτα ὡς ἐπὶ τὸν
 Ἰνδὸν ποταμὸν ἦγε, καὶ πόλιν τε
 Πευκελιᾶν οὐ πόρρω τοῦ Ἰνδοῦ ὁ-
 κισμένην ὁμολογίᾳ παρεστήσατο, καὶ
 ἐν αὐτῇ Φρουρὰν καταστήσας τῶν
 Μακεδόνων, καὶ Φίλιππον ἐπὶ τῇ
 Φρουρᾷ ἡγεμόνα. Ὁ δὲ καὶ ἄλλα 11
 ἐρηγάγετο μικρὰ πόλιν τε
 εἰς τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ ὠκισμένα·
 ἐνεύκοντο δὲ αὐτῇ Κωφαῖος τε καὶ
 Ἀσσαγέτης, οἱ ὕπαρχοι τῆς χώρας.
 Ἀφικόμενος δὲ ἐς Ἐμβόλιμα πό- 12

esse, fontemque inde mana-
 re: sylvam etiam habere, tan-
 tumque arabilis & fertilis a-
 gri, quantum mille homines
 colere possint. Quibus co-
 gnitis, Alexandrum magno
 ejus montis capiendi deside-
 rio captum fuisse. neque pa-
 rum fabula illa de Hercule
 vulgata illum accendit. Ita-
 que Oris & Massagis ad re-
 gionis præsidium firmatis,
 Bazira in urbis modum ex-
 coluit. Hephæstion etiam &
 Perdiccas aliâ urbe, Alexan-
 dri jussu, instauratâ (Oroba-
 tis urbi nomen erat) relicto
 ibidem præsidio, ad Indum
 flumen moverunt. quo ubi
 venerunt, omnia quæ de
 ponte jungendo Alexander
 imperârat faciunt. Regioni
 cis Indum sitæ Alexander ex
 amicis Nicanorem satrapam
 constituit. Ipse primum ad
 Indum flumen movit, ur-
 bemque Peuceliotim haud
 procul ab amne sitam dedi-
 tione recepit, præsidioque
 Macedonum imposito, Phi-
 lippum ei præfecit. Multa
 præterea ignobilia oppida
 ad Indum amnem sita sube-
 git, comitantibus eum Co-
 phæo & Assagete præsidibus
 provinciæ. Postquam vero
 Embolima venit, quæ urbs
 non procul à petrâ Aorno
 sita

6. πηγὴν ἀνίσχουσαν] esse quique in summa petra fontem emittentem multam & liquidam undam, sic ut etiam proficiat ab illo fonte aqua.

9 ἦσαν] mouerant profecti fuerant, supra jam 4, 22, 9. Postquam autem eo ve-
nerant, faciebant jam. Confer finem hujus libri.

sita est (a), Craterum cum parte exercitus ibi relinquit, utque frumentum quantum posset, aliaque necessaria ad longi temporis moram ibi faciendam in urbem convehat jubet, ut inde progressi Macedones, diuturnâ obsidione eos qui petram tenebant conficerent, si primo impetu capi non posset. Ipse assumptis sagittariis atque Agrianis Coenique agmine, & ex reliqua phalange electis iis qui & expeditiores & melius armati essent, præterea ex equitatu amicorum ducentis, ac sagittariis equestribus centum, exercitum ad petram admovit. ac primo quidem die castra commodò loco ponit. postero die propius rursus ad petram castra locat.

XXIX. Interea finitimorum nonnulli ad eum venerunt deditionem facientes, viamque sese ostensuros dicentes (b), quâ commodior petrae oppugnatio futura esset, parvoque negotio capi posset. Cum his Ptolemæum Lagi filium corporis custodem mittit, Agrianas secum ducentem aliosque levis armaturæ & scutatorum lectissimos quosque, jubens, ut quum oppidum occupasset, firmo id præsidio muniret, utque occupati loci signifi-

λιν, ἢ ξύμπας τῆς πέτρας τῆς Ἀέρου ἀναίτο, Κρατὶδὸν μὲν ξὺν μέρει τῆς στρατίας καταλάβει αὐτοῦ, σιτόν τε ἐς τὴν πόλιν ὡς πλεονεξύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα ἐς χρόνον τροφήν ὡς ἀντιθεῖν ἀρμολέουσιν τοὺς Μακεδόνας χρόνῳ παλιωμένῳ ἐκτραχύνται τοὺς κατέχοντας τὴν πέτραν, εἰ μὴ ἐξ ἐφόδου λαφύσει.

13 Αὐτὸς δὲ τοὺς τοξότας τε ἀναλαβὼν καὶ τοὺς Ἀγριῶνας καὶ τὸν Κοίνου τάξιν, καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης φάλαγγος ἐπιλέξας τοὺς ποικιλοτάτους τε καὶ ἄμα εὐοπλοτάτους, καὶ τῶν ἐταίρων ἱππέων ἐς διακοσίους, καὶ ἱπποτοξότας ἐς ἑκατὸν, 14 προσῆγε τῇ πέτρῃ· καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ κατακρατοπεδύσασα, ὅτε ἐπιτήδειον αὐτῇ ἐφαίνετο· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ προελθὼν ὡς πρὸς τὴν πέτραν αὐτῇς ἐκρατοπεδύσασα.

1 XXIX. Καὶ ἐν ταύτῃ τῃ ἡμέρᾳ αὐτῶν τῶν προσηγμένων τινες, εὖ φῶς σε αὐτοὺς ἐνδιδόντες, καὶ ἡγήσασθαι φάσκοντες ἐς τῆς πέτρας τὸ ἐπιμαχίστατον, ὅθεν οὐ χαλεπὸν αὐτῇ 2 εἶσθαι ἐλθεῖν τὸ χωρίον· καὶ ξὺν τοῦτοις πέμπει Πτολεμαῖον τὸν Δόγρου τὸν σωματοφύλακα, τοὺς τε Ἀγριῶνας ἄγοντα καὶ τοὺς ψιλοὺς τοὺς ἄλλους καὶ τῶν ὑπαγεσθῶν ἐπιλέκτους· προστάξας, ὅπως καταλάβῃ τὸ χωρίον, κατέχων μὲν αὐτὸ ἰσχυρῶς φυλακῇ, οἱ δὲ σημαίνειν ὅτι ἔχεται. 3 Καὶ Πτολεμαῖος ἐλθὼν ὁδὸν τραχέϊαν τε καὶ δύσπε-

(a) Caus. 8, 12, 1. (b) idem 8, 11, 3.

ον, λαβάνει τοὺς βαρβάρους κα-
 ταχὺν τὸν τόπον· καὶ τοῦτον χέ-
 ρει ἐν κίελλῃ καὶ τάφρῃ ὀχυρώ-
 σαι, παρὸν αἶρει ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 ὅταν ἐφάιντομαι ὑπ' Ἀλεξάνδρου
 ὄμματι· καὶ ἐφθῇ τε ἅμα ἡ φλόξ, 4
 καὶ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ἤγε τῇ ὑπεραίρῃ
 τῇ κρατίῳ. ἀμυνομένους δὲ τῶν
 βαρβάρων, οὐδὲν πλέον αὐτῷ ὑπὸ
 διαγίγνεται. Ὡς δὲ Ἀλέξ- 5
 άνδρ' ἄπαρ τὴν προσβολὴν πατέ-
 ραισι αἱ βάρβαροι, ἀναστέψαντες
 οὐκ ἐμὴ Πτολεμαῖον αὐτοὶ προσέ-
 βελλον· καὶ γίνεταί αὐτῷ τε καὶ 6
 τῷ Μισαδῶνι μάχῃ καρτερά, τῶν
 μὲν διασπάται τὸν χῆρα καὶ πτωδὴν
 κινούμενον τῶν Ἰνδῶν, Πτολεμαίου
 δὲ ἀσφυλίξει τὸ χεῖρον· καὶ μείον
 ἔχοντες αἱ βάρβαροι ἐν τῇ ἀκροβο-
 λῇ, κατὰ ἐπιγινόμενης ἀσχε-
 ρίας. Ἀλέξανδρος δὲ τῶν Ἰνδῶν 7
 τὰς τῆς αὐτομάλου, πικρὸν τε ἄλ-
 λας καὶ τῶν χωρίων δαήμενα, ἐπι-
 λέξας, πέμπει παρὰ Πτολε-
 μαῖον τῆς κατὰ γράμματα φέρον-
 τε τὸν Ἰνδῶν, ἵνα ἐγγέγραπτο
 ἰσχυρῶς αὐτὸς προσβῇ τῇ πέτρῃ, 8
 τῇ δὲ ἐπιέναι τοῖς βαρβάρους κατὰ
 τὸ ὄρος, μὴδ' ἀγαπᾶν ἐν φυλακῇ
 ἔχοντα τὸ χεῖρον, ὥς ἀμφοτέρωθεν
 βλαπένους τοὺς Ἰνδοὺς ἀμφιβό-
 λως γίνεσθαι. Καὶ αὐτὸς ἅμα τῇ 9
 ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ κρατεπέδου, προ-
 ἔει τῇ κρατίῳ κατὰ τὴν πρόσ-
 βειν, ἣ Πτολεμαῖος λαθὼν ἀνέβη·
 γνῶμην ποιούμενος, ὥς εἰ ταύτῃ

atque difficili contendens
 non sentientibus barbaris in
 verticem evadit, & loco in
 orbem vallo ac fossa com-
 munito, facem accensam,
 ab eā parte montis quā con-
 spici ab Alexandro posset,
 tollit. Alexander conspecto
 flammæ splendore, postridie
 exercitum admovit. at Bar-
 baris acriter sese tuentibus,
 nihil tum ob locorum aspe-
 ritatem effecit. Quum verò
 barbari animadverterent A-
 lexandrum ab eā parte fru-
 stra niti, in Ptolemæum con-
 versi feruntur. Atrox ibi
 cum Macedonibus pugna
 miscetur, Indis quidem val-
 lum rescindere nitentibus,
 Ptolemæo omnibus viribus
 locum tutante. Demum bar-
 bari Macedonum velitari
 conflictu male excepti, no-
 cte interveniente retroce-
 dunt. Alexander interea In-
 dum quendam transfugam,
 fidum & locorum peritum,
 noctu cum literis ad Ptole-
 mæum mittit; quibus mo-
 net, ut quum ipse petram ad-
 oriretur, Ptolemæus eodem
 tempore ex monte impetum
 in hostes faceret, neque in
 præsidio se tueri contentus
 esset, ut utrinque petiti bar-
 bari in ambiguo versarentur.
 Ipse primâ luce castris motis
 exercitum ad eam partem
 ducit, quā Ptolemæus clam
 hostibus montem conscen-
 derat.

derat, ita secum statuens, si impetu facto illac se cum Ptolemæo conjungere posset, non ita difficile negotium ei futurum. quod quidem ita evenit. Nam ad meridiem usque acre inter Indos & Macedones certamen fuit, his quidem conscendere nitentibus, illis subeuntes propulsantibus. quum vero Macedones non desisterent alii aliis succedere, prioresque interim à labore reficerentur, vix ante noctem transitu potiti, sese cum Ptolemæo conjunxerunt. Exinde quum jam omnes copiae unà essent, rursus petram adoriuntur. Sed ne hac quidem ratione petra subiri potuit. atque ita dies ille consumptus est. Sub lucem milites singulos centum palos cædere jubet. quibus comportatis ingentem aggerem à summo colle in quo castra locârat ad petram molitur, unde & sagittæ & tela machinis excussa ad hostes pertingere possent: universoque exercitu ad opus intento, ipse & spectator & laudator adstabat, eos quidem qui magnâ contentione opus promovebant collaudans, segniores vero castigans.

βιατάμενος, ἑορμίζοι τοῖς ἀμφὶ Πτολεμαῖον, οὐ χαλεπὸν ἔτι εἶσθμενον αὐτῇ τὸ ἔργον. Καὶ ξυνέβη
 10 οὗτος. Ἔστε μὲν γὰρ ἐπὶ μεσημβρίαν ξυνεσθίκει καρτερὰ μάχη τοῖς τε Ἰνδοῖς καὶ τοῖς Μακεδόσιν, τῶν μὲν ἐκβιαζομένων εἰς τὴν πρὸς βύσσιν, τῶν δὲ βαλλόντων ἀνιόντας· ὥς δὲ οὐκ ἀνέστησαν οἱ Μακεδόνες, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπιόντες, οἱ δὲ πρόσθεν ἀναπαυόμενοι, μάλιν ἀμφὶ δαίλιν ἐκράτησαν τῆς παρόδου, καὶ ξυνέμιξαν τοῖς ξὺν Πτολεμαίῳ. Ἐκεῖθεν δὲ ὁμοῦ ἤδη γενημένη ἡ στρατιὰ πάντα, ἐπήγετο αὐθις ὥς εἰς αὐτὴν τὴν πέτραν· ἀλλὰ γὰρ ἔτι ἄπορος ἦν αὕτη ἡ προσβολή. Ταύτη μὲν δὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος γίγνεται·
 13 ὑπὸ δὲ τὴν ἑὴ παραγγέλλει στρατιωτῇ ἐκάστῳ, κόπτειν χάρακας ἐκάστην κατ' ἄνδρα· καὶ οὗτοι κεκορμημένοι ἦσαν, καὶ αὐτὰς ἐχώνουσιν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου, ἵνα ἐκρατοπεδευκότες ἦσαν, ὥς ἐπὶ τὴν πέτραν χῶμα μέγα, ἔθεν τοξεύματά τε ἂν ἐξικνεῖσθαι εἰς τοὺς προμάχους, καὶ ἀπὸ μηχανῶν βέλη
 14 ἐφίεμενα· καὶ ἐχώνουσιν αὐτὸ πᾶς τις ἀντιλαμβάνομενος τοῦ ἔργου καὶ αὐτὰς ἐφεισθίκει θεατῆς καὶ ἐπαινέτης τοῦ ξὺν προθυμίας περαινόμενου, κολασῆς δὲ τοῦ ἐν τῇ παραχρῆμα ἐκλιπνούς.

XXX.

CAP. XXIX. 13. κεκορμημένοι ἦσαν] cæsi erant.
 ἢ τὰς προμάχους] Mss. omnes, ἢ τὰς προμαχομένους δυνατὰ αὐτῷ ἰσχυρῶς, καὶ ἀπὸ δεξ. ὕπονον.

14. τῇ ἐν τῇ παραχρῆμα ἐκλιπνός.] presentis negligentia, sive negligentia in præsentis opere.

XXX. Τῇ μὲν δὴ πρώτῃ ἡ-
μέρᾳ ὡς ἐπὶ εἰς αἶδιον ἔχουσεν αὐτῷ ὁ
στρατός. Ἐς δὲ τὴν ὑστέραιαν, οἳ τὸ
σφενδονῆται σφενδονοῦντες ἐς τοὺς
Ἰνδοὺς ἐκ τοῦ ἤδη κεχασμένου, καὶ
ἐκ τῶν μηχανῶν βέλη ἀφιέμενα
ἐκίελλε τῶν Ἰνδῶν τὰς ἐκδρομὰς,
τὰς ἐπὶ τοῖς χωνύοντα. Καὶ ἔ-
χρηντο αὐτῷ ἐς τρεῖς ἡμέρας ξυνε-
χῆς τὸ χωρίον. Τῇ τετάρτῃ δὲ βια-
σάμενοι τῶν Μακεδόνων οὐ πολλοὶ,
κατέσχον ὀλίγον γήλοφον ἰσόπε-
δον τῇ πέτρᾳ· καὶ Ἀλέξανδρος οὐ-
δὲ τι ἐλάνυσεν ἐπὶ τὸ χῶμα,
ξυιάσαι ἐθέλων τὸ χωνύμενον τῷ
γήλῳ, ὅν τινα οἱ ὀλίγοι αὐτῷ ἤδη
κατέσχον. Οἱ δ' Ἰνδοὶ πρὸς τε τὴν
ἀδύνητον τόλμην τῶν ἐς τὸν γήλο-
φον βιασαμένων Μακεδόνων ἐκπλα-
γνέτες, καὶ τὸ χῶμα ξυναπτὸν ἤδη
ὄραντες, τοῦ μὲν ἀπομάχεσθαι ἔτι
ἀπέχοντο· πέμψαντες δὲ κήρυκα
σφῶν παρ' Ἀλέξανδρον, ἐθέλειν
ἔφασκον ἐνδοῦναι τὴν πέτραν, εἰ
σφίσιν σπένδοντο. Γνώμην δ' ἐπε-
πύρτο ἐν τῇ ἔτι διαμέλλοντι τῶν
σπανδῶν διαγαγόντες τὴν ἡμέραν,
νυκτὸς ὡς ἕκαστοι διατρεδάνυσθαι
ἐπὶ τὰ σφέτερα ἦθῃ. Καὶ τοῦτο ὡς
ἐπίβητο Ἀλέξανδρος, ἐνδίδωσιν
αὐτοῖς χρόνον τε ἐς τὴν ἀποχώρη-
σιν, καὶ τῆς φυλακῆς τὴν κύκλω-
σιν τὴν πάντῃ ἀφελεῖν· καὶ αὐτὸς

XXX. Ac primo quidem
die exercitus in stadii longi-
tudinem aggerem produxit.
postero die funditores mit-
tentes fundis ex eo quod
aggestum erat & tela machi-
nis excussa Indorum in eos,
qui aggerem struebant, ex-
cursiones represserunt. at-
que ita agger triduo toto
perfectus est. Quarto die
quum Macedones aliquot
collem quendam petrae op-
positum, aequalis cum eā
altitudinis, cepissent, Alex-
ander confestim eo conten-
dit, aggeremque ad eum col-
lem quem pauci tenebant
continuare statuit. Barbari
ob incredibilem Macedo-
num qui collem illum supe-
rarent audaciam attoniti,
aggeremque jam ad collem
perductum conspicati, a de-
fensione desistunt, missoque
ad Alexandrum caduceato-
re, spondent sese, si pacisci
cum iis velit, petrae deditio-
nem facturos. Consilium
vero ipsorum erat, ut totum
illum diem pactionibus fa-
ciendis transigentes, noctu
sese quisque in domos suas
reciperent. Quo cognito,
Alexander tempus satis am-
plum iis ad discedendum
concessit, omni praesidio per-
circuitum amoto. ipseque
ibi

CAP. XXX. 2. ἐπὶ τὸ χῶμα] eo promovebat aggerem, non vero ipse Alexan-
der eo contendit, cuius quidem rei causa hic nulla apparet.

3. τῷ μὲν ἀπομάχεσθαι ἔτι] a defensione distinctorum.

5. καὶ τῆς φυλακῆς] Et hoc Alexandrum ipsis dedisse ait, ut praesidium, quo
petram undique cinctam tenebat, amoveret.

ibi tantisper dum discedere inciperent mansit. Posthæc assumtis ex custodibus corporis & scutatis DCC, primus in desertam ab hostibus petram conscendit. Macedones quoque, alius alia sese mutuo subtrahentes, eodem ascenderunt. Exinde in recedentes barbaros signo dato conversi, multos in fugâ interfecerunt. Illorum plerique trepide fugientes (a), per præcipitia delapsi perierunt. Alexander potitus petra, quam ne Hercules quidem ipse superare potuerat, sacrificio in eâ facto, præsidium imposuit, eique Sissicottum præfecit, qui multo ante ex Indis in Bactra ad Bessum transfugerat, & postquam Alexander Bactriano- rum regionem subjugarat, conjunctis cum eo copiis fidelem imprimis ei operam navarat. Alexander è petra in Assacorum regionem movit, Assacani enim fratrem, cum elephantis & finitimorum barbarorum non exigua manu, in illius regionis montes confugisse acceperat. quumque ad urbem Dyrta pervenisset, neminem incolarum aut in ea aut in vicina regione reperit. Postero autem die Nearchum & Antiochum, qui sin-

ἔμενον, ἔστε ἤρξαντο τῆς ἀποχωρή-
σεως· καὶ ἐν τούτῳ ἀναλαβὼν τὸν
σωματοφυλάκα καὶ τῶν ὑποσπι-
σάν ἐς ἑπτακοσίους, κατὰ τὸ ἐκλε-
λειμμένον τῆς πέτρας ἀνέρχεται ἐς
αὐτὴν πρῶτος, καὶ οἱ Μακεδόνες
ἄλλος ἄλλῃ ἀνιμῶντες ἀλλήλους
ἀνέστησαν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τοῖς ἀποχω-
ροῦντας τῶν βαρβάρων τραπόμενοι
ἀπὸ ξυμμάχου, πολλοὺς μὲν αὐ-
τῶν ἐν τῇ φυγῇ ἀπέκτειναν· οἱ δὲ
καὶ πεφοβημένως ἀποχωροῦντες,
κατὰ τῶν κρημνῶν ῥίψαντες σφᾶς,
ἀπέθανον· εἶχετό τε Ἀλεξάνδρῳ ἡ
πέτρα, ἡ τῇ Ἡρακλεῖ ἔπορος γε-
νομένη· καὶ ἔθυσεν ἐπ' αὐτῇ Ἀλέξ-
ανδρος, καὶ κατεσκευάσθη Φρούριον,
παραδοὺς Σισικόττῳ ἐπιμελεῖσθαι
τῆς Φρουρᾶς, ὃς ἐξ Ἰνδῶν μὲν πά-
λαι ἡτομολόκει ἐς Βάκτρα παρὰ
Βῆσσον, Ἀλεξάνδρου δὲ κατασχύου-
τος τὴν χώραν τὴν Βακτρίαν ξυνε-
στράτευέ τε αὐτῷ καὶ πικρὸς ἐς τὰ
μάλιστα ἐφάνητο. Ἄρας δ' ἐκ τῆς
πέτρας, ἐς τὴν τῶν Ἀσσακανῶν
χώραν ἐμβάλλει. Τὸν γὰρ ἀδελφὸν
Ἀσσακίανου ἐξηγγέλλετο ταῖς τε
ἐλέφαντας ἔχοντα καὶ τῶν προσ-
χώρων βαρβάρων πολλοὺς ξυμπε-
φυγέναι ἐς τὰ ταύτης ὄρη. Καὶ
ἀφινόμενος εἰς Δύρτα πόλιν, τῶν
μὲν οἰκούντων οὐδένᾳ καταλαμβά-
νει, οὐδὲ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ πρὸς τῇ
πόλει· ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν, Νέαρχον
τε

(a) Curt. 8, 11, 23. scq.

7. οἱ δὲ καὶ] quidam vero etiam.

9. ἐς τὰ ταύτης ὄρη] Optatus aliiq. ταύτη, recte, prout mox repetit τὰ ταύτη χώρα. Gronov.

τε καὶ Ἀντίοχον τοὺς χιλιάρχους
 τῶν ὑπασπιῶν ἐπέμπε· καὶ Νε-
 ἀρχῃ μὲν τοὺς Ἀγριάνας τοὺς ψι-
 λοὺς ἐγγεινέδωκεν. Ἀντίοχον δὲ τὴν
 τε αὐτοῦ χιλιάρχον, καὶ δύο ἐπὶ
 ταύτῃ ἄλλας. Ἐξέλαστο δὲ τὰ τε 12
 χιρία καταφύμενος, καὶ εἴπου τι-
 νὰς τῶν βαρβάρων ξυλλαβεῖν, ἐς
 ἑαυτὸν τοὺν κατὰ τὴν χώραν τῶν τε
 ἄλλων, καὶ μέλιστα δὴ τὰ ἀμφὶ
 τοὺς ἐλέφαντας ἤμελλον αὐτῷ μα-
 κῆν. Αὐτὸς δ' ὡς ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν πο- 13
 ταμὸν ἦδη ἦγε, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ
 ἠδοποιεῖτο πρόσω ἰούσα, ἀπορα ἄλ-
 λως ὄντα τὰ ταύτῃ χιρία. Ἐνταῦ- 14
 θε ξυλλαμβάνει ὀλίγους τῶν βαρ-
 βάρων, καὶ παρὰ τούτων ἔμαθεν,
 ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ χώρᾳ Ἰνδοὶ παρὰ
 Βασιτάδῃ ἀποπεφευγότες εἴεν· τοὺς
 ἐλέφαντας δὲ ὅτι αὐτοῦ κατέλιπον
 ἡμεσθαί πρὸς τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ·
 καὶ τούτους ἠγήσασθαι οἱ τὴν ὁδὸν
 ἐκέλευσεν ὡς ἐπὶ τοὺς ἐλέφαντας.
 Εἰς δ' Ἰνδῶν πολλοὶ κινηγέται 15
 τῶν ἐλεφάντων, καὶ τούτους σπου-
 δῇ ἀμφ' αὐτὸν εἶχεν Ἀλέξανδρος,
 καὶ τότε εὐθὺς ξὺν τούτοις τοὺς ἐ-
 λέφαντας· καὶ δύο μὲν αὐτῶν ἀπώ-

gali mille scutatis præfeci-
 erant, emittit. ac Nearcho
 quidem Agrianas levis arma-
 turae, Antiocho ad mille scu-
 tatos quos ducebat, alia duo
 millia adjungit. Hos specu-
 latum in illa loca mittit, &
 an forte nonnullos ex bar-
 baris comprehendere pos-
 sint, è quibus cum alia ad
 regionis notitiam pertinen-
 tia, tum de elephantis cog-
 noscerent. Ipse ad Indum
 humanam jam pergit (a) : exer-
 citu qui viam faceret, præ-
 misso. neque enim aliter ea
 loca transiri possunt. Eo loci
 barbaris nonnullis captis,
 certior factus est Indos ejus
 regionis ad Barisadem con-
 fugisse; elephantos in pascuis
 apud Indumamnem relictos
 esse. quo cognito, ut se ad
 eum locum, ubi elephantis
 erant, ducant jubet. Sunt
 autem plerique Indi ele-
 phantorum venatores, & ob
 id Alexander hos apud se ca-
 ros habebat. Ac tum qui-
 dem elephantos venatus est.
 duo inter persequendum è
 præcipitiis lapsi perierunt :

(a) Cap. 8, 12, 4.

reli-

11. τὸς Ἀγριάνας τὸς ψιλὰς] Vertunt cum Facio Vulcanius : *Agrianos levis ar-
 matura*. Cedo igitur Agrianas armaturæ gravis, quos ego nullos hæcenus in-
 veni. Nullam quidem notatam video in scedis meis varietatem ex Mss. sed
 vel invitis iis omnibus scribendum τὸς Ἀγριάνας καὶ τὸς ψιλὰς. Nam sic loqui-
 tur passim. Hujus libri cap. 4. τὸς Ἀγριάνας καὶ τὸς ἄλλας ψιλὰς. Et cap. 29.
 τὸς τε Ἀγριάνας ἄγοντα καὶ τὸς ψιλὰς τὸς ἄλλας. VI, 8. οἱ τε Ἀγριάνες καὶ ἄλλαι τὰ
 ἥστων ψιλῶν. Gronov.

12. ἤμελλον αὐτῷ μακῆν] Scribendum, ut legitur in Mss. plurimis ἤμελλον, &
 maxime quæ ad elephantos pertinebant, cognoscere curæ ipsi erat. Idem.

15. Ἰνδῶν πολλοὶ] Indorum multi, non plerique, quod verisimile non est,
 essetque si πολλοί.

καὶ ἀπὸ κρημνῶν] Mss. κρημνῶν. Gronov.

reliqui capti, admissis ses-
soribus, exercitui admoti
sunt. Sylvam quoque cæ-
duam apud flumen nactus,
eam ab exercitu cædi na-
vesque ædificari iussit, qui-
bus in Indum flumen de-
ductis, ad pontem quem
jam multo ante Hephaes-
tion & Perdicas constru-
xerant, vectus est.

λαντο, κατὰ κρημνοὺς σφᾶς ῥέψαντες
ἐν τῇ διώξει· οἱ δὲ ἄλλοι ξυλληφέν-
τες, ἔφερον τε τοὺς ἀναβάτας, καὶ
τῇ στρατιᾷ ξυνετάσσοντο. Ἐπεὶ δὲ
καὶ ὕλη ἐργασίμῃ ἐνέτυχε παρὰ τὸν
ποταμὸν, καὶ αὕτη ἐκόπη αὐτῇ ὑπὸ
τῆς στρατιᾶς, καὶ ναῦς ἐποίησαν,
καὶ αὗται κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
ἤγοντο ὡς ἐπὶ γέφυραν, ἣν τινα
Ἡφαισίων καὶ Περδίκκας αὐτῇ ἐξη-
κοδομηκότις πάλαι ἦσαν.

16. καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ] Mss. ἐπὶ τῇ αὐτῇ, Græc.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER QUINTUS.

SUMMARIUM
LIBRI QUINTI.

CAP. I. *Nysa urbs, opus Dionysi. Legatio ejus ad Alexandrum. II. Indulgentia Alexandri, ac libertas Nysæ firmata. Senatores CCC. Hedera Indica, & in sacrificio Liberi epuloque præsentia ejus. III. Non omnia mentiti veteres. Taxilis facilitas in recipiendo Alexandro. IV. Indus flumen, aliique per Indiam, de quorum spatio & narrationibus varia. Indi sine opibus, proceri, bellicosi. Persæ veteres. V. Promissio scripti de Indis. Tauri initium, ac progressus, falsum Caucasii nomen. Fluvii ex eo manantes. VI. Asiæ divisio; magnitudo, & situs & qualitas Indiæ. Regiones dona fluviorum. Indiæ fluviorum magnitudo præ Nilo & Asiaticis. VII. Pontium varietas. Pontis repentini ratio apud Romanos. Continuatio ejus fabricæ. VIII. Taxila urbs. Taxiles, & Abisarus, & Doxareus dynastæ. Navigia dissecta ad transvebendum. IX. Pori castra, & circa Hydaspis ripam varii astus. X. Difficultas transeundi Hydaspem, & ob eam causam varii militum motus. XI. Rupes eminens & apposita insula monstrant Alexandro transitum.*

Y

XII.

XII. *Alexandri consilium trajiciendi in loco delecto, & ad id astus.* XIII. *Transitus Macedonum, qui ignari in insulam venerant, ut bis aquam transierint.* XIV. *Varietas narrationum de transitu & Pori filio.* XV. *Victoria de Pori filio, & mox patris progressus contra Alexandrum.* XVI. *Ordinatio aciei Macedonica, & principium pugnae.* XVII. *Alexandri prudens captatio frangit Indos.* XVIII. *Calamitas Pori in praelio paucis Macedonibus occisis. Pori & in praelio industria & in clade nobilitas.* XIX. *Alexandri moderatio in victoria Pori. Bucephalæ equi mors ac elogium.* XX. *Sara & ludii ob victoriam. Glaucanicae populus. Abissares dynasta. Turbae in Assacenis. Acesinae amnis natura & magnitudo.* XXI. *Acesine trajecto progressus ad Hydraoten. Porus alter.* XXII. *Ultra Hydraoten Catbæi, Oxydracæ, Malli, Adræistæ, quos aggreditur Alexander.* XXIII. *Ad Sangala triplex curruum series colli circumdata. Prima diffracta. Mox & reliquæ. Oppugnatio urbis & apparatus ad fugientes inde incolas excipiendos.* XXIV. *Interclusi oppidani caduntur. Oppidum captum. Fuga ex urbibus Indorum. Sangala eversa. Hyrbasis amnis & regio opposita.* XXV. *Alexandri suasoria ad perseverandum in expeditione; ab rebus feliciter gestis.* XXVI. *A notitia Geographiæ, laborum laude, ab suo exemplo.* XXVII. *Respondet Cæsus veniam sermoni præstruens. Suasoria ad reditum ex variis locis.* XXVIII. *Alexandri offensa & militum contumacia. Denique pronuntiatus reditus.* XXIX. *Ara duodecim. Pori regnum auctum. Urbs ad Acesinen condita. Abisaris amicitia.*

C A P. I.

Κ Ε Φ. Α.

IN hac regione, quam inter I Cophenem & Indum fluvios interjacentem Alexander aggressus est, Nyssam etiam urbem sitam esse ferunt (a), à Dionysio conditam, eo tempore, quo Indos domuit, quicumque tandem is Dionysus fuerit, & quando aut unde Indis bellum intulerit. Ne-

(a) Curt. 8, 10, 12.

ΕΝ δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἣν τινε μεταξὺ τοῦ τε Κωφῆνος καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐπῆλθεν Ἀλέξανδρος, καὶ Νύσσαν πόλιν κτίσθαι λέγουσι· τὸ δὲ κτίσμα εἶναι Διονύσου· Διονύσου δὲ κτίσαι τὴν Νύσσαν, ἀφ' οὗ τε Ἰνδοὺς ἐχενώτατο, ὅστις δὴ οὗτος ὁ Διόνυσος, καὶ ὁπότε ἡ πόλις ἐπ' Ἰνδοὺς ἐστρέ-

CAP. I. 1. Νύσσαν] Optimus Codex non Νύσσαν præfert, sed Νύσση, quæ est haud dubie vera lectio, & apparet manifeste in derivato inde Dionysio. Græcè. ἐπ' ἡ τοῦ Ἰνδοῦ] Opt. ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ. Idem.

ἐξέρχεται· οὐ γὰρ ἔχω συμβα-
λέω, εἰ δὲ Θηβαῖος Διόνυσος, ὃς ἐκ
Θηβῶν ἢ καὶ ἐκ Τιμόλου τοῦ Λυ-
δίου ὁμηγεῖς ἐπ' Ἰνδούς ἦκε στρα-
τίας ἄγων, τὸταῦτα μὲν ἔθνη μά-
χημα καὶ ἄγνωστα τοῖς τότε Ἑλ-
λησιν ἐπελθὼν, οὐδὲν δ' αὐτῶν ἄλ-
λο ὅτι μὴ τὸ Ἰνδῶν βίᾳ χειρωσά-
μενος· πλήν γε δὴ ὅτι οὐκ ἀκριβῆ
ἐξετάσθαι χρὴ εἶναι τῶν ὑπὲρ τοῦ
θεῖου ἐκ παλαιῶν μεμυθευμένων.
Τῷ γὰρ τοι κατὰ τὸ εἶδος ξυντι-
θέντι οὐ πικρὰ, ἐπειδὴ τὸ θεῖόν τις
προσῆλθε λόγῳ, οὐ πάντῃ ἄπικρα
φαίνεται. Ὡς δ' ἐπέβη τῇ Νύττῃ
Ἀλέξανδρος, ἐκπέμπουσι παρ'
αὐτῶν οἱ Νυσσαῖοι τὸν κράτιστεύ-
οντα σφῶν (ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἀ-
κουφίς) καὶ ξὺν αὐτῷ πρέτβεις τῶν
θαυματούτων τριάκοντα, δεησομέ-
νους Ἀλεξάνδρου, ἀφεῖναι τῷ θεῷ
τὴν πόλιν· παρελθεῖν τε δὴ ἐς τὴν
σκηνὴν τῇ Ἀλεξάνδρου τοῦς πρέσ-
βεις, καὶ καταλαβεῖν καθήμενον
κεκοιμένον ἔτι ἐκ τῆς ὁδοῦ, ξὺν
τοῖς ὅπλοις τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τὸ
κράτος αὐτῷ περικείμενον, καὶ τὸ
δάρυ ἔχοντα, θαμβῆται ἰδόντας
τὴν ὄψιν, καὶ πετόντας ἐς γῆν ἐ-
πιταλὺ σιγῇ ἔχειν· ὡς δ' ἐξανέ-
στρε τε αὐτοὺς Ἀλέξανδρος, καὶ

que enim conjicere possum,
sitne is Thebanus, qui ex
Thebis aut etiam ex Tmolō
Lydiæ profectus in Indos ex-
ercitum duxerit. qui quum
tot bellicosas, & tum tempo-
ris Græcis ignotas gentes ad-
ierit, nullam ex iis præter-
quam Indorum vi subegerit:
hoc tantum censuerim, ea
quæ de diis veteres fabulis suis
conscripsere, non esse nimium
curiose pervestiganda. Scri-
pta enim quibus merito fides
derogari posset, quando nu-
minis alicujus mentio accedit,
fit ut non omnino incredibilia
esse videantur. Alexander ita-
que simulac Nyssam cum ex-
ercitu venit (a), oppidani
Acuphim principem civitatis
ad eum mittunt, & cum eo le-
gatos xxx ex primoribus, ora-
turos uti numini suo urbem
liberam relinquat. Legati ad
Alexandri tabernaculum ad-
ducti, quum illum sedentem
nondum deterso pulvere, om-
ni adhuc armaturâ indutum,
galeaque tectum, & lanceam
manu tenentem vidissent,
aspectu ejus, perterrefacti in
terram prociderunt, diuque
silentium tenuerunt. Post-
quam vero Alexander surgere
illos,

(a) Curt. 8, 10, 7.

3. Τῷ γὰρ τοι κατὰ τὸ εἶδος] Nam vere affirmanti non credibilia, postquam nomen
quo addideris narrationi, non omnino incredibilia videntur. Συντιθέναι est conjicere,
colligere, conferre, affirmare. Vid. Ind. κατὰ τὸ εἶδος secundum verisimilitudinem,
vere, ut par est, 1, 18, 12. Hanc vero sententiam suam, inquit Gronovius,
exemplo insigni exornat ipse Arrianus 2, 16, 10. Facius vertit: Nam quæ rerum
narrationem diligentius consideranti interdum minus credibilia viderentur, ea si quid di-
vinitus insinuetur, non omnino falsa aut incredibilia videri solent.

illos, bonoque animo esse iussit, Acuphim ita orsum, Orant te, ó rex, Nyssæi, uti Liberi Patris reverentiâ adductus civitatem ipsis liberam legibusque suis utentem relin- quas. Dionysus enim debellatis Indis, quum ad Græcanicum mare reverteretur, ex militibus rude donatis, qui ipsi & Bacchi erant, hanc urbem condidit, quæ perpetuum peregrinationis victoriaeque suæ monumentum posteris extaret. quemadmodum tu ipse Alexandriam ad Caucasum montem condidisti, aliamque in Ægyptiorum regione, aliasque multas partim jam exædificasti, partim nunc ædificas: utpote qui jam plura quam Dionysus præstiteris. Nyssam autem vocavit urbem à nutrice Nyssâ, & provinciam Nyssæam. montem vero qui urbi imminet, Meron (hoc est, femur) vocari voluit (a), quod, secundum fabulam, in femore Jovis succreverit. Ex eo tempore liberam Nyssam incolimus, nostrisque legibus utentes composite vivimus. Quod vero à Libero Patre ædificata sit, hoc etiam tibi documento esse potest, quod nusquam alibi apud Indos hedera, nisi apud nos, nascatur.

(a) Cæst. 8, 10, 12.

7. Βάκχοι] Hoc nomine non Bacchus tantum appellatur, sed ejus cultores quoque, & qui hujus numine agitantur.

ἰσομένην] Mss. ἰσόμενον Γρονου.

8. καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον] Facius: ac in posterum condituras es.

θαῖρεῖν ἐκέλευσε, τότε δὴ τὴν Ἀκουφιν ἀρξάμενον λέγειν τάδε, Ὁ βασιλεῦ, δέονταί σου Νύσσαί, ἔσται σφᾶς ἐλευθέρους τε καὶ αὐτονόμους, αἰδοῦ τοῦ Διονύτου. Διόνυσος γὰρ ἐπειδὴ χειρωσάμενος τὸ Ἰνδῶν ἔθνος, ἐπὶ θάλατταν ὀπίσσω κατήκει τὴν Ἑλληνικὴν, ἐκ τῶν ἀπομάχων κρατιωτῶν, οἳ δὴ αὐτῇ καὶ Βάκχοι ἦσαν, κτίζει τὴν πόλιν τῇδε, μνημότυνον τῆς αὐτοῦ πλάνης τε καὶ νίκης τοῖς ἔπειτα ἰσομένην· καθαπεροῦν καὶ σὺ αὐτὸς Ἀλεξάνδρειάν τε ἔκτισας τὴν πρὸς Καυκάτῳ ὄρει, καὶ ἄλλην Ἀλεξάνδρειαν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ γῇ, καὶ ἄλλας πολλὰς τὰς μὲν ἔκτισας ἤδη, τὰς δὲ καὶ κτίσεις ἀνὰ χρόνον, οἷα δὴ πλείονα Διονύτου ἔργα ἀποδείξάμενος. Νύσσαν τε οὖν ἐκάλεσε τὴν πόλιν ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῆς τροφῇ τῆς Νύττης, καὶ τὴν χώραν Νύσσαίαν· τὸ δ' ὄρος ὃ, τι περ πλεσίον ἐστὶ τῆς πόλεως, καὶ τοῦτο Μερὸν ἐπωνόμασε Διόνυσος, ὅτι δὴ κατὰ τὴν μῦθον ἐν μηρῇ τῇ τοῦ Διὸς ἦν ἔξῃ. Καὶ ἐκ τούτου ἐλευθέρους τε οἰκοῦμεν τὴν Νύσσαν, καὶ αὐτοὶ αὐτόνομοι, καὶ ἐν κότμῳ πολιτεύοντες. Ἰτῆς δ' ἐκ Διονύσου οἰκίσεως, καὶ τῶν σοι γενέσθω τεκμήριον· κίττος γὰρ, οὐκ ἄλλη τῆς Ἰνδῶν γῆς φύσις, παρ' ἡμῶν φύεται.

II.

II. Καὶ ταῦτα πάντα Ἀλεξάν- I
δρ πρὸς θυμοῦ ἐγίγνετο ἀκούειν,
καὶ ἤελε πρὸς εἶναι τὰ ὑπὲρ τοῦ
Διονύτου τῆς πλάνης μυθεύμενα·
καὶ κτίσθαι εἶναι Διονύτου τὴν Νύτ-
σαν ἤελεν, ὡς ἤδη τε ἦκεν αὐτὸς
ἐλαῖν Διόνυτος, καὶ ἐπέκεινα ἐλ-
εῖν Διονύτου· οὐδ' ἂν Μακεδόνας τὸ 2
πρῶτον ἀπαξιοῦται συμπνεῖν οἱ ἔτι
κατὰ ζῆλον τῶν Διονύτου ἔργων·
καὶ δίδωσιν ἐλευθέρους τε εἶναι τοὺς
ἐκτόρας τῆς Νύτσης, καὶ αὐτονό-
μους. Ὡς δὲ καὶ τοὺς νέους ἐτύ- 3
χετο αὐτῶν, καὶ ὅτι πρὸς τῶν ἀρί-
στον τὸ πολίτευμα ἔχεται, ταῦτά
τε ἐπύθετε, καὶ ἡξίωσθε τῶν τε ἱπ-
πέων οἱ ξυμπέμψαι ἐς τριακοσίους,
καὶ τῶν προσώτων τοῦ πολιτεύμα-
τος (ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ τριακόσιοι)
ἐκπλῆξαι τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος·
Ἀκουφῶν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλεγόμε-
νον, ὅτι καὶ ὑπαρχὸν τῆς χώρας
τῆς Νυτταίας κατέστησεν αὐτός.
Τὸ δὲ Ἀκουφῶν ταῦτα ἀκούσαντα 4
ἐπιμαρτυρεῖται λέγεται τῷ λόγῳ·
καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐρεῖσθαι, ἐφ' ὅτῳ
ἐγέλασεν· ἀποκρίνασθαι δ' Ἀκου-
φῶν, καὶ πῶς ἂν, ὦ βασιλεῦ, μία
σάξιν ἑκατὸν ἀνδρῶν ἑταρῶν ἐρη-

II. Grata Alexandro Acu-
phis oratio accidit. Cupie-
bat enim fide digna esse,
quæ de Dionysi peregrina-
tione fabulæ narrant: faci-
leque credi volebat, Nyssam
ab eo conditam fuisse. quasi
jam eo ipse, quo Dionysus
pervenisset, & ulterius quam
Dionysus progressurus esset:
& Macedonas non illibenter
cum ipso æmulatione qua-
dam rerum à Dionysio gesta-
rum, ultteriores labores aditu-
ros putabat. Itaque Nyssæis
civibus libertatem, utque
suis legibus uterentur con-
cessit. Deinde quum leges
eorum cognovisset, quodque
republicam ex optimati-
bus constitutam haberent,
illorum institutum collau-
davit, & ccc equites ad se
mitti jussit, cum centum
præcipuis ex iis qui rep.
regerent (qui & ipsi ccc e-
rant) sibi delectis. Acuphis
autem ex numero selecto-
rum erat, quem quidem ipse
præsidem Nyssæ provincię
constituerat. Ad hæc postu-
lata Acuphim subrisisse fe-
runt. & Alexandro interro-
gante causam risus, respon-
disse

CAP. II. 2. ὡς ἂν Μακεδόνας] Dicit Arrianus stabili sermone affirmans, nequa-
quam Macedonas longinquiores adhuc cum eo militiam amplius detrectasse Græcorum.
3. Ἀκουφῶν δὲ εἶναι τὸν ἐπιλεγόμενον] Acuphin autem voluit eum esse, qui illos de-
legaret. Vulcanius venit, quasi scriptum esset τῶν ἐπιλεγόμενων, habetque pro
passivo. sed medium esse in significatione activa, ipsa loci sententia satis in-
dica. Et qui, quæso, potuisset Acuphis in militiam sequi Alexandrum, cum
tunc provincię præficeretur, non certe ut nomen tantum præsidis absens ge-
teret, sed ut præsens illo officio fungeretur. Κατέστησεν venitendum potius consti-
tuit, quam constituerat. Nam eo ipso tempore, non ante, hoc munus ei de-
mandatum fuit. Voluit ergo Alexander Acuphim, tanquam provincię præsi-
dem, delectum hunc habere.

disse Acuphim, *Quonam pacto, 5*
δ rex, civitas centum bonis viris
privata, recte deinceps guber-
nari queat? At tu, si Nyssæorum
salus tibi cordi est, equites qui-
dem CCC, & si velis plures, acci-
pe. sed pro centum quos ex opti-
mis deligi tibi jubes, ducentos ex
deterioribus dari patiare, ut si-
quando huc revertaris, civita-
tem pristinum statum decusque
retinuisse intelligas. His dictis
 (quod prudenter respondiisse
 videretur) Alexandrum per-
 suasum fuisse. atque equites
 quidem ut mitterentur jussis-
 se: centum vero illos ex præ-
 cipuis delectos neque petiisse,
 neque eorum loco alios. Fi-
 lium vero Acuphis, ejusque
 ex filiâ nepotem una ad Alex-
 andrum missum. Posthæc A-
 lexandrum cupido cepit vi-
 fendæ illius regionis, in quâ
 Nyssæi monumenta quædam
 Dionysi esse gloriabantur; ad-
 eundi etiam montis Meri cum
 equitatu amicorum & pedi-
 tum agemate (a), ut montem
 hederâ lauroque refertum,
 lucosque quarumlibet arbō-
 rum videret; & visu opacum
 omneque ferarum genus a-
 bundanter patuisse. Macedo-
 nibus hederæ conspectum ju-
 cundum fuisse, quam nimi-
 rum à multo tempore non vi-

μαθεῖσα, ἔτι καλῶς πολιτεύοιτο
 5 ἀλλὰ σὺ, εἴ σοι μέλει Νυτσαίων,
 τοὺς ἱππέας μὲν ἄγεσθαι τοῦ
 τριακοσίου, καὶ εἰ βούλει ἔτι τού-
 των πλείονας· αὐτὶ δ' ἑκατὸν, οὓς
 τινὰς τοὺς ἀρίστους ἐπιλέξαι σὺ κε-
 λέυεις, διπλασίους τῶν ἄλλων τῶν
 κακῶν ἄγεσθαι, ὥς σοι καὶ αὐτῶν
 ἀφικομένῳ δεῦρο ἐν τῇ αὐτῇ τούτῃ
 6 κόσμῳ Φανείῃ ἢ πόλει. Ταῦτα
 λέγοντα (λέγειν γὰρ δόξει Φρό-
 νημα) πείσαι Ἀλέξανδρον. Καὶ
 τοὺς μὲν ἱππέας ξυμπέμπειν αἱ
 ἐκέλευσε· τοὺς δὲ ἑκατὸν τοὺς ἐπι-
 λέκτους μηκέτι αἰτῆσαι, ἀλλὰ
 μὴδ' αὐτ' αὐτῶν ἄλλους· τὸν δὲ
 παῖδα ἄρα τοῦ Ἀκούφιος, καὶ τῇ
 θυγατρὶ τὸν παῖδα ξυμπέμψαι
 7 αὐτῷ Ἀκούφιν. Ἀλέξανδρον δὲ
 πόθος ἔλαβεν ἰδεῖν τὸν χῆρον, ὅπου
 τινὰ ὑπομνήματα τοῦ Διόνυτου αἱ
 Νυτσαῖοι ἐκόμπαζον, ἐλθεῖν τε ἐς
 τὸ ὄρος τὸν Μιγρὸν ξὺν τοῖς ἐταίροις
 ἱππεῦσι καὶ τῇ πεζικῇ ἀγῆματι,
 καὶ ἰδεῖν κισσοῦ τε ἀνάπλεον καὶ
 δάφνης τὸ ὄρος, καὶ ἄλσιν παντοίας
 καὶ ἰδεῖν σύσκιον, καὶ θήρας ἐν αὐτῇ
 8 εἶναι θηρίων παντοδαπῶν· καὶ τοὺς
 Μακεδόνας ἠδέως τὸν κισσοῦ ἰδόν-
 τας, οἷα δὴ διὰ μακροῦ ὀφθῆναι
 (οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ Ἰνδοῦ χώρᾳ κισ-
 σὸν, οὐδ' ἵνα περ αὐτοῖς ἀμπελοὶ
 ᾖσαν)

(a) Cnrt. 8, 10, 13.

5. ἄγεσθαι] Infinitivus loco imperativi. Vid. 4, 20, 6.

7. ἐλθεῖν τε] Recta oratio mutatur in obliquam, quod multis locis fit in Ar-
 riano; ejusque mutationis hic jam initium esse puto, non demum in verbis
 καὶ ἰδεῖν σύσκιον, quod Vulcanius statuit. Vertendum igitur: & venisse in mon-
 tem Mer. n &c & vidisse hederæ lauroque refertum montem &c. & visu opacum
 montem fuisse, & venationes in eo fuisse ferarum omnis generis.

ἦσαν) σεφάνου σπουδῇ ἀπ' αὐ-
τοῦ ποιῆσθαι, ὡς καὶ σεφανώσα-
σθαι εἶχον, ἐφυμνοῦντας, καὶ
Διόνυσόν τε καὶ τὰς ἐπωνυμίας
τοῦ θεοῦ ἀνακαλοῦντας· θύσαι τε
αὐτοῦ Ἀλέξανδρον τῷ Διονύσῳ,
καὶ εὐαχρηθῆναι ὁμοῦ τοῖς ἐταί-
ροις. Οἱ δὲ καὶ τάδε ἀνέγραψαν
(εἰ δὴ τις καὶ ταῦτα) πολ-
λοὺς τῶν ἀμφ' αὐτὸν τῶν οὐκ ἡ-
μελημένον Μακεδόνων τῷ τε κισ-
τῷ σεφανομένων, καὶ ὑπὸ τῇ κα-
τακλίτει τοῦ θεοῦ κατασχεθῆναί
τε πρὸς τοῦ Διονύσου, καὶ ἀν-
εύσαι τὸν θεόν, καὶ βακχεῦται.

III. Καὶ ταῦτα ὅπως τις ἐ- I
θέλοι ὑπολάβω ἀπισεῖτω ἢ πι-
σεῖτω. Οὐ γὰρ ἔγωγε Ἐρατο-
θέτει τῷ Κυρηναίῳ πάντῃ συμ-
φέρειμαι, ὃς λέγει πάντα ὅσα
ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεται ἐκ Μακε-
δόνων, πρὸς χάριν τὴν Ἀλεξάν-
δρου ἐς τὸ ὑπέρογκον ἐπευφη-
μῆναι. Καὶ γὰρ καὶ σπῆλαιον 2
λέγει ἰδόντας ἐν Παραπαμισά-

dissent (neque enim Indorum
regio hederam fert, ne ibi qui-
dem ubi vites sunt) coronas-
que ex eâ sedulo fecisse, ut e-
tiam coronare possent, acci-
nentes, ac Dionysum pariter
& varias Dei appellationes ex-
clamantes: Alexandrum illic
Dionysō sacrificium fecisse (a),
& cum amicis epulatum esse.
● Tradunt etiam nonnulli (si
cui hæc credibilia videntur)
multos non obscuri nominis
Macedones hederâ coronatos
in eo epulo Dionysi numine
correptos, euantes bacchan-
tesque discurrisse.

III. Cæterum his unicuique
per me integrum sit, fidem
prout velit aut tribuere aut
derogare. Neque vero Erato-
stheni Cyrenæo prorsus assen-
tior, qui autor est, quicquid
honoris numini à Macedoni-
bus delatum fuit, in gratiam
Alexandri fastu quodam, fau-
stis acclamationibus adhibitis,
factitatum fuisse. Dicit etiam
Ma-

(a) Curt. 8, 10, 17.

8. ἐπωνυμίας τῷ θεῷ] Quales appellationes sunt *Lycæus*, *Euan*, *Bromius*, *Jas-
chus*, *Lycæus*.

9. σεφανομένους] Annon scribendum potius *εὐσεφανομένους*, per ω, cum sit a ver-
bo *σεφάνω*. Sic Plato Symp. *εὐσεφανομένοις* κιντῇ τινὶ *σεφάνῳ*. Et Longus in *ποι-
μακίαις* lib. 3. pag. 103. citatus a Groſſovio p. 199. ἡσθιον κιντῇ τὰς κεφαλαῖς
εὐσεφανομένους.

ἀνυῖσαι] Non potest melius converti, quam ex Justino *sacris Deum ululati-
bus clamasse*, aut *venerari Deum* ex Livio 1, 5, *ut nudi juvenes Lycæum Pæon
venerantes per lusu[m] atque lasciviam carrevent*. Aut si proprie malis, *Evos &
Bacche clamasse*. Suidas ait ἀνυῖσαι τὸ υἱὸς φῶαι. Ἐστὶ δὲ τὸτο ὕμνος εἰς Διόνυσον.
67000.

CAP. III. 1. πάντα ὅσα ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεται] Quidquid a Macedonibus ad
Deum refertatur *auctorem*, id in gratiam Alexandri in immensum laudibus elatum
fuisse. Ut scilicet augerent famam operum ejus. Uti de divinis urbium origi-
nibus ait Livius in præfatione: *Datur hæc venia antiquitati, ut miscendo humana
divinis, primordia urbium augustiora faciat*. Ἐς τὸ θεῖον ἀναφέρεισθαι non est hono-
rem numini deferre, sed Deo acceptum referre, Deo tribuere tanquam ab ipso pro-
fectum. Sic 3, 3, 6.

Macedonas specum quamdam apud Parapamisadas conspicatos, fabulâ quadam ab incolis auditâ, aut ab ipsismet confictâ, sparsisse specum illam Promethei antrum esse (a), ubi religatus olim is fuit, aquilamque eò venire solitam quæ ejus viscera depasceret: Herculis autem interventu aquilam interfecit, & Prometheus vinculis solutus. Caucasum montem ex Ponto ad orientales terræ partes & Parapamisadum regionem, ad Indos nimirum eâ ratione Macedones suis sermonibus transferre, & Parapamisum montem Caucasum vocare in Alexandri gloriam, utpote qui Caucasum superarit. quumque in eadem Indorum regione boves vidissent, quibus clavæ inustæ essent, ex hoc conjectasse Herculem ad Indos pervenisse. Similia de Dionysi peregrinatione Eratosthenes improbat. Mihi vero hac de re sermo in medio relinquendus videtur. Alexander ubi ad Indum pervenit, pontem jam ab Hephæstione perfectum reperit (b), multa que minora navigia, duas vero naves tri-

δαις τοὺς Μακεδόνας, καὶ τινα μῦθον ἐπιχώριον ἀκούσαντας, ἥ καὶ αὐτοὺς ξυνθέντας, Φημίσαι ὅτι τοῦτο ἄρα ἦν τοῦ Προμηθέως τὸ ἀντρον, ἵνα ἐδέδετο· καὶ ὁ αἰετὸς ὅτι ἐκεῖτε ἐφοῖτα, δαισόμενος τῶν σπλάγχνων τοῦ Προμηθέως· καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὅτι ἐκεῖτε ἀφικόμενος, τὸν τε αἰετὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὸν Προμηθέα τῶν δεσμῶν ἀπέλυσε·
 3 τὸν δὲ Καύκασον τὸ ὄρος ἐκ τοῦ Πόντου ἐς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς γῆς καὶ τὴν Παραπαμισάδων χώραν, ὡς ἐπὶ Ἰνδοὺς μετάγειν τῇ λόγῃ τοὺς Μακεδόνας, Παραπάμισαν ὄντα τὸ ὄρος αὐτοὺς καλεῖντας Καύκασον, τῆς Ἀλεξάνδρου ἕνεκα δόξης, ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον ἄρα
 4 ἐλθόντα Ἀλέξανδρον· ἐν τε αὐτῇ τῇ Ἰνδῶν γῇ βοῦς ἰδόντας ἐγκυκαυμένους ῥόπαλον, τεκμηριῶσθαι ἐπὶ τῷδε, ὅτι Ἡρακλῆς ἐς Ἰνδοὺς ἀφίκετο.
 5 Ὅμοια δὲ καὶ ὑπὲρ Διονύσου τῆς πλάνης ἀπικεῖ Ἐρατοσθένης· ἐμοὶ δ' ἐν μέτρῳ κείσθαι οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι.
 6 Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἀφίκετο ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, μεταλαμβάνει γέφυράν τε ἐπ' αὐτῇ πεποιημένην πρὸς Ἡφαιστίου, καὶ πλοῖα πολλὰ μὲν σμικρότερα,
 δύο

(a) Curt. 7, 3, 22. (b) idem 8, 12, 4 & 15.

2. τῷ Προμηθέως τὸ ἀντρον] De eodem in Indis. 5, 11.

3. τὸν δὲ Καύκασον] Idem repetitur 5, 5, 3. & Ind. 2, 5. & 5, 10.

ἐκ τῆς Πόντου] Surgit enim a Ponto Euxino Caucasus, vel certe inter illum & mare Hyrcanum procurrat. Ab illo igitur Ponto Macedones Caucasum sermonibus suis in partes terrarum orientales versus Indos transferebant. Confer 5, 5, 2 & 3.

Παραπαμισάδων] Mf. Opt. Παραπαμισάδα χώραν. Gronov.

ὡς ὑπὲρ τὸν Καύκασον] quasi Caucasum superasset Alexander.

γ. κείσθαι] Pro κείσθαι, 3. plur. imperativi, Aitica Syncope. Vid. Welles Gram. p. 164. reg. 7.

δὲ τριακοντόρους, καὶ παρὰ Τα- 7
 ξίλου τοῦ Ἰνδοῦ δῶρα ἦκοντα ἀργυ-
 ρίου μὲν τάλαντα ἐς διακόσια, ἱερεῖα
 δὲ βοῦς μὲν τρισχιλίους, πρόβατα δὲ
 ὑπὲρ μύρια, ἐλέφαντας δὲ ἐς τριά-
 κοντα· καὶ ἵππεις δὲ ἑπτακόσιοι αὐ- 8
 τῶν Ἰνδῶν ἐς ξυμμαχίαν παρὰ Ταξί-
 λου ἦκον· καὶ τὴν πόλιν Τάξιλα, τὴν
 μεγίστην μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ
 καὶ Τάσπου, ὅτι αὐτῇ Ταξίλης ἐν-
 δίδωσιν. Ἐνταῦθα θύει Ἀλέξανδρος 9
 ταῖς θεοῖς ὅσας αὐτῇ νόμος, καὶ ἀγῶ-
 να ποιῇ γυμνικὸν καὶ ἵππικὸν ἐπὶ
 τῇ ποταμῷ, καὶ γίγνεται αὐτῇ ἐπὶ
 τῇ διαβάσει τὰ ἱερά. Ὁ δ' Ἰνδὸς πο- 10
 ταμὸς ὅτι μέγιστος ποταμῶν ἐστὶ τῶν
 κατὰ τὴν Ἀσίαν τε καὶ τὴν Εὐρώπην,
 πλὴν Γάγγου, καὶ τούτου Ἰνδοῦ πο-
 ταμοῦ. Καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ εἰσὶν αὐτῇ 11
 ἐπὶ τάδε τοῦ ὄρους τοῦ Παραπαμίσου
 ἢ Καυκάσου· καὶ ὅτι ἐκδίδωσιν εἰς τὴν
 μεγάλην θάλασσαν τὴν κατὰ Ἰνδοῦς,
 ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον· καὶ ὅτι δίφορος 12
 ἐστὶν ὁ Ἰνδός, καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ
 ἀμφότεραι τεναγώδεις, καθάπερ αἱ
 πέντε τοῦ Ἰκρου· καὶ ὅτι Δέλτα ποιῇ
 καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, τῇ Αἰγυ-
 πτίῳ Δέλτα παραπλήσιον, καὶ τοῦτο
 Πάταλα καλεῖται τῇ Ἰνδῶν Φωνῇ.

ginta remorum. adhæc do-
 na à Taxile Indo allata, ar-
 genti talenta cc, animalium
 boves ad iiii, oves ul-
 tra xii, elephantos xxx.
 Equites etiam dcc Indi à
 Taxile auxilio missi. urbis
 quoque Taxilorum, quæ
 inter Indum & Hydaspem
 fluvios maxima est, Taxi-
 les deditionem fecit. Alex-
 ander ibi diis quibus con-
 sueverat sacrificio factò, lu-
 dos gymnicos & equestres
 ad flumen edidit. exta fe-
 licem transitum portende-
 runt. Indus porro omnium
 Asiæ atque Europæ fluvio-
 rum maximus est, præter
 Gangem, qui etiam Indiæ
 fluvius est. Fontes ejus ex
 Parapamisi vel Caucasi
 montis citiore parte ori-
 untur, atque in Oceanum
 Indicum austrum versus
 fertur. Duo sunt ejus ostia
 eaque palustria, quemad-
 modum quinque Istri ostia:
 & Delta literæ figuram in
 regione Indorum cursu suo
 efficit, Ægyptio Delta si-
 milem, quod Indorum lin-
 guâ Patala vocatur.

IV.

7. ἀρῶν] i. e. animalia, quæ massati solent. Eustath. ad Iliad. X. pag. 505.
 l. 33. ἱερεῖον αἰτιατικὸς ὀνομάζει, τὸ θυόμενον ζῶον. Et ad Odyss. pag. 31. l. 45. ἱε-
 ρεῖον ὁ μόνον τὸ θυεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλῶς σφαίνειν· ἱερεῖον γὰρ αἰτιατικὸς, τὸ σφαγι-
 ζόμενον ζῶον. Id est, ἱερεῖον non solum significat sacrificare, sed etiam simpliciter
 massare. ἱερεῖον enim Attice vocat animal quod massatur.

8. ὅτι αὐτῇ Ταξίλης ἐνδίδωσιν] Subintelligendum puto commodum verbum,
 quale est cognovit, quod ipsi Taxiles dederet.

9. γίγνεται αὐτῇ τὰ ἱερά.] Vide not. ad 4, 4, 3.

10. ὅτι μέγιστος ποταμῶν & 11. ὅτι αἱ πηγαὶ] Particulæ ὅτι, quæ hic sæpius
 repetitur, eam hoc loco vim esse arbitror, ut indicet, quid alii de his rebus
 tradiderint. Latine esset: Indus dicitur maximus esse. Id quod etiam ex initio
 sequentis capitis colligere licet.

IV. Atque hæc quidem de Indo flumine quæ maxime certa sunt mihi scripta sint. namque & Hydaspes & Acesines, itemque Hydraotes & Hyphasis Indiæ flumina quum sint, omnes quidem Asiæ fluvios magnitudine superant: sed Indo flumine minora sunt & tanto quidem minora, quanto ipse Indus Gange minor est. Ac Ctesias quidem (si cui ejus auctoritas ad probandum sufficiat) affirmat Indi, quâ angustissimus is est, XL stadiorum latitudine ripas inter se distare: qua vero latissimus, etiam centum: maxima vero ex parte mediam inter hæc duo ipsius latitudinem esse. Hunc amnem Indum Alexander sub lucem cum exercitu trajecit in Indorum regionem: de quibus equidem, neque quibus legibus utantur in hac historiâ conscripsi (a), neque quæ monstra animalium ea regio ferat, neque pisces aut cetera quæcunque aut Indus aut Hydaspes, aut Ganges, aut alii Indorum fluvii gignunt, neque formicas aurum ipsis operantes, neque gryphas custodes: quæ delectandi causa potius, quam quod re verâ ita se habeant, scripta sunt; quippe quod quantumvis ab-

(a) Curt. 8, 9, 20. & 16.

CAP. IV. 1. ὅτι καὶ] *quæcunque quidem, quemadmodum etiam.*

4. ἄτοπα] Curtius 8, 9, 16. dicit *animalia inusitata, ceteris gentibus, nisi Invidia. ὅσα ἡ οἷα]* *quæcunque aut animalia.* De his autem plura narrantur in Indic. cap. 30, 1. *μύρμηκας]* De his in Indic. cap. 15, 5.

5. ἢ ὅσα ἄλλα] *neque alia quæ ad delectationem potius conscripta sunt.*

IV. Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ μέγιστα οὐκ ἀμφίλογα καὶ ἐμοὶ ἀναγεγράφθαι· ἐπεὶ καὶ δ' Ὀδασπῆς, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Ὑδραώτης, καὶ Ὑφασίς, καὶ οὗτοι Ἰνδοὶ ποταμοὶ ὄντες, τῶν μὲν ἄλλων τῶν Ἀσιανῶν ποταμῶν πολὺ τι κατὰ μέγεθος ὑπερφέρουσι· τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δὲ μείονες εἰσὶ, καὶ πολλὴ μείονες, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς τοῦ Γάγγου. Καὶ Κτησίας (εἰ δὴ τῷ ἰκανῶς καὶ Κτησίας ἐς τεκμηρίωσιν) ἵνα μὲν στενέστατος αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδὸς ἐστί, τεσσαράκοντα σταδίους ὅτι διέχουσιν αὐτῇ αἰὲς ὄχθαι· ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατὸν τὸ πολὺ ὅ ἐστιν αὐτοῦ τὸ μέσον τούτοις. Τοῦτον τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν ὑπὸ τὴν ἑω διέβαινε ξὺν τῇ στρατιᾷ Ἀλέξανδρος ἐς τῶν Ἰνδῶν τὴν γῆν· ὑπὲρ ἣν ἐγὼ οὔτε οἷς τισιν νόμοις διαχωρῶνται ἐν τῇδε τῇ ξυγγραφῇ ἀνέγραψα, οὔτε ζῶα εἰ δὴ τινα ἄτοπα ἢ χώρα αὐτοῖς ἐκφέρει, οὔτε ἰχθύας ἢ κήτη ὅσα ἢ οἷα ὁ Ἰνδὸς, ἢ δ' Ὀδασπῆς, ἢ δὲ Γάγγης, ἢ ἄλλοι Ἰνδῶν ποταμοὶ φέρουσιν, οὔδ' ἐ τοὺς μύρμηκας, τοὺς τὸν χειρὸν σφίτιν ἐργαζομένους, οὔδ' ἐ τοὺς γρύπας τοὺς φύλακας, οὔδ' ἐ ὅσα ἄλλα ἐφ' ἡδυνῇ μᾶλλον τι πεποιήται, ἢ ἐς ἀφήγησιν τῶν ἄντων· ὡς τά γε κατ' Ἰνδοὺς ὅσα ἐν ἄτοπα

ἵππων ψεύσονται, οὐκ ἐξελεγ-
 χησόμενα πρὸς οὐδαμῶν. Ἀλλὰ 6
 Ἀλέξανδρος γὰρ καὶ οἱ ἐν αὐτῷ
 κρατούσαντες τὰ πολλὰ ἐξέλεγ-
 ξαν, ὅσα γε μὴν καὶ αὐτῶν ἐσιν οἱ
 εἰσέταστο. Ἀχρύστους τε εἶναι 7
 Ἰνδοὺς ἐξέλεγξαν, ὅσους τε δὴ
 Ἀλέξανδρος ἐν τῇ στρατιᾷ ἐπῆλθε
 (πολλοὺς δὲ ἐπῆλθε) καὶ ἥμισα
 χλιδῶντας κατὰ τὴν διαίταν· ἀλ- 8
 λὰ μεγάλους μὲν τὰ σώματα, οἷα
 μεγίστους τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν,
 σαρκαπῆρεις τοὺς πολλοὺς, ἢ ὀ-
 λόγον ἀποδέοντας· καὶ μελαντέ-
 ρους τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν
 Λιβύων, καὶ τὰ πολέμια πολὺ
 τι γενναϊοτάτους, τῶν γε δὴ τότε
 ἐποίκων τῆς Ἀσίας. Τὸ γὰρ Περ- 9
 σὴν τῶν πάλαι, ἐν οἷς δρυμηδὲς
 ὁ Κύρος ὁ Καμβύσου Μήδους τε τὴν
 ἀρχὴν τῆς Ἀσίας ἀφείλετο, καὶ
 ἄλλα ἔθνη τὰ μὲν κατεσρέψατο,
 τὰ δὲ προσχωρήσαντά οἱ ἐκόντα
 κατέσχευ, οὐκ ἔχω ἀτρεκέως ὥς γε

furda de Indiis confingant ;
 neminem sint habituri qui
 eos mendacii arguat. Cæte-
 rum Alexander & qui cum
 Alexandro militarunt, multa
 deprehenderunt quæ de ipsis
 nonnulli mentiti sunt. Indos
 enim, quos Alexander cum
 exercitu adiit (multos autem
 adiit) aurum non habere, ne-
 que delicato victu uti compe-
 rerunt. Cæterum grandibus
 quidem corporibus præditos
 esse, quippe qui maximi sint
 omnium Asiæ populorum,
 quinque cubitos aut paulo
 minus plerique alti, cæteris-
 que mortalibus, exceptis Æ-
 thiopibus, nigriores. omnium
 etiam Asiæ populorum belli-
 cosissimi. Nam Persas illos,
 quorum virtute olim Cyrus
 Cambysis Asiæ imperium Me-
 dis abstulit, aliasque gentes
 partim subegit, partim vo-
 luntariâ deditione recepit,
 non ausim in universum cum
 Indis comparare. Nam Per-
 sæ

6. ἴσα γε μὴν] Una literula infulse apposita rem omnem pervenit. Scriben-
 dum enim ἴσα γε μὴ καὶ, ut est in optimo pluribusque aliis Mss. & vertendum:
 multa deprehenderunt, nisi quæ nonnullis quoque illorum placuit comminisci. Inquit
 enim Arrianus omnes fabulas de Indis esse satis patefactas ab Alexandri com-
 militumibus, nisi si quos & ipsi fideis narrationibus ludos ac risus spectarent,
 hominum infantiam frustrantes. Gronov.

8. οἷα μεγίστους] M^s Opt. & alii οἷας. Idem.

τῶν γε δὴ τότε ἐποίκων] Illosque utique, qui tunc Asiam incolabant, ætate nempe
 Alexandri. Qued tunc non erat omittendum, utpote propterea additum, ne
 quis omnes, qui unquam fuerunt, Asiæ incolæ ab Indis bellica laude supera-
 tos pueret. Nam de antiquis illis Persis, qui duobus ante seculis vixerant, Ar-
 rianus ait, se non satis scire, sint ne illi Indis æquiparandi. Viri quidem culti
 & disciplina eis similes fuisse, in hoc autem inferiores videri, quod a Scythis
 bello fuerint victi. Quanquam & Indos primum Bacchus, deinde Alexander
 vicit, Indic. 5. 7. & 8.

9. ὥς γε δὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν] cum Indis certe quidem. Quasi diceret, quin aliis
 populis bellica virtute Persæ præstiterint, dubium non esse, Indis autem qua
 ratione comparandi sint, libi non satis liquere.

ſæ iis temporibus & inopes
erant, & aspera loca cole-
bant, & leges atque instituta
habebant Laconicæ discipli-
næ maxime consentanea. Cla-
des vero quam Perſæ in Scy-
thicâ regione acceperunt, e-
quidem pro certo affirmare
non auſim, an iis quod loco-
rum anguſtiis preſſi eſſent,
an aliâ quapiam Cyri culpâ
acciderit, an quod Perſæ Scy-
this illis bellicâ virtute infe-
riores fuerint.

V. Cæterum de Indis ſeor-
ſum ſcribam, quæ narratu fi-
deque digniſſima tum ii qui
cum Alexandro militarunt,
tum Nearchus qui Oceani In-
dici oram pernavigavit, dein-
de quæ Megasthenes & Era-
toſthenes probatiſſimi auto-
res memoriæ prodiderunt:
Indorum etiam leges atque
inſtituta, & ſi quæ illic mon-
ſtroſa animalia naſcantur, ip-
ſam denique totius exterioris
maris in orâ navigationem de-
ſcribam. In præſentiâ vero
tantum quantum ad Alexan-

ιδὴ πρὸς τὰ Ἰνδῶν ξυμβαλέειν καὶ
γὰρ καὶ Πέρσαι τότε πένητές τε
ἦσαν, καὶ χώρας τραχείας οὐκ-
τορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ἦν, ὥς
ἐγγύτατα εἶναι τῇ Λακωνικῇ παι-
ιδεύσει· τὸ δὲ τραῦμα τὸ γενόμενον
Πέρσαις ἐν τῇ Σκυθικῇ γῇ, οὐδὲ
ταῦτο ἔχω ἀτρεκέως ξυμβαλέειν,
πότερα δυσχωρίαις ξυνενεχθεῖσιν,
ἢ τινὶ ἄλλῃ Κύρου ἀμαρτία ξυνέ-
βη, ἢ Σκυθῶν γε τῶν ταύτῃ κα-
κίους τὰ πολέμια Πέρσαις ἦσαν.

V. Ἀλλ' ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι
γεγράφεται, ὅσα πιεστότατα ἐς
ἀφήγησιν οἱ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ
στρατεύσαντες, καὶ ὁ ἐκπαρπλεύ-
σας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ
κατ' Ἰνδοῦς Νέαρχος, ἑκὼς ὅσα
Μεγασθένης τε καὶ Ερατοσθένης
δοκίμῳ ἄνδρι ξυνεγραψάτην· καὶ
νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐσι, καὶ εἰδή-
τινα ἄτοπα ζῶα αὐτοῖσι φύεται,
καὶ τὸν παράπλου αὐτὸν τῆς ἑξ
θαλάσσης. Νῦν δ' ὅσον ἐς τὰ Ἀ-
λεξάνδρου ἔργα ἀποχρῶν ἐφαίνε-
το, τοσόνδε μοι ἀναγεγράφειν
τέν

10. πένητές τε ἦσαν] Quod hic de priscis illis Persis dicitur, eos & pauperes fuisse, & regionem asperam incoluisse, utrumque ex Xenophontis Cyropædia peti- tum est lib. 7. p. 155. sub fin. ubi hæ causæ allegantur, cur Cyrus, cum Babylone jam degeret, Persas sibi potissimum satellites legere voluerit: Εἰδὼς ὅτι Πέρσαι τὴν οὐκίαν, κακοβιωτάτους μὲν ὄντας διὰ πνίαν, ἐπιπονώτατα δὲ ζῶντας διὰ τὴν τῆς χώρας τραχύτητα, καὶ διὰ τὸ αὐτεργὰ εἶναι, τέτους ἐνέμοιτο μάλιν, αἱ ἀγα- πῶν τὴν παρ' αὐτῷ διατταν. Quare quam scires Persas, qui domi essent, vitam agere durissimam propter inopiam, & in maximis laboribus, tum ob agri Persici asperita- tem, tum quia sua se industria alant: hos potissimum arbitrabatur amplecturos hanc vivendi apud se rationem. Et lib. 1. p. 7. l. 18. Persia dicitur ὁρμητὴς χώρα.

καὶ νόμιμα σφίσιν ἦν] Et hæc ex Xenophonte suo sumit Arrianus. Is enim de Persicæ juventutis institutione accuratissime agit Cyropæd. lib. 1. p. 3. & seqq. de Laconica autem disciplina in libello de Lacedæmoniorum rep. p. 535. & seqq.

11. τὸ δὲ τραῦμα] De hac clade vide not. ad 4. 11. 16.

CAP. V. 1. ἐκὼς ὅσα] Lege cum optimo ἐπὶ δὲ ὅσα, insuper vero quæcumque.

τὸν Ταύρον τὸ ὄρος ἀπεύργειν τὴν
 Ἀσίαν, ἀρχόμενον μὲν ἀπὸ Μυ-
 κάλης τοῦ καταπτικροῦ Σάμου τῆς
 ἡπείρου ὄρους, ἀποτεμνόμενον δὲ τὴν
 τε Παμφυλίαν καὶ Κιλικίαν γῆν,
 ἔπειτα μὲν ὡς ἐς Ἀρμενίαν παρήκειν·
 ἀπὸ δ' Ἀρμενίαν ὡς ἐπὶ Μηδίαν
 παρὰ Περθουίους τε καὶ Χωρασμί-
 ους· κατὰ δὲ Βακτρίους ξυμβάλ- 3
 λειν τῷ Παραπαμίσῳ ὄρει, ὃ δὴ
 Καύκασον ἐκάλουν οἱ ξῦν Ἀλεξ-
 ἰάνδρῳ ξυστρατεύσαντες Μακεδόνες
 (ὡς μὲν λέγεται) τὰ Ἀλεξάν-
 δρου αὖξαντες, ὅτι δὴ καὶ ἐπέ-
 κειτο ἄρα τοῦ Καυκάσου κρατῶν
 ταῖς ὄπλοις ἦλθεν Ἀλέξανδρος·
 τυχὸν δὲ καὶ ξυνεχὲς τυγχάνει δὴ 4
 ταῦτο τὸ ὄρος τῷ ἄλλῳ τῶν Σκυ-
 θῶν Καυκάσῳ, καθάπεροῦν αὐτῷ
 ταῦτα ὁ Ταύρος· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ
 πρότερον ποτε ἐπὶ τῷδε λέλεκται
 Καύκασος τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ ὕστε-
 ρον τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται· 5
 τὸν δὲ Καύκασον τοῦτον καθήκειν
 εἶτε ἐπὶ μεγάλην τὴν πρὸς ἑω τε
 καὶ Ἰνδοῦς θάλασσαν. Τοὺς οὖν 6
 ποταμοὺς ὅσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν
 λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ
 τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, τοὺς μὲν

dri res gestas pertinet, ad-
 scribendum mihi putavi. Taur-
 us mons per omnem Asiam
 porrigitur (a), initio facto à
 Mycale monte qui est Samo
 insulæ oppositus: deinde Pam-
 phyliam ac Ciliciam secans in
 Armeniam protenditur; ex
 Armeniis in Mediam trans
 Parthos & Chorasmios pene-
 trat. ac circa Bactrianos Pa-
 rapamiso monti committitur,
 quem Macedones Alexandro
 militantes Caucasum appel-
 labant, studio (ut fertur) A-
 lexandri res gestas amplifi-
 candi. quasi Caucasum conti-
 nuatâ victoriâ Alexander su-
 perasset. Fieri autem potest,
 ut hic ipse mons cum altero
 Scytharum Caucaso coëat,
 quemadmodum Taurus cum
 hoc, atque ego quidem ipse
 idcirco superius hunc mon-
 tem Caucasum vocavi, &
 deinceps hoc nomine appel-
 labo. Porro Caucasus hic O-
 rientem versus ad Oceanum
 Indicum pertinet. Omnes ita-
 que fluvii quotquot per Asi-
 am celebres sunt ex Tauro &
 Caucaso orientes, alii quidem

(a) Cap. 7, 3, 19.

in

2. ἀναγεγράφθω] Licet verbum sit præteriti temporis, refertur tamen non ad antecedentia, sed ad ea, quæ hoc & sequenti capite usque ad septimi initium subiunguntur. Unde toto hoc capite obliqua est oratio.

Παμφυλίαν] Mss. proxiis omnes Παμφύλον. Gronov.

3. ὃ δὲ Καύκασον ἐκάλουν] Hæc verba usque ad τῷδε τῷ ὀνόματι κληθήσεται, rectius parenthesi includerentur, quo recta oratio ab obliqua secernebatur.

4. τῷ ἄλλῳ τῶν Σκυθῶν] Mss. Opt. τῷ ἄλλῳ Σκυθικῷ Καυκ. Gronov.

πρότερον ποτε] Supra 5, 3, 11. Eodem nomine appellat & Curtius 7, 3, 19. & 8, 9, 3.

5. τὴν πρὸς ἑω τε] Dicit, hunc Caucasum pertinere ad magnum mare, quod & Orientem versus est & Indos. Gronov.

in Septentrionem aquas volvunt, eorumque nonnulli in Mæotim paludem feruntur; alii vero in Hyrcanium mare, Oceani finem, labuntur; alii austrum versus fluunt: ii sunt Euphrates, Tigris, Indus, Hydaspes, Acesines, Hydraotes, Hyphalis, denique quotquot mediis inter hos & Gangem in mare feruntur; aut per palustria loca occulto meatu sub terris labuntur, quemadmodum Euphrates fluvius se condit.

VI. Qua igitur Asiae situs ita se habet, ut Taurus & Caucasus eam ab zephyro in subsolanum scindat, illae duae hae maximae totius Asiae partes à Tauro fiunt. haec quidem meridiem & notum, altera septentrionem ac boream spectans. Porro Asiae quae ad austrum vergit, quae & ipsa in quatuor partes scinditur,

ὡς ἐπ' ἄρκτον τετραμμένον ἔχειν τὸ ὕδωρ, καὶ τοῦτ' αὖτε τοὺς μὲν ἐς τὴν λίμνην ἐκδιδόναι τὴν Μαϊώτιν, τοὺς δ' ἐς τὴν Ἑρκανίαν καλουμένην θάλασσαν, καὶ ταύτην κόλπον οὔσαι τῆς μεγάλης θαλάττης· τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἄνεμον, τὸν Εὐφράτην τε εἶναι καὶ τὸν Τίγρητα, καὶ τὸν Ἰνδόν τε, καὶ τὸν Ἑδάσπην, καὶ Ἀκεσίην, καὶ Ἑδραώτην, καὶ Ἑφάστιν, καὶ ὅτι ἐν μέσῳ τοῦτ' αὖτε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ ἐς θάλασσαν καὶ οὗτοι ἐκβάλλουσιν· ἢ εἰς τεναγώδην ἀναχεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ δ' Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

VI. Ὅτι δὲ τὰ τῆς Ἀσίας ὁδε ἔχει, ὡς πρὸς τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάπου τέμνεσθαι ἐπ' ἀνέμου ζεφύρου, ὡς ἐπ' ἀπηνιώτην ἔσται τὴν Ἀσίαν· τούτῳ δύο μὲν αὐταί μέγισται πρὸς αὐτοῦ τοῦ Ταύρου τῆς Ἀσίας μοῖραι γίνονται, ἡ μὲν πρὸς μεσημβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον τοῦ Ταύρου κεκλιμένη, ἡ δὲ ἐπ' ἄρκτον τε καὶ ἄνεμον βορρᾶν. Τῆς δὲ ὡς ἐπὶ νότον

6. καὶ ταύτην κόλπον οὔσαι] Antiquissima hac de re sententia est Herodoti i. 203. hoc mare per sese esse, nec cum nullo alio commisceri, quam recentiores approbant. Vide Freinsh. ad Curt. 6. 4. 19. Arrianus ipse de eo dubie sentit 7. 16. 2.

7. ἐς τεναγώδην] in palustria diffusi evanescunt, quemadmodum Euphrates fluvius evanescit, infra 7. 7. 9.

CAP. VI. 1. Ὅτι δὲ] Cuiusque Asiae situs ita habet, h. e. quicumque Asiam ita describit atque dividit, ut per Taurum & Caucasum scindatur Asia a vento zephyro versus subsolanum ventum, i. e. ab occidente versus orientem: ei quidem duae hae maximae Asiae partes ab eodem Tauro fiunt, i. e. is statuit, Asiam in duas partes per montem Taurum dividi, altera quidem ad meridiem & ventum austrinum Tauri vergens, h. e. ad eam partem, qua Taurus austrum accipit. Davivi ἔτι & τότε non locum, sed personam notant. Ususque est noster Auctor iisdem casibus eodem prorsus modo Ind. 3. 3. εἴη δὲ αὐτῷ scil. Eratostheni ὁ πλεονὴς τῆς Ἰνδοῦ γῆς. - - τότε μὲν αὐτῷ πλεονέξας. 7. Μεγασθίνης δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἐς ἰσηρίην πλεονέξας. 8. τότε δὲ αὐτῷ μῖνος γίνεται.

ἴσται Ἀσίας τετραρχῇ. αὐτὴν τεμνομένης, μεγίστην μὲν μοῖραν τῶν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένους τε καὶ Μεγασθένους, ὃς ξυγῆν μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατράπῃ τῆς Ἀραχωσίας· πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκωττον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλάχι- 3
 στον δὲ ἔστιν ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπείργει ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργόμε-
 ναι, αἱ δύο ξυντεθείσαι μόλις ἄξιαι τῇ Ἰνδῶν γῇ ξυμβαλεῖν· ἀπείργε- 4
 σθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἑω-
 τε καὶ ἀφ᾽ ἡλιώτην ἄνεμον, ἔστ' ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσ-
 σι τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπείρ-
 γει τὸν Καύκασον τὸ ὄρος, ἔστ' ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολήν· τὴν δὲ
 ἄς πρὸς ἑσπέραν τε καὶ ἄνεμον Ἰά-
 πυγα ἔστ' ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασ-
 σαν, ὃ Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτεμένεται.
 Καὶ ἔστι πεδίων ἡ πολλὴ αὐτῆς· καὶ 5
 τοῦτο (ὡς εἰκάζουσιν) ἐκ τῶν ποτα-
 μῶν προσκεχωσμένον· εἶναι γὰρ οὖν
 καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία οὐ
 πρὸς θάλασσης τὰ πολλὰ τῶν πο-
 ταμῶν παρ' ἐκάστοις ποιήματα, οἷς
 τε καὶ χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς
 ποταμοῖς ἐκ παλαιοῦ προκείμεναι,
 καθάπερ Ἑρμοῦ τε τὸ πεδίων λέγε- 6
 σθαι, ὃς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνί-
 σχων ἐξ ὄρους Μητρὸς Διουμήνης,

maximam partem esse sta-
 tuit Indorum regionem E-
 ratosthenes & Megasthe-
 nes: qui quidem quum apud
 Sibyrtium Arachosiorum sa-
 trapam degeret, frequenter
 se ad Sandracottum Indo-
 rum regem commeasse scri-
 bit: minimam vero, quam
 Euphrates interfecat, ad
 nostrum mare conversam:
 reliquas duas inter Euphra-
 tem & Indum positas, si
 conjungantur, vix dignas
 esse quæ Indorum regioni
 comparentur. Terminari au-
 tem Indiam, orientem &
 subsolanum versus, adusque
 meridiem, Oceano: à septen-
 trione verò, Caucaſo mon-
 te, ad Tauri usque confinia:
 ab occidente & Japyge ven-
 to, ad Oceanum usque, In-
 do amne distingui. magnam-
 que ejus partem planam &
 campestram esse; quæ qui-
 dem planities (ut suspican-
 tur) ab ipsis fluminibus ter-
 ram suâ alluvione accumu-
 lantibus fit, quemadmodum
 reliqua campeſtria loca non
 procul à mari sita planitiem
 suam fluminum alluvionibus
 debent. adeo ut regionum
 ipsarum appellationes flumi-
 nibus jam olim inditæ sint:
 quemadmodum Hermi cam-
 pus dicitur, qui amnis in
 Asia

4. Ἰάπυγας] Ventus hic spirat ab occasu solstitiali. Latine Cornus vocatur.

5. τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστοις] fluminum singulorum sive per se. Ita mox 9. ὅτι ποταμοῖς παρ' ἐκάστοις, πῃ πῃ singulis per se, sive solus. In optimo Gronovius habet aīi παρ' ἐκάστον.

Asiâ oriens ex monte Matrîs Dindymenes, ad Smyrnam urbem Æolicam in mare fluit. item Caystri campus Lydius, à Lydio flumine, & Caici alius in Mysiâ, & Mæandri in Cariâ, Miletum Ionicam urbem usque. Ægyptum quoque Herodotus & Hecataeus historiarum scriptores, (nisi alterius cuiuspiam quam Hecataei sint illa de regione Ægypti scripta) fluminis donum eodem modo appellant: neque inanibus argumentis Herodotus id ita esse demonstrat, adeo ut & regioni ipsi fortasse fluminis nomen inditum sit. Quod autem amnis hic olim Ægyptus vocatus sit, quem nunc Ægyptii pariter reliquæque extra Ægyptum gentes Nilum appellant, Homeri auctoritas satis probaverit, qui Menelaum ad Ægypti fluminis ostium classem constituïsse commemorat. Si igitur singuli amnes, neque ii quidem magni, id præstant, ut in mare prolabentes, quum multum luti atque limi secum ex superioribus locis ubi fontes eorum oriuntur trahant,

παρὰ πόλιν Σμύρναν Λιολικὴν δίδωι ἐς θάλασσαν καὶ ἄλλο Καΐστρου πεδῖον Λύδιον, ἀπὸ Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καΐκου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικόν, ἔστ' ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰονικῇ. 7 Αἴγυπτον Ἡρόδοτος τε καὶ Ἑκαταῖος οἱ λογοποιοὶ (ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ Ἑκαταίου ἐς τὰ ἀμφὶ τῇ γῇ τῇ Αἰγυπτίᾳ ποιήματα) δῶρον τε τοῦ ποταμοῦ ἀμφότεροι αὐτῶτος ὀνομάζουσι, καὶ οὐκ ἀμεταφυσικῶς τεκμηρίως ὅτι ταύτῃ ἔχει Ἡρόδοτος ἐπιδέδεικται· ὡς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχὸν ποταμοῦ εἶναι ἐπώνυμον. 8 Αἴγυπτος γὰρ τὸ παλαιὸν ὃ ποταμὸς ὅτι ἐκαλεῖτο, ὅντινα νῦν Νεῖλον Αἰγύπτιοί τε καὶ οἱ ἕξαι Αἰγύπτου ἄνθρωποι ὀνομάζουσιν, ἱκανὸς τεκμηριῶσαι Ὅμηρος, λέγων ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Αἰγύπτου ποταμοῦ τὸν Μενέλαον εἶσαι τὰς νέας. 9 Εἰ δὴ οὖν εἰς τε ποταμὸς παρ' ἐκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι οὗτοι ποταμοὶ, ἱκανοὶ γῆν πολλὰν ποιεῖσθαι, ἐς θάλασσαν προχέμενοι, ὁπότ' ἴλυν καταφέρουσιν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, εἶδεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἶσιν, οὐδ' ὑπὲρ τῆς Ἰνδοῦ

6. Καΐστρου πεδῖον] Xenoph. lib. 1. exped. p. 194. l. 23. Καΐστρου πεδῖον dicitur πῶς λίαν ὠκεμίστην, urbem frequentem.

7. ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου] aut si cuius alius. Ut Cic. offic. l. 1. c. 10. Q. Fabium Labeonem, seu quem alium.

8. Ὅμηρος] Locus exstat Odyss. Δ. pag. 132. med. edit. Giphanii. Verba vide infra ad 6, 1, 4.

9. γῆν πολλὰν ποιεῖσθαι] Mss. omnes ποιῆσαι. Gronov. αὐδ' ὑπὲρ τῆς Ἰνδοῦ] neque de Indorum regione incredibile esse debet, quomodo magna ex parte campestris sit. Ὅπως ut in aliis locis, ita & hic notat quomodo, quæ ratione, significatque quale sit id, quod videri non debeat fidem excedere. Ita fere Petron. in Satyr. p. 49. Postero die populus miratus est quæ ratione mortuus esset in cruce.

δὴν ἄρα χώρας ἐς ἀπείριον εἶναι
 ἄξιον, ὅπως πεδίων τε ἢ πολλή
 ἐς, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πε-
 δῖον ἔχει προσηχνημένον. Ἐρ-
 μου μὲν γὰρ, καὶ Κάῦτρον, καὶ
 Κάικόν τε καὶ Μαίανδρον, ἢ ὅσοι
 πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς
 τῆδε τὴν ἐντὸς θάλασσαν ἐκδι-
 δῶσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντε-
 λήντας ἐν τῶν Ἰνδοῦ ἄξιον ξυμ-
 βαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδα-
 τος, μὴ ὅτι τῇ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ,
 ὅτι οὔτε Νείλου ὕδαρ τοῦ Αἰ-
 γυπτίου οὔτε ὁ Ἰσρος ὁ κατὰ τὴν
 Εὐρώπην ῥέων ἄξιον ξυμβαλεῖν.
 ἀλλ' οὐδὲ τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ, ἢ-
 κῆσθαι γὰρ πάντες ξυμμιχθέντες,
 ἐς ἵσα ἐρχονται· ὃς μέγας τε εὐ-
 ρὺς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ
 ποταμῶν ποταμοὺς πάντας
 τῶν Ἀσιατικῶν μεῖζονας παραλα-
 βὼν, καὶ τῇ ἐπιπνομίᾳ κρατή-
 σας, οὕτως ἐκδιδῶι ἐς θάλασσαν.
 Ταῦτά μοι ἐν τῇ παρόντι περὶ Ἰν-
 δοῦ τῆς χώρας λελέχθω· τὰ δὲ
 ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν Ἰνδικὴν
 συγγραφὴν.

VII. Τὸ δὲ ζεύγμα τὸ ἐπὶ
 τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, ὅπως μὲν
 ἐποίησεν Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε Ἀρι-
 στίβουλος οὔτε Πτολεμαῖος, οἷς
 μάλα ἐγὼ ἔπομαι, λέγουσιν·
 οὐδὲ αὐτὸς ἔχω ἀτρεκέως εἰκάσαι,
 πότιρα πλοῖος ἐξεύχθη ὁ πόρος,

multum terræ suā alluvione
 regioni addant: certe non vi-
 deo cur non idem de Indorum
 regione credi possit, quando-
 quidem magnā ex parte cam-
 pestrīs est, & fluvii in ejus
 campos alluvionem faciunt.
 Hermum enim & Caystrum,
 & Caicum, ac Mæandrum,
 reliquosque Asiæ fluvios qui
 in mare interius feruntur, ne
 si omnes quidem conjunxeris,
 digni sint qui uni Indorum flu-
 mini aquarum copiā confe-
 rantur: nedum Gangi maximo,
 cui neque Nili Ægyptii fluen-
 ta, neque Ister per Europam
 fluens comparari possunt. Sed
 ne ii quidem omnes si simul
 misceantur, Indum æquant,
 qui magnus statim ab ipsis fon-
 tibus erumpens, & xv majori-
 bus, quam est quodlibet ex
 illis Asiaticis, fluminibus in
 se receptis, nomen suum per-
 petuo retinens in mare con-
 tendit. Atque hæc quidem in
 præsentia de Indorum regio-
 ne dixisse sufficiat. reliqua in
 historiam Indicam rejiciantur.

VII. Quonam autem modo
 Alexander Indum amnem pon-
 te junxerit, neque Aristobulus
 neque Ptolemæus, quos ego
 maxime secutus sum, scribunt.
 neque ego certi aliquid affir-
 mare aulam, an navigiis pons
 junctus fuerit, quemadmo-
 dum

10. τὸν ἐντὸς θάλασσαν] mare mediterraneum.

μὴ ὅτι τῇ Γάγγῃ] non tantum Gangi &c. cui paulo post respondet ἀλλ' ἐν τῇ
 Ἰνδοῦ, sed neque Indæ. Sic 3, 10, 7.

dum Hellespontus à Xerxe ,
& Bosporus ac Ister à Dario :
an vero continuus pons flu-
mini impositus fuerit. Mihi
certe probabilius videtur na-
vibus junctum fuisse. neque
enim pontem jaci pateretur
amnis altitudo : neque adeo
brevis temporis spatium tam in-
gens opus perfici potuisset.
At si omnino navigiis pons
junctus fuit, an ea rudentibus
colligata atque ita in ordinem
ducta ponti jungendo suffice-
rint (ut Herodotus testatur
Hellespontum ponte stratum
fuisse) an vero eâ ratione quâ
Romani Istrum aut Rhenum
Celticum ponte junxerunt,
& per Euphratem ac Tigrim
quoties necesse fuit pontem
duxerunt, ne hoc quidem ip-
sum compertum habeo. Por-
ro celerrima expeditissimaque
est Romanis, quod nôrim,
struendorum pontium in na-
vibus ratio: quam quidem e-
go, quod commemoratu di-
gna est, hic recensebo. Naves
iis demittuntur, lapsu flumi-
nis, dato signo: non quidem
rectâ, sed tanquam puppibus

καθάπερ ὁ Ἑλλήσποντός τε πρὸς
Πέρσου, καὶ ὁ Βόσπορος τε καὶ Ἰ-
στρος πρὸς Δαρείου, ἢ γέφυρα κατὰ
τοῦ ποταμοῦ διηνεκῆς ἐποιήθη αὐ-
τῷ. Δοκεῖ δὲ ἐμοὶ γε πλοίοις μάλ-
λον ζευχθῆναι· οὐ γὰρ ἂν δέξασθαι
γέφυραν τὸ βάθος τοῦ ὕδατος, αὐ-
τῷ ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἔργον οὕτως
ἄτοπον ξυντελεσθῆναι. Εἰ δὲ διὰ
πλοίοις ἐξεύχθη ὁ πόρος, πότῃ
ξυντεβῆται αἱ νῆες σχοίνοις καὶ
κατὰ σῶχον ὀρμισθεῖται ἐς τὸ ζεύ-
γμα ἀπῆρκεσαν, (ὥς λέγει Ἡρό-
δοτος ζευχθῆναι τὸν Ἑλλήσπον-
τον) ἢ ὅτῃ τρόπῳ Ῥωμαίοις ἐπὶ τῷ
Ἰστροῦ ποταμῷ ζεύγμα ποιῆσθαι,
καὶ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ τῷ Κελτικῷ, καὶ
τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Τίγρητα ὁ-
σάκις κατέλαβεν αὐτοὺς ἀνάγκη
ἐγεφύρωσαν, οὐδὲ τοῦτο ἔχω ξυμ-
βαλεῖν· καίτοι γε ταχυτάτη, ὥς
ἐγὼ οἶδα, Ῥωμαίοις ἢ γεφύραις ἢ
διὰ τῶν νεῶν γίγνεται· καὶ ταύτην
ἐγὼ ἀφηγήσομαι ἐν τῷ παρόντι,
ὅτι λόγου ἐστὶν ἀξία. Αἱ νῆες αὐ-
τοῖς κατὰ πόρου ἀφίενται ἀπὸ ξυ-
θήματος, οὐκ ἐπ' εὐθύ, ἀλλὰ
καθάπερ αἱ πρύμναν κρούμεναι.

Ταύ-

CAP. VII. 6. κατὰ πόρον] in flumen, vel secundo flumine.

αἱ πρύμναν κρούμεναι] Πρύμναν κρούσθαι est quam remiges convertere in puppim im-
pellunt navim, quam ante in prostram impulissent, ceu fieri solet, cum ad remam
navis appellitur Latini dicunt inhibere remos, Curt. 4. 4. 9. estque ea inhibi-
tio, ut Cicero ad Attic. lib. 13. epist. 21. scribit, remigatio navem convertere ad
puppim. Huic in terra respondet ἐπὶ πόδα ὑποχωρεῖν infra 5, 17, 12. Justinus 2.
12, 7. commisso praelio ite cessim, inhibete remos, & a bello discedite. Perspicue Geo-
cicus interpres Thucydidis: πρύμναν κρούσθαι ἐστὶ τὸ κατ' ὀλίγον ἀναχωρεῖν μὴ ἐν-
φαντα τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ αὐτὸς ἀναχωρεῖν, ἐπὶ τὴν πρύμναν καταλαττεῖ. Puppim pύσσε
est sensim recedere nave non conversâ. Quia enim ita recedis, versus puppim remigas.
Polyb lib. 16. c. 2. Avelli navis ab ea, cum qua cohaerebat, non poterat, sed
πολλὰκις ἐπιβαλλόμενοι πρύμναν κρούειν, quatenusvis retro puppim inhibere sibi
esset conatus. Non ergo recto & libero cursu naves a fluminis impetu auferri
sinebant, sed retro remigando eas paululum inhibebant.

Ταύτας ὑποφέρει μὲν, οἷα ἐν 7
 κῆς, ὁ ῥοῦς· ἀνέχει δὲ κελύτιον
 ἐπῆρες, ἔστ' ἂν κατασῆσθαι ἐς τὸ
 τεταγμένον χωρίον· καὶ ἐνταῦθα 8
 ἥδη καθίεται πλέγματα ἐκ λύ-
 ζου πυραμοειδῆ, πλήρη λίθων λο-
 γάδων, ἀπὸ πρῶας ἐκάστης νεῶς,
 τοῦ ἀνέχειν τὴν ναῦν πρὸς τὸν ῥοῦν.
 Ὅτε δὲ μία τις τῶν νεῶν ἅμα δὴ 9
 ἐσχέθῃ, καὶ ἄλλη ἀπὸ ταύτης
 διέχουσα ὅσον ξύμμετρον πρὸς
 ἰσχὺν τῶν ἐπιβαλλομένων, ἀν-
 τίπρωτος πρὸς τὸ ῥεῦμα ὁρμίζε-
 ται· καὶ ἀπ' ἀμφοῖν ξύλα τε ἐς 10
 αὐτὴν ὀξέως ἐπιβάλλεται, καὶ τα-
 νίδες ἐγκάρσιαι ἐς τὸ ξυνδεῖν καὶ
 διὰ πασῶν οὕτω τῶν νεῶν, ὅσαι
 ἱκαναὶ γεφυρῶνται τὸν πόρον, χω-
 ρεῖ τὸ ἔργον. Ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ 11
 ζεύγματος κλίμακες προσβάλ-
 λονται καταπηγνύμεναι, τοῦ
 ἀσφαλεστέραν τοῖς τε ἵπποις καὶ
 τοῖς ζεύγεσι τὴν ἐφοδὸν γίνε-
 σθαι, καὶ ἅμα ὡς σύνδεσμος εἶναι
 τοῦ ζεύγματος· δι' ὀλίγου τε 12
 ξυτελείται ἅπαν, καὶ ξὺν πολ-
 λῇ θούρῃ, καὶ τὸ τεταγμένον ἐν
 τῇ δρᾷ ὁμῶς οὐκ ἄπεισιν· οἱ
 τε παρακελευτμοὶ ὡς ἐντύχοιεν
 κατὰ ναῦν ἐκάστην, καὶ αἱ ἐπιτι-

inhibitæ: Atque has quidem
 subducit, ut par est, cursus
 fluminis: remigiorum vero im-
 pulsus retinet, donec ad sta-
 tum locum pervenerint. At-
 que ibi crates vimineas, in py-
 ramidis formam plexas, sele-
 ctis ad id saxis oppletas, à pro-
 rà cujusque navis demittunt,
 ad inhibendum fluminis cur-
 sum. Simul autem una navium
 ita firmata fuerit, & alia juxta
 illam, tanto spatio ab eâ sepa-
 rata, quantum ad firmitatem
 insternendorum requiri vide-
 tur, pariter prorà obversa in
 fluminis cursum statuitur. &
 in utrisque tigna statim in di-
 rectum injiciuntur, tabulæque
 transversæ quibus tigna jun-
 gantur ac colliguntur. Ita dein-
 cept per ceteras naves opus
 procedit, quantæ ad jungen-
 dum ponte flumen sufficiant.
 Ad utrumque vero pontis ca-
 put gradus in terram depacti
 adjiciuntur, quo tutior equis
 jumentisque sit ingressus, & si-
 mul ut veluti vinculum sint to-
 tius pontis. Brevi autem tem-
 pore totum opus perficitur,
 & cum magno tumultu, nec
 tamen ordo & decorum abest.
 Adhortationes etiam per sin-
 gulas

7. κελύτιον ἐπῆρες] Κελύτιον parvum navigium ἀθηναῖον; ἐπῆρες vertitur quidem in Lexicis παρ. ἰταλ., videtur autem potius esse adhatens. Cumque unum navi-
 gium idque parvum, nequaquam par esse poterit remorando cursui tot na-
 vium, singulis navibus singula κελύτια adhaerisse intelligendum est.

8. πρὸς τὸν ῥοῦν] ad sistendam navem contra fluvii cursum. Gronov.

11. Ἐκατέρωθεν] Ad utramque pontis latus, non ad caput, uti recte monet
 Gronovius, cui etiam κλίμακες sunt loricae & cancelli, ut nos vocamus in pon-
 tibus, ἐφοδὸς autem ingressus in ipso ponte, non aditus in eum. Quo sensu
 existat ἐφοδὸς 5, 14, 9.

12. αἱ ἐντύχοιεν] Mf. Opt. αἱ τέχον. Gronov.

gulas naves, & objurgationes eorum qui segnius munus ob-eunt, nihil impediunt aut tol-lunt, vel mandatorum auditio-nem, vel operandi celeritatem.

VIII. Atque hæc sunt, quæ I Romanis jam olim usitata. Quoniam verò pacto Indus am-nis ponte junctus fuerit, mihi non constat. neque enim qui cum Alexandro militarunt, ul-lam ejus mentionem fecerunt. putarim tamen eos proxime ad hanc rationem accessisse: si vero aliâ quapiam arte usi fue-rint, illa valeat. Transmisso itaque Indo Alexander rursus diis patrio more sacrum facit. atque inde profectus, Taxila urbem populosam atque opu-lentam pervenit. Est enim hæc omnium quæ inter Indum & Hydaspem sunt oppidorum maxima. Taxiles urbis præses, quique in eâ urbe erant Indi amice eum exceperunt: Alex-ander iis tantum finitimæ re-gionis quantum petierunt ad-jecit. Eo loci legati ad Alexan-drum ab Ambisaro montano-rum Indorum rege cum ipsius Ambisari fratre, aliis aliquot primoribus comitato, vene-runt, nonnulli etiam à Doxa-reo præside, dona adferentes (a). In Taxilis Alexander rur-sus sacrificia consueta peragit, ludos gymnicos & equestres facit. & Philippo Machatæ F.

μήτεις τῷ ἐκλιποῦς, οὔτε τῇ κατάκουσιν τῶν παραγγελμά-των οὔτε τὴν ὀξύτητα τοῦ ἔργου ἀφαιροῦνται.

VIII. Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπὶήθηται· Ἀλεξάνδρῳ δὲ ὅπως ἐξεύχθη ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι μὴδὲ οἱ ξυσρατεύσαντες αὐτῷ εἶπον· ἀλλὰ μοι δοκεῖ ὡς ἐγγυ-τάτω τούτων ἐξεύχθαι· ἢ εἰ δὲ τινὶ ἄλλῃ μηχανῇ, ἐκεῖνι ἐχέτω.

2 Ὡς δὲ διέβη πέραν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς ὡς κατὰ νόμον Ἀλέξανδρος· ἄρας δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ, ἐς Τάξιλα ἀφί-κετο πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαί-μονα, τὴν μεγίστην τῶν μεταξὺ Ἰνδοῦ τε ποταμοῦ καὶ Ἰδάσπου· 3 καὶ ἐδέχετο αὐτὸν Ταξίλης ὁ ὑπ-άρχος τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ αἱ ταύτη Ἰνδοὶ Φιλίως· καὶ Ἀλέξ-ανδρος προσηύθη αὐτοῖς χάρις 4 τῆς δμάρου ὅσης ἐδέοντο. Ἦκον δ' ἐνταῦθα παρ' αὐτὸν καὶ παρὰ Ἀμβισάρου πρέσβεις, τοῦ τῶν ὀρείων Ἰνδῶν βασιλέως, ὃ, τε ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀμβισάρου, καὶ ἄλλοι ξυν' αὐτῷ οἱ δοκιμώτατοι καὶ παρὰ Δοξάρεως νομάρχου ἄλ- 5 λοι, δῶρα φέροντες. Καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἐν Ταξίλοις ὡς ὅσα οἱ νόμος, καὶ ἀγῶνα ποιῇ γυ-

(a) Cap. 8, 13, 1 & 2.

CAP. VIII. 1. ἐκείνῳ ἐχέτω] Sic Xenoph. exped lib. 3. p. 239. l. 51. ἢ μὴ εἰ ἄλλος τις βέλτερον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω. Si quis ab alio rectius perspicitur, eum sequamur. 4. Ἀμβισάρε] Optimus manifeste Ἀβισάρε absque μ. Gronov.

γυμνικῶν τε καὶ ἱππικῶν· καὶ ἀπο-
 δείξας σατράπην τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν
 Φίλιππον τὸν Μαχάτα, Φρουρὰν
 τε ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις, καὶ τοὺς
 ἀπομάχους τῶν στρατιωτῶν διὰ νό-
 σων αὐτὸς δὲ ἦγεν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰδά-
 σπην ποταμὸν. Ἐπέκεινα γὰρ τοῦ 6
 Ἰδάσπου Πῶρος αὐτῷ εἶναι ἐξηγ-
 γέλλετο ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, ἐ-
 γνακῶς εἶργειν τοῦ πόρου αὐτὸν, ἢ
 περὶ τι ἐπιτιθεσθαι. Ταῦτα ὡς ἔγνω 7
 Ἀλέξανδρος, Κοῖνον μὲν τὸν Πολε-
 μακράτους πέμψας ὁπίτω ἐπὶ τὸν
 Ἰνδὸν ποταμὸν, τὰ πλοῖα ὅσα παρ-
 εκεύαστο αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πόρου τοῦ
 Ἰνδοῦ, ξυντεμόντα κελεύει φέρειν ὡς
 ἐπὶ τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν· καὶ ξυν- 8
 ετμήθη τε τὰ πλοῖα καὶ ἐκομίσθη
 αὐτῷ, ὅσα μὲν βραχύτερα, διχῇ
 διατμηθέντα, αἰτριακόντοροι δὲ τρι-
 χῇ ἐτμήθησαν, καὶ τὰ τμήματα
 ἐπὶ ζευγῶν διεκομίσθη ἕστε ἐπὶ τὴν
 ὄχθην τοῦ Ἰδάσπου· καὶ κεῖ ξυμπη-
 χθὲν τὸ ναυτικὸν αὐτῷ, δὴ ὁμοῦ ὤφθη
 ἐν τῇ Ἰδάσπῃ. Αὐτὸς δὲ ἀναλα- 9
 βὼν ἦν τε δύναμιν ἔχων ἦκεν ἐς Τα-
 ξίλα, πεντακισχιλίους τῶν Ἰνδῶν,
 ὡς Ταξίλης τε καὶ οἱ ταύτῃ ὑπαρ-
 χοντες, ἦν ὡς ἐπὶ τὸν Ἰδάσπην
 ποταμὸν, καὶ Ἀλέξανδρος κατεστρα-
 τοπέδευσεν ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰδάσπου.

IX. Καὶ Πῶρος κατὰ τὴν ἀντι- 1
 πῆξιν ὄχθη ὤφθη ξὺν πάσῃ τῇ στρα-
 τιᾷ, καὶ τῶν ἐλεφάντων τῷ σίφει.
 Ταύτῃ μὲν δὴ ἦ κατεστρατοπέδευ-

præside illius regionis con-
 stituto, præsidioque Taxilis
 imposito, milites valetudi-
 nis causâ bello inutiles ibi
 relinquit. ipse Hydaspem
 amnem versus movit. Po-
 rum enim ultra Hydaspem
 cum omni exercitu conse-
 disse nuntiabatur, eo animo,
 ut aut Alexandrum transitu
 amnis prohiberet, aut trans-
 gressum adoriretur. Quibus
 cognitis Alexander Cœnum
 Polemocratis F. retro ad In-
 dum amnem mittit, atque
 navigiis quæ ad trajicien-
 dum Indum præpararat dis-
 sectis, ad Hydaspem fluvium
 ea transferat jubet. Navigia
 itaque dissecta allata sunt,
 brevioribus quidem in duas,
 quæ vero triginta remis in-
 structa erant, in tres partes
 dissectis: segmenta curribus
 in ripam Hydaspis transve-
 cta sunt. ibique navigiis rur-
 sus compactis atque in am-
 nem deductis, ipse assumtis
 copiis quibuscum Taxila ve-
 nit, dehinc quinque Indo-
 rum millia nactus, quos Ta-
 xiles ejusque regionis præ-
 sides ducebant, ad Hyda-
 spem fluvium contendit, &
 ad ejus ripam castra locavit.

IX. Porus in adversâ ripâ
 cum omni exercitu conspi-
 ciebatur, elephantis stipa-
 tus (α). qui quidem quâ par-
 te

(α) Lucr. 8, 13, 6.

9. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν] Ipse assumtis quibuscum Taxila venerat copiis, & quinque millibus Indorum, quos Taxiles duc. Gronov.

te Alexandrum castra posuisse videbat, ipsemet transitum tuebatur: ad reliquas vero fluminis partes qua facilius transiri posse videbatur, præsidia mittebat, ducesque singulis præficiebat, qui Macedones transitu fluminis prohiberent. Hæc animadvertens Alexander, sibi quoque exercitum in varias partes mittendum esse statuit, ut Pori consilia turbaret dubiaque redderet. Diviso itaque in multas partes exercitu, aliis alio atque alio dimissis, partim quæcunque hostilia erant vastans, partim contemplans qua commodius transmitti flumen posset; duces etiam alios atque alios militibus imponens in varias partes dimisit. Multum præterea frumenti ex omni regione cis Hydaspem sita in castra convehebatur, ut Poro fides fieret Alexandrum ibi ad ripam hæsurum, donec aqua fluminis per hyemem subsidente facultas ei diversis partibus transeundi fieret. Navigia etiam in aliam atque aliam partem ducta, & pelles tentoriorum stramentis repletae, totaque ripa equitatu pariter ac peditatu obsessa, anxium atque sollicitum Porum tenebant: neque, siquid con-

κότα εἶδεν Ἀλέξανδρον, αὐτὸς μένον ἐφύλαττε τὸν πόρον· ὅτα δ' ἄλλα τοῦ ποταμοῦ εὐπορώτερα, ἐπὶ ταῦτα Φρουρὰς διαπέμψας, καὶ ἡγεμόνας ἐπικρήτας ἐκάσας, εἴργειν ἐπενόει διὰ τοῦ πόρου τοὺς 2 Μακεδόνας. Ταῦτα δὲ ὁρῶντι Ἀλέξανδρον, κινητέα καὶ αὐτῷ ἐδόκει ἡ στρατιὰ πολλαχῇ, ὥς τὰς 3 Πῶρον ἀμφίβολον γίνεσθαι. Διελών δ' ἐς πολλὰ τὸν στρατὸν, τοὺς μὲν αὐτὸς ἄλλη καὶ ἄλλη ἡγετῆς χώρας, τὰ μὲν πορθῶν ὅτα πολέμια, τὰ δὲ σκοπῶν, ὅπη εὐπορώτερος αὐτῷ ὁ ποταμὸς φανεῖται· τοὺς δὲ τῶν ἡγεμόνων ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐπιτάξας, καὶ αὐτοὺς πολ- 4 λαχῇ διέπεμπε. Σίτος δὲ αὐτῇ πάντοθεν ἐκ τῆς ἐπὶ τέδε τοῦ Ἰνδοῦ χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον ξυνεκομίζετο, ὥς δῆλον εἶναι τῇ Πῶρῳ, ὅτι ἐγνωκὼς εἶη προτλιπαρεῖν τῇ ὄχθῃ, ἕως τε τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ μείον γενόμενον τοῦ χειμῶνος, πολλαχῇ παραδοῦναι αἱ τῶν 5 πόρον· τάτε πλοῖα αὐτῷ ἄλλη καὶ ἄλλη παραπλέοντα, καὶ οἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπιπλάμεναι, καὶ ἡ ὄχθη πλήρης πᾶσα φαινομένη τῇ μὲν ἰππέων, τῇ δὲ πεζῶν, οὐκ εἶα ἡρεμῆν τὸν Πῶρον· οὐδὲ ἂν τι ἐπιλεξάμενον ἐς φυλακὴν ξύμ-
φοι

CAP. IX. 1. διὰ τῷ πόρῳ] Particulam διὰ delendam censet Gronovius. Sic paulo ante 5, 8, 6. εἴργειν τὰ πόρῳ αὐτόν.

3. τὰς μὲν] alios quidem ipse in alias atque alias regionis partes ducere dicitur. τῇ δὲ, alios vero aliis atque aliis ducibus attributos, ὅς ῥ' οἱ in varias partes dimittuntur. Nimirum non ita magnas copias singulis ducibus dedit, quo magis in diversis loca spargi posset exercitus.

Φαρον, ἐς τοῦτο ἐκ πάντων πα-
 ρασκευάζεσθαι· ἄλλως τε ἐν μὲν 6
 τῇ τότε οἱ ποταμοὶ πάντες οἱ Ἰν-
 δοὶ πολλοῦ τε ὕδατος καὶ θολεροῦ
 ἔρρεον, καὶ ὀξέος τοῦ ρεύματος· ἦν
 γὰρ ὥρα ἔτους, ἥ μετὰ τροπᾶς μᾶ-
 λιστα ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος·
 ταύτῃ δὲ τῇ ὥρᾳ ὕδατά τε ἐξ αὐ- 7
 ρανῶ ἀφείδεα τε καταφέρεται ἐς τὴν
 γῆν τὴν Ἰνδικήν, καὶ αἱ χιόνες αἱ
 τοῦ Καυκάσου (ἐνθεν περ τῶν πολ-
 λῶν ποταμῶν αἱ πηγαὶ εἰσι) κα-
 τατηκόμεναι αὐξουσιν αὐτοῖς τὸ
 ὕδωρ ἐπὶ μέγα· χειμῶνος δὲ ἔμ- 8
 παλιν ἰσχύουσιν, ὀλίγοι τε γί-
 γνотαι καὶ καθαροὶ ἰδεῖν, καὶ εἰσὶν
 ὄψαι περᾶσιμοι, πλὴν γε δὴ τοῦ
 Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου, καὶ τυχὸν καὶ
 ἄλλου· Ἄλλ' ὅ γ' Ἰδᾶσπης πε-
 ριτὸς γίνεταί.

X. Ταύτην οὖν τὴν ὥραν τοῦ I
 ἔτους προσηύδα ἐς τὸ Φαυερὸν ἔ-
 φασκεν, εἰ ἐν τῇ τότε εἴργαστο.
 Ὁ δὲ, εὐδὲν μείον ἐφεδρεύων ἔμε-
 νεν, εἵποι λάθοι ὑφαρπάσας ὀξέως
 τὸν πόρον· ἥ μὲν δὴ αὐτὸς Πῶρος 2
 κατεσρατοπεδεύκει πρὸς τῇ ὀχθῇ
 τοῦ Ἰδᾶσπου, ἔγνω ἀδύνατος εἶναι
 περᾶσαι, ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν ἐ-
 λεφάντων, καὶ ὅτι πολλὴ σρατιὰ

filiis quod ad ripæ custodiam
 expediret cepisset, id omnino
 exequi sinebant. Accedebat
 huc, quod eo tempore omnes
 Indiæ fluvii multam eamque
 turbulentam aquam trahe-
 bant, & rapido cursu fereban-
 tur. Erat enim per id anni
 tempus solstitium æstivum.
 quo quidem tempore creber-
 rimi imbres è cælo in Indo-
 rum regionem ruunt, & Cau-
 casi nivibus (quo in monte
 multi fluviorum fontes oriun-
 tur) æstu solutis amnes sum-
 mopere augentur. hyeme ve-
 ro rursus & nives sese conti-
 nent, amnesque minores pu-
 rioresque fiunt, ac nonnullis
 in partibus vado transiri pos-
 sunt, excepto Indo & Gange,
 & fortassis alio aliquo. Hyda-
 spes certe vado transiri potest.

X. Hoc itaque anni tem-
 pus expectaturum se Alexan-
 der vulgaverat, si tum tem-
 poris transitu prohiberetur.
 Nihilominus tamen observans
 in castris manebat, eâ spe ut
 alicubi clam hostibus celeri-
 ter flumen transmitteret. Qu-
 umque eâ quidem parte quâ
 Porus castra posuerat ad ri-
 pam Hydaspis transiri posse
 diffi-

5. ἐς τὸτο ἐκ πάντων] neque si quid unum ad ripæ custodiam utile probavisset, ad
 id omniū remediis comparare se sinebant Gronov. Posset fortasse ἐκ πάντων &
 masculino genere accipi, quod omnibus copiis unum locum tueri Poros non li-
 ceret, cum Alexander multis locis se transiturum simularet.

6. οἱ Ἰνδοὶ] Mss. Ἰνδικαί. Gronov.

8. ἰσχύουσιν] decrescunt scil. fluvii. Id enim notat hoc loco ἰσχυόν, uti jam in
 Lexicis annotatum est.

τυχὸν καὶ ἄλλω] Mss. omnes adjiciunt τε, id est, τινός. Sed & optimus ille
 una voce sic scribit καὶ ἀλλῶν. Quomodo legitur 5, 20. καὶ παρὰ Πῶρος ἀλλῶν
 τε ὑπάρχει Ἰνδοῦ. Gronov.

diffideret, cum ob multitudinem elephantorum, tum quod ingens exercitus bene ad pugnam instructus optimeque armatus in suas copias flumen egredientes impetum facturus esset: præterea quod existimaret se equos ipsos difficulter in ulteriorem ripam perducturum, elephantis occurrentibus, qui ipso aspectu & clamore equis terrorem incussuri essent. Sed ne ipsos quidem equos apud pelles juxta flumen contineri posse suspicabatur, sed statim atque elephantos in adversâ ripâ positos conspexissent, attonitos animum peti-
turos. Furtivo itaque transitu utendum sibi esse ratus, ita rem instituit. Noctu equitibus ad diversas ripæ partes adductis, clamore sublato & classico cani jussu, omnibusque rebus ad transitum præparatis, ingens tumultus excitabatur (a). Porus contra ad eam partem quâ clamor edebatur elephantos adducit. Alexander suo more se hostili aciei opposuit. Quumque multo tempore hoc fieret, neque aliud præter clamores ederetur, Porus ad equitum

(a) Curt. 8, 13, 8.

CAP. X. 3. εἰδ' ἂν ἔτι πρόσθεν] *sed neque etiam ante* (quam scilicet in ulteriorem ripam venirent) *mansuros in pellibus*, (in quibus stramento repletis equi ponendi erant trajicientes; quod inferius factum videmus) *intrato flumine, sed dissaltantes in aquam.* Gronov. Κατὰ τὸν πόρον, *in transitu, dum flumen trajicerent.*

4. καὶ τ' ἄλλα] *Et cum perararentur, quæcumque alia ad transitum necessaria præparari solent.*

5. ἐξ ἰσθμοῦ αὐτῶν] Ἀντιπαράγωγῃ non est Alexandri, sed Pori: hunc dicit *ἀντιπαράγειν*, & hunc Alexander in consuetudinem opponendi sese hostibus & obducendi copias suas ad motum & clamorem Macedonicum paulatim confert. Alexandri fuit *παραγωγῇ*; hic enim antea dicitur *κύκτωρ παραγωγῇ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ* &c. Gronov. Curtius 8, 13, 19. *eo consilio Porum quoque agmen suum ὁρᾷ, quam se petere simulabat, coëgit advertere.*

καὶ αὐτὴ τεταγμένη τε καὶ ἀκριβῶς ὠπλισμένη ἐκβαίνουσιν
3 αὐτοῖς ἐπιθήσεσθαι ἔμελλεν, οἱ
τε ἵπποι οὐκ ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ἐ-
θελῆσαι οὐδὲ ἐπιβῆσαι τῆς ὄχθης
τῆς πέρας, προσκειμέναν σφίσι
εὐθὺς τῶν ἐλεφάντων καὶ τῇ τε
ὄψει ἅμα καὶ τῇ φωνῇ φοβοῦν-
των, οὐδ' ἂν ἔτι πρόσθεν μεῖναι
ἐπὶ τῶν διφθερῶν κατὰ τὸν πόρον,
ἀλλ' ἐκπηδᾶν γὰρ ἐς τὸ ὕδωρ,
ἀφορῶντες πέρας τοὺς ἐλέφαν-
τας, καὶ ἑκφρονες γιγνώμενοι.
4 Κλέψαι οὖν ἐπενόει τὴν διάβα-
σιν, ὥδε πράτταν. Νύκτωρ παρ-
αγωγῇ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῆς
ὄχθης τοὺς πολλοὺς τῶν ἱππέων,
βοῇ τε ἐποίει καὶ ἡλαλάζετο τῇ
'Ευναλίῳ καὶ τ' ἄλλα ὅσα ἐπὶ
διαβάσει συσκευαζομένων, θέρυ-
5 βος παντοδαπὸς ἐγίγνετο: καὶ ὁ
Πῶρος τε ἀντιπαρᾷ πρὸς τὴν
βοῇ ἐπάγων τοὺς ἐλέφαντας·
καὶ Ἀλέξανδρος ἐς ἔθος αὐτῶν
6 τῆς ἀντιπαγωγῆς καλίστη. Ὡς
δὲ ἐπὶ πολὺ τοῦτο ἐγίγνετο, καὶ
ἡ βοή μόνον καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς
ἦν, οὐκέτι ὁ Πῶρος μετεκινεῖτο
πρὸς

πρὸς τὰς ἐκδρομὰς τῶν ἱππέων,
ἀλλ' ἐκείνων γὰρ γινὼς τὸν φόβον,
κατὰ χώραν ἐπὶ στρατοπέδου ἔμενε·
σκοποὶ δὲ αὐτῇ πολλαχοῦ τῆς ὄχ-
της καθεισθήκεισαν· Ἀλέξανδρος δὲ 7
ὡς ἐξείργαστο αὐτῇ ἄφοβον τὸ τοῦ
Πύρου εἰς τὰς νυκτερινὰς ἐπιχειρή-
σεις, μηχανᾶται τοιόνδε.

XI. Ἄκρα ἦν ἀνέχουσα τῆς I
ὄχτης τοῦ Ἰδάτπου, ἵνα ἐπέκαμ-
πτεν ὁ ποταμὸς λόγου ἀξίως· αὐτῇ
τε δασεία παντοίων δένδρων εἶδει, καὶ
κατ' αὐτὴν νῆτος ἐν τῷ ποταμῷ ὑλώ-
δης τε καὶ ἀσιβίης ὑπ' ἐρημίας. Ταύ- 2
την καταμαθεὶς τὴν νῆτον καταν-
τικρὺ τῆς ἄκρας, ἀμφοτέρα ὑλώδη
τὰ χωρία καὶ οἷα κρύψαι τῆς δια-
βάσεως τὴν ἐπιχείρησιν, ταύτην
ἔγνω διαβιβάζειν τὸν στρατὸν. Ἀπ-
έχει δὲ ἢ τε ἄκρα καὶ ἢ νῆτος τοῦ
μεγάλου στρατοπέδου ἐς πεντήκοντα
καὶ ἑκατὸν σταδίους. Παρὰ πᾶσαν 3
δὲ τὴν ὄχθιν φυλακαὶ τε αὐτῇ καθ-
εστρωμέναι ἦσαν, διαλείπουσαι ὅσον
ξύμμετρον ἐς τὸ ξυνορᾶν τε ἀλλή-
λους καὶ κατακλέειν εὐπετῶς ὁπό-
τεν τι παραγγέλλοιτο· καὶ παντα-
χόθεν βοαὶ τε νύκτωρ ἐπὶ πολλὰς
νύκτας ἐγίγνοντο, καὶ πυρὰ ἐκαίε-
ται. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω ἐπιχειρεῖν τῇ 4

incurfiones moveri destitit.
metus enim causā intellectā,
eò loci ubi castra fixerat
mansit, speculatoribus per
varia ripæ loca dispositis
Alexander ut jam Poro me-
tum nocturnarum excursio-
num exemerat, hujuscemo-
di quid molitur.

XI. Rupes erat ad ripam
Hydaspis sita, eâ parte quâ
amnis sese magnopere fle-
ctit, arboribus varii generis
perfrequens. juxta rupem
insula in medio amne erat
sylvoſa, atque ob solitudi-
nem inaccessa (a): quam
quum animadvertisset ex ad-
verso rupis, & utrinque syl-
vestria loca quæque Mace-
dones transitum tentantes
occulere possent, hac parte
exercitum transmittere sta-
tuit. Distabat ea rupes at-
que insula à magnis castris
CL stadiis. Porro per omnem
ripam custodiæ dispositæ e-
rant, tanto inter se spatio
distinctæ, ut alii alios cer-
nere facileque mandata ex-
cipere possent. Clamores e-
tiam noctu variis ex locis,
idque multis noctibus edi,
ignesque excitari jubet: ubi

(a) Curt. 8, 13, 17.

verò

6. ἀλλ' ἐκείνων γὰρ γινὼς τὸν φόβον] sed cognito illorum (Macedonum equitum) errore, quo illi subinde Porum perturbare studebant. Cum sciret vanum esse illam timorem, & simulari tantum transitum, ut ipsum frustrarentur, & inani labore defatigarent. Ita φόβος non timentis sed terrentis i Petr. III. 14. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθέντι.

κατὰ χώραν] Κατὰ χώραν μένειν, suo loco, in sua statione manere, quietem agere.

7. μηχανᾶται τοιόνδε] MII. τι τοιόνδε. Gronov.

CAP. XI. 2. ἀμφοτέρα] utraque loca, & insula & rupes.

vero amnem transire statuit, in castris quidem aperte se ad trajiciendum instruit. Ac Craterus quidem apud castra relictus erat, cui ad suam equitum praefecturam Arachoti etiam & Parapamisadae equites adjuncti erant, praeterea Macedonum phalanx, & Alcetae ac Polyperchontis agmen, & ceterioris Indiae praesides cum quinque Indorum millibus. imperatum autem erat Cratero, ne prius amnem transiret quam Porus cum exercitu in eos ferretur, isque aut in fugam versus aut victus esset. Si vero Porus parte exercitus summa in me contendat, partemque aliam cum elephantis apud castra relinquat: tu quidem merito tuo loco te contine. At si omnes elephantos adversus me ducat, reliquo exercitu apud castra relicto, tu celeriter amnem trans mitte (soli enim, inquit, elephantis equis difficilem transitum efficiunt) reliquus autem exercitus ibi maneat.

πόρου, κατὰ μὲν τὸ στρατόπεδον φανερώς αὐτῷ τὰ τῆς διαβάσεως παρεσκευάζετο· καὶ Κρατερὸς ὑπελείπτο ἐπὶ στρατοπέδου, τὴν τε αὐτοῦ ἔχων ἱππαρχίαν, καὶ τοὺς ἐξ Ἀραχωτῶν καὶ Παραπαμισάδων ἱππέας, καὶ τῆς Φάλαγγος τῶν Μακεδόνων, τὴν τε Ἀλκέτου καὶ τὴν Πολυσπέρχοντος τάξιν, καὶ τοὺς νομάρχας τῶν ἐπὶ τὰδε Ἰνδῶν καὶ τοὺς ἅμα τούτοις τοὺς πεντακισχιλίους· παρηγγέλλετο δὲ Κρατερῷ μὴ πρὶν διαβαίνειν τὸν ποταμὸν, πρὶν ἀπαλλαγῆναι Πύρρον ἐπὶ σφᾶς ξὺν τῇ δυνάμει, ἣ φεύγοντα μαθεῖν, αὐτοὺς δὲ νικῶντας· ἦν δὲ μέρος μέντοι τῆς στρατιᾶς ἀναλαβὼν Πύρρος ἐπ' ἐμὲ ἄγῃ, μέρος δὲ τι ὑπολείφθῃ αὐτῷ ἐπὶ στρατοπέδου καὶ ἐλέφαντες, σὺ δὲ δικαίως μένειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἅμα οἱ ἐπ' ἄγῃ Πύρρος ἐπ' ἐμὲ, τῆς δὲ ἄλλης στρατιᾶς ὑπολείποιτό τι ἐπὶ στρατοπέδῳ, σὺ δὲ διαβαίνειν σπουδῇ (οἱ γὰρ ἐλέφαντες μόνοι, ἔφη, ἔμποροί εἰσι πρὸς τοὺς ἐκβαίνοντας ἵππους) ἢ δὲ ἄλλη στρατιὰ μενέτω.

XII.

5. καὶ τῆς φάλαγγος] & de phalange Macedonum Alceta & Polyperchontis agmen. Sic mox cap. seq. 3. Καὶ τῆς φάλαγγος τὰς τι ὑπασπιδάς, ex phalange scutatos. τὰς πεντακισχιλίους] Quorum meminit supra 5, 8, 9.

6. πρὶν ἀπαλλαγῆναι Πύρρον ἐπὶ σφᾶς] Opt. ὡς ἐπὶ σφᾶς, quomodo Porus inde discessisset ad sese. Sic enim futurum videbat, ut Porus intelligens suum trajiciendi impetum, relicturus foret locum illum magnis castris oppositum, ut Alexander resisteret. Gronov.

ἢ φεύγοντα μαθεῖν] aut intellexisset eum victum esse, se vero victores. Idem.

7. ἐπ' ἐμὲ ἄγῃ] Ab oratione obliqua transitur ad rectam. Cujus generis exempla plura ex Xenophonte ad Aët. Apost. I. 4. annotavimus.

μένον] Pro μὲν. Vid. not. ad 4, 20, 6.

8. ἐπὶ στρατοπέδῳ] Mss. omnes στρατοπέδῳ, Gronov.

XII. Ταῦτα μὲν Κρατερῷ ἐνε- I
τέλλετο. Ἐν μὲν δὲ τῆς νῆσου τε
καὶ τοῦ μεγάλου κρατοπέδου, ἵνα
αὐτῷ Κρατερὸς ἐπιλέλειπτο, Με-
λέαγρός τε καὶ Ἀτταλὸς καὶ Γορ-
γίας ξὺν τοῖς μισθοφόροις ἱππεῦσί
τε καὶ πεζοῖς ἐτετάχατο· καὶ τού- 2
τοις διαβαίνειν παρηγγέλλετο κα-
τὰ μέρη διελόντας τὸν στρατὸν, ὅπ-
τε ξυνεχομένους ἦδη ἐν τῇ μάχῃ τοὺς
Ἰνδοὺς ἴδοιεν. Αὐτοὺς δ' ἐπιλεξάμε- 3
νος τῶν τε ἐταίρων τὸ ἄγλημα καὶ τὴν
Ἡφαιστίου ἱππαρχίαν καὶ τὴν Περ-
δίκου τε καὶ Δημητρίου καὶ τοὺς
ἐκ Βάκτρων καὶ Σογδιανῶν καὶ τοὺς
Σάθας ἱππέας, καὶ Δάας τοὺς ἱπ-
ποτοξότας, καὶ τῆς Φάλαγγος τοὺς
τε ὑπασπιασὺς καὶ τὴν Κλείτου τε
καὶ Κοῖνου τάξιν καὶ τοὺς τοξότας
καὶ τοὺς Ἀγριάνας, ἦγεν ἄφαντος
πολύ τι ἀπέχων τῆς ὄψεως, τοῦ μὴ
καταφανῆς εἶναι ἄγων ἐπὶ τὴν νῆσον
καὶ τὴν ἄκρην, ἔνθεν διαβαίνειν αὐτῷ
ἦν ἐγνωσμένον. Καὶ ἐνταῦθα ἐπλη- 4
ραῖντο τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς
κάρφης ἐκ πολλοῦ ἤδη παρενηγε-
μέναι, καὶ κατερράπτοντο ἐς ἀκρί-
βειαν· ὕδωρ τε ἐξ οὐρανοῦ τῆς νυκτὸς 5
λάβρον γίνεται ταύτῃ, καὶ μᾶλλον
τι ἢ παρασκευὴ τε αὐτῷ καὶ ἢ ἐπι-
χείρησις ἢ ἐς τὴν διάβατιν οὐ φανερά
κατεσφίξει, τῷ κτύπῳ τῷ ἀπὸ τῶν
ἑσλάν, καὶ τῷ βορύβῳ τῷ ἀπὸ τῶν

XII. Atque hæc quidem
Cratero mandata sunt. Me-
dio autem loco inter insu-
lam & magna castra, apud
quæ Craterum reliquerat,
Meleagrum atque Attalum
& Gorgiam cum mercena-
riis equitibus ac pedibus
statuit: mandatis additis,
ut diviso in partes exercitu,
quum Indos pugnae impli-
citos cernerent, etiam ipsi
trajicerent. Ipse delecto a-
micorum agemate & equita-
tu Hephæstionis, Perdiccæ
& Demetrii, Bactrianis eti-
am & Sogdianis, & Scythis
equitibus, & Daarum eque-
stribus sagittariis, ex pha-
lange vero sumtis scutatis,
Clitque ac Cœni copiis, &
sagittariis atque Agrianis,
remotius nonnihil à ripâ,
ne ab hostibus ad rupem at-
que insulam (qua trajicere
statuerat) sese conferens
cerneretur, exercitum du-
xit. Tum per noctem pelles
jam multo ante eò allatæ
stramentis implentur, accu-
rateque consuuntur. largus
etiam imber eâ nocte è cælo
fusus effecit, ut apparatus
qui ad trajiciendum fiebat,
& molitio ejus minus senti-
retur (a), quum & tonitru-
um & imbrium sonus strepi-
tum

(a) *Capit. 8, 13, 23.*

CAP. XII. 1. ἐπιλέλειπτο] *Mss. ὑπολέλειπτο. Gronov.*

2. ποτὰ μέρη] *Jussi fuerunt in partes dividere exercitum, ut pluribus locis simul trajicerent.*

3. ἦθιν] *Opt. ἦθα. Gronov.*

5. γίνεται] *Mssii omnes ἐπὶ γίνονται. Idem.*

κατεσφίξει] *Mssii & alii & optimas κατέσφιν. Idem.*

tum armorum & clamores imperantium ducum inciperet. Pleraque etiam navigia dissecta ad eum locum advecta & clam denuo compacta in sylva occultabantur, atque inter alia naves triginta remorum. Sub lucem itaque vento pariter atque imbre sedato, equitatus ac peditatus, quantum aut pelles aut navigia ferre poterunt, in insulam evasit, ita ut non prius à speculatoribus quos Porus ad ripam statuerat conspecti sint, quam præteritâ insulâ jam non procul ab ripâ abessent.

XIII. Ipse conscensâ nave xxx remorum in ripam evasit, unaque cum eo Ptolemæus & Perdiccas ac Lysimachus corporis custodes, ex amicis etiam Seleucus cui postea regnare contigit, & scutorum dimidia pars. reliquos scutatos aliæ naves triginta remorum vexerunt. Simulac vero exercitus insulam prætergressus est, conspiciente jam hoste in ripam contendebat. Speculatores itaque cognito Macedonum adventu, quantâ maximâ

παραγγελλμάτων, τῶν τε βριγάντων καὶ τῶν ὁμβρων ἀντιπαταγούτων· 6 καὶ τῶν πλοίων τε τὰ πολλὰ αὐτῶν ξυτετμημένα παρεκεκόμεσο ἐς τὸν χῶρον τούτου, καὶ ἀφανῶς αὐτῶς ξυμπεπηγμένα ἐν τῇ ὕλῃ ἐκρύπτετο, τὰ τε ἄλλα καὶ αἱ τριακόντοροι. 7 Ἐπὶ δὲ τὴν ἑω ὅ, τε ἄνεμος καὶ ὁ ὁμβρος κεκοίμητο, καὶ ἡ μὲν ἄλλη στρατιὰ αὐτῇ ἢ ἱππικῇ τῶν διφθερῶν ἐπιβάσῃ, καὶ ὅσους τῶν πεζῶν τὰ πλοῖα ἐδέχετο, ἐπέρα κατὰ τὴν νῆσον, ὡς μὴ πρόσθεν ὀφθεῖν πρὸς τῶν σκοπῶν τῶν ἐκ Πύρου καθεσκότων, πρὶν παραλλάξοντας τὴν νῆσον ὀλίγον ἔτι ἀπέχειν τῆς ὄχθης.

XIII. Αὐτὸς δὲ ἐπιβάς τριακοντόρων ἐπέρα, καὶ ἅμα αὐτῷ Πτολεμαῖός τε καὶ Περδίκκας καὶ Λυσίμαχος οἱ σωματοφύλακες, καὶ Σέλευκος τῶν ἐταίρων, ὁ βασιλεύσας ὕστερον, καὶ τῶν ὑπαρχικῶν οἱ ἡμίσεις· τοὺς δὲ ἄλλους ὑπαρχικὰς 2 ἄλλαι τριακόντοροι ἔφερον. Ὡς δὲ τὴν νῆσον παρήλλαξεν ἡ στρατιὰ, φανερώς ἤδη ἐπέεχον τῇ ὄχθῃ καὶ οἱ σκοποὶ κατιδόντες αὐτῶν τὴν ὁρμὴν, ὡς ἐκάστοις τάχους οἱ ἵπποι εἶχον, ἤλαυνον ὡς ἐπὶ τὸν Πύρον. 3 Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος πρῶτος αὐτὸς

6. τὰ πολλὰ αὐτῶν] Omittit optimus vocem postremam. Gronov.

7. ἐπὶ τὴν ἑω] ἐπὶ τὴν ἑω, pone eam, ut ejus interpositu interjunctaque transcentes occultarentur. Propterea enim hunc sibi proutimum locum delegerat, quod ea insula sylvestris esset & insidiis regendis apta, supra cap. 11, 2. & Curt. 8, 13, 17. Nequaquam vero in hanc insulam evasissent, uti quidem vertit Vulcanius, sed eam præterierunt, cum mox hoc ipso loco dicitur, παραλλάσσοντας τὴν νῆσον.

CAP. XIII. 1. ἐπὶ τὴν ἑω] ἐπὶ τὴν ἑω, non vero in ripam evasit, quæ quidem interpretatio nimis properat. Nam 2. adhuc ἐπέεχον τῇ ὄχθῃ, in ripam contendebant, & 3. demum Alexander dicitur ἐπὶ τὴν ἑω ἐκβῆναι.

αὐτοὺς ἐκβάς, καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν
 ἄλλων τριακοντόρων ἰσχυροτέρους,
 ξυέταττε τοὺς αἰεὶ ἐκβαίνοντας
 τῶν ἱππέων· οἱ γὰρ ἱππεῖς πρῶτον
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκβαίνειν· καὶ
 τοὺς ἄλλους προῖει ἐν τάξει. 4
 Ἐ-
 λαθε δὲ οὐκ ἐς βέβαιον χωρίον ἐκ-
 βάς ἀγνοίᾳ τῶν τόπων, ἀλλὰ ἐς
 πῆσαν γὰρ καὶ αὐτὴν μεγάλην, ἣ
 δὴ καὶ μᾶλλον νῆσος οὔσα ἔλαθεν,
 οὐ πολλὰ ὕδατι πρὸς τοῦ ποταμοῦ
 ἀποτεμνομένη ἀπὸ τῆς ἄλλης γῆς.
 Καὶ ἅμα ἠνυξήκει τὸ ὕδωρ ὁ ὄμβρος 5
 λάβρος τε καὶ ἐπιπολὺ τῆς νυκτὸς
 κατασχὼν, ὥς τ' οὐκ ἐξεύρισκον
 αὐτῷ οἱ ἱππεῖς τὸν πόρον, καὶ δέος
 ἦν αὐτοῖς ἄλλου δεῖσθαι αὐτῷ ἐπὶ
 τῇ διαβίσει Ἰσοῦ τῷ πρώτῳ πόνου.
 Ὡς δὲ ἐξευρέθη ποτὲ ὁ πόρος, ἦγε 6
 κατ' αὐτὸν χαλεπῶς· ἦν γὰρ τῶν
 μὲν πεζῶν ὑπὲρ τοὺς μαστοὺς τὸ ὕ-
 δωρ, ἵνα περ τὸ βαθύτατον αὐτοῦ·
 τῶν δὲ ἱππέων, ὅτου τὰς κεφαλὰς
 ὑπερῴσχειν τοῦ ποταμοῦ. Ὡς δὲ 7
 καὶ τοῦτο ἐπερᾶτο αὐτῷ τὸ ὕδωρ,
 ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρασ παρήγαγε
 τὸ, τε ἄγλημα τῶν ἱππέων, καὶ
 τῶν ἄλλων ἱππαρχῶν τοὺς κρα-
 τίστους ἐπιλεξάμενος· τοὺς δὲ ἱπ-

celeritate potuerunt equis ad
 Porum contendunt (a). In-
 terea Alexander qui primus
 in terram exscenderat, iis qui
 aliis navibus xxx remorum
 trajiciebant assumtis, alios
 etiam equites transeuntes in
 ordinem redigebat. equites
 enim primi omnium transire
 jussi erant. hos ducens acie
 instructa processit. Cæterum
 ignoratione locorum in lo-
 cum parum firmum descendit.
 In aliam enim insulam eam-
 que amplam incidit, quæ vel
 ideo minus insula esse vide-
 batur, quod eam aqua exiguo
 spatio à terra sejunxerat. Ac-
 cedebat huc quod nocturnus
 imber aquam mirum in mo-
 dum auxerat, ita ut equites
 vadum reperire non possent,
 metuerentque ne hic traje-
 ctus tantum ipsis negotii
 quantum prior facesseret.
 Tandem reperto vado, ægre
 per eum transitum est. aqua
 enim ubi altissima erat pedi-
 tum pectora, equorum cervi-
 ces æquabat. Porro illa quo-
 que aqua trajecta, agema e-
 quitum ad dextrum cornu
 traduxit, delectis optimis qui-
 bus-

(a) Curt. 8, 14, 1.

3. τὺς αἰεὶ ἐκβαίνοντας] subinde exscendentes.

4. ἣ δὴ καὶ μᾶλλον] quo etiam magis. ἣ quo circa, ex quo. Vulcanius videtur legisse.

ἢ πολλὰ ὕδατι] quod eam exigua aqua ex fluvio derivata ab reliqua continenti separaret. Gronov. Dux igitur fuerunt causæ erroris Alexandri, magnitudo insule tanta ut continenti speciem referret, & aquæ spatium angustius quam ut ex longinquo cerni posset.

5. ὁ ὄμβρος] imber & largus & in noctem noctem durans.

6. ὑπερῴσχει τὸ ποταμῷ] eminere fluvio, exflare ex eo.

7. καὶ τῶν ἄλλων ἱππαρχῶν] & reliquarum τμημάτων optimos quoque delectos. Vulcanius videtur legisse ἱππαρχῶν ab ἱππάρχαις.

busque equitum præfectis. sagittarios vero equites uni-
verso equitatu præposuit. peditum autem primos scu-
tatos regios, quos ducebat Seleucus, equitatu adjun-
xit; proxime his agema re-
gium, exinde reliquos scu-
tatos, prout singulis præfe-
cturæ contigerant. ab utro-
que phalangis latere sagit-
tarios atque Agrianes & ja-
culatores constituit.

XIV. Acie ita instructa, peditum sex circiter mil-
lium ordine & sensim sequi
jubet. Ipse, quod equitatu
superior futurus videretur,
equitum solummodo v m as-
sumtis celeriter contendit,
Taurone sagittariorum præ-
fecto sagittarios ad equita-
tum festinanter adducere
jussit. Ita vero secum statue-
rat, ut si Porus cum universo
exercitu eum adoriretur, se
vel facile cum equitatu ir-
ruentem superiorem fore,
vel certe tantisper dum pe-
ditatus accederet hostilem
impetum moraturum. Sin
vero Indi improvise transitu
perculsi sese in fugam verte-
rent, non procul ab ipsis in

ποτοξότας τῆς πάσης ἵππου προέ-
ταξε· τῶν δὲ πεζῶν πρώτους μὲν
τοὺς ὑπασπιστὰς τοὺς βασιλικοὺς,
ὧν ἡγεῖτο Σέλευκος, ἐπέταξε τῇ
ἵππῳ· ἐπὶ δὲ τούτοις τὸ ἄγημα τὸ
βασιλικὸν ἐχομένους δὲ τούτων τοὺς
ἄλλους ὑπασπιστὰς, ὧν ἐκάστος αἱ
ἡγεμονίαι ἐν τῇ τότε ξυνέβαινον·
κατὰ δὲ τὰ ἄκρα τῆς Φάλαγγος οἱ
τοξόται αὐτῇ καὶ οἱ Ἀγριᾶνες καὶ οἱ
ἀκοντισταὶ ἐκατέρωθεν ἐπέστησαν.

XIV. Οὕτως ἐκτάξας, τὸν μὲν
πεζῶν στρατὸν ἐν κόσμῳ βάδην ἔπε-
σθαι ἐκέλευεν, οὐ πολὺ ἀπρόδεον-
τας τῶν ἑξακισχιλίων· αὐτὸς δὲ ὅτι
κρατεῖν ἐδόκει τῇ ἵππῳ, τοὺς ἱππέας
μόνον ἀναλαβὼν σπουδῇ ἡγεῖτο, ὧ-
τας ἐς πεντακισχιλίους. Ταύρῳ δὲ
τῇ τοξάρχῃ προσέταξε τοὺς τοξό-
τας ἐπάγειν τῇ ἵππῳ καὶ αὐτοὺς
σπουδῇ. Γνώμην δὲ ἐπεποιήτο, ὅς
εἰ μὲν προσημίξειαν αὐτῷ οἱ ἑμφι τῶν
Πῶρον ξὺν τῇ δυνάμει ἀπάσῃ, ἡ κρα-
τήτειν αὐτῶν οὐ χαλεπῶς τῇ ἵππῳ
προβαλὼν, ἢ ἀπομάχεσθαι γε ἔσ-
τε τοὺς πεζοὺς ἐν τῇ ἔργῳ ἐπιγενέ-
σθαι· εἰ δὲ πρὸς τὴν τόλμαν τῆς δια-
βάσεως ἄτοπον γενομένην οἱ Ἰνδοὶ
ἐκπλαγέντες φεύγοιεν, οὐ πόρρωθεν
ἔξει-

8. αἱ ἡγεμονίαι] Vide supra 1, 14, 9.

9. κατὰ δὲ τὰ ἄκρα] Puto ἄκρον hic intelligi eo sensu, quo apud Thucyd. Græcus enarrator exponit: καλεῖται ἄκρον ἢ ἀρχὴ τῆς σίχης. Vocatur ἄκρον ἰνίστην versas. Sunt ergo τὰ ἄκρα τῆς φάλαγγος ἐκατέρωθεν, extremitates phalangis ab utroque latere. Eodem modo Schefferus ad Mauricii Strategicum lib. 1. cap. 1. pag. 413. Ἄκρα τάξιως, inquit, seu παρατάξιως, sunt anguli extremi aciei a dextra sinistraque ejus parte, ad quos stare plagiophylaces solebant, incursionis a lateribus præcavendæ causæ. Leo sic interpretatur: Τὰ ἄκρα, inquit, ἔστιν τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερά τῆς παρατάξεως. Partes dextras sinistrasque intelligit.

CAP. XIV. 2. Γνώμην δὲ ἐπεποιήτο] Opt. γνώμην πεποιήτο, ἢ μὲν. Gronov.

ἔξισθαι αὐτὸν κατὰ τὴν φυγὴν, ὡς
 πλεόντε ἐν τῇ ἀποχωρήσει τὸν Φό-
 ρον γενόμενον, ὀλίγον ἔτι ὑπολεί-
 πεσθαι αὐτῷ τὸ ἔργον. Ἀριστόβου- 4
 λος δὲ τὸν Πόρου παῖδα λέγει φθά-
 σαι ἀφικόμενον ξὺν ἄρμασιν ὡς ἐξή-
 κωτα, πρὶν τὸ ὕστερον ἐκ τῆς νήσου
 τῆς μικρᾶς περᾶσαι Ἀλέξανδρον.
 Καὶ τοῦτον δυνηθῆναι ἂν εἶρξαι Ἀ- 5
 λέξανδρον τῆς διαβάσεως, χαλεπῶς
 καὶ μηδεὶς ἐργασίας περαιωθέντα·
 ὑπεροῦν καταπηδήσαντες οἱ Ἴνδοι ἐκ
 τῶν ἁρμάτων προσέκειντο τοῖς πρώ-
 ταις τῶν ἐκβαινόντων· ἀλλὰ παρ- 6
 ἀλλάξαι γὰρ ξὺν τοῖς ἅρμασι, καὶ
 ἀνέδυσον ποιῆσαι Ἀλέξανδρον τὴν
 ἀνάστασιν· καὶ ἐπὶ τούτους ἀφῆναι
 Ἀλέξανδρος τοὺς ἵπποτοξότας, καὶ
 τραῖναι αὐτοὺς οὐ χαλεπῶς πλη-
 γὰς λαμβάνοντας. Οἱ δὲ καὶ μά- 7
 χην λέγουσιν ἐν τῇ ἐκβάσει γενέ-
 σθαι τῶν Ἰνδῶν τῶν ξὺν τῇ παιδί τῇ
 Πόρου ἀφικόμενων, πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον τε καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ ἵππέας.
 Καὶ γὰρ καὶ ἀφικέσθαι ξὺν μεῖζονι 8
 δυνάμει τὸν Πόρου παῖδα, καὶ αὐ-
 τὸν τε Ἀλέξανδρον τραῖναι παρ'
 αὐτοῦ, καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ ἀποθα-
 νῆν τὸν Βουκεφάλαν, φίλτατον Ἀ-
 λέξανδρον ὄντα τὸν ἵππον, καὶ τοῦ-
 τον τραῖντα ὑπὸ τοῦ παιδὸς τοῦ
 Πόρου. Ἀλλὰ Πτολεμαῖος ὁ Λά- 9
 γου, ὅττι καὶ συμφέρομαι, ἄλλως

fugā abfuturum, & quo ma-
 jor inter fugiendum cædes
 edita esset, tanto minus ne-
 gotii sibi reliquum futurum.
 Aristobulus autem auctor
 est Pori filium cum LX curri-
 bus eò venisse, priusquam
 per minorem illam insulam
 Alexander exercitum trans-
 misisset. Atque hunc quidem
 Alexandrum transitu probi-
 bere potuisse, quippe qui
 difficulter etiam nemine ob-
 sistente transiret, si modo
 Indi è curribus defilientes
 in primos quosque transeun-
 tes impetum fecissent. cæ-
 terum illum cum curribus
 prætergressum, tutum A-
 lexandro transitum reli-
 quisse. in quos quum Alex-
 ander equestres sagittarios
 immisisset, in fugam non in-
 cruentam vertisse. Alii In-
 dos qui Pori filium secuti e-
 rant cum Alexandro ejusque
 equitatu flumen egrediente
 conflixisse tradunt. majori-
 bus enim copiis Pori filium
 instructum venisse, ipsum-
 que Alexandrum ab eo vul-
 nus accepisse, Bucephalum
 vero equum, qui carissimus
 Alexandro erat, etiam à Po-
 ri filio vulneratum interiisse.
 Sed Ptolemæus Lagi F. cui
 ego assentior, aliter refert.
 Nam

3. κατὰ τὴν φυγὴν] ad fugam, propter fugam, ut fugientes statim insequi posset.
 ὡς πλεόντε] quippe majore inter fugiendum cæde facta.

4. πρὶν τὸ ὕστερον] priusquam ultimum ex insula illa parva trajiceret. Bis enim
 transiit Alexander, semel ex citeriore ripa, iterum ex insula illa, in quam in-
 cidebat. Supra cap. 13, 5. & h. cap. 12. περᾶσαντα Ἀλέξανδρον καὶ τὸν ἐκ τῆς νήσου
 εἶναι ταλαιπώρον πόρον.

9. ὑπὸ τῷ Πόρῳ] Addunt MSSi omnes λέγει καὶ ὅτις, ut mox iterum sequi-
 tur c. 15, 1. Γνωσθῆναι.

Nam & ipse filium à Poro missum fuisse scribit, non autem LX solum currus ducentem. neque enim verisimile est, Porum quum jam per speculatores certior factus esset, aut ipsum Alexandrum, aut certe partem exercitus Hydaspem transisse, filium suum cum LXI tantum curribus emisisse. qui quidem si ad speculandum missi forent, multi, neque ad receptum expediti fuissent: si ad arcendum hostes nondum transgressos, & cum transgressis jam confligendum, nequaquam pares erant. Cæterum duo milia equitum scribit, currus cxx. at priusquam eò pervenisset, Alexandrum etiam ultimum ex insulâ vadum transisse.

XV. Idem Ptolemæus narrat Alexandrum primo sagittarios equestres in illos emisisse: ipsum vero equites duxisse, existimantem Porum cum omnibus copiis adventare. equitatum vero primo loco positum, reliquum exercitum præcessisse. Postquam autem ex speculatoribus numerum hostium Indorum certo cognovit, tum acriter cum equitatu quem penes se habebat in

λέγει· ἐκπεμφθῆναι μὲν γὰρ τὸν παῖδα ὑπὸ τοῦ Πάρου, ἀλλ' οὐκ ἐξήκοντα μὲν ἄρματα ἄγοντα. Οὐδὲ γὰρ εἰκὸς Πάρον ἀκούσαντα ἐκ τῶν σκοπῶν ὅτι δὴ ἡ αὐτοῦ Ἀλέξανδρος διαβέβηκε τοῦ Ἰδάττου τὸν πόρον, ἢ μέρος γέ τι τῆς στρατιᾶς, σὺν ἐξήκοντα ἄρμασι μόνους ἐκπέμψαι τὸν αὐτοῦ παῖδα· ἃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν ἐκπεμπόμενα, πολλά τε καὶ οὐκ εὐζῶνα ἐς τὴν ἀποχώρησιν ἦν· ὡς δὲ εἰς τὸ εἰρξάσθαι τοὺς οὐπω πεπερακότας τῶν πολεμίων, καὶ τοῖς ἤδη ἐκβεβηκόσιν ἐπιθέσθαι, οὐδαμῇ ἀξιόμαχα. Ἀλλὰ δισχιλίους γὰρ λέγει ἱππέας ἄγοντα ἀφικέσθαι τὸν Πάρου παῖδα, ἄρματα δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι· φθάσαι δὲ περάσαντα Ἀλέξανδρον καὶ τὸν ἐκ τῆς νήσου τὸν τελευταῖον πόρον.

XV. Καὶ ἐπὶ τούτους τὰ μὲν πρῶτα ἐκπέμψαι Ἀλέξανδρον καὶ οὗτος λέγει τοὺς ἱπποτοξότας, αὐτὸν δ' ἄγειν τοὺς ἱππέας· προσάγειν γὰρ οἰηθῆναι Πάρον ξὺν τῇ δυνάμει πάσῃ· τὴν δὲ ἵππον ταύτην προτεταγμένην αὐτῷ προπορεύεσθαι πρὸ τοῦ ἄλλου στρατοῦ· ὡς δὲ κατέμαθεν ἀτρεκῶς τὸ πλῆθος τὸ τῶν Ἰνδῶν, ἐνταῦθα δὴ ὁξέως ἐπιπρεσθῆναι αὐτοῖς ξὺν τῇ ἀμφ' αὐτὸν ἵππῃ· τοὺς δὲ ἐγκλίνειν, ὡς Ἀλέξανδρον

TE

11. ἃ δὲ ὡς μὲν ἐπὶ κατασκοπὴν] Habuit aut habere potuit Arrianus in animo illud Xenophontis extremo lib. 6. Hist. Græcæ: Pauci aequè aliquid, ac multi, videre possunt: ac si pedem referre necesse sit, multo facilius pauci, quam plures, suam viam idoneam reperire, tum quiete discedere possunt. At multos adducere, neque tamen hostibus pares, qui non ingens clementia sit? Ficinshem. ad Curt. 8, 14, 2.

τε αὐτὸν κατεῖδον καὶ τὸ εἶφος ἀμφ' αὐτὸν τῶν ἱππέων, οὐκ ἐπὶ μετὰ πῶ, ἀλλὰ κατ' ἴλας ἐμβεβηκός· καὶ 4
 τούτων ἱππέας μὲν πετεῖν ἐς τετρα-
 κατίους, πετεῖν δὲ καὶ τοῦ Πύρου τὸν
 παῖδα· τὰ δὲ ἄρματα αὐτοῖς ἴσ-
 πως ἀλάσσει, ἔντε τῇ ἀποχωρήσει
 βαρέα γενόμενα, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
 ἔργῃ ὑπὸ πηλοῦ ἀχρεῖα. Πᾶσι δὲ 5
 αἱ αὐτῇ ὅσοι ἱππεῖς ἐκ τῆς Φυγῆς
 διασώζοντο, Ἀλέξανδρον τε αὐτὸν
 πεπερακότα ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐς τὸ
 καρτερώτατον, καὶ τὸν παῖδα ἐν τῇ
 μάχῃ τετελευτηκότα ἡγγειλαν,
 ἐγίνετο μὲν καὶ ὡς ἀμφίβολος τῇ
 γνώμῃ, ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ καταστροφῆ
 τοῦ μεγάλου στρατοπέδου, οἱ ξὺν
 Κρατερῷ ὑπολελειμμένοι ἐπιχει-
 ρῶντες τῇ διαβάσει ἐφαίνοντο· εἰ- 6
 λετο δὲ οὖν ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον
 ἐλάσας ξὺν τῇ στρατιᾷ πάσῃ, πρὸς
 τὸ καρτερώτατον τε τῶν Μακεδόνων
 καὶ αὐτὸν τὴν βασιλέα διαγωνίστα-
 σθαι· ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλίγους τῶν ἐλε- 7
 φάντων σὺν οὐ πολλῇ στρατιᾷ αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου ἀπέλιπεν,
 ὡς φοβεῖν ἀπὸ τῆς ὄχθης τοὺς ξὺν
 Κρατερῷ ἱππέας. Αὐτὸς δὲ τήν τε 8
 ἱππὸν ἀναλαβεῖν πᾶσαν ἐς τετρα-
 κισχιλίους ἱππέας, καὶ τὰ ἄρματα
 πάντα τριακόσια ὄντα, καὶ τῶν ἐ-
 λεφάντων διακοτίους, καὶ τῶν πε-
 ζῶν ὃ, τι περ ὄφελος ἐς τρισμυρίου,

eos invecum fuisse: illos in
 fugam versos, simulac Alex-
 andrum ipsum equitumque
 qui ei aderant agmen non
 exporrectâ acie sed turma-
 tim in sese ferri viderunt. ex
 his equites quidem cccc.
 cæsos esse, atque in iis etiam
 Pori filium, currusque una-
 cum equis captos, & in fu-
 gâ onerosos ac graves & in
 ipsa pugna prælimo inutiles.
 Porum vero, simulac qui
 fugâ evaserant equites nun-
 tiarunt, Alexandrum cum
 majore exercitus parte tra-
 jecisse, filiumque in pugnâ
 cæsum, ancipitis consilii vel
 eo præcipue nomine esse fa-
 ctum, quod milites qui è
 regione apud magna castra
 cum Cratero relictî erant
 transitum quoque tentare
 viderentur: tandem statuisset
 Alexandro cum universo ex-
 exercitu occurrere, & adver-
 sus Macedones, utpote fir-
 missimam exercitus partem,
 regemque ipsum pugnam
 inire. quod tamen ita fecit,
 ut elephantos nonnullos at-
 que aliquam exercitus par-
 tem apud castra relinqueret,
 qui Crateri equitibus ex ripâ
 terrori essent. Ipse assumpto
 universo equitatu (qui qua-
 tuor millium erat) & curri-
 bus ccc, elephantis cc, pe-
 di-

CAP. XV. 3. ἐμβεβηκός] Opt. ἐμβεβληκός, quod probandum videtur, quia
 μη ante dixit ἱππισσῶν. Gronov.

5. ἐς τὸ καρτερώτατον] maximis viribus. Xenoph. lib. 4. Cyrop. κατὰ τὸ καρ-
 τήν, τοῖς viribus. Sic paulo post 6. τὸ καρτερώτατον τῶν Μακεδόνων.

ἐπὶ αὐτῷ] Mf. Opt. ἐπὶ καὶ αὐτῷ. Gronov.

ditum vero qui usui esse pos-
sent xxx millibus, adversus
Alexandrum contendit. qu-
umque ad campum minime
lutosum venisset, quem a-
rena planum firmumque fe-
cerat, & ducendo circum-
agendoque equitatu idone-
um, exercitum hoc pacto
instruit. Elefantos primum
in fronte collocat, centum
pedum spatio inter se dis-
junctos, qui ante universam
peditum phalangem expro-
recti starent, metumque A-
lexandri equitibus incute-
rent. neque enim putabat
quenquam hostium per illa
elephantorum interstitia pe-
netrare ausurum, sed ne e-
quites quidem, equorum
metu: pedites verò multo
minus, quod & armati mili-
tes eos ex adverso ferientes
propulsaturi, & elephanti
proculcaturi essent. Post hos
collocati erant pedites: non
quidem in eadem cum ele-
phantis serie, sed secundo
post elefantos ordine, ad-
eo ut fere ipsis interstitiis
interjecta essent agmina (a).
Adhæc ad cornua aciei pedi-
tes elephantis imposuerat.
utrumque vero peditum la-
tus equitatu cinxerat, equi-
tatum utrinque curribus
munierat.

(a) Κατ. 8, 14, 10. & seqq.

8. δ, τι περ ὄφελος] Sic 2, 7, 10.

10. τὰς ἐλέφαντας] Eodem modo a Carthaginienſibus aciem instructam nar-
rat Polybius lib. 1. cap. 33.

13. ὑπὲρ τὰς ἐλέφαντας] Alia peditum agmina quædam super vel ultra latitu-
dinem ordinis vel spatii elephantorum collocarat. Γρονον.

9 ἤλαυνεν ὡς ἐπ' Ἀλέξανδρον. Ὡς
δ' ἐνέτυχε χωρίῳ, ἵνα οὐ πηλὸς αὐ-
τῷ φαίνοτο, ἀλλ' ὑπὸ ψάμμου γὰρ
ξύμπαν ἦν ἄπεδον καὶ ερεθὺ ἐς τὰς
ἐφόδους τε καὶ ἀναστροφὰς τῶν ἵπ-
πων, ἐνταῦθα ἔτασσε τὴν στρατίαν,
10 πρῶτους μὲν τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ
μετώπου, διέχοντα ἐλέφαντα ἐλέ-
φαντος οὐ μείον πλέθρου, ὡς πρὸ
πάτης τε τῆς φάλαγγος τῶν πε-
ζῶν παραταθῆναι αὐτῷ τοὺς ἐλέφαν-
τας ἐπὶ μετώπου, καὶ φόβον πάν-
τῃ παρέχειν τοῖς ἀμφ' Ἀλέξανδρον
ἵππευσιν· ἄλλως τε οὐδὲ ἡξίου ἐς
τὰ διαλείποντα τῶν ἐλεφάντων τολ-
μῆσαι ἂν τινα ὥσπερ τῶν πολε-
μίων, οὔτε ξὺν ἵπποις διὰ τὸν φό-
βον τῶν ἵππων, πεζοὺς τε ἔτι μῖον
κατὰ εἶμα τε γὰρ ἂν πρὸς τῶν ὀ-
πλιτῶν προσβαλλόντων εἵργεσθαι,
καὶ καταπατηθῆναι ἐπιστρέψαν-
των ἐπ' αὐτοὺς τῶν ἐλεφάντων.
2' Ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ ἐτι-
τάχατο, οὐκ ἴσαν τὸ μέτωπον τῆς
θηρίοις ἐπέχοντες, ἀλλ' ἐν δευτέρῳ
μετώπῳ μετὰ τοὺς ἐλέφαντας, ὅσων
ἐς τὰ διαλείποντα ἐπ' ὀλίγον ἐμβε-
13 βλήσθαι τοὺς λόχους· ἦσαν δ' αὐτῷ
καὶ κατὰ τὰ κέρατα ἔτι ὑπὲρ τοὺς
ἐλέφαντας πεζοὶ ἐφεσηρότε· ἐκα-
τέρωθεν δὲ τῶν πεζῶν ἡ ἵππος αἰτῇ
ἐτέτακτο, καὶ πρὸ ταύτης τὰ ἄρ-
ματα ἐκατέρωθεν.

XVI.

XVI. Αὕτη μὲν ἡ Πύρου τά-
 ξις ἦν. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς ἤδη καθ-
 εώρα τοὺς Ἰνδοὺς ἐκτασσομένους,
 ἐπέστησε τοὺς ἱππέας τοῦ πρώτου,
 ὡς ἀσπασμάνειν τῶν πεζῶν τοὺς
 ἐκεί προτάγοντας. Ὡς δὲ καὶ ἡ
 Φάλαγξ αὐτῷ δρόμῳ συνάψασα
 ἑμῇ ἤδη ἦν, ὃ δ' εὐπεὶ εὐθὺς ἐκτάξας
 ἐπήγευ, ὡς μὴ καματηροὺς τε καὶ
 πνευσιδῶντας ἀκμήτι παραδοῦναι
 τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ ἐς κύκλους
 περιππεύων ἀνέπαυε τοὺς πεζοὺς,
 ἔστε κατασῆναι αὐτοῖς τὸν θυμόν.
 Ὡς δὲ τὴν τάξιν κατέϊδε τῶν Ἰν-
 δῶν, κατὰ μέσον μὲν, ἵνα οἱ ἐλέ-
 φαντες προεβέβληντο, καὶ πυκνὴ
 ἡ Φάλαγξ κατὰ τὰ διαλείποντα
 αὐτῶν ἐπετέτακτο, οὐκ ἔγνω προά-
 γειν, αὐτὰ ἐκείνα ὀκνήσας, ἅπερ ὁ
 Πύρος τῇ λογισμῷ ξυθείς τεύτη
 ἔταξεν· ἀλλὰ αὐτὸς μὲν ἅ τε ἱπ-
 ποκρατῶν, τὴν πολλὴν τῆς ἱππου
 ἀνταβῆν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρως
 τῶν πολεμίων παρήλαυνεν, ὡς ταύ-
 τη ἐπιθησόμενος. Κοῖνον δὲ πέμ-
 πει ἐπὶ τὸ δεξιόν, τὴν Δημητρίου
 καὶ τὴν αὐτοῦ ἔχοντα ἱππαρχίαν·
 κελεύσας, ἐπειδὴν τὸ κατὰ σφᾶς
 εἶρος τῶν ἱππέων ἰδόντες οἱ βάρ-
 βαροι ἀντιπαιππεύσωσιν αὐτῶν,
 κατόπισιν ἔχειν αὐτῶν· τῶν πεζῶν
 δὲ τὴν Φάλαγγα Σελεύκῳ καὶ
 Ἀντιγένοι καὶ Ταύρανι προτέτα-

XVI. Atque hæc quidem
 Pori acies erat. Alexander si-
 mulatque Indos acie instructâ
 stantes vidit, equites subsiste-
 re jubet, ut paulatim adve-
 nientes pedites reciperet. qu-
 umque jam phalanx cursim
 sese cum reliquis copiis con-
 junxisset, Alexander non con-
 tinuo eos in aciem eduxit,
 ne cursus celeritate defatiga-
 tos atque anhelos barbaris re-
 centibus objiceret: sed in or-
 bem equitatum ducens, re-
 spirandi locum peditibus de-
 dit, donec animum recolle-
 gissent. Itaque Indorum exer-
 citus ordinatione conspectâ,
 non in mediam aciem, quâ
 parte elephantibus objecti erant,
 & densa phalanx per intersti-
 tia eorum collocata, impe-
 tum facere statuit, id ipsum
 metuens quod Porum ad ita
 instruendam aciem induxe-
 rat; sed ipse (ut qui equitatu
 superior erat) assumptâ majore
 equitum parte in sinistram
 Pori cornu movet, tanquam
 eâ parte irrupturus; Cœnum
 ad dextrum cornu mittit, suas
 & Demetrii turmas ducen-
 tem, mandatis additis, ut
 quum barbari suum equita-
 tum adversus agmen equitum
 quod eos adoriebatur duce-
 rent, eorum terga premerent;
 peditum autem phalangem
 Se-

CAP. XVI. 5. κατόπισιν ἔχειν] Statuit Alexander in sinistram cornu ex obli-
 quo inveni, eo consilio, ut hostium aciem in latus circumagi & in se converti
 cogeret. Quo facto, facile apparet, Cœnum, qui contra dextrum cornu missus
 erat, ab ea parte terga ipsorum urgere potuisse. Vide 8.

Seleuco, Antigeni & Tauroni ducendam dedit, utque non prius praelium ineant jubet, quam equitatum hostilem & phalangem à suis equitibus perturbatam viderint. Quumque intra teli jactum appropinquasset, confestim sagittarios equestres circiter mille in sinistrum Indorum cornu immittit, ut frequentia telorum & equorum irruptione hostes ex eà parte constitutos turbarent. Ipse etiam equitatum amicorum apud se habens ad sinistrum barbarorum cornu celeriter contendit, eo consilio ut adhuc perturbatos à latere aggrediatur, ante quam equitatus phalangi admoveri posset.

XVII. Interea Indi omnes ex parte conglomerati equitatum contra Alexandrum, impetum ejus propulsaturi, ducunt, quum statim Cœnus cum suis copiis, uti ei imperatum erat, eorum tergo imminet (a). quod conspicati

(a) Curt. 8, 14, 17.

8. ἵτι τεταραγμένοι] adhuc perturbatos circumagenda acie contra Alexandrum a latere adventantem.

ἐπὶ φάλαγγος] antequam ipsorum equitatus in phalangem constitueretur, h. e. antequam equites mutata acie adversa ora obverterent a latere irrumpenti Alexandro. Phalanx enim hoc loco aciem notat recta fronte hosti oppositam, cornu autem, quam hostis ex obliquo invadit. Vide not. ad 1, 6, 22. Ita apud Xenoph. Cyropæd. lib. 8. p. 179. l. 23. ἐκ κέρατος ὡς φάλαγγα καταστῆσαι, de cornu in phalangem redigere. Et lib. 7. p. 137. l. 29. dicuntur κέρατα στρατοῦ αἰεὶ ὡς φάλαγγα converti, μεταρῆναι in phalangem.

CAP. XVII. 2 ἀμείσομον] Ἀμείσομος φάλαγξ hoc loco est, quæ & a fronte & a tergo adversus hostem incurrentem dirigitur; quam quidem Ælianus tradit ἀντίσομον appellari, ἀμείσομον autem, quæ ab utroque latere dimicat cap. 39. Διαφέρει δὲ ἡ ἀμείσομος φάλαγξ κατὰ τὸ τοῦ ἀντίσομου, ὅτι ἡ μὲν ἀντίσομος ἐξ ἄκρων ἔχει τὰς μάχας· ἡ δὲ ἀμείσομος ἐκ πλαγίων. Differt autem opposita phalanx in hoc a bifronti, quod bifrons ad extremitates pugnat, opposita autem ad latera. Sed hoc discrimen a scriptoribus non servari, tum ex hoc loco apparet. tum ex Polybii lib. 2. cap. 28. p. 162. l. 2. In utraque aciei forma, qui mediū stant, opposita habent terga. Vide supra 3, 12, 1.

ξεν ἄγειν· μὴ πρόθεν δὲ ἄπτεσθαι τοῦ ἔργου, πρὶν ὑπὸ τῆς ἵππου τῆς ἀμφ' αὐτὸν τεταραγμένην τὴν τε φάλαγγα τῶν πεζῶν καὶ τοὺς ἵππείας κατίδωσιν. Ἦδη τε ἐντὸς βέλους ἐγίγνετο, καὶ ἐφῆκεν ἐπὶ τὸ κέρα τὸ εὐάνυμον τῶν Ἰνδῶν τοὺς ἵπποτοξότας, ὄντας ἐς χιλίους, ὡς ταραῖσαι τοὺς ταύτῃ ἐφεσηκότας τῶν πολεμίων τῇ πυκνότητι τε τῶν τοξευμάτων καὶ τῶν ἵππων τῇ ἐπελάσει. Καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς ἐταίρους ἔχων τοὺς ἵππείας παράλυνεν ὁξέως ἐπὶ τὸ εὐάνυμον τῶν βαρβάρων, κατὰ κέρα ἐτι τεταραγμένοις ἐμβαλεῖν σπουδὴν ποιούμενος, πρὶν ἐπὶ φάλαγγος ἐκταχθῆναι αὐτοῖς τὴν ἵππον.

XVII. Ἐν ταύτῃ δὲ ὅτε Ἰνδοὶ τοὺς ἵππείας πρόθεν ξυναλίσσαντες παράπνευσαν Ἀλεξάνδρῳ, ἀντιπαρεξάγοντες τῇ ἐλάσει. Καὶ οἱ περὶ Κοῖνον, ὡς παράγγελο, κατόπινα αὐτοῖς ἐπεφάνησαν. Ταῦτα ξυνιδόντες οἱ Ἰνδοὶ, ἀμείσομον

μαν ἠναγκάσθησαν ποιῆσαι τὴν
 τάξιν τῆς ἵππου, τὴν μὲν ὡς ἐπ'
 Ἀλέξανδρον τὴν πολλήν τε καὶ
 κρατίστην· τὴν δὲ ὡς ἐπὶ Κοῖνον τε
 καὶ τοὺς ἄμα τούτῳ ἐπέσρεφον·
 Τοῦτό τε οὖν εὐθὺς ἐτάραξε τὰς
 τάξεις τε καὶ τὰς γνώμας τῶν Ἰν-
 δῶν· καὶ Ἀλέξανδρος ἰδὼν τὸν και- 3
 ρόν, ἐν αὐτῇ τῇ ἐπὶ θάτερα ἐπισρο-
 φῇ τῆς ἵππου, ἐπιτίθεται τοῖς
 καθ' αὐτόν. ὥστε οὐδὲ τὴν ἐμβο-
 λὴν ἐδέξαντο τῶν ἀμφ' Ἀλέξαν-
 δρον ἵππεύον οἱ Ἰνδοὶ, ἀλλὰ κατ-
 ἠρέχθησαν ὥς περ εἰς τεῖχος τι
 φίλιον τοὺς ἐλέφαντας· καὶ ἐν 4
 ταύτῃ οἱ ἐπιστάται τῶν ἐλεφάντων
 ὡς περ ἡ γον τῇ ἵππῳ τὰ θηρία· καὶ
 ἡ Φάλαγξ αὐτῇ τῶν Μακεδόνων
 ὡς περ πρὸς τοὺς ἐλέφαντας,
 τοὺς ἐπιβάτας αὐτῶν ἀκοντίζον-
 τες, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία περισσάδον
 πάντοθεν βάλλοντες. Καὶ ἦν τὸ 5
 ἔργον οὐδεὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων
 τοιοῦτος· τότε γὰρ θηρία ἐπεκθέοντα
 ἐς τὰς τάξεις τῶν πεζῶν, ὅπῃ ἐ-
 πιστρέψειεν ἐκεραίῳ καὶ περ πυ-
 κηνοῦσαν τὴν Μακεδόνων Φάλαγ-
 γα· καὶ οἱ ἵππεῖς οἱ τῶν Ἰνδῶν τοῖς 6
 πεζῶς ἰδόντες ξυνεσηκὸς τὸ ἔργον,
 ἐπιστρέψαντες αὐθις καὶ αὐτοὶ ἐπ-
 ἤλανον τῇ ἵππῳ· ὡς δὲ πάλιν
 ἐκρέτησαν αὐτῶν οἱ ἀμφ' Ἀλέξ-
 ανδρον, τῇ τε ῥώμῃ καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ
 πολὺ προέχοντες, ὡς ἐπὶ τοὺς
 ἐλέφαντας αὐθις κατελήθησαν.

Indi equitatum in duas acies
 diducere sunt coacti, atque
 eam quidem quæ & pluribus
 & præstantioribus copiis con-
 stabat, in Alexandrum: alte-
 ram vero in Cœnum ducebant.
 quod quidem statim Indorum
 ordines pariter atque animos
 turbavit. Alexander oppor-
 tunitate rei animadversa, in-
 terea dum se equitatus in duas
 partes dividit, in eam quæ in
 se conversa erat impetum fa-
 cit. quam Alexandri equita-
 tus incursionem quum Indi
 sustinere non possent, ad ele-
 phantos tanquam ad amicum
 murum confugiunt. quorum
 rectores quum belluas in e-
 quitatum concitassent, Ma-
 cedonum phalanx in vecta te-
 lorum jactu tum sessores tum
 elephantos ipsos omni ex par-
 te premebat. eratque hæc
 pugna nulli priorum certami-
 num similis. Belluæ enim in
 peditum agmina delatæ, qua-
 cunque sese vertebant Mac-
 edonum phalangem quantum-
 vis densam perfringebant: ad-
 hæc Indorum equites quum
 peditatum laborare viderent,
 denuo conversi equitatum in-
 vadebant. qui quum iterum
 ab iis qui circa Alexandrum
 erant victi essent, (quippe
 qui & robore & peritiâ rei
 militaris longe erant superio-
 res) ad elephantos rursus con-
 fugiebant. Interea universus
 Alex-

τὴν δὲ ὡς ἐπὶ] Mss. omnes, etiam Opt. οἱ δὲ ἐπὶ Κοῖνον. Gronov.

6. ἰδόντι ξυνεσηκός] videntes peditatum in medio pugna fervore esse. Idem.

Alexandri equitatus jam in unum agmen conglomeratus, non quidem ipsius mandato, sed in ipso certamine in eum ordinem redactus, quacunque in agmina Indorum incidebat, cum multâ cæde discedebat. Belluæ vero quum jam in angustum redactæ essent, non minus damni suis quam hostibus inferebant, multis dum vexantur atque agitantur protrititis. Equitibus itaque angusto loco cum elephantis conclusis magna strages edebatur. plerique etiam elephantorum rectores telorum jactu faucii, ipsique elephantanti partim vulnerati, partim defatigati & rectoribus destituti non amplius in pugna certum locum tenebant (a), sed vulnerum impatientiâ, rabie instinctis similes, nullo discrimine suos juxta atque hostes impellebant proculcabantque atque interimebant. At Macedones majorem loci amplitudinem ex animi sententiâ nacti, irruentibus in se belluis cedebant: contra, recedentes jaculis confodiebant. At Indi qui circum elephantos versabantur majore damno afficiebantur. Postquam vero belluæ defatigatæ non jam amplius validos impetus facerent, sed

7 Καὶ ἐν τούτῳ πᾶσα ἡ ἵππος Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐς μίαν ἵλην ἤδη ξυπυ-
μένη, οὐκ ἐκ παραγγέλματος,
ἀλλὰ ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῇ ἐς τήνδε
τὴν τάξιν κατασάσα, ὅποι προσ-
πέσοι τῶν Ἰνδῶν ταῖς τάξεσι, ξυ-
8 πολλῷ φόνῳ ἀπελύοντο. Καὶ ἐς
κενὸν ἤδη κατειλημμένων τῶν θη-
ρίων, οὐ μείω πρὸς αὐτῶν οἱ Φίλοι
ἤπερ οἱ πολέμιοι ἐβλάπτοντο, ἐν
ταῖς ἐπιστροφαῖς τε καὶ ταῖς ἀπο-
9 μῶς καταπαταίμενοι. Τῶν τε οἷα
ἵππων, οἷα δὲ ἐν κενῷ περὶ τοὺς
ἐλέφαντας εἰλουμένων, πολὺς φόνος
ἐγίγνετο· καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν
ἐλεφάντων οἱ πολλοὶ κατηκτανισ-
10 μένοι ἦσαν· καὶ αὐτοὶ οἱ ἐλέφαν-
τες τὰ μὲν τιτρωσόμενοι, τὰ δὲ
ὑπὸ τε τῶν πόσων καὶ ἐρημίας ἡ-
γεμόνων, οὐκέτι διακεκρημένοι ἐν
τῇ μάχῃ ἦσαν· ἀλλ' οἷα δὲ ὑπὸ
τοῦ κακοῦ ἔκφρονες, Φίλοις τε
ἁμοῦ καὶ πολέμοις προσφερόμενοι,
πάντα τρόποι ἐξώθουν τε καὶ κατε-
11 πάτου καὶ κατέκαινον. Ἀλλ' οἱ
μὲν Μακεδόνες ἃ τε ἐν εὐρυχωρίᾳ τε
καὶ κατὰ γνώμην τῆς σφῆς προσ-
φερόμενοι τοῖς θηρίοις, ὅπῃ μὲν ἐ-
πιφέρουντο, εἶκον· ἀπεστροφόμενοι
δὲ εἴχοντο ἐστακοντίζοντες· οἱ δὲ
Ἰνδοὶ ἐν αὐτοῖς ἀναστροφόμενοι, τὰ
πλείω ἤδη πρὸς ἐκείνους ἐβλάπτον-
12 το. Ὡς δὲ καμνητῆρά τε τῶν τε
θηρίων,

(a) Curt. 8, 14, 30.

8. ἐν ταῖς ἐπιστροφαῖς] Ἐπιστροφὰν conpositio, ἀνακτασία, ἀπισμός προαίτια. Regrediendo suos, progrediendo hostes proculcabant. Erat enim *anepsi pugnæ* *anepsi sequentiis*, *anepsi fugientium elephantos*, Curt. 8, 14, 28.

9. τῶν τε ὡν ἵππων πολὺς φόνος] itaque & equitum magna strages edebatur.

11. ἃ τε ἐν εὐρυχωρίᾳ] *parate & in spatioso loco & pro lubitu suo irruentes in belluas*.

θερία, καὶ οὐκέτι αὐτοῖς ἐρῶμεναι αἱ ἐπιδρομαὶ ἐγίνοντο, ἀλλὰ συ-
ργμῇ μόνον διαχρόμενα, ὥς περ αἱ
πρόμηναν κρούμεναι νῆες, ἐπὶ πόδα
ὑπεχώρου· αὐτὸς μὲν Ἀλέξανδρος 13
περιβάλλει ἐν κύκλῳ τὴν ἵππον τῇ
πέσῃ τάξει, τοὺς πεζοὺς δὲ ξυνα-
σπίσαντας ὡς ἐς πυκνοτάτην ξύγ-
κλεισιν ἐπάγειν τὴν Φάλαγγα ἐ-
σήμαρ· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἱππεῖς τῶν 14
Ἰνδῶν πλὴν ὀλίγων κατενόπησαν ἐν
τῇ ἔργῃ· ἐκόπτοντο δὲ καὶ οἱ πεζοὶ
παταχόμενοι ἤδη προσκειμένων τῶν
Μακεδόνων. Καὶ ἐν τούτῳ, ἵνα διέ-
σχει ἡ ἵππος ἡ Ἀλεξάνδρου, ἐς
φυγὴν πάντες ἐπεσράφησαν.

XVIII. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Κρα- 1
τερῇ τε καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι τῆς στρα-
τίας τῆς Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῇ ὄχθῃ
τοῦ Ὑδάσπου ὑπολειπόμενοι ἤγε-
ράς ἦσαν, ὡς νικῶντα λαμπρῶς
Ἀλέξανδρον κατεῖδον, ἐπείρουν καὶ
αὐτοὶ τὸν πόρον· καὶ οὗτοι οὐ μείονα 2
τὸν φόρον ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν Ἰν-
δῶν ἐπαίησαν, ἀκρωῆτες ἀντὶ κε-
κηκότων τῶν ἀμφ' Ἀλέξανδρον ἐ-
πιγερόμενοι τῇ διώξει. Ἀπέθανον 3
δὲ τῶν Ἰνδῶν πεζοὶ μὲν ὀλίγον ἀπο-
δυντες τῶν δυσμερέων, ἱππεῖς δὲ ἐς
τροχιλίου· τὰ δὲ ἄρματα ξύμ-

stridorem tantum edentes,
instar navis puppi inhibita
pedem retro ferrent: Alex-
ander repente omni equita-
tu hostibus circumfuso, si-
gno dato imperat uti pedi-
tes inter se confertis scutis
confertissimaque phalange
in eos ferantur. atque ita
undique circumventi Indo-
rum equites omnes fere eā
in pugna cæsi sunt. Peditum
etiam, irruentibus omni ex
parte Macedonibus, magna
strages edita est. Tum om-
nes, qua Alexandri equita-
tus spatium dabat, in fugam
vertuntur.

XVIII. Interea Craterus
aliique duces, qui cum eo
ad ripam Hydaspis relictī
fuerant, manifestā Alexan-
dri victoriā conspectā, am-
nem trajiciunt. qui quidem
non minorem fugientium
Indorum cadem ediderunt,
quippe qui integri fessis A-
lexandri militibus in infe-
quendo succederent. Cæsa
sunt ex Indis peditum paulo
minus xx m. equitum iii m.
carrus omnes concisi. duo
Pori filii interfecti. Spitaces
etiam Indorum illius regio-
nis

12. αἱ πρόμηναν κρούμεναι] De hoc loquendi genere supra ad 5, 7, 6. estque
unum non converſam retro agere verſus puppim remigando, uti exponit in-
terpres Thucydidis verbis supra citatis, quibus hæc addit: τῶτο δὲ ποιεῖν ἵνα μὴ
δέξασθαι φανερῶς φαίγηται, ὥτα κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντας· ἥτινα μὴ τὰ πάντα τοῖς πελεμέσι
δύναι, μάλλον τιτρώσκονται. Hoc autem faciunt, ne videantur aperte fugere, ita ſem-
per recedentes; aut ne terga hoſtibus dantes, facillius vinerentur.

13. ξυνασπίσαντας] Vide Tacit. cap. 17.

14. προσκειμένων τῶν] Mss. προσκειμένων σφίσι τῶν. Gronov.

CAP. XVIII. 1. ὑπολειπόμενοι] Scripti ὑπολειπόμενοι. Idem.

nis præses, omnesque elephantorum & curruum præfecti, & equitatus ac peditatus Pori duces. elephantum etiam qui in pugna cæsi non erant, capti. Ex peditatu Alexandri, qui vi m numero primum confictum adierunt, LXXX summum desiderati. ex sagittariis equestribus, qui quidem primi pugnam aggressi sunt, x. ex amicorum equitatu xx. ex reliquo omni equitatu cc. Porus qui in eâ pugna rem præclare gesserat, non ducis solum, verumetiam strenui militis officio functus, conspectâ equitum cæde, quum elephantorum alios prostratos, alios absque rectoribus & faucios errare, peditatus etiam maximam partem interiisse cerneret: non tamen veluti magnus ille rex Darius, qui ex suis fugam primus inierat, trepidus fugit, sed quamdiu partem aliquam Indorum purgentem vidit, tamdiu etiam ipse conflixit. quum verò in dextro humero, quem quidem solum in pugna nudum ferebat (a), vulnus accepisset (nam lorica & robore & opere præ ceteris eximia, ut postea intuentibus adparuit, facile

παντα κατεκόπη, καὶ Πόρου δύο παῖδες ἀπέθανον. Καὶ Σπιτάκης ἀνομάρχης τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν, καὶ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων οἱ ἡγεμόνες, καὶ οἱ ἱππάρχαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς στρατίας τῆς Πόρου ξύμπαντες· ἐλήφθησαν δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες, ὅσοι γὰρ αὐτῶν αὐτοῦ μὴ ἀπέθανον. Τῶν δ' ἀμφ' Ἀλέξανδρον πεζοὶ μὲν, ἀπὸ ἑξακισχιλίων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ προσβολῇ γενομένων, ἐς ὀγδοάκοντα μάλιστα ἀπέθανον· ἱππεῖς δὲ τῶν μὲν ἱπποτοξοτῶν, οἱ δὴ καὶ πρῶτοι τοῦ ἔργου ἦψαντο, δέκα· τῆς δὲ ἐταιρικῆς ἵππου, ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι· τῶν δὲ ἄλλων ἱππέων, ὡς διακόσιοι. Πῶρος δὲ μεγάλα ἔργα ἐν τῇ μάχῃ ἐπιδειξάμενος, μὴ ὅτι στρατηγοῦ ἀλλὰ καὶ στρατιώτου γενναίου, ὡς τῶν τε ἱππέων τὸν φόνον κατείδε, καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς μὲν αὐτοῦ πεπτακτάς, τοὺς δὲ ἐρήμους τῶν ἡγεμόνων λυπηροὺς πεπλασμένους, τῶν δὲ πεζῶν αὐτῷ οἱ πλείους ἀπολιάλεσαν· οὐχ ὥς περ Δαρεῖος ὁ μέγας βασιλεὺς ἐξέρχων τοῖς ἀμφ' αὐτὸν τῆς φυγῆς ἀπεχώρει, ἀλλὰ ἔστε γὰρ ὑπήμενέ τι τῶν Ἰνδῶν ἐν τῇ μάχῃ ξυσσηκός, ἐς τοσούτῳ ἀγνοισάμενος· τετραμένος δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον, ἐν δὴ γυμνὸν μόνον ἔχαν ἐν τῇ μάχῃ ἀσφρέφετο (ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄλλου σήματος ἦρκει αὐτῷ τὰ βέλη ὁ θώραξ, περιττός ἦν κατὰ τε τὴν ἰσχὺν, καὶ τὴν

(a) Curt. 8, 14, 32. & seqq.

6. ἐπιδειξάμενος] Mss. ἀποδειξάμενος. Gronov. λυπηρὸς] tristis, agnoscens quasi cladem suam, ut Florus ait, summissis vocibus cum sensu captivitatæ imminentiæ. Idem.

τὴν ἁρμονίαν, ὡς ὕψιον καταμαθεῖν
 θεωμένοις ἦν) τότε δὴ καὶ αὐτὸς
 ἀπερχόμενος ἐπιστρέψας τὸν ἐλέφαν-
 τα. Καὶ Ἀλέξανδρος μέγαν τε 9
 αὐτὸν καὶ γενναῖον ἄνδρα ἰδὼν ἐν τῇ
 μάχῃ, σῶσαι ἐπεθύμησε· πέμπει
 δὴ παρ' αὐτὸν πρῶτα μὲν Ταξίλην
 τὸν Ἰνδὸν· καὶ Ταξίλης προσιπ-
 πύσας ἐφ' ὅσον οἱ ἀσφαλὲς ἐφαί-
 νετο τῷ ἐλέφαντι, δὲ ἔφερε τὸν Πῶ-
 ρον, ἐπιστῆσαι τε ἡξίου τὸ θηρίον (οὐ
 γὰρ εἶναι οἱ ἔτι φεύγειν) καὶ ἀ-
 κοῦσαι τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου λό-
 γων. Ὁ δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐχθρὸν ἐκ
 παλαιοῦ τὸν Ταξίλην, ἐπιστρέψας
 ἀπήγετο ὡς ἀκοντίστων· καὶ ἂν καὶ
 κατέκτανεν ἂν τυχόν, εἰ μὴ ὑποφθά-
 σας ἐκεῖνος ἀπέλασεν ἀπὸ τοῦ Πῶ-
 ρου πρῶτον τὸν ἵππον. Ἀλέξαν-
 δρος δὲ οὐδὲ ἐπὶ τῷδε τῷ Πῶρῳ
 χαλεπὸς ἐγένετο. Ἀλλ' ἄλλους
 τε ἐν μέρει ἐπέμπε, καὶ δὴ καὶ
 Μερὸν ἄνδρα Ἰνδὸν, ὅτι φίλον εἶναι
 ἐκ παλαιοῦ τῷ Πῶρῳ τὸν Μερὸν
 ἔμαθε. Πῶρος δὲ ὡς τὰ παρὰ τοῦ
 Μερῶος ἤκουσε, καὶ ἐκ τῆς δόξης
 αἶμα ἐκρατέϊτο, ἐπέστητέ τε τὸν
 ἐλέφαντα καὶ κατέβη ἀπ' αὐτοῦ.

à reliquo corpore tela pro-
 pulsabat) converso elephanto
 recessit. Alexander, quod ma-
 gnum ac generosum virum
 in pugna se præstitisset, sal-
 vum cupiebat. ac primum qui-
 dem Taxilem Indum ad eum
 mittit. qui quum adequitas-
 set, seque Poro, quantum per
 elephantum qui eum gesta-
 bat tutum erat, conjunxisset,
 & Porum rogasset ut sisteret
 elephantum (neque enim am-
 plius fugere posse) uti Alex-
 andri postulata acciperet, vi-
 so Taxile veteri hoste, con-
 versus in eum ferebatur, tan-
 quam lanceâ petiturus. & qui-
 dem fortassis interfecisset, nisi
 ille confestim cum equo è Po-
 ri conspectu se proripuisset.
 Alexander ne hanc quidem
 ob causam Poro succensebat,
 sed alios atque alios nihilomi-
 nus submittebat, & in iis Me-
 roem hominem Indum, quod
 veterem ei cum Poro amici-
 tiam intercedere accepisset.
 Porus Merois oratione audi-
 ta, & quod vehementi siti
 premebatur, cum elephanto
 substitit atque ex eo descen-
 dit.

8. τὴν ἁρμονίαν] Thoracum harmonia dicitur, qua apte sedent atque con-
 gruant cuiusque corpori, neque in ipso usu gestantibus sunt molesti, siue quis
 curvetur, siue erigatur, seu in quamcunque aliam partem sese flectat. Exstat
 Socratis hac de re disputatio cum quodam thoracum fabro, Memorab lib. 3.
 p. 618. ubi quæ huius harmoniæ sit commoditas, ita Socrates exponit lin. 18.
 & seqq. Minus ponderare suo premant thoraces qui congruunt, quam qui non con-
 gruunt, οἱ ἀρμόττοντες τῶν ἀναρμόσων, quoniam pondus æquale habeant. Etiam
 qui non congruunt ἀναρμόστοι, vel toti ab humeris dependendo, vel quam aliam par-
 tem corporis vehementer premendo, gestatu difficiles ac molesti fiunt: at qui congruunt,
 ἀρμόττοντες, quæ opus partim a claviculis & earum parte qua scapulis vicina est,
 partim ab humeris, a pectore, a tergo, a ventre distributim subleventur, prope non
 gestantibus, sed appendicis esse loco videntur.

dit. Quumque bibisset, ac nonnihil respirasset, continuo illum ad Alexandrum adducit.

XIX. Alexander ut eum appropinquare intellexit, nonnihil ante aciem progressus, amicis aliquot comitatus Porro obviam ivit. equumque sistens, magnitudinem Pori (erat enim quinque cubitis procerior) & pulchritudinem simul admiratus est, quodque nullum adhuc fervitutis animo conceptæ specimen præ se ferre videretur, sed ut generosus cum alio generoso viro congressus, pro regno suo adversus alium regem decertasset. Tum Alexander prior eum compellans, quid sibi fieri cuperet, dicere iussit (a). Cui Porum respondisse ferunt, Ut me regie tractes Alexander. Porro Alexander ea oratione delectatus, Hoc tibi, inquit, Pore, meâ causâ continget: tu quod tuâ causâ tibi gratum sit postula. Cui Porus, omnia iis quæ dixisset contineri, respondit. Quo responso lætior Alexander, Porro regnum Indorum restituit, & ultra pristinum imperium aliam ei regionem vetere ampliore adjecit. atque ita &

(a) Cap. 8, 14, 43.

ὡς δὲ ἔπειτα καὶ ἀνέψυξεν, ἔγει αὐτὸς σπουδῇ παρὰ Ἀλέξανδρον· καὶ ὁ μὲν ἔγχετο.

XIX. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς προτ-
άγοντα ἐπύθετο, προσιππεύτας
πρὸ τῆς τάξεως ξὺν ὀλίγοις τῶν
ἐταίρων ἀπαντᾷ τῷ Πῶρῳ, καὶ ἐ-
πισήσας τὸν ἵππον, τό, τε μέγε-
θος ἐθαύμαζεν ὑπὲρ πέντε πήχεις
μάλιστα ξυμβαῖνον, καὶ τὸ κάλλος
τοῦ Πῶρου, καὶ ὅτι οὐ δεδουλωμέ-
νος τῇ γνώμῃ ἐφαίνετο, ἀλλ' ὡς
περ ἄνθρωπος ἀγαθὸς ἀνδρὶ ἀγαθῷ προσ-
έλθαι, ὑπὲρ βασιλείας τῆς αὐτοῦ
πρὸς βασιλέα ἄλλον καλῶς ἠγω-
νισμένος. Ἐνθα δὴ Ἀλέξανδρος
πρῶτος προσειπὼν αὐτὸν, λέγειν
ἐκέλευσεν ὅ, τι οἱ γενέσθαι ἐθέλοι.
Πῶρον δὲ ἀποκρίνεσθαι λόγος, Ὅτι
βασιλικῶς μοι χρήται, ὃ Ἀλέξ-
ανδρε· καὶ Ἀλέξανδρος ἡθελῆς τῷ
λόγῳ, Τοῦτο μὲν ἔσαι σοι, Πῶρε,
ἔφη, ἐμοῦ ἕνεκα· σὺ δὲ σαυτοῦ ἕνε-
κα ὅ, τι σοὶ φίλον ἀξίαν. Ὁ δὲ
πάντα ἔφη ἐν τούτῳ ἐνέειναι· καὶ
Ἀλέξανδρος τούτῳ ἔτι μᾶλλον τῷ
λόγῳ ἡσθεῖς, τὴν τε ἀρχὴν τῷ Πῶ-
ρῳ τῶν τε αὐτῶν Ἰνδῶν ἔδωκε, καὶ
ἄλλην ἔτι χώραν πρὸς τῇ πάλαι
οὔσῃ πλείονα τῆς πρόσθεν προσέθη-
κε· καὶ οὕτως αὐτὸς τε βασιλικῶς

κε-

13. ἄγω] Hoc verbum ad Meroem refertur, cum superiora iam & ἀνέψυξεν ad Porum pertineant. Cui simile exemplum est apud Lucam IX. 39. ad quem locum & aliud ex Xenophonte annotavimus.

CAP. XIX. 1. προσέλθαι] sed tanquam vir generosus ad virum generosum accederet, de regno suo adversus alium regem fortiter pugnabat. Προσέχκεσθαι hic congressum familiarem, non hostilem notat.

3. πρὸς τῇ πάλαι] M. Orig. πρὸς τῇ ἄλλῃ τῇ πάλαι. Gronov.

περιωμένος ἦν ἀνδρὶ ἀγαθῷ, καὶ
ἐκείνῳ ἐκ τούτου ἐς ἅπαντα πιστῶς
ἐχρίσατο. Τοῦτο τὸ τέλος τῇ μέ- 5
χῃ τῇ πρὸς Πῶρον τε καὶ τοὺς ἐπέ-
κεινα τοῦ Ἰδάσπου ποταμοῦ Ἰν-
δοὺς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο, ἐπ' ἄρ-
χοντος Ἀθηναίου Ἡγεμόνας, μη-
νὸς Μαινουχιάδος. Ἵνα δὲ ἡ μάχη 6
ζωέβῃ, καὶ ἵδεν ὁμιλήεις ἐπέρα-
σε τὸν Ἰδάσπην ποταμὸν, πάλαις
ἔκτισεν Ἀλέξανδρος· καὶ τὴν μὲν,
Νίκαιαν, τῆς νίκης τῆς κατ' Ἰνδοὺν
ἐπώνυμον ὠνόμασε· τὴν δὲ, Βουκε-
φάλαν, ἐς τοῦ ἵππου Βουκεφάλου
τὴν μνήμην, ὃς ἀπέθανεν αὐτοῦ,
οὐ βληθεὶς πρὸς οὐδένος, ἀλλ' ὑπὸ
καύματός τε καὶ ἡλικίας· ἦν γὰρ 7
ἂμφὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, καματη-
ρὸς γενόμενος, πολλὰ δὲ πρόσθεν
ξυγκαμῶν τε καὶ συγκινδυνεύσας
Ἀλεξάνδρῳ, ἀναβαινόμενός τε πρὸς
μόνου Ἀλεξάνδρου ὁ Βουκεφάλας
οὗτος, ὅτι τοὺς ἄλλους πάντας
ἀπηξίου ἀμβάτας, καὶ μεγέθει
μέγας καὶ τῷ θυμῷ γενναῖος. Ση- 8
μεῖον δὲ οἱ ἦν βοδὸς κεφαλὴ ἐγκε-
χαραγμένη, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔφερεν· οἱ δὲ
λέγουσιν, ὅτι λευκὸν σῆμα εἶχεν
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, μέλας δὲ αὐτὸς,
ἐς βοδὸς κεφαλὴν μάλιστα εἰκασμέ-
νον. Οὗτος ὁ ἵππος ἐκ τῆς Οὐξίαν 9
χώρας ἀφαιρῆς ἐγένετο Ἀλεξάν-

regie hominem generosum
tractavit, & fido in posterum
amico ad omnia est usus. Hu-
jusmodi exitum habuit pugna
Alexandri adversus Porum &
Indos trans Hydaspem amnem
colentes, archonte Athenis
Hegemone, mense Martio.
Porro eo loco quo & pugna
commissa fuerat & quo ad
trajiciendum Hydaspem mo-
verat, urbes condidit, atque
illam quidem à victoriâ adver-
sus Indos partâ Nicæam ap-
pellavit (a): alteram, Buce-
phalam in equi sui Bucephali
memoriam, qui quidem eo
loci interiit, non quidem ab
aliquo vulneratus, sed labo-
ribus pariter atque ætate fra-
ctus. Siquidem trigessimum
annum agebat, quum hæc de-
fatigatio ei accideret. multos
vero etiam antea labores,
multa pericula cum Alexan-
dro adierat, solumque Alex-
andrum sessorem admittebat,
reliquos rejiciebat, magnitu-
dine simul corporis eximiâ
atque animo generoso prædi-
tus. Nota ei insignita erat bo-
vis caput, cujus etiam causâ
nomen ei Bucephalo inditum
est; vel quod, ut aliis placet,
quum ipse nigri coloris esset,
albam in capite notam habe-
ret, bovis capiti perquam si-
milem. Hunc ipsum equum
quum

(a) Cap. 9, 1, 6. & 9, 3, 23.

4. πιστῶς] M.C. Opt. πιστῶ. Gronov.

6. ἐπὶ πόνυμπος] πρὸς αἶθρα, quod optimæ equo convenit, causâque subitæ
mortis designat. Idem.

quum in Uxiorum regione amississet Alexander, per universam regionem proclamari jussit, nisi equum ei reducerent, se Uxios omnes ad internecionem interfecturum (a). ad hoc edictum ilico reductus fuit. adeo hic carus Alexandro, & Alexander terribilis barbaris fuit. Et hæc quidem in laudem Bucephali Alexandri causâ dicta sint.

XX. Alexander quum iis qui in pugna cecidissent debitum honorem persolvisset, sacrificiaque consueta diis pro victoriâ fecisset, ludis etiam gymnics atque equestribus ad Hydaspis ripam habitis, eo locoquo primum cum exercitu trajecit, Craterum ibi cum parte copiarum reliquit, qui urbes quas ibi condere cœperat exædificaret, muroque cingeret. Ipse in Indos Pori regno finitimos movit (b). hi Glaucanicae, ut autor est Aristobulus, dicebantur: ut vero Ptolemæus, Glausæ. at quonam tandem nomine appellati fuerint non laboro. Alexander regionem eorum ingressus est, equitatus amicorum alteram partem apud

δρῶν, καὶ Ἀλέξανδρος προσεκίρην ἀνὰ τὴν χώραν πάντα ἀποκτενεῖν Οὐξίους, εἰ μὴ ἀπάξωσιν αὐτῷ τὸν ἵππον· καὶ ἀπήχθη εὐθὺς ἐπὶ τῷ κηρύγματι· τοσὺδε μὲν σπουδῇ Ἀλεξάνδρῳ ἀμφ' αὐτῶν ἦν, τοσὺδε Ἀλεξάνδρου φόβος τοῖς βαρβάροις· καὶ ἐμοὶ ἐς τοσόνδε τιμήσθαι ὁ Βουκεφάλας οὗτος Ἀλεξάνδρου ἔνεκα.

XX. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπειδὴ οἱ ἀποθανόντες ἐν τῇ μάχῃ κεκόσμηντο τῷ πρέποντι κόσμῳ, ὃ δὲ τοῖς θεοῖς τὰ νομιζόμενα ἐπινίκια ἔθνε, καὶ ἁγίων ἐποιεῖτο αὐτῷ γυμνικὸς καὶ ἵππικὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Ἰδάτπου, ἵνα περ τὸ πρῶτον διέβη ἅμα τῷ στρατῷ· Κρατερόν μὲν δὴ ξὺν μέρει τῆς στρατιᾶς ὑπελείπετο, τὰς πόλεις ἃς τινες ταύτῃ ἐκτιζεν ἀναστήσαντά τε καὶ ἐκτειχιούντα· αὐτὸς δὲ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τοὺς προσχώρους τῇ τοῦ Πάρου ἀρχῇ Ἰνδούς. Ὄνομα δὲ ἦν τῷ ἔθνει Γλαυκανῖκαι, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· ὡς δὲ Πτολεμαῖος, Γλαῦσαι· ὁποτέρως δὲ ἔχει τὸ ὄνομα οὐ μοι μέλει. Ἐπήει δὲ τὴν χώραν αὐτῶν Ἀλέξανδρος, τῶν τε ἐταίρων ἵππων ἔχων τοὺς ἡμί-

(a) Curt. 6, 5, 19. (b) idem 9, 1, 8.

CAP. XX. 3. Γλαυκανῖκαι] Si quis me forte negligentiores arguit in vera scriptura nominum propriorum indaganda, vel saltem eorum diversitate indicanda: cum hoc loco monitum velim, ut cogitet, me id facere ipsius Arriani exemplo, in quo equidem meæ negligentia satis præsidii esse arbitror. Quem auctorem, vere dicam, hoc libentius sequor, quod ea res tota minus me delectat. Neque mihi aliud quidquam in his Annotationibus est propositum, quam verborum vi explicata, Scriptoris sententiam patefacere, sicubi ea forte videri queat non omnibus æque obvia, adolescentibus imprimis, in quorum gratiam hæc omnis a me suscepta est opera.

ἡμίσεας καὶ τῶν πεζῶν ἀπὸ Φάλαγ-
 γος ἐκάστης ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἵπ-
 ποτοξότας σύμπαντας καὶ τοὺς Ἀ-
 γριῶνας καὶ τοὺς τοξότας, καὶ προσ-
 εχόμενοι αὐτῷ ὁμολογίᾳ πάντες·
 καὶ ἔλαβε πόλεις μὲν ἐς τριάκοντα 5
 καὶ ἑπτὰ· ὧν ἵνα ὀλιγοὶ ᾦσαν οἰ-
 κήτορες πεντακισχίλιον οὐκ ἐλάτ-
 τους ᾦσαν, πολλῶν δὲ καὶ ὑπὲρ τοὺς
 μυρίους. καὶ κῶμας πληθεῖ τε πολ-
 λὰς ἔλαβε, καὶ πολυανθρώπους οὐ
 μείων τῶν πόλεων. Καὶ ταύτης τῆς 6
 χώρας Πῶρῳ ἄρχειν ἔδωκε· καὶ Τα-
 ξίλῃ δὲ διαλλάττει Πῶρον, καὶ Τα-
 ξίλῃ ἀποπέμπει ὀπίσω εἰς τὰ ἦδη
 τὰ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ δὲ παρὰ τε 7
 Ἀβισσάρου πρέσβεις ἦκον, ἐνδιδόν-
 τες αὐτῶν τε Ἀλεξάνδρῳ Ἀβισσά-
 ρην καὶ τὴν χώραν ὅσης ἦρχε· καὶ τοὶ 8
 πρό γε τῆς μάχης τῆς πρὸς Πῶρον
 γενομένης Ἀλεξάνδρῳ, ἐπειθὲς Ἀ-
 βισσάρης καὶ αὐτὸς ξὺν Πῶρῳ τάσ-
 σεσθαι· τότε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν
 αὐτοῦ ξὺν τοῖς ἄλλοις πρέσβεσι παρ’
 Ἀλέξανδρον ἐπεμψε, χρήματά τε
 κομίζοντα, καὶ ἐλέφαντας τεσσα-
 ράκοντα, δῶρον Ἀλεξάνδρῳ. Ἦκον 9
 δὲ παρὰ τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν πρέσ-
 βεις παρ’ Ἀλέξανδρον, καὶ παρὰ
 Πῶρου ἄλλου τοῦ ὑπάρχοντος Ἰνδῶν.
 Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τάχους Ἀβισ- 10
 σάρην ἰέναι παρ’ αὐτὸν κελεύει, ἐπ-
 απειλήσας εἰ μὴ ἔλθοι ὅτι αὐτὸν ὀ-
 ψεται ἦκοντα ξὺν τῇ στρατιᾷ, ἵνα οὐ
 χαίρῃσι δύνῃ. Ἐν τούτῳ δὲ Φρατα- 11

se habens & ex quavis pedi-
 tum phalange selectissimos
 quosque, equestres sagitta-
 rios omnes, Agrianas præ-
 terea & sagittarios. nec mo-
 ra, omnes se ei dediderunt.
 Adhæc urbes xxxvii rece-
 pit, quarum quæ minima e-
 rat, non minus vñ incola-
 rum habebat; multæ vero
 etiam ultra xñ. Pagorum
 quoque magnum numerum
 cepit, atque eos quidem non
 minus quam urbes ipsas in-
 colarum frequentia cele-
 bres. totius vero hujusce re-
 gionis imperium Poro dedit.
 Taxilem etiam Poro conci-
 liatum in suas sedes dimittit.
 Per id tempus legati ab A-
 bissare venerunt, Abissarem
 ipsum totamque ejus regio-
 nem dedentes. Porro ante
 pugnam cum Poro commis-
 sam statuerat Abissares co-
 pias suas cum Poro conjun-
 gere. tum vero fratrem suum
 aliosque legatos ad Alexan-
 drum cum pecuniis & ele-
 phantis xl misit. Venerunt
 etiam legati ab Indis, qui
 libere suis legibus utentes
 vivunt, & à Poro alio Indo-
 rum præfecto. Alexander
 confestim Abissarem ad se
 venire jubet, minatus nisi
 pareret se cum exercitu ma-
 gno ejus malo eò iturum.
 Dum hæc geruntur, Phra-
 taphernes Parthorum atque
 Hyr-

9. ἦκον δὲ παρὰ] Opt. ἦκον δὲ καὶ παρὰ. Gronov.
 ὧν τε] Idem ἀλλάττει ἀφωαία vocc.

Hyrcaniæ satrapa cum Thracibus sibi commissis ad Alexandrum venit. Et nuntii à Sisico Assacenorum satrapa, Assacenos interfecto prætore ab Alexandro defecisse nuntiantes. Adversus hos Philippum & Tyriespem cum exercitu mittit, qui Assacenorum motus compescant, & provinciam regant. Ipse ad Acesinem amnem movit. Hujus amnis folius ex Indiæ fluminibus magnitudinem Ptolemæus Lagi filius descripsit. esse enim, eâ parte quâ Alexander eum navigiis & pellibus cum exercitu transmisit, rapidum Acesinis cursum, magnis asperisque cautibus interjectis, quibus illisæ ac percussæ undæ ingentes æstus vorticesque concitent. latitudinem vero esse quindecim stadiorum. Atque iis quidem qui pellibus transportati sunt facilem trajetum fuisse: eorum vero qui navibus transvecti sunt, quum pleræque cautibus illisæ rumperentur, non paucos in amne periisse. Ex quibus verbis facile quis colligere queat, non multum à vero abhorreere quod de Indi amnis magnitudine scriptum est ab iis qui Indi latitudinem xi. stadiorum esse statuunt ubi mediâ sui mensurâ fertur: ubi vero angustissi-

Φέρης τε ὁ Παρθυαίων καὶ Τρκαῖας
σατράπης, τοὺς καταλειφθέντας
παρὰ οἱ Θράκας ἄγων, ἦκεν ὡς Ἀ-
12λέξανδρον· καὶ παρὰ Σισίκου τοῦ
Ἀστακηνῶν σατράπου ἄγγελοι,
ὅτι τὸν τε ὑπαρχὸν σφῶν καὶ ἀπε-
κτονόντες· εἶεν οἱ Ἀστακηνοὶ, καὶ ἀπ'
13Ἀλεξάνδρου ἀφεσηκότες. Καὶ ἐπὶ
τούτους Φίλιππον ἐκπέμπει καὶ
Τυριέσπην σὺν στρατιᾷ, τὰ περὶ τῆν
Ἀστακηνῶν χώραν κατασητομένους
καὶ κοσμήσαντας· αὐτὸς δὲ ὡς ἐπὶ
τὸν Ἀκισίνην ποταμὸν προῖχάκει.
14Τούτου τοῦ Ἀκισίνου τὸ μέγεθος
μόνου τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν Πτολε-
μαῖος ὁ Λάγου ἀνέγραψεν· εἶναι γὰρ
ἵνα ἐπέρατεν Ἀλέξανδρος αὐτὸν ἐπὶ
τῶν πλοίων τε καὶ τῶν διφθερῶν ξὺν
τῇ στρατιᾷ, τὸ μὲν ρεῦμα ὀξὺ τοῦ
Ἀκισίνου, πέτραις μεγάλαις καὶ
ὀξείαις, καθ' ὧν φερόμενον βία τὸ
ὔδωρ κυμαίνεσθαι τε καὶ καχλάζειν·
τὸ δὲ εὖρος εἰς αὐτὸν ἐπέχειν πεντε-
15καίδεκα. Καὶ τοῖς μὲν δὴ ἐπὶ τῶν
διφθερῶν περᾶσιν εὐμαρῇ γενέσθαι
τὸν πόρον· τοὺς δ' ἐν τοῖς πλοίοις
διαβαίνοντας, ἐποκείλαντων πολ-
λῶν πλοίων ἐπὶ ταῖς πέτραις καὶ
συναρπάχθέντων, οὐκ ὀλίγους αὐτοῦ
16ἐν τῇ ὕδατι διαφθαρῆναι. Εἴη δὲ
οὖν ἐκ τούτου τοῦ λόγου ξυντιθέντι
τεκμηριοῦσθαι, ὅτι οὐ πόρῳ τοῦ Ἀ-
ληθοῦς ἀναγράφεται τοῦ Ἰνδοῦ
ποταμοῦ τὸ μέγεθος, ὅτοις ἐς τετ-
σαράκοντα εἰς αὐτὸν δοκεῖ τοῦ Ἰνδοῦ
εἶναι

14. καχλάζειν] resonare. Dici proprie voluit de strepitu aquarum.

ἵνα τὸ εὖρος, ἵνα μέγας ἔχει αὐτὸς αὐτοῦ ὁ Ἰνδός· ἵνα δὲ στενότερός τε καὶ διὰ στενότητα βαθύτατος, ἐς τοὺς πεντεκαίδεκα ξυνάγεται· καὶ ταῦτα πολλαχῇ εἶναι τοῦ Ἰνδοῦ. Καὶ γὰρ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου τεκμαί- 17
ρομαι ἐπιλέξασθαι Ἀλέξανδρον, ἵνα περ τὸ πλατύτατον ἦν τοῦ πο-
ρου, ὡς σχολαστέρῳ χρῆσασθαι τῷ
ῥέματι.

XXI. Πέρασας δὲ τὸν ποτα- 1
μὸν, Κοῖνον μὲν ξὺν τῇ αὐτοῦ τάξει
ἀπολείπει αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ, προ-
τάξας ἐπιμελείσθαι τῆς ὑπολελειμ-
μένης στρατίας τῆς διαβάσεως, οἱ
τὸν τε σῖτον αὐτῷ τὸν ἐκ τῆς ἡδῆ
ὑπηκόου τῶν Ἰνδῶν χώρας καὶ τὰ
ἄλλα ἐπιτήδεια παρακομίζειν ἔ-
μελλον. Πῶρον δὲ ἐς τὰ αὐτοῦ ἡδῆ 2
ἀποπέμπει, κελεύσας Ἰνδῶν τε τοὺς
μαχιμωτάτους ἐπιλεξάμενον, καὶ
εἴ τινας παρ' αὐτῷ ἔχοι ἐλέφαντας,
τούτους δὲ ἀναλαμβάνοντα ἵεναι παρ'
αὐτόν. Αὐτὸς δὲ Πῶρον τὸν ἕτερον 3
τὸν κακὸν, ὅτι ἐξηγγέλθη πεφει-
γῆναι ἀπολιπὼν τὴν χώραν ἧς ἡρ-
χεν, ἐπενόει διώκειν σὺν τοῖς κουφο-
τάτοις τῆς στρατίας. Ὁ γὰρ Πῶρος 4
οὗτος, ἔστε μὲν πολέμια ξυνεισῆ-
κειν Ἀλεξάνδρῳ τὰ πρὸς τὸν ἄλλον
Πῶρον, πρέσβεις πρὸς Ἀλέξανδρον

mus & ob angustiam pro-
fundissimus, in xv stadia con-
trahi. atque hanc quidem
fere esse Indi fluminis ple-
risque in locis latitudinem.
Atqui existimaverim Alex-
andrum ad trajiciendum A-
cesinem amnem eam partem
delegisse quā maxime am-
plus ejus cursus eaque de
causā minus rapidus esset.

XXI. Transmisso itaque
flumine, Cœnum cum suis
copiis ad ripam relinquit,
qui reliqui exercitus transi-
tum curaret, qui & frumen-
tum & alia necessaria ex re-
gione Indorum quæ ei jam
parebat allaturi erant. Po-
rum in regnum suum remit-
tit (a), mandatis additis, ut
lectissimis Indorum qui bel-
licosissimi haberentur co-
piis, & elephantis (si quos
haberet) collectis ad se ve-
niret. Ipse vero alium illum
Porum hominem malum,
qui desertā provinciā cui
præerat fugisse nuntiabatur,
cum expeditissimo milite in-
sequi statuit. Porus enim hic,
quamdiu Alexander cum a-
lio Poro bellum gerebat, le-
gationes ad Alexandrum
mittens se pariter & regio-
nem

(a) Curt. 9, 3, 22.

17. Καὶ γὰρ καὶ] Nam & Acesinis existimo elegisse Alexandrum eam partem.
Ex Acesinis latitudine aut conjici posse a vero non abhorreere, quæ de Indo nar-
retur.

ὡς σχολαστέρῳ] ut clementiore uteretur alveo sive cursu.

CAP. XXI. 4. ξυνεισῆκειν] pro ξυνεῖσκειν Utuntur enim Attici in plusquam-
perf. primis personis pro tertiis, ἰτενύειν pro ἰπνύειν. Corinthius de dialectis
pag. 85. col. 1.

nem cui imperabat Alexandro dedebat, magis odio Pori quam amore Alexandri motus. quum autem Porum ab Alexandro dimissum, & regnum suum idque multo auctius ei restitutum esse cognovit, non tam Alexandri quam Pori, qui ejusdem cum ipso nominis erat, metu è provinciâ suâ aufugit, omnibus iis qui bello apti essent, (quibus quidem persuadere potuit ut fugæ comites essent) secum sumtis. In hunc profectus Alexander ad Hydraoten alium Indiæ fluvium pervenit, latitudine quidem Acesine nihilo minorem, cursus vero rapiditate inferiorem. & per omnem regionem præsidia idoneis locis posuit, ut Craterus & Cœnus tuto pervagentur, frumento per maximam régionis partem direpto. Deinde Hephæstioni partem exercitus committens; peditum scilicet phalanges duas, ex equitibus Demetrii agmen ad suum adjungens & sagittariorum dimidiam partem, eum in Pori illius qui aufugerat regionem mittit, eamque ut alteri Porro tradat jubet. & siquæ aliæ ad ripam Hydraotis fluvii gentes Indorum essent liberræ & suis legibus viventes,

πέμπων, αὐτὸν τε καὶ τὴν ὑπὸ αὐτῷ
 χώραν ἐνεδίδου Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ
 ἔχθος τὸ Πάριον μᾶλλον ἢ Φιλίᾳ τῇ
 5 Ἀλεξάνδρου· ὥς δὲ ἀφειμένον τε
 ἐκεῖνον, καὶ πρὸς τῇ αὐτοῦ καὶ ἄλ-
 λης πολλῆς ἄρχοντα ἔμαθε, τότε
 δὴ φοβηθεὶς, οὐχ οὕτω τι Ἀλέξαν-
 δρον αὐτὸν ὡς τὸν Πάριον ἐκεῖνον τὸν
 αὐτοῦ ὁμώνυμον, φεύγει τὴν ἐσ-
 τοῦ, ἀναλαβὼν ὅσους τῶν μαχίμων
 συμπεῖται ἐδυνήθη μετασχεῖν οἱ τῆς
 6 Φυγῆς. Ἐπὶ τοῦτον ἐλαύνων Ἀ-
 λέξανδρος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἰ-
 δραώτην ποταμὸν, ἄλλον αὖ τοῦτον
 Ἰνδὸν ποταμὸν, τὸ μὲν εὖρος οὐ μεί-
 7 ον τοῦ Ἀκεσίνου, ὁξύτητι δὲ τοῦ
 Ἰού μείονα. Ὅσῃν δὲ τῆς χώρας ἔστε
 ἐπὶ τὸν Ἰδραώτην ἐπῆλθε, Φυλακ-
 κὰς ὑπέλειπεν ἐν τοῖς ἐπικαιροτά-
 τοις χωρίοις, ὅπως οἱ ἀμφὶ Κρατε-
 ρὸν τε καὶ Κοῖνον δι' ἀσφαλείας ἐπέρ-
 8 χοιντο, τῆς χώρας τὴν πολλὴν προ-
 νομεύοντες. Ἐνταῦθα Ἡφαιστίωνα
 μὲν ἐκπέμπει, δοὺς αὐτῷ μέρος τῆς
 στρατιᾶς, πεζῶν μὲν Φάλαγγας δύο,
 ἵππεων δὲ τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν Δη-
 μητρίου ἵππαρχίαν καὶ τῶν τοξοτῶν
 τοὺς ἡμίσεας, ἐς τὴν Πάριον τοῦ ἀφε-
 9 σιγκότος χώραν, κελεύσας παραδι-
 δόναι ταύτην Πάρι τῷ ἄλλῳ, καὶ εἰ
 δὴ τίνα πρὸς ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Ἰδραώ-
 τοῦ ποταμοῦ αὐτόνομα ἔθνη Ἰνδῶν
 νίμεται, καὶ ταῦτα προσαγαγόν-
 μενον τῷ Πάρι ἄρχειν ἐγχειρίσαι.

Αὐ-

7. ὅσῃν δὲ τῆς χώρας] Quantum regionis usque ad Hydraoten obijt, sine peractis.
 9. καὶ ταῦτα προσαγαγόμενον] etiam has in potestatem redactas Poro gubernandas tradat.

Αὐτὸς δ' ἐπέρα τὸν Ὑδραῶτην ποταμὸν, οὐ καθάπερ τὸν Ἀκεσίην χαλεπῶς. Προχωροῦντι δὲ αὐτῷ ἐπέκεινα τῆς ὀχθῆς τοῦ Ὑδραῶτου τοὺς μὲν πολλοὺς καθ' ὁμολογίαν προσχωρεῖν ξυνέβαινον· ἤδη δὲ τινὰς ξὺν ὅπλοις ἀπαυτῆστας, τοὺς δὲ καὶ ὑποφεύγοντας ἐλὼν βίᾳ κατέσφραξε.

XXII. Ἐν ταύτῃ δὲ ἐξαγγέλλεται Ἀλέξανδρῳ, τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἄλλους τέ τινὰς, καὶ τοὺς καλουμένους Καθαίους αὐτοὺς τε παρασκευάζεσθαι ὡς πρὸς μάχην, καὶ προσέγει τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσα ὁμοῖα σφίσιν ὡσαύτως αὐτόνομα καὶ ταῦτα παρακαλεῖν ἐς τὸ ἔργον εἶναι δὲ τὴν τε πόλιν ἰσχυρὰν πρὸς ἣν ἐπενδύουν ἀγωνίσασθαι. Σάγγαλα ἦν τῇ πόλει ὄνομα, καὶ αὐτοὶ οἱ Καθαῖοι εὐτολμώτατοί τε καὶ τὰ πολέμια κρείττους ἐνομίζοντο· καὶ τούτοις κατὰ τὰ αὐτὰ Ὀξυδράκαι ἄλλο Ἰνδῶν ἔθνος· καὶ Μαλλοὶ, ἄλλο καὶ τοῦτο· ἐπεὶ καὶ ἐλίγη πρότερον στρατεύσαντας ἐπ' αὐτοὺς Πῶρην τε καὶ Ἀβισσάρην ξὺν τε τῇ σφετέρᾳ δυνάμει, καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθνη τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν ἀναστῆστας, οὐδὲν πράξαντας τῆς παρασκευῆς ἄξιον ξυνέβη

nomem Poro det. Ipse Hydraoten fluvium non ita difficulter atque Acesinem trajecit. dehinc ultra ripam Hydraotis progressus, plerosque deditione recepit: nonnullos etiam cum armis occurrentes, alios vero fugientes captos vi subegit.

XXII. Inter hæc Alexandro nuntiatur alios quosdam Indos liberos & Cathæos paratos esse, si eò exercitum duceret, pugnam experiri, reliquosque finitimos etiam libere viventes ad societatem sollicitare: urbem vero ad quam confligere statuisent (nomine Sangala) munitam esse. Cathæi quoque strenui in primis reique bellicæ peritissimi habebantur. Cum his conspirasse Oxydracas aliam Indorum gentem, & Mallos aliam ab his diversam: adversus quos paulo ante & Abissares & Porus conjunctis copiis, ac multis Indorum in societatem adscitis, profecti, quum nihil tanto belli apparatu dignum gessissent, recesserant. Hæc ut Alexandro nuntiata sunt,

CON-

CAP. XXII. 1. Καθαίς] Et hes fuisse ex numero Indorum liberorum, ex Græco clarius apparet quam ex Latino.

προσέγει] Opt. cum alio προσάγει, quod & deinde Vulcanius adnotavit. Deinde idem vocem ὡσαύτως ignorat. Gronov.

2. καὶ τέτοις κατὰ τὰ αὐτὰ] & his Cathæis per eadem vias. Idem. Oxydracas æque bellicosos ac Mallos dicit.

3. ἐλίγη καὶ] Siquidem etiam paulo ante. Exemplo declaratur ipsorum virtus bellica.

confestim in Cathæos contendit, & secundis castris ab Hydraote fluvio ad urbem pervenit cui Pimprama nomen est. Ea Indorum gens Adraistæ vocabantur. ii statim pactationibus deditionem fecerunt. Alexander postero die militibus ad quietem dato, tertio die Sangala profectus est (α), ubi & Cathæi aliique his finitimi qui sese iis conjunxerant, ante urbem in colle non omnino arduo instructa acie stabant. Hunc collem velut triplici vallo in orbem curribus dispositis munierant, castris in medio locatis. Alexander naturam loci hostiumque multitudinem contemplatus, ubi commodissimum visum est castra posuit, & sagittarios equestres continuo qui eos telis laceffant emittit, utque adequitent jubet, ne nimirum Indi nondum satis instructa Macedonum acie excursionem aliquam faciant; utque Indis intra ipsa munimenta consistentibus ante pugnam terror incuteretur. Dehinc equitum agema ad dextrum cornu constituit, quibus Cliti equitum præfecturam

(α) Cunt. 9, 1, 14.

4 ἀπελθὲν. Ταῦθ' ὡς ἐξηγγέλθη Ἀ-
λεξάνδρῳ, σπουδῇ ἤλαυνεν ὡς ἐπὶ
τοὺς Καθαίους. Καὶ δευτεραῖος μὲν
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰδραϊοῦ
πρὸς πόλιν ἦκεν, ἥ ὄνομα Πίμπρα-
5 μα. Τὸ δ' ἔθνος τοῦτο τῶν Ἰνδῶν
Ἀδραῖσαι ἐκαλοῦντο· οὗτοι μὲν δὴ
προτεχώρησαν ὁμολογίᾳ Ἀλεξάν-
6 δρῳ. Καὶ Ἀλέξανδρος ἀναπαύσας
τῇ ὑπεραίᾳ τὴν στρατιάν, τῇ τρίτῃ
προὔχῳρει ἐπὶ τὰ Σάγγαλα, ἵνα οἱ
Καθαῖοί τε καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι
αὐτοῖς ξυνεληλυθότες πρὸ τῆς πό-
λεως παρατεταγμένοι ἦσαν ἐπὶ γη-
λόφου οὐ πάντῃ ἀποτόμου· κύκλῳ
δὲ τοῦ γηλόφου ἀμάξας περιστή-
σαντες, ἐντὸς αὐτῶν ἐστρατοπέδουν,
ὡς τριπλοῦν χάρακα προβεβλήσθαι
7 τῶν ἀμαξῶν. Ἀλέξανδρος δὲ τό-
τε πλῆθος κατιδὼν τῶν βαρβάρων,
καὶ τοῦ χωρίου τὴν φύσιν, ὡς μά-
λιστα πρὸς τὰ παρόντα ἐν καιρῷ οἱ
8 ἐφαίνετο, παρετάσσετο· καὶ τοὺς
μὲν ἰπποτοξότας εὐθὺς, ὡς εἶχεν, ἐκ-
πέμπει, ἐπ' αὐτοὺς ἀκροβολίζεσθαι
κελεύσας παμπέπυοντας, ὡς μήτε
ἐκδρομὴν τινα ποιήσασθαι τοὺς Ἰν-
δοὺς, πρὶν ξυνταχθῆναι αὐτῇ τῇ
στρατιάν, καὶ ὡς καταπληγὰς γί-
γνεσθαι αὐτοὺς καὶ πρὸ τῆς μάχης
9 ἐντὸς τοῦ ὀχυρώματος. Αὐτὸς δὲ
ἐπὶ μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως τῶν ἰππέων
τὸ

7. πρὸς τὰ παρόντα] pro presenti rerum statu.

παρατάσσετο] adversus eos aciem instruebat. Ex iis enim quæ sequuntur, satis perspicuum est, non castris locandis, sed aciei ordinandæ Alexandrum tunc intentum fuisse.

8. ὡς καταπληγὰς γίγνεσθαι αὐτοὺς] Optimus & omnes alii a me inspecti ὡς καταπληγὰς γίγνεσθαι αὐτοὺς. Græcorum.

τὸ ἄγλημα κατέστησε, καὶ τὴν Κλεί-
του ἱππαρχίαν· ἐχομένους δὲ τούτων
τοὺς ὑπασιπείδας, καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς
Ἀγριάνας· κατὰ δὲ τὸ εὐώνυμον Περ- 10
δικκας τε αὐτῇ ἐτέτακτο, τὴν τε αὐ-
τοῦ ἔχων ἱππαρχίαν, καὶ τὰς τῶν
πεζεταίρων τάξεις· ἐπὶ κέρως δὲ ἑκα-
τέρου οἱ τοξόται αὐτῷ διχῇ διακριθέν-
τες ἐτάχθησαν. Ἐκτάσσοντι δὲ αὐτῷ 11
παρεγένοντο καὶ οἱ ἀπὸ τῆς ὀπισθο-
φυλακίας πεζοὶ τε καὶ ἱππεῖς· καὶ
τούτων τοὺς μὲν ἱππείας ἐπὶ τὰ κέρ-
α διελὼν παρήγαγεν· ἀπὸ δὲ τῶν 12
πεζῶν τῶν προσηνομένων πυκνοτέρην
τὴν σύγκλεισιν τῆς Φάλαγγος ποιή-
σας, αὐτὸς ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν
ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τεταγμένην, παρήγα-
γεν ἐπὶ τὰς κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν
Ἰνδῶν ἀμάξας. Ταύτῃ γὰρ εὐπροσο- 13
δωτέρον αὐτῷ ἐφαίνετο τὸ χωρίον, καὶ
ὅτι πυκναὶ ὡς αὐτῶς αἱ ἀμαξαὶ ἐφει-
σθήκεται.

XXIII. Ὡς δὲ ἐπὶ τὴν ἵππον 1
προταγαγοῦσαν οὐκ ἐξέδραμον οἱ Ἰν-
δοὶ ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλ' ἐπιβεβη-
κότες αὐτῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἠκροβολί-
ζοντο, γνοὺς Ἀλέξανδρος ὅτι οὐκ
ἦν τῶν ἱππέων τὸ ἔργον, καταπη-
δῆσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, πεζὸς ἐπῆγε
τῶν πεζῶν τὴν Φάλαγγα. Καὶ ἀπὸ 2
μὲν τῶν πρώτων ἀμαξῶν οὐ χαλεπῶς
ἐβιάσαντο οἱ Μακεδόνες τοὺς Ἰνδοὺς·
πρὸ δὲ τῶν δευτέρων οἱ Ἰνδοὶ παρ-
ταξάμενοι ῥᾶον ἀπεμάχοντο, οἷα δὴ
πυκνότεροί τε ἐφεσηκότες ἐν ἐλάτ-

adjunxit. proximos his scu-
tatos locat, mox Agrianas.
ad sinistrum cornu Perdic-
cam statuit, suā equestri
præfecturâ & peditum ami-
corum agminibus instru-
ctum, sagittariis in utrum-
que cornu divisis. Alexan-
dro ita aciem instruyente,
10 ipedites atque equites, qui
novissimo agmini præsidio
erant, adveniunt. atque ex
his quidem equites corni-
bus admovit: ex peditibus
vero qui accesserant, pha-
langis structurâ confertio-
re effectâ, ipse assumpto e-
quitatu quem ad dextram
statuerat, in currus Indo-
rum ad lævam sitos duxit.
12 Hac enim facilior aditus
fore videbatur, neque ita
densus erat ex hac parte
curruum ordo.

XXIII. Postquam vero
Indi adversus adductum e-
quitatum extra currus non
procurrerent, sed conscen-
sis iis tela ex editiore loco
torquerent (a), equitatum
parum idoneum ad hanc
rem ratus, defiliens ex e-
quo pedes ipse peditum
phalangem in eos duxit.
Et à primâ curruum serie
non difficulter Indi à Ma-
cedonibus sunt repulsi. ad
secundum vero ordinem
conferti facilius sese tue-
ban-

(a) Curt. 9, 1, 15. & seqq.

CAP. XXIII. 2. ἐφεσηκότες] ἐπὶ τῶν ἐν ἑσθέρῳ. Unde 3. ἀπὸ τέτων, ab his de-
pauis dicuntur.

B b 2

bantur, quippe quod & densiores in orbe brevioribus curribus circumfusi starent, & Macedones non ita spatioſo loco in eos ferrentur. Interea tamen primos currus submoverunt, & per illorum interſtitia, prout quisque poterat, inordinate irruerunt. Cæterum iis etiam curribus Indi à phalange depulsi sunt. Illi vero ad tertium currum ordinem non amplius se continuerunt, sed fugâ quam celerissimâ potuerunt sese in urbem receperunt: quibus eâ conclusis, Alexander eo ipso die peditum copiis (quatenus phalanx sufficiebat) oppidum obsedit. Murus enim in circuitu amplior erat, quam ut ab exercitu totus in orbem cingi posset. vacuis vero peditatu locis (ubi & stagnum quoddam non procul à muris situm erat) equitatum circumduxit, sciens stagnum id parum profundum esse: simulque facile conjiciens, Indos cladis acceptæ metu perculſos noctu urbem deserturos. quod quidem ita ut cogitârat evenit. Nam circiter secundam noctis vigiliam plerique eorum urbe elapsi, in equitum procubias inciderunt. quorum quidem primi ab e-

τονι τῷ κύκλῳ, καὶ τῶν Μακεδόνων οὐ κατ' εὐρυχωρίαν ὡσαύτως προσ-
 3 αγόντων σφίσι, ἐν ᾗ τὰς τε πρώτας ἀμάξας ὑπεξῆγον, καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα αὐτῶν, ὡς ἐκάστοις προῦχίῳρει, ἀτάκτως προσ-
 4 ἐβαλλον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων ὅμως ἐξέσθησαν οἱ Ἴνδοι βιασθέν-
 5 τες ὑπὸ τῆς Φάλαγγος. Οἱ δὲ οὐκέτι ἐπὶ τῶν τρίτων ἀνέμενον, ἀλλ' ὡς τάχους εἶχον φυγῇ εἰς τὴν πόλιν κατεκλείσθησαν. Καὶ Ἀ-
 6 λέξανδρος ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιεσφατοπέδευσε τοῖς πεζοῖς τὴν πόλιν, ὅτα γε ἡδυνήθη αὐτῷ περιβαλεῖν ἡ Φάλαγξ· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐπέχον τὸ τεῖχος τῷ σφατοπέδῳ κυκλώσασθαι οὐ δυνατὸς ἐ-
 7 γένητο· κατὰ δὲ τὰ διαλείπασθαι αὐτοῦ, ἵνα καὶ λίμνη οὐ μακρὰν τοῦ τεύχους ἦν, τοὺς ἱππέας ἐπέταξεν ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης, γνοῦς οὐ βαθεῖαν οὔσαν τὴν λίμνην· καὶ ἅμα εἰκάτας, ὅτι Φοβερῶι γενομένοι Ἴνδοι ἀπὸ τῆς προτέρας ἡττης ἀπολείψουσι τῆς νυκτὸς τὴν πόλιν. Καὶ ξυνέβη οὕτως ὅπως εἵκασεν· ἀμφὶ γὰρ δευτέρᾳ φυλακὴν ἐκπίπτοντες ἐκ τοῦ τεύχους οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ἐνέκυρσαν ταῖς προφυλακαῖς τῶν ἱππέων·
 8 καὶ οἱ μὲν πρῶτοι αὐτῶν κατεκό-

πύσσον

3. in ᾗ] *dam* & primos currus submovebant, & per interſtitia illorum, prout quisque poterat, inordinate irrumpebant. Ἐν ᾗ non significat interea, sed *dam*, ut 2, 20, 5. & 6, 12, 1. in quibus locis *interea dam* quidem, non autem *interea* solum verti potest. Hoc autem loco causa exponitur, cur Macedones non eque in hostes, atque ante, irruere potuerint.

4. ἐπὶ τῶν τρίτων] in tertio curruum ordine

πησαν πρὸς τῶν ἰππέων· οἱ δὲ ἐπὶ
τούτοις αὐτόμενοι ὅτι φυλάσσεται
ἐν κύκλῳ λίμνη, ἐς τὴν πόλιν αὐ-
θις ἀνεχώρησαν. Ἀλέξανδρος δὲ
χάρακί τε διπλῶ περιβάλλει, ἵνα-
περ μὴ εἴργεν ἡ λίμνη, τὴν πόλιν·
καὶ φυλακὰς ἐν κύκλῳ τῆς λίμνης
ἀκριβεσέρας κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ
μηχανὰς προσάγειν τῷ τεύχει ἐπε-
νόει, ὥς κατατεῖεν τὸ τεῖχος. Αὐ-
τομολήσαντες δὲ αὐτῷ τῶν τῆς πό-
λεως τινες φράζουσιν, ὅτι ἐν νύκτι
αὐτῆς ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἐκ-
πίπτειν ἐκ τῆς πόλεως οἱ Ἰνδοὶ κα-
τὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ τὸ ἐκλιπὲς
ἦν τοῦ χάρακος. Ὁ δὲ Πτολεμαῖον
τὸν Λάγου ἐπιτάττει ἐνταῦθα, τῶν
τεύκασπιων αὐτῷ δοῦς χιλιαρχίας
τρεῖς καὶ τοὺς Ἀγριάνας ξύμπαντας
καὶ μίαν τάξιν τῶν τοξοτῶν, ἀπο-
δείξας τὸ χωρίον ἥπερ μάλισα εἵ-
καζε βιάζεσθαι τοὺς βαρβάρους· σὺ
δὲ ἐπειδὴν αἰσθῇ, ἔφη, βιαζόμε-
νους ταύτη, αὐτὸς μὲν ξὺν τῇ στρα-
τιᾷ εἴργει τοὺς βαρβάρους τοῦ πρό-
σιν· τὸν δὲ σαλπικτὴν κέλευε ση-
μαίνειν ὑμεῖς δὲ (ἄνδρες ἡγεμόνες)
ἐπειδὴν σημαθῇ, ξὺν τοῖς καθ' αὐ-
τοὺς ἔκαστοι ξυντεταγμένοι ἵεναι
ἐπὶ τὸν θόρυβον, ἵν' ἂν ἡ σάλπιγξ
παρακαλῇ· ἀποσέκτης ὧδε οὐδὲ ἐγὼ
τοῦ ἔργου.

XXIV. Ὁ μὲν ταῦτα παρήγ-
υκε· Πτολεμαῖος δὲ ἀμάξας τε
καὶ τῶν ἀπολελειμμένων ἐν τῇ πρῶ-
τῇ φυγῇ ἀμαξίων ταύτῃ ξυναγα-

quitibus cæsi sunt : alii hos
secuti quum stagnum equi-
tatu circumfessum esse sen-
sissent, rursus in urbem sese
receperunt. Alexander ur-
bem (eâ parte quâ stagnum
impediebat excepta) dupli-
ci vallo in orbem cingit, &
accuratiores ad circuitum
stagni custodias locat. ipse
I tormenta muris admove-
re eosque quaterè statuit. qu-
um transfugæ quidam ex ur-
be ad eum venientes nuntia-
runt Indos eâ nocte ex urbe
sese subducere constituisse
circa stagnum eâ parte quâ
vallum desinebat. Alexan-
der Ptolemæum Lagi F. eo
loco statuit, scutatorum
tria millia ei adjungens, A-
grianas omnes, unumque
sagittariorum agmen, osten-
so loco qua verisimile erat
barbaros erupturos: manda-
tis additis, ut simulac eos
eruptionem illic tentantes
sensisset, ipse cum exercitu
transitu prohibeat : tubicini
ut signum tubâ det jubeat.
I ducibus etiam imperat, ut
statim audito signo cum suis
quisque copiis, quo tuba
vocaverit advolent. Se quo-
que pugnae non defuturum
promittit.

XXIV. Atque hæc qui-
dem Alexander quum im-
perasset, Ptolemæus multis
curribus qui in primâ illâ
fuga

fugâ relictî fuerant collectis, transversos eos in viâ disponit, ut plures fugientibus per noctem difficultates apparerent. vallumque inter muros & stagnum, rescisum neque adhuc satis firmum, aliâ atque aliâ parte committi & perfici jubet. quod quidem eâ nocte à militibus confectum est. Barbari sub quartam noctis vigiliam, quemadmodum Alexandro significatum fuerat, effusi portis quæ ad stagnum vergebant, cursim eò ferebantur, sed neque procubias, neque Ptolemæum qui eo loci confederat latere potuerunt. In hoc rerum statu tubicines signum dant. quo audito ipse cum exercitu armato atque in ordinem redacto in barbaros contendit. At vero currus & vallum loco inter stagnum medio ductum, magno barbaris impedimento erant. Quum vero ad tubæ sonitum Ptolemæi copiæ acriter in eos ferrentur,

γὰν, ὡς πλείστας κατέστησεν ἐγκαρσίας, ἵνα πολλὰ ἐν νυκτὶ τὰ ἔσπορα φαίνεται τοῖς Φεύγουσι, καὶ τοῦ χάρακος τοῦ κεκομμένου τε καὶ οὐ καταπηχθέντος, συνῆσαι ἄλλη καὶ ἄλλη ἐκέλευσεν ἐν μέσῳ τῆς τε 2 λίμνης καὶ τοῦ τεύχους. Καὶ ταῦτα αὐτῷ οἱ στρατιῶται ἐν τῇ νυκτὶ ἐξεργάσαντο· ἴδῃ τε ἦν ἀμφὶ τετάρτην Φυλακὴν, καὶ οἱ βάρβαροι, καθάπερ ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ, ἀνοίξαντες τὰς ὡς ἐπὶ τὴν λίμνην πύλας, δρόμῳ ἐπ' αὐτὴν ἐφέροντο· οὐ μὴν ἔλαβον τὰς ταύτης Φυλακὰς, οὐδὲ Πτολεμαῖον τὸν ἐπ' αὐταῖς τε- 3 ταγμένον· ἀλλὰ ἐν τούτῳ οἱ τε σάλπιγκες ἐσήμαινον αὐτῷ, καὶ αὐτὸς τὴν στρατιὰν ὡπλισμένην τε καὶ συντεταγμένην ἔχων ἐχώρει ἐπὶ τοὺς βαρβάρους. Τοῖς δὲ αὖτε ἄμαξαι ἐμποδὶν ἦσαν, καὶ ὁ χάραξ 4 ἐν μέσῳ καταβεβλημένος. Ὡς δὲ ἦτε σάλπιγξ ἐφθεγγετο, καὶ οἱ ἀμφὶ Πτολεμαῖον προσέκειντο αὐτοῖς, τρεῖς αἰὲ ἐκπίπτοντας διὰ τῶν ἄμαξων κατακαίνοντες, ἑνταῦθα δὲ ἀποσρέφονται αὐθὺς ἐς τὴν πόλιν· καὶ

CAP. XXIV. I. ὡς πλείστας] *quasiplurimos.*

καὶ τῷ χάρακι] Hæc non de aggere & vallo terrestri, sed de ligneis vallibus sunt intelligenda. Verre: *et quid erat vallorum jam casum, at nondum in terram derasitum connecti inter se & recti ordinatim hic & illic jasse.* Supra lib. 4. cap. 29. ὑπὸ τὴν ἰω παρηγγέλλει στρατιῶτῃ ἰκάσθαι κόπτειν χάρακα κατὰ τὴν περ' αὐτῶν, καὶ ὅτι κεκομμένοι ἦσαν, καὶ αὐτὸς ἰχάνειν. Est autem constructio, qualis solet adhiberi in verbis abundantiam exprimentibus, ut subintelligatur aliquod nomen, unde pendeat genitivus: alias facili negotio potes suspicari, καὶ τὸς χάρακας τὸς κεκομμένους τε καὶ καταπηχθέντας. Sed non necesse, quum paulo post, ὁ χάραξ ἐν μέσῳ καταβεβλημένος. Non potest hoc accipi de munitione terrea. Unde etiam Livius maluit uti singulari 33, 5. *Milites per agros dispersos vallum cadere & parare jubet.* Gronov.

2. τὸν ἐπ' αὐταῖς] *post eas constitutum.*

4. τρεῖς αἰὲ ἐκπίπτοντας] *subinde pervadentes, sive penetrantes per cuneos.* Eandem vim habet ἰσχυρῶν supra 3, 15, 7.

καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν τῇ ἀποχω-
 ρήσει ἐς πεντακοσίους. Ἐν τούτῃ 5
 δὲ καὶ Πῶρος ἀφίκετο, τοὺς δὲ ὑπο-
 λαίπους ἐλέφαντας ἅμᾳ οἱ ἄγαν,
 καὶ τῶν Ἰνδῶν ἐς πεντακισχιλίους
 αἷ τε μηχαναὶ Ἀλεξάνδρῳ συμπε-
 πηγμέναι ἦσαν, καὶ προσήγαντο
 ἤδη τῇ τεύχει. Ἀλλὰ οἱ Μακεδόνες 6
 πρὶν καὶ κατατεισθῆναι τι τοῦ τεί-
 χους, ὑπορύττοντές τε αὐτοὶ πλίν-
 θον ἐν τῷ τείχει, καὶ τὰς κλίμακας
 ἐν κύκλῳ πάντῃ προσθέντες, αἰρούσι
 κατακράτος τὴν πόλιν· καὶ ἀπο- 7
 θνήσκουσι μὲν ἐν τῇ καταλήψει τῶν
 Ἰνδῶν ἐς μυρίους καὶ ἐπτακισχι-
 λίους· ἐάλωσαν δὲ ὑπὲρ τὰς ἑπτὰ
 μυριάδας, καὶ ἄρματα τριακόσια,
 καὶ ἵππῳ πεντακόσιοι. Τῆς δὲ ξυν 8
 Ἀλεξάνδρῳ στρατιᾶς ἀπέθανον μὲν
 ὀλίγον ἀποδέοντες τῶν ἑκατὸν ἐν τῇ
 πάσῃ πολιορκίᾳ. τραυματίαι δὲ οὐ
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν ἐγένον-
 το, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ
 διακοσίους, καὶ ἐν τούτοις τῶν ἡγε-
 μόνων ἄλλοι τε καὶ Αὐσίμαχος ὁ
 σκευοφύλαξ. Θάψας δὲ ὁ νόμος 9
 αὐτῷ τοὺς τελευτήσαντας, Εὐμενῇ
 τὸν γραμματεῖα ἐκπέμπει ἐς τὰς
 δύο πόλεις τὰς ξυναφεσώτας τοῖς

magnamque eorum qui pro-
 currentes in currus impin-
 gebant stragem ederent, rur-
 sus in urbem confugiunt :
 quingenti barbari in eâ fugâ
 cæsi. Interea Porus advenit
 reliquos elephantos addu-
 cens, & Indorum v m. Jam-
 que & machinæ Alexandro
 confectæ erant & muris ad-
 movebantur. Macedones
 mœnibus nondum quassatis,
 sed lateritio muro suffosso
 scalisque omni ex parte ad-
 motis urbem vi capiunt. In
 ejus urbis expugnatione
 xvii m Indorum trucidata
 sunt: capti supra lxx m. cur-
 rus ccc. equites d. De A-
 lexandri exercitu circiter
 centum in universâ obsidio-
 ne desiderati. vulneratorum
 major quam cæsorum nume-
 rus fuit. ultra mille enim &
 ducentos hi fuerunt. in his,
 cum alii duces, tum Lysima-
 chus corporis custos. Post-
 hæc Alexander (a), cæsis
 patrio more sepultis, Eū-
 menem scribam ad duas ur-
 bes, quæ unâ cum Sangalis
 defecerant, mittit, trecen-
 tis equitibus ei adjunctis,
 qui

(a) Curt. 9, 1, 19.

6. πρὶν καὶ] Particulæ καὶ & τι augent sententiam, ne ulla quidem muri parte
 quassata, urbem captam fuisse.

8. τραυματίαι] vulnerati non fuerunt pro numero occisorum: quum tam pauci
 facinus occisi, non etiam pro paucitate istorum fuerunt vulnerati. Gronov.

9. τὸν γραμματεῖα] Corn. Nep. in Eumene cap. 1, 5. Philippus cum habuit ad
 manum scriba loco: quod multo apud Grajos honorificentius est, quam apud Romanos.
 Nam apud nos revera, sicut sunt, mercenarii scriba existimantur: at apud illos con-
 stantio nemo ad id officium admittitur, nisi honesto loco, & fide, & industria cognita,
 quod necesse est omnium consiliorum cum esse participem. Hunc locum tenuit amicitia
 apud Philippi annos septem. Illo interfecto, eodem gradu fuit apud Alexandrum
 annos tredecim.

qui oppidanis denuntient, Sangala urbem abs se expugnatam; nihil vero ipsis finistri eventurum, si Alexandri imperium non detrectantes amice eum excipiant; ut nec aliis Indis libere viventibus accidisset, qui voluntariam deditionem fecissent. Sed hi jam antea de Sangalorum expugnatione certiores facti, metu perculsi desertis urbibus fugerant. quorum fugâ cognitâ, Alexander acriter eos infectus est. at multi eorum fugâ evaserunt (multo enim postea quam fugerant tempore insequi coeptum est) quotquot vero è fugâ ob infirmitatem relictî sunt, quingenti circiter, ab exercitu comprehensi cæsiq[ue] sunt. Depositâ itaque spe assequendi fugientes, Sangala reversus, urbem solo æquavit: regionem autem ipsam Indis, qui antealibere legibus suis vivebant, & tunc sponte deditionem fecerant, attribuit. Ac Porum quidem cum copiis suis ad urbes quæ deditionem fecerant mittit, præsidia iis impositurum: ipse cum exercitu ad Hyphasin amnem processit, Indos qui trans flumen habitabant, subacturus.

Σαγγάλοις, δούς αὐτῇ τῶν ἱππέων ἐς τριακοσίους, φράσσοντας τοῖς ἔχουσι τὰς πόλεις τῶν τε Σαγγάλων τὴν ἄλασιν, καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐδὲν ἔσαι χαλεπὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ὑπομένουσί τε καὶ δεχομένοις φιλικῶς Ἀλέξανδρον· οὐδὲ γὰρ ἄλλοις τιτὶ γενέσθαι τῶν αὐτανόμων Ἰνδῶν, ὅσοι ἐκόντες σφᾶς ἐνέδοσαν. Οἱ δὲ (ἡδὴ γὰρ ἐξήγγελτο αὐτοῖς κατὰ κράτος ἐαλωκότα πρὸς Ἀλεξάνδρου τὰ Σάγγαλα) φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφευγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπειδὴ ἐξήγγελλη αὐτῶν ἡ φυγὴ, σπουδῇ ἐδίωκεν· ἡ ἀλλὰ οἱ πολλοὶ μὲν αὐτῶν ἐφάσαν ἀποφυγόντες (διὰ μακροῦ γὰρ ἡ δίωξις ἐγένετο) ὅσοι δὲ κατὰ τὴν ἀποχωρήσιν ἀσθενείᾳ ὑπελείποντο, οὗτοι ἐγκαταληφθέντες πρὸς τῆς στρατιᾶς ἀπέθανον ἐς πεντακοσίους ἡμίλια. Ὡς δ' ἀπέγνω διώκειν τοῦ πρῶτον τοὺς φεύγοντας, ἐπανελθὼν ἐς τὰ Σάγγαλα, τὴν πόλιν μὲν κατέσκαψε· τὴν χώραν δὲ, τῶν Ἰνδῶν τοῖς πάλαι μὲν αὐτανόμοις, τότε δὲ ἐκουσίως προσχωρήσας, προσέθηκε καὶ Πῶρον μὲν ξὺν τῇ δυνάμει τῇ ἁμφ' αὐτὸν ἐκπέμπει ἐπὶ τὰς πόλεις, αἱ προσκεχωρήκεσαν, φρουρὰς εἰσάξοντα εἰς αὐτάς· αὐτὸς δὲ ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπὶ τὸν Ἰφασιν ποταμὸν προὐχόμεναι, ὥς καὶ τοὺς ἐπὶ

κεῖσε

ὑπομένουσι] manentibus, neque urbes desertentibus.

αἰεὶ γὰρ ἄλλοις] Mss. omnes αἰεὶ γὰρ αἰεὶ ἄλλοις. Gronov.

20. αὐτῶν ἡ φυγὴ] Mf. Opt. αὐτῶ, ut & alius. Idem.

21. κατὰ τὴν ἀποχωρήσιν] in fuga.

22. ὥς δ' ἀπέγνω] Cum vero non statueret persequendos ultetius esse fugientes.

πεινᾷ Ἰνδοὺς κατασρέψαιτο· οὐδ' ἐφαίνετο αὐτῷ πέρας τὸ τοῦ πολέμου, ἔστε ὑπελείπετό τι πολέμιον.

XXV. Τὰ δὲ δὴ πέραν τοῦ Ἰφάσιος, εὐδαίμονά τε τὴν χώραν εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ ἀνθρώπους ἀγαθοὺς μὲν γῆς ἐργάτας, γενναίους δὲ τὰ πόλέμια, καὶ εἰς τὰ ἴδια δὲ σφῶν ἐν κόσμῳ πολιτεύοντας. Πρὸς γὰρ τῶν ἀρίστων ἄρχεσθαι τοὺς πολλοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ἔξω τοῦ ἐπικεικῶς ἐξηγεῖσθαι· πλῆθος τε ἐλεφάντων εἶναι τοῖς ταύτῃ ἀνθρώποις πολὺ τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς, καὶ μεγέθει μεγίστους τε καὶ ἰσχυρίᾳ. Ταῦτα δ' ἐξαγγελλόμενα Ἀλέξανδρον μὲν παρώξυνεν ἐς ἐπιθυμίαν τοῦ πρῶτον ἵεναι αὐτόν· οἱ δὲ Μακεδόνες ἐξέκαμνον ἤδη ταῖς γνώμας, πόνους τε ἐκ πόνων καὶ κινδύνους ἐκ κινδύνων ἐπαναιρούμενον ὁρῶντες τὸν βασιλέα· ξύλλογοί τε ἐγίγνωτο κατὰ τὸ κρατόπεδον, τῶν μὲν τὰ σφέτερα ὀδυρομένην, ὅσοι ἐπικεικῆσται· τῶν δὲ οὐκ ἀκοαίῃσιν, οὐδ' ἦν ἄγῃ Ἀλέξανδρος, ἐπιῖσχυριζομένην. Ταῦτα ὡς ἐπίλετο Ἀλέξανδρος, πρὶν καὶ προελθεῖν ἐπὶ μεῖζον τὴν ταραχὴν τοῖς στρατιώταις καὶ τὴν ἀθυμίαν, συγκαλέσας τοὺς ἡγεμόνας τῶν τάξεων, ἔλεξεν ὅδε, Ὅρῶν ὑμᾶς, ὅ

Neque enim ullum belli finem cernebat, quandiu aliquid hostile superesset.

XXV. Porro regionem illam trans Hyphasin opulentam esse audierat, incolas, & bonos agricolas & strenuos milites esse. privatim etiam composite vivere. plerasque enim civitates ab optimatibus regi, nihilque ab iis inique decerni: majorem apud hosce quam apud ullos Indos elephantorum copiam esse & mole corporis roboreque excellere. Quæ quidem Alexandro nuntiata, vehementi ejus animum ulterius procedendi studio exstimulabant (a). Macedonum vero animi jam fatiscere cœperant, quum regem labores ex laboribus fuscipientem, pericula ex periculis adeuntem viderent. Conventus etiam in castris agebant, aliis, qui modestiores erant, fortunam suam deplorantibus; aliis se non secuturos, etiam ducente rege, affirmantibus. Quæ postquam cognovit Alexander, priusquam tumultus militaris simul & animorum abjectio longius

(a) Cap. 9, 2, 9. & seqq. con-

CAP. XXV. 1. ὡς τὰ ἴδια] Simile loquendi genus est 3, 22. 3.

2. τὸς πολλοὺς] Possit etiam interpretari multitudinem, vulgus, plebes, hi enim dici solent οἱ πολλοί.

3. ἦν αὐτῷ] Vox ultima non apparet in optimo, nec in altero uno. Græcè.

5. ἔλεξεν ὅδε] Hæc oratio magnam partem convenit cum ea, quam alio tempore ab Alexandro habitam Curtius memorizæ prodidit lib. 6. cap. 3.

convocatis ordinum ducibus, ita differuit. Quum intelligam vos, ὁ Macedones & socii, non eadem quā soletis voluntate pericula mecum adire, idcirco hac mihi apud vos concione utendum esse putavi; uti aut persuadens 7 ulterius ducam, aut persuasus pedem referam. Porro, si neque labores in hunc usque diem actos, neque me qui ad eos subeundos dux vobis fui, probatis, non est quod pluribus vobiscum agam: sin autem Ionia nobis, bisce laboribus, Hellepontus, Phrygia utraque, Cappadocia, Paphlagonia, Lydia, Caria, Lycia, Pamphylia, Phœnice, & Ægyptus, cum eā Libya parte quam Græci tenent, parta est, si Arabia etiam aliquam partem, & Syriam quæ Cœle & eam quæ Mesopotamia dicitur, Babylonem præterea gentemque Susiorum subegistis: adhuc Persas ac Medos, gentesque omnes quæ eorum imperio parebant, quæque non parebant: si regiones etiam trans portas Caspias, utraque 9 Caucasum positas, & qui ultra Tanaim habitant, Bactrianos, Hyrcanios, mareque Hyrcanium nobis subjecimus; si Scythas in solitudines repulimus, perfecimusque ut Indus amnis, Hydaspes

ἄνδρες Μακεδόνες τε καὶ ξυμμαχοί, οὐχ ὁμοίᾳ ἔτι τῇ γνώμῃ ἐπομένους μοι ἐς τοὺς κινδύνους, ξυνήγαγον ἐς ταῦτ', ὥς ἡ πείσας ἄγειν τοῦ πρώτου, ἡ πεισθεὶς 7 ὀπίσω ἀποσρέφεσθαι. Εἰ μὲν δὴ μεμπτοὶ εἰσιν ὑμῖν οἱ ἡμέτεροι μέχρι δεῦρο ποιηθέντες πόνοι, καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἡγούμενος, οὐδὲν ἔτι προὔργου λέγειν μοι ἐστίν. 8 Εἰ δὲ Ἰωνία τε πρὸς ἡμᾶν διὰ τοῦδε τοῦ πόνου ἔχεται, καὶ Ἑλλήσποντος, καὶ Φρύγες ἀμφότεροι, καὶ Καππαδόκαι, καὶ Παφλαγῶνες, καὶ Λυδοί, καὶ Κάρεις, καὶ Λύκιοι, καὶ Παμφυλία τε καὶ Φοινίκη, καὶ Αἴγυπτος, ἐν τῇ Λιβύῃ τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Ἀραβίας ἐστίν 2, καὶ Συρία ἡ τε κοίλη καὶ ἡ μέση τῶν ποταμῶν, καὶ Βαβυλὼν δὲ ἔχεται, καὶ τὸ Σουσίον ἔθνος, καὶ Πέρσαι, καὶ Μῆδοι, καὶ ὅταν Πέρσαι καὶ Μῆδοι ἐπῆρχον, καὶ 9 ὅταν δὲ οὐκ ἦρχον τὰ ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, τὰ ἐπέκειντο τοῦ Καυκάσου, ὃ, τι ἂν ἐς τὰ πρόσω, ἔτι τοῦ Τανναΐδος, Βακτριανοὶ, Τρκένιοι, ἡ θάλασσα ἡ Ἰρκανία Σαΐας τε ἀπείλαται ἐστ'

6. ἡ πείσας ἄγειν] Expressum hoc videri queat ex Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 198. l. 35. ἡ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἡ πεισθίοντα πρὸς φίλους ἀρῆναι.

7. ἡμέτεροι] Vocabulum hoc nec in optimo codice exstat, & ab aliis plerumque abest, prout Vulcanius etiam manu sua testatur id in V. C. deesse. Gronov.

8. φρύγες ἀμφότεροι] Duplex fuit Phrygia, maior & minor. Hinc & Xenophon commemorat φρύγας ἀμφότερας, Cyropæd. lib. 1. p. 18 l. 22. & lib. 6. p. 126. l. 5. in quo utroque loco idem quoque est polysyndeton.

9. ὃ, τι ἂν] quodcumque. Gronov.

ἐστ' ἐπὶ τὴν ἔρημον· ἐπὶ τούτοις
μὲν τοὶ καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς διὰ τῆς
ἡμετέρας ῥέει, ὁ Ὑδάσπης, ὁ Ἀκε-
σίης, ὁ Ὑδραώτης· τί ὀκνεῖτε καὶ
τὸν Ὑφάστιν καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ
Ὑφάστιος γένη προσθεῖναι τῇ ἡμε-
τέρᾳ Μακεδόνων ἀρχῇ; Ἡ δεδοίκα-
τε μὴ δέξονται ἡμᾶς ἐτι ἄλλοι βάρ-
βαροι ἐπιόντας· ὧν οἱ μὲν προσχω-
ροῦσιν ἐκόντες, οἱ δὲ φεύγοντες ἀ-
λίσκονται, οἱ δὲ ἀποφυγόντες τὴν
χώραν ἡμῶν ἔρημον παραδίδασιν,
οἱ δὲ τοῖς συμμάχοις τε καὶ τοῖς ἐ-
κουσίως προσχωρήσασιν προστίθενται.

XXVI. Πέρας δὲ τῶν πόνων ἡ
γενναῖα μὲν ἀνδρὶ οὐδὲν δοκῶ ἔγω-
γε, ὅτι μὴ αὐτοὺς τοὺς πόνους, ὅσοι
αὐτῶν ἐς καλὰ ἔργα φέρουσιν. Εἰ
δέ τις καὶ αὐτῷ τῷ πολεμῆν ποθεῖ
ἀποῦσαι ὅ, τι περ ἔσαι πέρας, μα-
θεῖτω ὅτι οὐ πολλὴ ἐτι ἡμῶν ἡ λοιπὴ
ἔσθ' ἐστὲ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τε Γέγ-
γην καὶ τὴν ἑῴαν θάλασσαν· ταύτη

pes, Acesines & Hydrantes per
nostram ditionem fluant: quid
cunctamini Hyphasin etiam,
quaque ultra Hyphasin sunt
gentes nostro Macedonum im-
perio adjicere? An veremini,
ut ulli deinceps barbari nos
bellum inferentes propulsent?
quum alii sua sponte deditio-
nem faciant, alii fugientes ca-
pientur, alii fuga elapsi regio-
nes nobis ab incolis desertas re-
linquant: nonnulli etiam se
sociis & iis qui voluntarie sese
dederunt adjungant?

XXVI. Ego vero nullum
generoso viro laborum finem
statuo, quam labores ipsos qui
ad gloriam ac decus ducunt.
Siquis tamen cupit cognoscere,
quisnam bellandi finis futurus
sit, is intelligat parum terrarum
nobis usque ad Gangem flumi-
nem & orientalem Oceanum re-
sare (a). Ibi (inquam) Hyr-

(a) Curt. 9, 2, 26.

cas

καὶ τότε μόντοι] *præterea vero.*

ὁ Ὑδάσπης] Et hic adjungunt Mss. omnes repetendo priora illa ὅτι τῆς ἡμε-
τέρας, ut facit quoque editio Basileensis & V. C. apud Vulcanium, & opinor
esse Argiani. Gronov.

το. τῇ ἡμετέρᾳ] Mss. opt. & alii duo ὑμετέρᾳ, quod sane tenerius & benefi-
centiam maiorem significans. Idem.

ἡ δεδοίκατε] Scripti omnes δίδωτε. Idem.

μὴ δέξονται] An veremini, ne excipiant nos adhuc alii barbari aggressos, ne cum
aliis præterea barbaris nobis sit dimicandum, si ipsos invadamus. Quo fere
sensu Curtius excipere usurpat 3, 11, 6. At illos novus excipiebat adversarius
ἀγῶτος.

οἱ δὲ τοῖς συμμάχοις] Sine dubio præferenda est omnium quos vidi codicum
scriptura, ἢ δὲ τοῖς συμ. &c. προστίθενται, vertendumque, regionem nobis deser-
tam evadant, quam vel sociis vel illis, qui sponte se nobis adjunxerunt, concedimus.
Gronov.

CAP. XXVI. 1. Πέρας δὲ] Sententiam puto hanc esse, virum generosum nun-
quam se putare ad finem laborum pervenisse, dum aliquid superesse videat,
quo gloriam possit acquirere, neque alium sibi terminum laborum statuere,
nisi ut prioribus laboribus peractis novos possit aggredi. Id quod supra de A-
lexandro dicitur, cum labores ex laboribus suscipere 5, 25, 3. Et apud Curtium de
eodem Pacmenio ait, *Strenuum hominem, & nunquam cessantem*! 7, 2, 26.

canium mare huic conjunctum cernetis. ambit enim universam terram magnum mare. Tum ego vobis, Macedones ac socii, commonstrabo, Indicum quidem sinum cum Persico confluere, Hyrcanium vero cum Indico. A sinu vero Persico in Libyam trans Herculis columnas navigabimus. A columnis universa interior Libya nostra erit, tota etiam Asia: iidemque limites qui à Deo orbi terrarum positi sunt, imperium nostrum terminabunt. At si nunc revertamur, multae quidem ultra Hyphasin ad orientalem usque oceanum bellicosa gentes relinquuntur, multae etiam septentrionem versus, ad mare usque Hyrcanium. Scythicae quoque gentes non procul ab his remotae sunt. Quare timendum nobis est, ne retrocedentibus nobis, et etiam quae nunc tenemus, nondum satis stabilita, ab iis qui nondum subacti sunt ad defectionem incitentur. Tum vero omnes acti labores nobis perierint, aut certe novi labores, novaque pericula adeunda erunt. Quamobrem persistite, Macedones ac socii. Labores enim & praeclara facinora

δὲ, λέγω ὑμῖν, ξυνὰ Φῆς Φανίταις ἢ Ἑρκανία θάλασσα· ἐκπεριέρχεται γὰρ περὶ πᾶσαν ἡ μεγάλη θάλασσα. Καὶ ἐγὼ ἐπιδείξω Μακεδόσι τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις τὸν μὲν Ἰνδικὸν κόλπον ξύρρουν ὄντα τῇ Περσικῇ, τὴν δ' Ἑρκανίαν τῇ Ἰνδικῇ. ἀπὸ δὲ τοῦ Περσικοῦ ἐς Λιβύην περιπλευσθήσεται εὐλῶ ἡμετέρῃ τὰ μέχρι Ἑρακλέους σιληῶν· ἀπὸ δὲ σιληῶν, ἡ ἐντὸς Λιβύῃ πᾶσα ἡμετέρα γίγνεται, καὶ ἡ Ἀσία δὴ οὕτω πᾶσα, καὶ ὅροι τῆς ταύτης ἀρχῆς, οὗς περ καὶ τῆς γῆς ὅρους ὁ Θεὸς ἐποίησε. Νῦν δὲ δὴ ἀποτρεπομένων, πολλὰ μὲν μάχιμα ὑπολείπεται γένη ἐπέκεινα τοῦ Ἑφάσιος, ἔστε ἐπὶ τὴν ἐρίαν θάλασσαν· πολλὰ δὲ ἀπὸ τούτων ἔτι ἐπὶ τὴν Ἑρκανίαν ὡς ἐπὶ βορρᾶν ἄκμον· καὶ τὰ Σκυθικὰ γένη οὐ πόρρω τούτων· εἴστε δέος μὴ ἀπελθόντων ἐπίτω, καὶ τὰ νῦν κατεχόμενα οὐ βέβαια ὄντα, ἐπαρθῇ πρὸς ἀπόστασιν πρὸς τῶν μῆπω ἐχομένων· καὶ τότε δὴ ἀνάνητοι ἡμῶν ἔσονται οἱ πολλοὶ πόντοι, ἢ ἄλλων αἰθῆς ἐξ ἀρχῆς δεῖται πόντων τε καὶ κινδύνων. Ἀλλὰ παραμείνατε, ἄνδρες Μακεδόνες καὶ ξυμμάχοι· ποιοῦντων τοι καὶ κινδυνεύωντων

2. ξυνὰ Φῆς Φανίταις] Falsa hæc est de Hyrcanio mari opinio.
 ἐκπεριέρχεται] Optimus præclare & integre γὰρ γῆν περὶ πᾶσαν. Gronov.
 3. εὐλῶ ἡμετέρῃ] classe nostra loca usque ad Herculis columnas.
 4. ἐντὸς Λιβύῃ] Videtur intelligi ea Libyæ sive Africæ pars, quæ prope mare mediterraneum sita est.
 5. ἀπὸ τούτων] ab his, post, ultra has bellicosas gentes.
 6. ὅροι δέος] Idem verendum ait Alexander apud Curtium 6, 3, 5.
 7. ποιοῦντων τοι] Laborantium & periclitantium sunt præclara facinora. Laboribus & periculis res præclare geruntur, gloriæque & honori parantur. Supra 1.

φύτων τὰ καλὰ ἔργα· καὶ ζῆν τε
 εἶν ἀρετῇ ἡδὺ, καὶ ἀποθνήσκειν,
 κλέος ἀθάνατον ὑπολειπομένων.
 Ἡ οὐκ ἴσς, ὅτι ὁ πρόγονος ὁ ἡμέτε- 8
 ρος οὐκ ἐν Τυρύνθῃ, οὐδ' ἐν Ἀργεῖ,
 ἀλλ' αὐδὲ ἐν Πελοποννήτῳ ἢ Θήβαις
 μένων, ἐς τοσόνδε κλέος ἦλθεν, ὥς
 θεὸς ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι, ἢ δοκεῖν·
 αὐτὸν δὲ αὐδὲ Διονύσου, ἀκροτέρου 9
 τούτου θεοῦ ἢ καθ' Ἡρακλέα, ὁ-
 λίγοι πόνοι· ἀλλὰ ἡμεῖς γε καὶ
 ἐπέκεινα τῆς Νύσης ἀφίγμεθα,
 καὶ ἡ Ἀορνὸς πέτρα, ἢ τῇ Ἡρα-
 κλεῖ ἀνάλωτος, πρὸς ἡμῶν ἔχεται.
 Ἰμεῖς δὲ καὶ τὰ ἐτιῦπόλοιπα τῆς 10
 Ἀσίας πρόσθετε τοῖς ἡδὴ κεκτη-
 μένοις, καὶ τὰ ὀλίγα τοῖς πολλοῖς·
 ἐπεὶ καὶ ἡμῶν αὐτοῖς τί ἂν μέγα 11
 καὶ καλὸν κατεπέπρακτο, εἰ ἐν
 Μακεδονίᾳ καθήμενοι, ἱκανὸν ἐ-
 ποιούμεθα ἀπόνως τὴν οἰκίαν δια-
 σώζειν, Θράκας τοὺς ἐμόρους, ἢ
 Ἰλλυριοὺς, ἢ Τριβαλλοὺς, ἢ καὶ
 τῶν Ἑλλήνων ὅσοι οὐκ ἐπιτήδριοι
 ἐς τὰ ἡμέτερα ἀνασέλλοντες. Εἰ 12
 μὲν δὲ ὑμεῖς πονοῦντας καὶ κινδύ-
 νευοντας αὐτὸς ἀπόνως καὶ ἀκιν-
 δύνως ἐξηγούμενος ἦγον, οὐκ ἀπει-
 κότως ἂν προεκάμνετε ταῖς γνώ-
 μαις· τῶν μὲν πόνων μόνοις ὑμῶν
 μετὼν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτῶν ἄλλοις
 πεμποῦντες· νῦν δὲ κοινοὶ μὲν οἱ 13
 πόνοι, ἴσον δὲ μέτεσι τῶν κινδύ-
 νων· τὰ δὲ ἄλλα ἐν μέσῳ κεῖται

sunt periclitantium; & vita ip-
 sa cum virtute conjuncta jucun-
 da est, & mors nequaquam a-
 cerba, immortalem nominis sui
 gloriam relinquentibus. An ig-
 noratis progenitorem nostrum
 nunquam ad tantam gloriam
 perventurum fuisse ut ex homi-
 ne deus fieret, aut haberetur,
 si apud Tyrinthum, aut Argos,
 vel Peloponnesum, aut Thebas,
 deses mansisset; Sed neque Dio-
 nyssi (cujus quidem sublimius
 quam Herculis numen est) exi-
 gui labores memorantur. At nos
 etiam ultra Nysam progressi su-
 mus, & Aornos petra Herculi
 ipsi inexpugnabilis in nostrā po-
 testate est. Vos itaque, quicquid
 in Asiā reliqui est, iis quæ tene-
 mus, pauca nimirum multis,
 adjicite. Siquidem nos etiam
 quidnam magnum ac memora-
 bile in vitā egissemus, si desides
 in Macedoniā satis habuissemus,
 laboris expertes, domos nostras
 tueri? Thracas finitimos, aut
 Illyrios, aut Triballos, vel eos
 qui ex Græcis nobis infesti erant
 propulsantes. Quod si vobis la-
 bores & pericula adeuntibus,
 ego dux vester nullam ipse labo-
 rum & periculorum partem sub-
 irem, non immerito animis cade-
 retis, quippe qui labores, vestros
 esse intelligeretis, præmiis vero
 laborum alios frui. At labores
 communes mihi vobiscum sunt,
 pericula ex æquo vobiscum adeo:
 præ-

8. ὁ πρόγονος ὁ ἡμέτερος] Hercules puta, a quo se genus ducere credebant Ma-
 cedonum reges. Curt 4, 2, 3.

13. κοινοὶ μὲν οἱ πόνοι] Opt. cum alio κοινοὶ μὲν ἡμῶν οἱ. Gronov.

praemia in medio propofita sunt omnibus. Nam & regis ipsa vestra est, & vos ei praestis, & pecuniarum maxima pars ad vos pervenit. Quum vero tota Asia subacta fuerit, tum medius fidius spem expectationemque cuiusque vestrum non explebo tantum, verumetiam superabo. quique in domos suas reverti voluerint dimittam, aut reducam ipse: qui vero permanserint, faxo ut iis qui discesserint invidiosi sint.

XXVII. Hæc aliaque in hanc sententiam quum dixisset Alexander, altum quoddam silentium subsecutum est: quum neque aperte regis voluntati refragari auderent, neque assentiri vellent. Quumque identidem juberet Alexander, ut si quis rem secus atque ipse dixisset intelligeret, sententiam suam declararet: magnum tamen nihilominus omnes silentium tenuit (a). Tandem Cœnus Polemocratis F. sumtâ audaciâ hunc in modum orsus est. Quoniam, ô rex, negas te imperiose Macedonibus praefuturum, sed, si persuaseris, ducturum te ulterius dicis; sin ipsi tibi persuaserint, nequaquam coacturum: non pro nobis copiarum ducibus, qui præ cæteris honore abs te affecti sumus, & præmia

ξυμπαύειν ἥτε γὰρ χάρις ὑμετέ-
με, καὶ ὑμεῖς αὐτῆς καταστρέ-
τε καὶ τῶν χρημάτων τὸ μέρος πᾶ-
14 τε ἐξ ὑμῶν πολὺ ἔρχεται. Καὶ ἐ-
πειδὴ ἐτεξέλωμεν τὴν Ἀσίαν,
τότε οὐκ ἐμπλήσας μὰ Δία ὑμᾶς,
ἀλλὰ καὶ ὑπερβαλὼν ὅσα ἕκαστος
ἐλπίζει ἀγαθὰ ἔσεσθαι, τοὺς μὲν
ἀπίεσαι οὐκ ἔδεξιμεν, εἰς τὴν
οἰκίαν ἀποστέμψαι, ἢ ἐκ παύσης αὐ-
τός· τοὺς δὲ αὐτοῦ μένοντας, ζηλο-
τοὺς τοὺς ἀπερχομένους προσήκ.

XXVII. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα
εἰπόντις Ἀλέξανδρος, πολὺν μὲν
χρόνον σιωπῇ ἦν, οὔτε ἀντιλέγειν
τολμῶντων πρὸς τὸν βασιλέα ἐκ
τοῦ εὐθέος, οὔτε ξυγχωρεῖν ἠελόν-
των. Ἐν δὲ τούτῃ, πολλῶκις μὲν
Ἀλέξανδρος ἐκέλευε λέγειν τὸν
βουλόμενον, εἰ δὲ τις τὰ ἐναντία
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεχθεῖσι γινώσκει·
ἔμενε δὲ καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ἡ σιωπὴ·
ὁψέ δέ ποτε θαρτήτας Κῶνος ὁ Πο-
3 λεμοκράτης, ἔλεξε τοιάδε. Ἐπει-
δὴ αὐτὸς, ὦ βασιλεῦ, οὐ κατὰ
πρόσταξιν ἐθέλεις Μακεδόνα ἐξη-
γεῖσθαι, ἀλλὰ πείσας μὲν ἄξειν
Φῆς, πεισθεὶς δὲ οὐ βιάτεσθαι, οὐχ
ὑπὲρ ἡμῶν τῶνδε ποιήσομαι ἐγὼ
τοὺς λόγους, οἳ καὶ προτιμώμενος
τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἄλλα τῶν πό-
νων οἱ πολλοὶ ἤδη κεκομισμένοι,
καὶ τῇ κρατισεύειν παρὰ τοὺς ἄλ-

(a) Copt. 9, 3, 1. & seqq.

λουέ

14. ἐτεξέλωμεν] Mf. opt. ὑπεξέλωμεν. Gronov.
ζηλωτὲς] Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p. 205. l. 39. Faciam ut quicquidque domum red-
ire volueris, civibus suis suscipiendus redeas, τοῖς οἰκῇ ζηλωτὸν ποιῶσω ἀπὸ τῆς
CAP. XXVII. 3. παρὰ τοὺς ἄλλους] quod nos pra aliis impetate voluisti,

λους πρόθυμοί σοι ἐς πάντα ἐσμέν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς στρατίας τῆς πολλῆς· οὐδὲ ὑπὲρ ταύτης ἐρῶ τὰ καθ' ἡδονὴν ἐκείνοις, ἀλλ' ἃ νομίζω ξύμφορά τε σοι ἐς τὰ παρόντα, καὶ ἐς τὰ μέλλοντα μάλιστα ἀσφαλῆ εἶναι. Δίκαιος δὲ εἰμὶ καθ' ἡλικίαν τε μὴ ἀποκρύπτεσθαι τὰ δοκῶντα βέλτιστα, καὶ κατὰ τὴν ἐκ σοῦ μοι οὕτως καὶ ἐς τοὺς ἄλλους ἀξίωσιν, καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς πρόνοις τε καὶ κινδύνοις ἐς τόδε ἀπροφάτιστον τόλμαν. Ὅσω γάρ τοι πλεῖστα καὶ μέγιστα σοί τε ἡγούμενῳ καταπέπρακται, καὶ τοῖς ἄμα σοι οἰκοῦσιν ὀρμηθεῖσι, τοσούτῳ μᾶλλον τι ξύμφορόν μοι δοκεῖ πέρας τὶ ἐπιθεῖναι τοῖς πρόνοις τε καὶ κινδύνοις. Αὐτὸς γάρ τοι ὄρας, ὅσοι μὲν Μακεδόνων τε καὶ Ἑλλήνων ἄμα σοι ὀρμήθημεν, ὅσοι δὲ ὑπολελείμμεθα· ὧν Θετταλοὺς μὲν ἀπὸ Βάκτρων εὐθὺς, οὐ πρόθυμους ἔτι ἐς τοὺς πρόνους αἰσθόμενος, οἷκαδε καλῶς ποιῶν ἀπέπεμψας· τῶν δὲ ἄλλων Ἑλλήνων, οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς πρὸς σοῦ οἰκισθείσαις κατακλιτμένοι, οὐδ' οὗτοι πάντα ἐκόντες μένουσιν· οἱ δὲ συμπονοῦντές τε ἔτι καὶ συγκαταρνούοντες, αὐτοί τε καὶ ἡ Μακεδονικῇ στρατιᾷ, τοὺς μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἀπολωλέκασιν, οἱ δὲ ἐκ τῶν

laborum plerique jam acceptimus, quique, quod nos aliis imperare voluisti, parati ad omnia tibi sumus, sed pro universo exercitu dicam. Sed ne ea quidem quæ militibus cordi sint dicturus sum, sed quæ tibi cum in præsentia salutaria, tum in posterum tutissima fore censeo. Porro & ætas mea id postulat, ut quæ maxime expedire videantur non celem, & dignitas, quæ tuo beneficio apud alios etiam valeo, tot denique à me labores, tot pericula audacter citra ullam tergiversationem adita. Quo enim plura præclarioraque facinora, cum abs te duce, tum ab iis, qui te à domibus suis secuti sunt, gesta fuerunt, eo consultius esse iudico finem aliquem laboribus ac periculis imponere. Vides enim ipse ex tantâ Macedonum & Græcorum qui te secuti sumus multitudine, quam pauci reliqui sumus. ex quibus, Thessalos quidem statim à Bactris, quod alacritatem ad perferendos labores in eis imminutam sentires, domum, & recte quidem remisisti. Reliquorum vero Græcorum, alios in urbibus abs te conditis collocasti (qui nec ipsi quidem libenter ibi manent) alii tecum labores ac pericula adeunt cum Macedonico exercitu, partim in præliis cæsi sunt, partim vul-

5. καθ' ἡλικίαν] Unde & paucis post diebus morbo extinctus est. Curt. 9, 3, 20. καὶ ἐς τὰς ἄλλας] Mss. optimus absque copula καὶ scribit ex σοῦ μοι ὕπαι ἐς τὰς ἄλλας, quod utique simplicius. Gronov.

ἐς τόδε] hactenusque.

6. τοσούτῳ μᾶλλον] Mss. omnes τοσούτῳ. Gronov.

9. τὰς μὲν] alios quidem socios & commilitones suos in præliis amiserunt.

vulneribus inutiles ad pugnam effecti, in diversis Asiae partibus relictis: maxima vero pars morbo periit. pauci denique ex tantâ multitudine supersunt, iique nec corporibus sunt perinde firmis, animis verò multo magis fracti. atque iis quidem omnibus qui adhuc supersunt insitum est naturâ desiderium parentum, uxorum, liberorum, patriæ & soli natalis. quorum desiderio si tanguntur, ornati præsertim abs te atque auditi, divitesque ex pauperibus effecti revertentes, certe veniam merentur. Tu vero ne invitos ducito. neque enim eosdem illos in periculis es experturus, quum voluntas adeundi certamina in iis non sit futura. Quin potius tu quoque, si placeat, domum reversus matrem invisas, Græcorum simul res compositurus, & tot tamque ingentes victorias in paternam domum reportaturus. Tum licebit tibi denuo novam expeditionem suscipere, siue adversus istas Indorum gentes quæ orientem versus sitæ sunt, siue malis in pontum Euxinum, siue in Carthaginem & Libyam quæ ultra Carthaginem est. Tunc enim tui mune-

τραυμέτων ἀπόμεχοι γεγεννημένοι, ἄλλοι ἄλλῃ τῆς Ἀσίας ὑπολελειμμένοι εἰσὶν· οἱ πλείους δὲ νόσῳ ἀπολώλεσαν, ὀλίγοι δὲ ἐκ πολλῶν ὑπολείπονται, καὶ οὔτε τοῖς σώμασιν ἔτι ὡς αὐτοὺς ἐρρωμένοι, ταῖς τῶ γνώμας πολὺ ἔτι μᾶλλον προικμικηκότες· καὶ τοῦτοις ξύμπασιν πόθος μὲν γονέων ἐστίν, ὅσοις ἔτι σῴζονται, πόθος δὲ γυναικῶν καὶ παίδων, πόθος δὲ δὴ τῆς γῆς αὐτοῖς τῆς οἰκείας, ἣν ξὺν τῷ ἐκ σοῦ πορισθέντι σφίσι κόσμῳ, μεγάλοι τε ἀντὶ μικρῶν, καὶ πλούσιοι ἐκ πενήτων ἀνασρέφοντες, ξύγγνωστοί εἰσιν ἐπιδιδεῖν ποθοῦντες. Σὺ δὲ νῦν μὴ ἄγειν ἄκοντας· οὐδὲ γὰρ ὁμοίως ἔτι χρήτη ἐς τοὺς κινδύνους, οἷς τὸ ἐκούσιον ἐν τοῖς ἀγῶτιν ἀπέσαι. Ἐπανελεύσῃ δ' αὐτός τε, εἰ δοκεῖ, ἐς τὴν οἰκείαν, καὶ τὴν μητέρα τὴν σπαντοῦιδαν, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων κατασητάμενος, καὶ τὰς νίκας ταύτας τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐς τὸν πατρῶν οἶκον κομίσας· οὕτω δὲ ἐξ ἀρχῆς ἄλλον εὖλον σέλλεσθαι, εἰ μὲν βούλει, ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τὰ πρὸς τὴν ἐμὴν ὠκισμένα Ἰνδῶν γένη· εἰ δὲ βούλει, ἐς τὸν Εὐξείνου πόντον· εἰ δὲ ἐπὶ Καρχηδόνα, καὶ τὰ ἐπέκεινα Καρχηδό- νίων τῆς Λιβύης. Ταῦτα δὲ σὺ ἴδῃ

10. ἀπολώλεσαν] Mss. & editio Basil. ἀπολώλασιν. Gronov.

11. ὅσοις ἔτι σῴζονται] quibus adhuc supersunt, nempe parentes. Quorum parentes adhuc vivunt, eos parentum desiderium tenet.

τῆς γῆς αὐτοῖς] Tum Mss. habent αὐτῆς, tum editio Basileensis. Gronov.

12.] Refertur ad τῆς γῆς.

13. ἰδῶν, κατασητάμενος, κομίσας] Aoristi in significatione præteriti. Hæc cum feceris, ἴτω δὲ, ταῦτα πρὸς αὐτὸν ἀλλαν expeditionem suscipe.

14. ἐπ' αὐτὰ ταῦτα] adversus has ipsas, quas nunc invadere cogitas.

ἤδη ἐξηγεῖσθαι· ἔφονται δέ σοι ἄλλοι Μακεδόνες, νέοι τε ἀντὶ γερόντων, καὶ ἀκμῆτες ἀντὶ κεκμηκότων, καὶ οὓς τὰ τοῦ πολέμου διὰ τὸ ἀπειρασθαι ἔστε τὸ παραυτίκα οὐ φοβερὰ, καὶ κατὰ τὴν τοῦ μέλλοντος ἐλπίδα ἐν σπουδῇ ἔσαι· οὓς καὶ ταύτη ἔτι προθυμότερον ἀκολουθήσειν σοὶ εἰπὼς, ὁρῶντας τοὺς πρότερον ξυμποήσας τε καὶ ξυγκινδυνεύσαντας, ἐς τὰ σφέτερα ἦδη ἐπανελήλυθας, πλουσίους τε ἀντὶ πενήτων, καὶ ἀντὶ ἀφαιρῶν τῶν πάλαι ἐκλεῖς. Καλὸν δὲ, ὦ βασιλεῦ, ὑπέρ τι καὶ ἄλλο, καὶ ἢ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ σαφροσύνη. Σοὶ μὲν γὰρ αὖτις ἡγαυμένη καὶ κρατιὰν τοιαύτην ἄγουσι, ἐκ μὲν πολεμίων δέος ἔχοντες τὰ δὲ ἐκ τοῦ δαιμονίου, ἀδόκητά τε καὶ ταύτη καὶ ἀφύλακτα τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ.

XXVIII. Τοιαῦτα εἰπόντος τοῦ Κοίνου, θόρυβον γενίσθαι ἐκ τῶν παρόντων ἐπὶ τοῖς λόγοις· πολλοῖς δὲ καὶ δάκρυα προχυθέντα, ἔτι μᾶλλον δηλῶσαι τό, τε ἀκούσιον τῆς γνῆμης ἐς τοὺς πρόσω κινδύνους, καὶ τὸ καθ' ἡδονὴν σφίσιν εἶναι τὴν ἀποχώρησιν. Ἀλέξανδρος δὲ, τότε μὲν ἀχθασθεὶς τοῦ τε Κοίνου

ris erit exercitum quo libuerit ducere. Sequentur autem te alii Macedones, juniores pro senioribus, integri pro defessis, & quibus bellum, utpote inexpertis, non statim tanto terrori, & futurorum commo-
dorum spe in votis erit: quos etiam tanto alacrius te secuturos esse verisimile est, quum eos qui tibi laborum priorum atque periculorum socii extiterunt, in suas domos reuersos videbunt, ex pauperibus opulentos, & ex obscuris claros.
Præclarum etiam est, ó rex, si quicquam aliud, animo in secundis rebus moderari posse. Tibi quidem imperatori, atque huiusmodi exercitum ducenti, nihil ab hoste metuendum est: fortuna vero inopinati sunt eventus, atque ideo hominibus inevitabiles.

XXVIII. Hæc Cœni oratio fremitu quodam audientium excepta est (a). multorum etiam lacrymæ subsecutæ sunt, quod ipsum majori documento erat, invitos sese ulteriora pericula adituros: reditum vero in patriam perjucundum ipsis fore. Alexander, Cœni liberta-

(a) Cap. 9, 3, 16.

15. Ταῦτα δὲ] Recte sententiam interpres expressit. Ἐξηγεῖσθαι, est rei gerende præesse, indicare quid fieri velis. Sic 2, 18 7. Ταῦτα hæc, quæ modo dixi, quam tunc regionem petere velis, hæc, inquam, disponere, de his statuere, tam jam erit.

ἄλλοι Μακεδόνες] Addit Opt. καὶ ἄλλοι Ἕλληνες, nec indecore, quum hi sint illi ἑταῖροι, quos passim Macedonibus addit, & in progressu orationis de his duobus populis junctim egerat. Gronov.

ἀποχωρῶν] Non modo editio Basileensis & Codex Augustanus habent ἀποχωρῶν, sed præter hos ille optimus servat ἀποχωρῶν, quod grate accipio subintellegens verbum εἶναι. Idem.

CAP. XXVIII. 1. ἀποχώρησιν] Recte opt. ἀναχώρησιν. Et sic mox in hoc ipso capite eandem scripti omnes τὴν ἐπίσιν ἀναχώρησιν Idem.

bertate loquendi & reliquorum ducum ignavia offensus, concionem dimisit. quâ post-
ridie rursus iracunde convocata, se quidem ulterius perfecturum dixit; neminem vero Macedonum ad sequendum coacturum. Neque enim defuturos qui regem suum suâ sponte sequerentur: iis autem qui abire statuissent, per se liberum esse, utque amicis nuntiarent sese, rege suo in mediis hostibus destituto, domum reverti. Hæc quum dixisset, in tabernaculum se recepit, neque quemquam amicorum ad tertium ab eo diem in colloquium admisit: expectans si qua forte animorum mutatio (ut plerunque in turbâ militari evenire solet) Macedonibus ac fociis incidisset, quæ faciliores persuasum eos redderet. Cæterum quum exercitus in eodem silentio persisteret, satisque intelligeretur milites indignatione Alexandri vehementer commotos esse, animis tamen non mutari: tum (ut autor est Ptolemæus Lagi F.) nihilominus pro transitu sacrum fecit; quumque exta infaustos eventus portendissent, convocatis amicis qui & ætate grandiores maximeque familiares ei erant, quoniam omnia illum ab ulteriore profectio-
ne revocarent, exercitui declarasse, statutum sibi esse domum reverti.

τῇ παρήτῃ, καὶ τῷ ὅκῳ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων, διέλυσε τὸν λόγον· ἐς δὲ τὴν ὑσφραΐαν ξυγκα-
λείτας αὐθις ξὺν ὀργῇ τοὺς αὐτοὺς, αὐτὸς μὲν ἵεναι ἔφη τοῦ πρόσθι, βιάσθαι δὲ οὐδένα ἄκοντα Μακεδόνων ξυνέπεσθαι· ἔξιν γὰρ τοὺς ἀκολουθήσοντας τῇ βασιλεῖ σφῶν ἐκόντας· τοῖς δὲ καὶ ἀπέναι οἰκὰς ἐθέλουσιν, ὑπάρχειν ἀπέναι, καὶ ἐξαγγέλλειν τοῖς οἰκεῖοις, ὅτι τὸν βασιλέα σφῶν ἐν μέσοις ταῖς πολεμίοις ἐπανήκουσιν ἀπολιπόντες· ταῦτ' εἰπόντα ἀπελθεῖν ἐς τὴν σκηνὴν, μηδὲ τινα τῶν ἐταίρων προσέτθαι αὐτῆς τ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, καὶ ἐς τὴν τρίτην ἔτι ἀπ' ἐκείνης· ὑπομένοντα εἰ δὴ τις τροπὴ ταῖς γνώμαις τῶν Μακεδόνων τε καὶ συμμαχῶν (οἷα δὴ ἐν ὄχλῳ στρατιωτῶν τὰ πολλὰ φιλεῖ γίνεσθαι) ἐμπεσῶτα, εὐπειθεσί-
ρους παρέξει αὐτούς. Ὡς δὲ σιγῇ πολλὴ ἦν ἀνὰ τὸ στρατόπεδον, καὶ ἀχθόμενοι μὲν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ δῆλοι ἦσαν, οὐ μὴν μεταβαλλόμε-
νοί γε ὑπ' αὐτῆς· ἐνταῦθα δὴ λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, ὅτι ἐπὶ τῇ διαβάσει οὐδὲν μείον ἐθύετο, θυμὸς δὲ οὐκ ἐγίγνετο αὐτῷ τὰ ἱερά· τότε δὴ τοὺς πρεσβυτάτους τε τῶν ἐταίρων, καὶ μάλιστα τοὺς ἐπιτηδείους αὐτῷ ξυναγαγὼν, ὡς πάντα ἐς τὴν ὀπίσθι ἀποχώρησιν αὐτῷ ἔφερεν, ἐκφαίνει ἐς τὴν στρατιάν, ὅτι ἐγνωσάι ὀπίσθι ἀποσφειν.

XXIX.

5. τροπή] MS. opt. προτροπή. Gronov.

7. καὶ ἐγίγνετο αὐτῷ τὰ ἱερά.) Vide supra de hoc loquendi genere ad 5, 3, 9.

XXIX. Οἱ δὲ ἐβόων τε, οἷα ἰ
ἐν ὄχλῳ συμμιγῆς χαίρων βοῶντες,
καὶ δάκρυον οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἠΐ-
σαν, οἱ δὲ, καὶ τῇ σκηνῇ τῇ βασι-
λικῇ πελάζοντες, ἠύχοντο Ἀλεξ-
άνδρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ὅτι πρὸς
ἐφ' ἑνὸς μόνου νικηθῆναι ἠνέσχετο.
Ἐπὶ δὲ διελὼν κατὰ τάξεις τὴν
στρατιάν, δώδεκα βωμοὺς κατα-
σκευάζειν προστάττει· ὕψος μὲν,
κατὰ τοὺς μεγίστους πύργους· εὖρος
δὲ, μείζονας ἔτι ἢ κατὰ πύργους·
χαριστήρια τοῖς Θεοῖς τοῖς ἐς τοσόνδε
ἀγαθοῦσιν αὐτὸν νικῶντα, καὶ
μνημεῖα τῶν αὐτοῦ πόνων. Ὡς δὲ
κατισκευασμένοι αὐτῷ οἱ βωμοὶ ἦ-
σαν, οὕτως δὲ ἐπ' αὐτῶν, ὡς νόμος·
καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμνικὸν τε καὶ
ἵπτικόν. Καὶ τὴν μὲν χώραν τὴν
μέχρι τοῦ Ἰφάσιος ποταμοῦ Πέρων
ἔρχειν προέθηκεν, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὸν
Ἰδραϊτὴν ἀνέσχετο. Διαβὰς δὲ τὸν
Ἰδραϊτὴν, ἐπὶ τὸν Ἀκεσίτην ἐπαν-
ήει ὁπίσω. Καὶ ἐνταῦθα καταλαμ-
βάνει τὴν πόλιν ἐξωκοδομημένην,
ἣν τινα Ἡφαισίων αὐτῷ ἐκτελεῖ-
σαι ἐτάχθη· καὶ ἐς ταύτην ξυνοι-
κίας τῶν τε προσχωρῶν ὅσοι ἐθε-
λονταὶ κατακίζοντο, καὶ τῶν μι-
σθοφόρων ὅ, τι περ ἀπόμαχον, αὐ-
τὸς τὰ ἐπὶ τῷ κατάπλῳ παρσκευ-
άζετο τῷ ἐς τὴν μεγάλην θάλασ-
σαν. Ἐν τούτῳ δ' ἀφίκοντο πρὸς
αὐτὸν Ἀρσάκης τε ὁ τῆς δμόρου

XXIX. Hanc vocem cla-
more, qualis à multitudine
lætitiâ significante edi so-
let, exceptam fuisse: multis
lacrymas erupisse, alios ad
regium tabernaculum acces-
sisse, multa Alexandro fau-
sta precantes, quod ab iis
solis vinci se passus esset.
Eo loci diviso per ordines
exercitu, xii aras extrui ju-
bet, altitudine quidem ma-
ximis turribus bellicis pa-
res (a); latitudine, quam
quæ turrium est, majore.
quibus diis gratias agebat
quod ipsum eo usque victo-
rem perduxissent, & labo-
rum suorum monumenta
consecrabat. Extructis ita-
que aris, sacrificium patrio
more in aris illis peragit.
ludos etiam gymnicos & e-
questres facit: totique re-
gioni ad Hyphasin amnem
usque Porum præficit. ipse
ad Hydraoten fluvium redit.
quo trajecto ad Acesinem
retrocedit. atque ibi urbem
exædificatam reperit, ad
quam condendam Hephæ-
stion ab eo relictus fuerat:
in quam inductis colonis ex
finitimis quicunque in eam
commigrare vellent, & mer-
cenariis ad militiam ineptis,
ipse quæ ad navigationem
Oceanum versus necessaria
erant parare cœpit. In hoc

(a) Cap. 9, 3, 19. & seqq. re-

CAP. XXIX. 1. δάκρυον] Nonnulli Mss. teste Gronovio, habent ἰδάκρυον, omisso verbo ἠρίσαν.

4. ἠρσίτην] Pristino Porci imperio & hanc regionem adjecit.

rerum statu Arsaces, provinciae Abisari finitimae praefes, & frater Abisaris, alii-
que amici ad eum venerunt,
dona adferentes quae apud
Indos censentur maxima :
elephantos etiam ab Abisa-
re missos triginta : Abisa-
rem ipsum morbo impedi-
tum venire non potuisse di-
centes. quod quum & legati
qui ab Alexandro ad Abisa-
rem missi fuerant confirma-
rent, facile persuasus rem
ita se habere, Abisarem pro-
vinciae ipsius satrapam con-
stituit, atque Arsacem Abi-
saris imperio adjunxit : &
tributis quae penderent im-
peratis, ad Acesinem flumi-
nem rursus sacrificium fecit.
quo transmissa, ad Hydaspem
venit, ubi quicquid in Ni-
cae & Bucephalis imbres
corruperant, militum opera
instauravit, aliaque ad re-
gionis illius custodiam per-
tinentia curavit.

Ἀβισάρη χώρας ὑπαρχος, καὶ ὁ
ἀδελφὸς Ἀβισάρου, καὶ οἱ ἄλλοι
οἰκεῖοι, δῶρά τε κομίζοντες ἃ μέ-
γιστα παρ' Ἰνδοῖς, καὶ τοὺς παρ'
Ἀβισάρη ἐλέφαντας, ἐς τριάκον-
τα τὸν ἀριθμὸν Ἀβισάρην γὰρ νό-
7 σῳ ἀδύνατον γενέσθαι ἐλθεῖν. Ἐν-
έβαινον δὲ τοῦτοις καὶ οἱ παρ' Α-
λεξάνδρου ἐκπεμφθέντες πρέσβεις
πρὸς Ἀβισάρην. Καὶ ταῦτα οὐ
χαλεπῶς πιεύτας οὕτως ἔχειν,
Ἀβισάρη τε τῆς αὐτοῦ χώρας σα-
τραπεύειν ἔδωκε, καὶ Ἀρσάκην τῇ
Ἀβισάρου ἐπικρατείᾳ προσέθηκε.
8 καὶ φόρους οὕςτινας ἀποίσουσι τά-
ξας, θύει αὖ καὶ ἐπὶ τῷ Ἀκεσίνῃ
ποταμῷ· καὶ τοῦτον διαβάς, ἐπὶ
τὸν Ἰδάτην ἦκεν, ἵνα καὶ τῶν πό-
λεων, τῆς τε Νικαίας καὶ τῶν Βου-
κεφάλων, ὅσα πρὸς τῶν ἁμβρα-
πεπωνηκότα ἦν, ξὺν τῇ στρατιᾷ ἐπε-
σκεύατε, καὶ τὰ ἄλλα τὰ κατὰ
τὴν χώραν ἐκόσμη.

7. ἐκπεμφθέντες] Supra 5, 20, 10.

ἔδωκε] & Abisari sua provincia satrapam esse permisit. Abisarem Alexander cui regioni adhuc praefuerat, ejusdem & in posterum satrapam esse voluit. ἔδωκε permisit, concessit, passus est, non tantum dicitur de eo, quod datur, cum ante eo careremus, sed etiam, quod cum habeamus, habendum nobis conceditur. Sic 4, 21, 16. ὑπαρχον εἶναι ὅσων περ καὶ πρόσθιν ἔδωκε. Et 1, 14, 4-1, 19, 9. Vid. Index.

Ἀρσάκην] Arsaces Abisari parere jussus.

8. ἐπὶ τῷ] Ml. Opt. ἐν τῷ. Gronov.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SEXTUS.

SUMMARIUM
LIBRI SEXTI.

CAP. 1. *Apparatus navigationis ad Oceanum. II. Cœni mors. Porus omnium rex, Sophitæ regia. Classis navium in Hydaspæ, Nearchop præfecto, Onesicrito gubernatore navis Alexandri. III. Sacra etiam fluviis facta. Insolita res Indis ob clamores & turbam navium. IV. Alexander Hydaspis & Acesinis confluentes transit in Mallos & Oxydracas. V. Post stragem naufragio similem duces buc illuc mittit ad arcandos hostes. VI. Loca arida Mallis prætenta, quorum repente prima urbs expugnata. VII. Iterum eversa tria oppida, quorum unum erat Brachmanum. VIII. Varia Mallorum, etiam maximæ urbis, vastatio, & pugna ad fluvium Hydraoten. IX. Expugnatio munitissimæ urbis, cujus arcis murum solus Alexander & primus conscendit, unde se in arcem dejicit, tribus comitantibus. X. Eorum uno occiso ipse vulneratur Alexander. Inopia Macedonum in juvando rege deficiente ex copia missi sanguinis. XI. Historiæ fides de loco, ubi fuit vulneratus; item de prælio ad Arbela; similia de aliis historiæ partibus. XII. Macedonum dolor ob regis vulnus. XIII. Post desperationem re-*

vectus in castra, movit varios per gaudia gestus. Sparsio florum in regem, qui tamen arguitur temere subiens pericula. Solatium regis ex Baeto. XIV. Deditio Mallorum & Oxydracorum. Hydaspes, Hydraotes, Hyphasis fluvii per Acesinen in Indum fluunt. XV. Abastani gens & Xathri & Ossadii. Parapamisadis & Indi ripae proximis Oxyartes praefectus. Sogdorum regia. Musicanus rex. XVI. Oxycanus princeps, & Sambus, qui dedunt se Alexandro. XVII. Musicanus in crucem actus. Pattala oblata Alexandro, sed perfide. XVIII. In Pattalis castellum, portus & navalia. Infausta ad Indi ostium navigatio Alexandri. Latitudo maxima fluvii Indi. XIX. Aestus Oceani. Cilluta insula. Navigatio in Oceanum, & ibi sacrificia. XX. Pattalorum latitudo inter duo Indi ostia. Varia navigatio Alexandri ad explorandum Oceanum. Putei effossi. XXI. Etesiae versus austrum. Alexander navigat ad Arabium fluvium. Arabitarum fuga in paludes. Oritae qui imbelles penitus subacti. Rambacia eorum maximus pagus. XXII. Satrapa Apollopbanes, Gedrosi vicini. Odores in Gadrosi nascentes. XXIII. Regio sicca quam transit Alexander. Tiguria piscatorum ex conchis & spinis piscium. Games in itinere. XXIV. Pura, Gadrosiae regia. Semiramis & Cyrus in India. Periculosum & difficile iter. XXV. Varii militum interitus. Gadrosiae imbres. Torrentis vehementia. XXVI. Alexandri continentia, ad exemplum. Alexander recuperat viam ad Gadrosiae regiam. XXVII. Philippus Indiae satrapa occisus. Alexander in Carmaniam venit. Ejus severitas in maculosos praefectos. XXVIII. An Alexander se Bacchi instar ibi gesserit? Peucestae honor. Custodes corporis. Nearchi adventus. Promissio scripti de Indicis. Hephaestion ex Carmania jussus ducere in Persiam. XXIX. Phraasaortae mors. Orxines & Atropates cum rebellibus veniunt ad Alexandrum petentem Pasargadas & Cyri sepulcrum. Descriptio sepulcri Cyri, & quomodo violatum. Magorum in tormentis firmitudo. XXX. Orixinis supplicium.

~~DE CAPO I. I. HEMIOLAI] Genus quoddam navigiorum, quoniam tria sunt milia, quoniam tria sunt milia, quoniam tria sunt milia.~~

C A P. I.

Κ Ε Φ. Α.

ALEXANDER, quum jam i ad Hydaspis ripas multas triginta remorum naves & biremes paratas haberet, multas etiam transmittendis

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ δὲ, ἐπεὶ καὶ παρεσκευάσθησαν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ Ἰνδοῦ ταῖς ὁχταῖς πολλὰ μὲν τριακόντοροι καὶ ἡμιόλοι, πολ-

λα

CAP. I. I. ἡμιόλοι] Genus quoddam navigiorum, quoniam tria sunt milia, quoniam tria sunt milia, quoniam tria sunt milia.

λὰ δὲ καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα, καὶ
 ἄλλα ὅτα ἐς παρακομιδὴν στρατίας
 ποταμῷ εὐπορά, ἔγνω καταπλεῖν
 κατὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ τὴν με-
 γάλην θάλασσαν. Πρότερον μὲν γε 2
 ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ κροκοδείλους ἰ-
 δὼν, μόνῃ τῶν ἄλλων ποταμῶν πλὴν
 Νείλου, πρὸς δὲ ταῖς ὄχθαις τῷ Ἀ-
 κεσίῳ κυάμους πεφυκότας, ὁποί-
 ος ἡ γῆ ἐκφέρει ἡ Αἴγυπτία· καὶ
 ἀκούσας ὅτι ὁ Ἀκεσίης ἐμβάλλει
 εἰς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ἔδοξεν ἐξευ- 3
 ρκέναι τοῦ Νείλου τὰς ἀρχὰς, ὡς
 τὸν Νείλον ἐθέλει ποθεῖν ἐξ Ἰνδῶν
 ἐκίσχοντα, καὶ δι' ἐρήμου πολλῆς
 γῆς ῥέοντα, καὶ ταύτῃ ἀπολλύοντα
 τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα· ἔπειτα ὁπίθεν 4
 ἄρχεται διὰ τῆς οἰκουμένης χώρας
 ῥέειν, Νείλον ἤδη πρὸς Αἰθιοπῶν τε
 τῶν ταύτῃ καὶ Αἴγυπτον καλούμε-
 νον, (ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ ὠνυμον
 τῆς Αἰγύπτου Αἴγυπτον) οὕτω δὲ
 ἐκδιδόναι ἐς τὴν ἐντὸς θάλασσαν· καὶ 5
 δὴ καὶ πρὸς τὴν Ὀλυμπιάδα γρά-

equis aptas, cæteraque om-
 nia ad devehendum fluvio
 exercitum habilia, per Hy-
 daspem ad Oceanum navi-
 gare statuit (a). Quumque
 antea in Indo amne, solo ex
 reliquis fluminibus præter
 Nilum, crocodilos vidisset;
 fabas etiam nascentes ad A-
 cesinis ripas, quales Ægyp-
 tia tellus effert: audissetque
 Acesinem in Indum fluere:
 Nili se caput reperisse arbi-
 trabatur, suspicatus Nilum
 inde uspiam in Indiâ oriri,
 & per ingentes solitudines
 fluere, ibique Indum nomen
 amittere: deinde unde inci-
 pit per cultam regionem la-
 bi, & Nilum jam atque Æ-
 gyptum ab Æthiopibus ea
 loca colentibus vocatum
 (quemadmodum etiam Ho-
 merus Nilum communium
 Ægypti regione nomine Æ-
 gyptum nominavit) atque
 ita in interius mare fluere.

(a) Cuius 9, 3, 22.

Ita-

ἡγοῦνται ἐς τὸ πρὸς τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, uti citat Gronovius ex Etymologico, vel
 uti in Lexico Græco scribitur, quæ a rursi ad malum usque binis remis, a malo
 ad portum punico latinitate agitantur.

3. τὸν Ἰνδὸν τὸ ὄνομα] Equidem sic intelligo, Nilum & Indum habitos fuisse
 ab Alexandro pro uno eodemque fluvio, quem primo quidem Indum appel-
 lem, deinde vero, ubi per solitudines fluat, nomen suum amittere, donec ad
 Æthiopas delatus Nilus vocetur. Quæ opinio ex eo falsitatis convincitur, quod
 Indus in Oceanum, 6. Nilus vero in mare mediterraneum se exonerat, 4.

4. καὶ Αἴγυπτον] Omnino legendum ex omnibus Mss. καὶ Αἰγυπτίαν. Nilus
 nunquam probari poterit ab Æthiopibus quoque vocatus fuisse Ægyptus. Re-
 perit eadem, quæ dixerat lib. V. cap. 6. ex Homero apparere, cum fluvium
 qui Ægyptiis & proxime super Ægyptum habitantibus Æthiopibus suo tem-
 pore dicebatur Nilus, antiquitus habuisse nomen Ægypti, non tam apud Æ-
 gyptios aut Æthiopas, quam Græcos & ipsum Homerum. Gronov.

Ὅμηρος] Odyss. Δ pag. 132. med. edit. Giphanii,

ΑΨ δ' εἰς αἰγύπτου διπυπτιός ποταμὸς

Στῆθα Νίλς.

Rursus ad Ægyptum a Jove cadentem fluvium
 Constitui naves.

Itaque Alexander ad Olympiadem de Indorum regione scribens, inter alia hoc scribebat, existimare fontes Nili abs se repertos esse, parvis quibusdam atque inanibus conjecturis in re tanti momenti usus. Quum vero accuratius de Indo flumine inquisisset, ab incolis edoctus est Hydaspem in Acelinem, hunc autem in Indum, nomina etiam sua amittentes, labi. Indum porro duplici ostio in Oceanum ferri, nec ad eum quicquam Ægyptum pertinere: ac tum demum id quod ad matrem suam de Nilo scripserat, ex epistolâ delevisse; navigatio- neque ad Oceanum per flumina decretâ, naves ad hoc parari jussisse. Ministeria itaque navium statim ei à Phœnicibus, Cypriis, Caribus & Ægyptiis exercitum sequutis expleta sunt.

II. Per id tempus Cœ- nus ex intimis fidelissimis- que Alexandri amicis, morbo interiit (a). Quo magnifice pro eo ac tempus ferebat sepulto, ipse convocatis amicis, omnibusque Indorum legatis ad se profectis, universæ Indicæ regionis abs se victæ Porum regem constituit,

(a) Curt. 9, 3, 20

Φοντα, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν τῆς γῆς ἄλλα τε γράψαι καὶ ὅτι δοκοῖη αὐτῇ ἐξευρηκέναι τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς, μικροῖς δὲ τιτι καὶ Φαύλοις ὑπὲρ τῶν 6 τηλικούτων τεκμαιρόμενον· ἐπεὶ μέντοι ἀτρεκέτερον ἐξήλεγξε τὰ ἀμφὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, οὕτω δὲ μαθεῖν παρὰ τῶν ἐπιχωρίων, τὸν μὲν Ἰδάσπην τῷ Ἀκεσίμῃ, τὸν Ἀκεσίμην δὲ τῷ Ἰνδῷ τό, τε ὕδωρ συμβάλλοντας, καὶ τῷ ὀνόματι ξυγχερῶντας· τὸν Ἰνδὸν δὲ ἐκδιδόντα ἤδη ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, δίσομον τὸν Ἰνδὸν ὄντα, οὐδέν τι αὐτῇ προσηκόν τῆς γῆς τῆς 7 Αἰγυπτίας· τηλικαῦτα δὲ τῆς ἐπισολῆς τῆς πρὸς τὴν μητέρα τοῦτο ἀμφὶ τῷ Νείλῳ γραφέν ἀφελεῖν· καὶ τὸν κατάπλου τὸν κατὰ τοὺς ποταμοὺς ἔστ' ἐπὶ μεγάλην θάλασσαν ἐπινοοῦντα, παρασκευασθῆναι αὖ ἐπὶ 8 τῷδε κελεῦσαι τὰς ναῦς. Αἱ δ' ὑπηρεσίαι αὐτῷ ἐς τὰς ναῦς ξυνεπληρώθησαν ἐκ τῶν ξυνεπομένων τῇ στρατιῇ Φοινίκων, καὶ Κυπρίων, καὶ Καρίων, καὶ Αἰγυπτίων.

II. Ἐν δὲ ταύτῃ, Κοῦος μὲν ἐν τοῖς πισοτάτοις Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῶν ἐταίρων, νόσῳ τελευτᾷ· καὶ τοῦτου θάπτει ἐκ τῶν παρόντων μεγαλοπρεπῶς. 2 Αὐτὸς δὲ ξυναγαγὼν τοὺς τε ἐταίρους, καὶ ὅσοι Ἰνδῶν πρέσβεις παρ' αὐτὸν ἀφигμένοι ἦσαν, βασιλέα μὲν τῆς ἐαλοκυίας ἤδη Ἰνδῶν γῆς ἀπέδειξε Πῶρον, ἑπτὰ μὲν ἐθνῶν τῶν συμπαάντων, πόλεων δὲ ἐν ταῖς

β. Αἱ δ' ὑπηρεσίαι] Eadem hæc repetuntur in Ind. 18, 1.

ἄντα ὑπὲρ τὰς δισχιλίας. Τὴν 3
 κρατίαν δὲ διένειμεν ὡς· αὐτὸς μὲν
 τοὺς ὑπασπιστάς τε ἅμα οἱ ξύμπαν-
 τας ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνεβίβασε καὶ
 τοὺς τοξότας καὶ τοὺς Ἀγριάνας
 καὶ τὸ ἄγλημα τῶν ἵππων. Κρατε- 4
 ρὸς δὲ αὐτῷ μοῖραν τε τῶν πεζῶν καὶ
 τῶν ἵππων παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ
 Ἰδάσπου τὴν ἐν δεξιᾷ ἤγε· κατὰ
 δὲ τὴν ἐτέραν ὄχθην, τὸ πλεῖστον τε
 καὶ κράτιστον τῆς κρατιάς καὶ τοὺς
 ἐλέφαντας Ἡφαισίον προὔχρηται ἄ-
 γων, ἤδη ὄντας ἐς διακοσίους· τού-
 ταις δὲ ἦν παρηγγελμένον ὡς τά-
 χιστα ἄγειν, ἵνα περ τὰ Σωπείδου
 βασιλεία ἦν. Φιλίππῳ δὲ τῷ σα- 5
 τράπῃ τῆς ἐπέκεινα τοῦ Ἰνδοῦ ὡς
 ἐπὶ Βακτρίας γῆς διαλυπόντι τρεῖς
 ἡμέρας, παρήγγελτο ἔπεσθαι ξὺν
 τοῖς ἀμφ' αὐτόν. Τοὺς ἵππους δὲ
 τοὺς Νυσαίους ὀπίσσω ἀποπέμπει ἐς
 τὴν Νύσαν. Τοῦ μὲν δὴ ναυτικοῦ 6
 παντὸς Νέαρχος αὐτῷ ἐξηγεῖτο·
 τῆς δὲ αὐτοῦ νεῆς κυβερνήτης Ὀνη-
 σάκριτος, ὃς ἐν τῇ ξυγγραφῇ ἦν τι-
 να ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ξυνέγραψε,
 καὶ τοῦτο ἐψεύσατο, ναύαρχον ἑαυ-
 τὸν εἶναι γράψας, κυβερνήτην ὄντα.
 Ἦν δὲ τὸ ξύμπαν πλῆθος τῶν νεῶν, 7
 (ὡς λέγει Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, ὃ
 μάλιστα ἐγὼ ἔπομαι) τριακόντοροι
 μὲν ἐς ὀγδοήκοντα· τὰ δὲ πάντα 8
 πλοῖα σὺν τοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ

gentium quidem omnino
 septem, urbium autem quas
 gentes illæ incolebant su-
 pra iim. Post hæc exerci-
 tum ita dividit. scutatos om-
 nes & sagittarios atque A-
 grianas & equitum agema
 secum· navibus imponit :
 Craterus ei peditum atque
 equitum partem ad dexte-
 ram Hydaspis ripam duxit.
 Ad sinistram ripam Hephæ-
 stionem cum majore melio-
 reque exercitus parte, at-
 que elephantis cc procede-
 re jubet. His imperatum e-
 rat, ut quam celerrime ad
 Sopithi regiam contendant
 (a). Philippo autem præfe-
 cto regionis ultra Indum si-
 tæ iussu erat elapso triduo
 cum suis copiis sequi. Ny-
 sæos vero equites Nysam
 remittit. Nearchum univer-
 sæ classi præficit, Onesicri-
 tum navis suæ gubernato-
 rem constituit, qui quidem
 in eâ historiâ quam de A-
 lexandro conscripsit etiam
 hoc mentitur, quod se clas-
 sis præfectum fuisse scribat,
 quum gubernator navis tan-
 tum esset. Erat autem navi-
 um omnium numerus (ut
 Ptolemæus Lagi filius tra-
 dit, quem ego potissimum
 sequor) naves triginta re-
 morum LXXX. at in univer-
 sum

(a) Curt. 9, 1, 24.

CAP. II. 4. Κρατὴρ δὲ] Indic. 19, 1.

5. ὡς ἐπὶ Βακτρίας] præfecto regionis ultra Indum amnem, quæ ad Βακτρίαν
 pertinet. Facius

6. τὰς δὲ αὐτῶν νεῖς] Indic. 18, 2.

sum omnes naves, tam quæ equos vehebant, quam cercuri & aliæ fluviales, quæ aut multo ante, aut tum temporis constructæ fuerant, circiter IIIM.

III. Omnibus itaque rebus ad navigationem præparatis, exercitus sub auroram naves conscendit. ipse patrio more diis & Hydaspi flumini ex vatum præscripto sacrum fecit: conscensaque nave, aureâ phialâ ex prorâ in flumen fundens libavit, Acesinem simul & Hydaspem invocans; quem quidem Acesinem reliquorum fluviorum maximum in Hydaspem fluere acceperat, & confluentes non procul inde abesse (α). Indum etiam invocans, in quem Acesines cum Hydaspē fertur. Deinde quum Herculi progenitori libasset, simulque Hammoni & aliis diis quibus consueverat, signum deducendis navibus tubâ dari jubet: quo audito, statim naves ordine deducuntur. Imperatum enim erat quanto spatio onerarias, quanto hippagines, quanto bellicas naves sejunctas inter se esse oporteret: ne temere nulloque ordine navigantes colliderentur, neque iis quæ velociore erant interrupto ordine alias prævertere permittebatur. Miranda res erat,

κερκούρις, καὶ ὅσα ἄλλα ποτάμια, ἢ τῶν πάλαι πλεόντων κατὰ τοὺς ποταμοὺς, ἢ ἐν τῷ τότε ποιηθέντων, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν δισχιλίων.

III. Ὡς δὲ ξύμπαντα αὐτῷ παρεσκεύαστο, ὑπὸ τὴν ἑωθὸν μὲν στρατὸς ἐπέβαινε τῶν νεῶν, αὐτὸς δὲ ἔθυε τοῖς θεοῖς ὡς νόμος, καὶ τῷ ποταμῷ τῷ Ἰδάσπῃ, ὅπως οἱ μάντις ἐξηγοῦντο· καὶ ἐπιβάς τῆς νεῶς, ἀπὸ τῆς πρῶρας ἐκ χρυσῆς Φιάλης ἔσπενδεν ἐπὶ τὸν ποταμόν, τὸν τ' Ἀκεσίην ξυνεπικαλούμενος τῷ Ἰδάσπῃ, ὅτινα μέγιστον τῶν ἄλλων ποταμῶν ξυμβάλλειν τῷ Ἰδάσπῃ ἐπέπυστο, καὶ οὐ πόρρω αὐτῶν εἶναι τὰς ξυμβολάς· καὶ τὸν Ἰνδόν, ἐς ὅτινα ὁ Ἀκεσίης ξὺν τῷ Ἰδάσπῃ ἐμβάλλει. Ἐπεὶ δὲ Ἡρακλεῖ τε τῷ προπάτορι σπείτας, καὶ Ἀμμοῖ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὅτοις αὐτῷ νόμος, σημῆναι ἐς ἀναγωγὴν κελεύει τῇ σάλπιγγι· ἅμα τε δὴ ἐσημιάθη, καὶ ἀνήγοντο ἐν κόσμῳ. Παρήγγελλτο γὰρ ἐφ' ὅσον τε τὰ σκευοφόρα πλοῖα ἐχρῆν τετάχθαι, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἵππαγωγὰ, ἐφ' ὅσον τε τὰς μαχίμους τῶν νεῶν, ὡς μὴ συμπίπτειν ἀλλήλαις κατὰ τὸν πᾶρον εἰκὴ πλεούσας· καὶ ταῖς ταχυναιτούσαις φθάσειν οὐκ ἐφίετο ἕξω τῆς τάξεως. Ἦν δὲ ὁ, τε πτύ-
πος

(α) Curt. 9, 4, 1. & 8.

2. κερκούρις] Genus est navigii brevioris, ait Valla in Herodotum, quasi candelata navis. Plinius lib. 7. cap. 56. eodem nomine cercuron appellat, & a Cypris inventum scribit.

πρὸς τῆς εἰρεσίας οὐδὲν ἄλλω ἐοικώς, ἅτε ἀπὸ πολλῶν νεῶν ἐν ταύτῃ ἐρεσομένων, καὶ βοῇ ἀπὸ τῶν κελευσῶν ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ, καὶ τῶν ἐρετῶν, ὅπότε ἄνθρωποι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοβῷ ἐπαλαλάξαιεν· αἱ τε ὄχθαι ὑψηλότεραι τῶν νεῶν 6
πολλαχῇ οὔσαι, ἐς εὐνὴν τε τὴν βοῇ ξυνάγουσαι, καὶ τῇ ξυνεργῇ αὐτῇ ἐπὶ μέγα ἠυξημένην ἐς ἀλλήλας ἀντέπεμπον· καί ποῦ 7
καὶνάσαι ἐκατέρωθεν τοῦ ποταμοῦ τῇ τ' ἐρημίᾳ καὶ τῇ ἀντιπέμψει τοῦ κτύπου καὶ αὗται ξυνεπελάμβανον· οἳ τε ἵπποι διαφαινό- 8
μενοι διὰ τῶν ἵππαγωγῶν πλοίων (ὡς πρόσθεν ἵπποι ἐπὶ νεῶν ὀφθέντες ἐν τῇ Ἰνδοῦ γῆ· καὶ γὰρ καὶ τὸν Διονύσου ἐπ' Ἰνδοὺς εὐλον οὐκ ἐμέμνητο γενέσθαι ναυτικὸν) ἐκπληξῶν παρέχον τοῖς θεωμένοις τῶν βαρβάρων, ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν τῇ ἀναγωγῇ παραγενόμενοι, ἐπὶ πολὺ ἐφοιμάρτουν. Ἐς ὅσους 9
δὲ τῶν ἤδη Ἀλεξάνδρῳ προσκεχωρηκότων Ἰνδῶν ἡ βοῇ τῶν ἐρετῶν ἢ ὁ κτύπος τῆς εἰρεσίας ἐξίκε-

remorum sonitum exaudire, tot navibus uno temporis momento remigantibus, & hortatoribus suo celeusmate remigationis initium intermissionemque præscribentibus, tot remigum uno impetu flumen remis verberantium clamoribus sublati. Ripæ etiam ipsæ navibus sæpe altiores, clamorem in arctum redigentes multo vehementiorem illum suâ compressione reddebant, & nemora utrinque ripis circumjecta sonitum illum remorum excipientia multo auctiorem suâ solitudine & re-percussione efficiebant. Equi etiam in hippaginibus visi, (neque enim unquam antea Indi equos navibus vehi viderant, neque Dionysi in Indos expeditionem navalem fuisse memorabant) magnam barbaris admirationem inferebant. adeo ut multi classem inde discedentem per longum spatium prosequuti sint. Quotquot vero Indi Alexandro jam amici è remotioribus locis remigum clamorem & remigiorum sonitum exaudierant, etiam

CAP. III. 5. τῶν κελευσῶν] Polyb. lib. 1. cap. 21. init. Μίσον ἐν αὐτοῖς εἶσασ-
τε τὴν κελευσὴν, ἅμα πάντα ἀναπλάττειν ἐφ' αὐτὰς ἄγοντας τὰς χεῖρας, καὶ πάλιν
πρὸς αὐτὰς ἐξωθῶντας ταύτας συνισθίζον, ἀρχισθαι τε καὶ λήγειν τῶν κινήσεων πρὸς τὰ
τε κελευσὲ παραγγέλματα. Hortatore in medium (remigum) locato, omnes simul
redimare sese manus adducendo, & rursus incumbere easdem propellendo, principio &
fine motus ad præsarii iussione facta, affuefaciebant.

6. ἐς ἀλλήλας] De utraque ripa hoc dicitur, quarum altera sonum illisum in
alteram repercutiebat.

7. καί ποῦ καὶ] & alicubi etiam.

8. ὥστε οἱ μὲν αὐτόθεν] ut alii quidem, qui statim ad deductionem classis advenierant,
sive qui jam aderant cum classis deduceretur, per longum spatium prosequerentur.
Licet tamen quoque, si quis ita malit, αὐτόθεν inde vertere.

tiam hi ad ripam accurren-
tes barbarico ritu accine-
bant. Studiosi enim musi-
ces, siqui alii, sunt Indi:
saltationibus quoque addi-
cti jam inde à Dionysō, eo-
rumque qui in Indiā simul
bacchati sunt tempore.

IV. Alexander hoc pacto
navigans tertio die eo loci
appulit, quo Craterum &
Hephæstionem in utraque
ripā castra locare jusserat.
biduum ibi commoratus
dum Philippus cum reliquo
exercitu advenisset, atque
hunc quidem cum iis quos
adduxit ad Acesinem flu-
vium mittit, juxta fluminis
ripam iter facere jussum.
Craterum etiam & Hephæ-
stionem rursus emittit, iti-
neris quod tenerent ratione
præscriptā. Ipse per Hydaspem
fluvium navigationem
persequebatur nusquam xx
stadiorum spatium angustio-
rem. ubicunque appellebat,
Indos Hydaspis ripam acco-
lentes partim deditionem
facientes in amicitiam ac fi-
dem recipiebat, partim ad

το. καὶ οὗτοι ἐπὶ τῇ ὄχθῃ κατέθεντο,
καὶ ξυνείποντο ἐπιδόντες βαρβα-
ρικῶς. Φιλάδοι γὰρ, εἴπέρ τις
ἄλλοι, Ἴνδοι, καὶ Φιλορχήμας
ἀπὸ Διονύσου ἔτι, καὶ τῶν ἄλλων
Διονύσῳ βακχευσάντων κατὰ τὴν
Ἰνδῶν γῆν.

IV. Οὕτω δὲ πλέων, τρίτῃ γι-
νήμενῃ κατέσχευεν, ἵνα περὶ Ἡφαι-
στίου τε καὶ Κρατερῶ κατὰ τὸ αὐτὸ στρα-
τοπεδεύειν ἐπὶ ταῖς ἀντιπέρασιν ὄχ-
θαις παρήγγελλτο. Μείνας δὲ ἐν-
ταῦθα ἡμέρας δύο, ὡς καὶ Φίλιπ-
πος αὐτῷ ξὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ
ἀφίκετο, τοῦτον μὲν ἐπὶ τὸν Ἀκε-
σίνην ποταμὸν ἐκπέμπει ξὺν οἷς
ἔχον ἦκε, τάξας παρὰ τοῦ Ἀκεσίνου
ποταμοῦ τὴν ὄχθην πορεύεσθαι·
τοὺς δ' ἄμφω Κρατερὸν τε καὶ Ἡφαι-
στίωνα αὐθις ἐκπέμπει, παραγγεί-
λας ὅπως χρὴ τὴν πορείαν ποιῆσθαι.
Αὐτὸς δ' ἐπ' αὐτὴν κατὰ τὸν Ἰνδῶν ποταμὸν,
οὐδαμοῦ μείονα ἐν τῷ κα-
τάπλῳ εἴκοσι σταδίων τὸ εὖρος. Προ-
ορμιζόμενος δὲ ὅπῃ τύχοι ταῖς ὄχ-
θαις, τοὺς προσαικούντας πρὸς τὸν Ἰνδὸν
Ἰνδοὺς, τοὺς μὲν ἐνδιδόντας σφᾶς
ἑμ-

9. ξυνείποντο] *sequebantur, comitabantur accinentes.*

CAP. IV. 1. κατὰ τὸ αὐτὸ] *eadem loco castra locare in contrariis ripis.* Craterum & Hephæstionem eodem loco alterum in altera ripa e regione subsistere jubebat.

2. ὡς καὶ] *restquam etiam.* Sic 1, 2, 5. & 7.

ἐπὶ τὸν Ἀκεσίνην] *Indic.* 19, 4.

3. ἐν τῷ κατάπλῳ] *in illo decursu;* quantum tunc spatium emensus est, cum secundo amne devehetur, nusquam minor xx stadiis latitudo ejus fuit. Quam late alibi diffundatur, hic non dicitur.

ὅπῃ τύχοι] *ubi forte accidebat.* Non ellegebat, quos adoriretur, sed quoscunque forte offendisset Hydaspis accolae in ea ripa, ad quam ferente ita itinerum ratione appulerat.

Ἰνδοὺς] *Mss. omnes Ἰνδῶν. Gronov.*

ὁμιλογίαις κατελάμβανεν· ἤδη δὲ
 τινες καὶ ἐς ἀλκὴν χωρήσαντας, βίᾳ
 κατεσρέψατο. Αὐτὸς δ' ὡς ἐπὶ τὴν 4
 Μαλλῶν τε καὶ Ὀξυδράκων γῆν
 σπουδῇ ἐπλεῖ, πλείους τε καὶ μα-
 χιμωτάτους τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν συν-
 θανόμενος· καὶ ὅτι ἐξηγγέλλοντο
 αὐτῇ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἀπο-
 τελεῖσθαι ἐς τὰς ὀχυρωτάτας τῶν πό-
 λεων, αὐτοὶ δὲ ἐγνωκέναι διὰ μά-
 χης ἵεναι πρὸς αὐτόν· ἐφ' ὅτῳ δὴ καὶ 5
 σπουδῇ πλείονι ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν,
 ὅπως μὴ καθεσηκόσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ ἐν
 τῇ ἐνδεῇ τε ἔτι τῆς παρασκευῆς καὶ
 τετραγμένῳ προσφέρηται. Ἐνθεν 6
 δὲ ἀρμήθη τὸ δεύτερον, καὶ πέμπτῃ
 ἡμέρᾳ ἀφίκετο ἐπὶ τὴν ἑμβολὴν
 τοῦ τε Ἰδάσπου καὶ τοῦ Ἀκεσίνου·
 ἵνα δὲ ἑμβάλλουσιν οἱ ποταμοὶ 7
 οὗτοι σενότατος εἰς ποταμὸς ἐκ τοῖν
 δυῶν γίγνεται, καὶ τὸ ρεῦμα αὐ-
 τῇ ὀξὺ ἐπὶ τῇ σενότητι, καὶ δίνει
 ἄτοποι ὑποσρέφοντας τοῦ ῥοῦ· καὶ
 τὸ ὕδαρ κυμαίνεται τε καὶ καχλάζει
 ἐπὶ μέγα, ὡς καὶ πῶρ' ἔτι ὄνταν
 ἐξακοῦεσθαι τὸν κτύπον τοῦ κύμα-
 τος. Καὶ ἦν μὲν προεξηγγελμένα 8
 ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ ἐκ τῶν ἐγχω-
 ρίων καὶ Ἀλεξάνδρου τῇ στρατιᾷ· ὃ 9
 μὲν δ' ἐπειδὴ ἐπέλαζεν αὐτῇ ταῖς
 ἑμβολαῖς ὁ στρατὸς, ἐς τοσόνδε ὃ
 ἐπὶ τοῦ ῥοῦ κτύπος κατέρχεν, ὥστε
 ἐπέστησαν τὰς εἰρεσίας οἱ ναῦται,
 οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλὰ τῶν

arma confugientes vi subi-
 gebat. Porro magnâ celeri-
 tate in Mallos & Oxydra-
 cas contendebat, quod &
 plurimos eos & bellicosissi-
 mos illius tractus esse acce-
 perat: quodque liberis at-
 que uxoribus in munitissima
 oppida traductis, ipsi præ-
 lio cum Alexandro decer-
 nere statuisset nuntiarentur:
 tantoque magis acceleran-
 dum sibi putabat, ut eos
 nondum constitutos sed ap-
 parandis rebus perturbatos
 opprimeret. Itaque inde
 rursus movit, & quinto die
 ad confluentem Hydaspis &
 Acesinis pervenit (a). ubi
 vero hi duo fluvii confun-
 duntur, unus ex duobus is-
 que angustissimus alveus ef-
 ficitur, rapidusque ejus ob
 angustiam cursus fit, & im-
 mensi vortices ex revertente
 fluxu, æstuantisque & ma-
 gnopere strepentes undæ
 sonitum in loca longissime
 inde remota transmittunt.
 Quæ quidem multo ante A-
 lexandro ejusque exercitui
 ab incolis prædicta fuerant:
 postquam tamen confluen-
 tibus appropinquavit, tan-
 tus fluminum concurren-
 tium sonitus remigum au-
 res pervalit, ut nautæ remos
 remitterent, non quod ita
 eis imperatum esset, sed
 quod

(a) Cap. 9, 4, 8.

5. ἰσ' ὅτῳ] σπαστηρ. Sic 6, 6, 4, 7, 10, 6.

9. ἀλλὰ τῶν τε] sed quod & hortatores pro admiratione conticescerent, & ipsi
 paucæ attentionis similes ad sonitum redditi essent.

quod hortatores ipsi admiratione rei perculsi conticescerent, soni vehementiâ attonitis similes redditi.

V. Quum vero jam ad confluentes ventum esset, gubernatores navium imperant ut summâ vi remigantes ex angustiis naves protrudant, ne à vorticibus correptæ subverterentur, sed remigiorum impulsu fluctuum vim frangant: & rotunda quidem navigia, quæ vorticibus circumagi contingit, nihil aliud quam eorum qui in iis navigabant perturbationem passa, statim erecta cursum suum tenuerunt. Oblongæ vero naves, quarum latera non ita alta erant ut collidentium undarum impetum ferrent, majus in circumactu damnum acceperunt: ut & biremes, quippe quarum inferiores remi parum admodum supra undas emerent. quumque

τῶν τε κελυγῶν ὑπὸ θαύματος ἐπισιωπητῶντων, καὶ αὐτοὶ μετέωροι πρὸς τὸν κτύπον γενόμενοι.

V. Ὡς δ' οὐ πόρῳ τῶν ξυμβολῶν ἦσαν, ἐνταῦθα δὴ οἱ κυβερνήται παραγγέλλουσιν ὡς βιαιοτάτῃ εἰρεσίᾳ χρωμένους ἐξελαύνειν ἐκ τῶν σενῶν, τοῦ μὴ ἐμπιπτούσας τὰς ναῦς ἐς τὰς δίνας ἀνασρέφεσθαι πρὸς αὐτῶν, ἀλλὰ κρατεῖν γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν ἐπιστροφῶν τοῦ ὕδατος. Τὰ μὲν δὴ εὐρογγύλα πλοῖα ὅσα καλῶ-
 τυχεν αὐτῶν περισραφέντα πρὸς τοῦ ῥοῦ, οὐδέν τι παθόντα ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ὅτι μὴ ταραξάντα τοὺς ἐμπλέοντας, κατέστη ἐς εὐθὺ πρὸς αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ὀρθωθέντα. αἱ δὲ μακραι νῆες, οὐχ ὡσαύτως ἀπαθείς ἀπῆλθον ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, οὔτε μετέωροι ἐπὶ τοῦ ἐπικαχλάζοντος κύματος ὡσαύτως οὔσαι. ὅσαι τε δίχροτοι αὐτῶν τὰς κάτω κῶπας οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔξω ἔχουσαι τοῦ ὕδατος· καὶ αἱ κῶπαι δὲ αὐτοῖς πλαγίως ἐν ταῖς δίναις γενομέ-
 νοις

CAP. V. 1. βιαιοτάτη] Opt. βιαιοτάτη Convenientissime Vellejas II, 24. *Hinc remiges firmissimi.* De quo verbo plura vide apud Gronovium.

τῶν ἐπιστροφῶν] *Coitum amnium* vocat Curtius 9, 4, 9. Vim autem græcæ vocis eleganter idem exprimit, ubi confluentem Gangis & Acesinis describit 8, 9, 8. *Ganges Acesinem deorsum in mare intercipit: magnæque motu amnis interitus colliditur; quippe Ganges asperum os influenti objicit; nec reperta aqua cedunt.* Nam ἐπιστροφῆ τῆ ὕδατος *repercussionem aquarum, reversionem, reciprocationem* notant.

κατίσιν ἐς εὐθὺ] *constiterunt in rectam ab ipso fluxu adjuncta (directa)* Apparet εὐθὺ hic non notare *recta*, ut interpretatur Vulcanius; sed suctum ad modum, ut prora antecedit. Gronov.

3. ἐπὶ μιστίαι] Nihil Arrianus de altitudine laterum. Innuit non ita superne eas innataste, & quasi suspensas super æstuantibus undas processisse. *idem.* ἐπὶ τοῦ ἐπικαχλάζοντος κύματος verterim ex Curtio 9, 4, 10. *super fluctus se invehentes.*

4. ὅσαι τε δίχροτοι] *Et quæcumque illarum biremes erant, quarum inferiores remi parum admodum supra undas eminent, illarum etiam remi, cum ipsi transierint in vorticibus haberent confringebantur quorum quidem (remi) ab aqua occurrabant, ut citius eos elevassent.* ὅσων, scil. κῶπαι. Particula γὰρ indicat, non omnium remis hoc contigisse, sed illorum tantum, qui eos fluctibus non præcipuebant.

οἱ συνετρίβαντο, ὅταν γέ ἐγκυκατέ-
 λήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὕδατος, οὐ φθι-
 νόντων αὐτὰς μετεωρίσαι· ὡς πολ- 5
 λὰς μὲν πονῆσαι τῶν νεῶν, δύο δὲ
 περιπεσούσας ἀλλήλαις αὐτὰς τε
 διαφθαῖναι, καὶ τῶν ἐμπλεόντων
 ἐν αὐταῖς πολλούς. Ὡς δ' ἐς πλά- 6
 τος ἤδη ὁ ποταμὸς διέσχεν, ἐνταῦ-
 θα δὴ ὁ, τε ῥοῦς οὐκέτι ὡς αὐτῶς χα-
 λερός ἦν, καὶ αἱ δῆλαι οὐχ ὁμοίαι τῇ
 βίᾳ ἐπέσρεφον· προσορμίσας οὖν 7
 τῇ ἐν δεξιᾷ ὄχθῃ δ' Ἀλέξανδρος τὸν
 στρατὸν, ἵνα σκέπη τε ἦν τοῦ ῥοῦ καὶ
 προτροπὴ ταῖς ναυσὶ, καὶ τις καὶ
 ἄκρα τοῦ ποταμοῦ ἐπιτηδείως ἀν-
 ἔχεν ἐς τῶν ναυαγίων τε τὴν ξυνα-
 γωγὴν, καὶ εἴτινες ἐπ' αὐτῶν ζῶν-
 τες ἔτι ἐφέροντο, τούτους τε διέσω-
 σε· καὶ ἐπιτεκνύσας τὰς πεπονη- 8
 κίας τῶν νεῶν, Νέαρχον μὲν κα-
 ταπλεῖν κελεύει, ἔστ' ἂν ἀφίκηται
 ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Μαλλῶν ἔθνους· αὐ- 9
 τὸς δὲ τῶν βαρβάρων τῶν οὐ προσ-
 χωροῦντων καταδρομὴν τῆς χώρας
 ποιησάμενος, καὶ κολύσας ἐπικου-
 ρῆσαι αὐτοὺς τοῖς Μαλλοῖς, οὕτω
 δὴ αὐτῷς ξυνέμειξε τῇ ναυτικῇ. Καὶ 10
 ἐνταῦθα Ἡφαισίων τε αὐτῷ καὶ
 Κρατερὸς καὶ Φίλιππος ξύν τοῖς
 ἀμφ' αὐτοὺς ὁμοῦ ἤδη ἦσαν. Ὁ δὲ 11
 τοὺς μὲν ἐλέφαντας, καὶ τὴν Πο-
 λυσπέρχοντος τάξιν, καὶ τοὺς ἵπ-
 ποτοξότας, καὶ Φίλιππον ξύν τῇ
 ἀμφ' αὐτὸν στρατιᾷ, διαβιβάσας
 τὸν Ἰδᾶσπην ποταμὸν, Κρατερῷ

transversi in ipsis vorticibus
 hærent, neque remos at-
 tollere citius possent, facile 5
 undarum vi confringeban-
 tur. Multæ itaque naves
 quassatæ, duæ inter se col-
 lisæ, cum multis qui eis ve-
 hebantur, perierunt (a). At 6
 postquam fluminis alveus
 sese aperire cœpit, mitiore
 jam cursu, minusque violen-
 tis vorticibus redditis, Alex-
 ander classe ad dextram ri-
 pam appulsâ, quod ibi tute-
 la contra fluxum erat, &
 appulsus navibus, & rupes
 quoque fluvii oportune pro-
 minebat ad colligenda nau-
 fragia, & si qui adhuc vivi
 inessent, tum eos recepit;
 tum mox resectis navibus, 8
 Nearchum navigationem,
 donec ad Mallorum fines
 perveniat, continuare jubet:
 ipse vero in barbaros qui de-
 ditionem non fecerant ex-
 cursione factâ, quum iis ne
 Mallis suppetias ferrent in-
 terdixisset, ad classem rever-
 sus est: ibique Hephæstio-
 nem, Craterum & Philip-
 pum cum suis quemque co-
 piis reperit. Ipse, elephan-
 tis & Polysperchontis co-
 piis, & sagitariis equestri-
 bus ac Philippo per Hyda-
 spem transmissis, Cratero
 eas ducendas dat. Near-
 chum vero cum classe mit-
 tit, 9

(a) Cass. 9, 4, 11.

9. κολύσας] Non enim interdixisset, sed enim impedivisset, excursionem in eorum regionem facta. Ita ipse Appianus rem explanat infra cap. 11. 7.

tit, præcipiens uti trium-
dierum itinere exercitum
prævertat. Reliquas copias
in tres partes divisit : at-
que Hephæstionem quidem
quinque dierum iter præce-
dere jubet, ut si qui Alexan-
dri adventum fugientes in
ulteriora sese celeriter pro-
riperent, in Hephæstionem
incidentes caperentur. Pto-
lemæum autem Lagi filium,
datâ etiam huic exercitus
parte, triduo post suum dis-
cessum sequi jubet : eo con-
silio, ut qui ipsum fugientes
retrosum se reciperent, in
Ptolemæi copias inciderent.
quum vero ad confluentes
Acesinis & Hydraotis per-
venissent, eos qui præter-
gressi erant expectare jussit,
dum & ipse eo veniat, &
Crateri ac Ptolemæi copię
ei conjunctæ sint.

VI. Ipse, sumtis scutatis
& sagittariis atque Agrianis
& Pythonis agmine, quod
iis qui pedites amici vocan-
tur constabat, sagittariis e-
tiam equestribus omnibus,
& ex equitatu amicorum di-
midia parte, per fiticulofam
regionem contendit in Mal-
los, Indorum libere suis
legibus viventium gentem
(a). Ac primo quidem die
juxta amnem non magnum
castra locavit, distantem ab
Acesine stadiis centum. Ibi
curato corpore, & exigui

(a) Cæsar. 9, 4, 15.

12 ἄγειν προσέταξε· Νέαρχον δὲ ξυ-
τῆρ ναυτικῇ πέμπει, τρισὶν ἡμέραις
τὴν στρατιὰν κελεύσας φθάνειν κατὰ
13 τὸν πλοῦν· τὸν δ' ἄλλον στρατὸν τρι-
χῇ διένειμε, καὶ Ἡφαιστίωνα μὲν
πέντε ἡμέραις προΐεναι ὅταξεν, ὥς
εἴ τινες τοὺς ξυῦ αὐτῇ τεταγμένους
φεύγοντες ἐς τὸ πρόσω κατὰ σπου-
δὴν ἴοιεν, τοῖς ἀμφ' Ἡφαιστίωνα
14 ἐμπίπτοντες ἀλίσκωνται· Πτολε-
μαῖον δὲ τὸν Λάγου, δοὺς καὶ τού-
τῳ τῆς στρατιᾶς μέρος, τρισὶν ἡμέ-
ραις ὑπολειπόμενον ἔπασθαι ἐκέλευ-
σεν, ὥς ὅσοι τοῦ μπαλιν ὑπερέ-
φοιεν αὐτὸν φεύγοντες, οὗτοι δ' εἰς
τοὺς ἀμφὶ τὸν Πτολεμαῖον ἐμπί-
15 πτοιεν· ἵπαν δ' ἀφίκωνται ἐς τὰς
ξυμβολὰς τοῦ τε Ἀκεσίνου καὶ τοῦ
Ἰδραώτου ποταμοῦ, ἐνταῦθα δὲ
τοὺς τε φθάνοντας ὑπομένειν ἐκέλευ-
σεν, ἔστ' ἂν ἦκη αὐτὸς, καὶ τοὺς
ἀμφὶ Κρατερὸν καὶ Πτολεμαῖον αὐ-
τῷ ξυμβαλεῖν.

VI. Αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τοὺς ὑπ-
ασπιστάς τε καὶ τοὺς τοξότας καὶ
τοὺς Ἀγριάνας καὶ τῶν πεζεταίρων
καλουμένων τὴν Πύθωνος τάξιν καὶ
τοὺς ἵπποτοξότας τε πάντας καὶ
τῶν ἱππέων τῶν ἐταίρων τοὺς ἡμί-
σεας, διὰ γῆς ἀνύδρου ὡς ἐπὶ Μαλ-
1· λούς ἦγεν, ἔθνος Ἰνδικόν, Ἰνδοῦν τῶν
2 αὐτονόμων. Καὶ τῇ μὲν πρώτῃ κατε-
στρατοπέδευσε πρὸς ὕδατι οὐ πολλῇ,
ὃ δὲ ἀπέχκε τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ
σαδίους εἰς ἑκατὸν· δειπνοποιησά-
μενος δὲ καὶ ἀναπαύσας τὴν στρα-
τιὰν

τιαν οὐ πολὺν χρόνον ; παραγγέ-
λει ὁ , τι τις ἔχει ἄγγος ἐμπλήσαι
ὑδατος. Διελθὼν δὲ τῆς τε ἡμέρας 3
τό ἐτι ὑπολείπομενον καὶ τὴν νύκ-
τα ὅλην ἐς τετρακοσίους μάλιστα
σταδίους, ἅμα ἡμέρα πρὸς πόλιν ἀφ-
ίκετο , ἐς ἣν συμπεφύγισαν πολ-
λοὶ τῶν Μαλλῶν. Οἱ δὲ οὐποτ' 4
ἀν' αἰθέρες διὰ τῆς ἀνύδρου ἐλθεῖν
ἐπὶ σφῶς Ἀλέξανδρον , ἔξω τε τῆς
πόλεως οἱ πολλοὶ καὶ ἀνοπλοὶ ἦ-
σαν ἐφ' ὅτῳ καὶ δῆλος ἐγένετο ταύ-
τῃ ἀγαγὼν Ἀλέξανδρος, ἦν ὅτι αὐ-
τῷ ἀγαγεῖν χαλεπὸν ἦν , ἐπὶ τῷ δὲ
αὐτῷ τοῖς πολεμίοις ὅτι ἄξει πιστὸν
ἐφαίνετο. Τούτοις μὲν δὴ οὐ προσ- 5
δοκήσασιν ἐπιπεσὼν , τοὺς μὲν
πολλοὺς ἀπέκτε νεν αὐτῶν , οὐδὲ
εἰς ἀλκὴν οἷα δὴ ἀνόπλους τρα-
πέντας· τῶν δὲ ἄλλων ἐς τὴν πό-
λιν κατεληθέντων , κύκλῳ περιστή-
σας τῷ τείχει τοὺς ἱππέας (ὅτι
μήπω ἡ φάλαγξ τῶν πεζῶν ἠκο-
λουτήκει αὐτῷ) ἀντὶ χάρακος ἐ-
χρήσατο τῇ ἱππῳ· ὥς δὲ τάχιστα 6
οἱ πεζοὶ ἀφίκοντο, Περδίκκην μὲν
τὴν τε αὐτοῦ ἱππαρχίαν ἔχοντα
καὶ τὴν Κλείτου καὶ τοὺς Ἀγριά-
νας, πρὸς ἄλλην πόλιν ἐκπέμπει
τῶν Μαλλῶν , ἣ συμπεφειγότες
ἦσαν πολλοὶ τῶν ταύτῃ Ἰνδῶν ,
φυλάσσειν τοὺς ἐν τῇ πόλει κελεύ-

temporis quiete militibus
datā, mandat, ut quas quis-
que lagenas habeat aquā re-
pleat. Progressusque per id
quod supererat diei & per
noctem totam ad cccc circi-
ter stadia, sub lucem ad ur-
bem pervenit, in quam mul-
ti Mallorum confugerant.
Qui quod putassent Alexan-
dram nunquam per siticulo-
sa illa loca ad sese ventu-
rum, extra urbem inermes
cuncti vagabantur: quum
tandem senserunt Alexan-
dram illac exercitum duxis-
se, qua quia difficulter duci
poterat, verisimile hostibus
visum fuerat non ducturum.
Quum itaque his ex impro-
viso supervenisset, pleros-
que eorum ne ad tutandos
quidem sese, utpote iner-
mes, conversos, occidit.
aliis in urbem repulsis ac
conclusis, equitatu loco val-
li (peditum enim phalanx
eum assequuta non erat) mu-
ros in orbem cinxit. Statim
vero ac peditatus advenit,
Perdiccam quidem cum suis
& Cliti equestribus copiis
cumque Agrianis, ad aliam
Mallorum urbem obsiden-
dam mittit, in quam Indo-
rum non parva manus con-
fu-

CAP. VI. 4. *ἢ πολλοὶ] plerique.*

· ἐφ' ὅτῳ] *Quare etiam manifesto illac duxit Alexander, qua quia difficile
erat ipsi ducere, propterea neque hostibus eum ducturum verisimile videbatur.
ἐφ' ὅτῳ quapropter, quia ob causam. Sic modo cap. 4, 5. Manifestam ait
suaile consilii rationem, quare per loca illa siticulosa contenderit, quod
semper sperarit se imprudentem hostem oppressurum. Cujusmodi consilio
& Antigonus usus est apud Cornel. Nep. Eumen. c. 8. 4.*

5. *Κατεληθέντων] Alii Κατακλεισθέντων.*

fugerat: mandans ut eos urbe inclusosteneant, neque oppugnationem aggrediantur donec ipse advenerit. tantum curent, nequi urbe elapsi alios barbaros de Alexandri adventu certiores faciant. Posthæc urbem oppugnare cœpit. barbari murum deserunt, desperantes nimirum se diu eum tueri posse, multis in expugnatione cæsis. quumque multi vulneribus acceptis inutiles ad pugnandum effecti in arcem sese recepissent, ii se aliquandiu ex loco edito adituque difficili tutati sunt. At quum Macedones omni ex parte fortiter urgerent, & Alexander ipse acriter instaret, arx vi capta est, quique in eam confugerant, (11. M. hi erant) ad unum omnes cæsi. Perdiccas ad urbem quam obsidere iussus fuerat profectus, eam ab incolis desertam reperit: quos quum non multo antetempore effugisse cognovisset, cursim fugientium vestigia sectatus est. Expediti quantâ maximâ celeritate pedum potuerunt eum sequuti sunt. eos in fugâ nactus, omnes fere occidit: reliquis palustria loca salutem fuerunt.

σας ἔργου δὲ μὴ ἔχεισθαι, ἔστ' ἂν ἀφίκηται αὐτός· ὡς μὴδ' ἀπὸ ταύτης τῆς πόλεως διαφυγόντας τινὰς αὐτῶν ἀγγέλους γενέσθαι τοῖς ἄλλαις βαρβάροις, ὅτι προσάγει ἤδη Ἀλέξανδρος αὐτὸς δὲ προσβάλλει τῷ τείχει. Οἱ δὲ βάρβαροι τὸ μὲν τεῖχος ἐκλείπουσιν, ὡς οὐκ ἂν διαφυλάζοντες αὐτὸ ἔτι, πολλῶν ἐν τῇ καταλήψει τεθνηκότων, τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τραυματίων ἀπομάχων γεγεννημένων ἐς δὲ τὴν ἄκραν ξυμφυγόντες, χρόνον μὲν τινα ἡμύνοντο ἐξ ὑπερδεξίου τε χωρίου καὶ χαλεποῦ ἐς προσβολήν· προσκειμένων δὲ πάντοθεν εὐρώσας τῶν Μακεδόνων, καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἄλλοτε ἄλλη ἐπιφαινομένου τῷ ἔργῳ, ἥτε ἄκρα κατὰ κράτος ἐάλω, καὶ οἱ ξυμφυγόντες ἐς αὐτὴν πάντες ἀπέθανον. Ὡς δὲ ἐς δισχιλίους. Περδίκκας δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐφ' ἣντινα ἐσάλη ἀφικόμενος, τὴν μὲν πόλιν ἔρημον καταλαμβάνει· μαθὼν δὲ ὅτι οὐ πρό πολλοῦ πεφεύγασιν ἐξ αὐτῆς οἱ ἐνοικοῦντες, δρόμῳ ἤλαυνε κατὰ σίβον τῶν φευγόντων· οἱ δὲ ψилоὶ ὡς τάχους εἶχον ποδῶν αὐτῷ ἐφείποντο· καταλαβὼν δὲ τῶν φευγόντων κατέκοψεν, ὅσαι γε μὴ ἐφθασαν ἐς τὰ ἔλη ξυμφυγόντες.

7. ὡς μὴδ' ἀπὸ ταύτης] ne neque ex hac urbe elapsi quidam illorum dec. Quod idcirco jam ex alia urbe ne fieret providerat s.

προσβάλλει] MSS. omnes προσέβαλλε. quum jam Basileæ ediderat προσέβαλε. Gronov.

τῷ τείχει] Eam urbem, quam s. equitatu cinxisse dicitur.

9. ἄλλοτε ἄλλη] alias alibi, hinc inde, modo hic, modo ibi.

10. πόλιν ἔρημον] MSS. omnes ἐρήμην, & mox plerique πεφεύγασαν. Gronov.

11. τῶν φευγόντων] Quoscumque fugientium nactus est, occidit.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ δειπνο-
ποιησάμενός τε καὶ ἀναπαύσας
τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἔσπε ἐπὶ πρώτην
φυλακὴν, ἦει τοῦ πρόσω καὶ τὴν
νύκτα διελθὼν πολλὴν ὁδὸν, ἅμα
ἡμέρᾳ ἀφίκετο πρὸς τὸν Ὑδραῖω-
την ποταμόν. Ἐνθα δὴ τῶν Μαλ- 2
λῶν τοὺς μὲν πολλοὺς διαβεβηκό-
τας ἤδη ἔμαθε, τοῖς δὲ καὶ δια-
βαίνουσιν ἐπιγενόμενος περὶ αὐτὸν
τὸν πόρον πολλοὺς αὐτῶν διέφθειρε·
καὶ αὐτὸς ὥς εἶχε ξυνδιαβάς κα- 3
τὰ τὸν αὐτὸν πόρον, διώκων εἶχε-
το τῶν φθασάντων ἐσθὴν ἀποχώ-
ρησιν καὶ πολλοὺς μὲν, ἀπέκτει-
νεν αὐτῶν, τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἔλα-
βεν, αἱ πλείους δὲ κατέφυγον εἰς τι
χωρίον ὄχυρόν καὶ τετερχισμένον.
Ἀλέξανδρος δὲ, ὥς οἱ περὶ οἱ ἀφίκον- 4
το αὐτῷ, ἀποσέλλει ἐπὶ τούτους Πύ-
θωνα, τήν τε αὐτοῦ τάξιν ἔχοντα καὶ
τῶν ἰππέων δύο ἰππαρχίας. Καὶ οὗ- 5
τοι δὴ ἐξ ἐφόδου προσβαλόντες λαμ-
βάνουσι τὸ χωρίον καὶ τοὺς κατα-
πεφευγότες εἰς αὐτὸ ἠνδραπόδισαν,
ὅσοι γε μὴ ἐν τῇ προσβολῇ διεφθάρη-
σαν. Ταῦτα δὲ οἱ ἀμφὶ τὸν Πύθωνα
διαπραξάμενοι, ἐπανῆλθον αὐτοῖς εἰς
τὸ στρατόπεδον. Αὐτὸς δὲ Ἀλέξαν- 6
δρος ὥς ἐπὶ τῶν Βραχμάνων τινὰ
πόλιν ἤγεν, ὅτι καὶ εἰς ταύτην ξυμ-
πεφευγέναι τινὰς τῶν Μαλλῶν ἔ-

VII. Alexander, curato
corpore & quiete suis datâ
ad primam noctis vigiliam
progressus est: magnumque
iter eâ nocte emensus, sub
diluculum ad Hydraotem
fluvium pervenit: ac multos
quidem Mallorum jam am-
nem transgressos cognovit,
alios alveum transeuntes il-
lic adortus, plerosque inter-
fecit, amneque ibidem per-
transito, eos qui transmise-
rant consequutus, multos
ex iis cecidit, multos vivos
cepit. Maxima tamen pars
in oppidum naturâ atque o-
pere munitum se recepit. A-
lexander, postquam pedita-
tus advenit, Pythonem in
eos mittit cum suo agmine,
& duabus equitum præfe-
cturis; qui quidem primo im-
petu illapsi oppidum capi-
unt, omnibus qui eò confu-
gerant (qui quidem in illo
impetu interfecti non erant)
in servitutem redactis. quo
facto Python in castra re-
diit, Alexander deinde in
quandam Brachmanum ur-
bem exercitum duxit, quo
aliâ Mallorum manum
confugisse audierat. Eò si-
mulac venit, densam pha-
lan-

CAP. VII. 2. τοὺς μὲν πολλοὺς] *plerosque*. Et mox 3. πολλοὺς αὐτῶν *multos illosque*.

3. ὥς εἶχε] *ut erat*, confestim, e vestigio. Vid. ad 1, 13, 4.

ξυνδιαβάς] *cum simul transiisset*, post hostes qui jam transmiserant.

διώκων ἔσπετο τῶν φθασάντων] *persequens habebat in tergis eorum*, five *hanc proci abeat ab iis*, qui jam discesserant. Ἐχέσθαι cum genitivo non est consequi, sed prope abesse. Sic I, 22, 7. 4, 17, 2. 5, 14, 3. 5, 17, 11. Neque consecutus dici potest eos, qui in oppidum fugâ evaserunt, qui tamen etiam sunt in numero τῶν φθασάντων εἰς τὴν ἀποχώρησιν.

langem omni ex parte muro admovit. Oppidani, muros suffossos conspicati, & telis petiti desertis mœnibus in arcem confugiunt, & ex eâ se tuentur. Macedonibus vero aliquot unâ cum iis immistis atque in arcem illapsis, conversi & in unum collecti nonnullos ex iis extruserunt; occiderunt autem xxv, dum in eos pedem referrent. Inter hæc Alexander scalas undequaque arci admoveri jubet, & murum suffodi. quo suffosso quum turris quædam concidisset, & pars aliqua interturrii perfracta faciliorem arcis opugnationem fecisset, ipse primus murum conscendit. quo viso, alii Macedones pudore suffusi, alius alia in murum evadunt. Jamque arx victa erat, quum Indorum alii succensis suis ædi-

μαδεν· ὡς δὲ ἀφίκετο πρὸς αὐτὴν, ἐπήγε τῷ τείχει πάντοθεν πυκνὴν τὴν Φάλαγγα· οἱ δὲ ὑπορυσσόμενα τὰ τεῖχη ἰδόντες, καὶ ἐκ τῶν βελῶν ἀνασελλόμενοι, τὰ μὲν τείχη καὶ οὗτοι ἐκλείπωσι, ἐς δὲ τὴν ἄκραν ξυμφυγόντες, ἐκεῖθεν ἡμύνοντο· 8 ξυνεισπεσόντων δὲ αὐτοῖς ὀλίγων Μακεδόνων, μεταβαλλόμενοι καὶ ξυσφέντες, τοὺς μὲν ἐξέωσαν αὐτῶν, ἀπέκτειναν δὲ ἐν τῇ ὑποστροφῇ 9 ἐς πέντε καὶ εἴκοσι· καὶ ἐν τούτῳ Ἀλέξανδρος τὰς τε κλίμακας πάντοθεν κελεύει προστιθέναι τῇ ἄκρᾳ καὶ 10 ὑπορύττειν τὸ τεῖχος· ὧς δὲ πύργος τε ἐπέσεν ὑπορυσσόμενος, καὶ τοῦ μεταπυργίου τὶ παραρράγεν ἐπιμαχῶτα· ῥαν ταύτῃ ἐποίησε τὴν ἄκραν, πρῶτος Ἀλέξανδρος ἐπιβὰς τοῦ τείχους ὥφθη ἔχων τὸ τεῖχος· καὶ τοῦτον ἰδόντες οἱ ἄλλοι Μακεδόνες, αἰσχυνθέντες ἄλλος ἄλλη ἀνίσταν, 11 εἵχετό τε ἤδη ἡ ἄκρα καὶ τῶν Ἰνδῶν οἱ μὲν τὰς οἰκίας ἐνεπίμπρασαν, καὶ ἐν αὐταῖς ἐγκαταλαμβάνόμενοι ἀπέβησκον· οἱ πολλοὶ δὲ μαχόμενοι αὐτῶν. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες ἐς πεντακισχιλίους· ζῶντες δὲ δι' ἀνδρείαν ὀλίγοι ἐλήφθησαν.

VIII.

7. ὑπορυσσόμενα] *Saῶdi*, non vero jam suffossos.

ἀνασελλόμενοι] *cum reprimerentur, repelluntur, submoverentur.*

Καὶ οὗτοι] *Et hi*. Idem ab his factum, quod ab iis, quorum meminit. cap. 6. 8.

8. ἐν τῇ ὑποστροφῇ] ὑποστροφῇ est *cum iθγα* vertunt cedentes. Bud. *comin. gr. ling. pag. 854. l. 26. Polyb. lib. 3. cap. 14. p. 235. l. 8. πραγματικῶς καὶ νονεχῶς ἐξ ὑποστροφῆς ἀναχωρήσαντος Ἀνίβου. Hannibal singulari solertia ac prudentia sensim relato gradu se recipere. Item cap. 45. p. 275. sub finem, & lib. 4. cap. 68. p. 462. l. 2. Neque tantum de iis dicitur, qui hoste urgente coguntur pedem referre, sed etiam, qui extra hostilem metum iter suum convertunt. Ita Polyb. lib. 5. cap. 103. p. 614. l. 9. a fine: Ἐπλεον ἐξ ὑποστροφῆς πρὸς τὸν φίλιππον. *Navē revertebantur ad Philippon.**

11. Ἀπέθανον δὲ οἱ πάντες] *Perierunt autem in universum, tum incendio, tum ferro.*

VIII. Μείνας δὲ αὐτοῦ μίαν ἡ- I
 μέραν, καὶ ἀναπαύσας τὴν στρατιάν,
 τῇ ὑστεραίᾳ προὔχῳρει ὡς ἐπὶ τοὺς
 ἄλλους Μαλλούς· καὶ τὰς μὲν πό-
 λεις ἐκλελοιπότες καταλαμβάνει,
 αὐτοὺς δὲ ἔμαθεν ὅτι πεφευγότες
 εἰν ἐς τὴν ἔρημον· καὶ ἐνταῦθα μίαν 2
 ἡμέραν ἀναπαύσας τὴν στρατιάν,
 εἰς τὴν ἐπιούσαν Πύθωνα μὲν καὶ
 Δημήτριον τὸν ἱππάρχοντα πρὸς
 τὸν ποταμὸν ὀπίσω ἀπέπεμψεν,
 ὅν τε αὐτοὶ ἡγοῦντο ἄγοντας, καὶ
 πρὸς τούτοις ψιλῶν τάξεις δαὺς αὐ-
 τοῖς ὅσαι ἱκαναὶ πρὸς τὸ ἔργον·
 Προσέταξε δὲ, παρὰ τῇ ὄχθῃ τοῦ 3
 ποταμοῦ ἰόντας, εἴ τισι περιτυ-
 χάνθῃεν τῶν ἐς τὰς ὕλας συμπε-
 φυγόντων, αἱ δὴ πολλαὶ πρὸς τῇ
 ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ ἦσαν, τούτους
 κτείνειν ὅσοι μὴ ἐθέλοντάς σφᾶς
 ἐνδιδᾶν· καὶ πολλοὺς καταλαβόν-
 τες ἐν ταῖς ὕλαις οἱ ἀμφὶ Πύθωνα τε
 καὶ Δημήτριον ἀπέκτειναν. Αὐτὸς 4
 δὲ ἦγεν ἐπὶ τὴν μεγίστην τῶν Μαλ-
 λῶν πόλιν, ἵνα καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 πόλεων πολλοὺς συμπεφυγέναι
 αὐτῷ ἐξηγγέλλετο· ἀλλὰ καὶ ταύ-
 την ἐξέλιπον οἱ Ἴνδοι, ὡς προσάγον- 5
 τα Ἀλέξανδρον ἔμαθον· διαβάν-
 τες δὲ τὸν Ὑδραώτην ποταμὸν,
 ἐπὶ ταῖς ὄχθαις αὐτοῦ, ὅτι ὑψηλαὶ
 αἱ ὄχθαι ἦσαν, παρατεταγμένοι ἔ-
 μενον, ὡς εἰρξάντες τοῦ πόρου Ἀ-
 λέξανδρον. Καὶ ταῦτα ὡς ἤκουσεν, 6

VIII. Alexander unum
 diem ibi commoratus, quie-
 te exercitui datâ, postridie
 in alios Mallos movit; quos
 quidem urbes deseruisse, &
 in solitudines sese abdidisse
 cognovit. Ibi etiam uno die
 cum exercitu substitit. po-
 stero die Pythonem & De-
 metrium equestris agminis
 præfectum retro ad flumen
 misit, quibus ad copias quas
 ducebant expeditorum ag-
 mina, quæ rei gerendæ suf-
 ficerent, adjunxit: manda-
 tatis additis, ut ad ripam flu-
 minis iter facientes, si quos
 eorum qui in sylvas ripis cir-
 cumjectas confugerant re-
 perissent, nisi sponte dedi-
 tionem facerent, interfice-
 rent. Multos itaque in syl-
 vis nacti occidere. Ipse in
 maximam Mallorum urbem
 exercitum duxit, in quam e-
 tiam ex aliis oppidis multi
 sese recepisse nuntiabantur.
 Sed & hanc Indi, simulatque
 Alexandrum adventare in-
 tellexerant, deseruerant,
 transitoque Hydraote flu-
 vio, in ripis ejus, quæ altæ
 in primis erant, aciem in-
 struxerant, tanquam transi-
 tu prohibitori. Quo cogni-
 to, Alexander confestim ad
 eam fluminis partem ubi
 con,

CAP. VIII. 1. αἱ δὲ πολλαὶ] quæ sane multa ad ripam fluminis erant:
 Sed vocem πολλαὶ Gronovius ait in optimo non legi.

5. παρατεταγμένοι ἔμενον] instructa acie manebant, expectabant, sub-
 sistebant.

6. ἀναλαβὼν] assumpto equitatu, quem secum habebat, omni.

confederant equitatum ducit, peditatu sequi iussit: quumque ad Hydrotē amnem venisset, hostes in adversā ripā instructā acie stantes conspiciat, ita ut exitinere advenerat amnem cum solo equitatu ingreditur. Indi Alexandrum in medio amnis jam constitutum conspicati, celeriter, ordinate tamen, à ripā recedunt. Alexander eos cum solo equitatu insequitur. Indi, quum equitatum solum esse sensissent, conversi acriter pugnant. Indorum quinquaginta circiter millia erant. Alexander confertam eorum phalangem videns, quum peditatum secum non haberet, excursiones obequitando faciebat, praelium nequaquam committendum censens. quum interea Agriani, aliaque expeditorum agmina, quos selectissimos secum ducebat, & sagittarii, adveniunt: & peditum phalanx haud procul inde apparebat. Indi tot simul malis pressi concitato cursu in vicinam urbem munitissimam confugiunt. quos insequutus Alexander, multos in-

ἀναλαβὼν τὴν ἵππον τὴν ἀμα αὐτῷ πᾶσαν, ἥει ὡς ἐπὶ τὸν Ὑδραότην, ἵνα περ παρατετάχθαι τοὺς Μαλλοὺς ἐξηγγέλλετο· οἱ δὲ πεζοὶ 7 ἐπεσθαι αὐτῷ ἐτάχθησαν. Ὡς δὲ ἀφικετό τε ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ πέραν τοὺς πολεμίους κατεῖδε τεταγμένους, ὡς εἶχεν ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐμβάλλει ἐς τὸν πόρον ξὺν τῇ ἵππῳ 8 μόνῃ· οἱ δὲ, ἰδόντες ἐν μέσῳ τοῦ ποταμοῦ ὄντα ἤδη Ἀλέξανδρον, κατὰ σπουδὴν μὲν, ξυντεταγμένοι δὲ ὁμοῦ, ἀπεχώρουν ἀπὸ τῆς ὁχθῆς· καὶ Ἀλέξανδρος ξὺν μόνῃ τῇ ἵππῳ 9 εἶπετο· ὡς δὲ κατεῖδον ἱππέας μόνους, ἐπισρέψαντες οἱ Ἴνδοι καρτερῶς ἐμάχοντο, πλῆθος ὄντες ἐς ἰοπέντε μυριάδας· καὶ Ἀλέξανδρος ὡς τὴν τε φάλαγγα αὐτῶν πυκνὴν κατεῖδε, καὶ αὐτῷ οἱ πεζοὶ ἀπῆσαν, προσβολὰς μὲν ἐπαίει, τοὺς κύκλῳ περιππεύων· ἐς χεῖρας δὲ 11 οὐκ ἥει ἐπ' Ἰνδοῦς. Καὶ ἐν τούτῳ παραγίνονται αὐτῷ οἷτε Ἀγριάνες, καὶ ἄλλαι τάξεις τῶν ψιλῶν, αἳ δὲ ἐπιλέκτους ἀμὰ οἱ ἦγε, καὶ οἱ τοξόται· οὐ πόρῳ δὲ οὐδὲ ἡ φάλαγξ 12 ἐφαίνετο τῶν πεζῶν· καὶ οἱ Ἴνδοι, ὁμοῦ σφίσι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμένων, ἀποσρέψαντες ἤδη προτροπὰ δὴν ἔφευγον ἐς πόλιν ὁχυ-

10. προσβολὰς] *incursiones, impetum faciebat*, hinc inde obequitando eos lacerans.

τοὺς κύκλῳ] MSSti omnes hunc universum locum sic legunt: τοὺς πύλους περιππεύων· ἐς χεῖρας δὲ οὐκ ἔστι τοῖς Ἰνδοῖς, Γρονον.

11. τῶν πλῆθον] *in urbem vicinarum munitissimam*. Quae urbs per se si spectetur, non videtur adeo munita fuisse, cum paulo post non ita magno negotio capta fuerit; inter eas tamen urbes, quae in propinquo erant, haec fuit munitissima. Unde & Curtius in id oppidum plerosque confugisse scribit, *haud majore fiducia munitam, quam armoταμ*, 9, 4, 16.

χυροτάτην τῶν πλησίον· καὶ Ἀλέξανδρος ἐπόμενός τε αὐτοῖς πολλοὺς ἔκτεινε, καὶ ὡς ἐς τὴν πόλιν διαφυγόντες κατελήθησαν, πρῶτα μὲν τοῖς ἵππευσιν ἐξ ἐφόδου ἐκυκλώσατο τὴν πόλιν. ὡς δὲ οἱ πεζοὶ αὐτῷ παρήσαν, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ περισφατοπεδεύει ἐν κύκλῳ τοῦ τείχους, ὅτι οὐ πολὺ τε τῆς ἡμέρας ὑπελείπετο ἐς τὴν προσβολήν· καὶ ἡ στρατιὰ αὐτῷ, ὑπὸ τε πορείας μακρᾶς οἱ πεζοὶ, καὶ ὑπὸ διώξεως συνεχοῦς οἱ ἵπποι, καὶ οὐχ ἥμισυ κατὰ τὸν πόρον τοῦ ποταμοῦ τεταλαιπωρήκεσαν.

IX. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ διχῇ διελὼν τὸν ἱερατὸν, τοῦ μὲν ἑτέρου αὐτὸς ἡγούμενος προσέβαλλε τῷ τείχει· τὸ δὲ ἕτερον Περδίκκας προσῆγε· καὶ ἐν τούτῳ οὐδεξάμενοι οἱ Ἰνδοὶ τῶν Μακεδόνων τὴν ὁρμὴν, τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως λείπουσιν, αὐτοὶ δὲ ἐς τὴν ἄκραν ξυνέφευγον· Ἀλέξανδρος δὲ καὶ οἱ ἄμφ' αὐτὸν, πυλίδας τινὰ κατασχίσαντες, παρήλθον εἰς τὴν πόλιν πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ ὁμοῦ Περδίκκα τεταγμένοι, ὑστέρησαν ὑπερβαίνοντες κατὰ τὰ τείχη οὐκ εὐπετῶς· οὐδὲ τὰς κλίμακας οἱ πολλοὶ αὐτῶν φέροντες, ὅτι ἐαλωκέναι αὐτοῖς ἐδόκει ἡ πόλις, ὡς ἐρημούμενα τῶν προμαχομένων τὰ τείχη κατεῖδον· ὡς δὲ ἡ ἄκρα ἐχομένη πρὸς τῶν πολεμίων, καὶ πρὸ ταύτης τεταγμένοι εἰς τὸ ἀπομάχεσθαι πολλοὶ ἐφάνησαν, ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν ὑπορύσσοντες τὸ τείχος, οἱ δὲ προσθῆσαι, ὅπῃ παρείποι, τῶν κλιμάκων βιάσασθαι ἐπειρῶντο εἰς τὴν ἄκραν. Ἀλέξ-

terficit: quumque jam urbe conclusi essent, primo quique accessu muros equitatu cingit; postquam vero peditatus advenit, eo ipso quidem die urbem circumfidet: quod & parum diei ad impetum faciendum reliquum esset, & pedites longo itinere, & equi continuâ hostium persecutione ipsoque fluminis transitu defatigati essent.

IX. Postero verò die diviso in duas partes exercitu, ipse alteram earum ducens, Perdiccas alteram, impetum in murum fecit. quem quum Indi sustinere non possent, desertis urbis mœnibus in arcem se recipiunt. Alexander, cum iis qui circa ipsum erant, perfractâ quadam portâ diu ante alios in urbem irrupit. Perdiccas & qui cum eo erant milites non ita cito muros transcenderunt. neque enim scalas plerique eorum admovebant, quod captam esse urbem judicarent, quum nimirum muros à propugnatoribus destitutos viderent. Occupatâ vero jam ab hostibus arce, multisque passim ad eam tuendam ante dispositis, Macedones alii mu-

murum suffodientes, alii scalas, quomodocunque liceret, admoventes irrumpere conabantur. Quum autem cunctari Macedones in admotione ıcalarum viderentur (a), Alexander ipse scalam cuidam eam gestanti ereptam muro applicat, scutoque tectus conscendit. Post hunc Peucestas, sacrum scutum gestans, quod Alexander ex æde Palladis Iliacæ sumtum in omnibus præliis præ se gestari curabat. Post Peucestam Leonnatus corporis custos per eandem scalam subit: per aliam scalam Abreas unus ex dupliciorum ordine. Jamque Alexander in summum muri fastigium evaserat, quum obfirmato illic scuto, aliis introrsum depulsis, aliis gladio interfectis, murum eâ parte propugnatoribus nudaverat. Tum scutati de rege solliciti, quum & ipsi celeriter scalas easdem conscenderent, fractis scalis præcipites in terram corruerunt, aliisque simul conscendendi facultatem sustulerunt. Alexander vero, quum in muro stans, è vici-

(a) *Curt.* 9, 4, 30.

6. ἄμὰ οἱ] Ultimus acutus abesse deberet ex sententia Pasoris, Welleri, aliorumque recentiorum Grammaticorum. Sed cum Possellius in Tabula priorē, Syntaxi subjuncta, eum requirat in his exemplis φύλλα τε, λέμπε τε, ἄνδρά μοι, malui, uti ab aliis scriptum accepi, tradere. Monendum tamen fuit, ne quis errorem putet. Hancque annotationem transferri velim ad omnia loca, quæ forte a vulgariis accentuum regulis discrepant.

7. διμοιριτῶν] Διμοιρίται milites, quibus dupla annona datur, aut duplex stipendium. Duplares vocat Vegetius lib. 2. ut simplices, qui unam conse-

ανδρος δὲ, ὡς βλαπένειν αὐτῷ οἱ Μακεδόνες ἰδοῦναι οἱ φέροντες τὰς κλίμακας, ἀρπάσας κλίμακᾶν τῶν φέροντων, προσέθηκε τῷ τείχει αὐτὸς, καὶ ἡλκῆεις ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἀνέβαινεν· ἐπὶ δὲ αὐτῷ Πευκέστας, ὁ τῇνιερὰν ἀσπίδα φέρον, ἣν ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἅμὰ οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχασι· ἐπὶ δὲ τούτῳ Λεοννάτος ἀνῆκει κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα ὁ σωματοφύλαξ· κατὰ δὲ ἄλλην κλίμακα Ἀβρέας τῶν διμοιριτῶν τις στρατευομένην· Ἡδὴ τε πρὸς τῇ ἐπάλξει τοῦ τείχους ὁ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἐρείσας ἐπ' αὐτῇ τὴν ἀσπίδα, τοὺς μὲν ἐδεκείσθαι τοῦ τείχους τῶν Ἰνδῶν· τοὺς δὲ καὶ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἀποκτείναν· Ὁ γε γυμνῶκει τὸ ταύτῃ τείχος· καὶ οἱ ὑπασπισαὶ ὑπερβοοὶ γεγόμενοι ὑπὲρ τοῦ βασιλέως, σπουδῇ ἐβούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν κλίμακα, συντριβουσιν αὐτὴν· ὥστε οἱ μὲν ἤδη ἀνιόντες αὐτῶν κατὰ ἐπισσιν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπορον ἐποίησαν τὴν ἀνοδὸν· Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς ἐπὶ τοῦ τείχους ἦν, κύκλῳ τε ἀπὸ τῶν πλησίον πύργων ἐβάλλετο,

λετο, (οὐ γὰρ πελάσσαι γε ἐτόλ-
μα τις αὐτῶ τῶν Ἰνδῶν) καὶ ὑ-
πὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως, οὐδὲ
πόρρω τούτων γε ἐσακοντιζόν-
των· ἔτυχε γάρ τι καὶ προσκε-
χωσμένον ταύτῃ πρὸς τὸ τεῖ-
χος· δῆλος μὲν ἦν Ἀλέξανδρος
τῶν τε ὀπλῶν τῇ λαμπρότητι,
καὶ τῶ ἀτόπῳ τῆς τόλμης, ἔ-
γνω δ' ὅτι αὐτοῦ μὲν μένων κιν-
δυνεύσει μηδὲν ὅ, τι καὶ λόγου
ἄξιον ἀποδεικνύμενος· καταπη-
δῆσας δὲ εἰσὼ τοῦ τεύχους, τυ-
χὸν μὲν αὐτῶ τούτῳ ἐκπλήξει
τοὺς Ἰνδοὺς· εἰ δὲ μὴ, καὶ κιν-
δυνεύειν δέοι, μεγάλα ἔργα καὶ
τοῖς ἑπειτα πύξασθαι ἄξια ἐρ-
γασάμενος οὐκ ἀσπουδεὶ ἀπο-
βανεῖται. Ταῦτα γνοὺς, κατα-
πηδᾷ ἀπὸ τοῦ τεύχους ἐς τὴν ἀ-
κρᾶν. ἐνταῦθα δὴ ἐρείσθεις πρὸς τῶ
τείχει, τοὺς μὲν τινὰς ἐς χεῖρας
ἐλθόντας, καὶ τὸν γε ἠγεμόνα
τῶν Ἰνδῶν προσφερόμενόν οἱ
βραχύτερον, παίσας τῶ ξίφει ἀ-
ποκτείνει· ἄλλον δὲ πελάζοντα
λίθῳ βαλὼν ἔσχε· καὶ ἄλλον,
λίθῳ τὸν δὲ ἐγγυτέρω προσ-
άγοντα, τῶ ξίφει αὐτῆς· Οἱ 13

nis circumquaque turribus pe-
teretur, (neque enim quis-
quam Indorum cominus eum
ferire audebat) atque adeo ab
iis etiam qui in urbe erant, qui
nec ipsi longe ab eo disjuncti
tela torquebant, (erat enim ea
parte agger quidam muro pro-
pinquus, & Alexandrum cum
II armorum splendor, tum insi-
gnis audacia notum faciebat)
statuit tandem, si diutius in
muro persisteret, periclitatu-
rum se, neque quicquam operæ
pretium facturum: at si intra
arcem se conjiceret, fortassis
eo ipso facto hostes territu-
rum; sin minus, saltem egre-
gium facinus editurum, & lau-
de admirationeque apud po-
steros partâ moriturum. Ita se-
cum statuens, è mœnibus in ar-
cem defilit (a). ad cujus mu-
rum obfirmatus, nonnullos co-
minus eum laceßentes, atque
adeo ipsum Indorum ducem
audacius irruentem gladio in-
terficit: alium vero appropin-
quantem lapide coniecto re-
primit; alium quoque lapide;
propius autem accedentem
rursus gladio ferit. nec jam am-
plius

(a) Curt. 9, 5, 2.

II. εἰ δὲ μὴ] Sin minus (scilicet hostes perterrefaciat) & utique periclitandum sit ipsi, saltem magnis rebus dignisque memoria posterorum editis moriturum. Est hic locus quidam communis & cogitatio perpetua magnorum in gentilismo hominum, excitata ab egregio Hectore apud summum vatem Iliad. X, 305, quum projecta hasta in vanum, nec alteram paratam habens, gladio destitucto in mortem ruit pugnans cum Achille, ubi pronunciat illa verba

Μὴ μὲν ἀσπουδεὶ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀλλὰ μέγα βέβας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Quibus se quoque exstimulat Cleomenes apud Polybium V, 38. quum Arrianus usu vocabuli ἀσπουδεὶ palam ostendat, quo respiciat. Itaque non potior restituere. Gronovius. Antea legebatur: εἰ δὲ μὴ, κινδυνεύειν δὲ ἐν μεγάλοις ἔργα.

plius barbari propius pedem ferre audebant, sed circumfusi, telis quæ aut habebant aut fors offerebat eminus eum petebant.

X. Interea Peucestas & Abreas duplarius, ac Leonnatus(a), qui quidem solian-
tequam scalæ rumperentur in murum evaserant, desiliunt & ipsi, acriterque pro rege pugnant. atque Abreas quidem faciem sagittâ trajectus cecidit. Alexander etiam ipse thorace sagittâ discusso supra mammam in pectore vulnus accipit. quod quidem, ut autor est Ptolemæus, ejusmodi fuit, ut unâ cum sanguine spiritum etiam ex vulnere sufflaret, qui quidem, quandiu illi sanguis fervebat, tametsi ad extremum faucius, acriter se nihilominus tuebatur. At quum multus sanguis simul & spiritus continuo erumperet, vertigine oculorum animique defectione correptus, pronus in scutum collapsus est. Peucestas sacro Palladis Iliacæ scuto interjecto, regem à fronte protegebat: Leonnatus etiam ab alterâ parte. Sed & hi

(a) Curt. 9, 5, 14

δὲ βάρβαροι πελάζειν μὲν αὐτῷ οὐκ ἔτι ἤθελον, ἔβαλλον δὲ πάντοθεν περιεσηκότες, ὃ, τι τις ἔχων βέλος ἐτύγγχανεν, ἦ ἐν τῷ τότε ἔλαβεν.

I X. Ἐν τούτῳ τε Πευκέστας τε καὶ ὁ διμοιρίτης Ἀβρέας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς Λεοννάτος, οἱ δὴ μόνοι ἔτυχον πρὶν ξυντριβῆναι τὰς κλίμακας ἀναβεβηκότες ἐπὶ τὸ τεῖχος, καταπηδήσαντες καὶ αὐτοὶ, πρὸ τοῦ βασιλέως ἐμάχοντο. Καὶ Ἀβρέας μὲν ὁ διμοιρίτης πίπτει αὐτοῦ, τοξευθεὶς ἐς τὸ πρόσωπον. Ἀλέξανδρος δὲ βάλλεται καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ θώρακος ἐς τὸ στήθος τοξεύματι ὑπὲρ τὸν μασόν. ὥς τε λέγει Πτολεμαῖος, ὅτι καὶ πνεῦμα ὁμοῦ τῷ αἵματι ἐκ τοῦ τραύματος ἐξεπνεῖτο· ὁ δὲ, ἔστε μὲν ἔτι θερμὸν ἦν αὐτῷ τὸ αἷμα, καὶ περ κακῶς ἔχων, ἠμύνετο· πολλοῦ δὲ δὴ τοῦ αἵματος καὶ ἀθρόου, οἷα δὴ ξύν πνεύματι ἐκρύντος, ἰλγυγός τε αὐτὸν καὶ λειποψυχία κατέσχε, καὶ πίπτει αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀσπίδα ξυννεύσας. Πευκέστας δὲ περιβὰς πεπτακότι, καὶ ὑπερσχωὺν τὴν ἱερὰν τὴν ἐξ Ἰλίου ἀσπίδα, πρὸ αὐτοῦ εἵχε, καὶ Λεοννάτος ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. Οὗτοι δὲ βάλλονται ἀμφοτέροι, καὶ Ἀλέξανδρος ἐγγὺς ἦν ἤδη ὑπὸ τῷ αἵ-

CAP. X. 1. ἐπ' αὐτοῖς] post eos.

2. πνεῦμα] Spiritum quem ex hoc aëre, qui nos ambit, haurimus eademque reddimus, uti satis intelligitur ex paragr. seq.

4. πρὸ αὐτοῦ εἵχε] Verbum postremum nulli bono inservit. An scilicet non id latius includitur in ὑπερσχωὺν? Et sane ab Optimo ignoratur, idque recte. Dependet enim omnis oratio a sequenti βάλλονται. Sententia est: Interim Peucestas appropinquans collapsō, ἔχ' obtento ante eam scuto Palladis Iliacæ, atque etiam Leonnatus ex altera parte (Scil. ei se adjungens) atque vulneratur. Gronov.

αἵματος ἐκλπεῖν τοῖς γὰρ Μα- 5
κεδόσι καὶ ταύτῃ ἐν ἀπόρῃ γε-
γένηται τὰ τῆς προσβολῆς. ὅτι
οἱ τὸν Ἀλέξανδρον βαλλόμενον
τε ἐπὶ τῷ τείχῃ ἰδόντες, καὶ
πῇδ' αὖτ' ἔσω ἐς τὴν ἀκρὰν, ὑπὸ
σπουδῆς τε καὶ φόβου μή τι αὐ-
τοῖς ὁ βασιλεὺς πάθῃ οὐ ξὺν νόῳ
κινδυνεύων, τὰς κλίμακας συν-
τετριφότες, ἄλλοι ἄλλας μηχαν-
ὰς ἐς τὸ ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ τεῖχος,
ὡς ἐν ἀπόροις ἐμηχανῶντο· οἱ δ'
μὲν, πασσάλους ἐμπηγνύοντες
ἐς τὸ τεῖχος γήινον ὄν, καὶ κατὰ
τούτους ἐκρεμαννύμενοι χα-
λεπῶς ἀνείρπον· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπ'
ἄλλους ἐπιβαίνοντες. Ὁ δὲ πρῶ- 7
τος ἀνελθὼν ἐκρίπτει ἑαυτὸν
κατὰ τὸ τεῖχος ἐς τὴν πόλιν,
ἵνα περ τὸν βασιλέα ἐώρων κεί-
μενον, ξὺν οἰμωγῇ καὶ ἀλα-
λαγμῷ πάντες· ἤδη τε ἀμφ'
αὐτῷ πεπτωκότι καρτερὰ μά-
χη ξυνεστήκει, ἄλλου ἐπ' ἄλ-
λῳ τῶν Μακεδόνων προσπίζον-
τος. καὶ ἐν τούτῳ οἱ μὲν τὸν μο- 8
χλὸν, ὅτ' εἴχετο ἢ κατὰ τὸ με-
ταπύργιον πύλην, κατασχίσαν-
τες, ἔτ' ὀλίγους παρίεσαν· οἱ δὲ

quoque graviter vulnerantur:
parumque aberat quin vita A-
lexandrum simul cum sangui-
ne deficeret. Macedones ete-
nim vel idcirco in arcem con-
scendere non poterant, quod
quum Alexandrum in muro te-
lis peti, atque ex eo in arceem
interiorem defiluisse vidissent,
studiū pariter & metu ne rex
qui se temerario periculo ob-
jecerat, male exciperetur,
ruptis scalis, alii alia instrumen-
ta ad conscendendum murum
apta excogitabant: alii palis in
morum terreum infixis, iisque
pendentia corpora sublevan-
tes in altum nitebantur. Quum- 7
que ita alii super alios in fasti-
gium muri evaderent, qui pri-
mus conscenderat, sese ē muro
in urbem conjiciebat, qua re-
gem prostratum cernebat:
moxque alii cum clamore at-
que ejulatu accurrentes pug-
nam atrocem ineunt, Macedo-
nibus regem suum prætensis
scutis acriter tuentibus. Inter- 8
ea alii portæ, quæ inter duas
turres sita erat, vectibus revul-
sis, nonnullos præterea intro-
miserunt; alii quâ parte nonni-
hil

5. ὡς ἐν ἀπόροις] ut in dubiis rebus. Ut fieri solet in hujusmodi rerum difficultate, ubi consilium ex tempore capiendum, & primo quoque obvio erendum est.

6. οἱ δὲ ἄλλοι] alii vero super alios adscendentes, i. e. Quidam vero alius alium levantes adscendebant. Duobus modis in murum nitebantur, alii paxillorum adminiculo adjuti, alii vero commilitonum manibus sublati, comisque humeris oppitibusve insistentes.

7. ἐκρίπτει] MSSi omnes ἐκρίπτει. Gronov.

κατὰ τὸ τεῖχος] Si verti debet e muro, omnino etiam scribendum fuit κατὰ τοῦ τεύχους. Sed verti potest circa eam muri partem. Idem.

ἄλλου ἐπ' ἄλλῳ] alio post alium ex Macedonibus scutum prætendente. P. scilicet quisque regem tueri contendebat, adeo ut plurimum scutis simul cingeretur.

hil patebat porta humeris interjectis muri partem introrsum deturbarunt, adiutumque in arcem aperuerunt.

XI. Magna tum Indorum strages fit, omnibus ad unum cæsis, ne mulieribus quidem aut infantibus exceptis (a). Dehinc regem pessime affectum scuto efferunt, victurus foret necne, incerti. Sunt qui scribant Critodemum medicum Coum, ex Æsculapii stirpe, resolutâ plagâ sagittam evulsiisse: alii Perdiccam corporis custodem, quum medicus urgente necessitate non adesset, jubente Alexandro ense vulnus rescidisse, telumque exemisse: inque evulsione magnam sanguinis vim erupisse. quumque Alexander rursus animo linqueretur, syncope ipsam sistendo sanguini remedio fuisse. Multa præterea alia de hoc Alexandri casu ab historicis scripta sunt, quæ fama à primis mendacii autoribus sparsa in hunc usque diem transmisit: neque desinet

(a) Curt. 9, 5, 20.

8. Καθότι ἡ πύλη] Facilius illic erat murum dejicere non continentem, interjecto portæ patentis intervallo, ac propterea impellentibus hoc magis cedentem. Posset καθότι etiam verti *quoniam*, ut 7, 7, 7. Quod autem Vulcanius de suo *nonnihil* addidit, turbat sententiam.

τοῦς ὤμους ὑποθέντας] *humeris suppositis*.

CAP. XI. 2. ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν] i. e. *patet factum latius vulnere*, ut Curtius loquitur, 9, 5, 28, quod hami inessent telo, nec aliter id sine perniciæ corporis extrahi posset, quam ut secando vulnus augerent, Curt. 9, 5, 23.

5. κατὰ τοὺς πρώτους ψευσαμένους] *sicut primi mendacii autores*. Imitata est fama primos mendacii autores. Quod enim illi prodiderunt mendacium, id hæc accepit, acceptumque servavit. Sic κατὰ similitudinem *notat* 3, 27, 10. 4, 25, 4. Ind. 6, 9. Mallem, fateor, cum Vulcanio vertere *a primis*, sed vereor, ut κατὰ hanc significationem admittat.

καθότι ἡ πύλη δίοσχε, τοὺς ὤμους ὑποθέντες, καὶ ὥσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τεῖχος, ἀνεπέτασαν ταύτη τὴν ἄκραν.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἐκτείνον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας, οὐδὲ γυναῖκα ἢ παιῖδα ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὕτω γιγνώσκοντες βίωσιμον ὄντα. Τὸ δὲ βέλος ἐξελεύσασαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραψαν, ἱατρὸν Κῶον, τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιαδῶν· οἱ δὲ, Περδίκκαν τὸν σωματοζύλακα, οὐ παρόντος ἐν τῷ δεινῷ ἱατροῦ, ἐγκειψασαμένου Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει ἐπιτεμεῖν τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος. Ἐν δὲ τῇ κομιδῇ φορὰ αἵματος πολλοῦ γίγνεται, ὥστε λειποψυχῆσαι αὐτῷ Ἀλεξάνδρον, καὶ οὕτω σχεθῆναι αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποψυχίᾳ. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναγεγράφται τοῖς ξυγγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδεξαμένη αὐτὰ κατὰ τοὺς πρώτους ψευ-

ψευσαμένους, ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς
διασώζει· οὐδὲ ἀφήσει παραδιδού-
σα καὶ ἐφεξῆς ἄλλοις τὰ ψεύδη,
εἰ μὴ ὑπὸ τῆς δετῆς ξυγγραφῆς
παύσεται. Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις 6
τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὁ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ
δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνη αὐτονόμῳ Ἰν-
δικῷ ξυνέβη· καὶ ἦτε πόλις Μαλ-
λῶν ἦν, καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξαν-
δρον, Μαλλοί· οἱ δὲ ἐγνώκεσαν 7
μὲν, ξυμμιζαντες τοῖς Ὀξυδρά-
καις, οὕτω διαγωνίζεσθαι· ἔφθη δὲ
διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλά-
σας, πρὶν τινὰ ὠφέλειαν αὐτοῖς
παρὰ τῶν Ὀξυδράκων γενέσθαι,
ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωρελῆσαι.
Ἐπεὶ καὶ τὴν τελευταίαν μάχην 8
τὴν πρὸς Δαρεῖον γενομένην, καθ'
ἣν τινὰ ἔφυγε Δαρεῖος, οὐδὲ πρό-
σθεν ἔληξε τῆς φυγῆς, πρὶν ξυλλη-
φθῆναι ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Βῆσσον καὶ
προσάγοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου ἀ-
ποθανεῖν, πρὸς Ἀρβήλοις γενέσθαι
ὁ πᾶς λόγος κατέχει· καθάπερ οὖν
καὶ τὴν πρὸ ταύτης, ἐν Ἰσῶ· καὶ
τὴν πρώτην ἱππομαχίαν, πρὸς
Γρανίκῳ. Ἀλλὰ πρὸς Γρανίκῳ μὲν 9
ξυνέβη μάχῃ ἱππικῇ, καὶ πρὸς Ἰσ-

mendacii fides etiam in po-
steros propagari, nisi hoc
scripto finis ei imponatur.
Infortunium hoc in Oxy-
dracis Alexandro obtigisse
communis opinio est: quod
tamen apud Mallos, liberam
Indorum gentem, accidit.
Nam & urbs Mallorum erat,
& à Mallis ictus fuit Alexan-
der. Porro statuerant qui-
dem Malli Oxydracis sese
conjungere, atque ita præ-
lium inire (a), sed Alexan-
der itinere per arida & sit-
iculosa loca facto eos præ-
verterat, priusquam aut Mal-
li Oxydracis, aut Oxydracæ
Mallis adjumento esse pos-
sent. Sed & ultimam pu-
gnam cum Dario commis-
sam, in quâ fugit Darius,
neque prius destitit à fugâ
quam à Besso caperetur, at-
que adventante Alexandro
interficeretur, apud Arbela
accidisse, publica opinio
est. quemadmodum & illam
quæ ante hanc fuit, ad Is-
sum: & primum equestre
prælium, ad Granicum com-
missum esse. Contigit sane
quidem equestris pugna ad

(a) Curt. 9, 4, 15.

Gra-

6. *Αὐτίκα*] Jam primum. Peculiarem habet hoc adverbium usum a nobis
quoque ex multis Xenophontis exemplis deprehensum. Is autem est, uti di-
ligentissimus Stephanus jam annotavit, quum nobis ad ejus quod diximus
confirmationem, in promptu esse exemplum docere volumus, atque adeo
id proferimus. q. d. *Ne longe abeam, Ne longe exempla petam.* Ita Xenophon
de Laced. Rep. init. p. 534. l. 18. *Lycurgus haud quaquam alias civitates imi-
tatus, imo etiam contraria plurimis statuens, ut patria sua felicitate cete-
ris præstaret, effecit.* *Αὐτίκα* γὰρ περὶ τεκνοποιίας. Jam primum enim quod
liberâ procreationem ætinet. &c. Eodem sensu εὐθὺς usurpatur Arriano dis-
sert. Epiæt. lib. 2. cap. 17. p. 204. εὐθὺς τοὺς ὄρους πλάτων μὲν κ. τ. λ. *Ac
ne longius abeam, Plato quidem definitiones, &c.* Atque ipsum *αὐτίκα* in
Ταῖς. cap. 4. init. & cap. 14. sub fin. & cap. 43. Polybius pro eo dicit εὐθέως
lib. 6. cap. 50. initio. & lib. 12. cap. 3. pag. 914. lin. 20.

hil patebat porta humeris interjectis muri partem introrsum deturbarunt, aditumque in arcem aperuerunt.

XI. Magna tum Indorum strages fit, omnibus ad unum cæsis, ne mulieribus quidem aut infantibus exceptis (a). Dehinc regem pessime affectum scuto efferunt, victurus foret necne, incerti. Sunt qui scribant Critodemum medicum Coum, ex Æsculapii stirpe, resolutâ plagâ sagittam evulsiße: alii Perdiccam corporis custodem, quum medicus urgente necessitate non adesset, jubente Alexandro ense vulnus rescidisse, telumque ex-emisse: inque evulsione magnam sanguinis vim erupisse. quumque Alexander rursus animo linqueretur, syn-copen ipsam sistendo sanguini remedio fuisse. Multa præterea alia de hoc Alexandri casu ab historicis scripta sunt, quæ fama à primis mendacii autoribus sparsa in hunc usque diem transmisit: neque desinet

(a) Curt. 9, 5, 20.

8. Καθότι ἡ πύλη] Facilius illic erat murum dejicere non continentem, interjecto portæ patentis intervallo, ac propterea impellentibus hoc magis cedentem. Posset καθότι etiam verti *quoniam*, ut 7, 7, 7. Quod autem Vulcanius de suo *nonnihil* addidit, turbat sententiam.

τοὺς ὤμους ὑποθέντες] *humeris suppositis*.

CAP. XI. 2. ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν] i. e. *patescēte latius vulnere*, ut Curtius loquitur, 9, 5, 28, quod hami inessent telo, nec aliter id sine perniciæ corporis extrahi posset, quam ut secando vulnus augerent, Curt. 9, 5, 23.

5. κατὰ τοὺς πρώτους ψευσαμένους] *sic ut primi mendacii autores*. Imitata est fama primos mendacii autores. Quod enim illi prodiderunt mendacium, id hæc accepit, acceptumque servavit. Sic κατὰ similitudinem *notat* 3, 27, 10. 4, 25, 4. Ind. 6, 9. Mallem, fateor, cum Vulcanio vertere a *primis*, sed vereor, ut κατὰ hanc significationem admittat.

καθότι ἡ πύλη δίσταξε, τοὺς ὤμους ὑποθέντες, καὶ ὥσαντες ἐς τὸ ἔσω τὸ τεῖχος, ἀνεπέτασαν ταύτην τὴν ἄκραν.

XI. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ μὲν ἐκτεινον τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ ἀπέκτεινάν γε πάντας, οὐδὲ γυναῖκα ἢ παῖδα ὑπελείποντο· οἱ δὲ ἐξέφερον τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κακῶς ἔχοντα, οὐπω γινώσκοντες βίωσιμον ὄντα. Τὸ βέλος ἐξελκύσαι ἐκ τοῦ τραύματος ἐπιτεμόντα τὴν πληγὴν οἱ μὲν Κριτόδημον ἀνέγραφαν, ἱατρὸν Κῶον, τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιάδων· οἱ δὲ, Περδίκκαν τὸν σωματοζύλακα, οὐ παρόντος ἐν τῷ δεινῷ ἱατροῦ, ἐγκέλευσαμένου Ἀλεξάνδρου, τῷ ξίφει ἐπιτεμεῖν τὴν πληγὴν, καὶ κομίσασθαι τὸ βέλος. Ἐν δὲ τῇ κομίδῃ φερά αἵματος πολλοῦ γίγνεται, ὥστε λειποφυχῆσαι αὐτῷ Ἀλεξάνδρον, καὶ οὕτω σχεθῆναι αὐτῷ τὸ αἷμα ὑπὸ τῇ λειποφυχίᾳ. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναγέγραπται τοῖς ξυγγραφεῦσιν ὑπὲρ τοῦ παθήματος· καὶ ἡ φήμη παραδεξαμένη αὐτὰ κατὰ τοὺς πρώτους ψευ-

ψευσαμένους, ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς
διασώζει· οὐδὲ ἀφήσει παραδιδού-
σα καὶ ἐφεξῆς ἄλλοις τὰ ψεύδη,
εἰ μὴ ὑπὸ τῆς δετῆς ξυγγραφῆς
παύσεται. Αὐτίκα ἐν Ὀξυδράκαις 6
τὸ πάθημα τοῦτο γενέσθαι Ἀλεξ-
άνδρῳ, ὃ πᾶς λόγος κατέχει· τὸ
δὲ ἐν Μαλλοῖς ἔθνη αὐτονόμῳ Ἰν-
δικῷ ξυνέβη· καὶ ἦτε πόλις Μαλ-
λῶν ἦν, καὶ οἱ βαλόντες Ἀλέξαν-
δρον, Μαλλοί· οἱ δὲ ἐγνώκεσαν 7
μὲν, ξυμμιζαντες τοῖς Ὀξυδρά-
καις, οὕτω διαγωνίζεσθαι· ἔφθη δὲ
διὰ τῆς ἀνύδρου ἐπ' αὐτοὺς ἐλά-
σας, πρὶν τινὰ ὠφέλειαν αὐτοῖς
παρὰ τῶν Ὀξυδράκων γενέσθαι,
ἢ αὐτοὺς ἐκείνοις τι ἐπωρελῆσαι.
Ἐπεὶ καὶ τὴν τελευταίαν μάχην 8
τὴν πρὸς Δαρεῖον γενομένην, καθ'
ἣν τινὰ ἔφυγε Δαρεῖος, οὐδὲ πρό-
σθεν ἔληξε τῆς φυγῆς, πρὶν ξυλλη-
φθῆναι ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Βῆσσον καὶ
προσάγοντος ἤδη Ἀλεξάνδρου ἀ-
ποθανεῖν, πρὸς Ἀρβήλοις γενέσθαι
ὃ πᾶς λόγος κατέχει· καθάπερ οὖν
καὶ τὴν πρὸ ταύτης, ἐν Ἰσσω· καὶ
τὴν πρώτην ἵππομαχίαν, πρὸς
Γρανίκῳ. Ἀλλὰ πρὸς Γρανίκῳ μὲν 9
ξυνέβη μάχη ἵππικὴ, καὶ πρὸς Ἰσ-

mendacii fides etiam in po-
steros propagari, nisi hoc
scripto finis ei imponatur.
Infortunium hoc in Oxy-
dracis Alexandro obtigisse
communis opinio est: quod
tamen apud Mallos, liberam
Indorum gentem, accidit.
Nam & urbs Mallorum erat,
& à Mallis ictus fuit Alexan-
der. Porro statuerant qui-
dem Malli Oxydracis sese
conjungere, atque ita præ-
lium inire (a), sed Alexan-
der itinere per arida & siti-
culosa loca facto eos præ-
verterat, priusquam aut Mal-
li Oxydracis, aut Oxydracæ
Mallis adjumento esse pos-
sent. Sed & ultimam pu-
gnam cum Dario commis-
sam, in quâ fugit Darius,
neque prius destitit à fugâ
quam à Bello caperetur, at-
que adventante Alexandro
interficeretur, apud Arbela
accidisse, publica opinio
est. quemadmodum & illam
quæ ante hanc fuit, ad Is-
sum: & primum equestre
prælium, ad Granicum com-
missum esse. Contigit sane
quidem equestris pugna ad

(a) Curt. 9, 4, 15.

Gra-

6. *Ἀυτίκα*] Jam primum. Peculiarem habet hoc adverbium usum a nobis
quoque ex multis Xenophontis exemplis deprehensum. Is autem est, uti di-
ligentissimus Stephanus jam annotavit, quum nobis ad ejus quod diximus
confirmationem, in promptu esse exemplum docere volumus, atque adeo
illud proferimus. ἢ. d. *Ne longe abeam, Ne longe exempla petam.* Ita Xenophon
de Laced. Rep. init. p. 534. l. 18. *Lycurgus haudquaquam alias civitates imi-
tatur, imo etiam contraria plurimis statuens, ut patria sua felicitate cete-
ris praeferat, effecit.* Ἀυτίκα γὰρ περὶ τεκνοποιίας. Jam primum enim quod
liberum procreationem astringit &c. Eodem sensu eundem usurpatur Arriano dis-
sert. Epiat. lib. 2. cap. 17. p. 204. εὐθέως τοὺς ὅρους πλάτων μὲν κ. τ. λ. *Ac
ne longius abeam, Plato quidem definitiones, &c.* Atque ipsum *αὐτίκα* in
Ταῖς. cap. 4. init. & cap. 14. sub fin. & cap. 43. Polybius pro eo dicit εὐθέως
lib. 6. cap. 50. initio. & lib. 12. cap. 3. pag. 914. lin. 20.

Granicum, & apud Issum altera cum Dario. Arbela vero ab eo loco, in quo Darius & Alexander postremo dimicarunt, qui plurimum prodidēre, dicunt abesse sexcentis stadiis: qui minimum, quingentis. Sed apud Gaugamela ad flumen Bumelum pugnam eam fuisse commissam Ptolemæus & Aristobulus tradunt. Atqui Gaugamela non erat oppidum, sed vicus magnus, neque locus celebris aut gratum auribus nomen præ se ferens. Quo factum puto, ut Arbelis, utpote urbi celebri, gloria pugnae apud illam commissæ adscripta fuerit. Si vero apud Arbela prælium hoc contigisse dicendum est, quum tanto spatio ab Arbelis distet: eodem modo & navale prælium apud Salamina gestum, Isthmo Corinthio adscribere licebit: & id quod ad Artemisium Eubœæ, apud Æginam vel Sunium gestum fuisse dicetur. Sed & in iis qui Alexandrum in eo periculo scutis suis protexerunt, Peucestam fuisse omnes profitentur: de Leonato non omnes consentiunt, ut nec de Abrea duplicario. Rursus alii Alexandrum fuisse ad galeam ictum, caligine oculis obortâ procidisse scribunt. quumque se denuo erexisset, thorace

σῶ ἢ αὐτῷ πρὸς Δαρείον μάχῃ· Ἄρβηλα δὲ τοῦ χώρου, ἐν ᾧ τὴν ἐσχάτην μάχην Δαρεῖός τε καὶ Ἀλέξανδρος ἐμαχέσαντο, οἱ μὲν τὰ πλεῖστα συγγράψαντες λεγούσιν ὅτι ἑξακοσίους σταδίου ἀπέχει· οἱ δὲ τὰ ἐλάχιστα, ὅτι ἐς πεντακοσίους· ἀλλὰ ἐν Γαυγαμήλοισι γὰρ γενέσθαι τὴν μάχην πρὸς τῷ ποταμῷ Βουμηλῶ, λέγει Πτολεμαῖος καὶ Ἀριστόβουλος· πόλις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, ἀλλὰ κώμη μεγάλη οὐδὲ ὀνομαστὸς ὁ χώρος, οὐδὲ εἰς ἀκοὴν ἢ δὴ τὸ ὄνομα· ἐνθεν δὲ, μοι δοκεῖ, πόλις οὖσα τὰ Ἄρβηλα, ἀπηνέγκατο τὴν δόξαν τῆς μεγάλης μάχης. Εἰ δὲ πρὸς Ἀρβήλοισι χρῆοισθαι γενέσθαι τὸ ἔργον ἐκεῖνο, εἰς τοσόνδε Ἀρβήλων ἀπέχον· καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι γενομένην ναυμαχίαν πρὸς ἰσθμῷ τοῦ Κορινθίων ἔξεσι λέγειν ὅτι ἐγένετο. καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ τῆς Εὐβοίας, πρὸς Αἰγίνῃ ἢ Σουνίῳ· καὶ μὴν ὑπὲρ τῶν ὑπερασπισάντας ἐν τῷ κινδύνῳ Ἀλεξάνδρῳ, Πευκέσαν μὲν γενέσθαι ξύμπαντες ὁμολογοῦσιν. ὑπὲρ Λεονάτου δὲ οὐκέτι συμφέρονται, οὐδὲ ὑπὲρ Ἀβρέου τοῦ διμοιρίτου. Καὶ αἱ μὲν ξύλῳ πληγέντα κατὰ τοῦ κράτους Ἀλεξάνδρον, καὶ ἰληγγιάσαντα πεσεῖν, αὐτῷ δὲ ἀνασάντα, ἐληπηναι βίβλει διὰ τοῦ ἑώρακος ἐς τὸ σῆθος· Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ταύτην

10. ἀπηνέγκατο τὴν δόξαν] reportavit gloriam.

την μόνην τὴν πληγὴν πληγῆναι λέγει τὴν ἐς τὸ σῆθος· Τὸ δὲ δὴ μέ- 14 γισον πλημμέλημα τῶν συγγραψάντων τὰ ἀμφὶ Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνο τίθεμαι ἔγωγε. Πτολεμαῖον γὰρ τὸν Λάγου ἔσιν οἱ ἀνέγραψαν ξυναναβῆναί τε Ἀλεξάνδρῳ κατὰ τὴν κλίμακα ὁμοῦ Πευκέστα, καὶ ὑπερασπίσαι κειμένου, καὶ ἐπὶ τῷδε Σωτήρᾳ ἐπικληθῆναι τὸν Πτολεμαῖον· καὶ τοι αὐτὸς Πτολεμαῖος 15 ἀναγέγραφεν οὐδὲ παραγενέσθαι τοῦτω τῷ ἔργῳ· ἀλλὰ στρατίας γὰρ αὐτὸς ἡγούμενος, ἀλλας μάχεσθαι μάχας καὶ πρὸς ἄλλους βαρβάρους. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῇ τοῦ 16 λόγου ἀναγεγράφθω μοι, ὥς μὴ ἀταλαίπωρον γίγνεσθαι τοῖς ἑπειτα ἀνθρώποις τὴν ὑπὲρ τῶν τηλικούτων ἔργων τε καὶ παθημάτων ἀφήγησιν.

XII. Ἐν ᾧ δὲ Ἀλέξανδρος αὐ- 1 τοῦ μένων τὸ τραῦμα ἐθεραπεύετο, ἐς τὸ στρατόπεδον, ἐνδὲν περ ὠρμήθη ἐπὶ τοὺς Μαλλοὺς, ὁ μὲν πρῶτος λόγος ἦκεν ὅτι τεθνηκώς εἴη ἐκ τοῦ τραύματος. καὶ τὰ μὲν πρῶτα οἱ 2 μεγὴ ἦν τῆς στρατίας συμπάσης, ἄλλου ἄλλῳ παραδιδόντος τὴν φήμην· παυσάμενοι δὲ τῆς οἰμωγῆς, αἱμοὶ τε καὶ ἄποροι ἦσαν, ὅστις μὲν ἐξηγούμενος ἔσαι τῆς στρατίας· (πολλοὶς γὰρ δὴ ἐν ἰσότητά 3 τῆς ἀξιώσεως ἐδόκει πρὸς τε αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ πρὸς Μακεδόνων

trajectum sagittam pectore excepisse. Ptolemæus Lagi filius in pectore solum vulneratum fuisse tradit. In eo autem præcipue mihi errasse videntur qui Alexandri res conscripserunt, quod Ptolemæum Lagi filium unacum Alexandro & Peucestasalam conscendisse scribant, jacentemque objecto scuto protexisse; ideoque Ptolemæum Soterem, *id est servatorem*, appellatum fuisse. quamvis Ptolemæus ipse scribat se huic pugnae non interfuisse, sed eo tempore copiarum ducem adversus alios barbaros pugnasse. Hæc mihi per digressionem dicta sint, ut in tantorum facinorum & casuum expositione posterius plus diligentia adhibeant.

XII. Porro quum Alexander ibi ad curandum vulnus commoraretur, primo statim rumore perlatum est in castra, unde is in Mallos profectus fuerat, eum ex vulnere interiisse. Ac primo quidem ejulatus totis castris auditus est, quum ex aliis in alios fama spargeretur. Quum vero jam lamentis modum fecissent, vehementer animis consternati dubique erant, quis exercitui præfuturus esset. (multos enim ex æquo hujus dignitatis videri capaces, cum ip-
sius

15. οὐδὲ] ne quidem, nedum ut illa fecerit, quæ alii de ipso narrant.

sus Alexandri, tum Macedo-
num iudicio) quo pacto etiam
salvi domum reversuri essent
tot undique bellicosas gentibus
cincti: quarum quidem alias
nondum domitas verisimile ip-
sis fiebat acriter pro libertate
pugnaturas: alias defectionem
facturas, sublato Alexandri
metu. quumque tot flumina,
quæ nullâ ratione transiri pos-
sent, interiecta esse cogita-
rent, desperatione quadam acti
quid consilii caperent Alexan-
dro destituti nesciebant. Post-
quam vero nuntiatum est Alex-
andrum vivere, fides nuntio
ægre habita est: neque enim
adduci poterant, ut crederent
aliquam de vitâ ejus spem super-
esse. quumque literæ ab eo ad-
ferrentur, quibus significabat
se brevi in castra reversurum,
ne id quidem plerisque præ in-
genti metu credibile videba-
tur: confingi enim id à custodi-
bus corporis ducibusque cre-
debant.

XIII. Hac trepidatione co-
gnitâ Alexander, nequi in exer-
citu motus fierent, quam po-
tuit celerrime ad Hydraotis
fluvii ripas se deferri curavit,
secundo amne navigaturus ad

4 καὶ ἐσηκέναι) ὅπως δὲ ἀποστα-
θήσονται εἰς τὴν οἰκίαν, τοσού-
των μὲν ἑνῶν μαχίμων περιερ-
γόντων σφᾶς ἐν κύκλῳ· τῶν
μὲν οὐπω προσκεχωρηκότων, ἃ
δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἰκάζον
ἀγωνιεῖσθαι καρτερῶς· τῶν δὲ ἀ-
ποσησομένων, ἀφαιρεθέντος αὐ-
τοῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου φόβου. πο-
ταμῶν περὶ ἐν μέσῳ ἀδιαβάτων.
τότε δ' ἐδόκουν εἶναι καὶ πάν-
τα σφίσιν ἀπορα καὶ ἀμήχανα
ἐρήμοις Ἀλεξάνδρου ἐφαίνετο.
6 Ὡς δὲ ἦκε ποτὲ λόγος ὅτι ζῇ Ἀ-
λεξάνδρος, τούτῳ μὲν μόγις ξυν-
εχώρησαν· εἰ δὲ καὶ βιώσιμός
7 ἐστίν, οὐπω ἐπιστεύετο. Ὡς δὲ
καὶ γράμματα παρ' αὐτοῦ ἦ-
κεν, ὅτι ὅσον οὐπω κατελεύσε-
ται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, οὐδὲ
ταῦτα τοῖς πολλοῖς ὑπὸ τοῦ ἀ-
γαν δέους πιστὰ ἐφαίνετο. ἀλλὰ
πλάττεσθαι γὰρ πρὸς τῶν ἀμφ'
αὐτὸν σωματοφυλάκων τε καὶ
στρατηγῶν εἰκάζετο.

1 XIII. Καὶ ταῦτα ἐννοήσας
Ἀλεξάνδρος, μή τι νεωτερισθεῖη
ἐν τῇ στρατιᾷ, ὅτε πρῶτον ἡδυ-
νήϊη, κομίζεται ἐπὶ τοῦ ποτα-
μοῦ τοῦ Ὑδραώτου τὰς ὀχέας
κα-

CAP. XII. 5. τότε δ' ἐδόκουν] tunc vero videbantur etiam omnia (reliqua,
non tantum fluvii, ipsis impervia & insuperabilia. Xenoph. ἀναβ. lib. 1. p.
195. l. 34. ὁδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, via exercitui non πεπετα-
bilis. Quod vero post ἐδόκουν subjungitur ἐφαίνετο, hujus pleonasmī alia
exempla collegit Gronovius.

CAP. XIII. 1. καταπλέων κατὰ τὸν ποταμὸν.] Optime legitur in MSSis
ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ὑδραώτου τὰς ὀχέας καὶ πλοῖον κατὰ τὸν ποταμὸν. ad
ripas fluvii Hydraotis & navem in isto fluvio stantem. Vocat πλοῖον κατὰ τὸν
ποταμὸν, quod alioqui dicunt καταποτάμιον πλοῖον, quod prout licuit in tem-
pore, adornatum fuit commoditati regis. Gronov.

καταπλέων κατὰ τὸν ποταμόν· ἦν 2
γὰρ τὸ στρατόπεδον ἐπὶ ταῖς ξυμ-
βολαῖς τοῦ τε Ὑδραϊώτου καὶ τοῦ
Ἀχεσίνου, ἵνα Ὑφαισίῳ τε ἐπὶ
τῆς στρατιᾶς ἦν, καὶ Νέαρχος τὸ
ναυτικὸν αὐτῷ εἶχεν. Ὡς δ' ἐπέ- 3
λαζεν ἡ ναὺς ἤδη τῷ στρατοπέδῳ
τὸν βασιλέα φέρουσα, κελεύει δὴ
ἀφελεῖν τὴν σκηνὴν ἀπὸ τῆς πρύμ-
της, ὥς καταφανὴς εἶναι πᾶσιν·
οἱ δὲ ἔτι ἠπίσουν, ὥς νεκροῦ δῆθεν 4
κομιζομένου Ἀλεξάνδρου, πρὶν γε
δὴ προσχούσης τῆς νεῶς τῇ ὄχθῃ, ὁ
μὲν τὴν χεῖρα ἀνέτεινεν ἐς τὸ πλῆ-
θος· οἱ δὲ ἀνεβόησαν, ἐς τὸν οὐρανόν· 5
τὸν ἀνασχόντες τὰς χεῖρας, οἱ δὲ
πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον· πολλοὶς
δὲ καὶ δάκρυα ἐπὶ τῷ ἀνελπίστῳ
προεχύθη ἀκούσια. Καὶ οἱ μὲν τῶν 6
ὑπασπιστῶν κλίνην προσέφερον αὐ-
τῷ ἐκκομιζομένῳ ἐκ τῆς νεῶς· ὁ δὲ
τὸν ἵππον προσαγαγεῖν ἐκέλευσεν.
Ὡς δὲ ἐπιβὰς τοῦ ἵππου ὤφθη, αὐ- 7
τὸς κρότῳ δὴ πολλῷ ἐπεκτύπησεν
ἡ στρατιὰ πᾶσα· ἐπήχησαν δὲ αἱ τε
ὄχθαι, καὶ αἱ πλησίον αὐτῶν νάπαι.
Προάγων δὲ ἤδη τῇ σκηνῇ κατα- 8
βαίνει ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὥστε καὶ βα-
δίζων ὀφάηται· οἱ δὲ ἐπέλαζον ἄλ- 9
λοθεν ἄλλος, οἱ μὲν χειρῶν, οἱ δὲ
γονάτων, οἱ δὲ τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς

castra, quæ circa confluentes
Hydraotis & Acesinis subsi-
stebant; ubi Hephæstion ex-
ercitui, & Nearchus classi
præerant. Mox ubi navis
quæ regem vehebat castris
appropinquare cœpit, tento-
rium ἐ navis suæ puppi aufer-
ri iussit, ut ab omnibus con-
spici posset. At ne tum qui-
dem credidēre, corpus Ale-
xandri exanime adferri exi-
timantes, donec navi ad ri-
pam appulsâ dextram mul-
titudini porrexit. Tum in-
genti clamore sublato, alii in
cœlum, alii versus Alexan-
dram manustendunt: mul-
tis præ insperato gaudio la-
crymæ sponte obortæ sunt.
Quumque scutati ei navem
egresso lectum adferrent,
ipse equum adduci iussit.
quem ut inscendit, ab uni-
verso rursus exercitu ap-
plausum est, ripis ac sylvis
circumvicinis clamore re-
sonantibus. Tabernaculo au-
tem appropinquans ex equo
desilit, ut & pedibus ince-
dens conspici posset. Tum
certatim alii atque alii ac-
currebant, alii manus, alii
genua, alii vestem ipsius
contigisse, alii vel vidisse
tan-

5. ἀκούσια] Al. ἐκούσια. Plane utroque sensu satis commode intelligi ista, possunt. Gronov.

6. οἱ μὲν τῶν ὑπασπιστῶν] quidam scutorum.

ἐκκομιζομένῳ] cum efferretur. Nam egressus si esset, jam tunc eum pedi-
bus incedentem vidisset exercitus, quod tamen postea demum factum narra-
tur 8.

9. τῆς ἐσθῆτος αὐτῆς] vestem ipsam contingentes, quod minus est quam
genua aut manus contingere.

οἱ δὲ, καὶ ἰδεῖν] alii vero scil. ἐπέλαζον accedebant, ut eum etiam viderent
propius, atque etiam boni aliquid adprecari discederent.

tantum contenti, & salutem felicitatemque ei precantes; alii corollas, alii flores quos tunc ferebat Indorum regio inspergere. Nearchus vero autore est, amicos qui eum deducebant, factum ejus reprehendisse, quod se tanto discrimini pro exercitu objecisset (a): neque enim id ducis, sed militis officium esse. quâ quidem oratione offensus mihi fuisse Alexander videtur, quod vera esset, seque merito reprehendissentiret. Cæterum insigne Alexandri in pugnando robur, & immensa gloriæ præ cæteris rebus cupiditas transversum illum ad pericula abripiebat. Narrat idem Nearchus, seniore quendam Boeotum, cujus nomen non adscribit, quum Alexandrum reprehensiones

(a) Curt. 9, 6, 5.

10. ὅσοι ἐκδιμύζον] Restitue, quod habent plurimi MSSi ὅσοι ἐκδιμύζον. Verbum Arriano dilectum 7, 2, 9, & 7, 5, 3. Itaque interpretandum: *asætor est, graves illi ex amicis fuisse* (id est, moleste illum tulisse) *eos, qui reprehendebant, quod &c. Gronov.*

πρὸ τῆς στρατιᾶς] *ante exercitum.* Negant imperatoris esse, non modo inter primos, sed omnino primum se periculis offerre.

11. ἄχθεται] Contrarium memorat Curtius 9, 6, 15, gratam fuisse regi pietatem amicorum.

12. καθάπερ ἐκ ἄλλης] Suidas, ceu annotavit Gronovius, hæc ita allegavit: *καθάπερ ἐκ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἡττάμενοι, perinde ac qui ab alia aliqua voluptate superantur.* Ut sententia sit: ita Alexandrum gloriæ cupiditate victum temperare sibi non potuisse, ut qui alia quadam voluptate se abripi patientur. Præfert tamen Gronovius hanc scripturam, uti ex versione ejus apparet, *καθάπερ ἐκ ἄλλης τινὸς ἐξηττάμενοι.* Vertit enim ita: *assaten ab robore in pugna & amore hujus gloriæ, sicut alii ab quacunque alia gloriæ superati & posciti, non poterat temperare sibi, ut ab periculis caveret.*

13. βοιωτιάζοντα ἅμα τῇ φωνῇ] Boeotis non tantum ingenium fuit crassius, sed vox ipsorum etiam rusticum quid & inconditum cæteris Græcis sonare videbatur. Hinc inter convicia, quibus Æschines lapidat Demosthenem, etiam illud objecit, ut est apud Erasmum in Adagio Boeotissare, quod Boeotum more vociferaretur immodice & indecore: *Hæc me loquente vehementer exclamat Demosthenes, quemadmodum sciunt omnes, qui nobis in ea legatione fuere collega. Nam præter alia mala etiam Boeotissat.* In clamore est allusio ad boum mugitum. Ita apud Xenophont. *ἀναβ. lib. 3. p. 233. l. 40. Ἀναβλήτης τις ἦν, βοιωτιάζων τῇ φωνῇ. Appollonides quidam erat, Boeoticus quid sonans.*

ἀπτόμενοι· οἱ δὲ, καὶ ἰδὲν ἐγ-
γύθεν, καὶ τι καὶ ἐπευφρανέ-
ται ἀπελθεῖν· οἱ δὲ ταινίαι ἐ-
βάλλον, οἱ δὲ ἀνέστην, ὅσα ἐν
τῷ τότε ἡ Ἰνδῶν χώρα παρ-
εἶχε. Νέαρχος δὲ λέγει ὅτι χα-
λεπαὶ αὐτῷ τῶν φίλων ἐγένον-
το ὅσοι ἐκδιμύζον, ὅτι αὐτὸς πρὸ
τῆς στρατιᾶς ἀνδυνεύει· οὐ γὰρ
στρατηγεῦ ταῦτα, ἀλλὰ στρα-
τιώτου εἶναι· καὶ μοι δοκεῖ ἀχ-
θεῖσθαι· Ἀλέξανδρος τοῖς δὲ τοῖς
λόγοις, ὅτι ἀληθεῖς τε ὄντας ἐ-
γίνωσκε, καὶ αὐτὸν ἐπαίτιον τῇ
12 ἐπιτιμῇ· καὶ ὅρασι ὑπὸ μέ-
νους τε τοῦ ἐν ταῖς μάχαις, καὶ
τοῦ ἔρατος τῆς δόξης, καθάπερ
ἐκ ἄλλης τινὸς, ἐξηττάμενοι,
οὐ κατερός ἦν ἀπέχεσθαι τῶν
13 ἀνδυνεύων· Ἀνδρῶν δὲ τινὰ
στρέσ-

πρεσβύτερον λέγει βοιωτίον (τὸ δὲ
ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου οὐ λέγει) ὡς
ἀνυπόμεινον τε πρὸς τὰς ἐπιτιμήσεις
τῶν φίλων πατόμασεν Ἀλεξάνδρον
καὶ ὁσπύρωπακέτα, προσελθόντα
τοῦτον βοιωτικῶντα ἄμα τῇ φωνῇ,
ταῦτα φάναι, ὦ Ἀλεξάνδρε ἀν-
θρώπων τὰ ἔργα· καὶ τί καὶ ἰαμβεύειν Ι 4
ἐπέειπεν, τὸν δὲ τοῦν εἶναι τοῦ ἰαμβ-
εύου, ὅτι τῷ τι δρωῖντι καὶ πα-
θεῖν ἐστὶν ὑφελλόμενον. Καὶ τοῦτον
ὅς τε τῷ παραυτίκα εὐδοκμήσῃ,
καὶ ἐπιτηδεύοτερον ἕς τὸ ἔπειτα Ἀ-
λεξάνδρῳ γενέσθαι.

XIV. Ἐν τούτῳ δὲ ἀφίκοντο ἡ
παρ' Ἀλέξανδρον τῶν Μαλλῶν
τῶν ὑπολειπομένων πρέσβεις, ἐνδι-
δόντες τὸ ἔθνος καὶ παρὰ Ὀξυ-
δρακῶν οἱ τε ἡγεμόνες τῶν πόλε-
ων, καὶ οἱ νομάρχαι αὐτοὶ, καὶ
ἄλλοι ἅμα τούτοις ἑκατὸν καὶ πέν-
τήκοντα οἱ γνωριμώτατοι αὐτο-
κράτορες, περὶ σπονδῶν δῶρά τε
ὅσα μέγιστα παρ' Ἰνδοῖς κομίζον-
τες, καὶ τὸ ἔθνος καὶ οὗτοι ἐνδιδόν-
τες· συγγνωστὰ δὲ ἀμαρτεῖν ἔφα- 2
σαν, οὐ πάλαι παρ' αὐτὸν πρεσβευ-
σάμενοι· ἐπιθυμεῖν γάρ, ὥσπερ
τινὲς ἄλλοι, ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἐ-
λευθερίας τε καὶ αὐτόνομοι εἶναι·
ἦν τινα ἐλευθερίαν ἐξότου Διόνυ-
σος ἐς Ἰνδοὺς ἤκε, σώαν σφίσιν εἶ-
ναι ἐς Ἀλέξανδρον· εἰ δὲ καὶ Ἀλεξ-
άνδρῳ δοκοῦν ἐσιν (ὅτι καὶ Ἀλεξ-

amicorum ægre ferre intel-
ligeret, & indignationem
vultu præ se ferre videret,
Bœotica lingua eum com-
pellasse, ac dixisse, *O Alex-
ander, Virorum est præclara
factura aggredi* : simulque
jambicum versum subdidis-
se, *cujus hæc erat senten-
tia. Qui magnum aliquid fa-
ciat, æquum esse & pati. Ac*
*senis quidem dictum Alex-
andro placuisse, & chario-
rem ei deinceps eo nomine
fuisse.*

XIV. Inter hæc legati à Mallis, qui reliqui erant, ad Alexandrum venerunt, deditionem totius gentis facientes. itemque ab Oxydracis urbium præfecti ac præsides regionum ipsi, & cum his alii ceteri maxime conspicui cum libera potestate gentis, qui pro fœdere inundo dona quæ apud Indos censentur amplissima adferrebant, etiam ipsi gentem dedentes. Veniam autem deprecabantur, quod non antea legatos misissent, quam vel ideo mereri se dicebant, quod, quemadmodum quidam alii, majore adhuc jure ipsi liberi suis legibus vivere cupiissent, quam quidem libertatem jam inde ab eo

14. *ἐν τῇ παραυτίκῃ εὐδομηθεῖσαι*] *Et tunc laudatum, celebratum fuisse illum senem. Τὸ παραυτίκα in praesentia, continuo, statim, contrarium τὸ ἔπειτα postea.*

CAP. XIV. 1. *ἑαυτοκράτορας, περὶ σπονδῶν*] Equidem delendum puto comma, & *περὶ σπονδῶν* conjungendum cum *ἑαυτοκράτορας*, ut *ipsis libera potestas data dicatur agendi de foedere ineundo*.

tempore, quo Liber pater in Indiam venerat, ad Alexandrum usque salvam tenerant. Quod si ita Alexandro visum esset (quoniam & ipsum ex deorum genere ortum fama esset) satrapam quem daret accepturos, tributa quæ imperaret pensuros, obsides quot peteret daturus. Alexander mille ex primoribus gentis sibi mitti jubet, quos vel pro obsidibus si vellet, teneret, vel ut militibus uteretur, donec reliquos Indos debellasset. Atque hi quidem mille viros, quos & præstantissimos & maximos selegerant, miserunt: quingentis etiam curribus eorumque propugnatoribus (quos Alexander ne petierat quidem) adjectis. His itaque reliquisque Mallis qui servati erant, Philippo satrapa constituto, obsides remittit, currus accipit. His rebus ita gestis, navibusque compluribus dum vulnus curatur constructis, militeque iis imposito; equitibus ex amicis M DCC, expeditis totidem quot antea, peditum X M, non multum

ανδρον ἀπὸ ἑωὺν γενέσθαι λόγος κατέχει) σατράπην τε ἀναδέξεσθαι ὄντινα τάττοι Ἀλέξανδρος, καὶ φόρους ἀπαισείν τοὺς Ἀλεξάνδρῳ δόξαντας· δίδόναι δὲ καὶ ὁμήρους ἐθέλειν ὅσους ἂν αὐτῇ Ἀλέξανδρος. Ὁ δὲ χιλίους ἤτησε τοὺς κρατιτεύοντας τοῦ ἔθνους· οὓς εἰ μὲν βούλοιο, ἀντὶ ὁμήρων κατέξειν· εἰ δὲ μὴ, ξυστρατεύοντας ἔξεν, ἔστ' ἂν διαπολεμηθῇ αὐτῷ πρὸς τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς. Οἱ δὲ τοὺς τε χιλίους ἐπεμψαν, τοὺς κρατίστους καὶ μεγίστους σφῶν ἐπιλεξάμενοι, καὶ ἄρματα πεντακόσια, οὐκ αἰτηθέντα, καὶ τοὺς ἀμβάτας τῶν ἁρμάτων. Ἀλέξανδρος δὲ σατράπην μὲν τούτοις τε καὶ τῶν Μαλῶν τοῖς ἔτι σωζομένοις ἐπέταξε Φίλιππον· τοὺς ὁμήρους δὲ αὐτοῖς ἄφῃκε, τὰ δὲ ἄρματα ἔλαβεν. Ὡς δὲ ταῦτα αὐτῷ κεκόμιστο, καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇ διατομῇ τοῦ τραύματος πολλὰ προσενεναυπήγητο, ἀναβιβάσας ἐς τὰς ναῦς τῶν μὲν ἐταίρων ἰππέας ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, τῶν φυλῶν δὲ ὅσους περ καὶ πρότερον, πεζοὺς δὲ ἐς μυρίους, ὀλίγου μὲν τοι τῷ Ὑδραῶτῃ ποταμῷ κατὰ πλευσεν· ὥς δὲ συνέμιξεν ὁ Ὑδραῶ-

5. οὐκ αἰτηθέντα] Eleganter omnes MSS. αἰτηθέντες. Sic enim & Plutarch. in Apophtheg. 177. αἰτηθεὶς ποτήριον Ἀρχέλαος. Sic Menander dixit οὐδὲ λαπάδα αἰτούμενος apud Harpocrationem. Cæcilius in Æschione apud Nonium in Exigor, ego illud minus nihilo exigor portorium. Gronov.

7. ἐπὶ τῇ διατομῇ] Gronovius ex optimo illo codice elegantissime ita hunc locum emendat: ἐπὶ τῇ διατριβῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος, hoc est, per moram, quam vulnus exigebat. Aliam lectionem, neque illam incommodam, eodem Gronovio teste, ex Augustano produxit Vulcanius ἐπὶ τῇ διαμονῇ τῇ ἐκ τοῦ τραύματος. Qui & tunc interpretationem sic auxit συμπληρῶς ἐν ἰσῆα μοι α, αὐτὸς vulnus curatur.

δραϊώτης τῷ Ἀκεσίνῃ, ὅτι ὁ Ἀκεσί-
νης κρατεῖ τοῦ Ὑδραϊώτου ἐν τῇ ἐπ-
ωνυμίᾳ, κατὰ τὸν Ἀκεσίνην αὐ-
τῷ ἐπλεῖ, ἔστε ἐπὶ τὴν ζυμβολὴν τοῦ
Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἦκε. Τέσ- 9
σαρες γὰρ οὗτοι μεγάλοι ποταμοί,
καὶ ναυσίποροι οἱ τέσσαρες, εἰς τὸν
Ἰνδὸν ποταμὸν τὸ ὕδωρ ζυμβάλλ-
ουσιν, οὐ ζὺν τῇ σφετέρᾳ ἕκαστος
ἐπωνυμίας· ἀλλὰ ὁ Ὑδάσπης μὲν
εἰς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβάλλει· ἐμβα-
λὼν δὲ, τὸ πᾶν ὕδωρ. Ἀκεσίνης παρ-
έρχεται καλρύνμενον. Αὐτῷ δὲ ὁ Ἀ- 10
κεσίνης οὗτος ζυμβάλλει τῷ Ὑ-
δραϊώτῃ, καὶ παραλαβὼν τοῦτον,
εἰς Ἀκεσίνης ἐσὶ. Καὶ τὸν Ὑφασ-
πῆ ἐπὶ τούτῳ ὁ Ἀκεσίνης παραλα-
βὼν, τῷ αὐτῷ δὴ ὀνόματι εἰς τὸν
Ἰνδὸν ἐμβάλλει. ζυμβαλὼν δὲ,
ζυγχωρεῖ δὴ τῷ Ἰνδῷ. Ἐνθεν δὴ ὁ 11
Ἰνδός, πρὶν εἰς τὸ Δέλτα σχισθῆ-
ναι, οὐκ ἀπιστῶ ὅτι καὶ ἐς ἑκατὸν
σταδίους ἔρχεται, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐ-
κατὸν τυχόν, ἵνα περιλιμνάζει
μᾶλλον.

XV. Ἐνταῦθα ἐπὶ ταῖς ζυμ- 1
βαλαῖς τοῦ Ἀκεσίνου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ

spatii per Hydraotem e-
mensus, ad confluentes Hy-
draotis & Acesinis pervenit.
Ibi Hydraotes in Acesinem
fluens nomen amittit. Per
Acesinem itaque navigans
ad confluentes Acesinis at-
que Indi venit. Siquidem
quatuor hi magni & naviga-
biles fluvii in Indum amnem
labuntur, non quidem sua
singuli nomina servantes,
sed Hydaspes in Acesinem
fertur, nomen suum amit-
tens. Acesines vero cum Hy-
draote in unum alveum coit:
eoque assumpto, nomen ta-
men suum Acesines retinet.
Hyphasi etiam in se rece-
pto, veterique Acesinis no-
mine servato in Indum am-
nem fertur, cujus alveo im-
missus, appellationem suam
Indo cedit. Inde, priusquam
in Δ literæ figuram scinda-
tur, centum stadia patere
Indum crediderim, imo eo
amplius, ubi stagnum efficit.

XV. Eo igitur loci ubi A-
cesinis & Indi confluentes
sunt

9. ἐμβαλὼν δὲ, τὸ πᾶν ὕδωρ] Quod comma in Blanckardi & Gronovii edi-
tionibus post ὕδωρ scriptum erat, id rejeci post δὲ, postulante hanc mutatio-
nem manifesto ipsius loci sententia. Ponitur autem ἐμβαλὼν absolute in con-
sequentiā designanda. Ita in sacris Litteris Marc. IX. 20. ἰδὼν αὐτὸν, ἐνθέως
τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν. Act. XX. 3. Πισήσας τε μένας τρεῖς, - - ἐγένετο
γνώμη τοῦ ὑποσρέφειν. Verrendum igitur: Postquam autem in Acesinem lar-
sus est Hydaspes, universa illa aqua Acesines vocata progreditur.

10. ἐπὶ τούτῳ] post hunc, prater hunc. Videtur autem Arrianus non satis
sibi constare, cum in Indic. c. 4. 8. scribat, Hyphasin non per se in Acesi-
nem illabi, sed ab Hydraote recipi.

ζυγχωρεῖ δὴ] cedit tandem. Sic cap. seq. 12. & Matth. XIII. 23. δὲ δὴ
καρποφορεῖ. Ad quem locum bene Erasmus: Non est simpliciter, Et fructum
adiert, sed δὲ δὴ, id est, Quod denique. Ut intelligas ceteros omnes infru-
giferos, hunc demum reddere fructum. Ita & Acesines reliquorum victor In-
do demum concedit.

11. ἵνα περιλιμνάζει] Opt. cum alio ἵνα περ λιμνάζει. Gronov.

sunt Alexander cum classe substitit, donec Perdiccas cum exercitu advenit, Abastanis, liberâ Indorum gente, in ipso itinere subactis. Inter hæc aliæ triginta remorum naves, aliæque onerariæ, quæ in Xathris (liberâ etiam in Indorum gente) constructæ fuerant adven-
runt. Præterea legati ab Of-
fadiis libero quoque Indo-
rum populo, Alexandrum
adierunt deditionem facien-
tes. Dehinc Alexander Phi-
lippo satrapatus sui limites
Acesinis & Indi confluenti-
bus terminat, universo Thra-
cum equitatu ei relicto, a-
liisque agminibus, quæ pro-
vinciæ custodiendæ suffice-
re viderentur. Ad hæc ur-
bem ad confluentes flumi-
num condi jussit, arbitratus
populosam & claram fore.
navalia etiam ibi exstrui cu-
ravit. Per eosdem dies Oxy-
artes Bactrianus Roxanes A-
lexandri uxoris pater ad A-
lexandrum venit (a). Huic
Parapamisadarum satrapa-
tum dedit, submoto Tirye-
ste priore satrapa, quod non
bene officio suo functus
fuisse nuntiaretur. Deinde
Cratero cum magnâ exerci-
tus parte & elephantis ad si-
nistram Indi fluminis ripam

(a) Cypri. 2, 3, 10.

CAP. XV. 2. & δὲ ἐν] Recte Facius, quæ in Xathris (quæ ἐν ἱπ/α Indorum gens libera se dederat) comparari jufferat. Videtur vero scripsisse διανοηθέντες αὐτῶ. οὗ δὲ ἄλλο ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομον προσεχώρησαν. Gronov.

4. Θράκας πάντας] Thracas omnes, quos non equites tantum, sed pedes etiam jussit, constat ex 2, 9, 5. & 3, 12, 8.

προσέμενον, ἔτε ἀφίκετο αὐτῷ
ἐν τῇ στρατιᾷ Περδίκκας, κατα-
στρεφόμενος ἐν παρόδῳ τὸ Ἀβαστα-
2 νῶν ἔθνος αὐτόνομον. Ἐν τούτῳ δὲ
ἄλλαι τε προσγίγνονται Ἀλεξάν-
δρῳ τριακόντοροι, καὶ πλεῖς ὑπὸ τοῦ
γέλας ἄλλα, ἃ δὲ ἐν Σάθροις ἐναυ-
πηγήθη αὐτῷ, καὶ ἄλλο ἔθνος Ἰν-
δῶν αὐτόνομον, προσεχώρησαν.
3 Καὶ παρὰ Ὀσσαδίων, καὶ τούτους
γένους αὐτόνομου Ἰνδοῦ, πρέσ-
βεις ἦγον, ἐνδιδόντες καὶ οὗτοι τοὺς
4 Ὀσσαδίου. Φιλίππῳ μὲν δὲ τῆς
σατραπείας ὅρους ἔταξε τὰς συμ-
βολὰς τοῦ τε Ἀλεξίου καὶ Ἰνδοῦ
καὶ ἀπολείπει ἐν αὐτῷ ταῖς τε
Θράκας πάντας, καὶ ἐκ τῶν τάξεων
ὅσοι ἐς φυλακὴν τῆς χώρας ἱκανοί
5 ἐφαίνοντο· πόλιν τε ἐνταῦθα κτί-
σαι ἐκέλευσεν ἐπ' αὐτῇ ξυμβολῇ
τοῖν ποταμῶν, ἐλπίσας μεγάλην
τε εἶσεσθαι καὶ ἐπιφανῆ ἐς ἀνθρώ-
πους, καὶ νεωστίους ποιηθῆναι.
6 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Ὀξυάρτης ὁ Βάκ-
τριος, ὁ Ρωξάνης τῆς γυναίκος Ἀ-
λεξάνδρου πατὴρ, ἦκε παρ' Ἀλέξ-
άνδρῳ, καὶ προστίθησιν αὐτῷ Πα-
ραπαμισάδων σατραπείην, ἀπαλ-
λάξας Τυρίστην τὸν πρότερον σα-
τράπην, ὅτι αὐκ ἐν κόσμῳ ἐξηγεῖ-
σθαι αὐτῷ ὁ Τυρίστης ἐξήγγελλε.
7 Ἐνθα δὲ διαβιδάσας Κρατερόν τε
καὶ τῆς στρατίας τὴν πολλὴν καὶ
τοὺς

ταὺς ἐλέφαντας ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Ἰν-
δοῦ ποταμοῦ, ὅτι εὐπαρότερα τέ-
ταυται τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν στρα-
τιᾷ βαρεῖα ἐφαίνοντο, καὶ τὰ ἔθνη τὰ
προσποιῶνται οὐ πάντῃ φιλία ἦν,
αὐτὸς κατέπλειε τῶν Σόγδιων τὸ
βασιλεῖον· καὶ ἐνταῦθα πόλιν τε β
ἐνέχριεν ἄλλην, καὶ νεωσοίκους
ἐποίησε ἄλλους, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῷ
τὰ πεποννηκότα ἐπεσκευάσθη. Τῆς θ
δὲ ἀπὸ τῶν ξυμβολῶν τοῦ τε Ἰν-
δοῦ καὶ Ἀρσίνου χώρας, ἔστε ἐπὶ
ἑλκασσαν, σατράπην ἐπέδειξεν
Ὁξυάρτην καὶ Πύθωνα, ξὺν τῇ
παλαιᾷ πόλει τῆς Ἰνδῶν γῆς· καὶ
Κρατερόν μὲν ἐκπέμπει αὐτῷ ξὺν
τῇ στρατιᾷ, διὰ τῆς Ἀραχωσίων καὶ
Δράγγων γῆς· αὐτὸς δὲ κατέπλειε
εἰς τὴν Μουσικανοῦ ἐπιπράτειαν,
ἣν τινα εὐδαμονεστάτην τῆς Ἰνδῶν
γῆς εἶναι ἐξηγγέλλετο, ὅτι οὐπω
ἀπηντήκει αὐτῷ Μουσικανὸς, ἐν-
διδούς αὐτόν τε καὶ τὴν χώραν,
οὔτε πρέσβεις ἐπὶ φιλίᾳ ἐκπέμπει,
οὔδ' ἐτι αὐτὸς ἐπεπόμεναι, ἀ-
δὴ μεγάλῳ βασιλεὺς εἰκός, οὔτε τι
ῆτήκει ἐξ Ἀλεξάνδρου. Καὶ γίγνε- I
ται αὐτῷ ὁ πλοῦς κατὰ τὸν ποτα-
μὸν εἰς τοσόνδε ἐσπουδασμένος, ὥς-
τε ἔφη ἐπὶ τοῖς ὁρίοις γενέσθαι τῆς
Μουσικανοῦ χώρας, πρὶν πυθέσθαι
Μουσικανὸν ὅτι ἄρμηται ὡς ἐπ'
αὐτὸν Ἀλέξανδρος. Οὕτω δὲ ἐκ- 12
πλαγεῖς, κατὰ τὰχος ἀπῆντα Ἀ-
λεξάνδρῳ, δῶρά τε τὰ πλεῖστου ἄ-

traducto, quod ab eâ parte
exercitui gravioris armatu-
ræ commodior via futura
videretur, & gentes finitimæ
non omnino amicæ essent :
ipse secundo amne in Sog-
dorum regiam navigavit, i-
bique aliam urbem condi-
dit, & aliâ navalia exstruxit :
navesque quassatas reparari
jussit. Totius vero regionis,
quæ à confluentibus Acesi-
nis atque Indi ad mare usque
pertinet, Oxyartem & Py-
thonem satrapas constituit,
etiam maritimâ orâ illis ad-
junctâ. Cratero deinde rur-
sus cum exercitu per fines
Arachotorum & Drango-
rum emissio, ipse secundo
amne in Musicanî regnum
venit (quod quidem opu-
lentissimum totius Indorum
regionis esse audierat) com-
motus, quod Musicanus
nondum ipsi obviam pro-
cesserat, se pariter & regio-
nem dediturus, neque per
legatos amicitiam petierat,
neque dona (ut magnum re-
gem decebat) miserat, ne-
que quicquam omnino ab
Alexandro postulârat: tan-
taque celeritate per flumen
contendit, ut prius in Musi-
canî fines irrumperet, quam
is quicquam de Alexandri
expeditione audisset. Ino-
pinato itaque ejus adventu
per-

9. ἐπέδειξεν] MSSi omnes ἀπέδειξεν. quod magis proprium. Gronov.

11. ὅτι ἀρμηται ὡς ἐπ' αὐτὸν] quod expeditionem adversus se suscepisset.
ἐπ' αὐτὸν non erat omittendum, ne forte de universa Alexandri adversus
barbaros expeditione intelligatur.

perculsus Musicanus, confestim Alexandro obviam processit, dona quæ apud Indos censentur amplissima adferens, universos etiam quos habebat elephantos ducens, gentemque pariter & se dedens, ac culpam suam agnoscens. quod quidem ad ea quæ quis petiisset impetranda summam apud Alexandrum vim habebat. Alexander itaque Musicano veniam culpæ datâ, urbem simul regionemque admiratus, pristinum imperium ei reliquit. Cratero ut arcem in urbe exstruat jubet: quæ quidem præsentē adhuc Alexandro exædificata est, præsidiumque ei impositum. quod peridoneus is locus videretur ad finitimas gentes in fide atque officio continendas.

XVI. Inde assumtis sagittariis atque Agrianis, omnique equitatu quem in navibus vehabat, in ejus regionis præsidem, Oxycanum nomine, movet (a), quod nec ipse obviam processerat, nec legatos ipsum & regionem dedituros miserat: ac duas quidem urbes maximas quæ Oxycano parebant primo impetu cepit. in alterâ harum etiam ipse Oxycanus captus. Alexander prædam militi dat, & elephantos secum abducit: sed & reliquæ urbes adventante Alexandro deditionem faciunt, nullâ earum ad arma conversâ. Ita omnium Indorum animos Alexandri virtus & fortuna subjugarat. Posthæc adversus Sam-

(a) Curt. 9, 8, 11. & seqq.

ξια παρ' Ἰνδοῖς κομίζουσιν, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ξύμπαντας ἀγούσιν, καὶ τὸ ἔθνος τε καὶ αὐτὸν ἐνδιδούς, καὶ ὁμολογῶν ἀ-
 13δικεῖν. ὅπερ μέγιστον παρ' Ἀ-
 λεξάνδρῳ ἦν ἐς τὸ τυχεῖν αὐτὸν τῆς δόξης. καὶ οὖν καὶ Μουσικανῷ ἐπὶ τοῖςδε ἀδεία ἐδόθη ἐξ Ἀ-
 λεξάνδρου· καὶ τὴν πόλιν ἐθαύμασεν Ἀλέξανδρος καὶ τὴν χώραν, καὶ ἄρχεν αὐτῆς Μου-
 14σικανῷ ἐδωκε. Κρατερός δὲ ἐν τῇ πόλει ἐτάχθη τὴν ἀκρὰν ἐκ-
 τειχίσαι· καὶ παρόντος ἔτι ἐκ-
 τευχίσθη Ἀλεξάνδρου, καὶ φυ-
 λακὴ κατεστάθη, ὅτι ἐπιτήδεον αὐτῷ ἐφάνη τὸ χωρίον ἐς τὸ κατέχεσθαι τὰ κύκλῳ εἶναι φυ-
 λαττόμενα.

1 XVI. Ἐνθεν δὲ ἀναλαβὼν τοὺς τε τοξότας, καὶ τοὺς Ἀγριάνας, καὶ τὴν ἱππὸν τὴν ἀμάοι πλέουσιν, ἐξελαύνει ἐπὶ τὸν νομάρχην τῆς ταύτης γῆς (ὄνομα δὲ ἦν Ὀξυκανός) ὅτι μήτε αὐτὸς ἀφίκετο, μήτε πρέσβεις παρ' αὐτοῦ ἦκον ἐνδιδόντες αὐ-
 2 τὸν τε καὶ τὴν χώραν. Δύο μὲν δὴ πόλεις τὰς μέγιστας τῶν ὑπὸ τῷ Ὀξυκανῷ ἐξ ἐφόδου κατὰ κράτος ἔλαβεν· ἐν δὲ τῇ ἑτε-
 3 ρᾷ τούτων καὶ αὐτὸς Ὀξυκανὸς ἐτάλω· ὁ δὲ τὴν μὲν λείαν τῇ στρατιᾷ δίδωσι, τοὺς ἐλέφαντας δὲ ἀμάοι ἤγε· καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις αὐτῷ αἰὲν τῇ αὐτῇ χώρῃ ἐδίδοντο ἐπιόντι, οὐδὲ τις ἐτραπέτο ἐς ἀλκὴν· οὕτω καὶ Ἰνδοὶ παῖ·

πάντες ἐδεδούλωντο ἤδη τῇ γνώμῃ
πρὸς Ἀλεξάνδρου τε καὶ τῆς Ἀ-
λεξάνδρου τύχης. Ὁ δὲ ἐπὶ Σάμ- 4
βον αὐτῇ γε, τῶν ὀρίων Ἰνδῶν σα-
τράπην ὑπ' αὐτοῦ κατασθέντα,
ὃς πεφευγέναι αὐτῷ ἐξηγγέλλετο,
ὅτι Μουσικανὸν ἀφειμένον πρὸς Ἀ-
λεξάνδρου ἐπίθετο, καὶ τῆς χώρας
τῆς αὐτοῦ ἀρχόντα· τὰ γὰρ πρὸς
Μουσικανὸν αὐτῷ πολέμια ἦν. Ὡς 5
δὲ ἐπέλαζεν ἤδη τῇ πόλει Ἀλέξ-
ανδρος, ἥντινα μητρόπολιν εἶχεν ἡ
τοῦ Σάμβου χώρα (ὄνομα ἦν τῇ
πόλει Σινδόμανα) αἱ τε πύλαι αὐ-
τῷ ἀνοίγονται προσάγοντι, καὶ οἱ
οἰκτεῖαι τοῦ Σάμβου τὰ τε χρήμα-
τα ἀπὸ κρήνησαν καὶ τοὺς ἐλέφαν-
τας μετὰ σφῶν ἄγοντες ἀπὸ νῆων.
οὐ γὰρ δὴ Ἀλεξάνδρῳ γε πολέμιας 6
ἔχοντα Σάμβον φυγεῖν, ἀλλὰ
Μουσικανοῦ τὴν ἀφῆσιν δέισαντα.
Ὁ δὲ καὶ ἄλλην πόλιν ἐν τούτῳ ἀ- 7
ποσάσανε ἔλκε, καὶ τῶν Βραχμάνων
(οἱ δὲ σοφισταὶ τοῖς Ἰνδοῖς εἰσιν)
ἔσοι αἰτίαι τῆς ἀποσάσεως ἐγένον-
το, ἀπέκτανεν ὑπὲρ ὧν ἐγὼ τῆς σο-
φίας, εἰ δὲ τις ἐστίν, ἐν τῇ Ἰνδικῇ
ἐν γυγραφῇ δηλώσω.

XVII. Καὶ ἐν τούτῳ Μουσι- 1
κανὸς αὐτῷ ἀφῆσιν ἐξηγγέλλετο·
καὶ ἐπὶ τούτῳ μὲν ἐκπέμπει Πύ-
κωνα τὸν Ἀγηνόρος, σατράπην,
ἐν γατρίᾳ ἀποσάσει. Αὐτὸς δὲ 2
τὰς πόλεις τὰς ὑπὸ Μουσικανῷ
τεταγμένας, τὰς μὲν ἐξ ἀνδραπο-
δίσας αὐτῶν κατέσκαψεν· εἰς αἷς

bum rursus copias ducit,
quem montanis Indis satra-
pam constituerat, fugisse-
que acceperat, quum Musi-
canum ab Alexandro dimis-
sum, suæque regioni præ-
fectum audisset. Nam cum
Musicano graves inimicitias
gerebat. Postquam vero ur-
bi quæ illius imperii caput
est, (Sindomana ei nomen
erat) appropinquavit, por-
tæ urbis ei apertæ sunt, qui-
que Sambo familiares ac do-
mestici erant cum numeratâ
pecuniâ & elephantis occur-
rerunt, declarantes Sambum
non hostili animo in Alex-
andrum fugisse, sed Musi-
cani dimissi metu. Quibus
in fidem receptis, aliam
quandam urbem quæ defe-
cerat cepit, & Brachmanum
nonnullos (qui quidem so-
phistæ sive sapientes apud
Indos habentur) quos defec-
tionis autores fuisse consta-
bat, interfecit: de quorum
sapientiâ, si modo ulla est,
in Indicâ historiâ tractabi-
mus.

XVII. Dum hæc gerun-
tur, Musici defectio nun-
tiatur (a). quapropter Py-
thone Agenoris filio, satra-
pa, cum idoneo exercitu in
eum misso, ipse urbes Musi-
cano subditas adortus, alias
direptas subvertit, aliis præ-
sidia

(a) CURT. 9, 8, 16.

CAP. XVI. 5. ἀπὸ κρήνησαν] Vulcanius legendum conjicit ἀναρρίμνησαν.

7. ἐν τούτῳ] inserta.

fidia imposuit, arcēque in iis
exstruxit. His gestis, ad castra
& classem rediit, quo Mu-
sicanus à Pythone captus
adducitur. Hunc Alexan-
der crucifigi in suā regione
jubet, unaque cum eo quot-
quot Brachmanes Musica-
num ad defectionem insti-
gārant. Eodem tempore ad
eum venit Pattalorum regu-
lus (quam regionem Indum
ampem in litera Δ figuram
fecare dixi, majoremque
quam est Ægyptium Delta
efficere) se suasque ditiones
Alexandri fidei committens,
atque hunc quidem imperio
suo restitutum, omnia quæ
ad excipiendum exercitum
necessaria essent parare jus-
sit. Ipse Craterum Attali ag-
men ducentem & Meleagri
atque Antigenis nonnullos-
que ex sagittariis, ex amicis
etiam & aliis Macedonibus
quos inutiles bello factos in
Macedoniam ablegarat ver-
sus Arachotos & Zarangos,
in Carmaniam proficisci, e-
lephantosque ducere jubet.
reliquo exercitui, præter
has copias quæ secum in ma-
ritimam oram navigabant,
Hephæstionem præfecit.
Pythoni verò, qui equestres
jaculatores & Agrianas du-
cebat, in ulteriorem Indi-

δὲ φρουρὰς εἰσήγαγε, καὶ διέταξε
3 ἐξετάχισε. Ταῦτα δὲ διαπραξά-
μενος, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τε ἐπέ-
ηκε, καὶ τὸν στόλον. ἔνθα δὲ Μουσικανὸς
τε ξυλληφθεὶς ἄγεται πρὸς
Πύθωνα καὶ ταῦτον πρεμῶσαι Ἀ-
λεξάνδρος καλεῖται ἐν τῇ αὐτοῦ γῇ,
καὶ τῶν Βραχμανῶν ἑσσι αἵτιοι τῆς
ἀποστάσεως τῷ Μουσικανῷ κατέ-
4 σθησαν. Ἀφίκετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
τῶν Παττάλων τῆς χώρας ἀρχων
(ὃ δὲ τὸ Δέλτα ἐφηνεῖναι τὸ πρὸς
τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμύμε-
νον, μείζον ἢ τοῦ Δέλτα τοῦ Αἰ-
γυπτίου) καὶ οὗτος τὴν τε χώραν
αὐτοῦ ἐνεδίδου πᾶσαν, καὶ αὐτῷ
5 τε καὶ τὰ αὐτοῦ ἐπέτροψε. Ταῦτον
μὲν δὴ ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ ἐκπύ-
πει αὐτῷ, παραγγέλων παρασκευ-
άζειν ὅσα εἰς ὑποδοχὴν τῇ στρατιᾷ.
6 αὐτὸς δὲ Κρατερὸν μὲν, τὸν τε Ἀτ-
τάλου τάξιν ἄγοντα καὶ τὸν Με-
λεάγρου καὶ Ἀντιγένους καὶ τῶν
τοξοτῶν ἐστὶν αὐτῷ καὶ τῶν ἱππέων
τε καὶ ἄλλων Μακεδόνα ὅσους εἰς
Μακεδονίαν ἀπομάχων ὄντας ἤ-
δη ἐγείλε τὴν ἐπ' Ἀραχότων καὶ
Ζαράγγων ἐπεμψὸν εἰς Καρμανίαν,
καὶ τοὺς ἐλέφαντας τοῦτοι ἄγον ἔ-
7 δωκε· τὴν δὲ ἄλλην στρατίαν, ὅση
γε μὴ ξὺν αὐτῷ κατέπλευσεν ἐπὶ θά-
λασσαν, Ἡφαιστίων ἐπετάχισεν
8 Πύθωνα δὲ τοὺς τε ἱππικοὺς εἰς
ἄγοντα καὶ τοὺς Ἀγριάνας, εἰς τὴν
ἐξ-

CAP. XVII. 4. ἔφην] Supra lib. 5. cap. 3. extremo.

ἔρχων] Moeris vocatur a Curtio, 9, 8, 28.

6. ἔσειλε] Gronovius ex MSSis citat ἔσειλλε, quos inutiles jam bello factos in Macedoniam mittebat, non vero jam inilem, quibus deducendis Craterus erat propositus.

τὴν ἐπ' Ἀραχότων] τὴν scil. ὁδόν.

ἰσχυρὰ ὄχθην τοῦ Ἰνδοῦ διαβί-
 βῆσαι, οὐχ ἥπερ Ἡφαισίων τὴν
 στρατιὰν ἀγειν ἔμελλε, τοὺς τε ἐκτε-
 τειχισμένας ἤδη πόλεις ἐκνομίσαι
 ἐκέλευσε· καὶ εἰ δὴ τινα νεωτερίζου-
 το πρὸς τῶν ταύτη Ἰνδῶν, καὶ ταῦ-
 τε ἐς κόσμον καταστήσαντα συμ-
 βάλλειν οἱ ἐς τὰ Πάτταλα. Ἦδη οὖν
 δὲ τρίτην ἡμέραν αὐτῷ τοῦ πλοῦ ἔ-
 χοντι ἐξαγγέλλεται, ὅτι τῶν Πατ-
 τάλων ὁπαρχοὶ συλλαβὸν τῶν
 Πατταλέων τοὺς πολλοὺς, ἀποδε-
 δρακίως εἶχετο, ἀπολαπῶν τὴν χώ-
 ραν ἔρημον· καὶ ἐπὶ ταύτῃ πλείονι δὲ
 πρόσθεν σπουδῇ κατέπλει· Ἀλέξ-
 ανδρος. Ὡς δὲ ἀφίκετο ἐς τὰ Πάτ-
 ταλα, τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν
 ἔρημον καταλαμβάνει τῶν ἐνοι-
 κούντων τε καὶ ἐπεργαζομένων. Οἱ
 δὲ κατὰ δίαξιν τῶν φευγόντων ἐκ-
 πίμπας τῆς στρατίας τοὺς κουφο-
 τάτους, ἐπὶ τινες αὐτῶν ἐκνεύθη-
 φησαν, ἀποπέμπει τούτους παρὰ
 τοὺς ἄλλους, ἐντεταλόμενος ἐπανέ-
 ναι βαρύνοντας· εἶναι γὰρ αὐτοῖς
 τὴν τε πόλιν οἰκεῖν ὡς πρόσθεν, καὶ
 τὴν χώραν ἐργάζεσθαι· καὶ ἐπαν-
 ῆλθον οἱ πολλοὶ αὐτῶν.

XVIII. Αὐτὸς δὲ Ἡφαισίωνι
 προτάξας τευχίζαν ἐν τοῖς Πατ-
 τάλαις ἀκρὰν, ἀποπέμπει ἐς τὴν
 αὐτοδρὸν τῆς πλησίον γῆς φρέατά
 τε ὀρύζοντας, καὶ οἰκήσιμον τὴν
 χώραν κατασκευάσοντας· καὶ τού-
 τοις ἐπέθεντο τῶν προσχώρων τινὲς
 βαρβάρων, καὶ ἔστι μὲν οὗς διέφθει-
 ραν αὐτῶν ἄφνω προσπεσόντες,

ripam traducto, non eam
 quā Hephæstion exercitum
 ducturus erat, ut colonos in
 urbes jam conditas ducat
 imperat, & siquid apud fini-
 timos Indos novatum esset,
 rebus compositis ad Pattala
 se cum reliquis copiis con-
 jungat. Quumque jam triduo
 navigasset, nuntiatum ei est,
 Pattalorum regulum, mag-
 nā Pattalensium manu coa-
 ctā, regione destitutā au-
 fugisse. quo nuntio accep-
 to Alexander properantius
 classem agit. Quumque Pat-
 tala pervenit, urbem inco-
 lis, agrum agricolis vacuum
 reperit. Inde expeditissimis
 quibusque è toto exercitu
 qui fugientes insequerentur
 missis, quum nonnulli co-
 rum capti essent, confestim
 eos ad alios adhuc fugientes
 misit, qui illos ad reditum
 hortarentur. liberam enim
 illis fore ut antea & urbis ha-
 bitationem & agri cultu-
 ram, multique eorum rediē-
 re.

XVIII. Deinde Hephæ-
 stione in Pattalis arcem ædi-
 ficare jussu, alios in vicinam
 regionem quæ aquarum ino-
 piā laborabat mittit, qui pu-
 teos foderent, regionem-
 que habitabilem facerent.
 Hos barbarorum finitimo-
 rum nonnulli ex improvise
 adorti, quum aliquot inter-
 fe-

11. βαρύνοντας] Redire eos fidens animo jubens.

12. οἱ πολλοί] plerique.

fecissent, multis etiam suorum desideratis, in solitudinem sese receperunt. Alexander, cognito barbarorum insultu, alias copias mittit quæ se prioribus adjungant, quo tutius opera jam incepta absolvant. Porro apud Pattala Indus amnis in duos ingentes fluvios scinditur, quorum uterque Indi appellationem ad mare usque retinet. Hoc loco etiam Alexander portum & navalia exstrui jussit. Quumque res omnes ex animi sententiâ succederent, statuit per ostium fluminis quod dextrorsum ferebatur mare petere. Itaque Leonnatum emittit cum mille equitibus & peditum graviter leviterque armatorum circiter viii milibus, qui ad Pattala insulam classem promoveat. Ipse delectis navibus quæ velociores erant, ut biremibus & omnibus triginta remorum navibus, cercurisque nonnullis, per dexterorem amnem vehi cœpit. Cæterum quum ipse neminem navigationis ducem haberet (Indi enim qui ea loca habitabant, profugerant) difficilis ea in-

πολλοὺς δὲ καὶ σφῶν ἀποβαλόντες, 3 ἐφυγόν εἰς τὴν ἔρημον ὥστε ἐπιτελεσθῆναι τοῖς ἐκπεμφθεῖσι τὰ ἔργα, προσγενομένης αὐτοῖς καὶ ἄλλης στρατιάς, ἣν Ἀλέξανδρος, πυθόμενος τῶν βαρβάρων τὴν ἐπίθεσιν, ἐ- 4 σάλκει μετέξοντας τοῦ ἔργου. Περὶ δὲ τοῖς Παττάλαις σχίζεται τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὕδωρ εἰς δύο ποταμούς μεγάλους· καὶ οὗτοι ἀμφοτέρωθεν σῶζουσι τοῦ Ἰνδοῦ τὸ ὄνομα, ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ἐνταῦθα ναύσταθμόν τε καὶ νεωσσίους ἐποίει Ἀλέξανδρος. 5 Ὡς δὲ προῦκεχωρήκει αὐτῷ τὰ ἔργα, ὁ δὲ καταπλεῖν ἐπενόει ἔτε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ ἐν δεξιᾷ ρέοντος 6 ποταμοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· Λεοννάτον μὲν δὴ, δούς αὐτῷ τῶν τε ἰππέων ἐς χιλίους καὶ τῶν ὀπλιτῶν τε καὶ ψιλῶν ἐς ὀκτακισχιλίους, κατὰ τὴν νῆσον τὰ Παττάλα ἐκπέμπει 7 ἀντιπαράγειν τῷ· σόλῳ· αὐτὸς δὲ τὰς μάλιστα τῶν νεῶν ταχυναιτούσας ἀναλαβὼν, ὅσαι τε ἡμιόλαι, καὶ τὰς τριακοντόρους πᾶσας, καὶ τῶν κερκούρων ἐσιν οὓς, ἔπλει κατὰ 8 τὸν ποταμόν, τὸν ἐν δεξιᾷ· Ὁὐκ ἔχοντι δὲ αὐτῷ ἡγεμόνα τοῦ πλοῦ, ὅτι πεφύγεσαν οἱ ταύτῃ Ἰνδοὶ, ἀπο- 9 ρώτερα τὰ τοῦ κατάπλου ἦν χειμῶν

CAP. XVIII. 5. ὁ δὲ καταπλεῖν] ipse navigare cogitabat usque ad ostium fluminis dextrorsum fluentis in mare. Ἐς τὴν θάλασσαν referenda ad ρέοντος, καταπλεῖν vero ad ἕς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν.

6. κατὰ τὴν νῆσον] Ὡς αὐτὸς volunt, qui in insula Pattalis e regione classis procederet. Sic alibi ἀντιπαρίεναι. Nec male Facius, per Pattala insulam p[er]isso, ut pariter cum classe progredieretur. Gronov.

9. τῷ ῥόω] decursui fluminis.

κοῖλόν τε ἐποίει] Eodem sensu κοῖλος usurpatur Polybio lib. 1. cap. 60. pag. 86. l. 12. σφ[η]σι δὲ δυσχερῇ γινόμενον τὸν ἀνάπλου πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα κοίλης καὶ τραχείας οὐσῆς τῆς θαλάττης. Suis vero difficilem navigationem

μῶν τε ἐπιγίγνεται ἐς τὴν ὑπεραίαν ἀπὸ τῆς ἀναγωγῆς, καὶ ὁ ἀνεμὸς τῷ ῥόῳ πνέων ὑπεναντίος καὶ λὸν τε ἐποίει τὸν ποταμὸν, καὶ τὰ σκάφη διέσειεν, ὥστε ἐπόνησαν αὐτῷ αἱ πλεῖσαι τῶν νεῶν. τῶν δὲ τριακοντόρων ἐστὶν. αἱ καὶ πάντῃ διελύθησαν. ἐφθασαν δὲ ἐπικαίαντες αὐτάς, πρὶν παντάπασι διαπεσεῖν ἐν τῷ ὕδατι. Ἐτε-
 ραι οὖν ξυνεπήγνυντο. καὶ τῶν ψαλῶν τοὺς κουφοτάτους ἐκπέμψας ἐς τὴν προσωτέρω τῆς ὀχθῆς χώραν, ξυλλαμβάνει τινὰς τῶν Ἰνδῶν, καὶ οὗτοι ἀπὸ τοῦδε ἐξηγῶντο αὐτῷ τὸν πόρον. Ὡς δὲ ἤκον ἵνα περ ἀναχεῖται ἐς εὖρος ὁ ποταμὸς, ὥς καὶ διακοσίους ταύτης σάδιους ἐπέχειν, ἥ περ εὐρύτατος αὐτὸς αὐτοῦ ἦν, τό, τε πνεῦμα κατῆι μέγα ἀπὸ τῆς ἕξω θαλάσσης, καὶ αἱ κῶπαι ἐν κλύδωνι χαλεπῶς ἀνεφέροντο, ξυμφευγούσιν αὖ ἐς διώρυχα, ἐς ἣν τινα οἱ ἡγεμόνες αὐτῷ καθηγήσαντο.

primis fuit (a). Postridie enim quam solverant ora tempestas, ventusque æstui contrarius cavas undas ciebat, navesque inter se collidebat: adeo ut pleræque quassatæ, nonnullæ vero ex triginta remorum navibus prorsus dissipatæ fuerint, ægreque ad ripam, priusquam a vorticibus plane absorberentur, appulsæ sint. Aliis igitur navibus fabricatis, & nonnullis qui inter levis armaturæ milites expeditissimi essent in remotiora ultra ripam emissis, Indos aliquot cepit, quibus deinceps in eo flumine navigationis ducibus est usus. Postquam verò illuc perventum est, ubi amnis latitudo in cecstadia extenditur, quâ nimirum parte amplissimus est, quum ventus à mari vehementior incumberet, remique ægre procellas retundere possent, rursus in sinum quendam quem duces navigationis iis præmonstrarunt se recipiunt.

XIX. Ἐνταῦθα ὁρμισάντων, ἰτὸ πάθημα ἐπιγίγνεται τῆς με-

XIX. Ibi quum in statione essent, in novum metum

(a) Curt. 9, 9, 1.

in-

tem futuram ventis adversis, & mari modo debiscente, modo asperius intumescere.

διελύθησαν] dissoluta, lacerata sunt.

διαπεσεῖν] priusquam penitus dilaberentur in aqua.

II. ἀπὸ τῆς ἕξω θαλάσσης] ab exteriori mari. Ita distinguitur ab interiori sive mediterraneo, quod τὴν ἐντὸς θάλασσαν vocat 6, 1, 4.

αἱ κῶπαι] remi ægre inter fluctus tollerentur in altum. Sic 6, 5, 4. & Thucyd. pag. 76. τὰς κῶπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίᾳ ἀναφέρειν. Gronov.

CAP. XIX. 1. ἐνταῦθα] Ibi quum in statione essent, accidit id quod in magno mari (non scilicet item in mediterraneo, & in primis Ægeo, ubi vivunt Macedones & Græci) accidere solet, nempe refluxus, sicut in sicco ipsis destituentur naves, quod quum Alexandri comitibus antehac ignoratum esset, non parum eos res ista perculsit. Idem.

inciderunt. Recedente enim æstu naves siccae in limo hærebant (a). quod quum Greci antea ignorassent, tanto majori illis admirationi fuit; multo tamen majori, quum stato tempore recurrens æstus naves sublevavit: & quidem quæ limo firmiter insederant naves, citra ullum detrimentum sublatae rursus navigaverunt. quæ vero in sicciore terrâ parum firmiter hæserant, earum aliæ recurrentis æstus impetu raptæ, invicem illisæ sunt, aliæ in ripam propulsæ dissiluerunt. His omnibus pro eo ac tempus ferebat reparatis, Alexander duabus cercuris aliquos secundo flumine præmittit qui insulam explorent, in quam indigenæ ajebant ipsi descendendum esse ad Oceanum naviganti. Eam insulam Cillutam vocabant. Qui postquam renuntiaverunt ipsam insulam magnam esse, portusque commodos & aquam habere, reliquam classem eo agi jubet. Ipse cum lectioribus navibus ulterius progreditur, exploraturus an eâ parte quâ flumen in mare exit facilis classi transitus futurus es-

(a) Curt. 9, 9, 9.

γάλης θαλάσσης ἡ ἀμπυτῆ. ὅτε
τε ἐπὶ ξηροῦ ἀπελείφθησαν αὐταί·
2 αἱ νῆες. Καὶ τοῦτο οὐ τὸ πρότερον
ἔγνωσάν τας ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
ἐκπληξιν μὲν καὶ αὐτὸ οὐ στρατηγὸν
παρώχε· πολὺ δὲ δὴ ἐπὶ μαίζοντα,
ἀπὸ τε διελθούσης τῆς ὕδατος πρὸς
ῥῆς τε τὸ ὕδωρ, καὶ τὰ σταύρη με-
3 τερίζοντο. Ὅσαι μὲν δὴ τῶν νεῶν
ἐν τῷ πηλῷ ἐδραίας κατέλαβον,
αὐταὶ δὲ ἀβλαβῶς τε ἐμπεσούσθη-
σαν, καὶ οὐδὲν χαλεπὸν παθεῖναι,
4 ἐπλεον αὐταί· ὅσαι δὲ ἐν ξηροτέρῃ τε
τῇ γῇ, καὶ οὐ βεβαίως γε τὴν στά-
σιν ἔχουσιν ὑπελείφθησαν, αὐταὶ
δὲ ἀλλήλων ἐπελθόντες τοῦ κύματος,
αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπεσούσαι εἰς ἀλλή-
λας, αἱ δὲ πρὸς τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι
5 ξυνετρίβησαν. Ταῦτά τε οὖν ἐπε-
σπένυσεν Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν παρ-
όντων, καὶ ἐν περκαίρειν δυοῖν προ-
πέμπει κατὰ τὸν ποταμὸν τοὺς
κατασκευομένους τὴν νῆσον, ἐ-
ῆν τινα αἱ ἐπὶ γῆρας ἔφασκον ὀρμι-
γέα εἶναι αὐτῶ κατὰ τὸν πλοῦν
6 τὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Καλουτὰ
δὲ τῇ νήσῳ τὸ ὄνομα ἔλεγον. Ὡς δὲ
ἐξηγγέλθη ὅτι ὄρμαι τε ἐν τῇ νήσῳ
εἰσὶ, καὶ αὐτὴ μεγάλη, καὶ ὕδωρ
ἔχουσα, ὁ μὲν ἄλλος αὐτῶ στόλος
εἰς τὴν νῆσον κατέσχευ· αὐτὸς δὲ
ταῖς ἄρισταις πλεούσαις τῶν νεῶν ἐπ-
έκεινα προύχωρε, ὥς ἀπιδεῖν τοῦ

πρὸ-

2. ἀπὸ τε διελθούσης] Non coherent ista Græca, & necessario cum omni-
bus scriptis lege ὅτε, neque sane aliud exprimit interpres. Gronov.

3. ὅσαι μὲν δὴ] MS. ὅσαι -- ἐδραίας κατέλαβον, Scil. τὸ ὕδωρ. Idem.

4. αἱ μὲν αὐτῶν ἐμπεσούσαι] alia quidem invicem illisæ, aliæ vero ad cer-
tam propulsa dissiluerant. Utatque intelligantur dissiluisse.

5. τὸν εἰς τὴν θάλασσαν] Opt. τὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Gronov.

6. κατέσχευ] tendebat, cursum dirigebat. Sic Aët. XXVII. 40. Vide la-
dicem.

ποταμῷ τὴν ἐκβολὴν τὴν ἐς τὴν θά-
λασσαν, αἱ παρέχοντες τὸν ἐκπλοὺν εὖ-
στον. Προελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς νῆσου 7
σταδίους ὅσον διακοσίους, ἐφωρῶσιν
ἄλλην νῆσον ταύτην ἥδη ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ· τότε μὲν δὴ ἐπανήλθον ἐς τὴν ἐν τῷ 8
ποταμῷ νῆσον· καὶ πρὸς τοὺς ἀπορί-
αις καὶ παθομένοις, οὗτοι τοῖς θεοῖς Ἀ-
λέξανδρος, ὅσοις ἐφασκέν ὅτι παρὰ
τοῦ Ἀμμανος ἐπηγγελημένον ἦν θύ-
σασθαι αὐτῶν. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν κατέ- 9
πλεον ἐπὶ τὴν ἄλλην τὴν ἐν τῷ πόν-
τῳ νῆσον· καὶ προσχὼν καὶ ταύτῃ,
ἔλυε καὶ ἐνταῦθα ἄλλας αὐθυσίας,
ἄλλας τε θεοῖς καὶ ἄλλω τρόπῳ καὶ
ταύτας δὲ κατ' ἐπιθεωρησάντων οὗτοι τοῦ
Ἀμμανος. Αὐτὸς δὲ ὑπερβαλὼν τοῦτο 10
Ἰνδῶ ποταμῷ τὰς ἐκβολὰς, ἐς τὸ
πέλαγος ἀνέπλεε, ὡς μὲν ἔλεγεν, ἀπ-
εὐθὺς αἴψου τίς χώρα πλησίον ἀνί-
σχε ἐν τῷ πόντῳ· ἐμοὶ δὲ δοκῶ, οὐχ
ἔτι καὶ πεπλευκέναι τὴν μεγάλην
τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν λέγοιτο.
Ἐνταῦθα ταύρους τε σφάζει τῷ Πο- 11
σειδῶνι, ἀφῆκεν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ
σπείσας ἐπὶ τῇ θυσίᾳ, τὴν τε φιάλην
χρυσὴν οὖσαν, καὶ κρατῆρας χρυ-

set: progressusque ab in-
sula cc circiter stadia, ali-
am insulam prospicit jam
in mari sitam. Tum ad
priorem fluminis insulam
redit, atque ad ejus pro-
montoria appulsus, diis
quibus ab Hammone se
sacrificare jussum esse di-
cebat, sacrum facit. Po-
stero die ad aliam in Ocea-
no sitam insulam navigat.
quo ubi venit, aliis hostiis,
aliis etiam diis, alio quo-
que modo sacrificat, id
quodque ex Hammonis o-
raculo facere se prædi-
cans. Ipse Indi amnis ostia
opertegressus in vasto pe-
lago navigavit, explora-
turus (ut ipse quidem di-
cebat) an aliqua regio vi-
cina in mari appareret:
meo verò judicio, præci-
pue ut in Oceano qui ultra
Indos est navigasse dice-
retur. Ibi tauros Neptuno
caesos in mare projecit,
libationeque sacrificio su-
peraddita, phialam auream
&

9. ὡς ἐπὶ τὴν ἄλλην] *ad illam alteram*, cujus modo facta mentio 7. ubi
indicat articulus.

κατ' ἐπιθεωρησάντων οὗτοι] Opt. ὅθεν, ut referatur ad superius ἔφασκεν. Gronov.
10. ὑπερβαλὼν] *Excessit* ex ejus quadraginta stadia processit in mare. Ita
vertimus ex Curtio 9, 9. 27. Neque enim ἐς τὸ πέλαγος ἀνέπλεε notat ubi,
sed quo navigavit.

τὴν ἔξω Ἰνδῶν θάλασσαν] Vulcanius videtur ita consideravisse, quasi voces
ἔξω Ἰνδῶν conjunxerit, & tali modo nunc ultra Indos navigatio Alexandri se
extenderit, prout apud poetam *extra sidera tellus*. Sed non ita intelligit Ar-
rianus ponens *πᾶσι τε ἐξερπνῶν* & quidem *Ἰνδοῦν*, quum ejus ora ab diver-
sis possideatur gentibus. Ἰνδῶν θάλασσαν separatim habes apud nostrum, si-
cut etiam separatim τὴν ἔξω θάλασσαν. Gronov.

λέγοιτο.] In Optimo & duobus aliis, sed & Basileensi editione id verbum
non legitur, & illepide adtextum est. Idem.

11. τὴν τε φιάλην] *Ex phialam illam, qua aurea erat*. Ex articulo τὴν in-
telligitur, illam ipsam phialam in mare projecisse, qua libaverat.

& crateras aureos gratias agens in undas immisit. precatus ut exercitum navalem, quem cum Nearchō in sinum Persicum atque ostia Euphratis & Tigris mittere statuerat, saluum & incolumem traducat.

XX. Post hæc Pattala reversus, arcem exædificatam reperit, & Pythonem cum copiis rediisse, omnibus iis rebus ad quas missus fuerat peractis (a). Igitur Hephæstioni portus & navalium struendorum negotio dato (statuerat enim partem classis ad urbem Pattala, ubi Indus amnis dividitur, relinquere) ipse per alias Indi fauces rursus in Oceanum navigat, ut quâ parte facilius minusque vehemens ejus in mare irruptio sit cognoscat. Distant autem inter se duo hæc Indi amnis ostia stadiis M D CCC. Quumque jam non procul à faucoibus fluminis abesset, ad magnum quendam lacum pervenit, qui aut ab ipso flumine late diffuso efficitur, aut ab aquis ex circumvicinis locis influentibus, flumenque auctius & marino sinui perquam simile reddentibus. Nam & pis-

(a) *Curt.* 9, 10, 1.

σοὺς ἐνέβαλλεν ἐς τὸν πόντον χαλκίς· εὐχόμενος σῶόν οἱ παραπέμψαι τὸν στρατὸν τὸν ναυτικόν, ὄντινα ξὺν Νεάρχῳ ἐπενόει σέλλειν ὡς ἐπὶ τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος.

XX. Ἐπανελθὼν δὲ ὀπίσω ἐς τὰ Πάτταλα, τὴν τε ἀκρὰν τετελειωμένην καταλαμβάνει, καὶ Πύθωνα ξὺν τῇ στρατιᾷ ἀφγμένον, καὶ ταῦτα ξύμπαντα καταπεπραγμένα ἐφ' οἷς περ ἐσάλη. Ἡ Φαισίαν μὲν δὴ ἐτάχθη παρασκευάζειν τὰ πρὸς τὸν ἐκτερισμὸν τοῦ ναυστάθμου καὶ τῶν νεωσείων τὴν κατασκευὴν· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐπενόει σόλον ὑπολείπεσθαι νεῶν οὐκ ὀλίγων πρὸς τῇ πόλει τοῖς Παττάλοις, ἵνα περ ἐσχίζετο ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδός. Αὐτὸς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον σῶμα τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ κατέπλει αὐθις ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν, ὡς καταμαθεῖν ὅπη εὐπορώτερον ἢ ἐκβολὴ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς πόντον γίνεται· ἀπέχει δὲ ἀλλήλων τὰ σώματα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἰνδοῦ ἐς σταδίους μάλιστα ὀκτακοσίους καὶ χιλίους. Ἐν δὲ τῷ κατάπλῳ ἀφίκετο τῆς ἐκβολῆς τοῦ ποταμοῦ ἐς λίμνην μεγάλην, ἣν τινα ἀναχέμενος ὁ ποταμὸς, τυγχόν δὲ καὶ ἐκ τῶν περὶ ὑδάτων ἐμβαλόντων ἐς αὐτὴν, με-

CAP. XX. 3. κατὰ τὸ ἕτερον σῶμα] *per alteram os*, Duobus enim ostiis in mare evoluitur Indus.

εὐπορώτερον] *Opt.* cum Augustano εὐπορώτερα. *Gronov.*

4. τῆς ἐκβολῆς] Hoc conjungendum vel cum κατάπλῳ, vel cum ἀφίκετο ut sensus sit, in ostio fluminis ipsum pervenisse ad lacum, si modo verbum hunc casum recipit.

μεγάλην τε] lacum reddit auctiorem.

μεγάλην τε ποιεῖ καὶ κόλπον θαλάσσης μάλις αἰοικυῖαν· καὶ γὰρ ἰχθύες ἤδη ἐν αὐτῇ τῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐφαίνοντο, μᾶζονες τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ θαλάσσῃ. Προσπορισθεὶς οὖν κατὰ τὴν λίμνην, ἵνα περ οἱ καθηγεμόνες ἐξηγουῖντο, τῶν μὲν στρατιωτῶν τοὺς πολλοὺς καταλείπει σὺν Λεοννάτῳ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κερκούρους ξύμπαντας. αὐτὸς δὲ ταῖς τριακοντόροις τε καὶ ἡμιολίαις ὑπερβαλὼν τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ προελθὼν καὶ ταύθης ἐς τὴν θάλασσαν, εὐπορωτέραν τε κατέμαθε τὴν ἐπὶ τᾷδε τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐκβολήν. Καὶ αὐτὸς προσπορισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ, καὶ τῶν ἰππέων τινὰς ἀμὰ οἱ ἔχων, παρὰ θάλασσαν ἤεισάθμους τρεῖς, τὴν τε χώραν ὁποία τις ἐστὶν ἢ ἐν τῷ παράπλῳ ἐπισκεπτόμενος, καὶ φρέατα ὀρύττεσθαι κελεύων, ὅπως ἔχοιεν ὑδρεῦσαι οἱ πλείοντες, αὐτὸς μὲν δὴ ἐπανελθὼν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἀνέπλει ἐς τὰ Πάτταλα· μέρος δὲ τι τῆς στρατίας τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐργασομένους, κατὰ τὴν παραλίαν ἐπεμψεν, ἐπανιέναι καὶ τούτοις προστάξας ἐς τὰ Πάτταλα. Αὐτῆς δὲ ὡς ἐπὶ τὴν λίμνην καταπλεύσας, ἄλλον ναύσταθμον καὶ ἄλλους νεωσοίκους ἐνταῦθα κατεσκεύασε, καὶ φυλακὴν καταλιπὼν τῷ χωρίῳ, σίτον τε ὅσον καὶ ἐς τέσσαρας

ces marini jam in eo conspiciebantur, majores quam nostrum mare fert. Ad eam itaque lacus partem quam duces navigationis monstrabant appulsus, plerisque militum cum Leonato ibi relinquit, circumspectosque omnes: ipse vero cum aliquot navibus triginta remorum & biremibus superato fluminis ostio, eā quoque parte in Oceanum excurrit, faciliusque eā parte classem in mare deduci posse cognovit. Deinde in littus cum equitibus aliquot egressus, ad maris oram tridui iter fecit, & regionis quam adnavigabat ratione exploratā, puteos complures effodi jubet, unde aqua classi suppetere posset (a). Hinc conscensis rursus navibus Pattala remeat: mox partem exercitus ad puteos illos effodiendos in maritimam oram misit, mandatis additis, ut absoluto opere Pattala redeant. Ipse denuo in lacum navigans, alium portum aliaque navalia exstruxit: praesidioque ibidem reli-

(a) CURT. 9, 10; 2. εἶτο,

6. ταῖς τριακοντόροις] Articulus ταῖς non videtur admittere vocabulum aliquot a Vulfano insertum.

τὴν ἐπὶ τᾷδε] ceterius Indi ostium, dextrum nempe, quod ceterius appellatur respectu Graeciae, a qua sinistrum erat remotius, quod proinde ulterius diceretur.

7. ἐπισκεπτόμενος] Duo in terrestri hoc itinere fecit Alexander, ut & regionis naturam cognosceret, & puteos effodi juberet.

8. μέρος δὲ] αὐτὸς μὲν, μέρος δὲ, ipse quidem reversus ad naves, Pattala remeabat, partem autem exercitus &c. illud mox turbat nonnihil sensum.

καὶ ταύτοις] Ὁ ἴπσι, sequentes Alexandrum.

ετο, frumentum in quatuor menses convexit, aliaque ad navigationem necessaria paravit.

XXI. Erat vero id anni tempus ad navigandum ineptum. Etesiae enim spirabant, qui quidem eâ anni parte non à septentrione ut apud nos, sed ab Oceano ex austro potissimum exsurgunt. Siquidem ab initio hyemis, quæ simul cum occasu Plejadum incipit, ad solstitium hybernum usque navigabilem iis in locis Oceanum esse narrabant. Tum enim temporis quum regio multis pluviis madet, lenes auras excitari, & ad navigationem tam remis quam velis faciendam accommodatas. Nearchus itaque classis præfectus tempus ad navi-

μῆνας ἐξαρκέσαι τῇ στρατιᾷ ἐπηγάγετο, καὶ τὰλλα ὅσα ἐν τῇ παράπλῳ παρασκευάσεν.

XXI. Ἦν δὲ ἐν μὲν τῷ τότε ἀπορος ἡ ὥρα ἐς τὸν πλοῦν· οἱ γὰρ ἐτήσιοι ἀνεμοὶ κατεῖχον, οἱ δὲ τῇ ἄρᾳ ἐκείνῃ οὐ καθάπερ παρ' ἡμῶν ἀπ' ἀρκτου, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης κατὰ νότον μά-
2 λιστα ἀνεμονίσανται. Ἀπὸ δὲ τοῦ χειμῶνος τῆς ἀρχῆς, τὸ ἀπὸ Πλειάδων δύσεως, ἔστε ἐπὶ τροπῇ πᾶς ὁ ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέ-
3 φει, πλοῖμα εἶναι ταύτῃ ἐξηγέλλετο. Τότε γὰρ κατὰ γῆν μᾶλλον, οἷα δὲ πολλῷ ὕδατι ἐξ οὐρανοῦ βεβρεγμένην, αἶρας ἴσασθαι μαλθακάς, καὶ ἐς τὸν παρά-
4 πλουν ταῖς τε κώπαις καὶ τοῖς ισίοις ξυμμέτρους. Νεάρχος μὲν δὲ ἐπι-

CAP. XXI. 1. Κατὰ νότον] ab ea parte Oceani, quæ est versus austrum. Nam idem Oceanus & Orientem spectat. Pro κατέχον Polybius ἐπέχειν dicit lib. 5. cap. 5. p. 494. init. Ἀναπλεῦσαι ἡκέθεν τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων. ἀδύνατον. Redire inde flantibus Etesiiis nullo modo poterat. De his etesiiis navigationem impredientibus & infra meminit. Inf. 21, 1.

ἴσανται] Idem hoc εἶναι ἔχειν est Polybio l. 5. c. 5. p. 493. lin. 13. a fine. ὅτι τῶν ἐτησίων ἡδὲ εἶναι ἔχόντων ἀδύνατον ἐς τὴν παρακομιδὴν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἐν ἡμέρᾳ ποῦσασθαι μὴ. Cum jam Etesiarum flatus vigerent, posse uno die a Cephallenia in Messeniam trajici.

2. τῆς ἀρχῆς] Cum in omnibus MSSis Gronovius invenerit τὴν ἀρχὴν, quod notat omnino, utique, prorsus, hæc ita verti debuisse ait: sed ab hieme, utique vel prorsus per id tempus, quod est ab occasu Plejadum ad hibernum solstitium. Ut hoc dicatur, si non ab illo tempore, quo tempestates hibernæ sæpe oriuntur ante Astronomicum hiemis initium, quod est occidente sidere Vergiliarum, certe ab occasu earundem mare navigabile esse.

πλειάδων] Ita Curt. 5, 6, 12, sub ipsum Vergiliarum sidus. Polyb. lib. 3. cap. 54. init. Τῆς δὲ χειμῶνος ἡδὲ παρὰ τοῦ ἀρκτου ἀρροϋμένης, διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς Πλειάδος δύσιν. Quoniam multa jam in summis montibus (Alpium) nix erat occidente sidere Vergiliarum. Lib. XXI, 35. occidente jam sidere Vergiliarum. Plinius 2. 47. Vergiliarum occasus hyemen incipiat. Vid. Frezib. ad Curt. Idem Plin. 12, 29. Vergiliarum exortu æstas incipit, occasu hyems. Polyb. lib. 5. init. παρὰ τὴν τῆς πλειάδος ἐπιτολὴν, in Vergiliarum exortu, i. e. ἀρχομένης τῆς θερίας, incipiente æstate, uti idem paulo post ait.

3. Κατὰ γῆν] in terra. Ita κατὰ multis in locis usurpatur, quæ in indicem congestimus. Tunc enim in terra magis, quam alio anni tempore, auras multis pluviis madida, auras existere lenes.

ἡπαρχεῖς τῆς ναυτικῆς προσήμενε
τῶν ὄρων τοῦ παράπλου. αὐτὸς
δὲ ἄρα ἐκ Παττάλων, ἥς τε μὲν ἐ-
πὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἀράβιον ξύν
τῇ στρατιᾷ πάσῃ προὔχεται. Ἐκεῖ- 5
θεν δὲ ἀναλαβὼν τῶν ὑπασπιστῶν
τε καὶ τῶν τοξοτῶν τοὺς ἡμίσεις
καὶ τῶν πεζοταύρων καλουμένων
τὰς τάξεις καὶ τῆς ἵππου τῆς ἐται-
ρηῆς τό, τε ἄγῃμα καὶ ἱλὴν ἀφ'
ἐκείνης ἱππαρχίας καὶ τοὺς ἵππο-
τοξότας ξύμπαντας, ὡς ἐπὶ τὴν
βάλασσαν ἐν ἀριστερᾷ ἐτάπητο,
ὕδατά τε ὀρύσσειν, ὡς κατὰ τὸν 6
παράπλου ἀφθονὰ εἶναι τῇ στρατιᾷ
τῇ παραπλεύσῃ, καὶ ἅμα ὡς τοῖς
Ἰνδοῖς, τοῖς ταύτῃ Ἰνδοῖς αὐ-
τονόμοις ἐκ πολλοῦ οὖσιν, ἀφνω
ἐπιπεσεῖν, ὅτι μηδὲν φίλιον αὐτοῖς
ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιάν ἐπέ-
πρακτο· τῆς δὲ ὑπολειφθείσης δυ-
νάμεως Ἡφαιστίων ἀφηγεῖτο· Ἀ- 7
ραδίται μὲν δὴ, ἔθνος καὶ τοῦτο αὐ-
τόνομον τῶν περὶ τὸν Ἀράβιον πο-
ταμὸν νεμομένων, οὔτε ἀξιόμαχοι
δόξαντες εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, οὔτε
ὑποδύναμι ἐβλήσαντες, ὡς προσά-
γοντα ἐπύθοντο Ἀλεξάνδρῳ, φεύ-
γουσιν ἐς τὴν ἐρήμον. Ἀλεξάνδρος 8
δὲ διαβὰς τὸν Ἀράβιον ποταμὸν,
τενόν τε καὶ ὀλίγου ὕδατος, καὶ
διελθὼν ἐν νυκτὶ τῆς ἐρήμου τὴν
πολλὴν, ὑπὸ τῇ ἑω πρὸς τῇ οἰκού-
μένῃ ἦν· καὶ τοὺς μὲν πεζοὺς ἐν τά- 9
ξει ἐκέλευσεν ἐπεσθαι, τοὺς δὲ ἵπ-
πείας ἀναλαβὼν αὐτὸς, καὶ ἐς ἱλὰς.

gandum opportunum ex-
spectabat (a). Ipse ex Patta-
lis solvens, ad Arabium am-
nem cum toto exercitu pro-
cessit. Inde assumptâ scutato-
rum & sagittariorum dimidia
parte agminibusque eorum
qui pedites amici vocantur,
agmate etiam equitatus ex
amicis & ex singulis præfe-
cturis equitum turmâ unâ e-
questribusque sagittariis om-
nibus, ad Oceanum lævâ
versus convertitur: puteos
que fodi jussit, ut exerci-
tui præternaviganti aqua a-
bunde suppeteret, simulque
ut Oritas, Indorum gentem
jam inde à multo tempore
liberam, insperato adorire-
tur: quod nullam amicitiae
erga se aut exercitum signi-
ficationem edidissent. Re-
liquas copias Hephæstioni
ducendas tradit (b). Cæte-
rum Arabitæ, ipsi quoque li-
beri, Arabium flumen acco-
lentes, quum neque satis vi-
rium haberent ut cum Alex-
andro configerent, neque
tamen sese subicere ei vel-
lent, simulatque eum cum
exercitu adventare fense-
runt, in solitudines aufuge-
runt. Alexander transito am-
ne, qui & angustus & modi-
cæ altitudinis erat, magnam
solitudinis partem eâ nocte
transgressus, sub aurorâ
cultæ habitatæque regioni

(a) Curt. 9, 10, 3. (b) Curt. 9, 10, 6. ap-

σ. ὕδατά τε ὀρύσσειν] ut ex puteis effoderet, simulque Oritas subito ado-
rigaretur. His enim duabus de causis in terram egressus est. Sic cap. seq. 54
τὸ, τε ναυτικὸν ὑπομένειν.

appropinquavit. Tum peditibus instructâ acie sequi jussis, ipse sumtis equitibus, iisque per turmas distributis atque expansis, ut magnam campi partem occuparent, Oritarum fines invadit. Plerique eorum qui ad arma confugerant ab equitatu cæsi: non pauci etiam vivi in potestatem venerunt. Post hæc modico fluvio reperto, juxta eum castra locat. Deinde ubi Hephæstion cum reliquis copiis advenit, ulterius progressus est. Quumque ad pagum quendam venisset, qui erat ejus gentis maximus, (Kambacia ei nomen erat) situm loci laudavit, urbemque magnam & opulentam, coloniâ in eam deductâ, fore judicabat. Atque Hephæstioni quidem id negotii dat.

XXII. Ipse sumtâ rursus secum scutorum atque Agrianum dimidiâ parte, equitumque agemate & sagittariis equestribus, ad fines Gadrosorum atque Oritarum contendit, qua angustus ad eos aditus patere nuntiabatur. ad quem Oritæ Gadrosi conjuncti castra locarant, Alexandrum transitu prohibitori. Atque ii quidem acie instructâ stantes, simulac adventare Alexandrum audierunt, deserto præsidio ex angustiiis profugerunt. At vero duces Oritarum ad eum profecti, & se & gentem in ejus potestatem dederunt. His impe-

καταναίμας, ὅπως ἐπιπλεῖστον τοῦ πεδίου ἐπέχαιεν, ἐπῆρε τὴν χώραν τῶν Ὠρειτῶν. Ὅσοι μὲν δὴ ἐς ἀλκὴν ἐτράποντο αὐτῶν, κατεκόπησαν πρὸς τῶν ἰππέων· πολλοὶ δὲ καὶ ζῶντες ἰεάλωσαν. Ὁ δὲ, τότε μὲν κατεστρατοπέδευσε πρὸς οὐ πολλῷ ὕδατι· ὥς δὲ καὶ οἱ περὶ Ἡφαιστίωνα αὐτῷ ὁμοῦ δὴ ἦσαν, προῦχώρει ἐς τὸ πρόσω. Ἀφικόμενος δὲ ἐς κώμην, ἥπερ ἦν μεγίστη τοῦ ἔθνους τοῦ Ὠρειτῶν (Ῥαμβακία ἐκαλεῖτο ἡ κώμη) τὸν τε χώρον ἐπήνεσε, καὶ ἐδοκεῖ ἂν αὐτῷ πόλις ξυνοικισθεῖσα, μεγάλη καὶ εὐδαίμων γενέσθαι· Ἡφαιστίωνα μὲν δὴ ἐπὶ τούτοις ὑπελείπετο.

XXII. Αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν αὐτῶν τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Ἀγριάνων τοὺς ἡμίσεις καὶ τὸ ἄγλημα τῶν ἰππέων καὶ τοὺς ἰπποτοξότας, προήει ὡς ἐπὶ τὰ ὄρια τῶν τε Γαδρωσῶν καὶ Ὠρειτῶν, ἵνα περ γενή τε ἡ παράδος αὐτῷ εἶναι ἐξηγγέλλετο, καὶ Ὠρεῖται τοῖς Γαδρωσοῖς ξυντεταγμένοι πρὸς τῶν γενῶν στρατοπεδεύειν, ὥς εἵρξοντες τῆς παρόδου Ἀλέξανδρον· καὶ ἦσαν μὲν ταύτῃ τεταγμένοι. Ὡς δὲ προσάγων ἤδη ἐξηγγέλλετο, οἱ μὲν πολλοὶ ἔφυγον ἐκ τῶν γενῶν, λιπόντες τὴν φυλακὴν· οἱ δὲ ἡγε-

11. ὁμοῦ δὴ] Optimus ὁμοῦ ἤδη. Gronov.

CAP. XXII. 1. πρὸς τῶν γενῶν] Optimus γενωπῶν, nec rejiciendum pro-
io, etsi semel modo notatum. Sed & plerique MSSci πρὸς τῶν. Idem.

μόνες τῶν Ὀρειτῶν ἀφίκοντο παρ' αὐτὸν, σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ ἔθνος ἐνδιδόντες. Τούτοις μὲν δὴ προσ- 3
τάττει, ξυγκολλήσαντας τὸ πλῆ-
θος τῶν Ὀρειτῶν, πέμπειν ἐπὶ γὰρ
σφέτερα ἦδη, ὡς δεινὸν οὐδὲν πει-
σομένους· σατράπην δὲ καὶ τού- 4
τοις ἐπιτάσσει Ἀπολλοφάνην, καὶ
ἔν τούτῳ ἀπολείπει Λεοννάτον
τὸν σωματοφύλακα ἐν Ὀρεῖς,
σχόντας τοὺς τε Ἀγριάνας ξύμ-
παντας καὶ τῶν τοξοτῶν ἔστιν οὐ·
καὶ τῶν ἰππέων καὶ ἄλλους πεζοὺς
τε καὶ ἰππέας Ἑλληνας μισθοφό-
ρους· τό, τε ναυτικὸν ὑπομένειν 5
ἔστ' ἂν περιπλεύσῃ τὴν χώραν, καὶ
τὴν πόλιν ξυνοικίζειν, καὶ τὰ κατὰ
τοὺς Ὀρεῖτας κοσμεῖν, ὅπως μάλ-
λόν τι προσέχοιεν τῷ σατράπῃ
τὸν νοῦν. Αὐτὸς δὲ ἔν τῇ στρατιᾷ 6
τῇ πολλῇ (καὶ γὰρ καὶ Ἡφαισίων
ἀφίκετο ἄγων αὐτῷ τοὺς ὑπολει-
φέντας) προὐχώρει ὡς ἐπὶ Γαδρω-
σοῦς, ἔρημον τὴν πολλήν· καὶ ἐν 7
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ λέγει Ἀριστόβου-
λος σμύρνης πολλὰ δένδρα πεφυ-
κέναι, μείζονα ἢ κατὰ τὴν ἄλλην
σμύρναν· καὶ τοὺς φοίνικας τοὺς 8
κατ' ἐμπορίαν τῇ στρατιᾷ ξυνεπο-
μένους, ξυλλέγοντας τὸ δάκρυον
τῆς σμύρνης (πολὺ γὰρ εἶναι, οἷα
δὴ ἐκ μεγάλων τε τῶν πρέμνων,
καὶ οὔπω πρόσθεν ξυλλελεγμέ-
νοι) ἐμπλήσαντας τὰ ὑποζύγια ἅ-

rat, ut convocatâ Oritarum
multitudine, domum eos re-
mittant: nihil incommodi,
si id faciant, accepturos. Sa-
trapam iis constituit Apol-
lophanem, Leonnato cor-
poris custode illi adjuncto,
qui in Oris Agrianas omnes,
& sagittariorum equitum-
que nonnullos, aliosque pe-
dites & equites Græcos mer-
cenarios apud se habeant.
utque classem expectantes
dum illa regionem circum-
navigarit, urbem inhabitan-
dam curent, & Oritarum res
componant, ut satrapæ ma-
gis dicto audientes sint. Ip-
se cum magnâ exercitus par-
te (jam enim Hephæstion
advenerat reliquas copias
adducens) in Gatroforum
regionem maximâ ex parte
desertam contendit (a). In
hac solitudine tradit Aristo-
bulus multas myrrhæ arbo-
res nasci, vulgari myrrhâ ma-
jores. Phœnices autem qui
mercimoniorum causâ exer-
citus comitabantur, colle-
ctâ lacrymâ myrrhæ (ingens
enim ejus copia erat, quip-
pe quod & rami magni erant,
& nunquam antea quicqu-
am ex iis collectum fuerat)
jumenta onerasse. Habere
præterea eam solitudinem

(a) Cypri. 9, 10, 5.

ma-

3. ὡς δεινὸν] Verba, si id faciant, in Græco non exstant, neque ea con-
ditione hic ipsis incolumitas promittitur.

6. ἔρημον τὴν πολλήν] Scilicet ὁδόν. Nam per ipsam Gatroforum regio-
nem postea demum iter fecisse dicitur initio cap. 23. Et infra cap. 27, 13.
ubi ejusdem itineris mentio fit, dicitur. ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρωσίαν ἔχει. Vulcanius
ipsam regionem interpretatur, quæ & infra 7, 10, 13 ἔρημος dicitur.

magnam nardi odoratæ radicum copiam, & Phœnices magnam quoque ejus vim legisse. Multum etiam ab exercitu proculcatum fuisse, atque ex eâ protrititione suavissimum odorem late diffusum. tantam ibi ejus esse copiam. Alia præterea ibi nasci arborum genera, quarum folia lauri foliis sint similia. atque eas quidem iis locis quas mare alluit nasci, & recedente æstu in sicco destitui: accedente verò æstu, inundari eas quas in concavis atque sinuosis locis nascuntur. ubi vero mare non recedit, ne iis quidem locis natas arbores à mari corrumpi. Harum arborum altitudinem esse triginta cubitorum: ac tum quidem temporis floruisse: florem albæ violæ persimilem esse, odoris tamen suavitatem longe superare. caulē etiam alium esse ex spinâ ortum, eique adeo validam spinam adnasci, ut si cujus adequitantis vesti implicata fuerit, eques citius equo detrahatur quam ipsa à γιν. Ἐχεν δὲ τὴν ἱερήμον ταύτην καὶ τάρδου ρίζαν πολλήν τε καὶ εὐσμον, καὶ ταύτην ξυλλέγουσιν τοὺς Φοίνικας· πολλὸν δὲ εἶναι αὐτῆς τὸ καταπατούμενον πρὸς τῆς στρατῶας, καὶ ἀπὸ τοῦ πατουμένου ὁδὸν ἡδεῖν κατέχεν ἐκ πολλῆς τῆς χώρας· τοσούτοις εἶναι τὸ πλῆθος. Ἐῖναι δὲ καὶ ἄλλα δένδρα ἐν τῇ ἱερῇ μέρει· τὸ μὲν τι δάφνησι πᾶσι τὸ φύλλον, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς προσκυλλομένοις τῇ θαλάσῃ χαρίσις πεφυμένοι, καὶ ἀπολείπεσθαι μὲν τὰ δένδρα πρὸς τῆς ἀραιώσεως ἐπὶ ξηροῦ, ἐπελάντος δὲ τοῦ ὕδατος, ἐν τῇ θαλάσῃ ἢ ἐπικλύζεσθαι ὅσα ἐν καλαίς χαρίσις ἐπεφύκει, ἐν δὲ περὶ οὐχ ὑπενόσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ ὅμως οὐ διαφθείρεσθαι τὸ δένδρον πρὸς τῆς θαλάσσης. Ἐῖναι δὲ τὰ δένδρα ταύτην πῆχυν τριάκοντα ἔσθαι αὐτῶν· τοῦ τε ἀνθούτα ἐκείνη τῇ ὥρᾃ, καὶ τὸ ἀνθῆναι εἶναι τοῖς λευκοῖς μαλίστα ἰσχυροῦς, τὴν ὁδὸν δὲ πολὺν ὑπερφέρειν· καὶ ἄλλον εἶναι καυλὸν ἐκ τῆς πεφυκότα ἀκάνθης, καὶ τοῦτο εἶναι ἰσχυρὸν τὴν ἀκάνθαν, ὥστε ἡδη τινῶν καὶ παρὰ πτερόντων ἐμπλακεῖσθαι τὴν ἐσθῆτα κα-

9. πολλήν τε καὶ εὐσμον] *Et multam Et bene odoratam.*

10. ἐπικλύζεσθαι ὕδα] Sic recte in versione sua distinguit Facius, ex quo sic mutanda erant Vulcaniana, iis locis quos mare alluit nasci, Et recedente quidem æstu in sicco destitui, accedente vero aqua inundari mari: qua vero in cavis locis, unde aqua non recedit, nascerentur, ne eas quidem arbores ab salinitate maris corrumpi, etsi semper obrutas. Gronov. Vulcanius enim aliam distinctionibus usus est, hic nempe, ἐπικλύζεσθαι ὕδα ἐν καλαίς χαρίσις ἀποφύκει. ὕδωρ περ &c.

12. ἔστιν ἢ αὐτῶν] *quædam earum.*

13. ὅσα ἡδη τινῶν καὶ] Utraque particula ἡδη καὶ multum augeat sententiam, non modo pedites illa spina ferentos fuisse, sed etiam equites ei concedere coactos. Simile exemplum citat Budæus ex Gregorio: οὐ τῶν ἀγαστῶν μόνων. ἀλλ' ἡδη καὶ τῶν εὐ γεγονότων. Sic infra 7, 10, 3. & Indic. 14, 4. & 5. & Tacit. c. p. 8. pag. 8.

τὴν ἐσθῆτα] Omnes scripti τῇ ἐσθῆτι, & melius procedit scripto. Gronov.

κατὰ δὲ πᾶσαι ἀπὸ τοῦ ἵππου μά-
λῳν τι τὸν ἵππῆα, ἢ αὐτὴν ἀποσχί-
σῃν ἀπὸ τοῦ καυλοῦ. Καὶ τῶν 14
λαγωῶν λέγεται ὅτι παραθεόντων
ἔχονται ἐν ταῖς θρίξιν αἱ ἀκάνθαι·
καὶ ὅτι οὕτως ἡλίσκοντο οἱ λαγωοί,
καθάπερ ὑπὸ ἰξοῦ αἱ ὀρνίθεις, ἢ τοῖς
ἀγκίστροις οἱ ἰχθύες· σιδήρεο δὲ ὅτι 15
διακοπήν αὐτοῦ χαλεπήν· καὶ ὅσον
ὅτι ἀνῆλθον πάλιν ὁ καυλὸς τῆς ἀκάν-
θης τεμένδεμένης, ἔτι πλείονα ἢ αἱ
συναὶ τοῦ ἥρος, καὶ δριμύτερον.

XXIII. Ἐνθεν δὲ διὰ τῆς Γα- 1
δρωσῶν χώρας ἦει ὁδὸν χαλεπήν,
καὶ ἀπὸρον τῶν ἐπιτηδείων, τῶν
τε ἄλλων, καὶ ὕδωρ πολλαχού τῇ
στρατιᾷ οὐκ ἦν· ἀλλὰ νύκτωρ ἦνα-
γκάζοντο γῆν πόλλην πορεύεσθαι,
καὶ πρὸς ὠτέρω ἀπὸ θαλάσσης, ἐ- 2
πεὶ αὐτῷ γε ἐν σπουδῇ ἦν ἐλθεῖν
τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς χώ-
ρας, καὶ λιμένας τεῖδεῖν τοὺς ὄν-
τας, καὶ ὅσα τε ἐν παρόδῳ δυνα-
τὰ γένοιτο τῷ ναυτικῷ παρασκευ-
άσει, ἢ φρέατα ὀρύξαντας, ἢ ἀγο-
ρὰς ποῦ ἢ ὁμοῦ ἐπιμεληθέντας.

caule avellatur. Leporum
etiam prætercurrentium pi-
lis ita adhærescere spinæ
dicuntur, ut perinde ac vis-
co aves, aut hamis pisces, ita
leporum spinis istis capian-
tur. Ferro tamen non diffi-
cilter incidi, spinæque dis-
secta multum succi e caule
emitti, multoque uberio-
rem quam ex ficibus verno
tempore, ac magis auste-
rum.

XXIII. Exinde Alexan-
der per Gadrosorum regio-
nem profectus est viâ diffi-
cili, & rerum necessariarum
indigâ. atque inter alia, ma-
gnâ aquæ penuriâ exercitus
laborabat, noctuque mul-
tum itineris conficere, lon-
geque à mari discedere co-
gebatur. Cupiebat enim A-
lexander regionem mari vi-
cinam obire, & quinam por-
tus essent, ex propinquo
perlustrare, simulque per
transitum quæ classi necessa-
ria essent præparare, & pu-
teos

14. καὶ ὅτι οὕτως] Opt. καὶ οὕτω τοὶ ἡλίσκοντο. Gronov.

CAP. XXIII. 2. [ἐπεὶ αὐτῷ γε] *Quamquam* (id est inter alia notat, uti ex-
emplis ostenditur in Budzei aliorumque Lexico) *ipse quidem cupiebat mariti-
mam regionem obire &c.* ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα, *sed erat deserta penitus
prope mare Gadrosorum regio.* Quod ergo ipse non potuit, a Thoante fieri
voluit, quæm propterea ad mare misit.

[ἀγορὰς] *Ἀγορὰ* hoc loco est *copia rerum venalium*, ad victum necessa-
riarum. Sexcenta dantur in Xenophonte exempla. Sufficiat unum alterum-
que. De exp. Cyri lib. 6. p. 302. l. 50. *Ἰαμὶ magna rerum omnium copia in-
στράτι ἐραντ.* Καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνούντο. *Nam ex comœtus un-
dique de græcis urbibus advehebantur, & qui navigiis præservehebantur, li-
benter appellebant.* Et pag. 208. l. 34, *Ἰαμὶ comœtus illæ quæ sæculis assa-
lerant defecerat,* καὶ ἀγορὰ οὐδεμία παρῆν, *forum autem rerum venalium nus-
quam erat.* Vide 10. h. cap. Ita & Polybius lib. 1. c. 18. *ἔχοντες καὶ φέροντες
τῆς ἀγορᾶς,* *res venales advehendæ & adferendæ.* Et cap. 19. pag. 56. *Ναυεὶ
ἰνστραπερνεὶ χάριν τοῦ τῆς ἀγορᾶς ποιᾶν τοῖς στρατοπέδοις, καὶ comœtium
exercitui importandum.* Item, cap. 52. extremo.

teos effodi, foraque & portus statui curare Cæterum Gadroforum regio mare versus deserta penitus erat Thoantem tamen Mandrodori filium cum modico equitatu ad mare speculatum mittit, visurum an ullus uspiam portus, aut aqua non procul à mari, aut aliud quicquam necessariorum reperitur. Qui reversus nuntiavit, piscatore quosdam abs se in littore inventos sub angustis tuguriis degentes. Ea tuguria ex conchis congestis facta esse, tecta ex piscium spinis (a). Eos vero ipsos piscatore modicâ aquâ uti (quam magnâ cum difficultate è fabulo effodissent) ac ne illâ quidem omnino dulci. Posteaquam vero Alexander in locum quendam Gadrosiæ venisset frumento abundantem, id acceptum & sigillo suo obsignatum jumentisque impositum ad mare vehi iussit. Interea vero dum in mansionem mari proximam it, milites neglecto sigillo, atque ipsi adeo custodes frumento usi sunt, iis qui maxime fame premebantur partiti. quæ quidem adeo ingenserat, ut manifestæ ac præsentis jam mortis, potius quam incerti & procul remoti ab rege periculi

Curt. 9, 10, 10.

Ἀλλὰ ἦν γὰρ ἔρημα παντάπασιν τὰ πρὸς τῇ θαλάσῃ τῆς Γαδρωσίης 3 γῆς. Ὁ δὲ Θόαντα τὸν Μανδροδίου καταπέμπει ἐπὶ θάλασσαν ξὺν ὀλίγοις ἱππεῦσι, κατασκέψομενον εἴπου τις ὄρμος ὧν τυγχάνει ταύτη ἢ ὕδωρ οὐ πόρρω ἀπὸ θαλάσσης, ἢ 4 τι ἄλλο τῶν ἐπιτηδείων· καὶ οὗτος ἐπανελθὼν ἀπήγγειλεν ἀλιέας τινὰς καταλαβεῖν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐν καλύδαις πνιγνῆραις· πεποιῆσθαι δὲ τὰς καλύδας, ξυνθέντας τὰς κόγχας· εὖ γὰρ δεῖναι αὐταῖς τὰς 5 ἀκάνθας τῶν ἰχθύων· καὶ τούτους τοὺς ἀλιέας ὕδατι ὀλίγω διαχεῖσθαι, χαλεπῶς διαμωμένους τὴν κάχληκα· καὶ οὐδὲ τούτῳ πάντῃ 6 γλυκεῖ τῷ ὕδατι. Ὡς δὲ ἀφίκετο Ἀλέξανδρος ἐς χώρον τινα τῆς Γαδρωσίης, ἵνα ἀφθονώτερος ἦν σίτος, διανόμει ἐς τὰ ὑποζύγια τὸν καταληφθέντα· καὶ τοῦτον σημηνάμενος τῇ ἑαυτοῦ σφραγίδι, κατακομίζεσθαι κελεύει ὡς ἐπὶ θάλασσαν. 7 Ἐν ᾧ δὲ ἦεν ὡς ἐπὶ τὸν σαρμόν, ἐνῆεν περὶ ἐγγύτατα ἦν ἡ θάλασσα, ἐν τούτῳ ὀλίγον φροντίσαντες οἱ στρατιῶται τῆς σφραγίδος, αὐτοῖ τε οἱ φύλακες τῷ σίτῳ ἐχρήσαντο, καὶ ὅσοι μάλιστα λιμῷ ἐπιέζοντο καὶ τοῦτοις μετέδωκαν. 8 Ἐς τοσόνδε πρὸς τοῦ κακοῦ ἐνικῶντο, ὡς τὸν πρόδηλον καὶ παρόντα ἤδη εἰλεῖσθαι, τοῦ ἀφανοῦς τε καὶ πρόσω ἐτι ὄντος ἐκ τοῦ βασιλείου

6. *ἵνα ἀφθονώτερος*] *ubi copiosius erat frumentum*, quam reliquis in locis istius regionis. Comparete enim non simpliciter loquitur.

7. *ἐγγύτατα*] omnes scripti *ἐγγυτάτω*. Gronov.

ὀλίγον] MSS. rursus omnes *ὀλίγα*. Idem.

λέως κινδύνου, ξὺν λογισμῶ ἔδοξε
σφίσιν ἔμπροσθεν ποιήσασθαι· καὶ
Ἀλέξανδρος καταμαθὼν τὴν ἀνά-
γκην, συνέγνω τοῖς πράξασιν.
Αὐτὸς δὲ ὅσα ἐκ τῆς χώρας ἐπιδρα-
μῶν ξυναγαγεῖν ἠδυνήθη εἰς ἐπι-
σπισμὸν τῆς στρατιᾶς τῇ περιπλεύσῃ
ξὺν τῷ στόλῳ, ταῦτα κομίσοντα
πέμπει Κρητέα τὸν Καλλατιανόν·
καὶ τοῖς ἐγχωρίοις προσετάχθη, ἐκ
τῶν ἄνω τόπων σίτον τε ὅσον δυνα-
τοὶ ἦσαν κατακομίσαι ἀλέσαντας·
καὶ τὰς βαλάνους τὰς τῶν φοινί-
κων, καὶ πρόβατα ἐς ἀγοράν τῷ
στρατῷ· καὶ ἐς ἄλλον αὖ τόπον Τή-
λεφον κατέπεμψε, τῶν ἐταίρων, σὺν
σίτῳ οὐ πολλῷ ἀληλεσμένῳ

XXIV. Αὐτὸς δὲ προὐχώρει
ὡς ἐπὶ τὰ βασίλεια τῶν Γαδρωσῶν
(ὁ δὲ χώρος Πούρα ὀνομάζεται)
ἵνα περ ἀφίκετο ἐξ Ὠρῶν ὁρμηθεῖς,
ἐν ἡμέραις ταῖς πάσαις ἐξήκοντα.
Καὶ λέγουσιν οἱ πολλοὶ τῶν ξυγ-
γραφάντων τὰ ἀμφ' Ἀλέξανδρον,
οὐδὲ τὰ ξύμπαντα ὅσα ἐταλαι-
πώρησεν αὐτῷ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἡ
στρατιὰ, συμβληθῆναι ἀξία εἶναι
τοῖς τῇδε πονηθεῖσι πόνοις· οὐ μὲν
ἀγνοήσαντα Ἀλέξανδρον τῆς ὁδοῦ
τὴν χαλεπότητα, ταύτῃ ἐλθεῖν
(ταῦτο μὲν μόνος Νέαρχος λέγει
ἡδε) ἀλλὰ ἀκούσαντα γὰρ ὅτι
οὔπω τις πρόσθεν διελθὼν ταύτῃ
ξὺν στρατιᾷ ἀπεσώθη, ὅτι μὴ Σε-
μίραμις ἐξ Ἰνδῶν ἔφυγε· καὶ ταύ-
την δὲ ἔλεγον οἱ ἐπιχώριοι ξὺν εἰ-

rationem habendam sibi pu-
tarent. Alexander cognita
necessitate quā adacti id fe-
cissent, iis ignovit. Ipse
quicquid frumenti peragra-
tā eā regione conquiri po-
tuit, Cretheum Callatianum
mittit qui ad classem cum
exercitu adnavigantem ad-
ducat. Indigenis etiam im-
perat, ut ex superioribus
locis quantum possent fru-
menti moliti, palmarum e-
tiam fructus & pecudes ad
mercatum adferant. Tele-
phum quoque, unum ex a-
micis, in alium locum cum
frumento molito non mul-
to misit.

XXIV. Ipse ad Gadoso-
rum regiam contendit (lo-
cus is Pura dicebatur) ad
quam sexagesimo postquam
ex Oris discessit die perve-
nit. At vero multi ex iis qui
Alexandri res gestas con-
scripserunt, tradunt, labo-
res quoscunque exercitus
per Asiam perpeffus esset, iis
quos in hac regione pertulit
comparandos non fuisse. A-
lexandrum vero non igno-
ratā ejus itineris difficultate,
illac proficisci voluisse (hoc
autem unus Nearchus scri-
bit) quum videlicet audisset
neminem adhuc ducem ex-
ercitum per ea loca saluum
traduxisse, exceptā Semi-
ramide ex Indis fugiente:
quam

10. ἐκ τῶν ἄνω] Notum, τοὺς ἄνω τόπους dici loca a mari versus interio-
ra regionis recedentia.

CAP. XXIV. 3. ὅτι μὴ Σεμίραμις] Justin. 1, 2, 9.

quam quidem indigenæ nar-
rabant cum viginti solis ex
toto exercitu evasisse: Cy-
rum vero Cambyſis cum ſep-
tem ſolis & ipſum. Veniſſe
enim etiam in hæc loca Cy-
rum, ut Indorum regionem
invaderet. prius autem, ma-
gnam exercitus ſui partem
per ſolitudines difficillima-
que itinera amiſſiſſe. Atque
hæc quidem Alexandro nun-
tiata, æmulationem quan-
dam Cyri & Semiramidis in
ejus animo excitaviſſe. His i-
gitur de cauſis, ſimulque ut
claiſſi non procul remotæ
neceſſaria ſubminiſtraret,
tradit Nearchus Alexandrum
hac viâ rediſſe. Ingenti ve-
ro ſolis ardore, aquarumque
inopiâ magnam exercitus
partem, ac præcipue jumen-
ta exſtincta eſſe. Hæc enim
ob altitudinem arenæ & ca-
lorem (ardenti enim ſimilis
erat) & ob ſitim interiſſe.
Incidiffe enim in altos col-
les quos arena accumulata
effecerat, in quibus alia at-
que alia ſupergradientia, pe-
finde ac cœno, aut potius
nivi nondum calcatæ, infixæ

καὶ μόνοις τῆς στρατῆος ἀποσταθῆ-
ναι. Κύρον δὲ τὸν Καμβύσου, ξὺν
4 ἐπτὰ μόνοις καὶ τοῦτον· ἔλθειν
γὰρ δὴ καὶ Κύρον ἐς τοὺς χάρους
τούτους, ὡς ἐσβαλῶντα ἐς τὴν Ἰν-
δῶν γῆν. φθάσαι δὲ, ὑπὸ τῆς ἐρη-
μίας τε καὶ ἀπορίας τῆς ὁδοῦ ταύ-
της, ἀπολέσαντα τὴν πολλὴν τῆς
στρατῆος· καὶ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ
ἐξαγγέλλόμενα, ἔριν ἐμβαλεῖν
5 πρὸς Κύρον καὶ Σεμίραμιν. Τού-
των τε οὖν ἕνεκα, καὶ ἅμα ὡς τοῦ
ναυτικῷ ἐγγύθεν ἐκπορίζεσθαι τὰ
ἀναγκαῖα, λέγει Νέαρχος ταύτην
τραπήναι Ἀλέξανδρον· τό, τε οὖν
καῦμα ἐπιφλέγον, καὶ τοῦ ὕδατος
τὴν ἀπορίαν πολλὴν τῆς στρατῆος
διαφθεῖραι, καὶ μάλιστα δὴ τὰ ὑ-
ποζύγια· ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τοῦ
βάθους τε τῆς ψάμμου καὶ τῆς
θέρμης, ὅτι κεκαυμένη ἦν τὰ πολ-
6 λὰ, καὶ δίψῃ ἀπόλλυσθαι· καὶ
γὰρ καὶ γηλόφοις ἐπιτυγχάνειν
ὑψηλοῖς, ψάμμου βαθείας οὐ νε-
νησμένης, ἀλλ' οἷας δέχεσθαι, κατ'-
ἀπερ ἐς πηλὸν ἢ ἐτι μᾶλλον ἐς
7 χιόνα ἀπάτητον ἐπιβαίνοντα· καὶ
ἅμα ἐν ταῖς προσβάσεσι τε καὶ
κα-

5. ἐγγύθεν] *e propinquo subministraret*. Adverbium verbo suo adjungen-
dum.

6. τὰ πολλὰ καὶ] Græcismus equidem salvus est. Sed post πολλὰ MS. Opte
immittit voculam δέ. Videtur ergo sic distinguendum: κεκαυμένη ἦν, τὰ
πολλὰ δὲ καὶ δίψῃ ἀπόλλυσθαι, illa quidem altitudine arena & calore, quo
nata perusta erat; pleraque vero siti exstincta esse. Gronov.

7. γηλόφοις ἐπιτυγχάνειν] Incidisse enim in altos colles, non profunda quic-
quam arena accumulata, sed tamen qua posset retinere & morari, tanquam per
lucum aut potius nivem nondum calcatam ingredientem. Ita Gronovius &
Græce MSSis edidit & vertit, cum antea legeretur βαθύτης ἀνεγμένης,
ἀλλοῖα δέχεσθαι. Idemque ex editione Basil. & omnibus MSSis scribendum
docet ἐπιβαίνοντας, ut jam non respiciat ὑποζύγια, sed quoscunque ἀνθρώ-
πους.

καταβήσεται τῶς τε ἵππους καὶ τοὺς ἡμιόνους, ἔτι μᾶλλον καταπαθεῖν τῷ ἀνωμαλῷ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἅμα οὐ βεβαίως τῶν τε σαθρῶν τὰ μήτηρ πῆσαι οὐχ ἥμισυ τὴν στρατιάν ἀπορία γὰρ ὕδατος οὐ ξύμμετρος οὖσα μᾶλλον τι ἦγε πρὸς ἀνάγκην τὰς πορείας ποιῆσθαι. Οἱ οὐδὲν μὲν δὴ τῆς νυκτὸς ἐπελθόντες τὸν ὁδόν, ἦν τινα ἀνύσαι ἐχρῆν, ἔσθην πρὸς ὕδωρ ἔλθειν, οὐ πάντῃ ἐταλαιπωροῦντο· προχω-
 11 ρούσης δὲ τῆς ἡμέρας, ὑπὸ μήκους τῆς ὁδοῦ, εἰ ὁδοιποροῦντες ἐτίεγκταληφθεῖεν, ἐνταῦθα ἂν ἐταλαιπώρουν πρὸς τοῦ καύματος τε καὶ ἅμα δίψει ἀπαύτως συνεχόμενοι.

XXV. Τῶν δὲ δὴ ὑποζυγίων 1 πολλῶν ὁ Φάρος καὶ ἐκούσιος τῇ στρατιᾷ ἐγίνετο· ξυνιόντες γὰρ ὁπότε ἐπιλείποι σφᾶς τὰ σπία, καὶ τῶν ἵππων τοὺς πολλοὺς ἀποσφάζοντες, καὶ τῶν ἡμιόνων τὰ κρέα ἐσπῶντο. καὶ ἔλεγον δίψει ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἢ ὑπὸ καμάτων ἐκλειπόντας· καὶ ὁ τὴν ἀτρέχειαν τοῦ 2 ἔργου ἐξελέγχων ὑπὸ τε τοῦ παντός, αὐθεὶς ἦν, καὶ ὅτι ξύμπαντες τὰ αὐτὰ ἡμάρτανον· καὶ Ἀλέξανδρον μὲν οὐκ ἐλελήθει τὰ γινόμενα, ἔασιν δὲ τῶν παρόντων ἑώρα, τὴν τῆς ἀγνοίας προσποίησιν μάλ-

habebant. simul etiam in ascensu ac descensu equi pariter & muli ob inæqualitatem viæ, & quidem illius non firmæ, vehementer affligerentur. Longa etiam stationum intervalla exercitum magnopere angebant. Quod quidem summa aquæ inopia ex necessitate potius gubernare itinera cogebat. Ac noctu quidem iter, quod ante auroram conficiendum erat, ineuntes, quum mane ad aliquam aquam venirent, non usque adeo vehementer gravabantur. Procedente verò die, si adhuc præ longitudine viæ in itinere hærent, tum ingenti æstu, immensâ siti conficiebantur.

XXV. Multa etiam jumenta milites ipsi suâ sponte interficiebant. Quum enim frumentum ipsos deficeret (a), concursu facto equos plerosque trucidantes, & mulorum carnibus vescentes, æstu atque labore defecisse, vel siti extinctos esse dicebant. Neque quisquam erat qui de rei veritate serio inquireret, quod & omnes in eadem culpâ essent, & Alexander quidem factum non ignoraret, sed præsentis rerum status re-

(a) *Capit. 9, 10, 11.* me-

8. καταβήσεται] MSSi omnes habent καταβαίνοντας. Neque potest ab Arriano videri aliena ista quoque variatio in loquendo. Gronov.

10. Ὅποτε μὲν] Cum quidem noctu peragratâ viâ, quam confici oportebat, mane ad aquam venissent.

CAP. XXV. 2. ὑπὸ τε τοῦ παντός] Si genuina est hæc lectio, verti fortasse possit: *præ communis*, id est, propter communem utilitatem, quia nunc jumenta cædi in commune erat utile. Sic. 6. ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ παντός προθύμῃ Gronovius scribendum conjicit ὑπὲρ τε τοῦ πόνου, *præ fatigatione*.

medium potius in simulatione ignorationis, quam facti abs se cogniti permissione consistere judicaret. Jamque nec ægri, nec qui præ defatigatione in viâ relictî erant, vehi amplius poterant, partim jumentorum inopiâ, partim quod currus confregissent ipsi; quippe qui ob altitudinem arenæ duci non possent, quodque propter currus in primis stationibus non brevissima itinera, sed quæ curribus ducendis erant accommodatiora, persequi coacti fuissent. atque ita alii præ morbo, alii præ nimîâ defatigatione, æstu, ac siti, in itinere relictî sunt. neque qui eos veherent, aut relictos curarent ulli erant: quippe agmen raptim agebatur, & præ communis salutis studio, singulorum cura necessario negligebatur. Si quos autem nocturni itineris longitudine defatigatos somnus oppresserat, ii postea excitati, si modo vires suppetebant, per vestigia agmen sequentes pauci è multis incolumes pervenerunt. plerique in arenastanquam vastum pelagus delati perierunt. Accessit & alia exercitui calamitas, quæ vel præ-

λόντι, ἢ τὴν ὡς γνωστικὴν ἐπιχώρησιν. Οὐκ οὐδὲ τοὺς νόσῳ κάμνοντας τῆς στρατίας, οὐδὲ τοὺς διὰ κάματον ὑπολειπομένους ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἀγείν ἐτι ἦν εὐμαρῶς, ἀπορία τε τῶν ὑποζυγίων, καὶ ὅτι τὰ ἀμάξας αὐτοὶ κατέκοπτον, ἀπόρους οὖσας αὐτοῖς ὑπὸ βάθους τῆς ψάμμου ἀγεσθαι καὶ ὅτι ἐν ταῖς πρώτοις σταθμοῖς διὰ ταῦτα ἐξηναγχαζόντο οὐ τὰς βραχυτάτας ἰέναι τῶν ὁδῶν, ἀλλὰ τὰς εὐπορωτάτας τοῖς ζεύγεσι καὶ οὕτως αἱ μὲν νόσῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑπελείποντο, αἱ δὲ ὑπὸ καμάτου ἢ καύματος, ἢ τῷ δίψει οὐκ ἀντέχοντες καὶ οὐτε οἱ ἀξόντες ἦσαν, οὐτε οἱ μένοντας θεραπεύοντες· σπουδῇ γὰρ πολλῇ ἐγίγνετο ὁ στόλος, καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ παντός προθύμῳ, τὸ καθ' ἑκάστους ζῆν ἀνάγκη ἡμελεῖτο· οἱ δὲ καὶ ὑπὸ κατόχοι κατὰ τὰς ὁδοὺς γερόμενοι, οἳ δὴ νυκτὸς τὸ πολὺ τὰς πορείας παιούμενοι, ἐπειτα ἐξαναστάντες, οἳ μὲν δύναιμις ἐτι ἦν, κατὰ τὰ ἴχνη τῆς στρατίας ἐφομαρτήσαντες, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν· οἱ πολλοὶ δὲ ὥσπερ ἐν πελάγει ἐκπεσόντες ἐν τῇ ψάμμῳ ἀπώλοντο. Ἐυνηνέχθη δὲ τῇ στρατίᾳ καὶ ἄλλο πάθημα, ὃ δὴ οὐχ ἥκιστα ἐπίεσεν αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὑποζύγια. Ἔεται γὰρ ἡ

5. τῇ δίψει οὐκ ἀντέχοντες] Siti non resistentes, qui sitim tolerare non poterant.

7. ἐκπεσόντες] ἐκπίπτειν naves dicuntur, quæ non tenent cursum vel propositum vel felicem, sive ob adversos ventos sive ob loci ignorantiam. Loca ex Xenophonte adscriptimus ad A&. XXVII. 26. & 41.

9. ἐκ τοῦ πνεύματος] Oris. ἐπὶ τοῦ. Γρονου.

Γαδρωσίων γῆ ὑπ' ἀνέμων τῶν ἐ-
τησίων, καθαπερὺν καὶ ἡ Ἰνδῶν
γῆ, οὐ τὰ πεδία τῶν Γαδρωσίων,
ἀλλὰ τὰ ὄρη, ἵνα περ προσφέρον-
ταί τε αἱ νεφέλαι ἐκ τοῦ πνεύμα-
τος, καὶ ἀναχέονται, οὐχ ὑπερ-
βάλλουσιν τῶν ὀρέων τὰς κορυφάς.

Ὡς δὲ ἠυλίσθη ἡ στρατιὰ πρὸς χει-
μάρρην ὀλίγου ὕδατος, αὐτοῦ δὲ
ἐνεκα τοῦ ὕδατος, ἀμφὶ δευτέραν
φυλακὴν τῆς νυκτός, ἐμπληθεῖς
ὑπὸ τῶν ὀμβρῶν ὁ χειμάρρος ὁ ταύ-
τηρέων, ἀφανῶν τῇ στρατιᾷ γεγε-
νημένων τῶν ὀμβρῶν, τοσοῦτον ἐπ-
ῆλθε τῷ ὕδατι, ὥς γύναια καὶ
παιδάρια τὰ πολλὰ τῶν ἐπομέ-
νων τῇ στρατιᾷ διαρθεῖραι, καὶ τὴν
κατασκευὴν τὴν βασιλικὴν ξύμ-
πασαν ἀφανίσαι, καὶ τῶν ὑποζυ-
γίων ὅσα ἀπελείπετο· αὐτοῦ δὲ
μόλις καὶ χαλεπῶς ξὺν τοῖς ὀ-
πλοῖς, οὐδὲ τοῖς πᾶσιν, ἀπο-
σώσῃναι· οἱ πολλοὶ δὲ καὶ πίνοντες
ἀπὸ τε ἐκκαύματος τε καὶ δίψους,
ὕδατι ἀρόν ἐπιτυχόντες, πρὸς
αὐτοῦ τοῦ ἀπαύσου ποτοῦ ἀπώ-
λοντο. Καὶ τούτων ἐνεκα Ἀλέξαν-
δρος τὰς στρατοπεδείας οὐ πρὸς τοῖς
ὑδασιν αὐτοῖς τὸ πολὺ ἐποιεῖτο,
ἀλλὰ ἀπέχων ὅσον εἴκοσι σταδίους
μάλιστα, ὥς μὴ ἀρόους ἐμπέτον-
τας τῷ ὕδατι, αὐτοὺς τε καὶ τὰ
πτήνη ἀπόλλυσθαι· καὶ ἅμα τοὺς

cipue ipsos pariter atque e-
quos & jumenta afflixit. Ga-
droforum enim regio, flan-
tibus Etesijs, imbribus ob-
noxia est, quemadmodum
Indorum regio; non quidem
in planis Gadroforum locis,
sed montanis, ubi nubes à
Ioventis impinguntur ac re-
funduntur, montium cacu-
mina non excedentes. Qu-
umque exercitus prope tor-
rentem quendam exiguum
aquæ causā confedisset, cir-
citer vigiliam noctis secun-
dam torrens imbribus im-
provisis auctus (neque enim
exercitus pluviam fense-
rat) tanto impetu exunda-
vit, ut pleraque fœminas
& pueros agmen sequentes,
omnemque apparatusum re-
gium, & jumenta quæ reli-
qua erant secum rapuerit; a-
deo ut ipsi milites ægre cum
armis, ac ne iis quidem om-
nibus, evaserint. multi ardo-
re sitique pressi, aquarum
copiam nacti immodico po-
tu interierunt. Quâ de causâ
Alexander deinceps nequa-
quam castra prope torrentes
locavit, sed xx minimum
stadiis remota, ne confertim
ad aquam proruentes, ipsi si-
mul & jumenta exstingue-
rentur, neve qui vehemen-
tiore

12. ἀπὸ τε ἐκκαύματος] Tot copulis abundat hæc periodus, ut locos suos meti non possint. E: ta ie totum hoc est Vulcanii, quum Basileensis editio ha-
beat ἐπιτυχόντες, non ἐπιτυχόντες. Lege ut clare habent omnes MSSi ἀπὸ τε
ἐκ καύματος τε καὶ δίψους ὕδατι ἀρόν ἐπιτυχόντες. Gronov.

13. τὸ πολὺ] plerumque.
μάλιστα] fere, circiter.

tiore siti premebantur fontes aut rivos pedibus ingressi, aquam reliquo exercitui turbidam inutilemque efficerent.

XXVI. Eo loci egregium quoddam facinus(a), si quod aliud, ab Alexandro editum, nequaquam silentio prætereundum putavi, siue id in hac solitudine, siue antea apud Parapamisadas, ut alii scribunt, factum fuerit. Id huiusmodi fuit: quum exercitus per arenas solis ardore flagrantibus iter faceret, quod quidem ad aquæ locum qui non longe aberat, conficiendum erat, Alexandrum ipsum siti pressum, ægre quidem atque difficulter, peditem tamen agmen duxisse, ut reliqui milites (quemadmodum in ejuscemodi rerum statu fieri solet) ob æqualitatem ærumnarum labores facilius ferrent. Inter ea nonnullos levis armaturæ milites ad aquam quærendum ab exercitu digressos, in torrentis cujusdam alveo non profundo exiguum quendam fontem neque purum illum invenisse,

(a) Curt. 7, 5, 10. & 11.

14. ἀκράτορας σφῶν] *impotentes sui ob sitim*, ut Curtius loquitur, 4, 7, 14.

CAP. XXVI. 2. τοῦ καύματος ἤδη] *astu jam flagrantis*, quia ad aquam atque progrediendam erat. Hæc enim causa est, quare ad id usque diei tempus iter fecerint, quo jam vapor solis cuncta accendebat. Illud ἤδη, quod interpretes non expressit, indicat, jam tunc diei fervidissimum tempus capisse, ut Curtius ait 3, 5, 1.

πεζόν] Non est *pedis agmen*, sed *peditem* scilicet Alexandrum, a nominativo πεζός *pedes*, non πεζόν *peditatus*. Quod ni animadvertatur, non satis intelligitur, quæ sit illa *ἐξέτης τῆς ταραχώρης*, quæ in hoc consistit, quod non equo vectus, sed instar gregarii militis pedibus ingressus sit. Pro ut δὲ videtur rectius legi posse *ἀγρῶ*.

3. οὐ χαλεπῶς] *hæc difficulter*.

μάλις ἀκράτορας σφῶν ἵππε-
βαινοντας ἐς τὰς πηγὰς, ἢ τὰ ρεύ-
ματα, διαφθείρειν καὶ τῇ ἄλλῃ
στρατιᾷ τὸ ὕδωρ.

I. XXVI. Ἐνθεν δὲ ἔργον πα-
λόν, εἰπὲρ τι ἄλλο τῶν Ἀλεξάν-
δρου, οὐκ ἔδοξέ μοι ἀφανίσαι, ἢ
ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ πραχθέν, ἢ ἔτι
ἔμπροσθεν ἐν Παραпамисάδαις,
2 ὥς μετεξέτεροι ἀνέγραψαν ἰέναι
μὲν τὴν στρατιάν διὰ ψάμμου τε
καὶ τοῦ καύματος ἤδη ἐπιφλέγον-
τος, ὅτι πρὸς ὕδωρ ἐχρῆν ἐξανύσαι
(τὸ δὲ ἦν πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ) καὶ
αὐτόν τε Ἀλέξανδρον δίψῃ κατε-
χόμενον, μόλις μὲν καὶ χαλεπῶς,
πεζόν δὲ ὅμως ἡγεῖσθαι· ὥς δὲ καὶ
τοὺς ἄλλους στρατιώτας (οἷάπερ
Φιλεῖ ἐν τῷ τοιαύτῳ) κουφοτέρως
φέρειν τοὺς πόνους, ἐνίσότητι τῆς
3 ταραχώρης· ἐν δὲ ταύτῃ τῶν
ψιλῶν τινος, κατὰ ζήτησιν ὕδα-
τος ἀποτραπέντας ἀπὸ τῆς στρα-
τιᾶς, εὐρεῖν ὕδωρ συλλελεγμένον ἐν
τινὶ χαράδρᾳ οὐ βάθειᾳ, ὀλίγην
καὶ φαύλην πίδακα καὶ τοῦτο οὐ
χαλεπῶς συλλέξαντας σπουδῇ
ἰέναι παρ' Ἀλέξανδρον, ὥς μέγα
4 δὴ τι ἀγαθὸν φέροντας· ὥς δὲ ἐπέ-
λαζον ἤδη, ἐμβαλόντας ἐς κρήνας
τὸ

τὸ ὕδωρ προσεγγεῖν τῷ βασι-
λει. τὸν δὲ λαβεῖν μὲν, καὶ ἐπ-
αυῖσαι τοῖς καμίσαντας· λατ-
ρόετα δὲ, ἐν ᾧ πάντων ἐκ-
χέαι· καὶ ἐπὶ τῷδε τῷ ἔργῳ ἐς το- 5
σὺν δὲ ἐπιφύσθηναι τὴν στρατιάν
ξύμπασαν, ὥστε εἰκάσαι ἂν
τινα πάτος γενέσθαι πᾶσιν ἐ-
κείνῳ τὸ ὕδωρ τὸ πρὸς Ἀλεξάν-
δρου ἐκχυθῇ. Ταῦτα ἰγὼ, εἰπὲρ 6
τι ἄλλο, τὸ ἔργον εἰς καρτερίαν
τε καὶ αἶμα στρατηγίαν ἐπαινῶ
Ἀλεξάνδρου. Ξυνηγέχθη δέ τι 7
καὶ τοιάνδε τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ γῇ
ἐκείνῃ. Οἱ γὰρ ἡγεμόνες τῆς ὁ-
δοῦ τελευτῶντες οὐκέτι μεμνή-
σθαι ἔφασκον τὴν ὁδόν, ἀλλ'
ἀφανισθῆναι τὰ σημεῖα αὐτῆς
πρὸς τῷ ἀνέμου ἐπιπνεύσαν-
τος· καὶ οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ψάμ- 8
μῃ πολλῇ τε καὶ ὁμοίᾳ πάντῃ
νενεμένη, ὅτῳ τεκμηριώσονται
τὴν ὁδόν· οὐτ' οὖν δένδρα ξυνήθη
παρ' αὐτὴν πεφυκότες, οὐτε τι-
νὰ γήλοφον βέβαιον ἀνεστηκό-
τα, οὐδὲ πρὸς τὰ ἄστρα ἐν νυκτὶ 9
ἢ μετ' ἡμέραν πρὸς τὸν ἥλιον με-
μελετησθῆαι σφίσι τὰς πορείας,
καθ' ἃ περ τοῖς ναύταις πρὸς τῶν
ἄρχων· τοῖς μὲν Φοίνεσι τὴν ὁλί-

collectaque inde aquā confes-
tim ad Alexandrum accurrisse,
veluti magnum aliquod bo-
num regi adferentes. Quum-
que propius ad Alexandrum
venissent, aquam galeæ infu-
sam regi obtulisse, atque illum
quidem accepisse, laudatis qui
attulerant, eamque protinus
in conspectu omnium in ter-
ram profudisse. eoque facto ita
militum animos confirmatos
fuisse, perinde ac si illius aquæ
ab Alexandro effusæ potu to-
tus exercitus refocillatus fuis-
set. Quod certe Alexandri fa-
ctum, si quod aliud, cum ob to-
lerantiam, tum ob præclarum
boni imperatoris exemplum
laudo. Ad hæc mala hoc etiam
exercitui accidit: duces, de-
letis à vento viæ vestigiis, viæ
sefe oblitos esse dicebant. Ne-
que enim in arenâ quæ densa
æquaque omni ex parte viam
obduxerat eam cognosci pos-
se; quod neque arbores juxta
viam positæ essent, neque fir-
mus aliquis certusque collis ex-
taret: neque ex astris noctu,
aut ex sole interdiu itineris ra-
tionem observarent: quemad-
modum nautæ ex Urfis, Phœ-
ni-

7. τελευτῶντες] tandem, sive ad ultimum non amplius meminisse agebant
τίαν, quam primo quidem bene cognitam habebant. Participium τελευτῶν
ὁ τελευτῶντες usurpatur pro tandem 3, 22, 9. 7, 7, 9.

8. νενεμένη] Non repugnabo scribi oportere νανημένη, ut habet MS. unus
cum Augustano & editione Basileensi, quomodo pro νανησμένη alios dixisse e-
tiam annotatum est, ubi vulgo νανημένη. Gronov. p. 264. ad 6, 24, 7.

ὅτῳ τεκμηριώσονται] Neque enim esse quidquam, quo cognoscere sive conjic-
ere possint viam.

ξυνήθη] consuevit, quæ solent juxta vias esse.

9. μεμελετησθαι] meditata ipsi esse itinera, non exercitaros se ad hoc esse.

τοῖς μὲν Φοίνεσι] MSS. & edit. Basil. τὴν μὲν Φοίνεσι τὴν ὁλίγην. τὴν δὲ τοῖς
ἄλλοις ἀνθρώποις τὴν μαζονα. Gronov.

nices quidem ex minore, reliqui verò mortales ex maiore. Ibi Alexandrum conjecturâ assequutum, ad sinistram deflectendum esse, paucis equitibus assumtis processisse; quorum equis nimio æstu defatigatis, multos in itinere relictos: ipsum cum quinque in universum equis evasisse, & mare invenisse; fabuloque in littore effosso aquam dulcem ac puram, atque ita universum exercitum eo traductum, septemque dies propter mare ivisse aquam petentes ex litore. Tum duces itineris viam agnovisse, & ad interiorē regionem duxisse.

XXVII. Postquam vero in Gadosorum regiam pervenit, militibus ibi quietem dedit (a): Apollophanem, quod nihil eorum quæ imperata ei fuerant perfecisset, satrapatu deponit, Thoonte in ejus locum suffecto: qui quum ex morbo decessisset, Sibyrtius ei successor est datus. Hic ipse Carmanix satrapa erat, nuper admodum id muneris ab Alexandro consequutus: tum vero Arachotorum & Gadosorum

(a) Curt. 9, 10, 18. & seqq.

10. ἐν ἀριστερᾷ ἀποκλίναντα] Vulcanius hæc duobus verbis succinctiora ita legit: ἐν ἀριστερᾷ δεξιᾷ ἀποκλίναντα -- ἰππίας προκαχωρηκέναι. Quod δεξιᾷ δε προκαχωρηκέναι Gronovius, quod in nullis antiquis libris repererit, ordisit.

13. ἔνθεν δὲ] Tum vero (jam enim aliquantum agnovisse viam duces) ad interiorē regionem fecisse iter.

CAP. XXVII. 2. σατράπης ἦν] Satrapa fuerat, siue ad illud usque tempus erat. Ab illo enim tempore Carmania Tlepolemo data est. Imperfectum interdum transit in significationem plusquamperfecti. Ita 1, 17, 1. ἥς Ἀρσίτης ἦρχε, cui Arsites præfuerat. 1, 18, 6. πρόσθεν γράμματα παρ' Ἀλέξανδρον ὑπέμπευ, antea litteras ad Alexandrum miserat.

γην, τοῖς δ' ἄλλοις ἀνθρώποις τῆς ἰομείζονα· ἐνθα δὲ Ἀλέξανδρον συνέντα ὅτι ἐν ἀριστερᾷ ἀποκλίναντα ἀγειν, ἀναλαβόντα ὀλίγους ἅμα οἱ ἰππίας· ὡς δὲ καὶ τούτων οἱ ἰππῶες ἐξέκαμνον ὑπὸ τοῦ καύματος, ἀπολιπεῖν καὶ τούτων τοὺς πολλοὺς· αὐτὸν δὲξύν πέντε τοῖς πᾶσιν ἀφιππάσασθαι, καὶ εὑρεῖν τὴν θάλασσαν· διαμνησάμενόν τε αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τὸν κάχληκα, ἐπιτυχεῖν ὕδατι γλυκεῖ καὶ καθαρῷ, καὶ οὕτω μετελθεῖν τὴν στρατιάν πᾶσαν, καὶ εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἵεναι παρὰ τὴν θάλασσαν ὑδρευομένους ἐκ τῆς ἡϊόνος. ἔνθεν δὲ (ἥδη γὰρ τι γιγνώσκειν τὴν ὁδὸν τοὺς ἡγεμόνας) ἐπὶ τῆς μεσογαίας ποιεῖσθαι τὸν στόλον.

XXVII. Ὡς δὲ ἀφ' ἑκετοῦ τῶν Γαδρωσίων τὰ βασίλεια, ἀναπαύει ἐνταῦθα τὴν στρατιάν· καὶ Ἀπολλοφάνην μὲν παύει τῆς σατραπείας, ὅτι οὐδενὸς ἔγνω ἐπιμεληθέντα τῶν προσηγγελημένων· Θόαντα δὲ σατραπεύειν τῶν ταύτη ἑτάξε· τούτου δὲ νόσῳ τελευτήσαντος, Σιβύρτιος τὴν σατραπείαν ἐκδέχεται· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Καρμανίας σατράπης ἦν, νεωστὶ ἐξ Ἀλεξάνδρου ταχθείς· τότε δὲ τούτῳ μὲν Αραχωτῶν τε καὶ τῶν Γαδρωσίων

σίων ἀρχεῖν ἐδόθη· Καρμανίαν δὲ
ἔσχε Τληπόλεμος ὁ Πυθοφάνους.
Ἦδη τε ἐπὶ Καρμανίας προύχων
3 ρεὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀγγέλλεται αὐ-
τῷ Φιλίππον τὸν σατράπην τῆς
Ἰνδῶν γῆς, ἐπισβουλευέντα πρὸς
τῶν μισθοφόρων, δόλῳ ἀποθανεῖν·
τοὺς μὲν ἀποκτείναντας, ὅτι οἱ σω- 4
ματοφύλακες τοῦ Φιλίππου οἱ Μα-
κεδόνες, τοὺς μὲν ἐν αὐτῷ τῷ ἔρ-
γῳ, τοὺς δὲ καὶ ὕστερον λαβόντες,
ἀπέκτειναν. Ταῦτα δὲ ὡς ἔγνω, 5
ἐκπέμπει γράμματα ἐς Ἰνδούς πα-
ρὰ Εὐδημόν τε καὶ Ταξίλην, ἐπι-
μελεῖσθαι τῆς χώρας πρόσθεν ὑπὸ
Φιλίππῳ τεταγμένης, ἔστ' ἂν αὐ-
τὸς σατράπην ἐκπέμψαι ἐπ' αὐ-
τῆς. Ἦδη δ' ἐς Καρμανίαν ἤκον- 6
τος Ἀλεξάνδρου, Κρατερὸς ἀφικ-
νεῖται, τὴν τε ἄλλην στρατίαν ἅμα
οἱ ἄγων, καὶ τοὺς ἐλέφαντας, καὶ
Ορδάνην τὸν ἀποσάντα καὶ νεω-
τέρισαντα συνεληφώς. Ἐνταῦθα 7
δὲ Στασάνωρ τε ὁ Ἀρσίων καὶ ὁ
Ζαράγγων σατράπης ἦκε· καὶ ξύν
αὐτοῖς Φαρισμάνης ὁ Φραταφέρνηου
τοῦ Παρθυαίου καὶ Ὑρκανίων σα-
τράπου παῖς. Ἦκον δὲ καὶ οἱ στρα- 8
τηγοὶ οἱ ὑπολειφθέντες ἅμα Παρ-
μενίωνι ἐπὶ τῆς στρατίας τῆς ἐν Μη-
δία, Κλέανδρος τε καὶ Σιτάλκης,
καὶ Ἡράκων, τὴν πολλὴν τῆς στρα-
τίας καὶ οὗτοί γε ἄγοντες. Τοὺς 9
μὲν δὴ ἀμφὶ Κλέανδρον τε καὶ Σι-
τάλκην, πολλὰ ἐπικαλούντων

imperium illi collatum est.
Carmaniam vero Tlepole-
mus Pythophanis filius te-
nuit. Jamque Carmaniam
versus processerat rex, quum
ei nuntiatur Philippum In-
dorum satrapam mercena-
riorum fraude ex insidiis in-
teremtum. ac percussiores
quidem à Macedonibus, qui
Philippo corporis custodes
erant, partim in ipsâ cæde,
partim post perpetratum fa-
cinus captos, interfectos es-
se. Quo cognito, Eudemo
& Taxili per literas jubet, ut
regionis quæ antea Philip-
po subdita fuerat curam ad-
ministrationemque suscipi-
ant, tantisper dum ipse satra-
pam aliquem eo mittat. A-
lexandro jam Carmaniam
ingressο, Craterus ad eum
venit, reliquum exercitum
& elephantos secum ducens,
unaque Ordonem, quem,
quod defectionem molitus
esset, ceperat. Eodem etiam
Stasador Ariorum & Zaran-
gorum satrapes venit, & cum
his Pharismanes Phratapher-
nis Parthorum & Hyrcano-
rum satrapæ filius. Venerunt
etiam duces copiarum, quas
cum Parmenione in Mediâ
reliquerat, Cleander, Sital-
ces & Heracon, magnam &
ipsi exercitus partem ducen-
tes

4. τοὺς μὲν ἀποκτείν. Ὅρτ. τοὺς δὲ ἀπ. Γρονου.

5. ἐς Ἰνδοὺς] in Indiam. Ita & Latini dicunt ad Italos pro in Italiani.

6. Ὁρδάνην] Curtius Ozinem appellat loc. cit.

8. ἐπὶ τῆς στρατίας] ut praessent exercitui, qui in Media erat.

tes (a). Equibus Cleandrum & Sitalcem accusatos ab indigenis pariter atque exercitu ipso, quod templa spoliassent, veteraque monumenta movissent, multaque alia in subiectos improbe atque avare perpetrassent. Quæ ut nunciata sunt, necari eos iussit, ut & reliqui satrapæ, aut præsides, aut principes qui iis locis constituerentur, metuerent si officium non fecissent, sese eodem supplicio affectum iri; quod certe, si quid aliud, gentes quæ ab Alexandro vi subactæ essent, vel sua sponte deditionem fecissent (quarum tanta erat multitudo, tantoque locorum intervallo inter se disjungebantur) in officio continuit. Neque enim licebat sub Alexandri imperio cuiquam præfecto subiectos injuriâ afficere. Heracon quidem tum temporis criminatorem subterfugerat: cæterum paulo post à Sufiis convictus, quod eorum templum diripisset, etiam ipse pœnas dedit. Stasanor vero & Phrataphernes magnam jumentorum atque camelorum copiam ad Alexandrum duxerunt (b), simulac eum in Gadosios exercitum ducere intellexerunt, existimantes exercitum eadem illa incommoda quæ passus fue-

(a) Curt. 10, 1. 1. (b) *idem.* 9, 10, 17.

αὐτοῖς τῶν τε ἐγχωρίων καὶ τῆς στρατίας αὐτῆς, ὡς ἱερά τε πρὸς αὐτῶν σεσυλημένα, καὶ θήκας παλαιὰς κεινημένας, καὶ ἄλλα ἄδικα ἔργα ἐ; τοὺς ὑπηκόους τε-

Ι 10. *πολμημένα καὶ ἀτάσθαλα.* Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη, τοὺς μὲν ἀπέκτεινεν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις δέος εἶναι, ὅσοι σατράπαι ἢ ὑπαρχοὶ ἢ νομάρχαι ἀπολείποντο, τὰ ἴσα ἐκείνοις πλημμελοῦντας

Ι 11. *πείσεσθαι καὶ τοῦτο εἶπερ τι ἄλλο,* κατέσχεν ἐν κόσμῳ τὰ ἔθνη τὰ ἐξ Ἀλεξάνδρου δορυάλωτα, ἢ ἔχοντα προσχωρήσαντα, τοσαῦτα μὲν πλήθει ὄντα, τόσον δὲ ἄλλήλων ἀφρηκτότα ὅτι οὐκ ἐξῆν ὑπὸ τῇ Ἀλεξάνδρου βασιλείᾳ ἀδικεῖσθαι τοῖς ἀρχομένοις ὑπὸ

Ι 12. *τῶν ἀρχόντων.* Ἡράκων δὲ τότε μὲν ἀφείκη τῆς αἰτίας· ὁλύγον δὲ ὕστερον ἐξελεγχθεὶς πρὸς ἀνδρῶν Σουσίων, σεσυληκέναι τὸ ἐν Σούσις ἱερὸν, καὶ οὗτος ἔδωκε

Ι 13. *δίκην.* Οἱ δὲ σὺν Στασάνορι καὶ Φραταφέρνη πληθεὺς τε ὑποζυγίων παρ' Ἀλεξάνδρου ἄγοντες ἦλθον, καὶ καμήλοις πολλὰς, ὡς ἔμαθον ὅτι τὴν ἐπὶ Γαδρουσίων ἄγει, εἰκάσαντες ὅτι τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα πείσεται αὐτῷ ἢ στρα-

Ι 14. *τία αὐτῇ ἤδη ἐπαθε.* Καὶ οὖν καὶ ἐν καμῷ μὲν καὶ οὗτοι ἀφίποντο, ἐν

9. *ἀτάσθαλα*] Plus hoc est quam *avare*, nempe *improbe*, *libidinose* & *furiose*. Vid. Curt. 10, 1, 3. & seqq.

10. *πλημμελοῦντας*] *delinquentes*, *contra officium facientes*.

11. *ὅτι οὐκ ἐξῆν*] ὅτι refertur ad superius τοῦτο. Nec eos in officio continuit, quod Alexander nemini in suo regno injuriam fieri patiebatur. Εἰς αὐτὸ ὅτι δεικτικόν, non αἰτιολογικόν.

13. *τὴν ἐπὶ Γαδρ.*] τὴν *scil. δάαν*.

ἐν καιρῷ δὲ αἱ κάμηλοι τε καὶ τὰ ὑποζύγια· διένειμε γὰρ ξύμπαντα Ἀλέξανδρος, τοῖς μὲν ἡγεμόσι κατ' ἄνδρα, τοῖς δὲ κατ' Ἰλας τε καὶ ἑκατοσύας, τοῖς δὲ κατὰ λόχους, ὅπως τὸ πλῆθος τῶν ὑποζυγίων τε καὶ καμήλων αὐτῶν ἐξείδανεν.

XXVIII. Ἡδὴ δὲ τινες καὶ I
τοιαύτῃ ἀνέγραψαν, οὐ πιστὰ ἐμοὶ
λέγοντες, ὡς συζεύξας δύο ἄρμα-
μάξας, κατακείμενος ξὺν τοῖς ἐταί-
ροις καταυλούμενος, τὴν διὰ Καρ-
μανίας ἦγεν, ἡ στρατιὰ δὲ αὐτῷ ἐ-
πέφανωμένη τε καὶ παίζουσα εἶ-
πετο· προὔκειτο δὲ αὐτῇ σῖτός τε,
καὶ ὅσα ἄλλα ἐς τρυφὴν, παρὰ τὰς
ἑδούς συγκεκομισμένα πρὸς τῶν
Καρμανίων. Καὶ ταῦτα πρὸς μί- 2
μῃσιν τῆς Διονύσου βακχείας ἀπ-
ελάσθη Ἀλέξανδρος, ὅτι καὶ ὑπὲρ
ἐκείνου λόγος ἐλέγετο, κατασρε-
ψάμενον Ἰνδοὺς Διόνυσον, οὕτω
τὴν πολλὰν τῆς Ἀσίας ἐπελθεῖν·
καὶ Θριάμβον τε αὐτὸν ἐπικληθῆ-
ναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς ἐπὶ ταῖς
νίκαις ταῖς ἐκ πολέμου πομπὰς ἐπὶ
τῷ αὐτῷ ταύτῳ, θριάμβους. Ταῦ- 3
τα δὲ αὐτὲ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου,
αὐτὲ Ἀριστόβουλος ὁ Ἀριστοβούλου
ἀνέγραψαν, οὐδέ τις ἄλλος ὄντινα
ἰκανὸν ἂν τις παῖσαι πο τεκμηριώ-
σαι ὑπὲρ τῶν τοιῶνδε· καὶ μοι ὡς
οὐ πιστὰ ἀναγεγραφθαι ἐξήρκεσαν·
ἀλλ' ἐκεῖνα ἡδὴ Ἀριστοβούλου ἐπὶ 4

rat subitum. Et quidem peropportune cum ipsi, tum cameli & jumenta advene-
runt: omniaque partim in singulos præfectos, partim per turmas & centurias & co-
hortes pro numero jumen-
torum & camelorum parti-
tus est.

XXVIII. Sunt etiam non-
nulli qui scribant (quod qui-
dem mihi verisimile non vi-
detur) Alexandrum duobus
curribus junctis, inter ami-
cos musicis modulationibus
aures ejus demulcentes stra-
tum, per Carmaniam exer-
citus duxisse: milites co-
ronatos ludentesque sequu-
tos, frumentum aliasque res
quæ ad voluptatem perti-
nent, ad viam Carmaniis ap-
ponentibus. Atque hæc qui-
dem æmulatione quadam
Dionysiacæ bacchationis ab
Alexandro fiebant. Fama e-
nim tenebat Dionysum, In-
dis devictis, hoc etiam pacto
magnam Asiæ partem pera-
grasse: & Dionysum ipsum
Triumphum vocatum esse,
& pompas quæ ob bellicas
victorias fiunt, eâ de cau-
sâ triumphos dici. Cæterum
hæc neque Ptolemæus Lagi,
neque Aristobulus Aristobuli
filius, neque alius quispiam
autor cui hac in parte fides
haberi possit, memoriæ pro-
di-

CAP. XXVIII. 1. ἄρμαμάξας] Non ἄρματα currus dicit, sed ἄρμαμάξας
εἰσπικας, leſticas, ut notaret luxum & molliem Alexandri. Vjd. ad 3, 19.
2. Καὶ ταῦτα πρὸς μίμῃσιν] Repetenda particula ὡς ex superioribus, &
priore ita continuanda inerat oratio obliqua.

didit: suffeceritque ante tanquam indigna fide relata esse. Illa vero Aristobulum sequutus scribo, Alexandrum in Carmania gratias diis agentem sacrum fecisse ob victoriam de Indis partam, & ob exercitum ex Gadrosiis servatum: ludos etiam musicos & gymnicos edidisse: præterea Peucestam in corporis sui custodem adscripsisse, quem quidem jam Persidis satrapam constituere decreverat, sed antequam illi satrapatum deferret, ne hoc quidem honore fideique testimonio carere eum voluit, ob eximiam ejus operam apud Mallos præstitam. Fuisse autem illi tum temporis septem corporis custodes, Leonnatum Antei, Hephæstionem Amyntoris, Lyfimachum Agathoclis, Aristonum Pisei filium: hos Pellæos. Perdiccam Orontis ex Orestide, Ptolemæum Lagi & Pythonem Crateæ. Eor- denes: octavum vero iis accessisse Peucestam qui Alexandrum scuto suo protexerat. Inter hæc Nearchus, quum jam Ororum & Gadrosorum atque Ichthyophagorum regionem circumnavigasset, ad maritimam Carmaniæ oram quæ habitabatur, appulit (a). Inde cum paucis ad Alexandrum profectus, omnia quæ in eâ ad

μενος ξυγγράφω, εἶσαι ἐν Καρμανία Ἀλέξανδρον χαριστήρια τῆς κατ' Ἰνδῶν νίκης, καὶ ὑπὲρ τῆς στρατιάς ὅτι ἀπεσώθη ἐκ Γαδρῶσιον, καὶ ἀγῶνα διαθεῖναι μουσικόν τε καὶ γυμναϊόν· καταλέξαι δὲ καὶ Πευκέςαν ἐς τοὺς σωματοφύλακας, ἥδη μὲν ἐγνωκότα σατραπὴν καταστῆσαι τῆς Περσίδος, ἐθέλοντα δὲ πρὸ τῆς σατραπείας μὴδὲ ταύτης τῆς τιμῆς καὶ πίστεως ἀπείρατον εἶναι, ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ· εἶναι δὲ αὐτῷ ἑπτὰ εἰς τότε σωματοφύλακας, Λεοννάτον Ἀντίου, Ἡφαισίωνα τὸν Ἀμύντορος, Λυσίμαχον Ἀγαθόκλεους, Ἀρστόνουν Πεισαίου· τούτους μὲν, Πελλαίους· Περδίκκην δὲ, Ὀρόντου, ἐκ τῆς Ὀρέσιδος· Πτολεμαῖον δὲ τὸν Λάγου, καὶ Πύθωνα Κρατεᾶ, Ἐορδαίους· ὄγδοον δὲ προσγενέσθαι αὐτοῖς Πευκέςαν τὸν Ἀλέξανδρον ὑπερασπίσαντα. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Νέαρχος περιπλεύσας τὴν Ὠρῶν τε καὶ Γαδρῶσιον γῆν, καὶ τῶν Ἰχθυοφάγων, κατήρην ἐς τῆς Καρμανίας τὰ πρὸς θάλασσαν ὠκισμένα· ἔνθεν δὲ ἀνελθὼν σὺν ὀλίγοις, Ἀλέξανδρον ἀπήγγειλε τὰ ἀμφὶ τὸν περίπλουν τὸν γεγόμενον αὐτῷ κατὰ τὴν ἕξασ θάλασσαν. Τοῦτον μὲν δὴ καταπέμπει αὐτῆς, ἐκ περιπλεύσαντα ἔστ' ἐπὶ τὴν Σουσιανὴν τε γῆν, καὶ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ τὰς ἐκ-

(a) Curt. 10, 1, 10.

8. σὺν ὀλίγοις] cum quinque aux (ex vicis, Indic. 34, 6,

9. καταπέμπει] Indic, 36, 5.

ἐκβολάς· ὅπως δὲ ἐπλεύσθη αὐ-
τῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἐ-
πὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν
καὶ τὸ σῶμα τοῦ Τίγρητος, ταῦ-
τα ἰδία ἀναγράψω, αὐτῷ Νεάρ-
χω ἐπόμενος, ὡς καὶ τήνδε εἶ-
ναι ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Ἑλληνι-
κὴν ξυγγραφὴν. Ταῦτα μὲν δὴ
ἐν ὑτέρῳ εἶναι τυχόν, εἰσότε θυ-
μὸς τέ με καὶ ὁ δαίμων ἀγῇ ταύ-
τη. Ἀλέξανδρος δὲ Ἡφαισίωνα
μὲν σὺν τῇ πλείστῃ μοίρᾳ τῆς
στρατίας καὶ τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ
τοὺς ἐλέφαντας ἀμὰ οἱ ἔχοντα,
τὴν παρὰ θάλασσαν ἀπὸ τῆς Καρ-
μανίας ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀγειν
ἐκέλευσεν· ὅτι χειμῶνος ὥρα γι-
γνομένου αὐτῷ τοῦ σόλου, τὰ
πρὸς τῇ θάλασσῃ Περσίδος ἀλεει-
νά τε ἦν, καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἀφάρ-
τως ἔχοντα.

XXIX. Αὐτὸς δὲ ξὺν τοῖς κου-
φοτάτοις τῶν πεζῶν, καὶ ξὺν τοῖς
ἐταίροις τῶν ἵππῶν, καὶ μέρει τινὶ
τῶν τοξοτῶν, ἦει τὴν ἐπὶ Πασαρ-
γάδας τῆς Περσίδος. Στασάνορα
δὲ καταπέμπει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὴν
ἑαυτοῦ. Ὡς δὲ ἐπὶ τοῖς ὄροις ἦν τῆς
Περσίδος, φρασφόρτην μὲν οὐ κατ-
έλαβε σατραπεύοντα ἔτι (νόσῳ
γὰρ τετελευτηκῶς ἐτύγχανεν ἐν
Ἰνδοῖς ἔτι Ἀλεξάνδρου ὄντος)· Ὁρ-
ξίνης δὲ ἐπεμέλετο τῆς Περσίδος,
οὐ πρὸς Ἀλεξάνδρου κατασάφεις,

exterioris mare navigatione
viderat ei refert. Hunc mox
ad classem remittit, ut ad Su-
sianorum regionem & Tigris
fluminis ostia naviget. Quo-
modo autem ab Indo flumi-
ne ad mare Persicum & Ti-
gris ostia enavigarit, seorsum
conscribam, Nearchum se-
quens, cujus Græca extat
de rebus Alexandri historia.
Quod quidem fortassis ad fi-
nem hujus historiæ à me
præstabitur, si me animus &
fortuna eo ducat, Alexander
Hephæstionem cum majore
exercitus parte, cumque ju-
mentis & elephantis secus
mare ex Carmaniâ in Persi-
dem mittit; quod quum per
hyemis tempus expeditio-
nem faceret, maritima Per-
sidis essent calida & omnium
rerum copiâ abundarent.

XXIX. Ipse cum expe-
ditissimis peditum, cumque
amicorum equitatu, & ali-
qua sagittariorum parte, ver-
sus Pasargadas Persidis pro-
fectus est (a). Stasanorem ve-
ro in suam provinciam mit-
tit. Quumque ad Persidis fi-
nes venisset, Phrasaortem
ibi satrapatu fungentem non
reperit (qui, Alexandro ad-
huc apud Indos res gerente,
morbo decesserat) Orxines
vero præsidem agebat, non
(a) Curt. 10, 1, 22. qui-

10. ὡς καὶ τήνδε] ut etiam illa exstat de Alexandro Græca historia. Hæc
scilicet persequutio militiæ Macedonicæ est una ξυγγραφὴ, prout appellat
quoque VII, 3. alteram statuit Ἰνδικὰ Γρονῶν.

11. ἐν ὑτέρῳ] in posterum, posthac.

ὁ δαίμων] deus. Uti & ad hanc historiam scribendam divino numine se
impulsus ait 7, 30, 7.

quidem ab Alexandro constitutus, sed quod non indignum censuisset Persas Alexandro in officio continere, quamdiu nemo esset qui ejus provinciæ curam gereret. Accessit quoque ad eum in Pasargadas Atropates Mediæ satrāpa, isque Baryaxem Medum captum adducebat, quod erectâ cidari capiti impositâ Persarum ac Medorum regem se appellasset, & cum eo omnes innovationis rerum & defectionis socios: quos Alexander necari iussit. Ægerrime vero ferebat scelus in Cyri Cambyxis sepulcrum admissum; quod quidem perfractum spoliatumque reperit, ut autor est Aristobulus. Esse enim apud Pasargadas in hortis regis Cyri illius sepulcrum, & circum id, lucum omnis generis arboribus consitum, aquisque irriguum, atque alto gramine hortum ipsum refertum esse: sepulcrum ipsum ab imâ parte saxo quadrato structum quadrangularem formam præ se ferre. In editiore parte ædiculam esse lapideo fornice contentam, portulamque habere quæ in eam ducat, ita angu-

ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὸν ἐν κόσμῳ Πέρσας διαφυλάξαι Ἀλεξάνδρῳ, οὐκ ὄντος ἄλλου ἀρχόντος. Ἦλθε δὲ ἐς Πασαργάδας καὶ Ἀτροπάτης ὁ Μηδίας σατράπης, ἄγων Βαρυάξην ἄνδρα Μηδὸν συνειλημμένον, ὅτι ὄρῃν τὴν κίδαριν περιέμενος, βασιλέα προσεῖπεν αὐτὸν Περσῶν τε καὶ Μηδῶν καὶ ξὺν τούτῳ τοὺς μετασχόντας αὐτῷ τοῦ νεωτερισμοῦ τε καὶ τῆς ἀποστάσεως. Τούτους μὲν δὴ ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος· ἐλύπησε δὲ αὐτὸν ἡ παρανομία ἡ ἐς τὸν Κύρου τοῦ Καμβύσου τάφον, ὅτι διαρρυγμένον τε καὶ σεσυλημένον κατέλαβε τοῦ Κύρου τὸν τάφον, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· εἶναι γὰρ ἐν Πασαργάδαις ἐν τῷ παραδείσῳ τῷ βασιλικῷ Κύρου ἐκείνου τάφον καὶ περὶ αὐτὸν ἄλσος ἐμπεφυτεῦσθαι δένδρων παντοίων, καὶ ὕδατι εἶναι κατάρρυτον, καὶ πόαν βαθεῖαν πεφυκέναι ἐν τῷ λειμῶνι· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν τάφον τὰ κάτω λίθῳ τετραπέδῳ ἐς τετράγωνον σχῆμα πεποιῆσθαι· ἄνωθεν δὲ οἶκημα εἶναι λίθινον ἐσγασμένον, θυρίδα ἔχον φέρουσαν ἕσω σενῆν, ὡς μόλις ἂν ἐνὶ ἀνδρὶ οὐ μεγάλῳ, πολλὰ κακοπαθεῖντι παρελθεῖν.

Cap. XXIX. 6. ἐν τῷ λειμῶνι] in prato.

7. λίθῳ τετραπέδῳ] Adeo omnes MSSi consentiunt in λίθῳ τετραπέδῳ ut etiam notaverit in ora Vulcanius. Non mirum igitur fuerit, si hunc casum retinuerit quoque Optimus. Sed quod mirari licet, est, quod solus habeat τετραπέδου, quo vides longe aliam faciem huic sepulchro contingere. Quum enim ita structuram hanc describant, ut sepulchrum ab imâ parte saxo quadrato sit structum, tanquam ipsi terræ immunito fundamentos, ex restitutione libri Optimi discimus nihil tale fuisse, sed ipsum hoc sepulchrum in imâ parte constitisse ex lapide, quem quatuor pedes sustinerent, sane ad quadratam formam. Gronov.

ἐν δὲ τῷ οἰκήματι πύελον χρυσὴν 8
 κεῖσθαι, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἐ-
 τέταπτο, καὶ κλίνην παρὰ τῇ πυέ-
 λῳ· πόδας δὲ εἶναι τῇ κλίνῃ χρυ-
 σοῦς σφυρηλάτους, καὶ τάπητα ἐ-
 πιβλημάτων Βαβυλωνίων, καὶ
 καυκάκας πορφυροῦς ὑποσρώννου-
 σθαι· ἐπεῖναι δὲ καὶ κἀνδύς, καὶ
 ἄλλους χιτῶνας τῆς Βαβυλωνίου
 ἐργασίας· καὶ ἀναξυρίδες Μηδικαὶ 9
 καὶ σολαὶ ὑακινθινοβαφεῖς λέγει ὅ-
 τι ἔκειντο· αἱ δὲ πορφύρας, αἱ δὲ ἄλ-
 λης καὶ ἄλλης χροᾶς· καὶ σρεπτοί,
 καὶ ἀκινάκαι, καὶ ἐνώτια χρυ-
 σοῦ τε καὶ λίθων κολλητά· καὶ
 τράπεζα ἔκειτο. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς
 κλίνης ἢ πύελος ἔκειτο, ἢ τὸ σῶμα
 τοῦ Κύρου ἔχουσα· εἶναι δὲ ἐντὸς 10
 τοῦ περιβόλου, πρὸς τῇ ἀναβάσει
 τῇ ἐπὶ τὸν τάφον φερούσῃ, οἰκή-
 μα σμικρὸν τοῖς μάγοις πεποιημέ-
 νον, οἳ δὴ ἐφύλασσον τὸν Κύρου
 τάφον, ἔτι ἀπὸ Καμβύσου τοῦ
 Κύρου, πάντες παρὰ πατρός ἐκδεχό-
 μενοι τὴν φυλακὴν. Καὶ τούτοις 11
 πρόβατόν τε ἐς ἡμέραν ἐδίδοτο ἐκ
 βασιλείας, καὶ ἀλεύρων τε καὶ οἴ-
 νου τεταγμένα, καὶ ἵππος κατὰ
 μῆνα ἐς θυσίαν τῷ Κύρῳ· Ἐπευέ· 12
 γραπτο δὲ ὁ τάφος Περσικοῖς γράμ-
 μασι, καὶ ἐδήλου Περσισὶ τάδε,

stam ut ægerrime unus ali-
 quis, neque is magnæ statu-
 ræ, ingredi possit; in ædicu-
 lā folium aureum esse posi-
 tum, in quo Cyri corpus con-
 ditum servatur: lecticam so-
 lio adstare, cujus pedes ex
 solido auro fabrefacti sint.
 hanc tapetis Babyloniiis stra-
 tam, stragulis purpureis sub-
 stratis: lecticæ candyn re-
 giam aliasque vestes Baby-
 lonii operis impositas esse.
 Femoralia etiam Medica:
 vestes quoque hyacinthino
 colore tinctas ibi positas
 fuisse scribit: atque has qui-
 dem purpurei, alias varii co-
 loris; torques quoque ac gla-
 dios & inaures, auro & gem-
 mis ligatos; mensa præterea
 ibi posita erat; in medio ve-
 ro lecticæ folium, corpus
 Cyri continens. Esse præte-
 rea intra ambitum in ipso ad
 sepulcrum ascensu exiguam
 quandam ædiculam, Magis
 exstructam, qui quidem se-
 pulcrum custodiebant, jam
 inde à Cambyse Cyri filio
 custodiæ munere à patribus
 in filios transmissio. Atque
 his quidem ovis in singulos
 dies ab rege dabatur, vini-
 que & farinæ certus modus:
 sin-

8. πύελον χρυσὴν] Solium arcula erat, aut locus, ubi defunctorum cor-
 pora condebantur. Arrianus paulo post ἢ πύελος ἔκειτο, ἢ τὸ σῶμα τοῦ
 Κύρου ἔχουσα. Unde Hesychius τὴν πύελον exponit λάρνακα, Suidas vero
 θήκη interpretatur. Blanchard. Vid. Brissot. de regno Persarum pag. 152.

Καὶ κλίνην] Ὁ lectum apud solium; & ita quidem, ut solium in medio lecto
 fuerit collocatum, uti mox dicitur 9. ἐν μέσῳ τῆς κλίνης ἢ πύελος ἔκειτο,
 ὑποσρώννουσθαι] MSS. & edit. Basil. ὑποσρώμματα. Gronov.

ἐπιβλημάτων Βαβυλωνίων] Intelligendum, tapetem Babylónico opere
 variegatum & caunacas purpureos lecto pro culcita fuisse, Idem.

Κἀνδύς] Est vestimentum quoddam Persicum.

ALEXANDRI LIB. VI. C. III.

67

ὅτι τὸ αἰχμήματι πύλον χροῖν
 αἰ, ἵνα τὸ σῶμα τῷ Κύρῳ ἐ-
 κείνῳ, καὶ κλίνην παρὰ τῇ πύ-
 λει πόδας δὲ εἶναι τῇ κλίνῃ χρυ-
 σοφυρλάτους, καὶ τὰς περὶ
 ποταμῶν Βαβυλωνίων, καὶ
 ποταμῶν πορφυροῦς ὑποστάντο-
 ῖς ἐπείναι δὲ καὶ πάνδης, καὶ
 χρυσοῦς τῆς Βαβυλωνίου
 ποταμῶν καὶ ἀναξυρίδες Μηδαί-
 ον καὶ ἀναξυρίδες ἀφ' οὗ λέγου-
 ῖν αἱ δὲ πορφυροῦς, αἱ δὲ ἀλ-
 γαὶ χρυσοῦς καὶ τρεῖς,
 αἱ δὲ ἐνίστια χρυ-
 σοῦ καὶ λίθων καλλητά, καὶ
 ἑστῶτο. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς
 πόλεως ἔκειτο, ἡ τὸ σῶμα
 ἔχουσα εἶναι δὲ ἐν τῷ
 πόλῳ, πρὸς τῇ ἀναβάσει
 ποταμῶν φερούση, οὐκ
 ἔστι, μάλας πεποιημέ-
 νῃ δὲ ἐφάσσαν τὸν Κύρου
 ἡ δὲ ἐκ Καμβύσου τοῦ
 πατρὸς ἐκδεχό-
 μεν. Καὶ τούτοις
 ἡ δὲ ἐκ ἡμέραν ἐδίδοτο ἐκ
 τῆς, καὶ ἐλάττω τε καὶ ὀ-
 ρύσῃ, καὶ ἱππὸς κατὰ
 τὴν Κίον. Ἐπεὶ δὲ
 τῶν Ποσειδῶν γράμ-
 ματι ποταμῶν Ποσειδῶν τε,

8 fiam ut apparet inter
 quis, neque in parte
 te, interea quod in
 la iohannem autem sic
 tunc, in quo est eorum
 ditione iustitiam iustitiam
 bo adfuit, cuius pedes
 folido auro facti sunt.
 hanc tapens Babylonis
 tam, stragulis purpureis
 9 stratis: lectice cunctis ro-
 giam aliasque vestes Baby-
 loni operis impositas esse.
 Femoralia etiam Medice:
 vestes quoque hyacinthino
 colore tinctas ibi positas
 fuisse scribit: atque has qui-
 dem purpurei, alias vari co-
 loris; torques quoque ac gla-
 dios & insures, auro & gem-
 mis ligatos, mensa præposita
 ibi posita erat; in medio vo-
 ro lectice solium, corpus
 Cyri continens. Esse præte-
 rea intra ambitum in ipso ad
 sepulcrum ascensa exiguum
 quandam adiculum, Magis
 extructum, qui quidem se-
 pulcrum custodiebant, jam
 inde à Cambyse Cyri filio
 custodiz munere à patribus
 in filios transmissio. Atque
 his quidem ovis in singulos
 dies ab rege dabatur, vini-
 que & faris certus modus.

12

singulis etiam mensibus equus unus quem Cyro sacrificarent. Titulus sepulcri Persicis literis inscriptus, hoc significabat, O MORTALIS, CYRUSEGO SVM CAMBYSIS P. QUI PERSIS REGNUM CONSTITVI, ASIÆQUE IMPERAVI. ITAQVE NE MEO MONUMENTO INVIDEAS. Alexander, (inceggerat enim eum cupido jam tum quum Persas vicisset, adeundi istius sepulchri) reliqua omnia furto sublata, præter solium & lectum reperit. Nonnulli ne ipsius quidem corpori percerant; sublato enim solii operculo corpus ejece- rant: ipsum vero solium imminuere conati fuerant, ut commodius auferri posset: partim præscindentes, partim contundentes atque confringentes: quumque opus non succederet ex sententiâ, relicto tandem folio abierunt. Aristobulus ab Alexandro designatum se fuisse ait, qui sepulcrum de integro instauraret, corporisque partes quæ supererant in folio conderet, operculoque tegeret: quæque rupta essent reficeret, lectum tæniis intenderet, pristinoque

ἢ ἄνθρωπε, ἐγὼ ἐκ τῶ σῶματι τοῦ ΚΥΡΟΥ ΚΑΜΒΥΣΟΥ. Ὁ ΤΗΝ ἈΡΧΗΝ ΠΕΡΣΙΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ἈΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΣ. ΜΗ' ΟΤ' ἂν ΦΘΟΝΕΙ ΜΟΙ ΤΟΤ' ΜΝΗΜΑΤΟΣ

13 Ἀλέξανδρος δὲ (ἐπιμελὲς γὰρ ἦν αὐτῷ, ὅποτε ἔλοι Πέρσας, παριέναι ἐς τοῦ Κύρου τὸν τάφον) τὰ μὲν ἄλλα καταλαμβάνει ἐκπεφορημένα, πλὴν τῆς πυέλου καὶ τῆς

14 κλίνης· οἱ δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Κύρου ἐλάβοντο, ἀφελόντες τὸ πῶμα τῆς πυέλου καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλλον· αὐτὴν δὲ τὴν πυέλον ἐπειρῶντο εὐογκὸν σφίσι ποιήσασθαι, καὶ ταύτῃ εὐφορον, τὰ μὲν παρακρίνοντες, τὰ δὲ ξυνέλκωντες αὐτῆς· ὥς δὲ οὐ προὐχώρει αὐτοῖς τοῦτο τὸ ἔργον, οὕτω δὲ ἐράσαντες τὴν

15 πυέλον ἀπῆλθαν. Καὶ λέγει Ἀριστόβουλος, αὐτὰς ταχέηναι πρὸς Ἀλεξάνδρου κοσμήσαι ἐξ ἀπαρχῆς τῷ Κύρῳ τὸν τάφον· καὶ τοῦ μὲν σώματος ὅσα περ ἔτι σῶα ἦν, καταθεῖναι ἐς τὴν πυέλον, καὶ τὰ πῶμα ἐπθεῖναι· ὅσα δὲ λελώδητα

16 αὐτῆς, κατορθῶσαι· καὶ τὴν κλίνην ἐντεῖλαι ταινίαις, καὶ τὰλλα ὅσα ἐς κόσμον ἔκειτο, κατ' ἀνάμῳν τε τοῖς πάλαι ὅμοια ἀποθεῖναι, καὶ τὴν θυρίδα δὲ ἀφανίσαι, τὰ μὲν αὐτῆς λίθοι ἐνοικοδομήσαντα, τὰ δὲ

πῆ-

12. φθόνει] In omnibus MSS. reperi, ut & Vulcanius in Augustano, φθόνος, prout habet quoque Plutarchus & Eustathius ad Dionysii Periegesin. Gronov.

13. ὅποτε ἔλοι] quando vicisset Persas. Non tum demum, cum Persas jam vicerat, hæc cupido eum inceggerat, sed multo ante seculum statuerat sepulchrum hoc intrare, cum primum ipsi facultas daretur Persis superatis.

16. καὶ τὰλλα ὅσα] & alia quæcumque ad ornatum posita fuerant, secundum ἑκαστὴν πρὸς τῆς παλαιᾶς κατασκευῆς. ἔκειτο imperfectum loco plusquamperfecti, vid. not. paulo ante ad cap. 27. 2.

ἡνελὼ ἐμπλάσαντα· καὶ ἐπιβα-
λεῖν τῷ πηλῷ τὸ σημεῖον τὸ βα-
σιλικόν. Ἀλέξανδρος δὲ ξυλ-17
λαβὼν τοὺς μάγους τοὺς φύλα-
κας τοῦ τάφου ἐσρέβλωσεν, ὥς
κατεπεῖν τοὺς δράσαντας· οἱ δὲ
αὐτε σφῶν οὔτε ἄλλου κατεῖ-
πον σρεβλούμενοι, οὐδὲ ἄλλη
πη ξυνηλέγχοντο ξυνειδότες τῷ
ἔργῳ· καὶ ἐπὶ τῷδε ἀφείθησαν
ἐξ Ἀλεξάνδρου.

XXX. Ἐνθεν δε εἰς τὰ βα- I
σίλεια ἦει τῶν Περσῶν, ἃ δὴ
πρόσθεν κατέφλεξεν αὐτοῖς, ὥς
μοι λέλεκται ὅτι οὐκ ἐπὶ ἡνουν
αὐτὸ ἔργον· ἄλλ' οὐδ' αὐτὸς Ἀ-
λέξανδρος ἐπανελθὼν ἐπὶ ἡνει.
Καὶ μὲν δὴ καὶ κατὰ Ὁρξίνου 2
πολλοὶ λόγοι ἐλάχθησαν πρὸς
Περσῶν, ὅς ἦρξε Περσῶν, ἐπει-
δὴ φρασάορτης ἐτελεύτησε· καὶ
ἐξηλέγχθη Ὁρξίνης ἱερά τε ὅτι
σεσύληκε, καὶ τάφους βασιλι-
κοὺς, καὶ Περσῶν πολλοὺς ὅτι
οὐ ξὺν δίκῃ ἀπέκτεινε· τοῦτον
μὲν δὴ οἷς ἐτάχθη ὑπὸ Ἀλεξ-
άνδρου ἐκρέμασαι. Σατράπην 3
δε Πέρσαις ἐτάξε Πευκέσαν τὸν
σωματοφύλακα, πιστὸν τε οἱ εἰς
τὰ μάλισα τιθέμενος, τὰ τε ἄλ-
λα, καὶ ἐπὶ τῷ ἐν Μαλλοῖς ἔργῳ,
ἵνα προεκινδύνευσέ τε καὶ συνεξ-

ornatu restitueret; ad hæc ædi-
culæ portam lapide & calce
obstrueret, regio signo illi im-
presso. Post hæc Alexander ma-
gos sepulcri custodes compre-
hensos in quæstionem dari ju-
bet, uti autores facinoris indi-
cent; qui quidem torti, neque
de se neque de aliis quicquam
confessi sunt, neque ullius rei
sibi conscii esse sunt depre-
henfi; quapropter ab Alexan-
dro dimissi.

XXX. Inde in regiam Per-
sarum profectus est, quam ipse
antea concremârat: quod qui-
dem factum neque ego proba-
vi, neque Alexander ipse re-
versus laudavit. Ibi multa Orxi-
ni (qui Persas post Phraſaortis
obitum rexerat) crimina obje-
cta sunt (a): quod templa, & se-
pulcra regia ſpoliaſſet, multos-
que Perſarum injuſte peremis-
ſet; atque hunc quidem juffu
Alexandri in crucem fuſtule-
runt. Dehinc Peuceſtan cor-
poris cuſtodem (quod fidem e-
jus egregiam cum aliis in rebus
tum apud Mallos expertus es-
ſet, ubi magno ſuo periculo A-
lexandrum ſervârat) Perſis ſa-
trapam conſtituit, qui quidem
barbaricâ morum ratione ab
illorum ingeniis minime alie-

(a) Cnrt. 10, 1, 25. & 33. nus

17. οἱ δὲ οὐτε σφῶν] MSSi omnes, ut de suo V. C. notavit quoque Vul-
canius de δὲ οὐδὲν οὐτε σφῶν. Gronov.

CAP. XXX. 1. ὅτι οὐκ ἐπὶ ἡνουν] Multi ex antiquis libris habent ὅτι. Quod
quum in V. C. deprehenderet quoque Vulcanius, ita correxit versionem:
concremârat, ut a me dictum est, quando & factum improbat; sed neque. Idem.
Quæ vero hic exhibetur scriptura, hanc habet sententiam: sicut a me dictum
est, quod non laudem illud factum.

2. πρὸς Περσῶν] a Persis objecta sunt.

nus erat. quod quidem declaravit, quum statim atque satrapatum apud Persas gerere cœpit, solus ex omnibus Macedonibus vesta Medicâ receptâ, linguam Persicam didicit, reliquaque omnia ad Persicum modum accommodavit. Quo quidem nomine Alexander eum colaudavit: & Persæ, quod Persicum cultum patrio prætulisset, gavisi sunt.

ἔσωσεν Ἀλέξανδρον, καὶ ἄλλους τῶν βαρβαρικῶν τρόπων τῆς διαίτης οὐκ ἄξύνμορον· ἰδὲ ἤλωσε δὲ ἐσθῆτά τε εὐθύς, ὡς κατεσάθη σατραπεύειν Περσῶν, μόνος τῶν ἄλλων Μακεδόνων μεταβαλὼν τὴν Μηδικὴν, καὶ Φωγίαν τὴν Περσικὴν ἐκμαθὼν, καὶ τὰ ἅλλα ξύμπαντα ἐς τρόπον τὸν Περσικὸν κατασκευασάμενος. Ἐφ' οἷς Ἀλέξανδρος γε ἐπῆνει αὐτὸν, καὶ αἱ Πέρσαι ὡς τὰ παρὰ σφίσι πρὸ τῶν πατρίων πρεσβεύοντι ἔχαρον.

3. συνεξέσωσεν] *non enim aliis servavit, supra 6, 10, 3. & infra 7, 5, 8.* Neque enim ipse solus servati regis hancem tulit.

καὶ ἄλλους] *qui praeiit ut etiam barbaricae rationi vita non erat male accommodata. Infra 7, 6, 4.*

4. μεταβαλὼν] Ita habent scripti editique quos inspicere licuit. Alii τραπεζαῖς literis scribunt, μεταλαβὼν, e qua lectione eadem exsurgit sententia, ut proinde nihil mutandum videatur. Fuit autem Medicus habens idem cum Persico, nos hic minus quam ille barbaricus, *Blanchard.*

APPIANOY
ANABASEΩΣ
ALEΞΑΝΔΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ARRIANI
DE EXPEDITIONE
ALEXANDRI
LIBER SEPTIMUS.

SUMMARIUM
LIBRI SEPTIMI.

CAP. I. Gymnosophistarum sermones cum rege. II. Diogenis cum eo colloquium. Dandamis eorum primarius. Calani desertio sociorum. III. Ipsius moriendi propositum & voluntas. Vivi ejus crematio. IV. Abulitæ & aliorum præfectorum in provinciis violentia. Alexandri propensio ad supplicia. Ejus & ducum nuptiæ. V. Debita militum à rege exsoluta, sed & dona data. VI. Epigoni adolescentes. Mala opinio de rege, quasi eum pertæduisset Macedonum, Persica placerent. Nomina Asiaticorum equitatus Macedonico immistorum. VII. Euleus & Tigris fossa juncti, Tigris humilior Euphrate, nec terram irrigans, unde copiosa aqua, quæ catarractis impedita. VIII. Opis urbs. Alexander dimittit senes & mutilatos, quod secus interpretans miles irritat regem ad sævendum. IX. Exprobratio Alexandri beneficiorum patris Philippi. Recensio meritorum Alexandri parce viventis. X. Communis vita Alexandri cum militibus, eorumque ex illo honor sed ingratorum. XI. Tristis peroratio, cui additi honores in Persas. Unde moeror Macedonum invidiosus & regi. Callinis felix

felix ad reconciliandum sermo. Oscula, epulae, sacrificium, & vota. XII. Suavitas dimissionis militum sub Cratero & Polyperchonte. Evocatur Antipater. Olympiadis & Antipatri rixa. XIII. Hephaestio Eumeni reconciliatus. Equi Nyctae. Ambiguitas de Amazonibus. Sententia Arriani de eis. XIV. Puerorum in stadio agon. Hephaestianis morbus & mors. Alexandri luctus varie scriptus. Epidauriorum legatio dimissa cum donario Aesculapii. Honores Hephaestionis. XV. Cossae per biemem subacti. Legationes undique missae ad Alexandrum, an & ab Romanis? An Roma legatos Babylonem miserit? XVI. Caspii maris notitia urget Alexandrum. Chaldaeorum monitum de ingressu Babylonis. XVII. De quo suspicio ex Beli templo. Belus dives. Invia ratio vitandi fati. XVIII. Supplicia saeva in satrapas. Memoranda praedictio ex extis. Pithagoras aruspex certus. Exitus vaticinii Calani. XIX. Legati Graeci benigne auditi, & spolia Xerxis reddita. Classis parata ad Arabiam invadendam. XX. Coelum & Bacchus Arabum Dii. Arabia & duarum circa insularum Icarum & Tyli situs & status. Arabia explorata circumnavigando. XXI. Pallacopas alveus ex Euphrate. Pallacopa & circa eum Euphratis descriptio, inque iis cura Alexandri. XXII. Sepulcra regum Assyriae in lacubus. Omen potentiae Seleuco & mortis Alexandri. XXIII. Supplementa, item legati ex Graecia cum coronis. Favor in Peucestam & Persas. Responsa ab Hamnone de Hephaestionis cultu. Turris Hephaestionis in Pbaro. Epistola Alexandri ad Cleomenem. XXIV. Thronum vacuum regis alter occupat. Commessatio apud Medium. XXV. Diarii regii fragmentum. Progressus morbi, donec vox defecit. XXVI. Militum postremus aspectus. Serapidis Oraculum. XXVII. Varietates rumorum circa mortem Alexandri. XXVIII. Mors Alexandri quando acciderit. Laudatio ejus ex virtutum recensione. XXIX. Laudatio ex vitiorum extenuatione. Ejus defensio in patre Jove, veste Persica, Persis inter Macedonas relatis, Epulis. XXX. Finitur laudatio cum conclusione historiae.

C A P. I.

Κ Ε Φ. Α.

POSTQUAM Alexander in Pasargadas ac Persepolim venit, cupido eum cepit navigandi per Euphratem ac Tigrim in Persicum mare, fluminumque in mare

ΩΣ δὲ ἐς Πασαργάδας τε καὶ ἐς Περσέπολιν ἀφίκετο Ἀλέξανδρος, πόθ' καταλαμβάνει αὐτὸν καταπλεῦσαι κατὰ τὸν Εὐφράτην τε καὶ κατὰ τὸν Τίγρητα

ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν, καὶ τῶν τε ποταμῶν ἰδεῖν τὰς ἐκβολὰς τὰς εἰς τὸν πόντον, καθάπερ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τὴν ταύτην θάλασσαν. Οἱ δὲ καὶ τάδε ἀνέγραψαν, 2 ὅτι ἐπενόει Ἀλέξανδρος περιπλεῦσαι τὴν τε Ἀραβίαν τὴν πολλὴν, καὶ τὴν Αἰθίοπων γῆν, καὶ τὴν Λιβύην τε καὶ τοὺς Νομάδας ὑπὲρ τὸν Ἀτλαντὰ τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ Γάδειρα ἔσω εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, καὶ τὴν Λιβύην τε κατασρεφάμενος καὶ Καρχηδόνα, οὕτω δὴ τῆς Ἀσίας πάσης δικαίως ἂν βασιλέα καλεῖσθαι· τοὺς γάρ τοι Περσῶν καὶ Μήδων βασιλέας, οὐδὲ τοῦ πολλοῦ οὗ μέρους τῆς Ἀσίας ἐπάρχοντας, οὐ σὺν δίκῃ καλεῖν σφᾶς 3 μεγάλους βασιλέας. Ἐνθεν δὲ οἱ 4 μὲν λέγουσιν ὅτι εἰς τὸν πόντον τὸν Εὐξείνιον ἐσπλεῖν ἐπενόει εἰς Σκύθας τε καὶ τὴν Μακρότιν λίμνην· οἱ δὲ, ὅτι εἰς Σκελίαν τε καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν· ἥδη γὰρ καὶ ὑποκινεῖν αὐτὸν τὸ Ῥωμαίων ὄνομα προχωροῦν ἐπὶ μέγα. Ἐγὼ δὲ, ὅποια μὲν 5 ἦν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐνθυμήματα, οὔτε ἔχω ἀτρεκῶς ξυμβαλεῖν, οὔτε μέλει ἔμοιγε εἰκάζειν· ἐκεῖνο δὲ 6 καὶ αὐτὸς ἂν μοι δοκῶ ἰσχυρίσασθαι, οὔτε μικρόν τι καὶ Φαῦλον ἐπινοεῖν Ἀλέξανδρον, οὔτε μείναι ἂν ἀτρεμοῦντα ἐπ' οὐδέν τῶν ἥδη κεκτημένων, οὐδὲ εἰ τὴν Εὐρώπην τῇ Ἀσίᾳ προσέθηκεν, οὐδ' εἰ τὰς Βρετανῶν νήσους τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ ἔτι ἂν ἐπέκεινα ζητεῖν τι τῶν ἡ-

exitus visendi, quemadmodum & Indi ostia, & quod ex ea parte est mare viderat. Sunt etiam qui tradant Alexandrum in animo habuisse magnam Arabiæ partem circumnavigare (a), & Æthiopum regionem, Libyamque & Numidas, ultra Atlantem montem, ad Gades in nostrum mare, Africâ Carthagineque subactâ, penetrare. Ita enim merito totius Asiæ regem vocari posse; Persarum enim ac Medorum reges, quum ne millesimam quidem Asiæ partem teneant, inique sese magnos reges vocasse. Hinc sunt qui dicant eum per Euxinum pontum navigare voluisse in Scythas & Mæotim paludem: alii, in Siciliam & Japygium promontorium. Jam tum enim Romanorum nomen late diffusum, animum ejus commovisse. Ego vero quid in animo suo agitarit neque certo affirmare possum, neque curæ mihi est id conjecturis assequi. Illud certe mihi asseverare posse videor, illum nihil humile aut exigui momenti animo voluisse, neque quantumlibet terrarum suo imperio adjecisset, conquieturum fuisse: non si Europam Asiæ, aut Britannicas insulas Europæ conjunxisset, sed ulterius semper aliquid à notis ho-

CAP. I. 10, 1, 17.

ho-

CAP. I. 2. οὕτω δὴ] ita demum. Vid. not. ad 6, 14, 10, 6. κεκτημένων] Optimus ἐκτετημένων. Grev.

hominum remotum quæsitum:& si cum alio nemine,cum suo ipsius animo perpetuam ei contentionem futuram fuisse. Quo quidem nomine Indorum sapientes laudo, quorum nonnullos quum aliquando in prato,in quem commentandi causa convenire solent, sub dio ambulantes offendisset, eos ad Alexandri atque exercitus conspectum nihil aliud fecisse, quam pedibus terram quam calcabant pulsasse. Alexandro autem causam ejus facti per interpretes interrogante, ita responderunt, *Quoniam, o rex Alexander, unusquisque mortali-um tantum terræ possidet, quantum hoc est quod calcamus: tu vero homo reliquis similis es, præterquam quod curiosus atque iniquus tam procul à domo tuâ discesseris, tibi pariter atque aliis negotium facessens. Quin igitur exiguo abhinc tempore moriturus, non plus terræ es possessurus, quam corpori tuo sepeliendo sufficiat.*

II. Atque Alexander quidem sapientum sententiam laudavit: non destitit tamen alia, & quidem iis quæ laudarat contraria, persequi. Siquidem & Diogenem Sinopeum in Isthmo admiratus fuisse dicitur, quum illum ad solem stratum ap-
pricantemque offendisset, cum scutatorum & peditum amico-

γνωσμένων· εἰ καὶ μὴ ἄλλω τῷ, ἀλλὰ αὐτόν γε αὐτῷ ἐρίζοντα. 7 Καὶ ἐπὶ τῷδε ἐπαινῷ τοὺς σοφισ-
τας τῶν Ἰνδῶν, ὧν λέγουσιν ἔστιν οὗς καταληφθέντας ὑπὸ Ἀ-
λεξάνδρου ὑπαφίους ἐν λειμῶ-
νι, ἵνα περ αὐτοῖς διατρίβαι ἦσαν· ἄλλο μὲν οὐδὲν ποιῆσαι πρὸς
τὴν ὄψιν αὐτοῦ τε καὶ τῆς στρα-
τίας, κρούειν δὲ τοῖς ποσὶ τὴν
γῆν, ἐφ' ἧς βεβηκότες ἦσαν. 8 Ὡς δὲ ἤρετο Ἀλέξανδρος δι' ἐρ-
μηνέων, οὗτινος αὐτοῖς τὸ ἔργον·
τοὺς δὲ ἀποκρίνασθαι ὥδε, Ὁ
Βασιλεῦ Ἀλέξανδρε, ἀνὴρ ἄνθρωπος
μὲν ἕκαστος τοσόνδε τῆς γῆς
κατέχει, ὅσον περ τοῦτο ἔστιν ἐφ'
9 ὅτῳ βεβήκαμεν· σὺ δὲ ἄνθρω-
πος ὧν, παραπλήσιος τοῖς ἄλ-
λοις, πλήν γε δὴ ὅτι πολυπρά-
γμων καὶ ἀτάσθαλος, ἀπὸ τῆς
οἰκείας τοσαύτην γῆν ἐπεξέρ-
χει· πράγματα ἔχων τε καὶ παρ-
έχων ἄλλοις. καὶ οὖν καὶ ὀλί-
γον ὕστερον ἀποθανὼν, τοσού-
τον κατέξεις τῆς γῆς, ὅσον ἐξαρ-
κεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι.

I II. Κάνταυθα ἐπῆναι μὲν
Ἀλέξανδρος τούτους τοὺς λό-
γους καὶ τοὺς εἰπόντας, ἐπρασ-
σε δὲ ὅμως ἄλλα καὶ τὰναντία
2 οἷς ἐπῆνεσεν. Ἐπεὶ καὶ Διογέ-
νην τὸν ἐκ Σινώπης θαυμάσαι
λέγεται ἐν Ἰσθμῷ, ἐντυχὲν
αὐτῷ κατακειμένῳ ἐν ἡλίῳ, ἐπι-
στάς

8. οὗτινος αὐτοῖς τὸ ἔργον] Ab Vulcanio adscriptum in ora V. C. 8. τι τοῦ αὐτοῦ, Græcorum.

9. ἄνθρωπος δὲν] Cohæret δὲν cum ἀποθανὼν, in vero cum homo sit, & inde etiam cum paulo post mortuus fuerit.

Cap. II. I. τούτους τοὺς λόγους] MS9. omnes τοὺς τε λόγους αὐτοῦ: i. quæ scilicet ἀποκρίσεις. Græcorum.

εἰς τὸν τοῖς ὑπασπισταῖς, καὶ τοῖς πεζεταῖροις, καὶ ἐρόμενος εἴ του δέοιτο· ὁ δὲ Διογένης ἄλλου μὲν ἔφη δεῖσθαι οὐδενός, ἀπὸ τοῦ ἡλίου δὲ ἀπελθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Οὕτω τοι οὐ πάντῃ ἐξω τῶν 3 τοῦ ἐπινοεῖν τὰ κρείττω Ἀλέξανδρος, ἀλλ' ἐκ δόξης γὰρ δεινῶς ἐκρατεῖτο· ἐπεὶ καὶ ἐς Τάξι- 4 λα αὐτῷ ἀφικομένῳ, καὶ ἰδόντι τῶν σοφιστῶν Ἰνδῶν τοὺς γυμνοὺς, πόθος ἐγένετο ξυνεῖναι τιναοὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων, ὅτι τὴν καρτερίαν αὐτῶν ἐθαύμασε· καὶ 5 ὁ μὲν πρεσβύτατος τῶν σοφιστῶν, ὅτου ὁμληταὶ οἱ ἄλλοι ἦσαν, Δάνδαμις ὄνομα, οὔτε αὐτὸς ἔφη παρ' Ἀλέξανδρον ἦξειν, οὔτε τοὺς ἄλλους εἶα· ἀλλ' ἀποκρίνασθαι γὰρ λέγεται, ὡς Διὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς εἴη, εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅτι οὔτε δέοιτό του τῶν παρ' Ἀ- 6 λεξάνδρου· (ἔχειν γὰρ αἱ εὐ τὰ παρόντα) καὶ ἅμα ὅραν τοὺς ξὺν αὐτῷ πλανωμένους τοσαύτην γῆν καὶ θάλασσαν ἐπ' ἀγαθῶν οὐδενὶ, μήτε πέρας τι αὐτοῖς γινόμενον τῶν πολλῶν πλανῶν.

rum manu propius accessisse, rogasseque num aliquâ re indigeret: Cui Diogenes nullâ se re egere respondit, simulque Alexandrum cum suo comitatu recedere iussit, ne objectu corporum solis calorem interciperent. Ita non plane alienus erat ab optimarum rerum consideratione, sed gloriæ cupiditas transversum eum rapiebat. Nam & quum ad Taxila urbem venisset, Indorum sapientes nudos conspicatus, aliquem eorum sibi adjungi optabat, incredibilem in eis laborum tolerantiam admiratus. At qui inter illos sapientes erat natu maximus, cujus reliqui sectatores erant, Dandamis nomine, respondit, neque se ad Alexandrum venturum, neque aliis ut irent permiffurum; se enim etiam Jovis filium esse, perinde atque Alexander; neque ullâ re ab Alexandro egere: iis enim quæ haberet contentum esse. Addit præterea videre se, iis qui una cum eo tantum terrarum ac maris pervagati essent, nihil boni propositum esse, neque ullum erroribus eorum finem statui. Nihil itaque se expetere eo-

4. τοὺς γυμνοὺς] Ipse Vulcanius, uti testatur Gronovius, not. 7. postea judicavit potius fore, si existeret. *Ind. sapientes qui nudi vocantur, consp.*

5. εἴπερ οὖν καὶ Ἀλέξανδρος] An se Jovis filios perhiberi voluerint hi philosophi, nescio. Si constaret, ipsos se humano sanguine ortos credidisse, acerrima videri queat insectatio senis hujus, exprobrantis Alexandro vanam divinæ stitipis persuasionem, quod Alexander non magis esset Jove natus, quam ipse, qui se hominem agnosceret. Posset tamen eadem quoque sophista hujus esse sententia, quæ Arati, ad Jovem universi humani generis originem referentis, Aët. XVII. 28. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν·

του τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου] nullius earum rerum quæ ab Alexandro proficisci queant. Ita mox ipse vim horum verborum explanat 7. ὅτε οὐκ ἔστιν ἡν Ἀλέξανδρος δοῦναι.

7. οὐτ' αὖ δεδιέναι] neque contra quidquam timere, cujus ille (Alexander) præstare habere impediendi. Hoc est, de iis rebus se non metueret, quæ sibi ab Alex-

eorum quæ Alexander largiri posset: sed nec timere quidem ne iis quæ ipse possideret prohiberetur. Quamdiu enim viveret, Indorum regionem tempestivos statis anni partibus fructus ferentem ipsi sufficere: quum vero mori contingeret, se à corpore ut socio non satis æquo discessurum. Quæ quum audisset Alexander, noluit invitum cogere, quod liberum hominem esse intelligeret: Calano tamen persuasisse, uni ex sapientum numero, quem quidem incontinentem fuisse Megasthenes scribit: reliquosque sapientes judicasse perperam id à Calano factum fuisse, quod relictâ felicitate quam sese consecutos censebant, alium dominum quam Deum coleret.

III. Atque hæc quidem commemoravi, quoniam & Calani mentionem fieri oportebat in historiâ Alexandri. Is namque quum in Perside corpore esset imbecillo, qui nunquam antea æger fuerat, non patiebatur se ad ægrotantium regulam ac diætam curari; quin potius Alexandro dicebat, præclare secum agi, quod in eo statu mori sibi contingeret, priusquam aliquod incommodum experiretur, quod pristinam vivendi rationem immutare cogeret: A-

οὐτ' οὖν ποθεῖν τι αὐτὸς, ὅτου κέρ-
ριος ἦν Ἀλέξανδρος δοῦναι· οὐτ'
αὐτὸς δέδιέναι, ὅτου κρατοῖη ἐκεῖ-
νος ἐς τὸ εἶργεσθαι· ζῶντι μὲν
γάρ οἱ τὴν Ἰνδῶν γῆν ἐξαρκεῖν,
φέρουσιν τὰ ἰώρα· ἀποθανόντι
δὲ, ἀπαλλαγῆσεσθαι οὐκ ἐπιει-
κὺς ξυνοῖκου τοῦ σώματος· οὐκ
οὖν οὐδὲ Ἀλέξανδρον ἐπιχει-
ρῆσαι βιάσασθαι, γνόντα ἐλεύ-
θερον ὄντα τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ Κά-
λανον γὰρ ἀναπεισθῆναι τῶν
ταύτης σοφιστῶν, ὅντινα μάλιστα
δὴ αὐτοῦ ἀκράτορα Μεγασθέ-
νης ἀνέγραψεν· αὐτοὺς τε τοὺς
σοφιστὰς λέγειν κακίζοντας τὸν
Κάλανον, ὅτι ἀπολιπὼν τὴν
παρὰ σφίσιν εὐδαιμονίαν, ὁ δὲ
δεσπότην ἄλλον ἢ τὸν θεὸν ἐτί-
ράπευε.

III. Ταῦτα ἐγὼ ἀνέγραψα,
ὅτι καὶ ὑπὲρ Καλάνου ἐχρῆν
εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ Ἀλεξάνδρου
ξυγγραφῇ· μαλακωθῆναι γάρ
τι τῷ σώματι τὸν Κάλανον ἐν
τῇ Περσίδι γῇ, οὐκ ὡς πρόσθεν νο-
σήσαντα· οὐκ οὐδὲ διαίτην
διατῆσθαι θέλειν ἀρρώστου ἄν-
δρος, ἀλλὰ εἰπεῖν γὰρ πρὸς Ἀ-
λέξανδρον, καλῶς αὐτῷ εἶχεν
ἐν τῷ τοιῷδε καταστρέφαι, πρὶν
τινος ἐς πείραν ἐλθεῖν παθήμα-
τος, ὅτι περ ἐξ ἀναγκᾶς ἡ αὐτὸν
μεταβάλλειν τὴν πρόσθεν διαί-
την·

Alexandro possint eripi. Vel vitam ipsam si amitteret, tantum abesse, ut propterea se miserum putet fore, ut multo tunc sibi melius futurum speret, liberato a molestissimo corporis contubernio. Conveniunt hæc Stoicæ doctrinæ, ex qua Epictetus in dissert. lib. 1. cap. 25. pag. 96. lin. 10. ita. *τί τὴν φοβούμεθα δεῖ*. Item pag. 181. sub fin. & pag. 411. lin. 4. & pag. 414. lin. 14. 8. *ἀποθανόντι δὲ*] Immo *ἀποθανόντα*, ut habet MS. Optimus de quo alibi non potest alias se tueri syntaxis. Gronov.

Cap. 121. 2. *Ναίτην διατῆσθαι*] *videtur ratione nitens*

ταυ· καὶ Ἀλέξανδρον ἀντειπεῖν μὲν
αὐτῷ ἐπιπολύ· ὡς δ' οὐχ ἡττησόμενον
ἑώρα, ἀλλὰ ἄλλως ἂν ἀπαλαγέεντα,
εἰ μὴ τις ταύτην ὑπείκασθαι· οὕτω δὲ ὅπῃ ἀπήγγελλεν αὐ-
τὸς, κελεύεται νησθῆναι αὐτῷ πυ-
ρὴν, καὶ ταύτης ἐπημεληθῆναι
Πτολεμαῖον τὸν Λάγου τὸν σωμα-
τοφύλακα. Οἱ δὲ καὶ πομπὴν τι-
να προπομπεῦσαι αὐτοῦ λέγουσιν
ἵππους τε καὶ ἄνδρας, τοὺς μὲν ὠ-
πλισμένους, τοὺς δὲ θυμιάματα
παντοῖα τῇ πυρᾷ ἐπιφέροντας· οἱ
δὲ καὶ ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυ-
ρᾶ, καὶ ἐσθῆτα βασιλικὰν λέγου-
σιν ὅτι ἔφερον· αὐτῷ δὲ παρασκευ-
ασθῆναι μὲν ἵππον, ὅτι βαδίσαι
ἀδυνάτως εἶχεν ὑπὸ τῆς νόσου. οὐ
μὲν δυνήσθαι γε οὐδὲ τοῦ ἵππου ἐ-
πιβῆναι, ἀλλὰ ἐπὶ κλίνης γὰρ
κομισθῆναι φερόμενον, ἐς ἐφανω-
μένον τε τῇ Ἰνδοῦ νόμῳ, καὶ ἄδον-
τα τῇ Ἰνδοῦ γλώσσῃ. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ
λέγουσιν ὅτι ὕμνοι θεῶν ἦσαν καὶ
αὐτοὶ αἱ ἔπαινοι. Καὶ τὸν μὲν ἵπ-
πον τοῦτον ὅτου ἐπιβήσεσθαι ἤμελλε
(βασιλικὰν ἄντα τῶν Νησαίων)
πρὶν ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν πυρὰν, Λυ-
σιμάχῃ χαρίσασθαι, τῶν τινι θε-
ραπευόντων αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ· τῶν
δὲ δὴ ἐκπώματων ἢ τροφμάτων ὅσα

lexander contra ejus fen-
tentiae acriter reluctabatur.
Quum vero ab instituto de-
duci non posse cerneret, sed
aliud genus mortis quæsitu-
rum, nisi istud ei concede-
retur, crederet, rogum ei,
ubi designarat, exstrui jussit:
ejusque rei negotium dat
Ptolemæo Lagi f. corporis
custodi. Sunt qui asserant
pompa[m] etiam ab Alexan-
dro præmissam fuisse, equos-
que & viros, alios quidem
armatos, alios varii generis
odoramenta in rogam con-
gessisse: alii pocula aurea &
argentea, atque adeo vestem
regiam illatam ajunt. Ipsi ve-
ro, quod præ morbo incede-
re non posset, equum addu-
ctum fuisse. quumque ne e-
quum quidem conicendere
posset, lecticâ vectum, atque
Indico more coronatum fu-
isse, hymnos patriâ linguâ
canentem. quos quidem In-
di ipsi laudes deorum conti-
nere dicebant. Porro equum
quem fuerat inscensurus (e-
rat autem regius ex genere
Nesæorum) priusquam in ro-
gum se immitteret, Lysima-
cho cuidam qui eum sapien-
tiæ nomine observârat ac co-
luerat, dedit. Pocula vero &
itra-

3. ἐπιπολύ) *diu*.

5. αὐτοὶ αἱ ἔπαινοι] Unus ille Optimus αὐτῶν αἱ ἔπαινοι. Perpulchre: vel
ut præter Deos Indorum omnium, vel modo sapientium Indorum laudes intel-
ligas. Et videntur isti Indorum προπεμπτήριοι ὕμνοι continuisse mortuorum
decora. Vide in Indicis cap. 10. 1. Gronov.

6. τῶν Νησαίων] De his equis vide infra cap. 13. init.

τῶν τινι θεραπευόντων] *nisi ex iis qui eum propter sapientiam colabant. Facius.*

stragula quæ Alexander ornandi ejus causâ in rogam conjici jusserat, aliis atque aliis quæ ei aderant distributa sunt. Dehinc conscenso rogo decore se reclinasse in conspectu totius exercitus. Alexander indecorum cen- fuit spectaculo interesse, quodamicus esset: reliquis summæ admirationi fuit, in mediis flammis corpus non movens. Simulac vero ii quibus id negotii datum erat i- gnem rogo immiserunt, tubas claxisse Nearchus tradit, (ita enim ab Alexandro imperatum erat) universumque exercitum clamores sustulisse, perinde atque quum prælium inire consuevit: elephantos etiam ingentem quendam bellicumque fremitum edidisse, Calanum co- honestantes. Hæc aliaque hujuscemodi autores fide digni de Calano conscripsere, non inutilia quidem hominibus quibus curæ est intel- ligere, quam fortis atque invictus sit humanus animus, si aliquid sibi firmiter proponat præstandum.

IV. Post hæc Alexander Atropatem in satrapatum suum mittit, ipse Susa proficiscitur. Abulitem ejusque filium Oxathrem, quod res Susiorum non recte admini-

ἐμβληθῆναι εἰς τὴν πυρὰν μέγαν αὐτῷ τετέλεται Ἀλέξανδρος, ἄλλαι ἄλλαι δούνας τὰν ἀμφ' αὐτῶν. Οὕτω δὲ ἐπιβάντα τῇ πυρᾷ, κατακλιθῆναι μὲν ἐν κόσμῳ, ὁρᾶσθαι δὲ πρὸς τῆς κρατικῆς ξυμπέ- σης. Ἀλεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐπισυνέ- φασθαι τὸ θέαμα, ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενον· ἀλλὰ τοῖς γὰρ ἄλλοις θαῦμα παρασχέσθαι, οὐδέν τι παρακινήσαντα ἐν τῇ πυρὶ τοῦ σά- ματος. Ὡς δὲ τὸ πῦρ ἐς τὴν πυρὰν ἐνέβαλον οἷς προσεταγμένον ἦν, τὰς τε σάλπιγγας φέγγεσθαι λέγει Νέαρχος (οὕτως ὑπ' Ἀλεξάνδρου προσεταγμένον) καὶ τὴν κρατικὴν ἐπαλαλάξαι πᾶσαν, ὅ- ποῦν τι καὶ ἐς τὰς μέχας ἰοῦσα ἐπηλάλαξε· καὶ τοὺς ἐλέφαντας συνεπηχῆται τὸ ὅξυ καὶ πολεμικὸν, τιμῶντας Κάλανον. Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Καλίου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οἷα ἀ- χρεῖα πάντα ἐς ἀνθρώπους, ὅτι γινῆναι ἐπιμελές, ὅτι ὡς καρτε- ρὸν τε ἐς καὶ ἀνίκητον γυνήν ἀν- θρωπίνην ὅ, τι περ ἐθέλοι ἐξεργά- σασθαι.

IV. Ἐν τούτῳ δὲ Ἀλέξαν- δρος Ἀτροπάτην μὲν ἐπὶ τὴν αὐ- τοῦ σατραπείαν ἐκπέμπει, παρ- ελθὼν ἐς Σοῦτα· Ἀβουλίτην δὲ καὶ τοῦ τούτου παῖδα Ὁξάθρη, ὅτι

9. οὐκ ἀχρεῖα πάντα] non inutilia omnia; quædam enim utique sunt inutilia, ut ipsa illa immanitas spontanei supplicii; utilissimum tamen ex eo per- spicere, quantum valeat animus humanus, cum se obfirmavit.

CAP. IV. 1. Ἀβουλίτην] Hujus mentio fit apud Curtium 5, 2, 27.

ὅτι κακῶς ἐπεμελείτο τῶν Σουσίαν, 2
 συλλαβῶν ἀπέκτεινε. πολλὰ μὲν
 δὴ πεπλημμέλητο ἐκ τῶν κατε-
 χόντων τὰς χώρας, ὅσαι δορύκτη-
 ται πρὸς Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο, ἔς
 τε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ φρούς, καὶ αὐτοὺς
 τοὺς ὑπηκόους, ὅτι χρόνιος ὁ εἰς Ἰν- 3
 δοὺς πόλος ἐγγεγένητο τῷ βασιλεῖ,
 καὶ οὐ πικρὸν ἐφαίνετο ἀπονοστήσειν
 αὐτῶν ἐκ τοσούτου ἐθνῶν, καὶ το-
 σούτου ἐλεφάντων, ὑπὲρ τῶν Ἰνδῶν
 τε καὶ Ὑδάσπην καὶ τῶν Ἀκεσί-
 νην καὶ Ὑφασίν, φθειρόμενον. Καὶ 4
 αἱ ἐν Γαδρωσίαις δὲ αὐτῷ συμφοραὶ
 ξυπερεχθεῖσαι ἔτι μᾶλλον ἐπῆραν
 τοὺς ἐν ταύτῃ σατραπεύοντας, κα-
 ταφρονῆσαι αὐτοῦ τῆς οἴκου ἀπο-
 ροήσεως. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 5
 Ἀλέξανδρος ὀξύτερος λέγεται γε-
 νέσθαι ἐν τῷ τότε ἐς τὸ πιεῖσθαι
 τε τοῖς ἐπικαλουμένοις, ὥς πιθα-
 νοῖς δὴ ἐν παντὶ οὖσι· καὶ ἐπὶ τὸ τι-
 μιμώσατο μεγάλας τοὺς ἐπὶ μι-
 κροῖς ἐξελεγχθέντας, ὅτι καὶ τὰ
 μεγάλα αὐτῷ ἐδόκουν αὐτῷ τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ ἐξεργάσασθαι. Ὁ δὲ καὶ γά- 6
 μους ἐποίησεν ἐν Σούταις ἐαυτοῦ τε
 καὶ τῶν ἐταίρων· αὐτὸς μὲν τῶν
 Δαρίου θυγατέρων τὴν πρεσβυτά-
 τιν Βαρσίνην ἡγάγετο· ὡς δὲ λέγει

strarant, comprehensos ne-
 cavit. Multa porro flagitia
 admissa erant ab iis, qui re-
 giones ab Alexandro debel-
 latas administrabant, cum
 in templa & sepulcra, tum
 in subjectos ipsos. Diutur-
 na enim regis in Indos ex-
 peditio fore videbatur (a):
 neque verisimile eis fiebat
 eum ex tot gentibus tot-
 que elephantis fospitem re-
 diturum, sed trans Indum,
 Hydaspem, Acesinem, at-
 que Hyphasim interiturum.
 Calamitas etiam illa quæ ex-
 ercitu apud Gadrosios ac-
 ciderat, satrapas illius re-
 gionis magis exstimulârat,
 ut de ipsius reditu omnem
 cogitationem deponerent.
 Porro Alexander pronior
 jam ad fidem delationibus
 habendam factus erat atro-
 cibusque suppliciis leviter
 etiam delinquentes afficie-
 bat (b), quippe quos mayo-
 ra delicta animo agitasse co-
 gitabat. Posthæc ad nuptias
 & suas & amicorum in
 Susis celebrandas animum
 convertit: atque ipse qui-
 dem Barsinen ex Darii filia-
 bus natu maximam uxorem
 dux-

(a) Curt. 10, 1, 7. (b) Idem 10, 1, 39.

3. ἐγγεγένητο] fuerat potius quam fore videbatur.

5. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ] Præterea vero etiam.

ὡς πιθανοῖς] quasi fide digna omnino per omnia essent illa crimina, quæ tamen falso sæpe solent deferri. Ἐν παντὶ per omnia, in omnibus, ut 2 Cor. VIII. 7.

ἐπὶ τὸ τιμωρῆσασθαι] Repetendum δὲ ὅτι.

ὅτι καὶ τὰ μεγάλα] quia etiam magna videbantur ei eadem mente perpetraturi. Ubi æν potentialis particula latine satis exprimi vix potest.

6. γάμους ἐποίησεν] Nuptias facere dicit Petronius in Satyr. p. 49. Faciunt ergo nuptias, non tantum illa nocte, qua nuptias fecerunt.

duxit, & præter hanc aliam (ut Aristobulus tradit) Parysatim, ex filiabus Ochi natu minimam: sed & antea Roxanen Oxyartis Bactrii filiam duxerat. Drypetin, Darii filiam, uxorisque suæ sororem Hephæstioni dat. volebat enim Hephæstionis liberos suis consobrinos esse. Cratero Amastrinen Oxyartis Darii fratris filiam: Perdiccæ, Atropatis Medorum satrapæ filiam > Ptolemæo corporis custodi, atque Eumeni scribæ regio, Artabazi filias, illi quidem Artacaman, huic vero Artonin: Nearcho Barsines & Mentoris filiam, Seleuco autem Spitamenis Bactrii filiam dedit, atque ita reliquis etiam amicis Persarum ac Medorum illustrium filias LXXX matrimonio copulavit. Nuptiæ Persico more celebratæ sunt: sedilia ex ordine iis posita erant qui uxores ducturi erant, & post convivium sponsæ adductæ singulæ suis sponfis affederunt, qui mox dextris datis osculo eas exceperunt, initio à rege facto: cunctorum enim nuptiæ simul agebantur: quod quidem, siquid aliud, populariter atque amice ab Alexandro factum esse judicabatur. Sponsi suâ quisque sponsâ acceptâ recesserunt.

Ἀριστόβουλος, καὶ ἄλλην πρὸς ταύτην τῶν Ὀχουθυγατέρων τὴν νεωτέραν Παρύσατιν· ἥδη δὲ ἦν αὐτῇ ἡγμένη καὶ ἡ Ὀξυάρτου τοῦ Βακτρίου παῖς Ῥωξάνη. Δρύπετιν δὲ Ἡφαισίῳ δίδωσι, Δαρείου παῖδα, καὶ ταύτην ἀδελφὴν τῆς αὐτοῦ γυναικός· ἐθέλειν γάρ οἱ ἀμφιούς τῶν παίδων γενέσθαι τοὺς Ἡφαισίῳ παῖδας· Κρατερῷ δὲ Ἀμαστρινήν, τὴν Ὀξυάρτου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ παῖδα· Περδίκκῃ δὲ τὴν Ἀτροπάτου τοῦ Μηδίας σατράπου παῖδα ἔδωκε· Πτολεμαίῳ δὲ τῇ σωματοφύλακι, καὶ Εὐμενεί τῷ γραμματεῖ τῷ βασιλικῷ, τὰς Ἀρταβάζου παῖδας· τῷ μὲν Ἀρτακαμᾶν, τῇ δὲ Ἀρτωνί· Νεάρχῳ δὲ τὴν Βαρσίνης τε καὶ Μέντορος παῖδα· Σελεύκῃ δὲ τὴν Σπιταμένους τοῦ Βακτρίου παῖδα· ὡσαύτως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐταίροις τὰς δοκιματάτας Περσῶν τε καὶ Μηδῶν παῖδας, ἐς ὀγδοήκοντα. Οἱ γάμοι δὲ ἐποιήθησαν νόμῳ τῷ Περσικῷ· ἄρνοι ἐτίθησαν τοῖς νυμφαῖς ἐφεξῆς, καὶ μετὰ τὸν πότον ἦσαν αἱ γαμούμεναι, καὶ παρεκαθίζοντο ἐκάστη τῇ ἐαυτῆς· οἱ δὲ ἐδεξίωσαντό τε αὐτὰς καὶ ἐφίλησαν· πρῶτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἤρξεν ἐν τῷ αὐτῷ γὰρ πᾶσι τῶν ἐγίγνοντο οἱ γάμοι· καὶ τοῦτο, εἴπέρ τι ἄλλο, ἔδοξε δημοτικῶς τε καὶ φιλέταιρον πράξει· Ἀλέξανδρος· οἱ δὲ παραλαβόντες ἀπῆλθον τῇ

Βαρσίνην] Curt. 10, 3, 12. & 10, 6, 11.

Ῥωξάνη] Curt. 8, 4, 23. & 10, 6, 9.

τῶν ἐαυτοῦ ἑκάστος· πρῶτας δὲ ξυμπάσαις ἐπέδωκεν Ἀλέξανδρος. Καὶ ὅσοι δὲ ἄλλοι ἠγμένοι ἦσαν Μακεδόνες τῶν Ἀσιασῶν τινὰς γυναικῶν, ἀπογραφῆναι ἐκέλευσε καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, καὶ ἐγένοντο ὑπὲρ τοὺς μυρίους· καὶ τούτοις δαρεὰ Ἀλεξάνδρου ἐδόθησαν ἐπὶ τοῖς γάμοις.

V. Καὶ τὰ χρέα ἐπιλύτασθαι τῆς στρατιᾶς ὅσοις χρέα ἦν, ἐν καιρῷ οἱ ἔδοξε· καὶ κελεύει ἀπογράφεσθαι ὅπου οὗτος οὐκ ἐκείλει, ὡς ληψομένους. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγοι ἀπέγραψαν σφῶν τὰ ὀνόματα, δεδιότες ἐξ Ἀλεξάνδρου μὴ πείρα αὐτῇ εἶη καθεμένη, ὅτι οὐκ ἀποχρῶσα ἢ μισθοφορὰ τῶν στρατιωτῶν ἐστίν, καὶ ὅτι πολυτελής ἢ δαίτα· ὡς δὲ ἐξήγγελο ὅτι οὐκ ἀπογράφουσι σφῶν οἱ πολλοί, ἀλλ' ἐπικρύπτουσιν ὅτι τὴν συμβόλαιον, τὴν μὲν ἀπιστίαν τῶν στρατιωτῶν ἐκάκισεν· οὐ γὰρ χρεῖται οὗτοι οὐδὲν τὸν βασιλέα ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν πρὸς τοὺς ὑπηκόους, οὔτε τῶν ἀρχομένων τινὰ ἀλλὰ τὴν ἀληθείαν δοκεῖν τὸν βασιλέα· καταβῆς δὲ τραπέζας ἐν τῇ στρατο- πίδῳ, καὶ ἐπὶ τούτων χρυσίον, καὶ τοὺς ἐπιμελησομένους τῆς δόσεως ἐπέδεικνυτο, ὅς τις συμβόλαιον ἐπεδείκνυτο, ἐπιλύεσθαι τὰ χρέα ἐκέλευεν, οὐκ ἀπογραφομένους ἔτι τὰ ὀνόματα. Καὶ οὕτω δὴ ἐπίστευσαν τε ἀληθεύειν Ἀλέξανδρον, καὶ σὺν

runt: Alexander dotes omnibus contulit. Nomina præterea reliquorum Macedonum qui Asiaticas uxores duxissent conscribi iussit. numerus supra decem millia fuit: & his etiam sponsalia munera ab Alexandro data sunt.

V. Ad hæc opportunum ei visum est quidquid æris alieni milites conflaverant dissolvere (a). Quumque quantum quisque deberet ad se referri iussisset, ut pecuniam acciperent, initio quidem pauci nomina sua conscribi passi sunt, veriti ne Alexander id eo consilio faceret, ut exploraret quibus militibus ob immoderatos sumptus quos facerent stipendium non sufficeret: posteaquam vero renunciatum ei est plerisque nomina dare nolle, sed suas unumquemque rationes & contractus occultare, militum diffidentiam reprehendit, dicens non debere regem erga subiectos suos alium quam veracem esse, neque quemquam subiectorum aliter affectum esse debere, quam ut regem veracem esse credat; deinde mensis per castra dispositis, pecuniaque iis imposita, & constitutis qui lar-

(a) Cypri. 10, 2, 9.

CAP. V. 1. ὡς ληψομένους] tanquam accepturi essent.

4. οὐκ ἀπογραφομένους] qui diribitores non amplius conscriberent debitorum nomina, quod antea fecerant, certe facere iussi fuerant.

largitionem illam administra-
rent (a), omnium qui ratio-
nes contractusque suos adfer-
rent nomina dissolvi iussit, ne
nominibus quidem debitorum
conscriptis : ac tum demum
veracem Alexandrum credi-
derunt, gratusque eis acci-
dit ignorari nomina, quam de-
bito liberari. Ea largitio exer-
citui facta xx m talentum fuisse
dicitur. Ad hæc alia aliis
pro uniuscujusque dignitate
dona dedit, aut pro virtute
quâ quis in præliis eminuisset.
Eos vero qui præclarum ali-
quod facinus edidissent aureis
coronis donavit. ac primum
quidem Peucestam qui scuto
eum protexerat: deinde Leon-
natum, qui etiam eum pro-
pugnârat, & ob pericula apud
Indos adita, & victoriam apud
Ora partam, quodque cum co-
piis suis in aciem progressus,
Oritarum iisque finitimorum
populorum motus defectio-
nemque compescuisset & præ-
lio superasset, multa que alia a-
pud Ora præclare gessisset. De-
hinc Nearchum, quod clas-
sem ex Indorum regione per
oceanum duxisset, coronavit.
nam & hic jam Susa pervene-
rat. Post hunc Onesicritum gu-
bernatorem navis regiæ: dein-
de Hephestionem aliosque
corporis custodes.

χάρτι μείζονι ἐγένετο αὐτῷ
τὸ μὴ γνωθῆναι μᾶλλον τι, ἢ τὸ
παύσασθαι ἐφείλοντας. Λέγεται
δὲ γενέσθαι ἡ δόσις αὐτῇ τῇ στρα-
τιᾷ ἐς τέλιστα διτμήρια. Ἐ-
δωκε δὲ καὶ δῶρα ἄλλοις ἄλλα,
ὅπως τις κατ' ἐξέστην ἐτιμαῖτο,
ἢ κατ' ἀρετὴν, ἢ τις ἐπιφαν-
οῦς ἐγγένει ἐν ταῖς κινδύνοις.
7 Καὶ ἐξεφώνουσε χρυσοῖς στεφά-
νοις τοὺς ἀνδραγαθίᾳ διαπρέ-
ποντας· πρῶτον μὲν Πευκῆσαν
τὸν ὑπερασπίσαντα· ἔπειτα Λε-
ωνάτον, καὶ τοῦτον ὑπερα-
σπίσαντα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἰν-
δοῖς κινδύνους, καὶ εὖ ἐν Ὀ-
ροις νίκην γενομένην, ὅτι πα-
ραταξάμενος σὺν τῇ ὑπολει-
φθείσῃ δυνάμει πρὸς τοὺς νεωτε-
ρίζοντας τῶν τε Ὀρειτῶν καὶ
τῶν πλησίον τούτοις ῥηκισμέ-
νων, τῇ τε μάχῃ ἐπράτησε, καὶ
τάλλα καλῶς ἔδοξε τὰ ἐν Ὀ-
ροις κοσμήσαι. 9 Ἐπὶ ταύταις δὲ
Νέαρχον ἐπὶ τῇ περὶ πλεῖστην
τῆς Ἰνδοῦ γῆς κατὰ τὴν μεγάλ-
ην θάλασσαν, ἐσιφώνουσε· καὶ
γὰρ καὶ αὐτὸς ἐφυγμένος ἤδη
ἐς Σούτα ὦν· ἐπὶ ταῖτοις δὲ,
Ὀνησίκριτον τὸν κυβερνήτην τῆς
νεὴς τῆς βασιλικῆς· ἔτι δὲ Ἡ-
φαισίωνα καὶ τοὺς ἄλλους σι-
ματοφύλακας.

VI.

(a) Curt. 10, 2, 10.

6. Ἐδωκε δὲ] Curt. 9, 1, 6.

8. τὴν ἐν Ὀροις νίκην] Curt. 9, 10, 19.

9. ὅτι παραταξάμενος] Per ὅτι declaratur, qualis illa fuerit victoria.

σὺν τῇ ὑπολειφθείσῃ] cum reliqua sibi man; cum iis copiis quas ipsi Alexan-
der dederat.

VI. Ἦσαν δὲ αὐτῇ καὶ οἱ σα- I
 τράπαι, οἱ ἐκ τῶν πόλεων τε τῶν
 νεκτίων, καὶ τῆς ἄλλης γῆς τῆς
 βασιλείου, παῖδας ὑβέσκοντας
 ἤδη ἐς τρισμύριους ἔχοντες, τὴν
 αὐτὴν ἡλικίαν γεγούτας (οὓς καὶ
 ἐπιγόνους ἐκάλει Ἀλέξανδρος) κε-
 κοσμημένους Μακεδονικοῖς ὅπλοις,
 καὶ τὰ παλῆμια ἐς τὸν τρόπον τοῦ
 Μακεδονικοῦ ἠσκημένους. Καὶ οὗ 2
 τοι ἀφικόμενοι λέγονται ἀνέσαι
 Μακεδόνας, ὡς πάντα δι' μηχαν-
 ῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὲρ τοῦ μη-
 κέτι ὡσαύτως δεῖσθαι Μακεδόνων·
 εἶναι γὰρ οὖν καὶ Μηδικὴν τὴν Ἀ- 3
 λεξάνδρου πόλιν ἔλθους οὐ σμικρὸν
 Μακεδόσιν ὀρεμένον καὶ τοὺς γέ-
 μους ἐν τῇ νόμῳ τῇ Περσικῇ ποιη-
 θήντας, οὐ πρὸς θυμοῦ γενέσθαι
 τοῖς πολλοῖς αὐτῶν, οὐδὲ τῶν γη-
 μόντων ἔξω οἷς, καίτοι τῇ ἰσότη-
 τι τῇ ἐς τὸν βασιλέα μεγάλας τι-
 τιμημένοις. Πευκέτας τε ὁ Περσῶν 4
 σατράπης τῇ τε σκευῇ καὶ τῇ Φω-
 ρῇ Περσικῇ ἐλύπει αὐτοὺς, ὅτι τῇ
 βαρβαρισμῷ αὐτοῦ ἔχαιρεν Ἀλέξ-
 ανδρος· καὶ οἱ Βακτρίων δὲ καὶ οἱ 5
 Σογδιανῶν καὶ Ἀραχωτῶν ἱππεῖς,
 καὶ Ζαράγγων δὲ καὶ Ἀρείων, καὶ
 Παρθυαίων, καὶ ἐκ Περσῶν οἱ Εὐέ-
 και καλούμενοι ἱππεῖς, καταλο-
 χωθέντες εἰς τὴν Ἰσπὴν τὴν ἑταί-
 ραν

VI. Post hæc satrapæ no-
 varum urbium abs se condi-
 tarum, aliarumque provin-
 ciarum quas debellârat, ad
 Alexandrum venerunt, xxx
 m. adolescentum pubescen-
 tium & æqualium ducentes,
 (quos Alexander Epigonos,
 siue posteros suos vocabat)
 omnes Macedonicis armis
 instructos, & ad militiam
 Macedonico more exercita-
 tos. Horum adventum Ma-
 cedones ægre tulisse dicun-
 tur, utpote machinante o-
 mnibus modis Alexandro, ne
 in posterum perinde Mace-
 donibus egeret. Improbari
 enim eis vehementer, quod
 veste Medicâ Alexandrum
 indutum cernerent: quod-
 que nuptiæ Persico more ce-
 lebratæ essent, multis etiam
 eorum qui uxores duxerant
 displicuisse: tametsi æquali-
 tate ac societate regiarum
 nuptiarum vehementer co-
 honestati fuissent. Male e-
 tiam eos habebat, quod Peu-
 cestas Persarum satrapa cul-
 tu ipso atque sermone Per-
 fizaret, quodque Alexan-
 der barbaricâ illâ affectatio-
 ne delectaretur. præterea
 quod Bactriani, Sogdiani,
 Arachoti, Zarangi, Arii,
 Parthi, & qui ex Persis Eua-
 cæ

CAP. VI. 1. οὓς καὶ ἐπιγόνους] Copula media non est in MS. Opt. Gronov.
 3. εἶναι γὰρ] Fuisse enim propterea etiam Medicam Alexandri vestem dolori non
 parvo Macedonibus, cum eam viderent.

5. οἱ Βακτρίων] Curt. 10, 3, 10.

οἱ Εὐέκαι] Σάκας quin ab Ariano venerit non dubitare se ait Gronovius,
 quem vide, ut & Blanckardum.

cæ vocantur equites, amicorum equitatu accensi permistique essent, quotquot dignitate aut corporis præstantiâ aut virtute aliquâ præditi judicarentur. adhæc quod quinta equitum præfectura accessisset, non quidem tota solis barbaris constans, sed quod universo equitatu aucto, nonnulli barbari in eum admissi essent. atque agemati quidem accensi fuissent Cophes Artabazi F. Hydarnes, Artiboles, Mazæi filii: Phradasmenes, & Phrataphernis Parthorum atque Hyrcaniæ satrapæ filii: Itanes Oxyartis filius & Roxanes Alexandri uxoris frater: Ægobares, ejusque frater Mithrobæus: quodque horum dux esset Hydaïpes Bactrianus. & quod his Macedonicæ hastæ loco barbaricorum jaculorum datæ essent. Hæc omnia Macedones periniquo animo ferebant, quod Alexander in barbaricos plane mores abire videretur, Macedonum vero instituta ipsosque adeo Macedones despectui haberet.

VII. Post hæc Alexander pedestris exercitus majorem partem Hephæstioni ad Per-

ρικὸν, ὅσοι αὐτῶν κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει τοῦ σώματος ἢ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ ὑπερφέροντες· ἐφάνοντο· καὶ πέμπτη ἐπὶ τούτοις ἰππαρχία προγενομένη, οὐ βαρβαρικὴ ἢ πᾶσα, ἀλλὰ ἐπαυξηθέντος γὰρ τοῦ παντός ἰππικοῦ, κατελέγησαν ἐς αὐτὸ τῶν βαρβάρων· τῇ, τε ἀγῆματι προκαταλεγόντες· Κόφης τε ὁ Ἀρταβάζου καὶ Ἰδάρης καὶ Ἀρτιβόλης οἱ Μαζαίου, καὶ Φραδασμένης, καὶ οἱ Φραταφέρνη τοῦ Παρθυαίου καὶ Ἰρκανίας σατραπίου παῖδες, καὶ Ἰτάνης Ὀξυάρτου μὲν παῖς, Ῥαξίανος δὲ τῆς γυναικὸς Ἀλεξάνδρου ἀδελφός, καὶ Αἰγοβάρης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφός Μιθροβάης, καὶ ἡγεμόν ἐπὶ τούτοις ἐπισταῖς Ἰδάσπης ὁ Βάκτρος· καὶ τούτοις δόρατα Μακεδονικὰ ὡστὶ τῶν βαρβαρικῶν μεταγαύλων δαδόντα. Ταῦτα πάντα ἐλύπει τοὺς Μακεδόνας, ὡς πάντα διὰ βαρβαρίζου-
 9 τος τῇ γνώμῃ Ἀλεξάνδρου, τὰ δὲ Μακεδονικὰ νόμιμά τε καὶ αὐτοὺς Μακεδόνας ἐν ἐτίμῃ χύμα ἄγνωτος.

VII. Ἀλέξανδρος δὲ τῆς μὲν πεζῆς στρατιᾶς τὴν πελάγην Ἡ-
 10 Φαισίωνα ἄγειν ἐκέλευεν ὅτε ἐπὶ τῇ

κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει] Memorabile documentum & dignum quod annotetur, ut appareat, quam gaudeat varianda phrasi Arrianus. Poterat enim perserverare in spectanda præpositione, ut facit mox cap. 11. 14. κατ' ἀξίωσιν ἢ τινὰ ἄλλην ἀρετὴν. Prætulit aliud quicquam. Neque hic solum, sed fere omnes elegantiores ex antiquis. Gronovius, qui plurimis exemplis hoc confir-

τὴν θάλασσαν τὴν Περσικὴν· αὐτὸς 2
 δὲ, ἀναπλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ναυ-
 τικοῦ ἐς τὴν Σουτίαν γῆν, ἐπιβάς
 τῶν νεῶν ξὺν τοῖς ὑπασπισαῖς τε καὶ
 τῷ ἀγῆματι, καὶ τῶν ἱππέων τῶν
 ἐταίρων ἀναβιβασάμενος οὐ πολ-
 λούς, κατέπλει κατὰ τὸν Εὐλαῖον
 ποταμὸν ὡς ἐπὶ θάλασσαν. Ἦδη δὲ 3
 πλησίον ὦν τῆς ἐκβολῆς τῆς ἐς τὸν
 πόντον, τὰς μὲν πλείονάς τε καὶ
 πεπονημένας τῶν νεῶν καταλείπει
 αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ ταῖς μάλιστα τα- 4
 χυναυτούσαις παρέπλει ἀπὸ τοῦ
 Εὐλαίου ποταμοῦ κατὰ τὴν θά-
 λασσαν, ὡς ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ
 Τίγρητος. αἱ δὲ ἄλλαι αὐτῶν 5
 ἀνακομισθεῖται κατὰ τὸν Εὐλαῖον
 ἕξ' ἐπὶ τὴν διώρυχα ἢ τέτμηται
 ἐκ τοῦ Τίγρητος ἐς τὸν Εὐλαῖον,
 ταύτην διεκομίσθησαν ἐς τὸν Τί-
 γρητα. Τῶν γὰρ δὴ ποταμῶν ταύ- 6
 τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ
 τὴν μέσην σφῶν Ἀσσυρίαν ἀπείρ-
 γουσι (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Μεσο-
 ποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κλη-
 ῖται) ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι τα-
 πεινότερος ῥέειν τοῦ Εὐφράτου, διώ-
 ρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου
 ἐς αὐτὸν δέχεται, καὶ πολλοὺς 7
 ἄλλους ποταμοὺς παραλαβὼν, καὶ
 ἐξ αὐτῶν αὐξήσας ἐσβάλλει ἐς τὸν
 πόντον τὸν Περσικόν, μέγας τε
 καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἔστι ἐπὶ τὴν

sicum mare ducendam com-
 mittit. Ipse vero classe in Su-
 feriorum regionem appulsâ,
 conscensis navibus cum scu-
 tatis & agemate, ac parte
 non magna equitum amico-
 rum, per Eulæum amnem
 ad mare navigavit. Quum-
 que jam non procul ab ostio
 quo in mare fertur abesset,
 plerisque navibus atque iis
 quæ quassatæ erant ibi reli-
 ctis, ipse cum velocioribus
 ab Eulæo amne per mare ad
 Tigris ostia contendit. reli-
 quæ naves per Eulæum ad-
 vectæ in alveum, qui ex Ti-
 gri in Eulæum amnem duci-
 tur, illic in Tigrim devectæ
 sunt. Nam ex duobus fluvi-
 is, Euphrate nimirum & Ti-
 gri, qui Assyriam interje-
 ctam terminant (unde & Me-
 sopotamia ab indigenis vo-
 cata est). Tigris quidem Eu-
 phrate multo humilior mul-
 tos alveos ex Euphrate in
 se recipit; multos etiam ali-
 os fluvios admittens, & ex
 eis auctus in pontum Persi-
 cum fertur: magnus ipse,
 neque usquam ad ostium
 maris usque vado transmea-
 bilis, quandoquidem nihil
 ex eo flumine in terram dif-
 funditur quod ejus profun-
 ditatem imminuat. Est enim
 eâ

CAP. VII. 2. ἀναπλεύσαντος] Ἀναπλέων aduerso flumine ad interiora regio-
 nis nauigare, uti καταπλέων sic endo flumine mare versus deuenire.

5. αἱ δὲ ἄλλαι] quas modo 3. ibi reliquisse dicitur.

ἀνακομισθεῖσαι] reuocata, retro alia aduerso flumine.

6. Ἀσσυρίαν] Opt. Συρίαν, quam scripturam defensam vide apud Grono-
 vium.

eâ parte terra altior quam aqua. neque hic fluvijs in alios alveos aut alia flumina diffunditur, sed potius in se recipit: terram vero ipse non irrigat. At Euphrates per altiora loca labitur, & passim suis aquis terræ quam alluit altitudinem exæquat, multique ex eo alvei derivantur; alii quidem perennes, ex quibus utriusque ripæ accolæ aquam petunt, alii certo tempore fiunt, quum aquæ ad irrigandam terram inopiâ premuntur (raro enim iis in locis imbres è cælo cadunt) quo fit ut in aquam non omnino magnam, & vadofam alioqui, Euphrates desinat. Alexander circumvectus mari, quidquid spatij inter Eulæum amnem & Tigrim Persici sinus litus continet, per Tigrim ad

ἐμβολὴν, καθέτι οὐ καταβαλόντων αὐτοῦ οὐδὲν εἰς τὴν χερσον. Ἐπεὶ γὰρ μεταποτέρα ἢ ταύτῃ γῇ τοῦ ὕδατος, οὐδὲ ἐκβάδουσιν αὐτὸς κατὰ τὰς διάρυχας, οὐδὲ εἰς ἄλλων ποταμῶν, ἀλλὰ δέχεται γὰρ ἐκεῖνους μᾶλλον ἄρδουθαι τε ἀφ' οὗ τὴν χερσον οὐδαμῇ παρέχει. Ὁ δὲ Εὐφράτης μεταποτός τε ῥεῖ καὶ ἰσορρείλης πανταχῇ τῇ γῇ, καὶ διάρυχές τε πολλὰ ἀπ' αὐτοῦ πεπορεύται, αἱ μὲν ἀένναι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται αἱ παρ' ἐκάτερα ῥιμισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὅποτε σφίσιν ὕδατος ἐνδείης ᾖ, εἰς τὸ ἐπάρδου τὴν χερσον (οὐ γὰρ ῥέει τὸ πολὺ ἢ γῇ αὕτῃ ἐξ οὐρανοῦ) καὶ αὐτὰς εἰς οὐ πολὺ ὕδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγώδης εἰς τοῦτο, ἰοῦτος ἀποπαιέται. Ἀλέξανδρος δὲ περιπλεύσας κατὰ τὴν θάλασσαν, ὕδωρ μεταξὺ τοῦ τε Εὐλαίου ποταμοῦ

8. οὐδὲ ἐκβάδουσιν αὐτὸς κατὰ διάρυχας] Mirum sane, Arrianum cum Xenophonte suo adeo dissentire, ut, cum hic alveos ex Tigri in Euphratem, ipse plane contra ex Euphrate in Tigrim derivari scribat. Ita enim Xenophon *ἀναβ. lib. 1. p. 206. l. 46.* ἔνθα δὲ εἰσὶν αἱ διάρυχαι ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ῥέουσαι· εἰς δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὐρὸς πλασμαῖαι, βαθύαι δὲ ἰσχυραί, καὶ πλατὴα πλαῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγὰ. εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην. Quo loco sunt alvei numero quatuor, latitudine plerique, profunditate ingenti, qui ex Tigri fluvio derivantur, atque etiam navigia frumentaria in eis agere possunt. Idem in Euphratem insunt. Qua ratione conciliari hæc possint, viderint alii. Quanquam enim temporibus disjunctissimi fuerunt Xenophon & Arrianus, nulla tamen, credo temporum tanta vis esse potest, quæ fluminum alveos adeo plane in contrarium vertat. Quod si quis tamen utri potius credendum sit quærat, equidem Xenophonti omnino puto, qui ipse in his locis fuit, Oxy exercitum secutus. Forsitan autem alibi Euphrates, alibi Tigris profundiore alveo labitur, ut nec Arrianus plane a vero aberrarit.

ἀφ' οὗ] Opt. ἀπὸ οὗ ab sese. Gron.

9. μεταποτός τε ῥεῖ] alius fuit, ripis non eminentibus.

διάρυχές τε] Idem confirmat Polybius lib. 9. c. 35.

πρὸς καιρὸν ποιοῦνται] ad tempus fiunt ad irrigandam regionem. Hæc enim utique connectenda.

καὶ τεναγώδης εἰς τοῦτο] εἰς τοῦτο ad hoc, præter hoc.

μαὶ καὶ τοῦ Τίγρητος ἐπὶ ἔρχαν ὁ αἰγιά-
λδς τοῦ κόλπου τοῦ Περσικοῦ, ἀνέπλει
κατὰ τὸν Τίγρητα ἔστε ἐπὶ τὸ φρα-
τόπειδον, ἵνα Ἡφαισίου αὐτῷ τὴν δύ-
ραμιν πᾶσαν ἔχων ἐκρατῇ πεδεύκει.
Ἐκείθεν δὲ αὐδὶς ἐπλεῖ ἐς Ὠπιν, πό- I I
λὸς ἐπὶ τοῦ Τίγρητος ἠκισμένην. Ἐν
δὲ τῇ ἀνάπλῃ, τοὺς καταρρίψκτας
τοὺς κατὰ τὸν ποταμὸν ἀφανίζαν, ὁ-
μαλὴν πάντῃ ἐπ' οἶει τὸν ῥοῦν, οἱ δὲ ἐκ
Περσῶν πεποιημένοι ἦσαν, τοῦ μή τι-
να ἐπὶ θαλάττης ἀναπλεῦσαι εἰς τὴν
χώραν αὐτῶν νηῖτι εὐλόγῃ κρατήσαν-
τα. Ταῦτα δὲ μεμηχάνητο, ἅτε δὴ οὐ I 2
ναυτικῇ τοῖς Πέρσαις· οὕτω δὲ συν-
αίς οἱ καταρρίψκται πεποιημένοι,
ἔκρουον τὸν ἀνάπλου ἐπαύουν τὸν κα-
τὰ τὸν Τίγρητα. Ἀλέξανδρος δὲ οὐκ I 3
ἔφη τῶν κρατούντων τοῖς ὅπλοις εἶ-
ναι τὰ τοιαῦτα σοφίσματα· αὐκοῦν
πρὸς αὐτοῦ ἐποιεῖτο ταύτην τὴν ἀ-
σφάλειαν, ἥν τινα ἔργῳ οὐδὲ λόγου
ἐξίαν ἐπέφινε, οὐ χαλεπῶς διακό-
φας τῷ Περσῶν τὰ σπουδαῖα.

castra navigavit, ubi He-
phæstion cum omnibus co-
pīs confederat. Inde rur-
sus Opim, urbem ad Ti-
grim sitam, profectus est,
atque inter navigandum
cataractas omnes tolli a-
mnemque exæquari jubet.
quas quidem cataractas
Persæ confecerant, ne
quis è mari petens navali
classe in eorum regionem
penetraret. atque ita con-
fectæ erant à Persis, quod
rei nauticæ periti non es-
sent, & cataractarum fre-
quentia difficilem admo-
dum per Tigrim naviga-
tionem faceret. Alexander
hujusmodi inventa esse di-
cebat hominum qui armis
parum valerent. Neque
vero eam munitionem sibi
obtinendam putavit, quam
reverâ nullius momenti
esse statuebat, Persarum-
que molitiones parvo ne-
gotio delevit.

VIII. Ὡς δὲ ἐς τὴν Ὠπιν ἀφ- I
ἴκετο, ξυναγαγὼν τοὺς Μακεδό-
νας, προεῖπεν, ὅτι τοὺς ὑπὸ γήραις
ἢ πηρώσεως τοῦ σώματος ἀχρεῖους

VIII. Opim quum venit,
convocatis Macedonibus
pronunciavit (a), se omnes
eos qui vel ætate vel mem-
brorum mutilatione inuti-
les

(a) Copt. 10, 2, 8.

11. νηῖτι εὐλόγῃ κρατήσαντα] qui navali classe praevaleret. Sicuti paulo post
κρατούντες τοῖς ὅπλοις dicuntur 13.

13. οὐκ ἔφη] negavit eorum qui armis valerent esse hujusmodi inventa. Ita om-
nes Græci, in iisque Xenophon sæpius. In re non dubia satis erit unum exem-
plum, ἀναβ. lib. 1. p. 197. l. 20. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη εἶναι, ipse vero negabat se
venire.

οὐκοῦν πρὸς αὐτοῦ] Vertendum: neque igitur sibi utilem futuram eam munitionem
statuebat, quam se ipsa nullius momenti esse ostenderat. Non difficulter con-
ciliis disiectisque Persarum cautelis, nempe subjugando Persas præliis per alias
regiones factis, quando istam felicitatem hic quoque sic subornatus Tigris se-
qui debuit. Gronov.

les ad pugnam facti essent mis-
 sos ab exercitu facere, & in do-
 mos suas redeundi potestatem
 dare: qui vero voluntarie ma-
 nerent, tantum se largiturum,
 ut merito aliis qui domide-
 fideant, invidiosi sint futuri,
 aliosque Macedones excita-
 turi, ut libenter una cum eis
 pericula ac labores adeant.
 Atque hæc quidem Alexan-
 der animo gratificandi Mace-
 donibus dicebat: ipsi, ita in-
 terpretati, ac si ab Alexandro
 despicerentur inutilesque ad
 res bellicas judicarentur, ve-
 hementer eâ oratione commo-
 ti sunt, quâ Alexander ad u-
 niversum exercitum usus fue-
 rat. Accedebant & aliæ indi-
 gnationis causæ, quod jam sæ-
 penumero eos offenderat Per-
 sica vestis eodem pertinens,
 & ornatus Macedonicus bar-
 baris adolescentibus, quos Po-
 steriōs suos vocabat, conces-
 sus; deinde peregrini equites,
 amicorum cohortibus accensi
 & permisti. Non igitur jam
 amplius silentium tenuerunt
 (a), sed omnes militiæ sacra-
 mento absolvi petierunt, adj-
 cientes, ut cum patre suo bel-
 lum gereret, Hammonem iis
 verbis fugillantes. Quæ quum
 audisset Alexander (erat enim
 jam magis solito ad iram pro-

ἐς τὰ πολέμια ὄντας παραλεί-
 μὲν τῆς στρατιᾶς, ἀποπέμπει δὲ
 2 ἐς τὰ σφέτερα ἦδη· ἐπιδίδωσι δὲ
 μένουσιν, ὅσα αὐτοὺς τε ζηλο-
 τοτέρους ποιήσει τοῖς οἴκοι, καὶ
 τοὺς ἄλλους Μακεδόνας ἐξορμή-
 σει ἐς τὸ θέλειν τῶν αὐτῶν κεν-
 3 δύειν τε καὶ πόνοι μετέχειν. Ἀ-
 λέξανδρος μὲν, ὡς χαριζόμενος
 δίδωεν τοῖς Μακεδόσι, ταῦτα ἔ-
 λεγεν· οἱ δὲ, ὡς ὑπεροράμενοί τε
 ἦδη πρὸς Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀ-
 χρεῖοι πάντα ἐς τὰ πολέμια νο-
 μιζόμενοι, οὐκ ἀλόγως αὖ τῷ
 λόγῳ ἠχθέσθησαν τῷ πρὸς Ἀ-
 λεξάνδρου λεχθέντι κατὰ τὴν
 4 στρατιὰν ταύτην πᾶσαν· πολ-
 λοῖς καὶ ἄλλοις ἀχθεσθέντες, ὅ-
 τι πολλὰκις ἦδη ἐλύπει αὐτοὺς
 ἢ, τε ἐσθλῆς ἡ Περσικῆς ἐς τοῦτο
 φέρουσα, καὶ τῶν Ἐπιγόνων τῶν
 βαρβάρων τὰ Μακεδονικὰ ἦδη
 κόσμησις καὶ ἰσχυρίαις τῶν ἄλ-
 5 λοφύλων ἰππέων ἐς τὰς τῶν ἐταί-
 ρων τάξεις. Οὐκ οὖν σιγῇ ἔχοντες
 ἐκαρτέρησαν, ἀλλὰ πάντας γὰρ
 ἀπαλλάττειν τῆς στρατιᾶς ἐκέ-
 λευεν, αὐτὸν δὲ μετὰ τοῦ πατρὸς
 στρατεύεσθαι· τὸν Ἀμμωνα δὲ
 6 τῷ λόγῳ ἐπικερτομοῦντες. Ταῦ-
 τα ἀκούσας Ἀλέξανδρος (ᾧ γὰρ
 δὴ ὀξύτερός τε ἐν τῇ τότε, καὶ ἀ-
 πὸ

(a) Cuius. 10, 2, 12.

CAP. VIII. 3. οὐκ ἀλόγως] non sine ratione.

4. τῶν ἐπιγόνων] Supra cap. 6, 1.

κόσμησις] Ὀπλισμός militaris intelligitur, in armis consistens. 7, 6, 1. κακο-
 σμένους Μακεδονικοῖς ὅπλοις.

τῶν ἄλλοφύλων] Supra cap. 6. 5.

πρὸ τῆς βαρβαρικῆς θεραπείας οὐκ-
 ἔτι ὥς πάλαι ἐπεικῆς ἐς τοὺς
 Μακεδόνας) καταπηδήσας σὺν
 τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἡγεμόσιν ἀπὸ
 τοῦ βήματος, ξυλλαβεῖν τοὺς ἐ-
 πιφανεστάτους τῶν παραξένων τὸ
 πλῆθος κελεύει· αὐτὸς τῇ χειρὶ
 δεικνύων τοῖς ὑπασπισαῖς, οὔστι-
 νας χρὴ ξυλλαμβάνειν· καὶ ἐ-
 γίνοντο οὗτοι ἐς τρεῖςκαίδεκα.
 Τούτους μὲν δὴ ἀπάγειν κελεύ- 7
 ει τὴν ἐπὶ θανάτῳ. Ὡς δὲ κατ-
 εσιώπησαν οἱ ἄλλοι ἐκπλαγέν-
 • τες, ἀναβὰς αὐθις ἐπὶ τὸ βῆμα,
 ἔλεξεν ὁδε.

IX. Οὐχ ὑπὲρ τοῦ καταπαύ- 1
 σαι ὑμῶν τὴν οἴκαδε ὁρμὴν, ὅ Μα-
 κεδόνες, λεχθήσεται μοι ὅδε ὁ λό-
 γος; (ἔξεσι γὰρ ὑμῶν ἀπίεσαι ὅποι
 βούλεσθε, ἐμοῦ γε ἕνεκα) ἀλλ' ὥς
 γινῶναι ὑμᾶς πρὸς ὁποῖους τινὰς ὑ-
 μᾶς ὄντας ὁποῖοί τινες αὐτοὶ γινό-
 μενοι ἀπαλλάσσεσθε. Καὶ πρῶτά 2

clivis, atque ob barbaricum
 comitatum non ita atque o-
 lim erga Macedonas facilis
 atque humanus) confestim
 cum ducibus qui eum cir-
 cumstabant de tribunali de-
 filiens, præcipuos eorum qui
 multitudinem ad seditionem
 concitabant comprehendijū-
 bet, scutatis manu designans
 quosnam capi vellet: trede-
 cim hi fuere. quos statim ad
 supplicium rapi jubet. Quo
 facto quum reliqui attoniti
 silentium fecissent, conscen-
 so rursus tribunali, in hunc
 modum differuit.

IX. *Non sum factururus ver-*
ba, Macedones, ut vos ab istā
domum redeundi cupiditate de-
moveam (siquidem per me in-
tegrum vobis est quo libuerit
abire) sed ut intelligatis, quid
ego vobis præstiterim (a), &
qualem vos mihi vicem repen-
dentes discedatis. Ac primum

(a) Cypri. 10, 2, 22,

6. ἐπεικῆς] Quum Vulcanius in V. C. sic distinctum invenisset οὐκέτι ὥς
 πάλαι ἐπεικῆς, ἐς τοὺς Μακεδόνας καταπηδήσας &c. interpretationem sic
 putavit: non ita atque olim facilis atque humanus) confestim cum ducibus qui eum
 circumstabant e folio in Macedonas profiliens. Gronov.

CAP. IX. 1. πρὸς ὁποῖους τινὰς] Est comparatio hujus temporis cum præ-
 terito vel statum ipsorum rei familiaris, quales nempe ante Alexandrum fue-
 rint, quales nunc revertantur. Hoc enim notat nunc particula πρὸς. Verte:
 quantam mutati ab illis, qui nuper eratis, abeatis; quales nunc facti ad illos, qui
 quondam eratis. Gronovius, qui loca similia aliorum plurima collegit. Pos-
 sunt tamen hæc etiam alio quodam modo exponi, quanquam sensu non mul-
 tum diverso, ut πρὸς non cum ὁποῖοι γινόμενοι, sed cum ἀπαλλάσσεσθε con-
 struatur. Uti apud Johan. XX. 10. ἀπὸ τῶν οὖν πάλιν πρὸς αὐτοὺς οἱ μαθη-
 ταί. Abierunt ergo iterum ad semetipsos discipuli, h. e. domum. Et Ter. Eun.
 3, 5, 64. Eamus ad me. 4, 3, 21. nisi domum forte ad nos rediit. Catullus Epi-
 thal. in Peli nuptias:

Ad se quisque vago passim pede discedebant.

Sententia igitur hæc erit, ad eloquendum quidem difficilior, si quis verbum
 verbo velit, sed ad intelligendum satis aperta: ut cognoscatis, quales olim in pa-
 tria fueritis, & quales nunc in eam discedatis.

à Philippo patre (ut par est).
 ordiar. Philippus enim vos
 incertis sedibus errantes at-
 que inopes, & plerosque sub
 pellibus degentes, exiguosque
 ovium greges in montibus pa-
 scentes, ac pro iis parum fe-
 liciter adversus Illyrios, Tri-
 ballos, & finitimos Thracas
 bellum gerentes, pro pastoris
 pellibus oblatum gestandas
 dedit, ex montibus in plani-
 tiem deduxit, paresque vici-
 nis barbaris ad pugnandum
 effecit, ut non tam in locorum
 munitione deinceps, quam in
 vestra virtute salutem collo-
 caretis: urbes vobis habitan-
 das dedit, optimisque legibus
 atque institutis ornavit. Idem
 vobis in eos ipsos barbaros qui
 vos assidue populationibus la-
 cessabant, imperium acquisi-
 vit, & dominos à servis effe-
 cit: magnam Thraciae partem
 Macedoniae adjecit, oppidif-
 que ad maritimam oram per-
 opportunis in potestatem su-
 am redactis, commerciorum
 facultatem aperuit, & tutas
 metallorum fodinas suppedi-
 tavit. Thessalos praeterea, quo-

γε ἀπὸ Φιλίππου τοῦ πατρὸς ὅ-
 περ καὶ εἰκὸς, τοῦ λόγου ἄρξομαι.
 Φίλιππος γὰρ παραλαβὼν ὑμῶν
 πλανήτας καὶ ἀπέρους, ἐν διφθέ-
 ραις τοὺς πολλοὺς κείμεντας ἀνὰ τὰ
 ὄρη πρόβατα ὀλίγα, καὶ ὑπὲρ τού-
 των κακῶς μάχομένους Ἰλλυριοῖς
 τε καὶ Τριβαλλοῖς, καὶ ταῖς ὁμό-
 ροις Θραξί, χλαμύδας μὲν ὑμῶν ἀν-
 τὶ τῶν διφθερῶν φορεῖν ἔδωκε, κατ-
 ἤγαγε δὲ ἐκ τῶν ὄρων εἰς τὰ πεδία,
 ἀξιομάχους καταστήτας ταῖς προ-
 σγάραις τῶν βαρβάρων, ὥς μὴ χα-
 ρίων ἔτι ὀχυρότητι πεισύνοντας
 μᾶλλον ἢ τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ σώζεσθαι.
 πόλεων τε οἰκίτορας ἀπέφικε, καὶ
 νόμοις καὶ ἥθεσι χρηστοῖς ἐκόσμη-
 σεν· αὐτῶν δὲ ἐκείνων τῶν βαρβάρων,
 ὑφ' ὧν πρόσθεν ἤγεσθε καὶ ἐ-
 φέρεσθε αὐτοὶ τε καὶ τὰ ὑμέτερα,
 ἡγεμόνας κατέστησεν ἐκ δούλων καὶ
 ὑπηκόων· καὶ τῆς Θράκης τὰ πολ-
 λὰ τῇ Μακεδονίᾳ προσέθηκε, καὶ
 τῶν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίων τὰ ἐπι-
 καιρότατα καταλαβόμενος, τὴν
 ἐμπορίαν τῇ χώρᾳ ἀνεπέτασε, καὶ
 τῶν μετάλλων τὴν ἐργασίαν ἀδεί-
 παρέσχεν. Θησσελῶν δὲ ἄρχοντας,
 οὓς

2. παραλαβὼν ὑμῶς] Cum accepisset vos. Quod in latina interpretatione
 omissum. Ita Curt. 10, 2, 24. Hoc cultu nitentes vos accipi. Livius 34, 50. Com-
 monitosque in quo statu rerum accepisset eos, & in quo relinqueret.

ἐν διφθέραις] sub pellibus plerosque pascentes. Non opus est addere degentes,
 quo nonnihil imminuitur sententia.

4. ἡγεσθε καὶ ἐφέρεσθε] Vid. not. ad 1, 5, 5.

5. τὴν ἐμπορίαν] MS. Opt. τὴν εὐπορίαν. Neque possum spernere, imo
 non anteferre vulgato, quum plus noceat, nempe facultatem opportunitatemque
 omnium rerum, quae optari possunt. Ideo sumitur generaliter, ut cap. 19. spe-
 cialiter τούτων μόνων τῶν δένδρων εὐπορίαν εἶναι. Gronovius. Simile loquen-
 di genus est 10. τοῦ ἐλλησπόντου ὑμῖν τὸν πόρον ἀνεπέτασα.

οὐς πάλαι ἐτεθόρετε τῷ δέσι, ἀπέ-
 Φρε· καὶ τὸ Φοκίαν ἔθνος ταπει-
 νώσας, τὴν ἐς τὴν Ἑλλάδα πέρ-
 οδον πλατείαν καὶ ἑυπορον ἀντὶ εὐ-
 νῆς τε καὶ ἀπόρου ὑμῶν ἐποίησεν.
 Ἀθηναίους τε καὶ Θηβαίους ἐφεί- 7
 δρεύοντας ἀπὸ τῆ Μακεδονίας ἐς το-
 σὺνδε ἐταπείνωσεν, ἥδη ταῦτά γε
 καὶ ἡμῶν αὐτῷ συμπονούντων, ὡς
 ἐστὶ τοῦ Φόρου τελῶν Ἀθηναίους
 καὶ ὑπακούειν Θηβαίους, παρ' ἡ-
 μῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνους τὴν ἀ-
 σφάλειαν σφίσι παρίζεσθαι. Ἐς 8
 Πελοπόννησον δὲ παρελθὼν, τὰ ἐ-
 κεί αὐτὸν ἐκόσμησε· καὶ ἡγεμῶν αὐ-
 τοκράτωρ συμπάσης τῆς ἄλλης
 Ἑλλάδος ἀποδεχθεὶς τῆς ἐπὶ τὸν
 Πέρσιν στρατίας, οὐχ ἑαυτῷ μάλ-
 λον τι τὴν δόξαν τήνδε ἢ τῷ κοινῷ
 τῶν Μακεδόνων προτέθηκε. Ταῦ- 9
 τα μὲν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ
 ἐς ὑμᾶς ὑπεργμένα, ὡς μὲν αὐ-
 τὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκέψασθαι, μεγά-
 λα· μικρὰ δὲ, ὡς γε δὴ πρὸς τὰ
 ἡμέτερα συμβαλεῖν. Ὅς παραλα- 10
 βὼν παρὰ τοῦ πατρὸς χρυσᾶ μὲν
 καὶ ἀργυρᾶ ἐκπώματα ὀλίγα,
 τάλαντα δὲ οὐδὲ ἐξήκοντα ἐν τοῖς
 θησαυροῖς, χρυσῶν δὲ ὀφειλόμενα
 ὑπὸ Φιλίππου ἐς πεντακόσια τά-
 λαντα, δασιτάμνος ἐπὶ τούτοις
 αὐτὰς ἄλλα ὀκτακόσια, ὁμη-
 θίς ἐκ τῆς χώρας τῆς γε οὐδὲ ὑ-
 μᾶς αὐτοῖς βοσκούσης καλῶς,
 εὐθὺς μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου ὑμῶν

*rum metu olim exanimati era-
 tis, vestro imperio subjecit: gen-
 te Phocensium afflictā, aditum
 in Graciam amplum & expe-
 ditum pro angusto & difficili
 vobis patefecit. Athenienses ve-
 ro & Thebanos, qui vobis in-
 fidiabantur, sic afflixit, nobis
 jam secum una militantibus, ut
 quum antea vectigal Atheni-
 ensibus penderemus, Thebanis
 pareremus, jam vice versa u-
 tranque illam civitatem in fidē
 ac tutelā nostrā habeamus. In
 Peloponnesum etiam ingressus,
 res illic constituit. Imperator
 denique totius Graciae designa-
 tus expeditionis adversus Per-
 sas, gloriā ejus rei non sibi
 magis quam genti & nomini
 Macedonum adjecit. Atque
 haec sunt patris mei erga vos
 beneficia, magna illa quidem,
 si ipsa in se spectentur: parva,
 si cum nostris conferantur.
 Nam ego patri succedens, au-
 rea quaedam pauca argentea-
 que pocula nactus, talenta ve-
 ro ne sexaginta quidem in pa-
 triis thesauris (a): quanquam
 aere alieno pressus, quod mihi
 pater ad quingenta talenta re-
 liquerat, tamen contracto no-
 vo aere alieno talentū octin-
 gentorum, ex Macedonia, quae
 vos solos vix alere poterat, ca-
 stra movi: ac protinus transi-
 tum Hellesponti vobis patefe-
 ci, Persis licet illo tempore im-*

(a) CURT. 10, 2, 24.

pe-

6. οὐς πάλαι] ὧν legi in MSSis Blanckardus ait, Gronovius negat.

7. ἥδη ταῦτά γε] cum jam in his quidam & nos cum adjungeremus.

perium maris tenentibus: de-
 victis deinde Darii ducibus e-
 questri praelio totam Ioniam,
 Æoliam, utranque Phrygi-
 am, Lydiam quoque imperio
 Macedonum adjeci, Miletum
 obsidione cepi: cæteras gentes
 & nationes, quæ voluntariam
 fecerunt deditionem, vobis sub-
 jeci, stipendiariasque feci. Æ-
 gypti Cyrenesque opes, quibus
 potiti sumus sine vi, ea quoque
 ad vos accesserunt. Cælesyria,
 Palestina, Mesopotamia, pos-
 sessiones vestrae sunt: Babylon,
 Bactra, Susa, in vestra po-
 testate sunt: opes Lydorum ve-
 strae sunt: thesauri Persarum,
 opes Indorum, vester denique
 oceanus est: vos satrapæ, vos
 duces, vos ordinum principes
 & ductores. Nam mihi ipsi ex
 tot laboribus quid aliud super-
 est quam ista purpura, & i-
 stud diadema? privatim enim
 nihil habeo: nequē est qui meos
 demonstrare possit thesauros,
 præter ea quæ vos tenetis, vel
 quæ servantur vestri causâ.
 quandoquidem non habeo ad
 quid eos reservem in privatum
 usum, quippe qui iisdem utor
 cibus atque vos, & aequè so-
 mnium capio atque vos. Quin
 vilioribus etiam cibus utor
 quam vos, quicunque vivitis
 deliciosius: ac pro vobis vigila-
 re me certo scio, ut ipsi nimi-
 rum placide quieteque dormi-
 atis.

τὸν πόρον, θαλασσοκρατούντων ἐν
 τῷ τότε Περσῶν, ἀνεπέτασα· κρα-
 τήσας δὲ τῇ... τῶ τοὺς σατράπας
 τοῦ Δαρείου, τὴν τε Ἰωνίαν πᾶσαν
 τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα, καὶ
 τὴν Αἰολίδα πᾶσαν, καὶ Φρύγας
 ἀμφοτέρους, καὶ Λυδοὺς, καὶ Μι-
 λητὸν εἶλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα
 πάντα ἐκόντα προσχωρήσασα λα-
 βὼν, ὑμῶν καρποῦσθαι ἔδωκα. Καὶ
 τὰ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης ἀγα-
 θὰ, ὅσα ἀμαχρὶ ἐκτησάμην, ὑμῶν
 ἔρχεται· ἢ τε κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ ἡ
 Παλαιστίνη, καὶ ἡ μέση τῶν ποτα-
 μῶν, ὑμέτερον κτήμᾳ εἰσι· καὶ Βα-
 βυλῶν, καὶ Βάκτρα, καὶ Σοῦσα, ὑ-
 μέτερα· καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος, καὶ
 οἱ Περσῶν θησαυροὶ, καὶ τὰ Ἰνδοῦν
 ἀγαθὰ, καὶ ἡ ἔξω θάλασσα, ὑμέ-
 τερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρα-
 τῆγοι, ὑμεῖς ταξιάρχαι· ὥς ἔμοι-
 γε αὐτῷ τί περίεστιν ἀπὸ τούτων
 τῶν πόρων, ὅτι μὴ αὕτη ἡ πορφύ-
 ρα, καὶ τὸ διάδημα τοῦτο; κέκτη-
 μαι δὲ ἰδίᾳ οὐδὲν, οὐδὲ ἔχει τις ἀ-
 ποδείξαι θησαυροὺς ἐμοὺς, ὅτι μὴ
 ταῦτα ὑμέτερα κτήματα, ἢ ὅσα ἔ-
 δωκα ὑμῶν φυλάττεται· ἐπεὶ οὐδὲ
 ἐστὶν ἰδίᾳ μοι ἐς ὃ, τι φυλάξω αὐ-
 τοὺς, τιτουμένῳ τε τὰ αὐτὰ ὑμῶν σι-
 τία, καὶ ὑπνον τὸν αὐτὸς αἰρουμένῳ
 καίτοι οὐδὲ σιτία ἐμοὶ δοκῶ τὰ αὐ-
 τὰ τοῖς τρυφῶσιν ὑμῶν σιτεῖσθαι
 προαγρυπνῶν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὥς καθ-
 εὔδειν ἔχετε ὑμεῖς.

X.

14. δς] Nam. Ita mox cap. seq. 3. & Plutarch. prædag. cap. 19. 4. & cap. 20. 3.

X. Ἀλλὰ ταῦτα γὰρ, ὅ-
μῶν πονούντων καὶ ταλαιπωρου-
μένων, ἐκτιτάμεν αὐτοὺς ἀπό-
νος καὶ ἀταλαιπώρος ἐξηγούμε-
τος. καὶ τίς ὑμῶν ἢ πονήσας οἶδεν
ἐμοῦ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ὑπὲρ ἐκείνου;
ἄγε δὴ καὶ ὅτῳ τραύματα ὑμῶν
ἔσι, γυμνῶσας αὐτὰ ἐπιδειξά-
τω, καὶ ἐγὼ τὰμὰ ἐπιδείξω ἐν
μέρει· ὥς ἔμοιγε οὐκ ἔστιν ὅτι τοῦ
σώματος τῶν γε δὴ ἐμπροσθεν
μερῶν ἄτρωτον ὑπολέλειπται·
οὐδὲ ὅπλον τι ἐς δὴ ἢ ἐκ χειρὸς, ἢ
τῶν ἀφιεμένων, οὔγε οὐκ ἔχνη ἐν
ἐμαυτῷ φέρω· ἀλλὰ καὶ ξίφει ἐκ
χειρὸς τέτραμαι, καὶ τετόξευμαι
ἤδη, καὶ ἀπὸ μηχανῆς βέβλημαι·
καὶ λίθοις πολλαχῇ καὶ ξύλοις
παυόμενος ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑ-
μετέρας δόξης καὶ τοῦ ὑμετέρου
πλούτου, νικῶντας ὑμᾶς ἄγω
διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης,
καὶ πάντων ποταμῶν καὶ ὁρῶν
καὶ πεδίων πάντων· γάμους τε
ὑμῶν τοὺς αὐτοὺς γεγάμηκα, καὶ
πολλῶν ὑμῶν οἱ παῖδες συγγε-
νῆς ἔσονται τοῖς παισὶ τοῖς ἐ-
μοῖς· ἔτι τε ἡ χρεῖα ἦν, οὐ πολυ-

X. Sed fortasse hæc omnia,
vobis labores & pericula sube-
untibus, ipse vester imperator
laborum & periculorum omni-
um immunis, adeptus sum. Et
quisnam vestrum ausit dicere se
plures pro me labores, quam me
pro illo subiisse? Age etiam qui-
cunque vestrum habet vulnera,
denudet corpus, ostendat cica-
trices: ostendam ipse quoque vi-
cissim meas. Nam nulla est ad-
versa corporis pars quæ cicatri-
ce careat: neque ullum sane te-
li genus est, quod cominus tra-
datur, vel eminus jaciatur, cu-
jus in meo corpore aliqua vesti-
gia non extent: sed & gladio co-
minus sauciatus sum, & sagittis
vulneratus, & catapultis male
habitus. Quanquam vero & la-
pidibus & lignis passim pro vo-
bis, vestraque gloria & opibus,
fuerim appetitus, tamen vos du-
co victores per omnes terras, om-
niaque maria, per flumina, per
montes, per loca plana. Nuptias
etiam perinde atque vos celebra-
vi, ut liberi bonæ partis vestrum
futuri sint cognati meis liberis.
Præterea æs alienum, quo quis
vestrum premebatur, non curio-
sius

CAP. X. 1. ἢ πονήσας] Cum præcesserint hæc duo πονούντων καὶ ταλαι-
πωρουμένων, & alterum jam repetatur πονήσας, præfixa particula ἢ: alterum
quoque sequi deberet ἢ ταλαιπωρούμενος. Sed mutavit Arrianus cum verbis
simul etiam constructionem, licentia græcæ linguæ non insolenti. Nisi forte
hæc loco est particula intendendi. Quo sensu & infra c. 13. 7. videtur ac-
cipi.

3. τῶν γε δὴ ἐμπροσθεν μερῶν] certe quidem anteriorum membrorum.

ἤδη] etiam. Ita idem Arrianus in Tacit. cap. 10. init. Τῶν δὲ λόχων, καὶ ἐλ-
χων ἤδη τινὲς ἐνομαζοῦσιν, ordinem autem aliqui etiam vērsum appellant. Et cap.
13. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλῃ χώρῃ ἤδη ψυλαὶ ἐτάχθησαν, quanquam & in aliis
locis etiam leviter armati collocati fuerint.

4. παυόμενος] Participio hoc ostendit Alexander, quanti sibi constiterit, ut
ipso victores præstaret; ut proinde non satis exprimat per quanquam.

sius exquirens quid de re fuerit contractum, ipse dissolvi: quantvis & stipendium militare ingens persolverem, & vos ex urbium direptione questus ingentes faceretis. Adde quod plerisque vestrum coronis aureis donavi, quae vestrae virtutis, & bonorum quos vobis tribui, aeterna monumenta futura essent. Quod si cui fortiter pugnanti contigit occumbere, is praeter mortis honestatem & gloriam quam adeptus est, monumento insigni decoratus est. plerisque domi aeneae statuae sunt erectae: parentibus eorum honores tributis sunt, & immunitas a publicis muneribus atque tributis concessa. nam nemo adhuc vestrum sub meis auspiciis fugiens cecidit: jamque tecum constitueram domum remittere quicumque vestrum militiae oneribus sustinendis pares non sunt, honoribus & praemiis ita decoratos, ut sui cives eos fortunatos & beatos essent existimaturi. Sed posteaquam idem abeundi animus omnibus est, abite omnes (a), ac domum renuntiate vos regem vestrum Alexandrum, qui Persas, Medos, Bactrianos, Sacas vicit, qui Uxios, Arochotos & Drangas subegit, qui tenet Partbos, Chorasmios, Hyrcanos, ad mare usque Caspium: qui Caucasum montem

(a) Curt. 10, 2, 27.

6. Τόσαῦτα μὲν μισθοφορούντων] Idem accidit in hoc quoque participio, quo indicat, satis sibi causae fuisse, cur inquireret in res alienum, in tanto stipendio, tantaque praeda contractum. Veniendum igitur: cum tantum stipendium accipiat, tantamque praedam rapiat, quousque post obsidionem vobis direptio sit.

12. τὸν Καύκασον] 3, 28, 6.

ὑπὲρ τὰς Κασπίας] 3, 20, 5.

πραγμασίτας ἐφ' ὅτῃ ἐγένετο, τόσαῦτα μὲν μισθοφορούντων, τόσαῦτα δὲ ἀπαζόντων, ὅποτε ἐκ πολιορκίας ἀπαγὴ γίγναιτο, 7 διαλέλυμαι ταῦτα· εἰς φανόι τε χρυσοῖ τοῖς πλείοσι ὑμῶν εἰσι, μνημεῖα τῆς τε ἀρετῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἐξ ἐμοῦ τιμῆς ἀθάνατα. Ὅστις δὲ δὴ καὶ ἀπέθανεν, εὐκλεῆς μὲν αὐτῷ ἡ τελευτὴ ἐγένετο, περιφανὴς δὲ ὁ τάφος· χαλκαῖ δὲ αἱ εἰκόνες τῶν πλείων οἴκοι ἐστῖν, οἱ γονεῖς δ' ἐν τιμῇ εἰσι, λειτουργίας τε ξυμπόσης καὶ εἰσφορᾶς ἀπηλλαγμένοι· οὐ γὰρ τίς γε φεύγων ὑμῶν ἐτελεύτα, ἐμοῦ ἄγοντος. Καὶ νῦν τοὺς ἀπολέμους ὑμῶν, ζηλοῦ τοὺς τοῖς οἴκοι ἀποπέμψαν ἐμελλόν· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες ἀπίπτα βούλεσθε, ἅπιτε πάντες καὶ ἀπειθόντες οἴκῳ ἀπαγγεῖλατε, ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας, κατασρεψμένον δὲ Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωίτους καὶ Δράγγας, κεκτημένον δὲ καὶ Παρθαίους καὶ Χωρασμίους καὶ Ἰρκανίους ἔστε ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν Κασπίαν· 12 ὑπερβάλλοντα δὲ τὸν Καύκασον ὑπὲρ τὰς Κασπίας πύλας, καὶ περὶ

μάσσαντα Ὁξάντε τὸν ποταμὸν καὶ
 Τάναϊν, ἔτι δὲ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν
 οὐδὲν ἄλλω ὅτι μὴ Διονύσῳ περα-
 θέντα, καὶ τὸν Ἰδάττην, καὶ τὸν
 Ἀκεσίτην, καὶ τὸν Ἰδραώτην καὶ
 τὸν Ἰφασιν διαπεράσασα δὲ, εἰ-
 μὴ καὶ ὑμεῖς ἀποικισήσασθε καὶ εἰς
 τὴν μεγάλην θάλασσαν, κατ' ἀμ-
 φότερα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ εἰσόδους ἐμ-
 βαλόντα, καὶ διὰ τῆς Γαδρωτίας
 τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ἥ οὐδεὶς πω
 πρόσθεν ξὺν στρατιᾷ ἦλθε· καὶ Καρ-
 μασίαν ἐν παράδῳ προσκτησάμε-
 νον, καὶ τὴν Ὀρεϊτῶν γῆν· περιπε-
 πλευκότες δὲ ἤδη αὐτῇ τοῦ ναυτι-
 κοῦ τὴν ἀπ' Ἰνδοῦ γῆς εἰς Πέρσας
 θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπανηγά-
 γετε· ἀπολιπόντες οἵχεσθε, πα-
 ραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημέ-
 τοις βαρβάροις. Ταῦτα ὑμῶν καὶ
 πρὸς ἀνθρώπων ἴσως εὐκλεῖα, καὶ
 πρὸς θεῶν ὅσα δέπου ἔσαι ἀπαγ-
 γελλέντα· ἔπιτε.

XI. Ταῦτα εἰπὼν, κατεπῆδη
 σέ τε ἀπὸ τοῦ βήματος ὀξέως, καὶ
 εἰς τὰ βασιλεία παρελθὼν, οὔτε ἐ-
 νερέπευσε τὸ σῶμα, οὔτε τῶν ἑφθῶ
 τῶν ἑταίρων· ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὴν ὕσε-
 ραίαν ἑφθῶ· τῇ τρίτῃ δὲ καλέσας
 εἰς τὴν Περσῶν τοὺς ἐπιλέκτους,
 τὰς τε ἡγεμονίας αὐτοῖς τῶν τά-
 ξων διένειμε· καὶ ὅσους συγγενεῖς
 ἀπέφθρε, τοῦτοις δὲ νόμιμον ἐ-

superavit, portasque Caspias,
 qui Oxum flumen Tanaimque
 transmisit, Indum etiam à nul-
 lo antea nisi à Dionysō supera-
 tum: qui etiam Hydaspem, A-
 cesinem, & Hydrasoten trans-
 misit, Hyphasique trajecisset,
 3 ni per vos stetisset, qui eum se-
 qui noluistis: qui denique in
 oceanum per utrumque Indi o-
 stium ingressus, per desertam
 & sterilem Gadrosiam (quo ne-
 mo ante eum cum exercitu ve-
 nit) iter habuit, & Carma-
 niam ex itinere atque Oritas
 4 subegit: quem, classe jam ejus
 circumvectā mare ex finibus
 Indorum ad Persas, victorem
 Susā reduxistis: eum (inquam)
 civibus vestris renuntiate vos
 5 deseruisse, atque discessisse, &
 fidei barbarorum qui ab eo
 6 sunt devicti, commisisse. Hæc
 scilicet renunciata gloriam a-
 pud homines, opinionem pieta-
 tis apud deos sunt vobis adjun-
 ctura. Jam itaque abite.

XI. Hæc proloquutus, de-
 filuit celeriter de tribunali,
 regiamque ingressus neque
 corpus curavit (a), neque
 amicorum quenquam eo die
 admisit. sed ne postridie qui-
 dem. Tertio autem die voca-
 tis ad se Persarum principi-
 bus ducatus agminum inter
 eos partitus est, & quotquot
 cognatos effecerat, iis solis

(a) Curt. 10, 3, 5. ut

15. ἀπολιπόντες οἵχεσθε] Cohærent hæc cum verbis 10. ἀπελθόντες οἵκα
 ἀπαγγείλατε, ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν ἀπολιπόντες οἵχεσθε.

CAP. XI. 2. τὰς τε ἡγεμονίας] In Supplem. Curt. 10, 3, 15.

ut deosculari ipsum liceret
 sanxit. At Macedones regis
 oratione commoti, attonitis
 similes apud tribunal taci-
 ti consistebant. neque quif-
 quam regem discedentem
 comitatus est, præterquam
 qui circa eum erant amici &
 custodes corporis. plerique
 vero eorum qui manserant,
 neque quid dicerent, neque
 quid facerent sciebant; ne-
 que discedere volebant. Post-
 quam vero quid de Medis
 ac Persis statuisset cognove-
 runt, ducatus nimirum Persis
 datos esse, barbarosque per
 varios ordines distributos,
 & Macedonico nomine Per-
 sicum agema vocari, & pe-
 ditum amicorum agmen ex
 Persis constitutum, aliosque
 pedites amicos, argyrai-
 dum etiam agmen Persicum,
 & amicorum equitatum, a-
 liudque hujus agema regi-
 um, non amplius sese conti-
 nere potuerunt: sed concur-
 su ad regiam facto, arma an-
 te januam projecerunt, quæ

ποίησε Φιλέν αὐτὸν μόνους. Οἱ δὲ
 Μακεδόνες ἔντε τῇ παραυτίκῃ ἀ-
 κούσαντες τῶν λόγων ἐκπεπληγ-
 μένοι, σιγῇ ἔμενον αὐτοῦ πρὸς τῇ
 4 βήματι· οὐδὲ τις ἠκολούθησε τῇ
 βασιλεῖ ἀπαλλαττομένῃ, ὅτι μὴ
 οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροί τε καὶ οἱ σω-
 ματοφύλακες· οἱ δὲ πολλοὶ, οὔτε
 μένοντες ὅ, τι πράττουσιν ἢ λέγου-
 σιν εἶχον, οὔτε ἀπαλλάττεσθαι ἤ-
 5 θελον. Ὡς δὲ τὰ Περσῶν τε καὶ Μα-
 δων αὐτῶς ἐξηγγέλλετο, αἵτε ἡ-
 γεμονίαι Πέρσαις διδόμεναι, καὶ ἡ
 στρατιὰ ἡ βαρβαρική ἐς λόχους τε
 καταλεγομένη, καὶ τὰ Μακε-
 δονικὰ ὀνόματα ἄγνημά τι Περσικὸν
 καλούμενον, καὶ πεζέταιροι Πέρ-
 σαι, καὶ πεζέταιροι ἄλλοι, καὶ ἰρ-
 γυρασπίδων τάξεις Περσικῇ, καὶ ἡ
 τῶν ἐταίρων ἵππος, καὶ ταύτης ἄλ-
 λοῦ ἄγνημά τι βασιλικὸν, οὕτως κατ-
 6 εροντο σφῶν ἕπον· ἀλλὰ ξυδραμύ-
 ντες ὡς πρὸς τὴν βασιλέα, τὰ μέγ-
 ῃπλα αὐτοῦ πρὸ τῶν θυρῶν ἀρ-
 πτουν, ἰκετηρίας ταύτας τῇ βασι-
 7 λεῖ αὐτοὶ δ' ἐβόων, πρὸ τῶν θυρῶν

Φιλέν αὐτὸν] Ex more Persarum, de quo apud Xenoph. Orat. de Agesila-
 527. l. 9. ἐπιχωρίου ὄντος τοῖς Πέρσαις Φιλέν οὐκ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. Et Cyropæd. lib.
 2. p. 17. l. 15, Ἀλεντε Cyro, quum a se invicem discederent, τοὺς συγγενεῖς
 λούοντας τὸν Κύρον τῇ ἐσέματι, cognatos ore Cyrum, Persico more, deosculatos ab se
 dimisisse: quod quidem ipsum bodieque Persæ facere consueverunt. Cæterum de
 cognatis regis Persarum, honoris causa ita dictis, vide Freinsheimium ad
 Curt. 3, 3, 14.

3. ἔντε τῇ παραυτίκῃ] in præsentia, et recentia.

4. οὐτε μένοντες] plerique vero neque si manserant quid facerent aut dicerent scie-
 bant.

5. Ὡς δὲ τὰ Περσῶν] Hæc supplementi loco insertæ sunt Curt. 10. 4. 4. &
 seqq.

τὰ Μακεδονικὰ ὀνόματα] scil. ἐξηγγέλλετο, per hæc nomina agema
 de Macedonicis nominibus, Agema aliquod Persicum vocatur.

6. ἰκετηρίας] Supplicia dixit Vulcanius more Sædæ pro supplicationibus,

ἐσηκότες, δεόμενοι παρελθεῖν εἴπω-
τοὺς τε αἰτίους τῆς ἐν τῷ τότε τα-
ραχῆς, καὶ τοὺς ἄρξαντας τῆς βοῆς
ἐκδιδόναι θέλειν· οὐκ οὐν ἀπαλλα-
γῆσθαι τὰ θυρῶν, οὔτε ἡμέρας
οὔτε νυκτός, εἰ μὴ τινα οἶκτον
σφῶν ἔξει Ἀλέξανδρος. Ταῦτα ὡς 8
ἀκηγγέλλετο αὐτῷ, ὁ δὲ σπουδῇ
ἐξέρχεται καὶ ἰδὼν τε τῶν περὶ αὐτὸν δια-
κειμένων, καὶ ἀκούσας σὺν οἰμωγῇ
τῶν πολλῶν βοῶντων, καὶ αὐτῷ
προχέται δάκρυα. Καὶ ὁ μὲν ἀν- 9
γέτο, ὡς τι ἔρων· οἱ δὲ ἔμενον λι-
παρῶντες. Καὶ τις αὐτῶν καθ' ἡ-
λικίαν τε καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἵππου
τῆς ἐταίρου οὐκ ἀφανῆς, Καλλί- 10
νης θυρεῖ, τοιαῦτα εἶπεν, Ὁ βα-
σιλεῦ, τὰ λυποῦντά ἐς Μακεδό-
νας, ἡμεῖς Περσῶν μὲν τινὰς ἤδη
τεταρτάτους αὐτῷ συγγενεῖς, καὶ
καλοῦνται Πέρσαι συγγενεῖς Ἀ-
λέξανδρου, καὶ Φιλοῦτί σε· Μακε-
δόνας δὲ οὐκ οὐκ τις γέγενται ταύ-
της τῆς τιμῆς. Ἐνθα δὲ ὑπολαβὼν 11
Ἀλέξανδρος, Ἀλλ' ὑμᾶς τε (ἔ-
φη) ξύμπαντας ἐμαυτῷ τιθεμαι
συγγενεῖς, καὶ τό γε ἀπὸ τούτου
οὕτω καλέσω. Τοιαῦτα εἰπόντα 12
προελθὼν ὁ Καλλίνης τε ἐφίλητεν
αὐτὸν, καὶ ὅστις ἄλλος Φιλήσαι
ἤθελε· καὶ οὕτω δὲ ἀναλαβόντες τὰ
ἔπλα, βοῶντές τε καὶ παιανίζον-
τες, ἐς τὸ στρατόπεδον ἀπήγεσαν. Ἀ- 13
λέξανδρος δὲ ἐπὶ τούτοις θυσίαν τε

regi suppliciorum loco ef-
fent. Ipsi pro foribus stantes
clamorem tollebant, intro-
mitti postulantes, autores
tumultus quique clamandi
initium fecerant dedituri:
neque à januâ interdiu vel
noctu discessuri, nisi Alexan-
der eorum commiseratione
tangeretur. Quæ ut Alexan-
dro nuntiata sunt, confestim
ad eos egreditur, humiles-
que ac demissos conspica-
tus, & communi omnium
mœrore atque ejulatu com-
motus collacrymatus est.
Quumque aliquantum velu-
ti aliquid dicturus constitif-
set, ipsi supplices perman-
ferunt. Tum Callines qui-
dam & ætate & præfecturâ
in amicorum equitatu non
obscurus, ita loquutus est.
*Hoc est, ô rex, quod Macedo-
num animos male habet, quod
jam nonnullos Persarum tibi
cognatos effecisti, quodque Per-
sæ cognati Alexandri appel-
lantur. hos te deosculari sinis,
Macedonibus ab hujuscemodî
honore exclusis. Tum Alexan-
der ejus orationem interrup-
pens, Omnes vos, inquit, co-
gnatos mihi facio, ac deinceps
ita vocabo.* His dictis Calli-
nes progressus eum deoscu-
latus est, alii que quibus id
cordi fuit. atque ita rece-
ptis armis clamantes & præa-

na

9. ἀνγέτο, ὡς τι ἔρων] Citatur in Lexicis ex Plat. de Legibus, ἀνάγομαι ὡς
ἐπατήσαν, pro Pato me ad interrogandum, quasi accingor ad interrogandum.

13. θυσίαν τε ἐποίησα] MSS. tres θυσίαν τε θέσι Gronov.

na canentes ad castra redierunt. Post hæc Alexander sacrificium diis quibus consueverat fecit, epulumque publicum curavit, accumbente ipso pariter, omnibusque circa eum quidem Macedonibus, deinde Persis ac deinceps reliquis gentibus, prout quisque aut dignitate aut virtute bellicâ illustris esset. Tum ex eodem cratere & rex & qui una accumbebant libarunt, Græcis vatibus & Magis vota nuncupantibus, & Macedonibus Persisque cum alia fausta ac prospera, tum concordiam imperiique societatem precantibus. Novem millia convivarum huic epulo adfuisse memorant, eosque omnes eandem libationem fecisse, eundemque pæanem cecinisse.

XII. Dehinc Macedones voluntarii ab eo dimissi sunt, qui aut per ætatem aut aliquam membrorum mutilationem inutiles bello erant: decem circiter millia fuere. Quibus quidem non exacti tantum temporis stipendia persolvit, sed etiam viatico quod ad reditum sufficeret est prosequutus. Singulis e-

ἔποιησε τοῖς θεοῖς οἷς αὐτῷ νόμος, καὶ θούην δημοτελεῖ ἐποίησε· καὶ ἡμεῖς τε αὐτοὶ, καὶ πάντων καθήμενον ἀμφ' αὐτὸν μὲν Μακεδόνα, ἐν δὲ τῷ ἐφεξῆς τούτων, Περσῶν· ἐπὶ τε τούτοις, τῶν ἄλλων ἐθνῶν ὅσοι κατ' ἐξίωσιν, ἢ τινὰ ἄλλην ἀρετὴν πρεσβεύμενοι, καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος αὐτοὶ τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἀρῶμενοι, ἔσπενδον τὰς αὐτὰς σπονδὰς, καταρχομένους τῶν τε Ἑλλήνων μάλιστα καὶ τῶν Ἰνδῶν. Εὐχέτο δὲ τὰ τε ἄλλα ἄγαθὰ, καὶ ὁμινοῖεν τε καὶ κοινῶς τῆς ἀρχῆς, τοῖς τε Μακεδόσι καὶ Πέρσαις. Εἶναι δὲ κατέχει λόγος τοὺς μετασχόντας τῆς θούης ἑνακισχιλίους, καὶ τούτους πάντας μίαν τε σπονδὴν σπεῖσαι, καὶ ἐκ' αὐτῇ πασανύσαι.

XII. Ἐνθα δὲ ἐβέλονταὶ ἤδη αὐτῷ ἀπέστειλαν τῶν Μακεδόνων, ὅσοι διὰ γῆρας ἢ τινὰ ἄλλην ξυμφορὰν ἀπόλεμοι ἦσαν· καὶ οὗτοι αὐτῷ ἐγένοντο ἐς τοὺς μυρίους. Τούτοις δὲ τὴν τε μισθοφορὰν οὗ τοῦ ἐξήκοντος ἤδη χρόνου ἔδωκεν Ἀλέξανδρος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ἐς ἀπονόησιν τὴν οἰκαδε ξυμβά-

15. ἔσπενδον τὰς αὐτὰς σπονδὰς] libabant easdem libationes.

16. Εὐχέτο] scil. Alexander, vel etiam Græci vates & magi; ut ad modum Atticis masculinis pluralibus subjungatur verbum singulare, quod interdum fieri, licet rarius, Posselius in Syntaxi exemplis comprobavit.

17. καὶ ἐκ' αὐτῇ πασανύσαι] & post illud pæanem cecinisse.

CAP. XII. 2. ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ] τὴν scil. μισθοφορὰν, τοῦ scil. χρόνου. sed etiam stipendium temporis in reditionem domum (ut Cæsar loquitur lib. 1. Gall. Bell. cap. 5.) incidentis, ut Plinius loquitur 2, 47. quod tempus in III. idus Nov. incidere consuevit. Justinus hæc ita 12, 12, 10. Stipendia revocantibus, velat militibus, data.

νυκτός. Ἐπέδωκε δὲ καὶ τάλαντον 3
 ἐκάστη ὑπὲρ τὴν μισθοφορὰν· παῖ-
 δες δὲ εἴ τῃ ἦσαν ἐκ τῶν Ἀσιανῶν
 γυναικῶν, παρά οἱ καταλιπεῖν ἐ-
 κέλευσε, μηδὲ εἴστιν κατὰγειν ἐς
 Μακεδονίαν, ἀλλοφύλους τε καὶ
 ἐκ τῶν βαρβάρων γυναικῶν παῖδας
 τοῖς οἰκοὶ ὑπολελειμμένοις παισὶ
 τε καὶ μητράσιν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ 4
 ἐπιμελήσεσθαι, ὡς ἐκτρέφοντο
 Μακεδονικῶς, τὰ τε ἄλλα καὶ ἐς
 τὰ πολέμια κοσμούμενοι· γενομέ-
 νους δὲ ἄνδρας ἄξειν αὐτὸς ἐς Μα-
 κεδονίαν, καὶ παραδώσειν τοῖς πα-
 τράσι. Ταῦτα τε ἀπαλλαττομέ- 5
 νοις ἀσάβμητα καὶ ἀτέκμαρτα
 ἐπηγγέλλετο· καὶ ὅπως ἔχει Φι-
 λίας τε καὶ πόθου ἐς αὐτοὺς, τὸ ἀ-
 τρεκέσατον τεκμήριον ἐκεῖνο ποιῆ-
 σθαι ἠξίου, ὅτι τὸν πιστότατόν τε
 αὐτῷ, καὶ ὅντινα ἴσον τῇ ἑαυτοῦ
 κεφαλῇ ἄγει, Κρατερὸν συμπέμ-
 πει αὐτοῖς φύλακά τε καὶ ἡγεμό-
 να τοῦ εὐλου. Οὕτω δὲ ἀσπασά- 6
 μενος ξύμπαντας, αὐτὸς τε δακρύ-
 ον καὶ δακρύνοντας ἐκείνους ἀπὸ οὗ
 ἀπῆλλαξε. Κρατερῷ δὲ τούτους τε 7
 ἄγειν ἐκέλευε, καὶ ἀπαγαγόντι
 Μακεδονίας τε καὶ Θράκης καὶ
 Θετταλῶν ἐξηγεῖσθαι καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων τῆς ἐλευθερίας· Ἀντίπατρον
 δὲ διαδόχους τοῖς ἀποπεμπομένοις
 ἄγειν Μακεδόνας τῶν ἀκμαζόντων
 ἐκέλευσεν. Ἐξεῖλε δὲ καὶ Πολυ- 8

tiam talentum ultra stipen-
 dium numeravit. Si quibus
 autem filii ex Asiaticis mu-
 lieribus essent, apud se re-
 linqui iussit, ne seditionem
 aliquam in Macedoniā ex-
 citarent barbararum mulie-
 rum liberi, pueris domi reli-
 ctis matribusque permisti ;
 Macedonicis eos moribus
 imbui bellicāque disciplinā
 instrui curaturus: quumque
 jam in viros excrevissent, in
 Macedoniam ipse ducturus
 & parentibus redditurus.
 Atque hæc quidem disce-
 dentibus incerta inexplora-
 taque promisit: illud vero
 certissimum amoris benevo-
 lentiaque erga eos suæ do-
 cumentum edere voluit,
 quod Craterum, quem fide-
 lissimum sibi habebat, & æ-
 que ac caput suum amabat,
 custodem & ducem itineris
 eis adjunxerit. Ita tandem
 salutatos omnes, lacrymans
 lacrymantes etiam ipsos di-
 misit, Craterumque eos du-
 cere, deinde Macedoniae,
 Thraciæ & Thessaliæ ac li-
 bertati Græcorum præesse
 jubet: Antipatrum vero, in
 eorum qui dimissi essent lo-
 cum alios Macedones ætate
 ac viribus florentes adduce-
 re jubet. Polysperchontem
 etiam cum Cratero misit, qui
 ie-

3. ἀλλοφύλους] Hoc infertur ad εἴσιν per appositionem. Qui alienigenæ causa seditionis futuri erant Macedonicis conjugibus & liberis,

6. ἀπὸ οὗ] Blanck. ἀπὸ ἑαυτοῦ.

7. Ἀντίπατρον] Supplem. Curt. 10, 4, 8.

secundus à Cratero dux esset, ne, siquid Cratero in itinere accideret, (quippe qui quum mitteretur corpore erat parum firmo) ducem itineris desiderarent. Porro obscurus quidam rumor spargebatur ab iis qui regum negotia, quo magis occultantur, eo magis evulgare concupiscunt, & id quod verum in illis fidumque est semper in deteriore partem potius quam in sanio rem scelestate inclinant, Alexandrum jam tum matris suæ calumniis quibus Antipatrum onerarat victum, Antipatrum Macedonia amovere voluisse. Sed fortasse hæc Antipatri evocatio nequaquam ad ejus ignominiam spectabat, sed potius nequid ex illorum diffensione malioriretur, cui ne ipse quidem mederi posset. Frequentes enim literæ ad Alexandrum adferebantur, quibus hic Olympiadis arrogantiam, acerbicatem, curiositatemque incusabat, quæ Alexandri matrem parum decerent: adeo ut hujusmodi quid ab Alexandro dictum fuisse narrent, Grave

σπέρχοντα ὁμοῦ τῇ Κρατερῷ, δεύτερον δὲ ἀπὸ Κρατεροῦ ἡγεμόνα, ὡς εἴτι κατὰ τὴν πορείαν Κρατερῷ συμπίπτει (ὅτι καὶ μαλακῶς τὸ σῶμα ἔχοντα ἀπέπεμπεν αὐτὸν) μὴ ποθεῖσθαι κρατηγὸν τοὺς ἰόντας. Λόγος δὲ τις οὗτος ἐφοῖτα ἀφανὲς παρὰ τοῖς τὰ βασιλικὰ πράγματα, ὅταν ἐπικρύπτεται, τοσούτῳ φιλοτιμότερον ἐξηγουμένοις, καὶ τὸ πικρὸν ἐς τὸ χεῖρον μᾶλλον (ἢ τὸ εὐαὶς τε καὶ ἡ αὐτῶν μοχθηρία ἄγει) ἢ πρὸς τὸ ἀληθὲς ἐκτρέπουσιν, ἐξηγούμενον Ἀλέξανδρον ἤδη τῆς μητρὸς τῶν διαβολῶν τῶν ἐς Ἀντίπατρον, ἀπαλλάξαι ἐθέλειν ἐκ Μακεδονίας Ἀντίπατρον. Καὶ τυχὼν οὐκ ἐς ἀτιμίαν τὴν Ἀντιπάτρου ἢ μετὰ πεμψίς αὐτοῦ ἔφερεν, ἀλλ' ὡς μή τι ἐκ τῆς διαφορᾶς αὐτοῖς γένοιτο ἄχαι ἐς ἀλλήλους, οὐδὲ αὐτῇ ἰάσιμον· ἐπεὶ οὐδὲ ἐπαύσαντο Ἀλέξανδρον γράφοντες, ὁ μὲν, τὴν αὐθάδειάν τε τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ ὀξύτητα καὶ πολυπραγμοσύνην, ἥκις δὴ τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ αὐτὸν ὡς τε καὶ λόγος τῆς τοιαύτης ἐφέρετο Ἀλεξάνδρου, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῆς μητρὸς αὐτῇ ἐξηγγέλλετο,

9. Λόγος δὲ τις οὗτος] Pene necessarium est. ut cum Opt. scribas λόγος δὲ τις καὶ οὗτος. Gronov.

ἢ τὸ εὐαὶς τε καὶ] Plane abundat copula καὶ, ut docet liber Optimus. Sed & videtur mihi abundare particula τε, & scripsisse auctor ἢ τὸ εὐαὶς ἢ αὐτῶν μοχθηρία ἄγει, quæ verisimile ab ipsorum malitia detorqueatur, quum videlicet id ipsum in meliorem ac mitiorem partem accipi & intelligi posset. idem.

10. οὐδὲ αὐτῇ] Efficacius in libro Opt. καὶ οὐδὲ αὐτῇ idem.

12. ἐφ' οἷς] i. e. ἐπ' ἐκείνοις. & de iis, sine ad ea, quæ de matre ipse narrabat.

τα, βαρὺ δὴ τὸ ἐνοίκιον τῶν δέκα μηνῶν εἰσπράττεσθαι αὐτοῦ τὴν μητέρα· ἡ δὲ, ὑπέρογκον εἶναι τῇ¹³ τε ἀξιώσει καὶ τῇ ἄλλῃ θεραπείᾳ Ἀντίπατρου, οὐδὲ μεμνήσθαι τοῦ κατασῆσεντος ἑτι· ἀλλ' αὐτὸν γὰρ ἀξιοῦντα πρῶτα φέρεσθαι ἐν ταῖς ἄλλαις Μακεδόσι τε καὶ Ἑλλησι. Καὶ ταῦτα μᾶλλον τῇ ἰσχύειν παρ'¹⁴ Ἀλεξάνδρῳ ἐφαίνετο, ὅσα ἐς τοῦ Ἀντιπάτρου τὴν διαβολὴν φέροντα ἦν, ὅσα δὴ καὶ φοβερώτερα ἐν βασιλείᾳ ὄντα· οὐ μὲν τοι κατα-¹⁵ φανές γέ τι, ἡ ἔργον ἢ λόγος ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρου, ἐφ' οὗτου ἂν τις συνέθηκεν οὐχ ὡσαύτως εἶναι αὐτῇ πρὸς θυμοῦ.

* * *

ἩΦαισίῳ.

XIII. Τούτῳ τῇ λόγῳ ὑπο-¹ πτήξαντα ἩΦαισίῳ, συναλλαγῆραι Εὐμενί, οὐχ ἐκόντα ἐκόντι. Ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ καὶ τὸ πεδῖον λέ-² γεται ἰδὲν Ἀλεξάνδρου τὸ ἀνειμένον ταῖς ἵπποις ταῖς βασιλικαῖς· αὐτό τε πεδῖον Νυσᾶϊον καλούμενον· καὶ αἱ ἵπποι ὅτι Νυσᾶϊαι κλη-³ ζονται, λέγει Ἡρόδοτος· εἶναι δὲ

decem mensium habitatio-
nis pretium à matre exigi.
Olympias vero Antipatrum
ut insolentem ex imperio &
popularium observantiâ, ne-
que jam amplius meminisse
ejus à quo tantam potesta-
tem accepisset : sed dignum
se judicare qui inter Mace-
dones & Græcos primas ob-
tineat. Atque Alexandri fi-
des magis in eam partem in-
clinabat quæ ad Antipatri
calumniam pertinebat, ut-
pote quod regno magis ex-
timefcendum erat. Nullum
tamen Alexander vel dictum
vel factum edidit, è quo quis-
piam suspicari posset, eum
alieniore ab Antipatro ani-
mo esse.

* * *

XIII. Hoc sermone deter-
ritum Hephæstionem non li-
benter Eumeni, ejus rei cu-
pido, reconciliatum fuisse.
In hoc ipso itinere fertur
Alexander vidisse campum
in quo equæ regiæ pasci so-
lent, quem quidem campum
Herodotus Nysæum, equas-
que Nysæas vocatas fuisse
ait: fuisseque olim in his cam-
pis

τὸ ἐνοίκιον] mercedem pro habitatione decem mensium, quam in utero sibi praebuisset.

13. ἀξιοῦντα] Vulcanius ex Augustano annotavit ἀξιοῦν τὰ πρῶτα. Gronov.

15. πρὸς θυμοῦ] in optimo exemplari Florentino testatur Gronovius, se post has voces εἶναι πρὸς θυμοῦ αὐτῇ ἀντὶ duas paginas cum dimidia relictas vidisse vacuas, tanquam iste librarius speraverit aliunde sibi eventuram copiam supplendi; attamen simile spatium vacare & in reliquis MSS. ut omnino appareat ex primo exemplari, unde pleraque quæ hodie exstant, descripta sunt, folium fuisse perditum.

CAP. XIII. 1. ὑποπτήξαντα] Opt. ὑπαίξαντα. Gronov. Ceterum hic deest origo simultatis, quam ex Eumene Plutarchi repetiit Blanckardus. inde petat, qui volet.

2. τὸ ἀνειμένον] concessum, dicatum, destinatum. ita paulo post cap. 17. 5.

pis equarum circiter CL mil-
lia : tunc vero Alexandrum
non multo plures quinquaginta millibus reperisse : ple-
rasque enim à prædonibus
furto sublatas. Eo loci Atro-
pates Mediæ satrapa centum
ei mulieres dedit, quas A-
mazones esse dicebat, habi-
tu virorum equitum orna-
tas, præterquam quod secu-
res pro lanceis gestabant,
& peltas pro scutis. Sunt qui
dicant eas etiam dextras
mammæ minores habuisse,
easque in præliis exeruisse.
Has Alexander ab exercitu
remisit, nequid à Macedo-
nibus aut barbaris probri
paterentur. Jussit autem ut
reginæ nuntiarent, se ad eam
generandæ prolis causâ pro-
fecturum. Verum hæc ne-
que Aristobulus, neque Pto-
lemæus, neque alius quis-
quam fide dignus autor tra-
didit. Mihi vero non vide-
tur Amazonum gens eâ tem-
pestate superfuisse. Sed nec
ante Alexandri tempora Xe-
nophon earum meminit, qui
tamen & Colchorum & Pha-
siorum mentionem fecit,
cæterarumque barbararum
gentium, quas Græci Tra-

πέλαι μὲν ἐς πεντεκαίδεκα μυριά-
δας τῶν ἵππων· τότε δὲ Ἀλέξαν-
δρον οὐ πολὺ πλείονας τῶν πέντε
καταλαβῆναι πρὸς ληστῶν γὰρ διαρ-
παγῆναι τὰς πολλὰς αὐτῶν. Ἐν-
ταῦθα λέγουσιν ὅτι Ἀτροπάτης ὁ
τῆς Μηδείας σατράπης γυναῖκας
ἑκατὸν αὐτῇ ἔδωκε, ταύτας φάσ-
κειν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων· καὶ ταύ-
τας σκευῇ ἀνδρῶν ἵππεων ἐσλαμέ-
νας, πλὴν γε δι' ὅτι πελέκεις ἀντὶ
δοράτων ἐφόρου, καὶ ἀντὶ ἀσπίδων
πέλτας· οἱ δὲ καὶ τὸν μᾶλλον λέ-
γουσιν ὅτι μείονα εἶχον τὸν δεξιὸν,
ὅν δὲ καὶ ἔξω εἶχον ἐν ταῖς μέσσις·
5 ταύτας μὲν δὲ ἀπαλλάξαι τῆς
ἐρατιᾶς Ἀλέξανδρον, μή τι νεο-
τερισθεῖη κατ' αὐτὰς ἐς ὕβριν πρὸς
τῶν Μακεδόνων, ἢ βαρβάρων· κε-
λεύται δὲ ἀπαγγέλλαι πρὸς τὴν
βασίλισσαν σφῶν, ὅτι αὐτὸς ἦ-
ξει πρὸς αὐτὴν παιδοποιητόμενος.
6 Ταῦτα δὲ οὔτε Ἀριστόβουλος, οὔτε
Πτολεμαῖος, οὔτε τις ἄλλος ἀνέ-
γραψεν, ὅς τις ἰκανὸς ὑπὲρ τῶν τη-
7 λικούτων τεκμηριῶσαι· οὐδὲ δο-
κεῖ μοι ἐν τῇ τότε σάξει τὸ γέ-
νος τῶν Ἀμαζόνων, οὐδέ τις πρὸ
Ἀλεξάνδρου ἢ Ξενοφῶν ἀνεμνήσθη
αὐτῶν, Φασιαῶν τε μνησθεὶς καὶ
Κόλ-

5. παιδοποιητόμενος] Conf. Curt. 6, 5, 30.

6. τηλικούτων] Opt. τοιούτων. Gronov.

7. οὐδέ τις] ita Gronovius edidit ex MS. quem ipse ubique appellat opti-
mum. Sed οὐδέν τι, ut habent tres Florentini, eodem recte, & Basilenses,
mihi magis probatur. Videturque particula ὃ intendendi vim obtinere, uti su-
pra cap. 10. 1. ut sententia hæc sit: nihil quidquam ante Alexandrum vel
Xenophon meminit, sive ne Xenophon quidem. Neque Blanckardus cum Stepha-
no male legunt οὐδ' ἔτι, neque ante Alexandrum jam vel Xenophon; quod bene
respondet hisce sequentibus εἰς τὸν οὖν ἔτι ἦσαν.

Κέλχιν , καὶ ὅσα ἄλλα ἀπὸ
 Τραπεζοῦντος ὀρμύμενοι , ἢ πρὶν
 εἰς Τραπεζοῦντα κατελθεῖν οἱ Ἑλ-
 λῆνες ἐπὶ ἡλδων ἔσθῃ βαρβαρικά-
 ῖνα περ καὶ ταῖς Ἀμαζόσιν ἐκτε-
 τυχήκεσαν , ἔπειρ οὖν ἔτι ἦσαν
 Ἀμαζόνες μὴ γενέσθαι μὲν γὰρ
 παντελὲς τὸ γένος τούτων τῶν
 γυναικῶν , οὐ πικρὸν δοκεῖ ἔμοιγε ,
 πρὸς τοσούτων καὶ τοιούτων ὑμνη-
 θέν , οἷς Ἡρακλέα τε ἐπ' αὐτὰς λό- 9
 γος κατέχει ὅτι ἐξάλη , καὶ ζωστῆ-
 ρέ τινα Ἰππολύτης τῆς βασι-
 λίσσης αὐτῶν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα ἐκόμισε· καὶ οἱ ἔδον Θηοδὸς Ἀ-
 θηναῖος ὅτι ἐπιούσας τὰς γυναι-
 κας ταύτας τὴν Εὐρώπην πρώτη
 μάχῃ νικήσαντες ἀπέστειλαν· καὶ 10
 γέγραπται ἡ Ἀθηναίων καὶ Ἀ-
 μαζόνων μάχῃ πρὸς Κίρραρος , οὐ
 μείων ἢ περ ἡ Ἀθηναίων καὶ Περ-
 σῶν καὶ Ἡροδότῃ πολλὰ κίρις πε- 11
 ρὲ τῶν γυναικῶν τούτων πεποιή-
 ται , καὶ ὅσοι Ἀθηναῖον τοὺς ἐν
 πολέμῳ τελευτήσαντας λόγῳ ἐ-
 κδόμισαν , καὶ τοῦ πρὸς Ἀμαζό-
 νας ἔργου Ἀθηναίων ἐν τοῖς μά-
 λιστα μνήμην ἐποιήσαντο. Εἰ δὲ 12

pezunte profecti, aut etiam
 priusquam Trapezunta veni-
 rent, percurrerunt. quibus in
 locis etiam in Amazones in-
 cidissent, si qua adhuc iis tem-
 poribus earum soboles exti-
 tisset. Neque enim mihi cre-
 dibile videtur hoc mulierum
 genus nunquam extitisse: qu-
 um sint à tam multis & claris
 autoribus celebratæ. quan-
 doquidem & Herculem in e-
 as missum fuisse fama est, at-
 que Hippolytes reginæ bal-
 theum in Græciam reportas-
 se: & Athenienses Theseo du-
 ce has mulieres Europam in-
 vadentes primo prælio supe-
 ratas repulisse. Scripta etiam
 est à Cimone Atheniensium
 cum Amazonibus pugna, non
 minus accurate quam Athe-
 niensium & Persarum. Præter-
 ea & Herodotus frequenter
 harum mulierum mentionem
 facit, & quotquot Athenien-
 ses scriptores eos qui in bel-
 lo mortui sunt scriptis ornâ-
 runt, bellum ab Atheniensib-
 us adversus Amazonas ge-
 stum in primis celebrârunt. Si
 vero equestres quasdam mu-
 lieres

9. ὅτι ἐξάλη] expeditionem suscepisse. Sic 1, 1, 5. Ind. 5, 7. & 9, 12.

πρὸς τὴν μάχην] Longe commodius legitur in Optimo libro πρώτων, in primis
 quam de aliis pugnis nihil dicat historia, & rursus eadem dicat de Athenien-
 sibus, non item de aliis populis, qui eas repulerint, etsi non paucos transire
 debuerint, priusquam Græciæ appropinquarent. Gronov.

ἀπέστειλαν] Sic quidem editi & scripti. Legendum tamen ἀνέστειλαν, nec a-
 liud videntur secuti interpretes. idem.

10. καὶ γέγραπται] Non puto contemnendam versionem Freinsheimii p-
 24. β. Vide ipsum ad Curt. 6, 5, 24. idem.

11. πεποιήται] Referendum huc arbitror nomen μνήμη, quod paulo post
 occurrit.

ἐν τοῖς μάλιστα] ita & Polyb. lib. 17. cap. 29. ἐν τοῖς μάλιστα καὶ περὶ φιλιπ-
 πον τοῦτο γέγονε maxime autem Philippo hoc usu venit. Elian. var. hist. l. 14. c.
 40. init.

lieres Atropates Alexandro exhibuit, aliud quoddam barbararum mulierum genus fuisse crediderim, quæ equitandi peritæ, & eo quem diximus Amazonum more armatæ fuerint.

XIV. In Ecbatanis Alexander (ut pro felici successu rerum ei moris erat) sacrificium fecit, ludosque gymnicos & musicos edidit, conviviasque cum amicis curavit. Inter hæc Hephæstion in morbum incidit: eratque is dies ab initio morbi septimus. Atque Alexander quidem statim ac de ejus morbo certior factus est, jam frequenti stadio (habebantur enim eo die à pueris certamina gymnica) excessisse dicitur. quumque magnâ celeritate ad eum se contulisset, mortuum reperit. Hæc alii alia de Alexandri luctu scripserunt: omnes tamen in eo consentiunt incredibili eum mœrore affectum fuisse. Quibus autem rebus dolorem suum testatus sit, alii aliter narrant, prout cujusque animus aut benevolentia aut invidia erga Hephæstionem, aut erga Alexandrum ipsum occupatus erat: quorum qui indecentiora scripserunt, videntur mihi censuisse ad Alexandri lau-

ίππικὰς δὴ τινὰς γυναῖκας Ἀτροπάτης ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ, βαρβάρους τινὰς ἄλλας γυναῖκας ἰππεύειν ἡσυχμένας δοκῶν ὅτι ἔδειξεν, ἐς τὸν λεγόμενον δὴ τῶν Ἀμαζόνων κόσμον ἐκαλμένας.

XIV. Ἐν Ἐκβατάναις δὲ θυσίαν τε ἔθυσεν Ἀλέξανδρος (ὡς περ αὐτῷ ἐπὶ ξυμφοραῖς ἀγαθαῖς νόμος) καὶ ἀγῶνα ἐπετέλει γυμνικὸν τε καὶ μουσικόν· καὶ πότοι αὐτῷ ἐγίνοντο παρὰ τοῖς ἐταῖροις. Καὶ ἐν τούτῳ Ἡφαισίων ἔκαψε τὸ σῶμα· ἐβδόμη τε ἡμέρα ἦδη ἦν αὐτῷ τῆς νόσου, καὶ λέγουσι τὸ μὲν σάδιον πλήρες εἶναι (παῖδαν γὰρ ἀγῶν ἦν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γυμνικὸς) ἐπεὶ δὲ ἐξηγγέλλετο Ἀλεξάνδρῳ ὅτι κακῶς ἔχει Ἡφαισίων, ὃ δὲ παρ' αὐτὸν ἐλθὼν σπουδῇ, οὐκέτι ζῶντα κατέλαβεν. Ἐνθα δὲ καὶ ἄλλοι ἄλλα ἀνέγραψαν ὑπὲρ τοῦ πένθους τοῦ Ἀλεξάνδρου. Μῆγα μὲν γενέσθαι αὐτῷ τὸ πένθος, πάντες τοῦτο ἀνέγραψαν· τὰ δὲ πραχθέντα ἐπ' αὐτῷ, ἄλλοι ἄλλα, ὡς ἔκαψε, ἢ εὐνοίας πρὸς Ἡφαισίωνα, ἢ φθόνου εἶχεν, ἢ καὶ πρὸς αὐτὸν Ἀλέξανδρον. Ὡν οἱ τὰ ἀτάσθαλα ἀναγράψαντες, οἱ μὲν ἐς κόσμον φέρειν μοι δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς Ἀλεξ-

CAP. XIV. 1. ἐν Ἐκβατάναις] Suppl. Curt. 10, 4, 10.

2. Ἡφαισίων] ibid. 10, 4, 11.

ὅτι κακῶς ἔχει] *Hephæstionem deficere*. Nam de ejus ἀφροσύλῃ ante certiores factum Alexandrum, quis dubitet? *Blanch.* ex *Freinsh.* Suppl. Curtii.

4. οἱ μὲν ἐς κόσμον] Μὲν non erat omittendum. Nam ii, qui graviora scripserunt, duplici causa id fecerunt. Unde mox sequitur: οἱ δὲ ἐς ἀτασθέντην.

Ἀλεξάνδρῳ δὲ αὐπεραλγῆσας ἔδρατεν ἡείπεν, ἐπὶ τῇ πάντων δὴ ἐνθρόνῳ φιλάτω· οἱ δὲ ἐς αἰσχύνην μᾶλλον τι, ὥς οὐ πρέποντος οὗ βασιλεῖ οὕτε Ἀλεξάνδρῳ· οἱ μὲν, τὸ πολὺ μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐρριμμένον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐταίρου ὀδύρεσθαι, οὐδ' ἐθέλειν ἀπαλλαγῆναι, πρὶν γε δὴ πρὸς βίαν ἀπηνέχθῃ πρὸς τῶν ἐταίρων· οἱ δὲ, τὴν τε ἡμέραν ὅλην καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἐρριφθαι ἐπὶ τῇ σώματι· οἱ δὲ, καὶ τὸν ἱατρὸν Γλαυκίαν ὅτι ἐκρέμασε, καὶ τοῦτον ὡς ἐπὶ Φαρμάκῳ παυκῆς δοῦντι· οἱ δὲ, ὅτι οἶνον περὶ δὲν ἐμπληροῦντα θεωρῶν αὐτός· καὶ κείρεσθαι Ἀλέξανδρον ἐπὶ τῇ νεκρῇ τὴν κόμην, τά τε ἄλλα οὐκ ἀπεικότα τίθεμαι, καὶ κατὰ ζῆλον τὸν Ἀχιλλεύς, πρὸς ὅτινα ἐκ παιδὸς φιλοτιμία ἦν αὐτῷ· οἱ δὲ καὶ τὸ ἄρμα, ἔφ' ὅτῃ τὸ σῆμα ἐφέρετο, αὐτὸς ἔστιν ὅτε ἀνέχῃ τοῦτο· οὐδαμῇ πιεῶν ἔμοιγε λέγοντες· ἄλλοι δὲ, ὅτι καὶ τοῦ Ἀσκαρχίου τὸ ἔδος ἐν

dem referenda esse, quæcunque ex ingenti mœrore ob amici, quem præ reliquis mortalibus charum habebat, mortem vel dixerit vel fecerit: alii potius vitio vertebant immoderatum luctum, & regi & Alexandro parum decorum. alii Alexandrum magnâ diei parte ejulantem super amici corpus procubuisse narrant, neque recedere voluisse, donec ab amicis avelleretur: alii diem integrum noctemque integram corpori exanimi incubuisse ajunt: alii Glauciam medicum ob potionem non recte datam, in crucem tolli jussisse: alii quod quum eum liberalius bibisse cerneret, curam ejus omisisset. Cæterum quod ipse super mortui corpus prostratus comam præsciderit, aliaque luctus signa ediderit non indecorum existimaverim, exemplo Achillis, quem à puero æmulabatur: alii currus quo corpus Hephæstionis vehebatur, ipsomet rectorem aurigamque fuisse: quod quidem mihi

ne-

neque Alexandro, tanti tamque invicti animi viro. Ita Cicero distinguere solet bonum civem & bonum virum.

5. πρὸς βίαν] vi.

7. καὶ κείρεσθαι] Totus hic locus aliter interpretandus. Primum κείρεσθαι ἐπὶ τῇ νεκρῇ non est super mortui corpus prostratum, sed propter mortuum comam præscindere, vid. Ezech. XXVII. 31. Jer. XVI. 6. Deinde τά τε ἄλλα significat omnia ob alias causas, uti & 3, 2. 3. 3, 18, 18. 3, 23, 14. Denique οὐκ ἀπεικότα πρὸς τὰ non incredibilia, verosimile, Ind. 25, 7. cui mox opponitur οὐδαμῇ πιεῶν. Et 2, 18; 8: & οὐκ ἔστι τοῦ εἰκότος τίθεμαι, non incredibile puto. Neque Insolens est in hujusmodi locutionibus singularem pro plurali usurpari. ita Indic. 9, 4 τὰ ἔκτοκα de una re dicitur. Vertendum igitur: Præscidisse autem Alexandrum propter hanc mortuum comam, cum ob alias causas non incredibile judico, cum ob imitationem Achillis.

8. ἔστιν ὅτε] aliquando.

nequaquam verisimile videtur: alii quod in Ecbatanis ædem Æsculapio sacram subverti jusserit. Sed & hoc barbaricum est, neque Alexandro ullâ ratione conveniens: sed Xerxis potius in deos impietate dignum, & compedibus quas illum in Hellepontum vindictæ causâ demisisse ferunt. Cæterum hoc non dissentaneum vero judicaverim, quod à nonnullis memoriæ traditum est: eunti versus Babylonem Alexandro multas Græcorum legationes in itinere obviam venisse, inter quos etiam Epidauriorum legati erant. quibus quum postulata concessisset, donarium dedisse quod Æsculapio sufficerent, his verbis adjectis, *Etsi Æsculapius parum mihi a-*
quius fuit, qui amicum, quem e-
go tanquam caput meum cema-
bam, non servavit. Hephæstioni etiam semper ut heroi parentari jussisse à plerisque scriptum est. Alii addunt misisse illum ad Hammonis templum, qui deum consulerent, an Hephæstioni ut deo sacrificari permitteret. idque Jovem negasse. In his vero scriptores omnes inter se conveniunt, Alexandrum totum triduum ab Hephæstionis obitu neque ci-

ἑκβατάσας κατασκάψαι ἐκέλευσε· βαρβαρικὸν δὲ τοῦτο, καὶ οὐδαμῇ Ἀλεξάνδρῳ πρόσφορον· ἀλλὰ τῇ ἑέρξῃ μᾶλλον τι ἀτασθαλίᾳ τῇ ἐς τὸ θεῖον, καὶ ταῖς πέδαις ἐς λέγουσιν εἰς τὸν Ἑλλησπόντον καθεῖναι ἑέρξην, τιμωρούμενον δὴ τὸν Ἑλλησπόντον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο οὐ πάντῃ ἔξω τοῦ εἰκότος ἀναγινώσκει μοι δοκεῖ· ὡς ἐπὶ Βαβυλῶνος ἤλασεν Ἀλέξανδρος, ἐντυχθεὶς αὐτῇ κατὰ τὴν ὁδὸν πολλὰς πρεσβείας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι δὲ δὴ ἐν τούτοις καὶ Ἐπιδαυρίων πρέσβεις· καὶ τούτους ὅν τε ἰδόντο ἐξ Ἀλεξάνδρου τυχεῖν, καὶ ἀνάθημα δοῦναι αὐτοῖς Ἀλέξανδρον κομίζεῖν τῇ Ἀσκληπιῇ, ἐπειπόντα ὅτι, Καὶ περ οὐκ ἐπικικῶς κέχρηταί μοι ὁ Ἀσκληπιὸς, οὐ σῶτας μὲν τὸν ἐταῖρον, ὅστις ἴσον τῇ ἑμαυτοῦ κεφαλῇ ἦγον. Ἐναγίζειν τε ὅτι καὶ ὡς ἤρῃ ἐκέλευεν Ἡφαιστίῳ, τοῦτο μὲν πρὸς τῶν πλείων ἀναγέγραπται. Οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι καὶ εἰς Ἀμμωνος ἔπεμψεν, ἐρησομένους τὸν θεόν, εἰ καὶ ὡς θεῷ θύειν συγχωρεῖ Ἡφαιστίῳ· τὸν δὲ οὐ συγχωρεῖσθαι. Ἐκεῖνα δὲ πρὸς πάντων συμφαινόμενα, ἐς τρίτην ἀπὸ τοῦ θαλά-

9. κατασκάψαι] ἐμπρησθῆναι incendi. ait in dissert. Epiet. lib. 2. cap. 22. p. 240. Ἀλέξανδρος ἐκέλευεν ἐμπρησθῆναι τὰ Ἀσκληπιῶνα ἀποθανόντες τοῦ θρῳμένου.

βαρβαρικὸν δὲ τοῦτο] MSS. omnes βαρβαρικὸν τοῦτογε. Gronov.

καθεῖναι ἑέρξην] Herodot. lib. 7.

14. εἰς Ἀμμωνος] scil. ἱερόν. ita Latini dicunt ad Dianam, ad Venetis, ad Cæstoris, nempe templum.

νέτου τοῦ Ἡφαισίου ἡμέραν ,
μήτε σίτου γεύσασθαι Ἀλέξαν-
δρον , μήτε τινὰ θεραπείαν ἄλλην
θεραπεῦσαι τὸ σῶμα· ἀλλὰ κεί-
σθαι γὰρ ἢ ὀδυρόμενον , ἢ πενθι-
κῆς σιγῶντα· καὶ πυρὰν κελεύ- 16
σαι αὐτῷ ἐτοιμᾶσθαι ἐν Βαβυ-
λῶνι ἀπὸ ταλάντων μυρίων· οἱ δὲ
καὶ πλείονον ἀνέγραψαν· καὶ ὅτι
πέλος ποιῆσθαι περιηγγέλη κα-
τὰ πᾶσαν τὴν χώραν τὴν βάρβα-
ρον καὶ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐταίρων 17
τῶν Ἀλεξάνδρου ἐς θεραπείαν τὴν
ἐκείνου σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὄ-
πλα Ἡφαισίου ἀνέθεσαν ἀπο-
λύντι· πρῶτον δὲ Εὐμενῇ ἄρξαι 18
τῷ σοφίσματος , ὅτινα ὀλίγη
πρόθεν ἔφαμεν ὅτι διηνέχθη πρὸς
Ἡφαισίου· καὶ τοῦτο δὲ δράσαι
τῷ Ἀλεξάνδρῳ , ὥς μὴ ἐφύδεσθαι
δακρύῃ τελευτήσαντι Ἡφαισίου.
Οὐκοῦν οὐδὲ ἄλλον τινὰ ἔτα- 19
ξαν ἐπὶ Ἡφαισίου χιλιάρχον
ἐπὶ τῇ ἰππῷ τῇ ἐταιρικῇ Ἀλέ-
ξανδρος , ὥς μὴ ἀπόλοιτο τὸ ὄνο-
μα τοῦ Ἡφαισίου ἐκ τῆς τέ-
ξης· ἀλλὰ Ἡφαισίου τε ἢ χι-
λιάρχια ἐκαλεῖτο , καὶ τὸ σημεῖον
αὐτῆς ἠγείτο ἐξ Ἡφαισίου πε-

bum degustasse , neque ullam
aliam corporis. curam tenuisse,
sed aut lamentantem , aut
tacite dolorem prementem ja-
cuisset, mandasseque illi funus
parari Babylone x. m. talen-
tū : alii plura adscribunt.
quodque per universam bar-
barorum regionem publicum
luctum indixerit. ad hæc mul-
tos ex amicis Alexandri ad le-
vandum dolorem , & se & ar-
ma Hephæstioni devovisse : ac
primum quidem omnium Eu-
menem illius consilii autorem
fuisse, quem paulo ante simul-
tatem cum Hephæstione gef-
sisse diximus. Is id officii mor-
tuo præstabat , ne Alexander
illum lætitiā ex Hephæstio-
nis obitu percepisse suspicaretur.
Præter hæc Alexander
neminem chiliarcham in He-
phæstionis locum , qui equi-
tatu amicorum præesset, suf-
fecit, ne Hephæstionis nomen
ex agmine interiret , sed He-
phæstionis chiliarchiam voca-
ri voluit : signumque ei præ-
ferri in agmine & prælio quod
Hephæstion confecerat. Lu-
dos præterea gymnicos & mu-
ficos,

16. πλείονον] scil. ταλάντων. *Alti vero & plurimum talentum funus parari iussisse scripserunt.* Justinus 12, 12, 12. *impositumque ei XII. millium talentorum scil.*

17. σφᾶς τε αὐτοὺς] Qualis hæc fuerit devotio , equidem fateor me nescire. Neque enim videtur eadem fuisse , quæ Romanorum quorundam, ut Decii consulis , de quo Livius lib. 8. c. 9. Nam illi quidem pro vivorum salute se devovebant. Hi autem se devovisse dicuntur mortuo. Præterea σοφίσματος si-
ve callidi inventi nomine, credo, Atrianus nequaquam appellaret spontaneam devotorum mortem.

18. ὀλίγη πρόθεν] Nempe sub finem cap. 12. in iis , quæ nunc desideran-
tur.

ficos, cum certantium multitudine, tum sumptuum præmiorumque magnitudine longe prioribus omnibus illustriores instituit. Triamque certantium millia in id præparaverat, quos quidem non multo post ad ipsius tumulum certasse ferunt.

XV. Et jam multo tempore luctus continuatus erat, ipseque se à mœrore revocare cœperat, multumque eam ad rem amicorum consolationes juvabant: quum rursus expeditionem in Cossæos gentem bellicosam, Uxiis finitimam, suscipit. Sunt hi montani populi, oppidaque munita inhabitant: ubi se valido aliquo exercitu peti vident in montium cacumina confertim sese recipiunt, aut quâ cuique integrum est diffugiunt in loca quæ ab exercitu adiri non possint: deinde discedentibus hostibus rursus ad latrocinia conversi, vitam hoc pacto tuentur. Alexander nihilominus illos, quantumvis hyems esset, sedibus suis eiecit. Cæterum neque bruma, neque difficultas locorum, aut ipsi aut Ptolemæo

20 ποιημένων ἀγῶνά τε ἐπειθεῖ παύσαι γυμνικόν τε καὶ μουσικόν, πλήθει τε τῶν ἀγωνιζομένων, καὶ τῆς αὐτῶν χορηγίας πολὺ τι τῶν ἄλλων τῶν πρόσθεν ἀμνηλώτερων. Τρισχιλίους γὰρ ἀγωνιστὰς τοὺς ξύμπαντας παρεσκεύασε, καὶ οὗτοι ὀλίγον ὕστερον ἐπ' Ἀλεξάνδρου τῇ τάφῳ λέγουσιν ὅτι ἤγαγόν αὐτο.

XV. Χρόνος τε ἦν συχνὸς τῇ πένθει· καὶ αὐτὸς τε αὐτὸν ἤδη μετεκάλει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐταῖροι μᾶλλον τι ἐν τῇ τοιαύτῃ ἡνυτάν· ὅθι δὴ ἐξέλασιν ποιεῖται ἐπὶ Κοσσαίους, ἔθνος πολεμικόν, ὅμωρον τῇ Οὐξίαν. Εἰπὶ δὲ ὄρειοι οἱ Κοσσαῖοι, καὶ χωρία ὄχυρά κατὰ χώρας νέμονται· ὅποτε προάγοι δυνάμεις ἐς τὰ ἄκρα τῶν ὄρων ἀποχωροῦντες ἄνθρωποι, ἢ ὅπως ἂν πραχρῇ ἐκάστας, οὕτω διαφεύγουσιν, ἐς ἀπορίαν βάλλοντες τοὺς ἐν δυνάμει σφίσιν ἐπιχειροῦντας· ἀπελθόντων δὲ, αὐτοὶ εἰς τὸ ληστεῖν τρεφόμενοι, ἀπὸ τούτου τὸν βίον ποιοῦνται. Ἀλέξανδρος δὲ ἐξεῖλεν αὐτῶν τὸ ἔθνος, καί περ χειμῶνος κρατεύσας· ἀλλ' οὔτε χειμὼν ἐγένετο ἐμποδὼν αὐτῷ, οὔτε αἱ δυσχωρίαι, οὔτε αὐτῷ οὔτε Πτολεμαίῳ τῷ Λάγῳ, ὃς μέρος τῆς στρατίας ἐπ' αὐτοὺς ἤγαγον. Οὐ-

20. ἐπειθεῖ παύσαι] cogitabas instituisse, sed morte preventus fuit. Hinc quos gladiatores paraverat ad funebres ludos Hephæstioni celebrandos, iidem paulo post dicuntur ad ipsius Alexandri tumulum certasse.

CAP. XV. 2. κατὰ χώρας νέμονται] Sententia sana dicitur excidisse negativam, quum scripserit Arrianus καὶ χωρία ὄχυρά κατὰ χώρας εὖ νέμονται. retinendumque vicos per regionem punitos non incolunt. Adhibe Diodorum Siculum XIX, 19, ubi id videtur confirmari. Gronov.

3. ἐπ' αὐτοὺς] in eos Cossæos.

Οὕτως οὐδὲν ἄπρουν Ἀλεξάνδρῳ τῶν πολεμικῶν ἦν, ἐς ὃ, τι δρμή-
 υιε. Κατιόντι δὲ αὐτῷ εἰς Βαβυ- 4
 λῶνα, Λαβύων τε πρεσβεῖαι ἐνε-
 τύγχανον, ἐπαινοῦντων τε καὶ σε-
 φαινόντων ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τῇς Ἀ-
 σίας. Καὶ ἐξ Ἰταλίας Βρέττιοί τε
 καὶ Λευκανοὶ καὶ Τυρρῆνοί ἐπὶ τῆς
 αὐτῆς ἐπρέσβευον. Καὶ Καρχηδο- 5
 νίους τότε πρεσβεῦσαι λέγεται,
 καὶ ἀπὸ Αἰθιοπῶν πρέσβεις ἐλθεῖν,
 καὶ Σκυθῶν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης,
 καὶ Κελτοῦς, καὶ Ἰβήρας, ὑπὲρ Φι-
 λίας δεησομένους· ὧν τὰ τε ὀνόμα-
 τα καὶ τὰς σκευὰς τότε πρῶτον
 ὀφθῆναι πρὸς Ἑλλήνων τε καὶ Μα-
 κεδόνων. Τοὺς δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν εἰς 6
 ἀλλήλους διαφορῶν λέγουσιν ὅτι
 Ἀλέξανδρον διακρίναι ἐπέτρεπον,
 καὶ τότε μάλιστα αὐτόν τε αὐτῷ Ἀ-

Lagi, qui partem exercitus
 ducebat, impedimento fuit.
 adeo nihil ejus virtuti belli-
 cæ inaccessum erat. Dehinc
 Babyloniam petenti Alexan-
 dro Afrorum legati occurre-
 runt gratulantes, Asiæ coro-
 nam illi deferentes. Ex Ita-
 liâ quoque Brutii, Lucani ac
 Tusci eadem de causâ lega-
 tos miserunt. Idem & Car-
 thaginienses fecisse dicun-
 tur: ab Æthiopibus quoque
 venerunt, & à Scythis Eu-
 ropam incolentibus: à Cel-
 tis etiam & Iberis, omnes a-
 micitiâ petentes: quorum
 nomina ac cultum tum pri-
 mum Græci & Macedones
 cognoverunt. Nonnullos e-
 tiam ut controversias quæ
 inter eos incidissent dirime-
 ret,

ἐς ὃ, τι δρμήσειε] *quidquid aggrederetur.*

4. ἐπαινοῦντων τε καὶ σεφαινόντων ἐπὶ τῇ] Utrumque participium constru-
 endum est cum sequentibus verbis: *ἔχ' gratulantium, ἔχ' coronam ferentium ob re-*
gnum Asiae. Hoc enim erat donum, quod imperatoribus ob res præclare gestas
 ab amicis mitti solebat. ita infra cap. 19. 2. αἱ πολλαὶ σεφαινόντων τε αὐ-
 τὸν ἦσαν, καὶ ἐπαινοῦντων ἐπὶ ταῖς νίκαις. Simile exemplum est & apud Livium
 7, 38, 2. *Carthaginenses quoque legatos gratulatum (de victoria Samnitica) Romam*
miserunt, cum coronâ aureâ dono. Adde Curt. 4, 2, 2. *Coronam auream legati do-*
num adferebant. — ille dena ut ab amicis accipi jussit. 4, 5, 11. *Græci decernunt,*
ut duodecim legarentur ad regem, qui ob res pro salute Græciæ ac libertate gestas, co-
ronam auream donum victoria ferrent. Ad quem locum vide notata a Fræiushe-
 mio.

ἐπὶ τῆς αὐτῆς] Optimus & alii scripti ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, rectissime. Gronov.

5. ὀνόματα καὶ τὰς σκευὰς ὀφθῆναι] Durius dictum foret ὀνόματα ὀφθῆναι
 nisi intercedente voce σκευὰς molliretur. Quomodo & Latinos Scriptores in-
 tendum locutos invenias, ut duabus rebus addant unum verbum, quod alteri
 earum tantum conveniat. De quibus nunc unum forte succurrit ex Corn.
 Nep. Alcib. 3, 5. *Non solum spes in eo habebant maximam, sed etiam timorem.*
 Ubi Lambinus: Nove dictum, *timorem in eo habebant*: sed quia non dixit di-
 scere, *habebant timorem* (nam verbum *habebant* cum voce *spem* cohaeret proxi-
 me) ideo hæc locutio non est vitiosa, sed elegans potius & venusta propter
 locunditatem & ambitum. Hæc Lambinus. Quamquam & Propertius ita lo-
 cutus est: *Vulneribus didicit miles habere metum.* Sic Lucas in Evangel. l. 64.
 dicit: *ἀνεψχθη τὸ εἶμα αὐτοῦ παραχρῆμα. καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ.*

6. Ἀλέξανδρον] MS. Opt. Ἀλεξάνδρῳ, ut construat cum verbo ἐπέτρεπον.

ret, venisse ferunt. Ac tum primum Alexandrum sibi ipsi & qui cum eo erant universæ 7 terræ ac maris dominum visum esse. Aristus autem & Asclepiades, ex iis qui de Alexandri rebus gestis scripserunt, dicunt Romanos etiam legatos misisse: & Alexandrum, auditâ eorum legatione, jam tum de futurâ Romanorum potentiâ aliquid auguratum esse, quum & illorum cultum & diligentiam ac generositatem animadvertisset, eorumque mores atque instituta cognovisset. Cæterum hoc, ut neque omnino certum, neque prorsus incredibile, commemoravi: tametsi nullus Romanarum rerum scriptor hujus legationis ad Alexandrum missæ mentionem fecit: neque ex iis qui Alexandri res gestas conscripserunt (quos quidem ego præcipue sequor) Ptolemæus 9 Lagi & Aristobulus. Neque vero Romanæ reipublicæ conveniens videtur, quæ liberri- ma tum temporis erat, ad regem exterum, quique alioqui tam procul domo aberat, legatos misisse. præsertim quum neque metus urgeret, neque ulla utilitatis spes eos moveret: quumque, si qui alii, odio tyrannicum & genus & nomen prosequerentur.

XVI. Post hæc Alexander i Heraclidem Argæi filium cum

λέξανδρον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν
φανῆναι γῆς τε ἀπάσης καὶ θα-
λάσσης κύριον. Ἄριστος δὲ καὶ
Ἀσκληπιάδης τῶν τὰ Ἀλεξ-
άνδρου ἀναγραφάντων, καὶ Ῥω-
μαίους λέγουσιν ὅτι ἐπρέσβευ-
σαν· καὶ ἐντυχόντα ταῖς πρεσ-
βείαις Ἀλέξανδρον ὑπὲρ Ῥωμαί-
ων τὴ τῆς ἐπομένης ἐς τὸ ἔπειτα
δυνάμεως μαντεύσασθαι, τὸν τε
κόσμον τὸν ἀνδρῶν ἰδόντα καὶ τὸ
Φιλόπονόν τε καὶ ἑλευθέριον, καὶ
περὶ τοῦ πολιτεύματος ἅμα δια-
πυνθάνομενον. Καὶ τοῦτο οὔτε ὡς
ἄτρεκές, οὔτε ὡς ἔπικον πάντῃ
ἀνέγραψα· πλὴν γε δὴ οὔτε τις
Ῥωμαίων ὑπὲρ τῆς πρεσβείας
ταύτης, ὡς παρὰ Ἀλέξανδρον
σαλεύσης, μνήμην ἐποιήσατό
τινα, οὔδ' ἐτὴν τὰ Ἀλεξάνδρου
γραφάντων (οἷς τισι μᾶλλον ἐγὼ
ἐνυμφέρομαι) Πτολεμαῖος ὁ Λά-
γου καὶ Ἀριστόβουλος· οὔδ' ἐτὴ
Ῥωμαίων πολιτεύματι ἐπεκινδύ-
ησαν, ἐλευθέρῃ δὴ τότε ἐς τὰ μέλα-
ρα ὄντι, παρὰ βασιλέα ἀλλόφυ-
λον, ἄλλως τε καὶ ἐς τοσούτῃς
ἀπὸ τῆς οἰκείας πρεσβύτης, οὔ-
τε φόβου ἐξαναγκάζοντες, οὔτε
κατ' ἐλπίδα ὠφελείας, μίσῃ τε,
εἴπερ τινὰς ἄλλους, τοῦ τυραν-
νικοῦ γένους τε καὶ ὀνόματος
κατεχομένους.

XVI. Ἐκ τούτου δὲ Ἡρα-
κλείδην τὸν Ἀργαίου ἐκπέμψαι
ἐς

2. πλὴν γε δὴ] attamen certe quidem. Quibus particulis ostendit, incredi-
bile sibi potius videri.

ἐς Ἑρκανίαν, ναυπηγούς ἅμα οἱ ἔ-
 γιντο, κελεύσας ὕλην τεμόντα ἐκ
 τῶν ὄρεων τῶν Ἑρκανίαν; ναυπηγεῖ-
 σθαι ἡκῶς μακρὰς, ἀφράκτους τε
 καὶ πεφραγμένας, ἐς τὸν κόσμον
 τὸν Ἑλληνικόν. Πόθος γὰρ εἶχεν αὐ- 2
 τὸν καὶ ταύτην ἐκμαθεῖν τὴν θάλατ-
 σαν, τὴν Κασπίαν τε καὶ Ἑρκανίαν
 καλουμένην, ποία τινὶ ξυμβάλλει
 θαλάσῃ· πότερα τῇ τοῦ πόντου τοῦ 3
 Εὐξεινοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς ἐσῆας τῆς κατ'
 Ἰνδοῦς ἐκπεριερχομένη ἢ μεγάλη
 θάλατσα ἀναχεῖται εἰς κόλπον τὸν
 Ἑρκανίου· (καθ' ἡπεροῦν καὶ τὸν Περ- 4
 σικὸν ἐξεῦρε, τὴν ἐρυθρὰν δὲ καλου-
 μένην θάλασσαν, κόλπον οὖσαν τῆς
 μεγάλης θαλάσσης) οὐ γὰρ πω ἐξ- 5
 εῖρηται αἱ ἀρχαὶ τῆς Κασπίας θα-
 λάτσης, καὶ τοὶ ἔθνων τε αὐτὴν αἰ-
 κύντων οὐκ ὀλίγων, καὶ ποταμῶν
 πλοῦτων ἐμβαλλόντων εἰς αὐτήν.
 Ἐκ Βάκτραν μὲν Ὁξὸς μέγιστος τῶν 6
 Ἀσιατικῶν ποταμῶν, πλὴν γε δὴ
 τῶν Ἰνδῶν, ἐξίησιν ἐς ταύτην τὴν
 θάλασσαν· διὰ Σκυθῶν δὲ, Ὁξυάρ-
 της. Καὶ τὸν Ἀράξην δὲ, τὸν ἐξ
 Ἀρμενίας ῥέοντα, ἐς ταύτην ἐς-
 βάλλειν ὁ πλείων λόγος κατέχει.
 Μέγιστοι μὲν οὗτοι. Πολλοὶ δὲ δὴ 7
 καὶ ἄλλοι ἐς τούτους ἐμβαλλόντες,
 καὶ αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν ἐς τὴν θάλατ-
 σαν ταύτην ἐξίσσιν· οἱ μὲν, καὶ
 γνωτοί μιν πρὸς τῶν ἀμφ' Ἀ-

navium architectis in Hyrcaniam mittit, qui excisa ē
 montibus Hyrcaniæ materiā
 naves oblongas conficiat; partim apertas, partim te-
 ctas, Græcarum navium in-
 star. Cupiebat enim etiam
 illud mare, quod Caspium
 simul & Hyrcanium appel-
 latur, cui mari committatur
 cognoscere: utrum ponto
 Euxino, an ab orientali ma-
 ri Indos versus circumdu-
 ctus oceanus in sinum Hyrcanium refundatur (quem-
 admodum etiam Persicum,
 rubrum mare alii vocant,
 sinum oceani esse compere-
 rat) Neque enim adhuc in-
 venta erant Caspii maris i-
 nitia, quamvis multæ gen-
 tes circum ipsum incole-
 rent, multique amnes na-
 vigabiles in illud mare fer-
 rentur. Nam ex Bactris O-
 xus maximus Asiæ flumi-
 num, Indicis exceptis, in
 Caspium mare fluit: per
 Scythas, Oxyartes. Araxem
 quoque, qui ab Armeniis
 fluit, in hoc mare ferri pleri-
 que tradunt: atque hi qui-
 dem maximi amnes sunt.
 multi vero præterea alii il-
 labentes in hos fluvios, &
 ipsi seorsum in istud mare
 exeunt: partim ab iis qui
 cum

CAP. XVI. 1. ἀφράκτους] In Lexico citantur ἀφρακτα navigia, exponun-
 turque non iecta nec munita ad ruendum.

5. ἐξεύρηται] Mss. Optimus ἐξεύρητο. Gronov.

7. ἐς τούτους ἐμβαλλόντες] Optimus & alii duo Mss. ἐς τε τούτους, tam
 illabentes in hos fluvios, quam ipsi seorsum. Gronov. Sive, ut Facius, partim
 qui in superiores exeunt, partim qui seorsum iungunt.

cum Alexandro gentes illas obierunt cogniti, partim ultra sinum (ut verisimile est) in Scythas, Nomadas dictos, labentes, in universum nobis incogniti. Alexander quum per Tigrim flumen exercitum trajecisset, Babylonem proficiscens, Chaldaeos vates obvios habuit, qui eum ab amicis sevocatum rogârunt ut profectio- ni Babylonicæ superfederet. Oraculo enim sese Beli dei monitos, ingressum in Babylonem nequaquam ei tum temporis faustum ac felicem fore. Ipse Euripidis versum eis objiciebat, qui ita habet,

*Qui conjicit bene, augur est
is optimus.*

Tum illi, *Atqui, ó rex, ne occidentem versus respicias, neque exercitum hac ducens ingrediare, sed potius circumactum agmen in orientem ducito.* Sed ob difficultatem viæ id præstare non potuit: fortuna sive fato eum in viam propellente, cujus transitus ipsi exitio futurus erat. Et fortasse fatius ei fuit, in summo felicitatis fastigio, summoque hominum desiderio vitam cum morte commutare, priusquam ei

λέξανδρον, ἐπελθόντων τὰ ἔθνη ταῦτα· οἱ δὲ, κατὰ τὰ ἐπέκεινα τοῦ κόλπου ὡς εἰπὼς ἐς τοὺς Σκύθας τοὺς Νομάδας, ὃ δὴ ἄγνωστον πάντῃ ἐστίν.

8 Ἀλέξανδρος δὲ, ὡς τὸν Τίγριτα ποταμὸν ξὺν τῇ στρατιᾷ διέβη, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλῶνος, ἐνταῦθα ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ Χαλδαίους οἱ λόγιοι· καὶ ἀπαγαγόντες ἀπὸ τῶν ἐταίρων, ἐδέοντο ἐπισχεῖν τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἔλασιν. 9 Λόγιον γὰρ γεγενῆσθαι σφίσιν ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ Βήλου, μὴ πρὸς ἀγαθοῦ οἱ εἶναι τὴν πάροδον τὴν ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῇ τότε· τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι αὐταῖς λόγον, τοῦ Εὐριπίδου τοῦ ποιητοῦ ἔπος· ἔχει δὲ τὸ ἔπος Εὐριπίδῃδε,

*Μάντις δ' ἄριστος, ὅστις ἐκάζει
καλῶς.*

10 Σὺ δὲ, ὦ βασιλεῦ, ἔφασαν οἱ Χαλδαῖοι, μὴ πρὸς δυσμὰς ἀφορεῖν αὐτὸς, μηδὲ τὴν στρατιάν ταύτην ἐπὶ χουσαν ἄγων παρελθεῖν· ἀλλὰ ἐκπεριελθεῖν πρὸς ἑὴ μάλλον· τῇ δὲ οὐδὲ τοῦτο εὐμαρὲς διὰ δυσχωρίαν ξυνέβη· ἀλλὰ ἦγε γὰρ αὐτὸν ταύτῃ τὸ δαιμόνιον, ᾧ παρελόντα ἐχρῆτο 12 ἤδη τελευτῆσαι. Καί ποῦ τυχὸν καὶ ἄμεινον αὐτῷ ἢ ἐν ἀκμῇ τῆς τε ἁλλῆς δόξης καὶ τοῦ πόθου τοῦ παρ' ἀνθρώπων ἀπηλλάχθαι, πρὶν τὸν συμβῆναι αὐτῷ συμφορὰν ἰσθμίου,

ἐς τοὺς Σκύθας] Mf. Opt. κατὰ τοὺς Σκύθας apud Scythas. Gronov.

ὃ δὴ ἄγνωστον πάντῃ ἐστίν.] Non tantum fluvios istos incognitos dicit, sed ne quidem constare, sintne isthic aliqui fluvii, nec ne. Hinc addit ὡς εἰπὼς, totumque hoc ἄγνωστον ait esse.

8. Χαλδαίους] Suppl. Curt. 10, 4, 14. Λόγιοι vates, vaticiniis tantum interpretari.
10. ταύτῃ ἐπὶ χουσαν] huc tendentem.

πίνην, ἥς ἕνεκα καὶ Σόλωνα Κροΐ-
σῳ παραινέσαι εἶκος, τέλος ὄραν
μακροῦ βίου, μηδὲ πρόσθεν τινὰ
ἀνθρώπων ἀποφαίνειν εὐδαίμονα.

Ἐπεὶ καὶ αὐτῷ Ἀλέξανδρῳ ἡ Ἡ-
Φαισίανος τελευτῇ οὐ σμικρὰ
ξυμφορὰ γεγένητο· ἥς καὶ αὐ-
τὸς Ἀλέξανδρος προαπελθεῖν ἂν
δοκῇ μοι ἐθελῆσαι μᾶλλον, ἢ ζῶν
πειρασθῆναι· οὐ μείον ἢ καὶ Ἀ-
χιλλέα δοκῶ ἂν ἐλέσθαι προα-
ποδανθῆναι Πατρόκλου μᾶλλον, ἢ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ τιμωρὸν γε-
νέσθαι.

XVII. Ἦν δέ τι καὶ ὑπο-
πτῶν αὐτῷ ἐς τοὺς Χαλδαίους, ὡς
οὐ κατὰ μαρτυρίαν τινὰ μᾶλλον,
ἢ ἐς ἀφίλειαν τὴν αὐτῶν φέροι
αὐτοῖς ἡ κάλυσις τῆς Ἀλεξάν-
δρου ἐς Βαβυλῶνα ἐν τῷ τότε ἐ-
λάτεις. Ὁ γὰρ τοῦ Βήλου νεῶς
ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἦν τῶν Βαβυ-
λωνίων, μεγέθει τε μέγιστος,
καὶ ἐκ πλίνθου ὀπτῆς ἐν ἀσφάλ-
τῃ ἡρμωσμένης. Τοῦτον τὸν νεῶν,
ὥς περ καὶ τὰ ἄλλα ἱερὰ τὰ Βα-
βυλωνίων, Πέρξης κατέσκαψεν,
ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὀπίτω ἀπε-
νόησεν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν νῷ
εἶχε ἀνοικοδομεῖν· οἱ μὲν λέγου-
σιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς θεμελίοις τοῖς
πρόσθεν, καὶ τούτου ἕνεκα τὸν
χαῖν ἐκφέρειν ἐκέλευε τοὺς Βα-
βυλωνίους· οἱ δὲ, ὅτι καὶ μεί-

calamitas aliqua humano mo-
re accideret. Cujus rei causā
Solonem Cræso suasisse verifi-
mile est ut longæ vitæ exitum
spectaret, neque prius quem-
quam mortalium felicem ju-
dicaret. quandoquidem & He-
phæstionis obitus non exigui
infortunii loco Alexandro ac-
cidisse videtur, quem meā sen-
tentiā prævenire ipse quam vi-
vus experiri maluisset : non
secus atque Achilli jucundius
fuiſſet Patrocli mortem suā ip-
sius morte antevertiſſe, quam
necis ejus ultor relinqui.

XVII. Inciderat autem A-
lexandro suspicio quædam de
Chaldæis, quod se non tam
oraculi quam privatæ ipsorum
utilitatis causā per id tempus
ab ingressu Babylonis deterre-
rent. Nam Beli templum in
mediā Babyloniorum urbe si-
tum erat, magnitudine præ-
clarum, atque ex latere cocti-
li, bitumine interlito, coag-
mentatum. quod templum,
quemadmodum & cætera Ba-
byloniorum loca sacra, Xerxes
subverterat, quum ex Græciā
reverteretur. Alexander vero
in animo habebat templum in-
staurare, atque, ut quidam
scribunt, è veteribus funda-
mentis exædificare, eamque
ob causam rudera exportare
Babylonios jufferat; ut vero
alii, augustius quam antea fue-
rat

CAP. XVII. 2. ἐκ πλίνθου ὀπτῆς] Xenoph. ἀναβ. lib. 2. p. 222. l. 50. ἦν δὲ
ἀποδομημένη πλίνθος ὀπτῆς ἐν ἀσφάλτῃ κειμένης.

rat efficere statuerat. Quum-
que ipso absente segnius qu-
am vellet operi instarent, ipse
cum universo exercitu opus
aggredi cogitabat. Erat au-
tem Belo multum agri ab As-
syriis regibus consecratum;
multo etiam auro jam olim
templum instructum erat,
ad sacrificia deo faciendum.
Tum vero quum in nullos u-
sus conferrentur annui redi-
tus, Chaldaeis id omne quod
Belo sacrum erat cedebat.
Quamobrem suspicari coepit
Alexander nolle eos ipsum
Babylonem ingredi, ne parvo
temporis spatio exaedificato
templo ipsi tantis pecunia-
rum commodis privarentur.
Aristobulus tamen autor est,
Alexandrum Chaldaeorum
consilio de circumagendo iti-
nere in urbem acquiescere
voluisse, ac primo quidem
die ad Euphratem fluvium
castra posuisse: postridie vero
quum flumen ei ad dextram
esset, juxta ipsum processisse,
cupientem prætergredi eam
urbis partem, quæ occasum
spectabat, ut inde orientem
versus se converteret: sed ob
difficultatem locorum ita
cum exercitu ingredi non
potuisse: quod nimirum qu-

4 ζῶνα ἔτι τοῦ πάλαι ὄντος. Ἐπεὶ
δὲ ἀποσάωντος αὐτοῦ μαλακίαις
ἀντήσαντο τοῦ ἔργου, οἷς ταῦτα
5 ἐπετέτραπτο· ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ πάσῃ
ἐπειθεῖν τὸ ἔργον ἐργάσασθαι· εἶπαι
δὲ τῇ θεῇ τῇ Βάλλη πολλὰ μὲν τῇ
χώραν ἀνειμένην ἐκ τῶν Ἀσσυρίων
βασιλέων, πολλὰ δὲ χρυσόν; καὶ
ἀπὸ τοῦ πάλαι μὲν τὸν νεὺν ἐπι-
σκευάζεσθαι, καὶ τὰς θυσίας τῇ
θεῇ ὕψαι· τότε δὲ τοὺς Χαλδαί-
ους τὰ τοῦ θεοῦ νέμεσθαι, οὐκ ὄν-
τος ἐς ὃ, τι ἀναλαμβάνεται τὰ πε-
6 ριγιγνόμενα. Τούτων δὲ εἶπαι
ὑποπταὶ Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν, οὐκ
ἐθέλειν παρελθεῖν εἰς Βαβυλῶνα
Ἀλέξανδρον, ὥς μὴ δὲ ἐλέγου τὰν
νεὺν ἐπιτελεσθέντα ἀφελέσθαι αὐ-
τοῖς τὰς ἐκ τῶν χρημάτων ἀφε-
7 λείας. Ὅμως δὲ τὰ γε τῆς ἐπι-
εραφῆς τῆς κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς
ἐς τὴν πόλιν, ἐβλήσθαι αὐτοῖς
πεισθῆναι λέγει Ἀριστόβουλος,
καὶ τῇ πρώτῃ μὲν παρὰ τὸν ποτα-
μὸν τὸν Εὐφράτην καταστρατοπε-
8 δεῦσθαι· ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν ἐν δεξιᾷ
ἔχοντα τὸν ποταμὸν, παρ' αὐτὸν
πορεύεσθαι; θέλοντα ὑπερβάλλειν
τῆς πόλεως τὸ μέρος τὸ ἐς δυσμὰς
τετραμμένον, ὥς ταύτῃ ἐπιστρέ-
9 ψαντα πρὸς εὐὴ ἄγιν· ἀλλὰ οὐ
γὰρ

4. ἀντήσαντο] inβίβισσεν operi, quibus hoc negotii datum fuerat. Non satis diligentiae adhibuerant, dum Alexander in India abfuerat.

ἐπειθεῖν] Opt. καλεῖται. Gronov.

5. πολλὰ δὲ χρυσόν.] Multum quoque auri. Et ex eo olim quidam templum reficiebatur, & sacrificia Deo offerenda comparabantur; tunc vero &c. In verbis enim ἀπὸ τοῦ posterior vocula ponitur pro τούτου. Idem.

οὐκ ὄντος] cum non esset, in quod insinuantur redditus, templo nempe do-
structo, & sacrificiorum usu sublato.

γὰρ δινηθῆναι ὑπὸ δυσχωρίας οὐ-
τως ἐξελάσαι ξὺν τῇ κρατίῳ, ὅτι
τὰ ἀπὸ δυσμῶν τῆς πόλεως εἰσ-
ιόντι, εἰ ταύτῃ πρὸς ἑω ἐπέσρε-
φεν, ἐλῶδι τε καὶ τεναγῶδι ἦν,
καὶ οὕτω καὶ ἐκόντα καὶ ἄκοντα
ἀπειθῆσαι τῇ θεῷ.

XVIII. Ἐπεὶ καὶ τοίνυνδε τιναὶ ἱ
λόγοι Ἀριστοβούλου ἀναγέγρα-
φεν, Ἀπολλόδορον τὸν Ἀμφι-
πολίτην, τῶν ἐταίρων τῶν Ἀλεξ-
άνδρου, κρατηγὸν τῆς κρατίας,
ἢ παρὰ Μαζαίῳ τῷ Βαβυλωνίῳ
σατράπῃ ἀπέλειπεν Ἀλέξανδρος,
ἐπειδὴ δὲ συνέμιξεν ἑπανιόντι αὐ- 2
τῷ ἐξ Ἰνδοῦν, ὁρῶντα πικρῶς τιμη-
ροῦμενον τοὺς σατράπας ὅσοι δι-
ἄλλη καὶ ἄλλη χώρα τεταχμένοι
ἦσαν, ἐπισκεῖλαι Πειθαγόρῃ τῷ
ἀδελφῷ (μάντιν γὰρ εἶναι τὸν Πει-
θαγόραν τῆς ἀπὸ σπλάγγνου μαν-
τείας) μαντεύσασθαι καὶ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ τῆς σωτηρίας· ὠντεπισκεῖλαι δὲ 3
αὐτῷ Πειθαγόραν, πυνθανόμενον
τίνα μάλιστ' φοβούμενος χρήσασ-
θαι ἐθέλοι τῇ μαντείᾳ· τὸν δὲ
γράψαι αὐτῷ, ὅτι τὸν τε βασιλέα
αὐτὸν καὶ Ἡφαισίωνα· δύεσθαι δὲ
τὸν Πειθαγόραν πρῶτα μὲν ἐπὶ τῷ
Ἡφαισίῳ· ὡς δὲ ἐπὶ τοῦ ἥπατος 4
τοῦ ἱεροῦ, ὁ λοβὸς ἀφ' αὐτῆς ἦν, οὕτω
δὲ ἐγγράψαντα καὶ κατασημῆ-

um ab occidentali urbis parte
in orientalem sese convertere
vellet, paludosis limosisque
locis impediretur: atque ita
partim volentem partim no-
lentem Bello oraculo non pa-
ruisse.

XVIII. Porro Aristobulus
aliud quippiam hujusmodi
narrat: Apollodorum Amphi-
politē, ex amicis Alexandri,
prætozem exercitus quem A-
lexander Mazæo Babylonio-
rum satrapæ reliquerat, qu-
um ad Alexandrum ex Indis
reversum convenisset, vidis-
setque eum in satrapas qui
aliis atque aliis provinciis
præfuerant, severius animad-
vertentem, Pithagoræ fratri
suo scripsisse (vatem enim
fuisse Pithagoram, ex eorum
genere qui exta consulunt)
& de salute suâ eum consu-
luisse: Pithagoram ejus lite-
ris respondisse, rogasseque
cujus potissimum metu vati-
cinio uti vellet: qui quum re-
spondisset, se ab Alexandro
& Hephæstione sibi metuere,
Pithagoram primum pro He-
phæstione exta inspexisse. qu-
umque jecinori fibræ dees-
sent, literas rursus scripsisse,
easque obsignatas ad Apollo-
dorum

9. ἐξελάσαι] Convenientius ἐλάσαι. quod est in optimo ac duobus aliis,
& idem notavit Vulcanius. Gronov.

ἐλῶδι] Nempe per stagnum Nagragam, in quod inquisivit Cl. Bochartus
in *Phaleg* sine capitis VIII. libri primi. Idem.

CAP. XVIII. 2. μαντεύσασθαι] scripsisse Pithagoræ fratri suo, ut exta consu-
lisset etiam pro sua (Apollodori) salute. Μαντεύσασθαι enim ipsi vates dicun-
tur, uti & paulo post 10. & cap. 22. 1.

dorum ex Babylone in Ecba-
tana misisse, quibus monebat
ne quicquam ab Hephæstio-
ne metueret. propediem e-
nim è vivis sublatum iri. quam
quidem epistolam ait Aristobu-
lus Apollodorum accepisse
5 pridie quam Hephæstio exi-
ret è vitâ. Tum Pithagoram
quum rursus pro Alexandro
exta consulisset, fibrasque
6 jecinori deesse reperisset, i-
dem fratri suo de Alexandro
scripsisse. Apollodorum vero
id non subticuisse, sed Alex-
andro quæ acceperat indi-
7 casse, ut benevolo erga re-
gem animo esse videretur,
monens ut imminens pericu-
lum caveret. Atque Alexan-
dram quidem Apollodorum
collaudasse narrat, quumque
8 Babylonem venisset, percon-
tatum esse Pithagoram quo
signo edoctus fratri suo talia
de se scripsisset: qui quum re-
spondisset, quod hostiæ jeci-
nora absque fibris inventa es-
sent, Alexandrum rursus in-
terrogasse quid hoc porten-
deret; & Pithagoram, mag-
num malum portendi dixisse.
Alexandrum vero tantum ab-
9 fuisse ut Pithagoræ succen-
suerit, ut eum deinceps cha-
riorem habuerit, quod citra
dolum simpliciter ei rem ip-
sam dixisset. Hæc Aristobu-

μενον τὸ γραμμάτιον, πέμψαι
παρὰ τὸν Ἀπολλόδωρον ἐκ Βαβυ-
λῆνος εἰς Ἐκβάταναν, δηλοῦντε
μηδὲν τι δεδιέναι Ἡφαιστίωνα· ἔ-
σεσθαι γὰρ αὐτοῖς ὀλίγου χρόνου
5 ἐκποδῶν· καὶ ταύτην ἐπιστολὴν λέ-
γει Ἀριστόβουλος κομίσασθαι Ἀ-
πολλόδωρον μιᾷ πρόσθεν ἡμέρᾳ ἢ
τελευτῆσαι Ἡφαιστίωνα· αὐτὸς δὲ
θύεσθαι τὸν Πειθαγόραν ἐπὶ τῷ
Ἀλεξάνδρῳ, ἄλῳβον τὸ ἥπαρ τοῦ
ἱερείου· καὶ Πειθαγόραν τὰ αὐτὰ
καὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου γράψαι
7 Ἀπολλόδωρον· Ἀπολλόδωρον δὲ
οὐ κατατιωπῆται, ἀλλὰ φράσαι
γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον τὰ ἐπισκα-
μέννα, ὡς εὖνοιαν μᾶλλον τι ἐπι-
δειξόμενον τῷ βασιλεῖ, εἰ φυλάτ-
τεσθαι παραινέτετε μὴ τις αὐτῷ
8 κίνδυνος ἦν τῷ τότε ξυμπέσσαι· καὶ
Ἀπολλόδωρον τε λέγει ὅτι Ἀ-
λέξανδρος ἐπῆντε· καὶ τὸν Πειθα-
γόραν, ἐπειδὴ παρῆλθεν εἰς Βαβυ-
λῶνα, ἤρετο ὅτου γενομένου αὐτῷ
σημείου ταῦτα ἐπέσειλε πρὸς τὸν
ἀδελφόν· τὸν δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἄλῳ-
βόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο τοῦ ἱερείου·
ἐρομένου δὲ ὅ, τι νοεῖ τὸ σημεῖον,
9 μέγα εἰπεῖν εἶναι χαλεπόν· Ἀ-
λέξανδρον δὲ τοιοῦτου δεῖσθαι χα-
λεπῆναι τῷ Πειθαγόρᾳ, ὡς καὶ ὁ
ἐπιμελείας ἔχειν αὐτὸν πλείονος,
ὅτι ἀδόλως τὴν ἀληθείαν οἱ ἔφρασε.

Ταῦτα

6. ἄλῳβον] Desiderari videntur verba: καὶ γενέσθαι, uti piox 8. scribitur
ἄλῳβόν οἱ τὸ ἥπαρ ἐγένετο τοῦ ἱερείου.

8. παρῆλθεν] scil. Alexander.

αὐτῷ] vel Pithagoræ, vel Alexandro. Ita enim 10. τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀρ-
φοῖν γενομένου.

Ταῦτα αὐτὸς Ἀριστόβουλος λέγει· ἰο-
 παρὰ Πειθαγόρου πυθέσθαι, καὶ
 Περδίκκῃ δὲ αὐτῷ μαντεύσασθαι
 λέγει, καὶ Ἀντιγόνῳ ὕσερον· καὶ
 τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀμφοῖν γενο-
 μένου, Περδίκκην τε ἐπὶ Πτολε-
 μαῖον κρατεύσαντα ἀποθανεῖν, καὶ
 Ἀντίγονον ἐν τῇ μάχῃ τῇ πρὸς
 Σέλευκον καὶ Λυσίμαχον τῇ ἐν
 Ἰψῷ γενομένη. Καὶ μὲν δὴ καὶ ὕ-
 πὲρ Καλάου τοῦ σοφιστοῦ τοῦ Ἰν-
 δοῦ τοιόδε τις ἀναγράφεται λό-
 γος· ὅποτε ἐπὶ τὴν πυρὰν ἦει ἀπο-
 θανόμενος, τότε τοὺς μὲν ἄλλους
 ἑταίρους ἀτπάζεσθαι αὐτόν· Ἀ-
 λεξάνδρῳ δὲ οὐκ ἐβελῆται προτελ-
 θεῖν ἀτπατόμενον, ἀλλὰ φάναι
 γὰρ ὅτι ἐν Βαβυλῶνι αὐτῷ ἐντυχὼν
 ἀσπάτεται· καὶ τοῦτον τὸν λόγον
 ἐν μὲν τῇ τότε ἀμεληθῆναι· ὕσερον
 δὲ ἐπειδὴ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι
 Ἀλέξανδρος, ἐς μνήμην ἐλθεῖν τῶν
 ἀκουσάντων, ὅτι ἐπὶ τῇ τελευτῇ
 ἔρα τῇ Ἀλεξάνδρου ἐβελήσθη.

XIX. Παρελθόντι δ' αὐτῷ ἐς
 Βαβυλῶνα πρεσβεῖαι παρὰ τῶν
 Ἑλλήνων ἐνέτυχον· ὑπὲρ ὧν μὲν
 ἕκαστοι πρεσβευόμενοι, οὐκ ἀνα-
 γέγραπται. Δοκεῖν δ' ἐμοί γε, αἱ
 πολλαὶ σεφαινόντων τε αὐτὸν ἦ-

olus se à Pithagora audisse tes-
 tatur: ac postea Perdiccæ
 atque Antigono eadem vati-
 cinatum esse. Eodem enim
 prodigio edito Perdiccam ad-
 versus Ptolemæum bellan-
 tem mortuū esse: Antigo-
 num vero in pugna adversus
 Seleucum & Lyfimachum ad
 Ipsum commissā. Atqui de
 Calano sophista Indo etiam
 hujuscemodi quippiam scri-
 ptum est: Quum moriturus ad
 rogum iret, reliquos quidem
 amicos osculatum fuisse: ad
 Alexandrum vero deosculan-
 di illum causā accedere no-
 luisse, sed dixisse Babylone se
 illum reperturum, ibique of-
 culum daturum esse. Quæ
 quidem ejus verba tum tem-
 poris neglecta parumque a-
 nimadversa fuisse: postea ve-
 ro mortuo apud Babylonem
 Alexandro memoriā repeti-
 ta, illi qui audierant Alexan-
 dri mortem vaticinatum fuis-
 se compererunt.

XIX. Alexandro Babylo-
 nem ingressō legationes Græ-
 corum obviam venerunt. qui-
 bus vero de rebus singulæ
 missæ fuerint, non constat.
 Meā vero sententiā, pleræ-
 que eo spectabant ut eum co-
 rona-

10. καὶ Ἀντιγόνῳ ὕσερον] ὅ· Antigono postea, nempe post Perdiccam, non
 vero post Alexandrum. Arrianus enim, uti annotat Gronovius, non intentus
 est ordini rerum inter Alexandrum & hos duces, ut his postea id contigerit,
 sed tantum inter Perdiccam & Antigonom, ex quibus illi priori perire conti-
 git, & Antigono posterius.

12. ἐς μνήμην] sermonem illum in memoriam rediisse eorum qui audierant ex
 Calano, quod nempe de morte Alexandri divinitus prædixisset.

CAP. XIX. 1. παρελθόντι] suppl. Cui. 10, 4, 15.

2. σεφαινόντων] scil. ἐπὶ ταῖς νίκαις coronam offerentῶν ob victorias. Vide
 supra cap. 15, 4.

ronarent, utque cum ob alias victorias, tum ob Indicas ei gratularentur, lætitiāque publicā ob felicem ex Indis reditum testarentur. Quos quidem humaniter exceptos debitisque honoribus ornatos domum remisisse dicitur. Quotquot autem clarorum virorum statuas, aut deorum simulacra, aut aliud quidvis deis consecratum Xerxes Babylonem, vel in Pasargadas, vel Susa aut quamvis aliam Asiæ partem ex Græciā deportaverat, ea legatis reportanda dedit. Atque ita Harmodii & Aristogitonis æneas statuas Athenas relatas fuisse dicitur, simulque Dianæ Cerceæ simulacrum. Recepit autem apud Babylonios (ut Aristobulus ait) classem navalem, quæ partim per Euphratem fluvium è Persico mari subvecta erat Nearchō duce: partim ex Phœnice appulerat; Phœnicum quidem quinquereμες duas, quadriremes tres, triremes xii, triginta remorum naves xxx. Hæ in partes disiectæ ex Phœnice ad Euphratem in Thapsacum urbem de-

σαν, καὶ ἐπαινοῦνται ἐπὶ ταῖς νή-
καις, ταῖς τε ἄλλαις καὶ μάλιστα
ταῖς Ἰνδικαῖς· καὶ ὅτι σῶος ἐξ Ἰν-
δοῦ ἐπαυήκει, χαίρειν φασκόντων.
Καὶ τούτους δεξιωτάμενός τε καὶ
τὰ εἰκότα τιμήσας, ἀποπέμψαι
3 ὑπίσται λέγεται. Ὅσους δὲ ἀνδρι-
άντας ἢ ὅσα ἀγάλματα, ἢ εἰ δὴ
τι ἄλλο ἀνάθημα ἐκ τῆς Ἑλλάδος
ἐβέρχης ἀνεκόμισεν ἐς Βαβυλῶνα,
ἢ ἐς Πασαργάδας, ἢ ἐς Σούτα, ἢ
ἕτη ἄλλη τῆς Ἀσίας, ταῦτα δοῦ-
4 ναι ἔγειν τοῖς πρέσβεσι· καὶ τὰς
Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκό-
νας τὰς χαλκᾶς οὕτω λέγεται ἀπ-
ενεχθῆναι ὑπίσται ἐς Ἀθήνας, καὶ
τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Κερκαίας τὸ
5 ἔδος. Κατέλαβε δὲ ἐν Βαβυλῶνι,
ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, καὶ τὸ
ναυτικόν, τὸ μὲν κατὰ τὸν Εὐ-
φράτην ποταμὸν ἀναπεπλευκὸς
ἀπὸ θαλάσσης τῆς Περτικῆς, ὃ,
τι περ σὺν Νεάρχῳ ἦν· τὸ δὲ ἐκ
Φοινίκης ἀνακεκομισμένον, πεντ-
ήρεις μὲν δύο τῶν ἐκ Φοινίκης, τε-
τρήρεις δὲ τρεῖς, τριήρεις δὲ δύοδε-
κα, τριακοντόρους δὲ ἐς τριάκοντα·
6 ταύτας ξυντμηθεῖσας κομισθῆναι
ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐκ Φοι-
νίκης

4. Ἀρμόδιον] Confer. 3, 16, 13.

Ἀρτέμιδος τῆς Κερκαίας] Κερκίς est arbor de genere populi, quam ita describit Theophrast. Hist. lib. 3. cap. 14. ἡ κερκίς δὲ παρόμοιον τῇ λεύκῃ, καὶ τῇ μεγάλῃ, καὶ τῇ τοῦδε κλάδους ἐπιλασθῆναι ἔχειν. Cercis est similis populo, magnitudine, tum quod ramos albicantes habet. Ex ejus arboris ligno fabricatum forte fuit Dianæ hujus signum, appellationem trahens ex materia, vel ex pila, in qua positum erat, si ea forte ex Cercide arbore fuerit. Uti & apud Orchomenios Dianam Cedreatim fuisse memorat Pausanias, ab arbore in qua stabat, sic dictam, lib. 8. p. 477. 1. 8. πρὸς δὲ τῇ πόλει ξυάνῳ ἔστω Ἀρτέμιδος. Ἰδρυται δὲ ἐν κέντρῳ μεγάλη, καὶ τὴν θεὸν ὀνομάζουσιν ἀπὸ τῆς κέντρον Κεδρεάτιν. Ad urbem vero lignea effigies est Diana. Collocatum autem est in magna cedro, & Deam nominant a cedro Cedreatim.

νήκης ἐς Θάψακον πόλιν· ἐκεῖ δὲ
 ξυμπηχθεῖσας αὖθις καταπλεῖ-
 σαι ἐς Βαβυλῶνα. Λέγει δὲ ὅτι 7
 καὶ ἄλλος αὐτῇ ἐναυπηγῆτο σό-
 λος, τέμνοντι τὰς κυπαρίσσους
 τὰς ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· τούτων γὰρ
 μόνων τῶν δένδρων εὐπορίαν εἶναι
 ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, τῶν δὲ
 ἄλλων ὅτι ἐς ναυπηγίαν, ἀπόρας
 ἔχειν τὴν γῆν ταύτην. Πληρώμα- 8
 τα δὲ ἐς τὰς ναῦς καὶ τὰς ἄλλας
 ὑπηρεσίας, πορφυρέαν τε πλῆθος,
 καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐργάται τῆς
 θαλάσσης, ἀφ᾽ ἑχθαι αὐτῇ ἐκ Φοι-
 νίκης τε καὶ τῆς ἄλλης παραλίας·
 λιμένα τε ὅτι πρὸς Βαβυλῶνα ἐ- 9
 ποίει ὀρυκτὸν· ὅσον χιλίας ναυσὶ
 μακρῆς ὅρμον εἶναι, καὶ ναυστοίκους
 ἐπὶ τοῦ λιμένος· καὶ Μίκχαλος δὲ 10
 Κλαζομένιος μετὰ πεντακοσίᾳ
 ταλάντων ἐπὶ Φοινίκης τε καὶ Συ-
 ρίας ἐσέλαστο, τοὺς μὲν μισθῷ πεί-
 σαι, τοὺς δὲ καὶ ἀνησόμενος, ὅσοι
 θαλάσσιοι ἄνθρωποι· τὴν τε γὰρ 11
 παραλίαν τὴν πρὸς τῇ κόλπῃ τῇ
 Περτικῇ κατακίζειν ἐπειρεῖ, καὶ
 τὰς νήτους τὰς ταύτη· ἐδόκει γὰρ
 αὐτῷ οὐ μείων Φοινίκης εὐδαίμων ἢ
 χώρα αὕτη γενέσθαι. Ἦν δὲ αὐτῷ 12
 τοῦ ναυτικοῦ ἢ παρασκευῆ ὥς ἐπὶ
 Ἀραβας τοὺς πολλούς· πρόφασιν
 μὲν, ὅτι μόναι τῶν ταύτῃ βαρβάρων
 οὔτε πρεβεῖαν ἀπέστειλαν,
 οὔτε τι ἄλλο ἐπιεικὲς ἢ ἐπὶ τιμῇ

latæ sunt, ibique rursus com-
 paginatæ Babylonem naviga-
 runt. Dicit idem Alexandrum
 aliam quoque classem con-
 struxisse, cæsis in Babyloniâ
 cupressis. Harum enim arbo-
 rum tantum in Assyriâ copi-
 am esse, reliquarum quæ con-
 ficiendis navibus aptæ sint
 inopiâ laborare. Supplemen-
 ta etiâ in naves aliaque mi-
 nisteria, & purpuras piscan-
 tium aliorumque marinorum
 operariorum multitudinem
 ex Phœnice atque universâ
 maritimâ orâ ad eum venisse.
 portum præterea apud Baby-
 lonios effodi curavit, qui
 mille naves oblongas cape-
 ret: navalia etiam portui ad-
 junxit. Misitque Miccalum
 Clazomenium cum quingen-
 tis talentis in Phœnicen &
 Syriam, qui quoscunque ma-
 ritimos posset mercede alli-
 ceret vel conduceret. siqui-
 dem in maritimam Persici si-
 nus oram ejusque insulas co-
 lonias deducere statuerat. Æ-
 que enim opulenta sibi ea re-
 gio atque Phœnice fore vide-
 batur. Classem vero in Ara-
 bas populosam gentem para-
 bat, eâ occasione quod soli
 ex barbaris illius regionis ne-
 que legationes ad eum mis-
 sent, neque quidquam officii
 aut honoris sibi detulissent:
 sed reverâ, (ut mihi quidem
 vide-

10. τοὺς δὲ καὶ ἀνησόμενος] alios vero etiam emeret.

11. αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ] Mf. Opt. αὐτοῦ. Gronov.

Ἀραβας τοὺς πολλούς] Conf. not. ad 1, 3, 2.

videtur) quod nulla eum conquirendi ditiones satietas capiebat.

XX. Fama autem tenuit, id causæ fuisse quod audisset Arabas duos tantum deos colere, Cælum scilicet & Bacchum. Cælum quidem, quod cum reliqua astra, tum solem in se continere videretur, à quo quamplurima manifestissimaque ad omnes humanos usus commoda manarent: Bacchum vero ob famam ducti in Indos exercitus. Quapropter non indignum censebat se, qui pro tertio deo apud Arabas haberetur: quippe qui rebus gestis Baccho nequâquam inferior esset: & certe devictis Arabibus, suis legibus vivendi potestatem, ut Indis, fecisset. Invitabat eum præterea opulencia regionis, quod audisset casiam palustribus locis apud eos nasci, ex arboribus myrrham & thura legi: ex fruticibus cinamomum rescindi: prata sua sponte nardum gignere. Quod ad magnitudinem regionis attinet, Arabiam maritimam Indiâ minorem non esse acceperat, multasque ei insulas

ἐπέπρακτο Ἀραβίῃ ἐς αὐτόν· τὸ δὲ ἀληθές, ὅς γέ μοι δοκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ ἦν τοῦ κτασθαι τὴν αἰὲν Ἀλέξανδρος.

XX. Λόγος δὲ κατέχει, ὅτι ἔκρουεν Ἀραβας δύο μόνον τιμῶν θεοὺς, τὸν Οὐρανὸν τε καὶ τὸν Διόνυσον· τὸν μὲν Οὐρανὸν τε αὐτὸν ὁράμενον, καὶ τὰ ἄστρα ἐν οἷσιν ἔχοντα τὰ τε ἄλλα καὶ τὸν ἥλιον, ἀφ' οὗτου μεγίστη καὶ φανωτάτη ἀφέλεια ἐς πάντα ἦκει τὰ ἀνθρώπεια· Διόνυσον δὲ, κατὰ δόξαν τῆς ἐς Ἰνδοὺς κρατίας· οὐκ οὐκ ἀπαξιοῦν καὶ αὐτὸν τρίτον ἐν νομισθῆναι πρὸς Ἀράβων θεὸν, οὐ φαυλότερα ἔργα Διονύσου ἀποδειξάμενον. Εἴπερ οὖν καὶ Ἀράβων κρατήσας ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς, καθάπερ Ἰνδοῖς, πολιτεύειν κατὰ τὰ σφῶν νόμιμα· τῆς τε χώρας ἡ εὐδαιμονία ὑπεκίνει αὐτὸν, ὅτι ἔκρουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίγνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κινάραμον τέμνεσθαι· οἱ λειμῶνες δὲ ὅτι γάρδον αὐτόματοι ἐκφέρουσι. Τὸ μέγεθος τῆς χώρας, ὅτι οὐκ ἐλάττω ἢ παράλιος τῆς Ἀραβίας ἤπερ ἡ τῆς Ἰνδοῦς, αὐτῇ ἐξηγγέλλετο, καὶ

CAP. XX. 2. ὁράμενον] Hæc vox notat liquidum, ut describit Ovidius, & liquidum spisso secrevit ab æthere cælum, & quod conspectum admitteret vel permitteret. Verte, cælum quidem, quod & ipsum conspiceretur, & in se contineret sidera, tum alia, tum solem. Gronov.

3. Εἴπερ οὖν καὶ] Siquidem etiam postquam Arabas vicisset permittere ipse vellet, quemadmodum Indis, ut suis institutis viverent. Hoc beneficio Alexander sperabat se facilius ab Arabibus divinos honores impetraturum, si contingeret, ut eos vinceret.

θάμνων] Opt. θαμνίσκων. Gronov.

καὶ νῆσοι αὐτῇ προσκείμεναι πολλαί,
καὶ λιμένες πανταχοῦ τῆς χώρας ἐν-
εῖναι, οἳ παρασχέιν μὲν ὄρμους τῇ
ναυτικῇ, παρασχέιν δὲ καὶ πόλεις
ἐνοικισθῆναι, καὶ ταύτας γινώσθαι
εὐδαίμονας. Δύο δὲ νῆσοι κατὰ τὸ 6
εἶμα τοῦ Εὐφράτου πελάγλαι ἐξηγ-
γέλλοντο αὐτῇ· ἡ μὲν πρώτη οὐ πρό-
σω τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐφράτου, εἰς
ἐκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχουσα
ἀπὸ τοῦ αἰγυιαλοῦ τε καὶ τοῦ εἰμα-
τος τοῦ ποταμοῦ, μικροτέρα δὲ αὐ-
τῇ, καὶ δασεῖα ὕλη παντοία· εἶναι δὲ 7
ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος, καὶ τοὺς
ἐνοήτορας αὐτῆς ἀμφὶ τὸ ἱερὸν τὴν
δίαιταν ποιεῖσθαι· νέμεσθαι τε αὐτὴν
αἰετὶ τε ἀγρίαις καὶ ἐλέφοις, καὶ
ταύτας ἀνείσθαι ἀφ' ἑαυτῶν τῇ Ἀρτέ-
μιδι· οὐδὲ εἶναι θέμις θήραν ποιεῖσθαι 8
ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ θύσῃ τινα τῇ θεῇ
ἀέλαντα, ἐπὶ τῷδε θηρᾶν μένον· ἐπὶ
τῷδε γὰρ οὐκ εἶναι ἀθέμιτον. Καὶ ταύ- 9
την τὴν νῆσον λέγει Ἀριστόβουλος
ὅτι Ἰκαρον ἐκέλευσε καλεῖσθαι Ἀ-
λέξανδρος, ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ἰκά-
ρου τῆς ἐν τῇ Αἰγυαίᾳ πόντῳ, ἐς ἣν
τὸν Ἰκαρον τὸν Δαιδάλου, τακέντος
τοῦ κηροῦ ὅτῳ προσήρτητο τὰ πτερὰ,
πιστὴν δὲ λόγος κατέχει. ὅτι οὐ κατὰ 10
τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς πρὸς τῇ γῇ

adjacere . frequentes præ-
terea portus ac stationes
receptui classis idoneas in
eâ regione esse : multas ur-
bes ad habitandum com-
modas opulentasque habe-
re. Duæ vero insulæ in ma-
ri sitæ ad Euphratis ostia
nuntiabantur : quarum al-
tera non procul inde ubi
Euphrates in mare exit,
cxx stadiis à littore fluvii-
que faucibus distabat. at-
que hanc quidem mino-
rem, & sylvis densam esse,
ac Dianæ templum habere:
circum templum indigenas
habitare, & capras feras &
cervos , eaque animalia
Dianæ sacra relinqui, ne-
que fas esse ea capere, nisi
ad sacrificium deæ facien-
dum. in hunc enim usum
occidi nefas non esse. Hanc
insulam ait Aristobulus I-
carum ab Alexandro voca-
ri jussam, ab insulâ Icaro in
Ægæo mari sitâ, in quam
Icarum Dædali filium, li-
quata cerâ quâ alas sibi af-
fixerat, procidisse ajunt;
quod non, prout pater ei
imperârat, vicinus terræ
volasset, sed stolide subli-
mem

5. οἳ παρασχέιν] qui portus possint & stationes præbere classi, & urbes præ-
bere in quibus hospitio excipi possint ii, qui classe illuc deferantur, hasque esse
opulentas. Sententia est: oram illam maritimam ita & portuosam esse, &
propterea urbibus etiam frequentem, ut non modo naves commodas illic
habeant stationes, sed vectores quoque in domos possint divertere. Ἐνο-
κίζω in domum introduce, domo excipio. ἐνοικίζομαι, domo excipior. Nisi quis
verbo neutro habitare verti velit cum Vulcanio.

7. νέμεσθαι τε αὐτὴν] pasci sive gigni in ea insula capras feras.

9. ἐπὶ τῆς νήσου] in optimo legitur ἐπὶ τῇ νήσῳ, quomodo ait in
fine lib. VII. χρησμοὶ ἐπὶ τῇ νήσῳ αὐτοῦ χρηθέντες. Γρονον.

mem aëris regionem petens, liquata à solaribus radiis cera, nomen insulæ & mari à suo nomine dedit. Illam enim, Icarum; mare vero, Icarium dictum fuisse. Altera insula ab Euphratis ostio unius diei ac noctis navigatione distare dicitur, secundo vento puppim afflante. Tylus insulæ nomen est. quæ & magna, neque omnino aspera sylvosque est: sed mitibus maturisque fructibus gignendis idonea. Hæc per Archiam Alexandro nuntiata sunt: qui cum nave triginta remorum ad explorandam navigationem in Arabiam emissus, ad Tylum insulam usque pervenit: ulterius procedere non ausus. Androstenes vero cum alia nave xxx remorum missus, multam etiam cherronesi oram præterlegit. Omnium autem qui emissi sunt longissime processit Hieron Solensis, gubernator, cui etiam data nave xxx remorum mandarat Alexander ut universam Arabiæ cherronesum circumnavigaret, donec ad Arabicum sinum Ægypto vicinum ad urbem He-

βέρετο, ἀλλὰ μετέωρος γὰρ ὑπὸ ἀνείας φερόμενος, παρέσχε τῇ ἡλίῳ θάλασσαν τε καὶ ἀνέμῳ τὸν κερδὸν, καὶ ἀπὸ ἐκείνου τὸν Ἰκαρον τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πελάγει τὴν ἐταυμνίαν ἐγκαταλείπειν, τὴν μὲν Ἰκαρον καλεῖσθαι, τὴν δὲ Ἰκέρων. Ἡ δὲ ἑτέρα νῆος ἀπὸ τοῦ φόματος τοῦ Εὐφράτου ἐλέγχετο ἔκπλεον ὅτου πλοῦν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, κατ' οὐρου θεούτης ἡ. Τύλος δὲ αὐτῇ εἶναι δοκεῖ. Μεγάλη δὲ εἶναι, καὶ οὔτε τραχεῖα ἢ πολλή, οὔτε ὑλῆδης, ἀλλ' οἷα καρπούς τε ἡμέρους ἐκφέρειν καὶ πάντα ὁραῖα. Ταυτὶ ἀπηγγέλη Ἀλεξάνδρῳ, τὰ μὲν πρὸς Ἀρχίου, ὃς ξὺν τριακοντόρῳ ἐκπεμφθεὶς ἐπὶ κατασκευῇ τοῦ παρέκλου τοῦ ὡς ἐπὶ τοῦς Ἀραβας, μέχρι μὲν τῆς νήσου τῆς Τύλου ἦλθεν, τὸ πρῶτον δὲ οὐκέτι περαιωθῆναι ἐτόλμησεν. Ἀνδροσθένης δὲ ξὺν ἄλλῃ τριακοντόρῳ εἰσελθὼν, καὶ τῆς χερρόνησου τὴν τῶν Ἀράβων παρέκλευσε. Μακροτάτῳ δὲ τῶν ἐκπεμφθέντων προύχοντι ἱέρει ὁ Σαλεὺς ὁ κυβερνήτης, λαβὼν καὶ αὐτὸς παρ' Ἀλεξάνδρου τριακόντορον. Ἦν μὲν γὰρ αὐτῇ προστεταγμένον περιπλεῦσαι τὴν χερρόνησον τὴν Ἀράβων πᾶσαν, ἔστι ἐπὶ τῷ κόλπῳ τὸν πρὸς Αἰγύπτῳ τὸν Ἀράβιον, τὸν καθ' Ἡρότων πόλιν οὐ μὴν ἐτόλμησέ γε τὸ πρῶτον εἰσελθεῖν, καί-

10. ὑπὸ ἀνείας φερόμενος] Optimus & alii μετέωρος, sane meliori varietate. Itaque notavit etiam Vulcanius. Gronov.

11. ἢ πολλή] maximam partem.

12. Ταυτὶ ἀπηγγέλη] Hæc nuntiata sunt Alexandro, partim quidem ab Archia. Quædam ergo ex aliis cognovit.

13. καὶ τῆς χερρόνησου] etiam aliquam cherronesi Arabum partem.

καίτοι ἐπὶ τὸ πολὺ παραπλεύ-
 σας τὴν Ἀράβων γῆν· ἀλλ' ὅ-
 παρήσας γὰρ παρ' Ἀλέξανδρον,
 ἐξήγγειλε τὸ μέγεθος τῆς χερ-
 σήσου θαυμαστὸν τι εἶναι, καὶ
 ὅτι οὐ πολὺ ἀποδέον τῆς Ἰνδοῦ
 γῆς· ἄκραν τε ἀνέχων ἐπὶ πολὺ
 τῆς μεγάλης θαλάσσης· ἦν δὲ
 καὶ τοὺς ξὺν Νεάρχῳ ἀπὸ τῆς Ἰν-
 διαῖς πλέοντα, πρὶν ἐπικαμψαι
 εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικόν, οὐ
 πόρῃ ἀνακτείνουσιν, ἰδεῖν τε καὶ
 παρ' ὀλίγον ἐλθεῖν διαβαλεῖν εἰς
 αὐτὴν· καὶ Ὀνησικρίτῳ τῇ κυβερ-
 νήτῃ ταύτῃ δοκοῦν· ἀλλὰ Νεάρ-
 χος λέγει ὅτι αὐτὸς διεκάλυσεν,
 ὡς ἐκπεριπλεύσας τὸν κόλπον
 τὸν Περσικόν ἔχοι ἀπαγγεῖλαι
 Ἀλέξανδρον, ἐφ' οἷς τις πρὸς αὐ-
 τοῦ ἐξάλη· οὐ γὰρ ἐπὶ τῇ πλεῦ-
 σαι τὴν μεγάλην θάλασσαν ἐ-
 σάλλαι, ἀλλ' ἐπὶ τῇ καταμαθεῖν
 τὴν χερσὶν τὴν προσεχῇ τῇ θα-
 λάσσῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας
 αὐτὴν ἀνθρώπους, ὄρμους τε ἐν
 αὐτῇ καὶ ὕδατα, καὶ τὰ νόμισμα
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ εἴ τις ἀγαθοὺς
 καρποὺς ἐκφέρει, ἢ εἴ τις κακοὺς·
 καὶ οὖν καὶ τοῦτο αἴτιον γενέσθαι
 ἀποσταθεῖν Ἀλέξανδρου τὸν στρα-
 τὸν· οὐ γὰρ ἐν σταθεῇ πλεύ-
 σοντας ὑπὲρ τῆς Ἀραβίας τὰ
 ἱερῆα, ἐφ' ὅτῳ καὶ ὁ Ἱέρων ἐπι-
 στήσας ὀπίσω λέγεται.

roum pervenisset. Sed neque
 15 is ulterius progredi ausus est,
 quum alioqui totam fere Ara-
 bum regionem circumnavi-
 gasset. Nam ad Alexandrum
 reversus, ingentem cherronesi
 magnitudinem esse nuntiavit,
 neque India multo minorem:
 16 ejusque promontorium esse
 longe in oceanum porrectum.
 quod & ii qui cum Nearcho ex
 India navigabant, priusquam
 in sinum Persicum flecterent,
 non procul abs se remotum
 viderant: parumque abfuerat
 quin eo appellerent. Ita enim
 17 Onesicrito gubernatori visum
 fuerat. At Nearchus scribit se
 id prohibuisse, ut enavigato
 per circuitum sinu Persico, ea
 quorum gratia ab Alexandro
 missus erat, renuntiare posset.
 18 Neque enim ad navigandum
 oceanum missum esse, sed ut
 regionem mari adjacentem
 cognosceret, & qui homines
 ea loca inhabitarent, quique
 in ea portus & aquæ essent, ut-
 que incolarum mores atque
 instituta exploraret: & quæ
 terra bonos, quæ malos fru-
 ctus gignat. quam quidem rem
 19 exercitui salutis fuisse asserit.
 Neque enim incolumes fuisse
 reversuros, si ultra desertam
 Arabiæ oram navigassent. Quæ
 de causâ Hieron quoque retro
 cursum flexisse fertur.

XXI.

16. τοὺς ξὺν Νεάρχῳ. Indic. 32, 6. & seqq.

18. εἴ τις ἀγαθὸς] εἴ τις ἀγαθὴ καρποὺς ἐκφέρειν ἢ εἴ τις κακὴ. Valco-
 nium ex V. C.

XXI. Interea vero dum triremes parantur, portusque apud Babylonem effoditur, Alexander ex urbe Babylone ad Pallacopam amnem per Euphratem devectus est. Distat is à Babylone stadiis ferme DCCC. Porro Pallacopas hic ex Euphrate alveus est perfossus, non ex fontibus exorienz fluvius. Euphrates enim ex montibus Armeniis fluens, hyberno tempore intraripas labitur, utpote non multum aquæ trahens: ineunte autem vere, multoque magis sub solstitium æstivum, grandis incedit, ripisque superatis Assyriorum campos inundat. Tunc enim nives in Armeniis montibus liquatæ aquas ejus mirum in modum augent. atque ita in magnam altitudinem elatus universam circumjectam regionem obruat, nisi quis eum diducens per Pallacopam in lacus ac paludes eum exoneret. quæ quidem ab hoc alveo initio facto usque ad regionem Arabiæ contiguam & inde quidem in stagnosa loca ac tandem per multos & occultos meatus

XXI. Ἐν ᾧ δὲ αὐτῷ ἐναντιο-
γούντο μὲν αἱ τριῆρεις, ὁ λιμὴν δὲ
πρὸς Βαβυλῶνι ἀρύττετο, ἐκπλεῖ
ἐκ Βαβυλῶνος κατὰ τὸν Εὐφράτην,
ὡς ἐπὶ τὸν Παλλακόπαν καλούμε-
νον ποταμὸν. Ἀπέχει δὲ οὗτος τῆς
Βαβυλῶνος σαδείους ὅσον ὀκτακο-
σίους, καὶ ἔστι διάρυξ αὐτῇ ὁ Παλ-
λακόπας ἐκ τοῦ Εὐφράτου, οὐχὶ δὲ
ἐκ πηγῶν τις ἀνίσχων ποταμός.
2 Ὁ γὰρ Εὐφράτης ποταμὸς ῥέων ἐκ
τῶν Ἀρμενίων ὄρεων, χειμῶνος μὲν
ὥρα προχωρεῖ κατὰ τὰς ὄχθας, οἷα
δὴ οὐ πολλοῦ ὄντος αὐτῷ τοῦ ὕδα-
τος· ἥρος δὲ ὑποφαίναντος, καὶ πο-
λὺ δὴ μάλιστ' ἀπὸ τροπῆς, ἄστινας
τοῦ θέρους ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, μέγας
τε ἐπέρχεται, καὶ ὑπερβάλλει ὑ-
πὲρ τὰς ὄχθας ἐς τὴν γῆν τὴν Ἀσ-
συρίαν. 3 Τηλικαῦτα γὰρ αἱ χεῖρες
αἱ ἐπὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ἀρμενίοις κα-
τατηκόμεναι, αὐξοῦσιν αὐτῷ τὸ ὕ-
δωρ ἐπὶ μέγα· ὅτι ἐπιπολῆς ἐσιν
αὐτῷ καὶ ὑψηλὰς ὁ ῥοὺς ὑπερβάλλει
ἐς τὴν χώραν, εἰ μὴ τις ἀνασκαί-
σας αὐτὸν κατὰ τὸν Παλλακόπαν
ἐς τὰ ἔλη τε ἐκτρέψει καὶ τὰς λί-
μνας, αἱ δὲ ἀρχόμεναι ἀπὸ ταύτης
4 τῆς διάρυχος, ἔστε ἐπὶ τὴν ξυνορί-
τῃ Ἀράβων γῆ, καὶ ἔθεν μὲν ἐς τέ-
τατος

CAP. XXI. 1. *διάρυξ αὐτῇ*] Vox αὐτῇ quo referenda? Num ad Βαβυλῶ-
νος; Vereor, ut satis commode. Quanquam hujus fossæ cura ad Babilo-
nia satrapam spectabat 7.

3. *ὅτι ἐπιπολῆς*] Videtur desiderari conjunctio καὶ καὶ ὅτι. Ita certe in-
terpres Latinus.

ἐπιπολῆς] quia in superficie terra & altus ejus fons est. Quia Euphrates
non presso in profundum alveo fluit, sed passim suis aquis terra, quam
alluit, altitudinem exxquat, 7, 7, 9. hinc cum primum torrentibus intum-
escere incipit, super ripas, quibus fere nullis coërcetur, in agros effun-
ditur.

ναγός ἐπὶ πολὺ, ἐκ δὲ τοῦ ἐς θά-
λασσαν κατὰ πολλὰ τε καὶ μάλα
ἐκείνην ἐκείνα ἐκδίδουσι. Τετη- 5
κίας δὲ τῆς χιόνος ἀμφὶ Πλειάδων
μέλισσα δύσιν, ὀλίγος τε ὁ Εὐφρά-
της ῥέει, καὶ οὐδὲν μείον τὸ πολὺ
αὐτοῦ κατὰ τὸν Παλλακόπαν ἐκ-
δίδει ἐς τὰς λίμνας. Εἰ δὲ τις μὴ 6
ἀποφράξει τὸν Παλλακόπαν αὐ-
τῆς, ὡς κατὰ τὰς ὄχθας ἐκτραπὲν
φέρειν τὸ ὕδωρ κατὰ πόρου, ἐκέ-
νουν ἂν τὸν Εὐφράτην ἐς αὐτὸν,
ὡς μὴδ' ἐπάρδεσθαι ἀπ' αὐτοῦ τὴν
'Ασσυρίαν γῆν. Ἄλλ' ἀπεφράτ- 7
σεντο γὰρ αἱ ἐς τὸν Παλλακόπαν
τοῦ Εὐφράτου ἐμβολαὶ πρὸς τοῦ
εὐτράπου τῆς Βαβυλωνίας πολλὰ
πόνω (καὶ περ οὐ χαλεπῶς ἀνακο-
μῆναι) ὅτι ἰλυώδης τε ἡ ταύτη
γῆ, καὶ πηλὸς ἡ πολλὴ αὐτῆς,
ὥς ἀχρμένῃ τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ,
μὴ εὐμαρῇ τὴν ἀπορροφὴν αὐτοῦ
παρέχον· ἀλλὰ καὶ ἐς τρίτον μῆνα
'Ασσυρίαν ἄνδρες ὑπὲρ τοὺς μυρίους
ἐν τῇδε τῇ πόνῳ ξυνέχοντο. Ταῦτα 8
ἀπαγγελλέντα ἐπήγαγεν Ἀλέξ-
ανδρον ἀφελῆσαι τι τὴν χώραν τὴν
'Ασσυρίαν. Ἔθεν μὲν δὲ ἐς τὸν
Παλλακόπαν ἐτρέπετο τοῦ Εὐφρά-
του ὁ ῥοῦς, ταύτη δὲ ἔγνω βεβαίως

in mare feruntur. Resolutis
vero nivibus, præcipue cir-
ca Vergiliarum occasum,
Euphrates exiguus labitur:
at nihilominus magna ejus
pars per Pallacopam in pa-
ludes derivatur. Nisi igitur
quis rursus Pallacopæ al-
veum obstruat, ita ut juxta
ripas repulsa manet aqua
per alveum, Euphratem sa-
ne in eum evacuet, ut adeo
Assyriorum campi ab eo ir-
rigari nequeant. Quapro-
pter Babylonix satrapa ma-
gno labore Euphratis in Pal-
lacopam exitus obstruebat.
(quamvis non magnâ cum
difficultate aperiantur) quod
limosa iis in partibus terra,
& pleraque sit cænium, quip-
pe quæ quum fluminis aquâ
perluatur, minime facilem
aquæ retorsionem præbeat:
adeo ut ultra x. m Assyrio-
rum tres integros menses in
hoc opere consumpserint.
Quæ Alexandro enarrata,
incitârunt eum, ut aliquid
in utilitatem Assyriæ medi-
taretur. Itaque qua in Pal-
lacopam Euphratis fluxus
derivatur, ejus exitum firme
obstruere instituit. Quum-
que

4. ἐπὶ πολὺ] longe, per ingens spatium.

5. Τετηκίας] Liquefacta autem nive, circa Vergiliarum maxime occasum, i.e. sub hyemis initium, vide 6, 21, 2. & aquis jam dilapsis. Ita & Gronovius hunc locum explanat pag. 260. col. 2. Aliquo tempore, inquit, post solstitium æstivum elapso, & jam liquefactis consumptisque nivibus incipit Euphrates minor labi, sed maxime tunc, quum occidunt Vergilia. Idem de Euphrate commemorat Polybius lib. 9. c. 35.

6. ἀποφράξει] opt. cum alio ἀποφράξῃ. Gronov.

κατὰ πόρου] opt. κατὰ τὸν πόρον. Idem.

ὡς μὴδ'] ut ne quidem.

que ad stadia triginta progressus esset, petrosâ terra videbatur, quæ intercisa si ad veterem Pallacopæ alveum perduceretur, nequaquam propter terræ firmitatem permixtura erat, ut aqua diffunderetur, & emissionem ejus stato anni tempore non difficulter peragi posse. Idcirco Alexander & ad Pallacopam navigavit, & per illum ad lacus descendit in Arabum regionem: Ibi commodum quendam locum contemplatus, urbem ædificavit omnibusque cinxit, & coloniam eo deduxit ex Græcis mercenariis, voluntariis, & qui aut senectute aut debilitate aliqua inepti bello facti erant.

XXII. Ipse, tanquam vanitatis convicto Chaldaeorum oraculo, quod nihil adversi, quemadmodum vaticinati erant, ei in urbe evenisset (jam enim Babylone excesserat nullo infortunio accepto) fiducia plenus. rursus per paludes navigat, Babylonem à sinistra habens. Quumque in iis angustiis pars exercitus inopia ducis erraret, præmis-

2. οἷα διακοπεῖσα] *que discissa si committeretur veteri fossa Pallacopa, vel quæ, si incisio aut fossa illic fieret ac continuaretur usque in veterem Pallacopæ cursum (quod spatium, si rectissime duceretur, minimum erat ex stadiis) non concessura esset diffundi aquam propter firmitatem soli; ac emissionem ejus certo tempore non difficulter fieri, vel eadem soli firmitas, quæ impeditura erat ne diffunderetur inutiliter per fractos & repulso imbecillos utque obices ut in prisco Pallacopa, in contrarium concessura erat, ut aversio aquæ & obturatio, ejus fossæ tempore anni necessario facile fieret, quæ alioquin tantum temporis & tot hominum operas requirebat. Gronovius in Exercit. de hac fossa pag. 375.*

ξυναφῆς ἐγένετο] Mf. opt. γένετο.
CAP. XXII. 2. ναυτικοῦ] Ciam.

ἀποκαλεῖται τὴν ἐκβαλὴν. Πρα-
βάντι δὲ ὅσον καθύους τριάντα
ὑπέτετρος ἡ γῆ ἐφάνετο, οἷα δια-
κοπεῖσα εἰ ξυναφῆς ἐγένετο τῇ
πάλαι διαρῇ τῇ κατὰ τὸν Παλ-
λακόπαν, οὗτ' ἐν διαρῇσθαι παρ-
έχον τὸ ὕδωρ ὑπὸ σιρότης τῆς
γῆς, τὴν τε ἀποροφῇ αὐτοῦ τῇ
τεταγμένῃ ὥρῃ μὴ χαλεπῶς γί-
νοσθαι. Τούτῳ ἔπειτα, ἐπὶ το
τὸν Παλλακόπαν ἔπλευσε, καὶ
κατ' αὐτὸν καταπλεῖ ἐς τὰς λί-
μνας, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀράβων γῆν.
Ἐνθα χερσὶν τινὰ ἐν καλῇ ἰδὼν, πό-
λιν ἐξηκοδόμησέ τε καὶ ἐτέχισε,
καὶ ἐν ταύτῃ κατήκισε τῶν Ἑλ-
λῶν τινὰς τῶν μυθοφύρων, ὅσοι
τε ἐκόντες καὶ ὅσοι ὑπὸ γῆρας ἢ
κατὰ πῆρσιν ἀπόλεμοι ἦσαν.

XXII. Αὐτὸς δὲ ὡς ἐξελέγ-
ξας δὴ τῶν Χαλδαίων μαντεῖαν,
ὅτι οὐδὲν πικρῶς ἐν Βαβυλῶνι
ἄχρη, καθάπερ ἐκείνοι ἡμετέρους
σπαντο (ἀλλ' ἔφην γὰρ ἐλάττας εἶναι
Βαβυλῶνος πρὶν τι παθεῖν) ἀπέ-
πλει αὐθις κατὰ τὰ ἄλλα περὶ τὴν
ἐν ἀριστερῇ ἔχον τὴν Βαβυλῶνα
ἵνα δὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ αὐτῇ μέρος
τοῦ ναυτικοῦ κατὰ τὰς ἐπὶ, ἀπο-
ρίσ

ρίῃ ἡγεμόνος· πρὶν γὰρ δὴ αὐτὸς πέμψας τὸν ἡγησάμενον, ἐπαγγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόρον. Λόγος 3 δὲ λέγεται τοῖςδε. Τῶν βασιλέων τῶν Ἀσσυρίων τοὺς τάφους ἐν ταῖς λίμναις τε εἶναι τοὺς πολλοὺς καὶ ἐν ταῖς ἔλεσι δεδομημένους. Ὡς δὲ 4 ἔπλει Ἀλέξανδρος κατὰ τὰ ἔλη (καυερῆν γὰρ αὐτὸν λόγος τὴν τριήρη) πνεύματος μεγάλου ἐμπέ- σόντος αὐτῷ εἰς τὴν καυσίαν, καὶ τὸ διάδημα αὐτῇ συνεχόμενον, τὴν μὲν δὴ βαρυτέραν πετεῖν εἰς τὸ ὕδωρ, τὸ διάδημα δὲ ἀπενεχθὲν πρὸς τῆς πνοῆς, σχεῖσθαι ἐν καλάμῳ· τὸν κάλαμον δὲ τῶν ἐπιπεφυκότων εἶ- ναι τάφῳ τινὶ τῶν πάλαι βασιλέων. Τοῦτό τε οὖν αὐτὸς πρὸ τῶν μελ- 5 λόντων σημῆναι, καὶ ὅτι τῶν τις νευτῶν ἐκνηξάμενος ὡς ἐπὶ τὸ διά- δημα, ἀφελὼν τοῦ καλάμου αὐτό, μετὰ χεῖρας μὲν οὐκ ἤνεγκεν, ὅτι νεχόμενου δὲ αὐτοῦ ἐβρέχετο, πε- ραίς δὲ τῇ κεφαλῇ τῇ αὐτοῦ, οὕτω δάπευκε. Καὶ οἱ μὲν πολλοὶ τῶν 6 ἀπυργισάντων τὰ Ἀλεξάνδρου, λέγουσιν ὅτι τέλειαν μὲν ἐδωρή- σατο αὐτῇ Ἀλέξανδρος, τῆς προ- θυμίας εἶνεκα· ἀποτεμεῖν δὲ ὅτι ἐκέ- λυσσε τὴν κεφαλὴν, τῶν μάντεων ταύτῃ ἐξηγησάμεναν, μὴ περι- δῶσάαν ἐκείνην τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ διάδημα ἐφόρησε τὸ βασιλείον. Ἀριστόβουλος δὲ τέλειαν μὲν ὅτι 7

so dūce quī viam monstra- ret, in alveum eos reduxit. Hujusmodi vero quiddam narrant: Pleraque esse As- syriorum regum sepulcra in iis paludibus ac stagnis ex- structa. Quumque Alexan- der navigando pergeret (ip- sum enim suæ triremis gu- bernatorem fuisse ajunt) ob- ortum ingentem ventum, dum navigaret, regium ca- pitis ornamentum & diade- ma ei alligatum abripuisse, atque illud quidem utpote gravius, in aquam proci- disse: istud vero vento abre- ptum arundini cuidam, ex his quæ monimentis regum adnatæ erant, hæsisse. idque ab eo futuri casus prodigi- um habitum. dehinc nau- tam quendam enataſſe, qui diadema ab arundine avel- leret. idque receptum non manu gestasse, ne natans madefaceret, sed capiti im- positum attulisse. Atqui ple- rique eorum qui res Alex- andri scripserunt, eum dili- gentiæ suæ causâ talento donatum ab Alexandro: de- inde capite plecti jussum a- junt: Chaldæis monentibus, caput illud quod diadema regium gestasset, salvum re- linqui negligique non de- bere. Aristobulus vero non recenset quidem eum talen- tum

πρὶν γὰρ] ἀπορ.

4. τάφῳ τινὶ] monumentis cuīdam veterum regum.

tum accepisse, sed plagis affectum, quod diadema capiti imposuisset. Eum autem quendam ex Phœnicibus nautis fuisse ait, qui Alexandro diadema retulit: nonnulli Seleucum fuisse affirmant: idque Alexandro interitum, Seleuco magnum imperium portendisse. Seleucum enim maximum post Alexandrum (suscepto magno imperio) regem fuisse, animoque maxime regio præditum, & plurimis regnis post Alexandrum imperasse, minime dubium mihi videtur.

XXIII. Alexander Babylonem reversus Peucestam cum xx. m Persarum reversum è Perside reperit. is magnam quoque Cossæorum manum & Tapurorum non paucos adduxerat: quod & hæ gentes Persidi finitimæ inprimis bellicosæ esse dicebantur. Venerat item Philoxenus, è Cariâ exercitum ducens, & Menander è Lydiâ. Menidas quoque cum equestribus copiis. Inter hæc & legati è Græcia venerunt, iique ipsi coronati Alexandrum accessē-

ἔλαβεν οὐ λέγει αὐτὸν, ἀλλὰ πληγὰς λαβεῖν τῆς περιέσεως ἦτορ τοῦ διαδήματος. Ἀριστόβουλος μὲν δὴ τῶν τινὰ Φοινίκων τῶν ναυτῶν λέγει, ὅτι τὸ διάδημα τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκόμισεν· εἰς δὲ οἱ Σέλευκον λέγουσι· καὶ τοῦτο τῷ τε Ἀλεξάνδρῳ σημῆσαι τὴν τελευταίαν, καὶ τῷ Σελεύκῳ τὴν βασιλείαν τὴν μεγάλην. Σέλευκον γὰρ μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον (διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν τῇ μεγάλῃ) βασιλέα γενέσθαι, τὴν τε γνάμην βασιλικύτατον, καὶ πλείους γῆς ἐπάρχει μετὰ γε αὐτὸν Ἀλέξανδρον, οὐ μοι δοκεῖ ἵεναι ἐς ἀμφίλογον.

XXIII. Ἐπεσθλὸν δὲ εἰς Βαβυλῶνα, καταλαμβάνει Πευκέστην ἦκοντα ἐκ Περσῶν, ἄγοντα στρατὸν Περσῶν ἐς δισμυρίους· ἦγε δὲ καὶ Κοσσαίων καὶ Ταπούρων οὐκ ὀλίγους, ὅτι καὶ ταῦτα ἦν τῶν προσχωρῶν τῇ Περσίδι μαχημᾶτατα εἶναι ἐξηγγέλλετο. Ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ Φιλόξενος, στρατὸν ἄγων ἐκ τῆς Καρίας, καὶ Μένανδρος ἐκ Λυδίας ἄλλους· καὶ Μενίδας τοὺς ἰππείας ἄγων τοὺς αὐτῷ ξυνταχθέντας. Καὶ προσβῆαι δὲ ἐν ταύτῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦκον, καὶ ταύτῃ οἱ πρέσβεις, αὐτοὶ τε ἐκτεφανημένοι Ἀλεξ-

7. οὐ λέγει αὐτὸν:] In nullo Mssorum, quos vidi ipse, ne in optimo quidem, negativa apparet. Gronov.

9. μετὰ γε αὐτὸν] excerpto tamen sive quidem Alexandro ipse.

τὴν μεγάλην] Hæ duæ voces ab optimo ac duobus aliis Mssis non agnoscuntur. Sed & Vulcanius ita nota t ex V. C. μέγιστον τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον διαδεξαμένων τὴν ἀρχὴν, βασιλέα γενέσθαι. Gronov.

CLP. XXIII. 2. τοὺς αὐτῷ ξυνταχθέντας] ipse adjunctos, additos. Sic 4, 24, 17.

Ἀλέξανδρον προσήλθον, καὶ ἐσεφά-
 νον αὐτὸν σεφένοισι χρυσοῖς, ὡς
 θεοὶ δύναντες ἐς τιμὴν θεοῦ ἀφίγμε-
 νοι. Τῷ δὲ οὐ πόρρω ἦρα ἡ τελευταία
 ἦν. Ἐνθα δὲ τοὺς τε Πέρσας ἐπαι- 4
 νήσας τῆς προθυμίας, ὅτι πάντα
 Πευκέσας ἐπαύοντο, καὶ αὐτὸν
 Πευκέσαν τῆς ἐν κόσῃ κινήσεως ἐξη-
 γήσας, κατέλεγεν αὐτοὺς ἐς τὰς
 Μακεδονικὰς τάξεις· δεκαδάρχην 5
 μὲν τῆς δεκάδος ἰσχυρῆσθαι Μακε-
 δόνα, καὶ ἐπὶ ταύτῃ διμερίτην
 Μακεδόνα καὶ δεκαστήτην, οὕτως
 ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς μισθοφο-
 ρίας, ἥν τινα μείονα μὲν τοῦ διμοι-
 ρίτου, πλείονα δὲ τῶν αὐτῶν ἐν τιμῇ
 κρατούμενον ἔφερον· ἐπὶ τοῦτοις
 δὲ δώδεκα Πέρσας, καὶ τελευταῖον
 τῆς δεκάδος Μακεδόνα, δεκαστή-
 την καὶ ταῦτον· ὥς ἐν τῇ δεκάδι 6
 τέσσαρας μὲν εἶναι Μακεδόνας,
 τοὺς μὲν τρεῖς τῇ μισθοφορᾷ προὔ-
 χοντας, τὸν δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς δεκά-
 δος· δώδεκα δὲ Πέρσας· τοὺς μὲν
 Μακεδόνας, τὴν πέτραν ὅπλῳ
 ὀπλισμένους· τοὺς δὲ Πέρσας,
 τοὺς μὲν τοξότας, τοὺς δὲ καὶ με-
 γέγκυλα ἔχοντας. Ἐν τούτῃ δὲ 7
 παλλάκις μὲν τοῦ ναυτικοῦ ἀπε-
 πικρῆτο, πολλὰ δὲ ἔριδες αὐτῇ
 τῶν τριηρέων, καὶ ὅσαι τετρήρεις
 κατὰ τὸν ποταμὸν ἐγίγνοντο, καὶ
 ἀγῶνες τῶν τε ἱερέων καὶ τῶν κυ-
 βερητέων, καὶ σέφανοι τῶν νικούν-
 των. Ἦσαν δὲ καὶ παρὰ Ἀμμου- 8

runt, eumque coronis aureis
 coronavere, qui nimirum ut
 eum tanquam deum colerent
 venerant. non longe interim
 ipse ab interitu aberat. Tum
 Persarum studio collaudato,
 quod Peucestæ per omnia
 paruissent, simulque Peuce-
 sta ipso qui moderate sapien-
 terque gubernasset, Macedo-
 nicis ordinibus eos accensuit.
 Decurionem quidem Mace-
 donem singulis decuriis præ-
 fecit, adhæc duplarium Ma-
 cedonem & decastaterum,
 ita vocatum à stipendio,
 quod quidem minus accipie-
 bat quam duplarius, majus
 vero quam gregarii milites.
 Secundum hos duodecim
 Persas. ita tamen ut extre-
 mus decastater Macedo eti-
 am esset. Singulæ itaque de-
 curiæ quatuor Macedones
 habebant. è quibus tres am-
 pliora quam reliqui stipendia
 accipiebant: quartus vero
 toti decuriæ præerat. Persæ
 vero xii erant. Et Macedo-
 nes quidem patriâ armaturâ
 utebantur: Persæ partim sa-
 gittis, partim amentatis ja-
 culis. Interea Alexander clas-
 sem crebro ad remum exer-
 cebat. magna erat inter trire-
 mes & quadriremes, quæ in
 fluvio erant, contentio, ac re-
 migum & gubernatorum
 certamen. victoribus coronæ
 dabantur. Per hos dies vene-
 runt

5. ἐπὶ τούτῳ] post hunc.

6. τὸν δὲ τῇ ἀρχῇ] scil. προὔχοντα, aliis imperio præstantem.

runt etiam ab Hammone ii quos sciscitatum miserat, quosnam honores Hephæstioni tribuere fas esset. qui quidem Hammonem respondisse nuntiabant, fas esse ut heroi sacrificare. Quo oraculo lætatus, deinceps eum ut heroem coluit. Post hæc Cleomeni homini improbo, qui Ægyptios multis injuriis affecerat, epistolam scripsit. quam quidem, memoriæ benevolentiaque erga Hephæstionem mortuum causā, haud reprehenderim: multis vero aliis de causis non probō. Jubebat enim ea epistola templum Hephæstioni edificari in Alexandria Ægyptiacā, cum in ipsā urbe, tum in insulā Pharo, in quā turris erat & magnitudine & sumptu operis excellens: & hoc juris obtineret ut de Hephæstionis nomine appellaretur. Adhæc tabulis contractuum,

οὓς αἱ θεοὶ, οὓς τινας ἀγάλαι ἐρηγομένους, ὅπως θέμις αὐτῇ τομαῖν Ἡφαιστῖονα; αἱ δὲ εἰς ἑρῶ ἔφασκεν ὅτι δῖον θέμις ὁ Ἀμμιόλεγι. Ὁ δὲ ἔχαιρε τε τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς ἑρῶ ἐγέγραψε. Καὶ Κλεομένης τῷδε καὶ καὶ, καὶ πολλὰ ἀδωρήματα ἀδικοῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπετέλλει ἐπιστολῇ καὶ ταύτην, τῆς μὲν ἐς Ἡφαιστῖονα καὶ ἀποθανόντα Φιλίας ὄνομα καὶ μνήμης, οὐ μέμφομαι ὅτι γε· ἄλλων δὲ πολλῶν ὄνομα, μέμφομαι. Ἐλεγε γὰρ ἡ ἐπιστολὴ κατασκευασθῆναι Ἡφαιστῖον· ἡρῶν δὲ Ἀλεξανδρίᾳ τῇ Αἰγυπτίᾳ, ἥ τε τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ, ἥ δὲ πύργος ἐστὶν ὁ ἐν τῇ νήσῳ μεγίστη τε μέγιστος, καὶ πολυτελεῖς ἀκριβέστατος· καὶ ὅπως ἐπικρατήσῃ ἐπικαλεῖσθαι ἀπὸ Ἡφαιστῖονος καὶ τοῖς συμβολαίοις, καὶ ὅσα αἱ ἑμπεύουσι

9. καὶ ἀποθανόντα] etiam mortuum; quod majus est, quam vivum tantum amare.

10. ἡρῶν] Monumentum herois.

τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ] Caesar de bello civ. lib. 3. extremo: Pharos est in insula turris, magna altitudine, mirificis operibus constructa, qua portus ab insula accepit. Hæc insula, objecta Alexandria, portum efficit, -- ὅς ποτε cum oppido conjungitur. Hinc patet, cur τῇ πόλει addatur αὐτῇ, quod nuntium quædam quasi appendix Alexandria fuerit insula illa.

ὁ πύργος ἐστὶν] turris est, non erat. De sua ætate Arrianus loquitur.

11. ὅπως ἐπικρατήσῃ] ut templum illud nomine superante Phari appellacionem, eaque insula vocaretur de Hephæstionis nomine, uti alia quæpiam Icarî nomine supra 7, 20, 9. Alias hoc sensu simplex κρατύν frequens est, ut 5, 6, 11. 6, 14, 8. Ipsum compositum existat apud Polyb. lib. 2. c. 36. ἵνα πᾶς ἐπικρατῇ καὶ τίνι τρόπῳ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων. Quomodo & qua ratione nomen Achaorum cunctis usurpare de omni-bus Πελοποννησίῳ.

καὶ τοῖς συμβολαίοις] Quæro, qua ratione, aut cuius rei causâ Hephæstionis nomen sit tabulis contractuum inscriptum? Mihi quidem nihil aliud succurrit, nisi ad firmandam jurejurando fidem in negotiis contrahendis adhibutum fuisse Hephæstionis, tanquam dei, nomen. Id adeo mihi verisimile

fit

παρὶ ἀλλήλοις συμβέλλουσιν, ἐγγράφοντας τὸ ὄνομα Ἡφαίστιος. Ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἔχον μέμψασθαι, πλὴν γὰρ δι' ὅτι οὐκ ἐπὶ μεγάλαις μεγάλαις δεισπότη· δέξεται· ἐκείνα δὲ καὶ πᾶσι μέμ· 13 φομαι, Ἦν γὰρ καταλάβαι ἐργὴν (ἔλαχε τὰ γράμματα) ταῖς αὖ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ καλῶς κατεσκευασμένα, καὶ τὰ ἥρῃα τοῦ Ἡφαιστίου, εἴτε τι πρότερον ἡμάρτηκας, ἀφῆσθαι σε τούτου, καὶ τὸ λοιπὸν, ὀπηλέεσθαι ἀν' ἀμάρτοις, οὐδὲν περὶ σὺν ἔμοῦ ἄχρη. Τοῦτο ἀνδρὶ ἄρ· 14 χροῖ πολλῆς μὲν χάρις, πολλῶν δὲ ἀνείρων, ἐκ βασιλέως μεγάλου ἐπισπασμένον, ἄλλως τε καὶ κακῷ ἀνδρὶ, οὐκ ἔχον ἐπαινέσαι.

XXIV. Ἀλλὰ γὰρ αὐτῇ ἡδὴ 1 Ἀλεξάνδρῳ ἐγγύς ἦν τὸ τέλος. Καί τι καὶ τοῖονδε πρὸ τῶν μελλόντων σημῆσαι λέγει Ἀριστόβουλος· καταλαχίζειν μὲν αὐτὸν τὴν 2 ἀρετὴν ἐν Περσέσσιν τε ἐκ Περσῶν, καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐν Φιλοξένῳ καὶ Μενάνδρῳ ἵκοντα, ἐς τὰς Μακεδονικὰς τάξεις· διψήσαντα δὲ, ἀποχαρῆσαι ἐκ τῆς ἰσθμῆς, καταλαπτόντα ἔρημον τῶν Ἀρίων τῶν βασιλείων. Εἶναι δὲ καλῶ· 3 νας ἐκατέρωθεν τοῦ ὄρους ἀργυρό-

quosunque negotiatores inter se conficerent, Hephestionis nomen inscribi. Atque hæc quidem eo tantum nomine reprehendo, quod in rebus non magnis nimis magnam operam posuit: illa vero in universoni damno, Si enim ego (ita scribebat) in Ægyptum veniens, templa & fanate abs te Hephestioni exstructa inveni, non solum siquid ante hæc commisisti, ignoscam, sed quæ tunc inquit deinceps deliqueris, nihil incommodi tibi & me accidet. Hoc certe ad hominem improbum, multis & terris & viris imperantem, à magno rege scriptum nullâ ratione probare possum.

XXIV. Sed jam Alexandri interitus imminabat, quem vel hoc maxime prodigio significatum fuisse Aristobulus scribit. Copias enim quæ cum Peucesta ex Perside, & à mari cum Philoxeno & Menandro venerant, in Macedonicos ordines distribuiss, quumque sitim sentiret, non nihil à sella recessisse, regiumque folium vacuum reliquiss. Fuisse porro ab utraque solii parte lectos argenteis pedibus innixos, quibus amici circa eum infi-

fit ex Luciano de non temere credendo calumnia, ubi cum multa alia habentur de divinis Hephestionis honoribus, quibus cum Alexander coli voluit, tum hoc quoque tom. 1. pag. 827. καὶ ὁ μέγας θεός ἦν ὁπασιν, Ἡφαιστῶν. Jam tantum apud omnes religiosissimum Hephestionis nomine fuit.

12. ἐπὶ μεγάλαις] Opt. ἐν μεγάλαις. Gronov.

13. ἀμάρτοις] Mss. ἀμάρτης. Idem.

CAP. XXIV. 1. πρὸ τῶν μελλόντων σημῆσαι] Idem loquendi genus supra cap. 22, 5.

insidebant. Quendam vero obscurum hominem (sunt qui aliquem qui in custodia citra vincula habebatur, fuisse dicant) quum regiam sellam lectosque vacuos viderat, & eunuchos utrinque thronum circumstantes (nam & amici regem discedentem comitaterant) per medios eunuchos transisse, soliumque conscendisse & in eo consedisse. Eos vero è folio eum detrahere non ausos, Persicâ quadam lege prohibitos: laceratis tantum vestibus pectora faciemque contudisse, magnum aliquod malum ominatos. Quæ ubi Alexandro nuntiata sunt, eum qui folio infederat in quæstionem dari iussisse, num forte ex compositis insidiis id fecisset exploraturum: nihil vero confessum, præterquam quod levitate quadam animi impulsus id fecisset; tantoque majus malum vates inde portendisse. Paucis post diebus quum diis consueta sibi pro felicibus successibus hostias sacrificasset, nonnullasque ex vatum monitu adjecisset, cum amicis epulatus est, conviviumque in multam noctem produxit. Hostias etiam exercitui dedisse, vinumque per decurias &

ποδας, ἐφ' ὃν οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι ἐκάθητο. Τῶν τινὰ αὖν ἡμελημένον ἀνδράπην (οἱ δὲ καὶ τῶν ἐν φυλακῇ ἀδέσμων ὄντα λέγουσιν) ἑρμῖον ἰδόντα τὸν θρόνον καὶ τὰς κλῖνας, περὶ τῷ θρόνῳ δὲ ἐσηκώτας τοὺς εὐνούχους (καὶ γὰρ καὶ οἱ ἐταῖροι ξουμένησαν τῷ βασιλεῖ ἀποχωροῦντι) διελόντα διὰ τῶν εὐνούχων, ἀναβῆναι τε ἐπὶ τὸν θρόνον καὶ καθέζεσθαι· τοὺς δὲ οὐκ ἀναστῆναι μὲν αὐτὸν ἐκ τοῦ θρόνου, κατὰ δὲ τινὰ νόμον Περσικόν· περιρρήξαμένους δὲ τύπτεσθαι τὰ τε στήθη καὶ τὰ πρόσωπα, ὥς ἐπὶ μεγάλῃ κακῇ. Ταῦτα ὡς ἐξηγγέλθη Ἀλεξάνδρῳ, κελεύσας ἐρεβλαῖναι τὸν καθίσαντα, μήποτε ἐξ ἐπιβουλῆς ξυττιταγμένον τοῦτο ἴδρατε, γινῶναι θέλοντα· τὸν δὲ οὐδὲν ἄλλο κατεπεῖν, ὅτι μὴ ἐπὶ τοῖν οἱ ἐλθὼν οὕτως πράξαι. ἢ δὲ καὶ μᾶλλον ἐπ' οὐδενὶ ἀγαθῷ ξυμβῆναι αὐτῷ οἱ μάλιστα ἐξηγοῦντο. Ἡμέραι τε αὖ πολλὰ ἐπὶ τούτῳ ἐγένοντο, καὶ τεθυκὼς τοῖς θεοῖς τὰς τε νομιζόμενας θυσίας ἐπὶ ξυμφορῇς ἀγαθαῖς, καὶ τινὰς καὶ ἐκ μαρτυρίας, εὐοχρεῖτο ἅμα τοῖς φίλοις, καὶ ἔπειθε πέρρει τῶν νυκτῶν. Δοῦναι δὲ λέγεται καὶ τῇ κρατιῇ

6. κατεπεῖν] Optimus ἐξεπεῖν. Et sane videretur esse differentia: nam vulgatum κατεπεῖν sæpe usurpat auctor, sed ut significet nominare aliquem in tormentis; hic vero desideratur, confiteri aliquid & prodere naturam rei, de qua quæritur. Gronov.

ἢ δὲ] Blanckard. ἢ, cum jota subscripto. Forte rectius scriberetur ἢ cum spiritu denso, unde, quapropter.

ἱερῶα, καὶ οἶνον κατὰ λόχους καὶ
ἐκατοσίαις, Ἀπὸ δὲ τοῦ πότου, 8
αὐτὸν μὲν ἀπαλλάττεσθαι ἐθέλειν
ἐπὶ κοιτῶνι, εἰσὶν οἱ ἀνέγραψαν·
Μηδίων δὲ αὐτῷ ἐντυχόντα, τῶν
ἐταίρων ἐν τῷ τότε τὸν πιθανώτα-
τον, δεηθῆναι κοιμάσθαι παρά οἱ·
γενέσθαι γὰρ ἐν ἡδύν τὸν κοῖμον.

XXV. Καὶ αἱ βασιλικοὶ ἐφη-
μερίδες ἔδε ἔχουσι, πίνειν παρὰ
Μηδίων αὐτὸν κοιμάσαντα· ὅπειτα
ἐξουσιάζοντα, καὶ λουσάμενον, καθ-
εῖδεν τε, καὶ αὐθις δειπνέειν πα-
ρὰ Μηδίων, καὶ αὐθις πίνειν πρὸ ἱεροῦ
τῶν νυκτῶν· ἀπαλαχθέντα δὲ τοῦ
πότου, λούσασθαι· καὶ λουσάμε-
νον, ὀλίγον τι ἐμφαγεῖν, καὶ καθ-
εῖδεν αὐτοῦ, ὅτι ἤδη ἐπύρεσεν·
ἐκακομισθέντα δὲ ἐπὶ κλίνης πρὸς 2
τὰ ἱερὰ, θῆσθαι ὡς νόμος ἐφ' ἑκάστη
ἡμέρᾳ· καὶ τὰ ἱερὰ ἐπιθέντα, κα-
τακοιμῆσθαι ἐν τῇ ἀνδρῶνι ἔσπε ἐπὶ
κνέφας· ἐν τούτῳ δὲ τοῖς ἡγεμόσι 3
παραγγέλλειν ὑπὲρ τῆς πορείας,
καὶ τοῦ πλοῦ· τοὺς μὲν, ὡς πεζῶν
ἴοντες, παρασκευάζεσθαι ἐς τε-
τάρτην ἡμέραν· τοὺς δὲ ἅμα οἱ πλέ-
οντες, ὡς εἰς πέμπτην πλευσ-
μένους· ἐκεῖθεν δὲ κατακοιμισθῆναι 4
ἐπὶ κλίνης ὡς ἐπὶ τὸν ποταμὸν·
καὶ πλοίου ἐπιβάντα, διαπλεῦσαι
πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸν παρά-
δεισον· καὶ αὐθις λουσάμενον, ἀ-
ναπαύεσθαι· Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν, 5
λούσασθαι τε αὐθις, καὶ θῆσθαι τὰ

centurias distribuisse dici-
tur. A convivio sunt qui
scribant eum in cubiculum
concedere voluisse: sed Me-
dium, unum ex amicis tum
temporis ei maxime cha-
rum, obviam factum rogasse
ut secum comessatum veni-
ret: fore enim jucundam
comestationem.

XXV. Et quidem diaria
regia ita habent: ipsum apud
Medium comessatum bibis-
se. deinde quum surrexisset
seque abluisset, dormivisse:
rursumque edisse apud Me-
dium & in multam noctem
bibisse, quumque ἐ convi-
vio discessisset, lavisse, lo-
tum nonnihil mandisse, ibi-
que cubuisse, quod jam fe-
bricitaret: deinde lecticā ad
sacrificia delatum sacrificas-
se uti consueverat per sin-
gulos dies. sacrificiisque
peractis in androne jacuisse
in vespere usque. Inter
hæc iter navigationemque
ducibus pronuntiasse, &
quidem eos qui pedites pro-
fecturi erant, in quartum
diem: qui vero secum navi-
gaturi essent, in quintum
diem ut parati essent jussis-
se. Post hæc in lecto dela-
tum flumen versus, conscen-
saque nave flumen trajecisse
in hortum amœnissimum:
ibique rursus lotum requie-
visse. Postridie denuo lotum
con-

consueta sacrificia diis fecisse. ingressumque cubiculum, jacuisse cum Medio colloquentem, imperasseque ducibus ut mane adessent. His peractis coenasse modice, rursusque in cubiculum delatum continue per totam noctem febricitasse: postridie lavisse, lotumque sacrificasse, & Nearchus reliquisque ducibus navigationem in tertium diem indixisse: postero quoque die lotum rursus consueta sacrificia diis fecisse. sacrificiisque factis febrim non cessasse. Nihilominus tamen convocatis ducibus præcepisse ut omnia ad navigationem parata essent. lotumque sub vespere pejus habuisse. Sequenti luce in ædes balneis vicinas translatum esse, consuetaque sacrificia peregisse. Quumque jam vis morbi invaluisset, primarios tamen duces evocasse, deque navigatione rursus mandata dedisse. Altero die difficulter admodum ad sacrificia delatum, sacrificasse, nihiloque secius navigationem imperasse. postridie, quum jam pessime haberet, tamen à consuetis sacrificiis non destitisse. Jus-

νομιζόμενα· καὶ εἰς τὴν καμάραν εἰσελθόντα, κατακεῖσθαι διαμιθολογούντα πρὸς Μήδιον· παραγγέλλαι δὲ καὶ τοῖς ἡγεμόσιν, ἀπα-
 6 τήσαι ἑωθεν. Ταῦτα πράξαντα, διπνήται ὀλίγον· κομισθέντα δὲ αὐθις εἰς τὴν καμάραν, πυρέτσειν ἤδη συνεχῶς τὴν νύκτα ὅλην· τῇ δὲ ὑπεραίρ λούσασθαι, καὶ λουτῆμε-
 7 ναι ὄναι. Νεώρη δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡγεμόσι παραγγέλλαι τὰ ἑμ-
 8 φὶ τὸν πλοῦν, ὅπως ἔσαι εἰς τρίτην ἡμέραν· τῇ δὲ ὑπεραίρ λούσασθαι αὐθις, καὶ ὄναι τὰ τεταγμένα καὶ τὰ ἱερὰ ἐπιθέντα, οὐκέτι ἑλινύειν πυρέσσοντα, ἀλλὰ καὶ εἰς
 9 τοὺς ἡγεμόνας εἰσκαλέσασθαι, παραγγέλλειν τὰ πρὸς τὸν ἄκπλου ὅπως αὐτῷ ἔσαι ἔτοιμα λούσασθαι τε ἐπὶ τῇ ἐσπέρᾳ, καὶ λουτῆμενον ἔχειν ἤδη κακῶς. Τῇ δὲ ὑπεραίρ μετακομισθῆναι εἰς τὴν οἰκίαν τὴν πρὸς τῇ κολυμβήτρᾳ, καὶ ὄναι μὲν τὰ τεταγμένα. Ἐρχοιτο δὲ πανήρως, ὅπως εἰσκαλέσται τῶν ἡγεμόνων τοὺς ἐπικαιροτάτους, καὶ ὑπὲρ τοῦ πλου αὐθις παραγγέλλω-
 10 λεν. Τῇ δ' ἐπιούσῃ μόγις ἐκομισθῆναι πρὸς τὰ ἱερὰ, καὶ ὄναι, καὶ μηδὲν μείν ἔτι παραγγέλλειν ὑπὲρ τοῦ πλου τοῖς ἡγεμόσιν. Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίαν κακῶς ἤδη ἔρχοιτο, ὅπως

7. ἑλινύειν πυρέσσοντα] Non suppressendum Scholion, quod in codice III. ad marginem reperi. ἑλινύειν πυρέσσοντα ταῦτα βούλεται λέγειν, ὅτι πυρέσσων οὐκ ἡρέμα, ἀλλὰ τὴν σόλων ἐξήρτυεν, ἢ ὅτι ὁ πυρετὸς οὐκ ἡρέμα. ἑλινύειν γὰρ τὸ βραδύνειν λέγεται. Gronov. Et sane haud facile dictu est, utrum praeferendum febrim non cessasse, an Alexandrum non cessasse a negotiis, licet febricitantem.

ἔρως ἔσται τὰ τετυγμένα. Παρ-
 ὤν γεῖλαι δὲ, τοὺς μὲν στρατηγοὺς
 διακρίβειν κατὰ τὴν αὐλὴν· χιλι-
 ἄρχας δὲ καὶ πεντακισίάρχας, πρὸ
 τοῦ θυρῶν ἤδη δὲ πατάσσας πο-
 σήρας ἔχοντα, διακομισθῆναι ἐκ τοῦ
 παραδείσου εἰς τὰ βασιλῆα. Εἰς-
 λαβόντων δὲ τὸν ἡγεμόνιν, γινώ-
 σκει μὲν αὐτοὺς, φωνῆσαι δὲ μη-
 δὲν ὅτι, ἑλλ' εἶναι ἀπαυδόν· καὶ τὴν
 οὐκ ἔστιν πυρρῶσαι κακῶς καὶ τὴν ἡ-
 μέραν, καὶ τὴν ἄλλην νύκτα καὶ
 τὴν ἡμέραν· οὕτως ἐν ταῖς ἐφημε-
 ρίαι ταῖς βασιλείαις ἀναγράφεται.

XXVI. Καὶ ἐπὶ τούτοις, ὅτι
 αἱ στρατιῶται ἐπύθοντο ἰδεῖν αὐτόν·
 οἱ μὲν, ὡς ζῶντα ἵδοιεν· οἱ δὲ, ὅτι
 τεθνήσκον· ἤδη ἐξηγγέλλετο, ἐπι-
 κρύπτεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐτόπαζον πρὸς
 τοῦ σωματοφυλάκου τὸν θήνατον,
 ὡς ἔγωγε δοκῶ, τοὺς πολλοὺς δὲ
 ὑπὸ πένθους καὶ πόθου τοῦ βασι-
 λέως, βιάσασθαι ἰδεῖν Ἀλέξανδρον.
 Τὸν δὲ ἄφικον μὲν εἶναι λέγουσι
 παραπορευομένης τῆς στρατιᾶς· δε-
 ξιοῦσθαι δὲ ὡς ἐκάστους, τὴν τε κε-
 φαλὴν ἐπαίροντα μόγις, καὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ ἐπισημαίνοντα. Λέγου-
 σι δὲ αἱ ἐφημερίδες αἱ βασιλῆαι,
 ἐν τῇ τοῦ Σεράπιδος ἱερᾷ Πύθωνά τε
 ἐγκομιθέντα, καὶ Ἀτταλον, καὶ
 Δημοφῶντα, καὶ Πευκέσαν· πρὸς
 δὲ, Κλεομένην τε καὶ Μενίδα· καὶ
 Σέλευκον ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, εἰ λῶν
 καὶ ἄριστον Ἀλέξανδρον, εἰς τὸ ἱερὸν
 τοῦ θεοῦ κομισθέντα, καὶ ἰκετεύ-

1 fuisse vero ut duces circa au-
 am versarentur : & eos qui
 mille, quique quingentis
 militibus præfecti essent pro
 foribus obversarentur ; qu-
 umque jam plane langueret,
 ex horto in regiam transla-
 2 tum. Ingressisque adeum du-
 cibus, agnovisse quidem eos,
 alloqui tamen non potuisse,
 nullamque vocem edidisse,
 & totâ illâ nocte ac sequenti
 die gravissimâ feбри corre-
 ptum fuisse, sed & sequenti
 nocte & die. Ita in diariis
 regis scriptum inveni.

XXVI. Inter hæc milites
 desiderio ejus videndi ca-
 ptos esse. & nonnullis vivum
 cœnere cupientibus, non-
 nullis, quod jam mortuus
 esse diceretur, mortemque
 ejus à custodibus corporis
 celari (meâ sententiâ) suspi-
 cantibus, plerosque præ do-
 lore ac desiderio regis, vi ad
 illum videndum irrupisse.
 Sed jam regem ingrediente
 exercitu vocem defecisse
 (a) : capite tantum ægre
 sublevato atque oculis indi-
 3 cium aliquod animi facien-
 tibus, singulis dextram præ-
 buisse. Iisdem diariis regis
 continetur, in Serapidis
 æde pernoctasse Pythonem,
 Attalum, Demophontem, &
 Peucestan; præterea Cleo-
 menem & Menidam, ac Se-
 leucum, & percontantibus
 4 deum, an melius satiusque
 esset

esset Alexandrum in templum suum, ut à se curaretur, deferri, oraculum redditum, non oportere eo deferri: sed melius ei si ibi maneat fore. idque amicos Alexandro renuntiassent, neque multo post Alexandrum decessisse quasi id magis in rem ipsius esset. Ptolemæus & Aristobulus non multum ab his dissentiunt. Sunt qui hoc etiam addant: Interrogatum ab amicis, cuinam regnum relinqueret: respondisse, Optimo (a). Alii adjecisse eum ad hæc verba ajunt, cernere se ingens certamen funebre post suam mortem futurum.

XXVII. Neque vero me præterit multa alia præter hæc de Alexandri obitu

(a) Curt. 10, 5, 5.

CAP. XXVI. 4. καὶ ἡσυχάζοντα] & supplicentem.

5. κρατίστη] *optimo* i. e. fortissimo, uti ex Jac. Nicol. Loensis miscell. epiphyll. lib. 5. cap. 18. observat Berneggerus ad Justin. 12, 15, 9. Neque enim illud volebat dicere, se heredem constituere, qui maxime dignus imperio foret: sed regnum suum fore in potestate occupantis, fortioris scilicet, quod & eventus docuit. Nam *κρατίστης* *robustum* & *potentem* *rei que bellica peritum* significat, uti liquet ex 1, 15, 3. 2, 17, 5. 5, 22, 2. Et *κράτος* notat *vim*, 1, 28, 11. 6, 6, 9. Idem ergo dixerit Alexander, uti potro annotat Berneggerus, quod Pyrrhus, alioqui etiam Alexandro comparatus a Plutarcho, vitæ capite 14. Is a filiis interrogatus, cuinam reliquens esset regnum; respondit, *Ei qui vestrum acutissimum habuerit gladium*, ibid. c. 17. Eo pertinet, quod prævidere se dixit Alexander, grave de regno certamen inter illos oriturum; ut proinde sit necesse, rem ad eum inclinare, qui plus possit. *Optimi* vocem ad fortitudinem quoque refert Sallust. Jug. 92, 10. *Optimus quisque cadere aut sanciri*. Cicero. Phil. 8. p. 894. L. G. *omnes moras interponis, quibus infirmetur Brutus, melior fiat Antonius*.

6. μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα] Bene Curtius 10, 5, 5. expressit per *magnum funebrem ludum*. Ludi enim sive spectacula certaminum inter funerum solennia exhiberi solebant, uti vel ex cap. 14, 26. hujus libri constat.

ἀπ' αὐτῆς] Alii ἀπ' αὐτῆς. Vid. Gronovius ad 2, 16, 8.

ἐπ' αὐτῆς] *ob id*, propter eam causam, nempe propter regni contentione. Ira ἐπ' αὐτῆς *eadem de causa*, 3, 6, 8. 6, 28, 2. Curt. 10, 5, 5. *Ceterum prævidere jam ob id certamen, magnos funebres ludos parari sibi*.

CAP. XXVII. 1. φάρμακον] Suppl. Curt. 10, 4, 19.

παντα θεραπεύσθαι πρὸς τοῦ θεοῦ καὶ γενέσθαι φάρμακον τινὲς ἐκ τοῦ θεοῦ, μὴ καμίζεσθαι εἰς τὸ ἴσον, ἀλλ' αὐτοῦ μέντοι ὄσσεσθαι ἄμεινον· ταῦτά τε ἀπαγγέλλαι τοὺς ἑταίρους, καὶ Ἀλέξανδρον οὐ πολὺ ὕστερον ἀποθανεῖν, ὡς τοῦτο ἔρεθον ἐκ τοῦ ἄμεινον. Οὐ γάρ ῥη δὲ τούτων οὔτε Ἀριστοβούλῃ οὔτε Πτολεμαίῳ ἀναγγέλλεται. Οἱ δὲ καὶ τὰδε ἀναγγέλλουσιν, ἰδέσθαι μὲν τοὺς ἑταίρους αὐτὸν, ὅτι τὴν βασιλείαν ἀπολείπει· τὸν δὲ ὑπακρίνεσθαι, ὅτι τῇ κρατίστῃ. Οἱ δὲ, προσθῆναι πρὸς τούτῃ τῇ λόγῃ, ὅτι μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ἔρεθ' ἐπ' αὐτῇ ὄσμενον.

XXVII. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οἶδα ἀναγγεγραμμένα ὑπὲρ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς καὶ φάρμακον ὅτι

ὅτι ἐπέμφθη παρὰ Ἀντιπάτρου
Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἐκ τοῦ Φαρμάκου
ὅτι ἀπέθανε· καὶ τὸ Φάρμακον ὅτι
Ἀριστοτέλης μὲν Ἀντιπάτρῳ ἐξεῦ-
ρε, δεδοικὼς ἤδη Ἀλέξανδρον Καλ-
λισθένης ἕνεκα. Κάσσανδρος δὲ ὁ
Ἀντιπάτρου ἐκόμισεν· εἰ δὲ, καὶ 2
ὅτι ἐν ἡμιόνου ὀπλῇ ἐκόμισε, καὶ
τοῦτο ἀνέγραψαν· δοῦναι δὲ αὐτὸ
Ἰόλλαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κασάν-
δρου τὸν νεώτερον· εἶναι γὰρ οἰνο-
χόον βασιλικὸν τὸν Ἰόλλαν, καί
τι λελυκῆσθαι πρὸς Ἀλεξάνδρου
ὀλίγῃ πρότερον τῆς τελευτῆς. Οἱ 3
δὲ, καὶ Μήδιον μετασχεῖν τοῦ ἔρ-
γου, ἐραστὴν ὄντα τοῦ Ἰόλλα· καὶ
αὐτὸν γὰρ εἶναι τὸν εἰσηγητὴν γε-
γόμενον Ἀλεξάνδρῳ τοῦ κόμου· ὁ-
δὴν τε αὐτῷ ἐπὶ τῇ κύλικι γε-
νέσθαι ὀξείαν, καὶ ἐπὶ τῇ ὀδῇ ἀπ-
αλλαγῆναι ἐκ τοῦ πότου. Ἦδη 4
δὲ τις οὐκ ἠσχύνθη ἀναγράψαι,
ὅτι αἰσθόμενος οὐ βιάσιμον ὄντα αὐ-
τὸν Ἀλέξανδρος, ἐς τὴν Εὐφράτην
ποταμὸν ᾗ ἐμβάλων, ὡς ἀφανὴς
ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, πιστοτέρην
δόξαν παρὰ τοῖς ἔπειτα ἐγκα-
ταλείπει, ὅτι ἐκ θεοῦ τε αὐτῷ ἡ
γνώσις ξυνέβη, καὶ παρὰ θεοῦ ἡ
ἀποχώρησις· Ῥωξάνην δὲ τὴν γυ- 5
ναῖκα οὐ λαθεῖν ἐξιόντα, ἀλλὰ εἰρ-
γόμενον γὰρ πρὸς αὐτῆς, ἐποιμώ-
ξαντα εἰπεῖν, ὅτι ἐφάνησεν ἄρα
δόξης αὐτῷ τῆς ἐς ἅπαν, ὡς θεῷ

scripta esse : quodque vene-
num ei ab Antipatro missum
fuerit, quo interiit. Aristo-
telemque id Antipatro con-
fecisse, Alexandrum ob Cal-
listhenis necem metuen-
tem : idque à Casandro An-
tipatri filio allatum. alii in
mulæ ungula allatum scri-
bunt (a) : & per Iollam mi-
norem Casandri fratrem regi
traditum. Fuisse enim Iol-
lam regi à poculis, eique ab
Alexandro paulo ante mor-
tem acerbi aliquid accidisse.
Alii Medium, quod Iollæ
amator esset, sceleris con-
scium fuisse scribunt. Nam
& hunc Alexandro autorem
comestationis fuisse, statim-
que post haustum poculum
vehementem dolorem sen-
sisse, ita ut convivio exce-
dere sit coactus. Quidam e-
tiam scribere non erubuit,
Alexandrum quum jam de
salute desperaret, ad Eu-
phratem se contulisse conji-
ciendi se in flumen animo,
uti sublatus ex hominum o-
culis, certiolem apud poste-
ros fidem faceret, se ex deo-
rum genere ortum, ad deos
rediisse. Roxanen vero con-
jugem, consilio ejus intelle-
cto, inhibuisse, plorantem-
que ipsum dixisse : Invidere
illam sibi divinitatis partæ
(a) Curt. 10, 10, 16. glo-

Καλλισθένης ἕνεκα] Callisthenes Aristotelis discipulus 4, 10, 1. Alexan-
dro exosus ob intempestivam loquendi libertatem 4, 12, 9. tandemque in-
fidiarum in caput regis suspectus in vincula datus 4, 14, 5.

3. ἐπὶ τῇ κύλικι] Suppl. Curt. 10, 4, 18.

5. Ῥωξάνην] Roxanen vero conjungit non latuisse ipsam exentem.

gloriam. Quæ quidem ideo potius à me commemorantur, ne ignorasse videar eam sparsa fuisse, quam quod fide digna existimem.

XXVIII. Decessit autem Alexander Olympiade cxiiv archonte Athenis Hegesia. Vixit annos xxxii, menses viii, ut autor est Aristobulus. Regnavit annos xii, menses viii. Staturâ corporis pulcherrima fuit (a), diligentissimus & vehementissimus, magnâ animi fortitudine præditus, honoris & gloriæ appetentissimus, periculorum amantissimus, divini cultus observantissimus: circa corporis voluptates moderatissimus (b): circa eas quæ ad animum pertinent, solâ laude inexplabilis, summâ consilii dexteritate quid in rebus obscuris facto esset opus cernebat: & ex verisimilibus felicissime eventus rerum conjectabat: ordinandi exercitus, armandi, gubernandique peritissimus; idem ad

δὴ γεγενημένῳ. Καὶ ταῦτα ἑμὰς ὡς μὴ ἀγνοῖν δόξαμι μᾶλλον ὅτι λεγόμενά ἐσιν, ἢ ὡς σιγὰ ἐς ἀφῆγησιν, ἀναγεγράφω.

XXVIII. Ἐτελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, ἐπὶ Ἡγησίου ἄρχοντος Ἀθήνητιν· ἐβίω δὲ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη, καὶ τοῦ τρίτου μηνος ἐπέλαβεν ὀκτὼ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος· ἐβασιλεύτε δὲ δώδεκα ἔτη, καὶ τοὺς ὀκτὼ μῆνας τούτους· τό, τε σῶμα κάλλιστος, καὶ φιλοπονότατος, καὶ δξύτατος γινόμενος, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρατότατος, καὶ φιλοτιμότατος, καὶ φιλοκινδυνότατος, καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος· ἦδοντο δὲ τῶν μὲν τοῦ σώματος ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης, ἐπαίνου μόνου ἀπληρότατος· ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῇ ἀφανείᾳ δυνάμει, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων τὸ εἶδος συμβαλεῖν ἐπιτυχέστατος, καὶ τάξαι στρατὸν καὶ ὀπλίται τε καὶ κοτμήτας διακινεσάτος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις

(a) Copt. 10, 5, 27. (b) Idem 10, 5, 32. & 29.

δόξης τῆς ἐς ἅπαν] Cicero offic. lib. 2. c. 14. universam gloriam dicit, id est, ut commentatur Wolfius, summam & perfectam, ad quam nihil possit accedere. Quanquam hoc loco æterna potius & in omne tempus duratura gloria intelligitur. Id enim notat τὰ ἐς ἅπαν. Vide Not. ad Indic. 96, 3.

CAP. XXVIII. 1. καὶ τοῦ τρίτου] ὅς τενει supra trigessimum annum, menses attigit ὅστω.

καὶ τοὺς ὀκτὼ] ὅς ὅστω menses hosce, quibus trigessimum secundum ætatis annum superavit.

2. δξύτατος] celeritatis. Nullam hujus regis virtutem magis laudandam ait Curtius, quam celeritatem. Idem 5, 7, 1. celebrat ejus in rebus molientis efficiendisque velocitatem. Et 5, 8, 2. dicit nullum intervallum adversus celeritatem ejus satis longum videbatur. Et quanquam mox cap. seq. initio δξύτης pro vehementia affectuum ponitur, hic tamen celeritatis notio magis congruit voci. antecedenti φιλοπονότατος.

ταις ἐπαῖραι, καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν
ἐμπλῆσαι, καὶ τὸ δέμα ἐν τοῖς κιν-
δύνοισι τῇ ἀδεῖ τῷ αὐτοῦ ἀφανίσαι,
ἐμπᾶντα ταῦτα γενναϊότατος.
Καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀφανεί πρᾶ- 6
ξαι, ξὺν μεγίστῳ θάρσει ἔπραξεν.
Ἰσα τε φθάσας ὑφαρπάσαι τῶν πα-
λαμίων, πρὶν καὶ δεῖσαι τινὰ αὐτὰ
ὡς ἐσόμενα, προλαβεῖν δεινότατος·
καὶ τὰ μὲν ξυτεθέντα ἢ ὁμολογη- 7
θέντα φυλάξαι βεβαιότατος· πρὸς
δὲ τῶν ἐξαπατώντων μὴ ἀλῶναι
ἀσφαλές· χρημάτων δὲ ἐς μὲν 8
ἡδονὰς τὰς αὐτοῦ, φειδωλότατος·
ἐς δὲ εὐποῖαν τῶν πέλας, ἀφθο-
κότατος.

XXIX. Εἰ δέ τι ἐπλημμελή- 1
θη Ἀλεξάνδρῳ δι' ὀξύτητα, ἢ ὑπ'
ὀργῆς, ἢ εἴ τι ἐς τὸ ὑπερογκότερον
προήχθη βαρβαρίσαι, οὐ μέγαλα
τῆμαι ἔγωγε, εἰ τὴν νεότητά τέ
τις τὴν Ἀλεξάνδρου μὴ ἀνεπιεικῶς
ἐθαυμάσει, καὶ τὸ διηκεῖς τῆς εὐ-
τυχίας, καὶ τοὺς πρὸς ἡδονὴν οὐκ
ἐπὶ τῇ βελτίστῃ τοῖς βασιλεῦσι ξυν-
όντας, τε καὶ ἐπὶ κακῇ ξυνεσόμε-
νους, ἀλλὰ μεταγνῶναι γε ἐφ' 2
ὧς ἐπλημμέλησε, μόνῃ οἶδα τῶν
πάσαι βασιλείῃ Ἀλεξάνδρῳ ὑπέρ-
ξαι ὑπὸ γενναϊότητος. Οἱ δὲ πολ- 3
λοὶ, εἰ καὶ τι ἔγνωσαν πλημμε-
λῆσαντες, οἱ δὲ τῇ προηγορεῖν αὐ-

militum animos excitandos
& bonâ spe replendos, &
metum periculorum priva-
tæ constantiæ exemplo pro-
fligandum, eximius. Res
dubias summâ audaciâ ag-
grediebatur: ad anticipan-
dos hostes eosque corrip-
endos, priusquam quod e-
venturum erat timerent, so-
lertissimus, promissi pacti-
que religiosissimus observa-
tor: neve aliorum fraudibus
caperetur, instructissimus;
pecunias in privatas volu-
ptates parcissime converte-
bat: in amicos summâ cum
liberalitate erogabat.

XXIX. Siquid vero ab A-
lexandro iræ vehementiâ ra-
piditateque commissum est
(a), aut si insolentius bar-
barorum factum imitatus est,
equidem non tanti facien-
dum censuerim, si quis ju-
venilem Alexandri ætatem
non inique æstimet, si per-
petuum felicitatis cursum,
si assentatores, qui volupta-
tis causâ cum regibus magno
eorum malo versantur, ani-
madvertat. Cæterum delicti
pœnitentiâ duci, id ego soli
ipsi inter veteres reges tan-
quam eximium ac genui-
num quiddam adscribo. Ple-
rique

(a) Curt. 10, 5, 33 & 34.

CAP. XXIX. 1. εἰ τὴν νεότητά] Eadem hæc duo, juventutem & perpe-
tuam felicitatem, ad excusandam Alexandri nimiam gloriæ cupiditatem
adducit Curtius 10, 5, 29. gloria laudisque ut iusto major cupido, ita ut juvenis
et in tantis admittenda rebus.

καὶ ἐπὶ κακῇ ξυνεσόμενους] et ipsorum malo versatos. Quam sententiam
elegantè ita efficit Curtius 8, 5, 6. Non decet talia concupiscenti perniciose
adulatio, porrectum malum regum, quorum opes sapienti assensatio, quam hostis
cursus.

rique enim, tametsi alicujus delicti conscii sibi sint, tuentes id ut recte factum obtegere se culpam suam putant: inique statuentes. Unicam enim peccati medicinam esse censeo, peccati agnitionem & confessionem, manifestumque poenitentiae documentum edere. Nam qui injuriam accepit, non ita graviter læsum sese judicat, si is qui læsit perperam sese fecisse fateatur: & bona alicui spes fit, se non amplius injuriā affectum iri, si eum qui affecit poenitentiam facti sui præ se ferre appareat. Quod vero ad deum generis sui originem referebat, ne hoc quidem atrox delictum fuisse censuerim: quippe qui nihil aliud fortassis sibi propositum habuerit, quam ut eo commento majorem auctoritatem apud subjectos sibi conciliaret. Neque vero mihi videtur Alexander fuisse Minoë aut Æaco aut Rhadamantho minus clarus, quorum genus ad Jovem à veteribus relatum, nullo ipsis vitio versum fuit: sed neque Theseo Neptunī, nec Ione Apollinis filio inferior. Verum & Persicus habitus arte quadam mihi à rege assumtus

τοῦ ὡς καλῶς δὴ πραχθέντος, ἐπιτιμῶνται ὅντας τὴν ἁμαρτίαν, κακῶς γιγνώσκοντες. Μόνη γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ ἵατις ἁμαρτίας, ὁμολογεῖν τε ἁμαρτύντα, καὶ δῆλον εἶναι ἐπ' αὐτῇ μεταγνώσκοντα. ὡς τοῖς παθοῦσιν τι ἄχαρι οὐ πάντῃ χαλεπὰ τὰ παθήματα φαινόμενα, εἰ δ' ὀρέσας αὐτὰ ξυγχαροῖν ὅτι οὐ καλὰ ἔδραστοι· αὐτῇ τέ τινι ἐς τὸ μέλλον ταύτην ἐλπίδα ἄγαθὴν ὑπολειπομένην, μὴ ποτε ἂν παραπλήσιόν τι ἁμαρτεῖν, εἰ τοῖς πρόσθεν πλημμεληθεῖσιν ἀχθόμενος φαίνοιο. Ὅτι δὲ εἰς θεὸν τὴν γένεσιν τὴν αὐτοῦ ἀνέφερεν, οὐδὲ τοῦτο ἐμοὶ δοκεῖ εἶναι μέγα αὐτῇ τὸ πλημμέλημα, εἰ μὴ καὶ σόφισμα ἦν τυχόν ἐς τοὺς ὑπεράτους τοῦ σεμνοῦ ἔτεκα. Οὐκ αὖν δοκεῖ ἔμοιγε ἢ Μίνως γενέσθαι βασιλεὺς ἀφανέστερος, ἢ Λίανος, ἢ Ῥαδαμάνθυος· οἷς δὲ ἐς Δία ἀνενχθέμενα ἢ γένεσις πρὸς τῶν πέλας ἀνθρώπων, οὐδεμὲν αὐτῶν ὕβρει προστίθεται· οὐδὲ Θητίης τοῦ Ποσειδῶνος, οὐδὲ Ἰωνος τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὡς ἔμοιγε καὶ ἡ Περσικὴ σκευὴ σόφισμα εἶναι δοκεῖ, πρὸς τε τοὺς βαρβάρους, ὡς μὴ πάντῃ ἀλλότριον αὐτῶν φαίνεται.

5. ὡς τὰ παθήματα φαινόμενα] ὡς cum accusativis Attice pro genitivis consequentiam designantibus. Well. gram. p. 296.

6. εἰ μὴ καὶ σόφισμα] nisi fortassis etiam callidum inventum fuit. Illud non caret emphasi. Duo dicit Arrianus, primum si vel maxime consecrasset Alexander originem suam, & ad Deum retulisset auctorem, non minus hoc ipsi licere oportuisse, quam Minoi, Æaco, aliisque; deinde Alexandrum forsitan ne quidem ipsum hoc credidisse, quod ab aliis credi voluerit, sed hoc artificio tantum usum ad divinam auctoritatem conciliandam.

μεῖναι τὸν βασιλέα· καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὡς ἀποστροφὴν τινὰ εἶναι αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὀξύτητός τε καὶ ὕβρεως τῆς Μακεδονικῆς. Ἐφ' ὅτῃ δὴ καὶ ἐγκατα-
 9 μίξαι μοι δοκεῖ ταῖς τάξεσιν αὐτῶν τοὺς Πέρσας τοὺς μηλοφόρους, καὶ τοῖς ἀγῆμασι τοὺς ὁμοτίμους· καὶ οἱ πόται δὲ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος, οὐ τοῦ αἵνου ἕνεκα μακροὶ αὐτῷ ἐγίνοντο (οὐ γὰρ πίνειν πολὺν αἶνον Ἀλέξανδρον) ἀλλὰ φιλοφροσύνης τῆς εἰς τοὺς ἐταίρους.

XXX. Ὅστις δὲ κακίζει Ἰ Ἀλέξανδρον, μὴ μόνον ὅσα ἄξια κακίζεσθαι ἐς προσφερόμενος, κακίζεται, ἀλλὰ ξύμπαντα Ἀλεξάνδρου εἰς ἐν χωρίον ξυναγαγὼν, οὕτω δὴ ἐκλογιζέσθω, ὅστις τε ὦν αὐτός, καὶ ὁποῖα τύχη κεκρημένος, ὅντινα γενόμενον ἐκείνου καὶ ἐς ὅσον εὐτυχίας τῆς ἀνθρωπίνης ἐλθόντα, βασιλέα τε ἀμφοῖν ταῖν ἡπείρων ἀναμφιλογάτατα γενόμενον, καὶ ἐπὶ πᾶν ἐξεκόμενον τῷ αὐτοῦ ὀνόματι κακίζει· σμικρότερός γε ὦν αὐτός, 2 καὶ ἐπὶ σμικροῖς πονούμενος, καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐν κόσμῳ τιθέμενος. Ὡς ἔγωγε δοκῶ ὅτι οὔτε τι 3

videtur, ne in universum alienus ab eis rex esse videretur: utque refugium quoddam adversus Macedonum insolentiam contumeliamque haberet. Quā etiam de causā eum Macedonum ordinibus Persas melophoros immiscuisse arbitror, & agematibus, qui par cum eis honore essent, accensuisse. Longas etiam potationes, ut ait Aristobulus, non vini causa amabat (neque enim multum vini potabat) sed ut benevolentiam cum amicis foveret.

XXX. Quapropter quisquis Alexandrum incusat ac vituperat, is non ea solum quæ vituperatione digna sunt proferens vituperet, sed omnia ejus facta in unum cumulum congerens, ita demum secum seputet, quis ipse & quali fortuna usus, ad cujus ac quanti principis accusationem accedat, qui ad tantum humanæ felicitatis fastigium evasit, ut utriusque continentis rex citra ullam controversiam fuerit, nomenque suum per universum terrarum orbem propagarit: cogitetque iste quisquis est accusator, quam exilis ipse sit, quamque in exilibus

8. ὡς ἀποστροφὴν τινὰ εἶναι] Ita Macedonum insolentiam ulcisci voluit. Unde apud Curtium 10, 2, 29. ait: *Triumphabo mehercule de fuga vestra, & ubicunque ero, expleam pallas, hos, cum quibus me relinquitis, colendo praeferendoque vobis.* Pertinet huc tota oratio Alexandri apud eundem 10, 3, 7. & seqq.

9. τοὺς μηλοφόρους] Numerabantur inter satellites regis Persarum, sic dicti, quod malum præferrent in hastis, Athen. lib. 12.

τοὺς ὁμοτίμους] Vide not. ad 2, 11, 12.

CAP. XXX. 1. ὅστις τε ὦν] Opt. τίς τε ὦν αὐτός. Gronov.

bus parvique momenti rebus laboret, ac ne illas quidem ipsas decorè conficiat. Ita enim sentio, nullam ea tempestate gentem, nullam urbem, nullum denique hominem fuisse, ad quem non Alexandri nomen pervenerit. Quocirca non absque numine ejuscemodi hominem terris datum existimaverim, cui nemo omnium mortalium par fuit; quod quidem etiam oracula in Alexandri morte testata sunt, diversaque aliis atque aliis hominibus spectra & insomnia oblata, & continuata in hunc usque diem inter homines memoria & gloria (a), major quam quæ in hominem cadat, tum denique alia post tantum temporis spatium oracula Macedonum genti de ejus honore edita. Ego vero, tametsi nonnulla Alexandri facta in historia rerum ab ipso gestarum reprehendi, Alexandri tamen ipsius admiratorem esse meipsum citra pudorem profiteor; facta vero nonnulla improbavi, & veritatis meæ & publicæ utilitatis causâ: in cujus gratiam hujus historiæ scriptiōnem, non absque numine etiam, aggressus sum.

(a) CURT. 10, 10, 20.

5. ἄλλοι χρησμοί] Quæ illa fuerint oracula, equidem ipse doceri malim, quam alios docere queam.

ἔθνος ἀνθρώπων, οὔτε τις πόλις ἐν τῇ τότε ᾗ, οὔτε τις εἰς ἄνθρωπος, εἰς ὃν οὐ πεφωτήκει τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα. 4 Οὐκ αὖ οὐδ' ἐμοὶ ἔξα τοῦ θεοῦ φύναι ἂν δοκίμῳ ἀνδρὶ, οὐδενὶ ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἐοικώς· καὶ ταῦτα χρησμοὶ τε ἐπιστημῶναι ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγονται, καὶ φασματα ἄλλα ἄλλοις γενόμενα, καὶ ἐνύπνια φασέεσθαι. 5 ἄλλα ἄλλοις· καὶ ἡ ἐς τοῦτο ἐξ ἀνθρώπων τιμὴ τε αὐτοῦ καὶ μνήμη οὐκ ἀνθρωπίνῃ οὔσα· καὶ νῦν διὰ τοσούτου ἄλλοι χρησμοὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ αὐτοῦ τῇ ἔθνει τῶν Μακεδόνων 6 χρησθέντες· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐμεμψάμεν ἔσθ' ἐν τῇ ξυγγραφῇ τῶν Ἀλεξάνδρου ἔργων, ἀλλ' αὐτὸν γε Ἀλέξανδρον οὐκ αἰσχύνομαι θαυμάζων· τὰ δὲ ἔργα ἐκείνα ἐκάνισα, ἀληθείας τε ἕνεκα τῆς ἐμῆς, καὶ ἅμα οὐφελείας τῆς ἐκ' ἀνθρώπων· ἐφ' ὅτῃ ἀρμύθην, οὐδὲ αὐτὸς ἄστυ θεῶν, ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφὴν.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΝΔΙΚΗ.

ΑΡΡΙΑΝΙ HISTORIAE INDICAE LIBER.

SUMMARIUM.

CAP. I. *Nysae urbis & Nysaeorum origo. Merus mons. Casus Bacchi nascentis. Massaca & Peucela urbes. II. Caucasus, Taurus. Termini Indiae. Ultra Hyphasin non venit Alexander. III. Spatium Indiae. Fluviorum copia & magnitudo. IV. Variorum fluviorum Indiae & Europae descriptio & collatio. V. Megasthenis notitia Indiae. Indorum bella contra externos. Incerta memoria Herculis. Prometheus. Siba. VI. Sili. Silas fluvius. Pluvia Indiae. Nili crescentis causa. Similitudo Indiae & Aethiopiae. VII. Gentes Indiae quot? Vagae olim sedes Indorum. Liberi munera in Indos. VIII. Liber regiae stirpis auctor. Herculis in India opera, & filia Margarita marina. IX. Peculiare de aetatibus. Mendax Herculis coitus. Maturae aetates. Reges & Chronologia. Nulla externa imperia. X. Propria de mortuis & urbibus. Palimbothra. Indus nemo se rous. Indo-*

[ΙΝΔΙΚΗ] scil. *Ἰνδοῦ*, ceu ab ipso Arriano dicitur 5, 6, 12. & 6, 16, 7. *Indica Historia*. Scripta vero est dialecto Ionica, uti superiores libri Attica, quos ideo *Ἀττικὴν Ἰνδοῦ* Ind. 19, 8. appellat. Et describitur hoc libro illud iter, cuius & Curtius meminit, his paucis verbis 9, 10, 3. *Nearcho atque Onesicrito nautica rei peritis imperavit, ut validissimas navium deducerent in Oceanum, progressique quoad tuto possent, naturam maris noscerent: vel eodem amne, vel Euphrate subire eos posse, quum reverti ad se vellent*. Argumentum ergo huius historiae est: Cum Alexander ex India reverti cogeretur, quod exercitus cum ultra Hyphasin fluvium sequi noller, ipse quidem terrestri itinere proficiscebatur, Nearcho autem parte copiarum tradita, imperabat, ut ab Indo fluvio progressus per mare rediret, oramque maritimam videret, quae regiones urbesque, qui portus, qui populi essent. Huius vero narrationi praemittitur septendecim prioribus capitibus descriptio Indiae & regionis & incolarum.

Indorum septem genera. XI. Sopheſta. Quatuor alia genera, agricolæ, paſtores. XII. Opifices, militantes. Duo reliqua genera, epiſcopi, conſiliarii. XIII. Venatio elephantorum. Aſtus venatorum peculiaris & ratio domandi. XIV. Alia elephantorum peculiaria. XV. Tigris, formica, pſittacus, quales Indorum? Simiæ, ſerpentes, quam longi & venenati. Morbi. XVI. Veſtitus, barba tinſta, umbracula, calcei. Peditum equitumque arma & equorum frena. XVII. Elephanti bonor, & pretium concubitus. Nubendi mos. XVIII. Præſectorum claffis Alexandri nomina. Preparatio ad navigandum inter ſacra & feſtos ludos. XIX. Agmina juxta fluvijs. Numerus navium. XX. Aſtus Alexandri de præſecto, quem lenit Nearcbus. Modus curæ claffis ab Nearcho ſuſceptæ, unde communis letitia. XXI. Initium navigandi. Stura, Caumara, Corceſtis, loca in flumine Indo. Corcela inſula maris. Arabies, Iruſ mons. Portus Alexandri. Sangada. XXII. Doma. Saranga. Sacala. Morontobara. Portus feminarum. Oſtia amnis Arabis. Oritæ. XXIII. Pagala. Cabana. Cocala. Leonnati pugna & victoria. Apollophanis cades. XXIV. Tomerus fluvijs. Littoralium inepta & infelix tentatio pugna. Unguium uſus pro ferro. XXV. Malana finis Oritarum. Umbra mutata. XXVI. Gadroſii Ichtbyophagi. Bagifara & Moſarna, portus. Paſira vicus. Colta, Calama, Cyſa. Carnine inſula. XXVII. Balonium litus. Dendrobola, Copbas, Cyira. Nearchi cum Archia conſilium. XXVIII. Neceſſitas cædis & direptionis remiſſa. Bagia. XXIX. Talmena. Canaſis. Canates. Troi. Dagaira. Ichtbyophagorum fines, ſpatium, copia piſcium. Oſſa piſcium ad fabricas domuum. XXX. Bakenarum grandium ratio. XXXI. Noſala inſula. Soli ſacra, Nearcho explorante fabule fidem. Nearchi refutatio ignobilis. XXXII. Carmania diverſa ab Oritis & Ichtbyophagis. Badis. Maceta. Arabia. Maris rubri principium. Diſceptatio Nearchi cum Oneficrito. XXXIII. Neoptana. Harmozia. Claffarii incidunt in græcum, qui & præſidem regionis ducit ad Nearchum. XXXIV. Præſes occupat Alexandro indicare ſalutem claffis. Minuta & exacta relatio Nearchi adventus ad Alexandrum. XXXV. Primus ſermo Alexandri cum Nearcho, & tandem letitia. XXXVI. Continuatæ Nearcho cura claffis, & ad eam reditus. XXXVII. Ejusdem navigatio ad Organam & Oaraſta inſulas. Inſula Neptuno ſacra, alia Pylora & Cataea, Mercurii ac Veneris. Urbs Siſidone. XXXVIII. Illa locus Perſiæ. Caicandrus inſula. Margaritarum piſcatio. Ochus mons. Apoſtati, Gogana, Areon & Sitacus & Padagrus & Granis flumina. XXXIX. Hieratis. Hera-

temis.

temis. Mesambria. Taoce. Balæna magna. Rogonis. Brizana, Ares, fluvii. XL. Susi & Uxii. Persidos regio diversa. Uxii, Mardi, Cossæi, domiti ab Alexandro non temere sed astu. XLI. Cataderbis lacus. Margastana insula. Isthmus inter Leucadem & Acarnaniam. Limosa statio periculosa. Ostia Euphratis. XLII. Pasitigris. Classis adventus ad Alexandrum & Iatitia. Coronæ aureæ præmia. XLIII. Arabia. Exploratio maris ultra Arabiam, item extra Herculis columnas. Libri conclusio.

K E Φ. A.

C A P. I.

ΤΑ ἔξω Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὰ ἰ
πρὸς ἐσπέρην ἐπὶ τὸν πο-
ταμὸν Καφῆνα, Ἀσακηνοὶ καὶ
Ἀσφακηνοὶ, Ἰνδαῖοι Ἰνδικὰ, ἐποι-
κίουσιν. Ἀλλ' οὔτε μεγάλοι τὰ 2
σώματα, κατὰ περ οἱ ἐντὸς τοῦ
Ἰνδοῦ ἠκισμένοι, οὔτε ἀγαθοὶ
αἰσάντας τὰ θυμὸν, οὐδὲ μέλα-
νες αἰσάντας τοῖς πολλοῖς Ἰνδοῖ-
σιν. Οὗτοι πάλαι μὲν Ἀσσυρί- 3
αις ὑπῆκοοι ἦσαν· ἐπεὶ δὲ Μῆδοι
Περσέων ἤκουον, καὶ φόρους ἀπέ-
φερον Κύρῳ τῷ Καμβύσου ἐκ τῆς
γῆς σφῶν, οὗς ἔταξε Κύρος.
Νυτταῖοι δὲ οὐκ Ἰνδικὸν γένος ἐ- 4

Quæ extra Indum amnem
occidentem versus sunt
regiones ad Cophenem
fluvium usque, Astaceni at-
que Affaceni, Indicæ gentes,
incolunt. Sunt vero hi Indis
intra Indum amnem habitanti-
bus & corporum magnitudine
& animorum præstantiâ infe-
riores: neque ita, ut plerique
Indi, fusci. Hi olim Assyriis
parebant: postquam vero Me-
di in Persarum potestatem ve-
nerunt, tributa etiam Cyro
Cambyſis filio ex suis regioni-
bus pependerunt. Nyssæi ve-
ro Indorum gens non sunt, sed
ex

CAP. I. I. ἔξω Ἰνδοῦ] extra sive ultra Indum. Contra ἐντὸς τοῦ Ἰνδοῦ in-
tra, sive cis Indum. Intelligenda autem hæc duo vocabula respectu ipsius
Indiæ, non nostrarum regionum; contra ac India intra Gangem dici so-
let, quæ ad occasum solis spectat, nobisque cis Gangem sita est, India
vero extra Gangem, quæ ad orientem solem vergit. Sic enim Arrianus ipse
s. loca extra Indum dicit occidentem versus esse, regionem vero ab Indo
versus orientem Indiam appellari. Ita ergo Arrianus adverbii ἔξω & ἐντὸς
usus est, ut si hæc scriberet in ipsa India. Quemadmodum & Cæsar, Bel-
ga, inquit, proximi sunt Germanis, qui trans Rhenum incolunt, de bell. Gall.
lib. I. c. I. Incolunt autem Germani trans Rhenum, non si Romam, sed
si Belgium vel Galliam spectes. Plin. lib. 6. cap. 17. p. 74. l. 50. Indus est ab
occidente finis India. Cum itaque Indus sit regionis hujus terminus: quid-
quid eo flumine non concluditur, id extra eum esse dicitur.

ἐπὶ τὸν ποταμὸν] Opt. ἕς τε ἐπὶ. Gronov.

3. ἐπεὶ δὲ Μῆδοι] ut omnia convenient, lego: Ἐπεὶ δὲ Μῆδοις, ἐπεὶ δὲ
Μῆδοι &c. Idem.

ex iis originem ducunt, qui olim cum Libero patre in Indiam venerant, Græcis quidem etiam fortasse, qui in bellis quæ Liber cum Indis gessit, inutiles bello facti fuerant. Fortassis autem etiam indigenas voluntarios in eandem cum Græcis coloniam deduxit, regionemque Nyssæam à monte Nyssâ vocavit, urbemque ipsam Nyssam. Mons vero urbi vicinus, ad cuius radices sita est Nyssâ, Merus. i. e. *femur* vocatus est (a), ab infelici eventu qui Dionyso acciderat statim quum nasceretur. Atque hæc quidem poëtæ de Dionyso finxerunt: idem omnes, quotquot vel apud Græcos vel apud barbaros fabulosas historias scripserunt, narrarunt. Apud Assacenos est Massaca, ingens oppidum, quod Assaceni regni caput est. Alia præterea urbs Peucela, magna etiam hæc, non procul ab Indo. hæc regio extra Indum amnem habitatur occidentem versus, usque ad Cophenem fluvium.

(a) *Cant.* 8, 10, 12.

ἐν, ἀλλὰ τῶν ἑμὰ Διόνυσον ἑλ-
θόντων ἐς τὴν γῆν τῶν Ἰνδῶν· τυ-
χὸν μὲν καὶ Ἑλλήνων, ὅσοι ἀπὸ-
μαχοὶ αὐτῶν ἐγένοντο ἐν ταῖς πο-
λέμοις, οὓς τινας πρὸς Ἰνδοὺς
5 Διόνυσος ἐπολέμησε· τυχὸν δὲ
καὶ τῶν ἐπιχωρίων τοὺς ἐθέλαν-
τας τοῖς Ἑλλήσι συνίκεσθαι τὴν
τε χώραν Νυσσαίην ἀνόμεναι ἀ-
πὸ τοῦ ὄρους τῆς Νύσσης Διόνυ-
σος, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Νύσ-
σαν. Καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ πό-
λει, ὅπου ἐν τῇσιν ὑπερέσθην ἡ-
κισται ἡ Νύσσα, Μήρως κλειέε-
ται, ἐπὶ τῇ συμφορῇ ἦσαν ἐχρή-
7 σατο εὖδης γινόμενος. Ταῦτα μὲν
οἱ ποιηταὶ ἐπὶ Διόνυσῳ ἐποίη-
σαν· καὶ ἐξηγείσθαι αὐτὰ ὅσοι
8 λόγιοι Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων. Ἐν
Ἀσσηνοῖσι δὲ Μάσσηκα, πό-
λις μεγάλη, ὡς καὶ τὸ κρέ-
τος τῆς γῆς ἐστὶ τῆς Ἀσσηνῆς·
καὶ ἄλλη πόλις Πευκέλα, ὅτι
μεγάλη καὶ αὐτὴ, οὐ μακρὰν τοῦ
Ἰνδοῦ. Ταῦτα μὲν ἔξω τοῦ Ἰνδοῦ
ποταμοῦ ὄκισται πρὸς ὀπίσθην,
ἔστι ἐπὶ τὸν Κοφῆνα.

II.

5. τὴν πόλιν αὐτῶν] *Μῆτι αὐτὴν*, vere. *Gronov.*

6. ἐπὶ τῇ συμφορῇ] *propter casum illum* (non adversum, est enim vocabulum medium, neque quidquam adversi accidit Baccho, quod femori Jovis insutus fuerit) *quo usus fuit simul ac nascens erat*. Nota fabula de Baccho, quem Jupiter ab alvo Semeles matris ereptum, femore suo occuluit, ut iuxta maturitatis tempus compleret. Vide Ovid. *Metam.* lib. 3. v. 310.

7. ἐξηγείσθαι] *narrare* sive *narrare*. 3. plur. præf. imperat. med. Attice pro ἐξηγείσθαι. Ut ita fabulam hanc dicat fabularum scriptoribus se relinquere.

8. τὰ κρέτος] Notat hoc verbum etiam *imperium*, 4, 20, 6. & *Ind.* 36, 8. ut adeo verti possit, *ubi & summa potestas est regionis Assacæ*.

Ἐνι μεγάλῃ] *Vocula prima ignoratur ab optimo. Gronov.*

II. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ πρὸς ἡμᾶς, τοῦτό μοι ἔστι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔσονται. Ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς, πρὸς μὲν βορρῆου ἀνέμου ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος. Καλέεται δὲ ὁ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· ἀλλ' ἀρχεται μὲν ὁ Ταῦρος ἀπὸ θαλάσσης τῆς κατὰ Πамφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας· παρατείνει τε ἔστε τὴν πρὸς ἡμᾶς θάλασσαν, τέμνει τὴν Ἀσίην πᾶσαν· ἄλλη δὲ ἄλλο καλέεται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπαμιστὸς, τῇ δὲ Ἡμαδός· ἄλλη δὲ Ἡμαον κληίζεται· καὶ τυχὸν ἄλλα καὶ ἄλλα ἔχει οὐνόματα· Μακεδόνες δὲ οἱ ξυνὸν Ἀλεξάνδρῳ κρατεῦσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον· ἄλλον τοῦτον Καύκασον, οὗ τὸν Σκυθικόν· ὡς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῷ τοῦ Καυκάσου λόγων κατέχειν ὅτι ἦλθεν Ἀλέξανδρος. Τὰ πρὸς ἡμᾶς δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπέρχεται, ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵνα περ αὐτὸς κατὰ δύο εἴματα ἐκδιδῷ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ εἴματα, κατὰ περ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ συνεχέα· ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπὸ τῶν Δέλτα ποιέεται τὸ Αἰγύπτιον· ὁ δὲ καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιέει ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς, οὐ μείον τοῦ

II. Quæ vero regio ab Indo orientem versus est, eam ego Indiam appello, quique eas partes incolunt, Indi sunt. Terminatur autem India à septentrione, Tauro monte: qui quidem adhuc in eâ regione nomen hoc retinet. Incipit vero Taurus à mari circa Pamphyliam & Lyciam ac Ciliciam, tenditque perpetuo dorso ad orientalem oceanum, totam Asiam interfecans. Alibi vero aliam appellationem accipit hic mons. quibusdam enim in locis Parapamisus, aliis Emodus, aliis Emaon dicitur. fieri autem potest, ut alias atque alias appellationes habeat. Macedones vero qui cum Alexandro militarunt Caucasum eum vocarunt, diversum ab eo qui in Scythiâ est: unde fama tenuit, Alexandrum Caucasum transcendisse. Occidentalem vero Indiam Indus amnis distinguit ad oceanum usque, ubi ipse per duo ostia in eum fertur, neque ea quidem inter se propinqua, quemadmodum quinque illa Istri ostia; sed sicut ista Nili, à quibus Delta Ægyptium efficitur: hoc pacto etiam Indus amnis Indiæ Delta facit, neque id minus Ægyptio, quod qui-

CAP. II. 3. ἄλλα καὶ ἄλλα] plurima recenset Plin. lib. 5. cap. 27. *Incens prima parte dictus, mox Emodus, Paropamisus, Circius, Chambedes, Pharphariades, Choasras, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus. Atque ubi se quoque exheret, Caucasus: ubi brachia emittit, subinde tentanti maria similis, Sarpedon, Coracesius, Cyagus, iterumque Taurus.*

4. Καύκασον] De hoc mendacio Macedonum & supra 5, 3, 3.

quidem Indorum linguā Pattala vocatur. Qua vero ad austrum & meridiem vergit India, oceano clauditur: orientales etiam ejus partes oceanus terminat. Ac meridialis quidem tractus, & Pattala Indique fluminis ostia ab Alexandro & Macedonibus ac multis Græcis perlustrata sunt: orientalem autem Alexander non adiit; is ultra Hyphasin amnem est. Pauci vero scripserunt de iis quæ ad Gangem sunt; aut ubi Gangis ostia, maximeque ad Gangem Indorum urbs Palimbothra.

III. Mihi certe Eratosthenes Cyrenæus majore fide dignus videtur, quoniam illi curæ erat de circuitu Indiæ scribere. Is à monte Tauro, ubi Indi fontes sunt, secus Indum amnem eunti ad oceanum & Indi ostia, Indiæ latus stadia XIII. M continere ait. Latus vero huic oppositum statuit ab eodem monte præter mare orientale, nequaquam huic lateri æquale: sed longo tractu promontorium ad III M. stadiorum in mare protendi: ut ei æstimetur hoc Indiæ latus obtinere XVI. M stadio-

Αἰγυπτίῳ καὶ τοῦτο Πάτταλα 7 τῇ Ἰνδοῦ γλώσση καλεῖται. Τὸ δὲ πρὸς νότον τε ἀνίμου καὶ μεσημβρίας, καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη θάλασσα ἐκείργει τὴν Ἰνδοῦ γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἑὴν αὐτὴ ἡ θάλασσα ἀπείργει. 8 Τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίην, καὶ τὰ Πάτταλα τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς, ὁφθαλμῶς τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς, ὁφθαλμῶς πρὸς τε Ἀλεξάνδρου καὶ Μακεδόνων καὶ πολλῶν Ἑλλήνων· τὰ δὲ πρὸς ἑὴν Ἀλέξανδρος μὲν οὐκ ἐπῆλθε, τὰ δὲ πρὸς ποταμοῦ Ἰφάσιος. 9 Ὀλίγοι δὲ ἀνέγραψαν τὰ μέχρι ποταμοῦ Γάγγη, καὶ ἵνα τοῦ Γάγγη αἱ ἐκβολαὶ, καὶ πόλις Παλίμβοθρα μεγίστη Ἰνδοῦ πρὸς τῇ Γάγγη.

III. Ἐμοὶ δὲ Ἐρατοσθένης ὁ Κυρηναῖος πιστότερος ἄλλου ἔστι, ὅτι τῆς περιόδου πέρα ἔμελλεν Ἐρατοσθένης. 2 Οὗτος ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου, ἵνα τοῦ Ἰνδοῦ αἱ πηγαὶ, παρ' αὐτὸν Ἰνδὸν ποταμὸν ἰσχυρῶς ἐκτείνῃ τὴν μεγάλην θάλασσαν, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ τὰς ἐκβολὰς, μακροὺς καθύπευθε καὶ τρισχιλίους τὴν πλευρὴν λέγει 3 ἐπέχειν τῆς γῆς τῆς Ἰνδοῦ. Ταυτησὶ δὲ ἀντίπαρον πλευρὴν ποιεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους παρὰ τὴν ἑὴν θάλασσαν, οὐκέτι ταύτῃ τῇ πλευρῇ ἴσην· ἀλλὰ ἄκρην γὰρ ἀπέχειν ἐπὶ μέγα εἶναι εἰς τὸ πέλαγος, ὅς

8. τὰ δὲ πρὸς ἑὴν] partes autem versus orientem non adiit Alexander, eas videlicet, quæ sunt ultra Hyphasin amnem. Gronov.

9. τὰ μέχρι] quæ usque ad Gangem sunt.

CAP. III. I. τῆς περιόδου πέρα] Ælian. Var. Hist. l. 3. c. 28. πινέσκον ἔχον γῆς περίοδον, tabula Geographica. Aristot. Rhet. 1, 4, 28. πρὸς μὲν τὴν νοτιο-θεσίαν αἱ τῆς γῆς περίοδοι χρήσιμοι, ad leges ferendas utiles sunt libri, quibus terrarum situs ac descriptiones continentur. Ad quem locum Schraderus in Commentario plura hujus significatus exempla ex Aristotele collegit.

ἐς τρισχλίους, καδίους μάλισα ἀπα-
 τήνουσιν τὴν ἄκρην· εἴη ἂν ὅν αὐτῇ
 πλευρῇ τῆς Ἰνδοῦ γῆς πρὸς ἑω, μυ-
 ρίους καὶ ἑξακισχλίους καδίους ἐπέ-
 χουσα· τοῦτο μὲν αὐτῷ πλάτος τῆς
 Ἰνδοῦ γῆς συμβαίνει. Μῆκος δὲ τὸ 4
 ἀπ' ἐσπέρης ἐπ' ἑω, ἔστι μὲν ἐπ' ἑκα-
 τὼν Παλίμβοθρα, μεμετρημένον σχοί-
 νοις λέγει ἀναγράφειν (καὶ εἶναι γὰρ
 ὁδὸν βασιλικήν) τοῦτο ἐπέχειν ἐς μυ-
 ρίους καδίους· τὰ δὲ ἐπέκεινα οὐκέτι
 ἰσχύει ἀτρεκέα. Φήμας δὲ ὅσοι ἀνέ- 5
 γραψαν, εἰς τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνεχούτῃ ἐς
 τὸ πέλαγος, ἐς μυρίους καδίους μά-
 λιστα ἐπέχειν λέγουσιν· εἶναι δὲ ἂν
 τὸ μῆκος τῆς Ἰνδοῦ γῆς, καδίων μά-
 λιστα δις μυρίων. Κτησίης δὲ ὁ Κνί- 6
 διος τὴν Ἰνδοῦ γῆν ἴσῃ τῇ ἄλλῃ Ἀ-
 σίᾳ λέγει, οὐδὲν λέγων. Ὁ δὲ Ὀνη-
 σικρίτος τρίτην μοῖραν τῆς πάσης
 Ἀσίας· Νέαρχος δὲ μηνῶν τεττάρων
 ὁδὸν τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου τῆς Ἰν-
 δοῦ γῆς. Μεγασθένης δὲ, τὸ ἀπὸ ἀνα- 7

rum. Atque hæc quidem
 Indiæ latitudo illi colligi-
 tur. Longitudinem vero
 ab occidente in orientem
 usque ad urbem Palimbo-
 thra, dicit schœnis dimen-
 sum scribere. (esse enim
 viam regiam) eamque esse
 stadiorum x. m. ulteriora
 non amplius similiter cer-
 ta esse. Quotquot vero
 communem opinionem in
 scribendo secuti sunt, cum
 promontorio in mare por-
 recto, x. m. stadiorum con-
 tinere dicunt: superius,
 esse longitudinem stadio-
 rum xx. m. Ctesias Cni-
 dius Indiam reliquæ Asiæ
 æqualem esse magnitudine
 affirmat: sed errat. Onesi-
 critus vero eam tertiam
 partem ejusdem Asiæ esse
 perhibet. Nearchus qua-
 tuor mensium iter per e-
 jusdem plana esse dicit.

Me-

4. *σχόνοις*] Schœnus fuit mensuræ genus in metienda terrâ apud Ægy-
 ptios, quale apud Persas parasanga, apud Græcos stadium, apud Romanos
 lapis, apud nos milliare. Capiebat autem Schœnus, auctore quidem Hero-
 doto lib. 2. sexaginta stadia. Plinius vero de his ipsis schœnis, quibus Era-
 tostheneus usus est, scribit ita lib. 12. c. 14. *Schœnus patet, Eratosthenis ratione,*
stadia xli, hoc est, passuum quinque M: aliqui xxxxi stadia singulis schœnis
dederunt. Vid. Steph. Thes.

5. *ἑνω*] *superius*, a mari remotius. Indicarur mediterranea latitudo. Vid. Ind.

6. *οὐδὲν λέγων*] Hoc solebant de iis usurpare, qui falsa aut quæ nihil ad
 rem essent, loquerentur. Aristophanes Vespis *παῦς παῦς, οὐδὲν λέγεις*, &
 alibi sæpe, & in Platone passim. Vide *Casauboni* Comment. in Theophr. Cha-
 ract. cap. 8. Sic ipse Arrianus dissert. Epiæt. lib. 3. cap. 2. pag. 276. med.
οὐδὲν εἰρηκας, non recte dicis, erras, non est ita, ut dicis.

Ὁ δὲ Ὀνησικρίτος] In Mssis legitur *οὐ δὲ Ὀνησ.* Gronov. Ut adeo neque
 Onesicriti sententia probetur. Vide *Blanchardum*, qui ex Strabon. lib. 15. hæc
 citat: *Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης.* Ut adeo Onesicritus In-
 diam non dixerit esse tertiam partem Asiæ, uti quidem narrat Arrianus,
 sed totius orbis terrarum. Id quod & Plinius confirmat lib. 6. cap. 17. p. 75. l. 4.
Alexandri Magni comites scripserunt, Indiam tertiam partem esse terrarum omnium.

δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου] *per ipsum campum*, sive etiam *per campum*. Nam per
 montium anfractus si quis iter faceret, longiori tempore opus esset. Vide
Gronovium.

Megasthenes vero Indiæ spatium ab oriente in occidentem latitudinem esse vult, quam alii longitudinem faciunt. Idem Megasthenes autor est, ubi brevissimum ejus spatium est, XVI. M stadiorum continere. A septentrione in meridiem (hæc autem illi longitudo est) distans, ubi angustissima est, XXI I. M & CCC. stadiis. Flumina tot sunt in Indiâ, quot in reliquâ Asiâ: in his maximi sunt Ganges, & Indus, à quo & regio nomen accepit: uterque & Nilo Ægyptio & Istro Scythico, etiamsi in unum alveum confluerent, major est: at meâ sententiâ Acesines ipse Nilum & Istrum magnitudine superat, ubi Hydaspes, Hydraote & Hyphasi in sum alveum receptis, in Indum fertur. adeo ut ejus latitudo triginta stadia efficiat. Fortassis autem etiam alia multa majora flumina Indiam fecant.

τολῶν ἐς ἐσπέρην πλάτος ἐς τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὅ, τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιέουσι· καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτατον αὐτοῦ. 8 Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῇ μῆκος γίγνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ δισχιλίους καὶ δισμυρίους, ἵνα περ τὸ στενότερον αὐτοῦ. 9 Ποταμοὶ δὲ τοσοῦτοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, ὅσοι οὐδὲ ἐν τῇ πάσῃ Ἀσίᾳ· μέγιστοι μὲν, ὁ Γάγγης τε καὶ ὁ Ἰνδὸς, ὅτου καὶ ἡ γῆ ἐπάνωμος· ἄμφω, τοῦ τε Νείλου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τοῦ Ἰστροῦ τοῦ Σκυθικοῦ, καὶ εἰ ἐς ταυτὸ συνέλθοι αὐτοῖσι τὸ ὕδωρ, μέζοντες· δεκάτην δὲ ἄμειγε, καὶ ὁ Ἀκεσίνης μέζων ἐστὶ τοῦ τε Ἰστροῦ καὶ τοῦ Νείλου, ἵνα περ παραλαβὼν ἅμα τῶν τε Ἰδασπεία καὶ τὸν Ἰδραώτεια καὶ τὸν Ἰφασιν, ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν, ὡς καὶ τριάκοντα αὐτῇ σταδία τὸ πλάτος ταύτῃ εἶναι· καὶ τυχόν, καὶ ἄλλοι πολλοὶ μέζοντες ποταμοὶ ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ ῥέουσιν.

IV.

8. τοῦτο δὲ αὐτῇ μῆκος γίγνεται] Inclusa erant hæc verba ab aliis parenthesis, quam ego non veritus sum delere, postulante ita particula καὶ, qua verba γίγνεται & ἐπέχει conjunguntur. Neque est, quod quæquam offendat repetitum illud δὲ, cum id familiare sit scriptori nostro. Ita infra 29, 9. τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγόντι, ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ὅρετρα. Et 36, 6. τὰ δὲ ὑπερέτα τε καὶ κλέους ἡδὴ ἐτοίμου ἐχόμενα, ταῦτα δὲ ἀφανισθέντα. Dissert. Erißt. lib. 1. cap. 14. ὁ δὲ καὶ τὸν ἥλιον αὐτὸν πεποιηκὸς καὶ περιέγων. μέρος ὄντ' αὐτοῦ μικρὸν ὥς πρὸς τὸ ὅλον. οὗτος δ' οὐ δύναται πάντων αἰσθάνεσθαι; Quæ autem solum ipsum & fecit & circumducit, partem suam operum partem, si cum universo conferatur: is vero non potest animadvertere omnia? Plura vide in Indice. Vertendum igitur: A septentrione autem versus meridiem, ea illi quidem est longitudo, & extenditur &

9. ὅσοι οὐδὰ] quot ne quidem in universa reliqua Asia.

10. ταύτῃ] ibi, ubi Acesines tot fluminibus auctus in Indum incurrit.

IV. Ἀλλὰ οὐ μοι ἀτρεκέις, ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα Ἰφάσιος ποταμοῦ ἰσχυρίσασθαι, ὅτι οὐ πρόσω τοῦ Ἰφάσιος ἦλθεν Ἀλέξανδρος. Αὐτῶν δὲ τοῖν μεγίστοις ποταμοῖν, τοῦ τε Γάγγειο καὶ τοῦ Ἰνδοῦ, τὸν Γάγγεια μεγέθει πολύτι ὑπερφέρειν Μεγασθένης ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγειο ἔχουσιν· αὐτὸν τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγέων, δεχραθαί τε ἐς αὐτὸν, τὸν τε Καϊνὰν ποταμὸν, καὶ τὸν Ἐρᾶνοβόαν, καὶ τὸν Κοσσόανον, πάντας πλατούς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν, καὶ Σιττόκατιν, καὶ Σολόματιν· καὶ ταύτους πλατούς. Ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε, καὶ Σάμβον, καὶ Μάγωνα, καὶ Ἀγόρανιν, καὶ Ὀμαλιν· ἐμβάλλουσι δὲ ἐς αὐτὸν Κορμενάσης τε μέγας ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδάματις ἐξ ἑσπερος Ἰνδικῶ τοῦ Μανδιαδινῶν ῥέειν· καὶ ἐπὶ τούτοις, Ἀμυσις παρὰ πόλιν Καταδούπην, καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ Παζάλαις καλουμένοις, καὶ Ἐρινέσης ἐν Μάθαις, ἔθνη Ἰνδικῶ, ἐμβάλλει τῷ Γάγγει. Ταῦτα λέγει Μεγασθένης οὐδένα τοῦ Μαιάνδρου ἀποδέοντα, ὥσπερ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. Εἶναι δὲ τὸ εὖρος τῷ Γάγγει, ὅθι περ αὐτὸς ἐαυτοῦ στενέστατος, εἰς ἑκατὸν σταδίους· πολλαχῇ δὲ καὶ

IV. Cæterum ultra Hyphasin amnem nihil explorati habeo, quod affirmare possim; neque enim ultra Hyphasin progressus est Alexander. Ex his vero duobus maximis fluviiis Gange atque Indo, Megasthenes Gangem Indo longe maiorem esse scribit. Idem sentiunt alii omnes qui Gangis mentionem in scriptis suis faciunt. Nam & grandem jam inde ab ipsis fontibus oriri, & alios complures fluvios, Cainam nimirum, Eranno-boam, Colloanum, Sonum, Sittocatim, & Solomatim, atque hos quidem navigabiles in se recipere. Præter hos, Condochatem, Sambum, Magonem, Agoranim, & Omalim. Feruntur etiam in eum Commenases grandis fluvius, & Cacuthis atque Andomatis ex Mandiadinis Indicâ gente fluens. ad hæc, Amystis juxta urbem Catadupam, & Oxymagis apud Pazalas, atque Erineses apud Mathas, Indiæ gentem, etiam in Gangem fluunt. Horum omnium fluviorum Megasthenes nullum Mæandro minorem qua maxime navigabilis Mæander est, esse asseverat. Verè autem patere Gangem, qua maxime angustus est, ad centum stadia; multis vero in locis stagnare, ita

CAP. IV. 7. Εἶναι δὲ] Ita Gronovius edidit ex Codice, quem vocat optimum, cum ante legeretur ὅν, quod cum spiritu leni fortasse scribendum fuerat ὅν pro ὅν, sensu non incommodo, si consentirent libri scripti.

ita ut ulterior terra conspici non possit, quâ parte humilis est, nullosque colles habet. In Indum autem illabitur Hydraotes quidem in Cambistholis: qui Hyphasin in Astrobis, Sarangem ex Meceis, Neudrum ex Attacenis in se recipiens, in Acefinem fluit. Hydaspes vero in Oxydracis Sinarum in se recipiens, in Arispis etiam in Acefinem fertur. Acefines apud Mallos cum Indo committitur: & vero Tuta-

λημνέζεν, ὡς μὴ ἀποπτῶν εἶναι τὴν πέραν χώραν, ὥσπερ χαμαλή τέ ἐστι, καὶ οὐδαμῇ γηλόφαισιν ἀνεσηκῶν. Τῇ δὲ Ἰνδοῦ ἐς ταυτὸν ἔρχεται Ὀδραώτης μὲν ἐν Καμβισθόλοις, παρεληφὼς τὸν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστροβίαις, καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Μηκέων, καὶ τὸν Νεῦδρον ἐξ Ἀττακεῶν, ἐς Ἀκεσίην ἐμβάλλει. Τὸ δαΐτης δὲ ἐν Ὀξυδράκαις ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σίναρον, ἐν Ἀρίσπαις ἐς τὸν Ἀκεσίην ἐκδίδωι καὶ αὐτός. Ὁ δὲ Ἀκεσίης ἐν Μαλλοῖς ἐμβάλλει τῇ Ἰνδοῦ καὶ ταύτατος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκεσίην ἐκδίδωι. Ταύτων δ' Ἀκεσίης ἐμπλησθεὶς, καὶ τῇ ἐπικλήγει ἐκποκίσας αὐτὸς τῇ ἐαυτοῦ ἡδὴ ὀνόματι ἐμβάλλει ἐς τὸν Ἰνδόν. Καθ' ἑσβάζει δὲ, ἐν Πευκελαΐτιδι ἅμα οἱ ἔγυναι Μαλάμαντόν τε καὶ Σάραον, καὶ Γαροσίαν, ἐκδίδωι ἐς τὸν Ἰνδόν. Καθ' ἑσβάζει δὲ ταυτέων, Πτάρενος καὶ Σάπαρος, οὐ πολὺ διέχοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σάκιος δὲ,

8. Τῇ δὲ Ἰνδοῦ ἐς ταυτὸν ἔρχεται.] *Indo autem idem evenit, idem nempe quod Gangi accidit, cum uterque multos amnes in se recipiat. Quod post ἔρχεται punctum scribendum curarim, cum antehac cum sequentibus conjungeretur, quivis, puto, facile probabit, qui locum non plane obiter inspexerit. Neque enim ullo pacto Hydraotes illabi in Indum hic dici potest, cum idem mox dicatur in Acefinem fluere, qui Acefines postea cum Indo committatur. Non ergo Hydraotes ipse per se suoque nomine commiscetur Indo, sed aquas ejus Acefines interceptas secum in Indum defert. Vid. de exped. 6, 14, 8. Totus igitur locus ita interpretandus: Indo autem idem accidit. Hydraotes quidem in Cambistholis, receptis i. e. se & Hyphasin in Astrobis, & Sarange ex Meceis, & Neudro ex Attacenis, in Acefinem fluit. Infra cap. 10, 8. simile exstat loquendi genus: τοῦτο μὲν Λακεδαιμονίους ἐς τὰ ποτὰ συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖσιν. Et licet ἐς ταυτὸν ἔρχεσθαι pro convenire, convenire eodem usurpetur in dissert. Epiſt. lib. 1. cap. 12. p. 56. l. 28. Insania & libertas ἐς ταυτὸν οὐκ ἔρχεται non conveniunt: hic tamen liquere puto aliam sententiam postulari.*

δὲ, ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Σαβίσσα ῥέων, ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ, ἐκδιδῶι ἐς αὐτόν. Καὶ τουτέων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης λέγει, ὅτι πλωτοί εἰσιν. Οὐκ οὖν ἀπιστήν χρὴ ἔχειν ὑπὲρ 13 τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγει, μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τόν τε Ἰσρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ. Ἐς 14 μέντοι τὸν Νεῖλον οὐδένα ποταμὸν ἐκδιδόντα ἴσμεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ διαίρυχας τετμημένας κατὰ τὴν χώραν τὴν Αἰγυπτίην. Ὁ δὲ γε 15 Ἰσρος, ὀλίγος μὲν ἀνίσχει ἀπὸ τῶν πηγέων· δέχεται δὲ πολλοὺς ποταμοὺς, ἀλλ' οὔτε πλῆθει οὔτε μεγέθει ἴσους τοῖς Ἰνδοῦ ποταμοῖσιν, οἱ ἐς τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην ἐκδιδούσιν· πλωτοὺς δὲ δὴ καὶ κάρτα ὀλίγους, ὧν τοὺς μὲν αὐτὸς ἰδὼν εἶδα, τὸν Ἐνον τε, καὶ τὸν Σάον. Ἐνος μὲν ἐν μεθορίᾳ τῆς Νορίκαν καὶ 16 Ῥαιτῶν γῆς μίγνυται τῇ Ἰσρῷ· ὁ δὲ Σάος, κατὰ Παίονας. Ὁ δὲ χῶρος, ἧς περ συμβάλλουσιν οἱ ποταμοί, Ταυροῦνος καλεῖται. Ὅστις δὲ καὶ 17 ἄλλον οἶδε ναυσίπορον τῶν ἐς τὸν Ἰσρον ἐκδιδόντων, ἀλλὰ οὐ πολλοὺς που οἶδε.

V. Τὸ δὲ αἴτιον ὅστις ἐθέλει 1 φράζειν τοῦ πλῆθους τε καὶ μεγέθους τῶν Ἰνδοῦ ποταμῶν, φραζέτω·

rius fluvii societate in eundem se ingerit. Horum ple-
rosque Megasthenes navi-
gabiles esse affirmat. Nequa-
quam igitur incredibile fue-
rit, Istrum & Nilum si con-
junctis in unum alveum a-
quis fluant, Indo vel Gangi
comparari non posse. Nam
in Nilum nullum flumen il-
labi scimus, sed alios ex eo
alveos per Ægyptum duci.
Ister vero exiguus à fontibus
oritur: & multos qui-
dem fluvios in se recipit,
sed neque multitudine neque
magnitudine Indicis flumi-
nibus, qui in Indum & Gan-
gem feruntur, pares; naviga-
biles tamen etiam valde pau-
cos, ex quibus ipse Enum
vidi ac Saum. Atque Enus
quidem in confinio Norico-
rum & Rhætorum Istro se
immiscet: Saus autem, apud
Pæonas. Locus vero is ubi
hæc duo flumina inter se
committuntur, Taurunus
vocatur. Siquis alium præ-
terea fluvium navigabilem
fluentem in Istrum norit, at
non multos eos esse novit.

V. Quisquis autem cau-
sam multitudinis & magni-
tudinis horum Indiæ flumi-
num

12. τῆς Σαβίσσα ῥέων] Pro his, teste Gronovio, una voce habet Mf. op-
tius τῆς Βησσαρίων.

16. Παίονας] videtur scribendum Πάνονας, quos sane intelligit, et si has
appellationes sæpe misceri videamus & quisque noverit. Gronov.

ποταμοί] Sans nempe & Ister. Plinius lib. 3. c. 25. Inde XLV. M. pass. Ταυ-
ροῦνος, ubi Danubio miscetur Saus. Blanck.

17. ναυσίπορον] Plinius lib. 4. c. 11, p. 50. l. 35. ait Ἰστρὸν sexaginta annos
recipere, medio ferme numero eorum navigabili.

num explicare velit, per me hoc illi integrum sit: mihi vero fatis fuerit quæ de his accepi, conscripsisse. Namque & aliorum complurium fluminum nomina Megasthenes commemorat, quæ extra Gangem atque Indum feruntur in orientale & meridiale externum mare; ita ut LVIII in universum sint Indiæ fluvii, omnes navigabiles. Sed nec ipse Megasthenes mihi videtur multum Indiæ peragrasse: plus tamen certe quam qui cum Alexandro Philippi F. militarunt. Sandracotæ enim se adfuisse scribit, maximo Indorum regi; & Poro, qui vel Sandracota potentior fuit. Scribit itaque hic Megasthenes, neque Indos cum ullis hominibus bellum gessisse, neque ullos Indis bellum intulisse. Cæterum Sesostrim Ægyptium, magnâ Asiæ parte subactâ, quum in Europam usque cum exercitu processisset, retrocessisse, pedemque retulisse, Indathyrsim autem Scytham à Scythiâ profectum, multas Asiæ gentes debellasse: Ægyptum etiam victorem adiisse: ac Semiramidem quidem Assyriam tentasse exercitum in Indos ducere, sed mortem ejus consilia conatusque fregisse. Solum vero Alexandrum in Indos expeditionem fecisse. Atqui ante Alexandrum fama tenet Liberum

ἔμοι δὲ καὶ ταῦτα ὡς ἀκοὴ ἀναγεγράφειν. Ἐπεὶ καὶ ἄλλοι πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγραψεν, οἱ ἔξω τοῦ Γάγγει τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑβὸν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον· ὥστε τοὺς πάντας ὁκτὶ καὶ πεντήκοντα λέγουσιν ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες. Ἄλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδῶν χώρας, πλεονεγεῖν ὅτι πλεῖνα ἢ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου ἐπελθόντες. Εὐγγενέσθαι γὰρ Σανδρακότη λέγει, τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν· καὶ Πόρῳ, ἔτι τούτου μέζονι. Οὗτος δ' ὁ Μεγασθένης λέγει, οὔτε Ἰνδοὺς ἐπικρατεῦσθαι οὐδαμῶσιν ἀνθρώποισιν, οὔτε Ἰνδοῖσιν ἄλλους ἀνθρώπους· ἀλλὰ Σέσωστριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον, τῆς Ἀσίας κατασρεψάμενον τὴν πολλήν, ὥστε ἐπὶ τὴν Εὐρώπην σὺν στρατιᾷ ἐλάσαντα, ὅπως ἀπονοσῆσθαι· Ἰνδάθυρσιν δὲ τὸν Σκύθαια ἐκ Σκυθίας ὁρμήσαντα, πολλὰ μὲν τῆς Ἀσίας εἶτα κατασρεψάσθαι, ἐπελθεῖν δὲ καὶ τὴν Αἰγυπτίαν γῆν κρετέστα· 7 Σεμίραμιν δὲ τὴν Ἀσσυρίαν ἐπιχειρεῖν μὲν ἐέλλασθαι εἰς Ἰνδοὺς, ἀποθανεῖν δὲ πρὶν τέλος ἐπιθεῖναι τοῖσι βουλευμασιν· ἀλλὰ Ἀλέξανδρον γὰρ κρατεῦσθαι ἐπὶ Ἰνδοὺς μου-

CAP. V. 2. Ἐπεὶ καὶ] *Præterea etiam*. Ita inferius 15, 4. & de exped. Alex. 7, 2, 2. & 7, 18, 1.

μῦθον. Καὶ πρὸ Ἀλεξάνδρου, Διο-
 νύσου περί πολλὰς λόγος κατέχει,
 ὡς καὶ τούτου κρατεύσαντος ἐς Ἰν-
 δούς, καὶ κατασφραγμένου Ἰνδοῦς.
 Ἡρακλέους δὲ πέρι, οὐ πολλός.
 Διονύσου μὲν γε καὶ Νύσσα πόλις
 μνήμα οὐ Φαῦλον τῆς κρατηλα-
 σίης, καὶ ὁ Μηρὸς τὸ ὄρος, καὶ ὁ
 κισσὸς ὅτι ἐν τῇ ὄρει τούτῃ φύεται·
 καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰνδοὶ ὑπὸ τυμπάνῳ τε
 καὶ κυμβάλῳ ἐλλόμενοι ἐς τὰς
 μάχας· καὶ ἐσθῆς αὐτοῖσι κατάσι-
 κτος ἐοῦσα, κατὰ περ τοῦ Διονύσου
 τοῖσι βίανχοισιν· Ἡρακλέους δὲ οὐ
 πολλὰ ὑπομνήματα. Ἀλλὰ τὴν
 Ἄορον γὰρ πέτρην, ἣν τινα Ἀ-
 λέξανδρος βίῃ ἐχειρώσατο, ὅτι Ἡ-
 ρακλῆς οὐ δυνατὸς ἐγένετο ἐξε-
 λῆν, Μακεδονικὸν δοκεῖ μοι τὸ
 πάμπαν εἶναι, κατὰ περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Πα-
 ραπάμιτον, Καύκασον ἐκάλεον Μα-
 κεδόνες, οὐδὲν τι προσήκοντα τοῦ-
 τῳ τῇ Καυκάσῳ. Καὶ τι καὶ ἄν-
 τρον ἐπιφρασθέντες ἐν Παραπαμι-
 σάδεσι, τοῦτο ἔφρασαν ἐκεῖνο εἶναι
 τοῦ Προμηθέως τοῦ Τιτήνος τὸ ἄν-
 τρον, ἐν ᾧ ἐκρέματο ἐπὶ τῇ κλο-
 πῇ τοῦ πυρός. Καὶ δὴ καὶ ἐν Σί-
 βαισιν, Ἰνδικῇ γένει, ὅτι δορὰς
 ἐμπεσσομένους εἶδον τοὺς Σίβας,
 ἀπὸ τῆς Ἡρακλέους κρατηλασίης
 ἔφρασκον τοὺς ὑπολειφθέντας εἶναι
 τοὺς Σίβας· καὶ γὰρ καὶ σκυτάλην
 φέρουσιν τε οἱ Σίβαι, καὶ τοῖς βου-
 σὶν αὐτῶν ῥόπαλον ἐπικέκασται·
 καὶ τοῦτο ἐς μνήμην ἀνέφερον τοῦ

etiam Indos subegisse : de
 Hercule, infirmior fama est.
 At vero expeditionis à Li-
 bero factæ non leve docu-
 mentum est Nyssa urbs &
 Meros mons, quodque he-
 dera in hoc monte nasci-
 tur : quod præterea Indi ipsi
 tympana ac cymbala pul-
 santes pugnas adeunt, item-
 que veste distinctâ maculis,
 Libero patri bacchantium
 more, utantur. Herculis au-
 tem non multa monimenta
 extant. Cæterum quod A-
 ooron petram, quam Alex-
 ander vi cepit, Hercules
 expugnare non potuerit,
 Macedonica quædam ja-
 ctantia mihi videtur : quem-
 admodum & Parapamisum
 montem Caucasum voca-
 runt Macedones, quum ni-
 hil cum Caucaſo commune
 habeat. Antrum quoque il-
 lud quod apud Parapamisa-
 das esse acceperant, Prome-
 thei Titanis esse dixerunt,
 in quo ille ob ignem furto
 sublatum in crucem actus
 fuerat. Apud Sibas quoque,
 Indicam gentem, quod eos
 pellibus amictos conspexer-
 ant, ab Herculis expedi-
 tione relictos esse Sibas dis-
 serebant. Siquidem & cla-
 vam gestant Sibæ, & bubus
 clavæ notam inurunt : at-
 que hoc ad memoriam cla-
 væ Herculis retulerunt. Si
 cui vero hæc credibilia vi-
 den-

dentur, alius certe hic Hercules fuerit quam aut Thebanus, aut Tyrius, aut Ægyptius, aut aliquis ex superiori regione non procul ab Indis habitata magnus rex.

VI. Atque hæc quidem I per excessum hujus historiae dicta sint, ne omnino credibilia videantur, quæ de iis qui ultra Hyphasin degunt nonnulli conscripserunt: nam ad Hyphasin amnem usque non sunt prorsus indigni fide qui expeditioni Alexandri interfuerunt. Si quidem etiam hoc Megasthenes de flumine quodam Indico, cui Silas nomen est, commemorat: fluere ex fonte ejusdem cum flumine nominis per regionem Silorum, qui etiam eandem, quam fons & fluvijs, appellationem acceperunt. Ejus aquam ejuscemodi esse, ut nihil omnino sustinere possit, neque quicquam ei innatare, neque supernavigare, sed omnino in fundum demergi. ita reliquis omnibus hanc aquam magis evanidam atque aëream esse. Porro India per æstatem

13 ῥοπάλου τοῦ Ἡρακλέους. Εἰ δὲ τις πικρὰ ταῦτα, ἄλλος ἂν οὗτος Ἡρακλῆς εἴη, οὐχ ὁ Θεβαῖος, ἢ ὁ Τύριος οὗτος, ἢ ὁ Αἰγύπτιος, ἢ τις καὶ κατὰ ἄνω χώραν οὐ πόρρω τῆς Ἰνδῶν γῆς ῥηκισμένην μέγας βασιλεὺς.

VI. Ταῦτα μὲν μοι ἐκβαλὴ ὤσω τοῦ λόγου, εἰς τὸ μὴ πικρὰ φαίνεσθαι, ὅσα ὑπὲρ τῶν ἐπέκεινα τοῦ Ἰφάσιος ποταμοῦ Ἰνδῶν μετεξέτεροι ἀνέγραψαν· ἔστε γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰφασιν, οἱ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατηλασίης μετασχόντες, οὐ πῶτη ἤπικται εἰσὶν. Ἐπεὶ καὶ τόδε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἰνδικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὔνομα, ῥεῖν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐκπνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων, καὶ τούτων ἐκπνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης· τὸ δὲ ὕδωρ παρέχεσθαι τοῖνδε· οὐδὲν εἶναι ὅτι ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐκ' αὐτοῦ, οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ εἰς βυθὸν ὄνεια· οὕτω τοι ἀμνηνότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον. 4 Ἔεται δὲ ἡ Ἰνδῶν γῆ τὸ θέρος, μέλιστα μὲν τὰ ὄρεα Παραπαμισός τε καὶ ὁ Ἡμῶδς, καὶ τὸ Ἰμαῖον ὄρος, καὶ ἀπὸ τούτων μεγάλοι καὶ θαλάσσιοι ποταμοὶ ἔρρουν.

13. ἄλλος ἂν οὗτος] Sententiam nequaquam recte expressit Latinus interpres, quæ hæc est: alius hic Hercules fuerit, non Thebanus; vel Tyrius. Hercules hic fuerit, vel Ægyptius, vel aliquis etiam in superiore regione non procul ab Indis sita magnus rex.

CAP. VI. 2. ἐκπνύμου τοῦ ποταμοῦ] Mf. opt. τῷ ποταμῷ. Gronov.

4. Ἔεται δὲ] Theodor. Santvoort Dissertat. de causa motus pag. 69. §. 132. In omnibus partibus Zona torrida, per æstatem, sex hebdomadis, non quidem continuo, sed plusquam media temporis parte, pluvia modo major modo minor decidit.

ροὶ οἱ ποταμοὶ ῥέουσιν. Ἔεται δὲ 5
 τοῦ θέρος καὶ τὰ πεδία τῶν Ἰνδῶν,
 ὥστε λιμνάζειν τὰ πολλὰ αὐτέων·
 καὶ ἔφυγεν ἡ Ἀλεξάνδρου στρατὴ
 ἀπὸ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ μέ-
 σου θέρος; ὑπερβαλόντος τοῦ ὕ-
 δατος εἰς τὰ πεδία· ὥστε ἀπὸ τῶν 6
 δὲ ἔξει τεκμηριοῦσθαι καὶ τοῦ
 Νείλου τὸ πάθος τοῦτο, ὅτι ἰο-
 κὲς εἶναι ὕεσθαι τὰ Αἰθιοπικὰ ὄρεα
 τοῦ θέρος· καὶ ἀπ' ἐκείνων ἐμπι-
 πλάμενον τὸν Νεῖλον ὑπερβάλ-
 λειν ὑπὲρ τὰς ὄχθας εἰς τὴν γῆν
 τὴν Αἰγυπτίην, θολερὸς ὢν· καὶ 7
 οὕτω ῥέει ἐν τῇδε τῇ ὥρῃ, ὥς οὔτε
 ὢν ἀπὸ χιόνος τηκομένης ἔρρειεν,
 οὔτε εἰ πρὸς τῶν ὥρῃ θέρος πνεόν-
 των ἐτησίαν ἀνέμων ἀνεκώπτετό
 οἱ τὸ ὕδωρ· ἄλλως τε οὐδὲ χιονό-
 βατα εἴη ἂν τὰ Αἰθιοπικὰ ὄρεα ὑπὸ
 καύματος. Ἔεσθαι δὲ κατὰ περ 8

pluviâ madet: præcipue vero
 Parapamisus, & Emodus, at-
 que Himacus mons, & ab his
 magni ac turbulenti amnes
 fluunt. Perfunduntur etiam
 pluviâ æstate campi Indiæ,
 ita ut plerique stagnent, fu-
 gitque aliquando Alexandri
 exercitus ab Acesine fluvio,
 quum mediâ æstate ejus aqua
 campos obrueret. Ex quibus
 licet similem Nili naturam
 colligere, quod verisimile sit
 Æthiopum montes æstate
 complui, atque iis pluviis
 impletum Nilum limosum-
 que factum superatis ripis Æ-
 gyptum inundare: atque ita
 quidem hac anni parte fluit,
 ut neque nive liquatâ flueret,
 neque si ab etesiis æstate spi-
 rantibus inhiberetur ipsi a-
 qua: alioqui ne nive quidem
 conspersi essent præ calore
 Æ-

6. ὅτι ἰοκὲς εἶναι] ὅτι sequente infinitivo. Vide not. ad 2, 16. 8.

θολερὸς ὢν] Hos nominativos cum antecedentibus non coherere patet. Ad sequentia ergo sunt referendi. Et quid si dicamus ὢν scribendum esse Ionice pro οὖν, hoc sensu: Turbidus igitur & ita juit. Quanquam & ὢν ferri potest per pleonasmum.

7. πνεόντων ἐτησίαν] Eodem tempore quo etesiæ flare incipiunt, Nilus quam maxime intumescit. Evagari enim incipit a solstitio, ac primo lente, deinde vehementius, quamdiu in leone sol est, Plin. lib. 18. c. 18. init. Qua vero ratione ex turbida aqua ipsoque fluxu colligat Arrianus, Nilum incrementum suum ex nive liquefacta non habere, equidem non intelligo. Quod vero ait, neque etesiarum flatu Nilum augeri, id, puto, hanc habet sententiam: Licet etesiæ a septentrionibus orientes adversum teneant Nilo a meridie venienti, cursumque ejus morando videri queant aquam reddere copiosiorē: tamen amnem hunc tanta vi & mole agentem undas mare versus decurrere, quanta non posset, si ab etesiis resstantibus impediatur. Ita Gregorius, citatus a Budæo dixit, ἀνακόψαι τὸ ῥεύμα pro retro inhibere significat. Quia igitur neque etesiis collectus Nilus, neque nivibus auctus exundat, cum præsertim ne quidem fortasse nix cadat in Æthiopiarum montibus propter calorem, causa alia nulla relinquitur præter æstivas pluvias.

ἄλλως τε οὐδὲ] præsertim cum ne quidem nive lecti sint fortasse Æthiopiarum fontes præ calore. Vel: cum præterea ne quidem fortasse nive lecti sint. Ita ἄλλως τε usurpatur 1, 15, 1. Et ὢν hic vim suam obtinet potentialem, uti & paulo post 9. μάλιστα ὢν εἶεν, & c. 10, 5. τρίτος μὲν ὢν εἶη.

Æthiopum montes. Pluvias vero pati quemadmodum India, nequaquam dissimilium rationi existimaverim: nam & cæteris in rebus India haud dissimilis Æthiopiæ est; & fluvii Indici, perinde ac Nilus Æthiopicus & Ægyptius, crocodilos gignunt, nonnulli & pisces ac balænas ejusdem generis ut Nilus, excepto equo fluviatili: sed & hos etiam gignere Onescritus tradit. At ne facie quidem ac vultu multum inter se differunt Indi & Æthiopes. Certe qui ad austrum ventum vergunt Indi Æthiopibus magis similes sunt, nigrâ facie, & nigrâ comâ, sed non æque simi, neque ita crispo capillitio, ut Æthiopes: qui vero magis ad septentrionem incolunt, Ægyptios potius corporis formâ referunt.

VII. Porro gentes Indicas centum duodeviginti in universum statuit Megasthenes. Ego vero multas quidem Indiæ gentes esse, cum Megasthene senserim: unde autem certi aliquid cognoverit, conjecturâ assequi non possum, quum exiguam quandam Indiæ partem peragrârit; neque omnes ejus gentes commercia inter se agitent. Olim quidem Indi pastores

τὰ Ἰνδῶν, οὐκ ἔξω ἐς τοῦ ἐκεί-
τος, ἐπεὶ καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς
οὐκ ἀπέεικε τῆς Αἰθιοπίας· καὶ
οἱ ποταμοὶ οἱ Ἰνδοὶ, ὁμοίως τῇ
Νείλῳ τῇ Αἰθιοπίᾳ τε καὶ Αἰ-
γυπτίῳ, κροκοδείλους τε φέρου-
σιν, ἔστιν δὲ οἱ αὐτῶν καὶ ἰχθύες,
καὶ ἄλλα κήματα ὅσα ὁ Νεῖλος,
πλὴν ἵππου τοῦ ποταμίου· ὁ-
νησίκατος δὲ καὶ τοὺς ἵππους
τοὺς ποταμίους λέγει ὅτι φέρου-
σι. Τῶν τε ἀνθρώπων αἱ ἰδέαι οὐ
πάντη ἀπάρδουσιν αἱ Ἰνδῶν τε καὶ
Αἰθιοπικῶν· οἱ μὲν πρὸς νότον ἀέ-
μου Ἰνδοὶ τοῖς Αἰθίοψιν μᾶλλον
τε εἰκόμασι, μέλανές τε ἰδέσθαι
εἰσὶ, καὶ ἡ κόμη αὐτοῖς μέλας
πλὴν γε δὴ ὅτι σιμοὶ οὐχ ὡς αὐ-
τῶν, οὐδὲ αἰλάνρωσι ὡς Αἰθιο-
πες· οἱ δὲ βορείωται τούτων,
κατ' Αἰγυπτίους μέλιστα δοῦναι
τὰ σώματα.

VII. Ἐθνεα δὲ Ἰνδικὰ εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν τὰ ἅπαντα λέγει Με-
γασθένης, δυὸν δέοντα. Καὶ πολ-
λὰ μὲν εἶναι ἔθνεα Ἰνδικὰ, καὶ
αὐτὸς συμφέρομαι Μεγασθένης·
τὸ δὲ ἀτρεκές οὐκ ἔχω εἰκάσαι ὅ-
πως ἐκμαθὼν ἀνέγραψεν, οὐδὲ
πολλοσὸν μέρος τῆς Ἰνδῶν γῆς
ἐπελθὼν, οὐδὲ ἐπιμειξίης πᾶσι
τοῖς γένεσιν ἐούτης ἐς ἀλλήλους·
2 Πάλαι μὲν δὴ νομάδας εἶναι Ἰν-
δοὺς,

CAP. VII. 2. νομάδας] vagos, neque certis sedibus habitantes, sed cum pecoribus pascui causa oberrantes. Differunt νομέες & νομάδες. Indicium est locus cap. II, II. ubi νομέες pastores dicuntur esse νομάδες vagabundi. Recte interpretes hoc ipso capite 7. ἀροτῆρας ἀντὶ νομάδων ποιῆσαι ἀτακτοὺς ἐκ ἐπι-
πίθους fecisse.

δοὺς, κατὰπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ ἀροτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμάξῃσι πλατύνετο, ἄλλοτε ἄλλην τῆς Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πόλις οἰκέοντες, οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβοντες· οὕτω μὴδὲ Ἰνδοῖσι πόλις εἶναι, μὴδὲ ἱερὰ θεῶν δεδομημένα· ἀλλ' ἀμπέχεσθαι μὲν δορὰς θηρίων ὅτων κατακαίνοιν· σιτέεσθαι δὲ τῶν δένδρεων τὸν Φλοιόν· καλέεσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ Ἰνδῶν Φωνῇ Τάλα· καὶ Φύεσθαι ἐκ' αὐτῶν, κατὰπερ τῶν Φαινίκων ἐπὶ τῇσι κορυφαῖσιν, οἷά περ τολύπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν θηρίων ὅσα ἔλοιεν, ὥμοφαγέοντας, πρὶν δὲ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσον δὲ ἐλθόντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο Ἰνδῶν, πόλις τε οἰκῆσαι, καὶ κάμους θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἷου τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι, κατὰπερ Ἑλλησι, καὶ σπείρειν διδάξαι τὴν γῆν, δίδόντα αὐτὸν σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύτῃ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Δήμητρος ἐξάλη σπείρειν τὴν γῆν πᾶσαν· ἢ πρὸ Τριπτολέμου τῆς αὐτοῦ Διόνυσος ἐπέλθων τὴν Ἰνδῶν γῆν, σπέρματα σφίσιν ἔδωκε καρποῦ τοῦ ἡμέρου· βόας τε ὑπ' ἀρότρῳ ζεύξαι Διόνυσον πρῶτον,

fuere, quemadmodum & Scythæ qui arationem non exercent, sed in plaustris degentes incertis sedibus vagantur, neque urbes incolunt, neque templa deorum colunt. Ita neque Indis urbes sunt, neque templa diis exstructa, sed ferarum quas cædunt exuviis se vestiunt: arborum corticibus vescuntur; vocantur autem eorum linguâ eæ arbores Tala: in nascuntur iis quemadmodum in summitatibus palmarum, veluti glomi lanarum carptarum. Vesciebantur & feris quas venatu capiebant, crudis, priusquam Liber ad Indos venisset. Qui postquam venit, eosque devieit, urbes Indorum condidit, iisque leges sanxit: vini etiam usum Indis dedit, ut & Græcis. dato etiam femine, rationem ferendi eos docuit: sive quod Triptolemus, quum à Cerere ad conferendam universam terram missus fuit, ad eam regionem non pervenerit; sive quod ante Triptolemum Liber iste aliquis ad Indos profectus mitium fructuum femina iis dederit. Primus etiam Liber boves aratro iunxit, & plerosque Indorum ex

3. τολύπας] τολύπαι sunt lana bene elaborata ac depexa, & ad nendum concinnata glomi. Ut igitur in summitate palmarum arborum palmulæ nascuntur, quarum involucria prius quam fructus maturescat clauduntur, dein maturitate se recludunt: ita in lanigeris arboribus id quod lanam continet, compressum est, mox maturitate ruptum ostendit lanuginis pilas, ex quibus vestes conficiuntur. Ita *Blanchardus* ex *Salmasii Plinian. Exercit. p. 297.* uti arguit *Gronovius.*

δὲ, κατάπερ Σκυθέων τοὺς οὐκ
 ἀποτῆρας, οἱ ἐπὶ τῇσιν ἀμέλει
 πλεονέκται, ἑλλοτε ἄλλην τῆς
 Σκυθίας ἀμείβουσιν, οὔτε πόλεις
 οἰκόντες, οὔτε ἱερὰ θεῶν σέβον-
 τες· οὕτω μὲν Ἰνδοῖσι πόλεις 3
 οὐκ, μὲν ἱερὰ θεῶν δεδομημένα·
 ἀλλ' ἀμπεύεσθαι μὲν δορὰς θη-
 ρῶν καὶ κατακαίνουσιν· σιτέεσθαι
 δὲ τῶν δένδρεων τὸν Φλοιὸν κα-
 τίσθαι δὲ τὰ δένδρεα ταῦτα τῇ
 ῥοῇ Φοινῇ Τάλα· καὶ Φύτλας
 ἐπ' αὐτῶν, κατάπερ τῶν Φοινί-
 κων ἐπὶ τῇσι κορυφῇσιν, οἷα περ
 τολύπας. Σιτέεσθαι δὲ καὶ τῶν 4
 ἡλίαν ὅσα ἔλοιεν, ὡς φαγέαν-
 τας, πρὶν δὲ Διόνυσον ἐλθεῖν ἐς
 τὴν χώραν τῶν Ἰνδῶν. Διόνυσος 5
 ἐλθὼντα, ὡς καρτερὸς ἐγένετο
 ὄντων, πόλεις τε οἰκῆσαι, καὶ
 ἱεροὺς θέσθαι τῇσι πόλεσιν, οἷ-
 ω τε δοτῆρα Ἰνδοῖς γενέσθαι,
 κατάπερ Ἑλλήσι, καὶ σπείρειν
 σπέρματα τὴν γῆν, δίδοντα αὐτὸν
 σπέρματα· ἢ οὐκ ἐλάσαντος ταύ- 6
 τῇ Τριπτολέμου, ὅτε περ ἐκ Διὸς
 ἄγρος ἐσάλη σπείρειν τὴν γῆν
 τῶν· ἢ πρὸ Τριπτολέμου τῆς
 ἑσθας Διόνυσος ἐπέλθων τὴν Ἰν-
 δὴν γῆν, σπέρματα σφίσι δίδωκε
 ἑκαστοῦ τοῦ ἡμέρου βόας τε ὑπ' 7
 αὐτῷ ζεύξαι Διόνυσον πρῶτον,

fuere, quæ in Scythia
 Scythæ quæ ante præ-
 exercent, in gentes in-
 ganur, nec poli-
 unt, nec deo-
 colunt. Hæc
 bes sunt, nec
 exstructa, nec
 cedunt. Hæc
 agros, nec
 tur; volu-
 lingua ex
 nascuntur
 dum in
 tum, nec
 carpatum.
 feris quæ veni-
 crudis, præ-
 Indos venit,
 venit, eoque
 Indorum
 ges sanxit
 Indis dedit,
 dato etiam
 ferendi
 Triptolemi
 ad conferendam
 terram missus fuit,
 regionem non
 sive quod ante
 Liber iste aliquis
 profectus
 femina
 tiam Liber
 xit, & præ-

3. τολύπας] τολύπαι sunt lana bene elaborata & lana, ut
 aīnata glomi. Ut igitur in summitate palmarum
 ex, quarum involucria prius quam fructus maturi
 nitate se recludunt: ita in lanigeris arboribus
 compressum est, mox maturitate ruptum
 fides conficiuntur. Ita Blanchardus ex Salustio
 arguit Gronovius.

ex erronibus aratores fecit, martiisque armis armavit: & cultum cum aliorum deorum, tum sui ipsius docuit, quem cymbalorum & tympanorum pulsu fieri iussit. Saltationem etiam satyricam induxit, quam Græci Cordaca vocant. Ad hæc comam deo nutrire, mitram gere- re, unguentisque uti ostendit: adco ut ad Alexandri usque tempora cum cymbalis & tympanis prælia inierint.

VIII. Discedens vero ex Indiâ Liber rebus ita constitutis, regem Indis præfecit Spartembam, unum ex amicis, rerum Bacchicarum peritissimum. Quo mortuo, ad Budyam ejus filium regnum transiit. Et Spartembas quidem annos LII Indis regnavit: Budyas non plus xx. Hujus filius Cradeyas in regnum successit: atque exinde per multam ætatem regnum a patribus in filios per manus est traditum. Si vero regem absque liberis decedere contingeret, delectu habito sibi reges creabant. Herculem porro, quem ad Indos pervenisse fama est, terrigenam ipsi

καὶ ἀροτῆρας ἀντὶ νομαδῶν ποιῆσαι Ἰνδοὺν τοὺς πολλοὺς, καὶ ὀπλίσαι ὄπλοισι τοῖσιν ἀρήϊοις. Καὶ θεοὺς σέβειν ὅτι ἐδίδαξε Διόνυσος ἄλλους τε, καὶ μέλισσα δὴ ἐκιντὸν, κυμβάλίζοντας καὶ τυμπανίζοντας· καὶ ὄρχησιν δὲ ἐκδιδάξαι τὴν σατυρικὴν, τὸν κόρδακα παρ' Ἑλλήσι καλούμενον· καὶ κομῶν Ἰνδοὺς τῇ θεῷ, μίτρι φορεῖν τε ἀναδειξάαι, καὶ μύρον ἀλοιφὰς ἐκδιδάξαι, ὥστε καὶ εἰς Ἀλέξανδρον ἔτι ὑπὸ κυμβάλοις τε καὶ τυμπάνοις ἐς τὰς μάχας Ἰνδοὺς καθίσασθαι.

VIII. Ἀπιδύμενος δὲ ἐκ τῆς Ἰνδοῦ γῆς, ὡς αἱ τὰς ταῦτα κεκοσμέετο, καταστήσας βασιλέα τῆς χώρας Σπάρτεμβαν, τῶν ἐταίρων ἑνα, τὸν βακχωδέεσσαν· τελευτήσας δὲ Σπάρτεμβαν, τὴν βασιλείαν ἐκδέξασθαι Βουδύαν τὸν ταύτου παῖδα· καὶ τὸν μὲν πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη βασιλεύσαι Ἰνδοῦν, τὸν πατέρα· τὸν δὲ παῖδα, εἴκοσι ἔτη· καὶ τούτου παῖδα ἐκδέξασθαι τὴν βασιλείαν Κραδεύαν· καὶ τὸ ἀπὸ ταύτης, τὸ πολὺ μὲν κατὰ γένος ἀμείβειν τὴν βασιλείαν, παῖδα παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενον· εἰ δὲ ἐκλείπει τὸ γένος, οὕτω δὴ ἀριστὴν καθίσασθαι Ἰνδοῖσι βασιλέας. Ἡρακλέα δὲ, ὅτινα ἐς Ἰνδοὺς ἀφικέσθαι λόγος κατέχει, παρ' αὐτοῖσιν Ἰνδοῖσι γηγενέα λέγεσθαι.

CAP. VIII. 3. κατὰ γένος] Ita Polyb. lib. 4. cap. 1. αὐτοὺς ἀπὸ μὲν τοῦτων βασιλευσῆναι κατὰ γένος εἰς Ὀγγυον. Ἀχαιοὺς παρῆλθε regibus ex hoc genere continua successione ad Oggyon usque. de lib. 6. cap. 5. p. 634. l. 8. α f. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος τῆς ἀρχῆς παραλαμβάνοντες, οἱ ἐκ successione regibus regna susceperant.

γεσθαι. Τοῦτων τὸν Ἡρακλέα μέ- 5
 λιστα πρὸς Σουρασηνῶν γεραίρεσθαι,
 Ἰνδικῷ ἔθνεος, ἵνα δύο πόλεις με-
 γάλαι, Μέθορά τε καὶ Κλεισόβορα,
 καὶ ποταμὸς Ἰωβάρης πλωτὸς διαρ-
 ρεῖ τὴν χώραν αὐτῶν. Τὴν σκευὴν δὲ 6
 οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἦντινα ἐφόρει,
 Μεγασθένης λέγει ὅτι ὁμοίην τῇ
 Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ
 ἀπηγέονται· καὶ τοῦτῳ ἄρσενος μὲν
 παῖδας πολλοὺς κάρτα γενέσθαι ἐν
 τῇ Ἰνδῶν γῇ (πολλῆσι γὰρ δὴ γυ-
 ναιξιν ἐς γάμον ἐλθεῖν καὶ τοῦτον
 τὸν Ἡρακλέα) θυγατέρα δὲ μονο-
 γυνῆν· οὐνομα δὲ εἶναι τῇ παιδί 7
 Πανδαίην· καὶ τὴν χώραν ἵνα τε ἐγέ-
 νετο, καὶ ἦςτινος ἐπέτρεψεν αὐτὴν
 ἄρχην Ἡρακλῆς, Πανδαίην, τῆς
 παιδὸς ἐπώνυμον· καὶ ταύτῃ ἐλέ-
 φαντας μὲν γενέσθαι ἐκ τοῦ πατρὸς
 ἐς πεντακοσίους, ἵππων δὲ ἐς τετρα-
 κισχιλίην, πεζῶν δὲ ἐς τὰς τρεῖς καὶ
 δέκα μυριάδας. Καὶ τάδε μετεξέτε- 8
 ροι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγου-
 σιν· ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν
 καὶ θάλασσαν, καὶ καθάρματα 9,
 τι περ κακῶν, κίναϊδος ἐξευρεῖν ἐν
 τῇ θαλάσῃ κόσμον γυναικῶν· ὧ- 9

Indi vocant. atque hic à
 Surasenis Indicâ gente
 præcipue colitur, qui qui-
 dem duas magnas urbes
 habent, Methoram & Cli-
 soboram. Jobares fluvius
 navigabilis per eorum re-
 gionem fluit. Hic Hercu-
 les; ut autor est Mega-
 sthenes, eodem cultu cor-
 poris quo Thebanus Her-
 cules utebatur, quod &
 Indi narrant; multosque
 admodum ei liberos mares
 in India fuisse: (multas e-
 nim uxores habuisse etiam
 hunc Herculem) filiam ve-
 ro unicam, nomine Pan-
 dæam: regionem quoque
 in quâ nata est, & cujus
 imperio eam præfecit Her-
 cules, Pandæam à filiae
 nomine appellatam: eam-
 que possedisse ab patre ele-
 phantos D. equites ad III
 M. pedites circiter C XXX
 M. Sunt & Indi, qui hoc e-
 tiam de Hercule narrent.
 Quum universam terram
 ac mare peragrasset, &
 quidquid erat mali fustu-
 lisset, cinædos, ornatum
 quen-

6. ὡς αὐτοὶ Ἰνδοὶ] Ab ipsis Indis hoc accepisse ait Megasthenem.

8. καθάρματα] Idem Arrian. dissert. Epiçt. lib. 1. cap. 6. pag. 29. lin. 4.
 τί οἶσι ὅτι Ἡρακλῆς ἐν ἀπέβη, εἰ μὴ λέων τοιοῦτος ἐγένετο, καὶ ὕδρα, καὶ
 Ἰλαφος, καὶ οὗς, καὶ ἄδικοι τινες ἄνθρωποι καὶ θυμώδεις, οὗς ἐκείνος ἐξή-
 λαντε καὶ ἐκάθαιρε; In quem virum evasurum fuisse putat Herculem, nisi leo
 talis exstitisset, & hydra, & ceruus & aper, & iniusti quidam homines & feri,
 quos ille expulit & expurgavit? Et lib. 2. cap. 16. p. 201. sub fin. περιῆει καθ-
 αράν ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν. ἀλλ' οὐκ εἰ Ἡρακλῆς, καὶ οὐ δύνασαι καθάρειν
 τὰ ἀλλότρια κακὰ. Circumibat ut injuriam & iniquitatem expurgaret. At non
 es Hercules, nec aliena mala purgare potes? Item lib. 3. cap. 24. & cap. 26. p.
 401. sub fin. dicitur καθαρτῆς ἀνομίας καὶ ἀδικίας, εἰσαγωγὴς δὲ δικαιο-
 σῆνης καὶ δικαιοσύνης, τεργετατο iniquitatis & injuriarum, introducτορ anictu
 justitie & sanctorum.

quendam muliebrem, in mari reperisse. quem etiam in hunc diem qui merces ab Indis magno studio emptas ad nos adferunt, inde portant: sed & quotquot apud Græcos olim & nunc apud Romanos ditiores sunt, majore adhuc studio emunt margaritam marinam, ita Indorum linguâ dictam. Herculem enim cum ornatum admiratum, margaritas hujus generis ex universo mari versus Indiam colligi jussisse, quibus filia ejus ornaretur. Megasthenes concham hujus margaritæ retibus capiscrit; versari autem circa eam agmen multarum concharum, veluti apum examen. Regem enim suum etiam aut reginam margaritas habere, ut apes: ac si forte contingat regem capi, reliquum etiam margaritarum examen celeriter ab eodem circumcingi: si vero rex piscatores evadat, ne reliquas quidem conchas capi posse. Earum carnes Indos ubi eas ceperint putrescere sinere: esse ad ornatum uti. Esse au-

τινα καὶ εἰς τοῦτο ἔτι οἳ τε ἐξ Ἰνδῶν τῆς χώρας τὰ ἀγύγιμα παρήμας ἀγινέοντες σπουδῇ ἀνέμμεν ἐκκομίζουσι· καὶ Ἕλληνας δὲ πάλαι καὶ Ῥωμαίους νῦν ὅσοι πολυκτέανοι καὶ εὐδαίμονες, μέζοντι ἔτι σπουδῇ ἀνέονται τὸν μαργαρίτην δὴ τὸν θαλάσσιον, οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώττῃ καλεόμενον· τὸν γὰρ Ἡρακλέα, ὡς καλὸν οἱ ἐφώνη τὸ Φόρμιμα, ἐκ πάσης τῆς θαλάσσης ἐς τὴν Ἰνδῶν γῆν συναγινέειν τὸν μαργαρίτην δὴ τοῦτον, τῇ θυγατρὶ τῇ ἐοῦτοῦ εἶναι ἰκόντων. Καὶ λέγει Μεγασθένης, θηρεύεσθαι τὴν κόγχην αὐτοῦ δικτύοις; νέμεσθαι δ' ἐν τῇ θαλάσσῃ κατ' αὐτὴν πολλὰς κόγχας, καθάπερ τὰς μελίσσας· καὶ εἶναι γὰρ καὶ τοῖσι μαργαρίτησι βασιλέα, ἣ βασιλίτσαν, ὡς τῇσι μελιτσήρσι. Καὶ ὅστις μὲν ἐκείνων κατ' ἐπιτυχίην συλλάβοι, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμήνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφῆς ἢ βασιλεὺς, ταύτῃ δὲ οὐκέτι θηρευτοὺς εἶναι τοὺς ἄλλους· τοὺς ἄλλοις δὲ περιορᾶν κατασπαρῆσαι σφῆς τὴν σάρκα, τῇ δὲ ὅσῃ ἐς κόσμον ἰσχυρῆσθαι. Καὶ εἶναι γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖσι τὸν μαργαρίτην τριτάσιον κατὰ

9. ὅτινα καὶ εἰς τοῦτο] quem etiam in hunc diem, qui merces ex India ad nos adferunt, magno studio emptas exportant. Non quasvis merces, sed hoc margaritæ genus a mercatoribus diligenter emi dicit.

11. κατ' αὐτὴν] Opt. κατ' αὐτὸ scil. κίναδος.

12. τοῦτον] Enallage numeri, præcedit enim pluralis σφῆς, vel intelligendus dominus illius piscatus, sive is, qui piscatui præest.

13. καὶ παρ' Ἰνδοῖσι] etiam apud Indos. Ut intelligatur, multo carius eam aestimari apud alios.

τὰ τιμὴν πρὸς χρυσίον τὸ ἄπεφθον, καὶ τοῦτο ἐν τῇ Ἰνδοῦ γῇ ὀρυσσόμενον.

IX. Ἐν δὲ τῇ χώρῃ ταύτῃ, ἵνα ἱ βασιλεύσειεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡρακλέους, τὰς μὲν γυναῖκας ἑπταετείς ἐούσας, ἐς ὥρην γάμου ἵεναι, τοὺς δὲ ἄνδρας τεσσαράκοντα ἔτεα τὰ πλείεα βιάσκεσθαι. Καὶ ὑπὲρ 2 τούτου λεγόμενον λόγον εἶναι παρ' Ἰνδοῖσιν· Ἡρακλέα, ὁψιγόνου οἱ γενομένης τῆς παιδός, ἐπεὶ τε δὴ ἐγγυὺς ἔμαθεν ἑαυτῇ ἐούσαν τὴν τελευταίην, οὐκ ἔχοντα ὅτιν' ἀνδρὶ ἐκδῶ τὴν παῖδα ἐαυτοῦ ἐπαξίῳ, αὐτὸν μιγῆναι τῇ παιδί ἑπταετείῃ ἐούσῃ, ὡς γένος ἐξ οὗ τε καὶ κείνης ὑπολείπεσθαι Ἰνδοῦ βασιλέας. Ποιῆσαι 3 ὦν αὐτὴν Ἡρακλέα ὡραίην γάμου· καὶ ἐκ τοῦδε ἅπαν τὸ γένος τοῦτο ὅτου ἡ Πανδαίη ἐπῆρξε, ταυτὸ τοῦτο γένος ἔχειν παρὰ Ἡρακλέους. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, εἴπερ ὦν τὰ ἐς το- 4 σόνδε ἄτοπα Ἡρακλέης οἶός τε ἦν ἐξεργάζεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀποφῆναι μακροβιώτερον, ὡς ὡραίῃ μιγῆναι τῇ παιδί. Ἀλλὰ γὰρ εἰ 5 ταῦτα ὑπὲρ τῆς ὥρης τῶν ταύτῃ

tem margaritas, quæ contra triplum aurum obryzum, atque id etiam in Indiâ effo-
ssum, veneant.

IX. Ad hæc in his regio-
nibus quibus Herculis filia imperitavit, fœminas ubi ad septimum ætatis annum pervenerint, viro maturas nubere: viros XL summum annos vivere. Atque hac de re hujusmodi sermonem apud Indos jactari: Quum Herculi jam seni hæc filia nata esset, neque procul abesse vitæ suæ finem suspicaretur, nec inveniret virum tali sponsâ dignum, ipsum cum filiâ septem annos natâ coisse, ut sobolem ex se & illâ sufficeret reges Indiæ. Herculem itaque illam nubilem fecisse. atque exinde universam eam gentem cui Pandæa imperavit idipsum beneficii ab Hercule accepisse. Mea vero sententia est: si Hercules par erat rei adeo absurdæ perpetrandæ, diuturnioris etiam se ipsum vitæ facturum fuisse; ut cum filiâ maturâ rem habere posset. Si enim illa de puellarum

χρυσίον τὸ ἄπεφθον] Hoc Suidas interpretatur sapius coctum, ut sit obryzum sive purissimum. Salmasius contra in Exercit. Plin. pag. 1124. contendit, per χρυσίον ἄπεφθον non obryzum intelligi, aut sapius coctum, sed quod absque igne perfectum in anassa reperitur, ἄπυρον aliis vocatum, sive non coctum. Confer Blanckardum.

CAP. IX. 4. τὰ ἐς τοσόνδε ἄτοπα] rem adeo absurdam, adeo incredibilem, adeo miram (vide Indicem) dicit de facto illo Herculis, septennes puellas viripotentes reddentis. Argumentaturque ex loco parium ita: si nobiles facere puellas Hercules potuit, etiam vitam sibi producere potuisset.

5. Ἀλλὰ γὰρ εἰ ταῦτα] Quod si tamen hæc de puellarum istius loci maturitate recte sunt, eodem mihi spectare videntur, quo etiam spectat illud de vi-

rum ad nuptias maturitate vera sunt, eodem mihi spectare videtur, quod de viro- rum ætate dicitur, quod qui quam longissime vivunt qua- dragesimum annum non ex- cedant. Quibus enim sene- ctus tanto celerius advenit, iis simul & mors omnino, & vigor ætatis, proportionem quadam ad finem vitæ habi- tā, citius accedat necesse est: ita ut viri triginta annos na- ti, jam ad primam illam vi- ridem senectam pervenisse dicendi sint: & qui xx, ju- ventutis: qui xv, adolescen- tiæ terminos excessisse, & foeminis eadem ratione ma- turitas ad nuptias septimo anno contingat: quippe & fructus in eā regione citius quam in aliā ullā mature- scere, citiusque interire i- dem Megasthenes scribit. A Baccho quidem ad San- dro cotum Indi reges nume- rabant CLIII, annos vero VI. M XLII. Ex his vero o- mnibus ter tantum libertate usi fuerant. * deinde per an- nos CCC, iterum per annos CXX. Bacchum etiam Indi

παίδων ἀτρεκέα ἐς δὲ, ἐς ταυτὸν φέ- ρειν δοκᾷ ἔμοιγε ἐς δ', τι περ καὶ ὑ- πὲρ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἡλικίης ὅτι τεσ- σαρακοντούτεες ἀποθνήσκουσιν οἱ 6 πρεσβύτατοι αὐτῶν. Οἷς γὰρ τό, τε γῆρας τοσούδε ταχύτερον ἐπέρχε- ται, καὶ ὁ θάνατος ἑμοῦ τῷ γῆρας πάντας που καὶ ἡ ἀκμὴ πρὸς λόγον 7 τοῦ τέλους ταχύτερῃ ἐπαυθεῖ· ὥστε τριακοντούτεες μὲν ὁμολογέοντες ἂν που εἶεν αὐτοῖσιν οἱ ἄνδρες, εἴκοσι δὲ ἔτεα γεγονότες οἱ ἄλλοι ἥβης νεα- νίσκοι· ἡ δὲ ἀκροτάτη ἥβη, ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτεα· καὶ τῇσι γυ- ναιξὶν ἄρῃ τοῦ γάμου κατὰ λόγον ἂν οὕτω ἐς τὰ ἑπτὰ ἔτεα συμβαί- 8 νοι. Καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύ- τη τῇ χώρῃ πεπαίνεισθαι τε ταχύ- τερον μὲν τῆς ἄλλης, αὐτὸς οὗτος Μεγασθένης ἀνέγραψε, καὶ φησὶν ταχύτερον. Ἀπὸ μὲν δὲ Διονύσου βασιλέας ἠρῶμεν Ἰνδοὶ ἐς Σανδρό- 9 κοτον τρεῖς καὶ πενήκοντα καὶ ἑ- κατὸν· ἔτεα δὲ, δύο καὶ τεσσαρά- κοντα καὶ ἑξακισχίλια· ἐν δὲ τού- τοισι τρεῖς τὸ πᾶν εἰς ἐλευθερίαν * τὴν δὲ, καὶ ἐς τριακόσια· τὴν δὲ, 10 εἴκοσι τε ἑτέων καὶ ἑκατὸν· πρεσ- βυτέρῳ τε Διονύστῳ Ἡρακλείους δέ-

καὶ

rogum ætate. Eadem ratio est maturitatis puellarum & ætatis virorum. Qui- bus enim tam breve est vitæ spatium, eos necesse est citius ad vigorem æta- tis pervenire. Quod in brutis, maxime insectis videre licet, quorum non- nulla eadem ætate & generantur & ova pariunt, & quasi senio confecta intereunt.

9. Ἀπὸ μὲν Διονύσου] Paulo aliter Plinius lib. 6. c. 17. p. 75. l. 5. Colligi- guntur a Libero patre ad Alexandrum Magnum reges eorum CLIII. annis quin- que mill. CCCII. adjiciunt & menses tres.

τὴν δὲ] Videtur hic aliquid deesse, nec a libris, aut ingenio præsidium Blauhard.

ἐκ καὶ πάντε γενέσθιν Ἰνδοὶ λέ-
γουσιν· ἄλλων δὲ οὐδένα ἐμβα-
λεῖν ἐς γῆν τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ πολέ-
μῳ· οὐδὲ Κύρον τὸν Καμβύσταν,
καίτοι ἐπὶ Σκίθας ἐλάτταντα, καὶ
τᾶλλα πολυπραγμονέσατον δὴ
τῶν κατὰ τὴν Ἀσίην βασιλείαν
γενόμενον τὸν Κύρον. Ἀλλὰ Ἀ-
λέξανδρον γὰρ ἐλθεῖν τε καὶ κρα-
τῆσαι πάντων τοῖς ὅπλοις, ὅσους
γε δὴ ἐπῆλθε· καὶ ἂν καὶ πάντων
κρατῆσαι, εἰ ἡ κρατιὴ ἤθελεν.
Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ Ἰνδῶν τινα ἔξω
τῆς οἰκείας ἐκλήναι ἐπὶ πολέ-
μῳ, διὰ δικαιοσύνην.

X. Λέγεται δὲ καὶ τάδε, 1
μνημεῖα ὅτι Ἰνδοὶ τοῖς τελευτή-
σασιν οὐ ποιέουσιν, ἀλλὰ τὰς
ἀρετὰς γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἱκανὰς ἐς
μνήμην τίθενται τοῖσιν ἀποθα-
νούσι, καὶ τὰς ᾠδὰς αἱ αὐτοῖσιν
ἐπείδονται. Πόλιν δὲ καὶ ἀριθ- 2
μὸν οὐκ εἶναι ἂν ἀντρεχὲς ἀναγρά-
ψαι τῶν Ἰνδικῶν, ὑπὸ πλῆθος·

Hercule antiquiorem esse di-
cunt xv sæculis: nullumque a-
lium belli inferendi causâ fines
suos ingressum: neque Cyrum
Cambysis filium, quamvis is
adversus Scythas exercitum
duxerit, & (quantum ad alias
res attinet) multa præclare
gesserit. Alexandrum vero in
cas regiones venisse, omnes-
que armis subegisse ad quas
pervenerit: ac cæteros omnes
subacturum fuisse, nisi exerci-
tus ulterius progredi recusas-
set. Sed neque Indorum quem-
quam domo ad bellum missum
esse, ne injusti viderentur.

X. Feruntur etiam hæc :
Non concedere Indos moni-
menta mortuis; virtutes enim
virorum ad perpetuandam post
mortem memoriam sufficere
existimant, & carmina atque
odas quibus eorum virtutes
decantant. Urbium etiam In-
dicarum numerum præ multi-
tudine compertum non esse :
eas

10. πάντε γενέσθιν] *quinque statibus*, ut Curtius loquimur 8, 6, 6. *Ætas au-*
tem paulo plus triginta annorum spatio circumscribitur, uti ex Herodiano
lib. 3. p. 527. l. 22. apparet, qui tribus γενεαῖς compleri dicit centum an-
nos sive seculum. In loco tamen Curtii, quem modo citavi, contendit
Raderus ætates accipendas esse pro singulorum regum temporibus, quibus
regno potuerunt. Quod quam vere dictum sit, viderint alii. Mihi quidem
nondum fit verosimile.

καὶ τᾶλλα πολυπραγμονέσατον] *et alioqui plurima molitus sit inter reges*
Asia. Nullum ait omnium Asia regum plura suscepisse bella, quam Cy-
rum. Notat autem istud verbum simul nimiam quandam rerum gerenda-
rum cupiditatem, etiam nihil ad se pertinentium.

12. οὐ μὲν δὴ οὐδὲ] *Sed neque Indorum quemquam extra patriam profectum*
esse ad bellum, prout pter justitiam. Propterea quod justii essent Indi, neque a-
liena appeterent, bellis externis abstinuerunt, neque cujusquam regionem
invaserunt. Particula οὐδὲ respectum habet ad superiora, quod neque Indi
alii, neque aliis Indi bellum intulerint. Plin. lib. 6. cap. 17. p. 75. l. 5. Indi
prope gentium soli nunquam emigrare finibus suis.

CAP. X. 2. ὑπὸ πλῆθος] *Plin. loc. cit. Alexandri Magni comites in ea tractu*
India quem subegerant, scripserunt quinque millia oppidorum fuisse.

eas vero quæ juxta flumina aut mare sitæ sunt, ex lignea materia constructas esse; neque enim, si ex latere confectæ essent, longo tempore duraturas, tum propter imbres, tum quod amnes superatis ripis plana passim loca aqua repleant. Quæ vero commodioribus & suspensis, eisque sublimibus locis positæ sunt, ex lateribus & cæmento factas esse. Maximam autem apud Indos urbem esse Palimbothra in Prasiorum finibus, ad Errannoboæ & Gangis fluminum confluentem: ac Gangis quidem maximi omnium fluminum. Errannoboas autem tertius est Indiæ fluminum, reliquis major, sed Gangi cedit, quum in eum aquam suam immisit. Ait porro Megasthenes longitudinem urbis esse ab utroque latere, qua longissime habitatur, stadiorum LXXX, latitudinem xv. fossamque urbi

ἀλλὰ γὰρ ὅσαι παραποτάμια αὐ-
τῶν, ἢ παραλάττοιαι, ταύτας μὲν
3 ξυλῖνας ποιεῖσθαι· οὐ γὰρ εἶναι ἐκ
πλίνθου ποιομένας διαρκέσαι ἐπὶ
χρόνον, τοῦ τε ὕδατος ἕνεκα τοῦ ἐξ
οὐρανοῦ, καὶ ὅτι οἱ ποταμοὶ αὐτοῖ-
σιν ὑπερβάλλοντες ὑπὲρ τὰς ὄχθας,
ἐμπίπλῃσι τοῦ ὕδατος τὰ πεδία.
4 Ὅσαι δὲ ἐν ὑπερδεξίοις τε καὶ με-
τεώροις τόποισι, καὶ τούτοιςιν ὑψη-
λοῖσιν, ὠκισμέναι εἰσὶ, ταύτας δὲ
ἐκ πλίνθου τε καὶ πηλοῦ ποιεῖσθαι·
5 μεγίστην δὲ πόλιν Ἰνδοῖσιν εἶναι Πα-
λίμβοθραν καλεομένην, ἐν τῇ Πρασίων
γῇ, ἵνα αἱ συμβολαὶ εἰσὶ τοῦ τε Ἐ-
ρραννοβόα ποταμοῦ καὶ τοῦ Γάγγει
τοῦ μὲν Γάγγει, τοῦ μεγίστου πο-
ταμοῦ· ὁ δὲ Ἐρραννοβόας, τρίτος μὲν
ἐν εἰς τῶν Ἰνδῶν ποταμῶν, μέζων
δὲ τῶν ἄλλων καλούμενος· ἀλλὰ ξυγ-
χωρεῖ αὐτὸς τῇ Γάγγει, ἐπειδὰν
6 ἐμβάλῃ ἐς αὐτὸν τὸ ὕδωρ. Καὶ λέ-
γει Μεγασθένης, μῆκος μὲν ἔπε-
χειν τὴν πόλιν καθ' ἑκατέρην τὴν
πλευρὴν, ἵνα περ μακροτάτῃ αὐτῇ
ἐκωστής ᾖ· ἐς ὁδοῦσαντα σα-
δίου· τὸ δὲ πλάτος, ἐς πεντεκαί-
δεκα

3. ἐκ πλίνθου] ex latere, non cocto, sed crudo, cujus & apud Plinium mentio fit lib. 35. c. 14. init.

5. παλίμβοθρα] Plin. lib. 6. cap. 19. pag. 75. f. *Optimum in India prope, non modo in hoc tractu, potentiam claritatemque antecedit Prasii, amplissima utriusque ditissimaque Palibothra.*

τρίτος μὲν ἐν εἰς] tertius fortasse fuerit, nisi fortasse more Attico sit Optativus pro Indicativo positus. Cuius exemplo, *Taurum secunda magnitudinis montem* appellantis 7, 3, 20. dicere liceret *tertia magnitudinis* fluvium, ut Gangem primæ, & Indum secundæ.

μέζων δὲ τῶν ἄλλων] In uno isto optimo codice sic legitur: μέζων δὲ τῶν ἄλλων; id vero est plenissimum. Hoc est, ut sit quidem duobus Indicis minor, Gange scilicet & Indo, tamen omnibus aliis, quæ usquam terrarum sunt, major. Hanc ipsam lectionem vidi & in alio codice. Gronov.

ξυγχωρεῖ] cedit Gangi, i. e. nomen suum amittit, postquam in Gangem se immisit. Vid. Index.

δεκα· τάφρον δὲ περιβεβλησθαι τῇ 7
 πόλει τὸ εὖρος ἐξάπλεθρον, τὸ δὲ βά-
 θος τριήκοντα πηχέων· πύργους δὲ
 ἐβδομήκοντα καὶ πεντακοσίους ἐπέ-
 χειν τὸ τεῖχος, καὶ πύλας τέσσα-
 ρας καὶ ἐξήκοντα. Εἶναι δὲ καὶ τὸδε 8
 μέγα ἐν τῇ Ἰνδῶν γῇ, πάντας Ἰν-
 δοὺς εἶναι ἐλευθέρους, οὐδὲ τινα δοῦ-
 λον εἶναι Ἰνδῶν· τοῦτο μὲν Λακεδαι-
 μονίοισιν ἐς ταῦτ' συμβαίνει καὶ
 Ἰνδοῖσιν. Λακεδαιμονίοις μὲν γὰρ οἱ 9
 ἕλκοντες δοῦλοί εἰσι, καὶ τὰ δούλων
 ἐργάζονται· Ἰνδοῖσι δὲ, οὐδὲ ἄλλος
 δοῦλός ἐστι, μήτοιγε Ἰνδῶν τις.

XI. Νενέμηνται δὲ οἱ πάντες I
 Ἰνδοὶ ἐς ἑπτὰ μάλισα γενεάς· ἐν
 μὲν αὐτοῖσιν οἱ σοφισταὶ εἰσι, πλῆ-
 θες μὲν μείους τῶν ἄλλων, δόξη δὲ
 καὶ τιμῇ γεγαυράτατοι. Οὔτε γάρ 2
 τι τῆ σῶματι ἐργάζεσθαι ἀναγκαίη
 σφὶν προσηκείη· οὔτε τι ἀποφέ-
 ρειν ἀφ' οὗτου πονέουσιν ἐς τὸ κοινόν·
 οὐδέ τι ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπι-
 ναί τοῖσι σοφιστῇσιν, ὅτι μὴ θύειν
 τὰς θυτίδας τοῖσι θεοῖσιν ὑπὲρ τοῦ
 κοινοῦ τῶν Ἰνδῶν· καὶ ὅστις δὲ ἰδίᾳ 3
 θύει, ἐξηγητὴς αὐτῇ τῆς θυσίης τῶν
 τις σοφιστῶν τούτων γίνεται, ὡς οὐκ
 ἀν' ἄλλως κεχαρισμένα τοῖς θεοῖς θύ-
 σοντας. Εἰσὶ δὲ καὶ μαντικῆς οὗ- 4
 τοι μοῖνοι Ἰνδῶν δαίμονες, οὐδὲ
 ἐφέσταται ἄλλῳ μαντεύεσθαι, ὅτι
 μὴ σοφῇ ἀνδρί· μαντεύουσι δὲ ὅσα 5

circumductam, latitudine
 sex jugerum, altitudine
 cubitorum xxx, murum
 turres habere DLXX, por-
 tas LXIV. Hoc etiam esse
 memorabile in Indiā, Om-
 nes Indos liberos esse,
 neque ullum omnino In-
 dum servum esse. quā qui-
 dem in re Indis cum Lace-
 dæmoniis convenit. Lace-
 dæmoniis quidem Helotes
 tantum servi sunt, servilia-
 que munia obeunt. Indi
 vero nec aliis servis utun-
 tur; Indo autem nemine.

XI. Distinguuntur au-
 tem Indi omnes in septem
 potissimum genera homi-
 num: quorum alii sophistæ
 sive sapientes appellantur,
 numero quidem reliquis
 inferiores; sed honore &
 gloriâ præstantissimi. Ne-
 que enim ad ulla opera
 quæ corpore præstantur
 adiguntur: neque quic-
 quam conferunt ad publi-
 cum usum ex iis quæ labo-
 re parant; neque (ut sum-
 matim dicam) ullius plane
 operis necessitas sophistis
 imposita est, quam ut diis
 pro communi salute sacri-
 ficia faciant. Et si quis pri-
 vatim sacrificat, al'quis ex
 his sophistis interpres sa-
 crificiorum ei adjungitur;
 tan-

9. Λακεδαιμονίοις μὲν γὰρ] Lacedæmoniistamen Helotes servi sunt, & servi-
 lia munia obeunt: Indis vero neque alius servus est, nedum Indorum quisquam.

CAP. XI. I. Νενέμηνται] Eadem narrat Plinius lib. 6. cap. 19.

tanquam aliter accepta diis sacrificia futura non sint. Sunt vero etiam hi soli inter Indos divinandi periti: neque cuiquam divinatio permittitur, nisi sapienti viro. Vaticinantur autem de temporibus anni, aut si quæ publica calamitas imminet. De rebus privatis non vaticinantur, siue quod divinandi rationem ad res minores pertinere non putent: siue quod indignum credant circa minutiora hæc laborare. Quicumque autem ter divinando à vero aberrarit, huic nihil aliud pœnæ loco infligitur, quam quod ei deinceps silentium indicitur: neque cuiquam licet eum cui silentium imperatum fuerit ad loquendum cogere. Hi sophistæ nudi degunt. hyeme, sub dio apricantur: æstate quum sol fervet, in pratis & palustribus locis, sub ingentibus arboribus. quarum umbram Nearchus scribit ad quinque jugera in circuitu extendi, facileque decem millia sub unius arboris umbrâ delitescere; tantæ magnitudinis esse eas arbores. Fructibus vero maturis

ὑπὲρ τῶν ὁραίων τοῦ ἔτους, καὶ εἴ τις ἐς τὸ κοινὸν συμφορὰ καταλαμβάνει· τὰ ἴδια δὲ ἐκείνοις οὐ σφιν μέλει μαντεύσθαι· ἢ ὥς οὐκ ἐξικνεομένης τῆς μαντικῆς ἐς τὰ μικρότερα, ἢ ὥς οὐκ ἄξιον ἐπὶ τούτοις πονέσθαι. Ὅστις δὲ ἀμάρτοι ἐς τρεῖς μαντεύσμενος, ταύτῃ δὲ ἄλλο μὲν κακὸν γίνεσθαι αὐδὲν, συμπαῖν δὲ εἶναι ἐπὶ ἀναγκῆς τοῦ λοιποῦ· καὶ οὐκ ἔστι ὅστις ἐξαναγκάσει τὸν ἄνθρωπον τοῦτον φωνῆται, ὅτου ἡ συμπαὴ κατακέκριται. Οὗτοι γυμνοὶ διαστῶνται οἱ σοφισταί, τοῦ μὲν χειμῶνος ὑπαῖθροι ἐν τῇ ἡλίῳ, τοῦ δὲ θέρους ἐπὶ τῇ ἡλίου κατέχρη, ἐν ταῖσι λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἔλεσιν ὑπὸ δένδρεσι μεγάλοις· ὡς τὴν σκιὰν Νέαρχος λέγει ἐς πέντε πλέθρα ἐν κύκλῳ ἐξικνεῖσθαι, καὶ ἂν μυρίους ὑπὸ ἐπὶ δένδρεϊ σκιάζεσθαι· τηλικαῦτα εἶναι ταῦτα τὰ δένδρεα. Στένεται δὲ ὁραῖα, καὶ τὸν Φλαῖον τῶν δένδρων,

5. ὑπὲρ τῶν ὁραίων] Procul dubio cum opt. ὁράων; quod videntur expresse interpretes. Sed & postulat ipse Arrianus cap. 15, 12. ὅτι αἱ ὁραὶ σέμαστροι εἰσιν αὐτόν· οἱ δὲ τι μᾶλλον καταλαμβάνει, τοῖσι σοφιστῇσιν ἀνεπαρκοῦντο. Gronov. ὑπὲρ τῶν ὁραίων esset de frugibus & proventu annuo.

6. καὶ οὐκ ἔστι ὅστις ἐξαναγκάσει] neque est qui cogere possit vitæ huius vitam mittere. Nos eodem modo usurpamus tempus futurum. Tanta severitate perferunt silentii pœnam, ut nullo pacto vocem quis ex ipsis elicere queat.

7. καὶ ἂν μυρίους] Bene Plinius, ut in re incredibili, addit si libeat credere, lib. 7. cap. 2. p. 90. l. 43. Arbores tanta proceritatis traduntur, ut sagittis superari nequeant. Hac facit ubertas soli, temperies calis, aquarum abundantia (si libeat credere) ut sub una sicca turba condantur equitum.

μυρίους] Mss. addunt ἀνθρώπους. Gronov.

δραν, γλυκύν τε ὄντα τὸν φλοῖον
καὶ τρέφειμον, οὐ μείον ἢ περ αἱ
βάλανοι τῶν φοινίκων. Δεύτεροι 9
δ' ἐπὶ τούτοις οἱ γεωργοὶ εἰσιν·
οὗτοι πλεῖσι πλείους Ἰνδῶν ὄντες·
καὶ τούτοις οὐτε ὄπλα ἐς δὲ ἀρῆα,
οὔτε μέλει τὰ πολέμια ἔργα, ἀλ-
λὰ τὴν χώραν οὗτοι ἐργάζονται·
καὶ τοὺς φόρους τοῖς τε βασιλεῦσι
καὶ τῇσι πόλεσιν ὄνται αὐτόνομοι,
οὗτοι ἀποφέρουσι· καὶ εἰ πόλεμος 10
ἐς ἀλλήλους τοῖσιν Ἰνδοῖσιν τύ-
χει, τῶν ἐργαζομένων τὴν γῆν οὐ
θέμις σφὶν ἔπτεσθαι, οὐδὲ αὐτῇ
τὴν γῆν τέμνειν· ἀλλὰ οἱ μὲν πο-
λεμοῦσι καὶ κατακαίνουσιν ἀλλή-
λους, ὅπως τύχοιεν· οἱ δὲ πλεῖστον
αὐτῶν κατ' ἡσυχίαν ἀρουῖσιν, ἢ
τρυγᾶσιν, ἢ κλαδοῦσιν, ἢ θερίζου-
σιν. Τρίτοι δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν οἱ νο- 11
μέες, οἱ ποιμένες τε καὶ βουκό-
λοι, καὶ οὗτοι οὔτε κατὰ πόλιν, οὔτε
ἐν τῇσι κώμησι οἰκεῖουσιν. νο-
μάδες τὲ εἰσι, καὶ ἀνὰ τὰ ὄρεα
βιοτεύουσιν· φόρον δὲ καὶ οὗτοι ἀ-
πὸ τῶν κτηνῶν ἀποφέρουσι· καὶ
θηρεύουσιν οὗτοι ἀνὰ τὴν χώραν ὄρ-
νιθας τε καὶ ἄγρια θηρία.

XII. Τέταρτον δὲ ἐς τὸ δη- 1
μιουργικὸν τε καὶ καπηλικὸν γέ-
νος. Καὶ οὗτοι λειτουργοὶ εἰσι,
καὶ φόρον ἀποφέρουσιν ἀπὸ τῶν
ἔργων τῶν σφετέρων, πλὴν γὰρ δι-
δοῖσι τὰ ἀρῆα ὄπλα παύουσιν· οὗ-
τοι δὲ καὶ μισθὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ

per certa anni tempora ve-
scuntur, corticibusque ar-
borum, quæ & dulces sunt
& multi nutrimenti, perinde
atque palmarum caricæ. Se-
cundum genus hominum à
sophistis sunt Agricolæ, quo-
rum quidem inter Indos præ-
cipua est multitudo. Hi ne-
que arma habent quibus in
bello utantur, neque bellicas
res curant: sed agros colunt,
& regibus liberisque urbibus
tributa pendunt. Præterea
si intestina inter Indos bella
incidant, agricolas capere
aut agrum eorum vastare ne-
fas est. reliqui inter se bellum
gerunt, seseque mutuo in-
terficiunt prout res dat. Ipsi
juxta eos tranquille aut ara-
tioni, aut vindemiæ, vel
frondationi, vel messii va-
cant. Tertium genus Indo-
rum, sunt Pastores, sive opi-
liones sive bubulci, & hi ne-
que urbes neque pagos inha-
bitant, sed vagabundi in
montibus degunt & tribu-
tum ex armentis & pecore
pendunt, avesque & agrestes
feras venantur.

XII. Quartum genus est
Opificum & negotiatorum.
Et hi publici ministri sunt,
atque ex operibus suis tribu-
ta persolvunt, iis exceptis
qui arma bellica fabricantur.
Ii enim etiam ex publico mer-
cedem accipiunt. In hoc ge-
nere

10. οὐ θέμις σφὶν] non licet ipsis, Indis nempe inter se bellum gerentibus.
κλαδοῦσιν] Κλαδεῖν quærit, hoc loco roma tamis congnassando decipere.

nere sunt fabri navales & nautæ quotquot flumina navigant. Quintum genus est Militantium : multitudine quidem secundum ab agricolis, sed maxime liberum atque alacre. Hi solum bellicas res administrant. Arma alii ipsis conficiunt, & equos alii suppeditant, serviuntque his apud castra alii, qui & equos curant, atque arma extergent, & elephantos ducunt, & cursus intruunt ac gubernant. Ipsi vero, quum bellandum est, bellant: constitutâ autem pace jucundam atque alacrem vitam degunt, tantumque stipendii eis ex publico datur, ut ex eo etiam alios commodè alere possint. Sextum genus est Episcoporum, sive inquisitorum. hi quid in urbibus, quid in agris agatur inquirunt, eaque regibus, si per reges gubernentur, aut magistratibus, si liberæ civitates sunt, denuntiant. His fas non est falsa pro veris denuntiare: neque Indorum quisquam mendacii unquam accusatus est. Septimum genus est eorum qui de rebus ad commune pertinentibus consultant: idque vel cum rege, vel per urbes quæ liberæ imperium tenent, cum magistratibus.

προλαμβάνουσιν. Ἐν δὲ τούτῃ τῇ γένει οἱ τε ναυπηγοὶ καὶ οἱ ναῦται εἰσιν, ὅσοι κατὰ τοὺς ποταμοὺς ² πλάουσιν. Πέμπτον δὲ γένος ἐστὶν Ἰνδοῖσιν, οἱ πολεμισαί· πλήθει μὲν δεύτερον μετὰ τοὺς γεωργοὺς, πλείστη δὲ ἐλευθερίῃ τε καὶ εὐθυμίῃ ἐπιχρεόμενον· καὶ οὗτοι ἀσκηταὶ μό- ³ νων τῶν πολεμικῶν ἔργων εἰσὶ. Τὰ δὲ ὅπλα ἄλλοι αὐτοῖς ποιεοῦσι, καὶ ἵππους ἄλλοι παρέχουσι· καὶ διακονοῦσιν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἄλλοι, οἱ τοὺς τε ἵππους αὐτοῖς θεραπεύουσι, καὶ τὰ ὅπλα ἐκκαθαίρουσι, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἔγχευσι, καὶ τὰ ἄρματα κοσμεοῦσιν τε καὶ ἡνιο- ⁴ χεύουσιν. Αὐτοὶ δὲ, ἔστ' ἂν μὲν πολεμῶν δεῖ, πολεμοῦσιν· εἰρήνης δὲ γενεμένης, εὐθυμιοῦσιν· καὶ σφιν μισθὸς ἐκ τοῦ κοινοῦ τοσούτῳ ἔρχεται, ὡς καὶ ἄλλους τρέφειν ⁵ ἀπ' αὐτοῦ εὐμαρέως. Ἐκτὸς δὲ εἰσιν Ἰνδοῖσιν, οἱ ἐπίσκοποι καλεόμενοι. Οὗτοι ἐφορᾷσι τὰ γινόμενα κατὰ τε τὴν χώραν, καὶ κατὰ τὰς πόλεις· καὶ ταῦτα ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ, ἵνα περ βασιλεύοντα Ἰνδοί· ἢ τοῖς τέλεσιν, ὥστερ αὐτόνομοι εἰσὶ καὶ ταῦτοις οὐ θέμις ψεύδος ἀναγγεῖλαι οὐδὲν, οὐδὲ τις ⁶ Ἰνδῶν αἰτίην ἔσχε ψεύσασθαι. Ἐβδόμοι δὲ εἰσιν, οἱ ὑπὲρ τῶν κοινῶν βουλευόμενοι ὁμοῦ τῷ βασιλεῖ, ἢ κατὰ πόλιν ὅσοι αὐτόνομοι, οὗτοι τῇ

CAP. XII. 4. εὐθυμιοῦσιν] M. opt. εὐθυμιοῦνται. Gronov.
 ὅδ' ἂν τῇσιν ἀρχαῖς] Omīssa hæc fuerant ab interprete, quare in versione addidi cum magistratibus.

τῶν ἀρχῶν. Πλῆθει μὲν ὀλίγον 7
τὸ γένος τοῦτό ἐστι, σοφίῃ δὲ καὶ
δικαιοσύνῃ, ἐκ πάντων προκεκρι-
μένον· ἔθεν οἱ τε ἄρχοντες αὐτοῖσιν
ἐπιλέγονται, καὶ ὅσοι νομάρχαι
καὶ ὑπαρχοὶ καὶ θησαυροφύλακες
τε καὶ κρατοφύλακες, ναύαρχοί τε
καὶ ταμίαι, καὶ τῶν κατὰ γεωρ-
γίην ἔργων ἐπιστάται. Γαμέειν δὲ 8
ἐξ ἑτέρου γένους, οὐ θέμις· οἷον
τοῖσι γεωργοῖσιν ἐκ τοῦ δημιουργ-
γικοῦ, ἢ ἑμπαλιν· οὐδὲ δύο τέχναις
ἐπιτηδεύειν τὸν αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο
θέμις· οὐδὲ ἀμείβειν ἐξ ἑτέρου γέ-
νους εἰς ἕτερον· οἷον, γεωργικὸν ἐκ
νομέως γενέσθαι, ἢ νομέα ἐκ δη-
μιουργικοῦ. Μοῦνον σφίσιν ἀνέ- 9
ται, σοφιστὴν ἐκ παντὸς γένους γε-
νέσθαι· ὅτι οὐ μαλθακὰ τοῖσι σοφι-
στῶν εἰσὶ τὰ πρήγματα, ἀλλὰ
πάντων ταλαιπωρότατα.

XIII. Θηρώσι δὲ Ἴνδοι τὰ μὲν 1
ἄλλα ἄγρια θηρία, κατὰ περ καὶ
Ἑλλήνες· ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων σφὴν
θήρα οὐδὲν τι ἄλλῃ ἔοικεν· ὅτι καὶ
ταῦτα τὰ θηρία οὐδαμῶσιν ἄλλοις
θηρίοις ἐπέοικεν. Ἀλλὰ τόπον γὰρ 2
ἐπιλεξάμενοι ἔπειδον, καὶ καυμα-
τίδεα, ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσου-
σιν, ὅσον μεγάλῳ κρατοπέδῳ ἐπαυ-
λίσσονται. Τῆς δὲ τάφρου τὸ εὖρος
ἐς πέντε ὀργυίας ποιοῦνται, βάθος
τε ἐς τέσσαρας. Τὸν δὲ χοῦν ὄντινα 3
ἐκβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὀρύγματος,
ἐπὶ τὰ χεῖλεα ἐκάτερα τῆς τάφρου
ἐπιφορῆσαντες, ἀντὶ τείχεος δια-

Atque hi quidem numero
pauci sunt : sed sapientiâ ac
justitiâ reliquis præstant. Ex
hoc genere, magistratus &
regionum præfides & præ-
fecti & quæstores ac copia-
rum & classium duces, ac
dispensatores & rerum ru-
sticarum exactores deligun-
tur. Conjugia inter hos or-
dines promiscua fieri nefas
est. neque enim licet agri-
colæ ex opificum ordine u-
xorem ducere : nec contra.
Neque uni duas artes exer-
cere fas est, neque ex uno
genere in aliud transire: ut-
puta agricolam ex pastore,
aut pastorem ex opifice fieri.
Hoc tantum permittitur,
sophistam ex quocunque ge-
nere fieri. neque enim mol-
lis est sophistarum vita, sed
omnium laboriosissima.

XIII. Venantur autem In-
di reliquas feras ut Græci :
sed elephantorum venatio
longe diversa est. siquidem
& hæ feræ nullis aliis simi-
les sunt. Deligunt venato-
res locum planum & apri-
cum. in ejus circuitu fossam
ducunt magni exercitus ca-
pacem. Fossæ latitudo quin-
que orgyias habet, altitudo
quatuor. Terram quam fo-
diendo eruunt utrinque ad
labra fossæ congerunt, ea-
que pro muro utuntur. de-
inde in exterioris labri ag-
gere tentoria sibi fossilia fa-
ciunt,

ciunt, & foramina in iis, per quæ lucem admittant, relinquunt: ipsique è septis feras iis appropinquantes atque ingredienti prospectant: & tres aut quatuor elephantos fœminei sexus ex mansuetioribus septo includentes, unum per fossam aditum relinquunt, fossa ponte juncta, quem multo cespite herbido sternunt, ne conspici à feris pons, aut dolus sentiri possit. Venatores procul remoti sese in cavernis suffossis continent. Porro feri elephanti loca habitata interdium non adeunt: noctu vero passim errantes gregatim pascuntur, eumque ducem sequuntur qui & maximus sit & generosissimus: non aliter ac tauros vaccæ sequi cernuntur. Postquam septis propiores facti fœminarum vocem audierunt,

4 χρέονται· αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῇ χεῖματι τοῦ ἐπὶ τοῦ χείλεος τοῦ ἔξω τῆς τάφρου, σκηνάς σφιν ὀρυκτὰς ποιέονται, καὶ διὰ τούτων ὁπὰς ὑπολείπονται· δι' αὐτὰς τε αὐτοῖς συνιέρεται, καὶ τὰ θηρία προσάγοντα καὶ ἐπελαύνοντα 5 ἐς τὸ ἔρκος σκέπτονται. Ἐνταῦθα ἐν τὸς τοῦ ἔρκους κατασκήσαντες τῶν τινὰς θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μέλιστα τὸν θυμὸν χειροῖσιν, μίαν εἰσόδον ἀπολιμπάνουσι κατὰ τὴν τάφρον, γειφυρώσαντες τὴν τάφρον· καὶ ταύτῃ χεῖρ τε καὶ πόσιν πολλὰν ἐπιφέρουσι, τοῦ μὴ ἀρίθμητον εἶναι τοῖσι θηρίοις τὴν γέφυραν, μή τινα δόλον οἰσθῆσιν. 6 Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκποδὸν σφᾶς εἰσὶ κατὰ τῶν σκηνῶν τῶν ὑπὸ τῇ τάφρῃ δεδυκότες. Οἱ δὲ ἄγριοι ἐλέφαντες ἡμέρας μὲν οὐ πελάζουσι τοῖσιν οἰκουμένοις, νύκτιρ δὲ πλανήσαντες τε πάντα, καὶ ἀγέληδιν νέμονται, τῇ μεγίστῃ καὶ γυναισιότῃ σφῶν ἐπόμενοι, κατὰ περ αἱ βόες τοῖσι ταύροις 7 σιν. Ἐπειδὴ οὖν τῇ ἔρκει πελάσῃσι, τὴν τε φωνὴν ἀκούοντες τῶν θηλέων, καὶ τῇ ὁσμῇ αἰσθόμενοι, δρόμῳ ἔνταί 8 ὧς

CAP. XIII. 4. τοῦ ἐπὶ τοῦ χείλεος] Vulcanius chirographo suo notavit, secundum τοῦ deleri oportere. Ut legatur τοῦ ἐπιχειλέος nempe λόφος, intelligaturque de ea parte, quæ non in fossam prospicit, sed in agrum, unde veniunt elephantī. Vide Gronovium.

ἐπελαύνοντα] Mf. opt. & alius cum primis editis ἐπελαύνοντα. Gronov.

6. ἐκποδὸν σφᾶς εἰσὶ] Quid verbi sit εἰσὶ, fateor me ignorare. Tertiam personam pluralis numeri requiri constat. Equidem corruptam suspicor esse scripturam, legendumque ἔχουσι. In quam opinionem inducor Xenophontis loco, in quo idem loquendi genus exstat, eodem prorsus sensu quem hic sententia postulat, Cyropæd. lib. 6. p. 122. l. 37. οἱ δὲ φίλοι προσάγοντες συμβουλεύουσιν ἐκποδὸν ἔχειν ἑαυτὸν, μή τι καὶ πάρα ὑπὸ σοῦ. ὧς ἡδυνήτορες ἑμοῦ μεγάλα. Amici me convenientes ex e medio me subducant consilium, ne quid à te mihi accidat, qui gravi sis à me affectus iniuria. Error forsan inde natus, quod littera χ. superscripta fuerit, quam librarius, huius locutionis ignarus, pro circumflexo habuit. Polybius dicit pag. 1380. αὐτὸν ἐκποδὸν ἐποιήσε, eodem sensu. Item pag. 1448.

ὅς ἐπὶ τὸν χῶρον τὸν πεφραγμένον·
 ἐκπεριελθόντες δὲ τῆς τάφρου τὰ
 χεῖλεα, εὐτ' ἂν τῇ γέφυρῃ ἐπιτύ-
 χῃσι, κατὰ ταύτην εἰς τὸ ἔρκος ἐλ-
 θέονταί. Οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰσθόμενοι 8
 τὴν ἔσοδον τῶν ἐλεφάντων τῶν ἀγρί-
 ων, οἱ μὲν αὐτῶν τὴν γέφυραν ὀξέως
 ἀφείλον, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς πέλας κύμας
 ἀποδραμόντες, ἀγγέλλουσι τοὺς ἐ-
 λέφαντας ὅτι ἐν τῷ ἔρκει ἔχονται· οἱ 9
 δὲ ἀκούσαντες ἐπιβαίνουσι τῶν κρα-
 τίσων τε τὸν θυμὸν καὶ τῶν χειρο-
 θεσίων ἐλεφάντων· ἐπιβάντες δὲ,
 ἐλαύνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ ἔρκος· ἐλάταν-
 τες δὲ, οὐκ αὐτίκα μάχης ἀπτον-
 ται· ἀλλ' ἐῴσι γὰρ λιμῷ τε τάλαι-
 πωρηθῆναι τοὺς ἀγρίους ἐλέφαντας,
 καὶ ὑπὸ τῷ δίψει δουλωθῆναι. Εὐτ' 10
 ἂν δὲ σφίσι κακῶς ἔχειν δοκέοι,
 τηλικαῦτα ἐπισηνάντες αὐτοῖς τὴν
 γέφυραν ἐλαύνουσί τε ὡς εἰς τὸ ἔρ-
 κος, καὶ τὰ μὲν πρῶτα μάχη ἴστα-
 ται κρατερῇ τοῖσιν ἡμέροισι τῶν ἐλε-
 φάντων πρὸς τοὺς ἐαλωκότας· ἔπει-
 τα κρατέονται μὲν κατὰ τὸ εἶκος οἱ
 ἄγριοι, ὑπὸ τε τῇ ἀθυμίᾳ καὶ τῷ λιμῷ
 τάλαιπωρούμενοι. Οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐ- 11
 λεφάντων καταβάντες, παριμένον-
 σιν ἤδη τοῖς τ' ἀγρίοις τοὺς πόδας
 ἄκρως συνδέουσιν· ἔπειτα ἐγκελεύ-
 ονται τοῖσιν ἡμέροισι πληγαῖς σφᾶς
 πολάζειν πολλὰς, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι
 παλαμπρούμενοι εἰς γῆν πέσωσι·
 παραστάντες δὲ, βρόχους περιβάλ-
 λουσιν αὐτοῖσι κατὰ τοὺς αὐχένους,

easque per odoratum co-
 gnovere, protinus ad septa
 advolant, & fossæ labra
 circumeunt, quum ad
 pontem pervenerint, per
 eum septa ingrediuntur.
 Venatores, ubi ingressos
 sentiunt, alii continuo
 pontem subtrahunt, alii
 proximos pagos petentes,
 elephantos septo inclusos
 esse nuntiant. Quo cogni-
 to, populares confestim
 elephantos optimos ac
 mansuetissimos conscen-
 dunt. Nec tamen primo
 statim adventu cum agre-
 stibus elephantis pugnam
 aggrediuntur, sed illos ali-
 quandiu fame macerari ac
 siti domari sinunt: quum-
 que jam languidiores fa-
 ctos vident, rursus immis-
 so ponte septa ingrediun-
 tur. Et primo quidem a-
 cre certamen fit inter do-
 mitos elephantos & feros
 captos: tandem superan-
 tur, ut par est, feri, lan-
 guore & fame pressi. Tum
 sessores ex elephantis in
 terram demissi languidis
 illis summos pedes colli-
 gant; dehinc domitis ele-
 phantis imperant, ut fe-
 ros multis plagis excipi-
 ant, donec verberibus de-
 fatigati in terram procidi-
 dant, tunc adstantes cer-
 vicibus eorum laqueos ap-
 taut,

11. τοῖς τ' ἀγρίοις] Particula τε hic vacat. Ita apud Polybium p. 709. l. 6.
 κατέλαβόν τε, quod cum nullo alio verbo conficitur.

tant, & ipsi prostratos in-
scendunt. Ne vero fessio-
res excutiant, neve aliquid
aliud damni inferant, colla
acuto gladiolo in circui-
tum profcindunt, vulnus-
que laqueo circumligant,
ut præ ulcere & collum
& caput immotum tene-
ant. Si enim pervicaciter
reluctentur, ab fune ulcus
teritur. Atque ita tandem
victos sese agnoscentes ex
vinculo ab domitis ducun-
tur.

XIV. Siqui vero eorum
immaturæ ætatis aut ine-
pti videantur, abire in loca
ipsis consueta permittunt.
Cæteros captos in pagos
ducunt, ac primum eos
gramine & viridibus cul-
mis pascunt; & si præ tæ-
dio ac mœrore pabulo ab-
stineant, Indi circumstan-
tes tympanorum ac cym-
balorum pulsu cantuque
eos exhilarant ac demul-
cent. Intelligens enim, si-
quæ alia fera, est elephas.
Et quidem nonnulli recto-
res suos in bello cæfos,
sublatos ad sepulturam de-
tulerunt: alii jacentes pro-
pugnarunt: alii pro fessio-

καὶ αὐτοὶ ἐπιβαίνουσι κεκλιμένοι.
Τοῦ δὲ μὴ ἀποσεῖσθαι τοὺς ἀμβά-
τας, μηδὲ τι ἄλλο ἀτάσθαλον ἐργά-
ζεσθαι, τὸν τράχηλον αὐτοῖσιν, ἐν
κύκλῳ, μαχαίρῃ ὀξεῖ ἐπιτέμνουσι,
καὶ τὸν βρόχον κατὰ τὴν τομὴν πε-
ριδέουσιν, ὡς ἀτρέμα ἔχειν τὴν κε-
φαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον ὑπὸ τοῦ
ἰζέλκεος. Εἰ γὰρ περιερέφαιτο ὑπὸ
ἀτασθαλίας, τρίβεται αὐτοῖσι τὸ
ἔλκος ὑπὸ τῇ κἀλῃ· οὕτω μὲν ἀτρέ-
μα ἴσχουσι, καὶ αὐτοὶ γνωστια-
χέοντες ἤδη, ἔγονται κατὰ τὸν δεσ-
μὸν πρὸς τὸν ἡμέτερον.

XIV. Ὅσοι δὲ νήπιοι αὐτῶν, ἢ
διὰ κακότητα οὐκ ἔξιοι ἐκτῆσθαι,
τούτους ἐῖςιν ἀπαλλάττεσθαι ἐς τὰ
σφέτερα ἴδια. Ἀγόντες δὲ εἰς τὰς
κάμας τοὺς ἁλόντας, τοῦ τε χλω-
ροῦ καλάμου καὶ τῆς πύας τὰ πρῶ-
τα ἐμφαγεῖν ἄδωσαν· οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυ-
μίας, οὐκ ἐθέλουσιν οὐδὲν σιτέεσθαι,
τοὺς δὲ περιεζάμενοι οἱ Ἰνδοὶ, ἡδαῖ-
σί τε καὶ τυμπάνοις καὶ κυμβά-
λοις ἐν κύκλῳ κρούοντές τε καὶ ἐπ-
ῖδοντες, κατευνέζουσι. Θυμώσο-
φον γὰρ, εἴπέρ τι ἄλλο θηρίον, ὃ
ἐλέφας· καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς
ἀμβάτας σφῶν ἐν πολέμῳ ἀποθα-
νόντας ἔραντες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς
ταφῆν· οἱ δὲ καὶ ὑπερίσπυσαν πε-
μέ-

13. ἀτρέμα ἴχουσι] vel repetendum τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸν τράχηλον.
vel intransitive interpretandum, *quiesce se habent, quiescunt.*

CAΡ. XIV. 1. ἢ διὰ κακότητα] aut propter malam corporis constitutionem non
digni sunt qui possideantur, sive retineantur & alantur.

3. οἱ δὲ ὑπὸ ἀθυμίας] Omnino eos velle nolle ait, secus ac interpret verum.

4. ἡδῆ] Intendendi particula. Vide not. ad 6, 22, 13.

ἐν πολέμῳ] in praelio. Uti & Latinis interdum bellum pro praelio dicunt.
Ita Curt. 3, 10, 3. 4, 12, 22.

μένους· οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκιν-
 δύνευσαν· ὁ δὲ τις πρὸς ὀργὴν ἀπο-
 κτείνας τὸν ἀμβάτην, ὑπὸ μετανοίης
 τε καὶ ἀθυμίας ἀπέθανεν. Εἶδον δὲ 5
 ἔγωγε καὶ κυμβαλίζοντα ἤδη ἐλέ-
 φαντα, καὶ ἄλλους ὀρχομένους,
 κυμβάλοι τῇ κυμβαλίζοντι πρὸς
 τῶν σκελῶν· τοῦ ἔμπροσθεν προσηρ-
 τημένον, καὶ πρὸς τῇ προβοσκίδι
 καλεομένη ἄλλο κύμβαλον· ὁ δὲ ἐν 6
 μέρει τῇ προβοσκίδι ἔκρουε τὸ κύμ-
 βαλον ἐν ῥυθμῷ πρὸς ἑκατέρω τῶν
 σκελῶν· οἱ δὲ ὀρχομένοι ἐν κύκλῳ
 τε ἐχόρευον, καὶ ἐπαίροντές τε καὶ
 ἐπικέμπτοντες τὰ ἔμπροσθεν σκέ-
 λεα ἐν τῷ μέρει, ἐν ῥυθμῷ καὶ οὗ-
 τοι ἔβαινον, καθότι ὁ κυμβαλίζων
 σφίσιν ὑφηγέτο. Βαίνεται δὲ ἐλέ- 7
 φας ἥρος ὄρη, κατὰ περ βοῦς ἢ ἵπ-
 πος, ἐπεὶ τῆσι θηλέσιν αἱ παρὰ
 τοῖσι κροτάφοισιν ἀναπνοαὶ ἀνοι-
 χθεῖσαι ἐκπνέουσι· κύει δὲ τοὺς ἐλα-
 χίστους μὲν, ἐκακάδεκα μῆνας· τοὺς
 πλείους δὲ, ὀκτωκαίδεκα· τίκτει
 δὲ ἐν, κατὰ περ ἵππος· καὶ τοῦτο
 ἐκτρέφει τῇ γάλακτι, ἕς ἔτος ὄγδο-
 ον. Ζῶσι δὲ ἐλεφάντων οἱ πλείους 8
 ἔτη ζῶντες, ἕς διηκόσια· πολλοὶ
 δὲ πόσῃ προτελευτῶσιν αὐτῶν· γήρας
 δὲ ἐς τότεν ἔρχονται. Καί ἐστιν αὖ- 9
 τοῖσι τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ἴαμα, τὸ
 βόειον γάλα ἐγχέμενον· πρὸς δὲ
 τὰς ἄλλας νόσους, ὁ μέλας οἶνος
 πινόμενος· ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔλκεσι, τὰ
 ὕδα κρέα ὀπτύμενα καὶ καταπασ-

ribus lapsis neci sese objece-
 runt; quidam quum per iram
 rectorem suum occidisset,
 pœnitentiâ & mœrore se
 confecit. Vidi ego aliquan-
 do elephantum cymbalum
 pulsanter, aliis saltantibus,
 duobus cymbalis ad anteri-
 ora crura appensis, alioque
 ad proboscidem alligato.
 Ipse alternatim proboscide
 cymbalum in numerum ad
 utrunque crus pulsabat: re-
 liqui in gyrum choreas du-
 cebant, & sublati flexisque
 prioribus cruribus vicissim
 in numerum etiam procede-
 bant, prout is qui cymba-
 lum pulsabat sono præibat.
 Elephas venærem appetit
 verno tempore, quemadmo-
 dum bos aut equa, quum
 fœminis spiracula quædam
 circa tempora adaperata ex-
 pirant; fertque in utero fœ-
 tum minimum xvi menses:
 summum, xviii. Parit au-
 tem elephas unicum, sicut
 equa; atque hunc lacte suo
 in octavum usque annum
 nutrit. Vivunt elephanti,
 qui plurimum, annos cc.
 plerique ante hoc tempus
 morbo intereunt. Senectute
 vero ad hanc ætatem per-
 tingunt. Oculorum ægritu-
 dini præsens remedium est
 lac bubulum: reliquis mor-
 bis vinum nigrum epotum
 prodest. Ulceribus autem
 car-

9. ἐγχέμενον] *infusum* in oculos, nequis epotum intelligat.

καταπασσόμενα] *infracta* vulneribus.

carnes suillæ tostæ atque intritæ. Hæc sunt Indorum, quibus utuntur, remedia.

XV. Tigrim vero Indie-
lephanto multo fortio-
rem esse censent. Ejus pellem se
vidisse scribit Nearchus, fe-
ram ipsam nequaquam: In-
dos tamen narrare magnitu-
dine esse maximi equi; tantâ
vero velocitate & robore,
ut nulli alteri feræ compa-
rari possit. Quando cum ele-
phanto congreditur, in ca-
put ejus insilire, facileque
strangulare; cæterum eas
quas nos videmus & tigres
vocamus, thoes esse macu-
losas, majores quam sint a-
liæ thoes. De formicis eti-
am scribit Nearchus, se qui-
dem eas non vidisse, cujus-
modi nonnulli tradunt in In-
diâ nasci. pelles tamen ea-
rum non paucas abs se vi-
sas, in castra Macedonum
allatas. Megasthenes certa
veraque esse quæ de formi-
cis scribuntur dicit: eas ni-
mirum esse quæ aurum è
terrâ effodiunt, non quidem
auri ipsius causâ, sed ut sibi
antra in quibus delitescant
parent: quemadmodum no-
stræ etiam formicæ exiguæ

σόμενα. Ταῦτα παρ' Ἰνδοῦν ἐσιν
αὐτοῖσιν ἰάματα.

XV. Τοῦ δὲ ἐλέφαντος τὸν τί-
γριν πολλόν τι ἄκραιότερον Ἰνδοὶ
ἄγουσι. Τίγρις δὲ δορὴν μὲν ἰδεῖν
λέγει Νέαρχος, αὐτὸν δὲ τίγριν
οὐκ ἰδεῖν· ἀλλὰ τοὺς Ἰνδοὺς γὰρ
ἀπηγέεσθαι, τίγριν εἶναι μέγεθος
μὲν ἡλίκον τὸν μέγιστον ἵππον τὴν
δὲ σφύτην καὶ ἄλλων, οἷον οὐδενὶ
ἄλλῳ εἰκάσαι· τίγριν γὰρ ἐπὶ τὸν
ὄμῳ ἔλθῃ ἐλέφαντι, ἐπιστηδὺν τὸ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλέφαντος,
καὶ ἄγχειν εὐπετέως. Ταῦτα δὲ
οὐστίντες καὶ ἡμεῖς ὁρώμεν καὶ τί-
γρις καλέομεν, θάσας εἶναι αἰόλους
καὶ μέζονας ἢ περ τοὺς ἄλλους θάσας.
Ἐπεὶ καὶ ὑπὲρ τῶν μυρμικῶν λέ-
γει Νέαρχος, μύρμηκα μὲν αὐτὰς
οὐκ ἰδεῖν, ὅπως δὲ τὰ μετεξέ-
τεροι διέγραψαν γίνεσθαι ἐν τῇ Ἰν-
δοῦ γῇ· δορὰς δὲ καὶ τούτων ἰδεῖν
πολλὰς, ἐς τὸ κρατόπειδον κατα-
κομισθείσας τὸ Μακεδονικόν. Με-
γασθένης δὲ καὶ ἄτρεκέα εἶναι ὑπὲρ
τῶν μυρμικῶν τὸν λόγον ἱστέει,
τούτους εἶναι τοὺς τὸν χρυσὸν ὁρύσ-
σοντας, οὐκ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ ἐσ-
κα, ἀλλὰ σφίσι γὰρ κατὰ τῆς
γῆς ὁρύσσουσιν, ἵνα Φυλαύται
κατέ-

αὐτοῖσιν ἰρ/ις scil. elephantis. Uti paulo ante: καὶ ἐσιν αὐτοῖσι τὸν μὲν
ὀφθαλμὸν ἴαμα.

CAP. XV. 3. Ταῦτα δὲ οὐστίντες] Rectissime Mf. opt. τάντας δὲ ὁστίντες,
quod postremum est & in aliis, sed quod mireris, conjungunt in ταῦτα. Γνωστ.
θάσας] θὰς, ὠδς, ὁ. Thos: animal lupo simile, teste Hesychio. Ut & Pl-
nius lib. 8. cap. 34. scribit thosas esse lutorum genus procerius longitudine,
brevitate crurum dissimile, velox saltu, venatu vivens, innocuum homini.
Quare Gaza lypum cervarium Latine appellat. Conf. Stephan. Thes.

κατέπερ οἱ ἡμέτεροι οἱ σμικροὶ
 μύρμηκες ὀλίγον τῆς γῆς ὀρύ- 6
 σουσιν· ἐκεῖνους δὲ εἶναι ἀλαπέ-
 καν μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ με-
 γέθεος σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσ-
 σειν· τὴν δὲ γῆν, χρυσίτιν εἶναι,
 καὶ ἀπὸ ταύτης γίνεσθαι Ἰνδοῖσι
 τὸν χρυσόν. Ἀλλὰ Μεγασθένης 7
 ἀκούσθ' ἀφηγέεται· καὶ ἐγὼ ὅτι οὐ-
 δὲν τούτου ἀτρεκέσερον ἀναγρά-
 ψαι ἔχω, ἀπίνυμι ἐκὼν τὸν ὑπὲρ
 τῶν μυρμηκῶν λόγον. Σιττακοῦς 8
 δὲ Νέαρχος μὲν ὡς δὴ τι θαῦμα
 ἀφηγέεται, ὅτι γίνονται ἐν τῇ
 Ἰνδοῦ γῇ, καὶ ὁποῖος ὄρνις ἐστὶν ὁ
 σιττακοῦς, καὶ ὅπως φωνὴν ἴει ἀν-
 θρωπίνην. Ἐγὼ δὲ ὅτι αὐτὸς τε 9
 πολλοὺς ὁπώπεια καὶ ἄλλους ἐπι-
 καμένους αἶδα τὸν ὄρνιθα, οὐδὲν ὡς
 ἀτόπου δῆθεν ἀφηγήτομαι· οὐδὲ
 ὑπὲρ πιθήκων τοῦ μεγέθεος, ἢ ὅτι
 καλοὶ παρ' Ἰνδοῖς πίθηκοι εἰσὶν,
 οὐδὲ ὅπως θηριῶνται ἐρέω. Καὶ γὰρ
 ταῦτα γνώριμα ἐρῶ, πλὴν γε δὴ,
 ὅτι καλοὶ που πίθηκοι εἰσὶ. Καὶ 10
 ὄφιας δὲ λέγει Νέαρχος θηρευθῆ-
 ναι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας· μέ-
 γεθος δὲ, ὃν μὲν λέγει ἐλεῖν Πύ-
 θωνα τὸν Ἀντιγένεος, πῆχτων ὡς
 ἑκατὶδεκα· αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἰνδοὺς
 πολὺ μέζονας τούτων λέγειν εἶ-
 ναι τοὺς μεγίστους ὄφεις. Ὅσοι 11
 δὲ ἰητροὶ Ἕλληνες, τούτοιςιν οὐ-

quum sint, nonnihil terræ
 eruunt. Esse autem formicas
 illas vulpibus majores, ratio-
 ne magnitudinis earum, ter-
 ramque fodere, quæ aurum
 mistum habeat, & ex eâ Indis
 aurum fieri; sed Megasthenes
 auditum narrat. Ego vero
 quum nihil habeam certius
 quod eâ de re scribere possim,
 libenter hunc de formicis
 sermonem missum faciam.
 Psittacos autem Nearchus
 narrat, tanquam rem miram,
 apud Indos nasci: & cujus-
 modi avis sit psittacus descri-
 bit, ac vocem humanam ex-
 primere ait. Ego, quoniam
 multas ejus generis aves vi-
 di, & alios scio nosse hanc
 avem, nihil de eâ tanquam
 mirum narrabo, neque de si-
 miarum magnitudine, vel
 quod pulchræ apud Indos si-
 miæ sint, vel quomodo capi-
 antur, dicam. Nota enim o-
 mnibus dixerim: præterquam
 fortasse quod pulchræ sint.
 Scribit etiam Nearchus ser-
 pentes ibidem capi maculo-
 sos, magnæque velocitatis,
 & eum quem Python Antige-
 nis F. cepit, fuisse cubito-
 rum circiter xvi: Indos vero
 affirmare, multo majores his
 apud se nasci eos qui maximi
 sint. Neminem autem Græ-
 corum medicorum remedium
 ad-

6. ἐκεῖνους δὲ] Ex codice optimo ita restituendum: ἐκεῖνους δὲ, εἶναι γὰρ ἀλαπέκων μέζονας, πρὸς λόγον τοῦ μεγέθεος σφῶν καὶ τὴν γῆν ὀρύσσειν. Hoc est, illas vero (quippe quæ sint vulpibus majores) pro ratione earum magnitudinis quoque terram fodere. GIORDANI.

adversus morsum Indici serpentis invenisse: ipsos tamen Indos eos qui morfi essent curasse. Addit Nearchus Alexandrum Indos quotquot medicinæ peritissimi erant apud se habuisse, & per præconem in castris edictum fuisse, ut quisquis à serpente ictus esset, ad regis tabernaculum veniret. Porro hi ipsi medici etiam aliis morbis medebantur. Cæterum non multos in Indiâ morbos grassari, quod tempora anni temperatiora iis locis sint. Siqua vero major vis ingruat, sophistas consulere, eosque non sine divinâ quadam virtute, quicquid medicabile est curare.

XVI. Lineâ veste utuntur Indi, ut ait Nearchus, lino ex arboribus facto, quâ de re mihi jam dictum est: & hoc quidem linum aut reliquis omnibus linis candidius est, aut nigri ipsi quum sint, faciunt ut candidius id quam est esse videatur. Est autem ipsis subucula linea crure medio tenus: amiculum autem partim humeris circumjectum, partim capiti involutum. Inaures etiam Indi gestant ex ebore; qui admodum locupletes sunt; neque enim

δὲν ἄλλος ἐξεύρητο, ὅστις ὑπὸ δ-
φους διηλείη Ἰνδικοῦ· ἀλλ' αὐ-
τοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἴκντο τοὺς πλη-
γέντας· καὶ ἐπὶ ταῦδε Νέαρχος
λέγει· συλλελεγμένους ἅμφ' αὐ-
τῶν εἶχεν Ἀλέξανδρος Ἰνδῶν ὅσαι
ἰητρικὴν σοφώτατοι· καὶ κειμή-
κτο ἅπα τὸ στρατόπεδον, ὅστις δι-
ηλείη, ἐπὶ τὴν σκηνὴν φοιτᾶν τὴν
βασιλέως. Οἱ δὲ αὐτοὶ οὗτοι καὶ
τῶν ἄλλων νούσων τε καὶ παθήων
ἰητροὶ ἦσαν. Οὐ πολλὰ δὲ ἐν Ἰν-
δοῖσι πάθη γίνεταί, ὅτι αἱ ὄραι
σύμμετροι εἰσὶν αὐτοῖς· εἰ δέ τι
μεῖζον καταλαμβάνοι, ταῖσι σο-
φιστῇσιν ἀνεκοινοῦντο· καὶ ἐκείνοι
οὐκ ἔνευ θεοῦ ἐδόκειν ἡσθαι ὃ, τι
περ ἴησιμον.

XVI. Ἐσθῆτι δὲ Ἰνδοὶ λινῇ
χρέονται, κατὰπερ λέγει Νέαρ-
χος, λίνου τοῦ ἀπὸ τῶν δένδρεων,
ὑπὲρ ὅτου μοι ἤδη λέλεκται. Τὸ
δὲ λῖνον τοῦτο ἢ λαμπρότερον τὴν
χροὴν ἔσιν ἄλλου λίνου παντός·
ἢ μέλανες αὐτοὶ ὄντες λαμπρό-
τερον τὸ λῖνον φαίνεσθαι ποιεῖουσιν.
Ἐς δὲ κινὴν λίνου αὐτοῖς ἔστι
ἐπὶ μέσῃ τὴν κνήμην· ἥμα δὲ,
τὸ μὲν, περὶ τοῖσιν ἡμοῖσι περι-
βεβλημένον· τὸ δὲ, περὶ τῇσι κε-
φαλῇσιν ἐλιγμένον. Καὶ ἐνώτια
Ἰνδοὶ φορέουσιν ἐλέφαντος, ὅσαι
κάρτα

31. καὶ ἐπὶ ταῦδε] Annon potius interpretandum ὅτι προτιγες, ut Alexan-
der a Nearcho dicatur propterea Indos medicos circa se habuisse, quod es-
sent peritissimi. Quanquam hoc sensu, fateor, plerumque solet subjici ὅτι,
uti paulo post 4. τοὺς δὲ πάγαντας λέγει Νέαρχος ὅτι βάντωνται.

CAP. XVI. 1. ὅπερ ὅτου] In optimo legitur ὑπὲρ ὅτου scil. δένδρεων. &
de illis ante memoravit, cap. 7, 3. Γενον.

κέρτα εὐδαίμονας· οὐ γὰρ πάντες
 Ἴνδοι Φορέουσι. Τοὺς δὲ πάγους 4
 λέγει Νέαρχος ὅτι βάπτονται Ἰν-
 δοί, χρυρὴν δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην·
 οἱ μὲν, ὡς λευκοὺς φαίνεσθαι, οἷους
 λευκοτάτους· οἱ δὲ, κυανέους· τοὺς
 δὲ, Φοινικίους εἶναι· τοὺς δὲ, καὶ
 πορφυρέους· ἄλλους, πρασοειδέας.
 Καὶ σκιᾶδια ὅτι προβάλλονται τοῦ 5
 ἑρέος ὅσοι οὐκ ἡμελημένοι Ἰνδῶν.
 Ἵποδήματα δὲ λευκοῦ δέρματος
 Φορέουσι, περιττῶς καὶ ταῦτα ἡσ-
 κημένα· καὶ τὰ ἔχρη τῶν ὑποδη-
 μάτων αὐτοῖσι ποικίλα καὶ ὑψη-
 λὰ, τοῦ μέζονος φαίνεσθαι. Ὁ 6
 πλείσιος δὲ τῆς Ἰνδῶν, οὐκ αὐτὸς
 εἰς τρόπον· ἀλλ' οἱ μὲν πεζοὶ αὐ-
 τοῖσι τόξον τε ἔχουσιν ἰσόμενες τῇ
 Φορέοντι τὸ τόξον· καὶ τοῦτο κάτω
 ἐπὶ τὴν γῆν θέντες, καὶ τῇ ποδὶ
 τῇ ἀριστερῇ ἀντιβάντες, οὕτως ἐκ-
 τοξεύουσι, τὴν νευρὴν ἐπὶ μέγα
 ἐπίσω ἀπαγαγόντες· ὃ γὰρ οἷσδε 7
 αὐτοῖσιν ὀλίγον ἀποδέων τριπύχρεος·
 οὐδέ τι ἀντέχει τοξευθὲν πρὸς Ἰν-
 δοῦ ἀνδρὸς τοξικοῦ, οὔτε ἀπλῆς,
 οὔτε θάρηξ, οὔτε εἴ τι καρτερόν ἐγέ-
 νετο. Ἐν δὲ τῇσιν ἀριστερῇσι πέλ- 8
 ται εἰσὶν αὐτοῖσιν ὁμοβδῖνοι, εἰ-
 ρότεραι μὲν ἢ κατὰ τοὺς Φορέον-
 τας, μήκει δὲ οὐ πολλὸν ἀποδέου-
 σαι. Ταῖσι δὲ ἄκοντες ἀντὶ τόξου
 εἰσὶ. Μάχαιραν δὲ πάντες Φορέου- 9
 σι, πλατεῖν δὲ, καὶ τὸ μῆκος οὐ

vulgus iis utitur. Barbaræ
 quoque variis coloribus fu-
 care Indos Nearchus scri-
 bit: ut aliis quam maxime
 alba appareat, aliis fusca,
 aliis rubea, aliis purpurea, a-
 liis viridis. Umbracula quo-
 que præ se gestare æstate,
 eos qui alicujus nominis
 sint; calceos ex corio albo
 gestant, eosque accurate
 atque eleganter confectos,
 ita ut altiores variisque co-
 loribus distinctas soleas ha-
 beant, quo proceriores esse
 videantur. Armaturæ autem
 Indicæ non unus atque idem
 est modus. Pedites enim In-
 di arcum habent, ejusdem
 cum eo qui eum gestat lon-
 gitudinis: atque hunc qui-
 dem ad terram obfirmantes,
 sinistroque pede ut eum ten-
 dant contranitentes, ita ner-
 vum longe retro adducunt.
 Sagittis enim utuntur trium
 paulo minus cubitorum: ni-
 hilque est quod non Indici
 sagittarii telum penetret:
 non scutum, non thorax,
 aut aliud armaturæ genus
 quantumvis validum. In si-
 nistrâ peltas ex crudo corio
 bubulo, angustiores quam
 ii qui eas gestant, longitu-
 dine propemodum æquales.
 Hi jaculis loco sagittarum
 utuntur. Ensem omnes ge-
 stant, bonâ amplitudine:
 trium

7. οὔτε εἴ τι] Mf. opt. οὔτε ὅτι καρτερόν. Gronov.

8. Ταῖσι δὲ ἄκοντες] Quibusdam vero jacula sunt loco arcuum, quibus ple-
 riq̃ue sunt instructi, ut dicitur 6. Particula δὲ coheret cum superiori μὲν 6.
 οἱ μὲν πεζοί.

trium cubitorum, non ultra, longitudine. Hunc, quum cominus pugna miscetur, (quam quidem non facile Indi inter se ineunt) utraque manu demittunt, quo majorem plagam inferant. Equites duobus jaculis utuntur, quæ verutis sunt similia: peltâ minore quam pedites. Equi neque sellis internuntur, neque frenis quæ Græcanicis aut Celticis similia sint cohibentur: sed extremam faucium partem loro, quod ex crudo corio bubulo confutum sit, circumvinciunt: ad hujus loræ interiorē partem claviculos æneos aut ferreos non admodum acutos affigunt: locupletiores, eburneis utuntur. In ipsis equorum faucibus ferrum est, instar veru, cui habenæ alligantur. Quando igitur adducunt habenas, veru equum cohibet, claviculi que illi appensi, pungentes, habenis morem gerere cogunt.

XVII. Porro Indi corporibus sunt graciles, proceri, multoque cæteris mortalibus leviores atque expeditiores. Vehuntur plerique camelis, equis & asinis: ditiores, elephantis. Regium enim apud Indos est elephanto vehi: proximus huic

μέζω τριπήχιος· καὶ ταύτην, ἐπεὶ συζάδην καταστῆ αὐτοῖσιν ἢ μέγχι (τὸ δὲ οὐκ εὐμαρέως Ἰνδοῖσιν ἐς ἀλλήλους γίγνεται) ἀμφοῖν τῶν χειρῶν καταφέρουσιν ἐς τὴν πληγὴν, τοῦ καρτερόν τὴν πληγὴν γενέσθαι.

Οἱ δὲ ἵππες ἀκόντια δίο αὐτοῖσιν ἔχουσιν, οἷα τὰ σαύνια ἀκόντια· καὶ πέλτην τὴν μικροτέραν τῶν πεζῶν. Οἱ δὲ ἵπποι αὐτοῖσιν οὐ σεσαγμένοι εἰσὶν, οὐδὲ χαλιννοῦνται τοῖσιν Ἑλληνικοῖσι χαλιννοῖσιν ἢ τοῖσι Κελτικοῖσιν ἐμφορέως· ἀλλὰ περὶ ἑκαστῇ σόματι τοῦ ἵππου ἐν κύκλῳ ἔχουσιν δέρμα ὀμβρόνιον, ῥαπτὸν, περιητημένον· καὶ ἐν τούτῃ χάλκεα κέντρα ἢ σιδήρεα, οὐ κάρτα ὀξεία, ὅτε ἐσραμμένα· τοῖσι δὲ πλουσίοισιν ἐλεφάντινα κέντρα ἐσὶν· ἐν δὲ τῇ σόματι σιδήρεα αὐτοῖσιν οἱ ἵπποι ἔχουσιν, οἷον περὶ ὀβελάδων, ὅθεν ἐξηρημένοι εἰσὶν αὐτοῖσιν οἱ ῥυτῆρες· ἐπεὶ οὖν ἐπαγάγῃσι τὸν ῥυτῆρα, ὃ, τὴν ὀβελὸς κρατεῖ τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα, οἷα δὴ ἐξ αὐτοῦ ἠρηγμένα, κεντέοντα, οὐκ ἐφ' ἑλλό τι ἢ κείθεσθαι τῷ ῥυτῇρι.

XVII. Τὰ δὲ σώματα ἰσχυρὰ τε εἰσὶν Ἰνδοὶ καὶ εὐμήρεες, καὶ κοῦφοι πολλόν τι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὀρμήματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς Ἰνδοῖν, κάμηλοι εἰσὶν καὶ ἵπποι, καὶ ὄνοι· τοῖς δὲ εὐδαίμοσιν, ἐλέφαντες. Βασιλεὺς γὰρ ὁ ἑλέφας παρ' Ἰνδοῖς ἀντι-
δίδ-

10. τὰ σαύνια] Saunium est jaculi genus, verutum, inquit Casaubonus in Notis ad Strabonem pag. 205. cujus verba citavit Gronovius.

δύτερον δὲ τιμῇ ἐπὶ τούτῳ, τὰ
τέθριππα· τρίτον δὲ, αἱ κάμη-
λοι· τὸ δὲ ἐφ' ἑνὸς ἵππου ὀχε-
σθαι, ἄτιμον. Αἱ γυναῖκες δὲ 3
αὐτοῖσιν, ὅσαι κέρτα σώφρονες,
ἐπὶ μὲν ἄλλῃ μισθῷ οὐκ ἂν τι
διαμέρτοιεν· ἐλέφαντα δὲ λα-
βοῦσα γυνὴ μίσγεται τῷ δόντι,
οὐδὲ αἰσχρὸν Ἰνδοὶ ἄγουσι, τὸ
ἐπὶ ἐλέφαντι μιγῆναι· ἀλλὰ καὶ
σεμνὸν δοκεῖ τῇσι γυναιξίν, ἔ-
ξιν τὸ κάλλος φανῆναι ἐλέ-
φαντος. Γαμέουσι δὲ οὔτε τι δι- 4
δόντες, οὔτε λαμβάνοντες· ἀλ-
λ' ὅσαι ἤδη ὠραῖαι γάμου, ταύ-
τας αἱ πατέρες προάγοντες ἐς τὸ
ἐμφανὲς καθιστῶσιν ἐκλέξασθαι
τῷ νικῶντι πάλιν ἢ πύξ ἢ
δρόμον, ἢ κατ' ἄλλην τινὰ ἀν-
δρίαν προκρίνεντι. Σιτοφάγοι δὲ 5
καὶ ἀροτῆρες Ἰνδοὶ εἰσιν, ὅσοι γε
μὴ ὀρεῖαι αὐτῶν· οὗτοι δὲ τὰ θή-
ρια κρέα σιτέονται. Ταῦτά μοι 6
ἀπόχρη δεδηλωτῆαι ὑπὲρ Ἰνδῶν,
ὅτα γνωριμώτατα Νέαρχος τε
καὶ Μεγασθένης δοκίμῳ ἄνδρι
ἐπεγραψάτην· ἐπεὶ δὲ οὐδὲ ἡ ὑ- 7
πόθεσις μοι τῆςδε τῆς συγγρα-
φῆς τὰ Ἰνδῶν νόμιμα ἀναγρά-
ψαι ἦν, ἀλλ' ὅπως γὰρ παρε-
κομίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἐς Πέρσας
ἐξ Ἰνδῶν ὁ στόλος, ταῦτα δὴ μοι
ἐκβολὴ ἔστω τοῦ λόγου.

honor, quadrigis : tertius, ca-
melis vehi. uno equo vehi, vile
est. Mulieres apud eos, quæ
castæ admodum sunt, non sa-
ne ullâ mercede, quam ele-
phanti, corrumpi se patiun-
tur. Elephantum danti copi-
am sui faciunt. neque hoc tur-
pitudini vertitur, si elephanti
mercede adducta mulier con-
suetudinem cum quoquam ha-
beat: quin potius honorificum
sibi ducunt, formæ suæ pul-
chritudinem elephanto dignam
haberi. Nubunt nihil vel dan-
tes vel accipientes : sed quot-
quot jam maturæ viro fuerint,
adducuntur à parentibus in
publicum, ut is qui luctâ vice-
rit aut pugillatu aut cursu,
vel aliâ quapiam virtute reli-
quis antecelluerit, eam sibi
quam volet deligat. Plerique
vero Indi arationem exercent,
& frumento vescuntur, exce-
ptis montanis qui ferinas car-
nes edunt. Atque hæc quidem
mihi de Indis exposuisse suffi-
ciat, quæ tanquam præcipua
Nearchus & Megasthenes viri
graves de iis conscripserunt.
Quum enim mihi hoc opere
propositum non fuerit Indo-
rum mores atque instituta de-
scribere, sed quo pacto Alex-
andro ex Indis in Persas classis
prætervexerit, hæc mihi sint
loco excessus in narrando.

XVIII.

CAP. XVII. 4. Γαμέουσι] Uxores ducunt.

οὗτοι τε διδόντες] Non eadem fuit omnium gentium in contrahendo ma-
trimonio consuetudo. Nam nostris quidem moribus viri dotem a mulieri-
bus accipiunt. Contra apud vetustissimos populos vel pretio sibi viri uxores
parabant, ut Sichem Dinam Gen. XXXIV. 12. & David Michalem 1 Reg.
XVIII. 25. vel opere & servitio, ut Jacob Rahelem & Leah, Gen. XXIX.
& XXXI. 15.

XVIII. Alexander enim ¹ paratâ jam ad Hydaspis ripas classe, collectis omnibus Phœnicibus & Cypriis aut Ægyptiis qui priorem expeditionem secuti fuerant, ex iis naves implevit; delectis ministris ac remigibus, qui rerum navalium peritissimi essent. Erant vero etiam in exercitu insulares non pauci iis in rebus bene versati, Ionesque ac Hellepontii. Triremium itaque ductores constituit: ex Macedonibus quidem Hephæstionem Amyntoris filium, Leonnatum Euni, Lysimachum Agathochis, Asclepiodorum Timandri, Archontem Cliniae, Demonicum Athenæi, Archiam Anaxidoti; Ophellam Sileni, Timanthem Pantiadis; hi Pellæi erant. Ex Amphipoli hi duces fuerunt: Ex Cretâ, Nearchus Androtimi filius, qui Paraplum conscripsit: Lampedon Larichi f. Androsthenes Callistrati. Ex Orestide, Craterus Alexandri filius, Perdiccas Orontis. Eordæi, Ptolemæus Lagi f.

XVIII. Ἀλέξανδρος γὰρ, ¹ πειθὴ οἱ παρεσκευάσας τὸ ναυτικὸν ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπεω τῇσιν ὁχλήσιν, ἐπιλεγόμενος ὅσοι τε Φοινίκων, καὶ ὅσοι Κύπριοι ἢ Αἰγύπτιοι εἶπαντο ἐν τῇ ἄνω στρατηλασίῃ, ἐκ τούτων ἐπλήρου τὰς νέας, ὑπηρεσίας τε αὐτῇσι καὶ ἐρέτας ἐπιλεγόμενος, ὅσοι τῶν θαλασσίων ἔργων δασήμονες. ² Ἦσαν δὲ καὶ νησιῶται ἄνδρες οὐκ ὀλίγοι ἐν τῇ στρατίῃ, οἷς ταῦτα ἔμελε, καὶ Ἴωνες, καὶ Ἑλλησπόντιοι. ³ Τριήραρχοι δὲ αὐτῇ ἐπεστάθισαν, ἐκ Μακεδόνων μὲν Ἡφαισίων τε Ἀμύντορος, καὶ Λεονάτας δ' Εὐνού, καὶ Λυσίμαχος δ' Ἀγαθοκλέους, καὶ Ἀσκληπιόδωρος δ' Τιμάνδρου, καὶ Ἀρχων δ' Κλινίου, καὶ Δημόνικος δ' Ἀθηναίου, καὶ Ἀρχίας δ' Ἀναξιδότου, καὶ Ὀφελλάς Σειλήνου, καὶ Τιμόθεης Παντιάδου. ⁴ οὗτοι μὲν Πελλασῖοι. Ἐκ δὲ Ἀμφιπόλεως ἦγον οὗτοι ἐκ Κρήτης Νέαρχος Ἀνδροτίμου, ὃς τὰ ἀμφὶ τῇ παράπλῃ ἀνέγραψε· καὶ Λαμπέδων δ' Λαρίχου, καὶ Ἀνδρόσθενος ⁵ Καλλιστράτου· ἐκ δὲ Ὀρεσίδος, Κρατερός τε δ' Ἀλεξάνδρου, καὶ Περδικκας

CAP. XVIII. 1. Ἀλέξανδρος] Eadem hæc breviter attinguntur de exped. lib. 6. cap. 1. sub fin.

ἐν τῇ ἄνω στρατηλασίῃ] i. e. ἐν τῇ ἀναβάσει in expeditione versus orientem. Ita 3, 6, 13. κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἄνω. Tunc enim, cum classem emitteret, non jam amplius progrediebatur, sed regrediebatur, repetens quæ emensus erat, ut Curtius loquitur 9, 3, 20. quæ κατὰβασις vocatur. Xenoph. de exped. Cyri lib. 7. extremo: χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἑκατὸς καὶ τρεῖς μῆνας. Temporis intervallum, quo et ascendimus et descendimus, (i. e. quo & in bellum contra Artaxerxem profecti sumus, & ex eo domum reversi sumus) αὐτὸς μῆνας ac tres menses.

4. τὰ ἀμφὶ τῇ παράπλῃ] quæ in illa præternavigatione accidit; sive quæ de illa præternavigatione scripsit.

καὶ ὁ Ὀρίαντες. Ἑορδαῖοί τε, Πτο-
 λεμαῖός τε ὁ Λάγου, καὶ Ἀριστό-
 νους ὁ Πειθαίου. Ἐκ Πύδνης τε,
 Μήτρων τε ὁ Ἐπιχάρμου, καὶ Νι-
 κάρχιδης ὁ Σίμου. Ἐπὶ δὲ Ἀττα- 6
 λός τε ὁ Ἀνδρομένεω, Στυμφαῖος
 καὶ Πευκέας Ἀλεξάνδρου, Μι-
 ζεύς· καὶ Πύθων Κρατεῖ, Ἀλκο-
 μενίδης· καὶ Λεονάτος Ἀντιπάτρου,
 Αἰγαῖος· καὶ Πάνταυχος Νικολά-
 ου, Ἀλαρίτης· καὶ Μυλλέας Ζαῖ-
 λου, Βεροιαῖος· οὗτοι μὲν οἱ ξύμ-
 παστοι Μακεδόνες. Ἑλλήνων δὲ, 7
 Μήδιος μὲν Ὀξυλέμιδος, Λαρισ-
 σαῖος, Εὐμένης δὲ Ἰερωνύμου, ἐκ
 Καρδίας, Κριτόβουλος δὲ Πλάτω-
 νος, Κῆος, καὶ Θόας Μηνωδαίου,
 καὶ Μαίανδρος Μασδρογένεος, Μά-
 γνητες. Ἀνδρῶν δὲ Καβύλει, Τίφος. 8
 Κυπρίων δὲ, Νικοκλῆς Πασικρά-
 τος, Σόλιος· καὶ Νιδάδων Πρυτα-
 γόρου, Σαλαμίνιος. Ἦν δὲ δὴ καὶ
 Πέρσης αὐτῇ τριήραρχος, Μαγιάας
 ὁ Φαρναχέας· τῆς δὲ αὐτοῦ Ἀλεξ- 9
 άδρου νῆες κυβερνήτης ἦν Ὀνησί-
 κριτος Ἀστυπάλαιος· γραμματεὺς
 δὲ τοῦ στόλου πάντας, Εὐαγόρας
 Εὐκλέωνος, Κορίνθιος. Ναύαρχος δὲ 10
 αὐτοῦ τιν ἐπεστάτη Νέαρχος Ἀνδρο-
 τίμου, τὸ γένος μὲν Κρής, ὁ Νέαρ-
 χος ἦκει δὲ ἐν Ἀμφιπόλει τῇ ἐπὶ
 Στρυμόνι. Ὡς δὲ ταῦτα ἐκεκό- 11
 σμητο Ἀλεξάνδρῳ, ἔθυσεν τοῖς θεοῖσιν.
 οὗτοι τε πατέριοι ἢ μαντευτοὶ αὐτῇ,
 καὶ Ποσειδῶνι, καὶ Ἀμφιτρίτῃ,
 καὶ Νηρηΐσι, καὶ αὐτῇ τῇ Ὠκε-
 νῇ, καὶ τῇ Ἰθάκῃ ποταμῇ, ἀπὸ

Aristonus Pisæi. Ex Pyd-
 nā, Metron Epicharmi F. &
 Nicarchides Simi. Præter-
 ea Attalus Andromenis F.
 Stymphæus : & Peucestas
 Alexandri, Mizeus : Pi-
 thon Crateæ, Alcomeneus :
 & Leonnatus Antipatri,
 Ægeus : & Pantanchus Ni-
 colai, Alorites : & Mylles
 Zoili, Berœensis : hi qui-
 dem omnes Macedones. Ex
 Græcis vero Medius Oxyn-
 themidis F. Larissæus : Eu-
 menes Hieronymi, Cardia-
 nus : Critobulus Platonis,
 Cous : Thoas Menodori F.
 & Mæander Mandrogenis,
 Magnesi : Andron Cabelei,
 Teius : ex Cypriis, Nico-
 cles Pasicratis F. Solius : &
 Nithadon Pnytagoræ, Sala-
 minius. Erat autem etiam
 Persa quidam triremi præ-
 fectus Magoas Pharnuchis
 F. Ipsius vero Alexandri tri-
 remis gubernator erat One-
 sicritus Astypalæensis. Scri-
 ba totius classis Euagoras
 Eucleonis F. Corinthius.
 Navarchum eis constituit
 Nearchum Androtimi F. E-
 rat hic Nearchus Cres ge-
 nere : habitabat autem Am-
 phipoli quæ ad Strymonem
 fluvium sita est. His rebus
 ita constitutis, Alexander
 diis patriis, & quibus vates
 monebant, sacrum fecit :
 Neptuno etiam, & Amphi-
 tritæ, ac Nereïdibus, ipsi-
 que Oceano. Hydaspî quo-
 que,

que, unde solvebat: Acesini præterea, in quem Hydaspes influit: Indo, in quem uterque fertur. Certamina quoque musica & gymnica proposuit, victimis per singula agmina & turmas distributis.

XIX. Omnibus itaque rebus ad navigandum paratis, Craterum ad alteram Hydaspis ripam cum exercitu equestri ac pedestri iter facere jubet. Ab alterâ vero parte Hephæstion cum majore adhuc quam Craterus exercitu processerat. Elephantos etiam ducebat Hephæstion numero cc. Ipse scutatos dictos secum ducebat, & sagittarios omnes, & equites, quos amicos vocant, ad viii millia. Atqui Cratero & Hephæstioni in mandatis dat uti præeant, classemque præstolentur. Philippum vero, quem in eâ regione præsidem constituerat, ad Acesinis fluvii ripas mittit, magnas etiam hunc copias ducentem. Jam enim cxx m. militum eum sequebantur, cum iis quos ex maritimis oris adduxerat. Accesserunt etiam mox ii quos

τοῦ ὀρµᾶτο· καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐς ὅτινα ἐκδιδούη Ὑδάσπης· καὶ τῷ Ἰνδοῦ, ἐς ὅτινα ἄμφω ἐκδιδούσων·
12 ἀγῶνές τε αὐτῇ μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐποιῶντο, καὶ ἱερεῖα τῇ κρατιῇ πάσῃ κατὰ τέλεια ἐδίδοτο.

XIX. Ὡς δὲ πάντα ἐξήρτυτο αὐτῷ ἐς ἀναγωγὴν, Κρατερὸν μὲν τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ Ὑδάσπην ἰέναι σὺν τῇ κρατιῇ ἐκέλευσε πεζικῇ τε καὶ ἵππικῇ· ἐς τὸ ἐπὶ θάτερα δὲ Ἡφαισίων αὐτῷ παρεπορεύετο, σὺν ἄλλῃ κρατιῇ πλείονι ἔτι τῆς τῷ Κρατερῷ συντεταγμένης. Καὶ τοὺς ἐλέφαντας Ἡφαισίων αὐτῷ ἤγεν, ὅσους
2 ἐς διηκοσίους. Αὐτὸς δὲ τοὺς ὑπασπιστάς καλεομένους ἅμᾳ οἱ ἦγον, καὶ τοὺς τοξότας πάντας, καὶ τῶν ἵππῶν τοὺς ἐταίρους καλεομένους· τοὺς πάντας ἐς ὀκτακισχιλίους.
3 Τοῖσι μὲν δὴ ἄμφω Κρατερὸν καὶ Ἡφαισίωνα ἐτέτακτο, ἵνα προπορεύ-
4 θέντες ὑπομένουσιν τὸν εἶλον. Φίλιππον δὲ, ὃς αὐτῷ σατράπης τῆς χώρας ταύτης ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ποταμοῦ τὰς ὄχθας πέμπει,
5 ἅμᾳ κρατιῇ πολλῇ καὶ ταύτων· ἥδη γὰρ καὶ δάδεκα μυριάδες αὐτῷ μέ-
χμῃ ἐπόντο, σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσσης

CAP. XIX. I. Κρατερὸν μὲν] Curt. 9, 8, 3.

3. ἵνα προπορευθέντες] Possis etiam sic interpretari: assignatum erat, ubi profecti classem præstolarentur. Gronov.

5. σὺν οἷς] Sententia quidem ipsa satis manifesta est, nempe tantum illum exercitum constituisse partim ex iis, quos Alexander a mari secum adduxerat, partim ex iis, quos alii ex barbaris collegerant. In verbis autem nonnihil est obscuritatis. Videntur tamen ita posse intelligi; cum quibus & ipse a mari adscenderat, & cum quibus ii præterea venerant, sive redierant, (si αὐτὸς cum ἡκον malis conjungere) sive quos ii adduxerant, qui ad colligendum exercitum missi fuerant. Ut ἀνέλας sit verbum neutrum, seu simplex ἄγωμεν solum Joh. XI. 7, 15, 16. XIV. 31. & προέλας de exped. 5,

5ης τε αὐτὸς ἀνήγαγε· καὶ αὐτοῖς οἱ
 ἐπὶ συλλογὴν αὐτῇ στρατιάς πεμ-
 φθέντες ἦκον, ἔχοντες παντοῖα ἔ-
 θνη βαρβαρικά ἅμᾳ οἱ ἄγοντι, καὶ
 πᾶσαν ἰδέην ὑπλισμένα. Αὐτὸς δὲ 6
 ἔρας ταῖς ναυσὶ, κατέπλει κατὰ
 τὸν Ἰδάτπειαν ἕστε ἐπὶ τοῦ Ἀκεσί-
 νου τε καὶ τοῦ Ἰδάτπειαν τὰς συμ-
 βολάς. Νῆες δὲ αἱ σύμπασαι αὐτῇ 7
 ἑκτακόσται ἦσαν, αἷτε μακρὰ καὶ
 ὅσα εὐρογγύλα πλοῖα, καὶ ἄλλα
 ἱππαγωγὰ, καὶ σιτία ἅμᾳ τῇ στρα-
 τίᾳ ἄγονται. Ὅπως μὲν δὴ κατὰ 8
 τοὺς ποταμοὺς κατέπλευσεν αὐτῇ
 ὁ εὐλός, καὶ ὅσα ἐν τῇ παράπλω
 ἔθνη κατεσρέψατο, καὶ ὅπως διὰ
 κινδύνου αὐτὸς ἐν Μαλλοῖς ἦκε· καὶ
 τὸ τῶμα ὃ ἐτράφη ἐν Μαλλοῖς, καὶ
 Πευκέςας τε καὶ Λεοννάτος ὅπως
 ὑπερήτπισαν αὐτὸν πετόντα· πᾶν-
 τα ταῦτα λέλεκται μοι ἤδη ἐν τῇ
 ἑλλή τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ. Ὁ 9
 δὲ λόγος ὅδε τοῦ παράπλου μοι
 ἀφήγησις ἐστίν, ὃν Νέαρχος σὺν τῇ
 εὐλῃ παρέπλευσεν, ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ

passim ad conscribendum
 exercitum miserat, & bar-
 baras omnis generis natio-
 nes variis armis instructas
 adducebant. Ipse inde oram
 solvens per Hydaspem ad
 Acesinis & Hydaspis con-
 fluentes navigavit. Erant ei
 in universum naves DCCC,
 simul longæ, simul onera-
 riæ, aliæque vehendis equis
 & commeatui exercitus ido-
 neæ. Quonam vero pacto
 classis per hæc flumina navi-
 gârit, & quot in eâ navi-
 gatione gentes subjugârit,
 quodque periculum in Mal-
 lis incurrerit, & quomodo
 ibidem vulnus acceperit,
 quomodo etiam Peucestas
 & Leonnatus eum prostra-
 tum scutis suis protexerint:
 omnia hæc à nobis in aliâ
 historiâ, quam Atticâ linguâ
 conscripsimus, commemo-
 rata sunt. In hoc autem li-
 bro id tantum narro: quo-
 modo Nearchus ab Indi o-
 stiiis

15, 1. & 5, 23, 1. & παράγειν Marc. XV. 21. Verba autem ἦκον ἔχοντες
 haud scio, an recte disjungantur, cum sæpe per pleonasmum quendam
 cohaereant. Xenoph. Cyrop. lib. 4. p. 72. l. 42. ἦν δὲ τι ἢ ἀπεσχησμένον τοῦ
 στρατεύματος λάβωμεν, ἢ τι ὑπολειπόμενον, ἤξομεν πρὸς οὐ ἄγοντες. Si
 quid vel auisum ab exercitu invenimus, vel relictum: id ad se redeuntes ad-
 feremus. Et lib. 5. p. 111. l. 32. ἐν τῷ χρόνῳ πολλὸν μένονα ἔχον στρατιὰν ἤλθον
 Quo tempore multo cum minori exercitu veni. Et lib. 3. p. 61. l. 15. στρατεύμα-
 τος τε ἤλθον ἔχον. Et apud Nostrium 3, 16, 13. ὅσα κείνης ἀπὸ τῆς Ἑλ-
 λάδος ἔγαν ἦλθ. Deinde quæ sequuntur verba παντοῖα ἔθνη αἰβίτοι con-
 nectanda cum superioribus αὐτῇ εἶποντο, & quæ interiacent, parenthesi
 includenda. Ut totus locus ita legatur: δώδεκα μυριάδες αὐτῇ μάχιμοι εἶ-
 ποντο, (σὺν οἷς ἀπὸ θαλάσσης τε αὐτὸς ἀνήγαγε, καὶ αὐτοῖς οἱ ἐπὶ συλλο-
 γὴν αὐτῇ στρατιάς πεμφθέντες ἦκον ἔχοντες,) παντοῖα ἔθνη βαρβαρικά ἅμᾳ
 οἱ ἄγοντι. Quod ultimum participium referendum ad αὐτῇ, qui, Alexan-
 der, secum aucebat &c. Quod si cui phrasıs ἦκειν ἔχον videatur omnino ac-
 cusativum, ut in exemplis adductis, postulare: poterit locum eodem sensu
 ita exponere: σὺν ἑκείνοις, οὗς ἀπὸ -- ἀνήγαγε, καὶ (οὗς) αὐτοῖς οἱ -- ἦκον
 ἔχοντες. Itaque ἀνήγαγε activam habebit significationem.

stis solvens (a), per oceanum in sinum Persicum navigavit, quem quidem nonnulli mare rubrum appellant.

XX. Nearchus de hac re ita scribit: Alexandri desiderium fuisse universum mare quod ab Indis in Persiam usque patet enavigare: Cæterum illum navigationis longinquitate deterritum fuisse, simulque veritum, ne in aliquam desertam regionem aut portus difficiles frugibusque carentes delatus, classem amitteret, ingensque aliqua macula rebus præclare abs se gestis offusa omnem felicitatis gloriam obliteraret: vicisse tamen ingentem quandam sibi innatam inusitatae alicujus ac magnæ rei gerendæ cupiditatem. Dubitasse autem quem perficiendis cogitationibus suis parem deligeret: simulque iis qui tam longinquam expeditionem adirent, metum adimeret, sese neglectos in manifestum periculum mitti. Nearchus autor est Alexandrum secum communicasse, quem potius classis ducem ac præfectum designaret: quum-

(a) Curt. 9, 10, 3.

τῶν ἐκβολέων ὁρμηθεὶς, κατὰ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην ἔστε ἐπὶ τὴν κόλπον τὸν Περσικόν, ἣν δὴ ἐρυθρὴν θάλασσαν μετεξέτεροι καλέουσι.

XX. Νεάρχῳ δὲ λέλεκται ὑπὲρ τούτων ὅδε ὁ λόγος· πῶθεν μὲν εἶναι Ἀλεξάνδρῳ ἐκπεμπλῶσαι τὴν θάλασσαν τὴν ἀπὸ Ἰνδῶν ἔστε ἐπὶ τὴν Περσικὴν· ὁκνέειν δὲ αὐτὸν τοῦ τε πλόου τὸ μῆκος, καὶ μή τινα ἄρα χώρα ἐρήμῳ ἐγκύρσαντες, ἢ ὅσῳ ἀπόρῳ, ἢ οὐ ξυμμέτρως ἐχούσῃ τῶν ὠραίων, οὕτω δὴ διαφθαρῇ αὐτῇ ὁ φόβος· καὶ οὐ φαύλῃ κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοισιν αὐτοῦ τοῖς μεγάλαισι ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτῇ ἀφανίστοι· ἀλλὰ ἐκινῆσαι γὰρ αὐτῇ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι αἰεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάζεσθαι. Ἀπόρως δὲ ἔχειν, ὅτινα οὐκ ἀδύνατόν τε ἐς τὰ ἐπινοούμενα ἐπιλέξαιτο· καὶ ἅμα τῶν ἐν νῆϊ ἀνδρῶν, ὡς καὶ τῶν τοιούτων φόβον σελλομένων ἀφελεῖν τὸ δέημα, τοῦ δὴ ἡμελημένους αὐτοὺς ἐς προὔπτον κίνδυνον ἐκπέμπεσθαι. Λέγει δὴ ὁ Νεάρχος, ἐαυτῷ ξυνοῦσθαι τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτινα προχειρίσῃται ἐξηγεῖσθαι τοῦ φόβου· ὡς δὲ ἄλλου καὶ ἄλλου ἐς μνήμην ἰόντα, τοὺς μὲν ὡς οὐκ ἐθέλοντας κινδυνεύειν ὑπὲρ οὗ ἀπολέγειν,

CAP. XX. 2. καὶ οὐ φαύλῃ κηλὶς αὕτη] ὅτι hac non parva macula.
3. καὶ ἅμα] scil. οὐκ ἀδύνατόν ἀφελεῖν τὸ δέημα τῶν ἐν νῆϊ ἀνδρῶν, ὅτι qui simul non inidoneus esset ad adimendum metum classiaris. Id vero affectus est Alexander Nearchō classi proposito, quod & exercitus & nauta persuasum haberent, Alexandrum nequaquam ad manifesta pericula Nearchum missurum, nisi & ipsi quoque servandi essent, ceptū dicitur.

4. ξυνοῦσθαι] Mss. optimus συνοῦσθαι. Gronov.
κινδυνεύειν ὑπὲρ οὗ] periclitari pro se, Alexandro.

λέγειν, τοὺς δὲ ὡς μαλακοὺς τὸν θυμὸν, τοὺς δὲ ὡς πόθῳ τῆς οἰκῆς κατεχομένους· τοῖς δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο ἐπικαλέοντα. Τότε δὲ αὐ- 5 τὸν ὑποσάντα εἶπεν, ὅτι Ὁ βασιλεῦ, ἐγὼ τοι ὑποδέκομαι ἐξηγήσασθαι τοῦ εἰδίου, καὶ (εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ξυνεπιλαμβάνοι) περιάξω τοι σώας τὰς νέας καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἔστε ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν, εἰ δὴ πλωτός τε ἐστὶν ὁ ταύτης πόντος, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔμπορον γνώμῃ ἀνθρωπίνῃ. Ἀλέξ- 6 ανδρὸν δὲ λόγῳ μὲν οὐ φάναι ἐθέλειν ἐς τοσόνδε ταλαιπωρίην καὶ τοσόνδε κίνδυνον τῶν τινα ἑαυτοῦ φίλων ἐμβάλλειν· αὐτὸν δὲ ταύτῃ δὴ καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνιέναι, ἀλλὰ λιπαρεῖν· οὕτω δὲ ἀγαπῆται τε 7 Ἀλέξανδρον τοῦ Νεάρχου τὴν προθυμίην, καὶ ἐπισῆσαι αὐτὸν ἄρχεον τοῦ εἰδίου παντός· καὶ τότε 8 δὴ ἔτι μᾶλλον τῆς εἰρατιῆς ὁ, τι περ ἐπὶ τῇ παράπλῳ τῷδε ἐτάσσεται, καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἴλεω ἔχειν τὴν γνώμην, ὅτι δὴ Νεάρχῳ γε οὐποτε ἐν Ἀλέξανδρῳ προέκτε ἐς κίνδυνον καταφανεία, εἰ μὴ καὶ σφί σωθήσεσθαι ἔμελλαν· λαμπρότης τε πολλὴ τῇ πα- 9 ρασκευῇ ἐποῦσα, καὶ κόσμος τῶν

que diversorum meminisset, alios periculi metu, alios præ molitie animi, alios patriæ desiderio occupatos recusasse. atque Alexandrum eos aliis atque aliis verbis increpasse. Tum se operam suam pollicitum dixisse, Ego, ὁ rex, classis gubernationem suscipiam, & (si deus cœpta secundarit) classem simul & militem sospites in Persidem ducam, si omnino ejus regionis mare navigabile fuerit, aut si id ullâ ratione ab humano ingenio præstari possit. Alexandrum vero verbo negasse velle se in tantos labores tantaque pericula aliquem amicorum suorum conjicere: se vero nequaquam ideo languidiorem effectum esse, sed obnixè orasse; ac tum demum Alexandrum Nearchi animum adeo promptum atque alacrem collaudasse, eumque universæ classis præfecisse: & exercitum qui ad hanc navigationem destinatus erat & nautas quietiore animo fuisse, quod persuasum haberent Alexandrum nulla ratione ad manifesta pericula Nearchum missurum, nisi & ipsi quoque servandi essent. Præ-
terea

τοῖς δὲ ἄλλο] in aliis vero aliud reprehendisse. Non solum ignaviam, patriæque desiderium, sed alias quoque varias causas referebat, cur hunc illumve classis ducem constitui nollet.

6. καὶ μᾶλλον οὐκ ἀνιέναι] se vero propterea etiam magis non temisisset. Ob hæc ipsum, quod animadverteret, Alexandrum verbo id quidem negare, etiam magis instigasse.

7. ἀγαπῆσαι] Ἀγαπῆν dicimur id, quod libenter amplectimur, gratumque nobis & acceptum est.

9. ἐποῦσα] Nonne scribendum cum leni spiritu ἐποῦσα, ab ὑπερῷ ἰνσυν, ἄδσυν, quod verbum consumitur cum dativo. Vid. Indicem.

terea summa apparatus magnificencia, & navium ornatus, studiaque præfectorum erga ministros & supplementa, omnium animis qui antea metu debilitati fractique erant, robur bonamque spem ad opus conficiendum addebant. Multum præterea de metu ipsorum adimebat, quod Alexander ipse per utraque Indi ostia in mare navigasset: quod Neptuno cæterisque diis marinis hostias mactasset, eximiaque dona mari dedisset. Perpetua quoque & inusitata Alexandri felicitas fiduciam eorum augebat, quod nihil ejus auspiciis ductuque infelici-
ter tentaretur.

XXI. Quo igitur tempore etesie sive anniversarii venti spirare desierant (qui quidem per integram æstatem ex mari in terram flantes navigationem impediunt) oram solverunt, archonte Athenis Cephisodoro, xx die mensis Augusti, quemadmodum Athenienses computant: ut vero Macedones & Asiatici, undecimo ex quo Alexander regnabat anno. Sacrificavit autem & Nearchus ante-

νέων, καὶ σπουδαὶ τῶν τριηράρχων ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας τε καὶ τὰ ἐκπληρώματα ἐκπρεπείας, καὶ τοὺς πῶτῃ δὴ πάλαι κατοικούντας ἐς ῥώμην ἄμα καὶ ἐλπίδας χρησιωτέρας ὑπὲρ τοῦ παντός ἔργου ἐπη-
ΙΟκότα ἦν· πολὺ δὲ δὴ συνεπιλαβέ-
σθαι ἐς εὐθυμίην τῇ σρατιῇ, τὸ δὲ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ὁρμηθέντα κατὰ τοῦ Ἰνδοῦ τὰ εἴσματα ἀμφοτέρω ἐκ-
πλῆσαι ἐς τὸν πόντον, σφάγια τέ τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν, καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι, καὶ δῶρα μεγαλοπρεπέα τῇ θαλάσῃ χαρί-
ΙΙσασθαι. Τῇτε ἄλλῃ τῇ Ἀλεξάν-
δρου παραλόγῃ εὐτυχίῃ πεποιθ-
τας, οὐδὲν ὅ, τι οὐ τολμητῶν τι ἐκείνῳ καὶ ἔρκτον ἐξηγέσθαι.

XXI. Ὡς δὲ τὰ ἐτήσια πνεύ-
ματα ἐκοιμήθη (ἃ δὲ τοῦ θέρος τὴν ὥρην πᾶσαν κατέχει ἐκ τοῦ πελά-
γους ἐπιπνέοντα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ταύτῃ ἄπορον τὸν πλοῦν ποιεόντα) τότε δὴ ὤρμηντο, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀ-
θήνησι Κηφισοδώρου, εἰκάδι τοῦ Βοη-
δρομιῶνος μηνός, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· ὡς δὲ Μακεδόνες τε καὶ Ἀσιανοὶ ἦγον, τὸ ἐνδέκατον βασι-
2 λεύοντος Ἀλεξάνδρου. Θύει δὲ καὶ Νέαρχος πρὸ τῆς ἀναγωγῆς Διὶ Σατύρῃ, καὶ ἀγῶνα ποιεῖ γυμν-
αῶν

ἐκπληρώματα] Optim. πληρώματα. Gron. Ita vero dicuntur classici milites.
ἐκπρεπείας] egregia, singularia studia.

II. ἔρκτον ἐξηγέσθαι] Ἐρκτον in Lexicis non reperitur. Videtur autem derivandum ab ἔργον, ut sit, quod perficitur. Neque verbum ἐξηγέσθαι quid sibi hic velit intelligo, nisi fortasse pro simplici ἡγέσθαι sit accipendum, ejus tamen significationis exempla nulla invenio. Foret autem tunc ea interpretandum: Ceteraque Alexandri inusitata felicitate confisos, exhibuisse nihil esse, quod ipse non et audere et efficere possit.

κὸν καὶ οὗτος. Ἄραυτες δὲ ἀπὸ
τοῦ ναυσάβμου τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
κατὰ τὸν Ἰνδὸν ὁρμίζονται ποτα-
μὸν πρὸς διώρυγιν μεγάλην, καὶ μέ-
νουσιν αὐτοῦ δύο ἡμέρας. Στουρὰ
δὲ ὄνομα ἦν τῇ χώρῃ· σαδίοι ἀπὸ
τοῦ ναυσάβμου ἐς ἑκατὸν. Τῇ τρί- 3
τῃ δὲ ἄραυτες, ἔπλεον ἔστε ἐπὶ
διώρυγιν ἄλλην σαδίους τριάκοντα,
ἑλμυρὴν ἤδη ταύτην τὴν διώρυγαν·
ἀνῆλθαι γὰρ ἡ θάλασσα ἐς αὐτήν,
μάλιστα μὲν ἐν τῇσι πλημμυρί-
σιν· ὑπέμενε δὲ καὶ ἐν τῇ ἀμπώ-
τει τὸ ὕδωρ μεμιγμένον τῷ πο-
ταμῷ. Καύματα δὲ ὄνομα ἦν τῇ
χώρῃ. Ἐνθεν δὲ εἴκοσι σαδίους κα- 4
ταπλάσαντες, ἐς Κορεάτιν ὁρμίζ-
ονται, ἔτι κατὰ τὸν ποταμὸν.
Ἐνθεν δὲ ὁρμηθέντες, ἔπλεον οὐκ 5
ἐπὶ πολλόν· ἔρμα γὰρ ἐφάνη αὐ-
τοῖσι κατὰ τὴν ἐκβολὴν τὴν ταύτην
τοῦ Ἰνδοῦ, καὶ τὰ κύματα ἐρρό-
χθαι πρὸς τῇ ἡῶνι, καὶ ἡ ἡῶν αὕτη
τραχεῖα ἦν. Ἀλλὰ ἵνα περ μαλ. 6
θακὸν ἦν τοῦ ἔρματος, ταύτην διώ-
ρυγαν ποιήσαντες ἐπὶ σαδίους πέν-
τε, διήγουν τὰς νέας, ἐπειδὴ ἡ
πλημμύρα ἐπῆλθεν ἡ ἐκ τοῦ πόν-
του. Ἐκπεριπλάσαντες δὲ σαδίους 7
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, ὁρμίζον-
ται ἐς Κρόκαλα νῆσον ἀμμόδεα,
καὶ μένουσιν αὐτοῦ τὴν ἄλλην ἡ-
μέραν· προσικέει δὲ ταύτῃ ἔθνος 8

quam navigationem fuscipe-
ret Jovi Servatori, ludosque
gymnicos etiam is edidit.
Primo itaque die quum è sta-
tione solvissent, per fluvium
Indum ad amplum quendam
alveum appulerunt (loco
Sturæ nomen est) distantem
à statione stadiis circiter c.
biduoque ibi commorati sunt.
Tertio die inde moventes, ad
alium alveum xxx stadiis inde
remotum pervenerunt, cu-
jus aqua falsedinem maris re-
ferebat: mare enim in eam
accedente æstu se ingerit,
aquaque flumini permista e-
tiam recedente æstu manet.
Caumana is locus dicitur.
Inde xx stadia provecti ad
Coreatim etiamnum in flumi-
ne pervenerunt. Hinc rur-
sum moventes non multum
navigarunt, scopulum con-
spicati eâ parte quâ Indus il-
lic in mare fertur, & fluctus
littori illidebantur, littusque
ipsum asperum erat. Cæte-
rum qua scopulus mollior vi-
debatur, fossa quinque sta-
diorum perducta, naves tra-
duxerunt æstu marino acce-
dente. Inde stadia cl circum-
navigando emensi in Crocala
arenosam insulam pervene-
runt, ibique alterum diem
commorati sunt. Vicina huic
insu-

CAP. XXI. 2. κατὰ τὸν Ἰνδὸν] in Indo fluvio appulerunt, eo loco, ubi
alveus ex Indo erat derivatus. Sic mox 4. ἔτι κατὰ τὸν ποταμὸν, etiamnum
in flumine.

5. ἐρρόχθαι] illidebantur cum truci & immani strepitu. Alludit enim ad τὴν
ἡχους τραχύτητα, quam in verbo ῥοχθεῖν exprimi fatentur Græci Gramma-
tici. Gronov.

insulæ loca incolunt Arabii Indica gens, quorum etiam in majori opere mentionem feci: quodque id nominis à fluvio Arabi acceperint, qui per ipsorum regionem fluens in mare fertur, eorumque fines ab Oritarum finibus dividit. Ex Crocalis, ad dextram habentes montem Irum; ad sinistram vero insulam vadosam, ulterius navigarunt: hæc insula ad litus extenta, angustum sinum efficit. Hunc emensi ad tranquillum portum delati sunt. qui quod amplius simul & pulcher esset, placuit Nearcho ut Alexandri portus appellaretur. Contra portus fauces insula adjacet, circiter duo inde stadia distans, cui Bibacta nomen est: omnis vero adjacens regio Sangada dicitur. hæc insula mari opposita suapte naturâ portum efficit; hic ingentes continuique venti spirabant. Nearchus veritus ne qua barbarorum manus collecta castra diriperet, lapideo muro locum cingit, & χημῆς dies ibi moratus est: dicitque milites per id tempus myes marinos cepisse, & ostrea, quæ solenes vocantur, inusitatae magnitudinis,

Ἰνδικὸν, οἱ Ἀράβιοι καλεόμενοι, αὐτὴν καὶ ἐν τῇ μέσῃ ξυγγραφῇ μνήμην ἔσχον· καὶ ὅτι εἰς τὸν ἐπὶ οὐραίου ποταμοῦ Ἀράβιος, ὃς διὰ τῆς γῆς αὐτῆν ῥέων, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, ὁρίζων τούτων τεττάρην χεῖρην καὶ τοῦ Ὠρεϊτέων. Ἐκ δὲ Κροκάλειον ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες ὄρος τὸ καλεόμενον αὐτοῖσι Εἶρον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ νήσου Ἀλιτενία ἔπλεον· ἡ δὲ νήσος παρατεταμένη τῇ ἡμέρῃ, κόλπον σκεδὸν ἰοποιέει. Διακπεύσαντες δὲ ταύτην, ὁρμίζονται ἐν λιμένι εὐόρμῳ· ὅτι δὲ μέγας τε καὶ καλὸς ὁ λιμὴν, Νέαρχῳ ἔδοξεν ἐπωνομάζειν αὐτὸν Ἀλεξάνδρου λιμένα. Νήσος δὲ ἐς τὸ ἐπὶ τῇ σόματι τοῦ λιμένος ὅσον ἐκδίους δύο ἀπέχουσα· Βίβακτα ὄνομα τῇ νήσῳ· ὃ δὲ χεῖρος ἄπας Σάγγαδα· ἡ δὲ νήσος καὶ τὸν λιμένα, προκειμένη πρὸ τοῦ πελάγους, αὐτῇ ἐποίησεν. Ἐνταῦθα πνεύματα μεγάλα ἐκ τοῦ πόντου ἔπνεε καὶ συνεχέα, καὶ Νέαρχος δειτὰς τῶν βαρβάρων μήτινες συνταχθέντες ἐφ' ἀρπαγὴν τοῦ κρατοῦ ἐδου τραπεζοῦτο, ἐκτερίζει τὸν χεῖρον λαόν τε ἰσχυρεῖ. Τέσσαρες δὲ καὶ ὀκτώσιν ἡμέραι τῇ μοσῇ ἔχοντο· καὶ λέγει, ὅτι μύας τε ἐθήραν τοὺς θαλασσίους οἱ κρατιῶνται, καὶ ὄστρεα δὲ, τοὺς σολῆρας καλεομένους, ἄτοσα τὸ μέγε-

8. μνήμην ἔσχον] 6, 21, 7.

10. ἐπωνομάζειν] Codex optimus ita habet: ὁ λιμὴν Νέαρχῳ ἔδοξεν, ἐπωνομάζει. Gronov.

12. ἐκ πόντου] ex mari. Quod non prætermittendum. Hæc enim causa erat tam diutinae commorationis. Vide supra cap. 21. init.

13. μύας] οἱ μύες, sive μύακες in concharum genere sunt ex parte hiatium. Blanckard. Egit de his Salmasius in Plinianis p. 1129.

μέγας, ὡς τοῖσιν ἐν τῇδε τῇ ἡ-
μετέρῃ θαλάσσῃ συμβαλέειν· καὶ
ὕδαρ ὅτι ἀλμυρὸν ἐπίνετο.

XXII. Ἄμα τε ὁ ἄνεμος ἐ- 1
παύσατο, καὶ οἱ ἀνήγοντο καὶ πε-
ραισθέντες εἰς ἐξήκοντα,
ὁρμίζονται πρὸς αἰγιάλῃ ψαμμώ-
δει· νῆσος δὲ ἐπὶ τῇ αἰγιάλῃ ἐρή-
μη. Ταύτην δὲ πρόβλημα ποιη- 2
σάμενοι ὁρμήθησαν· Δόμαι οὖνο-
μα τῇ νήσῳ· ὕδαρ δὲ οὐκ ἦν ἐν τῇ
αἰγιάλῃ· ἀλλὰ προελθόντες ἐς τὴν
μεσόγαλῃν ὅσον εἴκοσι εἰκοσι, ἐ-
πιτυγχάνουσιν ὕδατι καλῷ· τῇ δὲ 3
ὑπεραίῃ ἐς νύκτα αὐτοῖς ὁ πλόος ἐ-
γίνετο ἐς Σάραγγα εἰκοσι τριη-
κοσίους, καὶ ὁρμίζονται πρὸς αἰ-
γιάλῃ, καὶ ὕδαρ ἦν ἀπὸ τοῦ αἰγιά-
λου ὅσον ὀκτὼ εἰκοσι. Ἐνθεν δὲ 4
πλώσαντες, ὁρμίζονται ἐν Σακά-
λοις, τόπῳ ἐρήμῳ· καὶ δὴ ἐκπλω-
σάτες σκοπέλους δύο, οὕτω τι ἀλ-
λῆλοις πελάζοντας, ὥστε τοὺς ταρ-
σοὺς τῶν νεῶν ἀπτεσθαι ἔνθεν καὶ
ἐκεῖ τῶν πετρεῶν, καθορμίζονται
ἐν Μοροντοβάροις, εἰκοσι διελθόν-
τες ἐς τριηκοσίους· ὁ δὲ λιμὴν μέ- 5
γας, καὶ εὐκυκλος, καὶ βαθύς,
καὶ ἄκλυτος· ὁ δὲ ἔσπλους ἐς αὐ-
τὸν εἰνός· τοῦτον τῇ γλώσσῃ τῇ
ἐπιχωρίῃ Γυναικῶν λιμένα ἐκάλεον,
ὅτι γυνὴ τοῦ χρόου ταύτου πρώτη

si cum nostri maris ostreis
conferantur. Aquam etiam
salsam potasse narrat.

XXII. Sedato autem ven-
to, vela fecerunt, ac stadia
circiter LX progressi, in sa-
bulosum littus appulerunt.
Insula adjacebat littori de-
serta: hæc suo objectu por-
tum ipsis efficiebat: Domæ
nomen insulæ erat. Quum-
que in littore aquam non
haberent, in planiora loca ad
viginti circiter stadia pro-
gressi dulcem aquam repe-
rerunt. Postridie quum ad
vesperum usque navigas-
sent, in Saranga, ccc inde
stadia, ad littus appulerunt.
Ibi aqua octo ferme à littore
stadia aberat. Illinc repetitâ
navigatione, ad Sacala lo-
cum desertum appulsi sunt.
Inde superatis duobus sco-
pulis adeo inter se propin-
quis ut palmulæ remorum
utrinque cautes stringerent,
emeni stadia ccc in Mo-
rontobaris constiterunt. Ibi
portus est amplissimus, &
rotundus, ac profundus,
minimeque procellosus. Cæ-
terum fauces ejus angustæ;
hunc patriâ linguâ Portum
fœminarum vocabant: quod
mulier quædam prima illi lo-
co

CAP. XXII. 1. Ταύτην δὲ πρόβλημα] Hæc autem pro munimento sive tegmine
advectus fluitans usque substitit. De hoc significato verbi ποιεῖσθαι vide not.
ad 2, 13, 1. Verbum πρόβλημα vero eodem fere sensu exstat in Arriani Tacic.
cap. 13. εἰ πρόβλημα εἴη τοῦ ἐτέρου κόρας ποταμὸς, ἢ τάφρος, ἢ θάλασσα,
si alterum eorum munitionis sit fluminis, aut fossa, aut mari.

2. ἐς τὴν μεσόγαλιν] in loca mediterranea.

co imperarit. Trajectis scopulis, in mare majores undas volvens pervenerunt. Cæterum scopulos transisse res magna videbatur. ita in posterum diem navigarunt, insulam quandam à sinistrâ pelago objectam habentes, quæ quidem ita propinqua littori erat, ut medius alveus inter insulam & littus esse effossus videretur; LXX in universum stadiorum ea navigatio fuerat. Multæ erant densæque in littore arbores, insulaque ipsa variis sylvis umbrosa. Sub lucem per angusta quædam loca ex eâ insulâ navigarunt; adhuc enim recessus maris obtinebat: continuataque navigatione ad cxx stadia, apud fauces Arabis amnis constituerunt; & portum quidem ibi amplum & commodum nacti sunt: aquam vero potui ineptam, quod per Arabis ostia mare se ingerat. Itaque xl stadia adverso amne profecti ad lacum deveniunt: atque inde assumptâ aquâ reversi sunt. Insula apud portum est eminens ac vasta; circa hanc ostreorum atque omnis generis piscium piscatus erat. Atque huc quidem usque Arabium regio protenditur, qui extremi Indorum has oras habitant: ulteriora Omîtæ tenent.

6 ἐπῆρξεν. Ὡς δὲ διὰ τῶν σκοπέλων διεξέπλεον, κύματί τε μεγάλοις ἐνέκυρσαν, καὶ τῇ θαλάσῃ ῥοῶδει· ἀλλὰ ἐκπεριπλῶται γὰρ ὑπὲρ τοῦ σκοπέλους, μέγα ἔργον ἐφαίνετο.
7 Ἐς δὲ τὴν ὑπεραίην ἔπλεον, νῆτον ἐς ἀριστερὰ ἔχοντες πρὸ τοῦ πελάγους, οὔτω τι τῇ αἰγιάλῃ συναφεία, ὥστε εἰκάσαι ἂν διάρρημα εἶναι τὸ μέσον τοῦ τε αἰγιάλου καὶ τῆς νήσου· εἰδὼσι οἱ πάντες ἐβδμήκοντα τοῦ διέκπλου· καὶ ἐπὶ τῷ αἰγιάλῳ δένδρεα ἦν πολλὰ καὶ θατέα, καὶ ἡ νῆτος ὕλη παντοῖα σύγκιος. Ὑπὸ δὲ τὴν ἔω ἔπλεον ἔξω τῆς νήσου, κατὰ ῥηχείην ρεῖν· ἔτι γὰρ ἀνέκωστις κατέρχε. Πλώσαντες δὲ ἐς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίους, ὁμιλῶνται ἐν τῇ εὐματί τοῦ Ἀράβιος ποταμοῦ· καὶ λιμὴν μέγαν καὶ καλὸν πρὸς τῇ εὐματί· ὕδωρ δὲ οὐκ ἦν πότιμον τοῦ γὰρ Ἀράβιος αἱ ἐκβολαὶ ἀναμεμιγμέναι τῇ πόντῃ ἦσαν· ἀλλὰ τεσσαράκοντα σταδίους ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες, λάκκῃ ἐπιτυγχάνουσι· καὶ ἔνθεν ὑδρευόμενοι, ὁπίσω ἐκπορεύονται. Νῆτος δὲ ἐπὶ τῇ λιμένι ὑψηλὴ καὶ ἔρημος· καὶ περὶ ταύτην ὁρέων τε καὶ ἑχθύων παντοδαπῶν θήρα. Μέχρι μὲν τοῦδε Ἀράβιες, ἔσχατοι Ἰνδοῖν, ταύτην ὡκισάμενοι· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε Ὠρεῖται ἐπέχον.

• XXIII.

8. ἔξω τῆς νήσου] extra insulam, eam jam præterveῖ.
κατὰ ῥηχείην ρεῖν] Malleum per alveum non valde profundum & arctum.
Gronov.

10. τήν τε ὡκισάμενοι] Mf. opt. τήν τε ὡκισμένοι. Idem.

XXIII. Ὀρμηθέντες δὲ ἐκ τῶν 1
ἐκβολῶν τοῦ Ἀράβιος, παρέπλεον
τῶν Ὠρειτέων τὴν χώραν· καὶ θρ-
μίζονται ἐν Παγάλοισι, πλώσαν-
τες σαδίους ἐς διηκοσίους, πρὸς ῥη-
χεῖν· ἀλλὰ ἀγκύρῃσι γὰρ ἐπίβολος
ἦν ὁ χῶρος· τὰ μὲν οὖν πληρώματα
ἀπεσάλευον ἐν τῇσι νηυσίν· οἱ δὲ ἐφ'
ὑδαρ ἐκβάντες, ὑδρεύοντο. Τῇ δ' 2
ὑστεραίῃ ἀναχθέντες ἅμα ἡμέρῃ, καὶ
πλώσαντες σαδίους ἐς τριηκοσίους,
κατέβηγονται ἐσπέριοι ἐς Κάβανκ,
καὶ θρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρήμῳ·
καὶ ἐνταῦθα ῥηχεῖν τραχεῖν ἦν, καὶ
ἐπὶ τῷδε μετεώρους τὰς νέας ὠρμί-
σαστο. Κατὰ τοῦτον τὸν πλῶν πνεῦ- 3
μα ὑπολαμβάνει τὰς νέας μέγα ἐκ
πόντου, καὶ νέες δύο μακρὰ δια-
φθείρονται ἐν τῇ πλώῃ, καὶ κέρκου-
ρας· οἱ δὲ ἄνθρωποι σώζονται ἀπο-
νηξάμενοι, ὅτι οὐ πόρρω τῆς γῆς ὁ
πλῶς ἐγένετο. Ἀμφὶ δὲ μέσας 4
νύκτας ἀναχθέντες πλέουσιν ἔστε ἐ-
πὶ Κόκαλα τοῦ αἰγιαλοῦ, ἔθεν
ἠρμύθησαν, ἀπέιχε σαδίους διηκο-
σίους· καὶ αἱ μὲν νῆες σαλεύουσιν
ἄρμεον· τὰ πληρώματα δὲ ἐκβιβά-
σας Νέαρχος πρὸς τῇ γῇ ἠυλίσθη·
ὅτι ἐπὶ πολλὴν τεταλαιπωρηκότες
ἐν τῇ θαλάσῃ, ἀναπαύεσθαι ἐπό-
θον· σφατόπεδον δὲ περιβάλλετο,
τῶν βαρβάρων τῆς Φυλακῆς ἕνεκα.

XXIII. Ab ostio itaque A-
rabis digressi, Oritarum re-
gionem præternavigantes,
ad Pagala cc stadia emensi
appulerunt, & ad rupem
(nam ancoras vadum admit-
tebat) substiterunt. Nautæ
itaque dum naves in fallo an-
coris nituntur, egressi, a-
quam attulerunt. Postridie
inde cum luce digressi, &
ccc stadia emensi sub ve-
sperum in Cabana perveni-
unt, classemque ad littus
desertum locant, & quia lit-
tus scopulosum erat, in ma-
ri naves stationem tenue-
runt. Post hanc navigatio-
nem quum ingens ventorum
vis classi à mari incumberet,
duæ naves longæ & cercu-
rus perierunt: viri natatu e-
vaserunt; neque enim pro-
cul à terrâ aberant. Inde sub
mediam noctem digressi ad
Cocala, cc stadiis confectis,
sub littus constiterunt; ac
naves quidem in fallo anco-
ris nitebantur. Nearchus so-
cijiis navalibus in terram ex-
positis ibi castra posuit: si-
quidem multo navigationis
labore defatigati, refici de-
siderabant. Castra vallo ad-
versus barbarorum incur-
sum munit. Hoc in loco Le-
onna-

CAP. XXIII. 2. τὰ μὲν οὖν πληρώματα] Vertendum: nautæ vel remiges qui-
dem igitur in navibus manebant; alii vero (nempe aquatores) aquarum egressi
aquam attulerunt. Gronov.

2. τριηκοσίους] Opt. ἐς τριήκοντα καὶ τετρακοσίους. Idem.

3. κατὰ τοῦτον τὸν πλῶν] In hac navigatione. Uti sæpe κατὰ usurpatum,
& paulo post h. c. 8. Unde mox dicitur ἐν τῇ πλώῃ, & ὁ πλῶς ἐγένετο.

4. Ἀμφὶ δὲ μέσας] Sub mediam vero noctem provelti navigant usque ad Co-
cala a litore, unde digressi erant, alias (nempe locus iste Cocala) stadiis
ducentis.

onnatus, cui Oritarum res Alexander commiserat, magno prælio Oritas vicit, & quotquot sese Oritis conjunxerant: cæsis vi m, du-
cibusque eorum omnibus; à Leonnati partibus, equiti-
bus xv, peditibus non mul-
tis, & Apollophane Gadro-
siorum satrapa, desideratis.
Sed hæc in aliâ historiâ à no-
bis conscripta sunt; eaque
de causâ Leonnatum aureâ
coronâ ab Alexandro inter
Macedones coronatum fu-
isse. Eo etiam loci frumen-
tum ab Alexandro in com-
meatum exercitus procura-
tum erat. In decem itaque
dies frumentum in naves in-
vehunt. Naves tempestate
quasiatas reficiunt; ex nau-
tis qui segniores in opere
esse videbantur, Nearchus
exercitui quem Leonnatus
ducebat adjunxit: milites-
que in nautarum supplemen-
tum ex Leonnati copiis de-
legit.

XXIV. Inde secundo ven-
to delati per quingenta sta-
dia, ad fluvium quendam tor-
rentem pervenerunt: To-
merus fluvio nomen est. Ad
ejus exitum stagnum erat,
& circa vada littori propin-

5 Ἐν τούτῳ τῇ χώρῃ Λεοννάτος, ὅτῃ
τὰ Ὀρειτῶν ἐξ Ἀλεξάνδρου ἐπετέ-
τραπτο, μάχῃ μεγάλην νικᾷ Ὀρεί-
τας τε καὶ ὅσοι Ὀρεΐταις συνεπελά-
βοντο τοῦ ἔργου καὶ κτείνει αὐτῶν
ἐξακισχλίους, καὶ τοὺς ἡγεμόνας
πάντας· τῶν δὲ σὺν Λεοννάτῳ ἱπ-
πεῖς μὲν ἀποθνήσκουσι πεντεκαίδε-
κα· τῶν δὲ πεζῶν ἄλλοι τε οὐ πολλοὶ
καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ Γαδρωσίῳν
6 σατράπης. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν τῇ ἄλ-
λῃ ξυγγραφῇ ἀναγράφονται· καὶ
ὅπως Λεοννάτος ἐπὶ τῇδε ἐσιφασθῆναι
πρὸς Ἀλεξάνδρου χρυσῶν σεφάνῃ ἐν
7 Μακεδόσιν. Ἐνταῦθα σίτος ἦν ἰσχυ-
ρῶς κατὰ πρόσταγμα Ἀλεξ-
άνδρου, ἐς ἐπισιτισμὸν τῇ στρατῷ
καὶ ἐμβάλλονται σιτία ἡμέρων δέ-
8 κα ἐς τὰς νέας· καὶ τῶν νεῶν ὅσαι
πεπονήκεσαν κατὰ τὸν πλοῦν μέχρι
τοῦδε, ἐπισκεύασαν· καὶ τῶν ναυ-
τέων ὅσαι ἐν τῇ ἔργῃ βλακείᾳ ἐ-
φαινόντο Νεάρχῳ, τούτους μὲν πε-
ζῇ ἄγειν Λεοννάτῳ ἔδωκεν· αὐτὰς
δὲ ἀπὸ τῶν σὺν Λεοννάτῳ στρατιω-
τῶν συμπληροῖ τὸ ναυτικόν.

1 XXIV. Ἐνταῦθα ὁρμηθέντες ὁ-
πλίων ἀκραί· καὶ διελθόντες σταδίους
ἐς πεντακοσίους, ὁρμίζοντες πρὸς πο-
ταμῷ χυμάρῳ· τόμῳ δὲ ἵαμι ἦν
2 τῇ ποταμῷ, καὶ λίμνῃ ἦν ἐπὶ ταῖς
ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ· τὰ δὲ βρά-
χιστα

5. Ἀπολλοφάνης ὁ Γαδρωσίῳν σατράπης] Non tunc amplius erat Satra-
pa, cum occumberet, sed quondam fuerat. Constituerat namque cum Alexan-
der Satrapam 6, 22, 4. sed eundem deinde, quod nihil eorum quæ imperata ei
fuerant perfecisset, satrapatu deposuit, 6, 27, 1.

6. Λεοννάτος] 7, 5, 8.

8. κατὰ τὸν πλοῦν μέχρι τοῦδε] in navigatione huc usque perfecta.
τούτους μὲν πεζῇ] hos quidem terrestri itinere ducendos Leonnato dedit.

χρεὶ τὰ πρὸς τῇ αἰγιάλῳ ἐπ' ἄκρον
 ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγνῆαι·
 καὶ οὗτοι ὡς προσπλέοντας εἶδον,
 ἐλάμβανόν τε, καὶ παρατείναντες
 σφῆς παρὰ τὸν αἰγιάλῳ, ἐτάχθη-
 σαν ὡς ἀπομαχοῦμενοι πρὸς τοὺς
 ἐμβαίνοντας· λόγχας δὲ ἐφόρεον 3
 παχέας, μέγας, ὡς ὅξαπλήχειας·
 ἀκανὴ δὲ οὐκ ἐπὶν σιδηρῇ, ἀλλὰ
 τὸ ἐξ αὐτῆς πεπυρακτωμένον τὸ
 αὐτὸ ἐποίει· πλῆθος δὲ ἦσαν ὡς ἐ-
 ξακόσιοι· καὶ τούτους Νέαρχος ὡς 4
 ὑπομένοντάς τε καὶ παρατεταγμέ-
 νους κατεῖδε, τὰς μὲν νέας ἀνακω-
 χύειν κελεύει ἐντὸς βέλους, ὡς τὰ
 τοξεύματα ἐς τὴν γῆν ἀπ' αὐτῶν
 ἐκινεῖσθαι· αἱ γὰρ τῶν βαρβάρων
 λόγχαι παχέαι φαινόμεναι, ἀγ-
 χέμαχοι μὲν, ἀφοβοὶ δὲ ἐς τὸ ἀ-
 καντίζεσθαι ἦσαν. Αὐτὸς δὲ τῶν 5
 στρατιωτῶν ὅσοι αὐτοὶ τε κουφότα-
 ται καὶ κουφότατα ὦπλισμένοι,
 τῷ τε νεῖν δασημονέστατοι, τούτους
 δὲ ἐκινῆσαι κελεύει ἀπὸ ξυλθί-
 ματος· ἐρώταγμα δὲ σφίσιν ἦν, 6
 ὅπως τις ἐκινῆξάμενος εἰς τὴν
 ὕδατι, προσμένειν τὸν παραστάτην
 αἱ ἐσόμενον· μηδὲ βέλλειν πρόθεν
 πρὸς τοὺς βαρβάρους, πρὶν ἐπὶ τριῶν
 ἐς βάθος ταχθῆναι τὴν φάλαγγα·
 τότε δὲ δρόμῳ ἤδη ἵεναι ἐπαλαλά-
 ξοντας· Ἄμα δὲ ἐρρίπτουν ἐαυτοὺς 7
 αἱ ἐπὶ τῇδε τεταγμένοι ἐκ τῶν νεῶν
 ἐς τὸν πόντον, καὶ ἐνέχοντο ὀξέως,
 καὶ ἴσαντο ἐν κόσμῳ, καὶ φάλαγγ-

qua homines angusta quæ-
 dam tuguria incolebant: qui
 ut classem appellentem vi-
 derunt, insolitæ rei specta-
 culo attoniti, sese ad littus
 extenderunt, veluti pugnam
 cum exscensuris commissu-
 ri. Lanceas gerebant cras-
 sas, vi cubitos longas. Cu-
 spis ferrea non erat, sed igne
 tosta atque acuta eandem
 vim & efficaciam exserebat.
 Erant hi circiter DC: quos.
 ut Nearchus subsistere in-
 structâ acie vidit, classem
 ad littus intra teli jactum
 appelli imperat, ita ut tela è
 navibus in terram pervenire
 possent. Crassæ enim barba-
 rorum lanceæ ad pugnam
 cominus conferendam aptæ
 erant, eminus vero parum
 metuendæ videbantur. Tum
 ex militibus qui expeditissi-
 mi levissimeque armati es-
 sent, & nandi peritissimi,
 signo dato enatare jubet:
 mandatis additis ut prout
 quisque enatârit, in aquâ
 subsistens socium exspectet:
 neque prius in hostem tela
 jaciant, quam triplici ordine
 acies instructa sit; tum cur-
 sum, clamoreque sublato in
 eos ferantur. Confestim ita-
 que qui ad hoc designati e-
 rant sese è navibus in mare
 conjiciunt, celeriterque e-
 natant. Deinde in ordinem
 redacti, instructâ phalange,
 magnis

CAP. XXIV. 4. ἀνακωχάειν] i. e. in alto stare ad anchoras.

6. ἐς βάθος] De hoc verbo vide not. ad 1, 2, 6.

magnis clamoribus editis cursim barbaros petunt. At qui in navibus erant etiam acclamantes tela jaculaque è machinis in eos mittebant. Barbari armorum splendore, & insultus celeritate attoniti, quum sagittis aliisque telis undique peterentur, utpote feminudi, confestim non exspectato conflictu in fugam vertuntur. Multi in eâ fugâ cæsi, multi capti: nonnulli in montes fugerunt. Erant vero captivi tum reliquo corpore, tum etiam capite hirti; unguibus autem quasi ferinis: siquidem unguibus loco ferri uti dicebantur, piscesque iis discindentes, ligna etiam molliora iis secabant: ad duriora saxi acutis utebantur: ferrum apud eos non erat. Fera-

XXV. Nearchus hîc naves in littus subduci, quasatasque refici jubet. Sexto die navigationem repetunt: trecentisque stadiis emensis in locum quendam perveniunt, qui Oritarum regionis est ultimus: Ma-

7. τοξεύματα τε] telaque ex e machinis jacula mittebantur. Jacula, non tela, dicuntur machinis emissa.

9. δασέες] Curt. 9, 10, 9.

παρσχίζοντες κατεργάζεσθαι] discindentes interficere. Ita Xenoph. Cyropæd. lib. 4 p. 89. l. 48. κατεργάσατο τὸν λέοντα, interfecit leonem.

γα ἐκ σφῶν ποιησάμενοι, δρόμῳ ἐπῆσαν αὐτοί τε ἀλαλέζοντες τῇ Ἐυαλίῳ, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν ξυνεπηχέοντες· τοξεύματά τε καὶ ἀπὸ μηχανῶν βέλεα ἐφέροντο ἐς τοὺς βαρβάρους· οἱ δὲ τὴν τε λαμπρότητα τῶν ὅπλων ἐκπλαγέτες, καὶ τῆς ἐφόδου τὴν ὀξύτητα, καὶ πρὸς τῶν τοξευμάτων τε καὶ τῶν ἄλλων βελῶν βαλλόμενοι, οἷα δὴ ἡμίγυμνοι ἄνθρωποι, οὐδὲ ὀλίγον ἐς ἀλκῇ τραπέντες ἐγκλίνουσι· καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ φεύγοντες ἀποθνήσκουσιν, οἱ δὲ καὶ ἀλίσκονται· ἔτι δὲ οἱ καὶ διέφυγον ἐς τὰ ὄρη. Ἦσαν δὲ οἱ ἀλόντες τὰ τε ἄλλα σώματα δασέες, καὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ τοὺς ὀνυχὰς θηριώδεις· τοῖς γὰρ δὴ ὀνυξίν ὅσα σιδήρῳ διαχραῖσθαι ἐλέγοντο, καὶ τοὺς ἰχθύας τοῦτοις παρσχίζοντες κατεργάζεσθαι, καὶ τῶν ξύλων ὅσα μαλακώτερα· τὰ δὲ ἄλλα τοῖς λῶσις τῶσιν ὀξέειν ἔκοπτον· ἰσίδηρος γὰρ αὐτοῖσιν οὐκ ἦν. Ἐσθῆτα δὲ ἐφόρεον δέρματα θήρεα· οἱ δὲ καὶ ἰχθύων τῶν μεγάλων τὰ πτερά.

XXV. Ἐνταῦθα νηλεκοῦσι τὰς νέας, καὶ ὅταν πεπονηκυῖαι αὐτῶν ἐπισκευάζουσι. Τῇ δὲ ἕκτῃ ἡμέρῃ ἐξέλλαντο· καὶ πλάσαντες ραδίους ἐς τριηκοσίους, ἀφικνέονται ἐς χῆρον, ὃς δὴ ἔσχατος ἦν τῆς Ὠρεϊτῶν γῆς· Μάλανα τῇ χώρῃ ὄνομα. Ὠρεῖται δὲ ὅσοι ἄνω ἀπὸ θαλάσσης οἰκεῖν

κέουσιν, ἐσαλμένοι μὲν κατάπερ
 Ἴνδοι εἰσὶ, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ὡσαύ-
 τως παραρτέονται· γλῶσσαι δὲ ἄλ-
 λη αὐτοῖσι καὶ ἄλλανόμοιαι. Μη-
 κος τοῦ παράπλου, παρὰ μὲν χώ-
 ρην τὴν Ἀραβίαν, ἐς χιλίους μί-
 λια σταδίους, ἔθενπερ ὠρμήθησαν·
 παρὰ δὲ τὴν Ὀρειτῶν γῆν, ἑξακό-
 σιοι καὶ χίλιοι. Παραπλεόντων δὲ
 τὴν Ἰνδοῦ γῆν (τὸ ἐντεῦθεν γὰρ οὐκ-
 ἔτι Ἴνδοι εἰσὶ) λέγει Νέαρχος ὅτι·
 αἱ σκιαὶ αὐτοῖσιν οὐ ταυτὸ ἐποίουν·
 ἀλλὰ ὅπου μὲν ἐπὶ πολὺ τοῦ πόν-
 του ὡς πρὸς μεσημβρίην προχωρή-
 σαι, ὅδε καὶ αὐταὶ αἱ σκιαὶ πρὸς
 μεσημβρίην τετραμμένας ἐφαίνον-
 το· ὅποτε δὲ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
 ἐπέχῃ ὁ ἥλιος, ἤδη δὲ καὶ ἔρημα
 σκιῆς πάντα ὥσθι αὐτοῖσι· τῶν τε
 ἀσέρων ὅσους πρότερον μετεώρους
 κατεώρων, οἱ μὲν ἀφανέες πάντη
 ἦσαν· οἱ δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ ἐφαί-
 νοντο· καταδύνοντές τε καὶ αὐτίκα
 ἀνατέλλοντες, οἱ πάλαι ἀειφανέες.
 Καὶ ταῦτα οὐκ ἀπισκότα δοκεῖ μοι
 ἀπαγράψαι Νέαρχος· ἐπεὶ καὶ ἐν
 Συρίῃ τῇ Αἰγυπτίῃ, ἐπειδὴ τροπᾶς
 ἄγῃ θέρεος ὥρῃ ὁ ἥλιος, φρέαρ ἀπο-
 δεδειγμένον ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἄσκιον

loca incolunt, eodem habi-
 tu quo Indi utuntur, eodem-
 que modo armantur: linguâ
 tamen atque institutis diffe-
 runt. Longitudo hujus na-
 vigationis, præter Arabium
 oram, est stadiorum mille
 ab eo loco unde solverant:
 fecus Oritarum regionem
 MDC. Porro Indorum regio-
 ne circumnavigatâ (neque
 enim ultra Oritas Indi sunt)
 Nearcho autore umbræ non
 eadem ratione fiebant: sed
 ubi introrsus in mare meri-
 diem versus procedebant,
 ibi ipsæ etiam umbræ in me-
 ridiem vergebant: quum ve-
 ro sol medium diei spatium
 occupat, nullæ iis in locis
 umbræ conspiciuntur. A-
 îtra quoque, quæ antea su-
 blimia cernebantur, aut jam
 plane non apparebant, aut
 depressa ad terram conspi-
 ciebantur; & jam occidere,
 jam oriri, quæ antea semper
 conspicua fuerant, videban-
 tur. Et quidem hæc non
 dissilientanea vero mihi viden-
 tur quæ Nearchus scripsit.
 Siquidem in Syene Ægyptiâ
 tempore solstitii æstivi pu-
 teus quidam ostenditur, qui
 me-

CAP. XXV, 4, παραπλεόντων] Circumnavigantibus, in ipso illo itinere.
 τὸ ἐντεῦθεν] ab hoc enim loco non amplius Indi sunt. Oritæ ad Indos non
 pertinent. Nam ultimi Indorum sunt Arabies, ultra quos Oritæ habitant,
 supra c. 22, 10.

οὐ ταυτὸ] non eodem modo, quo antea seu apud eos qui magis septentrio-
 nem versus colunt.

5. ἐπὶ πολὺ τοῦ πόντου] longe in mare, nempe ultra æquatorem.

6. καὶ αὐτίκα ἀνατέλλοντες] & statim orientes, cum paululum tantum ter-
 ram subirent.

ἀειφανέες] Addit optimus ἰόντας. Gronov.

meridie nullam umbram facit. In Meroë quoque eodem anni tempore nullæ umbræ fiunt. Consentaneum igitur est, etiam Indis qui meridianam partem habitant idem accidere: præcipue vero juxta mare Indicum, quo magis id mare ad meridiem vergit. Atque hæc quidem hæcenus.

XXVI. Post Oritas, versus I mediterraneam regionem Gadrosii habitant: quorum fines difficulter cum exercitu Alexander transiit, pluraque incommoda & damna accepit, quam in totâ reliquâ expeditione. Ea in majori opere à me conscripta sunt. Infra Gadrosios loca 2 maritima accolunt ii quos Ichthyophagos vocant; eorum oras præternavigarunt; quumque primo die ad secundam vigiliam solvissent, DC inde stadiis ad Bagisara delati sunt. Portus iis in locis erat ad receptum classis commodus, pagusque Pasira, LX stadiis à mari distans: accolæ ejus Pasireenses. Postridie quum maturius sol- 4 vissent, rupem quandam longe in mari prominentem, altamque ac præruptam circumnavigant: defossisque puteis aquam quidem multam sed salinam nacti, illum quidem diem in ancoris sub- stiterunt, quod petrosum littus esset. Postridie in Col-

8 ἐν μεσημβρίῃ φαίνεται· ἐν Μερῇ δὲ πάντα ἄσκια τῇ αὐτῇ ὥρῃ εἶναι καὶ ἐν Ἰνδοῖσιν, ὅτε πρὸς μεσημβρίην ὀκισμένοις, τὰ αὐτὰ δὴ πέλας ἐπέχεν, καὶ μάλιστα δὴ κατὰ τὸν πόντον τὸν Ἰνδικόν, ὅτι μᾶλλον αὐτοῖσιν ἢ θάλασσα πρὸς μεσημβρίην κέκλυται. Ταῦτα μὲν δὴ ὁδε ἔχεν.

XXVI. Ἐπὶ δὲ Ὀρείτρῃσι κα- 1 τὰ μὲν μεσογαίην Γαδρούσιοι ἐπέ- χον· ὃν τὴν χώραν χαλεπῶς διεξήλ- θεν ἅμα τῇ στρατῇ Ἀλέξανδρος, καὶ κακὰ τοσαῦτα ἔπαθεν, ὅσα οὐ- 2 δὲ τὰ σύμπαντα τῆς συμμάχου στρατηλασίης· καὶ ταῦτά μοι ἐν τῇ μέζονι συγγραφῇ ἀναγέγραπται. 3 Κάτω δὲ Γαδρουσίῳ παρὰ τὴν θά- λασσαν αὐτὴν οἱ ἰχθυοφάγοι κα- λεόμενοι οἰκοῦσι· παρὰ ταῦτα τὴν γῆν ἔπλεον· τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρῃ περὶ τὴν δευτέραν Φιλαιῶν ἀναρ- χθέντες, καταΐκουσιν ἐς Βαγίσαρα· 4 εἰς αὐτοὺς τοῦ πελάγους ἐξαιόμενοι Λιμὴν τε ἐν αὐτοῖς ἔσχατος, καὶ κόμην Πασιρὰ, ἀπέχουσα ἀπὸ θα- λάσσης ἐξήκοντα σταδίων· καὶ οἱ πρόσκειται αὐτῆς Πασιρέες. Ἐς δὲ τὴν ὤσπραϊαν προῦτερον τῆς ὥρης ἀν- αρχθέντες, περιπλέουσιν ἄκρην ἐπὶ πολὺ τε ἀνέχουσιν ἐς τὸν πόντον, καὶ αὐτὴν ὑψηλὴν καὶ κρηματοειδῆ· Φρέατα δὲ ὀρύξαντες, ὕδαρ οὐκ ὀλί- γον καὶ πονηρὸν ἀρυσόμενοι, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρῃ ἐπὶ ἀγκυρίῳ ἤρμην, 5 οἱ

7. ὄρη] M. G. ὄρης. Gronav.

CAP. XXVI. 1. συγγραφῇ] 6, 24, 2.

ὅτι ἡρξάνη κατὰ τοῦ αἰγιαλὸν ἀνέχεν.
 Ἔς δὲ τὴν ὑπεραίην καταίρουσιν ἐς 6
 Κόλτα, σταδίους ἐλθόντες δημοσίους.
 Ἐνθεν δὲ ὄψαν πλεύσαντες σταδίους
 ἑξακοσίους, ἐν Καλάμοισιν ὁρμίζον-
 ται· κόμη πρὸς τῷ αἰγιαλῷ, Φόιν-
 κες δὲ περὶ αὐτὴν ὀλίγοι πεφύκε-
 σαν, καὶ βέλαντοι ἐπ' αὐτοῖσι χλωραὶ
 ἐπιῆσαν· καὶ νῆσος ὡς ἑκατὸν σταδίους
 ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπέχοντα, Καρ-
 νίη ὄνομα. Ἐνταῦθα ξέναι Νεάρχῳ 7
 προσφέρουσιν οἱ κομηῖται, πρόβατα
 καὶ ἰχθύας· καὶ τῶν προβάτων τὰ
 κρέα λέγει ὅτι ἦν ἰχθυόεα, ὡς τὰ
 τῶν ὀρνίθων τῶν πελαγίων, ὅτι καὶ
 αὐτὰ ἰχθύας σιτέται· πῶς γὰρ οὐκ
 ἔν ἐν τῇ χώρῃ. Ἀλλὰ τῇ ὑπεραίῃ 8
 πλεύσαντες ἐς σταδίους δημοσίους,
 ὁρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ καὶ κόμη
 ἀπὸ θαλάσσης ἐς σταδίους τμήκοντα
 ἀπεχούσῃ· ἡ μὲν κόμη Κύσα ἑκα-
 λέετο· Καρβίς δὲ τῷ αἰγιαλῷ ὄνομα
 ἦν. Ἐνταῦθα πλοίοισιν ἐπιτυγχέ- 9
 νουσι σμικροῖσιν, οἷα ἀλιέων εἶναι
 πλοῖα οὐκ εὐδαιμόνων· αὐτοὺς δὲ οὐ
 καταλαμβάνουσιν· ἀλλ' ἔφυγον γὰρ
 καθαριζομένας ἰδόντες τὰς νέας.
 Σιτός τε αὐτοῖσι οὐκ ἔστιν, καὶ ὑπο-
 λελαίπει τὴν σρατιὴν ὁ πολλός· ἀλ-
 λὰ σίγας ἐμβαλλόμενοι ἐς τὰς νέας,
 οὕτω δὲ ἀπέπλεον. Καὶ πεμπλώ- 10
 σαντες ἄκρον ὑψηλὴν, ὅσον πεντή-
 κοντα καὶ ἑκατὸν σταδίους ἀνέχουσιν
 ἐς τὸν πόντον, κατὰγονται ἐν λι-
 μένι ἀκλύσῃ· καὶ ὕδωρ αὐτοῖσι ἦν,
 καὶ ἀλιέες ὄκεον· Μοσαρνὰ ὄνομα ἦν
 τῷ λιμένι.

ta venerunt, cc stadiis e-
 menfis. Inde rursus sub
 lucem motâ classe, dc sta-
 dia progressi ad Calama in
 pago quodam littori vicino
 constiterunt. Palmas ibi
 cum caricis viridibus pau-
 cas reppererunt. Insula cen-
 tum à littore stadiis distans,
 Carnine dicta. Ibi Near-
 cho pagi illius incolæ ho-
 spitalicia munera offerunt,
 pecudes & pisces. Pec-
 dum illarum carnes ait pi-
 scosas esse, quemadmodum
 sunt avium marinarum,
 quod & ipsæ pisces edant.
 Gramen enim ea regio non
 habet. At postridie cc sta-
 dia emensi ad littus appu-
 lerunt, pagumque repe-
 rerunt xxx stadiis à mari
 distantem; pago Cysa no-
 men erat: littori Carbis.
 Hoc loco parvulæ quædam
 cymbæ repertæ sunt, ut-
 pote piscatorum minime
 opulentorum; pisces
 ipsos non reppererunt; fu-
 gerant enim simulac naves
 appellentes viderant. Fru-
 mentum ibi nullum erat;
 idque exercitum deficere
 cœperat. Cæterum capris
 in naves abductis recesser-
 unt. Inde promontorium
 quoddam altum ad cl sta-
 dia in mare porrectum cir-
 cumvecti, in portum mini-
 me procellosum venerunt.
 Ibi & aqua erat, & pesca-
 tores habitabant: Mosar-
 na portui nomen erat.

XXVII. Hinc scribit Ne-
archus ducem navigationis,
Hydracem nomine, Gadru-
sium, una cum ipsis navi-
gasse: pollicitumque esse se
illos in Carmaniam delatu-
rum. Omnis hic ad sinum
Persicum tractus non ita dif-
ficilis navigatu est: mul-
to tamen priore celebrior.
Motâ ex Mofarnis per no-
ctem classe, DCCCL stadia e-
mensi ad Balomum littus de-
lati sunt: atque inde in
Barna vicum, stadiis abinde
CCCC, in quo frequentes pal-
mæ erant, & hortus. In hor-
to myrti nascebantur, varii-
que flores, è quibus paganæ
corollas texebant. Hoc pri-
mum in loco arbores cultas,
hominesque non omnino
feros reppererunt. Inde CC
stadia provecti Dendrobosa
appulerunt; naves ibi in salo
substituerunt. Hinc sub me-
diam noctem solventes in
Cophanta portum pervene-
runt, CCCC circiter stadia
emenfi. Hic & piscatores
degebant, parvisque & vi-
libus navigiis utebantur, &
remis non per scalmos dis-
positis (ut Græcorum mos
est) remigabant: sed hinc
atque hinc flumini incum-
bentes, aquam fodere vide-

XXVII. Ἐνθεν δὲ καὶ ἡγεμὸν
τοῦ πλοῦ λέγει Νέαρχος ὅτι σὺν-
έπλωσεν αὐτοῖσιν, Ὑδράκης ὄνο-
μα, Γαδρούτιος· ὑπέσκη δὲ Ὑδράκης
καταστήσειν αὐτοὺς μέχρι Καρμα-
νίης. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε οὐκέτι χα-
λεπὰ ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον τι ὀνομα-
ζόμενα, ἔστε ἐπὶ τῶν κόλπου τοῦ
Περτικόν. Ἐκ δὲ Μοσαρνῶν νυκτὸς
ἐπέραντες, πλάουσι σταδίων ἑπτα-
κοσίους καὶ πενήκοντα, ἐς Βάλου-
μον αἰγιαλόν· ἔνθεν δὲ ἐς Βάρνα κώ-
μην, σταδίων τετρακοσίους, ἴσα
Φοινικέες τε πολλοὶ ἐνήσαν, καὶ κή-
πος· καὶ ἐν τῇ κήπῃ μύριοναι ἐπε-
φύκεσαν, καὶ ἄλλα ἄνθη, ἀφ'
ὧτων εὐφραυνήματα τῇσι κομήτησιν
ἐπλέκοντο· ἐνταῦθα πρῶτον δένδρεά
τε εἶδον ἡμέρα, καὶ ἀνθρώπους οὐ
πάντη θημιόδεας ἐπακρόοντας. Ἐν-
θένδε ἐς διακοσίους σταδίων περι-
πλάσαντες, καταίρουσιν ἐς Δενδρό-
βον, καὶ αἱ νῆες ἐπ' ἀγκυρέων
ἐστάλευσαν. Ἐνθένδε ἀμφὶ μέσας
νύκτας ἄραντες ἐς Κόφαντα λιμέ-
να ἀφίκοντο, τετρακοσίους μάλιστα
σταδίων διεκπλάσαντες· ἐνταῦθα
ἀλιεῖς τε ὤκεον, καὶ πλοῖα αὐτοῖ-
σιν ἦν μικρὰ καὶ ποιηρὰ καὶ ταῖς
κώπαις οὐ κατὰ σκαλμὸν ἤρεσσαν
(ὡς ὁ Ἑλλήνων νόμος) ἀλλ' ὥσπερ
ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἐπιβάλλοντες ἔ-
βαιον

CAP. XXVII. 2. τῇσι κομήτησιν] Opt. κόμησι. Cronov.

5. ἀλλ' ὥσπερ ποταμῷ] sed ab utroque latere quasi i. p. v. i. o. aquam inieciunt
& injicientes, hoc est, latiore remi parte aquam alibi velut exhaustam in
aliam fluminis partem rejicientes. Hoc scilicet faciunt fossiores, ut terram
alibi egestam in alium locum rejiciant. Et fit idem a nobis aliquando, quum
stantes remigamus. Ms. optimus habebat ὥσπερ ἐν ποταμῷ. Ad huius signi-
ficandis speciem pertinet egregie locus Jonæ 1, 13, ubi notant docti interpre-
tes

θεν καὶ ἔνθεν, κατὰπερ οἱ σκάπτον-
τες τὴν γῆν· ὕδαρ δὲ πολὺ τε ἦν
ἐν τῇ λιμένι καὶ καθαρὸν. Περὶ δὲ 6
πρώτην φυλακὴν ἄραντες, καταί-
ρουσιν ἐς Κῶϊζα, ἐς ὀκτακοσίους
σταδίους διεκπλάσαντες· ἵνα αἰγια-
λὸς τε ἔρημος ἦν, καὶ ῥαχίη. Αὐ-
τοὶ δὲ ἐπ' ἀγκυρέων ὤρμεον, κατὰ
ναῦν τε ἐδεικνυοῖόντο. Ἐνθένδε 7
διεκπλάσαντες σταδίους πεντακοτί-
ους, ἀπῆκοντο ἐς τινὰ πόλιν μικρὴν
ὠκεομένην ἐπὶ γηλόφου, οὐ πόρρω
τοῦ αἰγιαλοῦ. Καὶ Νεάρχος ἐπι- 8
φρατθεὶς ὅτι σπεύρεσθαι τὴν χώραν
ἔκαστος, λέγει πρὸς Ἀρχίην (ὃς ἦν
Ἀναξιδότου μὲν παῖς, Πελλαῖος,
συνέπλει δὲ Νεάρχῳ, τῶν ἐν αἰνῇ
ἐν Μακεδόνων) πρὸς τοῦτον λέγει,
ὅτι καταληπτέον σφίσιν εἶη τὸ χω-
ρίον· ἐκόντας τε γὰρ οὐκ ἂν οἴεσθαι 9
δοῦναι τῇ κρατὶ σιτία· βίη τε ὥχ-
ωός τε εἶναι ἐξαιρέειν, πολιορκίης
δὲ καὶ τριβῆς δείξειν· σφᾶς δὲ ἐπι-
λελοιπέναι τὰ σιτία· ὅτι δὲ ἡ γῆ
σιτοφόρος τῇ καλάμῃ τεκμηριού-
σθαι, ἦντινα οὐ πόρρω τοῦ αἰγια-
λοῦ ἀφείρων βαθύν. Ταῦτα ἐπεὶ 10
σφίσιν ἐδόκεε, τὰς μὲν ἄλλας νέας
κελεύει παραρτέεσθαι ὡς ἐς πλόον·
καὶ ὁ Ἀρχίης αὐτῇ ἐξήρτυε τὰ ἐς
τὸν πλόον· αὐτὸς δὲ ὑπολειφθεὶς
μετὰ μίῃς νεῶς, ἐπὶ θέαν δῆθεν τῆς
πόλιος εἶη.

bantur. In hoc portu aquam
& multam & puram inve-
nerunt. Inde ad primam no-
ctis vigiliam solventes ad
Cyiza pervenerunt, dccc
stadia emensi : quumque lit-
tus desertum ac scopulosum
esset, jactis in salo ancoris
substiterunt, atque in navi-
bus corpora curarunt. Inde
profecti ad quingenta sta-
dia, in parvum quoddam op-
pidum venerunt, in colle
non procul à littore situm.
Nearchus verisimile ratus
eam regionem cultam esse,
Archiae Anaxidoti filio, Pel-
læo, qui inter Macedones
celebris, cum Nearchō na-
vigabat, ait, videri sibi op-
pidum occupandum esse.
Neque enim oppidanos suā
sponte frumenta exercitui
daturus : vi autem capi non
posse : diuturnā enim obsi-
dione opus fore. Se vero
jam frumentis destitui. Fru-
giferam autem regionem
esse inde colligi, quod den-
sos culmos non procul à lit-
tore vidissent. Quum itaque
id consilium eis probaretur,
reliquas quidem naves, vel-
uti ad navigationem instrui
jubet, & Archiae ejus rei ne-
gotio dato, ipse cum unā na-
ve ad speculandum oppi-
dum processit.

XXVIII.

ies in primavo sermone legi *federe*, ubi intelligitur remigare. *Idem*. Ποτα-
μὸς autem hic pro *marī* accipitur, notione & Homero usitata, uti exem-
plis probat Stephanus in Thef. Gr. Ling.

9. οὐκ ἂν οἴεσθαι] *se non putare*.

10. εἶη] *Quale hoc verbum in significatione cuncti? Num est pro αἶ, sing.*
iam.

XXVIII. Quumque amice 1
ad muros appelleret, oppi-
dani hospitalitatis ergo do-
na, thynnos nimirum in cli-
bano tostos (hi enim extremi
Ichthyophagorum erant, ne-
que crudis piscibus ut prio-
res illi vesciebantur) aliaque
nonnulla bellaria & palma-
rum caricæ adferrebant. Quæ 2
quidem Nearchus se libenter
accipere dixit; cupere vero
urbem visere: quod quum
nec illi recusarent, quum 3
jam portas ingressus esset,
duos sagittarios ad custodiam
portulæ relinquit; Ipse, cum
aliis duobus & interprete in
morum qui ab eâ parte erat
conscendens, Archiæ signum
dat, quemadmodum inter
eos convenerat: ut hic qui-
dem signum ederet, ille sta-
tim intellectâ re id quod sta- 4
tutum erat faceret. Macedo-
nes conspecto signo confe-
ssim naves ad murum appli-
cant, summaque celeritate in
mare profiliunt. Barbari hisce
rebus perculsi ad arma con- 5
fugiunt. Interpres vero qui
Nearcho aderat proclama-
bat: ut frumentum exercitui
darent, si salvam urbem vel-
lent. Negabant illi primo sibi

XXVIII. Προάγουσι δὲ αὐ-
τῇ πρὸς τὰ τεῖχος Φιλίας, ξένης
ἔφερον ἐκ τῆς πόλεως, θύνους τε
ἐν κλιβάνοις ὀπτούς (οὗτοι γὰρ
ἔσχατοι τῶν ἰχθυοφάγων οἰκέον-
τες πρώτοιςιν αὐτοῖςιν ἐφθίοντο
οὐκ ὠμοφαγέοντες) καὶ πέμματα
·ὀλίγα, καὶ βαλάνους τῶν
Φαινίκων. Ὁ δὲ ταῦτα μὲν ἐσμέ-
νως δέκεσθαι ἔφη, θέλειν δὲ θεή-
σασθαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ εἰς τὴν παρ-
ελθεῖν. Ὡς δὲ εἰς τὴν πυλῆν παρ-
ῆλθε, δύο μὲν τῶν τοξοτῶν κατ-
έχον μελείει τὴν πυλῆν· αὐ-
τὸς δὲ μετὰ δύο ἄλλων, καὶ τοῦ
ἐρμηνέως, ἐπὶ τὸ τεῖχος τὸ ταύ-
τῃ ἀνελθόν, ἐστήμαρ τεταγμένον
τὸν Ἀρχὴν ὅπως συνέειπετο· τὸν
μὲν αὖ σημῶσαι, τὸν δὲ συμβα-
λόντα ποιέειν τὸ τεταγμένον.
Ἰδόντες δὲ τὸ σημῶμα οἱ Μακε-
δόνες, ἐπὶ ἅκελλόν τε κατὰ τάχος
τὰς νέας, καὶ ἐξεπύδον σπουδῇ
ἐς τὴν θάλατταν· οἱ δὲ βάρβαροι
ἐκπλαγύντες ταῖς γνομέναις, ἐ-
πὶ τὰ ὄπλα ἦλθον· ὁ δὲ ἑρμηνεύς
ὁ σὺν Νεάρχῳ, ἀκούσας εἶπεν δι-
δόναι τῇ στρατιῇ, εἰ σὺν ἐθέλω-
σαν ἔχειν τὴν πόλιν· οἱ δὲ ἠκούον-
το εἶναι σφίσι, καὶ ἅμα προσέ-
βησαν

imperf. ab εἶμι, ut η abundet? An vero scribendum transpositis litteris ἡμ, quod verbum Scriptori nostro quam maxime familiare? An denique optativus est pro Indicativo Attice, ut sit referendum ad ὁ πολυειφθεῖς εἴη, relictaς πει?

CAP. XXVIII. 1. πρώτοιςιν] Forsan scripsit Arrianus πρώτοι, primi ipsi nisi sunt; ut ita eleganter ultimi ἰχθυοφάγων, primi autem οὐκ ὠμοφαγέοντες dicantur.

πέμματα] Suidas in hoc loco Arriani πέμματα exρονι πλακούντια, id est placentulas, Stephano teste in Thef. Gr. Ling.

3. κατέχευιν] occupatam tenere, obtinere.

βαλον τῇ τεύχει· ἀλλὰ ἀνέτελον αὐτοὺς οἱ τοξόται οἱ ἀμφὶ τὸν Νέαρχον, ἐξ ὑπερδεξίου τοξεύοντες· ὡς δὲ ἔμαθον ἐχομένην τε ἤδη 6 καὶ ὅσον οὕτω ἀνδραποδισθησόμενῃ σφίσι τὴν πόλιν, τότε δὲ δὴ ἐδέοντο τοῦ Νεάρχου, τὸν μὲν εἶπω ὅτι περ ἦν αὐτοῖσιν λαβόντα ἀπάγειν, τὴν πόλιν δὲ μὴ διαφθεῖραι. Νεάρχος δὲ τὸν μὲν Ἄρ- 7 χίην κελεύει καταλαβεῖν τὰς πύλας, καὶ τὸ κατ' αὐτὰς τεῖχος· αὐτὸς δὲ συμπέμπει τοὺς κατοφυμένους τὸν εἶτον, εἰ ἀδόλως διακούουσιν. Οἱ δὲ, τὸ μὲν ἀπὸ 8 τῶν ἰχθύων τῶν ὀπτῶν ἀληγεσμένον ἄλευρον πολὺ ἐδείκνυσαν, πυροὺς δὲ καὶ κριθὰς ὀλίγας· καὶ γὰρ καὶ ἐτύγχανον σίτῃ μὲν τῇ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, τοῖσι δὲ ἄρτοι-σιν ὅσα ὄψῃ διαχρέμενοι. Ὡς δὲ 9 τὰ ὄντα ἐπεδείκνυσαν, οὕτω δὴ ἐκ τῶν παρόντων ἐπιστιτισκόμενοι ἀνήγοντο, καὶ ὁρμίζονται πρὸς ἄκρην, ἣν τινα οἱ ἐπιχωριοὶ ἱρὴν ἡλίου ἦγον· οἶνορα τῇ ἄκρῃ Βάγρια.

XXIX. Ἐπὶ δὲ ἀμφὶ μέσας ἰ-
κύντας φράντας, διεκπλώουσι σα-
δίους ἐς χαλίους ἐς Τάλμενα λι-
μένα εὐορμοῖ· ἐπὶ δὲ ἐς Κανασίδα
πόλιν ἐρχομένων, σαδίους ἐς τετρα-
κοσίους· ἵνα τινὲς φρέατι ἄρυκτῷ
ἀπιστυγχάουσι, καὶ φοίνικας ἄ-
γριοι ἐπαφύκεσαν τούτων τοὺς ἐγ-

frumentum esse, simulque ad
muros convolabant. Cæte-
rum à sagittariis qui Near-
cho aderant, telis ex edito lo-
co in eos missis, facile repulsi
sunt. Postquam vero captam
jam esse urbem senserunt, ac
direptioni proximam, tum
demum Nearchus supplices
facti, ut omni frumento quod
in urbe esset accepto disce-
dat, oppidoque parcat, orant.
Nearchus Archiam portas &
morum occupare jubet: ip-
se alios per urbem mittit qui
explorent an citra fraudem
quicquid frumenti haberent
ostendissent. Atque illi qui-
dem multam farinam ex tostis
piscibus molitam ostende-
runt: frumenti vero atque
hordei parum. Siquidem fa-
rinā piscium pro frumento,
panibus vero pro opsonio u-
tebantur. Postquam vero o-
mne frumentum ostenderunt
ex eo quod exercitui suffice-
ret accepto, inde proceffe-
runt ad rupem quam indige-
næ Soli sacram opinantes
Bagiam appellant.

XXIX. Inde sub mediam
noctem solventes mille stadia
emenſi in Talmena tutum
à ventis portum venerunt.
Hinc in Canasida urbem de-
fertam cccc stadiis inde di-
stantem; ubi puteum quen-
dam effossū repererunt, cui
palmae agrestes adnatæ erant;
ha-

7. τὸ κατ' αὐτὰς τεῖχος] murum circa eas.

συμπέμπει] una mittit cum incolis.

9. ἐκ τῶν παρόντων] ex iis quæ aderant, quantum poterant. Vide Indicem.

harum summa capita præ-
cisa ederunt. Jam enim fru-
mentum exercitui deerat.
Urgente itaque fame totum
illum diem & noctem navi-
garunt, & ad littus deser-
tum appelluntur. Nearchus
veritus ne si in terram de-
scenderent, præ desperatione
naves desererent, in salo
ancoras jaci jubet. Inde sol-
ventes in Canaten vene-
runt, stadia DCCL emensi. In-
de, quod littus esset vado-
sum, etiam fossis tenuibus
concisum, digressi, DCCC sta-
diis confectis ad Træsos ap-
pulerunt. Ad littus pagi qui-
dam erant exigui atque ino-
pes. Incolæ domos suas de-
seruerant. Pauculum ibi fru-
menti & caricarum ex pal-
mis nacti sunt. Camelis sep-
tem qui relictæ fuerant cæsis,
carnes eorum vorarunt. Sub
lucem repetitâ navigatione,
stadia CCC emensi in Dagasi-
ra pervenerunt; quem lo-
cum quidam pastores inco-
lebant. Inde solventes inte-
gram noctem & diem nul-
lâ interpositâ morâ navi-
gant: stadiisque MC peractis,
fines Ichthyophagorum ena-
vigarunt, magnâ rerum ne-
cessariarum penuriâ preßi.
Neque vero ad terram ap-
pulerunt; erant enim fre-
quentes ad littus scopuli,
sed jactis in salo ancoris sub-

2 καφάλους κόπτοντες, ἐσιτέοντο· σί-
τος γὰρ ἐπιλελούπει τὴν στρατὸν
καὶ κακῶς ἤδη ὑπὸ λιμοῦ ἔχοντες,
ἔπλεον τὴν τε ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα,
καὶ ὀρμίζονται πρὸς αἰγιαλῷ ἐρή-
μῳ. 3 Νέαρχος δὲ καταδείτας μὴ ἄ-
ρα ἐς τὴν γῆν ἐκβάντες ἀπολύποιεν
τὰς νέας ὑπὸ ἀθυμίας, ἐπὶ ταῖς
μετεώροις ἔσχε τὰς νέας ἐπ' ἐγκυ-
4 ρέαν. Ἐνθένδε ἀναχθέντες, ἐς Κα-
νάτην ὀρμίζονται, σταδίου ὡς ἑπτα-
κοσίου καὶ πενήκοντα διεκπλώ-
σαντες. Ἐς δὲ καὶ αἰγιαλὸς ἐν αὐ-
5 τῇ, καὶ διαίρυχες βραχεΐαι. Ἐνθένδε
σταδίου ὀκτακοσίου διεκπλώσαν-
τες, ἐν Τροῖσιν ὀρμίζονται· κῆραι
δὲ μικραὶ καὶ πονηραὶ ἐπῆταν· καὶ
οἱ μὲν ἄνθρωποι ἐκλείπουσι τὰ ὀ-
κεῖα, αὐτοὶ δὲ σίτην τὰ ὀλίγη ἐπι-
τυγχάνουσι, καὶ βελάντας ἐκ Φαι-
νίκων· καὶ καμήλους ἑπτὰ ὄσαι ἐγ-
κατελείφθησαν κατακόψαντες, ἁ-
6 πὸ τούτων τὰ κρέα ἐσιτέοντο. Ὑ-
πὸ δὲ τὴν ἑνὶ ἀναχθέντες σταδίου
τριακοσίου πλείουσι, καὶ καθορμίζονται
ἐς Δαγώστειρα· ἑκαταμέδους
7 τιμὴς ἄνθρωποι ὤκειον. Ἐνθεν δὲ ἄ-
ραντες, τὴν τε νύκτα καὶ τὴν ἡμέ-
ρην οὐδέν τι ἐλπιόντες ἔπλεον·
ἀλλὰ διελθόντες γὰρ σταδίου χι-
λίου τε καὶ ἑκατὸν, ἐξέπλεον τὸ
ἔθνος τῶν ἰχθυοφάγων, πολλὰ κα-
καὶ ταύτην παθόντες ἀπορή τῶν ἀναγ-
8 καίων. Ὀρμίζονται δὲ οὐ πρὸς τῇ
γῇ· ῥιγχὴ γὰρ ἦν ἐπὶ πολλὴν ἀπέ-
χουσα,

CAP. XXIX. 6. νομάδες] vagi. Vide not. ad cap. 7, 2.

8. ἐπὶ πολλὴν] petrosum littus erat longe protensum in mare.

ρουσα, ἀλλὰ μετέωροι ἐπ' ἀγκυ-
 ρέων· μῆκος τοῦ παράπλου τῶν ἰ-
 χθυοφάγων τῆς χώρας ὀλίγη πλεῖ-
 νες εἰσὶ μύριοι. Οὗτοι δὲ οἱ ἰ- 9
 χθυοφάγοι σιτέονται (κατότι περ
 καὶ κληίζονται) ἰχθύας· ὀλίγοι μὲν
 αὐτῶν ἀλιεύοντες τοὺς ἰχθύας· ὀλί-
 γοισι γὰρ καὶ πλοῖα ἐπὶ τῇδε πε-
 ποίηται, καὶ τίχνη ἐξεύρηται ἐπὶ
 τῇ θήρῃ τῶν ἰχθύων. τὸ πολὺ δὲ ἡ
 ἐνάπνυτις αὐτοῖσι παρέχει· οἱ δὲ 10
 δίκτυα ἐπὶ τῇδε πεποίηται, μέ-
 γεθος καὶ ἐς δύο εἰσὶ τοὺς τὰ πολλὰ
 αὐτῶν· πλέκουσι δ' αὐτὰ ἐκ τοῦ
 Φλοιοῦ τῶν Φαινίκων, ἐρέφοντες τὸν
 Φλοιὸν ὡς περ λίνον· ἐπεὶ δὲ ἡ θά- 11
 λασσα ὑπονοσήσῃ, καὶ γῇ ὑπολεί-
 φῃ, ἴσα μὲν ξηρὴ ἡ γῇ ὑπολείπε-
 ται, ἐρήμη τὸ πολὺ ἐστὶν ἰχθύων·
 εἴθε δὲ βαθέα ἐστὶν, ὑπολείπεται
 τι τοῦ ὕδατος, καὶ ἐν τῇδε κάρτα
 πολλοὶ ἰχθύες· οἱ μὲν πολλοὶ σμι-
 κροὶ αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ μέζονες· τού-
 τας περιβάλλοντες τὰ δίκτυα αἰ-
 ρέουσιν. Σιτέονται δὲ ὁμοῦς μὲν, 12
 ὅπως ἀνείρυσσιν ἐκ τοῦ ὕδατος,
 τοὺς ἀπαλαττάτους αὐτῶν· τοὺς δὲ
 μέζονάς τε καὶ σκληροτέρους, ὑπὸ
 ἡλίου αὐκάνοντες, εὔτ' ἂν ἀφαναν-
 θῶσιν, καταλοῦντες ἄλευρα ἀπ' αὐ-
 τῶν ποιεῖν καὶ ἄρτους· οἱ δὲ μέ-
 ζας ἐκ τούτων τῶν ἀλεύρων πέσσου-
 σιν. Καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς 13
 ἰχθύας ξηροῦς σιτέονται· ἡ γὰρ χώρα

stiterunt. Longitudo oræ
 Ichthyophagorum hac navi-
 gatione prætervecta, est sta-
 diorum xiii. Ichthyophagi
 vero dicuntur à piscium esu.
 Pauci ex iis piscatui student;
 pauci enim navigia habent,
 aut artem piscandi norunt :
 sed maximam partem rece-
 dente æstu marino captant.
 Nonnulli etiam retia confi-
 ciunt, tantæ magnitudinis
 ut ad duo stadia pertineant.
 Ea ex palmarum libris te-
 xunt, torquentes libræ in-
 star lini. Quum vero mare
 recedit, terramque deserit,
 ubi illa sicca relinquitur,
 vacua plerunque piscibus
 est: sed ubi terra profundiori
 aliquo sinu aquam retinet,
 ibi magnam piscium copiam
 reperiunt. Ex his plerique
 parvi, alii etiam majores
 sunt: hos circumjectis reti-
 bus capiunt. Et quidem te-
 neriores eorum reti ex aquâ
 protractos, crudos edunt:
 majores vero durioresque,
 ad solem torrentes, simulac
 penitus tosti fuerint molen-
 tes in farinam redigunt, pa-
 nemque ex ea conficiunt.
 Sunt qui polentam ex hisce
 farinis coquant. Pecori e-
 tiam piscium farinam pabuli
 loco dant. Omnis enim illa
 regio pratis carens, nullam
 herbam gignit. Magnam e-
 tiam

ὀλίγη πλεῖνες] paulo plus.

10. οἱ δὲ δίκτυα] Opt. οἱ δὲ καὶ δίκτυα. Gronov.

12. ὅπως ἀνείρυσσιν] ut prostrahunt.

tiam, in his locis cancro-
rum, ostreorum & con-
chyliorum vim capiunt.
Gignit quoque ea regio su-
apte natura salem, ex quo
oleum conficiunt. Qui ve-
ro eorum loca deserta in-
colunt, & regionem nec
arborum nec fructuum fe-
racem, hi ex piscibus tan-
tum vivunt; pauci ferunt,
atque ii panem opsonii lo-
co cum piscibus edunt; pi-
sces enim ipsis loco fru-
menti sunt. Domos in hunc
modum ædificant. Qui di-
tissimi eorum sunt, balæ-
narum quotquot mare eji-
cit ossa sumentes, iis loco
tignorum utuntur; & ex
grandioribus ossibus por-
tas conficiunt. Plerique
vero tenuioris fortunæ ex
spinis piscium domos con-
struunt.

XXX. Porro cete ingen-
tis magnitudinis in exterior-
e mari nascuntur, pisces-
que multo majores quam
in hoc interiore. Scribit e-
tiam Nearchus quum ex
Cyizis navigarent, sub au-
roram vidisse se aquam
furfum è mari efflari, &
tanquam violento quodam
turbine in altum efferri,
perculsosque spectaculo

ἔρημος λειμῶνων, οὐδὲ ποιὸν φέρε-
14 Θηρεύουσι δὲ καὶ καράβους πολλὰ
χῆ, καὶ ὄσρα, καὶ τὰ κογχύλια
ἄλλες δὲ αὐτόματα γίνονται ἐν τῇ
χώρα· ἀπὸ τούτων ἔλαιον ποιέουσιν.

15 Οἱ μὲν δὲ αὐτῶν ἐρήμους τόπους
οἰκοῦσιν, ἄδενδρόν τι τὴν χώραν καὶ
ἄφορον καρπῶν ἡμέραν, τούτοιςιν
ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἢ πᾶσα διαίτα ποι-
έται· ὀλίγοι δὲ αὐτῶν σπείρουσιν
ὅσον τῆς χώρας, καὶ τούτῃ κατὰ-
περ ὄψῃ χρῶνται πρὸς τοὺς ἰχ-
θύας· ὁ γὰρ σίτος αὐτοῖσιν οὐκ ἔχθιος.

16 Οἰκία δὲ πεποιήνται οἱ μὲν εὐδα-
μονέσασθαι αὐτῶν, ὅσα κήτια ἐκ-
βάλλει ἡ θάλασσα, τούτων τὰ ὅσα
ἐπιλεγόμενοι, τούτοιςιν ἀπὸ ξύλων
χρεόμενοι· καὶ θύρας τὰ ὅσα ὅσα
πλατέα αὐτῶν ἀλίσκεται, ἀπὸ τού-
των ποιέονται· τοῖσι δὲ πολλοῖσι
καὶ πενεσέροιςιν ἀπὸ τῶν ἀκαθῶν
τῶν ἰχθύων τὰ οἰκία ποιέεται.

1 XXX. Κήτια δὲ μεγάλα ἐν τῇ
ἔξω θαλάσσῃ βόσκεται, καὶ ἰχθύας
2 πολὺ μέζονες ἢ ἐν τῇδε τῇ εἴσω· καὶ
λέγει Νέαρχος, ὅποτε ἀπὸ Κυΐζων
παρέπλεον, ὑπὸ τὴν ὄψιν ὀφθαλμοῖς ὕδαρ
ἄνω ἀναφυσώμενον τῆς θαλάσσης,
οἷά περ ἐκ πρησῆρων βίβας ἀναφερόμε-
3 νον· ἐκπλαγέντας δὲ σφῆς πυνθί-
νέσθαι τῶν κατηγεομένων τοῦ πλάου
ὅ, τι εἴη καὶ ἀπὸ τοῦ τούτου πάθῃμα
τούς

15. ὅσον τῆς χώρας] aliquantum agri.

καὶ τούτῃ] ὅ hoc, quod nempe ex agro culto provenit, frumento nimirum, & quidquid ex frumento conficitur.

16. ἐπιλεγόμενοι, τούτοιςιν] M. opt. ἐπιλεγόμενοι καὶ τούτοιςιν. Γενεῖν. τοῖσι δὲ πολλοῖσι] οἱ πολλοὶ νηῖς.

CAR. XXX. 3. ὅ, τι εἴη] quidnam esset, ὅ & quo fieret hac rei.

ταῦς δὲ ὑποκρίνασθαι ὅτι κήτια
 ταῦτα φερόμενα κατὰ τὸν πόν-
 τον ἀναφυσᾷ ἐς τὸ ἄνω τὸ ὕδωρ·
 καὶ τοῖσι ναύτησιν ἐκπλαγεῖσιν
 ἐκ τῶν χειρῶν τὰ ἔρετμα ἐκπεσεῖν·
 αὐτοὺς δὲ ἐπιὼν παρακαλεῖν τε καὶ 4
 παραινέειν, καὶ καθ' οὕςτινας πα-
 ραπλέων ἐγένετο, ἐς μέτωπον τε
 κελευῖται κατασῆσαι ὡς ἐπὶ ναυ-
 μαχίαν τὰς νέας, καὶ ἐπαλαλά-
 ζοντας ὁμοῦ τῷ ῥοθίῳ, πυκνὴν τε
 καὶ ὀξεῖαν κτύπῳ πολλῷ τὴν εἰρε-
 σίην ποιέεσθαι· οὕτως ἀναθαρσύν- 5
 σοντας ὁμοῦ δὴ πλέειν ἀπὸ ξυν-
 θήματος· ὡς δὲ ἐπέλαζον ἤδη τοῖ-
 σι θηρίοισιν, ἐνταῦθα αὐτοὺς μὲν
 ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρειον
 ἐπαλαλάξαι· τὰς δὲ σάλπιγ-
 γας σημεῖναι, καὶ τὸν κτύπον ἀ-
 πὸ τῆς εἰρεσίης ὡς ἐπὶ μῆκισον
 κατασχεῖν· οὕτω δὴ ὁρώμενα ἤδη 6
 κατὰ τὰς πρῶτας τῶν νεῶν τὰ κή-
 τια, ἐς βυθὸν δύναι ἐκπλαγέν-
 τα, καὶ οὐ πολλὰ ὕψιον κατὰ
 τὰς πρῶτας ἀναδύντα ἀνασχεῖν,
 καὶ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀναφύ- 7
 σῆσαι ἐπὶ μέγα· ἔθεν κρότους
 τε ἐπὶ τῇ παραλόγῳ σῶτηρίᾳ γε-
 νέσθαι τῶν ναυτῶν, καὶ αἶνον εἰς
 τὸν Νεάρχον τῆς τε τόλμης καὶ

rei nautas percontatos esse ex
 ducibus navigationis quid-
 nam hoc sibi vellet, eosque
 respondisse, cete esse, quæ in
 mari volutantia aquam sur-
 sum efflent: nautisque attoni-
 tis remos è manibus excidisse.
 Ipse instans eos hortabatur at-
 que animabat: & prout quas-
 que belluas præternavigans
 accedebat, jussit ut naves ad-
 versis proris veluti ad nava-
 lem pugnam instructis in eas
 dirigerent: utque assidue vali-
 deque remigantes una cum ip-
 so remorum sonitu ingentes
 etiam clamores ederent. Ita
 revocatis animis simul omnes
 signo dato remigationi incu-
 buisse; quumque jam propio-
 res belluis facti essent, quan-
 tum capita ferre poterant, ac-
 clamasse (a), tubasque clan-
 xisse, & remorum pulsum la-
 tissimè sonitum edidisse; atque
 ita cete quæ jam proris navi-
 um appropinquare videbantur,
 exterrita in profundum sese
 abdidisse: neque multo post
 ad puppes emerfisse, rursum-
 que magnam undarum vim
 sursum efflasse. Tum incredi-
 bilem nautarum ob inopina-
 tam salutem applausum factum
 fuisse,

(a) Cuvr. 10, 1, 12.

ἔρετμα] Pro vocabulo ἔρετμα notat Vulcanius ex V. C. ἐρίματα: ipse in-
 veni modo ἐρέτιμα, modo ἀρέτιμα. Gronov.

4. αὐτοὺς δὲ ἐπιὼν] Ipse vero adiens eos hortabatur atque animabat, & ad quos-
 que præternavigans accesserat, jussit ut &c. Nearchus navigio circumfere-
 batur ad singulas naves, ut doceret, quid contra balænas fieri oporteret,
 Quare verba καθ' οὕςτινας non ad belluas, sed ad nautas referenda sunt,
 ut cum ex verbis ipsis satis intelligitur, tum ex eo, quod postea demum
 5. dicantur in belluas istas inveῖν.

ὀξεῖαν κτύπῳ] Opt. ξὺν κτύπῳ. Gronov.

fuisse, Nearchi audaciam pa-
riter & prudentiam laudan-
tium. Nonnullæ vero balæ-
næ interdum variis locis ad
littus appelluntur, quæ re-
cedente æstu in vadis hæ-
rent: aliæ tempestatibus in
terram ejiciuntur, quibus
putrefactis carnibusque col-
liquatis ossa remanent, qui-
bus homines ad domos ædi-
ficandas utuntur. Et late-
rum quidem ossa utpote ma-
jora in trabes ædium deli-
gunt; minora vero in tabu-
las: quæ in maxillis sunt ad
januas accipiunt; multæ si-
quidem balænæ centum cu-
bitorum.

XXXI. Nearchus Ichthyo-
phagorum regionem præter-
vectus, cognovit insulam
quandam in eo mari esse,
centum fere stadiis à conti-
nente remotam, quæ habi-
tatoribus vacua esset. Hanc
indigenæ Soli sacram esse
dicebant, Nofalaque vocari,
neque à quoquam mortali-
um adiri. Siquis vero impru-
dens eo deferatur, eum non
amplius cerni. Nearchus
cercurum unum Ægyptiis
nautis instructum, non pro-
cul ab hac insula evanuisse
scribit, navigationisque du-

8 τῆς σοφίης. Τούτων μετεξέτερα τῶ
κητέων ἐπακέλλειν πολλαχού τῆς
χώρας, ἐπειδὴ ἀνάπτυς κατάσχε-
ν ἐν τοῖσι βράχεσιν ἐχόμενα· τὰ δὲ
καὶ ὑπὸ χειμῶσι σκληρῶν ἐς τὴν
χείρσον ἐξωθέεσθαι· καὶ οὕτω δὴ καύ-
τὰ σηπόμενα ἀπόλλυσθαι τε, καὶ
τὰς σάρκας αὐτοῖσι περιρρέουσας ὑ-
πολείπειν τὰ ὀστέα· χρῆσθαι δὲ τοῖ-
9 σιν ἀνθρώποισιν ἐς τὰ οἰκία· εἶναι ὅ-
τὰ μὲν ἐν τῇσι πλευρῆσιν αὐτῶν ὀ-
στέα, δοκοῦς τοῖσιν οἰκοῦμασιν ὅτε
μεγέλα· τὰ δὲ μικρότερα, σπιτῆ-
ρας· τὰ δὲ ἐν τῇσι σιαγόνσι, ταῦτα
δὲ εἶναι τὰ θύρετρα, οἷα δὴ πολ-
λῶν καὶ εἰς εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυῶδες
ἀσκηάντων τὸ μέγεθος.

1 XXXI. Εὗτ' ἂν δὲ παρέπλεον
τὴν χώραν τῶν ἰχθυοφάγων, λό-
γον ἀκούουσι περὶ νήσου τινος, ἣ
κεῖται μὲν ἀπέχουσα τῆς ταύτης ἡ-
πείρου σαδείας ἐς ἑκατὸν, ἐρήμη δὲ
2 ἐστὶν οἰκητόρων. Ταύτην ἱερὴν ἡλίου
ἔλεγον εἶναι οἱ ἐπιχθῆμοι, καὶ Νέ-
σαλα καλεῖσθαι· οὐδὲ τινα ἀνθρώ-
πων καταίρειν ἐθέλειν ἐς αὐτήν· ὅστις
δὲ ἂν ἀπειρή προσχῇ, γένοισθαι ἀ-
3 φανέα. Ἀλλὰ λέγει Νέαρχος, κέρ-
κουρόν σφιν εἶνα πλήρημα ἔχοντα
Αἰγυπτίαν, οὐ πόρην τῆς νήσου
ταύτης γενέσθαι ἀφανέα, καὶ ὑπὲρ
ταύ-

8. καὶ τὰ σηπόμενα] Optimus pro his habet κατασηπόμενα. Gronov.
χρῆσθαι δὲ τοῖσιν ἀνθρώποισιν] Si χρῆσθαι Graecis passive usurpatum, recte
hæc scriptura se habet; sin vero, scribendum foret ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὶ his
ossibus homines.

9. ὅτε μεγάλα] quæσκησθαι majora ossa sunt. Ex laterum ossibus majori-
bus trabes, ex minoribus tabulas conficiunt.

εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυῶδες]. Una orgyia fuit quatuor cubitorum sive ulna-
rum. Hinc quinque & viginti efficiunt cubitos centum. Blankard.

τούτου τοὺς ἡγεμόνας τοῦ πλοῦ δι-
 σχυρίζεσθαι, ὅτι ἄρα κατάραν-
 τες ὑπ' ἀγνοίης εἰς τὴν νῆσον γέ-
 νοιντο ἀφανέες. Νεάρχος δὲ πέμ- 4
 πει κύκλῳ περὶ τὴν νῆσον τριη-
 κόντορον, κελεύσας μὴ κατασχεῖν
 μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοὺς
 ἀνθρώπους, ὡς μάλις ἐν χρῷ πα-
 ρεπλέοντας, καὶ τὸν κυβερνήτην
 ὀνομάζοντας, καὶ ὅτου ἄλλου οὐκ
 ἀφανὲς τὸ οὐνομα· ὡς δὲ οὐδένα 5
 ὑπακούειν, τότε δὲ αὐτὸς λέγει
 πλεῦται ἐς τὴν νῆσον, καὶ κατα-
 σχεῖν δὴ προαναγκάσαι τοὺς ναύ-
 τας οὐκ ἐθέλοντας· καὶ ἐκβῆναι
 αὐτὸς, καὶ ἐλέγξει κενὸν μῦθον
 εἶντα τὸν περὶ τῆς νήσου λόγον·
 ἀκούσαι δὲ καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ 6
 τῆς νήσου ταύτης λεγόμενον, ὁ-
 κῆται τὴν νῆσον ταύτην μίαν τῶν
 Νηρηίδων· τὸ δὲ ὄνομα οὐ λέγε-
 σθαι τῆς Νηρηίδος. Ταύτῃ δὲ ὅστις
 πελάσειε τῇ νήσῳ, ταύτῃ συγγήνε-
 σθαι μὲν, ἔχθῃ δὲ ἐξ ἀνθρώπου ποι-
 εῖναι, αὐτὸν ἐμβάλλειν ἐς τὸν
 πόντον· ἥλιον δὲ ἀρχεσθέντα τῇ Νη- 7
 ρηίδι, κελεύειν μετακίζεσθαι αὐ-
 τὴν ἐκ τῆς νήσου· τὴν δὲ ὁμολογεῖν

ces affirmasse, quod impru-
 dentes in eam insulam delati
 ex oculis hominum sublati
 fuerint. Idem navim triginta
 remorum in circuitum insulæ
 mittit, mandatis additis ut
 descensu quidem in insulam
 abstinerent: sed proxime ad
 insulæ oram adnavigantes ho-
 minibus acclamarent, & gu-
 bernatorem nominarent, aut
 alterius cuiuspiam non ob-
 scurum nomen. Quumque
 nemo auderet, tum semet eo
 navigasse dicit, ac nautas
 compulisse vel invitos navem
 appellere; quumque in insu-
 lam descendisset, vanam at-
 que inanem fabulam compe-
 risse quæ de insulâ illâ spar-
 gebatur. Audisse vero se e-
 tiam alium de hac insulâ ser-
 monem ait: Habitasse hanc
 insulam unam Nereidum;
 eam cum omnibus qui eo
 appellerent commisceri soli-
 tam; eosque in pisces conver-
 sos in mare projicere. Quâ
 de causâ iratum Nereidi so-
 lem jussisse ut ex eâ insulâ mi-
 graret; atque hanc quidem
 pollicitam esse se migratu-
 ram:

CAP. XXXI. 4. τοὺς ἀνθρώπους] illos homines, qui in ea nave fuerant, quæ evanuisse credebatur.

ὅτου ἄλλου] cujuscumque alius.

5. ὡς δὲ οὐδένα ὑπακούειν] scil. τοῖς ἐμβοῶσι, cum vero nemo illos incla-
 mantes audiret, cum nemo eis responderet. Nam & hoc significat ὑπακούειν.
 Lucian. ὑπακούσθης ἡμῖν ἐμβοῶσι, audies nos inslamantes. Dicitur etiam de
 janitoribus & iis qui cognoscunt quis adfit & intromitti velit. Vide ad Actor.
 XII. 13. Non verisimile hic est, neminem Nearchi dicto audientem fuisse;
 sed potius quibus imperatum hoc erat, quam prope licebat ad insulam de-
 lati, gubernatoris aliorumque nomina frustra proclamarent. Ad Nearchum
 igitur reversi, cum neminem responsare nunciarent, tum ipse eo navigavit.

6. τὸ δὲ ὄνομα] nomen vero Nereidos non dici.

ram: cæterum rogasse ut vitium hoc ei adimeret; & homines quos ex hominibus pisces fecerat, rursus commiseratione ductam ex piscibus homines fecisse. Ex iis Ichthyophagorum genus ad Alexandrum usque pervenisse. Ego vero Nearchum eo nomine non laudo, quod otio & sapientiâ in te non admodum difficili refellendâ abusus fuerit; miserabile censens veteres mendacesque fabulas recensentem refutare.

XXXII. Supra Ichthyophagos Gadrosii in mediterraneis locis terram sterilem atque arenosam colunt: ubi & Alexandri exercitus & Alexander ipse multa incommoda perpeffus est; quem admodum in alio opere narravi. Postquam vero ex Ichthyophagis in Carmaniam perventum est, primum ancoris in salo jactis constituerunt, quod aspera longe in mare petra porrecta esset. Exinde non ita directe ad occasum navigarunt, sed inter occidentem & septentrionem cursum tenuerunt; atque ita Carmania arboribus fœcundior magisque frugi-

μὲν ὅτι ἐξοικισθήσεται, δεῖσθαι δὲ αὐτὸ πάθημα καὶ τὸν ἥλιον ὑποδέεσθαι· τοὺς δὲ δὴ ἀνθρώπους οὕτως ἀν' ἰχθύας ἐξ ἀνθρώπων πεποιήκει κατελείψαντα, ἀνθρώπους αὖθις ἐξ ἰχθύων ποιῆσαι· καὶ ἀπὸ τούτων, τῶν ἰχθυοφάγων τὸ γένος καλεῖς Ἀλέξανδρον κατελθεῖν. Καὶ ταῦτα ὅτι ψεύδεα ἐξελέγχει Νέαρχος, οὐκ ἐπακροῦσιν αὐτὸν ἔγνωγε τῆς σχολῆς τε καὶ σοφίας, οὔτε κάρτα χαλεπὰ ἐξελεγχθῆναι ἔδυναν· ταλαίπυρον γὰρ ἐν γυνώσκων τοὺς παλαιούς λόγους ἐπιλεγόμενον ἐξελέγχειν ὄντας ψευδέας.

XXXII. Ὑπὲρ τοὺς ἰχθυοφάγους Γαδρόσιοι ἐς τὸ ἄνω οἰκίσουσιν γῆν παρὰ καὶ ψαμμίδα· ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἢ στρατῷ τε Ἀλεξάνδρῳ ἔπαθε, καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, ὥς μοι ἤδη ἐν τῇ ἄλλῃ λόγῳ ἀπήγνεται. Ὡς δὲ ἐς τὴν Καρμανίην ἀπὸ τῶν ἰχθυοφάγων κατήβην ὁ στρατός, ἐν ταύτῃ τῇ πρώτῃ τῆς Καρμανίης ὤρμίσαντο, ἐπ' ἀγκυρῶν ἐσάλυσαν, ὅτι ῥαχὴν παρετέτατο ἐς τὸ πέλαγος τρηχέην· Ἐνθένδε δὲ ἀσπύτως αἰκνέτι πρὸς ἡλίου θυομένου ἔπλεον· ἀλλὰ τὸ μεταξὺ δύσιός τε ἡλίου καὶ τῆς ἄρκτου οὕτω μᾶλλον τι αἱ πρῆραι αὐτοῖσιν ἐπέχον· καὶ οὕτω ἡ Καρμανία

7. τὸ πάθημα] Videtur id verbum hoc loco de concubitu accipiendum, uti sane πάσχειν de scortis virilibus dicitur. Ut adeo vertendum sit: rogasse autem sibi coitum Solis, & Solem pollicitum esse. Hominum autem, quos cumque pisces ex hominibus fecerat, miserum (nempe Solem, quod genus masculinum κατελείψαντα indicat,) homines rursus ex piscibus fecisse.

CAP. XXXII. 1. ἀπήγνεται] 6, 24, 2.

4. οὕτω ἡ Καρμανία] Particula οὕτω fere expletiva est, & refertur ad μᾶλλον τι, uti & linea proxima superiori dicitur οὕτω μᾶλλον τε. Vide Indicem.

εἰς τῶν ἰχθυοφάγων τῆς γῆς καὶ
 τῶν ὠρεῖων εὐδαιμονοτέρῃ τε καὶ εὐ-
 καρποτέρῃ ἐστὶ, καὶ ποιωδὴς μάλ-
 λον τι καὶ ἐνδρος. Ὀρμίζονται δὲ 5
 ἐν Βάδει χώρα τῆς Καρμανίης οἰ-
 κοῦμενοι, δένδρεά τε πολλὰ ἡμέρα
 πεφυκότα ἔχοντι, πλὴν ἐλαίης,
 καὶ ἀμπέλους ἀγαθὰς, καὶ σιτο-
 φόρῃ. Ἐνθεν δὲ ὀρμηθέντες, καὶ 6
 διεκπλύναντες εὐδαίους ὀκτακοσί-
 ους, πρὸς αἰγιαλῷ ὀρμίζονται ἐρή-
 μῳ, καὶ καθορῶσιν ἄκρην μακρὴν,
 ἀνέχουσαν ἐπὶ πολλὸν ἐς τὸ πέλα-
 γος· ἀπέχειν δὲ ἐφαίνετο ἡ ἄκρη
 πλάτος ὡς ἡμέρης. Καὶ οἱ τῶν χωρῶν 7
 ἐκείνων δαίμονες, τῆς Ἀραβίης ἔλ-
 γον τὴν ἀνίσχουσαν ταύτην ἄκρην·
 καλεῖσθαι δὲ Μάκετα· ἔνθεν τὰ κιν-
 νάμομα τε καὶ ἄλλα τοιούτοτροπα
 ἐς Ἀσσυρίους ἀγυιεύεσθαι· καὶ ἀπὸ 8
 τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἵνα περ ὁ εὐ-
 λος ἐστάλευε, καὶ τῆς ἄκρης, ἦντι-
 να καταπνικρὸν ἀφρώων ἀνέχουσαν
 ἐς τὸ πέλαγος, ὃ κόλπος ἐμοί τε
 δοκεῖ, καὶ Νέαρχω ὡσαύτως ἐδό-
 κεν, ἐς τὸ εἶσω ἀναχεῖται, ὅπερ
 εἰκός, ἡ ἐρυθρὴ θάλασσα. Ταύτην 9
 τὴν ἄκρην ὡς κατεῖδον, Ὀνησίκριτος
 μὲν ἐπὶ ἔχοντας ἐπ' αὐτὴν πλέειν
 ἐκέλευεν, ὡς μὴ κατὰ τὸν κόλπον
 ἐλασρεύοντας ταλαιπωρεῖσθαι. Νέ- 10

fera est quam Ichthyopha-
 gorum aut Oritarum regio,
 magis etiam herbosa, aquis-
 que abundans. Quum in Ba-
 din cultum Carmaniae locum
 appulissent, multas arbores
 pomiferas, exceptis oleis,
 repperunt. Erat & ea regio
 vitium & frumenti ferax. In-
 de ad DCCC stadia progressi,
 ad littus desertum appel-
 lunt. Ex eo loco promonto-
 rium ingens longe in ma-
 re porrectum conspiciunt,
 quod unius diei navigatione
 inde abesse videbatur. Periti
 locorum Arabiae promonto-
 rium id esse dicebant, voca-
 rique Macetam. Inde cinna-
 momum & alia ejusmodi
 aromata in Assyrios vehi.
 Ab eo littore ubi classis an-
 coris in salo jactis constite-
 rat, & promontorio quod ex
 adverso in mare porrectum
 conspexerant, sinus meo
 judicio, ut & Nearcho visum
 est, introrsum refunditur,
 sicut probabile est, mare Ru-
 brum. Id promontorium ubi
 conspicati sunt, Onesicritus
 classem eo dirigi jubebat, ne
 per sinum navigantes cala-
 mitatibus adficerentur. Ne-
 archus parum prudentem
 esse Onesicritum respondit,

ἢ

6. Ἄκρην] Hoc promontorium est Africa, immenso tertarum tractu in ma-
 re austrum versus porrecta.

9. ἐπ' αὐτὴν πλέειν] Ab eo loco malebat Onesicritus terrestri jam itinere
 ipsos ad Alexandrum reverti.

10. ἀποκρίνεται] Lege ex Opt. ἀποκρίνεται. Gronov. Sed tamen non Ho-
 merus modo, verum etiam Herodotus & Thucydides ἀποκρίνεσθαι pro re-
 spondere usurpant.

si nesciret quam ad rem Alexander classem misisset. Neque enim quia pedestri itinere totum exercitum traducere saluum non posset, eam ob causam naves emissas: sed quod vellet omnia littora, portusque & insulas perlustrari, omnes etiam sinus pernavigari, & urbes quæ ad mare sitæ essent: quæve regio fertilis, quæ deserta sit inquire. Non debere itaque eos totum negotium pervertere, quum jam ad finem laborum pervenissent, præcipue quum res omnes ad navigationem necessariae eos non deficerent: vereri etiam se, quod promontorium illud in meridiem vergeret, ne in desertam, & siticulofam torridamque regionem inciderent. Nearchi sententia vicit: & mihi quidem Nearchus hoc consilio classem universam servasse videtur. Promontorium enim illud, omnemque regionem illi circumjectam, desertam esse fama est, summaque aquarum penuriâ laborare.

XXXIII. Motâ igitur classe, terræ adnavigantes, DCC stadia è mensi, ad aliud littus, cui Neoptana nomen est appellunt: rursusque sub auro-ram inde solvunt, & centum stadiis enavigatis, ad fluvium Anamin perveniunt. Locus

αρχος δὲ ὑπακρύνεται νήπιον Ὀησίκριτον, εἰ ἀγνοεῖ ἐπ' ὅτῃ ἐσάλη

11 πρὸς Ἀλεξάνδρου ὁ στόλος. Οὐ γὰρ ὅτι ἀπορίη· ἦν τεζῆ διατελεῖναι πάντα αὐτῷ τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῇδε ἄρα ἐκπέμψαι τὰς νέας· ἀλλὰ ἐθέλοντα αἰγυιαλοὺς τε τοὺς κατὰ τὸν παράπλου κατασκέψασθαι καὶ ὄρμους καὶ νησιδας, καὶ ὅστις κόλπος ἐπέχει, ἐκπεριπλῆσαι τοῦτον, καὶ πόλιας ὅσαι ἐπιπλάσσονται, καὶ εἴτις ἐγκαρπὸς γῆ,

12 καὶ εἴτις ἐρήμη. Σφῶς ἂν οὐ χρῆναι ἀφανίσαι τὸ ἔργον, πρὸς τίματι ἤδη ἔοντας τῶν πόνων, ἅλλως τε οὐδὲ ἀπόρος ἐτι τῶν ἀναγκαίων ἐν τῇ παράπλῳ ἔχοντας· δεδιέναι τε, ὅτι ἡ ἄκρῃ ἐς μεσημβρίην ἀνέχει, μὴ ἐρήμη τε τῇ τασίτῃ γῇ καὶ ἀνδρὶ καὶ φλογυδαὶ ἐγκύρσειαν. Ταῦτα ἐνίκα, καὶ μοι δοκεῖ περιφανέως σῶσθαι τὴν στρατιὴν τῇδε τῇ βουλῇ Νέαρχος· τὴν γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην, καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ χώραν πᾶσαν, ἐρήμη τε εἶναι λόγος κατέχει, καὶ ὕδατος ἀπορίη ἔχασθαι.

1 XXXIII. Ἀλλὰ ἔγλαον γὰρ ἀπὸ τοῦ αἰγυιαλοῦ ἄρσενος τῇ γῇ προσεχρῆς· καὶ πλῆσαντες σαρδίους ὡς ἐπτακοτίους, ἐν ἄλλῃ αἰγυιαλῇ ὤρμισαντο· Νεοπταναδνομα τῇ αἰγυιαλῇ. Καὶ αὖθις ὑπὸ τὴν ἑω ἀνήγοντο, καὶ πλῆσαντες

κα-

11. ἐπέχει] Vulcanius ex Augustano εἰσέχει. Optimus cum alio δέσχει. Γροτίου.

13. περιφανέως] manifeste.

καδίους ἑκατὸν , ὁρμίζονται κατὰ
 τῶν ποταμῶν Ἀναμιν· ὁ δὲ χῆρος
 Ἀρμόζεια ἐκαλέετο. Φίλια δὲ ἦδη
 καὶ πᾶμφορα ταύτη ἦν , πλὴν ἐ-
 λαΐαι οὐ πεφύκεσαν. Ἐνταῦθα ἐκ-
 βαίνουσί τε ἐκ τῶν νεῶν , καὶ ἀπὸ
 τῶν πολλῶν πόνων ἄσμενοι ἀνεπαύ-
 οντο , μαμνημένοι ὅσα κακὰ κατὰ
 τὴν θάλατταν πεπονθότες ἦσαν , καὶ
 πρὸς τῇ γῇ τῶν ἰχθυοφάγων , τὴν
 τε ἐρημίην τῆς χώρας , καὶ τοὺς ἀν-
 θρώπους ὅπως θηριώδες , καὶ τὰς
 σφῶν ἀπορίας ἐπιλεγόμενοι. Καὶ
 τινες αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸ
 πρὸς αἰὲλθον , ἀποκεδασθέντες τῆς
 στρατῆς κατὰ ζήτησιν ἄλλος ἄλ-
 λου. Ἐνταῦθα ἄνθρωπος σφῆτιν
 ἔφθη χλαμύδα τε φορὴν Ἑλληνι-
 κήν , καὶ τὰ ἄλλα ὡς Ἕλληνα ἐ-
 σκευασμένος , καὶ Φαινὴν Ἑλλάδα
 ἐφάνεε. Τοῦτον οἱ πρῶτοι ἰδόντες ,
 ἀκρύβητι ἔλεγον· οὕτω τι παράλο-
 γον σφίσι Φαινῆναι ἐκ τῶν τοσούδε
 κακῶν Ἑλληνα μὲν ἄνθρωπον ἰδεῖν ,
 Ἑλλάδος δὲ Φαιῆς ἀκοῦσαι· ἐπη-
 ρώτων τε ὁπότεν ἦκοι , καὶ ὅστις ἦν·
 ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ἀ-
 λεξάνδρου ἀποκεδασθῆναι ἔλεγε ,
 καὶ εἶναι οὐ πόρῳ τὸ στρατόπεδον
 καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον· τοῦτον τὸν
 ἄνθρωπον βοῶντές τε καὶ κροτέον-
 τες ἀνάγουσι παρὰ τὸν Νεάρχον·
 καὶ Νεάρχῃ πάντα ἔφρασε , καὶ

ipse Harmozia vocatur. ami-
 cam ibi omniumque rerum
 feracem regionem nacti
 sunt : oleas tantum non fe-
 rebat. Hic navibus egressi ,
 cupide à tot tantisque labo-
 ribus conquierunt , cum ju-
 cunda tot malorum , quæ
 mari perpeffi fuerant , recor-
 datione. memoria etiam re-
 colebant , quæ apud Ichthy-
 ophagos , in desertis regio-
 nibus , apud efferatos homi-
 nes , in summa rerum omni-
 um inopia pertulissent. Qui-
 dam vero interius remotius-
 que à mari progressi , & ab
 exercitu sejuncti sunt , alius
 aliud quærentes. Repertus
 hic est ab eis quidam Græca-
 nica chlamyde reliquoque
 habitu Græco indutus , lin-
 guam etiam Græcam sonans ,
 ad cujus primum conspe-
 ctum collacrymatos ferunt :
 adeo novum atque insolens
 iis videbatur , post tot mala
 hominem Græcum cernere ,
 & Græcam vocem audire.
 Interrogarunt itaque , unde
 veniret : & quis esset. Ille se
 ab exercitu Alexandri sejun-
 ctum esse respondit , castra-
 que atque adeo ipsum Alex-
 andrum non procul abesse.
 Hunc hominem ipsi confe-
 stim gaudio exultantes ad
 Nearchum adducunt : qui
 rem

CAP. XXXIII. 3. καὶ πρὸς τῇ γῇ] Cohærent hæc cum superioribus πε-
 πονθότες ἦσαν , quæ petreffi fuerant apud regionem Ichthyophagorum. Quæ vero
 sequuntur τήν τε ἐρημίην δεσ. ad participium ἐπιλεγόμενοι pertinent.

rem omnem ei retulit, castraque & regem quinque dierum itinere à mari abesse. Præsidentem etiam illius regionis Nearchus ostensurum se dixit & ostendit. tum Nearchus cum eo consilium capit quo pacto ad regem reverti possit: simulque ad classem sese recipiunt. Postridie vero sub lucem subduci naves jubet, partim ut quæ istâ navigatione quassatæ erant, reficerentur: partim quod magnam exercitus partem ibi relinquere statuerat. Duplici itaque vallo & aggere terreo navale cingit, fossamque profundam à ripa fluminis ad eam littoris partem in quam naves subducatæ erant, ducit.

XXXIV. Interea dum hæc à Nearchus parantur, præses regionis quum audisset Alexandrum vehementer de classe hac sollicitum esse, magnum aliquod munus se ab Alexandro accepturum arbitratus, si primus nuntiaret exercitum salvum esse, & Nearchum propediem in conspectum regis venturum: compendio viæ inito, renuntiat Alexandro, Nearchum à navibus venire. Alexander tametsi fidem ejus verbis non haberet, magnam tamen ut par est ex eo nuntio lætitiā cepit. Quum

ὅτι πέντε ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει τὸ στρατόπεδον καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς θαλάσσης· τὸν τε ὑπαρχὸν τῆς χώρας ταύτης δεῖξεν ἔφη Νεάρχῃ, καὶ ἔδειξε· καὶ μετὰ τούτου Νεάρχος γνώμην ποιεῖται, ὅπως ἀναβήσεται πρὸς βασιλέα. Τότε μὲν δὴ ἐπὶ τὰς νέας ἀπῆλθον· ὑπὸ δὲ τὴν ἑω τὰς νέας ἀνεύλκεν, ἐπισκευῆς τε εἶδεν, ὅσαι αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν πεπωκίμεσαν· καὶ ἤμα ὅτι ἐν τῇ χώρῃ τούτῃ ὑπολείπεσθαι οἱ εἶδονε τὸν πολλὸν στρατὸν· χάρακά τε ὧν περιβάλλεται δεπλοῦν ἐπὶ τῇ ναυστάθμῃ, καὶ τείχος γῆινον· καὶ τάφρον βαθύην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς ὀχθῆς ἀρξάμενος, ἔστε ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, ἵνα αἱ νέες αὐτὰ ἀνευρυσμέναι ᾖσαν.

XXXIV. Ἐν ᾗ δὲ ὁ Νεάρχος ταῦτα ἐκόσμιε, τῆς χώρας ὁ ὑπαρχος πεπυσμένος ὅπως ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχοι Ἀλέξανδρος τὰ ἀμφὶ τὸν στόλον τούτον, μέγα δὴ τι ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀγαθὸν ἀνέγνω πείσασθαι, εἰ πρῶτός οἱ ἀπαγγεῖλαι τοῦ στρατοῦ τὴν σωτηρίην, καὶ τοῦ Νεάρχου, ὅτι οὐ πολλὰ ὕστερον ἀφίξεσθαι εἰς ὅψιν τὴν βασιλέως. Οὕτω δὴ τὴν βραχύτητα ἐλέσας, ἀπαγγέλλει Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι Νεάρχος οὗτος προσέγει ἀπὸ τῶν νεῶν. Τότε μὲν δὴ καί περ ἀπισίαν τῇ λόγῳ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἐχάρη γε κατὰ τὸ εἶπός

εὖς τῇ ἀγγελίῃ. Ὡς δὲ ἡμέρη τε 3
 ἄλλη ἐξ ἄλλης ἐγένετο, καὶ ξυν-
 τιθέντι αὐτῇ τῆς ἀγγελίης τὸν χρό-
 νον, οὐκέτι πικρὰ τὰ ἐξηγγελμένα
 ἐφαίνετο· πεμπόμενοι τε ἄλλοι ἐπ' 4
 ἄλλοισιν ἐπὶ κομιδῇ τοῦ Νεάρ-
 χου, οἱ μὲν τινες ὀλίγον τῆς ὁδοῦ
 προσλόντες, κενὸν ἐπαύεσαν οὐδενὶ
 ἐγκύρσαντες· οἱ δὲ πορρωτέρω ἐλ-
 θόντες καὶ διαμαρτόντες τῶν ἀμφὶ
 τὸν Νεάρχον, οὐδὲ αὐτοὶ ἐπαύε-
 σαν. Ἐνταῦθα δὲ τὸν μὲν ἄνθρωπον 5
 ἐπέπουν, ὡς κενὰ τε ἀγγείλαντα,
 καὶ λυπηρότερα οἱ τὰ πρήγματα
 ποιήσαντα τῇ ματαίᾳ εὐφροσύνῃ,
 συλλαβεῖν κελεύει Ἀλέξανδρος· αὐ-
 τὸς δὲ τῇ τε ὄψει καὶ τῇ γνώμῃ δη-
 λος ἦν μεγάλῃ ἄχει βεβλημένος.
 Ἐν τούτῳ δὲ τῶν τινες κατὰ ζήτη- 6
 σιν τοῦ Νεάρχου ἐσαλμέναν, ἵπ-
 πους τε ἐπὶ κομιδῇ αὐτῶν καὶ ἀπή-
 κας δὲ ἄγοντες, ἐντυγχάνουσι κατὰ
 τὴν ὁδὸν αὐτῇ τε τῷ Νεάρχῳ καὶ τῇ
 Ἀρχίῃ, καὶ πέντε ἢ ἑξ ἅμα αὐτοῖ- 7
 σι μετὰ τοσούτων γὰρ ἰσχύει. Καὶ
 ἐντυχόντες, οὔτε αὐτὸν ἐγνώρισαν,
 οὔτε τὸν Ἀρχίην· οὔτω τοι κάρτα
 ἄλλοιοι ἐφάνησαν, κομίσαντές τε
 καὶ ῥυπόωντες καὶ μεσὸν ἄλμης,
 καὶ ῥικνοὶ τὰ σώματα, καὶ ὄφρα
 ὑπὸ ἀγρυπνίης τε καὶ τῆς ἄλλης
 ταλαιπωρίας. Ἀλλὰ ἐρομένοις 8
 γὰρ αὐτοῖς ἵνα περ εἴη Ἀλέξανδρος,

vero alius ex alio dies trabe-
 retur, & tempus ex quo
 nuntium allatum fuerat con-
 ferret, non jam amplius cre-
 dibile ei videbatur. quum-
 que alii atque alii mitteren-
 tur qui Nearchum advehe-
 rent, nonnulli quidem pau-
 lulum viæ progressi vacui
 redierunt, quum nulli oc-
 currissent; alii vero progressi
 ulterius & Nearchum non
 offendentes, ne ipsi quidem
 revertebantur. Tum Alex-
 ander hominem illum tan-
 quam mendacis nuntii auto-
 rem, quique suum mæro-
 rem vano illo gaudio dupli-
 carat, comprehendi jubet:
 ingentemque dolorem &
 vultu & animo præ se fere-
 bat. Interea nonnulli qui
 cum equis & vehiculis ad
 quærendum adducendum-
 que Nearchum missi fue-
 rant, in ipso itinere Nearcho
 & Archiæ obvii facti sunt:
 qui quidem aliis quinque
 aut sex viris comitati venie-
 bant. Neque tamen primò
 aspectu vel Nearchum vel
 Archiam agnoverunt: adeo
 immutati atque ab seipsis di-
 versi erant, hirsuti & sordi-
 di, falsugineque repleti, ru-
 gosi, squalidi, & ex multis
 vigiliis laboribusque pallidi.
 Interrogantibus enim illis
 ubi-

3. Ὡς δὲ] Apodosis demum sequitur 5. Ἐνταῦθα. Neque ergo hæc in graeco textu punctis erant intercidenda, neque in latina versione in duas periodos distrahenda.

4. διαμαρτόντες] cum aberrassent a Nearcho.

ubinam esset Alexander, cognito loco, iter suum persecuti sunt. Tum Archias animadversa re ad Nearchum conversus ait, *Homines istos, Nearchus, eadem qua nos via per deserta contendere non aliam ob causam judico, quam quod nos quaesitum missi sint. Quod vero nos non agnoscunt, equidem non miror: ita enim squalidi maleque habitus sumus, ut agnosci non possimus. Significemus itaque eis quinam simus, eosque vicissim percontemur, quam ad rem hoc itinere proficiantur.* Nearchus Archiae consilium perquam opportunum est visum. Rogarunt itaque quonam proficerentur, qui respondent Nearchum se & navalem exercitum quaesitum ire: statimque Nearchum respondisse, *Hic ego sum Nearchus, & hic Archias. at vos nobis duces itineris estote: nos Alexandro de classe referemus.*

XXXV. Illis itaque in vehicula exceptis, ad regem revertuntur. Nonnulli horum, nuntium celeritate praevertere cupientes, praecurrentes Alexandro nuntiarunt Nearchum ipsum, & cum eo Archiam ac quinque alios adventare: de exercitu vero nihil sese explorati quod nuntient

ὑποκρινάμενοι τὸν χῶρον, αἱ δὲ παρήλαινον. Ἀρχίας δὲ ἐπιφρασθεὶς λέγει πρὸς Νέαρχον, ὦ Νέαρχε, ταύτους τοὺς ἀνδράποους δι' ἐρημίας ἐλαύνειν τὴν αὐτὴν ἡμῶν ὁδόν, οὐκ ἐπ' ἄλλῃ τῇ συντίθῃμι, ἢ ὅτι μὴ κατὰ ζήτησιν ἡμετέρην ἀπεσταλμένους ὅτι δὲ οὐ γινώσκουσιν ἡμέας, οὐκ ἐν θαύματι ποιέομαι. οὕτω γὰρ τοι ἔχομεν κακῶς, ὥς ἄγνωστο εἶναι· φράσωμεν ὃν αὐτοῖς αἴτινες εἴμεν· καὶ τοὺς ἐρωμεθα καὶ ὃ, ἵτι ταύτη ἐλαύνουσιν. Ἐδοξε τῷ Νέαρχῳ ἐνάσιμα λέγειν· καὶ ἤροντο ὅποι ἐλαύνουσιν· αἱ δὲ ὑποκρίνονται, ὅτι κατὰ ζήτησιν Νέαρχου τε καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ ναυτικοῦ. Ὁ δὲ, οὗτος, ἔφη, ἐγὼ εἶμι Νέαρχος, καὶ Ἀρχίας, οὗτος· ἀλλ' ἄγετε ἡμέας· ἡμεῖς δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς στρατιῆς Ἀλεξάνδρῳ ἀπηγησόμεθα.

XXXV. Ἀναλαβόντες ὦν αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἐκπῆας, ὅπισθεν ἤλαινον· καὶ τινες αὐτῶν τούτων ὑποφθάσαι ἐβελήσαντες τὴν ἀγγελίην, προδραμόντες λέγουσιν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι οὗτός τοι Νέαρχος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀρχίας καὶ πέντε ἄλλοι κομίζονται παρέστε·

8. ὑποκρινάμενοι] Opt. ἀποκρινάμενοι Gron. ad 32, 10. vertendum: significatio loco, cum ipsis respondissent, quo loco Alexander esset.

9. ἢ ὅτι μὴ] Redundat vel ἢ, vel ὅτι μὴ.

12. οὗτος, ἔφη, ἐγὼ εἶμι] Eleganter ab opt. libro abest vox εἶμι. Ita 4, 8, 16. & Evangel. Luc. I, 38. & 2 Samuel. XV. 15. Gronov. Paulo post tamēn c. 36, 2. illud verbum additur.

CAP. XXXV. 1. ὑπὲρ δὲ τοῦ στρατοῦ] de exercitu vero universo nihil poterant respondere.

ὑπὲρ δὲ τοῦ κρατοῦ πάντες οὐδὲν εἶ-
 χον ὑποκρίνασθαι. Τοῦτο ὦν ἐκείνο 2
 συνθεὶς ὁ Ἀλέξανδρος, τοὺς μὲν
 παραλόγως ἀποσπῆναι, τὴν κρα-
 τιὴν δὲ πᾶσαν διεφθάρθαι αὐτῷ, οὐ
 τοσούδε τοῦ Νεάρχου τε καὶ τοῦ
 Ἀρχίου τῇ σωτηρίῃ ἔχαιρεν, ὅσον
 ἐλύπει αὐτὸν ἀπολομένη ἡ κρατία
 πᾶσα. Οὕτω πάντα ταῦτα εἶρητο, 3
 καὶ ὁ Νεάρχος τε καὶ ὁ Ἀρχίης
 προσῆγον· τοὺς δὲ μόγις καὶ χα-
 λεπῶς ἐπέγνω Ἀλέξανδρος, ὅτι τε
 κομοῦντας καὶ κακῶς ἐσαλμένους
 καθεώρα, ταύτῃ μᾶλλον τι βεβαιό-
 τερον αὐτῷ τὸ ἄχος ὑπὲρ τῆς κρα-
 τῆς τῆς ναυτικῆς ἐγίνετο. Ὁ δὲ 4
 τὴν δεξιὴν τῷ Νεάρχῳ ἐμβαλὼν καὶ
 ἀπαγαγὼν μόνον αὐτὸν ἀπὸ τῶν
 ἐταίρων τε καὶ τῶν ὑπασπιστῶν,
 πολλὰν ἐπὶ χρόνον ἐδάκρυεν· ὁψὲ δὲ 5
 ἀνενεγκὼν, Ἀλλὰ ὅτι σύ γε ἡμῖν
 ἱκανήκεις σῶς (ἔφη) καὶ Ἀρχίης
 οὗτος, ἔχοι ἂν ἔμοιγε ὡς ἐπὶ συμ-
 φορῇ τῇ ἀπ᾽ αὐτῆς μετρίως· αἱ δὲ τοι
 νέες καὶ ἡ κρατιὴ· κοίῃ τινὶ πρόπῳ
 διεφθάρησαν; ὁ δὲ ὑπολαβὼν, Ὡς 6
 βασιλεῦ (ἔφη) καὶ αἱ νέες τοι σῶαί
 εἰσι, καὶ ὁ κρατός· ἡμεῖς δὲ οὗτοι
 ἄγγελοι τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἤκο-
 μεν. Ἔτι ὦν μᾶλλον ἐδάκρυε Ἀ- 7
 λέξανδρος, καθότι ἀνέλπιστός οἱ ἡ
 σωτηρίῃ τοῦ κρατοῦ ἐφαίνετο· καὶ
 ὅπου ὁρμέουσιν αἱ νέες ἐπανηρότα·

habere. Ex hoc ipso nuntio
 colligebat Alexander, Ne-
 archum quidem & Archiam
 præter opinionem & fortui-
 to servatos esse, exercitum
 vero universum periisse. ne-
 que tantum gaudii ex Near-
 chi & Archiæ salute perce-
 pit, quantum ex amissâ clas-
 se mœroris. Necdum hic
 sermo defierat, quum Near-
 chus & Archias adveniunt
 (a), quos Alexander diffi-
 culter admodum agnoscere
 potuit, quod ita hirsutos &
 squalidos maleque habitos
 cerneret : tantoque magis
 ejus dolor ob amissum exer-
 citum navalem confirmaba-
 tur. Injectâ tamen Nearcho
 dextrâ, eoque seorsum ab
 amicis & scutatis abducto,
 multo tempore collacryma-
 tus est. Tandem repressis la-
 crymis, Enimvero quod tu,
 inquit, Nearchē & Archias
 sospites ac salvi redieritis,
 moderatius universæ classis
 jacturam fero: at vero naves
 & exercitus quonam pacto
 perierunt? Tum Nearchus
 regis sermonem excipiens,
Salvæ sunt (inquit) tibi rex
& naves & exercitus: nos vero
hujus salutis nuntii venimus.
 tum uberiores Alexandro
 lacrymæ manarunt, quod
 præter omnem expectatio-
 nem

(a) Curt. 10, 1, 10.

nem

3. ὅτι τε] quodque ita hirsutos -- tanto magis &c.

5. ἀνενεγκὼν] cum se collegisset ex lacrymis. Ita ἀναφέρειν ἐξ ὕπνου, ἐκ μέθης, colligere se ex somno, ex ebrietate.

ὡς ἐπὶ συμφορῇ] ὡς redundat, uti & paulo post 8. ὡς ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίῃ.

6. νέες τοι σῶαι] Opt. σῶες, haud dubie plurale vocis σῶς. Gronov.

nem ei exercitus salvus esset : simulque ubi portum ceperint rogat. Nearchus eas ad fauces Anamidis fluvii consistere ait, atque in terram subductas refici. Post hæc Alexander per Jovem Græcorum & Hammonem Libycum jurans affirmavit, gratius sibi jucundiusque id nuntii accidisse, quam quod universam Asiam subjugasset : dolorem enim ob amissum exercitum, universæ felicitati suæ parem fuisse.

XXXVI. Præses vero provinciae, quem ob nuntii vanitatem Alexander comprehendi jusserat, Nearchum præsentem conspiciens, ei ad genua provolutus, Ego, inquit, is sum qui Alexandro nuntiavi vos salvos rediisse. vides quo pacto exceptus sim. Tum rogatu Nearchi Alexander eum dimitti jubet. Alexander ob servatum exercitum, Jovi Servatori, atque Herculi, & Apollini Alexicaco, sive infortuniorum propulsatori, & Neptuno, aliisque diis marinis sacrum fecit, Ludos etiam gymnicos & musicos edidit, pompamque induxit : pompæ dux Nearchus erat, fertis ac floribus ab omni exercitu petitis. His rebus peractis Alexander ita Nearchum alloquitur, *Ego te, Nearchè, nulla posthac pericula aut labores adire volo. Sed alius classi præfectus eam in Susa ducet.* Nearchus regis sermo-

δ δὲ, αὐταὶ (ἔφη) ἐν τῇ σάματι τοῦ Ἀνάμιδος ποταμοῦ ἀκίρυνται ἐπιτεκνύζονται· Ἀλέξανδρος δὲ τῶν τε Δία τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν Ἀμμωνα τῶν Λιβύων ἐπαμύνειν, ἢ μὴν μεῖζον ὡς ἐπὶ τῇδε τῇ ἀγγελίᾳ χαίρειν, ἢ ὅτι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐκτημένον ἔρχεται· καὶ γὰρ καὶ τὸ ἄχος οἱ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς στρατιῆς ἀντίμοπον γενέσθαι τῇ ἄλλῃ πάσῃ εὐτυχίᾳ.

I XXXVI. Ὁ δὲ ὑπαρχος τῆς χώρας, ὅτινα συνελήφει Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῆς ἀγγελίης τῇ ματαιότητι, παρόντα κατιδὼν τὸν Νέαρχον, πίπτει τε αὐτῷ πρὸς τὰ γόνατα, καὶ, Οὗτός τοι (ἔφη) ἐγὼ εἰμι, δεξιὰ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου ὅτι σῶσαι ἤκατε· ὁρᾷς ὅπως δικάμμαι. Οὗτος δὲ δέχεται Ἀλεξάνδρου Νέαρχος ἀφίεναι τὸν ἄνδρα, καὶ ἀφίεται. 3 Ἀλέξανδρος δὲ συντήριε τοῦ στρατοῦ ἔθνε Διὶ Σωτήρι, καὶ Ἡρακλεῖ, Ἀπόλλωνι Ἀλεξικάκῳ, καὶ Ποσειδῶνι τε, καὶ ὅτοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι· καὶ ἀγῶνα ἐποίησε γυμνικὸν τε καὶ μουσικὸν, καὶ πομπὴν ἔπεμπε· καὶ Νέαρχος ἐν πρώτοις ἐπόμπει, ταινίῃσι τε καὶ ἱσθίῃσι πρὸς τῆς 4 στρατιῆς βαλλόμενος. Ὡς δὲ ταῦτά οἱ τέλος εἶχε, λέγει πρὸς Νέαρχον, Ἐγὼ σε, ὦ Νέαρχε, οὐκέτι

3. ἢ μὴν] sunt jurandi particulae. Vide Hebr. VI. 14.
καὶ γὰρ καὶ] nam & dolorem.

οὐκέτι θέλω τὸ πρόσω οὗτ' οὖν κινδυνεύειν, οὗτ' οὖν ταλαιπωρέσθαι· ἀλλὰ ἄλλος γὰρ τοῦ ναυτικοῦ ἐξηγήσεται τὸ ἀπὸ τοῦδε, ἔστε κατασῆσαι αὐτὸ ἐς Σοῦσα. Νέαρχος δὲ ὑπολαβὼν λέγει, ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ μέντοι πάντα πείθεσθαι ἐθέλω τε καὶ ἀναγκαίη μοι ἐστίν· ἀλλὰ εἰ δή τι καὶ σὺ ἐμοὶ χαρίζεσθαι ἐθέλεις, μὴ ποιήσης ὧδε· ἀλλὰ με ἕασον ἐξηγήσασθαι ἐς ἅπαν τοῦ στρατοῦ, ἔστε σοι σῶας κατασῆσαι ἐς Σοῦσα τὰς νέας· μηδὲ τὰ μὲν χαλεπά τε αὐτοῦ καὶ ἄπορα ἐμοὶ ἐπιτετραμμένα ἐκ σοῦ ἔσω. τὰ δὲ εὐπετέια τε καὶ κλέους ἤδη ἐτοίμου ἐχόμενα, ταῦτα δὲ ἀφαιρεθέντα, ἄλλω ἐς χεῖρας διδόντω. Ἐτι λέγοντα παύει αὐτὸν ὧν Ἀλέξανδρος, καὶ χάριν πρωτομολογῇ εἰδέναι· οὕτω δὲ καταπέμπει αὐτὸν, στρατιὴν δοὺς ἐς παραπομπήν, ὡς διὰ Φιλίας ἰόντι, ὀλίγην. Τῇ δὲ οὐδὲ τὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἐπὶ θάλασσαν ἔξω πόνου ἐγένετο· ἀλλὰ συλλελεγμένοι γὰρ οἱ κύκλῳ βάρβαροι, τὰ ἐρυμνὰ τῆς χώρας τῆς Καρμανίης κατήχον, ὅτι καὶ ὁ σατράπης αὐτοῖσι

nem excipiens, Equidem, ὁ rex (inquit) tibi per omnia morem gerere & cupio, & debeo. Caterum siquā in te mihi gratificari volueris, hoc ne feceris: quin potius me universo exercitui praefectum esse patiare, donec tibi naves salvas in Susa perduxerim; neve quum res arduae atque difficiles mihi abs te commissae fuerint, faciles, quarum gloria jam in promptu est, aliis in manus dederis. Adhuc loquentem sedat Alexander, gratiam se illi habere professus: atque ita eum dimittit (a), exiguo exercitu comitatum, quippe cui per amicam regionem eundum esset. Caterum neque ipsa ad mare profectio Nearcho expers laboris fuit. Collecti enim undequaque barbari tuta munitaque Carmaniae loca occupant. Nam satrapa eorum jussu Alexandri interfectus fue-

(a) Cuius. 10, 1, 16. rat.

CAP. XXXVI. 4. οὗτ' οὖν ταλαιπωρέσθαι] Non tantum Mf. opt. sed & alii omnes οὗτε ταλ. & sane sufficit mediam voculam semel adesse. Gronov. τὸ ἀπὸ τοῦδε.] posthac.

5. ἐς ἅπαν] in universum, ad finem usque expeditionis. Coniunctim εἰς ἅπαν scribitur differt. Eriact. lib. 1. c. 7. pag. 35. lin. 4. μαντέον εἰς ἅπαν ἐπὶ τῆς τηρήσεως. Perpetuo standum eo, quod concesseris. item lib. 2. cap. 18. p. 212. l. 10. ὁ πυρέξας, εἴτα παυσάμενος, οὐχ ὁμοίως ἔχει τῇ πρὸ τοῦ πυρέξαι, ἢν μή τι θεραπευθῇ εἰς ἅπαν. Qui febricitavit, quamvis febris desierit, non tamen ita se habet ut ante febricitationem, nisi repitus fuerit curatus. lib. 4. cap. 9. p. 498. l. 14. οἱ ἅπαξ ἐνδόντις, εἰς ἅπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς, qui quum semel venisissent, abjiciunt se totos, sive in perpetuum. Et lib. 2. cap. 16. p. 200. l. 22. ὑπομένειν φυγὴν τινα φυγεῖν εἰς ἅπαντα, sustinere exilium perpetuum. Gronovius suspicatur, pro στρατοῦ forsan εὐλον scriptisse auctorem.

6. ταῦτα δὲ ἀφαιρεθέντα] hac adempta mihi.

7. ἔτι λέγοντα παύει] adhuc loquentem interpellat. πρωτομολογῇ] iniperet profitebatur.

rat. Tlepolemus autem qui recens satrapatum inierat, nondum firmum imperium nactus erat. Bis itaque ac ter uno atque eodem die diversis in eum barbaris irruentibus pugnandum fuit. Atque ita nihil morantes ægre tandem ac difficulter ad mare salvi pervenerunt. Ibi Nearchus Jovi Servatori sacrum facit, gymnicosque ludos edidit.

XXXVII. Rebus itaque divinis rite peractis, oram solvit: hinc insulam desertam atque asperam prætervecti, ad aliam insulam grandem atque habitatam, appellunt, CCC stadia emensi ab loco, unde digressi erant. Deserta illa insula, Organa vocabatur: ubi vero constituerunt, Oaracta. Erat hæc vitium, palmarum, & frumenti ferax. Longitudo insulæ DCCC stadia efficiebat. Præses ejus loci Mazenes, sua sponte se Nearcho & comitem & ducem navigationis Susa usque adjunxit. In hac insulâ ajebant sepulcrum ejus extare qui primus imperium regionis tenuisset, nomenque ei fuisse Erythræ (a). atque inde mare illud Erythræum appellatum. Ex eo loco ad CC stadia Nearchus cum classe profectus, rursus in eadem insulâ por-

(a) Cμη. 10, 1, 14.

τετελευτήκει κατὰ πρόσταξιν Ἀλεξάνδρου· ὁ δὲ νεωστὶ καθεστηκὸς Τληπόλεμος, οὐπω βέβαιον τὸ κράτος εἶχε. Καὶ δις αὖ καὶ τρίς αὐτῇ ἡμέρῃ ἄλλοισι καὶ ἄλλοισι τῶν βαρβάρων ἐπιφαινομένοις ἐς χεῖρας ἦσαν· καὶ οὕτως οὐδὲν τι ἐλυνόντες, μόλις καὶ χαλεπῶς ἐπὶ θάλατταν ἀπεσπείσθησαν. Ἐνταῦθα θύει Νέαρχος Διὶ Σωτῆρι, καὶ ἀγῶνα ποιῇ γυμναῖον.

XXXVII. Ὡς δὲ αὐτὰ τὰ θεῖα ἐν κόσμῳ πεποιήτο, οὕτω δὴ ἀνήγαντο. Παραπλώσαντες δὲ νῆσον ἐρήμην τε καὶ τραχεῖν, ἐν ἄλλῃ νήτῳ ὀρμίζονται, μεγάλη ταύτη καὶ οἰκουμένη, πλώσαντες σαδίδους τριηκοσίους, ἔθεν περ ὀρμήθησαν. Καὶ ἡ μὲν ἐρήμη νῆτος, Ὀργάνα ἐκαλέετο· ἐς ἣν δὲ ὀρμήθησαν, Ὀάρακτα· ἄμπελοι τε ἐν αὐτῇ ἐπεφύκεσαν, καὶ φοῖνικες, καὶ σιτοφόρος· τὸ δὲ μῆκος ἦν τῆς νῆσου, σαδίοι ὀκτακόσιοι. Καὶ ὁ ὕπαρχος τῆς νήτου Μαζήνης συνέπλει αὐτοῖσι μέχρι Σούταν, ἐκλοντῆς ἡγεμὼν τοῦ πλοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ νήτῳ ἔλεγον καὶ τοῦ πρώτου δυναστεύσαντος τῆς χώρας ταύτης δέικνυσθαι τὸν τάφον· δομα δὲ αὐτῇ Ἐρύθρην εἶναι, ἐπ' ὅτου καὶ τὴν ἐπανυμῖν τῇ θαλάττῃ ταύτῃ εἶναι, Ἐρύθρην καλέεσθαι. Ἐθέλῃ δὲ ἐκ τῆς νήσου ἄραντες ἐπλεον· καὶ τῆς νήτου αὐτῆς παραπλώσαντες ὄσω

2. τετελευτήκει] *finierat* curam muneris sui jussu Alexandri, interpretatur Gronovius. Confer expedit. 6, 27, 2.

ὅσον διηκοσίους σταδίους, ὁρμίζον-
ται ἐν αὐτῇ αἰθρῇ, καὶ καθορῶσιν
ἄλλην νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς με-
γάλης ταύτης τεσσαράκοντα μί-
λια σταδίων· Ποσειδάωνος ἱρὴ ἐλέ-
γετο εἶναι, καὶ ἄβατος. Ὑπὸ δὲ 5
τὴν ἑω ἀνήγοντο, καὶ καταλαμβάνει
αὐτοὺς ἀνάπτως, οὕτω τι καρ-
τερῇ, ὥστε τρεῖς τῶν νεῶν ἐποκεί-
λασαι ἐν τῇ ξηρῷ ἐσχέθησαν· αἱ δὲ
ἄλλαι, χαλεπῶς διεκπλώουσαι
τὰς ἱσχύας, ἐς τὰ βάθρα διαπεσώ-
θησαν· αἱ δὲ ἐποκείλασαι, τῆς 6
πλημμυρίδος ἐπιγενομένης, αὖ-
τις ἐξέπλωσαν τε καὶ δευτεραίαι
κατήγοντο ἵνα περὶ ὃ τὰς εὐχάς.
Ὅρμίζονται δὲ ἐς νῆσον ἄλλην, 7
διέχουσαν τῆς ἡπείρου ὅσον τριη-
κοσίους σταδίους, πλώσαντες τε-
τρακοσίους. Ἐντεῦθεν ὑπὸ τὴν ἑω 8
ἔπλεον, νῆσον ἐρήμην ἐν ἄριστοῦ
παραμείβοντες (ὄνομα δὲ τῇ νήσῳ
Πύλωρα) καὶ ὁρμίζονται πρὸς Σι-
δοδάμην, πολυχνήν σμικρὴν, καὶ
πάντων ἀπόρων, ὅτι μὴ ὕδατος καὶ
ἰχθύων· ἰχθυοφάγοι γὰρ καὶ οὗτοι
ὑπ' ἀναγκῆς ἦσαν, ὅτι πανηράν
γῆν νέμονται. Ἐνθενδε ὑδρευσά- 9
μενοι καταίρουσιν ἐς Ταρσίην ἄ-
κρην, ἀνατείνουσιν ἐς τὸ πέλα-
γος, πλώσαντες σταδίων τριηκο-
σίους. Ἐνθεν ἐς Καταΐην, νῆσον 10
ἐρήμην, ἀλιτενία· αὕτη ἱρὴ Ἐρ-
μῆ καὶ Ἀφροδίτης ἐλέγετο· στα-
δίων τοῦ πλῆθους τριηκόσιοι· ἐς ταύ- 11
την ὅσα ἔτη ἀφίσταται ἐκ τῶν πε-

tum cepit. Inde aliam insu-
lam prospiciunt, xl circiter
stadiis à magnâ illâ distan-
tem, quæ Neptuno sacra &
inaccessa esse dicebatur. sub
auroram itaque inde solvunt.
Cæterum æstus adeo vehe-
mens in mare refusus est, ut
tres naves impactæ in vado
siccò hæserint, & reliquæ
difficulter è rupicosis locis e-
navigantes in altum evadere
potuerint. At vero quæ im-
pactæ erant, accedente rur-
sus æstu, & ipsæ deductæ
postero die ad reliquam clas-
sem appulerunt. Hinc simul
cccc stadia emensi ad aliam
insulam, ccc stadiis à conti-
nente distantem, portum ce-
perunt. Inde sub auroram sol-
ventes, insulâ quadam de-
sertâ quæ ad lævam erat,
(Pyloræ ei nomen erat) præ-
teritâ, ad Sidodonem urbem
exiguam omniumque rerum
inopem, præterquam aquæ
& piscium, pervenerunt.
Nam & hos quoque ichthy-
ophagos esse, *boc est ut pisci-
bus vescantur*, necessitas facit:
sterilem enim terram inco-
lunt. Aquâ inde tantum sum-
ptâ in Tarsian promontorium
longe in mare porrectum de-
feruntur, ccc stadia emensi.
Inde in Catæan insulam de-
sertam ac vadosam. eâ Mer-
curio & Veneri sacra esse di-
cebatur. navigatio ccc stadio-
rum fuerat. In hanc insulam
fin.

singulis annis à finitimis oves & capræ mittuntur, Mercurio & Veneri sacræ. Has temporis longinquitate ac solitudine efferatas videre erat.

XXXVIII. Ad hunc usque locum Carmania pertinet: citeriora Persæ tenent. Longitudo navigationis ad Carmaniæ oram est stadiorum III M. & DCC. Vivunt Carmani Persarum more. nam & Persis finitimi sunt: eodem etiam armorum & bellandi genere utuntur. Solutâ inde classe, Persidis oram circumvecti, in locum quendam Ilandictum appulerunt, qui insulæ exiguæ ac desertæ, cui Caicandrus nomen est, objectus, portum efficit. Navigatio est stadiorum cccc. Sub auroram in aliam insulam habitatam delati sunt, in quâ perinde atque in mari Indico margaritam capi Nearchus scribit. Hujus insulæ promontorio præternavigato, itadia XL emensi, ibi constituerunt. Inde ad montem excelsum, Ochum dictum, appulerunt. portumque à ventis tutum, & piscatores ea loca habitantes repererunt. Inde rursus solventes, ccccl stadiis peractis, ad Apostanos appulerunt. Complura ibi navigia in statione erant: & pagus adjacebat LX stadiis à

μοίκαν πρόβατα καὶ αἰγες, ἃ τῇ Ἑμῇ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ταῦτα ἀπηγυρισμένα ἦν ὄρεσιν ὑπὸ χρόνου τε καὶ ἐρημίας.

XXXVIII. Μέχρι τοῦδε Καρμανίῃ· τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Πέρσαι ἔχουσι· μῆκος τοῦ πλόου παρὰ τὴν Καρμανίην χώραν, εἰς αἰοὶ τρισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι· ζῶουσι δὲ κατὰ περ Πέρσαι, ὅτι καὶ ὅμοροι εἰς Πέρσῃσι· καὶ τὰ ἐς τὸν πόλεμον ὡσαύτως κοσμέονται. Ἐλένδε ἄραυτες ἐκ τῆς νήσου τῆς ἱρῆς παρὰ τὴν Περσίδα ἤδη ἔπλεον· καὶ κατὰ γονται ἐς Ἰλάν χῶρον, ἣν λιμὴν πρὸς νήσου σμικρῆς καὶ ἐρήμης γίνεται· οὐνομα τῇ νήστῃ Καϊκανδρος· ὃ δὲ πλόος εἰς αἰοὶ τετρακόσιοι. Ἐπὸ δὲ τὴν εἰς ἄλλην νήσον πλώσαντες ὁρμίζονται οἰκουμένην· ἣν καὶ μαργαρίτην θηραῖσθαι λέγει Νέαρχος, κατὰ περ ἐν τῇ Ἰνδοῦν θαλάσσῃ ταύτης τῆς νήσου τὴν ἄκρην παραπλώσαντες εἰς αἰοὶς ὡς τεσσαράκοντα, ἐνταῦθα ὁρμίσθησαν· ἐνθένδε πρὸς ὄρει ὁρμίζονται ὑψηλῇ (Ὀχρος οὐνομα τῷ ὄρει) ἐν λιμένι εὐόρμῳ καὶ ἐλιέες αὐτοῦ ἄκρον. Καὶ ἐπὶ πλώσαντες εἰς αἰοὶς τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, ὁρμίζονται ἐν Ἀποσάνοισι· καὶ πλοῖα πολλὰ αὐτότι ὄρμει, κόμῃ τε ἐπὶν ἀπέχουσι ἀπὸ

CAP. XXXVIII. 2. Ἦν λιμὴν] ubi portus ab insula parva & deserta efficitur. Quomodo & supra ab insula quadam portus effici dicitur cap. 21, 11. Valcanius legit πρὸ νήσου περπεραν, cum & MSS. & editio Venet. ac Basil. teste Gronovio, habeant πρὸς.

ἀπὸ θαλάσσης εἰς αἰθέρην ἐξήκοντα.

Νυκτὸς δὲ ἐπάραντες ἐνθεν, ἐσ- 6
πλάουσιν ἐς κόλπον συνοικεόμε-
νον πολλῇτι κάρμητι· εἰς αἰθέρην τοῦ
πλάου τετρακόσιοι· ὁρμίζονται δὲ
πρὸς ὑπερείη· ταύτῃ Φοινικὴς τε
πολλοὶ ἐπεφύκεσαν, καὶ ὅσα ἄλ-
λα ἀκρόδρυα ἐν τῇ Ἑλλάδι γῇ
φύεται. Ἐνθεν ἄραντες ἐς Γύγαναν 7
παραπλεύουσι, εἰς αἰθέρην μάλιστα
ἑξακοσίους, ἐς χώρην οἰκουμένην·
ὁρμίζονται δὲ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
χειμάρρου (ὄνομα δὲ οὗ Ἀρεῖον) ἐν
τῇσιν ἐκβολῇσιν· ἐνταῦθα χαλε-
πῶς ὁρμίζονται· σείνδς γὰρ ἦν ὁ
ὄσπλους κατὰ τὸ εἶδος, ὅτι βρά-
χεια τὰ κύκλω αὐτοῦ ἢ ἀνάπτωσις
ἐποίει. Καὶ ἐνθεν αὖ ἐν εἰσόδῳ 8
λου ποταμοῦ ὁρμίζονται, διεκ-
πλάσαντες εἰς αἰθέρην ὀκτακοσίους·
Σιτακὸς ὄνομα τῇ ποταμῷ ἦν·
οὐδὲ ἐν ταύτῃ εὐμαρέως ὁρμίζον-
ται· καὶ ὁ πλόος ἅπας οὗτος ὁ
παρὰ τὴν Περσίδα, βράχεια τε
ἦσαν, καὶ ῥηχίαί τε καὶ τενάγεια.
Ἐνταῦθα σῖτον καταλαμβάνουσι 9
πολὺν, ξυγκεκομισμένον κατὰ
πρόσταξιν βασιλέως, ὡς σφίσιν
εἶναι ἐπισιτισσάσθαι· ἐνταῦθα ἔμει-
ναν ἡμέρας τὰς πέντε μίαν καὶ εἴ-
κοσι, καὶ τὰς ναῦς ἀνείρυσάμενοι,
ὅσαι μὲν πεπονήκεσαν, ἐπεσκεύα-
ζον· τὰς δὲ ἄλλας ἐθεράπευον.

XXXIX. Ἐνθενδε ὁρμηθέν- 1
τες, εἰς Ἱέρατιν πόλιν ἀφίκαντο,
ἐς χώρην οἰκουμένην· ἑπτακόσιοι
καὶ πεντήκοντα εἰς αἰθέρην ὁ πλόος·

mari remotus. Hinc, repe-
titâ per noctem navigatione,
in sinum quendam frequen-
tibus pagis celebrem delati
sunt, cccc stadia emensi: ibi
classe ad radicem montis col-
locatâ, substiterunt. Loca
illa palmas aliasque pomife-
ras arbores quotquot in Græ-
cia nascuntur ferebant. Inde
solventes, in Gogana, regio-
nem habitatam, dc circiter
stadia emensi, navigant; clas-
semque ad fauces fluvii cu-
jusdam qui torrens erat (A-
reon ei erat nomen) colloca-
vit, idque iniquo satis loco:
quod aditus faucium angus-
tus esset, ob vada quæ æstus
marini recessus in orbem fe-
cerat. Inde rursus ad alterius
fluminis, cui Sitaco nomen
est, fauces appulerunt, dccc
stadia emensi. sed ne ibi qui-
dem commodam stationem
nacti sunt: universa hæc ad
Persidis oram navigatio plu-
rima vadosa & petricosa pa-
lustrisque loca habet. Eo loci
Nearchus multum frumenti
quod rex ad frumentandum
exercitum convehi curârat,
accepit. Ibi xxi dies in uni-
versum commorati, naves
quæ salo quassatæ erant in
terram subductas refecerunt;
alias autem curando renova-
runt.

XXXIX. Inde rursus o-
ram solventes ad Hieratin op-
pidum habitatum, dccl sta-
dia emensi, appulsi sunt,
classemque in fossa ex flumi-

ne illac in mare deducta, cui nomen Heratemis erat, collocarunt. Postero die sub auroram ad torrentem amnem, Padargum nomine, appellunt. Totus is tractus peninsula est. in eo hortos quamplurimos arboresque pomiferas omnis generis reppererunt. Nomen illi tractui est Mesambria. Ex Mesambria digressi, & stadia circiter cc emensi in Taocen ad Granidem fluvium pervernerunt. Ab hujus fluminis ostio cc fere introrsum stadia Persarum regia est. In hac navigatione Nearchus balænam abs se visam esse scribit, quæ in littus ejecta erat: nautasque nonnullos istuc adnavigantes, eam mensos, retulisse quinquaginta cubitorum esse. pellem ejus squamosam cubiti unius crassitudine fuisse; multa etiam ostrea & loppades, multamque algam annatam ei fuisse: delphines quoque circa belluam vivos multos, majores quam internum mare fert. Inde profecti ad Rogonim fluvium torrentem, in tutum portum se recipiunt, cc stadia emensi. Ab hoc flumine cccc stadia progressi ad alium similem amnem, Brizana dictum, deveniunt. Ibi difficili statione

ὁρμίσθησαν δὲ ἐν διώρυγῃ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐμβεβλημένη ἐς θάλασσαν, ἥ ὄνομα ἦν Ἡράτεμις. Ἄμα δὲ ἡλίῳ ἀνίσχοντι παραπλεύουσιν ἐς ποταμὸν χειμάρρου, ὄνομα Πάδαργον ὃ δὲ χῆρος χερρῶντος ἄπας· καὶ ἐν αὐτῇ κῆποι τε πολλοὶ, καὶ ἀκρόδρου παντοῖα ἐφύετο· ὄνομα τῇ χερῇ Μεσαμβρία. Ἐκ Μεσαμβρίας δὲ ὁρμηθέντες, καὶ διεκπλώσαντες εὐδαίους μάλις ἐς δημοσίους, ἐς Ταόκην ὁρμίζονται ἐπὶ ποταμῷ Γρανίδι· καὶ ἀπὸ τοῦτου ἐς τὸ ἄνω Περσῶν βασιλεία ἦν, ἀπέχοντα τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολέων εὐδαίους ἐς δημοσίους. Κατὰ τοῦτον τὸν παράπλου λέγει Νέαρχος ὁ Φθῖναι κῆτος ἐκβεβλημένον εἰς τὴν ἡύδα· καὶ τοῦτο προσπλώσαντας τινὰς τῶν ναυτῶν ἐκμετρήσαι, καὶ φάναι εἶναι πύχυν πεντήκοντα· δέρμα δὲ αὐτῇ εἶναι φολιδωτὸν, οὕτω τι ἐς βάθος ἦσαν, ὥς καὶ ἐπὶ πύχυν ἐπέχυν· ὅσπερ τε καὶ λοπάδας καὶ φυκία πολλὰ ἔχων ἐπιπεφυκότα· καὶ δελφῖνας λέγει ὅτι καθορᾶν ἦν πολλοὺς ἀμφὶ τῇ κῆτει, καὶ τοὺς δελφῖνας τῶν ἐν τῇ ἔσω θαλάσσῃ μέζοντας. Ἐνθεν δὲ ὁρμηθέντες, κατὰγονται ἐς Ῥόγονον ποταμὸν χειμάρρου, ἐν λιμένι εὐόρμῳ· μῆκος τοῦ παράπλου εὐδαίου δημοκῆτιοι. Ἐνθενδε τετρακοσίων εὐδαίους διεκπλώσαντες, αὐλίζονται ἐν ποταμῷ χειμάρρῳ· βρίζοντα τῷ ποταμῷ ὄνομα· ἐνταῦθα χαλεπῶς ὁρμίσθητο, ὅτι ῥηχὴν ἦν, καὶ βρίζον, καὶ

χῆρος

χοιράδες ἐκ τοῦ πόντου ἀνέχον· ἀλλ' ὅτε ἡ πλημμύρα ἐπῆει, τότε ὁμί-
σαντο· ὑπονοστήσαντος δὲ τοῦ ὕδα-
τος, ἐπὶ ξηρῷ ὑπελείφθησαν αἰνῆες·
ἐπεὶ δὲ ἡ πλημμυρίς ἐν τάξει ἀμεί-
βουσα ἐπῆλθε, τότε δὴ ἐκπλώσαν-
τες ὁμίζονται ἐπὶ ποταμῷ· ὄνομα 9
δὲ τῷ ποταμῷ Ἀροσις, μέγιστος τῶν
ποταμῶν, ὡς λέγει Νέαρχος, ὅσοι
ἐν τῷ παράπλῳ τῷδε ἐμβάλλουσιν
εἰς τὸν ἕξον πόντον.

XL. Μέχρι τοῦδε Πέρσαι αἰ- 1
κέουσι· τὰ δὲ ἀπὸ τούτων, Σούσιοι.
Σουσίαν δὲ ἔθνος αὐτόνομον κατύ-
περθε προσηκεί· Οὔξιοι καλοῦνται·
ὑπὲρ ὅτων λέλεκται μοι ἐν τῇ ἄλλῃ
ἐν γράφῃ, ὅτι ληκαί εἰσι. Μῆκος
τοῦ παράπλου τῆς Περσίδος χάμης,
ἐνάδιοι τετρακόσιοι καὶ τετρακισχί-
λιοι. Τὴν δὲ Περσίδα γῆν, τριχῶ 2
καταμεῖσθαι τῶν ὠρέων, λόγος κατέ-
χει. τὸ μὲν αὐτῆς πρὸς τῇ ἐρυθρῇ
θαλάσσῃ οἰκούμενον, ἀμμυῶδες τε
εἶναι καὶ ἄκαρπον ὑπὸ καύματος·
τὸ δὲ ἐπιτελεύς πρὸς ἄρκτον τε καὶ 3
Βορέην ἄνεμον ἰόντων, καλῶς κεκρα-
σθαι τῶν ὠρέων· καὶ τὴν χώραν ποιό-
ναι τε εἶναι, καὶ λειμῶνας ὑδροήλους
καὶ ἄμπελον πολλὰν φέρειν, καὶ

sunt usi, quod rupes & fre-
quentia vada & scopuli ad-
mare essent. Accedente ita-
que æstu portum ceperunt:
recedente, in vado hære-
bant. Mox reciprocante æ-
stu enavigantes, ad Arosin
fluvium constitierunt. Ma-
ximum hunc fluvium Near-
chus esse scribit omnium,
qui per hanc navigationem
in exterius mare influunt.

XL. Ad hunc amnem us-
que Persæ habitant: ulterius
Susii incolunt. Horum gens
quædam libera, Uxii dicti,
ulteriora loca tenent: quos
in superiori opere latroci-
nia exercere diximus. Uni-
versa Persidis ora stadia III
M, cccc efficit. Porro totius
Persicæ regionis temperatu-
ram tripliciter dividi fama
est. Nam quæ pars ejus ad
mare rubrum sita est, areno-
sam ac sterilem ob æstum
esse. Quæ vero omnino ad
septentrionem & borealem
plagam jacet, constitutio-
nem cæli temperatam ha-
bere, regionemque ipsam
herbosam, multa irrigua
prata, multasque vites ha-
bere,

cum mox e contrario ἡ πλημμύρα nominetur. Ita enim Suidas annotat Iones
βαχίαν vocare τὴν ἄρκατιν καὶ ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης, uti docet Stepha-
nus in Thef. gr. linguæ. Si cui tamen vulgatioꝛ notio præplacet, equidem
non repugnabo.

8. ἐν τάξει] statis vicibus.

CAP. XL. 1. Σουσίαν δὲ] supra Susios autem gens libera habitat · Uxii vocan-
tur. Unde 6. Σουσίαις δὲ πρόσοικοι ὅτι εἰσὶν Οὔξιοι, λέλεκται μοι. Neque
enim Uxii pars fuerunt Susiorum. Vide Gronovium.

3. ἰόντων] Ita paulo post 5. τὴν δὲ πρὸς ἄρκτον ἰόντων. Alibi
tertius casus usurpatur, supra c. 3, 2. & de expedit. 2, 26, 2.

bere, atque adeo omne genus fructuum, exceptâ oleâ. Hortis enim amœnissimis florere, fluviisque & lacubus limpidissimis irrigari, omnique genere avium quæ circa flumina aut lacus versari solent, abundare: equis etiam aliisque jumentis pascendis idoneam esse, sylvosam præterea esse, venatuique aptissimam. Eam autem quæ adhuc magis in septentrionem vergit, frigidam ac nivalem esse: Nearchus legatos quosdam ab Euxino ponto, brevissimo itinere profectos, Alexandro Persidem transeunti obviam venisse scribit. Idque Alexandro permirum visum fuisse, brevitæ viæ ex ipsis cognitâ. Quod vero Susiis finitimi sint Uxii, antea à nobis dictum est. quemadmodum & Mardi (latrones etiam ipsi) Persas, Cossæi Medos accolunt. Quas quidem gentes omnes Alexander domuit. hyeme eas adortus, quando regionem suam adiri nullâ ratione posse putabant. Urbes quoque iis condidit, ne jam amplius vagarentur, sed aratores agricolæque essent, utque quum pro quibus metuerent haberent, ab injuriâ ac vi alter alteri inferendâ abstinerent. Inde Susiorum re-

ἄλλοι καρποὶ, πλὴν ἐλαίας παρὰ ποταμοῖσι καθαροῖσι διαρρέεσθαι, καὶ λίμνησι, καὶ ὄρεσιν ἀπόστειλαι ἀμφὶ ποταμούς τε καὶ λίμνας ἐς τὰ ἥθεα ἵπποις τε ἀγαθὴν εἶναι καὶ τοῖσιν ἄλλοις ὑποζυγίοις νέμεσθαι, καὶ ὑλαῖδά τε πολλαχῇ καὶ πολὺ λίθων· τὴν δὲ πρόσσι ἐτι ἐπ' ἄρκτον ἰόντων, χειμερινῶν τε καὶ νιφετώδεα ὥστε πρέσβεις τινὰς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πάντων λέγει Νέαρχος κέρτα ὁλίγην ὁδὸν διελόντας, ἐντυχεῖν καθ' ὁδὸν ἰάντι τῆς Περσίδος καὶ θαῦμα γενέσθαι Ἀλεξάνδρῳ, καὶ εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ τῆς ὁδοῦ τὴν βραχύτητα. Σουσίαις δὲ πρέσβευσι ἐτι εἰσὼν οἱ Οὐξιοὶ, λέλεκταί μοι· κατὰ περ Μάρδοι μὲν Πέρσῃσι προσεχέες οἰκέουσι, λησὴ καὶ οὗτοι· Κουσαῖοι δὲ, Μῆδοι. Καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἠκέλευσεν Ἀλέξανδρος, χειμῶνος ὥρῃ ἐπιπτεῖν αὐτοῖσιν, ὅτι ἄβατον σφῶν τὴν χώραν ἦγον· καὶ πάλιν ἐπέκτισε, τοῦ μὴ νομάδας ἐτι εἶναι, ἀλλὰ ἀροτῆρας καὶ γῆς ἐργάτας, καὶ ἔχευ ὑπὲρ ὅτων δεμναίνοντες, μὴ κακὰ ἀλλήλους ἐργάζωνται. Ἐθέλνδε τὴν Σουσίαν γῆν

4. ἵπποις τε] Opt. βοῦσι τε. quod non modo melius convenit cum ὑποζυγίοις, sed quod Persia dici vix queat equorum ferax, quum hos Media ei suppeditet, ut notum est. Gronov.

5. ὥστε πρέσβεις] Hinc patet, quam septentrionalis illa pars sit, quod iam prope absit a Ponto Euxino.

6. λησὴ καὶ οὗτοι] Sicut Uxii, 1.

γῆν παρήμειβε καὶ ὁ στρατός. Καὶ 9
ταῦτα οὐκέτι ἑαυτῶς ἀτρεκέως
λέγει Νέαρχος ὅτι ἐς τὴν αἰφύρην,
πλὴν γὰρ δὴ τοῦς ὁρίους τε καὶ τὸ
μῆκος τοῦ πλοῦ· τὴν χώραν τε 10
γὰρ τετραγώνειά τε εἶναι τὴν πολ-
λὴν, καὶ ῥιχτήρην ἐπὶ μέγα ἐς τὸν
πύργον ἐνέχουσιν καὶ ταύτην σφα-
λερὴν ἐγκαθορμιζέσθαι πελαγίαι-
σιν, ὃν σφίσι τὴν κομιδὴν τὸ πολὺ
γινέσθαι· ὁρμηθῆναι μὲν δὲ ἐκ τοῦ 11
ποταμοῦ τὴν ἐκβολήν, ἵνα περ ἡν-
λίσθησαν, ἐπὶ τοῖσιν οὖροις τῆς
Περσίδος· ὕδωρ δὲ ἐμβάλλεσθαι πέν-
τε ἡμέρας· οὐκ ἔφασκον γὰρ εἶναι
ὕδωρ αἱ καθηγεμένους τοῦ πλοῦ.

XLI. Σταδίους δὲ πεντακο- 1
σίους κομισθέντες, ὁρμίζονται ἐπὶ
εὐματι λίμνης ἰχθυώδους, ἥ οὖνομα
Κατάδερβις· καὶ νησίς ἐπὴν τῇ εὐ-
ματι· Μαργάζανα τῇ νησίδι οὖνο-
μα. Ἐνθεν δὲ ἐπὶ τὴν ἑὸν ἐκπλίσταν- 2
τες, κατὰ βράχεια ἐκομίζοντο ἐπὶ
μῆς νεός· πασσάλοισι δὲ ἔνθεν καὶ
ἔθεν πεπηγότιν ἀπεδηλοῦτο τὰ
βράχεια, κατὰ περ ἐν τῇ μεσση-

gionem prætervectus est e-
xercitus. Ab hoc loco Near-
chus se non ita certa narrare
posse scribit, præterquam
portus, & longitudinem na-
vigationis. Omnem enim il-
lum maris tractum longe la-
teque vadofum ac scopulo-
sum esse: neque citra pericu-
lum portum è mari capi
posse. Idcirco hanc præci-
puam eorum curam fuisse,
ut ex faucibus amnis, ubi ad
fines Persidis confederant,
solverent, & de aquâ in quin-
que dies classi prospice-
rent. Duces enim naviga-
tionis monuerant, aquam in
iis partibus non reperiri.

XLI. Quumque ad quin-
genta stadia provecti essent,
ad fauces piscosi cujusdam
lacus, qui Cataderbis dice-
batur, constiterunt. Exigua
ad hujus lacus fauces insula
adjacebat, quam Margasta-
nam vocant. Inde sub auro-
ram solventes, per vada vix
unius navis capacia naviga-
runt. Pali hinc inde fixi vada
osten-

8. παρήμειβε καὶ ὁ στρατός] *Missi omnes παρήμειβεν ὁ στρατός. Longe me-
lius. Gronov.*

10. ταύτην σφαλερὴν] *Scribe: ταύτην σφαλερὴν ἐγκαθορμιζέσθαι· πελα-
γίαισιν ὃν σφίσι τὴν κομιδὴν τὸ πολὺ γινέσθαι· ὁρμηθῆναι δεσ.* Latina sic
conspicienda, & periculosum capiendum portui. *Quare ipsis cursum in alto mpla-
rium fuisse. Dehinc id ita factum narrat. Solvissē se igitur ex faucibus Au-
vii, aqua quinque dierum navibus imposita. Sic cap. 43, 3. Idem. Eodem
sensu πελάγιος usurpatur Polyb. lib. 1. c. 26. pag. 37. l. 24. τὸν πλοῦν εἶναι
πελάγιον, in alto tenendum cursum. Et cap. 28. pag. 41. l. 7. πελαγίαν ἐποι-
οῦντο τὴν ὑποχώρησιν, in altum fuga se recipiunt. Item cap. 37. pag. 53.*

11. οὖροις] *Blancardus habet θροισι. Illud vero si placet, quod Ionicum
est, cum leni spiritu Grammatici monent scribendum esse, licet θρος aspi-
retur. Omnia enim, quæ a vocali aspirata incipiunt, si assumunt, abjiciunt
aspirationem.*

CAP. XLI. 2. ἐκομίζοντο ἐπὶ μῆς νεός] *navigabant singulis navibus. Ita
Xenoph. Cyropæd. lib. 2. p. 45. l. 31. ἐφ' ἑνὸς ἕκαστου singulos ducere. Et Anab.
lib. 4. p. 267. l. 27. ἐὰν ἐπὶ ἑλέγαν τεταγμένοι ἴμεν.*

ostendebant, perinde atque apud isthmum inter Leucadem insulam atque Acarnaniam signa quædam navigantibus exposita sunt, ne naves in vada impingant. Cæterum vada apud Leucadem fabulosa sunt. quo fit ut naves iis impactæ facile accessu æstus subducantur. Verum hîc limus est ab utraque parte profundus & terrax, adeo ut naves impactæ nullo artificio evelli possint. Contis enim in limo subsidentibus nihil proficiebatur. Neque nautæ navibus egredi ad eas vadis evellendas poterant. quod limus vestigiis cedens eos pectore tenus absorberet. Atque ita difficillimâ navigatione per DC stadia usi, ad nulum portum delati in navibus corpora curarunt. Noctu vero per profundum jam navigarunt, totum etiam diem posterum in vesperum usque & DCCCC stadiis confectis, ad Euphratis ostia appulerunt, & ad pagum quendam Ba-

γὺς Λευκάδος τε νήσου ἰσθμῶ καὶ Ἀκαρνανίης ἀποδέδωκται σημεῖα τοῖσι ναυτιλλομένοισι, τοῦ μὴ ἐποκέλλειν ἐν τοῖσι βράχχετι τὰς νέας· ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ Λευκάδα ψαμμοῦδα ὄντα, καὶ τοῖσιν ἐποκέλασι ταχέως τὴν ὑπανόσῃσιν ἐνδιδόι· καὶ δὲ πηλὸς ἐστὶν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλεομένου βαθύς καὶ ἰλυώδης· ὥστε οὐδεμὴς μηχανὴ ἐποκέλασιν ἢν ἀποσώθῃται. Οἱ τε γὰρ κοντοὶ κατὰ τοῦ πηλοῦ δύοντες, αὐτοὶ οὐδὲν τι ἐπαφέλαν, ἀνδρείῳ τε ἐκβῆραι τοῦ ἀποσώσαι τὰς νέας ἐς τὰ πλεόμενα, ἔπορον ἐγένετο· ἔδωκεν γὰρ κατὰ τοῦ πηλοῦ ἔσπε ἐπὶ τὰ σήματα. Οὗτοι δὲ χαλεπῶς διακρίσαντες σαδίους ἑξακοσίους, κατὰ ναῦν ἑκάστοι ὁρμισθέντες, ἐνταῦθα δύνου ἐμνήθησαν· τὴν νύκτα δὲ ἤδη κατὰ βάθη ἔπλεον, καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέρην ἔσπε ἐπὶ βουλευτῶν καὶ ἦλθον σαδίους ἑννακοσίους· καὶ καθαρμίσθησαν ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Εὐφράτου, πρὸς κώμην τινὲ τῆς

Βα-

3. καὶ τοῖσιν] Participium ὄντα est loco verbi. Vertendum autem: *in praesentis facilem recessum concedunt*. Nihil hic de accessu æstus. Neque enim subeunte aqua levabantur naves in sabulosis istis locis hærentes, sed contis erant inde eripiendæ atque promovendæ, quod facile erat in solo firmo, & in quo contis niti possent; cum e contrario in alteris illis vadis contis nihil proficeretur in limo subsidentibus.

τοῦ πλεομένου] loci in quo navigant.

4. ἀποσώσαι] Optimus ἀπείσαι, hoc est extrudere in partem navigationis capacem. *Γρονίου*.

5. κατὰ ναῦν ἑκάστοι ὁρμισθέντες] singulis navibus subsistentes, πρὶ δε navigarunt. Ita κατ' ἄνδρα dicitur viritum 4, 29, 13. & 6, 27, 14. Polybius lib. 1. cap. 26. pag. 37. l. 32. μίαν addit: τούτων δὲ ἑκατέρω συνεχοῖς κατὰ μίαν ναῦν ἐπιτάσσοντες, a tergo utriusque hærent naves singulas contiuma serie constituentes. Neque Vulcanius male, si cui-cumque sequi lubeat; cum κατὰ ναῦν omnino notare possit in navibus.

Βαβυλωνίης χώρας· ὄνομα δὲ αὐτῇ
Διρίδωτις· ἵνα λιβαντόν τε ἀπὸ 7
τῆς ἐμπορίας γῆς οἱ ἔμποροι ἀγνέ-
ουσι, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα θυμύματα
ἢ Ἀράβων γῆ φέρει. Ἀπὸ δὲ τοῦ 8
μάτος τοῦ Εὐφράτου ἔστε Βαβυλῶ-
να, πλοῦν λέγει Νέαρχος σαδίους
ἓνα εἰς τρισχιλίους καὶ τριακοσίους.

XLII. Ἐνταῦτα ἀγγέλλεται 1
Ἀλέξανδρον ἐπὶ Σούσιον σέλλεσθαι·
ἔθεν καὶ αὐτοὶ τὸ ὀπίσω ἔπλεον,
ὡς κατὰ τὸν Πασιτίγρην ποταμὸν
ἀναπλώσαντες, συμμίξαι Ἀλεξ-
άνδρῳ. Ἐπλεον δὲ τὸ ἑμπαλιν ἐν 2
ἄμπερ τὴν γῆν τὴν Σουσίδα ἔχον-
τες καὶ παραπλέουσι λίμνην, εἰς
ἣν ὁ Τίγρης ἐσβάλλει ποταμός· ὃς 3
ῥέει ἐξ Ἀρμενίης παρὰ πόλιν Νι-
νον, πάλαι ποτὲ μεγάλην καὶ εὐ-
δαίμονα, τὴν μέσσην ἐαυτοῦ τε καὶ
τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ (ἣν Μεσο-
ποταμίην ἐπὶ τῇδε καλεῖσθαι)
παίει· ἀπὸ δὲ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν 4
τὸν ποταμὸν ἀνέπλους σάδιοι ἑξα-
κόσιοι, ἵνα καὶ κόμη τῆς Σουσί-
δος, ἣν καλέουσιν Ἀγινιν· αὕτη
δὲ ἀπέχει Σούσιον σαδίους εἰς πεν-
τακοσίους· μῆκος τοῦ παράπλου
τῆς Σουσίαν γῆς ἔστε ἐπὶ σάμα τοῦ
Πασιτίγριδος ποταμοῦ, σάδια δι-
σχιλίοι. Ἐνθένδε κατὰ τὸν Πασι- 5
τίγρην ἄνω ἔπλεον διὰ χώρας οἰκου-
μένης καὶ εὐδαίμονος. ἀναπλώσαν-
τες δὲ σαδίους εἰς πεντήκοντα καὶ

bylonicæ regionis, cui Di-
ridotis nomen est, pervene-
runt. è quo mercatu thus,
aliaque aromata quæ fert
Arabia, negotiatores adfe-
runt. Ab ostiis Euphratis
Babylonem usque Near-
chus stadiorum III M. CCC
statuit.

XLII. Eo loci de Alexan-
dri ad Susa profectione nun-
tium acceperunt. Ipsi etiam
inde retrorsum profecti per
Pasitigrim fluvium naviga-
runt, ut dextras cum Alex-
andro jungerent. Oram re-
legentes, à lævâ Susios ha-
bebant, lacumque præter-
vehuntur, in quem Tigris
fluvius decurrit: qui ex Ar-
meniâ fluens juxta Ninum,
magnam olim & opulentam
urbem, regionem efficit quæ
inter se & Euphratem media
est, ideoque Mesopotamia
dicitur. A lacu ad ipsum
flumen navigatio est stadio-
rum DC. Ibi & pagus qui-
dam Susiorum est, quem A-
ginim vocant. Is à Susis di-
stat stadiis quingentis. Su-
siorum ora usque ad Pasiti-
gris ostium ad II. M. stadio-
rum porrigitur. Inde per Pa-
sitigrim adverso flumine per
regionem bene habitatam
atque opulentam vecti sunt:
confectisque stadiis CL ibi
constiterunt, expectantes
redi-

7. ἵνα λιβαντόν τε] quo ē thus ex mercatorum terra mercatores apportant,
et alia &c. Illa vero ἐμπορία γῆ videtur omnino ea ipsa esse, cujus apud
Ezechielem Prophetam cap. XVII. 4. fit mentio.

CAP. XLII. 4. μῆκος τοῦ παράπλου] Longitudo navigationis prope Susiorum
regionem.

reditum eorum quos Near-
chus miserat sciscitatu-
ro ubinam locorum rex esset.
Ipse dñs servatoribus sacrum
fecit, ludosque edidit, uni-
verso exercitu navali in læ-
titiam effuso. Postquam ve-
ro nuntiatum est Alexan-
drum appropinquare, rur-
sus adverso flumine nitentes
ad pontem recens factum,
per quem Alexander exer-
citus in Susa traducturus
erat, consistunt. Eo loci ex-
ercitus conjuncti sunt: A-
lexander pro navibus simul
& milite salvis sacrificia fe-
cit, ludosque edidit. Near-
chus quoquo versus per ca-
stra ibat, floribus ac sertis
petebatur. Post hæc Alexan-
der Nearchum & Leonna-
tum aureis coronis dona-
vit: Nearchum, ob classem
servatam: Leonnatum, ob
victoriam quam de Oritis a-
liisque barbaris Oritarum
vicinis reportarat. In hunc
modum exercitus ab Indi-
amnis ostiis salvus Alexan-
dro reductus est.

XLIII. Quæ vero ad dex-
tram maris Rubri partem ul-
tra Babyloniam sita est re-
gio, Arabia magnâ ex parte
est: atque hujus quidem
pars quædam pertinet ad

ἑκατὸν, αὐτοῦ ὁρμίζονται, προ-
μένοντες οὐστῖνας ἐς ἅλκει Νέαρ-
χος σκεψομένου, ἵνα ὁ βασιλεὺς εἴη.
6 Αὐτὰς δὲ εἶνε θεοῖς τοῖς σωτήρι,
καὶ ἀγῶνα ἐποιεῖ, καὶ ἡ κρατὶς ἡ
ναυτικὴ πᾶσα ἐν εὐθυμότητι ἦν.
7 Ὡς δὲ προσέγων ἦδη Ἀλέξανδρος
ἡγγέλλετο, ἔπλεον ἦδη αὐτὸς ἐς τὸ
ἔναι κατὰ τὸν ποταμὸν· καὶ πρὸς
τῇ σχεδίᾳ ὁρμίζονται, ἐφ' ἣ τὸ
κράτειμα διαβιβάσειν ἔμελλεν Ἀ-
λέξανδρος ἐς Σούσα. Ἐνταῦθα δε-
μέχθη ὁ κρατὶς, καὶ θυσίαι πρὸς
Ἀλεξάνδρου ἐθύοντο ἐπὶ τῶν πῶν
τε καὶ τῶν ἀνδράπων τῇ σωτηρίᾳ,
καὶ ἀγῶνας ἐποιέοντο· καὶ Νέαρ-
χος ὅποι παραφανείη τῆς κρατὶς
ἁλυσί τε καὶ ταινίᾳ ἐβάλλετο·
9 ἔνθα καὶ χρυσὸν σεφάνην σεφανού-
ται ἐξ Ἀλεξάνδρου Νέαρχος τε καὶ
Λεονάτος· Νέαρχος μὲν, ἐπὶ τοῦ
ναυτικοῦ τῇ σωτηρίᾳ· Λεονάτος δὲ,
ἐπὶ τῇ νύκτι, ἦν Ὀρεΐτας τε ἐνέκρησε
καὶ τοὺς Ὀρεΐταις προτοικέοντας
10 βαρβάρους. Οὕτω μὲν ἀπεσιῶθη Ἀ-
λεξάνδρῳ ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ τῶν ἐκβο-
λέων ὁρμηθεὶς ὁ κρατὶς.

XLIII. Τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ἐρυ-
θρῆς θαλάσσης ὑπὲρ τὴν Βαβυλωνί-
αν, Ἀραβίᾳ ἡ πολλὰ ἐστὶ, καὶ
ταύτης τὰ μὲν κατῆκει ἔστε ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τὴν κατὰ Φαινίκην τε καὶ
τὴν

7. τῇ σχεδίᾳ] σχεδία pons est subito et tumultuarie factus, vel quocunque
flumina trajici possunt. Ita σχεδιαὶ διαβαλόντες a Xenophonte dicuntur,
qui pelles, quibus utebantur pro tegumentis referiebant, ac deinde futuris ostiis
junctis prohibebant, ne aqua pertingere ad paleas posset, de exped. Cyni lib. 1.
p. 202. l. 50.

9. χρυσὸν σεφάνην] De expedit. 7, 5, 8. & 9.

10. ὁρμηθεὶς] ex Indi ostiis profectus.

τὴν Παλαιστίνην Συρίην· πρὸς δυ-
 μένου δὲ ἡλίου ὡς ἐπὶ τὴν εἴσω θά-
 λασσαν Αἰγύπτιοι τῇ Ἀραβίᾳ ὁμο-
 ρέουσι. Κατὰ δὲ Αἰγυπτὸν ἐσέχων 2
 ἐκ τῆς μεγάλης θαλάσσης κόλπος,
 ὃν ἄνθρωποι ποιεῖν οὐκ ἐνεκά γε τοῦ σύρρου
 εἶναι τὴν ἔξω θάλασσαν, περίπλους
 αὐτὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐς τὸν κόλπον
 τοῦτον ἐσέχοντα ὡς ἐπ' Αἰγυπτὸν.
 Ἀλλὰ γὰρ οὐ τις παρέπλωσε ταύ- 3
 τη οὐδαμῶς ἄνθρωπον ὑπὸ καύματι
 καὶ ἐρημίας, εἰ μὴ τινὲς γε πε-
 λάγιοι κομιζόμενοι. Ἀλλὰ οἱ ἀπ' 4
 Αἰγυπτὸς γὰρ ἐς Σοῦσα ἀποσω-
 θέντες τῆς κρατῆος τῆς Καμβύσεως,
 καὶ οἱ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Λά-
 γου παρὰ Σέλευκου τὸν Νικάτορα
 καλέντες ἐς Βαβυλῶνα, διὰ τῆς 5
 Ἀραβίης χώρας, ἰσθμὸν τινα δια-
 πορευθέντες ἐν ἡμέρῃσιν ὀκτὼ ταῖς
 πένταις, ἄνδρον καὶ ἐρήμην χώραν
 ἐπὶ ἡλίου ἐπὶ καμύλων σπουδῇ ἐλαύ-
 νοντες, ὕδαρ τέ σφιν ἐπὶ τῶν κα-
 μύλων φέροντες, καὶ νυκτοπορέον-
 τες· τὰς γὰρ ἡμέρας ὑπαίθριοι ἀν-
 ἔχεσθαι διὰ καῦμα ἀδύνατοι ἦσαν.
 Τοσούτου δὲ τὰ γε ἐπέκεινα ταύ- 6
 τῆς τῆς χώρας (ὅντινα ἰσθμὸν ἀπο-
 φαίνομεν) ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀρα-
 βίου κατήκοντα ἐς τὴν ἐρυθρὴν θά-
 λασσαν, οὐκ ἐκείνην εἶναι, ὁπότε
 τὰ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον αὐτῶν ἀν-
 ἔχοντα ἔρημα τέ ἐστὶ καὶ ψαμ-
 μώδεια. Ἀλλὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρα- 7
 βίου κόλπου τοῦ κατ' Αἰγυ-
 πτον ὁρμηθέντες ἄνθρωποι, ἐκπε-

mare Phœnicæ ac Syriæ Pa-
 læstinæ; ad occidentem ve-
 ro, qua interior mare est,
 Ægypti Arabiæ contermi-
 ni sunt. Sinus autem qui ad
 Ægyptum ex Oceano fer-
 tur, manifesto indicat, ra-
 tione concursus cum exte-
 riore mari, navigari posse
 ex Babylone in eum sinum
 qui ad Ægyptum pertendit.
 Cæterum nemo mortalium
 ea loca præternavigavit,
 propter ardorem solis & so-
 litudines, nisi qui mari eo
 delati fuerint. Nam qui de
 exercitu Cambyſis ex Æ-
 gypto in Susa salvi pervene-
 runt, quique à Ptolemæo
 Lagi filio ad Seleucum Ni-
 catorem Babyloniam missi
 fuerunt, per Arabiam, isth-
 mum quendam transgressi,
 octo integros dies per regi-
 onem desertam & aquarum
 inopem iter fecerunt: idque
 camelis celeriter vecti, a-
 quamque super iis portan-
 tes, & noctu proficiscentes.
 Interdium enim sub dio esse
 ob ardorem solis nequaquam
 potuissent: tantum abest ut
 regio sita ultra isthmum il-
 lum, quem diximus, ex sinu
 Arabico in mare Rubrum
 pertinens, habitabilis sit:
 quum ea quæ magis ad sep-
 tentrionem vergit deserta
 sit atque arenosa. Cæterum
 nonnulli ex Arabico sinu qui
 ad Ægyptum spectat, pro-
 fecti;

fecti, quum magnam Arabiæ partem circumnavigassent, ut ad mare quod ad Susa & Persiam pertinet pervenirent, postquam aqua navibus imposita deficere eos cœpit retro conversi sunt. Ii vero quos Alexander ex Babylone misit 8 ut longissima ad dextram maris Rubri partem navigatione factâ, loca illius regionis explorarent; insulas quidem nonnullas viderunt, & interdum ad Arabiæ continentem appulerunt: at promontorium illud quod ex adverso Carmaniae oppositum visum ab se fuisse Nearchus scribit, nemo unquam navigatione in alteram ejus partem superare potuit. Et (meâ quidem sententiâ) si navigabilis is tractus esset, aut adiri ullâ ratione posset, Alexandri certe curiositas comprobasset utrumque, ut terris & mari possent accedere. Hanno quidem Afer Carthagine profectus, 9 trans Herculeas columnas in Oceanum enavigavit, Libyam ad lævam relinquens & per xxxv dies navigationis inæ cursum orientem versus tenuit. Postquam vero ad

μικλάσαντες τὴν πολλὴν Ἀραβίην, ἐλθεῖν ἐς τὴν κατὰ Σαῦσά τε καὶ Πέρτας θάλασσαν, ἐς τὸ σὺνδε ἄρα περιπλάσαντες τῆς Ἀραβίης, ἐς ὅταν σφίσι τὸ ὕδωρ ἐπὶ ἤρκετε τὸ ἐμβληθὲν ἐς τὰς νέας, ἔπειτα ὁπίσω ἀπεύθυναν. . . Ἐκ Βαβυλωνός τε οὕτωςας ἔσειλεν Ἀλέξανδρος, ὡς ἐπὶ μύκισον πλέοντας, ἐν δεξιᾷ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, γινώσκει τοὺς ταύτης χώρους, οὗτοι νήσους μὲν τινὰς κατεσκέψαντο, ἐν τῇ παράπληκειμέναις, καί ποῦ καὶ τῆς ὑπερίου τῆς Ἀραβίης προτέτχον· τὴν δὲ ἄκρην, ἥτις καταστικτὴ τῆς Καρμανίης ἀνέχουσιν λέγει Φασῆσαι σφίσι Νέαρχος, οὐκ ἔστιν ὅστις ὑπερβαλὼν, ἐπικέμψαι ἐς τὸ ἐπὶ βάτερον ἰοδυνατὸς ἐγένετο. Δοκέει δὲ ὡς εἴπερ πλωτὰ τε ἦν καὶ βαδιστὰ ταύτη, ὑπ' Ἀλεξάνδρου αὖ τῆς πολυπραγμοσύνης ἐξελέλεγκτο 10 πλωτὰ τε καὶ βαδιστὰ ἔντα. Ἀντικεῖ δὲ ὁ Λίβυς ἐκ Καρχηδόνης ὁρμηθεὶς, ὑπὲρ μὲν Ἡρακλείους σήλας ἐξέπλωσεν ἕως ἐς τὸν πόντον, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λιβύην γὰρ ἔχων· καὶ ἔστι μὲν πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον

8. ἐν τῇ παράπληκειμέναις] in quibus navigantur locis fitas.

9. ἀνέχουσιν λέγει] Supra cap. 32, 6.

10. εἴπερ πλωτὰ τε ἦν] Esse vero illum tractum navigabilem, dudum est cognitum, plurimæque nationes Europeæ Africam (ea enim est promontorium istud) circumveῖν, mare illud navigant, Indiam orientalem petentes.

11. πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον] Equidem non video, qui orientem versus navigare Hanno potuerit, cum Carthagine profectus, Libyamque i. e. Africam ad lævam habens Herculis columnas præterveheretur; qui cursus certe est versus occidentem; uti quivis intelligit, vel leviter in Geographia versatus. Num ergo & in nostrum Scriptorem convenit illud Horatii: *Quædæmoque bonus dormitat Homerus*. Confusius etiam hæc eadem narrantur in Hannonis periplo pag. 1. & 2. Postquam autem solvimus, & extra columnas bi-

ὁ πλόος αὐτῷ ἐγένετο, τὰς πάσας
πέντε καὶ τριήκοντα ἡμέρας. Ὡς
δὲ δὴ ἐς μεσημβρίην ἐξετρέπετο,
πολλῶσιν ἀμυχανήσιν ἐνετύγχα-
νεν, ὕδατος τε ἀπορίῃ καὶ καύματι
ἐπιφλέγοντι, καὶ ῥύαξι πυρὸς ἐς
τὸν πόντον ἐμβάλλουσιν. Ἀλλ'¹³
ἡ Κυρήνη γὰρ τῆς Λιβύης ἐν ταῖς
ἐρημοτέροις πεπολισμένη, ποιώ-
δης τέ ἐστι καὶ μαλθακῇ, καὶ εὐ-
δρος, καὶ ἄλσέα καὶ λειμῶνες,
καὶ καρπῶν παντοίων καὶ κτηνέων
πάμφορος, ἔστε ἐπὶ τοῦ σιλφίου
τὰς ἐκφύσεις· ὑπὲρ δὲ τὸ σίλ-
φιον, τὰ ἄνω αὐτῆς ἔρημα καὶ
ψαμμοῦδα.

Οὗτός μαι ὁ λόγος ἀναγεγράφ-¹⁴
θαι, Φέρων καὶ αὐτὸς ἐς Ἀλέξ-
ανδρον τὸν Φιλίππου, τὸν Μα-
κεδόνα.

meridiem conversus est, in
gravissimas difficultates inci-
dit, summâ aquarum inopiâ
pressus, summaque æstus fla-
grantiâ afflictus, igneis quo-
dammodo rivis mari incum-
bentibus. Cyrenæ tamen,
Libyæ urbs, quanquam deser-
tioribus in locis sitæ sunt;
herbosæ fertilesque & irri-
guæ sunt: saltus etiam fre-
quentiaque prata habent,
omnisque generis fructus &
jumenta ferunt, ad ea loca
usque quibus silphium gigni-
tur. Ulteriora ejus loca de-
serta altisque arenis obruta
sunt.

Atque hic quidem liber à
me conscriptus sit, etiam ipse
ad Alexandrum Philippi fili-
um Macedonem pertinens.

*duam navigando consumpsimus, primam a nobis conditam civitatem Thymiaterium nominavimus: huic ampla planicies subiecta erat. Et postea versus occidentem pro-
vecti, ad Solentem Libya promontorium arboribus opacum pervenimus, ubi con-
dito Neptuni delubro, rursus ad orientem dimidii diei navigatione conversi &c.
Et p. 3. Deinde oram desertam ad meridiem bidui itinere legebamus: inde ad
orientem unius diei cursu navigavimus.*

^{12.} ῥύαξι πυρὸς] In Hannonis periplo de his ita pag. 5. Thymiamatum re-
gionem ignitam legebamus, μεσὸς δ' αὖτ' αὐτῆς πυρώδεις ῥύακες, ἐνέβαλλον εἰς
τὴν θάλατταν. Nimirum ejus terra æstum, calcantium vestigia non ferebant. Ita-
que ab hoc etiam loco ocinus recessimus: & quatruidni navigatione proVecti, noctu
tettam flammis plenam videbamus. Apparebat autem in medio excelsus quidam
& cæteris major ignis, ipsis, ut videbatur, astris consiguus: erat is, ut interdum
cernebamus, mons maximus, θεῶν ὄχημα (deorum vehiculum) dictus.

^{13.} ἄλσέα καὶ λειμῶνες] Blanckardus gignendi casu ἄλσέων καὶ λειμῶ-
νων edidit, quod ita tres libri manuscripti constanter proferrent. Grono-
vius contra primum casum reposuit, quod & Vulcanius in Augustano ita
legi dicat, & ipse in omnibus IV. Florentinis (inter quos ille purgatissi-
mus) eandem scripturam invenerit. Illasque voces plane non dependere aie
a voce πᾶμφορος, sed Arrianum varietate frui syntaxeos.

σίλφιον] De hoc Plinius Nat. Hist. lib. XIX. cap. 3. *Laserpitium, quod
Græci Silphion vocant, in Cyrenaica provincia repertum: cujus succum vocant la-
ser, magnificum in usu medicamentisque, & ad pondus argentei denarii pensum.
Multis jam annis in ea terra non invenitur, quoniam publicani, qui pascua con-
ducunt, majus ita lucrum sentientes, depopulantur pecorum pabulo. Unus omnino
cassilis nostra repertus memoria, Neroni principi missus est.*

INDEX GRÆCUS

IN A R R I A N U M.

Primus numerus *librum* : secundus *caput* : tertius *paragraphum* : *Ind.* historiam Indicam significat :
littera N. ad notas ablegat.

A.

Α, ἔστι δὲ ἢ quædam, præf. 4.
Ἀβαστανῶν ἴθιος αὐτόνομον, 6, 15, 1.
ἄβατⓈ inaccessus, Ind. 40, 7.
Ἀβδηρα 1, 11, 6.
ἀβέβαιⓈ 1, 15, 3. 1, 18, 13.
ἀβελτηρία ὑπέρουκⓈ 4, 12, 9.
Ἀβιοὶ καλῶμενοι Σκύθα 4, 1, 1.
Ἀβισάρης 4, 27, 10. 5, 20, 7.
ἀβλαβὴς innoxius active 1, 1, 14.
illæsus passive 3, 13, 12.
ἀβλαβῶς 1, 1, 12. 4, 21, 11. 6, 19, 3.
Ἀβυλίτης, αἰὲρ Πέρσης 3, 16, 15.
7, 4, 1.
Ἀβρίας ἢ διμοιρατῶν τις 6, 9, 7.
ἈβυδⓈ 1, 11, 9.
ἀγαθὸς fortis 5, 19, 1. ἀνδρας ἀγα-
θὸς γίνεσθαι viros se præbere,
fortiter se gerere, 1, 14, 9. 1, 15,
4. 2, 7, 15. ἀγαθοὶ ἢ θυμὸν Ind. 1,
2. §. ἀγαθοὶ γῆς ἐργάται 5, 25, 1.
γῆ ἀγαθὴ ἐργάσιμⓈ 4, 28, 6. ἑπ-
ποισί τε ἀγαθὴν εἶναι νέμεσθαι Ind.
40, 4. §. 2. ἀγαθὰ bona, opes, 7,
9, 12. & 13. §. 3. ἐμοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν
εἶναι consultum videtur 1, 13, 4.
μὰ πρὸς ἀγαθῷ οἱ εἶναι 7, 16, 9.
ἐπ' ἀγαθῷ εὐδελὶ γιγνομένη 4, 1, 7.
7, 2, 6. σφίσι τὸ ἀγαθὸν εὐρίσκε-
σθαι gratiam inire 3, 21, 8.
Ἀγάθων 1, 14, 4 ὁ Τυρίμμα 3, 12, 8.
ἄγαλμα 1, 11, 2. ἀγαλμάτων ἀνά-
στασις, 4, 11, 3.
Ἀγαμέμνων 1, 11, 8.
ἄγαν, ἢ ἄγαν τιμωρία atrox ultio
4, 7, 6. τὸ ἄγαν δῖος ingens me-
tus 6, 12, 7.

ἀγαπᾶν malo, lubens accipio 2,
25, 3. Ind. 20, 6. N. §. 2. con-
tentus sum, fatis habeo 4, 29, 8.
ἀγγελία εὐδελία παρ' αὐτῷ ἀφίκετο
1, 7, 3. αὐτοῖς ἐρχεται ἢ μάχεται
2, 13, 6.
ἀγγέλλω 1, 5, 1.
ἄγγελος, ἄγγελοι ἀγγέλλοντες 1,
5, 1. 5, 20, 12.
ἄγγⓈ ἐμπλήσας ὕδατⓈ 6, 6, 2.
ἄγι 7, 10, 2.
ἀγειρόμαι advehor Ind. 32, 7.
ἀγελῆδον gregatim Ind. 13, 6.
ἄγμα 1, 1, 15. N. 1, 8, 4. & 8. ἢ
πιζῶν 2, 8, 5. ἢ ὀπισθοπιστῶν 3, 11,
14. ἢ ἰκπίασιν 4, 24, 1.
Ἀγρόριοι 2, 24, 3.
Ἀγροίλαος 2, 13, 7.
ἀγνίῳ ἀγόνιμα adfero merces
Ind. 8, 9. & 41, 7.
Ἀγνις vicus Ind. 42, 4.
Ἀγίς ὁ Λακιδαιμονίαν βασιλεὺς 2,
13, 5.
Ἀγίς Ἀργεῖος ἐποποιὸς 4, 9, 14.
ἄγκιστρον 6, 22, 14.
Ἀγκυρα ἢ Γαλατικῆς 2, 4, 1.
ἄγκυρα, ἀγκύρησιν ἐπίβολος ἢ ὁ
χωρὸς Ind. 23, 11. ἐπὶ ἀγκυρίῳ
ἔρμαν, Ind. 26, 5. 27, 3. 32, 2.
ἀγνοίω 4, 9, 9. 7, 1, 6.
ἀγνοία Ind. 31, 3. ἢ τόπον 5, 13, 4.
ἢ ἀγνοίας προσποιήσις 6, 25, 2.
ἄγνωτος Ind. 34, 10. τοῖς 5, 1, 2.
εἰς αἰθρώπης 1, 12, 8.
ἀγορὰ 1, 8, 12. ἀγορᾶς ἐπιμελεῖ-
σθαι 6, 23, 2. N. ἀγορᾶς δαίμα-
σθαι 3, 1, 8. κατακομίσαι πρόβατα
εἰς ἀγορὰν τῇ στρατῷ 6, 23, 10.
Ἀγρό-

INDEX GRÆCUS IN ARRIANUM.

Ἀγέρας fluvius, Ind. 4, 4.
 Ἀγριῶνις I, 1, 15. I, 5, 3.
 Ἀγριάτκα 3, 27, 9.
 ἄγριον 7, 20, 7.
 ἄγρος opponitur πέλει I, 10, 4.
 ἀγρυπνία συνεχῆ ἔχειν 2, 4, 11.
 ἀγρυπνία Ind. 34, 7.
 ἀγχεμάχοι λόγχοι lanceæ ad com-
 nus pugnandum aptæ, Ind. 24, 4.
 Ἀγχιάλον πέλις 2, 5, 2.
 ἄγχιον Ind. 15, 2.
 ἄγω 2, 6, 2. dux sum Ind. 18, 4. sine
 accus. ducere scil. copias I, 4, 2.
 N. 3, 21, 14. I, 7, 6. I, 2, 5. cum
 accus. ἄγει τὸς Θεσσαλὸς ducem
 Thess. esse, I, 24, 4. 3, 16, 2. ἄγει
 δεξιὸν κέρας præse, I, 14, 10. I,
 29, 6. ἄγει ἰκταίνον ναυτικὸν I, 18,
 7. ὅσα Πέρξης ἀπὸ τῆς ἰκταίνου ἄγει
 ἔλθε 3, 16, 13. ταύτην (ὁδὸν) δρόμον
 τὸ πολὺ ἔγει 3, 18, 9. ἄγει κατὰ τὸ
 εὐάντημον I, 1, 15. ἀπὸ τὴν Ἑσθλῆν
 I, 7, 6. ἐπὶ τῆς Τριβαλλῆς I, 2, 5.
 2, 4, 8. ἐς τοσόνδε ἄγειν νικῶντα. 5,
 29, 2. δαιμόνιοι ἤγειν αὐτὸν εἰς ἐκεῖνον
 τὸ χωρίον 2, 6, 9. ἄγειν ἅμα οἱ I, 6,
 20. ἄγειν καὶ φέρει τὴν χάριν I, 5,
 5. N. ἄγουσα navis vehens 3, 6, 3.
 αἰχμαλώτης ἄγειν 3, 2, 8. 6, 29, 4.
 7, 9, 4. §. 2. γυναῖκα ἄγειν 3, 6, 8.
 & ἄγειν uxorem ducere 7, 4, 6.
 & 12. §. 3. ἄγειν ἡσυχίαν quiescere
 I, 14, 8. εἰρήνην πρὸς Δαρείον pacem
 cum Dario colere 2, 2, 4. §. 4.
 computo, Ind. 21, 1. §. 5. censeo,
 judico, Ind. 15, 1. 17, 3. 28, 9. ἐν
 αἰτίῳ χώρα ἄγειν despectui habe-
 re 7, 6, 9. ἴσον τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ ἄ-
 γει æque ac suum caput amat, 7,
 12, 5. 7, 14, 12. τὸ δώδεκα θεῶν Ἡ-
 ρακλῆα ἄγουσιν in numero duode-
 cim deorum habent 2, 16, 4. §. 6.
 ἔγει cogeabat 6, 24, 9. §. 7. τὰ αὐτῷ
 ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἄγειν sua facta
 magnificis verbis extollere I, 21,
 1. §. 8. μυσηρίαν ἀγομένην I, 10, 4.
 ἀγώνισμα ἀγνίσαι merces adfero,
 Ind. 8, 9.

ἀγὼν 5, 17, 5. πρὸς πολέμους τὸ ἀγὼν
 ναποιστόμενοι I, 21, 2. 2, 7, 5. ἵνα
 ἐν τῷ ἀγῶνι inire prælium 3, 9, 2.
 ἐν ἀγῶνι ξυμίσχεται in discriminē
 versari 3, 15, 1. ναυτικοὶ ἀγῶνις
 navalia certamina 2, 21, 13. §. 2.
 ἀγῶνις ἱερῶν 7, 23, 7. ἐπιτάφιος
 ἀγὼν 7, 26, 6. ἀγῶνα δίδωκε τὰ
 Ὀλύμπια certamen olympicum
 fieri curavit I, 11, 1. ἀγῶνα ἐπαί-
 σι, ibid. ἀγῶνα διαθείς γυμνακὸν καὶ
 μουσικὸν 2, 5, 10. 3, 1, 5.
 ἀγασίζομαι I, 15, 6. 3, 14, 6. 7, 14,
 20. ἀγασίσαι ἀπὸ τῆς βασιλείας, 201.
 I. med. imper. 2, 14, 18. ὑπὲρ τῆς
 νίκης 3, 15, 5. 5, 19, 1. ἀγασίζομαι
 πρὸς τὴν πόλιν ad urbem configere
 5, 22, 1. λαμπρῶς 3, 15, 8. ἀγα-
 νισθῆναι Attice fut. I. m. pro ἀγα-
 νισθῆναι 6, 12, 4.
 ἀγασίτης 7, 14, 20.
 Ἄδα I, 23, 8.
 Ἀδελφός I, 22, 5. χιλιάρχης I, 22, 9.
 ἀδελφός, τὸ, fiducia 7, 28, 5.
 ἀδελφός 7, 9, 5.
 ἄδεια securitas 4, 27, 11. impuni-
 tas, ἄδεια τὸ πρόωγόν ἰδωκεν 2, 20,
 4. 2, 24, 8. 6, 15, 13.
 ἀδελφίδης 2, 1, 5.
 ἀδελφός, Μακεδόσιν ἀδελφὰ εἰπεῖν
 4, 12, 1. N.
 ἀδελφός Ind. 29, 15.
 ἀδισμός φυλακή 2, 15, 7. 3, 29, 12.
 7, 24, 4.
 ἀδιάβατος ποταμός 6, 12, 5.
 ἀδύνατος 4, 30, 3.
 ἀδικέω 2, 14, 9. μεγάλη 3, 23, 15.
 ἀδικεῖν 3, 25, 4.
 ἀδικήματα ἀδικεῖν 7, 23, 9.
 ἀδικίας πρῶτον ἐς βασιλέα ἔρχεται 2,
 14, 2. 3, 25, 15.
 ἄδικον, ἄδικα ἔργα 6, 27, 9.
 Ἀδμητὸς 2, 23, 3.
 ἀδόκιμος 5, 27, 18.
 ἀδόκιμος, τὰ ἄλλα οὐκ ἀδόκιμος οὐ
 τῷ ἑρμῇ 2, 4, 12.
 ἀδολος 7, 18, 9. Ind. 28, 7.
 Ἀδραϊστὴς ἱστὸς Ind. 5, 22, 5.

INDEX GRÆCUS

ἀδύνατοι ἦσαν non poterant 4, 21, 11. Ind. 43, 5. ἔγω ἀδύνατ' ἂν περάται 5, 10, 2. νόσῳ ἀδύνατον γινέσθαι ἰλθεῖν 5, 29, 6. ἀδύνατ' εἰς τὰ ἐπινοούμενα Ind. 20, 3.
 ἀδυνατῶς ἔχειν ἐγερθῆναι ἐκ τοῦ ὕπνου, e somno excitari non posse 1, 25, 10. 7, 3, 5.
 αἶδω 1, 11, 3. 7, 3, 5. ἐν μέλει ἦδ' Ἄλκιμαδ' ὄν, lyrico carmine decantatus fuit 1, 12, 4. de hirundine 1, 25, 9.
 αἶψ' subinde, identidem 1, 14, 10. 1, 15, 12. 2, 8, 3. 2, 13, 1. οἱ αἶψ' βασιλεύοντες qui unquam fuerunt eruntve reges 2, 6, 7. οἱ αἶψ' βασιλεῖς 4, 8, 4.
 αἰφανής Ind. 25, 6.
 Ἄερον 1, 7, 8.
 αἰτὸς 1, 18, 10.
 Ἀζέλιμα 2, 15, 10. βασιλεὺς τῆς Τυρίων 2, 24, 8.
 ἀηδεις τ' ὄψεως insolentia spectaculi 1, 9, 6.
 ἀθάνατοι κλέ' ὑπολείπεισθαι 5, 26, 7. μνημεῖον τ' ἀρετῆς 7, 10, 7.
 ἀθέμιτ' 7, 20, 8.
 Ἀθηναῖ 1, 11, 11. 1, 16, 11. Ἰλιας 1, 11, 12. 6, 9, 6. Μεγαροσις 2, 5, 11.
 Ἀθῆναι 1, 9, 8.
 Ἀθηναίων πόλις 1, 1, 4. 1, 7, 5. δῆμος 1, 10, 6.
 Ἀθήνησι 1, 1, 1.
 ἄθλον 2, 7, 10. τῷ πολέμῳ 3, 16, 4. N. τῷ πόνῳ 5, 26, 12.
 ἄθλ', εἰ φαῦλον ἄθλον τίθεσθαι non parvum laborem judicare 2, 16, 7.
 ἀθροίζω 2, 19, 11. 2, 24, 3.
 ἀθρόοι φεύγοντες 4, 22, 11. ἐπὶ τῇ ὄχθῃ ἰγύνοντο 4, 4, 11. ἐς μάχην καταστῆναι 4, 25, 11. ἐρέται ἀθρόοι ἐμπύπτοντες τῷ ῥοθίῳ 6, 3, 5. ἀθρόον ῥεῖμμα profluvium alvi 4, 4, 17. κύμα 6, 19, 4. ὑδαὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀθρόα 5, 9, 7.
 ἀθυμία 5, 25, 5. Ind. 13, 10.
 ἄθυμ' 6, 12, 2.
 Ἀιακίδης 4, 11, 11.

Ἀιακὸς 7, 29, 7.
 Ἀιγαῖ 1, 11, 1.
 Ἀιγαῖ' Ind. 18, 6. πόντ' 7, 20, 9. αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλῶ ἔγει 1, 26, 1. 7, 7, 10. εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἰξασθῆναι 2, 22, 2.
 Ἀιγίη 6, 11, 11.
 Ἀργοβάρης 7, 6, 7.
 Ἀργὸς ποταμοὶ 1, 9, 4. N.
 Ἀργυπτ' 2, 13, 3. ποταμὸς 5, 6, 8. 6, 1, 4.
 αἰδῶς; dat. αἰδοῖ τῇ Πινδάρῳ reverentia erga Pindarum 1, 9, 18. 5, 1, 6. αἰδοῖ τὴν πόλιν 1, 10, 10. τῷ γένει 2, 15, 5.
 αἰεὶ Ind. 20, 2.
 Αἰθιοπία Ind. 6, 8.
 αἰθίοψ 5, 4, 8.
 αἰκίζω excrucio, αἰκισάμεν' ἀπέκτειναι 2, 7, 2. 3, 30, 10.
 Αἶμα 1, 1, 7.
 αἶψ', οἱ ἐν αἶψῃ ὄντες Ind. 27, 8.
 ἀνίσταμαι 2, 5, 5.
 ἄσπετος εἰς τὴν Νέαρχον τῆς τέλει Ind. 30, 7.
 Ἀσολικὸς 5, 6, 6.
 Ἀσολίς 3, 22, 6. Ἀσολίδες πόλεις 1, 18, 2.
 αἰρετέον 2, 26, 4.
 αἰρεῖν τὴν πόλιν 1, 5, 14. 1, 28, 3. τὸ τεῖχος 2, 27, 9. κτ' κρᾶτ' 1, 28, 11. τὴν φεύγοντας 1, 6, 22. 3, 15, 12. καταπύδεις αἰρεῖν per vestigia insequendo capere 3, 20, 4. ἐπὶ τῇ αἰρεῖσθαι τοῖς ἄλλοις ὅπλα arma contra ferre 4, 27, 4. §. 2. eligo, praefero, statuo mecum 5, 15, 6. 7, 16, 13. §. 3. ὑπὸν αἰρεῖσθαι somnum capere 7, 9, 16.
 αἶρω tollo, aufero 4, 24, 8. §. 2. ἐξ Ὀγχαστὸς ἄρας motis ab Onchesto castris 1, 7, 9. 1, 26, 1. 2, 5, 2. 2, 20, 7. ἀπὸ τῆς Τίγρης 3, 7, 11. ταῖς ναυσὶ Ind. 19, 6. §. 2. πυρὸς αἶρα ἀπὸ τῆς ὄρεως flammam e monte sublatam ostendit 4, 29, 3.
 αἰσθάνομαι, αἰσθόμεν' part. aor. 2. med. 1, 5, 19. 2, 4, 5. τὸ φρονεῖν ὁρᾷ

I N A R R I A N U M.

ὁμοῖοι part. præf. pass. 3, 14, 11.
 τῇ ὁμοῖα αἰσθόμενοι Ind. 13, 7. αἰ-
 σθόμενος 3. f. aqr. 2. conj. med. 3,
 18, 7.
 αἰσθόντων ἴση τ' ἐνυμφαῖς προσέθηκεν,
 eundem sensum calamitatis infli-
 xit 1, 9, 3.
 αἰσχροὶ 3, 10, 3. αἰσχροτέροις præf. 3.
 Αἰσχρότης 3, 5, 4.
 αἰσχροῦ 7, 14, 4. αἰσχροῦ προσβάλ-
 λειν dedecus afferre 1, 9, 9.
 αἰσχρομαί 1, 13, 9. 6, 7, 10. 7, 27,
 4. ἐκ αἰσχρομαί θαυμάζων 7, 30. 6.
 αἰτεῖν, αἰτεῖν παρ' αὐτῶν τὴν ὀγιμο-
 νίαν 1, 1, 2. Ἀρετὴν ἤτοι δάρεν, ab A-
 rete hastam petebat 1, 15, 8. χρή-
 ματα αἰτήσαντες ἐπὶ πόλεμον 2, 13, 5.
 5, 2, 6. αἰτεῖ καὶ λαμβάνει 2, 14, 16.
 ὅσων αὐτοὶ σφίσι ἤτησαν 3, 27, 10.
 ὅτε τι ἠτήκει ἐξ Ἀλεξάνδρου 6, 15, 10.
 αἰτία, ἀφ' ἧς αὐτὰς τ' αἰτίας remisit
 eis culpam 1, 17, 2. ἀφίσταται τ' αἰ-
 τίας 3, 27, 3. 6, 27, 12. αἰτίαν ἔ-
 χον reum esse, 1, 25, 3. Ind. 12, 5.
 ἐν αἰτίᾳ ἦσαν accusabantur 1, 27, 6.
 ἔξω αἰτίας 3, 27, 5.
 αἰτίον 7, 20, 19.
 αἰτίας 1, 10, 8. 1, 16, 6. 1, 17, 14.
 Αἰτωλοὶ 1, 7, 5.
 αἰχμαλωτίζω 3 22, 7.
 αἰχμαλωτίζω, αἰχμαλωτὴς ἔλαβε 1,
 16, 10. ἀφίσταται 1, 29, 8. 3, 6, 3.
 ἀκαίρως παρήγορα 4, 12, 9.
 ἀκαίρως 6, 22, 13. τ' ἰχθύων 6, 23, 4.
 Ἀκαρίαν 2, 4, 12.
 Ἀκαριανὴ Ind. 41, 2.
 ἀκαρπύς Ind. 40, 2.
 Ἀκρίτης συν. 5, 4, 1. 5, 20, 13.
 ἀκρίτης 6, 29, 9.
 ἀκρίτης 2, 7, 11. 5, 14, 6.
 ἀκρίτης 1, 13, 5. 5, 26, 12.
 ἀκλυτος λιμὴν non procellosus Ind.
 22, 5. 26, 10.
 ἀκμάζω 7, 12, 7.
 ἀκμαῖος ἴππος, robustus, non de-
 fatigatus, 4, 5, 8. ἄστε παρὰ τὸ
 ἀκμαῖον τ' χερμαῖον 4, 7, 1. 4, 18, 2.
 ἀκμή τ' χερμαῖον 1, 24, 8. ὡς ἀκμή τ'

εὐτυχίας εἶναι 4, 19, 10. ὡς ἀκμή τ'
 δόξης 7, 16, 12. vigor ætatis, Ind.
 9, 6.
 ἀκμῆς indefessus, recens, integer
 5, 16, 2. ἀκμήτις ἀντὶ κακότητος
 5, 18, 2. 5, 27, 15.
 ἀκοὴ, ἀκοὴ λαμβάνειν 2, 12, 2. ταῦτα
 ὡς ἀκοὴ ἀναγγελλόμενα Ind. 5, 1. 15,
 7. οἷς ἀκοὴν ἤδ' ὁ νόμος 6, 11, 10.
 ἀκολουθεῖν ἄλλοις alios sequi in mili-
 tia tanquam duces, aliorum ductu
 militare, cui contrarium ἐξυγεί-
 σθαι ducem esse, 1, 1, 3. subsequi
 1, 6, 21.
 ἀκοντίζω 5, 17, 4. 5, 18, 11. ἀκοντίζ-
 ομαι Ind. 24, 4.
 ἀκόντιον 2, 6, 9. Ind. 16, 10.
 ἀκοντισμός 1, 2, 11. 3, 15, 4.
 ἀκοντιστής 1, 5, 20.
 ἄκρον Ind. 15, 11.
 ἀκρότης 6, 13, 5. ἀκρόσιον τ' γνώμης
 5, 28, 1.
 ἀκρότης 2, 6, 7.
 ἄκρος 5, 1, 4.
 ἀκρότης, ἀκρότης ἐπὶ Ρωξάνης cum au-
 disset de, 4, 20, 7. ἐν τ' σιγῶν
 5, 14, 10. ἢ σιγῶν ἤκουον pa-
 rebant 3, 17, 2. 4, 17, 5. Ind. 1, 3.
 ἄκρος vertex τ' Αἰμὴ 1, 1, 8. rupes
 ὀχυρὸς καὶ ἀπότομος 1, 27, 1. 5, 11,
 1. 6, 5, 7. promontorium 7, 1, 4.
 7, 20, 15. Ind. 32, 6. ἢ arx 1, 17,
 3, & 5. 1, 29, 2.
 ἀκρὸς vento secundo, Ind. 24, 1.
 ἀκρότης, ἀκρότοις σφῶν 6, 25, 14.
 7, 2, 9.
 ἀκρίβεια τ' διώξεως 1, 2, 12. τ' κιν-
 δύναι magnitudo periculi 1, 9, 7.
 καταβιβάζειν ἐς ἀκρίβειαν accura-
 te consuevere 5, 12, 4.
 ἀκριβὲς λογισμὸς 3, 10, 5. ἐξοικονο-
 μεῖν 3, 9, 14. φυλακὴ 1,
 21, 7. 3, 2, 9. προφυλακὰς ἀκρίβει-
 ας 2, 8, 2. ἐς ἀκρίβειαν τὰς ἀσπίδας
 συγκαλεῖται 1, 1, 12. ἀκριβέστερον
 κατεῖναι 3, 7, 13. ἀκριβέστατοι πλη-
 ρώματα præstantissimi 2, 21, 13.
 ἀκριβὲς ἀπλισμένοι 1, 28, 8. 2, 18, 9.
 ἀκρο-

INDEX GRÆCUS

- ἀκροβολίζομαι ἰς I, 7, II. 5, 22, 8.
 ἀκροβολισμὸς I, 2, II. I, 20, 7. ἀ-
 κροβολισμὸς ποιῆσθαι I, 20, 13.
 ἀκρόδρον arbores pomiferæ, Ind.
 38, 6. 39, 2.
 ἄκρον ὑπερβάλλον vertex super-
 re, I, 2, I. I, 7, 6. ἄκρον ἔσπετα-
 μῶ ora flum. I, 14, 8. ἄκρον τὸ φά-
 λαγγος 5, 13, 9. N. τὸ ἡν 6, 19, 8.
 ἀκρόπολις I, 17, 3. 3, 16, 8.
 ἄκρος, ἄκρον χῶμα caput molis 2,
 19, 6. ἄκρον ἄκρον summæ aures, 4,
 7, 5. ἀκρότερος θεὸς sublimius, præ-
 stantius numen 5, 26, 9. ἀκροτάτη
 ἡβη, Ind. 9, 7.
 ἀκρωτήριον extrema corporis pars,
 ἀκρωτηρίων λάβη 4, 7, 6.
 ἀκων cuspis, Ind. 24, 3.
 ἄκων, invitus, ὥς ἀκοντὶ παρ' ἐμοί
 εἶπεν 2, 14, 14. 3, 2, 4. 5, 27, 12.
 εἰδὲ αὐτῷ ἀκοντὶ ἢ neque ipso in-
 vito fiebat, 4, 9, 7.
 ἄκων jaculum. Ind. 16, 8.
 ἀλαζονεύομαι, I, 16, 9.
 ἀλαλαγμὸς φοβεράει 3, 9, 14. 5,
 10, 6. 6, 10, 7.
 ἀλαλάζειν τῷ Ἐνυαλίῳ I, 14, 10. 5,
 10, 4.
 Ἀλβανοὶ 3, 8, 7.
 ἀλγίον, ἡλγησι τῷ πάθει 4, 6, 5. 4,
 13, 6.
 ἄλγος 7, 6, 3.
 ἀλγεῖν 6, 28, 12.
 Ἀλεξάνδρεια in Ægypto 3, I, 7. 7,
 23, 10. ad Caucasum montem
 condita, 3, 28, 6. 5, 1, 8.
 Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου præf. I. ὁ
 Ἀερῶν I, 7, 8. I, 25, 1. idemque
 ἀδελφὸς Ἡρομένους τε καὶ Ἀρριβαίου
 I, 25, 2. ὁ Ἡπειρώτης 3, 6, 11.
 Ἀλεξίκανος Ἀπόλλων, Ind. 36, 3.
 ἄλευροι 6, 29, 11. Ind. 28, 8.
 αἰλὼν 6, 23, 10.
 αἰλῶναι, τῇ δὲ αἰθείᾳ revera, opp.
 προφάσει I, 25, 6. εἰδὼς τὴν αἰ-
 θῶναι φράζειν 7, 18, 9. αἰθῶναις ἐν-
 κατ' ἐμῶς 7, 30, 7.
 αἰθῶναι 2, 27, 4. 3, 2, 3. 4, 13, 10.
 αἰθῶναι. τὸ αἰθῶν revera 7, 19, 12.
 αἰθῶν πάτη, præf. I. ὁ πόρρω ἔ-
 αἰθῶν ἀναγίγγραπται 5, 20, 16.
 αἰθῶν 6, 23, 11. Ind. 28, 8.
 Ἀλέξιον πιδόν 2, 5, 11.
 αἰλίαις ὡς ἔσπετα I, 3, 8.
 αἰλιὸς 6, 23, 4.
 αἰλιὸν Ind. 29, 9.
 Ἀλικαρνασσὺς 3, 22, 6.
 Ἀλικαρνασσὺς I, 20, 3.
 Ἀλιδά I, 23, 11.
 αἰλίσκω I, I, 17. I, 9, I. I, 12, 5. I,
 19, 17. αἰλίσκω ἢ πόλις I, 21, 7. I,
 22, 8. βίαι αἰλίσκω 2, 25, 8. αἰλίσ-
 κω Περμενίανος I, 25, 7. N. πρὸς
 Ἀλέξανδρον αἰλίσκω captum ad A-
 lexandrum adduci 2, 11, 7. αἰλίσκω
 τάξιν γινωσκμένην 3, 11, 3. ἢ αἰλίσ-
 κω τὰ τόξα αἰλίσκω 3, 15, 14. ὡς
 αἰλίσκω Ind. 29, 16.
 αἰλιτὴς vadofus, Ind. 21, 9. 37, 10.
 Ἀλκίαις 4, 22, 1.
 αἰλὴ robur, Ind. 15, 1. ἰς αἰλὴν τι-
 τραμένον ad vim conversi, I, 8,
 14. 3, 21, 15. 3, 24, 2. ἰς αἰλὴν χω-
 ρισαίνε 6, 4, 3.
 Ἀλκίαις ὁ Ἡλῆος I, 29, 6.
 Ἀλκίμαλλος ὁ Ἀγαθοκλῆος I, 18, 2.
 ἄλκιμος 4, 25, 4. Ind. 15, 1.
 Ἀλκομενὸς Ind. 18, 6.
 αἰλὰ γδ sed, γδ redundante, I, 24,
 1. 2, 6, 7. 3, 2, 5. 3, 3, 9. 6, 11, 15.
 7, 2, 3. §. epanalepticum 4, 8, 3.
 §. infervit occupationi, ut Lati-
 norum at, 7, 10, 1. §. copulandi
 particula I, 26, 7.
 ἄλκω vide infra sub ἄλκω.
 αἰλῶν, αἰθῶναι ἰς αἰθῶναι, præf.
 2.
 ἄλκω, ἄλκω ἄλκω 2, 6, 8. 6, 13,
 9. pro se quisque 2, 7, 16. N.
 αἰλῶν, Ind. 34, 7.
 ἄλκω, ἄλκω φάλαγγε reliqua I, 1, 15.
 ἴππῳ reliquus equitatus I, 2, 10.
 sic ἄλκω πόλις I, 8, 12. 5, 18, 8. ἄλ-
 κω εὐνοία I, 5, 18. τὰ ἄλκω
 μετὰ reliquo corpore, Ind. 24, 9.
 §. ἄλκω καὶ ἄλκω ἔσπετα τάξιν
 παρ'

I N A R R I A N U M.

πρῶτον alium atque alium arma-
 torum ordinem adducens 2, 8, 3.
 ἀνὰ πρῶτον εἰς ἄλλοι καὶ ἄλλοι πό-
 λεμοι 4, 17, 8 5, 9, 3. 7. 18, 2. Ind.
 16, 4. ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις τ' τάξεσιν α-
 λλ' ordines post alios 1, 15, 5. 3,
 22, 5. Ind. 34, 4. ἡμέρη ἄλλη ἐξ ἄλ-
 λης γίνετο, alius ex alio dies tra-
 hebatur, Ind. 34, 3. ἄλλοι ἄλλαι
 præf. 2. §. τὰ ἄλλα, omisso καί,
 aliis in rebus 1, 5, 6. 1, 18, 10. 2,
 4, 12. 3, 2, 3. præterea 1, 18, 14.
 alioqui 1, 25, 1. 4, 3, 16. τότε ἄλλαι
 cum alias ob causas 3, 2, 3. 3, 18,
 18. 3, 23, 14. 7, 14, 7. N. §. ἄλλη
 alio vel loco vel modo 1, 1, 11.
 ἄλλη ἐξηγεῖσθαι aliter interpretari
 1, 18, 15. ἄλλη καὶ ἄλλη ἐξηγεῖσθαι
 aliter atque aliter narrare 3, 3, 12.
 τῇ μὲν, ἄλλη δὲ hac, illac, 3, 18, 12.
 ἢ ὅπου ἄλλη τ' Ἀσίας aut in quam-
 vis aliam Asiæ partem 7, 19, 3.
 ἄλλοι ἄλλη ἀπευλαύγησαν alius alio
 discesserunt, 3, 28, 17. 6, 7, 10.
 ἄλλοι ἄλλη τ' πίστες 4, 19, 3. ἄλλη
 ἄλλο καλίστα, Ind. 2, 3. ἄλλη καὶ
 ἄλλη hinc inde, undiquaque, 1,
 2, 11. 2, 27, 6. 5, 23, 1. ἄλλη καὶ
 ἄλλη ἦγε τ' χάρις 5, 9, 3. ἄλλη καὶ
 ἄλλη τ' τίχης 2, 21, 2. τ' χιόνι
 4, 19, 4. modo hic, modo illic 1,
 25, 9. 2, 18, 10.
 ἄλλοι ἄλλη aliter atque aliter, alias
 alibi, hinc inde, modo hic, modo
 illic 1, 6, 4. 1, 8, 13. 6, 6, 9. Ind.
 7, 2.
 ἄλλοτε 7, 29, 8. 3. 15, 5.
 ἄλλοτε 7, 8, 4. 7, 12, 3. 7, 15, 9.
 ἄλλως aliter, præf. 3. & 1, 26, 2. 7,
 3, 3. alias, alioqui, 1, 26, 1. N. 4,
 18, 11. ἄλλως τε præterea, 1, 20, 2.
 2, 7, 7. ἄλλως τε καὶ præsertim e-
 tiam, cum præsertim etiam 1, 7,
 17. 1, 15, 3. N. 2, 21, 7. 3, 27, 8.
 7, 15, 9. 7, 23, 14. Ind. 6, 7, N.
 ἄλλη Ind. 34, 7.
 ἄλλωρ Ind. 21, 3 & 13.
 ἄλλοι ἄλλοι 7, 18, 6.

ἀλόγως 7, 8, 3.
 ἀλοφθόνως Ind. 7, 9.
 ἀλόντων gen. plur. part. aor. 2. aet.
 ab ἀλίσκω 1, 9, 1.
 ἀλὺς part. aor. 2. ab ἀλίσκω 1, 25, 7.
 ἀλυστος gen. sing. fœm. 1, 9, 1.
 ἄλς, ἄλεις πύγνυται αὐτόματοι 1, 29,
 1. Ind. 29, 14 ὄρυκτοι 3, 4, 6.
 ἄλσος lucus 5, 2, 7. 6, 29, 6. Ind.
 43, 13.
 ἄλως fluvijs 2, 4, 2.
 ἄλυστοι περιιδεῖν τ' εἰσμεν 2, 3, 12.
 ἄλφειτοι 3, 2, 2.
 ἀλῶναι aor. 2. inf. ab ἀλίσκω vel
 ἄλωμι 1, 21, 7.
 ἀλώπηξ Ind. 15, 6.
 ἄλωρίτες Ind. 18, 6.
 ἄλωσις τ' πόλεως 1, 9, 8. N. 1, 9, 9.
 4, 2, 9.
 ἀλωσομένην, part. fut. 1. med. ab
 ἀλίσκω 2, 18, 2.
 ἀλωτὸς 4. 21, 12. 4, 28, 2.
 ἄμα causam causæ adjungit, 1, 1,
 5. 1, 20, 1. ἄμα μὲν, ἄμα δ', 1, 1,
 9. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ ineunte vere 1, 1, 5.
 3, 6, 1. τῇ ἡμέρᾳ 2, 4, 6. ἄμ' ἡμέρᾳ pri-
 ma luce 3, 9, 3. Ind. 23, 2. ἄμα
 Ἀλιξάνδρῳ cum, 1, 3, 10. 1, 5, 14.
 1, 24, 1. ἄμα οἱ secum, 1, 6, 20.
 ἄμα οἱ ἱστάς juxta se locat 2, 8, 14.
 §. ὅτε ἄμα simulac 5, 7, 9. ἄματε
 Ind. 22, 1. confestim, Ind. 24 7.
 Ἀμαζόνες 4. 15, 6. 7, 13, 4.
 Ἀμαθυσίος 2, 22, 2.
 Ἀμαθιαὶ πόλεις 2, 7, 1.
 ἄμαξ 1, 1, 9.
 ἄμαξιόν 2, 3, 2.
 ἄμαξιτος, ἢ, via curribus apta 3,
 18, 1.
 ἀμαρτάνειν τῇ γνώμῃ falli sententia,
 errare 1, 18, 12. 2, 12, 11. τὰ αὐτὰ
 ἡμαρτάνει 6, 25, 2.
 ἀμαρτία 4. 8, 15. 5, 4, 11. ἀμαρτίαν
 ἐπιτρέπτει 7, 29, 3. ἀμαρτίας ἱε-
 ρεὺς 7, 29, 4.
 Ἀμαρτὴν 7, 4, 8.
 ἀμαυροὶ τεκμηριοι 5, 6, 7.
 ἀμαχεὶ sine pugna 7, 9, 12.

I N D E X G R Æ C U S

ἀνίκητος invictus 2, 10, 10.
 ἀμβάτης 5, 19, 7. Ind. 13, 12. ἢ ἀρ-
 μάτων 6, 14, 5.
 Ἀμβίταρος 5, 8, 4.
 Ἀμφροκίς 2, 16, 7.
 ἀμείβω 3, 4, 5. 4, 7, 7. Ind. 39, 8.
 ἄλλοτε ἄλλω ἢ Σκυθίας ἀμείβεται,
 modo hanc, modo aliam Scythiæ
 regionem petunt & inhabitant,
 Ind. 7, 2. καὶ γίνετο ἀμείβειν τὴν βα-
 σιλείαν, a patribus in filios per ma-
 nus tradi regnum, Ind. 8, 3. ἀμεί-
 βων ἐξ ἑτέρου γένετο εἰς ἕτερον, ex
 uno genere in aliud transire, Ind.
 12, 8.
 ἀμεινν potius, compar. ab ἀγαθός,
 2, 7, 6. melius 7, 16, 12.
 ἀμοψίς ἢ ἐσθῆς mutatio vestis,
 4, 9, 14.
 ἀμελίω non curo, nihili aestimo 1,
 9, 15. 2, 12, 5. 4, 8, 2. ὅτε ἡμελη-
 μένοι Μακεδόνες, non ignobiles,
 1, 22, 9. 2, 10, 12. 7, 24, 4. ἐν τῷ
 καθ' αὐτὸν ἑκάστον ἀμελημένῳ in sua
 cujusque negligentia 3, 9, 16. 6,
 25, 6.
 ἀμελητίον 1, 7, 5. τάττω ἔγνω ὅτι
 ἀμελητίας εἶναι οἱ, 1, 24, 1.
 ἀμελῶς, τῷ θεῷ ὅτι ἀμελῶς ἔχει,
 3, 4, 8.
 ἀμνηστικός debilis, exilis, evanidus,
 Ind. 6, 3.
 ἀμηχανία, Ind. 43, 12,
 ἀμήχανος 6, 12, 5.
 Ἀμμουάκης Παρθυαῖος 3, 22, 2.
 ἀμμούδης arenosus, Ind. 21, 7. &
 40, 2.
 Ἀμμοί 3, 3, 1. 6, 3, 3. εἰς Ἀμμο-
 νος, 7, 14, 14.
 ἄμπυλος 5, 2, 8.
 ἀντίχομαι induor, Ind. 5, 12. &
 7, 3.
 ἀρκωτός ἢ θαλάσσης aestus maris re-
 cedentis, 6, 19, 1. 6, 22, 10. Ind.
 21, 3.
 ἀνύομαι resisto, repugno 1, 8, 14.
 1, 15, 3. ἐνόςων 1, 20, 11. ἐπόςων
 ἀμυνομένης 2, 7, 8. 2, 27, 1.

Ἀρμένιος 1, 7, 1. ὁ Ἀρμενίος 1, 8, 2.
 ὁ Ἀρβαίος 1, 12, 12. ὁ Ἀρτίος
 1, 17, 10. 2, 6, 5. ὁ Φιλίππος 3, 11,
 15. ὁ Νικολάος 4, 17, 4.
 ἀμύνα τὴν χάριν 2, 14, 3. βίβλων ἡ-
 μένουντο 2, 21, 3. 3, 21, 15. 6, 7, 7.
 Vide paulo ante ἀμύνομαι.
 Ἀμυγός fluvius, Ind. 4, 5.
 Ἀμφείον, Amphionis templum, 1,
 8, 12.
 ἀμφὶ τὰ εἴκοσι ἔτη circiter viginti
 annos 1, 1, 1. 5, 19, 7. ἀμφὶ τὰς
 τεσσαράκοντα circiter quadraginta
 1, 2, 13. 1, 16, 4. §. de, ὅσα ἔδωκε
 Χαλδαίοις ἀμφὶ τὰ ἱερὰ, 3, 16, 9.
 ὁ ἀμφὶ Ἡρακλῆα μῦθος ποσειδωνί-
 ας fabula de Hercule vulgata, 4,
 28, 7. cum genitиво, ἢ ἀμφὶ Ἡ-
 ρακλέους πατρὸς δόξω opinio de Ham-
 mone patre, 4, 9, 13. cum dativo,
 γνώμη ἀμφὶ τῇ παραδόσει ἢ ἔργῳ,
 3, 30, 1. §. circa, cum, ἐν τοῖς ἀμφ'
 αὐτῶν cum suis, 1, 2, 3. 1, 6, 15.
 1, 14, 9. ἀμφ' αὐτὸν ἔχον 1, 5, 3.
 1, 25, 4. οἱ ἀμφ' αὐτὸν παῖδες 1, 25,
 5. ἀμφὶ τὰ σφόνδεα, ἀμφὶ τὰ αὐ-
 τῶν ἔχον, suarum rerum satagere,
 sedibus suis se continere, neque
 alios laceßere, 1, 5, 4. & 5. ἀμφὶ
 ταῦτα εἶχε his rebus occupatus e-
 rat, 4, 2, 9. ἀμφὶ ψῆδον ἔχον ποῦ-
 σι vel musica occupari, 1, 11, 3.
 ἀμφὶ μένους τάχως 1, 20, 10. 2, 8, 2.
 ἀμφὶ δυνάμει φυλακῇ ἢ τακτὶ 1,
 23, 2. τὰ ἀμφὶ ἱατρικῇ ars medi-
 ca, 2, 4, 12. οἱ ἀμφὶ ταῦτα ταχῶ-
 ται 3, 1, 5. τὰ ἀμφὶ τὸ τρυφερόν 2,
 27, 4. 6, 28, 8. cum dativo ἀμφὶ τῇ
 τέλει juxta murum 1, 22, 4. ἀμφὶ
 τοῖς σκευοφόροις ἔσθλη ἡμῶν, circa
 impedimenta impliciti, 3, 14, 10.
 ὅπως ἰπράχθη τὰ ἀμφὶ τῷ ἐσθρῷ
 τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, 2, 3, 14. 6, 1, 6.
 & 7. §. οἱ ἀμφὶ Δημοσθένος καὶ Λυ-
 κούργου Demosthenes & Lysurgus
 1, 10, 7. 6, 27, 9. οἱ ἀμφὶ Κρητάρου
 ἐν τῇ γερσίᾳ Craterus cum exer-
 citu 4, 24, 11. 6, 7, 5. οἱ ἀμφὶ τὸν
 Κλεῖον

I N A R R I A N U M.

Κλαῖτον Clitus cum suis 1, 5, 10.
& 16.

ἀμφίβολος πόλις urbs dubia, in-
certæ fidei 2, 17, 2. §. anceps, du-
bious animi, incertus consilii 2,
23, 5. 3, 3, 9. 3, 15, 1. πάντοθεν
ἀμφίβολοι 3, 18, 12. ἀμφίβολος τῇ
γνώμῃ 5, 15, 5.

ἀμφιγνοῖω 2, 12, 10.

ἀμφίλογος 4, 10, 9. 5, 4, 1. ἵνα ἰς
ἀμφίλογον in dubium venire 7,
22, 9.

Ἀμφίλοχος 2, 5, 12. Ἀμφίλοχοι 2,
16, 7.

Ἀμφίπολις ἢ ἐπὶ Στρυμόνι, Ind. 18,
10.

Ἀμφιπολίτης 3, 16, 7.

ἀμφίσομαι φάλαγξ 3, 12, 1. τάξις,
5, 17, 2. N.

Ἀμφιτρίτα, Ind. 18, 11.

ἀμφοτέρως, 1, 25, 12.

ἀμφοτέρωθεν 4, 29, 8.

ἀνγινώσκω, καὶ ἂν καὶ κατέκρινεν
ἀν τυχόν, 5, 18, 11.

ἀνὰ τὸ ποταμὸν εἰσέλθαι 1, 3, 8. ἀνὰ
πεδίον in campo, 3, 7, 12. ἀνὰ τὰ
ὄρη in montibus 7, 9, 2. Ind. 11,
11. προσκλήμμεν ἀνὰ τῇ χώρῃ per
universam regionem 5, 19, 9. §.
ἀνὰ πρῶτον ἰδίᾳ ἐπὶ ἐπὶ, 2, 11,
8. ἴφιστοι 3, 8, 2. 3, 15, 7. ἀνὰ
πρῶτον conjunctim 3, 21, 9. §. ἀ-
νὰ χρόνον in posterum, interjecto
tempore, subinde, 5, 1, 8.

ἀναβάσκει ἐπὶ τὸ ποταμὸν ἐπὶ τὰς ἵπ-
πους ad flumen equos conscende-
re, 1, 6, 8. 7, 3, 6. ἐπὶ τὰ τεῖχος 2,
23, 6. 4, 18, 11. ἀναβαίνοντας πρὸς
μας Ἀλεξάνδρῳ ὁ Βυκαφάλας, 5,
19, 7.

ἀναβάλλω in equum impono 4, 13, 2.
ἀνάβασις ἐπὶ τὸ τεῖχος 4, 2, 5. 4,
19, 4.

ἀναβάτης sessor, ἀναβάτης ἀπὸ πᾶν
3, 13, 11. φέρει 4, 30, 15.

ἀναβαλῶ, ἀναβαίνω εἰς τριηκόν-
ταρον ἢ ἐκατὶ τινὰς, 2, 7, 3. ἐπὶ
τας ναῦς ἀνὰ βίβλας navibus im-
-

fuit 6, 2, 3. 6, 14, 7. ἐπὶ τὸ τεῖχος
ἀναβιβάσαντες in murum tollen-
tes, 2, 24, 6.

ἀναβοῶ 6, 13, 5.

ἀναβολὴς τὸ βασιλεῦς, 1, 15, 8.

ἀναγκάσκω, lego, ἐν ἐπιστολῇ, 2,
4, 14. §. arbitror, censeo, spe-
ro, Ind. 34, 1.

ἀναγκάζομαι 1, 19, 10. 5, 17, 2.

ἀναγκαιὴ σφὶν προκείμεται necessi-
tas iis incumbit, coguntur, Ind.
11, 2. & 36, 5.

ἀναγκαῖος, ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἱσμε-
δομένης ἦσαν, ad res necessarias
parandas disperserant, 2, 21, 13.
ἴδμεν ἢ ἀναγκαῖον 3, 28, 14. Ind.
29, 7. τὰ ἀναγκαῖα ἱσπορίζομαι
6, 24, 5.

ἀνάγκη ἢ ἀναγκάσιον, pref. 3. N.
ὕπὸ ἀνάγκης necessitate, 2, 20, 4.
ἔν τῇ ἀνάγκῃ necessario, 6, 25, 6.
ἀνάγκη καταλαμβάνει 1, 12, 2. 5,
7, 4. ἀπορία ἦν πρὸς ἀνάγκῃ τῆς
πορείας ποιεῖσθαι 6, 24, 9. εἰ δέ τι
ἄλλο ἀνάγκης ἀπλῶς ἐπεῖται τοῦ,
neque ullius prorsus operis ne-
cessitatem aïs impositam, Ind.
11, 2.

ἀναγιγνώσκω, part. aor. 2. ab ἀναγι-
γνώσκω, 2, 4, 14. ἀναγιγνώσκω aor. 2.
inf. ibid.

ἀναγράφω scribo, conscribo, pref.
1. & 2. & 4. & 2, 12, 12. 7, 14, 3.
1, 12, 8. §. describo, expono, de-
claro 2, 8, 18.

ἀνάγω, ἀνάγειν qui adduceret 2,
2, 2. 4, 18, 5. ἀνάγειν εἰς τὴν πόλιν
2, 18, 1. ἀνήχθη παρ' Ἀλέξ. addu-
ctus est 4, 22, 2. §. ἀνήχεται in
eum forebatur 5, 18, 11. ἀνὰ ἀναγο-
μένης τῆς Μακεδονίας ἐπὶ σφᾶς αἰδῶν
1, 19, 16. §. ἀνέχεμαι solvo, in
alium provehor, ἀνέχεται ἐπὶ
Χαλκίδος 2, 2, 8. 2, 13, 4. 6, 3, 3.
Ind. 22, 1. §. ἀνέχεται ἑαυτὸν ἐπὶ πα-
rabat se ad dicendum, 7, 11, 9.
N. §. ἀνάγειν neutrum, Ind. 19,
5. N.

I N D E X G R Æ C U S

ἀναγωγή 6, 3, 3. & 8. 6, 18, 9. Ind. 9, 1.

ἀναδείκνυμι ostendo, doceo, Ind. 7, 9.

ἀναδείχεται καταρτίων 6, 14, 3.

ἀναδερμῆν aor. 2. inf. ab ἀνατρέχω, 4, 24, 5.

ἀναδύμι emergo, Ind. 30, 6.

ἀναζιγνύω castra moveo, 1, 5, 2.

ἐπὶ Ἀσπίδου ἀνιζιγνύνειν, Aspendum versus castra movebat, 1,

26, 8. 3, 4, 9. ἀνιζιγνύει ἐν Πύργῳ, 1, 27, 7. 2, 5, 11.

ἀναβαρύνω, 1, 13, 10. ἀναβαρύνσας ἐπὶ τῷ στρατῷ, 1, 18, 6.

ἀναβαρύνω 4, 26, 4. Ind. 30, 5.

ἀναθεῖναι aor. 2. inf. act. ab ἀνατίθωμι, 1, 11, 12.

ἀναθήματα εἶναι τῇ Ἀθῶνῃ 1, 16, 11. 7, 14, 11. 7, 19, 3.

ἀναίρειν tollo, interficio, 3, 26, 7.

ἀναίρησις 4, 14, 4.

ἀνακαλῶ ὄνομασι 2, 7, 11. 4, 8, 16.

4, 9, 5. ὃ ἡγεμόνων ὀνόμαζα ζῶν τῷ πρῶτον κόσμῳ ἀνακαλῶν 2, 10, 3.

4, 8, 13 § revoco, 2, 8, 15. ἀνακαλῶν τὸ στρατιῶμα, revocavit exercitum, receptui cani iussit,

1, 22, 8. 4, 26, 9. 4, 27, 1.

ἀνακηρύσσειν, ἀνακηρύσσεται Ἀριστάνδρῳ, communicavit rem cum Aristandro, 1, 25, 11. 4, 5, 11. Ind. 15,

12.

ἀνακρῖναι 7, 7, 5. 7, 19, 3. & 5.

ἀνακόπτομαι, ἀνακόπτεται τὸ ὕδωρ, inhibebatur aqua, Ind. 6, 7.

ἀνακρεῖται φεύγει effuse fugere, 4, 17, 1.

ἀνακρίνομαι examinor, 1, 25, 7.

ἀνακωχύνει summis velis in alto fluctuare 2, 19, 8. N. 2, 22, 3. 2,

23, 5. Ind. 24, 4. ἀνακωχυσαν ἵτι πελάγισι αἱ νῆες, naves in alto subsistebant, 2, 20, 11,

ἀνακωχή requies, laxamentum, intermissio, 3, 22, 5.

ἀναλαμβάνω 1, 1, 15. 1, 2, 8. 1, 5,

15. ἀναλαμβάνειν τὰ παιδεία ἐπὶ

τὴν ἱππικὴν 1, 4, 6. Ind. 35, 1. τὰς ἀσπίδας 1, 6, 8. τὴν κατετρωμένην

ἀναλαβεῖν 4, 27, 1. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα receptis armis, 7, 11, 12. §

recolligo, ἀναλαβόντες αἰεὶ τὴν διασωθέντας οὐ τὴν μάχης, 2, 13, 1.

§ deditos recipio, 4, 16, 3.

ἀναλέγομαι lego, evolvo, præf. 5.

ἀναλαμβάνεται, fut. 1. pass. ab ἀναλίσκω, 7, 17, 5.

ἀναλῶσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀναλίσκω, 4, 21, 19.

ἀνάλωτος inexpugnabilis, 4, 18, 6. 5, 26, 9.

ἀναμιμνήσκω τοῖς, part. præf. pass. ab ἀναμνίσκωμι, 1, 16, 1. 3, 11, 4,

4, 4, 14. Ind. 42, 8.

ἀναμνίσκω 5, 23, 4.

ἀναμνήσκω 7, 13, 7.

ἀναμνίσκας τοῖς, part. a. 1. ab ἀναμνίσκωμι, 4, 4, 12.

ἀνάμιξις, 7, 8, 4.

Ἄναμις fluvius, Ind. 33, 2.

ἀναμιχθόντας, part. a. 1. pass. ab ἀναμνίσκωμι, 1, 6, 9.

ἀναμφιλογώτατα citra ullam controversiam, 7, 30, 1.

Ἀνάμνηξις ἐσοφισκός, 4, 9, 9.

ἀνάμνηξις 4, 11, 2.

Ἀναξίππης, 3, 25, 4.

ἀναξυρίς Μυρτιάς, 6, 29, 9.

ἀνάταυλα cessatio, intermissio, 6, 3, 5.

ἀναπαύω 2, 8, 2. 2, 10, 1. ὃ στρατὸν 3, 7, 9. οὐ τὸ ὅδον, 3, 9, 1. ἀναπαύομαι 1, 25, 9. 3, 10, 1. 4, 29, 11.

Ind. 23, 4.

ἀναπειθῶν, θεῖόν τι ἀνέπειθον αὐτὸν, 1, 18, 10. & 15. 2, 18, 1. ἀνέπειθον

Δαρείῳ ὑπὲρ τὴν μάχης, 3, 8, 13. 4, 13, 7. ἀναπειθεῖς πρὸς 3, 6, 10.

ἢ χαλεπαὶ ἀναπειθεῖσιν εἰς ἄλλους καὶ ἄλλοι πόλεμοι, 4, 17, 8.

ἀναπέμπω 4, 21, 11.

ἀναπετάω, ἀρρίπτο, expando, πεδίον πάντα ἀναπετάμενον 2, 6, 4.

6, 10, 8. 7, 9, 5. ὃ Ἐλαιοπέδον τὸ πόρον ἀναπέτασθαι, 7, 9, 10.

ἀνα-

I N A R R I A N U M.

ἀναπιδάω ἐπὶ τῷ ἵππῳ, I, 14, 9. 4, 8, 12. & 14.

ἀναπλίσω 2, 7, 4. 7, 7, 2. N. **ἔπειτα** πο-
ταμὸν 3, 1, 4. 7, 7, 10. ἐς τὸ πέλας.
γ 6, 19, 10.

ἀναπλέω, 5, 2, 7.

ἀναπληρόω τὸ ἵππικόν, 3, 30, 12.

ἀναπληρῶσις τῷ φάλαγγι, 2, 9, 8.

ἀναπλοῦ 7, 7, 11. & 12.

ἀναπλῶς, Ind. 42, 4.

ἀναπλώω, Ind. 42, 1. & 4. & 5.

ἀναπνοή, Ind. 14, 7.

ἀναπτύσσω explico, extendo, di-
lato, χάρις ξύμμετρον ἀναπτύξαι
τὴν φάλαγγα 2, 7, 6. 3, 12, 2. ἀν-
έπτυσσεν αἰεὶ τὸ κίερος ἐς φάλαγγα,
2, 8, 3. N.

ἀναπνοῖς recessus maris, Ind. 22, 8.
29, 9. 30, 8. καὶ λαμβάνει αὐτὸς,
Ind. 37, 5.

ἀναρρήγνυμι, ἀναρρήξας ἵνδοθεν τῶν
πυλῶν refractis interioribus portis, 4,
3, 6.

ἀναρρίπτω, 1, 21, 7.

ἀναρρήσσειν αὐτὸν ἐκ τῷ νόσῳ, 4, 16, 10.

ἀναρτάομαι ἔξ, pendeo, 4, 10, 3.

ἀνασκευάζειν αὐτὸν ἐκ τῷ χρόνῳ ἐς τὴν
πόλιν, res ex agro in urbem vehe-
re, quod in bello fit securitatis
caussa, 1, 26, 8.

ἀνάσπασις, sedibus suis pulsus,
five qui alio habitatum mittitur,
3, 8, 9. N.

ἀνασπᾶω, ἀνίσπῃ τὰς λίθους ἔξω τῆς
θαλάσσης, 2, 21, 10.

ἀνασταλίσκειν fut. 2. inf. pass. ab
ἀναστέλλω, 2, 18, 13.

ἀναστασις ἀγαλμάτισ, 4, 11, 3.

ἀνατέλλω reprimo, repello, pro-
pulso impetum irruentis 1, 1, 16.
2, 18, 3. 4, 26, 10. τὴν ἐκδρομὴν
excursionem reprimo, 1, 7, 12.

4, 30, 1. τὰς προμαχομένους, 2, 27,

6. ἀνασταλίντες 2, 9, 8. ἐκ τῷ βελῶν

ἀνασταλόμενοι, 6, 7, 7.

ἀναστομόω patefacio, derivandi flu-
minis causa ripam perfodio, 7,
21, 3. & 7.

ἀναστρέφω converto me, 3, 15, 4.

4, 29, 5. ἀναστρέφομαι versor 3,
11, 19. ἐν αὐτοῖς, 5, 17, 11. 5, 18,
8. §. ἀναστρέφειν subverti, 6, 5, 1.

ἀνασώζω, τὴν αἰχὴν τὴν πατρώαν ἀ-
νασώζειν, 2, 14, 3. τὴν νίκην τοῖς
ἡδὴ φεύγουσιν ἀνασώσκειν recupe-
rare, 2, 10, 10.

ἀναζεύω, ἀνιτίκειτο ἐπ' Ἀλέξαν-
δρον τὴν κοπίδα extenderat, 1, 15,
12.

ἀναζεύω, ἀνατιζεύομαι ἐπι-
θέτω 3, 10, 2. 3, 13, 10.

ἀνατίθειν ὁρᾷ τὰ δόρατα, 1, 6, 3.
4, 8, 11. 4, 20, 5. 6, 13, 4. ἄκρα ὑ-
πὲρ ἀνατίθεται, 7, 20, 16. Ind.
3, 3. & 37, 9.

ἀνατίλλω, Ind. 25, 6.

ἀνατίθημι ἐς τὸν ναόν, donarium in
templo figo, 1, 11, 12. 2, 3, 10.
2, 24, 11. ἀνίθισται σφᾶς τε αὐτὸς
καὶ τὰ ὅπλα ἀποθανόντι, 7, 14, 17.

ἀνατολή, ἀπὸ ἀνατολῶν, Ind. 3, 7.

ἀνατρίπω ἐς τὴν μάχην, retraho,
3, 13, 7.

ἀνατρέφομαι de nutrice, 4, 9, 4.

ἀνατρίχω collem subeo, in eum e-
vado, 4, 24, 5.

ἀνκυδῶ, 7, 25, 12.

ἀναφείω, καὶ παρ' ἀνιφέρωντο remi at-
tollebantur, 6, 18, 11. Ind. 30, 2.

§. ἐς μὴν τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀνιέχθη
ad divini numinis iram refereba-
tur, 1, 9, 11. 4, 9, 7. ἐς τὸ θεῖον
ἀνιέχθη 3, 3, 6. 5, 3, 1. N. Καί τε

τῷ γενέσθαι τῷ αὐτῷ ἐς Ἀμμωνα ἀνι-
φέρει, 3, 3, 3. 4, 8, 3. 7, 29, 6. §.
ἐς λογισμὸν ἀνιέγει, in eam co-
gitationem induxit, 1, 9, 15. §.

ἐπὶ ἀνιέγειν, cum tandem se
collegisset, Ind. 35, 5.

ἀναφύγω ἐς τὸ ἄκρον, 2, 9, 8. ἐπὶ
τὰ ὄρη, 3, 17, 10.

ἀναφυσᾶω, Ind. 30, 2. & 3.

ἀναχέομαι diffundor, 5, 5, 7. ἀνα-
χέεται ἐς τὸν ποταμὸν, 6, 18,
11. 6, 20, 4. 6, 25, 9. 7, 16, 3.

ἀναχωρίω, 1, 8, 7. 5, 23, 8.

ἀνα.

INDEX GRÆCUS

ἀναχάρις, 2, 11, 5. 2, 22, 6.
 ἀνδρογαθία διαπρόποντες, 7, 5, 7.
 Ἀνδρουα urbs, 4, 23, 9.
 ἀνδροπαδίζω, 1, 9, 17. 2, 15, 4. 2,
 24, 8. 4, 5, 14. 6, 7, 5.
 ἀνδρεία μέγιστος, 5, 25, 2. 6, 7, 11.
 ἀνδρείος, ἀνδρείος, 7, 28, 2.
 ἀνδρία, Ind. 17, 4.
 ἀνδρείωσης, 7, 19, 2.
 Ἀνδροκλής ὁ Ἀμαθύνιος, 2, 22, 2.
 Ἀνδρόμαχος ναύαρχος, 2, 20, 16.
 ὁ Ἴερανός, 3, 12, 8.
 Ἀνδρόνικος ὁ Ἀγέριος, 3, 23, 17.
 ἀνδρόμαχος vir flos, 4, 9, 4.
 Ἀνδραδύτης, 7, 20, 13. Καλιεργ-
 τας, Ind. 18, 4.
 ἀνδρῶν conclave virorum, 7, 25, 2.
 Ἀνδρῶν Καβήλαια, Ind. 18, 8.
 Ἀνδράματις fluvius, Ind. 4, 4.
 ἀνέγω aor. 2. ab ἀναγνώσκω, Ind.
 34, 1.
 ἀνέθισαι 3 pl. aor. 2. ind. act. ab ἀ-
 νατίθαι 7, 14, 17.
 ἀνελίω ἐς τὸ ποταμὸν, 4, 5, 13.
 ἀναιμίνος part. præter. pass. ab ἀνί-
 μι. permissus, concessus, 7, 13,
 2. 7, 17, 5.
 ἀνέμι ἐς adscendo, conscendo, 1,
 12, 1. 3, 16, 14. 4, 29, 10. 6, 7,
 10. 6, 9, 7.
 ἀνέινα aor. 2. inf. ab ἀνίμι, 1, 25,
 10.
 ἀναιρεύω subduco navem, Ind. 33,
 10. 35, 7. 38, 9. §. extraho, Ind.
 29, 12.
 ἀνέινα præter. pass. ab ἀνίμι, Ind.
 12, 9.
 ἀνέλω sursum traho, 4, 19, 3.
 ἀνέλπις 6, 13, 5. Ind. 35, 7.
 ἀνιμίχθι, 3. sing. aor. 1. pass. ab
 ἀναμίγνυμι, Ind. 42, 8.
 ἀνιμνήθη, 2. 1. pass. ἀναμιμνήσκω,
 7, 13, 7.
 ἀνέμω ὡς ἐπὶ τὸ χῶμα ἐπιφέρειαν
 ventus aggerem versus spirans,
 2, 19, 5. ἀνέμω ἐπαύοντο, Ind.
 22, 1. ἀνέμον τηρεῖν observare, 2,
 19, 5. ἀπ' ἀνέμου ἀνέμων πνεύσαν

1, 26, 2. 3, 3, 7.
 ἀνέινα, 3. pl. fut. 1. med. ἀνέι-
 ναι, 2, 17, 6.
 ἀνιπαχθῆς, ἀνιπαχθέσθαι ἐπείγειν,
 2, 7, 11.
 ἀνιπεικῆς, 3, 22, 3. 4, 21, 16.
 ἀνιπεικῆς, 7, 29, 1.
 ἀνιπῶ sursum serpo, 6, 10, 6.
 ἀνιρίφθι, 3. sing. aor. 2. pass. ab ἀ-
 ναρίπτω, 1, 21, 7.
 ἀνιρχομαι, ἀνιρύνω ἐς ἴλιον, 1, 11,
 12. 1, 17, 5. 2, 3, 1. 4, 18, 11. 4,
 21, 3. 4, 30, 6. 6, 28, 8. Ind. 33, 4.
 ἀνιπῶν, imperf. ab ἀνιπῶν, 2,
 21, 10.
 ἀνιτέλλω, 3. sing. plusq. perf. pass.
 in significatione activa, ab ἀνα-
 τένω, vel ἀνατάλλω tollo, sursum
 porrigo, 1, 15, 12.
 ἀνι θείω, 7, 30, 7.
 ἀνιτάζει τὸ θεὸν evare, Baccho hy-
 mnium canere, 5, 2, 9. N.
 ἀνίχω, τὸ διεξίαι κέρως ἐς τὸ πέλαγος
 ἀνείχε, dextrum cornu ad mare
 extendebatur, 2, 20, 8. 6, 5, 7.
 λιμὴν πρὸς Αἴγυπτον ἀνίχων por-
 tus Ægyptum respiciens, 2, 20,
 16. 2, 22, 10. Ind. 43, 6. ἀνέχω ἀν-
 έχει ἐπὶ πολὺ καὶ μεγάλη θαλάσ-
 σης, promontorium longe in ocea-
 num porrigi, 7, 20, 15. Ind. 3, 3.
 & 5. & 26, 5. & 10. ἀνέχω ἐν ἀνέχω-
 να ὅχθος, 5, 11, 1. §. πηγὴ ἀνέχει
 fons ortus est, 4, 15, 13. pro quo
 alias usurpari solet ἀνίχων. emi-
 neo, exsurgō, Ind. 30, 6. 39, 7.
 §. tollo, protendo, ἐς τὸ ὑψηλὸν ἀ-
 ναχόντες τὰς χεῖρας, 6, 13, 5. §.
 retineo, sustineo, 5, 7, 7. τὸν ναῦον
 πρὸς τὸ ῥῆν, ib. 8. §. ἀνέχωμαι ὑπ-
 lero, patior, 2, 17, 6. 4, 11, 7.
 5, 29, 1. §. durare, ὅπως ἔσται ἀνέ-
 χεισθαι ἀδύνατοι ἦσαν, Ind. 43, 5.
 ἀνιψῆς, 7, 4, 7.
 ἀνιώλυσαι, aor. 1. ind. ab ἀνιόλυσω,
 Ind. 33, 9.
 ἀνίη, 3 f. plusq. med. ab ἀνιέω,
 ἀνίη ἢ θαλάσση ἐς αὐτὴν subibat
 mare

I N A R R I A N U M.

mare in eam, Ind. 21, 3. §. ἐπὶν αὐτῇ οὐ καυλὸς, succum emittebat caulis, 6, 22, 15. Quod potius ab αὐτῇ deducendum.

αὐτῆσαν 3. pl. plusq. med. ab αὐτῇ, 4, 30, 6.

αὐτῆκα, 3. sing. aor. 1. act. ab αὐτῇ, 2, 5, 12.

αὐτῆκα, Ind. 30, 9.

αὐτῆκα, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἀναφέρειν, 1, 9, 15.

αὐτῆκα, 3. f. a. 1. ind. pass. ab αὐτῇ φέρομαι, 1, 9, 11.

αὐτῇ Τελμιστῆς, 1, 11, 3. Κορίνθιος, 1, 15, 9. Πέρσης, 1, 25, 5. ἀγαθὸς vir fortis, 1, 14, 9. 1, 15, 4. 2, 7, 15. ἀνδρῶν τὰ ἔργα, 6, 13, 13. ἔσον κατ' ἀνδρῶν quantum ad quemque attinet, pro se quemque, 4, 6, 3. αὐτοῖς ἀνδρῶν una cum ipsis viris, 1, 19, 17. 2, 2, 10.

αὐτῇκα, præt. inf. pass. ab αὐτῇ τάομαι pendeo, 4, 10, 3.

αὐτῇκα, αὐτῇκατο ἔργα o-
peri instabant, 7, 17, 4.

Ἀλβανία, ala amicorum, 2, 9, 6.

αὐτῇ, 6, 22, 12.

αὐτῇ, 6, 22, 12. 3, 28, 11. αὐτῇ ἔβαλον, 6, 13, 9.

αὐτῇ ὅτι, propterea, præt. 5. 2, 12, 5.

αὐτῇ, 7, 20, 2.

αὐτῇ, 1, 4, 10. ξυμφορῇ αὐτῇ πῖν, 7, 16, 12. Ind. 15, 8.

αὐτῇ πῖν, 4, 11, 15.

αὐτῇ πῖν, 2, 7, 7. νομάδης αὐτῇ, Ind. 29, 6.

αὐτῇ, propterea quod, 3, 18, 19.

αὐτῇ offendo animum, 4, 8, 8. 4, 12, 1. 7, 6, 2.

αὐτῇ, φόβος αὐτῇ præt. inf. tri-
buta remittere, 1, 18, 3. 2, 5, 12.

αὐτῇ τι ἔφοντο Ἑλλῆσιν, im-
minuere metum Græcis, 1, 29, 9.

αὐτῇ αὐτῇ, 3 pl. imp. non desi-
nebant a contumelia, 4, 4, 4. ὑπ' αὐτῇ ὑβρίζοντα præt. inf. 4, 8, 13.

Ind. 20, 6. αὐτῇ pro αὐτῇ

permittitur, Ind. 12, 9. ἀφίκεται τῇ Ἀρτίμιδι Dianæ sacra relinqui, 7, 20, 7. αὐτῇ per-
missus, concessus, 7, 13, 2. §. αὐτῇ τὴν κηρὸν resolvere, lique-
facere ceram, 7, 20, 10.

αὐτῇ 3. pl. aor. 2. ab αὐτῇ, 6, 7, 10.

αὐτῇ, 7, 3, 9.

Ἀνίκητα, 2, 24, 12.

αὐτῇ tollo, subveho, subtraho, 4, 30, 6.

αὐτῇ, 1. pl. præt. ind. ab αὐτῇ, 3, 16, 14.

αὐτῇ, part. a. 2. ab αὐτῇ, 1, 12, 1.

αὐτῇ, dat. pl. ejusd. 1, 1, 9.

αὐτῇ, instauro, exædifico, 1, 9, 19. 5, 20, 2. §. exsto, γήλοφοι βί-
βαιοι ἀνεστηκότες, tumuli certi &
firmi exstantes, 3, 3, 8. 6, 26, 8.

χώρα ὑδαμῇ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα, regio quæ nullos colles habet, Ind. 4, 7. §. refurgo, 6, 11, 13.

§. ἀναστήσαντες, excitantes, com-
moventes, in societatem adsci-
scentes, 5, 22, 3. §. ἐκ τῇ θρόνον detraho ex throno, 7, 24, 5.

αὐτῇ orior, αὐτῇ αὐτῇ πηγῇ, fontes ejus oriuntur, 1, 3, 1. 2, 4, 11. ἐξ Ἰδῶν, 6, 1, 3. ὕδωρ κα-
ταρδὸν πηγῇ αὐτῇ, 4, 28, 6. χῶ-
ρα αὐτῇ ἐν τῷ πόντῳ, 6, 19, 10.

Ind. 32, 7. πρὸς αὐτῇ ἥλιον, Ind. 43, 11.

Ἀνέβας, 3, 5, 7.

Ἀνω ὁ Λίβυς, Ind. 43, 11.

αὐτῇ ἐπὶ τὸ ὄρος adscensus in
montem, 1, 1, 8. 1, 28, 7. ἐς τὴν πόλιν, 2, 26, 1. §. τῶν μυριάσιν σὺν Κύρῳ ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξην, ex-
peditio decem millium cum Cyro
adversus Artaxerxem, 1, 12, 5.

αὐτῇ, 7, 20, 10.

αὐτῇ πύλας, 5, 24, 2. 6, 16, 5.

αὐτῇ αὐτῇ, Ind. 14, 7.

αὐτῇ 3, 16, 6. 7, 17, 3.

αὐτῇ αὐτῇ ἐπὶ τῇ, 2, 12, 6.

αὐτῇ subduco naves, Ind. 33, 9.

INDEX GRÆCUS

- Ἀνόμας, 3, 24, 7.
 ἀνόητος inutilis, 5, 26, 6.
 ἀνοπλῶς, 3, 14, 8. 3, 21, 14.
 ἀνορύσσω, τὸ τάφον ἐκ τῆ ἀγορῆς ἀνορύξαντες, 1, 17, 12. ρίζαν ἀνορύττειν, 3, 28, 11.
 Ἀνῶϊαι, 3, 3, 1.
 Ἀνθακίδης, 2, 1, 7. N.
 ἀνθαιάγομα, 2, 20, 11. & 13.
 ἀντιδρομόντες, part. 1. 2. ab ἀντιεπρίχω, 1, 20, 7.
 ἀντιθεῖω, 1, 21, 5.
 ἀντεπρίχω, 1, 20, 7. 3, 13, 5.
 ἀντεπαύω, 2, 10, 2. 4, 26, 5. 5, 17, 4.
 ἀντιπῆισαν, 3. pl. plusq. med. pro ἀντεπῆισαν, ab ἀντίπαιμι, 1, 6, 14. πρὸς τῆς, 5, 17, 4.
 ἀντιπίσιλλω rescribo, 7, 18, 3.
 ἀντίπαι, 7, 3, 3.
 ἀντίχω resisto, 4, 23, 7. Ind. 16, 7. τῷ πολέμῳ, 1, 9, 2. τῇ πολιορκίᾳ obsidionem ferre, 1, 23, 1. τῷ δὲ ψεῖ σὺν ἀντίχοις, qui sitim tolerare non poterant, 6, 25, 5. ἐς τρεῖς προσβολὰς ἀντεῖχον, ter impetum sustinuerunt, 2, 27, 7. εἰ δὲν εἶναι ὅτῳ ἀντίχῃ τὸ ὕδωρ, nihil sustinere, ferre posse aquam, Ind. 6, 3.
 ἀντὶ propter, ἀνθ' ὅτι, præf. 5. ἀνθ' αὐτοῦ eo quod, 3, 18, 19. §. ἀντὶ ταύτης loco ejus, 1, 11, 12. 1, 21, 8. 1, 27, 6.
 ἀντιβάνω, Ind. 16, 6.
 Ἀντίβηλῶς, 3, 21, 1.
 Ἀντιγίης, 5, 16, 6.
 Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, 1, 29, 5.
 ἀντιγράφω πρὸς ταῦτα rescribo, 2, 14, 6.
 Ἀντικλῆς ὁ Θεοκρίτης, 4, 13, 7.
 ἀντιλαμβάνομαι ῥυτῆρι comprehendo habenas, 3, 13, 11. τὸ ἔργον opus aggredior, 4, 29, 14.
 ἀντιλέγω περὶ τῆ βασιλείας, 2, 14, 18. πρὸς τὴ βασιλίᾳ οὐκ ἔστι εὐθείᾳ, 5, 27, 1.
 Ἀντιλίβανος mons, 2, 20, 5.
 ἀντιμίτῳποι τοῖς ἀμρ' Ἀλεξανδρῶν
 ξυμπισόντες, 3, 15, 4. ἑχέοντα, 4, 5, 13.
 ἀντιμνησάομαι, 2, 18, 13.
 Ἀντίοχος, 2, 9, 3. ὁ ἄρχων τῆς τῶν, 3, 5, 7. ὁ χιλιάρχος τῆς ἐπιστῆς, 4, 30, 11.
 ἀντιπαράγω, 3, 13, 2. τῷ στόλῳ, terra iter facere e regione classis, 6, 18, 6.
 ἀντιπαράγωγῇ, 5, 10, 5. N.
 ἀντιπαρεκαλίω, 3, 10, 1.
 ἀντιπάρειμι, 5, 10, 5.
 ἀντιπαριξάω τῇ ἐλάτῃ, 5, 17, 1.
 ἀντιπαριπύουσι αὐτῶν, 5, 16, 5.
 ἀντιπαύω obstrepo, 5, 12, 5.
 Ἀντίπατρος, 1, 11, 4. ὁ Ἀσκληπιόδωρος, 4, 13, 7.
 ἀντιπέμπειν εἰς ἀλλάλας, 6, 3, 6.
 ἀντίπαιψις, 6, 3, 7.
 ἀντιπείρας ὅχθος, 3, 7, 3. αἱ ἀντιπείρας ὅχθαι utraque ripa, 6, 4, 1. αἱ ἀντιπείρας, 3, 30, 16. 5, 9, 1.
 ἀντίπορος ὄρος mons ex adverso oppositus, 1, 27, 9. Ind. 3, 3.
 ἀντίπρως, ἀντιπρῶς βάζει τὰς τριῖρας ὁρμίζον, 1, 19, 4. N. ἐμβαλεῖν ἀντιπρῶς, adversis proris irruere, 1, 19, 15. ἀντιπρῶς, 2, 20, 14. ἀντιπρῶς τριῖρες πολυαῖς πεφραγμέναι ὁ ἔσπλος, 2, 20, 13. ἀντίπρως πρὸς τὸ ρεῖμα, 5, 7, 9.
 ἀντίρροποι τῇ φάλαγγι, pares phalangi, 3, 11, 10. Ind. 35, 8. ἀντίρροπος τὸ γενοπιδεῖν e regione castrorum, 4, 24, 4.
 ἀντιρεπτηγῆν Δαρδανίαν, 2, 7, 9.
 ἀντιχῆν, aor. 2. inf. act. ἀντίχω, 1, 9, 2.
 ἀντιτάσσομαι πρὸς τὸ, 2, 7, 9.
 ἀντοιχοδομεῖσθαι πλινθεῖν τεῖχος, 1, 21, 8. 1, 21, 12. 1, 23, 2.
 ἀντροί, 5, 3, 2.
 ἀνυδρία, 3, 21, 11.
 ἀνυδρῶς χώρος, 3, 3, 5. 6, 6, 1. ὁ δὲ, ibid. 6.
 ἀνύποπτος, τοῖς φίλοις βίβαντος εἰς τὸ ἀνύποπτον, 2, 4, 16.

I N A R R I A N U M.

αἰνυσῆς, ὡς αἰνυσὶν, I, 14, 10.
 αἰνύτω, 4, 21, 8.
 αἰνύτω, 7, 15, 1.
 αἰνῶ, ἡνύετο χαλιπῶς τῷ το τὸ ἔργον, 2, 21, 6. 2, 22, 8. ὁδὸν αἰνῶσαι, 6, 24, 10.
 αἰνῶ ἁρμῶτο, 3, 6, 6. N. ὅσοι αἰνῶ λ' αὐτὸ θαλάσσης οἰκίεσθαι, qui mediterranea loca incolunt, Ind. 25, 2. 3, 5. ἐς τὸ αἰνῶ οἰκίεσθαι, Ind. 32, 1. 39, 3. ἡ ὁδὸς ἡ αἰνῶ, 3, 6, 13.
 αἰνῶ ἰέναι τὴν ἐπὶ Παρθυαίης, 3, 19, 3. οἱ αἰνῶ τότοι, 5, 6, 9. 6, 23, 10. ἡ αἰνῶ εὐρυτηλασίη, Ind. 18, 1. ἐς τὸ αἰνῶ προχωρήσαντες, adverso amne profecti, Ind. 22, 9. §. αἰνῶ πῦ ἰδρόμενοι, 4, 11, 9.
 αἰνῶθαι ἰβαλῶν, I, 15, 1. I, 22, 6. 4, 21, 11. ὕλην τοῖς λίθοις αἰνῶθαι ἐπιφέρειν, 2, 18, 6. 4, 21, 10. αἰνῶθαι ἐπεῖναι, 6, 29, 7. §. ἡ αἰνῶθαι Μακεδονία, I, 2, 8.
 αἰνῶμαλ', ὅσα αἰνῶμαλα ἐς ἐκπαισίαν, quidquid inæquale ad equitationem, 3, 8, 13. αἰνῶμαλον τῆς ὁδῆς, 6, 24, 8.
 αἰνῶνυμ' ἡγῆς, I, 19, 5.
 αἰνῶ, σὺν τῇ αἰνῶ ἐτίμηται, 2, 12, 2.
 αἰνῶφῆγη, præf. 4. αἰνῶφῆγητότης, præf. 1.
 αἰνῶμαχ' Μακεδόνει par Maced. I, 13, 10. I, 20, 1. 4, 17, 6. αἰνῶμαχ' δύναμις, 3, 19, 7.
 αἰνῶ, εἰδὲν αἰνῶν ὅσων δύναι, I, 13, 10. αἰνῶν λόγος, 2, 15, 7. 2, 22, 8. πολλὰ αἰνῶν. 3, 28, 12. αἰνῶν συμβαλεῖν, 5, 6, 3. συμβαλεῖναι ἐκ αἰνῶ τοῖς πόνοις, 6, 24, 2. οὐκ ἐς ἀπιστίαν εἶναι αἰνῶν, non incredibile esse, 5, 6, 9.
 αἰνῶνταγῶν, 4, 11, 9.
 αἰνῶν puto, I, 7, 17. I, 19, 1. I, 26, 5. §. volo, 2, 5, 12. §. peto, 2, 13, 5. 2, 14, 5. §. dignum censeo, 4, 8, 4.
 αἰνῶν λόγος, 5, 11, 1.
 αἰνῶσις, 2, 7, 12. ὅσοι κατ' αἰνῶσιν γινωσκόμενοι ἦσαν, qui ob digni-

tatem, five honoris gradum illustriores erant, 2, 10, 3. 7, 5, 6. 7, 6, 5. ἐν μείζονι ἅμα αἰνῶσιν ποιησόμεθα, 2, 17, 10. ἐν τοσαύτῃ αἰνῶσιν παρ' αὐτῶν, 3, 26, 7. αἰνῶσις ἡ ἐκ σῶ μοι ἔσα καὶ ἐς τὰς ἄλλας, 5, 27, 5. πολλοῖς ἐν ἴσῳ τὰ τ' αἰνῶσις ἰδῶκεν πρὸς Ἀλεξάνδρῳ καθιστῆναι, 6, 12, 3.
 αἰνῶφορ' incommodus, 6, 30, 3.
 αἰνῶφανότροι ἐς ἀλλήλους, præf. 2.
 Aoristus loco futuri, ἀπαλαγνίζε, 7, 3, 3. §. loco futuri potentialis cum αἰνῶ, ἀποσπῶνται, incolumes fuisse reversuros, 7, 20, 19. Ind. 9, 11. §. loco plusq. perf. ἔμεναν, 2, 11, 3. N. ἀπίσκει, 3, 17, 7. §. notat actum continuum, ἐπελάλαξε, 3, 10, 5. 7, 3, 8.
 Ἀορ' πόλις, 3, 29, 2. οἱ Ἀορνοί, ibid. 1. Ἀορ' πέτρα, 4, 28, 1.
 ἀπαγγέλλω, I, 5, 17. I, 7, 8. ἀπαγγέλλω πρὸς τὴν βασιλίαν, 7, 13, 5. ἀπαγγελλῶντας, part. fut. 2. I, 10, 6. ἀπαγγελλοῖται, I, 10, 3. 2, 25, 3.
 ἀπαγγέλλω, Ind. 37, 11.
 ἀπάγω τὰς ναῦς, I, 3, 6. I, 23, 6. ἀπὸ, 7, 16, 8. τὴν ἐπὶ θανάτῳ ad supplicium duco, 7, 8, 7. §. adduco, 5, 19, 9. Ind. 16, 6.
 ἀπάδω discrepo, Ind. 6, 9.
 ἀπαθανατίζοντες Γίται, I, 3, 2. N.
 ἀπαθῆς incolumis, 3, 30, 4. 4, 5, 3.
 ἀπαλαγνίζω 2. 2. inf. pass. ἀπαλάττομαι, I, 7, 2.
 ἀπαλάσσω dimitto, 7, 12, 6. & 9. τ' σατράπην submoveo, 6, 15, 6. τ' στρατιᾶς dimitto a militia, 7, 8, 5. τ' σατραπείας, 4, 17, 3. §. ἀπαλλάττομαι ab eo, discedo, I, 5, 20. I, 6, 19. ἀπὸ τ' ὀχθῆς, 4, 4, 1. ἀπὸ τ' ἀμάξης, 2, 3, 14. ἀπαλάγη τῇ Γλαυκίᾳ ἐς Ταυλαντίαν, abiit ad Glauciam in Taulantios, I, 6, 25. ἀπαλάττεισθαι ἐπὶ τὰ αὐτῶν, ad domos suas reverti, I, 17, 1. ἐς τὴν πόλιν, I, 19, 2. ἐκ τ' πόλεως, 4,

I N D E X G R Æ C U S

- 4, 13, 11. §. liberor, ἀπαλλαγῆναι τῷ βαρύτητι & Μακεδόνων, 1, 7, 2. 7, 2, 8. εἰσφορᾶς ἀπηλλαγμένοι, a tributo liberati, 7, 10, 8. §. decedo, morior, 7, 3, 3. 7, 16, 12. ἀπαλὲς, Ind. 29, 12.
- ἀπαντᾶν obviam eo, 1, 23, 11. 1, 29, 5. hosti 1, 22, 5. καὶ τὰ εἰσὶ 1, 1, 8. ἐπὶ τὸν ποταμὸν, 1, 3, 5. μετὰ τῆς στρατιᾶς 4, 17, 9. ξὺν ὀπλοῖς, 5, 21, 10. ἀπαντήσασθαι, 3, 17, 6. honoris causa obviam venio, 4, 22, 7. 6, 15, 10. advenio, 7, 25, 5.
- ἀπαξ, ὡς παρῆλθον ἀπαξ εἶσω τῆς πόλεως, 2, 1, 9. N. 2, 27, 10.
- ἀπαξιών dedignor, 1, 12, 7. & 9. 5, 2, 2. 6, 29, 3. 7, 20, 3. τὸ ὄνομα τῷ παιδὸς οὐκ ἀπηξίωσι, 1, 23, 12. ἀναγράφαι ἀπηξίωσα, 2, 24, 11. ὅτῳ βασιλεῖ τις ξυεῖναι οὐκ ἀπηξίωσιν, 4, 12, 8. γῆμα οὐκ ἀπαξίωσα, 4, 19, 9. ἄλλας ἀπηξίω ἀμβάσας, 5, 19, 7. §. vereor, 1, 17, 10. N. 1, 29, 9.
- ἀπαριθμῶ, ἀπαριθμῆσαι τὰ χρήματᾶ, solvere pecunias, 1, 26, 8. 6, 16, 5.
- ἀπα κίω sufficio, ἐς τὸ ζεῦγμα ἀπῆρκεσαν, 5, 7, 3.
- ἐξ ἀπαρχῆς, 6, 29, 15.
- ἀπας, ἐς ἅπαν, 4, 11, 15. N. 7, 27, 5. N. Ind. 36, 5. N.
- ἀπάτητῳ χιῶν, 6, 24, 7.
- ἀπαυθαδιάζομαι ἐπὶ κακῷ, in malo contumaciter persevero, 4, 9, 8.
- ἀπαυτῳ ποτὸς, 6, 25, 12. ἀπαυτὸν διψῳ, 6, 24, 11.
- ἀπείδοντο, 3 pl. a. 2. ind. med. ab ἀποδίδωμι, 3, 19, 12.
- ἀπειδῳ planus, campestris, 5, 15, 9. Ind. 13, 2.
- ἀπιδρα, pro ἀπιδρασι, aor. 1. act. ab ἀποδράω, sive ἀποδιδράσκω, 3, 2, 8.
- ἀπείδω, 6, 19, 6. & 10.
- ἀπειθίω, 2, 27, 2. τῷ θιῶ, 7, 17, 9. ἀπειθῆς, 6, 5, 3.
- ἀπεικάζω assimilo, imitor, 6, 28, 2.
- ἀπεικὲς, οὐκ ἀπεικόζω ποιεῖν, non inique facere, 3, 24, 8. §. οὐκ ἀπεικόζω τίθειναι non ab simile vero judico, 7, 14, 7. Ind. 25, 7.
- ὡς ἀπεικότως non immerito, 4, 12, 8. 5, 26, 12.
- ἀπείκω, Ind. 6, 8.
- ἀπειληφίηναι, præf. inf. act. ἀπολαρῶναι, 1, 5, 20.
- ἀπειμι absum, præf. 3. τὸ τετραγμένον οὐκ ἀπείμι, 5, 7, 12. οἷς τὰ ἐκείνοι ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀπείμα, 5, 27, 12. αὐτῷ οἱ πειζοὶ ἀπῆσαν, 6, 8, 10. χρόνοι ἀπῆν οὐκ ὀλίγοι, 1, 7, 3.
- ἀπειμι abeo, 4, 27, 12. 5, 28, 4. 7, 10, 10.
- ἀπειπαμένω, part. aor. 2. med. ab ἀπείπω, 3, 5, 3.
- ἀπείργου, 5, 27, 15.
- ἀπείρατῳ τῆς τιμῆς, honoris expers, 6, 28, 5.
- ἀπείργω, ἀπείργει ποταμὸς ἔθνη, 1, 3, 1. ἀπειργόματα πρὸς τῷ ποταμῷ χωρία, 1, 5, 21. 7, 7, 6. χώρα ὅρεσιν ἀπείργεται, 3, 23, 2. 3, 28, 9. §. ἀπείργει τῷ μετὰ ἑαυτὸν πρὸς, 3, 28, 13.
- ἀπειρία τῷ ἔθνῳ, 1, 28, 10. Ind. 31, 2.
- ἀπειρῳ τῷ χώματος, 3, 10, 7.
- ἀπεικτοιῶς, part. præf. med. ab ἀποκτείνω, 3, 25, 7.
- ἀπειλώσαι a. 1. inf. act. ab ἀπειλάναι, 2, 16, 7. 5, 18, 11.
- ἀπειλαύνω abigo, 3, 28, 12.
- ἀπεινεχθῆναι, part. a. 1. pass. th. ἀποφείρω, 7, 22, 4.
- ἀπεινήξαντο, 3 pl. a. 1. med. th. ἀπονήχομαι, 2, 20, 14.
- ἀπείοικε, non convenit, dissimile est, præf. med. th. ἀπείκω, Ind. 6, 8.
- ἀπείπω, ἀπειπαμένω τὴν ἀρχὴν, detrectante imperium, accipere nolente, 3, 5, 3.
- ἀπέρχομαι, νεώτερος ἀπῆλθον, 2, 7, 14. §. ἀπέρχασθαι ἐξ ἀνθρώπων & vivis excedere, 4, 10, 9.

I N A R R I A N U M.

ἄπειθον χρυσίον, Ind. 8, 13. N.
 ἀπέχων, ἀπέχει ἀπὸ Ἑ' Ἰερμ, distat
 ab Istro, 1, 2, 1. 1, 17, 4. ἀπεῖχεν
 ὅσον παραγάνγη Ἑ' Ἰερμ, 1, 4, 5.
 1, 13, 2. 2, 26, 1. ὅσον πλεῖν ἡμέρας
 καὶ νυκτὸς, 7, 20, 11. ἢ πολὺ ἀπέ-
 χων τὸ Καδμείας, 1, 17, 3. ἀπέχων
 τὸ πόλιος ἐς πέντε μάλιστα σταδίας,
 1, 20, 4. §. ἀπέχομαι abstineo,
 cum genit. 4, 8, 5. 4, 11, 14. τῶν
 πενδύων, 6, 13, 12.
 ἀπέχθεις, παλαιὰς ἀπεχθείας ἐπ-
 εξίεναι, veteres inimicitias perse-
 qui, 1, 9, 10. δι' ἀπεχθείας γίνεσθαι
 Ἀλεξάνδρῳ, exosum esse Alexan-
 dro, 4, 12, 9.
 ἀπηνέομαι narro, Ind. 8, 6. 15, 1.
 32, 1.
 ἀπήισαν, 3 pl. plusq. med. th. ἄπ-
 ειμι, 7, 11, 12.
 ἀπηλάσγη, 3. f. a. 2. ind. pass. th.
 ἀπαλλάσσομαι, 1, 6, 25.
 ἀπηλάχθαι, præf. inf. pass. th. e-
 jusd. 1, 6, 19.
 ἀππένγκατο, 3. f. a. 1. med. th. ἀ-
 ποφέρειν, 6, 11, 10.
 ἀππείχθη, a. 1. ind. pass. th. ejusd.
 7, 14, 5.
 ἀπτήν vehiculum, Ind. 34, 6.
 ἀπήνταν, pro ἀπήταναι, imperf. ab
 ἀπανταίω. 1, 1, 8.
 ἀπηξίωσαν 3. pl. a. 1. act. th. ἀπα-
 ξίω, 1, 29, 9.
 ἀπιέναι, præf. inf. th. ἄπειμι, 5,
 28, 4.
 ἀπίημι, pro ἀφίημι, omitto, mis-
 sum facio, Ind. 15, 7.
 ἀπικνέομαι, pro ἀφικνέομαι, Ind.
 27, 7.
 Ἄπικ, 3, 1, 5.
 ἀπισίω, 4, 5, 2. 4, 24, 15. 6, 13, 4.
 ἀπισία, 7, 5, 3. ἢ ὅτι ἐπὶ τῆς Ἰσθμῶν
 χώρου ἐς ἀπισίαν εἶναι ἄξιον, ne-
 que incredibile esse, 5, 6, 9.
 ἀπισίη, ἀπισίην ἔχων incredible
 esse, Ind. 4, 13.
 ἄπιστος incredibilis, præf. 4. 2, 12,
 12. 7, 15, 8. §. fide indignus ho-

mo, Ind. 6, 1.
 ἄπιτι, præf. imper. ab ἄπειμι, 7,
 10, 16.
 ἄπλητος, 7, 19. 12. ἐπαύω ἀπλητό-
 τας, 7, 28, 3.
 ἄπλοτος, ἄπλες ἤσας ποιεῖν, naves
 ad navigandum inutiles reddere,
 2, 22, 6.
 ἀπλότος, ἀπλῶς, ἀπλῇ φάλαγγι, 2,
 8, 9. N.
 ἀπλῶς, Ind. 11, 2.
 ἀπὸ Ἑ' δεξιῶ κέρως ἐλθεῖν, 1, 1, 15.
 5, 22, 11. ἀφικνεῖται ἀπὸ Ἑ' Δα-
 ρείω στρατοπέδῳ, 3, 21, 1. ἀπὸ Ἑ'
 Ἰερμ ἀπέχει, 1, 2, 1. ἀπὸ Ἑ' ποτα-
 μῷ ἐς τὰ ἔρημα, 1, 4, 6. ἀπὸ Ἑ' ππων
 καὶ πηδῶν, 1, 6, 9. ἀπὸ τὸ οἰκείας
 ἀρμήθησαν domo profecti fuerant,
 1, 10, 1. ἀπὸ τὸ ὑπωρείας ἀνασταλόν-
 τες, 2, 9, 8. §. 2. αἱ ἀπὸ Ἑ' δεξιῶ
 κέρως τάξεις cohortes, quæ in
 dextro cornu erant, 2, 11, 1. 3,
 15, 8. οἱ ἀπὸ Ἑ' καταστικτὸν Ἑ' με-
 γάλῳ στρατοπέδῳ, qui e regione in
 magnis castris erant, 5, 15, 5. οἱ
 ἀπὸ Ἑ' σκαπῶν speculatores, 1, 13,
 2. §. 3. αἱ ἀπὸ χίω ὀλακίδες, naves
 onerariæ ex Chio, 2, 1, 3. οἱ ἀπὸ
 Θράκης πεζοὶ, 3, 12, 8. τὰ ἀπὸ
 θαλάσσης, res marinæ, 2, 18, 3.
 οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄλγες sal marinus,
 3, 4, 8. ἰχθύες τὸ ἀπὸ θαλάσσης pi-
 sces marini, 6, 20, 4. τὸ ἀπὸ τῆς
 νεὸς πῦρ, ignis ex nave, 2, 19, 9.
 §. ἀπὸ Ἑ' ἐκπύου ἐπάγειν, a lava
 irruere, 1, 1, 16. N. §. 4. ἀπὸ τῆς
 ὀχθῆς ἐς ποταμὸν ἰσακροτίζειν, 1, 15,
 1. ἀπὸ Ἑ' πύργῳ ἔμιλλαι τὰς ἀκροβο-
 λισμῶς ποιεῖσθαι, 1, 20, 13. θι-
 μέναι τὸ Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης,
 spectantibus Persis ex Mycale,
 1, 19, 3. βίβη ἀπὸ μηχανῶν βαλλό-
 μενα, 2, 23, 5. 4, 2, 5. §. 5. ἀπὸ Ἑ'
 πλοῖαν ληστεύειν, navibus prædari,
 1, 3, 8. ἢ ἀπὸ Ἑ' ἰππων ἡ μάχη, ex
 equis pugnabatur, 1, 15, 6. οἱ ἀπὸ
 Ἑ' καὶ στραμάται μάχεσθαι μάχον-
 τες, 2, 21, 13. §. 6. ἀπὸ τὸ μάχεσθαι
 T t 3 2

I N D E X G R Æ C U S

a pugna, post eam, 1, 3, 1. ἀπὸ πότε, post convivium, 7, 24, 8. ἀπὸ τῆς ἰσπείρας, 3, 4, 4. ἀπὸ μέσανυκτῶν post mediam noctem, 3, 4, 5. τρίτῃ ἀπὸ ἐκείνης ἡμέρας tri-duo post, 1, 6, 19. 1, 11, 7. 2, 23, 1. ἀφ' ἧς ex quo tempore, 5, 1, 1. §. 7. δεύτερον ἀπὸ Κροτερῆς ἡγε-μῶν, 7, 12, 8. §. 8. τρίτον ἀπὸ Κάδ-μου, 2, 16, 3. §. 9. πρώτη ἀπὸ τῆς τρατοπίδης πόλις, 4, 2, 1. & 7. §. 10. ἀπὸ τῶν, post, ultra hos, 5, 26, 5. §. 11. ἔτι ἀπὸ Σεμιράμιδος νομισματίων, cum jam inde a Se-miramide usitatum esset, 1, 23, 9. ἀπὸ Διονύσου ἔτι, 6, 3, 10. ἔτι ἀπὸ Καμβύσου, 6, 29, 10. §. 12. ἀπὸ ξυθημάτων, dato signo, 1, 6, 3. 2, 8, 15. 4, 4, 7. §. 13. ἀπὸ τῆς βαρβα-ρον, de barbaris, scil. hæc spolia suspendit, 1, 16, 11. §. 14. ἀπὸ γλώσσης ἐντεταλμένας verbis man-data, 1, 25, 13. ἀπὸ γλώσσης δέο-μαι verbis precor, 2, 14, 1. §. 15. ἀπὸ θαλάττης ναυσὶ φρουρούμενοι mari classe obsessi, 2, 1, 6. ἀπὸ τῆς λιμένος ἔχον τὴν πόλιν, 2, 24, 5. §. 16. ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμβολῆς, pri-mo impetu, 2, 22, 2. φοβεροὶ γε-νόμενοι ἀπὸ τῆς προτέρης ἥττης, 5, 23, 6. §. 17. ἀπὸ γένους εἶναι τῆς, ab eodem cum alio genus ducere, 3, 3, 2. Ἡρακλείδης ἀπὸ γένους, He-raclides genere, 4, 11, 11. §. 18. ἀπὸ τῆς κρητῆς τῆς Συνοῦν ἐπερχομένη, 4, 5, 1. §. 19. ἀπὸ ἑξακχιλίων ἐς ὀγδοήκοντα ἀπέθανον, ex sex milli-bus octoginta ceciderunt, 5, 18, 5. §. 20. ἀπὸ τῆς νεῶν, in navibus, 2, 21, 2. N. ἀπὸ τῆς αἰγιαλῶν in littore, 6, 23, 4. §. 21. πυρρὸν ἰτοιμάζεσθαι ἀπὸ θαλάττης μυρίων, 7, 14, 16. ἀ-πὸ τῶν τῆς βίον ποιῶνται, 7, 15, 2. φόρον ἀπὸ τῆς κτησίας ἀποφέρουσι, Ind. 11, 11.

ἀποβαίνει exscendo, 3, 1, 7.

ἀποβάλλω, τῆς ἑταίρων ἀποβάλλουσιν ἑπτὰ, ex amicis septem amiserunt,

desiderarunt, 4, 16, 12. 6, 18, 2.

ἀπόβασις, 1, 11, 8. ἀπόβασις βιάζε-σθαι exscensum e navibus in ter-ram vi facere, 1, 3, 4. ἀπόβασις ποιῶσθαι, 1, 19, 7. εἴργειν τῆς ἀπο-βάσεως αὐτῆς, 1, 19, 11.

ἀποβατήρ Ζεὺς, 1, 11, 11.

ἀποβιβάζω, 4, 4, 9.

ἀπογνώσκω despero, 1, 5, 14. 1, 28, 3. 2, 25, 6. ἀπέγνω πολιορκεῖν, non statuit obsidere, 1, 23, 5. sic ναυμαχεῖν ἀπέγνωται, 2, 20, 12. 4, 16, 8. ἀπογόνις τὰ σφέτερον πράγματι, rebus suis diffisi, 4, 28, 1.

ἀπόγονοι, 1, 9, 18.

ἀπογράφω, οἱ ἀπογραφάμενοι qui nomen militiæ dederunt, 3, 19, 11. ἀπογραφῆσαι τὰ ὀνόματα, 7, 4, 12. 7, 5, 1. & 2.

ἀποδείκνυμι, ἔργα ἀπεδείξετο faci-nora edidit, res gessit, 1, 12, 6. 3, 22, 3. καλὰ ἔργα ἀποδεικνύμενα, 3, 9, 11. ἀνεπισπείρας τι ἐς τὸν Χορίην ἔργοι ἀποδείξεσθαι, indignum ali-quid in Chorienem statuere, 4, 21, 16. γνώμην ἀπεδείκνυντο sen-tentiam ostendebant, judicabant, 2, 26, 4. παρὰ τὰ ἐν τῇ θείᾳ σημα-νόμενα ἄλλα ἀποδείξεσθαι, alia quam quæ divinitus portende-bantur, declarare, indicare, 4, 4, 6. φρίκα ἀποδεικνύμενοι ἐστὶ, pu-teus ostenditur, Ind. 25, 7. ita ἀποδείκνυται σημαῖα, Ind. 41. 2. §. οὐκ ἔστιν ἀπίδειξιν, 3, 6, 13. 3, 22, 2. 6, 2, 2. ἀποδεικνύμενος πρὸς Δαρείον ἡγεμὼν constitutus, declaratus a Dario præfectus, 1, 20, 5. 2, 12, 3. αὐτὸν ἀπίδειξιν ἄρ-χειν τῆς Θεσσαλικῆς ἵππου, 1. 25, 4. 2, 12, 3.

ἀποδεῖν ὀλίγον paulo minus, 4. 21, 8. ὀλίγοι ἀποδεῖντες δισκορίαν, ferme viginti millia, 1, 14, 6. 5, 4, 8. 5, 14, 1. 5, 18, 3. 6, 2, 8. 7, 20, 15. Ind. 4, 6. 16, 7. & 8.

ἀποδεύω, Ind. 41, 2.

I N A R R I A N U M.

ἀποδιδόναι aufugio, 3, 2, 8. N. 4, 20, 1. ἀποδιδόναι οἴχοιτο, 6, 17, 9.

ἀποδίδωμι reddo, restituo, ἀποδῶ-
μαι aor. 2. inf. 1, 18, 3. μισθὸν ἀ-
ποδῶς, 3, 19, 10. καταπείαν ἀπέ-
δωκεν, 3, 23, 14. §. vendo, 3, 19,
12. N.

ἀποδραμόντις part. aor. 2. ab ἀπο-
τρέχω, Ind. 13, 8.

ἀποδράναι, part. aor. 1. ab ἀποδι-
δράσκω, 4, 20, 1.

ἀποθενόντι, part. aor. 2. ab ἀπο-
θνήσκω, 2, 12, 3.

ἀπόθετε repositus, conditicius,
4, 21, 18.

ἀποθνήσκω de militibus in prælio
occisis, 1, 1, 17. 1, 2, 12. 1, 6, 18.
ὑπὸ ταῖς ἀμάξαις plaustrorum rui-
na interire, 1, 1, 13. Ἀμύντας ἀ-
ποθνήσκει ὑπὸ τῷ ἐγχαρίῳ 2, 13, 3.
ὑπὸ τῷ ἐπιβουλευσάντων, 2, 14, 10.
3, 17, 10. ἀποθνήσκει πρὸς Ἀλεξάν-
δρην, Alexander eum interfici jus-
sit, 3, 25, 15. ἀποθνήσκει αὐτὸς
πρὸς αὐτῷ, ipse sibi mortem con-
sciscit, 1, 16, 6. νόσῳ, 3, 5, 7. ἐκ
τῶν τραυμάτων, 3, 21, 17.

ἀποθραύω, κράνῃς τι ἀπὸ θραύσει a
galea quid abruptit, diffregit, 1,
15, 11. 3, 30, 19.

ἀποιεῖν, 2, 5, 12.

ἀποίστασι, 3 pl. fut. 1. ab ἀποφύειν,
5, 29, 8.

ἀποκείμαι, ἐν αἷς τοαῖς, τὰ βέλη αὐ-
τοῖς ἀπέκειτο, 1, 23, 2. §. differo,
rejicio, τὰ ἄλλα ἀποκείσθω ἐς τὴν
ἰδικὴν ξυγγραφὴν, 5, 6, 12.

ἀποκλείω intercludo, 1, 5, 13. 7,
21, 8. ἀποκεκλείεσθαι 3 pl. plusq.
aet. Attice, τῷ Περσικῷ ναυτικῷ τῷ
λιμένῃ, 1, 19, 4. 2, 1, 3. τὰς πύλας
τοῖς παρ' Ἀλεξάνδρην, 1, 27, 8. πολ-
λὰς τῷ εἰσόδῳ ἀπέκλεισεν, 1, 22, 7.

ἀποκλίνω, πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέκλι-
νον, 1, 15, 4. 6, 26, 10.

ἀποκνέω pigresco, subterfugio, pi-
get me, 7, 10, 12.

ἀποκομίζεσθαι ἐπὶ, 1, 8, 5.

ἀποκόπτω, 1, 15, 12.

ἀποκρίνομαι, 1, 1, 3. πρὸς τὴν προ-
σβείαν, 1, 10, 7. §. discernor, 4,
11, 5.

ἀπόκρισις αὐτῷ παρ' ἐλπίδα ξυνίβη,
responsio ei præter spem accidit,
1, 4, 11.

ἀποκρύνει ἀπὸ τῆς τείχους, e muro de-
pellere, 2, 23, 8. ἀποκρύνω, 2,
22, 13. 3, 30, 18.

ἀποκρύπτω, τὸ ἐπιπρὶν τῷ λόγῳ ἀπο-
κρύπτειν τὸ μύθον, 2, 16, 10. ἀπο-
κρύπτεσθαι, 5, 27, 5.

ἀποκτείνω, 1, 17, 14. 5, 20, 12.

ἀπολαμβάνειν ἐν δυχαρίᾳ deprehen-
dere, intercipere in difficilibus
locis, 1, 5, 20. 4, 27, 5.

ἀπολέγω rejicio, recuso, Ind. 20, 4.

ἀπολείπειν φυλακὴν præsidium re-
linquere, 3, 7, 8. 3, 18, 13. §. ἀπο-
λείπει τὴν χώραν ἧς ἦρχεν, deserta
provincia, cui præerat, 5, 21, 3.
τὰς πόλεις, 5, 24, 10. ἀπολείπουσιν
ἐν τῇ φυγῇ Σπιδάμην, 4, 17, 10.
§. ἀπολείπει τὴν θάλασσαν a mari
recedere, 2, 8, 7. §. ἀπολείπειν
χώραν ἐς τὴν φυγὴν, locum ad fu-
gam relinquere, 4, 25, 3.

ἀπόλειψιν τῷ Τάρσῳ ποιῆσθαι Tar-
sum deferere, 2, 4, 7.

ἀπόλεμ, 1, 5, 2. 3, 29, 9. 7, 10,
9. 7, 21, 11.

ἀπολυμπάινω, Ind. 13, 5.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀμφιπολίτης, 3,
16, 7. 7, 18, 1.

Ἀπολλοφάνης, 6, 22, 4. ὁ Γαδρασίαν
σατράπης, Ind. 23, 5.

ἀπολλύειν τῇ ψήφῳ perdere suffra-
gio, i. e. suffragium ferre, ut per-
datur, 1, 9, 14. κτήματα ἀπολλύειν
3, 18, 18. §. στρατιὰν ἀπόλλισι,
exercitum perdidit, amisit, 3, 22,
9. 5, 27, 9. 6, 24, 4. §. ἀπολλύειν τὸ
ὄνομα nomen amittere, 6, 1, 3. §.

ἀπόλλυσθαι interfici, perire, 1,
19, 6. 3, 18, 14. 5, 18, 6. ὑπὸ τέττον
ἀπόλοντο, 3, 17, 10. διψῆ ἀπολλυ-
σθαι,

INDEX GRÆCUS

ἄλγ, 6, 24, 6. §. σήπόμενα ἀπόλ-
 λουθαι putrescere, Ind. 30, 8. §.
 Φοινίκη ἀπόλιτο Phoenicia amissa
 fuit, 3, 22, 7.
 Ἀπόλλων, 3, 27, 11. Ἀλεξίκακον,
 Ind. 36, 3.
 Ἀπολλωνίδης ὁ Χρῖς, 3, 2, 6.
 Ἀπολλώνιον Χαρινῶ, 3, 5, 5.
 ἀπολογίεσθαι, 3, 26, 3. καρτερώς, 3,
 27, 3.
 ἀπολογία, ἐς ἀπολογία ἐκπιμφοθέν-
 τες, 4, 5, 1.
 ἀπολαμάνων gen. plur. part. aor. 2.
 med. ἀπολάνω, 1, 9, 2.
 ἀπολύω, 1, 9, 2. ἢ δισμῶν, 5, 3, 2.
 ἔνν πολλῶ φόνῳ ἀπελόοντο, cum
 multa cæde discedebant, 5, 17, 7.
 ἀπολωλέκασιν, 3 pl. præf. act. ab
 ἀπολλύνω, 5, 27, 9.
 ἀπολώλίσαν, 3 pl. plusq. med.
 them. ejusd. 5, 18, 6.
 ἀπομάχομαι propulso, propugno,
 4, 25, 11. 4, 27, 2. 5, 14, 2. 5, 23,
 2. πρὸς τὴν, Ind. 24, 2. ἀπὸ τῆ ex
 curribus pugno, 1, 1, 9. 2, 21, 3.
 λόφος ὁχυρὸς ἐς τὸ ἀπομάχεσθαι
 collis idoneus ad propulsandum
 hostem, 1, 28, 4. 4, 23, 3.
 ἀπόμαχον διὰ νόσον, 5, 8, 5. ὑπὸ τῆ
 τιτρώσθαι ἀπομάχας ὄντας, vul-
 neribus inutiles ad bellum factos,
 1, 23, 1. 3, 9, 2. 4, 3, 17. 6, 6, 8.
 ἀπόμαχοι τῆ στρατιᾶς, 4, 24, 12.
 ἀπονήχομαι, 2, 20, 14. 2, 22, 7.
 Ind. 23, 3.
 ἄπονον, ἀπονώζω τῆς Ἀσίας γένη,
 2, 7, 9.
 ἀπονοσίω, 7, 4, 3. ἐπίσω, 7, 17, 2.
 ἀπονόθησις ἢ οἶκος, 7, 4, 4. ἢ οἶκαδε,
 7, 12, 2.
 ἀπόνον gen. sing. part. præf. ab
 ἄπομι, 1, 12, 16.
 ἀπόνως, 5, 26, 11. 7, 10, 1.
 ἀποπαύομαι, ὅρῳ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποπαύ-
 ονται, mons in ipsam viam defi-
 nit, 1, 27, 8. 7, 7, 9.
 ἀπόπειρα ναυμαχίας discrimen
 prælii navalis, 2, 20, 5.

ἀποπειράομαι τῷ τείχεσιν explorat
 murum, 2, 21, 2. 2, 22, 10. ἀπι-
 πειράθη ἐς ὀλίγον τῷ προσβολῆς le-
 viter oppugnationis periculum
 fecit, 2, 22, 12. §. ἔκαστον ἀπι-
 πειρᾶτο, classem exercebat, 7,
 23, 7.
 ἀποπέμπειν a se dimittere, 3, 5, 1.
 ἐπίσω, 1, 2, 1. 1, 4, 12. 2, 7, 3.
 cum dat. 2, 15, 6. ἀποπιπέμφει,
 3 sing. plusq. med. Attice, 2, 15, 1.
 ἀποπλίσω ἐς, 1, 19, 12. & 17. Ind.
 26, 9.
 ἄποπτον, Ind. 4, 7. cō ἀπόπτῳ ἔ-
 χην in conspectu habere, 2, 10, 4.
 ὅπως ἄποπτον εἶη λῆν τῷ στρατοῦ
 δν, ut cerni posset ab exercitu,
 2, 24, 6.
 ἀπορία τῷ ἐπιτηδείων, 1, 12, 17. 3,
 28, 2. χρημάτων, 1, 20, 1. ὕλης,
 3, 29, 7. χιλῶ, 4, 5, 9. τῷ ὁδῷ, 6,
 24, 4. ὕδατος, 6, 24, 9. ἐγγιμένῳ,
 7, 22, 2. ἀπορία πάντοθεν ξυγχόμι-
 νοι, 4, 5, 14. ἀπορία πολλῇ ἔχεισθαι,
 4, 17, 8. ἐς ἀπορίαν βάλλειν τὴν du-
 bios reddere consilii, 7, 15, 2.
 ἄπορον, ἄποροι προσφίρεσθαι 1, 3,
 5. 1, 29, 4. 1, 4, 8. 3, 29, 6. Ind.
 20, 2. ἄποροι ποιεῖν τὴν παράδοιν, 1,
 27, 9. 3, 19, 3. ἄποροι ἢ προσηνέστε-
 τοῖς Μακεδόσι διώκειν, ulterius per-
 sequi non poterant, 4, 17, 2. ἄπο-
 ροι διώκειν quos persequi non pos-
 sumus, 4, 2, 9. ἄποροι εἶναι βίαν ἐ-
 λείν τὸ τείχος, 2, 26, 4. τοῖς Μα-
 κεδόσι ἐν ἀπόρῳ γιγνέσθαι τὰ τῆς
 προσβολῆς, 6, 10, 5. ἐλέφαντες ἄ-
 ποροι εἶσι πρὸς τὴν ἐκβαίνοντα ἐπ-
 πας, elephantis equis difficilem
 transitum efficiunt, 5, 11, 8. ἄπο-
 ρον ἢ ὅρα ἐς τὸ πλεῖν, ineptum anni
 tempus ad navigandum, 6, 21, 1.
 ἄμαξον ἄποροι ἄγεισθαι, 6, 25, 3.
 irritum, 1, 20, 11. 2, 18, 10. 3,
 18, 5. dubius consilii, 6, 12, 2.
 ἄποροι ἄλλως ἰδέσθαι οὐδέσθαι, con-
 silium aliud nullum salutis repe-
 riebatur, 2, 2, 5. πάντῃ ἄποροι, 2,
 21, 12.

I N A R R I A N U M.

21, 12. ἀπὸ ἀπέραις ut in rebus
 dubiis, 6, 10, 5. §. inops, 7, 9, 2.
 ὁδὸς ἀπορῶν ἢ ἐπιτηδείων, 6, 23, 1.
 Ind. 37, 8. Compar. ἀπορώτερος ἢ
 καλιερώτερος ἰφαιότερος, 2, 19, 11.
 ἀπορήναι, aor. 2. inf. pass. ab ἀ-
 πορήνυμι, 2, 11, 4. ἀπορήνυμι
 τον ἢ ἄλλω στρατοπέδῳ, 2, 11, 6.
 ἀπορήναι δὲ ἢ πυγῆς, 4, 28, 6.
 ἀπόρως ἔχει ὁδοπορεῖν, 1, 26, 2. 2;
 3, 12, 7, 19, 7. Ind. 20, 3.
 ἀποσταλέω in salvo ito, in anchoris
 commoror, Ind. 23, 1.
 ἀποστείμα, Ind. 13, 12.
 ἀποσκιδάνουσαι ἐπὶ πάλιν ἀπὸ τῶν
 κῶν, 1, 19, 14. 3, 7, 7. Ind. 33, 6.
 ἀποσκιδάνουσαι a. 1. pass. ἐς προτο-
 μὴν, 3, 30, 17. καὶ ζήτησιν, Ind. 33, 4.
 ἀποσβείω, ἀποσβέηναι τὴν χελιδνα,
 abegisse hirundinem, 1, 25, 10.
 Ἀπόστασις, vel Ἀπόστασις, Ind. 38, 5.
 ἀποστάντις, part. aor. 2. act. ab ἀφ-
 ἵσταμι, 3, 2, 4.
 ἀπόστασιν πρῶτον deficere, 4, 3, 12.
 auctorem defectionis esse, 1, 7, 8.
 ἀποστάσις συγγάμῳ ἰορίσκου, 1,
 7, 16. τὰ ἀποστάσις ὁξεία repen-
 tina defectio, 1, 9, 10. μιζήοντες
 ἢ ἀποστάσις, 6, 29, 4. ἢ ἀποστά-
 σις αἵτις, 1, 10, 8. ξυσιπλάμῳ
 καὶ, 3, 2, 6. ἐκείνου πρὸς
 ἀπόστασιν, 5, 26, 6.
 ἀποστάτης ὡδὲ ὡδὲ ἐγὼ ἢ ἔργῳ, ne-
 que ego hic pugnae decro. 5, 23, 13.
 ἀποστέλλω, 2, 5. 11. 2, 14, 18. N,
 ἀποστέλλω a. 2. inf. act. ab ἀφίσταμι,
 1, 7, 2.
 ἀποτρέφω repello, 1, 22, 3. 4, 27, 8.
 ἐς Μακεδονίαν ἀποτρέψαν ἢ πόλεμον,
 in Macedoniam translaturus bel-
 lum, 2, 1, 1. ὡς ἀποτρέποντες ἀπὸ
 τῶν αὐτῶν τῶν ἔργῳ, tan-
 quam illum a sese hoc facto aver-
 suri, ne ipsis bellum inferret, 4,
 17, 12. §. revertor, ἐς τὰ τεῖχη ἀ-
 ποτρέψαντας φύγειν, 3, 18, 12.
 6, 8, 12. ἀποτρέπονται αὐτοὶ ἐς τὴν
 πόλιν, 5, 24, 4.

ἀποτροπὴ reversio aquae, 7, 21, 8
 & 9. §. refugium, conversio, 7,
 29, 8.
 ἀποφάσσω, 6, 25, 1.
 ἀποχίζω, 6, 22, 13.
 ἀποσάω, ἀποσάω πρὸς τὸ ἄλλο κω-
 τικόν, 2, 2, 11. 3, 30, 20. 4, 6, 4.
 6, 24, 3.
 ἀποτάσσειν ἐς μέγας τὴν τάξιν, 1,
 6, 19.
 ἀποτίμω τὰ δόρυ ἐς προβολὴν, ha-
 stas in adversum dirigere, 1, 6, 3.
 ἀποτειχίζω τὴν πόλιν, urbem muro
 intercludere, 1, 18, 5. διπλῶν χεί-
 ρων, 1, 7, 14. 2, 1, 2.
 ἀποτίμω, τὴν μὴν ἀποτμήναι partes
 praescindi, 4, 7, 5. ἀποτιμῶντες τὴν
 κεφαλὴν, 4, 17, 12. 7, 22, 6. §. τὸ
 ὄρῳ ἀποτιμῶμενοι τὴν γῆν, 5, 5, 2.
 5, 6, 4. ἢ ὄρῳ ἀποτιμῶμενη ἀπὸ τῆς
 ἄλλης γῆς, 5, 13, 4. §. ἀποτμήναι
 τοὺς τὴν θάλασσαν Περσῶν eripientes
 mare Persis, ex eo submoventes,
 2, 17, 10.
 ἀποτελέωμεν, part. praet. pass. ab
 ἀποτάσσω, 1, 6, 19.
 ἀποτετακώς, part. praet. ab ἀποτίμω,
 4, 9, 4.
 ἀποτιμῶμενοι, part. praet. pass. ab
 ἀποτίμω, 2, 17, 10.
 ἀποτίθηναι repono, restituo, 6, 29,
 16. παῖδας καὶ γυναῖκας ἀποτιθί-
 ναι ἐς τὰς ἐχυρατάς ἢ πόλιν,
 6, 4, 4. ἐς τότε ἀποθεῖναι in illud
 tempus reservare, 4, 15, 11.
 ἀποτμήναι a. 1. inf. pass. ab ἀπο-
 τίμω, 4, 7, 5.
 ἀποτομῶν ἄνθρωποι, 1, 27, 1. ὄρῳ ἀπὸ
 τομῶν, 1, 27, 8. & 9. 1, 17, 5. ἀπό-
 τομα τὰ πολλὰ ἢ ἡσυχία ἐς προσβο-
 λὴν, insula magnam partem prae-
 rupta, quo minus in eam impres-
 sio fieri queat, 1, 3, 5. 4, 18, 8. καὶ
 τὰ ἀπότομα ἢ ἡσυχία ἀπόβασιν ποιῶ-
 νται, 1, 19, 7. ἀποτομώζατον ἢ ὄ-
 ρως pars montis maxime praecipua,
 1, 1, 9.
 ἀποτομῶν, 4, 9, 5.

INDEX GRÆCUS

ἀποτρέπωμαι ἐς τὸ ἔμπροσθεν ὡς ἐπὶ τὸ
 ἐργάζεσθαι, 2, 11, 8. 3, 15, 9. ὅ
 δὲ λέγει ἵτι ἀπὸ τρεφόμενος a perfe-
 quendo destitit, 3, 15, 2. ἀποτρέ-
 πωμαι ἀπὸ τοῦ ἐργαζομένου ab exercitu
 digredi, 6, 26, 3.

ἀποτρέχω, Ind. 13, 8.

ἀποφαίνομαι affirmo, demonstro, præ-
 dico, 1, 10, 8. 1, 18, 15. 4, 10, 2.
 7, 7, 13. εὐδαιμόνιον beatum prædi-
 co, 7, 16, 12. πόλιν οἰκήτορας ἀπὸ
 ἔφηναι, urbium incolas fecit, 7, 9,
 3. & 6, 7, 11, 2. Ind. 9, 4.

ἀποφέρειν φόβον pendo tributa, 1,
 17, 1. 5, 29, 8. τοῖς, ibid. 11. δῶ-
 ρον τῷ βασιλεῖ, 3, 4, 7. ὅ. ἀπὸ τῆς
 αὐτοῦ τῇ δόξῃ reportavit gloriam,
 6, 11, 10. ὅ. ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς
 πνοῆς vento ablatum, 7, 22, 4.
 πρὸς βίαν ἀπὸ τῆς πρὸς τῆς ἰσχύος,
 7, 14, 5. 7, 19, 4.

ἀποφύγω effugio, 1, 6, 24. N. 3,
 2, 8. N. 3, 8. 3, 4, 23, 8. ὅ. avolo
 1, 25, 10. ὅ. absolvor in judicio,
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, 3, 27, 4.
 τὴν κρίσιν 3, 27, 6.

ἀποφορᾶν τὸ φέρειν collatio tributo-
 rum, 1, 17, 8.

ἀποφράττω, 7, 21, 6.

ἀπόχρη sufficit, Ind. 17, 6.

ἀποχρῶν sufficienter, satis, 2, 23, 2.
 ὅ. ἐς τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα ἀπο-
 χρῶν, 5, 5, 2. ἀποχρῶσα, 4, 27,
 11. 6, 17, 1. ἀποχρῶνται, 4, 14, 7.
 4, 24, 16.

ἀποχρῶνται παρειαυνομένοι, 3,
 10, 5.

ἀποχωρεῖν discedo, recedo, 1, 5,
 18. 1, 6, 14. 1, 23, 3. 2, 12, 11. οἱ
 τὴν πόλιν, 1, 27, 10. 3, 18, 5. οἱ
 τὸ ἔδρα, 7, 24, 2. ἐπὶ τὴν σκηνὴν,
 2, 22, 1. ἐπὶ τὰ αὐτῶν, 3, 20, 3.

ἀποχωρεῖς, 1, 6, 18. 1, 22, 6. ὅ.
 τακτοῦ καὶ φοβερῶς, 1, 6, 23. ὅ.
 πῶς, 5, 28, 8. ὅ. διὰ τῆς, 7, 27, 5.
 φέροντες ἐς τὴν ἀποχώρησιν qui
 jam transierunt, 6, 7, 3.

ἀπρῆστοι ἀπέπληστον, re infecta

cum classe discesserunt, 1, 19, 11.
 ἐπὶ αὐτῶν ἀπρῆστοι ἀπέπληστον, 1,
 29, 9.

ἀπροσδοκῆται ἐκπύπτει, 1, 6, 22.
 ἀπροσδοκῆται ἐκπύπτει, 2, 2, 10.
 3, 10, 2.

ἀπροσδοκῆται, 2, 20, 10. προσπι-
 πόντες ταῖς καυτῇ, 2, 22, 2.

ἀπροφάσις τὸ λῆμα ἐκ κούρας, 5,
 27, 5.

ἀπτομαι τὸ ὄνειδος, 3, 4, 3. οἱ μὲν χρο-
 ρῆται, οἱ δὲ γυνάται, οἱ δὲ τὸ ἰδιότῃ
 ἀπτόμενοι, 6, 13, 9. ὅ. aggredi,
 ἔψατο ὅ. ἔργον, 2, 10, 8. 2, 23, 7.
 4, 21, 5. 5, 16, 6. μάχῃ, Ind. 13, 9.

ὅ. invadere, οἱ ἀπὸ τῶν Ἀ-
 λέξανδρον ἔψατο Σκελῶν, 4, 4, 1.
 ὅ. attingere, ἔψατο τὸ πρὸς τῇ
 γμῖναι attingebant præstitutos, 3,
 13, 3. ὅ. σίτη ἔψατο cibum cepit,
 4, 9, 6. ὅ. tangere pro ledere, Ind.
 11, 10.

ἀπώθειν τὸ Ἑλλάδα τὸ κίνδυνον, de-
 pello a Græcia periculum, 1, 9, 13.
 ἐς τὸν ποταμὸν αὐτῆς ἀπώθειναι ἐν
 flumen rursus protrudere, 1, 15,
 6. 2, 10, 10. ὅ. ποταμῷ ἀπώ-
 θηται, 2, 11, 1.

ἀπωλεία Ionice pro ἀπώλεια, Ind.
 35, 8.

ἀπώλυνται, 3 pl. imperf. pass. ab
 ἀπώλυν, 1, 19, 6.

ἀπώλυνται, imperf. act. them. ejusd.
 1, 9, 14.

ἀπώλυνται, 3 pl. a. 2. ind. med. ab
 eod. them. 3, 17, 10.

ἀπώλυνται a. 1. inf. act. ab ἀπώλυν,
 Ind. 41, 4.

ἀπώλυνται, 3 pl. a. 1. ind. med. them.
 ejusd. 1, 9, 13.

ἀπώλυνται, a. 1. inf. med. them.
 ejusd. 1, 15, 6.

ἀπώλυνται, part. a. 1. pass. ab ἀ-
 πώλυν, 2, 11, 9.

ἄρα quidem, particula intendendi,
 1, 12, 2. 1, 25, 10. ὅ. forte, καὶ ἄρα
 ne forte, 2, 17, 3. Ind. 29, 3. ὅ.
 nimirum 3, 8, 14. 4, 10, 4. ὅ. in-
 terim,

I N A R R I A N U M.

-terim, jam, 7, 23, 3. §. tamen,
 5, 2, 6.
 ἄρῃ num, 4, 11, 14.
 ἄρῃς, 2, 25, 8. 2, 20, 1.
 ἄρῃς, 2, 20, 5.
 ἄρῃς, Ind. 21, 8.
 ἄρῃς fluvius, 6, 21, 4.
 ἄρῃς fluv. Ind. 21, 8.
 ἄρῃς, 6, 21, 7.
 ἄρῃς insula, Ἀρῃδοί, 2, 13, 10.
 & 11.
 Ἀρῃς fluv. 7, 16, 6.
 ἄρῃς part. a. i. ab αἶρω, 1, 7, 9.
 Ἀρῃς, 4, 23, 1.
 ἄρῃς, ἡς πρὸς τῇ γῇ ἀρῃσθῆναι
 naves ad terram allisæ, 6, 19, 4.
 Ἀρῃς, 5, 6, 2.
 Ἀρῃς, 7, 6, 5.
 Ἀρῃς, 3, 8, 6. 6, 15, 9.
 Ἀρῃς urbs, 3, 8, 12. 6, 11, 9.
 Ἀρῃς, 1, 16, 5.
 Ἀρῃς, 1, 17, 9.
 Ἀρῃς, 2, 5, 12.
 Ἀρῃς, 7, 11, 5.
 Ἀρῃς pecunia, 1, 26, 5.
 Ἀρῃς, Ἀρῃς ποδὶς κλίται, 7,
 24, 3.
 Ἀρῃς, 7, 7, 8.
 Ἀρῃς, 3, 25, 3. Ἀρῃς, ibid. Ἀ-
 ρῃς, 3, 8, 6.
 Ἀρῃς fluv. 4, 6, 12.
 Ἀρῃς, 3, 13, 6.
 Ἀρῃς, λαμπρὸν τι κατ' ἀρετὴν τολ-
 μαῖν, 2, 18, 7. 2, 23, 7. κατ' ἀρετὴν
 προκρίνει, 3, 16, 20. 7, 5, 6. ὅ-
 ζον ἀρετῇ ἡδὺ, 5, 26, 7.
 Ἀρῃς, 3, 12, 4.
 Ἀρῃς, 1, 15, 8.
 Ἀρῃς fluv. Ind. 38, 7.
 Ἀρῃς ἔπλα, Ind. 7, 7.
 Ἀρῃς, 3, 8, 9.
 Ἀρῃς, 3, 23, 13.
 Ἀρῃς urbs, 4, 24, 10.
 Ἀρῃς, 7, 14, 20 Ind. 13, 5.
 Ἀρῃς ἀπὸ ἑῖς, 7, Ind. 9, 9.
 Ἀρῃς numero, 4, 19, 1. 4, 22, 8.
 Ἀρῃς, 3, 6, 13.
 Ἀρῃς, 3, 8, 8. 3, 18, 3.

Ἀρῃς, 1, 12, 10.
 Ἀρῃς πλείους, 2, 13, 4. 6, 19, 6.
 Ἀρῃς, 1, 11, 3. vates, 1,
 25, 11.
 Ἀρῃς, ἐν ἀρετῇ ἔχον, 1, 1, 6.
 ἐπὶ τὰ ἀρετὰ ἐγκλίον, 1, 6, 4.
 Ἀρῃς, electim, habito virtutis
 respectu, de optimis, Ind. 8, 3.
 Ἀρῃς, præf. 1.
 Ἀρῃς, 3, 16, 13. 4, 10, 4.
 7, 19, 4.
 Ἀρῃς, 4, 5, 9.
 Ἀρῃς, 2, 13, 2.
 Ἀρῃς Methymnæorum ty-
 rannus, 3, 2, 5. §. Citharædus, 4,
 16, 9.
 Ἀρῃς, 6, 28, 6. Ind. 18, 5.
 Ἀρῃς, 7, 15, 7.
 Ἀρῃς αἶψα, 4, 20, 4. Ἀρῃς opti-
 mates, 5, 2, 3. oppos. εἰ παλαιά,
 5, 25, 2.
 Ἀρῃς, 3, 7, 1. 3, 15, 17.
 Ἀρῃς, 3, 22, 3.
 Ἀρῃς, 2, 9, 3.
 Ἀρῃς, 1, 9, 7.
 Ἀρῃς, ἡρκε τὰ βέλγη ὁ θάλαττα ἀρῃ-
 bat tela, 5, 18, 8.
 Ἀρῃς, 5, 5, 6. ὀλίγη, μίση, 6,
 26, 9. ἀπ' Ἀρῃς αἶματι πικρὸν,
 1, 26, 2.
 Ἀρῃς ἀρετῇ φέρει, 3, 8, 10. ἀρετῇ-
 ναί, 3, 13, 10. προσφέρειτο, ibid.
 11.
 Ἀρῃς, 3, 19, 4. N. 6, 28, 11.
 Ἀρῃς erratum, 4, 5, 13.
 Ἀρῃς, 3, 16, 8. Ἀρῃς, 3, 8, 9.
 Ἀρῃς, 3, 16, 13. 4, 10, 4. 7,
 19, 4.
 Ἀρῃς, Ind. 33, 2.
 Ἀρῃς conglutino, adapto, con-
 stituo, 7, 17, 2.
 Ἀρῃς ὁ θάλαττα, 5, 18, 8. N.
 Ἀρῃς, Ind. 28, 5.
 Ἀρῃς fluv. Ind. 39, 9.
 Ἀρῃς, Ind. 7, 2. & 40, 8.
 Ἀρῃς, 2, 3, 2.
 Ἀρῃς, βόας ἐπ' ἀρετῇ ζῶντες,
 Ind. 7, 7.

I N D E X G R A E C U S

ἀρά, 2, 3, 3.
 ἀρπαγή, ὅπου οὐ καλοῦμαι ἀρπα-
 γὴ γίνεσθαι, 7, 10, 6. ἐφ' ἀρπαγῇ
 τραπεῖς, 2, 4, 7. Ind. 21, 12. καθ'
 ἀρπαγὴν καλῶντες, 4, 5, 1.
 ἀρπάζω, 4, 8, 14. 7, 10, 6.
 Ἀρπαλῶ, 3, 6, 7. 3, 19, 13.
 ἀρραγία, 3, 19, 16.
 ἀρραγῶ, 7, 3, 2.
 ἀρράσας, 2, 1, 5.
 Ἀρσάκης, 3, 25, 12. 3, 29, 10.
 Ἀρσάκης, 1, 12, 14.
 Ἀρσῆς vel Ἀρσῆς, 2, 14, 2.
 Ἀρσίμης, 2, 14, 5.
 Ἀρσίτης, 1, 12, 14.
 Ἀρτάβαζῶ, 3, 28, 3. 4, 15, 9.
 Ἀρβασαῖος, 7, 4, 8.
 Ἀρβασαῖος urbs, 3, 25, 7.
 Ἀρβασαῖος, 1, 12, 5. 2, 14, 2.
 Ἀρσῆς, Ind. 16, 12.
 Ἀρτεμῖς, 1, 7, 11. & 12. ἡ Κερκυραία
 τὸ ἴδιον, 7, 19, 4.
 Ἀρτεμῖσιον, 6, 11, 11.
 Ἀρταγίς, 7, 4, 8.
 ἄρτι, 3, 6, 7.
 Ἀρταβάζης, 7, 6, 7.
 Articulus vacat, τὴν ἐνυμφωμένην, 1,
 9, 2. ἡ τριτοῦ, τὰς πεντακ-
 χίμους, 1, 11, 4. τῇ ἄλλῃ, 7, 6, 5. §.
 loco pronominis, 1, 11, 7. N. §.
 transpositus, οὐ τὸ περὶ τοῦ ἀνα-
 στας, 6, 22, 13.
 ἀρῶμαι ἀπὸ τοῦ κρατῆρος, 7, 11, 15.
 Ind. 26, 5.
 Ἀρχαῖοι καλέμενοι ξῖνοι, 3, 12, 3.
 Ἀρχιλαῶ, 1, 11, 1. §. ὁ Θεόδωρος,
 3, 16, 15. §. ὁ Ἀνδρέας, 3, 29, 2.
 ἀρχὴ ἢ ἰρῆμω, initium, 2, 26, 2. τὴν
 ἀρχὴν, initio, 3, 11, 1. ἐξ ἀρχῆς
 -denovo, 5, 26, 6. 5, 27, 14. ἐνδο-
 ναί τὰς ἀρχὰς τῇ εἰσεσίᾳ, initium
 remigrationis praescribere, 6, 3, 5.
 ὁ Νεῖλος ἀρχαῖ caput, fons, 6, 1,
 3. §. imperium, provincia, ma-
 gistratus, praefectura, 1, 17, 8.
 2, 1, 5. 6, 29, 1. Ind. 12, 6. ἀρχὴ
 εἰρημίας, 1, 9, 4. ἐνδοκίον τὸ ἀρχῆς,
 1, 23, 10. ἀρχὴν ἔχον, 1, 23, 10.

κατέχον, 2, 14, 10. παρρησιασ-
 σάμεν, 2, 14, 3.
 Ἀρχίας, 7, 20, 12. Ind. 18, 3. &
 27, 8.
 ἀρχὴ praefum copiis, 1, 14, 3. 2, 2,
 2. 3, 5, 1. ἡ Ἀρσίτης ἀρχῆς, cum
 provinciae Arsites praefuerat, 1,
 17, 1. γυναικας ἀρχῆς ἀνδρῶν, 1,
 23, 9. ἀρχῆς ἢ Ἀσίας, 2, 3, 11. τὴν
 ἀρχῆς Πάρος ἀρχῆς ἐκείνου, 5,
 29, 4. §. initium facio, ἀρχῆς ἢ
 λόγῳ Ἀνάσταρχῳ, 4, 10, 8. 7, 14,
 18. ἀδικίας πρὸς τὸν βασιλέα ἀρχῆς,
 2, 14, 2. ἀρχομαι ἢ λόγῳ, 7, 9, 2.
 ἀρχομαι ἀπὸ τοῦ δεξιῦ, 2, 8, 5. N.
 6, 1, 4.
 Ἀρχὴν Ἀθήνας, 1, 1, 1. N.
 Ἀρχὴν ὁ Κλαύδιος, Ind. 18, 3.
 Ἀσκαδῶ, 1, 17, 8.
 ἀσθενείας ἐπιλαίπειτο, ob infirmita-
 tem relinquebatur, 5, 24, 11.
 ἀσθενίστατοι κίρας, 1, 6, 22.
 Ἀσία ἢ κάτω, 1, 20, 5. Ἀσσυρία,
 4, 19, 8.
 Ἀσισίτης, 1, 25, 5.
 ἄσις, 4, 9, 5.
 Ἀσκανία λίμνη, 1, 29, 1. N.
 ἀσκήω, 1, 18, 13. ἐν ταῖς πόσεσσι ἀσκή-
 μιν, 2, 7, 7. ἐκ τῶν ἀσκήμων,
 7, 13, 12. ἐπὶ τοῖς περὶ τοῦ ἀσκή-
 μιν calcei accurate facti, Ind.
 16, 5.
 ἀσκητὴς καλέμενος ἔργον, Ind. 12, 2.
 ἄσκη, Ind. 25, 7.
 Ἀσκληπιάδης, 6, 11, 2.
 Ἀσκληπιάδης, 7, 15, 7.
 Ἀσκληπιάδης ὁ Εὐκλῆς, 3, 5, 1.
 §. ὁ Φίλων, 3, 16, 7. §. ὁ Τρι-
 κλῆς, Ind. 18, 3. §. ὁ ἑπάρχης ἢ
 θαλάσσης, 4, 7, 4.
 Ἀσκληπιδίς, 2, 5, 10. ὁ τὸ ἴδιον, 7,
 14, 9.
 ἄσμενος, τὸ δὲ ἀσμενὸς γίνεσθαι ἀ-
 σμενός, ille autem libenter assue-
 vabat, 4, 27, 9. Ind. 39, 3.
 ἀσπάζομαι, ἀσπάζομαι, Ind. 28, 2.
 ἀσπάζομαι, ἀσπάζομαι, Ἀλέξαν-
 δρος ὁ βασιλεὺς, Alexandro pater-
 nite-

T N A R R I A N U M.

favebat, I, 5, 3. φιλοῦσθαι πρὸς τὸ
 ἀσπαζόμεναι a salutantibus, 4, II, 4.
 Ἀσπίδοι, I, 26, 4. Ἀσπίς, I,
 26, 8.
 Ἀσπίς, 4, 23, I.
 ἀσπίς πεζὴ, 4, 23, 3. ἰσθίον, 6, 9,
 5. ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ὑπὸ τῇ διστοχῇ,
 I, 19, 5. εἰληθὴς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, 6,
 9, 5. ἐπὶ ἀσπίδι ad sinistram, qua
 clypeum gestabant, I, 6, 12. N.
 miles scutatus, ἐπὶ τιστάρων ἀσ-
 πίδων ἡ παράδοξος γίνεται, I, 5, 21. N.
 ἀσπιδὶ negligenter, 6, 9, II.
 Ἀσπυγίτης, 4, 28, II.
 Ἀσπύκων, 4, 30, 9. Ἀσπύκων,
 4, 27, 5.
 Ἀσπυκτοί, 4, 30, 9. Ἀσπυκτοί, 4,
 25, 7.
 Ἀσπυκία γῆ, Ind. I, 8.
 Ἀστυρία γῆ, 2, 6, I. & 4. Ἀστυρία
 γράμματι, 2, 5, 4. Ἀστυρίαν χώ-
 ρα, 2, 5, I.
 ἀστυρῶν, 7, 12, 5.
 Ἀστυρτοί, Ind. I, I.
 ἀστυρ, Ind. 25, 6.
 Ἀστυ, 4, 22, II.
 ἀστυς inaccessible, 5, II, I.
 Ἀστροβῶν, Ind. 4, 8.
 ἄστρον, 3, 3, 8.
 Ἀστροπαλῆς, Ind. 18, 9.
 ἀσφάλεια, I, 20, 5. 7, 7, 19. τὰς
 πόλεις ἐς ἀσφάλειαν τὴν μὴδον ἀ-
 γάγον, 4, I, 5. δι' ἀσφαλείας τυτο,
 5, 21, 7.
 ἀσφαλὴς, ἀσφαλὴς, I, 29, 9. 5, 27,
 4. πορεύσθαι ἀσφαλῆ ὁρῶν, 2, 17, I.
 ἀσφαλὴς ἐς τὰ ἄλλα, 2, 17, 2. μετὰ
 τῷ ἐς τὰ ὅλα ἀσφαλὴς, 2, 17, 10.
 ἐς ἀσφαλὴς καλεῖσθαι τὴν ἵππον,
 4, 5, II. ἀσφαλῆσταυτος cauti-
 mus, 7, 28, 7. ἀσφαλῶς, I, 5, 19.
 I, 6, 18. ἀσφαλὴς αὖτε τυτῆς, I,
 1, II.
 ἀσφαλῶν, 7, 17, 2.
 ἀσφατῶν ἀπὸ τῶν ἰσθίων, I, 6, 23. 3,
 21, 14. ἀσφατῶν ἐμβάσει, I, 13,
 7. προσβάλλειν, 5, 23, 3.
 ἀσφατῶν ἀπὸ τῶν ἰσθίων negligent,

non accurata narratio, 6, II, 16.
 ἀσφατῶν, 7, 10, I.
 ἀσφατῶν impietatis, ἐς τὸ θείον, 7,
 14, 9. Ind. 13, 13.
 ἀσφατῶν, improbus, iniquus,
 indecens, ἀσφατῶν ἔργα, 6, 27,
 9. 7, I, 9. 7, 14, 4. Ind. 13, 12.
 ἀσφατῶν, ἐν ἀσφατῶν ἀπὸ τῶν ἰσθίων,
 II, 5. 4, 6, 4.
 ἄτε quippe, utpote, I, 8, II. 2,
 18, 9.
 ἀτίκμαρτος, 7, 12, 5.
 ἀτίκμαρτος τὸ τὴν χώραν δίδου, I,
 16, 8.
 Ἀτιζόν, I, 25, 6.
 ἀτιμάζον uxorem repudiare, 3, 6, 8.
 ἀτιμία, 3, 22, 9. 7, 12, 10. Μακε-
 δόνι προσθήσει τῇδε τὴν ἀτιμίαν,
 4, II, 15.
 ἀτιμία, ἐν ἀτίμῳ χώρῳ ἄγειν de-
 spectui habere, 7, 6, 9. Ind. 17, 2.
 Ἀτλας mons, 7, I, 2.
 ἀτόλμος, 4, 26, 9.
 ἄτοπος, absurdus, incredibilis, 5,
 4, 5. ἄτοπος ἔργον immane opus,
 5, 7, 2. Ind. 9, 4. & 21, 13. ἄτοπος
 τόλμα, 5, 14, 3. δῖαν ἄτοπον im-
 mensi vortices, 6, 4, 7. ἄτοπον τὸ
 τόλμα, 6, 9, 10. mirum, Ind. 15,
 9. 20, 2. ἄτοπος ζῷον, 5, 4, 4. 5, 5, I.
 ἀτρίκταις τὸ ἔργον ἐξελίγχον, 6, 25, 2.
 ἀτρίκταις, ἀτρίκταις, 7, 15, 8. μαρτυρεῖται
 τὸ Ἀμμων certum oraculum, 3,
 3, I. ἀτρίκταις τὸ λόγος certitudo rei,
 3, 3, 12. ἀτρίκταις τὴν τιμὴν,
 7, 12, 5.
 ἀτρίκταις ὅτι ἔχω ξυμβαλεῖν, 5, 4, 9.
 5, 7, I. 7, I, 5. κατέμαρτον ἀτρίκταις,
 5, 15, 2. ἀτρίκταις, Ind. 40, 9.
 ἀτρίμα placide, sensim, 2, 21, 14.
 ἀτρίμα ἔχον τὴν ἀσφαλῆ, Ind. 13,
 12.
 ἀτρίμα quiesco, 7, I, 6.
 Ἀτρίκταις 3, 8, 7. 4, 18, 3. 6, 29, 4.
 7, 4, I.
 ἄτρητος, 7, 10, 3.
 ἄτρητος nulla, indeclin. I, I, 4.
 ἄτρητος quacunque, quae, 3, 5, I.
 Ἀτ-

I N D E X G R A E C U S

- Ἀτταναῖος, Ind. 4, 8.
 Ἀτταλῶν, 2, 9, 3. Agrianorum Sa-
 trapa, 3, 21, 13. ὁ Ἀμόντι ἀδελ-
 φός, 3, 27, 1. ὁ Ἀνδρομένειος, Ind.
 18, 6.
 Ἀττικὴ, 1, 7, 13. Ἀττικὴ ξυγγρο-
 φή, Ind. 19, 8.
 αὐτοχρία non impetro, repulsam fe-
 ro, 3, 5, 1.
 αὐτὸς, 1, 4, 6. 1, 9, 6.
 αὐαίνω ὑπὸ ἡλίου, sicco, arefacio,
 Ind. 29, 12.
 αὐθαδέσια, 7, 12, 11.
 αὐθις, νῦν μὲν, αὐθις δὲ, mox qui-
 dem, mox vero, 1, 6, 3. rursus,
 adverb. ordinis & numeri, 1, 9,
 4. αὐθις ἐπιστρέφω 1, 8, 7. αὐθις
 ἀφικέσθαι, 5, 2, 5. praeterea, ad-
 hac, Ind. 19, 5.
 αὐλίζομαι κακῶς, 1, 6, 19. αὐλιόθ-
 ναι, 1, 13, 4. 1, 27, 10. Ind. 23, 4.
 de classe subsistente dicitur, 2, 2,
 9. Ind. 39, 7.
 αὐξάνω act. αὐξῆσαι τὴν πόλιν ἐπὶ
 μέγα, 4, 1, 3. 6, 3, 6. verbis au-
 gere, extollere, 4, 28, 3. 5, 5, 3.
 neutr. cresco, 5, 1, 9. pass. ἐξ αὐ-
 τῶν αὐξηθείς, 7, 7, 7.
 αὐξῶ τὰ βασιλείας πράγματα, 4, 12,
 8. χιόνις αὐξυσι τὸ ὕδωρ ἐπὶ μέγα,
 5, 9, 7. 5, 13, 5. 7, 21, 3.
 αὐρος, αὐρος ἵστασθαι μαλθακὰς, 6,
 21, 3.
 αὐτάγγελος, nuncius qui ipse rei
 interfuit, 4, 2, 10.
 Αὐταριᾶται, 1, 5, 2.
 αὐτίκα statim, 1, 25, 7. Ind. 25, 6.
 §. primum, 6, 11, 6. N.
 αὐτὸ, ἢ τὸ αὐτὸ eodem loci vel si-
 mul, 6, 4, 1.
 αὐτόθεν confestim, 2, 6, 2. 3, 9, 7.
 6, 3, 8.
 αὐτόθι illic, 3, 2, 5. 3, 20, 6.
 αὐτοκρατορὸς πρίσβους legati cum li-
 bera potestate, 1, 26, 4. N. 6, 14,
 1. 7, 9, 8.
 αὐτόματοι πύγνυται ἄλεις sponte
 sua sal concrefcit, 1, 29, 1. 3, 4,
 6. 7, 20, 4. Ind. 29, 14.
 αὐτομάτως, 4, 13, 8.
 αὐτομαλίσ παρὰ τὰς, transfugio ad
 aliquem, 1, 20, 15. 1, 23, 4. 1, 25,
 5. 5, 23, 10.
 αὐτόμαλῶν, 2, 13, 2. 4, 29, 7. παρὰ
 Ἀλεξάνδρου, 2, 6, 5.
 αὐτόνομος, qui vivit suis legibus,
 liber, 1, 1, 6. & 8. 4, 1, 1. 6, 6, 1.
 αὐτὸς redundat, 1, 21, 12. αὐτὸς αὐ-
 τὸς, 1, 7, 8. αὐτῶν ἀπὸ τῶν, ex his
 cassi sunt, 1, 1, 17. αὐτῶς ἡμέρας
 eodem die, 1, 4, 8. ὡς ταῖς αὐταῖς
 ἡμέραις, 2, 20, 2. ἀρχόμενοι αὐτῶν,
 Ind. 3, 7. & 8. αὐτοῖς ἵπποις cum
 ipsis equis, 4, 5, 13. §. τὰ αὐτὰ
 τοῖς ἄλλοις πλημμελεῖν, eadem cum
 aliis peccare, 4, 8, 9. τούτοις ἢ τὰ
 αὐτὰ Ὀξυδράκων, his similes O-
 xydracæ, 5, 22, 2.
 αὐτοχειδιάζομαι, 2, 7, 13.
 αὐτοχειδίῳ κατὰληψις ἢ πόλις, 1,
 20, 11. ἐξ ἐφ' οὗ αὐτοχειδίῳ λαβεῖν,
 1, 26, 7.
 αὐτῷ ibi, 1, 6, 23. 1, 27, 8.
 αὐτῷ, ἵνα ἐπιστρέψῃ αὐτὸς αὐτῷ ἢ
 Ἰνδὸς ἐν, qua angustissimus est
 Indus 5, 4, 2. 5, 20, 16. 6, 18, 11.
 πρὸς αὐτῷ ἐποιεῖτο sibi utile judi-
 cabat, 7, 7, 13. ὡς τῷ αὐτῷ eodem
 facto, aut tempore, eadem opera,
 pariter, simul, 2, 18, 12. 3, 22, 9.
 4, 7, 3. 5, 18, 1. pro quo est ὡς τῷ
 τῷ, 2, 17, 8. τίς καὶ αὐτὸν pro se
 quisque, 3, 9, 14. & 16. 3, 15, 5.
 4, 12, 8. τὸ καὶ αὐτὸν, 4, 8, 9. 4,
 12, 8. ἀπαλαστήσασθαι ἐπὶ τὰ αὐ-
 τῶν reverti ad domos suas, 1, 17,
 1. 3, 20, 3. ἔν τούτοις καὶ αὐτὸς ἵπ-
 τοι cum suis quisque opibus, 5, 23,
 13.
 Αὐτοφροδύνος, 2, 1, 5. 3, 23, 13.
 αὐτοχειρίας κτείνων sua manu inter-
 ficere, 4, 9, 4.
 αἰχὴν, 4, 3, 7. Ind. 13, 11.
 αἰσινία, 4, 30, 5. 6, 1, 7. 6, 13, 3.
 ἢ καλάρυ αὐτὸς, 7, 22, 5. ἢ αὐτῶν
 ἀφαιλεῖ τὸ δῆμα metum adimere,
 Ind.

I N A R R I A N U M.

Ind. 20, 3. ἀφαιρέω, ἡ λαβρὴ ἐπίθεσις Δαρείου τὴν ξυγχόρησιν ἀφαιρείτο, 3, 10, 6. τὸ ἀτραπὸς ἔ. λόγῳ ἀφείλοντο οἱ ἄλλοι καὶ ἄλλοι αὐτὸ ἐξηγησάμενοι, 3, 3, 12. τὴν κατὰ κινεσὺν ἔ. περιγμάτων ἀφαιρῶνται, 5, 7, 12. αἱ ἀφαιρήθη αὐτοῖς ὁ ἀπὸ ἔ. ἐλθὼν φόβος, 1, 17, 12. 6, 12, 4. ἡ γένεσις τοῖν Διοσκύρῳ ἀφαιρεθεῖσα Τυνδαρῶν, 4, 8, 3. Construitur sæpe cum duplici accus. personæ & rei. Νυξ ἐπερνομένη τὴν ἀκρίβειαν ἔ. διόξιος ἀφείλιτο τὴν Μακεδόναν, 13, 2, 12. τὰ χρήματα βίαι ἀφείλοντο τοῖς ἰχθυῖσι, 2, 1, 9. 2, 6, 10. 3, 2, 7. ἡ νύξ ἀφείλιτο αὐτὴν τὸ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀλῶναι, 2, 11, 7. ἀφανής, obscurus, qui non cernitur, τὰ περὶ ποδῶν ἀφανῆ ἦν, 2, 11, 8. ἔ. ἦπατος ὁ λαβὼς ἀφανῆς ἦν, jecinoris fibra non apparebat, 7, 18, 4. ἀφανὲς ἐγένετο amissus fuerat, 5, 19, 9. ἀφανὲς ἐξ ἀνθρώπου γινόμενος, 7, 27, 4. ὅς ἔ. ἀφανὲς ex occulto, 4, 6, 1. ἔ. incertus, dubius, 7, 28, 4. & 6. 6, 23, 8. 7, 12, 9. ἔ. ὄμβροι ἀφανῆς, imbres, quos non sensimus, 6, 25, 10. ἔ. ignobilis, 7, 11, 9. 7, 29, 7. opp. ὑκλῆς, 5, 27, 16. ἀφανίζω τὴν πόλιν everto urbem, 1, 9, 5. 7, 7, 11. ἀφανίζειν ἔ. χιλὸν καταπατῆναι τῇ ἰππῳ, 1, 12, 17. τὴν δόξαν, 2, 10, 10. Ind. 20, 2. τὴν κατὰ κινεσὺν τὴν βασιλικὴν ἀφανίζει, torrens apparatus regium secum rapuit, 6, 25, 11. ἀφανίζειν τὸ ἔργον totum negotium evertere, Ind. 32, 12. ἀφανίζονται ἔ. ὁδὸς σημείων pereunt viæ vestigia, 3, 3, 8. 6, 26, 7. ἀφανίζονται τῷ ποταμῷ τὸ ὕδωρ, 4, 6, 11. 5, 5, 7. θυ: ἰδὲ ἀφανίζειν januam obstruere, 6, 29, 16. τὸ δεῖμα ὅς τοῖς κινδύνοις τῷ ἀδελφῇ τῷ αὐτῷ ἀφανίσαι, 7, 28, 5. silentio præterire, 6, 26, 1. ἀφανῶς διελθεῖν clam transire, 2, 9, 2. & 6. 2, 27, 6. 5, 12, 3. ἔ. ὅς ἀ-

φανῶς ἰμάχεται non male pugnabat, 1, 15, 8. ἀφανίζω arefacio, Ind. 29, 2. ἀφειδῶς ἱκοπτόν τε καὶ ἱκόποντο, 3, 15, 5. ἀφείθη, 3. f. a. 1. ind. pass. ab ἀφείμι, 6, 27, 12. ἀφείλιτο, 3. f. a. 2. med. ab ἀφαιρέω, 1, 2, 12. ἀφείτω inf. a. 2. ab ἀφείμι, 1, 10, 9. ἀφείλιν a. 2. inf. th. ἀφαιρέω, 4, 30, 5. ἀφέντις, part. a. 2. ab ἀφείμι, 1, 21, 11. ἀφείη 2. sing. fut. 1. ind. med. ab ἀπέχομαι, 4, 11, 14. ἄφρις, παλῶν ἀπὸ ἔ. Περσῶν πολλὰ ἄφρις, 1, 15, 2. ἔ. βελῶν ἡ ἀλφ' μακρῷ ἄφρις, telorum longinquis jactus, 4, 4, 8. ἔ. de eo, qui liber & incolumis dimittitur, 6, 16, 6. ἀφιστάω, præter. inf. per syncop. pro ἀφιστάω, ex ἀφίστημι, 1, 5, 1. ἀφιστηκέτις, part. præter. act. th. e-jusd. 1, 7, 5. ἀφιστῶ Deo sacer, 7, 20, 7. ἀφιστῶ, 3. f. imperf. Attice, ab ἀφιστάω, 1, 6, 13. ἀφιστάω, 4, 8, 1. 4, 14, 7. 6, 21, 6. ἀφύγησις ἀβλαίπωρος ὑπὲρ ἔ. 6, 11, 16. ἀφύγησις ἔ. ὄντων, 5, 4, 5. πρὶς αἱ ἀφύγησις, 7, 27, 6. περὶ-τεροι εἰς τὴν ἀφύγησιν, præf. 3. & 5, 5, 1. ἀφῆκε, 3. f. a. 1. act. ab ἀφείμι, 1, 10, 10. ἀφαιρήθη, 3. f. a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, 1, 17, 12. ἀφῆκει, fut. ab ἀφείμι, 6, 11, 5. ἀφθονία λίθων πολλῶν, 2, 18, 6. ἄφθονος, ἀφθονος ὕδατος, 6, 21, 6. ἀφθονώτερος εἶται, 6, 23, 6. ἀφθονώτερος, 7, 28, 8. ἀφθόνως ἔ. ἐπιτηδείων ἔχων, 6, 28, 12. ἀφειγμένοι ἦσαν, plusq. pass. ab ἀφεινίσαι, 2, 15, 2. ἀφείμι, ἐλευθέρως εἶναι ἀφῆκε, 1, 17, 4. N. 3, 27, 10. ἀφῆκε καὶ ἐλευθέρως εἶναι ἔδωκε vitam & libertatem

I N D E X G R A E C U S

sem his dedit, 1, 19, 9. ἀφῄται
 τὸς αἰχμαλῆτας, 1, 29, 8. 2, 14,
 1. 3, 6, 3. 6, 16, 4. ἀφῄται τῷ θεῷ
 ἐν πόλει, 5, 1, 4. ἀφικνέσθαι di-
 missus, 5, 21, 5. τὸς ὁμήρους αὐτοῖς
 ἀφῆκε, obsoles his remisit, acci-
 pere noluit, 6, 14, 6. §. immitte-
 re, emittere, τὰ ἄρματα ἀφῆκαν
 currus immiserunt, 3, 13, 10. ἀφ-
 ῆκεν ἐπὶ τὸς Σκύθας, immisit in
 Scythas, 4, 4, 11. ταῖς μηχαναῖς
 λίθων ἀφικνέσθαι cum machinis la-
 pides emitterentur, 1, 22, 3. βέ-
 λη ἀπὸ μηχανῶν ἔφικτο, 4, 2, 5. 4,
 26, 10. 4, 29, 13. ἔπλεον ἀφικνέσθαι
 tela quae eminus jaciuntur, 7, 10,
 3. §. mittere, jacere, finire, ἀφ-
 ῖστα πρόβατα mittuntur, Ind. 37,
 11. ἀφῖσαν (3 pl. imperf. act.)
 κτ. βάθους dejiciebant in altum, 2,
 21, 10. νῆες κτ. πόρου ἀφικνέσθαι, 5,
 7, 6. §. remittere, ignoscere, ἀφ-
 ῆκε αὐτὸς τῆς αἰτίας, remisit eis
 culpam 1, 17, 2. αἰτίαν χέου ἀφ-
 ῆκε, 1, 25, 3. ἀφείθη τῇ αἰτίας, 6,
 27, 12. 3, 27, 3. ἀφῆκας τὸν
 ignoscam tibi hoc, 7, 23, 13. §.
 ἀφῆκας permitti, concedi, 3, 27,
 4. §. δάκρυον ἔφικον lacrymas ef-
 fundebant, 5, 29, 1. §. desinere,
 omittere, ἀφῆκε desinet, 6, 11, 5.
 τὰς δαῖδας ἀφῖντες, facibus omis-
 sis, 1, 21, 11.
 ἀφικνέσθαι, 3. f. a. 2. med. ab ἀφικνέ-
 σθαι, 1, 1, 7. 1, 4, 9.
 ἀφικνέσθαι ἐπὶ τὸν θεόν, 1, 1, 7. 1,
 2, 1. 1, 3, 1. ἀφικνέσθαι ἐς Πελλή-
 νην, 1, 7, 6. ἐς τὴν θύαν ἀφικνέ-
 σθαι, ut eum tanquam Deum cole-
 rent, venerant, 7, 23, 3. ἐς Εὐρύ-
 στειον βόων κλέσθαι ἀφίχθαι (præt.
 inf. pass.) ad Eurystheum famam
 boum pervenisse, 2, 16, 8. ἐς ἑ-
 κπεπότητα ἀφικνέσθαι, 1, 9, 4. ἀγ-
 γελία παρ' αὐτῷ ἀφῖκτο (3. f. plusq.
 pass.) nuncius ab eo venerat, 1,
 7, 3. ἀφῖκτο παρ' αὐτὸν, 1, 25, 3.
 ἀφῖκτο πρίσβεις ὡς Ἀλῆξανδρος,

1, 4, 9. Ἀντιπάτρον ἀφῖκτο
 Antipatro venisse, 1, 7, 8. N. ἢ
 μὴ ἀφῖκτο σφίσι βασιλεὺς, 3. f. 1.
 2. opt. 1, 29, 5.
 ἀφικνέσθαι, part. a. 2. med. ab ἀφ-
 κνέσθαι, 1, 5, 7.
 ἀφίχθαι, fut. 1. med. th. ejusd.
 Ind. 34, 1.
 ἀφικνέσθαι, 6, 26, 11.
 ἀφικνέσθαι descisco, deficio, 3, 28, 3.
 6, 12, 4. ἀποσάντες Περσὶν defi-
 cientes a Persis, 3, 2, 4. ἀπὸ, 1, 7,
 2. 4, 3, 13. ταῖς γυνάμιν, 1, 7, 5.
 §. abesse, distare, ἀποσάντες
 αὐτῷ absente ipso, 7, 17, 4. ἔ-
 χεον ἢ πολὺ ἀφικνέσθαι, cum
 a vallo non multum abesset, 1, 8,
 1. πρὸς τὸς ἀποσάντες ἐκβαλόν-
 ζοντο, remotiores telis petebant,
 1, 21, 4. τόσον ἀλλήλων ἀφικνέσθαι
 ἴσθαι, gentes tanto intervallo inter
 se disjunctas, 6, 27, 11.
 ἀφίχθαι præt. inf. pass. ab ἀφικνέ-
 σθαι, 1, 7, 8.
 ἀφῖν, 6, 18, 2. 6, 21, 6.
 ἀφῖν, λόγχοι ἀφῖν ἐς τὸ ἀπο-
 τίσσασθαι lances eminus non me-
 tuendæ, Ind. 24, 4. ὡς ἐξάργυρον
 αὐτῷ ἀφῖν τὸν Πόρον ἐς τὰς νυ-
 κτερινὰς ἐπιχειρήσεις, ut Poro me-
 tum nocturnarum excursionum
 exemerat, 5, 10, 7.
 ἀφῖν prospicio, 1, 6, 13. 4, 24,
 16. 5, 10, 3. 6, 19, 7. ὡς δυνάμεις,
 7, 16, 10.
 ἀφῖν, ἀφῖν ἐπίστω retro
 abierat, 3, 21, 5.
 ἀφῖν sterilis, Ind. 29, 15.
 ἀφῖν, 7, 16, 1.
 Ἀφῖν, Ind. 37, 10.
 ἀφῖν, ἀφῖν ἐλίσσωντο,
 3, 24, 4. τὰ ἐν τῷ δακρυῷ ἀφῖν
 τοῖς ἀνθρώποις, fortuna eventus
 hominibus inevitabiles, 5, 27, 18.
 ἀφῖν, ἀφῖν ἐς τὸ τριτάτον
 ἔσθαι, 1, 20, 15. ἀφῖν, ἀφῖν
 πέτραις, 4, 19, 2.
 ἀφῖν, 7, 26, 2.

I N A R R I A N U' M.

Ἀχαϊῶν λιμὴν, 1, 11, 10.
ἄχαρις, παθεῖν ὡς τις τινὶ ἄχαρι,
 affici incommodo, 1, 17, 10. 7,
 12, 10. ἔδην ἄχαρις ὡς Περσῶν πα-
 θόν, 2, 14, 2. & 15: χάριν ἄχαριν
 προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ, 4, 8, 7.
ἄχθομαι, τῇ τριβῇ ἄχθόμενοι diutur-
 nitatem ægre ferentes, 2, 24, 6.
 4, 8, 6. 5, 28, 2. & 6. 6, 13, 11.
 ὡς τὰς ἐπιτιμήσεις, 6, 13, 13.
ἄχθω, Ind. 31, 7. ἄχθωμεν
 quem pœnitet, 7, 29, 5.
ἄχθω λαβῶσα μεῖζον ἢ γέφυρα κατ-
 ἐρίαν, 4, 26, 12.
Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς τὰ φῶς ἐσφά-
 ρωσι, 1, 12, 2. & ζῆλον τὸ Ἀχιλλεύς,
 7, 14, 7. §: alius, legatus Athen.
 3, 6, 3.
ἄχθω, μεγάλῳ ἄχθῃ βεβλημένῳ,
 magno mœrore affectus, Ind. 34.
 5. ἄχθω ὑπὲρ τὴν τραυτίαν ἐγίνετο,
 Ind. 35, 3.
ἄχρεῖον τῇ μάχῃ inutile ad pugnam,
 2, 7, 6. σῶμα ἰς τὰ πολέμια, 3, 6, 9.
ἄχρεῖον καὶ αἰσῆσαι τοῖς πολέμοις τὸ
 ναυτικόν, 1, 24, 5. ἄχρεῖα ἰς ἀνθρώ-
 πους, 7, 3, 9.
ἄχρεος, 5, 4, 7.

B.

Βαβυλὼν, 2, 7, 14. **Βαβυλωνία**,
 7, 19, 7. **Βαβυλωνίαι**, 3, 8, 9. χι-
 τῶν τὴν Βαβυλωνίαν ἐργασίας, 6, 29, 8.
Βάγνια, Ind. 28, 9.
Βαγίσσα, Ind. 26, 2.
Βαγισάνης, 3, 21, 1.
Βαγίας, 2, 14, 10.
βάβω, 2, 10, 4. ἐπιβάω, 3, 8, 1. 4,
 23, 2.
βαδίζω pedibus incedo, 6, 13, 8.
 7, 3, 5.
βάδις, Ind. 32, 5.
βαδισῶς, Ind. 43, 10.
Βάσις urbs, 4, 27, 6. 4, 28, 8.
βάθω, ἰς βάθω ἐκτάσσει τὴν φά-
 λαγγα, longiorem quam latiore
 collocare aciem, 1, 2, 6. N. 2, 8,
 12. N. ἰς βάθω ἐπιτιγνόμενοι, 3,
 11, 7. τιγνόμενοι, 3, 15, 4. τῇ βά-

θῇ, pro in τῷ, 1, 6, 1. ἐπὶ τριβῇ ἰς
 βάθω ἄχθηναι, Ind. 24, 6. βά-
 θω τῆς τῆς φάλαγγος, 1, 20, 13. τὸ ὅρ-
 διεχώρει ἰς βάθω mons recedebat
 introrsum, 2, 8, 11. τριβῇ ὀργυῶν
 τὸ βάθω, 2, 18, 5. 5, 7, 2. δέμας
 ἔτω τι ἰς βάθω ἔκρη, pellis tantæ
 crassitudinis, Ind. 39, 5.
βαθύς λιμὴν, Ind. 22, 5. **βαθεῖα** ἀνδρῶν
 δόξα, 2, 26, 1. πόα, 6, 29, 6. λήϊον
 βαθὺ seges densa, 1, 4, 1. **βαθεῖα**
 profunda loca fluvii, 1, 13, 6.
βαθύτατος τὸ διάπλω, 2, 18, 5.
βαθύτης, 4, 25, 10.
βαῖνω, ἐφ' ἧς γῆς βιβηκότις ἦσαν, cni
 terræ insisterent, quam calcabant,
 7, 1, 7. sic ἐφ' ὅτῳ βιβηκαίμεν, 7, 1,
 8. §. incedo, vado, Ind. 14, 6. §.
βαῖνομαι in eo, coëo, Ind. 14, 7.
Βάκτρα, sive Βάκτροι, 3, 19, 3. Βα-
 κτριανή, 4, 16, 6. Βάκτριοι, 3, 8, 4.
βακχιῶν, 6, 28, 2.
βακχιῶν, 5, 2, 9.
βακχοδίστα, Ind. 8, 1.
Βάκχοι, 5, 1, 7. Ind. 5, 9.
Βάλακρ ὁ Ἀμύντω, 1, 29, 5. ὁ Νί-
 κάτορ, 2, 12, 3.
βαλάνω τὸ φοινίκαν, 6, 23, 10. Ind.
 11, 8.
βάλλω τὸς ferio, jacio telum, 1, 1,
 16. πρὸς τὰς, Ind. 24, 6. **βαλλόμε-
 ναι**, 1, 27, 11. 2, 18, 9. ὡς βαλ-
 λων, 3, 30, 18. ἐξ ὑπερδύεως τε χα-
 ρίς καὶ ἀπὸ μηχανῶν βαλλόμενοι, 3,
 18, 5. 7, 10, 3. **βληθεὶς** telo ictus,
 1, 8, 5. **λόγχη**, 2, 23, 9. 2, 27, 3.
 λίθῳ τὴν κεφαλὴν, 4, 3, 7. **ἀνωθεν**
ἔβαλλον ex alto tela mittebant, 1,
 15, 1. **βάλλειν** τὸ σὺν, 4, 13, 4. §. οἱ
 ἡ ταπείαις ἔβαλλον, οἱ ἡ ἀνθεσιν, 6,
 13, 9. §. ἰς ἀπορίαν βάλλειν τὰς, eo-
 rum conatus irritos facere, 7, 15,
 2. **μεγάλῳ ἄχθῃ βεβλημένῳ** mag-
 no mœrore affectus, Ind. 34, 5.
βάλωμ, Ind. 27, 2.
βάπτομαι tingo, fuco, Ind. 16, 4.
βαρβαρίζω, 1, 26, 6. 7, 29, 1. σὺν
 γέλωτι βαρβαρίζοντες barbære irri-
 den-

INDEX GRÆCUS

- dentes**, 4, 18, 10. τῇ γνάμῃ, 7, 6, 9.
βαρβαρικὸν δὴ τῆτο, 7, 14, 9.
βαρβαρικῶς, 4, 11, 15. 6, 3, 9.
βαρβαρισμός, 7, 6, 4.
βάρβαρος, 1, 1, 16. **βάρβαρον φωνὴν ἰέναι**, barbarum sonum edere, 1, 26, 6.
Βαρδύλευ, gen. sing. 2. decl. Attice pro Βαρδυλίου, vel est 3 decl. 5. Æolice abjecto, pro Βαρδύλεως, 1, 5, 1.
βαρέως ἀπλισμένοι, 3, 11, 5. **φέρειν**, 4, 4, 3. ἢ **βαρέως ἀπονοβῆσαι**, 1, 25, 10.
Βαρζάνης, 4, 7, 2.
Βαριτάτης, 4, 30, 14.
Βάρνα vicus, Ind. 27, 2.
Βαρσάντες, 3, 8, 6. qui & Βαρσάντης, 3, 21, 16. 3, 25, 14.
Βαρσίη, 7, 4, 6. & 9.
Βαρναίης Medus, 6, 29, 4.
βαρύς, εἰς τρατία, 6, 15, 7. **βαρὺ εἰοίκιον** grave pretium habitatio-
 nis, 7, 12, 12. **βαρεία ἄρμα**, 5, 15, 4. **βαρύτερον ἀπλισμένοι**, 2, 4, 3. 3, 18, 1.
βαρύτες τῷ Μακεδόνι, grave, mo-
 lestum imperium Macedonum, 1, 7, 2. τῷ ὅπλῳ, gravis armatu-
 ra, 1, 28, 10.
Βασιλεία, **Βασιλείαν παραλαμβάνειν**
 regnum accipere, in patris locum
 succedendo, 1, 1, 1. εἰς τὴν Βασι-
 λείαν παρελθεῖν regnum suscipere,
 regnare incipere, 3, 22, 4.
Βασιλῆιον regia, 6, 15, 7. τὰ **Βασι-
 λεία**, 1, 17, 6. 1, 25, 3. **Περσικὰ**,
 3, 18, 18.
Βασιλεύει, 7, 25, 1.
Βασιλεὺς μέγας Rex Persarum, 1,
 9, 2. 1, 24, 8. **Βασιλεία καθίσταται**,
 1, 25, 6. 2, 3, 9.
Βασιλεύω τῷ Περσῶν, 2, 14, 2. & 3.
 nimis imperiose ago, 3, 6, 13. N.
Βασιλεύειν per reges gubernari,
 Ind. 12, 5.
Βασιληὴν ὁδὸς, Ind. 3, 4.
Βασιλικὸς ὑπασπιστής, 1, 8, 8. **Βασι-
 λικὴ ἴλη**, 1, 18, 5. N. **Βασιλικὴν
 χρῆται**, 5, 19, 2. **Βασιλεύει**,
 4, 11, 9. τὴν γνάμην ἀπὸ πατρί-
 με regio, 7, 22, 9.
Βασίλειον, 4, 15, 4.
Βάσις eunuchus, 2, 25, 8.
Βασις pervius, accessus, 4, 21, 5.
Βέβαιον γῆ firma terra, opponitur
 navi, in qua gradum equae firma-
 re non licet, 2, 21, 6. 2, 23, 8. ἢ
 βέβαιον χερσὶν dicitur insula, 5, 13,
 4. ἢ βέβαιον τῷ ὁδῷ; via, quæ sub-
 sidente nive vestigium salis, 6,
 24, 8. γέλοφον βέβαιον, 3, 3, 8. N.
 6, 26, 8. §. certus, constans, ἢ
 βέβαιον, cuius defectio metuendi-
 da, 1, 7, 5. 5, 26, 6. ὁμαλογυμνὸς
 φυλάττει βέβαιον παρὰ σερρε-
 re constantissimus, 7, 28, 7. τοῖς
 φίλοις βέβαιον εἰς τὸ ἀνίστασθαι,
 2, 4, 16. ἢ βεβαία γνώμη non cer-
 ta sententia, 3, 30, 1. βεβαιότε-
 ρον αὐτῶν τὸ ἄχθον ὀγύγτο, Ind.
 35, 3.
Βεβαιότης τῆς φιλίας, 4, 15, 3.
Βεβαίως ἀνὲρ θαλασσοκρατοῦμεν, 2, 17,
 8. 6, 19, 4. 7, 21, 8. **Βεβαιότερον
 εἶργοντο**, acius arcebantur, 4,
 27, 13.
Βεβαίοντες τῆς φιλίας, 2, 14, 3. εἰς βε-
 βαίοντες λόγους προφέρων, 4, 21, 13.
Βεβακότες, part. præt. act. 3 βαιών,
 7, 1, 7.
Βέλ πυρφόρον, 2, 18, 12. **βέλ** ἀπὸ
 μηχανῶν ἠφίστο, 4, 2, 5. τῷ βέλῳ ἢ
 ἀπὸ μακρῆς ἠφίστο, telorum e lon-
 ginq̃uo jactus, 4, 4, 8. **βέλ** ἀνὲρ ἐξ-
 κοιτιζομένων, 1, 22, 3. ἐντὸς βέλους
 ὀγύγτο intra telii jactum erant,
 1, 2, 7. 2, 23, 5. 5, 16, 7. εἶσω βέ-
 λους παρέρχεται, 1, 6, 18.
Βέλτιον, οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίῳ, 7,
 29, 1. **βέλτιον** γινώσκων εἰς τὸ κο-
 νόν, optime in commune confa-
 lere, 1, 7, 16.
Βέρροισιν, 3, 6, 6. & cum simplici
 p. Ind. 18, 6.
Βίλ,

I N A R R I A N U M.

Βάλω, 3, 16, 6. 7, 16, 9. **Βάλω**
νῆες, 7, 17, 2.
Βάμα, 7, 8, 6.
Βάσις, ὁ Βακτρίαν σατράπης, 3,
 8, 4. 3, 21, 2. ὁ Συρίας σατράπης,
 4, 7, 4.
Βίαι 1, 1, 10. βίαι κατέχον τὴν χώ-
 ραν, vi, non jure, tenere regio-
 nem, 1, 27, 6. βίαι ἐξῆλθε vi cepit.
 1, 28, 12. 2, 1, 9. βίαι τὴν κατέχον-
 ταν τὴν πόλιν, invitis iis, qui ur-
 bem tenebant, 3, 2, 4. N. πρὸς
 βίαι vi, 4, 21, 20. 7, 14, 5. πρὸς
 βίαι καταρτυθεὶς τοῖς βαρβαρίοις,
 coactos cum barbaris militasse,
 1, 17, 2.
Βιάζομαι impetum facio, vi ado-
 rior, 4, 26, 9. 5, 23, 11. & 12. ὡς
 καὶ βιάσαντο τὸ ἱερὸν, ne vi ir-
 rumperent in portum, 1, 19, 11.
 2, 23, 4. ἐς τὴν λιμένα βιάζεσθαι,
 2, 20, 13. 6, 9, 4. εἰς τὴν λιμένα, 2,
 24, 1. εἰς τὴν τείχος, 4, 26, 11.
 β. βιάσασθαι ἐς τὸ πιδίον. τὴς Πέρ-
 σας, Persas in campum repellere,
 1, 15, 6. ἀπὸ τὴν ἀμαξῶν βιάσαντο
 οἱ Μακεδόνες τὴς Ἰνδῆς, 5, 23, 2.
 β. βιάσασθαι ἀπὸ τὴν φάλαγγος, 1, 1,
 9. 3, 13, 8. 5, 23, 3. β. cogo, 5, 27,
 3. 5, 28, 3. 7, 2, 9. β. conor, 1, 3,
 4. βιάζομαι περιλθεῖν conor in-
 trare, 1, 8, 5.
Βίαιος, βίαιος ἐπιβολὴ violentus im-
 petus, 1, 4, 4. πνεῦμα βίαιον, 2,
 6, 3. καὶ βίαιον ἐξ Ἀλεξάνδρου αὐ-
 τῇ, ἐς ὑβρίον ζονέβη, 4, 20, 4. β. β. β. β.
 τῇ ἐπιβολῇ χρῆσθαι, 6, 5, 1.
Βιαιὴς βιάσασθαι, 4, 3, 7.
Βίβακ insula, Ind. 21, 11.
Βίβω, ἀπὸ τῆς τὸν βίον ποιῶνται,
 hoc pacto vitam tuentur, 7, 15, 2.
Βίβω ὁρᾶν μακρῷ βίβω, 7, 16, 12.
Βισιόω, Ind. 11, 11.
Βισίω, 7, 28, 1.
Βισιάνης, 3, 19, 8.
Βισιόω spem vitæ habens, 2, 4,
 12. 6, 11, 1. 6, 12, 6. 7, 27, 4.
Βισιόω, Ind. 9, 1.

βιωτὸς, ὁ βιωτὸν ἐστὶν, vitam sibi a-
 cerbam esse, vivere nolle, 4, 13, 6.
βλάβη, 1, 18, 14.
βλακίον, 6, 9, 5. Ind. 23, 8.
βλάπτειν ὀλίγα, 1, 1, 13. πολλὰ
 βλαπτόμενοι, 1, 16, 1. 1, 24, 11.
 τῷτο ἔβλαψε τὰ βασιλείας πράγμα-
 τα, 2, 1, 4. ἐδὲν βλάψας τὴν πόλιν,
 2, 4, 9.
βληθῆς, part. a. i. pass. a βάλω, 1,
 8, 5.
βοάω, 4, 18, 13. 5, 29, 1.
βόειον γάλα, Ind. 14, 9.
βοῇ λαμπρὰ, 3, 9, 14. αὐτῷ ἰγνέται,
 2, 10, 3. πρὸς τὴν βοῇ ἐκπλέσσειται,
 1, 6, 7. σὺν βοῇ, 1, 1, 14. 1, 8, 7.
 βοῇ ἰγκλισιόμεται, 2, 22, 5. βοῇ ἰ-
 ποίει, 5, 10, 4.
βοηδρομίον, Ind. 21, 1.
βοήθειαι ἢ μὴ ἀφίηκτο σφίσι, 1, 29,
 3. ἐς βοήθειαν ἐπαίρειν ad auxilium
 ferendum incitare, 1, 10, 1.
βοηθεῖν σπευδῇ celeriter suppetias
 ferre, 1, 5, 17. 2, 14, 9. βοηθήσαι-
 τις τοῖς, 1, 10, 1.
βοιωτάρχαι, 1, 7, 17. N.
βοιωτία, 1, 7, 7.
βοιωτιάζω τῇ φωνῇ, 6, 13, 13. N.
βοιώτις, 6, 13, 13. βοιωτοὶ ἰπ-
 πῆς, 2, 7, 13.
βορίαι ἰπικτιεύσαντες, 1, 26, 3. Ind.
 2, 1.
Βόρειος portus, 2, 2, 4.
βορρᾶς boreas, 5, 6, 1.
βόσκημα pecus, Ind. 29, 13.
βόσκω, χώρα ὑδὲ ὑμᾶς αὐτὰς βόσκου-
 σα καλῶς, 7, 9, 10. κήτια μεγάλα
 ἐν τῇ ἔξω θαλάσῃ βόσκειται, Ind.
 30, 1.
Βόσπορος, 5, 7, 1.
Βοττιαῖα, 1, 2, 9.
Βυβάκης, 2, 11, 10.
Βυδύας rex Indiæ, Ind. 8, 1.
Βυκίφωλα urbs, 5, 19, 6. 5, 29, 8.
Βυκίφωλας, 5, 14, 8.
βυκόλ, Ind. 11, 11.
βύλιον, 3, 26, 6. Ind. 5, 7.
βυλιόω ὑπὲρ τὴν παρόντων, 1, 12,
 15.

INDEX GRÆCUS

15. Ind. 12, 6. εἰς αὐτῶν τέτων, 2, 3, 9. ἐγὼ βυλιόσομαι εἰς σὺ ὡς ῥιδικύντῳ, 2, 14, 17. εὖ βιβυλιόσῳ præt. inf. pass. 1, 25, 8. προσκύνῃς βυλιουθίσῳ, 4, 14, 4.
 βυλὴ γίγνεται Ἀλεξάνδρῳ consilium init, 1, 1, 11. βυλὴν πρότερον consultandum proposuit, 1, 25, 8. οἱ ἀπὸ βυλῆς senatores, 3, 5, 10.
 βύλομαι, βύλοι Attice pro βύλη, 5, 2, 5.
 βυλυτὸς vespera, 2, 3, 3. N. Ind. 41, 6.
 Βύμαλῳ fluv. 3, 8, 12. qui & Βυμάλος dicitur, 6, 11, 10.
 Βυπάρης, 3, 8, 9.
 βύς κάλιστα, 2, 16, 8. καλαί, ibid. 9. βόας ὑπ' ἀρότρῳ ζεύξαι, Ind. 7, 7.
 Βύτις, 3, 3, 1.
 Βυρδύς, διῶξίς βυρδυτίῳ, 2, 11, 9.
 Βυρζας, 3, 21, 2.
 βυρχία τ' θαλάσσης, 2, 18, 5. βυρχία, Ind. 24, 2. & 30, 8.
 Βυρχμῆς, 6, 7, 6. σοφισαί τ' Ἰνδῶν, 6, 16, 7.
 βυρχύς, διάφυξις βυρχυῖα, Ind. 29, 4. βυρχύτις πλοῖα, 5, 8, 8. τὰς βυρχυπάτας εἶναι τ' Ἰνδῶν, 6, 25, 4.
 Βυρτῶν ἡσσαι, 7, 1, 6.
 Βρίττιοι, 7, 15, 4.
 Βρίζωα fluv. Ind. 39, 7.
 Βρίσαν, 3, 12, 3.
 βροτὴ, βρόνται σκληραί, 1, 17, 6.
 βροῖαι ἐπισήμησαν, 2, 3, 15.
 βρόχῳ περιβάλλουσιν αὐτοῖσι καὶ τὰς αὐχίνας, Ind. 13, 11.
 βύβλῳ, 2, 15, 8.
 Βυζάντιον, 1, 3, 3.
 βύζην confertim, 1, 19, 4. 2, 20, 12.
 βυθός, ἐς βυθὸν ὄναι, Ind. 30, 6.
 βυστός, Ind. 6, 3.
 βωμὸς, βωμὸς ἰδρύσασθαι altaria struxisse, 1, 11, 11. 1, 17, 5. κατασκευάζειν, 5, 29, 2. ἐπὶ βωμῷ θύειν, 1, 11, 13.
 Γ.

Γάδα, 4, 17, 7.
 Γαγγης fluv. 5, 3, 19. 5, 6, 19.

Γάδιον, Gades, 3, 30, 16. 7, 1, 1.
 Γαδρατία, 6, 23, 6. Γαδραταί, 6, 22, 1. Γάδιστοι, 6, 28, 7. Γαδρῆσιοι, 6, 28, 4.
 Γάζα urbs, 2, 26, 1. 4, 2, 1.
 Γαζαίον πόλις, 2, 25, 8.
 γάλα βόειον, Ind. 14, 9. τοῦ γάλακτος ἐκτρέφειν, Ind. 14, 8.
 Γαλατικὴ, 2, 4, 1.
 γαμβρὸς, 1, 15, 10.
 γαμῖον, 1, 24, 1. 4, 25, 4. αἱ γαμῖονα, 7, 4, 10.
 γάμῳ, ζευγυνέσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ παιδί, 2, 3, 7. γάμῳ ἐδέσθαι, 4, 15, 7. παρθένῳ εὖ ὄνα γάμῳ, virgo nubilis, 4, 19, 8. Ind. 9, 1.
 πολλῇσι γυναῖκιν ἐς γάμῳ ἔλθειν, multas uxores habuisse, Ind. 8, 6.
 γάμῳ ἐποίησεν, 7, 4, 6. & 10. γάμῳ ὑμῖν τὴν αὐτὴν γυνάμῳ, 7, 10, 5.
 γδ, ἀλλὰ γδ sed, 1, 24, 1. 2, 6, 7. 3, 2, 5. 3, 3, 9. Vide ἀλλὰ. καὶ γδ, 2, 3, 7.
 Γαροίας fluv. Ind. 4, 11.
 Γαυγάμῳ, 3, 8, 12. 6, 11, 10.
 γε quidem, certe, 1, 1, 4. Ν. τόγῃ τούτῳ illud quidem certe, 3, 28, 8. & 10. 4, 10, 5. 4, 19, 8. 5, 9, 8. 5, 14, 2. 22, 9.
 γέλαν, ἰφ' ὅτῳ ἐγέλασε, 5, 2, 4.
 Γέλαν, 1, 12, 4.
 γέλας, γέλας εἶναι Σαόθαις, 4, 4, 5. 4, 13, 9.
 γενεά, πολλαῖς γενεαῖς πρότερον, 2, 16, 2. Ind. 9, 10. Ν. 5. ἐνέμνηται αἱ πάντες Ἰνδοὶ ἐς ἐπτά μάλιστα γενεάς, distincti sunt in septem potissimum genera hominum, Ind. 11, 1.
 γενεαὶς ἐκ θεῶν αὐτῶν ἐκείβη, 7, 27, 4. καί τι τ' γενεαὶς τ' ἐαυτῶν ἐς Ἀρμενίαν ἀνέφερε, 3, 3, 3. 4, 8, 3. 7, 29, 6.
 Genitivus partem notans, 1, 24, 8.
 Genitivi geminati, τ' παῖδων τροφὴ Ἀλεξάνδρῳ, liberorum educatio ab Alexandro facta, 3, 22, 19. Genitivi

I N A R R I A N U M .

αἰνι consequentia, ubi illis o-
 pus non est, 2, 21, 2.
 γυναιῖ, 1, 19, 8, 2, 3, 8. γυναιῖ-
 τας, 5, 18, 6. ἀνὴρ, 5, 18, 9. θυμῷ
 γυναιῖ, de equo, 5, 19, 7. τὰ
 πολέμια πολὺ τι γυναιῖ, 5, 4,
 8. 5, 25, 1. 7, 28, 5.
 γυναιῖ, 7, 29, 2.
 γέν, 1, 12, 8. ἐς αὐτὸν καθῆκεν,
 genus ad eum pertinebat, ex ea
 stirpe natus erat, 1, 11, 13. τὸ γέν-
 ος, pro κτὶ τοῦ, 1, 27, 8. ἀπὸ γένους
 δεδωκεν, 2, 3, 4. ἀπὸ γένους εἶναι
 ἔ, ab eodem cum alio genus du-
 cere, 3, 3, 2. Ἡρακλείδης ἀπὸ γέ-
 νους, Heraclides genere, 4, 11,
 11. κτὶ γένος ἀμείβεσθαι τὴν βασιλείαν,
 Ind. 8, 3. N. γένος ὑπολείπεισθαι
 stirps, soboles, Ind. 9, 2. γένος
 ἐπιφανὲς claro genere, 4, 7, 8. οἱ
 πρὸς γένους propinqui, 2, 15, 6. τυ-
 ραννικὸν γένος, 7, 15, 9. Ἰ. gens,
 6, 15, 3. γυναιῖ πάντες βαρβαρικῶς
 γένους, 3, 22, 8.
 γιγασκω, honoro, veneror, 4, 10,
 9. 7, 23, 8. Ind. 8, 5.
 Γίγας, 2, 1, 3.
 γιγασκώτατοι δόξα καὶ τιμῇ praeſtan-
 tiſſimi honore & gloria, Ind. 11, 1.
 γίγας, praeſtium, 4, 18, 11. Ind. 9,
 3. γίγας pro γίγας, 3, 17, 11.
 γίγας crates vimineae, 1, 21, 10.
 γίγας scutum, 4, 4, 7.
 γίγας, γίγας ἀντὶ γιγασκω, 5, 27, 15.
 Γίγας οἱ ἀπαθιατίζοντες, 1, 3, 2.
 γίγας, 3, 4, 3. μήτι οἷα γίγας
 εἶναι, 7, 14, 15. ἔπειτα γίγας
 ταύτης τὴν τιμῇ, 7, 11, 10.
 γίγας διπλοῦς, 5, 7, 1. ξυνοχὴς ὁ-
 ζυγμῆς, 3, 7, 3. ἵνα γίγας ἐπαι-
 νητο, 3, 7, 3. γίγας εἶναι ἐπὶ τὴν
 τάφρον πεποιημένη, ὑπὸ πλάθους
 ξυνοχῆς, 1, 22, 6. δυοῖν γίγας
 ἰζυγμῆς ὁ πόρος, 3, 17, 1. γί-
 γας ἐπιβάλλειν, 2, 22, 12. 2, 23, 6.
 γίγας τὸ πόρος alveum ponte jun-
 go, 1, 4, 4. 3, 6, 1. 5, 7, 10. τὸ πο-
 ρόν, 3, 18, 9.

γιγασκω ἔ πόρος, 3, 29, 7. ταχὺ
 τάπη, 5, 7, 3.
 γιγασκω, Ind. 12, 7. γιγασκω, Ind.
 12, 8. γιγασκω, Ind. 11, 9.
 γῆ ἀγαθὴ ἰργασίμῳ, 4, 28, 6. τῆς
 γῆς ἰργασίμοι, 2, 1, 6. οἱ ἐκ γῆς
 καρποὶ, 3, 2, 3. τὴν γῆν ἰργασίμῳ,
 1, 24, 11. 2, 3, 2.
 γιγασκω terrigena, indigena, Ind.
 8, 4.
 γῆνιν τῆς, 4, 2, 4. 6, 10, 6. Ind.
 33, 10.
 γῆνιν, 1, 6, 8. γῆνιν βέβαιος
 ἀνεκπέτης, 3, 3, 8. χῶρον ἐδαμῇ γῆ-
 λόφῳ ἀνεκπέτης, terra nullos
 colles habens, Ind. 4, 7. γῆνιν
 ἐπιτυγχάνειν ὑψηλοῖς, 6, 24, 7.
 γῆνιν, a. 1. inf. aet. a γῆνιν, 2,
 25, 5.
 γῆνιν, acc. sing. part. a. 1. aet.
 th. ejusd. 2, 24, 2.
 γῆνιν, 4, 17, 3. οἷς τὸ γῆνιν τοσού-
 τῳ χύτῳ ἐπέρχεται, Ind. 9, 6. ὑ-
 πὸ γῆνιν, 7, 21, 11.
 Γίγας, 2, 13, 10.
 Γίγας, 2, 16, 6.
 γίγας, γίγας ἐς χιλίους, 1, 3,
 10, παρὸν αὐτῷ ἢ παρὸν ἰγίγας
 το, per quem ipsi erat transeun-
 dum, 1, 6, 8. γίγας βελῶν Ἀλεξ-
 ἀνδρῶν, consilium init, 1, 1, 11.
 ἰγίγας ὁ δῖος τοῖς ἀμφὶ Ἀλέξαν-
 δρῳ, persecutus est Alexander,
 1, 6, 24. ὥς μηδὲν ἔτι πλέον τοῖς
 κολυμβηταῖς γίγας, ut nihil
 amplius urinatores efficere pos-
 sent, 2, 21, 9. τὴν μάχην Ἀλεξάν-
 δρῳ καὶ τὴν νίκην γίγας, 3, 15, 17.
 ὁ, τι οἱ γίγας ἐθέλοι, quid sibi
 fieri cuperet, 5, 19, 2. Ἰ. nasci,
 2, 16, 2. ἀπὸ θεῶν γίγας, 6, 14,
 3. Ἰ. γίγας αὐτῷ τὰ ἰσθῶντα
 prospera fuerunt, 5, 3, 9. ὥς ἰ-
 γίγας αὐτῷ τὰ ἰσθῶντα, 5, 28, 7. Ἰ.
 γίγας ὁμῶς convenire ad confi-
 gendum, 1, 5, 12. sed 1, 6, 21 est
 congregari, de copiis ejusdem
 exercitus,

INDEX GRÆCUS

γινώσκω cognosco, & γινώσκων τὰ
 ὄντα, 1, 7, 4. γινώσκεται τὰ Ἀ-
 λεξάνδρου ἔργα, notæ sunt ejus res
 gestæ, 1, 12, 4. ταῦτα μὲν γινώ-
 σκα, hæc quidem intelligo vera
 esse, 1, 13, 9. οὐ γὰρ παρόντων γινώ-
 σκει, 1, 28, 1. μὴ γινώσκων, non
 palam fieri, 7, 5, 5. ἔγνωσαν πλε-
 ρυμένους, sciunt se peccasse, 7,
 29, 3. §. decerno, statuo, puto,
 1, 3, 6. 1, 5, 9. 1, 10, 5. 1, 17, 14.
 1, 18, 5. ἐναντία γινώσκει contra
 sentire, 5, 27, 2. ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γι-
 νώσκει de me sentio, 1, 12, 8. 4,
 28, 4. conjicio, reputo, 1, 27, 10.
 pro quo 11. ponitur εἰκάω, 2, 6,
 7. §. ὑπὲρ αὐτῶν γινώσκων de eo ita-
 tuere, tanquam de reo, 1, 25, 8.
 ὑπὲρ αὐτῆς γινώσκων, de ea decerne-
 re; 2, 1, 5. §. κακῶς ἔγνωσμένα,
 male consultæ, facinus, 1, 7, 10.
 7, 29, 3. γινώσκων τὰ βέλτερά ἐς
 τὸ κοινόν, optime in commune con-
 sulere, 1, 7, 16.

Γλαυκάνικα, 5, 20, 3.

Γλαυκίας γελ, 1, 5, 1. medicus, 7,
14, 6.

Γλαυκίππον, 1, 19, 1.

Γλαῦρον, 3, 16, 2.

Γλαῦτα, 5, 20, 3.

γλυκὺ ὕδωρ, 6, 23, 5.

γλῶσσα, ἀπὸ γλώσσης ἐντεταγμένα,
 verbis mandata, 1, 25, 13. ἀπὸ
 γλώσσης δέομαι verbis precor, 2,
 14, 1. ἐλάδα γλῶσσαι ἐξελάθοντο,
 græcæ linguæ obliti sunt, 1, 26, 6.
 τῇ Ἰνδῶν γλώσσῃ καλεῖται, Ind.
 2, 6.

γνώμη animus, ἀνδραπύη καρτερόν &
 αἰκητόν, 7, 3, 9. Ind. 20, 5. αἱ γὰρ
 γνώμης ἡδοναί, 7, 28, 3. τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ eodem animo, 7, 4, 5. βαρ-
 βαρίζει τῇ γνώμῃ, 7, 6, 9. τὴν γνώ-
 μην βασιλεύει, 7, 22, 9. ἀν-
 δρειότατος, 7, 28, 2. τὰς γνώμης
 παρρηλάσιοι, animorum robore
 pares, 2, 7, 6. τῇ γνώμῃ διδου-
 μένος, 2, 10, 2. ἐξέκαμνοι ὅδη ταῖς

γνώμης, 5, 25, 3. ταῖς γνώμης
 προκείμεναι, 5, 27, 10. ταῖς γνώ-
 μης ἐφιστάμενος, 1, 7, 5. πρὸς τὰς
 ἀμφὶ Κρατῆρος τὴν γνώμην εἰσπα-
 μένοι animo ad Craterum propul-
 sandum intenti, 4, 2, 3. §. senten-
 tia, & βεβαία, 3, 29, 1. αὐτὸς Ἰσθ-
 λι Δαρεῖον τῆς γνώμης, 2, 6, 6. τῇ
 γνώμῃ ἀπαρτάνει sententia falli,
 1, 18, 12. ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἐρίβεται,
 3, 3, 4. εἴ γνώμης τὴν ἐφ' ἑαυτῇ vo-
 luntate, pro lubitu suo, 2, 20, 4.
 4, 21, 20. 5, 17, 11. γνώμης συνε-
 στω secum statuebant, 1, 1, 10.
 3, 19, 2. 3, 21, 8. Ind. 33, 8. γνώ-
 μης ποιεῖται, ratus, 4, 27, 6. 4,
 29, 9. γνώμης ἀπαρτάνει, senten-
 tiam ostendebant, judicabant, 2,
 26, 4. §. γνώμης πρὸς τὴν ἐπὶ ἐν-
 δρου παρὸς τὴν ἐπὶ πόλεως, consultaba-
 tur de diripienda urbe, 1, 9, 14.
 γινώσκων, a. 2. inf. a γινώσκω, 1, 25, 8.
 γινώσκω agnosco, Ind. 34, 7.

γινώσκω, 1, 25, 13. 3, 21, 1. 4, 14,
 6. Ind. 15, 9. κατ' ἀξίαν & τὰς
 ἀρίστην γινώσκοντες, 2, 10, 3. γιν-
 ωσκόμενοι, 6, 14, 1. Ind. 17, 6.

γνωσμάχῃ, nosse suam infirmita-
 tem, & contra, robur ac virtutem
 hostium, & propterea quiescere,
 Ind. 13, 13.

γνωσόμενοι, part. fut. 1. med. a γι-
 νώσκω, 2, 16, 12.

γυνίς, 1, 16, 8. 7, 10, 8.

γόνυ, 6, 13, 9. πίπτει αὐτῷ πρὸς τὴν
 γόνυ, Ind. 36, 1.

Γοργίας, 4, 16, 1. 4, 22, 9.

Γοργῶν, 3, 3, 1.

Γόρδιον, 1, 29, 5. Γόρδιον, 2, 3, 1.

Γυραῖον fluv. 4, 25, 10. Γυραῖον,
 ibid.

γράμματι πέμπει litteras mittere,
 1, 18, 6. γράμματι πέμπει, ab aliquo,
 1, 25, 5. & 13. φέ-
 ρει, 3, 26, 5. αὐτὸς ἐπιτέλλεται ἐπὶ
 τῷ διαπύματι, 2, 14, 11. ἀπέ-
 σπει ἐς Ἰνδὸν & εἰς Ἑλλάδα, 6, 27, 5.
 γράμματι παρ' αὐτῶν ἔστι, 6, 12, 6.

I N A R R I A N U M.

Ἰ. ἀγλαῶν ἐς τὰ βαρβαρικά
 γράμματι, 3, 6, 9.
 γραμματίους, 5, 24, 9. **N.** ἐπὶ τῷ
 ἔργῳ, 3, 5, 4. βασιλικός, 7, 4, 8.
 Ἐ γόλῳ πάντες, Ind. 18, 9.
 γραμματίων, 7, 18, 4.
 Γραμικός συν. 1, 13, 1.
 Γράνις, Ind. 39, 3.
 γράφω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν δῆμον, 1, 10,
 7. 6, 1, 5. γράφει ἐπὶ ῥάβδῳ τοιού-
 τῳ ἐς τὸ ἐμφανές, scribere de nulla
 tali re aperte, 1, 25, 13. **Ἰ.** decer-
 no scribendo, sum autor decreti,
 ad senatum vel populum refero,
 1, 10, 5.
 γράψ, 5, 4, 4.
 γραμικός ἄγων, 2, 5, 10. 2, 24, 10.
 γραμικός, γραμοὶ τὸ σοφιστῶν ἡδῶν, 7,
 2, 4. γραμοὶ τὸ ἔπλαν διεσώθησαν,
 abjectis armis evaserunt, 1, 6, 24.
Ἰ. γραμοὶ τοξόται leviter armati,
 1, 2, 7. **N.** opponuntur ἐπὶ λίτῃς,
 1, 28, 9.
 γραμῶν, 7, 10, 2. ἐγύμνασε τὸ τεῖ-
 χος πρὸς, 1, 20, 11. ὑπὸ τῷ πλή-
 θει τὸ βελῶν ἐγυμνάθη τὸ τεῖχος τὸ
 προμαχομένον, 4, 2, 5. 6, 9, 8.
 γραμικὸν κόσμη, Ind. 8, 8.
 Γραμικὸν λιμὴν, Ind. 22, 5.
 γύμνιον, 6, 25, 11.
 γυμνὰ, γυμναῖα ἄγειν, 3, 6, 8. δῶτα,
 4, 15, 3. γυμναῖον φειδιδῶτα, 1, 8,
 14. γυμναῖος ἄρχεν ἀνδρῶν, 1, 23, 9.
 γύψ, 2, 21, 4.
 Γάγαν, Ind. 38, 7.

Δ.

Δάαι, 3, 11, 4.
 Δαγασίρα, Ind. 29, 6.
 δῶτα, acc. plur. ἀδῶς, 1, 21, 11.
 δῆμον τὸ χωρίον peritus locorum,
 4, 29, 7. δαημονία τὰς τάξας peri-
 tissimus ordinandi, 7, 28, 5. Ind.
 18, 1. Ἐ νῦν δαημονίστατοι, Ind.
 24, 5.
 δαημονία ἦγεν αὐτὸν εἰς ἐξέστην τὸ χῶ-
 ρον, 2, 6, 9. 7, 16, 11. τὰ ἐν τῷ δαη-
 μονίᾳ, fortunæ eventus, 5, 27, 18.
 δῶτα, εἰσὶν ἐν δυνάμει τῷ μετὰ τὸν δῶ-

μον ἄγει ταύτη, 6, 28, 11.
 δαίωμα depascor, 5, 3, 2.
 δάκνω, de serpentum morfu, Ind.
 15, 11.
 δάκρυον ἡρίσαν, 5, 29, 1. δάκρυον
 πολλοῖς προχέειν, 5, 28, 1. 6, 13,
 5. προχέειν, 7, 11, 8. **Ἰ.** δάκρυον
 τὸ σπύρκος ἐκκρίνειν, 6, 22, 8.
 δακρύον, Ind. 33, 5.
 δαίνδαμι sophista, 7, 2, 5.
 δανίζομαι mutuor, 7, 9, 10.
 δάπιδον, ἐπὶ τῷ δαπιδῶ, 3, 16, 14.
 Δαρεικός, 4, 18, 11. **N.**
 Δαρειὸς ὁ Ἀρξέξερξ, 1, 16, 5. ὁ Ξέρ-
 ξης πατήρ, 4, 4, 5.
 δῶς, 1, 21, 11. δῶτα ταῖς μηχαναῖς
 ἐμβαλῶν, 1, 22, 2.
 Δασκύλιον, 1, 17, 2.
 δασμός tributum, 1, 26, 5.
 δασός, δασεία ὕλη, 1, 2, 12. 7, 20,
 6. δασὺ ὄρος, 1, 5, 10. 3, 23, 2. 5,
 11, 1. δασεία δένδρεα, Ind. 22, 7.
 τὰ ἄλλα σώματι δασείας, reliquo
 corpore hirti, Ind. 24, 9.
 Δατάρας Persa, 2, 2, 3.
 Δαταφίτης, 3, 29, 12.
 Dativus causam notans, τῇ ῥύμῃ
 ὑπερπιδῶν, 1, 1, 12. 1, 15, 7. 1,
 16, 3. 1, 17, 10.
 δῶρον, 5, 2, 7. 6, 22, 10.
 δὲ initio libri, 1, 1, 1. **N.** autem,
 tamen, 1, 1, 13. καὶ δὲ etiam,
 porro, sed, 1, 6, 4. & 17. 1, 29, 6.
 2, 11, 3. 7, 6, 5. καὶ τότε δὲ, ac
 tunc quoque, 1, 7, 8. ὁ δὲ tunc
 vero, 3, 19, 7. 7, 14, 2. 7, 17, 5.
 οἱ δὲ 4, 2, 9. in quibus locis fere
 abundat. Ita & 1, 5, 3. 4, 12, 3.
 5, 16, 2. 5, 20, 1. Geminator 1,
 1, 12. Ind. 3, 8. **N.** 25, 5. 30, 9.
 Pro ἀλλὰ, 1, 12, 17. **N.**
 δίδίναμι præt. inf. med. a δίδω τι-
 meo, 1, 4, 10. 5, 25, 11. 7, 2, 7.
 δίδωτομαι terreo, 1, 4, 10.
 δίδωμμένα, part. præt. pass. a δῶ-
 μίω, Ind. 7, 3.
 δίδρακίνα præt. inf. act. a δίδω, 2,
 15, 4.

I N D E X G R A E C U S

- δι'opus esse, cum genit.** 4, 25, 8.
Ind. 27, 9. **ἔλαβ' δι'σας πόνου**, 5, 13, 5, 5, 26, 6. **ἥ. ἐλίγ' δ'αὖν** parum abesse, ferme, 4, 4, 5. **τοσούτ' ἰδέσθαι** παρ'αχί'ν, tantum abfuit ut praeberent, 1, 7, 11. **τοσούτ' ἄρα δι'σας** λ'π'φυγί'ν, 1, 25, 10. 7, 18, 9. **τοσούτ' ἰδέσθαι**, 4, 21, 16. **εἴκοσι δυοῖν δ'αὖν** duodeviginti, Ind. 7, 1. **δεῖδ' αὐτὰς ἀμάξας**, 1, 1, 14. 1, 22, 7. 2, 4, 7.
δείκνυμι, 1, 15, 8. 4, 19, 6. Ind. 28, 7. **τῇ χειρὶ**, 7, 8, 6.
δείλη, ἀμφὶ δείλην sub vesperum, 3, 21, 14. 4, 29, 11.
δεῖμα metus, 7, 28, 5. ἀφ'ελί'ν τῶν ἀνδρῶν, Ind. 20, 3.
δειμαίνω timeo, 3, 7, 3. **πρὸς τὴν φιλτάτων**, 4, 17, 8. ὑπὲρ τῆς, Ind. 40, 8.
δείμασθαι a. i. inf. med. a δέμω, 3, 1, 8.
δεινὸν, 2, 23, 5. 3, 14, 3. ὁμῶς σφίσι πάντων τῶν δεινῶν προσκειμέναι, 6, 8, 12. ἢ παρόντ' αὐτῶν δεινῶν ἰατρῶν, 6, 11, 3. **δεινὸν** εὐδὲν πεισομένους, 6, 22, 3. **δεινῶς** εὐαδόξως ἐκρατεῖτο, 7, 2, 3. **ἥ. δεινῶς** εὐαδόξως ξυνιδεῖν, qui optime videre potest, 7, 28, 4. & 6.
δειπνέω, 7, 25, 1. & 6.
δείπτοι, δείπτον ἐμνήσθ' αὐτῶν coenarunt, Ind. 41, 5.
δειπνοποιέω, 2, 8, 1. 3, 10, 1. 6, 6, 2.
δισάντων, gen. pl. part. a. i. a δαί-
δω, 1, 22, 7.
δικαδάρχης, 7, 23, 5.
δικὰς, 7, 23, 6.
δικασάτης, qui stipendium decem staterum accipit, 7, 23, 5.
δεκάθετος, decimo die quid faciens, 1, 1, 7.
δίχομαι pro δέχομαι, Ind. 28, 2.
Δείλ'ε δ' Ind. 5, 3, 12. 6, 14, 11. 6, 17, 4. τὸ Αἰγύπτου, Ind. 2, 6.
δελφίη, Ind. 39, 5.
Δελφοὶ, 4, 11, 12.
δέμω condo, exstruo, 2, 5, 5. ἀγού-
ραν καὶ ἱερὰ δέμασθαι, 3, 1, 8. Ind. 7, 3.
δένδρον ἥμερον arbor mitis, sativa, 3, 4, 2. **ξύνητες**, 6, 26, 8.
Δενδρώβουα, Ind. 27, 3.
δεξιὴν τοῦ Νεάρχου ἐμβαλόν, Ind. 35, 4.
δεξιὸς, δεξιὸν πέγας, 1, 1, 15. εἰς τὸ δεξιὸν dextrorsum, 1, 6, 3. **ἥ. δεξιὸς** aptus, 4, 3, 16.
δεξιόω, δεξιύμενοι τὴν βασιλίαν, 2, 7, 16. 2, 18, 1. 7, 4, 10. 7, 19, 2.
δέομαι ξυγγνώμης τυχεῖν, veniam peto, 1, 10, 3. 1, 27, 4. 1, 29, 8.
δεσφῆσαι αὐτῆς rogasse eam, 2, 3, 7.
δεσφῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν, 3, 17, 12. ὑπὲρ φιλίας δεσφόμενοι, 7, 15, 5. **δέομαι** ἀπὸ γλώσσης verbis precor, 2, 14, 1. **ἥ. εὐδὲν δέομαι**, nihil attinet, nihil opus est, 1, 12, 8. ἢ χρημάτων **δεῖσθαι** αὐτῶν Δαρείου, se Darii pecuniis non egere, 2, 25, 5. 7, 6, 2. **ναυτικῶς δέοιτο**, 1, 20, 2. **γάρ** ἢ **δεῖσθαι**, 4, 15, 7.
δεῖν necessarium, αὐτῶν δέοντι ἐγγίγντο αὐτῶν ἢ πομπῇ τῇ ἱππείᾳ, necessaria fuit missio equitum, 4, 2, 10. **ξυνιδεῖν τὸ δέον**, cernere quid facto opus sit, 7, 28, 4.
δέι'ε δ' 5, 13, 5. 5, 26, 6. ὅς τῃ τοῖς ἄλλοις δέι'ε εἶναι, 6, 27, 10. **δέι'ε** εὐαπολεμίαν εὐδὲν, 5, 27, 18. τὸ δ' γὰρ δέι'ε, 6, 12, 7. εὐδὲν ἄξιον δ' σφῶν δέως ἱππείᾳ, 1, 13, 10. 3, 11, 2. **διήκουσ'ε** τῷ δέει, 7, 9, 6.
δίρμα, Ind. 16, 5.
δίρρις, 2, 18, 12.
δισμός ζυγῶν, 2, 3, 1.
δισμόςτης, 3, 22, 9.
δισπότης, 7, 2, 9.
διῶρο, 5, 2, 5. **μέχρι διῶρος**, 5, 25, 7.
διουτεριῶν, 2, 6, 3. ἀφίκετο, alteris castris pervenit, 4, 24, 1. 5, 22, 4.
διότερον χάραξ interiorius vallum, 1, 8, 5. **διότερον** ἐμνήσθ' ἐπὶ τῇ τῶν, Ind. 17, 2. **τοδεύτερον**, 6, 4, 6.
δίχομαι accipio, 4, 13, 2. **χρήματα**, 2, 14, 12. τὴν ἑγερμονίαν, 4, 6, 3. **φιλίας**, 5, 24, 9. εἰς τὴν πάλαι πόλιν urbem admitto, 2, 16, 11. 2, 27, 10.

I N A R R I A N U M.

· **το.** τῇ πόλει, 2, 25, 8. 3, 1, 3. §. capio, τοσούτους ἰδίχεται τὸ χωρίον, tot capiebat locus, 2, 8, 9. 2, 19, 1. 2, 20, 12. ὅσους ἔπιζῶν τὰ πλοῖα ἰδίχεται, 5, 12, 7. §. admittere, εἰ δέξαται γίγνεται τὸ βαθεῖον ἔδαιτον, 5, 7, 2. recipere, διώρυχας εἰς Εὐφράτην εἰς αὐτὸν δέχεται, 7, 7, 6. & 8. Ind. 4, 3. §. sustinere impetum hostis, excipere, 1, 1, 16. 1, 6, 6. 3, 12, 2. τὴν ἰμβολὴν, 1, 4, 4. τὰς προσβολὰς, 3, 13, 9. εἰ δεξάμενοι ὁρμὴν, 6, 9, 1. §. excipere, 5, 25, 11. N. §. δέχεται εἰς χεῖρας τὰς Μακεδόνας, manus cum Macedonibus conferere, 1, 5, 11. §. ὁξίως δέχεται τὸ παραγγιλλόμενον, mandatum celeriter excipere, 1, 6, 2. §. retinere & morari vertit Gronovius, 6, 24, 7. N. **δία**, δήσας ἐν πείσαις, 1, 16, 10. 4, 14, 5. ἐν κλοιῷ, 3, 30, 6. ἐν Μανεδονίᾳ δουδιμένοι ἦσαν, 1, 29, 8. **ἂν** initio libri, 1, 1, 1. tandem, 1, 7, 10. 6, 1, 4. ὅστις δὲ quicunque tandem, 5, 1, 1. §. vero, ἔνθα δὲ, tunc vero, 1, 1, 14. & 16. τότε δὲ 1, 2, 11. §. quidem, ἀλλὰ quæ quidem, 1, 9, 15. καὶ πολὺ δὲ μείονες, & multo quidem minora, 5, 4, 1. §. certe, τῶν γε δὲ illorum quidem certe, 5, 4, 8. μὲν δὲ, quidem certe, præf. 2. §. οἷα δὲ, utpote, 1, 3, 5. §. εἰδὲ δὲ si vero omnino, 5, 7, 3. §. ἔτι δὲ, ita demum, tunc vero, 6, 15, 12. 7, 1, 2. 7, 3, 3. 7, 5, 5. §. itaque, 1, 7, 6. **ὡς** quasi, tanquam, scilicet, 4, 18, 6. 6, 13, 4. 7, 8, 3. **ὡς** ἢ τῶν ἑπὶ τῇ λαμπρότητι conspicuus, 1, 14, 7. 6, 9, 10. ὡς δὲ εἶναι, 5, 9, 4. δὲ εἰς μεγάλη πόλιν κτιθεῖσα, 2, 5, 3. **ὡς** ἢ ἀσπαζόμενον Ἀλέξανδρον, palam faverat Alexandro, 1, 5, 3. 5, 28, 6. **ὡς** δὲ, 6, 30, 4. 7, 18, 4. ἰδίχεται ἢ ἰππολά, 2, 14, 2. 5, 28, 1. 6, 16, 7.

6, 29, 12. δηλοῦσθαι, 1, 11, 3. **Δήμαδον**, 1, 10, 5. **Δημάστου**, 1, 15, 9. **Δημήτηρ**, Ind. 7, 6. **Δημήτριον** ὁ Ἀλθαμένους, 3, 11, 12. εἰς τὸ σωματοφυλάκον, 3, 27, 11. ὁ Πυθιάκτου, 4, 12, 7. ὁ ἰππάρχης, 4, 27, 7. **δημιουργικὸς**, δημιουργικὸν γένος, Ind. 12, 8. **δημοκρατίον**, 2, 5, 10. **δημοκρατίαν** κατίσσει, 1, 17, 11. ἐγκρατεῖαν, 1, 18, 3. **Δημόνιον** ὁ Ἀθηναῖος, Ind. 18, 3. **δῆμον** ὁ Ἀθηναῖος, 1, 10, 6. ὁ Ἐφεσίαν, 1, 17, 12. **Δημοδότης**, 1, 10, 7. **δημοτικὸς** θόνη, publicum convivium, 7, 11, 13. **δημοτικὸς**, 7, 4, 11. **Δημοφῶν**, 7, 26, 3. **δῆπρ** scilicet, 7, 10, 16. **δουχθεῖν**, 3. f. a. i. opt. pass. a δόκνω, Ind. 15, 11. **ἀλλὰ** cum genit. per, δι' αὐτῶν per illos, per medium illorum, 1, 1, 11. N. **ἀλλὰ** ἔς Αἴμω, per Ætum, 1, 2, 1. **ἀλλὰ** ἔς ἑρῶν πέμπει, 1, 26, 1. 3, 18, 2. **ἀλλὰ** ἔς ἰάπυς per sylvam, 1, 2, 11. **ἀλλὰ** ἔς πόντον ἔς Εὐξείνῃ ἔκειν, 1, 3, 3. **ἀλλὰ** ἔς λήϊον ἄγον, per segetem ducere, 1, 4, 2. **διὰ** πυλῶν ἀνέμεινοι per portas pulsati, 1, 8, 10. **ἀλλὰ** πόλιν διεκπίπτειν, 1, 8, 13. **ἀλλὰ** ἔς θάλασσαν παίειν, 1, 15, 11. §. **ἀλλὰ** τινὲς ἐπαγγίλλων, per aliquem denunciare, 2, 16, 10. §. δι' ὑποψίας ἔχον suspectum habere, 1, 7, 5. δι' ἀπειχθείας γίγνεται Ἀλεξάνδρῳ, exosum esse Alexandro, 4, 12, 9. δι' ἀσφαλείας ἐπέρχεται tuto pervagari, 5, 21, 7. διὰ φιλίας ἐλθεῖν τοῖς Θεβαίοις, amice rem cum Thebanis componere, 1, 7, 15. **ἀλλὰ** κινδύνῳ ἐλθεῖν τοῖς Θεβαίοις, cum Thebanis pugnare, 1, 7, 15. sic **ἀλλὰ** κινδύνῳ εἶναι πρὸς τὴν Μακεδονίαν, 1, 12, 16. **ἀλλὰ** μάχης

INDEX GRÆCUS

καὶ ἰσχυρὰ πρὸς αὐτὸν, 6, 4, 4. ἀπὸ
 ποδῶν ἔχειν, Ind. 19, 8. §. δι' ἑλ-
 γυς parvo temporis spatio, 1, 9,
 10. 1, 16, 4. 1, 19, 3. 2, 22, 1. 7,
 17, 6. δι' ἑλγυς εἰς πόλιν καὶ φερόμε-
 ναι, e parvo loci intervallo in ur-
 bem confugientes, 4, 26, 2. ἀπὸ
 μακρῷ multo post, 1, 9, 4. & 12.
 5, 2, 8. e longinquo, procul inde,
 ἀπὸ μακρῷ ὑδριεύσθαι, 1, 19, 10.
 §. ἀπὸ πολλῶν multis verbis, 3, 9,
 14. Cum accus. δι' αὐτότητος, pro-
 pter, 1, 1, 17. 1, 28, 10. διὰ μῦθον,
 4, 14, 2. §. γνομένη διὰ Θεβαίων
 σφαγῇ, facta per Thebanos truci-
 datio, 1, 9, 13.
 Δία, acc. a Ζεὺς, 3, 3, 3.
 ἀσβαίνω τὸ ποταμὸν, 1, 1, 7. 1, 4, 4.
 1, 6, 12. τὸ πόρον, 3, 1, 5. εἰς ἦσαν,
 1, 2, 2. 2, 14, 3. ἐπ' αὐτῶν, 4, 4, 2.
 ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἀσβῆναι super cada-
 vera transisse, 2, 11, 11. ἐπὶ τῶν
 χειρῶν, 3, 7, 4. διέβησαν τριῖνες,
 trajecti sunt triremibus, 1, 11, 9.
 ἀσβάλλω trajicio, transeo, 1, 4, 1.
 1, 11, 10. 1, 13, 4. ἀσβαλίην εἰς αὐ-
 τὴν, 7, 20, 16.
 διέβησις, 3, 7, 12. 4, 22, 10. ἐπὶ τῇ
 ἀσβάσει θύεσθαι, num prosper sit
 futurus fluminis transitus, sacrifi-
 ciis exquirere, 4, 4, 3. 5, 3, 9.
 ἀσβατὸς, 7, 7, 7.
 ἀσβεβηκῆς, part. præt. act. a ἀσ-
 βαίνω, 1, 12, 16.
 ἀσβεβημένος, part. præt. pass. a
 ἀσβαίνω, 2, 10, 10.
 ἀσβῆναι, a. 2. inf. a ἀσβαίνω, 2,
 11, 11.
 ἀσβεβάζω 5, 11, 2. ἐπὶ πλοίων na-
 vibus traduco, 1, 3, 9. ἐν Σαρδείοις
 Ἀβυδοῖν, 1, 11, 9. 1, 18, 9. 6, 17,
 8. πέραν τῷ ποταμῷ, 2, 8, 8. ἀσβε-
 βήσας Κρατερὸν ἐν ἀερεσὶ τῷ ποτα-
 μῷ, 6, 15, 7.
 ἀσβεόω celebros, 2, 10, 10.
 ἀσβόλη εἰς, 7, 12, 9. 7, 12, 14.
 ἀσχεύω, Ind. 15, 4.
 ἀσχευαὶ, ἀσχευοὶ τὰς νῆας, traducebant

naves, Ind. 21, 6. §. ἀσχευοὶ τὸν
 ἡμέραν diem consummare, 4, 90, 4.
 §. facio ut vivas, ἐν ἀφελείᾳ ὄν-
 τος τὸν βαρβάρους ἀσχευοὶ, 4, 18, 8.
 ἀσχευίζω 6, 11, 7. πρὸς τὸ, 5,
 15, 6.
 ἀσδεχόμενος τὴν ἀρχὴν, 7, 22, 9.
 ἀσδεχμα, 7, 9, 14. 7, 22, 4.
 ἀσδεχθῶ, 7, 12, 7.
 ἀσδεμυ, ἀσδεμυ εἰς τὴν πόλιν, sub-
 ire, clam intrare in urbem, 4, 3, 4.
 ἀσδεῖναι a. 2. inf. act. a ἀσδεχμα,
 1, 9, 16.
 ἀσδεῖα, τελεχῇ διελὼν τὸ σπασθῆναι, 3,
 23, 4. 4, 16, 2. διελὼν εἰς παλαιὰ, 5,
 9, 3. 5, 12, 2.
 ἀσδεῖα πολυτελεῖα, 2, 11, 13. 7, 5, 3.
 τῶν τοιούτων ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἐπὶ τῶν ἀσδε-
 ῖα ποιήσας, hi ex piscibus tantum
 vivunt, Ind. 29, 15. βαρβάρους
 τρέφει τὸ δαίτης, 6, 30, 3. διαίτης
 ποιῶσθαι, vivere, degere, habi-
 tare, 70, 20, 7. δαίτης διατρέφει
 ἀφ' ὧν ἀνδρῶν, 7, 3, 2. μετὰ δαίτης
 τὴν πρόθεσιν δαίτης, ibid. χαλῶν
 5, τὴν δαίτης, delicate vivo, 5,
 4, 7. περὶ τὸ δαίτης τὸ σῶμα
 ἀσχευίζω βασιλεῖ, 4, 13, 1.
 ἀσχευίζω δαίτης ἀφ' ὧν ἀνδρῶν, 7,
 3, 2. γυμνοὶ δαίτης οἱ σφισσῶν,
 Ind. 11, 7.
 ἀσχευίζω βασιλεῖ, 7, 11, 8. ὅπως
 ἀσχευίζω, Ind. 36, 2.
 ἀσχευίζω, acc. sing. part. præt.
 med. a δαίτης, 4, 10, 1.
 ἀσχευίζω extrema experiri, 1,
 1, 11. 1, 19, 8. 3, 19, 6.
 ἀσχευίζω, ἰφ' ὅτι ἐν Ἀσχευὶ δαί-
 κησιν μένοι ἔσονται, quibus navibus
 e Lesbo transvesti fuerant, 2, 18,
 3. ἐπὶ ζευγῶν διασχευίζω, 5, 8, 8.
 αἱ διασχευίζω παρ' αὐτὸν, ut ve-
 nire possent ad eum pedestri in-
 nere, 3, 23, 17.
 ἀσχευίζω, Ind. 12, 3. ἀσχευίζω βα-
 σιλεῖ, 4, 13, 1.
 ἀσχευίζω, δαίτης τὸ δαίτης, 2, 3,
 12. 6, 22, 15. 7, 7, 13. δαίτης

I N A R R I A N U M .

τὴν φάλαγγα, perfracta
 duplici phalange, 3, 14, 8. γῦ δια-
 πρῆσαι, 7, 21, 9.
 Διακρίων, Aristotelis discipulus, 4,
 10, 1.
 Διακρίων, ὑπὲρ τῆ διαφορῶν διακρίων,
 controversias dirimere, 7, 15, 6.
 ὑπὲρ τῆ χώρας διακρίωνται, de re-
 gione judicio contendere, 1, 27,
 6. §. ὅρι διακρίωνται ἀπὸ τῆ Καυ-
 κασίας ἄλλῃ, καὶ ἄλλῃ ἐπαυρίαν, mon-
 tes distincti a Caucaso alia atque
 alia appellatione, 3, 28, 9. ἡ Δι-
 κρίσις δὲ τῆ Ἀσίας τῆ ἄλλης τῆ Νείλου
 ποταμοῦ διακρίεται, 3, 30, 16.
 Διακρίωνται τοῖς ἀνθρώποις, discri-
 men esse ab hominibus constitu-
 tum, 4, 11, 3. & 15. οἱ ἐλέφαντες
 καὶ οἱ διακρίωνται ἐν τῇ μάχῃ τῆ-
 ρων, non amplius certum locum
 tenebant, 5, 17, 10. διχῇ διακρι-
 νέντες in duas partes divisi, 5, 22,
 10.
 Διακρίων, 1, 17, 14. 7, 20, 17.
 Διακρίωνται, delitescere, 1, 16, 4.
 Διαλέγομαι ὑπὲρ μυθώδης, 2, 14, 6.
 4, 12, 6.
 Διαλέγομαι, 5, 23, 3.
 Διαλείπω, desino, intermitto, 4, 9,
 5. διαλείπων τρεῖς ἡμέρας, elapso tri-
 duo, 6, 2, 5. §. disto, 5, 11, 3. τὰ
 διαλείποντα interstitia, 5, 15, 11.
 5, 23, 6.
 Διαλύω, 5, 20, 6.
 Διαλύω, διαλύω τῆ ἐξέτασιν concili-
 um dimisit, 2, 6, 3. 5, 28, 2. τὴν
 εἰρήνην pacem dissolvere, 2, 14, 12.
 Διαλύονται dissipati, 4, 25, 11.
 Διαλύονται, dissolutae sunt naves,
 6, 18, 9. §. διαλύομαι τὰ χρήα,
 dissolvi aes alienum, 7, 10, 6.
 Διαλύομαι effodio, 6, 23, 5. 6, 26,
 12.
 Διαμαρτάνω aberro, non offendo,
 Ind. 34, 4. de stupro, Ind. 17, 3.
 Διαμαρτάνω καὶ ἐνδεῖσι ἐνδεῖσι errato pu-
 defacta, 2, 12, 11.

διαμείλω, ὅτι τῷ ἔτι διαμείλονται τῷ
 σκοτεινῷ, 4, 30, 4.
 Διαμετρεῖται ὁ ὅρος per medium te-
 monem, 2, 3, 13. 2, 27, 3.
 Διαμιθολογίω πρὸς τινος colloquor
 cum aliquo, 7, 25, 5.
 Διαμεῖνω divido, distribuo, τῷ τοῖς
 δύνειμι τὴν χώραν, 3, 5, 3. 6, 2, 3.
 6, 5, 13. 6, 27, 14. τὰς ἐγχευόμε-
 νας αὐτοῖς τῆ τάξεως δύνειμι, 7, 11, 2.
 Διαμεῖνω ἐς τὰ ὑποζύγια τῆ καβαλ-
 οφόρου, imponit jumentis, quod re-
 liquum erat, 6, 23, 6. διαμεῖνω ἀφ'
 τελεχῶς, 4, 21, 7.
 Διαμύχομαι, διαμύχοντα ἐπὶ τῇ ἀσπί-
 δει, 1, 19, 5.
 Διαμύχομαι ποταμῷ, in varia loca
 dimitto, 5, 9, 3. γράμματα ποταμῷ,
 2, 14, 11. ἐπὶ ταῦτο φρονεῖ διαμύ-
 χος, 5, 9, 1.
 Διαπιδεύω, pro διαπιδεύω
 3. pl. plusq. med. a διαπιδεύω, 1,
 9, 8.
 Διαπιδεύω, τοῖς παισὶ διαπιδεύω τὰ ἔρ-
 γον, puerorum irritos fuisse cona-
 tus, 4, 13, 11. §. dilabi, 6, 18, 9.
 Διαπλύνω πύργον ὅτι ποταμῷ, 7, 25, 4.
 Διαπλύνω, 2, 18, 5.
 Διαπολεμῶ debello, bellum finio,
 6, 14, 4. §. decerto, ὑπὲρ τῆ ἀρχῆς
 τῆ Ἀσίας διαπολεμῶμαι ἐνέμονα,
 2, 12, 9.
 Διαπορεύομαι, 3, 23, 12. Ind. 43, 5.
 Διαπορεύομαι, Ind. 37, 5.
 Διαπραύσομαι, 1, 11, 1. 1, 20, 3. 2,
 2, 1.
 Διαπρίπτω, 2, 7, 11. ἔργον, 2, 12, 2.
 Διαπρίπτω ἀνδραγαθία, 7, 5, 7.
 Διαπυθάνομαι, σαφείς οἱ διαπυθί-
 θαι, 2. inf. med. 2, 2, 9. 7, 15, 7.
 Διαρκίω ἐπὶ χρόνῳ diu duro, Ind.
 10, 3.
 Διαρκῆς οἶτος ἐς χρόνον πολυρκίαν,
 2, 25, 8.
 Διαρπάζω τὴν λείαν, 4, 2, 6. τὰ σκυ-
 φόρα, 4, 17, 11. τὰς ἵππους, 7, 13,
 3. Διαρπάζομαι τὰ χρήματα, 3,
 18, 16.

I N D E X G R Æ C U S

διαρτία collido, 6, 18, 9.
διασκιδάζω, sive διασκιδάνομαι di-
 spergo, dissipio, 1, 1, 10, 4, 30, 4.
διασπένω ἢ χώρκα, subverto, di-
 rup vallum, 1, 8, 1. 2, 19, 9. 4,
 29, 6. τὰ κλειῖθρα διασπέν, 2, 24,
 1. διασπασμένη φάλαγξ divulsa,
 laxata phalanx, 2, 10, 9.
διασπυδάζομαι, ἐκ ἐπὶ μεγάλοις με-
 γάλως ἐσπυδάζετο, 7, 23, 12.
διασώζω τὴν πόλιν confervo urbem,
 non devasto, 1, 22, 8. τοῖς Πέρσας,
 1, 18, 6. 2, 4, 7. tueor, 5, 26, 11.
διασώζειν ἐς τὰ κρηθὶν τὴν ἀρχήν, 3, 21,
 8. διασώζομαι salvus evado, 1, 6,
 24. ἐπὶ τὸ στρατόπεδον διασώθησαν,
 in castra salvi pervenerunt, 1, 5,
 19. ἐς τὴν ἐρήμην, 4, 17, 2. ἐπὶ ὁ
 ἄρματ' διασώζετο, 2, 11, 6. δια-
 σώσασθαι ἐκ τῶν ἐχάτασι κινδύναι,
 conservasse ex summis periculis,
 1, 9, 5. διασωθέντες ἐκ τῆς μάχης,
 2, 13, 1. §. χαλεπῶς διασώθη ἀπὸ
 τοῦ τραύματ', 1, 8, 5. §. τὰ μέτω-
 πον ἢ φάλαγγ' ἐκ τῆ αὐτῇ τάξει
 διασώσασθαι, frontem aciei eo-
 dem ordine servare, 2, 10, 8. §.
 ἱερὸν παλαμὸν ὅν μνήμη ἀνθρωπίνῃ
 διασώζεται, 2, 16, 1. φῆμιν διασώ-
 ζει αὐτὰ ἐς ἡμᾶς, 6, 11, 5.
διατειχίζω τὰς πόλεις, 3, 18, 3.
διατιλίω, 4, 11, 11.
διατίμω, 5, 8, 8.
διατίθημι, τὰ κτ' τὰς Θέβας διατί-
 ναι, res urbis Thebarum compo-
 nere, rerum statum formare, 1,
 9, 16. ἢ ἀγῶνα διέθηκε τὰ Ὀλύμ-
 πια, certamen Olympicum insti-
 tuit, 1, 11, 1. 6, 28, 4. διατίθεμαι
 administro, 1, 2, 1.
διατραβῶ, 7, 1, 7.
διατρίβω moram traho, tempus te-
 ro, 1, 7, 15. 2, 6, 6. 2, 10, 3. ἐν
 τῇ στρατιᾷ διατρίβειν, 2, 6, 4. κτ'
 τῆς αὐλῆς, 7, 25, 11. περι τὴν Χίον,
 2, 13, 4.
διαφέρω fero, 7, 22, 5. §. διαφέρω
 κατὰ τι καὶ μέγιστον excellere, 4,

25, 6. §. διαίχθη πρὸς Ἡφαιστίαν,
 similitates cum Hephæstione ge-
 fit, 7, 14, 18.
διαφάνομαι transpareo, ὅπως γὰρ δια-
 φάνετο, 4, 19, 3. ἵπποι διαφανό-
 μνοι διὰ τῶν ἱππογωγῶν πλοῖον,
 6, 3, 8.
διαφεύγω ἐς τὰς Ἀθήνας, 1, 9, 8. 1, 16,
 4. 3, 18, 10. 7, 15, 2. ἢ διαφύγοι
 σφᾶς, si effugiat ipsos, Ind. 8, 12.
διαφθείρω corrumpo, noceo, δια-
 φθείρει τὰ βασιλεία πρῶγματ', 4,
 8, 4. τὸ ὕδωρ turbidam efficere, 6,
 25, 14. τὸ δινάριον, 6, 22, 11. §.
 pecunia corrumpere, διαφθείρει
 ὑπὸ Δαριίου χρέμασιν, 2, 4, 13. 2,
 14, 12. §. interficere, τὴν πρώτην
 φυλακὴν ἢ βαρβάρων διέφθειρε, 3,
 18, 10. 6, 7, 2. διαφθείρειν ἢ στρα-
 τὴν periisse exercitum, 1, 9, 2. 1,
 22, 6. & 7. 1, 23, 1.
διαφρογῶ dissensio, 7, 12, 10. εἰς ἀλ-
 λήλους, 7, 15, 6.
διάφοροι, οἱ, τι περὶ τὸ διάφορον Σκύ-
 θαις τε καὶ τοῖς Ἀσίοις, quantum
 intersit inter Scythas & Asiati-
 cos, 4, 4, 1.
διαφυγγάνω, effugio, me recipio,
 4, 4, 11.
διαφυλάσσω αἰκίαν domum sartam
 tectam conservare, 1, 9, 18. 1, 21,
 10. 1, 27, 2. 6, 6, 8. ὅς ποσιν in
 officio continere, 6, 29, 3.
διαχημάζω, 1, 24, 1. 4, 17, 5.
διαχέομαι diffundor, 7, 21, 9.
διαχέρομαι utor, οἷς τιτέρομαι δια-
 χρῶνται, quibus legibus utantur,
 5, 4, 4. 5, 17, 12. 6, 23, 5. διαχέω
διαχεύομαι fugam capesso, 4, 27,
 4. §. interficio, 4, 8, 15.
διαχρίομαι, Ind. 13, 3. 28, 8.
διαχωρέω discedo, 1, 1, 11. N. εἰ
 διαχωρεῖ ἐς πλάσ' τὰ χωρία, ubi
 se laxabant loca, 2, 8, 3. τὸ ὄρος
 διαχωρεῖ ἐκ βάρ' ὄρος, mons recede-
 bat introsum, 2, 8, 11.
δίγλωσσος ἐς τὰ βαρβαρικά γράψο-
 ματ', 3, 6, 9.

I N A R R I A N U M.

Διδωμι *imperium militare*
trado, 1, 1, 2. *ἰπποαγωγῆν* abdu-
cendum trado, 1, 4, 7. *διδόναι πί-
στιν* λαμβάνειν, fidem dare & ac-
cipere, 1, 4, 10. 1, 25, 6. *πιστὰ*, 2,
14, 5. *τὴν ἀδελφὴν αὐτῷ τῆς ἰσο-
rem* suam alicui dare in matrimo-
nium, 1, 5, 7. *τοῖς νόμοις τοῖς πά-
λαι* χρῆσθαι ἴδουσι, antiquis legi-
bus uti permisit, 1, 17, 4. 5, 29, 7.
N. *ἐλευθέρως εἶναι ἴδουσι*, liberta-
tem eis dedit, 1, 19. 9. 5, 2, 2. *δη-
μοκρασίᾳ* ἴδουσι, Democra-
tiam concessit, 2, 5, 10. αὐτῇ ἄρ-
χον ἐπάσης ἴδουσι, totius provin-
ciæ imperium ei dedit, 1, 23, 12.
6, 27, 2. *τῆς Διόνης ἄρχον* δίδουσι
Ἀπολλώνιον, 3, 5, 5. ὑπαρχον εἶναι
ἴδουσι, 4, 21, 10. ἀπὸ γένους δίδό-
θαι αὐτοῖς τὴν μαντείαν, 2, 3, 4.
§. *προ* ἐκδιδόναι, 1, 10, 11.
διβεβῆκε, 3. f. plusq. a *διαβαίνω*,
1, 4, 4.
διβύσσω, 3. pl. a. 2. th. ejusd. 1,
11, 9. 1, 13, 9.
διέθηκε, 3. f. a. 1. act. a *διατίθημι*,
1, 11, 1.
διίργω, *Τάταις διίργει τὴν Ἀσίαν* καὶ
Εὐρώπην, separat, 3, 30, 15.
διακπαῖναι καὶ τὸ διέχον, penetrant,
pervadunt, ubi rupta erat acies,
3, 14, 7. 3, 15, 5. N.
διακπεσόντες, part. a. 2. a *διακπί-
πτω*, 1, 8, 13.
διακπίπτω ἀπὸ τῆς πόλεως, 1, 8, 13.
διξίεσι διὰ τάξιν, pervaserunt
per ordines, 3, 13, 12. ἐπὶ σφᾶς
διακπεσέσθαι τῶας, 3, 14, 8. N.
διαπλέω, Ind. 21, 10. 22, 6.
διεπλῆς irruptio navium, 2, 20, 7.
per navigatio, Ind. 22, 7.
διαπλώω, Ind. 27, 4. & 6. & 38, 8.
διέλαι, 3. f. a. 2. a *διαλαυνῶ*, 1,
16, 4.
διελόν, part. a. 2. act. a *διαρρίω*, 3,
23, 4.
διπύχοντο, 3. pl. imperf. a *διπύχο-
μαι*, 1, 19, 5.

διερίχομαι, Ind. 26, 1.
διέρχομαι, 2, 9, 2. 3, 13, 12. *διελ-
θὼν* εἰδὼν, 3, 17, 4. 3, 21, 10. *εἰδὼν*,
3, 23, 8. ὅσοι ἐκαστὸν εἰδὼν, 3, 18,
8. *διελθὼν τὴν νύκτα* ἔλθω, 6, 6, 3.
6, 7, 1. *ποσειδὼν διὰ τῆς πόλεως* διέρ-
χεται, 4, 3, 4. *διελθόντα* διὰ τῶν
ἐσθύνων, 7, 24, 4. *διελθόντος* τῆς
ἡμέρας, statō tempore, 6, 19, 2.
δίεχοι, a. 2. act. a *δίεχω*, 1, 1, 13.
3, 13, 12.
δισσάθησιν, 3. pl. a. 1. ind. pass. a
διασάζω, 1, 5, 19.
διευτυχίω καὶ πόλεμοι, sum felix in
bello, 4, 7, 8.
διεφθαρμένως, part. præt. pass. 1, 23.
1. *διεφθάρθαι*, 2, 4, 13. præt. inf.
pass. 2, 4, 13. a *διαφθείρω*.
διίφθυι, 3. f. a. 2. a *διαφύγω*, 1,
16, 4.
διεφύλαξεν, 3. f. a. 1. a *διαφυλάσσω*,
1, 9, 18.
δίεχω, αἵ αὐτὰς τὸ χωρίον διέχον δ.
λίγον ἐς πλάτος, ut ei majus spa-
tium aperiri cœperat, 2, 8, 13. 3,
4, 2. 6. 5, 6. *καθότι ἡ πύλη διέχει*,
qua parte nonnihil porta patebat,
6, 10, 3. ἡ διέχει τῇ *Μακεδόνων* φά-
λαγγι, qua Macedonum phalanx
laxata erat, 2, 10, 7. 5, 17, 14. ἐ-
πιστρέψας καὶ τὸ διέχον, conversus
ad aciem disruptam, 3, 14, 2. & 7.
§. distare, distitum esse, 3, 20, 2.
4, 21, 9. *δίεχυσθαι* ὄχλου, 5, 4, 2.
ἀπὸ ταύτης *δίεχυσθαι*, 5, 7, 9. *διέ-
χοντα* ἐλίσσαντα ἐλίσσαντες, 5, 15, 10.
διπικῆς γέφυρας, 5, 7, 1. τὰ *διπικᾶς*
τῆς *εὐτυχίας*, 7, 29, 1.
διπύχον, a. 1. ind. pass. a *διαπύχο-
μαι*, 7, 14, 18.
Διτ, dat. a *ζῆτος*, 1, 4, 8. genit. *Διτ*,
1, 17, 5.
διίχονρίζομαι, Ind. 31, 3.
δικαίω, *δικαία τιμή*, 4, 8, 5. *δικαίω-
ται* ἄνθρωπον, 4, 1, 1. ὅ *δικαίω*
μεταποιεῖσθαι justitiam colere, 3,
27, 10. *δικαίως* μένειν, merito ma-
nere, 5, 11, 7. 7, 1, 2. §. *δικαίως*
αἶμα

INDEX GRÆCUS

εἰμι μὴ ἀκαρτέρησθαι, par est,
 non on celesti, 5, 27, 5.
 δικαίετος, 4, 1, 1. Ind. 9, 12.
 δίκη τέρειδος ἐπὶ Διὶ, 4, 9, 9.
 δίκη, ἡ ἐν δίκῃ injuste, 1, 17, 14.
 6, 30, 2. ὑδὲ μὲν ἐν δίκῃ, 4, 8, 10.
 5. δίκη ἐκρίνει πομπὰς dare, 1, 9, 12.
 δίκην, 6, 27, 12. ἐπὶ τούτῳ δίκας
 λαβόν, 3, 18, 19. 5. ὑπομένω τὴν
 δίκην, sustineo judicium, non me
 subduco causæ dicendæ, 3, 27, 3.
 δίκεται, biremis, 6, 5, 4.
 δίκεται, Ind. 8, 11, & 29, 10.
 δίκεται, 4, 21, 18.
 διμοιρίτης, 6, 9, 7. N. 6, 10, 1. 7,
 28, 5.
 διδομένης ματρὸς ὄρε, 5, 6, 6.
 δίνη aquarum vortex, gurges, δι-
 νῆα ἀποποιεῖ ὑποκρίσασθαι, 6,
 4, 7. 6, 5, 1. & 4.
 Διόνειος, 2, 1, 9. ὁ αὖ Σιμόπης, 7, 2, 2.
 Δίων, 1, 16, 7. N.
 Διονυσιαδὲν, ὁ λαμπρὸς, 2, 15, 3.
 Διόνυσος, 4, 8, 2. ὁ Θεβαῖος, 5, 1,
 2. ὁ Διὸς καὶ Σιμέλης, 2, 16, 2. ὁ
 Διὸς καὶ Κόρης, 2, 16, 4.
 διορύσσω, 6, 29, 5.
 Διότιμος, 1, 10, 7.
 διπλάσιος, 5, 2, 5.
 διπλῆς, 1, 7, 14. διπλὴν φύλαγγα
 τάξας, 1, 13, 1. N. 3, 14, 8. N. δι-
 πλῆς τεῖχος, 4, 23, 6.
 Διπλῶν, Ind. 41, 6.
 δίκομος ὁ Ἰνδός, 5, 3, 12. 6, 1, 6.
 διφθέρε, 1, 3, 7. 2, 18, 12. ἐν διφθέ-
 ρῃ sub pellibus, 7, 9, 2.
 δίχα διὰ, 3, 27, 7.
 δίχῃ διὰ, 6, 9, 1.
 δίψα, αἰετὶ δίψῃς ἐκρυπτεῖτο, 5, 18,
 13. δίψῃ ἀπέκλυσται, 6, 24, 6.
 δίψα, 7, 24, 2.
 δίψος, δίψῃς ἀπάντη σπιχάσσει,
 6, 24, 11.
 διακτεῖν, 3, 21, 9.
 δάκρυ, 1, 28, 10. δάκρυτις εἶπεντο,
 3, 15, 9. ἔκρινον, 5, 24, 12.
 δάκρυ, 1, 2, 12. 1, 8, 9. ὁ ποταμὸς ὁ
 δάκρυς ἐκείνου, 1, 16, 3. βροχὸν δά-

[illegible]

I N A R R I A N U M.

Δοξάζω, 5, 8, 4.
Δοξάω pellis, Ind. 5, 12. & 7, 8. & 15, 1.
Δόρυ hasta, τὸ δόρυ ἐντὶ ῥέεσσι, 1, 15, 8. τῷ ἡμίσει κεκλασμένῳ ἔδωκε μάχασθαι, 1, 15, 8. πάλιν οὐδὲν εἰς τὸ πρόσωπον, 3, 28, 5. ἐπὶ δόρυ ἄγειν, dextram versus ducere, 3, 13, 3. ἀμύττει σὺν ἡλίσσῳ hastarum confectio, 1, 6, 4. N. ἔστι τοῖς δόρυσι ἡ μάχη, 1, 15, 2. ὁρᾷ ἀνατίθειν τὰ δόρυ ἐκ σιγῆς hastas, 1, 6, 3.
δορυλάτῃ bello captus, 6, 27, 11. 7, 6, 1.
δορυκτάτῃ, 7, 4, 2.
δύοις ἰσάτοισι, 7, 5, 4. & 6.
δύοις οἷσι, Ind. 7, 5.
δύλω, τῇ γνώμῃ δουλοποιέω, 2, 10, 2. 5, 19, 1. 6, 16, 3. τὸ δὲ τὰς γνώμας δουλοποιέω, 3, 11, 2. τῇ δὲ δουλοποιέω, Ind. 13, 9.
δυναίω, δυναίω τοῖς δόρυσι πρὸς τὰς ἀσπίδας, 1, 6, 7.
δύω, part. a. 2. act. a δίδωμι, 1, 17, 8.
δύωμι, 3, 3, 10.
δυναίω, cursus, fuga, δυναίω διαχέω, 4, 27, 4.
δύω facio, 1, 6, 6. 1, 9, 1. & 9. τὸ ἰργῶ, 3, 30, 17. συγγινώσκω δίδωμι ἰσώπει, 2, 15, 4. οὐδὲν ἰσώπει, 3, 18, 20. ἐν τῷ δυναίω in opere, labore, 5, 7, 12.
δυναίω φέρω, 3, 8, 11.
δύωμι, 6, 22, 15.
δύωμι, δύνωμι ἰσώπει raptim inducere, 1, 6, 16. ἄγειν, 2, 4, 8. 3, 14, 1. εἰς τὸ πρὸς ἡμῶν ἰσώπει, 2, 10, 5.
δύωμι φέρω, εἰς τὴν ἄγαν, 1, 8, 12. 5, 24, 2. δύνωμι ἰσώπει, Ind. 17, 4.
δύωμι, 3, 24, 7.
δύωμι, 7, 4, 7.
δύωμι, gen. pl. part. præf. pass. δύνω facio, 1, 6, 6. 1, 7, 14.
δύωμι φέρω, 1, 4, 6. ἀντίχειν, 1, 23, 1.
δύωμι, potentia, ἐν δύνωμι τὸ πρὸς

λαίαν λαμβάνειν, potentiam pristinam recipere, 1, 9, 4. & 11, 7. 15, 7. ἐπὶ μέγα ἰσώπει δύνωμι, urbs quæ ad magnam potentiam pervenit, 2, 5, 3. οἱ δύνωμι, quibus adhuc vires suppetebant, cum scilicet 6, 25, 7. ἔ. exercitus, μετὰ πολλῇ δύνωμι, 1, 5, 13. 1, 12, 10. 1, 27, 3. ἐν δύνωμι, ἐν δύνωμι, 1, 18, 2. ἀξιδύωμι δύνωμι, 3, 19, 7.
δύνωμι, Ind. 37, 3.
δύνωμι, 4, 15, 4.
δύνωμι, 1, 3, 9. 6, 23, 2. δύνωμι τὸ χρῆμα, 2, 9, 8.
δύνωμι, εἰργῶ τὰ γινόμενα ἢ δυναίω, non posse prohibere quæ fiant, 3, 21, 7. 5, 23, 5. 6, 23, 10. ἔ. primarius, princeps, Σαρδισίων αἱ δύνωμι, 1, 17, 3. 1, 27, 6.
δύνω εἰς βύθον, demergor in fundum, Ind. 6, 3. & 30, 6. κοίτῃ ἔ. πάλιν δύνωμι, Ind. 41, 4.
δύω, εἰργῶ δύνω δύνω, duodeviginti, Ind. 7, 1.
δύνω urbs, 4, 30, 10.
δύω πλειάδων, 6, 21, 2. 7, 21, 5. Ind. 32, 3.
δύνω, 7, 16, 10. 7, 17, 8. τὰ ἀπὸ δύνωμι, 7, 17, 9.
δύνω πρὸς Ἀλέξανδρον odium erga Alexandrum, 1, 17, 10.
δύνω οὐδὲν, 3, 17, 5. 3, 23, 7. δύνω χωρία loca accessu difficilia, 1, 4, 11.
δύνω indignor, 4, 11, 8.
δύνω, 7, 15, 3. ἐν δύνω ἀπὸ λαμβάνειν in difficultate locorum deprehendere, 1, 5, 20. 1, 28, 6. ἀπορονδὲ δύνω ἰσώπει αἶψα, 3, 18, 5. 4, 24, 3. δύνω ἰσώπει, 2, 11, 7. δύνω ἰσώπει, 6, 4, 11.
δύνω, πρὸς ἡμῶν δύνω, Ind. 32, 3. & 43, 1.
δύνω, Ind. 13, 6. εἰς βύθον δύνω, Ind. 30, 6.
 δύνω

I N D E X G R Æ C U S

δίδουαι δούε 2, 16, 4. N.

δωρεά, 7, 4, 12.

δωρίομαι, 7, 22, 6.

δῶρον, δῶρε λαμβάνειν, 1, 5, 6. ἀπο-
φέρειν τῷ, 3, 4, 7. φέρον, 3, 16, 5.
5, 8, 4. δῶρε, ὅσα μέγιστα νομίζεται
ἐν Σκόθαις, 4, 15, 3. δῶρε ἤκουε,
5, 3, 7. δῶρον ὃ πολεμῷ vocatur
Ægyptus, 5, 6, 7.

δύσειν fut. 1. inf. a δίδωμι, 1, 5, 7.

E.

Εἰλω capta fuit, 3. f. a. 2. act. sed
significationis passivæ, ab ε-
λίωκα, 1, 17. εἰλωσαν, 3 pl. ibid.
εἰλωκε præt. 2, 15, 1. εἰλωκέσθαι
præt. inf. ibid. 2. εἰλωκέας part.
præt. 4, 2, 10.

εἰαυτῷ, ἐν εἰαυτῷ εἶναι apud se esse,
4, 8, 10. N. παρικαθίζετο ἐκάστῃ τῷ
εἰαυτῆς sponso suo, 7, 4, 10. & 11.
εἰάω, 4, 4, 14. 7, 2, 5. εἰᾶσαι εἰλευθί-
ρας, 5, 1, 6. εἰσάγετε τὴν πόλιν
ἀπὸ πλῆθους, 6, 29, 14.

εἰδομαῖ⊕ ἀφικνῶμαι, 1, 7, 6.

Εἰβρ⊕ fluv. 1, 11, 7.

εἰγγίνομαι, ἐγγιγόμενοι αὐτῷ ἀποδεί-
ξαθαι, quod ei licuit committe-
re, 3, 22, 3.

εἰγγράφω 2, 5, 5. 7, 18, 4. 7, 23, 11.
τῇ ἐπίτολῇ ἐνέγγραπτο, 3, 16, 11.

εἰγγύθει prope, 6, 13, 9. 6, 24, 5.

εἰγγύς Ἀλεξάνδρῳ ἦν τὸ τέλ⊕, 7, 24,

1. ἐγγύς εἶναι τοῖς, 1, 7, 13. ἐγ-
γύς φευγόντων ἔχεισθαι, fugienti-

bus imminere; 1, 8, 11. ἢ ἐγγύς

προσβολῇ, propior accessus, 2, 21,

5. ἐγγύς ἢ ὃ ἐξαλλάσσειν, prope

erat, ut relinqueret, 3, 13, 3.

ἐγγύς ὃ παθεῖσθαι ἔσαν, prope

ut conspici possent erant, 2, 21,

14. ἐγγύς ἢ προσμύξαι, 3, 15, 7.

6, 10, 4. ἐγγυτέρω, 6, 9, 12. ὡς

ἐγγυτάτω τέταν, 5, 8, 1. ἐγγύζω

ἢ ἢ θάλασσα, 6, 23, 7. οἷα ἐγγύ-

ζωεῖ εἶναι τῇ, 5, 4, 10.

ἐγγιγόνει, 3. f. plusq. med. 2, 11, 9.

ἐγείρομαι ἐν ὃ ὄπτε, 1, 25, 10.

ἐγκαθίστημι, 3, 2, 4. ἐγκαθίσταμαι δε-

μοκροῦμαι, 1, 18, 3. τέτυκον τῷ πῶ-
λει, 2, 1, 9.

ἐγκαθορμίζομαι, Ind. 40, 10. ἐς τὸ
λιμένα, apello in portum, 2, 20,
12.

ἐγκαθόρμιτις, 1, 18, 9.

ἐγκαίωμα inuor, 5, 3, 4.

ἐγκαρπ⊕, Ind. 32, 11.

ἐγκάρσι⊕, obliquus, transversus,
2, 21, 8. 5, 7. 10. 5, 24, 1.

ἐγκαταλαμβάνω, 1, 7, 14. 1, 19, 6.
2, 24, 9. 6, 24, 11.

ἐγκαταλείπω, 1, 20, 6. 1, 23, 7. 2,
15, 1. 7, 20, 10. 7, 27, 4.

ἐγκαταμένω remaneo, 1, 27, 11.

ἐγκαταμίγνυμι, 7, 29, 9.

ἐγκατελημμένοις part. præt. pass. ab
ἐγκαταλαμβάνω, 1, 7, 14. 6, 7, 11.

ἐγκατελείφθαι, 3. pl. a. 1. ind.
pass. ab ἐγκαταλείπω, 1, 20, 6.

ἐγκατελήφθαι, 3. pl. a. 1. ind.
pass. ab ἐγκαταλαμβάνω, 1, 19, 6.

ἐγκειμαι urgeo, in isto, δόκω ἐνέ-
κειτο, 3, 8, 3. ἐρώσας ἐνέκειτο, 3,
14, 3.

ἐγκειλόμαι τοῖς, 1, 14, 9. 2, 23, 9.
6, 11, 3. βοῇ, 2, 22, 5. Ind. 13, 11.

ἐγκελισμός ἐς ἀέρας, celeusma
mutuum, 2, 21, 14.

ἐγκέφαλ⊕ vertex, Ind. 29, 1.

ἐγκειχασσόμενα, part. præt. pass. ab
ἐγχασσέναι, 5, 19, 8.

ἐγκλίω, 1, 6, 3. ἐγκλίπτες ἔφευ-
γον, 1, 6, 15. 1, 16, 1. 1, 28, 9.

ἐγκλίναντ⊕ ὃ ἡλὶς ἐς ἐσπέρην, 3,
4, 4.

ἐγκριμάομαι, 7, 26, 3.

ἐγκροτῆς, ὅθεν αὖ ἐγκροτίζεσθαι⊕, 7,
28, 3.

ἐγκύρω, δυχαρίαις ἐνέκυρσι, 2, 11, 7.
5, 23, 7. Ind. 20, 2. & 22, 6.

ἐγνω, 3. f. a. 2. a γνόσκω, 1, 3, 6.

ἐγνωσμένοις ἢ decretum, statutum
erat, 2, 20, 9. 3. 21, 11. ἐγνω-
σμένα κακῶς, 1, 7, 10. part. præt.

pass. a γνόσκω.

ἐγχασσέναι, 5, 19, 8.

ἐγχείρημα, 4, 21, 11.

ἐγ-

I N A R R I A N U M.

ἐγχέριζον, ἐνχειρίζον σφαῖς dedebant sese, I, 17, I. 4, 3, 10. §. tradō, 5, 21, 9.

ἐγχέομαι, Ind. 14, 9,

ἐγχέομαι incola, 2, 13, 3. 6, 23, 10.

ἔδαφος, εἰς ἔδαφος καθίσκαψαμ. I, 9,

16. I, 23, 7. καταπίπτειν, I, 21, 7.

ἐδίδισαν, Attice pro ἐδιδίχσαν, 3.

pl. plusq. a δίδω, I, I, 14.

ἐδίδραν, 3. pl. a. I. a διῖ, I, 7, 11.

ἐδείματο, 3. f. a. I. med. a δέμω, 2, 5, 5.

ἐδήλω, 3. f. imperf. a δηλόω, 2, 14, 12.

ἐδῶ τὸ δ' Ἀσκληπιῷ, 7, 14, 9. 7, 19, 4.

ἐδῶσαν 3. pl. a. 2. act. a δίδωμι, I, 1, 2.

ἐδρε, 7, 24, 2.

ἐδρῶσι, ὅτε ἰδραῖοι οἰκῶσιν, neque certis sedibus habitant, 4, 17, 8.

6, 19, 3.

ἐθιλοκακίω sponte malus sum, perfide ago, 3, 29, 10. 4, 18, 3.

ἐθιλοντες ὑπομεινας, qui sponte sua manet in exercitu, 3, 25, 6. 3, 29, 9. 4, 3, 17.

ἐθίλω, 4, 10, 5. ἐθιλοντας παρισήσατο, 2, 2, 6. ἐθιλῶσαμ de equis dicitur, 5, 10, 3.

ἐθῶ, I, 3, I. κτ' ἐθῶ, nationatim, singulatim, I, 10, 3. 2, 8, 12. 3, 16, 19.

ἐθῶ, εἰς ἐθῶ καθισῶμαι, in consuetudinem deducere, 5, 10, 5.

εἰ cum subjunct. I, I, 9. I, 3, 6. & 8. §. εἰ καὶ etsi, I, 9, 2. §. εἴπερ τῶ ἔργῳ τῷ τῷ, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, εὐδοκίμῳ, I, 24, 3. εἴπερ τι ἄλλο, καὶ τῷτο ἐκάκῳ, 3, 11, 2. 5, 27, 17. εἴπερ ἔν, I, 12, 9. 7, 20, 3. εἴπερ ἔν, 4, 9, 12. 5, 14, 5. §. εἴποτε siquando, I, 3, 8. §. εἴπερ siubi, 4, 25, 8. §. εἴπως si qua ratione, I, 2, 6. 2, 23, 4.

εἶα pro εἴαι, imperf. ab εἶω, 7, 2, 5.

εἶδεν, 3. pl. præf. opt. act. ab εἶδμι, 3, 21, 11.

εἶδῶ παντοίαν δυνάμιν, 5, 11, 1.

εἶδω, I, 4, 6. ὡς καμρὸν εἶδεν εἰς ἐπίθεισιν, I, 6, 21. ἰδὼν οἶδα ipse vidi, Ind. 4, 15. τραύματα ἰδὼν vulnera inspiciens, I, 16, 9. μέλανες ἰδέσθαι nigri aspectu, Ind. 6, 9. προαγρυπνῶν ὑμῶν οἶδα, 7, 9, 17. τίς ὑμῶν ποιήσας εἶδεν, quis vestrum sibi conscius est laborasse, 7, 10, 1. ἀτρεκέτερον εἰσόμενῳ, ut certius cognosceret, 3, 3, 4.

εἶεν, 3. pl. præf. opt. ab εἶμι, I, 5, 4.

εἰκάζω conjecto, I, I, 13. I, 7, 4. I, 27, 11. 6, 12, 4. 6, 26, 5. καλῶς, 7, 16, 9. §. comparo, confero, Ind. 15, 1. §. εἰς βοὸς κεφαλὴν μάλισα εἰκασμένοι, bovis capiti perquam simile, 5, 19, 8. 6, 12, 7.

εἰκάς vigesimus dies mensis, Ind. 21, 1.

εἰκῇ nullo ordine, 6, 3, 4.

εἰκὸς verisimile, credibile est, 2, 7, 15. 2, 17, 5. τὸ εἰκὸς ταύτη ἔχει verisimile hoc est, 3, 3, 12. οἶα εἰκὸς, 5, 7, 7. ἢ μεγάλῳ βασιλεῖ εἰκὸς, 6, 15, 10. ὅτι φανομένην τὸ εἰκὸς ξυμβαλεῖν, 7, 28, 4. εἰκόθι τιμῶν debitis honoribus afficere, 7, 19, 2. κτ' τὸ εἰκὸς, I, I, 12. N. Ind. 13, 10. δ' σημείω εἰ κτ' τὸ εἰκὸς ξυμβλησις, I, 18, 12. κτ' τὸ εἰκὸς ξυτιθέντι. 5, 1, 3. ὅτι ἔγω δ' εἰκότῳ haud immerito, I, 9, 11. ὅτι ἔγω δ' εἰκότῳ τιθεμαι, non incredibile puto, 2, 16, 8. Ind. 6, 8.

εἶκα similis sum, περιστομαχίε μᾶλλον τι εἶπες, I, 15, 6. εἰδὲν ἄλλῳ εἰοικώς, 6, 3, 5. 7, 30, 4. 5, 17, 5. §. cedo, 5, 17, 11.

εἰκῶν, χαλκαῖ εἰκόνες ἐν Δίῳ ἐστῶσιν, I, 16, 7. 7, 10, 8. εἰκῶνα καταβάλλειν, statuam subvertere, I, 17, 12. **εἰλίω**, ἐν στενῷ ὁρᾷ τὰς εἰλίφαντας εἰλόμενῳ, angusto loco cum elephantis conclusus, 5, 17, 9.

εἰλίω tego, εἰλαθείς ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, 6, 9, 5.

εἶλον, a. 2. ab αἶρίω, 2, 24, 2.

INDEX GRÆCUS

εἰλάσσω tego, implico, Ind. 16, 2.
 εἰλωτες, servi Lacedæmoniorum,
 Ind. 10, 9.
 εἶμα ausculum, Ind. 16, 2.
 εἶμι, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, apud se esse,
 4, 8, 10. N. ἐν ταῖς Ἀλεξάνδρου
 ἡμέραις his rebus Alexandro occu-
 pato, 4, 16, 6. οὐκ εἶναι ἔτι φέρειν,
 non posse amplius ferri, 4, 14, 3.
 5, 18, 10. Ind. 10, 3. εἶναι αὐτοῖς
 σὺν πόλει εἶναι, licere, 6, 7, 12.
 καθερῆν ἔνιν videre erat, Ind. 39, 5.
 & 41, 3. οὗτο ἔσται σοι ἑμὲ εἶναι,
 5, 19, 2.
 εἶμι vado, proficiscor, ὡς ἐπὶ τὸν
 Αἴμον, 1, 2, 1. ἐπὶ Πέρσας, 3, 18, 9.
 ἐπὶ Λυκίας ἦναι, 1, 24, 5. 3, 1, 4.
 ἐχάτη ἡμέρα ὡς ἐπὶ Αἰγύπτῳ ἐν
 Θουάκῃ ἰόντι, 2, 26, 2. Ind. 3, 2.
 τὴν πρόσω ἔτι ἐπὶ ἄρτοι ἰόντων,
 Ind. 40, 5. ἰόναι ἐς τὸ ἀγῶνισιν
 prælum, 3, 9, 2. ἐς τὴν μάχην, 3,
 7, 9. ἐς ἀμφίλογον in dubium ve-
 nire, 7, 22, 9. ἰόναι πρὸς τὸ
 πολεμῆσαι, 3, 3, 10. ἰόναι διὰ κρηδίου
 πρὸς τοὺς Μακεδόνας, prælum con-
 tendere cum Macedonibus, 1,
 12, 16. 6, 4, 4. τὸ πρὸς ἄρτοι ἰόν-
 ταν, Ind. 40, 3. τὴν ἐτήρησιν, scil. ὁ
 δὲ, 3, 7, 6. 6, 25, 4. τὴν ἐπὶ Πέρ-
 σας, 3, 17, 2. 3, 19, 16. ἰόναι πρὸς
 αὐτὸν καλεῖν, ad se venire jubet,
 5, 20, 10. 5, 21, 2.
 εἶναι, 3, 2, 3. 7, 17, 6.
 εἶποντο, 3 pl. imperf. med. ab ἔπο-
 μαί, 1, 8, 7.
 εἰργασμένοι, part. præter. pass. ab ἐρ-
 γάζομαι, 2, 12, 2.
 εἰργάζομαι prohibeo, 5, 23, 9. ἔτι πρόσω
 ulteriore transitu, 1, 1, 8. 5, 23,
 12. ἔτι πρὸς, 5, 8, 6. 6, 8, 5. τὴν
 ἡμέραν, 1, 15, 2. & 6. 3, 21, 7. ἔτι
 λαμβάνοντες αὐτὸς, 1, 19, 11. εἰργάζομαι
 ἡμᾶς ἔτι μὴ διαβῆται, 1, 13, 9. 3, 7,
 7. 3, 18, 3. διὰ ἔτι πρὸς, 5, 9, 1.
 κατακλινεῖν εἰργάζομαι, undique in-
 tercludebantur, 3, 18, 12. ἔτι γὰρ
 εἰργάζομαι, 2, 1, 6. εἰργάζομαι ἔτι χα-

ρας, 4, 27, 3.

εἰργάζομαι carcere detineor, 3, 20, 4.
 εἰρεσία remigatio, 2, 21, 14. 6, 3,
 5. ἔστιν, 2, 21, 14. βασιλεύει
 εἰρεσία χρῆσθαι, 6, 5, 1. εἰρεσία
 ποιῆσαι remigare, 1, 19, 4. εἰρε-
 σίαν ποιῆσαι, Ind. 30, 4. ἐπὶ
 σὺν τοῖς εἰρεσίαις οἰκῆσαι, 6, 4, 9.
 εἰρήνη ἐν Ἀτταλίδῃ γενόμενη πρὸς
 βασιλέα, 2, 1, 7. N. πρὸς Δαρείῳ
 ἔσται τὴν εἰρήνην, ἢ ἐπὶ Ἀτταλίδῃ
 Δαρείῳ συνίθιτο, 2, 2, 4. εἰρήνην τοῖς
 Ἰλλυριοῖς κατασκευάσαι, 2, 14, 12.
 εἰρήνην διαλύειν dissolvere, 2, 14, 12.
 εἶρητο, 3. f. plusq. pass. a εἶω dico,
 Ind. 35, 3.
 εἶργα 2. 1. inf. act. ab εἶργω, 1, 15, 6.
 Εἶρ, mons, Ind. 21, 9.
 εἰς vide ἐς. Καὶ εἰς ἐπίθιτο, 1, 6,
 21. τοῖς φίλοις βέβαιον εἰς τὸ ἀνέ-
 σταναι, 2, 4, 16. ἀλόγιστον εἰς τὰς
 ἀγνοίας ἀντὶ χάριτος χάριται, 2,
 21, 9. εἰς ἑαυτὸν κατασκευάσαι, 1,
 9, 16. εἰς τὰς τρεῖς κατασκευάσαι
 ad triremes fugere, 1, 19, 17. κα-
 τὰ τὴν εἰς, petentibus Pontum
 Euxinum, 2, 7, 14. παρὰ εἰς τὸ
 εὐνοῦναι, 3, 21, 5. ἀπὸ γὰρ
 εἰς τὴν Τύρον, 2, 16, 11. εἰς μῦθον τὸν
 λόγον ἔστι ἀποφύγεσθαι, ad iram
 Dei referri, 1, 9, 11. τὸν τὸ ἔρ-
 γον εἰς καρτερίαν ἐκαστὴν Ἀλεξάν-
 δρου, 6, 26, 6. εἰς τὰ ἄλλα, quod ad
 alias res attinet, 3, 22, 3. εἰς τὸ
 ἴδιον σφῶν ἐν πόλει πολυεταίροις,
 5, 25, 1. εἰς ἑπτὰ ἡμέρας ἰόναι, per
 septem dies, 6, 26, 12. εἰς Ἀλεξάν-
 δρου, ad Alexandri usque tempo-
 ra, Ind. 7, 9. εἰς τὸν in hunc us-
 que diem, Ind. 8, 9. εἰς Ἀρρι-
 ν, 7, 14, 14. εἰς pro, εἰς πο-
 λυν ἔχειν, 4, 16, 7.
 εἰσάγω φρουρὴν, praesidium impo-
 no, 1, 26, 5. 5, 24, 13. εἰσάγειν
 εἰς Μακεδόνας Φιλώτα, 3, 26, 2.
 εἰσάγειν, 1, 15, 6.
 εἰσβολαὶ ἔστι Μακεδόνων οἰκία Μακε-
 δόνων, 1, 19, 10.

IN ARRIANUM.

εἰσεμῖν ingredior, 7, 17, 9.
 εἰσπηγῆς autor, λόγον, 4, 11, 10.
 εἰς πῶμα, 7, 27, 3.
 εἰσκαλίω, 7, 25, 8.
 εἰσόδος, πολλὰς τ' εἰσόδους ἀπέκλεισιν,
 1, 22, 7. Ind. 13, 5.
 εἰσέμεν, part. fut. i. med. ab εἰ-
 δέν scio, 3, 3, 4.
 εἰσότε si quando, 6, 28, 11.
 εἰσπρόντες, part. aor. 2. ab εἰσπί-
 πτω, 1, 8, 6.
 εἰσπλύν, εἰσέπλυνσαν εἰς τὴν λιμένην,
 1, 19, 13. 2, 24, 2.
 εἰσποιέω, ὅσοι ἄνθρωποι εἰς τὰς θείας
 τιμὰς σφᾶς εἰσποιέωσι, quicunque
 divinos honores sibi arrogant,
 4, 11, 8. εἰσποιέωσιν ταῖς βασιλι-
 καῖς τιμαῖς, usurpare regios ho-
 nores, 4, 11, 7. πρὸς ἄλλαν εἰσποιώ-
 μεν, ibid. 8.
 εἰσπράσσω, χρήματα εἰσέπραξαν τὸς
 Μιτωληναίους, 2, 1, 9. εἰσπράσσωμα, 7,
 12, 12.
 εἰσφορά, αἱ εἰς τὰς κτήσεις ἐκείνην
 εἰσφορῆς, 1, 16, 8. 7, 10, 8.
 εἶσω, καὶ καταλείπονται εἶσω τῷ πυλῶνι,
 1, 21, 6. εἰς εἶσω πόλιν, 1, 18, 5. εἶσω
 βέλους παρέρχεσθαι intra teli jac-
 tum progredi, 1, 6, 18. 1, 7, 7.
 εἶσω εἰς χάσματος προέρχεται, 1, 8,
 2. παρέρχεται, 1, 8, 5. 1, 27, 3.
 εἶσω εἰς τείχους ἵφινυον, 1, 21, 11.
 εἰσός, part. præt. med. ab εἶω, εἰς
 τὸ εἰσός, secundum consuetudi-
 nem, 1, 25, 9. 2, 22, 1.
 εἶω, imperf. ab εἶω, 4, 4, 14.
 εἰς notat tempus, ἐν πολλῷ, multo
 ante, 1, 2, 2. & 3. 1, 7, 5. 1, 20, 5.
 ἐκ πολλοῦ a multo tempore, 1,
 28, 2. ἐξ ὧ, ex quo tempore, 2,
 14, 3. ἐκ τούτου, inde, ab eo tem-
 pore, 1, 15, 7. 2, 1, 1. §. post, ἐν
 τότε σκληρῶν, post notos vehe-
 mentes, 1, 26, 3. N. ἐν τότεσιν
 κακῶν, post tot mala, Ind. 33,
 5. & 3, 15, 13. N. πότις ἐν ποταμῶν
 καὶ κινδύνους ἐν κινδύνῳ ἱπποκρί-
 νεται, 5, 25, 3. §. Notat locum,

οἱ ἐν τῇ πόλει, oppidani, cives,
 1, 5, 18. 1, 7, 1. 1, 20, 11. οἱ ἐν
 τῶν νεῶν, qui in navibus sunt, 2,
 22, 5. 4, 24, 8. οἱ ἐκ τῆς Μακεδο-
 νίας ἱππεῖς, 1, 2, 8. & 9. ἡ ἐκ τῆς
 Ἰερῆς ἀλυσίας, 1, 3, 8. ἐν Μιλήτῳ ἀ-
 πέπλευσαν, Mileto cum classe di-
 scesserunt, (non ex ipsa urbe,
 cum ne portum quidem a Mace-
 donibus occupatum intrare po-
 tuerint,) 1, 19, 17. ἐν τῇ χώρῃ
 ἐξήγαγεν, 1, 3, 7. ἐκ τῆς γῆς κρατήσας
 τῆς Περσῶν ναυτικῆς, 1, 18, 15. 1, 20,
 2. ἐκ πλαγίῃ, ex obliquo, 1, 21,
 12. καθήκει ἐν τῇ πόλει ὄρος, pro-
 tenditur mons ab urbe, 1, 27, 8.
 ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν ἀποτα-
 χίζου, 2, 1, 2. ἐξ Ἰσῶ ἀπὸ τῆς χω-
 ρῆς ἐκείνης ἐπάγεισθαι τὰς μηχανὰς τοῖς
 τείχεσι, 2, 26, 2. λιμὲν ἐν Σιδόνι
 φέρει, portus qui Sidone venien-
 tes recipit, 2, 20, 16. εἰδεμία ἔτι
 τοῖς Τυρίοις ἐν τῇ νήῳ ἀφείλαται, 2,
 22, 8. §. Notat causam effici-
 entem, principalem, φόνος ἐξ ὁ-
 μοφύλων strages a tribulibus edi-
 ta, 1, 9, 10. βαλόμενοι ἐν βαρβάρ-
 ων, icti a barbaris, 3, 30, 18. ἡ ἐξ
 αὐτῆς εἰς Παρμενίωνα τιμὴ, ab ipso
 habitus Parmenioni honor, 3, 26,
 1. ἡ ἐκ βασιλείας τιμὴ, 1, 12, 19.
 4, 14, 2. ἡγεμὼν ἐκ βασιλείας καθο-
 ρηκὴς, dux a rege constitutus, 1,
 18, 6. 2, 1, 1. 2, 7, 15. 3, 1, 3. κα-
 κτηρὴν ἐκ σφῶν ἐπίθισις, ab ipsis
 facta, 1, 19, 4. 2, 6, 9. 3, 10, 6. ἐκ
 θεῶν σημαίνουσα, 1, 17, 7. 4, 4, 6.
 κατεῖχον ἐκ τῆς σατραπείας, tenebant
 milites a satrapa missi, 1, 29, 2.
 ἀδελφὸν ἀχάρι ἐν Περσῶν παθόν, 2,
 14, 2. §. causam instrumentalem,
 ἐκ τῆς βελῶν ἀνασεμόμενοι, telis re-
 pressi, 6, 7, 7. ἐκ τῆς ἀελῶν τιτρά-
 σκεσθαι, 4, 4, 7. §. causam im-
 pulsivam, θάρρειν ἐκ τῆς ἔδῃ σφίσε
 καλῶς κενήσεν, bono ani-
 mo esse ob ea, quæ fortiter gesse-
 rant, 2, 7, 5. §. ἐν πάντῃ τῇ φύσιν
 ἰγίη

INDEX GRÆCUS

ἐγίγντο, omnes fugiebant, 2, 11, 4. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, primo impetu urbem capere, 1, 18, 5. ἐξ ἐπίπλου λαβεῖν, 2, 17, 7. τάλαντα, ἃ ἔτι Ἰνδιᾷ ἦν ἐν τῷ χρυσάτειν, 2, 12, 4. ἐξ ἴσου ἐπιστάλιν ad parem scribere, 2, 14, 17. ἐν τῷ ἵππῳ διώκειν, 4, 24, 4. ἐν τῷ τραυματίῳ ἀποθήσκει, (quod ad caussas referri potest,) 3, 21, 17. 5, 27, 9. ὥς ἐν παραγγέλματι in jussu, 4, 5, 12. πλούσιοι ἐν πινύται ἀναστρέφοντες, divites ex pauperibus effecti revertentes, 5, 27, 11. ἡ γυμνάσις κατίσθῃ ἐν δούλῳ καὶ ὑπὸ πτόν, 7, 9, 4. ἐν τῷ ὁδῷ ἀναπαύειν, ab itineris labore recreare, 3, 9, 1. ἱκαμον, aor. 2. ἀ κάμνω, 3, 8, 3. ἱκάσθαι, 1, 1, 16. παρ ἱκάτοις per se, singulatim, 5, 6, 5. N. εἰς ποταμὸς παρ ἱκάτοις, 5, 6, 9. τὸ καθ' ἱκάτους ἡμελεῖτο, singulorum cura negligebatur, 6, 25, 6. Ἑκαταῖ, 2, 16, 6. λογοποιός, 5, 6, 7. ἱκάτιρος, 1, 2, 11. 1, 6, 10. τὰ ἐφ' ἱκάτιρος τῷ ἵππῳ, equitatus in utroque cornu, 1, 16, 2. οἱ παρ ἱκάτιρος, accolæ utriusque ripæ, 7, 7, 9. ἱκατίρωθεν utrinque, 1, 6, 2. τῷ τεύχε, 1, 21, 12. Ἑκατομβαιῶν mensis nomen, 2, 24, 12. 3, 7. 1. Ἑκατόμν, 1, 23, 9. ἱκατογύς centuria, 6, 27, 14. 7, 24, 7. ἐκβαίνω, ἐκβαίνειν ἐξίβαινον εἰς τὴν ἄλλην πόλιν, 1, 8, 12. ἐκβαῖναι εἰς τὴν Ἀσίαν, 1, 11, 8. ἐκ νηὸς εἰς γῆν, 1, 11, 11. Ind. 23, 1. ὅπου ἐξίβη τῆς Ἀσίας, ubi in Asia appulit, 1, 11, 11. ex flumine exscendere, 1, 13, 7. & 8. 1, 26, 6. 4, 4, 10. ἐκβάλλω, 6, 29, 14. τῷ ἀρχῆς regno ejicio, 1, 23, 10. ἐκβάλλει ἡ θάλασσα, Ind. 29, 16. & 39, 4. ἱκβασίς, 1, 15, 2. & 6. Ἑκβάσις, 3, 19, 4. 7, 14, 1. ἐκβροχθεῖσαι, 3. pl. plusq. Atti-

ce, ab ἐκβροχθεῖω, 1, 21, 11. ἐκβιάζομαι εἰς τὴν πρόσβασιν, conscendere nitor, 4, 29, 10. ἐκβιβάζω, Ind. 23, 4. ἐκβροχθεῖω, 1, 21, 11. 1, 27, 9. N. τῇ, 3, 14, 2. ἐκβροχθεῖσιν ἐπὶ τὴν Μασσαγέτας, in Massagetas feruntur, 4, 16, 10. ἐκβολὴ ostium, 5, 6, 8. 6, 18, 5. 6, 19, 6. εἰς τὸ πόντον, 7, 1, 1. ἐκβολαί, 1, 3, 2. 1, 11, 5. 5. ἐκβολὴ τῷ λόγῳ digressio, 6, 11, 16. Ind. 6, 1. & 17, 7. ἐκδέχομαι ἀρχὴν suscipio imperium, 3, 5, 3. Ind. 8, 1. τὴν στρατείαν, 6, 27, 1. παῖς τῷ πατρός ἐκδεχόμενοι τὴν φυλακὴν, 6, 29, 10. ἐκδίω alligo, 4, 19, 2. ἐκδιδάσκω, Ind. 7, 8. & 9. ἐκδιδόι, 3. sing. præf. indic. pro ἐκδιδόει ab ἐκδιδέω, neutraliter, fluvius ἐκδιδόει exonerat se εἰς πόντον, 1, 3, 2. 1, 12, 11. 3, 30, 14. 6, 1, 4. 5. τὴν πόλιν ἐκδιδόντες, urbem tradentes, 3, 16, 5. N. ἐκδιδόει tradere reum deposcenti ad pœnam, 1, 10, 9. 7, 11, 7. 5. ἐλθεῖν filiam, Ind. 9, 2. ἐκδραμεῖν, aor. 2. inf. ab ἐκτρέχω, 1, 8, 4. ἐκδρομὴ γίγνεται τῷ ἐκ τῷ πόλεως, 1, 20, 7. & 15. 2, 27, 1. ἐκδρομῆς ἐπ' αὐτὸς γενομένης, 2, 9, 8. 5, 17, 12. ἐν τῇ ἐκδρομῇ προχωρεῖν, 1, 2, 8. ἀναστῆσαι τὴν ἐκδρομὴν excursiōnem reprimere, 1, 7, 12. ἐκδρομὴν ποιήσασθαι, 5, 22, 8. ἐν ταῖς ἐκδρομαῖς διεφθαρμένους, 1, 23, 1. ἐκδύς, part. aor. 2. ab ἐκδύω, 2, 11, 7. ἐκείθεν ἐξίβαινον, 1, 8, 12. ἐκεῖν, τῷ ἐκεῖνο σπηλεῖ, Ind. 35, 2. ἐκεῖσε illuc, 1, 6, 9. ἐκείω ἐπὶ τὰς procurro, procurro, 1, 2, 7. 1, 6, 15. 1, 7, 11. ἐκελίβω, 3, 13, 5. ἐκκαθαίρω ὅπλιν, Ind. 12, 3.

I N A R R I A N U M.

ἐγκαλίομαι ἐς τὸ πέλαιος, provoco
in æquor, 1, 19, 13. 4, 26, 2.

ἐκαίμην, 3, 21, 10. ἐξέκαμνον ἤδη
ταῖς γνώμας, 5, 25, 3. οἱ ἵπποι ἐξ
έκαμ. οἱ ὑπὸ Ἑ καύματος, 6, 26, 11.
ἐκκαυμα, 6, 25, 12.

ἐκκλησία, 1, 7, 2. ἐς ἐκκλησίαν συν-
έρχεσθαι, 1, 10, 5. 2, 3, 9.

ἐκκλίνω cedo, pedem refero, 3, 13, 6.

ἐκκομίζομαι, 6, 13, 6. Ind. 8, 9. ἐπὶ
κλίνης. 7, 25, 2.

ἐκκρεμάννυμαι, pendeo, 6, 10, 6.

ἐκλανθάνομαι obliviscor τὴν ἐλπίδα
γλῶσσαι, 1, 26, 6.

ἐκλέγω παρ' αὐτῶν τὰς φόβας, colli-
go ab iis tributa, 3, 5, 5. 3, 6, 6.

ἐκλέγομαι, Ind. 17, 4.

ἐκλείπω defero, 1, 5, 12. & 19. 2, 4,
7. 6, 8, 1. τὰ μνηστῆρας, 1, 10, 4.

ἐκλι. ὄντων Ἑ φερῶν, 1, 17, 2. 1,
18, 5. ἡ θυσία ἐξελείφθη Ἀλεξάνδρῳ,
sacrificium prætermisum est ab
Alexandro, 4, 9, 6. §. deficio,
pereor, 3, 30, 12. Ind. 8, 3. ὑπὸ Ἑ
αἵματος ἐκλιπεῖν, 6, 10, 4. ὑπὸ
καμάτων ἐκλιπόντες, 6, 25, 1.

ἐκλι. ἢς σελήνη, 3, 15, 17. ἡ σελήνη
τὸ πολὺ ἐκλιπὲς ἐγένετο, lunæ in-
gens defectio fuit, 3, 7, 9. ἵνα περ
τὸ ἐκλιπὲς ἦν Ἑ χάρακας, qua val-
lum definebat, 5, 23, 10. ἐκλιπὲς
χωρίον τῷτο ἐνείβη αὐτῷ, defecit
eum hac in parte felicitas, 1, 12, 3.
πυλατῆς Ἑ ἐν τῷ παρεχρῆμα ἐκλι-
πῆς, 4, 29, 14. ἐπιτίμησις Ἑ ἐκλι-
πῆς, 5, 7, 12.

ἐκλογίζομαι, 7, 30, 1.

ἐκμακθάνω φωνὴν τὴν Περσικὴν, 6, 30,
4. §. cognosco, 7, 16, 2. Ind. 7, 1.

ἐκμετρέω, Ind. 39, 4.

ἐκνήχομαι, 2, 19, 7. 7, 22, 5.

ἐκνικάω, ἐκνικῶσαι αὐτῷ τὴν ἐπιθυ-
μίαν, Ind. 20, 2. τῇ ἐπικλήσει ἐκνι-
κήτας, nomine superans, i. e. no-
men suum r. tinens, Ind. 4, 10.

ἐκνομῶ, 4, 14, 4.

ἐκνύσι. φθέρῃ, 6, 25, 1. οἷς τὸ ἐκνύ-
σιον ἐν τοῖς ἀγῶσι ἀπείσαι, volun-

tas, 5, 27, 12. ἐκνύσιος προχωρεῖν,
5, 24, 12.

ἐκπέμπω, 1, 7, 12. 1, 17, 2. 1, 19, 1.
ἐς Σά. δεις, 1, 17, 4. ἐς Λυδίας σατρά-
πην Μίνανδρον ἐκπέμπει, 3, 6, 12. ἐς
ἀπολογίαν ἐκπεμφθέντες, 4, 5, 1.
ἐκπέμπει γράμμα. ἐς Ἰνδῶν, 6, 27,
5. ἐκπέμπει ἐκ Καρίας, 1, 24, 1.
ἐπὶ τὴν χώραν, 1, 17, 9. ἐπὶ κατα-
σκευῇ, 5, 14, 11.

ἐκπεριέρχομαι, 3, 18, 7. 2, 16, 3. &
11. περί, 5, 26, 2.

ἐκπεριπλέω, 4, 7, 9. 5, 5, 1. 6, 28,
9. 7, 20, 17.

ἐκπεριπλέω, Ind. 20, 1. & 21, 7.
ὑπὲρ τῆς, Ind. 22, 6.

ἐκπηδάω, 5, 10, 3. Ind. 28, 4.

ἐκπίνω τὴν φιάλην, 4, 12, 4.

ἐκπίπτω, ἐκ Ἑ χειρῶν ἐκπιοῖν ex-
cidisse, Ind. 30. 3. decido, incido,
4, 19, 4. §. ἐκπίπτω ἐς τὸ πεδίον,
in campum procuro, 1, 8, 13. &
τὰς τύλας ἐκπίπτει ἐκ Ἑ πέλιος,
4, 23. 7. 5, 23, 7. & 10. ἐξέπεισον
ἀπὸ Ἑ ἀμφ' Ἀλέξανδρον, per eos,
qui circa Alexandrum erant, e-
lapsi sunt, 3, 15, 7. N. 5, 24, 4. §.
φυγάδας, ὅσοι ἐξέπεισον Ἑ πέλιος,
exules, quotquot civitate ejecti
fuerant, 1, 17, 11. N. §. de navi-
bus rectum cursum non tenenti-
bus, 6, 25, 7. N.

ἐκπλεγίνω, acc. plur. part aor. 2.
pass. ab ἐκπλήσσω. 1, 1, 4. 1, 10, 4.
ἐκπλεγῆναι, aor. 2. inf. pass. 2,
4, 15.

ἐκπλέω, 2, 21, 14. ἐκπλέυσαι, 3.
pl. aor. 1. opt. act. Æol. 2, 22, 3.
ἐκπλήρωμα, Ind. 20, 9.

ἐκπληξῆν ἐπὶ τῷ πάθει παράχων, cla-
dis admirationem incutere, 1, 9,
3. 6, 3, 8. 6, 19, 2. ἐκπλήξει Ἑ πα-
ρελόγη. 1, 16, 3.

ἐκπλήσσω, 1, 1, 4. 1, 9, 1. & 6. 6,
9, 11. ἐπὶ μέγα, 2, 26, 5. ἐκπλήσ-
σομαι πρὸς Ἑ βοῆς, 1, 6, 7. 1, 10,
4. ἐκπλεγῆναι πρὸς τὴν ἐπιβολήν,
2, 4, 15. 2, 13, 6. 4, 21, 11. ἐκπλα-

INDEX GRÆCUS

γίνεσθαι τῇ ὕψει, 2, 3, 3. 3, 25, 11.
 ἐκπλαγίς ἐν τῷ ἔργῳ, 2, 27, 2.
 ἐκπλεῖν, 2, 22, 3. 6, 19, 6. 7, 25, 8.
 ἐκπλύν, Ind. 20, 10. 22, 4. 29, 7.
 43, 11.
 ἐκπύω, τὸ πνεῦμα ὁμῶς τῷ αἵματι ἐκ
 τοῦ τραύματος ἐκπνέτω, 6, 10, 2.
 Ind. 14, 7.
 ἐκποδὸν σφῶς ἔχουσιν e medio sese
 subducunt, occulunt se, Ind. 13,
 6. N. §. ἐκποδὸν ποιεῖσθαι e medio
 tollere, interficere, 1, 25, 8. ἵσι-
 σθαι ὀλίγη χρόνῳ ἐκποδόν, mori,
 7, 18, 4.
 ἐκποιέω, δι' ἐπιμελείας ἐκποιέμενοι,
 3, 9, 16.
 ἐκπαρίσσομαι τὰ ἀνταγκάστα, 6, 24, 5.
 ἐκπρίπτω, Ind. 20, 9. ἐκπρίπτειν,
 2, 18, 7. πολυτελείᾳ ἐκπρίπτειν
 πόντον, 7, 23, 10.
 ἐκπύω, 7, 3, 4. 7, 9, 10.
 ἐκρίπτω, 6, 10, 7.
 ἐκρύω ὅτι ποταμὸν αἰνεῖ, 4, 3, 4.
 ἐκρύω, ἐκρύω, αἵματι ἐκρύπτω,
 6, 10, 3. ἀπομνή. ἐκρύπτω.
 ἐκρύπτω, 6, 4, 9.
 ἐκρύπτω αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς evelli, 3, 29, 6.
 ἐκρύπτω τὸν ἐργασίαν, 2, 8, 15.
 ἐκρύπτω, 5, 14, 1. ἐκρύπτω τὴν φά-
 λαγγα, 1, 2, 6. N. τὸν ἐργασίαν
 ἐκρύπτω καὶ αἰνεῖ τῷ βάθει τὴν φάλαγγα,
 1, 6, 1. τὴν ἐργασίαν ὡς ἐκρύπτω,
 3, 9, 4. ἐκρύπτω ἀπὸ τῆς ἐκρύπτω-
 σης, ad sinistram declinare, 1,
 6, 12. σὺν τῇ δυνάμει πάσῃ ἐκρύπτω
 τὴν ἐργασίαν ὡς λαμπρότητα ἐκρύπτω,
 2, 12, 1.
 ἐκρύπτω, imperf. ἀκρύπτω, 1, 8, 14.
 ἐκρύπτω, ἐκρύπτω ὑπὲρ τὸν Περσῶν
 κέρως τὴν φάλαγγα, 2, 9, 7.
 ἐκρύπτω μακρὰν τοίχην, ædifico, in-
 stauro, 1, 9, 5. τὸν πύλον, 4, 24,
 12. 4, 28, 9. 5, 20, 2. 5, 29, 5. 6,
 15, 14. λαμβάνω τοίχην, Ind. 21, 13.
 ἐκρύπτω, 6, 20, 2.
 ἐκρύπτω, part. præt. pass. ἀκρύπ-
 τω, Ind. 35, 8. ἐκρύπτω Ionice
 pro κρύπτω, part. inf. Ind.
 14, 1.

ἐκρύπτω, ἐκρύπτω δὲ κρύπτω
 nas, 1, 9, 12.
 ἐκρύπτω, Ind. 16, 6. ἐκρύπτω, 1, 1, 5.
 1, 2, 6. ἐκρύπτω τὸν ποταμὸν, 4, 4, 1. ἐκ-
 ρύπτω ὅτι ποταμὸν, 1, 6, 17.
 ἐκρύπτω, 7, 21, 3. & 6. ἐκρύπτω ἐπὶ
 τῆς μιαιφονίας, se convertit ad
 mercenarios, 1, 16, 3. ἐκρύπτω
 ἐκ τῆς λαοφονίας, 3, 21, 7. τὸ
 πύλον ἐκ τῆς χεῖρος ἐκρύπτω, 7, 12,
 9. ἐκρύπτω ἐκ τῆς ἐκρύπτω, Ind.
 43, 12.
 ἐκρύπτω, 7, 12, 4. Ind. 14, 7.
 ἐκρύπτω ἵσω ὅτι κρύπτω, 1, 8, 4. ἐκ-
 ρύπτω τὸν ἀμαρτάν, 5, 23, 1. οἱ ἐκ τῆς Ἀλ-
 κωνίας τῆς ἐκρύπτω, 1, 20,
 14. ἐκρύπτω τὴν τὸν ἐκρύπτω,
 1, 22, 3. & 5.
 ἐκρύπτω, conficio, attero, domo,
 4, 28, 12.
 ἐκρύπτω ἐκ τῆς ἐκρύπτω, exercitui e-
 dicit, 5, 28, 8.
 ἐκρύπτω extenuo, ὅτι τῷ ὀνόματι
 τῆς ἐκρύπτω ἐκρύπτω, 1, 13, 9.
 τὸ τὸν πύλον ἐκρύπτω ἐργα ἐκρύπτω-
 ζει, 4, 8, 7.
 ἐκρύπτω, 6, 11, 1. Ind. 14, 4. ὅτι
 ἀφανὲς ἐκρύπτω, terra clam e-
 gesta, 2, 27, 6. §. ζῶν ἐκρύπτω ἐκ-
 ρύπτω, 5, 4, 4. 6, 1, 2. κρύπτω ἀνί-
 ρω ἐκρύπτω, 7, 20, 11. & 18. §.
 ἐκρύπτω ἐκ τῆς ἀνθρώπου τὰ Ἀλκων-
 ὀν ἐργα, memoria prodita sunt,
 1, 12, 3. 4, 10, 4.
 ἐκρύπτω, 6, 29, 13.
 ἐκρύπτω, 5, 10, 3. 5, 17, 10.
 ἐκρύπτω, Ind. 43, 13.
 ἐκρύπτω ἐκ τῆς, 2, 19, 7. ἐκρύπτω ἀστ. 1.
 inf. ἀστ. 6, 26, 4.
 ἐκρύπτω, 1, 12, 19. 7, 13, 1. ἐκρύπτω ἐκ-
 ρύπτω μετ' ἑμῶν, 2, 14, 14.
 πύλον μετ' ἐκρύπτω προκρύπτω, 4,
 23, 9. προκρύπτω οἱ ἐκρύπτω, 5,
 4, 9. 6, 27, 11. ἐκρύπτω ἀνταγκάστα,
 2, 7, 8.
 ἐκρύπτω, ἀστ. 2. ἀκρύπτω, 1, 3, 6.
 ἐκρύπτω ἀστ. 2. ἀκρύπτω, 1, 4, 1.
 ἐκρύπτω, 3, 4, 2.

I N A R R I A N U M.

ἑλαίνυται, 4, 15, 13. Ind. 29, 14.
 ἐλάσαι, aor. 1. inf. ab ἐλάων, 4, 4,
 13. ἐλάσαις, part. a. 1. 2, 4, 2.
 ἑλασαις ἐς Σκύθας expeditio in Scy-
 thas, 3, 27, 9. ἐπὶ Σκύθας, 4, 1, 3.
 ἀντιπαρξάγων τῇ ἐλάσει, ducere
 exercitum contra advenientem
 hostem, 5, 17, 1. 7, 16, 8. ἐπιχει-
 ρῶν ἐπὶ Βαβυλῶνι ἑλασαι, profec-
 tioni Babylonicae supersedere, 7,
 16, 8. ἡ ἐς Βαβυλῶνα ingressus, 7,
 17, 1.
 ἑλατρεύω, ago, navigo, Ind. 32, 9.
 ἐλάττω, 4, 21, 6.
 ἑλαττώω, τῷ πλείονι πολὺ ἑλαττώμι-
 νοι, numero longe inferiores, 1,
 15, 3.
 ἐλάττωσι, compar. a μικρὸς, ἔστι δυ-
 νάμει ἐπὶ ἐλάττωσι, 1, 18, 2. ἐλάτ-
 τω πρὸ ἐλάττωσι, 1, 24, 7. ἐπὶ ἐ-
 λάττωσι ἢ χιλίσι, πρὸ ἐλάττωσι,
 2, 5, 9. 4, 24, 4. 5, 20, 5. φιλέματι
 ἑλαττω ἔχον ἄπειμι, 4, 12, 7.
 ἐλαύνω, 4, 4, 16. ἐπὶ Θράκης, 1, 1, 5.
 2, 4, 2. 7, 16, 8. ὡς ἐπὶ Θάψακον
 σπυδῆ ἤλαυνι, 2, 13, 1. 3, 18, 19.
 ἐπὶ τῷ γέλοφῳ, 1, 6, 8. & 15. 5, 15,
 6. ἐπὶ Κάλχῳς τι καὶ Ἀμαζόνιας ἐ-
 λάσαις, 4, 15, 6. 5, 21, 6. ἐς Πέρσας,
 3, 18, 16. 4, 4, 13. δρόμῳ ἤλαυνε
 πρὸς εἶβον τῷ φευγόντων, 6, 6, 10. Ind.
 43, 5. ἐλαύνειν πρόσω, 3, 28, 13.
 ἐπὶ ἐλάσαιτο· τάντη, quod eo
 non pervenerit, Ind. 7, 6. ἔφθῃ ἐ-
 λάσαις ἔξω Βαβυλῶνι, ante Baby-
 lone excesserat, 7, 22, 1.
 ἑλαφῶ, 7, 20, 7.
 ἐλάχιστος, superl. a μικρὸς, paucis-
 simus, oppon. πλείους, Ind. 14, 7.
 ἑλιγχεῖ, notitia, indicium, 4, 30,
 12. argumentum, 3, 26, 3.
 ἐλίσσων sciscitor, ἑλίσσῃ τις προ-
 χόρμει, percontabatur finitimos,
 3, 21, 11. ὅ. coarguo, convinco,
 Ind. 31, 5.
 ἐλίσσῃ, aor. 2. inf. ab αἰρέω, 1, 5, 14.
 ἐλεῖν 3. f. plusq. med. a λαθεῖν,
 6, 25, 2.

ἑλίσσῃ, 1, 11, 8.
 ἐλίσσῃ, aor. 2. inf. med. ab αἰρέω
 μου, 7, 16, 13.
 ἑλευθεραῖ, 1, 7, 13.
 ἐλευθερία πικρὰ καὶ καλὸν ὄνομα,
 1, 7, 2.
 ἐλευθεροῖ, 7, 15, 7.
 ἐλευθεροῖ, ἐλευθεροῖς εἶναι ἀφῆκε, 1,
 17, 4. 3, 27, 10. δούλους ἀνθρώπων
 ἐλευθεροῖ ἐς χεῖρας ἤξει, 2, 7, 7.
 ἐλευθεροῖται, 4, 11, 14.
 ἐλευθεροῖ τὴν πόλιν, 1, 17, 12. 4, 14, 4.
 ἑλευσίς, 3, 16, 14.
 ἑλεφαντίνη, urbs Aegypti, 3, 2, 9.
 ἐλέφας, 3, 8, 11.
 ἐλεφάντας, 3. pl. a. 1. ind. pass. a
 λαμβάνω, 1, 1, 17.
 ἐλεπύω, ἔδωκε τι ἐλεπύσαις, nihil mo-
 ratus, 3, 15, 14. 4, 30, 2. Ind. 29,
 7. ἔπειτα ἐλεπύσας πυρίστωκα, 7,
 25, 7.
 ἑλως vulnus, Ind. 13, 12. & 14, 9.
 ἑλεω, ἑλεσι τὴν ναῦν, 2, 19, 5.
 ἑλεωκός, 1, 21, 10.
 ἑλεός φωνή, 1, 12, 9. γλαῖος, 1,
 26, 6.
 ἑλεσι, 1, 9, 1.
 ἑλεσικὴ θάλασσα, 2, 24, 2. ἑλεσικὴν
 πάλιν Græcanica clades, 1, 9, 1.
 ἑλεσικὴν Græci universi, 1, 9, 9.
 ἑλεσικὴν σφαγὴν, contra Græco-
 rum morem facta trucidatio, 1, 9,
 13. ἑλεσικῆς, 4, 11, 15.
 ἑλεσιστόν, 4, 15, 11. 7, 14, 10.
 ἐλόντων, gen. plur. part. aor. 2. ab
 αἰρέω, 1, 9, 10.
 ἑλῶ locus palustris, 6, 6, 11. 7,
 21, 3.
 ἐλπίς, 1, 4, 10. ὅσα τὰ ἐξ ἀμφοῖν
 ἐλπίσιν, præter utrosumque
 spem, 3, 10, 5.
 ἐλπίς, καὶ ἐλπίδα præter spem, 1,
 4, 11. καὶ τὴν ἑλπίδα ἐλπίδα
 spe futuri, 5, 27, 15. sic καὶ ἐλ-
 πίδα ἀφελείας, 7, 15, 9. ἐλπίδα
 ἀγαθῶν ἐμπλήσας, 7, 28, 5. 7, 29, 5.
 ἑλεμῶντις, 1, 7, 6.
 ἐλεός, 7, 17, 9.

ἐλεός,

I N D E X G R A E C U S

ἐλάν, part. aor. 2. ab αἰρέω, 2, 24, 7.
 ἔμαθεν aor. 2. aet. αμανθάνω, 1, 2, 5.
 ἐμβαίνει εἰς τὸ πόρον, 1, 14, 10. εἰς κέ-
 λητια, 1, 19, 6.
 ἐμβάλλω incjicio, δάδας ταῖς μηχαν-
 ναῖς ἐμβάλλειν, 1, 22, 2. ἐμβάλλειν
 ταῖς οἰκίαις πῦρ, 1, 23, 3. 2, 19, 6.
 εἰς τὴν πυρὰν, 7, 3, 8. λίθον ἐμβάλλει
 εἰς τὴν κεφαλὴν, 2, 26, 8. ἐμβάλλειν
 εἰς κράνθρον τὸ ὕδωρ, infundeie, 6,
 26, 4. ἐμβάλλοντα σιτία εἰς τὰς νείας,
 Ind. 23, 7. & 26, 9. & 40, 11. in-
 terjicere, interponere, 5, 15, 12.
 μνήμη δ' λόγῳ τῷδε ἐμβαλεῖν, 4,
 10, 7. εἰς φιλοτιμίαν ξὺν ὀργῇ ἐμβε-
 βλήκει Ἀλεξάνδρον, 4, 18, 9. ταῦτα
 ἔριν Ἀλεξάνδρῳ ἐμβαλεῖν πρὸς Κύ-
 ρον, 6, 24, 4. ἐμβάλλειν τιὰ εἰς κίν-
 δυνον, in periculum conjicere, Ind.
 20, 6. τὴν δεξιὴν τοῦ Νεάρχου ἐμβα-
 λών, Ind. 35, 4. διώρυξ ἀπὸ δ' πο-
 τᾶμ ἐμβεβλημένη εἰς θάλασσαν, Ind.
 39, 1. §. invado, adior, ἐμβάλ-
 λουσι τοῖς Μακεδόσι, 2, 10, 9. 2, 22,
 6. 2, 24, 1. ἐμβάλλειν εἰς Θράκην,
 1, 1, 6. 1, 5, 4. 1, 8, 1. ἐμβεβλήκει
 εἰς τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ πολέμῳ, inva-
 ferat regionem eorum hostiliter,
 3, 24, 3. εἰς πλαγίαις ἐμβάλλειν obli-
 quos invadere, 3, 12, 6. εἰς τὰ
 πλάγια, 2, 11, 2. ἐμβάλλει φάλαγγε
 εἰς αὐτοὺς, 1, 2, 11. 1, 15, 5. ἐμβάλ-
 λει ἐπὶ τὰς Θράκας, 1, 1, 14. καὶ
 τὸ κέρως τὸ δεξιόν, 1, 2, 8. ἐμβάλ-
 λει ἀντιπρώτως, adversis proris
 irruere, 1, 19, 15. §. se conjicere,
 præcipitare, 7, 27, 4. §. εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἐμβάλλειν in mare ingredi,
 7, 10, 13. §. Ἀκισίνης ἐμβάλλει εἰς
 τὸ Ἰνδόν, influit, 6, 1, 2, 6, 3, 2,
 6, 14, 9. 6, 20, 4. 7, 16, 5.
 ἐμβάντις, part. aor. 2. ab ἐμβαίνειν,
 2, 19, 9.
 ἐμβαίτης eques, 2, 11, 5.
 ἐμβοάω, 3, 9, 14. 4, 19, 6. N. Ind.
 31, 4.
 ἐμβολή βιαία, 1, 4, 4. ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἐμβολῆς, primo impetu, 2, 22, 2.

ἐμβολῇ προσμυγνόμεν αὐτοῖς, impe-
 tum in eos facere, 1, 6, 22. καὶ
 τὴν πρώτην ἐμβολὴν ἀρχιεῖται, 1, 4,
 4. 5, 17, 3.
 Ἐμβόλιμα, urbs, 4, 28, 12.
 ἐμβολον ποιεῖν τὴν φάλαγγα, in cu-
 neum redigere phalangem, 1, 6,
 5. N. 3, 14, 2. ἐμβολαι ἐκπίον ἐκεί-
 γων, 1, 15, 10. N.
 ἐμίστητο, 3. pl. plusq. pass. αμα-
 μήσκω, 6, 3, 8.
 ἐμμένω, ἐμμεῖναι Πέρσας τὴν τακτι-
 νότηα, 4, 11, 16.
 ἐμπαλιν, τὸ ἐμπαλιν ὑπογίφειν, 1,
 2, 5. ἐκπερχειῖται, 3, 21, 8. εἰς τὸ
 ἐμπαλιν ἀποτρέπομαι ὡς ἐπὶ τὸ
 ερετόπειον, 2, 11, 8. εἰς τὸ ἐμπαλιν
 ἐπιστρέφειν retrosum converti, 3,
 12, 2. εἰς τὸ ἐμπαλιν μετεβάλλειν, 4,
 24, 6. §. rursus, iterum, 5, 9, 8.
 §. contra, vice versa, Ind. 12, 8.
 ἐμπερία τὴν χάρις peritia loci, 1, 1,
 17. belli, 1, 15, 7. 1, 18, 13. ἐμ-
 περία προίχειν, 5, 17, 6.
 ἐμπερὶ τῶν χωρίων, 1, 28, 10. 3,
 10, 7.
 ἐμπείρω τὴν φωνὴν τὴν ταύτην βαρβάρου
 ἔχειν, linguam illius loci barbaro-
 rum callere, 4, 3, 16. 4, 6, 2.
 ἐμπεσεῖν, fut. 2. inf. ab ἐμπίπτω,
 1, 1, 11. ἐμπίεσοι 3. f. fut. 1. opt.
 aet. 1, 4, 11.
 ἐμπηγνύω, 6, 10, 6.
 ἐμπίπλημι, 5, 9, 5. ἐμπίπλημαι,
 Ind. 6, 6.
 ἐμπίπλημι incendo, ἐμπιπρᾶσι. 3.
 pl. praes. ind. 1, 23, 2. ἐμπιπρᾶσαι
 τὸ ἐν τῇ γῇ καίπῳ, praes. inf. 1, 12,
 17. 6, 7, 11. ἐμπιπρᾶντες, part.
 praes. 1, 23, 4. ἐμπιπρῆμαι, 4,
 2, 10.
 ἐμπίπτω, εἰς τὴν τάφρον, 1, 22, 6.
 εἰς τὰς, 3, 17, 10. 4, 2, 11. 6, 5, 1.
 & 14. πνέματ' ἐμπερὶ μεγάλα ἐπι-
 στήν' αὐτῶν εἰς τὴν. 7, 22, 4. καὶ
 ἐμπισθῆσαι εἰς ἀλλήλας, 6, 19, 4.
 φλὸξ ἐνίπτεται τοῖς πύργοις, 2, 19,
 7. ἐμπίπτει ταῖς πόρεσις, 3, 17, 5.
 6, 5, 13.

Υ Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ο Μ.

ὄ, 5, 13. ἀθρόως ἐμπίπτοις τῷ ὄ-
 ρετι, 6, 25, 13. τροπή ταῖς γνώ-
 μαις ἐμπισῶσα, mutatio animo-
 rum facta, 5, 28, 5.
 ἐμπλάττω locum obstruo, oppleo,
 ἐμπλάττω, part. aor. I. act. 6,
 29, 16.
 ἐμπλέκω, 6, 22, 13.
 ἐμπλέω, 6, 5, 2. & 5.
 ἐμπλήθω ναῦς τοξοτῶν, sagittarios in
 naves impono, 1, 3, 4. 2, 19, 1.
 6, 6, 2. οἶνε ἐμπλησθεῖς, 7, 14, 6.
 ἐλαπιδῶν ἀγαθῶν ἐμπλήσας, 7, 28, 5.
 ἐμπλήσαντες τὰ ὑποζύγια, jumen-
 ta onerantes, 6, 22, 8.
 ἐμποδῶν γίγνεται impedimento
 esse, 1, 12, 6. 7, 15, 3. ἴσασθαι
 4, 8, 5. εἶναι, 5, 24, 3.
 ἐμποιεῖν τριβὰς τῷ πολέμῳ, 1, 12, 19.
 ἐμπορία, κατ' ἐμπορίαν τῇ στρατιᾷ
 ἐνέπεισθαι, 6, 22, 8. 7, 9, 5.
 ἐμπορίῃ γῇ, Ind. 41, 7. N.
 ἐμπορεῖ, 1, 1, 8. 7, 23, 11. Ind.
 41, 7.
 ἐμπρῆθω, ἐμπρῆσας, aor. I. inf. act.
 1, 6, 25. 1, 20, 14. 1, 21, 9. ἐμ-
 πρησθεῖσαν, part. aor. I. pass. 1,
 12, 18.
 ἐμπροσθεν antea, 6, 26, 1. τὰ ἐμ-
 προσθεν μέλη, anteriora membra,
 7, 10, 3. §. τὸν πρόδηλον ὄλεθρον ὅ-
 ἄφαντες κινδύνῳ ἐμπροσθεν ποιήσα-
 σθαι, manifestum exitium incer-
 to periculo præferre, 6, 23, 8.
 ἐμφανεῖν ὀλίγον τι, 7, 25, 1. Ind.
 14, 2.
 ἐμφανῆς, ἐς τὸ ἐμφανῆς γράφειν, a-
 perte scribere, 1, 25, 13. καθιστάναι,
 Ind. 17, 4.
 ἐμφορίως similiter, Ind. 16, 10.
 ἐμφορεῖν, 6, 29, 6.
 ἐν notat locum, οἱ ἐν Πελοποννήσῳ,
 Peloponnesii, 1, 7, 5. ὅρῳ ἐν τῇ
 ὁδῷ ἀποπαύεται, mons in ipsam
 viam definit, 1, 27, 8. ἐν Ἀρβήλοις
 ἔφυγε, apud Arbela victus fugie-
 bat, 3, 22, 8. μάχης τ' ἐν Ἰοσῷ γε-
 νομένης, 3, 6, 10. N. ἐν ἀρετῇ ἔ-

χεν, 1, 1, 6. ἐν ᾧ ἔχεν, 1, 1, 9. ἐν
 ᾧ λαμβάνειν, 1, 23, 2. §. inter,
 apud, ἐν Ἰλλυριοῖς apud Illyrios,
 1, 7, 3. ἐν πρώτοις inter primos, 1,
 25, 3. ἐν τοῖς ξυμμάχοις, 1, 9, 14.
 1, 10, 10. ἐν τοῖς ἐχυράτοις, 1, 23,
 11. N. εἰσὶν πείζονται ἐν σφίσι, 2,
 3, 8. §. notat tempus, ἐν μιᾷ νυκτὶ,
 1, 4, 4. ἐν τότε, tunc, 1, 6, 16. &
 18. 1, 7, 1. 1, 8, 9. ἐν ταυτῷ simul,
 2, 17, 8. pro quo est ἐν τῷ αὐτῷ,
 2, 18, 12. ἐν ταῖς σπονδαῖς κατάλη-
 ψις, comprehensio durantibus in-
 ducis, 1, 9, 12. §. notat modum,
 actionem &c. ἐν τῷ τοιαύτῳ τρόπῳ,
 1, 3, 9. ἐν τῷ νόμῳ τῷ Περσικῷ mo-
 re Persico, 7, 6, 3. In quibus e-
 tiam redundare dici queat. ἐν πα-
 ρουσίᾳ εἶναι ὅσον εἶναι, apparare
 expeditionem, 1, 1, 5. ὅσον ἐν λό-
 γῳ τίθεισθαι, nihili aestimare, 1, 5,
 4. τὰ τεύχεα ὅσον ἐν ἀκροβυλῇ φυλάττειν,
 munia non diligenti custodia
 servabantur, 1, 21, 7. ἐν φυλακῇ
 πέμπειν cum custodia mittere, 1,
 25, 7. τὰς δ' ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐν φυλα-
 κῇ ἔχεν, nonnullas naves ad pro-
 montorium custodiae causa col-
 locarat, 2, 1, 3. ἐν αἰτίᾳ ἦσαν, ac-
 cusabantur, 1, 27, 6. ἐν τῷ οἴνῳ
 super vinum, 4, 9, 3. §. ἐν ἑαυτῷ
 εἶναι, apud se esse, 4, 8, 10. N. §.
 deest, βάθει, pro ἐν βάθει, 1, 6, 1.
 §. abundat, 1, 3, 9. 7, 6, 3. §. pro
 eis διαβιβάσας ἐν ἀρετῇ, pro eis
 ἀρετῇ, 6, 15, 7. Huc & referri
 potest ἐν ᾧ λαμβάνειν, 1, 23, 2.
 ἐναγίζω parento, 2, 5, 12. 7, 14, 13.
 ἐνάγω ἐς τὸ πόλεμον, ad bellum in-
 duco; incito, 1, 7, 17.
 ἐναίσιμῳ utilis, verus, conveni-
 ens, Ind. 34, 11.
 ἐναντιόομαι adversor, 4, 10, 7.
 ἐναντίῳ, ἐναντία τῇ Βαβυλῶνι στρατεύ-
 σθαι, contra Græciam militare,
 1, 16, 10. 1, 29, 9. ἐναντία αἰρεῖσθαι
 τοῖς Ἰνδοῖς ὅπλα, arma ferre con-
 tra Indos, 4, 27, 4. ἐναντία γιγνώ-
 σκειν

INDEX GRÆCUS

ὀκνην contra sentire, 5, 27, 2.
 ἐνδεὴς, deficiens, τάλαντα, ἃ ἔτι ἔ-
 δειν ἦν, 2, 12, 4. ἐνδεὴς, indigen-
 tia, ἐν τῇ ἐνδεῇ ἔτι τὴ παρασκευῇ
 προσφίρεισθαι, apparandis adhuc
 rebus occupatos adoriri, 6, 4, 5.
 εἶδεν τῶν ἀναγκαίων, 3, 28, 14. ὕ-
 δατο, 4, 3, 10.
 ἐνδεῶν, 1, 20, 5. 4, 9, 14.
 ἐνδεῶς παρεσκευασμένοι minus para-
 ti, 3, 10, 5. ὅποτε σφίσιν ὕδατο
 ἐνδεῶς ἔχει, cum aquæ inopia pre-
 muntur, 7, 7, 9.
 ἐνδηλοῦ, 2, 4, 15. 3, 24, 10. N.
 ἐνδίδωμι, concedo, permitto, τει-
 βῆν moram, deliberandi spatium,
 1, 7, 10. χρόνον, 4, 30, 5. προσβο-
 λῆν, 2, 27, 8. §. dedo, πόλιν ἐνδι-
 δῶσα urbem tradens, 1, 23, 11.
 πόλιν ἐνδοθεῖσαν πρὸς τὴν ἐνοικίαντα,
 1, 12, 13. 1, 17, 3. 1, 18, 1. 1, 20,
 10. σφῆς ἐνδοθεῖσαν, 3, 17, 2. 5, 25,
 7. §. ἐνδίδωμαι deditionem polli-
 ceor, 1, 20, 9. εἰδὲν ἐνομβαντὶ ἐν-
 δίδωσαν, 4, 27, 9. εἴ τι φίλον ἐν-
 δοθεῖν ἐκ τῆς Ἀλικαρνασσίδος, 1, 22,
 8. §. cedo, recedo, 1, 16, 2. §.
 ἐνδιδόναι τὰς ἀρχὰς τῇ εἰρεσίᾳ, re-
 migationis initium præscribere,
 6, 3, 5. §. προλακεία ἐς αὐτὸ ἐνδιδό-
 ναι, adulatione ad id impellere,
 4, 19, 14.
 ἐνδοξος, 4, 14, 4.
 ἔνδον, οἱ ἔνδον oppidani, 1, 20, 10.
 4, 2, 9.
 ἐνδοσίμην παρέχειν ἐς ξύμβασιν, an-
 sam, invitamentum ad composi-
 tionem præbere, 1, 7, 11.
 ἐνδοσσοῦ, 3, 4, 2.
 ἐνδύω, ἐνδύς part. præf. 1, 25, 13.
 ἐνδύσασθαι, 3, 29, 8.
 ἐνεδιδάκει, plusq. aet. ab ἐνδίδωμι,
 1, 16, 2.
 ἐνέδρῳ insidiæ, 4, 6, 1.
 ἐνεδρεύω insidior, 1, 4, 6. ἐνεδρευ-
 θήντες πρὸς Σπιζαμένους, 4, 16, 12.
 ἐνέθισαν, 3. pl. aor. 2. aet. ab ἐντί-
 θημι, 2, 19, 4.

ἔνιμι, πάντῃ ἐν τῇ ἐνέῳ, 5, 19,
 3. 7, 20, 5. εἴτῃ αὐτόθι ἐκ ἐνέ,
 Ind. 26, 9.
 ἔνικα, 1, 12, 5. 5, 6, 10. τῷτο ἔνικα
 σοὶ ἐμὲ ἔνικα, 5, 19, 2. captus
 urbem videbatur Ἀριστάνδρῳ ἔνι-
 κα, quia Aristander prædixerat,
 2, 27, 4. N. τῷτο ἔνικα ἐνδοθέμεναι
 hac in re assentior, 4, 10, 2. ἔνικα
 γὰρ ἔνικα, 7, 9, 1.
 ἐνέκετο, 3. f. imperf. ab ἐνέκεται,
 3, 8, 3.
 ἐνέκυρτε, a. 1. aet. ab ἐνέκυρτω, 2,
 11, 7.
 ἐνέπρησι, 3. f. a. aet. ab ἐνέπρησι,
 3, 18, 18.
 ἐνέχει, imperf. ab ἐνέχειν,
 1, 17, 1.
 ἐνέτιλτο, 3. pl. aor. 1. aet. κα-
 τερίζω, 1, 10, 3.
 ἐνέγισσι, aor. 1. ab ἐνέγισθαι, 2, 5,
 12.
 ἐνέγον, imperf. ab ἐνέγω, 1, 7, 17.
 ἐνθα δὲ tum, tunc vero, 1, 1, 14. &
 16. 1, 8, 14. ubi, ibi, 3, 19, 7. 7,
 21, 11. quo, 5, 2, 1. hic, 7, 14, 3.
 ἐνθάπτε, 7, 1, 10.
 ἐνθεν inde, 1, 7, 7. 1, 11, 7. hic, 6,
 26, 1. unde, qua, 7, 21, 8. Ind.
 16, 11. hac de causa, 1, 12, 7.
 4, 21, 20. 6, 11, 10. ἐνθεν καὶ ἐνθεν
 utrinque, 2, 8, 9. Ind. 22, 4. di-
 versis locis, 4, 5, 13.
 ἐνθενδε, Ind. 37, 4. & 38, 2. ἐνθενδε
 παθὲν inde uspiam, 6, 1, 3.
 ἐνθενπερ unde, 1, 2, 4. 5, 6, 9.
 ἐνθυμέομαι, ταῦτα ἐπὶ ἀμφοῖν ἐπικ-
 κῆ ἐνθυμβῆς, 2, 15, 5. 4, 11, 14.
 7, 29, 1.
 ἐνθύμημα, 7, 1, 5.
 ἐνι pro ἐνι, per Acopen Ionicam
 ponitur pro ἐνι, Ind. 26, 3.
 ἐνιππάζομαι, 2, 6, 4.
 ἐνιστάω, 6, 13, 1.
 ἐνίσταμαι διαπολεμεῖσθαι legitime
 bellum gerere, 2, 12, 9.
 ἐνοικέω, 1, 12, 13. 3, 1, 4.
 ἐνοικίζω, 7, 20, 5.

I N A R R I A N U M.

ὄσιον pretium habitationis, 7, 12, 12.

ἐνοικοδομέω λίθω, lapide obstruo, 6, 29, 16.

ἔνϞ fluvi. Ind. 4, 15, & 16.

ἐνοχλίσματα πρὸς τὸ φωνῆς, 1, 25, 10.

ἐνσείω impello, 2, 19, 6.

ἐντελάμεναι, part. aor. 1. med. ab ἐντέλωμαι, 2, 12, 7.

ἐντίκειν τὴν κλίσην βασιλέως, 6, 29, 16.

ἐντίλης μισθός, 2, 13, 7. 3, 19, 10.

ἐντίλωμα, 1, 25, 13. 2, 12, 7. 6, 17, 11.

ἐντέμειν, aor. 2. inf. ab ἐντέμω, Ind. 20, 10.

ἐντέλωμαι, part. præt. pass. ab ἐντίλωμαι, 1, 25, 13.

ἐντιτυχηκότες, part. præt. act. ab ἐντυγχάνω, 3, 23, 12.

ἐντιϞθῆν ἐπιστρέφειν, 1, 8, 7. ἢ, 1, 29, 1. ἔδοξε σημαίνειν, 1, 17, 7.

ἐντιϞθῆν, ultra, Ind. 25, 4.

ἐντιμϞ, 2, 11, 10. 7, 10, 8.

ἐντίθημι, 2, 19, 4.

ἐντολή, κτὶ τὰς ἐντολάς, 7, 20, 10.

ἐντὸς Πελοποννήσου, 1, 1, 2. ἐντὸς τῆς ἀμαξῶν ἐργαστοπέδων, in medio curruum castra habebant, 5, 22, 6. ἢ τὸ ἐντὸς τοῦ χϞ, interior murus, 1, 22, 1. ἢ ἐντὸς θάλασσης mediterraneum, 5, 6, 10. 6, 1, 4. ἢ ἐντὸς Λαβῆς, 5, 26, 4. ἢ ἐντὸς ἈλϞ ποταμοῦ, regio cis Halyn fluvium, 2, 4, 2. 2, 11, 3. χάρις ἐντὸς Εὐφράτης, 2, 25, 2. ἢ Ἰνδῶ, Ind. 1, 2. ἢ ἐντὸς βέλεος γίνεσθαι, intra teli jactum esse, 1, 2, 7. 2, 23, 5. 5, 16, 7.

ἐντυγχάνω sum, παρεκκελευσμοὶ ὡς ἐντύχοιεν κτὶ ναῦν ἐκάστην, 5, 7, 12.

ἢ incido, ἐντυχάν part. aor. 2. præt. 5. κρημνάδισι ταῖς ὄχθαις ἐντυγχάνουσιν, 2, 10, 8. 2, 11, 6. obviam venio, ἐντυγχάνουσιν αὐτῇ πρέσβεις, 1, 26, 4. 2, 3, 5. 2, 13, 11. τοῖς Χαλδαίοις ἐνέτυχεν, 3, 16, 9. 3, 23, 12.

ἐντάλλω, ἐνταλίω ἀλαλάζω, 1,

14, 10. Ind. 24, 7.

ἐνυϞ, Ind. 32, 4.

ἘνυλϞ ὁ Βίβλος βασιλεὺς, 1, 20, 1. ἐνύπνιον per somnum, 2, 18, 1 φα. νέν, 7, 30, 4.

ἐνάλτιον, 6, 29, 9. Ind. 16, 3.

ἐξ vide ix. ἐξ ἰφόδου χωρίον λαβεῖν primo impetu oppidum capere, 1, 24, 6.

ἐξαγγέλλω, 1, 5, 2. 1, 17, 10. 1, 25, 5. N. & 13. ἐξαγγέλθη ἐς τὰς ἄλλας, aliis renunciatum est, 1, 10, 1.

ἐξάγω, ἐκ τῶν ἐκταγαγόντες κατέλευσαν, 1, 17, 13. educo contra hostem, 1, 23, 4.

ἐξαιρετέω, 4, 21, 5.

ἐξαιρέω eximo, extraho, 2, 3, 13. ἢ σκηνὴ ἐξηρημένη tabernaculum selectum & asservatum, 2, 12, 5. τιμὴν τοῖς θεοῖς ἐξαιρεῖται delubra diis eximuntur, i. e. consecrantur, 4, 11, 3. ἢ expugno, capio, 1, 23, 5. & 12. βία ἐξεῖλε, vi cepit, 1, 28, 12. 2, 5, 7. 2, 17, 5. τὰς ἀφαιρεσὶς ἐξαιρεῖν, 4, 16, 1. & 3. ἐξεῖλεν αὐτῶν τὸ ἔθϞ, 7, 15, 3.

ἐξαίρω, ἐξαῖρα εἰς ὑψϞ τὴν πρῶταν, 2, 19, 4. ἐξηρῆθη τὸ χῶμα, creverat moles, 2, 26, 7.

ἐξαίτιω depono ad poenam, 1, 10, 7. & 9. & 11.

ἐξαίφνης, 1, 17, 6.

ἐξακοντίζω ἀπὸ τῶν μηχανῶν, 1, 6, 17. 4, 4, 7. βελῶν ἐξακοντιζομένην, 1, 22, 3.

ἐξακρόμα, 6, 4, 7.

ἐξακυσθόν, 2, 22, 5.

ἐξαλλάσσειν τὸ χῶρον relinquere locum, 3, 13, 3.

ἐξαναγκάζω, 7, 3, 2. Ind. 11, 6. φόβω ἐξαναγκάζοντϞ, 7, 15, 9. ἐξαναγκάζομαι, 6, 25, 4.

ἐξαίδραποδίζω, 2, 27, 12. 6, 17, 2. ομαι, 4, 3, 1.

ἐξανίστημι surgo, 6, 25, 7. 7, 25, 1. ἢ allevo, erigo, 5, 1, 6.

ἐξαπατάω, 7, 28, 7.

ἐξάπηχυς, Ind. 24, 3.

I N D E X G R A E C U S

- ἐξάπλω**, Ind. 10, 7.
ἐξάπτω alligo, 2, 19, 5. 2, 21, 10.
ἑ. accendo, ἐξάψαι φλόγα, 1, 22, 2. 2, 19, 3.
ἐξαρκίω sufficio, 2, 9, 8. 4, 12, 8. 6, 20, 9. 6, 28, 3. 7, 1, 10.
ἐξαρτάν, ἀπὸ ταύτης ἐξήρτησαν, ex ea suspenderunt, 2, 19, 3. Ind. 16, 11.
ἐξαρτύω instruo, apparo, ἐς ναυμαχίας ἀπόπειραν ἐξηρτύοντο, ad pugnae navalis discrimen instruebantur, 2, 20, 5. Ind. 19, 1. & 27, 10.
ἐξάρχω, ἐξῆρχε \mathfrak{F} εὐανύμω \mathfrak{F} πιζῶν, praerat peditatui ad sinistrum cornu, 3, 11, 17. incipio, ἐξάρχων τοῖς ἀμφ' αὐτὸν \mathfrak{F} φυγῆς, 5, 18, 7.
ἐξαψις \mathfrak{F} φλογος, 2, 19, 7.
ἐξέβη, 3. f. aor. 2. ab ἐμβαίνειν, 1, 11, 11.
ἐξεγείρω, ἐξεγερθέντες, part. aor. 1. pass. 1, 20, 14. παντελῶς, 1, 25, 10.
ἐξίδουσιν 3. pl. a. 2. act. ab ἐκδίδωμι, 1, 10, 8.
ἐξίδραμον, a. 2. act. ab ἐκτρέχω, 1, 22, 3.
ἐξίθειν, imperf. ab ἐκθείω, 1, 2, 7.
ἐξεῖλε, aor. 2. act. ab ἐξαιρίω, 1, 23, 12.
ἐξεῖμι, ἐς λίμνην ἐξιδὼν ποταμὸς, 3, 30, 15. 7, 27, 5. ἐξήσαν, 3. plur. plusq. perf. 1, 4, 3.
ἐξείργω, 2, 18, 8. 2, 21, 5. 4, 21, 11.
ἐξελάβοντο, 3. pl. aor. 2. med. ἐκλαμβάνομαι, 1, 26, 6.
ἐξελκύω expello, 4, 5, 5. ἑ. progredior, egredior, invehor, ἀφ' Ἐλκασόντης, 1, 11, 4. ἐπ' αὐτὴς, 1, 5, 16. 2, 5, 7. ἐκ \mathfrak{F} σιῶν, 4, 13, 2. 6, 5, 1. πρὸ \mathfrak{F} ἄλλων. 1, 15, 10.
ἐξέλκω, aor. 1. inf. act. 7, 17, 9.
ἐξέλκω ποιῶντα ἐπὶ Κοσσίαις, 7, 15, 1.
ἐξελίγγω ἐλίγχοις convinco, 3, 26, 3. 6, 27, 12. 7, 4, 5. vanitatis, 5, 4. 5. & 6. 7. 22, 1. ἑ. inquirō, exprobro, 6, 1, 6.
ἐξελιγμοῖς \mathfrak{F} ἵππων χρῆσθαι, 3, 15, 4.
ἐξέλιπον, aor. 2. ab ἐκλείπω, 1, 5, 12.
ἐξελίσσεν τὴν ἵππασίαν \mathfrak{F} πόλλας, 4, 4, 14.
ἐξελεύω, ἐξελεύσας ἔξω \mathfrak{F} ῥομῶ τὸν ζυγόν, jugum temoni detraxisse, 2, 3, 13. 2, 21, 6. 6, 11, 2.
ἐξελόντι dat. sing. part. aor. 2. ab ἐξαιρίω, 1, 23, 9.
ἐξενέγκω, 3. f. aor. conj. ab ἐκφέρω, 4, 10, 3.
ἐξενέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. ab ἐκνήχομαι, 2, 19, 7.
ἐξέπληξε, 3. f. aor. 1. act. ab ἐκπλήσσω, 1, 9, 1.
ἐξεργάζομαι perficio, 4, 9, 11. 5, 24, 2. 7, 3, 9. 7, 4, 5. Ind. 9, 4. perficior, 5, 10, 7.
ἐξέρχομαι παρά τινος, 1, 7, 16.
ἐξῆσι, Ind. 6, 6. ἐξῆν, 3, 22, 4.
ἐξέστης ἀκροβῆς, 5, 1, 2.
ἐξετρέπη, 3. f. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρέπομαι, 1, 16, 3.
ἐξευρίσκω, ἐξευρίσκει λύσιν \mathfrak{F} διομῆα, aor. 2. inf. 2, 3, 12. 5. 13, 5. 6, 1, 3. 7, 16, 4. 7, 27, 1. Ind. 8, 8. & 15, 11. ἐξευρίσκει, praet. inf. pass. 4, 19, 6. τέχνη ἐξευρίσκει ars inventa est, artem callent, Ind. 29, 9.
ἐξέχων, 3. pl. aor. 1. act. ab ἐκχέω, 2, 19, 7.
ἐξηγεῖσθαι ἄλλων aliorum ducem esse in bello, iis praesse, 1, 1, 3. 3, 27, 8. 7, 10, 1. Ind. 20, 4. ἐξηγεῖσθαι Μακεδονίας καὶ τῶν ἐλκασόντης ἐλευθερίας, 7, 12, 7. ἐξηγῶντο αὐτῶν \mathfrak{F} πόροι navigationis duces erant, 6, 18, 10. 6, 20, 5. ἄλλῃ ἐξηγεῖσθαι aliter interpretari, 1, 18, 15. 1, 26, 3. 7, 24, 6. ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ ἐξηγεῖσθαι aliter atque aliter narrare, 3, 3, 12. 7, 12, 9. τὰ θεῖα ἐξηγεῖσθαι, 2, 3, 4. 2, 18, 2. θύσιον ἐξηγήσασθαι sacrificii modum docere, 2, 3, 7. κατὰ Χαλδαίους ἐξηγῶντο, ἴθυσεν sicut Chaldaei docebant, sacrificium fecit, 3, 16, 9. 6, 3, 1. 7, 22, 6. αὐτῶν ἕκαστος ἐξηγῶν.

I N A R R I A N U M.

θυμίου, 2, 18, 7. ἔδιν ἔξω ἱπ-
 κῶς ἐξηγιῶσθαι, 5, 25, 2. ὅς ἐκ
 κόσμου ἐξηγιῶσθαι, 6, 15, 6.
 ἐξηγιᾶσθαι imperf. ab ἐξαγγέλλω, 1,
 5, 2.
 ἐξαγγέλλω 3. f. aor. 1. ind. pass. ἐξ-
 αγγέλλω, 1, 10, 1.
 ἐξηγήσεις, ἱπαιρίσας αὐτὸν ὃς ἐκ
 κόσμου αὐτῶν ἐξηγήσεις laudavit eum
 quod sapienter & moderate eos
 gubernasset, 7, 23, 4.
 ἐξηγητής ὁ θυσιῆς interpres sacrifi-
 cii, Ind. 11, 3.
 ἐξήσαν, 3. plur. plusq. perf. ἔξομι
 exeo, 1, 4, 3.
 ἐξήκω, ἐξήκοντο ἤδη ὅτε ἔρ-
 eunte jam vere, 4, 22, 4. 7, 12, 2.
 ἐξήνεγκαν, 3. plur. aor. 1. act. ab
 ἐκφέρειν, Ind. 14, 4.
 ἐξήνεχθη, 3. f. aor. 1. ind. pass. ἐκ-
 φέρω, 1, 12, 3.
 ἐξηρημίσθη, part. præt. pass. ab ἐξα-
 ρίω, 2, 12, 15.
 ἐξήρθαι præt. inf. pass. ab ἐξαίρω,
 2, 26, 7.
 ἐξήρκεισιν, 3. f. aor. 1. act. ab ἐξα-
 ρίω, 2, 9, 8.
 ἐξήρτυτο, 3. f. plusq. perf. pass. ab
 ἐξαρτύω, Ind. 19, 1.
 ἐξηττάομαι, 4, 9, 1. ὑπὸ ὅτε ἔρωτο
 ὃ δόξης ἐξηττάομαι, 6, 13, 12.
 ἐξηττάομεν Ἀλέξανδρον τῆς μητρὸς
 ὅτι διαβολῶν, 7, 12, 9.
 ἐξήτες, 3. f. imperf. ab ἐξαττίω, 1,
 10, 7.
 ἐξίμι, πολεμὸς ἐξίμην εἰς τὸν Εὐξείνιον
 πόντον, 1, 29, 7. 3, 29, 5, 7, 16, 6.
 & 7.
 ἐξικνέομαι, 4, 21, 11. ἐξικνέομαι τὰ
 τοξόμαχα, 4, 26, 5. Ind. 24, 4.
 ὅς ἐστις ἢ βοὴ ἐξίκετο, 6, 3, 9. Ind.
 11, 7. ἐπὶ πᾶν ἐξικνέομαι τῷ αὐ-
 τῷ ὀνόματι, 7, 30, 1. ὡς ὅτι ἐξικ-
 νήσῃ τῆς μαντικῆς εἰς τὰ μικρότερα
 tanquam non pertinente divina-
 tione ad res minores, Ind. 11, 5.
 Ἐξοδάτης. 4, 18, 3.
 ἐξοκίζομαι, Ind. 31, 7.

ἐξοκδομείω, 4, 30, 16. 5, 29, 5. 7,
 21, 11.
 ἐξονιδίζω exprobro, 4, 8, 11.
 ἐξοπλίζομαι, 4, 4, 7.
 ἐξορμάω cohortor, incito, 3, 9, 12.
 εἰς τὸ διώκειν αὐτοὺς Δαρίον ἐξόρμασε
 ad insequendum iterum Darium
 ferebatur, 3, 15, 9. 7, 8, 2.
 ἐξόρμησις οἴχθαι perfectio, 1, 11, 7.
 instigatio εἰς τὰ καλὰ, 3, 9, 14.
 ἐξότε ex eo tempore, 4, 8, 2. ex
 quo tempore, 6, 14, 2.
 ἔξω ὅτι ἡ ἀπὸ πρῶτον, 1, 2, 8. ὅ
 μακρὸν ἔξω ἔχειν, 7, 13, 4. ἔξω ὅ
 εἰκότος immerito, 1, 9, 11. ὅτι
 ἔξω ὅ εἰκότος τίθεμαι non incredi-
 bile, non ab simile puto, 2, 16, 8.
 7, 14, 10. τὰ ἔξω ἔδω πολεμῶν, Ind.
 1, 1. N. ἔξω βίβας αὐτὸν εἶχεν extra
 teli jactum se continuit, 2, 26, 9.
 ἔξω ὅ ἵππων præter equitatum, 3,
 19, 15. 3, 20, 1. ἔξω ὅ Γάγγην, Ind.
 5, 2. ἔξω ὅ καὶ ἰντεμπεστιν, 4,
 8, 1. ἢ ἔξω θαλάσσης 5, 5, 1. ὅ ἔξω
 πόντος, Ind. 5, 2. ἢ ἔξω πόλεως, 1, 18,
 5. ἔξω ὅ θείῃ absque numine, 7,
 30, 4. ἔδιν ἔξω ὅ ἱππικῶς ἐξηγι-
 ῶσθαι, 5, 25, 2. ὅ πᾶν ἔξω ἦν ὅ
 πνοίῃ τὰ κρείττω Ἀλέξανδρος, non
 plane alienus erat ab optimarum
 rerum consideratione, 7, 2, 3.
 ἐξώθει ἐκ τῆς χώρας depellere loco
 1, 1, 16. 4, 3, 8. ἐξώθει ἐκ τῆς
 χώρας, 3, 13, 9. ἐξώσθαι ἀπὸ τῆς
 χώρας, 1, 15, 6. 4, 25, 5. πρὸς τῶν ἱππικῶν
 ἐξωθύμενοι, 1, 16, 1. 5, 17, 10. εἰς
 τὴν αἰγυπλίαν ἐξωθίσιν, 2, 22, 2. 2, 24,
 1. ἀπὸ τῶν ἐξώθησαν, 5, 23, 3.
 ἐξώθει ἱπποφιλίῃν, 1, 7, 14.
 ἐξώθη, 2, 10, 8. N.
 ἐξώσθαι, aor. 1. inf. act. ἐξώθω, 1,
 15, 6.
 ἐξατάτω, 2, 10, 14.
 ἐξώθησαν, aor. 1. ind. pass. ab ἐξ-
 θίω, 4, 25, 5.
 εἰσικὸς verisimile, Ind. 6, 6.
 εἰσικῶς part. præt. med. ab εἶκω, 3,
 4, 3.

INDEX GRÆCUS

- ἰορδαία**, 1, 7, 6. **ἰορδαῖος**, 6, 28, 6.
Ind. 18, 5. **ἰορδαῖος ποταμός**, 1, 5, 9.
ἰεῦσα pro ἰεσα, **Ind.** 5, 9. & 9, 1.
ἰεῦσι σφᾶς ἐν ποταμῷ, subducunt sese,
Ind. 13, 6. sententia tamen non
 est permittendi sed facessendi.
ἰπαυγάων, part. aor. 2. ab **ἰπάγω**,
 1, 16, 4.
ἰπαυγγελία, 1, 18, 14.
ἰπαυγγέλλω polliceor, 1, 29, 3.
 4, 15, 6. præscrib., de medico, 2,
 4, 15.
ἰπαυγγέλλω præcipio, impero, 2,
 15, 9. 2, 16, 11. ποιεῖν ἰπαυγγε-
 λήματα facere imperata, 4, 5, 1.
 4, 15, 3.
ἰπάγειν ἀπὸ τῷ εὐαγγέλιου, Mf. opt.
 εἰς τὸ εὐαγγέλιον a lava irrucere, 1, 1,
 16. **ἰπάγειν**, 1, 2, 6. 1, 8, 2. & 3.
 κτ. μέγας, 1, 2, 10. τὰς ἰππίας κτ.
 καὶ εὐαγγέλιον κίρας, 1, 2, 9. κατὰ τὸ
 εὐαγγέλιον ἰπάγειν ἐπὶ τῆς πολεμίας,
 2, 6, 5. **ἰπάγει** τὴν φάλαγγα πω-
 ρᾶ τοῖς ποταμοῖς, 1, 4, 6. ὡς τὰς
 ἀγκύρας ἰπῆγον ad anchoras acce-
 debant, 2, 21, 7. **ἰπάγειν** τὴν ἱπ-
 πίδα κτ. μέγας ποιοῖν inducere equita-
 tum a fronte collocatum, 1, 4, 6.
 μηχαναὶ ἰπαχθεῖσαι κτ. τὰ χῶμα
 machinæ in aggere dispositæ, 2,
 27, 6. **ἰπάγειν** ἕκαστον εἰς ἀντὶς ἑμβο-
 λῶν, 1, 15, 10. 1, 16, 4. 6, 7, 6. τὰς
 μηχαναὶς τῷ τείχεσσι, 1, 21, 9. 1, 22,
 1. 2, 23, 1. τὰς τοξότας τῇ ἰππῳ,
 5, 14, 1. & sine casu ἰπῆγε τῷ τεί-
 χει, 3, 18, 4. εἰ μὴ τις. Ἦσαν τῷ τοί-
 κῳ ἰπάγων, 2, 16, 10. ὁ δὲ μὲν ἰπαυγ-
 γιστο σφᾶς βία τῶν καταχρῶνται τὴν
 πόλιν, 3, 2, 4. **ἰπῆγει** ἐπὶ τῷ Σκυ-
 θῶν, 4, 4, 12. incitare, instigare,
 ταῦτα ἰπῆγαγεν Ἀλέξανδρος, 7, 21,
 8. **ἰπάγειν** τὸ ῥυτίον frænum ad-
 ducere, **Ind.** 16, 11. **ἰπάγειν** τὴν
 εἰς ἰσχυροτάτην sollicitare, addu-
 cere, allicere ad res novandas, 1,
 7, 1. τὴν Μίμωνα ἰπαγομένης, 1,
 17, 12. N. μεθωτὴς ἰπάγειται mer-
 cenarios conducere, in urbem in-
 ducere, 2, 15, 8.
ἰπέρδεμαι, 2, 16, 4. **Ind.** 10, 1.
ἰπάδω, 6, 3, 9. **Ind.** 14, 3.
ἰπαθεῖν, aor. 2. 2. πάχω, 1, 13, 10.
ἰπαυδέομαι erubesco, 4, 7, 7.
ἰπαυδέτης, 4, 29, 14.
ἰπαυδέω, 2, 6, 3. 4, 7, 6. **ἰπαυδέω** Ἀ-
 λέξανδρον τῆς κατοικτίσεως, 2, 12,
 12. 7, 23, 4. τὸ τοῦ ἔργου εἰς κα-
 τέρχον. **ἰπαυδέω** Ἀλέξανδρον, 6, 26, 6.
ἰπαυνοί εἰς ἀνθρώπους ποιῶνται, 4, 11,
 3. **ἰπαίνω** ἀπλετοῦμαι, 7, 28, 3.
ἰπαίρω λήτῃναι, incito, concito,
 impello, animos addo, 1, 7, 2. 4,
 12, 10. 7, 4, 4. τὸ θυμὸν τοῖς στρα-
 τῶσιν ἰπαίρω, 7, 28, 5. **ἰπαίρω**
 εἰς τὴν βοήθειαν, adiutor ad feren-
 dum auxilium, 1, 10, 1. 4, 14, 1.
Ind. 20, 9. **ἰπαυρομένη**, inflatus,
 elatus, 2, 6, 7. **ἰπαίρω**, inflo, 2,
 6, 8. λόγῳ ἰπαίρω verbis effero,
 incito, instigo, 2, 7, 16. 2, 18, 7,
 4, 1, 6. verbis extollo, augeo, ce-
 lebro, 4, 8, 8. attollo ἰπαίρω τὴν
 κεφαλὴν, 7, 26, 2. **Ind.** 14, 6. **ἰ-
 αίρω** solvo, ἐκ Μοσάρων ἰπαίρω
 τις μοῖα ex Mosarnis classe, **Ind.**
 27, 2. **ἰπαίρω** αὐτὴν πρὸς ἀπόστασιν,
 5, 26, 6. **ἰπαίρω** ἰπαίρωται,
 part. aor. 1. pass. 1, 18, 14.
ἰπαυρομένη, 4, 5, 12.
ἰπαυρομένη, aor. 1. inf. aor. ἰπα-
 υρομένη, 1, 6, 7. 3, 9, 14. 6, 3, 5.
ἰπαυρομένη, pinnaaculum, murorum
 fastigium, 2, 21, 3. 2, 23, 10. 6, 9, 8.
ἰπαυρομένη, 1, 9, 7.
ἰπᾶν, quando, 3, 3, 7. 6, 5, 15.
ἰπαυάγω revertor, 2, 20, 6. redu-
 co, 3, 27, 4. 5, 26, 14. abduco
 retro, 1, 4, 7. **ἰπαυαυγιστῶν**, 2. 2.
 inf. 1, 4, 7. **ἰπαυάγω** ἐπὶ τὸ στρα-
 τῶν εἰς in castra reducere, 1, 4,
 8. 1, 24, 2. εἰς πρὸς τὴν πόλιν ἰπα-
 αγω, urbem versus ducere, 1,
 6, 7. revertor, 2, 22, 5. adduco,
 4, 18, 2.
ἰπαυάγει, necesse, **Ind.** 11, 6.
ἰπαυάγω πόντος εἰς πόντον labores
 ex

I N A R R I A N U M.

ex laboribus suscipere; 5, 25, 3.
ἐπώνεμι, 1, 24, 2. *ἐπίσω ἐπανήει*,
 3, 30, 5. *ἐπανείνα* ἐς τὴν ἰθάδα,
 4, 15, 10.
ἐπανελθόντες, part. aor. 2. act. *ἐπαν-*
έρχομαι, 1, 1, 5.
ἐπανελεύω, 2, 19, 6.
ἐπαιέρχομαι, 1, 20, 12. 3, 16, 1.
ἐς, 1, 1, 5. 1, 11, 1. *οἶκαδε*, 1, 5;
 7. *σῶ* ἐξ Ἰλίου, 1, 10, 6. *ἐμ-*
ταλιν, 3, 21, 8.
ἐπανειρατῶν, Ind. 35, 7.
ἐπανηγάγον, aor. 2. ind. act. *ἐπαν-*
άγω, 1, 6, 7.
ἐπαπῆκα ἐς τὴν Σόλυν, 2, 5, 7. 4, 6;
 6. *ἀπὸ τῆς διώξεως*, 2, 12, 5.
ἐπαπῆλθε, aor. 2. ab *ἐπαπέρχομαι*
ἐπαπῆν superfloro, effloresco,
 accedo, immineo, Ind. 9, 6.
ἐπαπίσθην redeo, 4, 27, 4.
ἐπαπίωσι, 3. plur. aor. 2. conj. ab
ἐπώνεμι, 1, 24, 2.
ἐπώνω, πύρην ἐπώνω τῷ χάρματι
ἐπίτησαν, 2, 18, 11.
ἐπέξι, Ind. 9, 2.
ἐπαξίως, 1, 12, 3.
ἐπαπειλίω, 5, 20, 10.
ἐπαπείσαν, genit. plur. part. aor. 1.
ἐπαίρω, 1, 10, 1.
ἐπαρῶ ποταμὸς, 4, 6, 12.
ἐπαρῶν, 7, 7, 9. 7, 21, 6.
ἐπαρῆν, aor. 1. conj. pass. *ἐπαίρω*,
 5, 26, 6.
ἐπαρῶν sufficio, Ind. 43, 7.
ἐπαρῶν, 5, 25, 8. 7, 1, 3. *πλείστης*
γῆς ἐπαρῶν imperasse, 7, 22, 9.
 Ind. 22, 6.
ἐπαρῶν, 5, 8, 1.
ἐπαυλίζομαι, Ind. 13, 2.
ἐπαυλίσαν, 7, 6, 6.
ἐπαφίνα, inf. ab *ἐπαφίηναι*, ἀνιῶ-
 σθαι, ἐπὶ τὴν φάλαγγα, cum dat. &
 præpos. *ἐπὶ*, currus immittere,
 propellere in subeuntes, contra
 phalangem, 1, 1, 9. N.
ἐπαχθεῖσθαι, part. aor. pass. ab *ἐπά-*
γω, 2, 27, 6.
ἐπει postquam, Ind. 13, 7. & 15, 2.

ἐπίβη, 3. f. aor. 2. ab *ἐπιβαίνω*,
 1, 3, 7.
ἐπεγέγραπτο, 3. f. plusq. pass. 2,
 5, 4.
ἐπιθείαζον, imperf. ab *ἐπιθειάζω*,
 1, 11, 3.
ἐπεὶ quandoquidem, 1, 9, 15. 5,
 22, 3. 6, 11, 8. 7, 2, 4. *ἐπεὶ* post-
 quam, Ind. 1, 3. *μῆτοι* postea-
 quam quidem, 6, 1, 6. *ἐπεὶ* porro,
 præterea, 7, 18, 1. Ind. 5, 2. N. si-
 quidem etiam, prout
 etiam, 7, 2, 2. & 4. *ἐπεὶ* quan-
 quam, etsi, 6, 23, 2. N.
ἐπειγόμεναι, conor, annitor, 1, 19,
 6. 3, 15, 5.
ἐπειδὴ cum, 1, 24, 2. 3, 18, 7.
ἐπειδὴ postquam, 1, 1, 11. 1, 5, 4.
ἐπειδὴ, 3, 22, 7. 5, 27, 11.
ἐπεῖκα, ὅθεν τι Ἀλεξάνδρῳ ἐπισκώ-
 τες, nulla in re Alexandro com-
 parandi, 1, 12, 4. 2, 7, 12. *οὐκ*
ἐπέοικεν, non conveniebat, non
 decuit, 4, 9, 1. 7, 15, 9.
ἐπειμι, infum, μέτρον ἐπειναί τῷ
ἐπιγράμματι, metrum subesse e-
 pigrammati, 2, 5, 4. 6, 22, 13.
 6, 29, 7. & 8. Ind. 26, 6. *ἐπειμι*,
 invado, 3, 9, 14. 4, 5, 6. 4, 29, 8.
 6, 21, 9. 7, 13, 9. *ἐπεισάμενος* se-
 quens, posterus dies, 3, 21, 5.
 6, 8, 2. *ἐπήει* τὴν χώραν ingressus
 est regionem, 4, 16, 2. & 3. & 5.
 5, 20, 4. ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις ἐπίοντες,
 4, 29, 11. 6, 16, 3. ὅτι ἡ πλημύρῃ
ἐπήει, Ind. 39, 8. ὅθεν τι ἄλλο
ἐπείχης ἐπειναί τοῖς, neque alius
 opis necessitatem iis incumbere,
 Ind. 11, 2. *ἐπὶ* τῇ αἰγυιαλῇ
 insula adjacebat littori, Ind. 22, 1.
 & 29, 5. & 38, 5. *ἐπὶ* τῇ
σιδηρίῃ, Ind. 24, 3.
ἐπειράτο, 3. f. imperf. pro *ἐπα-*
ράτο, 2 *ἐπειράομαι*, 1, 3, 5.
ἐπεισπίπτω, 1, 8, 14.
ἐπει, 1, 6, 3. ἡ *ἐπει* μνήμη, 1,
 12, 2. nota ordinis, non tempo-
 ris, 2, 8, 11. οἱ *ἐπει* posterius,
 1, 7.

INDEX GRÆCUS.

ἴ, 7. 6, 9, 11. ἰς τὸ ἔπειθε deinde, 6, 13, 14. ἰσομένη ἰς τὸ ἔπειθε
 δυναμὶς, 7, 15, 7.
 ἐπεικβαίνω, 1, 15, 13.
 ἐπεικδραμόντες, part. abr. 2. aet. ἐπ-
 ακτρέχω, 1, 21, 6.
 ἐπέκεινα ἢ ποταμοῦ ultra flumen, 4,
 3, 13. 6, 19, 6. Διονύσου ulterius
 quam Dionysius, 5, 2, 1. τὰ ἐπέ-
 κεινα, Ind. 4, 3, 6. ἐπέκεινα, 7, 1,
 6. ἢ ἰσχυρὰ ἰλδοῖν, 1, 3, 6. 2, 20, 16.
 τὸ ἐπέκεινα ἔρημον ἢ χώρα, 4, 6,
 11. τὰ ἐπέκεινα ἢ Κερκυρά, 5, 25,
 9. & 10. 7, 16, 7.
 ἐπέκειντο, 3. pl. imperf. ab ἐπέκει-
 μα, 2, 11, 5.
 ἐπεικθίω, 1, 21, 3. 4, 27, 12. 5, 17, 5.
 ἐπεκτρέχω, 1, 21, 6. 4, 5, 3.
 ἐπιλασάω aor. 1. inf. aet. ab ἐπιλαβ-
 ῶν τὰς βῆς, 2, 16, 6.
 ἐπιλασῶ ἢ ἵππων, 5, 16, 7.
 ἐπιλαύνω, Ind. 13, 4. τὰ Ἀλεξάν-
 δρου, invehitur in Alexandrum,
 1, 15, 11. 3, 13, 12. 4, 17, 1. τοῖς
 ἄρμασιν ἐπιλαύνειν curribus inve-
 hi, 3, 8, 13.
 ἐπιλθεῖν aor. 2. inf. ab ἐπέρχεται,
 1, 1, 12. N.
 ἐπιλπίζω, 1, 18, 10.
 ἐπιμβάινω, 6, 25, 14.
 ἐπιμνήσθαι, 3. pl. aor. 1. pass. ab
 ἐπιμνήσκω, 4, 8, 10.
 ἐπειχθεῖσα, part. aor. 1. pass. ab
 ἐπιφίρω, 1, 23, 3.
 ἐπειθεῖ, 3. f. imperf. ab ἐπειθείω,
 1, 17, 5.
 ἐπεξέρχομαι, 5, 26, 14. ἀπὸ τῆς εἰ-
 κίας τοσαύτην γῆν, 7, 1, 9.
 ἐπεξήει, 3. f. plusq. perf. med. ab
 ἐπέξημι commemoro, 2, 7, 9.
 ἐπεξιόντων, gen. plur. part. aor. 2.
 ἐπέξημι παλαιὰς ἀπειχθείας, per-
 sequor veteres inimicitias, 1, 9,
 10. ἐπεξιών, 4, 5, 2.
 ἐπεικός conveniens, part. præ-
 med. ab ἐπέικω, 7, 15, 9.
 ἐπεικότες part. præ- med. pro ἐπ-
 οικότες, ab ἐπέικω, 1, 12, 4.

ἐπέπλε pro ἐπέπλει ab ἐπέπλεον
 1, 3, 4.
 ἐπιποιέω, 3. pl. plusq. perf.
 med. a ποιέω, 3, 17, 9.
 ἐπέπυτο, 3. f. plusq. perf. pass. a
 πυθαίνω, 6, 3, 2.
 ἐπέπω, 7, 14, 11.
 ἐπέρχεται, 3. pl. aor. 1. a περάω, 1,
 6, 18.
 ἐπεργαζόμενοι agricolæ, 6, 17, 10.
 ἐπέρχεται ποταμὸς πλείων γῆν, 1,
 3, 1. ἐπιλθεῖν transilire, 1, 1, 12.
 N. ἐπέρχεται τὰς τετραμένους,
 obire, invisere vulneratos, 1, 16,
 9. 2, 12, 1. ἀμάρτυς ἐπιλθεῖν, 1, 1,
 12. ἐπιλθεῖν τὸ πάλιν μέρος τῆς χό-
 ρης magna regionis parte percur-
 sa, 3, 24, 2. 3, 28, 1. 4, 6, 11. 5, 4,
 7. 6, 28, 2. οἱ ἔλαπες ἐπῆλθον ἰθὺ
 βαβαρικὰ, 7, 13, 7. τὴν οἶον, 6,
 24, 10. ὅσους ποταμούς Ἀλέξανδρος
 ἐπῆλθε, quotquot fluvios Alexan-
 der adiit, 3, 29, 4. τὴν χώραν ἐπο-
 τὰς ἐπάρδον ἐπέρχεται, 4, 6, 11.
 μέγας ἐπέρχεται, 7, 21, 2. ἐπι-
 λθόντῃ ὁδῷ accedente aestu,
 6, 22, 10. Ind. 39, 8. χεῖμαρ
 τοσούτον ἐπῆλθε τῷ ὁδῷ torrens
 tanto impetu exundavit, 6, 25,
 10. οἷς τὸ γῆρας τοσούτῃ ἰσχυρότερον
 ἐπέρχεται, Ind. 9, 6. πλημμύρη
 ἐπῆλθε ἢ οὐκ ἔπειτα aestus maris
 accessit, Ind. 21, 6.
 ἐπέρω pro ἐπέρω imperf. a πε-
 ράω, 1, 6, 17.
 ἐπερωτάω, 7, 26, 3.
 ἐπισβάνεις, part. aor. 2. ἐπισβάν-
 να, 1, 6, 17.
 ἐπισον, aor. 2. aet. a πίπτω, 1, 16, 5.
 ἐπίσησαν aor. 1. vel 2. ἐπίσημι, 2,
 21, 3.
 ἐπείχει, aor. 2. ab ἐπέχω, 2, 19, 9.
 ἐπειτάχθη, 3. f. aor. 1. ind. pass. ἐ-
 πίτασσω, 1, 14, 2.
 ἐπειτάκτο, 3. f. plusq. perf. pass.
 ἐπιτάσσω, 1, 15, 3.
 ἐπειτράπτο, 3. f. plusq. perf. pass.
 ἐπιτρέπω, 1, 18, 6.

I N A R R I A N Ū M.

ἐπιτρέψιν, 3. f. aor. 1. ἐπιτρέπω, 1, 9, 16.
 ἐπυφηνέω, laudo, 5, 3, 1.
 ἐπυφηνίζω faustum precor, 6, 13, 9.
 ἐπιφάνη, 3. f. aor. 2. ind. pass. ab ἐπιφαίνω, 1, 21, 11.
 ἐπέχει κατὰ τὸ εὐάνυμον imminere dextro cornu, illud adoriri velle, 1, 14, 7. ὅτε ἴσιν τὸ μετώπον τοῖς θηρίοις ἐπέχοντες, non eandem cum elephantis seriem obtinentes, non in eadem serie, 5, 15, 12. Δαρεῖον τὸ μέσον τῆς πάσης τάξεως ἐπέχει Darius medium aciei tenebat, 2, 8, 18. ὅσας μὲν τὸ δὴ τῆς νῆος πᾶν ἐπέχον, quas naves incendium non comprehenderat, attigerat, 2, 19, 9. ἐπέχον τῇ ὄχθῃ contendebant ad ripam, 5, 13, 2. ἑσπέρην ταύτην ἐπέχουσαν illuc tendentem, 7, 16, 10. τὸ εὐρύθω σαρδῖας ἐπέχειν πεντεκάδικα latitudinem extendi quindecim stadia, 5, 20, 14. ἐπὶ πολὺ ἐπέχον τὸ τεῖχος amplius murus, 5, 23, 5. ποταμὸς διακρούς σαρδῖας ἐπέχει amnis latitudo in 200 stadia extenditur, 6, 18, 11. 7, 7, 10. Ind. 3, 2. & 3. & 4. & 10, 6. ὡς καὶ ἐπὶ πῆχυν ἐπέχειν ut ad cubitum extenderet, Ind. 39, 5. τὰ δὲ τῷδε Ὀρεῖται ἐπέχον ulteriora Oritæ tenebant, Ind. 22, 10. & 26, 1. πύργος ἐβδομήκοντα ἐπέχειν τὸ τεῖχος, habere, Ind. 10, 7. ἐπιπλεῖν τοῖς πεδίοις ἐπέχειν, magnam partem campi occupare, 6, 21, 9. ἐπιχειρῖν τὴν ἑλάνην perfectioni supersedere, 7, 16, 8. τὸ μέσον τῆς ἐμέρης ἐπέχει ὁ ἥλιος sol medium diei spatium occupat, Ind. 25, 5. τὰ αὐτὰ πάθια ἐπέχειν eadem obtinere, accidere, Ind. 25, 8. αἱ πρῶται ἀνολοῖσιν ἐπέχον proræ dirigebantur, tendebant, Ind. 32, 3. ἐπέχοντες ἐπ' αὐτὴν πλεῖν ἐκέλευν, Ind. 32, 9.

ἐπήγαγε, aor. 2. ab ἐπάγω, 1, 8, 2.
 ἐπῆγε, imperf. ab ἐπάγω, 1, 2, 6.
 ἐπήισαν, 3. pl. plusq. perf. med. Att. ab ἔπημι, Ind. 24, 7.
 ἐπηλάβη, 3. f. aor. 1. pass. ab ἐπείλω, 3, 13, 12.
 ἐπηλάλαξεν, 3. f. aor. 1. ἐπαλαλάζω, 1, 6, 15.
 ἐπὴν, cum, quando, Ind. 11, 7.
 ἐπῆραν, 3. pl. aor. 1. ἐπαίρω, 1, 7, 2.
 ἐπήρης, κελύτιον ἐπήρης navigium paratum sive annexum, 5, 7, 7, N.
 ἐπηρόεα, part. præt. act. ab ἐπαίρω, Ind. 20, 9.
 ἐπήσκηται, 3. f. perf. pass. ἐπασκίω, 5, 8, 1.
 ἐπηχίω, resono, 6, 13, 7.
 ἐπήχθη, aor. 1. pass. ab ἐπάγω, 4, 26, 10.
 ἐπὶ cum genit. nota temporis, 1, 1, 1. 2, 24, 12. 3, 7, 1. ἀγιάται ἐφ' ἀρμαμάξης, 3, 21, 6. ναύαρχος ἐπὶ τοῖς νηῶν præfectus classis, 3, 5, 6. ἐπὶ θράκης ἐλαύνειν versus Thraciam, 1, 1, 5. N. 1, 20, 3. 1, 24, 5. 1, 29, 1. N. 7, 16, 8. ἐπὶ τῶν νηῶν λαβὼν navibus imponens, 3, 1, 6. ἐπ' αὐτῶν ἑσπέρια ἦν in navibus exercitus erat, 1, 3, 5. 1, 19, 5. 2, 13, 3. & 5. ἐπλεῖ ἐπὶ τοῖς νηῶν, 2, 13, 10. 2, 20, 2. 3, 1, 4. ἐπὶ τοῖς βωμῶν θύειν in ara sacrificare, 1, 11, 13. αἰτὸς καθήμενος ἐπὶ τοῖς αἰγιάλοις, 1, 18, 10. & 15. ἐπὶ τοῖς ἄρμασι, 2, 11, 7. ἐπ' Ἀγριανὸν πρὸς χωρεῖν in Agrianos movere, 1, 5, 1. ἐπὶ τοῖς νεκρῶν ἀλγύβηναι super cadavera hostium transisse, 2, 11, 11. εὐδὲ ἐπὶ τισσάραν ἀσπίδων τῷ ἑσπέρειοις ἢ πάροδος ἐγένετο, ne quaternis quidem scutatis transitus fuit, 1, 5, 21. N. ἐπὶ τῶν post hos, 1, 6, 12. alias ἐπὶ τῶτοις, ἐπ' ἄκρην τοῦ ποταμοῦ ἐφιστάται, ad oram fluminis subsistere, 1, 14, 8. ἐπὶ τοῖς Τίγρισι ποταμοῖς κάθηται, 3, 7, 7. ἐπὶ Σάρδεσσιν ἐπὶ χώρην Sardes versus movit, 1, 17, 3.

I N D E X - G R Æ C U S

2. πείμπει ἐπὶ Σάρδειν, I, 24, 4. I, 26, I. & 6. ἐπὶ Μακεδονίας σαλίντις in Mac. protecti, I, 29, 6. ἐπ' Ἀιθαλίδος ab eo legato, 2, I, 7. N. ἔπλε ἐπὶ Λυκίας -- ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους, ubi eodem sensu præpositio cum utroque casu ponitur, 2, 2, I. ἐπὶ ἀρχοντος, 2, II, 14. 4, 20, 3. γρημματεὺς ἐπὶ τῷ ξένῳ, 3, 5, 4. ἐπὶ Σύσων καὶ Βαβυλῶνος μένειν apud Susa & Babylonem manere, 3, 19, 2. ἡ δὲ δίαξις ὅτι ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἐγένετο non omnes Scythas infecutus est, 4, 4, 17. ἐπὶ σφῶν seorsim, 7, 16, 7. ἐπὶ σφῶν ὁπλισάμενοι privato consilio, sine cujusquam jussu arma capientes, I, 21, 2. ὡς αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκέψασθαι, si ipsa in se spectentur, 7, 9, 9. ἐπὶ τριῶν ἐς βάθος ταχθῆναι, Ind. 24, 6. ἵαμα ἐπὶ τοῖς ἔλκεσσι, Ind. 14, 9. ἐπὶ ξυμφορῆς ἀγαθαῖς θύειν, 7, 14, I. προχθέντες ἐπ' αὐτῷ quæ ex luctu fiunt, 7, 14, 3. sic ὅσα εἶπεν ἐπὶ τῇ φιλτάτῳ, quæ dixit ex mœrore ob amicissimi sui obitum, 7, 14, 4. & 7. ἐπὶ πολέμου belli inferendi causa, Ind. 9, 10. ἐπ' αὐτῷ μάχην ξυνάπτειν, pugnam pro ducis corpore incunt, 4, 24, 8. θύεισθαι ἐπὶ τῷ Ἡφαιστίῳ, 7, 18, 3. ἐπὶ τιμῇ in honorem, 7, 19, 12. ἐφ' ἀπὸρ ἐτάλη, ad quæ peragenda missus erat, 6, 20, I. ἐπὶ Διονύσιον ἐποίησαν de Dionysio finxerunt, Ind. I, I, 7. φρέσυχον ἐπ' αὐτῇ ἐγκατέστησαν, 2, I, 9. στρατιὰν ἐπ' Αἰγύπτῳ ὑπὲρ λείπειν, 3, 5, 6. φρέσια ἐποίησαν ἐπὶ τῇ χώρᾳ, 4, 28, 8. ξυστρατεύσασθαι ἐπὶ μισθῷ τῷ αὐτῷ, 3, 24, 10. ἐπ' αὐτῇ ἡγεμὼν dux ei præfectus, 3, 25, 9. ἐπ' ἀγαθῷ εὐδυνί γιγνομένῳ, 4, I, 7. πόλιν ἐπὶ τῇ πρώτῃ ποσειβολῇ εἰλεῖν, 4, 2, 8. θύεισθαι ἐπὶ τῇ ἀγλαῖᾳ sacrificiis explorare num prosper sit futurus transitus, fluminis, 4, 4, 3. ἐπὶ ξυμφοραῖς ἀ-

γαθαῖς pro felicibus successibus, 7, 24, 7. ἐπὶ κακῷ τοῖς cum malo ipsorum, 2, 6, 7. ἐμβεβλήκει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν ἐπὶ πολέμου invaserat regionem eorum hostiliter, 3, 24, 3. ὁνομαστὶ ἕκαστον ἐπὶ τῷ ἔργῳ ἀνακαλῶν nominatim singulos ad mentionem præclari facinoris appellans, 2, 7, II. ὡς ἐπὶ τιθεῖσθαι ἀνοιμάζουσαν 2, 12, 6. ἐπὶ τῇ νίκῃ propter victoriam, 2, 15, 5. ἐπὶ τῇ σειότητι, 6, 4, 7. ἐπὶ κλοπῇ propter furtum, Ind. 5, I. ἐπὶ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ hoc die, 2, 26, 9. 3, 4, 5. ἐπὶ τούτοις ἐθύετο ea de re sacrum fiebat, 3, 1, 8. ἐπὶ τῇ παρεῳῳ pro transitu, propter eum, 3, 17, 2. ἐπὶ σφίσι τῇ πάροδον εἶναι in sua potestate transitum esse, 3, 17, 3. N. τόγῃ ἐπὶ σφίσιν quantum in ipsis sit, 4, II, 6. ἐπὶ Κόπρῳ ἔφυγεν, 2, 13, 3. ἐπὶ μιᾷς νεῆς ἐξέπλεον, singulæ naves egrediebantur, 2, 21, 14. Ind. 41, 2. N. διέβη ἐπὶ τῷ γιφυρῶν, 3, 7, 4. ἐπὶ μετώπῳ a fronte, 3, 12, I. 5, 15, 10. οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κίρας qui ad dextrum s. in dextro stabant, 3, 14, II. ἢ ἐπὶ Βαβυλῶνθ' viam Babylonem versus 3, 16, 3. ἐπὶ τῷ χρηματίῳ κατέλιπε super thesauros positum reliquit, 3, 19, 14. & 16. 3, 29, 2. ἐπὶ τῆς στρατιᾶς ἢ exercitui præerat, 6, 13, 2. ἐπὶ τῇ Ἀσίᾳ propter Asiam, 4, 7, 9. ἐφ' ὅτῳ τεκμαίρομαι unde conjicio, 4, 12, 10. ἐφ' ὅτῳ ἐγέλασεν quare rideret, 5, 2, 4. θίαμα ἐπὶ φίλῳ ἀνδρὶ γιγνόμενῳ, 7, 3, 7. δωρεὰν ἐδόθησαν ἐπὶ τοῖς γάμοις sponsalia munera, 7, 4, 12. ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ singulis diebus, 7, 25, 2. ἐπὶ τῷ ἐμπρῶτῳ τὰς μηχανὰς, ad incendendum machinas, I, 21, 9. 4, 4, 2. & 7. ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς τεταγμένοι μηχαναρῶν præfecti I, 23, 6. 3, 12, 8. ἐπὶ σατραπείᾳ ἐξέπλεμθεν, I, 25, 4. ἰδοῦτο ἐφ' οἷον ἐρᾶν ἑσπέρῳ βῆσθαι

ῥῆναι orabant, ut prioribus conditionibus pactio fieret, 1, 27, 4. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἔξυβησεν αὐτὸς non iisdem conditionibus cum eis convenit, 1, 27, 5. τὰ ὄρη ὡς περ πύλας ποιεῖ ἐπὶ τῇ ἀδῶ, 1, 27, 9. ἐπὶ τῷ δέοντα ad hanc rem indigent, 1, 30, 1. φυγάδας κατείναν ἐπὶ τοῖς ἑμίσισι, exules redire ea conditione, ut ipsis dimidia pars bonorum restituatur, 2, 1, 7. ἐγγυνοῦσθαι ἐπὶ γάμῳ τῇ παρδί, 2, 3, 7. ἐπὶ τῇ ἑστῇ πομπῇ pro aquilæ missione s. propter eam, 2, 3, 10. λόγιον ἐπὶ τῇ λόγῳ ἑστῇ oraculum de solutione vinculi, 2, 3, 14. ψάφος ὅσπερ αἱ χεῖρες ἐπὶ τῷ κρότῳ σοῦσι, plausus, quem manus collisæ faciunt, 2, 5, 5. Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ τριβὰ ἐπὶ τῇ νόσῳ ἐγίγνετο propter ægritudinem, 2, 6, 6. οἱ ἐπὶ τοῖς χρήμασι ταχθέντες, 3, 20, 1. γέφυρα ἐπὶ τῷ τάφῳ πεποιημένη, 1, 22, 6. 3, 18, 16. πόλις ἐπὶ χώματῳ ὑψηλῷ ὤκιστο, 2, 26, 2. ἐπὶ τῷ κεφαλῇ καθήμενη capiti insidens, 1, 15, 10. ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρασιν τὰς ἑκαστας εἶχε, in dextro cornu habebat, 1, 28, 5. 2, 8, 5. & 6. ἐπὶ ἐκαστοῖς φρυγίαι, 1, 29, 7. κῆται δὲ ἐπὶ Σαγγαρίῳ, ibid. ἐπὶ κέρασιν ἀγὼν angustam aciem ducere, 2, 8, 3. 3, 14, 1. τασάτας ἐπὶ φάλαγγῳ ἀπλῆς ἐδέχετο τὸ χωρίον, tot in simplici phalange capiebat locus, 2, 8, 9. ἐπὶ φάλαγγῳ τιταγμένοι in phalangem compositi, 2, 8, 12. ἐπὶ μετώπῳ παράγων in frontem traducere, 2, 9, 7. ἐπὶ c. dat. post. præf. 5. ἐπὶ θαλάσση πόλεις urbes ad mare, maritimæ, 1, 2, 1. 2, 17, 3. ἐπὶ τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὠκισμένοι ad Ionium sinum habitantes, 1, 4, 9. ἐπὶ ποταμῷ ἐλθόντες, ad amnem capti fuerant, 1, 29, 8. ἐπὶ τῇ ὄχθῃ συλλέγεισθαι ad ripam congregari, 1, 3, 6. 1, 13, 4. 1, 17, 4. ἐπὶ τῷ Γρανικῷ ποταμῷ, 1, 13, 4. 1, 17, 4.

ἐπὶ τῷ ὄχθῃ θύειν in ripa sacrum facere, 1, 4, 8. 1, 6, 17. ἐπὶ τῷ τάφῳ θύειν super sepulchrum sacrificare, 1, 11, 8. ἐπὶ τῷ ἄρματι, in curru, 2, 11, 8. ἐπὶ σφίσι μίγα φραεῖν, 1, 4, 9. ἐπὶ αἰσίῃς χρώνται ad piscatum utuntur, 1, 3, 8. 2, 18, 9. 3, 4, 8. ἐπὶ χρονίῳ πολιορκίᾳ ad diuturnam obsidionem, 1, 20, 4. ἐπὶ νεωτερισμῷ ἐπὶ ἀγνοῦσθαι ad res novandas sollicitare, 1, 7, 1. 1, 19, 14. ἐπὶ τοῖς κακῶς ἐγνωσμένοις προβέβησθαι, 1, 7, 10. ubi significat propter, ἐπεμψεν Κλέανδρον ἐπὶ ἐξυλογῇ τῇ στρατιωτῶν εἰς Πελοπόννησον, 1, 24, 3. τοῖς ἐπὶ τῷ τὰ δαμάμενοις, 1, 24, 10. ἢ ἐπὶ τῷ πάθει ἑκπληξίς cladis admiratio & consternatio, 1, 9, 3. ἐπὶ τοῖς ἐξυνοχθεῖσι ἀποσημανθῆναι de eventibus ante significata fuisse, 1, 9, 15. 7, 18, 12. ἐπὶ ὅτῳ qua de re, 6, 4, 5. 6, 6, 4. 7, 10, 6. sic ἐπὶ οἷς τισι, 7, 20, 17. ἐπὶ τῷ αὐτῷ eadem de causa, 3, 6, 8. 6, 28, 2. ἐπὶ τῇ φρυγῇ post fugam, 3, 6, 11. τὸ ἐπὶ τῷ τῇ ἡμέρᾳ insequens dies, 3, 21, 10. ἐπὶ τῷ τῷ post hæc, 1, 9, 19. 1, 12, 1. 1, 14, 3. ἐπὶ τῇ τελευτῇ post obitum, 1, 10, 8. 2, 7, 10. ἄλλαι ἐπὶ ἄλλαις τῇ τάξειν alii ordines post alios, 1, 15, 5. 3, 22, 5. ἐπὶ αὐτῷ post eum, 2, 27, 9. ἐπὶ τῷδε propterea, 1, 12, 9. 2, 8, 15. 3, 7, 3. 6, 1, 7. sic ἐπὶ ὡς τῷ ἔργῳ, 6, 26, 5. ἐπὶ τῷδε ea conditione, 1, 19, 8. ἐπὶ τῷδε ea conditione, 1, 19, 1. 2, 1, 8. 2, 25, 3. post hæc, 2, 17, 8. 4, 20, 3. ἐπὶ τῇ ἀκρῇ καὶ οἰκοδομήσθαι in arce templum extruere, 1, 17, 5. 1, 27, 1. sic ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ ἐνδοδεμένης πόλεως, 1, 20, 10. κῆται ἢ τῷδε ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ prope, ante, contra Miletum, 1, 18, 7. ἐπὶ οἰκισμῷ habitandi causa, 1, 26, 6. ἐπὶ μισθῷ lucri causa, 2, 7, 8. ἐπὶ πύλῃ propter

I N D E X G R Æ C U S

pter pietatem, 3, 24, 3. 4, 12, 9.
 4, 20, 7. de causa anteced. ἐπὶ
 τῷ ἐν Μακεδῶν ἔργῳ, 6, 28, 5. sic
 ἐπὶ φαρμάκῳ, 3, 6, 11. 7, 14, 6.
 ἐπὶ cum accus. ἐπὶ τῷ ἔρχεσθαι in
 mentem venire, præf. 5. notat &
 contra & ad, 2, 11, 1. ἐπὶ τὰς Πέρ-
 σας contra Persas, 1, 1, 2. 1, 3, 6.
 ἀνδρὶ ἐπὶ βασιλείᾳ expeditio con-
 tra regem, 1, 12, 5. ἐπὶ εὐς Τρ-
 βαχῶν ἄγειν contra eos ducere
 exercitum, 1, 2, 5. ἐπὶ τὴν φά-
 λαγγα in, adversus phalangem,
 1, 1, 9. sed ἐπὶ φάλαγγα μακρὰν
 τὴν ἵππων παρατείνειν in longam
 phalangem equitatum extendere,
 1, 14, 6. ἐπὶ τὰς Θράκας ἐμβάλλειν
 1, 1, 14. ἐπὶ τὰς πόλεις ξὺν δυνάμει
 ἐκπέμπειν, 1, 18, 2. ἐπὶ τὴν Ἀττι-
 κὴν πόλιν φέρουσιν, 1, 7, 13. ἵπποι
 ἐπὶ τὰς ῥέους, ubi eodem sensu
 dicitur, ἐπὶ Λυκίας cum genit. 2,
 2, 1. ἐπ' αὐτὰς ἐξελαύνειν invehitur
 in eos 1, 5, 16. ἐπὶ τὸ ὄρεον ἀνελθὼν
 adlocensus in montem, 1, 1, 8. ἐπὶ
 τὸ πρῶτον ἀφικνεῖται, 1, 2, 1. 1,
 3, 1. ὡς ἐπὶ τὸ Αἴμα ἵσταται Αἶματι
 versus proficisci, 1, 2, 1: 1, 26, 7.
 καταπίμπει ἐπὶ θάλασσαν mittit
 ad maritimam oram, 1, 25, 5. ἐπὶ
 τὸ ἵππον ἀποπύμπειν, 1, 2, 2. ἐπὶ
 τὸ ἐνάντιον κέρα πύμπει ad fini-
 strum cornu mittit, 1, 14, 1. ἐπὶ
 τὸ πρῶτον ἀπαιτᾷ, 1, 3, 5. ἐπὶ οὐ
 δεξιὸν κέρα τὴν ἵππων παραγωγὴν ad
 dextrum cornu equitatum duxit,
 1, 4, 3. ἐπὶ τὸ κέρα ἵππους ἐπιτάττειν
 in cornu equites locare, 1, 6,
 2. ἐπὶ εὐς ἵππους λαμβάνειν τὰ παρ-
 ὅρια, 1, 4, 6. ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐπὶ
 τὴν ἵππων ἀναβαίνειν ad flumen
 equos conscendere, 1, 6, 8. ἐπι-
 πολὺν diu, 1, 9, 2. 1, 23, 1. verti-
 tur quidem, 1, 19, 3. late sed &
 ibi significatio diu locum habe-
 re posset, cum præcedat δὲ ὀλίγον
 parvo tempore. Verum ibid. 1,
 14. notat longe, procul, late

ἀποπύμπει ἐπὶ πολὺν ἄνδ' ἡμῶν. sic
 & ἐπὶ πολὺν τὸ θάλασσαν, 2, 18, 11,
 2, 27, 6. τὰ ἐφ' ἐκείνῃ τὸ ἵππων
 equitatus in utroque cornu, 1, 16,
 2. ἐπὶ τὰς πρῶτας φάλαγγας, in pro-
 tas ferre, 1, 19, 7. ἐπὶ πολυακρίᾳ
 ταλάνῃ ad oppugnandum urbem
 profecto, 1, 20, 10. ἐπὶ πολυακρίᾳ
 παρακαταστῆσαι, 1, 27, 5. τὰ αὐ-
 τῷ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἔχοντα facta
 magnificis verbis extollebat, 1,
 21, 1. ἐπὶ μέγα ἀποκαλίσσεται
 φλόγα augere flammam, 1, 22, 2.
 2, 19, 3. ἐπὶ μέγα ἐλθὼσα δυνά-
 μεις, urbs quæ ad summam po-
 tentiam pervenit, 2, 5, 3. κατασεί-
 ονται τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα, murus
 late quassatus est, 2, 22, 11. ἐπι-
 πλάσσει ἐπὶ μέγα, 2, 26, 5. ἐπὶ
 τὴν συμμάχων στρατὸν ἐπιτάττειν,
 1, 29, 5. ἐφ' ἀρπαγὴν τρεπτοῖς, 2,
 4, 7. ἢ ἐπὶ τὰδε τὸ Εὐφράτη γῆ,
 regio cis Euphratem, 2, 17, 10.
 3, 6, 6. 3, 8, 11. ἐπὶ βάλαντον ὀλίγον
 χαμπύμενοι, 2, 18, 8. ἐπὶ τὰ ἀναγ-
 κὰ ἰσχυρομένους ἔσαν ad res ne-
 cessarias parandas dispergi, 2, 21,
 13. οἱ ἐπὶ θάλασσαν, 3, 19, 12. ἐπ'
 οὐδὲ recta, 5, 7, 6. βραχὺ ἐπὶ πολλὰς
 νύκτας ἐγύγνετο per multas noctes,
 5, 11, 3. ἢ μένειν ἀπρεμῆς ἐπ' ὕδιν
 τὸ ἔδην καταπύμπειν, 7, 1, 6. ἐφ' ὅδον
 ἐκβάλλειν, aequatum egressi, Ind. 23, 1.
 ἐπὶ sine casu, deinde, præterea, 1,
 3, 1. & 2. 1, 14, 3. Denique 2, 7, 9.
 ἐπιβάλλειν, 4, 27, 1.
 ἐπιβάλλειν τῷ ποταμῷ conscendere na-
 ves, 1, 3, 7. 1, 18, 11. 1, 19, 3.
 τὸ ἵππων, 3, 21, 12. 4, 16, 10. 7,
 3, 5. ἐς χίονα ἐπιβάλλειν, 6, 24, 7.
 ἵπποι ἐπιβάλλειν, 2, 11, 7. ἐπιβάλλειν
 τριημετήριον, 5, 19, 1. 7, 3, 7. ἄλ-
 λου ἐπ' ἄλλους ἐπιβάλλουσιν, 6, 10, 6.
 ἐπιβάλλειν τὸν ποταμὸν, 2, 23, 3. &
 9. flumen transire, 4, 25, 10. ἐπὶ τὴν
 Νέσσην Nyssam venit, 5, 1, 4.
 ἐπιβάλλειν, χρέματι ἐς τὸ ἐπὶ ἐπι-
 βάλλοντες pecuniam multitudinē

I N A R R I A N U M .

injungentes, imperantes, 2, 1, 9.
 ἐπιβάλοι αὐτοῖς τέλεια ἀλκίους
 ἀργυρίῃς ζῆμιαν, 2, 5, 6. 2, 12, 4.
 immitto, injicio 2, 19, 3. 4, 21, 9.
 5, 7, 9. ἐπιβάλλειν γιφύρας, 2, 22,
 12. 2, 23, 2. ἐπιβάλλειν σαρμῖαν fi-
 .gnum imprimere, 6, 29, 16.
 ἐπιβάτης miles classarius, 2, 17, 6.
 2, 22, 7. sessor, 5, 17, 4.
 ἐπιβῆναι aor. 2. inf. ab ἐπιβῆσαι, 1,
 18, 11.
 ἐπιβατομένους part. fut. 1. med. ἐπι-
 βάνω 1, 19, 3.
 ἐπιβιβάζω, 2, 20, 7. τῶν ἵππων ἐπὶ
 equos impono
 ἐπιβληθέντων, part. aor. 1. pass. ab
 ἐπιβάλλω, 2, 12, 4.
 ἐπίβλημα βαβυλωνίαν, 6, 29, 8.
 ἐπίβολος compos, vel cui quid in-
 jici potest, ἀγκύρῃ ἐπίβολος ἦν
 ἡ χῶρος anchoras vadum admit-
 tebat, Ind. 23, 1.
 ἐπιβλαύειν τινί, 1, 25, 1. 2, 14, 10.
 ἐπιβελιθεὶς 3, 22, 9. 6, 27, 3.
 ἐπιβυλῆ, 1, 25, 5. 3, 26, 1. ἔκτε,
 1, 25, 11. ἐξ ἐπιβυλῆς ἐντιζονμέ-
 νον, 7, 24, 6.
 ἐπιγίγναι, 4, 9, 9. Ἔ, 4, 12, 3.
 ἐπιγίνομαι, καὶ ἐπιγινομένη part.
 aor. 2. nox superveniens, 1, 2,
 12. 2, 11, 7. χαμὸν ἐπιγίγνεται
 πύρρ, 1, 17, 6. 2, 6, 3. ἔται ἐπι-
 γινόμενοι hi supervenientes, 4,
 24, 9. ἔθνη ὅσα σφίσιν ἐπύγιντο
 quotquot gentes iis resisterunt,
 2, 7, 14. ἐπιγίγνεται καὶ αὐτὸς τῷ
 Πέρσῃ, adoruntur a tergo Per-
 sas, 3, 14, 10. 4, 6, 1. 6, 7, 2. ἐν τῷ
 ἔργῳ ἐπύγιντο in ipsa pugna
 supervenire, 5, 14, 2. ἀμύτας ἀπὸ
 κερμακότων ἐπιγυνομένων, ἐπιδιώξει,
 5, 18, 2. καλὴς τοῖς ἔργοις ἐπιγυ-
 νομένη macula rebus offusa, Ind.
 20, 2.
 ἐπιγυνομένη, Ind. 85, 3.
 ἐπιγυνοί, 7, 6, 1. 7, 8, 4.
 ἐπιγυνομένη, 1, 16, 11. ἐπὶ αὐτῇ, 2,
 24, 11.

ἐπιγυνομένη τὴν γῆν, 3, 21. ἐπιγυνο-
 μα ἐπιγραφέναι, aor. 2. inf. pass.
 1, 16, 11. ἐπιγύχεσθε ὁ ταφῶν
 περιτοῖς γνήμῃσι, 6, 29, 12. 2,
 5, 4.
 Ἐπιδάυριοι, 7, 14, 10.
 ἐπιδείκνυμι ostendo, declaro, mon-
 stro, 2, 4, 16. 7, 5, 4. 7, 10, 2.
 Ind. 28, 9. τὴν λαμπρότητα τῆς
 τοῖς ἐπιδείξαι, 2, 6, 9. ἐπὶ ἀμφο-
 ραῖς τεκμηρίοις ἐπιδείκνυσθαι, 5, 6,
 7. εὐνοίαν ἐπιδείξασθαι τῷ, 7, 18, 7.
 ἐπιδείξαι, ἐπιδείξω τῆς σφῶν ῥήματος
 ποιησόμενοι, robur suum ostenta-
 turi, specimen edituri, 1, 21, 2.
 ἐπιδιβαίνω τὸ πόδι μου, 2, 11, 3. N.
 ἐπιδιδῶμι insuper, præterea do,
 1, 25, 6. 3, 19, 10. σπῆκας ἐμπαύ-
 σαις ἐπιδόκειν, dotes omnibus con-
 tulit, 7, 4, 11. 7, 8, 1. θυσιῶν ἐπέ-
 δωκεν sacrificium reddidit, 4, 9, 7.
 ἐπιδόσει, χρημάτων ἐπιδόσει τιμῇ,
 2, 12, 2.
 ἐπιδραμὸν part. 2. 2. ἐπιτρέχω, 6,
 23, 9. ἐπιδραμῶντες part. 2. 2. 1,
 5, 18.
 ἐπιδρομή, ἐξ ἐπιδρομῆς τὴν πόλιν κατ-
 ἔχον, subita incursione urbe po-
 tiri, 1, 20, 8. ἐξ ἐπιδρομῆς κατὰ
 λαψίς τὴν πόλιν, 1, 20, 11. ἐξ ὅτ
 περιεβῆν τοῖς προλήμοις ἡ ἐπιδρομή
 ἐγγίγντο ex editiore loco hostes
 impetum faciebant, 1, 21, 4.
 ἐπιμαχίς, 7, 2, 8. ταῦτα ὑπὲρ ἀμφοῶν
 ἐπιμαχὴν ἐβύμαχός, 2, 15, 5. mo-
 destus, 4, 19, 2. 5, 25, 4. καὶ ἔξω
 ἔξω ἐπιμαχὴς ἐκπαύσθαι, 5, 25, 2. ἐπὶ
 ἐπιμαχίς θάλασσα, 7, 3, 7. ἐπιμαχίς ἐς
 τὴν Μακεδονίαν, 7, 8, 6. ἐπιμαχίς τὸ
 officii quid, 7, 19, 12.
 ἐπιμαχίς ἡ κίχρηται μοι, 7, 14, 12.
 ἐπιμαχίς, Ind. 32, 11.
 ἐπιμαχίς interpretor prodigium,
 augur 1, 11, 3.
 ἐπιμαχίς insultus, 6, 18, 3. λατρεῖς
 καὶ ὑπερταῖς ἐκ σφῶν ἀπέθεσις, 3,
 10, 6. καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
 interruptioni commodum, 1, 6, 21.
 Bbb 3 ἐπὶ.

I N D E X G R Æ C U S

ἐπιθεσπίζω oraculum edo, 4, 11, 12.
 ἐπιθεσπισμός, 6, 19, 9.
 ἐπιθείω, 3, 18, 12.
 ἐπιθέσσειν fut. 1. inf. med. ἐπιτί-
 θεμαί, 1, 5, 2. ἐπιθεσόμενοι, part.
 fut. 1. med. 1, 6, 14.
 ἐπιθεῖντο Æol. pro ἐπιθεῖντο, 3. pl.
 a. 2. Opt. med. ἐπιτίθημι, 3, 7, 3.
 ἐπιθυμία ὅδε αὐτῶ, 2, 4, 10. 6, 14,
 2. σῶσαι 5, 18, 9.
 ἐπιθυμία, σὺν ἡλθεν εἰς ἐπιθυμίαν τῆς
 γυναικὸς, 4, 19, 10. παροξύνει εἰς
 ἐπιθυμίαν ὅδε αὐτῶ ἰέναι, 5, 25, 3.
 ἐπιῖχυρίζομαι, 5, 25, 4.
 ἐπίκαρον χωρίον, 4, 24, 12. ἐπικα-
 ρόωτον, 5, 21, 7.
 ἐπικαιρόμεθα χωρία, 7, 9, 5. ἐπικαιρό-
 ζοι ἡγεμόνες primarii, 7, 25, 9.
 ἐπικαίω inuro, Ind. 5, 12.
 ἐπικαλέομαι pass. in act. signif. ad-
 voco, accerso, 1, 7, 17. 2, 15, 8. 3,
 2, 8. pass. nominor, 6, 11, 14. 6,
 28, 2.
 ἐπικαλῶ, σημείοις ἐπικάλουν εἰς τὴν
 ἀναχώρησιν signis advocabant ad
 receptum, 2, 22, 5. accuso, 6, 27,
 9. πιστεύω τοῖς ἐπικαλυμένοις de-
 lationibus, 7, 4, 5. reprehendo,
 culpo, Ind. 20, 4.
 ἐπικαμπή, εἰς ἐπικαμπὴν σφῖναι,
 mons in anfractum porrectus, 2,
 8, 11. 2, 9, 3. N. ἐπιστρέφει εἰς ἐπι-
 καμπήν, 3, 12, 2. N. & 7.
 ἐπικάμπω. Ind. 14, 6. ἐπὶ τῶς, 2,
 11, 1. 3, 12, 6. ἔστιν τέτοις ἢ ἐπι-
 κάμπας ὡς ἐπὶ τὰς πόλεις, 3, 18, 8.
 N. 7, 20, 16. εἰς τὸ, Ind. 43, 9. ἵνα
 ἐπὶ κάμπῃ ὁ ποταμός, 5, 11, 1.
 ἐπικαχλάζω æstuo, collido strido-
 re, 6, 5, 3.
 ἐπίκειμαι, ἡσθὶ τῇ πόλει ἐπικειμένον,
 1, 19, 5. ἐπίκειμαι premo, urgeo,
 1, 6, 17. ἐπικείσονται τοῖς, fut. 1.
 med. 1, 13, 7. ἐπικισόμενοι part.
 fut. 1. med. 1, 14, 8. εὐρώσας αὐ-
 τοῖς ἐπέκοντο, 2, 11, 5. 4, 5, 9. Ἀ-
 λεξάνδρῳ ἐπικειμένῳ, 3, 18, 12.
 ἐπικεκλημένοι ἦσαν 3. pl. plusq. perf.

pass. ἐπικαλέομαι, 1, 7, 17.
 ἐπικερτομέω exprobro, cavillor, 7,
 8, 5.
 ἐπικερυεύομαι, 1, 24, 9. 3, 30, 4,
 4, 27, 2.
 ἐπικλήσις, Ind. 4, 10.
 ἐπικλίνει τὸ σῖτον πλαγίως τῶς σαρ-
 ρίσας, 1, 4, 2.
 ἐπικλύζομαι, 6, 22, 10.
 ἐπικουρίω λόγῳ, 2, 12, 2.
 ἐπικυρίω auxilior, 6, 5, 9.
 ἐπικυφίζον τῶς κατ' ἀρετὴν ποιημέ-
 νης, 2, 18, 7. N.
 ἐπικράτεια, ὅσα τ' σφῶν ἐπικρατείας,
 quæcunque in ipsorum ditione
 erant, 2, 13, 11. 5, 29, 27. 6, 15,
 10.
 ἐπικρατεία, ὅπως ἐπικρατήσῃ ἐπικα-
 λείσθαι δὲ Ἡφαιστῖος, 7, 13, 11.
 N. vide ejusd. signific. exempla
 ἐπικρατεῖν ἐπικρατῆσαι aor. 1. inf.
 act. ἐπικρατεῖν τῆς θαλάσσης maris
 imperium obtineo, 1, 9, 5. 1, 23,
 12. ἐπικρατήσαντες αὐτὸς τὸ χωρίον
 recuperantes loca, 2, 17, 3. τῇ
 φύσει ὅδε χωρίον ἐπεκράτει ὅπως ἐπε-
 κράτην, 1, 21, 12.
 ἐπικρύπτω, 7, 5, 3. 7, 12, 9. 7, 26,
 1. τὴν ἀμαρτίαν, 7, 29, 3.
 ἐπιπνίξω, Ind. 40, 8.
 ἐπιπνύω perstrepo, 6, 13, 7.
 ἐπιπυλίσσει part. a. 1. pass. ἐπι-
 πυλίσσειν ὑπὲρ τὸ ἀσπίδαν, 1, 1, 13.
 ἐπιλαμβάνω, ὅδε τρίτῳ ἔτος μῆνας
 ἐπὶ λαβεῖν ἐκ τῶν tertii anni menses
 præterea vixit octo, 7, 28, 1.
 ἐπιλίγομαι colligo, Ind. 29, 16. &
 31, 9. memoria recolo Ind. 33, 3.
 deligo, Ind. 18, 1. eligo, præf. 1. &
 1, 10, 5. 2, 6, 4. cogito, confidero,
 conjicio, 3, 2, 3.
 ἐπιλέγω, 3, 30, 9. deligo, 4, 28, 13.
 5, 2, 5. Ind. 12, 7.
 ἐπιλείπω, ὅποτε ἐπιλείποι σφῶς τὰ
 σιτία cum frumentum ipsos defi-
 ceret 6, 25, 1. Ind. 27, 9. & 29, 2.
 ἐπίλεκτος, 4, 29, 2. 5, 2, 6. 5, 20, 4-
 6, 8, 11.

· I N A R R I A N U M.

ἐπιλεξάμεθα aor. I. part. med.
præf. I. & I, 10, 5. 2, 6, 4.

ἐπιμαχάτεροι τεῖχος ἐς τὴν αὐτοβό-
λῃν I, 20, 8. 2, 26, 6. 6, 7, 10. ἐπί-
μαχον 2, 26, 3. ἵνα ἐπιμαχέσθαι
τῷ τείχεσι φαίνοιτο, 4, 23, 6. 4, 29, 1.

ἐπιμαχιμάσθαι, 4, 25, 3.

ἐπιμαδιάω, 5, 2, 4.

ἐπιμέλεια, δι' ἐπιμελείας οὐ ποιήμα-
τον 3, 9, 16. δι' ἐπιμελείας ἔχον πλείω-
ν chariorem habere, 7, 18, 9.

ἐπιμελέομαι, κακῶς ἐπιμελεῖτο τῶν
Συσίων de satrapa, 4, 22, 12. 5, 21,
1. 7, 4, 1. ἐπιμελέομαι τέταν, 2, 14,
14. 3, 9, 14. 3, 19, 12.

ἐπιμελές, ἢ αὐτῷ, 6, 29, 13. 7, 3, 9.
τῷ θείῳ ἐπιμελίσσασθαι, 7, 28, 3.

ἐπιμελητὴς τῆς ἀκρας, 1, 17, 8.

Ἐπιμένης ὁ Ἀρσίς, 4, 13, 7.

ἐπιμένω commoror, 1, 18, 4. 2, 3,
3. ὁ πηλὸς ξύνδισμος τοῖς λίθοις ἐς
τὸ ἐπιμένειν ἐγίγνιστο, 2, 18, 6. N.

ἐπιμνηστὴς index, 3, 26, 3.

ἐπιμνησάμενοι, ἐπιμνησάμενοι menti-
onem fecerunt, 4, 8, 10.

ἐπιμιξίη ἐς ἀλλήλους commercia in-
ter se, Ind. 7, 1.

ἐπιπόμα depascor, 3, 28, 11.

ἐπιποιῶ θύειν, 5, 20, 1.

ἐπιποιῶ, ναὸν οἰκοδομήσασθαι ἐπιποιῶ
templum exstruere cogitabat, 1,
17, 5. 1, 18, 6. 1, 20, 2 & 13. τὸν
κατάπλυν ἐπιποιῶν, 6, 1, 7. τὰ
κρίττω, 7, 2, 3. τὰ ἐπιποιῶντας,
Ind. 20, 3. τριβὴν τε ἐπιποιῶν ὡς
ὀλίγη ἴσασθαι οἱ, 1, 23, 5.

ἐπιπίπτω part. aor. 2. ab ἐπιπίπτω, 4,
5, 6.

ἐπιπίπτω, part. foem. aor. 2. ab ἐπιπί-
πτω 1, 6, 15. ἐς τὴν ἐπιπίπτω scil. ἡμί-
ραν postero die, 6, 8, 2. 7, 25, 10.

ἐπίπαι omnino, prorsus, 2, 24, 6.
ἐπιπίπτω fut. 2. inf. ab ἐπιπίπτω
2, 4, 4.

ἐπιπίπτω, part. aor. 2. ab ἐπι-
πίπτω, 1, 6, 22.

ἐπιπιδάω, Ind. 15, 2.

ἐπιπίπτειν ἀποδοκῆτος, 1, 6, 22.

ἀποδοκῆτος, 2, 2, 10. & ἀποδο-
χομένοις, 2, 4, 4. τῇ σαρίσῃ in sa-
riffam incumbere, 4, 9, 3. χιὼν
πολλὴ ἐπιπίπτει, 4, 18, 8.

ἐπιπλέσσει, 6, 21, 9.

ἐπιπλέειν τῇ νήσῳ, 1, 3, 4. 1, 9, 10 &
12. ἐς τὴν λιμένα ἐπέπλει, 1, 19, 4.
καὶ τὰς λιμένας, 2, 23, 4. ἐπὶ τῆς ἐν
τῇ νήσῳ καὶ ἐπιφειγόμεναι ἐπέπλει, 1,
19, 7. ἐφ' ἧς πεντηκοντόρε ἐπέπλει,
in qua navi vehebatur, 2, 20, 2.
innato, Ind. 6, 3.

ἐπέπλει, 2, 20, 10. 2, 21, 8. ἐπέ-
πλει ποιεῖσθαι ταῖς Κυπρίαις ναυ-
σιν adoriri Cyprias naves, 2, 1,
12. 2, 22, 2. ἐξ ἐπέπλει αὐτῶν
ἀφθῆσται, 2, 17, 7. N.

ἐπιπνέω, ἐπιπνέουσιν βορέαι, 1,
26, 3. 6, 26, 7.

ἐπιπολῆς adverb. ἐπιπολῇ εἶναι in
summo apparere, attolli, 7, 21, 3.

ἐπιπολὺ diu, 1, 9, 2. 5, 1, 5. 7, 3,
3. sed 1, 19, 3. vertitur longe, late,
ubi vid. Annot. ἀδμήν ἡδῖον κατέ-
χειν ἐπιπολὺ τῆς χάρας suavem o-
dorem late diffundi, 6, 22, 9. ὅμοι-
ον ἐπιπολὺ τῆς νυκτὸς καὶ ὥραν
unber in multam noctem durans,
5, 13, 5.

ἐπίπρωτον ἀμφοῖν ante utrosque,
3, 9, 5.

ἐπιρρώπτω confirmo, 6, 26, 5.

ἐπισημῆναι aor. I. inf. act. ἐπιση-
μαίνω, 1, 9, 5. βρονταὶ ἐπισημῆναι,
2, 3, 15. τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπισημαί-
νεν 7, 26, 2. χρησμοὶ ἐπισημῆναι λέ-
γονται, 7, 30, 4.

ἐπισιτισθεῖν fut. I. inf. med. Atti-
ce pro ἐπισιτισθεῖν, 1, 5, 16. ἐ-
πισιτισάμενοι part. aor. I. med. 1,
19, 12. 3, 20, 6. Ind. 38, 9.

ἐπισιτισμός frumentatio, ἐς ἐπισι-
τισμὸν πέμπειν frumentatum mit-
tere, 1, 5, 15. 6, 23, 9. commea-
tus, Ind. 23, 7.

ἐπισκίπτω, 6, 20, 7.

ἐπισκευάζειν τεῖχος muros instaura-
re 1, 26, 8. 5, 29, 8. 6, 5, 8. τὰ
πλοῖα

I N D E X G R A E C U S

ἰνδὸς τὰ πρὸς τοὺς 6, 15, 8. Ind.
 38, 9.
 ἰνδοὺς instauration, Ind. 33, 9.
 ἰπείουσι, 3, 3, 4. ἰπείουσι ἐν
 στρατιᾷ λαλῶσιν, 3, 28, 7. no-
 men mulieris publici apud Indos,
 Ind. 12, 5.
 ἰπείουσι, Ind. 15, 9.
 ἰπείους adstans, 7, 2, 2.
 ἰπείους ἐν τούτοις ἡγεῖται, 7, 6, 7.
 ἰπείους τὸν ἐλεφάντην rector eleph.
 5, 17, 4. ἰπείους τὸν ἔργον exactor,
 Ind. 12, 7.
 ἰπείους litteras mitto, 1, 29, 5. 3,
 19, 12. ἐξ ἰπείου πείουσι ad parem
 scribere, 2, 14, 17. φιλόφρονες ἰπεί-
 ους, 4, 5, 2. πῶς τὸ, 7, 18, 8.
 τὰ ἰπείουσι, 7, 18, 7. ἰπείουσι,
 7, 23, 9.
 ἰπείουσι, 4, 9, 9.
 ἰπείους ἐν τῇ ὕψι τὰς μηχανὰς,
 σοφ. 1. part. act. ab ἰπείουσι, ma-
 chinis in ripa collocatis, 1, 6, 17.
 ἰπείους τὰς τοίχας μηχανὰς machi-
 nis ad moenia admotis, 1, 19, 3.
 ἰπείουσι, 3, 16, 10.
 ἰπείουσι γράφειν πρὸς τὸν δῆμον epi-
 stolam scribere ad populum, 1,
 10, 7. ἀναγνώσκειν, 2, 4, 14. κρ-
 αίνειν, 2, 14, 1. δύναι, 2, 14, 6. ἐδῆ-
 λον ἢ ἰπείουσι, 2, 14, 2. τῇ ἰπείουσι
 τῇ τῷ φιλοξένῳ ἐν γένεσιν, 3,
 16, 11. ἰπείουσι ὅδε ἔχει epistola
 haec fuit, 2, 14, 7. ἐν ταῖς ἰπείου-
 σιν πρὸς ἀπὸ τοῦ ἐκδοῦσιν, 2,
 14, 10. ἰπείουσι ἔλγει, 7, 23, 10.
 ἰπείουσι τοῖς bellum infero, Ind.
 5, 4.
 ἰπείουσι, τὸ πρὸς αἰς ὁ χειμῶν δῆ-
 μου ἰπείουσι solstitium hyber-
 num, 6, 21, 2. 7, 21, 2.
 ἰπείουσι part. aor. 1. ἰπείουσι
 αὐτοῖς, 1, 8, 7. 2, 11, 9. ἰπείουσι
 πρὸς τοὺς Κυπρίους vertebant se, ac-
 cedebant ad Cyprios, 2, 21, 14.
 ἰπείουσι ἐπὶ τοῖς Μακεδόσι sese
 convertebant in Macedones ut
 eos adirentur, 2, 24, 3. 5, 25,

11. 5, 17, 2. ἰπείουσι ἐς αὐτοὺς
 4, 26, 5. 6, 8, 9. ἰπείουσι ἐς τὸ
 ἔργον conversi retrosum, 3,
 12, 2. ἰπείουσι τὸ διέχον con-
 versus ad disruptam aciem, 3, 14,
 2. ἰπείουσι ἰπείουσι, 3, 14, 3. ἰ-
 πείουσι ἰπείουσι, 5, 17, 14. ἰ-
 πείουσι τὸν ἐλεφάντην convertentis
 elephantem, 5, 18, 8. αἰδῶν ὕψ-
 ος τῇ βίᾳ ἰπείουσι, 6, 5, 6.
 ἰπείουσι ποιεῖται, 4, 4, 14. ἰπεί-
 ουσι ἰπείουσι, 5, 17, 3. 5, 17,
 8. N. 7, 17, 7. ἰπείουσι, 6, 5, 1.
 N. 6, 5, 2. & 3.
 ἰπείουσι ἰπείουσι part. aor. 1. ἰπεί-
 ουσι ἐπὶ κίονας ad corna appo-
 nere, 1, 6, 2. 1, 13, 1. ἰπείουσι τῇ
 ὕψι τὰς ἰλίας constituerunt in ri-
 pa turmas, 1, 14, 7. ἰπείουσι τὸν
 ὄρεα constituit ad montem 2, 8,
 10. ἰπείουσι praeposit, 4, 3, 16.
 N. ἰπείουσι ἰπείουσι illis oppone-
 re, 2, 9, 8. τὰς ἰπείουσι 1,
 15, 3. ἢ αὐτοὺς Ἀλέξανδρον ἰπείου-
 σιν, 1, 22, 1. 1, 28, 5. 2, 23, 3.
 & 8. τοῖς πρὸς Κασσιῶν ἰπείουσι
 τοῖς ἄρχαι, 2, 8, 7. ἰπείουσι αὐτοῖς
 Πτολεμαῖον praefecto iis Ptole-
 maeo, 1, 24, 2. 1, 28, 5. 2, 13, 9.
 6, 14, 6. ἰπείουσι καὶ διενέχου τὰς
 super adjecit & aliam aciem, 3,
 12, 1. 3, 14, 10. ἰπείουσι τῇ ἰπείου-
 σιν equitati adjuvavit, 5, 13, 8. Φι-
 λῶτα ἰπείουσι adjunctus fuit, 1,
 14, 2. N. τὸν ἄλλο στρατὸν Ἡφα-
 σίων ἰπείουσι, 6, 17, 7. οἱ τῷ πρὸς
 τῷ κίοντι ἰπείουσι ad sin-
 istrum cornu collocati, 2, 10, 6.
 ἰπείουσι ἀγῶν, 7, 26, 6.
 ἰπείουσι, φέρει ἰπείουσι
 τῇ χώρᾳ, 1, 24, 11. 4, 27, 11.
 ἰπείουσι, 4, 27, 13.
 ἰπείουσι λαμβάνει, 2, 5, 10. ἀ-
 γῶνα ἰπείουσι γυμνασίᾳ, 7, 14, 1.
 ἰπείουσι τοῖς ἰπείουσι τὸ
 ἔργον, 6, 18, 3. τὸν ἰπείουσι
 templo exedificato, 7, 17, 6.
 ἰπείουσι omnino, propterea, Ind.
 40, 3.

I N A R R I A N U M.

ἐπιτίλῃ, 4, 12, 6.
 ἐπιτίμω, Ind. 13, 12. τὴν πληγὴν
 laxo vulnus 6, 11, 2. & 3.
 ἐπιτιτρεσμένη part. præ. pass. ad
 ἐπιτρέπω, 3, 9, 12.
 ἐπιτήδεω, 3, 1, 10, 2. τῷ, 4, 14, 2.
 ἐπιτηδεύω, 1, 10, 5. 2, 6,
 4. ἐπιτηδεύω τοι χωρίον, 1, 17, 6.
 ἐπιτηδεύετερον γινόμενοι τοῖς Θεσσα-
 λοῖς amicio rem factum Thessalis,
 1, 25, 8. 6, 13, 14. ὅτε ἐπιτηδεύοι
 ἐς τὰ ἡμέτερον rebus nostris infe-
 sti, 5, 26, 11. γράμματα ὅτε ἐπι-
 τηδεύω, litteræ non optimæ, 2, 4,
 11. ἐπιτηδεύω necessaria, commea-
 tus, 3, 7, 6. παρασκευάζειν, 4, 15,
 6. παρασκευάζειν, 5, 21, 1. ἵνα ἐπιτη-
 δεύον ubi commodum, loco com-
 modo, 4, 28, 14. ἐπιτηδεύον αὐτῷ
 ἰφάνη ἐς τὸ, 6, 15, 14. ἥ ἰταίρων
 μάλιστα ἐπιτηδεύοι αὐτῷ maxime
 familiares, 5, 28, 8. ἥ ἐπιτηδεύοι
 ἀνδρία 1, 12, 17. 3, 28, 2. ἀνδρεία,
 1, 19, 12. ἥ ἐπιτηδεύοι θυγατρὶν,
 1, 19, 14. ἐπιτηδεύω, 6, 5, 7.
 ἐπιτηδεύω, δύο τέχνας ἐπιτηδεύειν
 duas artes excercere, Ind. 12, 8.
 ἐπιτίθωμαι adior, invado, cum
 dativo, 1, 5, 2. & 10. & 1, 6, 14.
 1, 18, 7. 5, 8, 6.
 ἐπιτίθωμαι, 6, 29, 15. πύργους τοῖς πό-
 λεις ἐπιτίθωμαι, 2, 7, 10. 5, 27, 6.
 τέλει perficere, absolvere, Ind.
 5, 7. τὰ ἱερὰ ἐπιτίθωμαι sacrificiis
 peractis, 7, 25, 2. & 7.
 ἐπιτίμωσις 3, ἐκλιπῆς, 5, 7, 12. 6,
 13, 11.
 ἐπιτομῶ, ἐπιτοματίζω ὁδὸς, 3, 21,
 11. τὴν ἐπιτοματῆτι ἡγήσατο, 3,
 23, 4.
 ἐπιτρέπω, 1, 9, 16. 1, 11, 4. ὅτε ἡ
 φρενὴ ἐν βασιλείᾳ ἐπιτίτραπτο,
 1, 18, 6. 3, 7, 2. οἷς ἐπιτίτραπτο
 ἡ πόλις, 1, 19, 1. οἷς ἡ φυλακὴ αὐ-
 τῷ ἐπιτίτραπτο, 1, 21, 10. 3, 6,
 7. ταύτη ἐπιτρέψει τὰ γράμματα,
 1, 23, 9. & 12. τὸ κράτιστον 3, ἐπ-
 ῖται ἀνδρὶ ἢ πρὸς ἐπιτρέψας, 1;

25, 8. ὅτε ἐπιτίτραπται quihabere
 potestatem habet, 4, 20, 5. se
 victori permittere, dedere, 4, 21,
 12. & 16. 6, 17, 4.
 ἐπιτρέχω excurro, 1, 5, 18. 6, 23, 9.
 ἐπιτρίβω terro, imminuo, affligo,
 perdo, ἐπιτρίβειν τὰ βασιλείαν
 πράγματα regum negotiis perni-
 ciei esse, 4, 8, 4.
 ἐπιτυγχάνω incido, 2, 22, 2. 2, 27,
 10. 6, 24, 7. 6, 26, 12.
 ἐπιτυχῆς, ἐπιτυχέστατος ἀπίστος;
 1, 11, 8. ἐμβάλλειν ἐπιτυχέστατον
 perfelicissime conjicit, 7, 28, 4.
 ἐπιτυχία, ἢ ἐπὶ τὴν ἄλλαν ἐπιτυχίαν;
 1, 12, 3. κατ' ἐπιτυχίαν, Ind. 8, 12.
 ἐπιτυχόντες part. aor. 2. ἐπιτυγχά-
 νω, 2, 22, 2.
 ἐπιφανέμενος ἄλλοτε ἄλλῃ, 1, 8, 13.
 Ind. 36, 9. ἄλλοτε ἄλλῃ ἐπιφανομέ-
 νῃ τῷ ἔργῳ, 6, 6, 9. ὡς ἔχει Ἀλέξ-
 ανδρὸς ἐπιφανῆ ἐν τῇ ἐκδρομῇ, 12,
 21, 11. κατόπιν αὐτοῖς ἐπιφανέ-
 το, 5, 17, 1.
 ἐπιφαιρίζω nominatim commein-
 ro, 4, 28, 4.
 ἐπιφανῆς, 2, 15, 5. & 10. in ma-
 lam partem 7, 8, 6. ἐν τοῖς κινδύ-
 νοις, 7, 5, 6. ἐπιφανέστερος ἐς ἀνθρώ-
 πους, 1, 12, 5. 6, 15, 5. Περσῶν οἱ
 ἐπιφανέστατοι, 3, 23, 9. γένος ἐπι-
 φανῆς claro genere, 4, 7, 8.
 ἐπιφέρω, Ind. 13, 5. καὶ τι καὶ 3.
 αἶμα ταύτη ἐπιφέροντος non nihil
 etiam vento illuc flammam feren-
 te, 1, 23, 3. φλόξ ἀπὸ 3. πύργου πολ-
 λὴ ἐπιφερθεῖσα flamma a turri co-
 piose illata, 1, 23, 3. σβεσθέντων τῇ
 φλογὶ ἐπιφέρων, 2, 19, 8. πῦρ ἐπι-
 φέρων ταῖς μηχαναῖς, 2, 27, 11. 3.
 μιάματα τῇ πυρᾷ ἐπιφέρων, 7, 3, 4.
 ἐπιφέροντο invehantur, adorie-
 bantur, 2, 21, 14. 5, 17, 11.
 ἐπιφλίγον καῦμα, 3, 7, 6. 6, 24, 6.
 Ind. 43, 12.
 ἐπιφορέω, ὕλην τοῖς λίθοις ἀνελθὼν ἐπὶ
 φορέω 2, 18, 6. 4, 21, 10. ἐπὶ ταύτῃ
 ἐπιφορέω, 2, 19, 2. 3, 1, 1, 1.
 ἐπὶ

INDEX GRÆCUS

ἐπιφορεῖ εἰς τὸ εὖ, 3, 3, 7. ἐπὶ εὖ
 χεῖρας ἐπιφορέουσιν, Ind. 13, 3.
 ἐπιφράζομαι excogito, 3, 2, 2. an-
 dio, cognosco, Ind. 5, 11. & 34.
 9. ἐπιφραδένει τοῖς Διοσκῶρον τῷ
 θανάτῳ instituisse Dioscoris sacri-
 ficium, 4, 8, 2. puto, reor, Ind.
 27, 8.
 ἐπιφύω nascor, 6, 22, 11. 7, 22, 4.
 Ind. 27, 2. & 37, 2. anascor,
 Ind. 39, 5.
 ἐπιχέω, Ind. 13, 4.
 ἐπιχεῖν, aor. 2. inf. ab ἐπέχω, 7,
 16, 8.
 ἐπιχειρία, ἐπιχειρήσας τῷ ἔργῳ fut.
 1. inf. 1, 13, 5. 5, 11, 4. 5, 15, 5.
 conor, tento 2, 14, 12. 3, 29, 6. 4,
 5, 11. invado, 7, 15, 2. ἐπιχειρεῖν
 τῇ Τύρῳ aggredi oppugnatione
 Tyrum, 2, 18, 1.
 ἐπιχειρήσεις excursio, 5, 10, 7.
 ἐπιχρίομαι ἐλευθερία τε καὶ εὐθε-
 ριᾷ, Ind. 12, 2.
 ἐπιχύνω, 2, 19, 3.
 ἐπιχωρίω, ὡς πάντες οἱ ἐπιχώριοι,
 1, 27, 7. ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἐπὶ τὴν
 οὐκην ἐπιχώροι ex classe in taber-
 naculum se contulerant, 2, 21, 13.
 ἐπιχώροισι permissio, 6, 25, 2.
 ἐπιχωρίον indigena, 1, 12, 1. 1,
 26, 7. μὴδὲ 5, 3, 2. εὐλὴν ἐνδὺς ἐ-
 πιχώρου 1, 25, 13. γλώσση ἐπι-
 χωρή, Ind. 22, 5.
 ἐπλε pro ἔπλε imperf. a πλέω, 2,
 2, 2. ἔπλευνον, aor. 1. 2, 2, 3.
 ἐπαιμία, ἐπαίμην imperf. 1, 27, 2.
 3, 28, 13. ἐπαιμεί τὴν Ἀσίαν, 2,
 7, 10. 3, 8, 5. ἐπαμείνω πολλοῖς ἀν-
 θρώποις, 3, 28, 11.
 ἐπαινοδομέομαι, 2, 1, 2.
 ἐπαινος, 5, 4, 8.
 ἐποιμάζω, 7, 27, 5.
 ἐποκείλω, ἐποκείλονται ἔχόμενοι
 ad molem appulsi, 2, 19, 9. 2, 23,
 5. 6, 18, 9. ἐποκείλονται πλοῖαν
 πρὸ ταῖς πέτραις, 5, 20, 15. Ind.
 28, 4. & 30, 8. & 37, 5. & 41, 2.
 ἐποκείλω ὁ Παλινοῦς, 3, 19, 12.

ἐπομαι, 1, 8, 2. & 7. 5, 7, 1. 5, 27,
 15. πορεύω 1, 13, 1. διαπορεύω
 πορεύω, 3, 15, 9.
 ἐπορεύω, Ind. 35, 8.
 ἐπορεύοντα part. aor. 1. ab ἀπορεύω
 4, 20, 4.
 ἐπορεύω, 5, 1, 9. Ind. 21, 10.
 ἐπορεύομαι, 3, 27, 9.
 ἐπορεύω, 4, 9, 14.
 ἐπὶ, 7, 16, 9. πορεύω ἐπὶ gen.
 plur. 1, 11, 3. N.
 ἐπὶ forsan, ἐπὶ, Ind. 20, 9.
 ἐπρίθωμι, 3. pl. aor. pass. a ἐ-
 πρίσσω 2, 24, 9.
 ἐπρίχθαι, 3. l. 2. i. pass. σπρίσσω,
 2, 3, 14.
 ἐπρίσσω, 3. l. aor. 1. προσπίω,
 1, 5, 3.
 ἐπρίσσω, Ind. 9, 1.
 ἐπρίσσω cognoverat, aor. 1. med.
 προσπίω, 1, 1, 5.
 ἐπατορία, ὅρα ἀγρονομία ἐπατο-
 ρία montes diversi appellatione,
 3, 28, 9. 5, 2, 8. 5, 6, 5. τῇ ἐπατο-
 ρίᾳ κρατεῖν ποταμὸν suum retine-
 re, 5, 6, 11. ὁ Ἀλκιμάχης κρατεῖ τὴν
 Ἰσθμὸν οὗ τῇ ἐπατορίᾳ, 6, 14, 8.
 & 9.
 ἐπατορῶν Ἀλκιμάχης πέλις, 3, 1, 7.
 4, 1, 3. 4, 6, 12.
 ἐπαρσία 1, 7, 14. 4, 2, 3. 6, 11, 7.
 Ind. 41, 4.
 Ἐργασίας fluvius, Ind. 4, 3. & 10, 5.
 ἐργάτης, 4, 13, 6. 7, 27, 3.
 Ἐργασίας ὁ Κορινθῖος, 5, 3, 1. 5,
 5, 1. Ind. 3, 1.
 ἐράω, 4, 13, 6. ἐραδίῳ amore
 captum, 4, 19, 9.
 ἐργάζομαι laborare, opus facere,
 2, 18, 12. 6, 20, 8. ὅρα ἄλλα καὶ
 τὰς ἑλλείψεις ἐργάζονται, 3, 18, 19.
 in ergastulo poenae loco operari,
 1, 16, 10. τῷ γὰρ agrum colere,
 1, 24, 11. 3, 17, 14. τῷ χεῖρ, 4,
 25, 6. 6, 17, 12. καὶ τὰς καὶ τῶν
 ἐς τὰς παλαιὰς πόλεις ἐργάζονται,
 ne id motum aliquem in muni-
 tium animis excitaret, 2, 3, 12.
 ἐργα

I N A R R I A N U M.

ἔργον ἐργασίαν, 2, 12, 2. 7, 17, 5. πολλὰ κακὰ ἐργασθεὶς Πέρσης multa mala attulisse Persis, 2, 14, 3. μέμνηται τὴν χερσὶν ἐργαζόμεναι, 5, 4, 4. τῷ σώματι ἐργαζομένη, Ind. 11, 2. καμνοὶ τι αἰεὶ καὶ ἄτοκον ἐργαζομένη, Ind. 20, 2. κατὰ ἀλ-
λάνας, Ind. 40, 8.

ἐργασίαν, χιτὸν τὴν Βαβυλωνίαν ἐργα-
σίαν, 6, 29, 8. μετὰ δὲ ἐργασίαν,
7, 9, 5.

ἐργασίμα loca culta, fata, 1, 4, 2.
γῆ ἀγαθὴ ἐργασίμῃ, 4, 28, 6. ὕλη
ἐργασίμῃ sylva cœdua, 4, 30, 16.
ἐργασίαν γῆς ἀγαθὴς, 5, 25, 1. τὴν
ἀλάστον, 7, 19, 8.

ἔργον, τὸ ἔργον ἐξόντος, 1, 9, 1. τὸ ἔρ-
γον μετίχλην rei gerendæ interesse,
1, 9, 1. & 16. ἔργον prælium, 3, 9,
10. ἐξ αὐτῆς τὸ ἔργον ἦκειν ex re-
centi clade vel prælio venire, 1,
10, 4, 1, 23, 4. Τρωϊκὸν ἔργον Tro-
janum bellum, 1, 11, 12. ἔργον ἐς
ἀνθρώπων ἀφίρην 1, 12, 3. ἱππο-
μαχίαν αὐτὴν καρτερωτάτην τὴν παντὸς
ἔργον ἐνίστην equestris hæc pugna
acrior fuit quam universum præ-
lium, 3, 15, 3. ἔργον χαλεπὸν, 4,
21, 8. ἄτοκον, 5, 7, 2. ἐν τῷ ἔργῳ
in ea pugna, 5, 17, 14. ἐν αὐτῷ
τῷ ἔργῳ ἐξηγερθέντες ipso tumultu
excitati, cum pugna maxime fer-
veret, 1, 20, 14. προσήψατο τὸ
ἔργον aggressus fuisset opus nem-
pe expugnandæ urbis, 1, 21, 7.
2, 10, 8. ἔργον καρτερόν acris pu-
gna, 2, 10, 10. 3, 14, 7. ἔργον ἐπι-
θεῖν oppugnationem aggredi, 7,
7, 13. ἔργον Ἀλεξάνδρου res gestæ
Alexandri, 1, 11, 3. ἔργον μεγάλην
ἐπιδοιχάμεν rebus præclare ge-
stis, 5, 18, 6. γινέσθαι, ὅτι ὅτι εἶναι τὸ
ἱππικὸν τὸ ἔργον, videns, equi-
tatum parum idoneum ad hanc
rem, 5, 23, 1. ἔργον μέγα res ma-
gna, laboriosa, 2, 18, 3. Ind. 22,
6. τὸ ἔργον καρτερώς ἀπτόμεν, 2,
23, 7. πολλὰ ἔργα ἀποδοιχάμενα e-

gregia facinora edita, 3, 9, 11. 3,
22, 3. 5, 26, 1. & 7. φαυλότατον
πάλαι ἔργον, 1, 12, 4. ἀπὸ τῆς
τὸ πόλεον ὀφείλει γίνεσθαι ἐς τὸ
ἔργον, 1, 20, 6. ἐφεισηκότῃ τῷ ἔρ-
γῳ cum operi instaret, 1, 22, 1.
τῷ ἔργῳ τῷ εὐδοκίμῳ, 1, 24, 3.
πρὸς χάριν τὸ ἔργον procedebat o-
pus, 2, 18, 8. ἔργῳ ἀπέφθιεν re ipsa
ostendit, 7, 7, 13.

ἐρείδων, 4, 9, 3. 6, 9, 8. ἐρείδεις πρὸς
τῷ τείχει innixus muro, 6, 9, 13.
ἐρείπτομαι, labor, cado, ἐρηιμνίσαν
τείχῃ, 1, 21, 12. 1, 22, 1.

ἐρείπτομαι, 6, 3, 5.

ἐρείπεις, 2, 17, 6. 6, 3, 5.

ἐρείπτον remus, Ind. 30, 3.

ἐρείπτον fut. pro ἐρείπτον ab ἐρείπτον, Ind. 15, 9.

ἐρημία solitudines, 1, 4, 6. τείχῃ τῇ
ἐρημίᾳ διὰ τὰς ἀστυλακίας, 1, 8, 11.

ἡ ἐρήμη, 4, 17, 1.

ἐρημία τὴν χώραν, 3, 28, 13. 5, 11, 1.

ἐρημνίσαν, 5, 17, 10.

ἐρημνίσαν τείχῃ urbs ab incolis de-
serta, 1, 27, 3.

ἐρημνίσαν, 2, 26, 2. ἐρήμη ὁδὸς, 3, 3, 6.

ἐρημνίσαν τείχῃ τὴν προμαχομένην, 4,
3, 8. ἐρημνίσαν χιόνῃ, 4, 19, 1. ἐλέ-
φαντες ἐρημνίσαν τὴν ἐρημνίσαν, eleph.

absque rectoribus, 5, 18, 6. ἐρη-
μνίσαν γῆν, 6, 1, 3. ἐρημνίσαν Ἀλεξάν-
δρου orbatus Alexandro, 6, 12, 5.

ἐρημνίσαν θρόνον vacuum, 7, 24, 4.

ἐρημνίσαν ἄλλαν πόλιν, Ind. 4, 12.

ἐρημνίσαν σκίης πάντα ὄφθη, Ind. 24, 5.

ἐρημνίσαν, πάλιν ἐρημνίσαν τὴν ὁδοῦ
χομένην, 4, 27, 5. 5, 2, 4. 6, 9, 3.

ἐρήμωσις τὴν χώραν, 1, 9, 13.

ἐρηιμνίσαν, part. præter. pass. ab ἐ-
ρείπτομαι vel, uti alii malunt, ἐρεί-
πτομαι labor, cado, 1, 21, 12.

Ἐργυῖον ὁ Λαρίχης, 3, 6, 8.

Ἐργυῖον πόλιν, 1, 5, 8.

Ἐρμύς, αὐτὸν αὐτῷ ἐρίζει, 7, 1, 6.

Ἐρμύς, fluvius, Ind. 4, 5.

ἐρείπτομαι labor, cado, ἐρηιμνίσαν
τείχῃ, 1, 21, 12. 2, 27, 8.

ἔρει, 2, 27, 9. ταῦτα ἔρει ἰμβραλίον
πρὸς

INDEX GRÆCUS

πῶς ἔχουσι, 6, 24, 4. 7, 23, 7.
 ἔρχεσθαι, ζεῦς, 1, 11, 13. N.
 ἔρχεσθαι, septum, Ind. 13, 4. & 8.
 ἔρχεσθαι, Ind. 20, 11. N.
 ἔρμα scopulus, Ind. 21, 5. ἔρμα, faburra, saxa & arenæ, aliaque similia, quibus navis degravari queat, 2, 19, 4.
 ἔρμηνεύς, 4, 3, 15. 7, 1, 8.
 ἔρμης, Ind. 37, 10.
 ἔρμολος, Σωπολίδος παῖς, 4, 13, 3.
 ἔρμος ποταμός ἀπέχει ἀπὸ Σάρδεων σταδίων εἴκοσιν, 1, 17, 4. 5, 6, 6.
 ἔρματι, 1, 12, 11.
 ἔρμας, 1, 4, 10. 1, 16, 9. 7, 14, 14.
 ἔρριμνον part. præ. pass. a ῥίπτω, 7, 14, 5.
 ἔρριπτο, 3. f. plusq. perf. pass. a ῥίπτω, 2, 22, 12.
 ἔρριπτο, præ. inf. pass. a ῥίπτω, 7, 14, 6.
 ἔρροχθε, 3. f. imperf. a ῥοχθίω, Ind. 21, 5.
 ἔρραμειν, part. præ. pass. a ῥαννύω, 2, 4, 16.
 ἔρραμειν εὐβάλλει fortiter adori- ri, 1, 2, 11. 1, 22, 3.
 Εὐθεία νῆσος, 2, 16, 6.
 ἔρυθρά θάλασσα, 3, 8, 8. 7, 16, 4. Ind. 19, 9.
 Εὐθρη, Ind. 37, 3.
 ἔρυμα locus munitus, 4, 6, 10. 4, 15, 12.
 ἔρυμνος, Ind. 36, 8.
 ἔρχεσθαι ἀπὸ τῆς δεξιᾶς κέρως πρὸ τῆς ἀλλης φάλαγγος, 1, 1, 5. τὰ ἐξ Αἰγύπτου ἀγαθὰ ὑμῖν ἔρχεται vobis cedunt, 7, 9, 12. ἔρχεσθαι ἐπὶ νῆν in mentem venire præf. 5. ἔρχεσθαι ἀφανίσαι τὴν πόλιν, venire eversum urbem, 1, 9, 5. ἔρχεσθαι διὰ κινδύνου τοῖς Θεβαίοις pugnare cum Thebanis 1, 7, 15. διὰ φιλίας amice iis venire, 1, 7, 15. παρ' ὀλίγον ἦλθε καὶ ἀλῶναι τὴν πόλιν, parum abfuit, quin urbs caperetur, 1, 21, 6. ἐς χεῖρας ἐλθόντες τοῖς Μακεδόσι, qui manus cum Macedoni-

bus conferuerant, 1, 22, 4. 2, 18, 5. 3, 17, 9. ἐπὶ μέγα ἔλθον δυνάμεις urbs quæ ad magnam potentiam pervenit, 2, 5, 3. ἐς τισιπέρην μάλιστα σταδίων ἔρχεται, locus ille ad 40 summum stadia extenditur, 3, 4, 2. 6, 14, 11. ὅσα ἔρξας ἄγον ἦλθε, 3, 16, 13. 5. ἔρχεσθαι proficisci, ἐλθὼν τὴν νύκτα ὅλην tota nocte continuato itinere, 3, 21, 5. Ind. 26, 6. ἐλθὼν εὐχὴ τὸ ἀδελφόν, ire ad fratrem 3, 27, 4. ἐς ἔχεται κινδύνῳ ἐλθὼν, 4, 4, 5. & 18. ἐς ἔρωτα ἐλθὼν αὐτῆς ejus amore captum, 4, 19, 9. & 10. ἐς πύργον ἐλθὼν καὶ φιλίας, 4, 21, 13. ἐλθὼν ὁδὸν τραχεῖαν, 4, 29, 3. ἐπὶ τῇ Ἰνδοῦ ποταμῷ ἐς ἴσον ἔρχεται, 5, 6, 11. ἐς τοσούτῳ κλίματι ἔλθω, 5, 26, 8. ἐλθὼν τὰ εὐχὰ τὴν θάλασσαν τὴν χεῖρας regionem mari vicinam obire, 6, 23, 2. τὴν χρημάτων μέρος ἐς ὑμᾶς παλὸν ἔρχεται, 5, 26, 13. μισθὸς ἐκ τῆς κοινῆς ἔρχεται stipendium ex publico iis datur, Ind. 12, 4. τῷ Ἰνδοῦ ἐς ταυτὸν ἔρχεται, Indo idem accidit, Ind. 4, 8. N. γάρ ἐς τόσῳ ἔρχεται, senectute ad hanc ætatem pertinent, Ind. 14, 8. παρ' ὀλίγον ἐλθὼν ἀλῶναι ἐς αὐτὴν parum abfuisse, quin eo appellerent, 7, 20, 16. πολλῇσι γυναῖξιν ἐς γάμους ἐλθὼν, multas uxores duxisse, Ind. 8, 6.
 ἔρω, ἐς ἔρωτα ἐλθὼν αὐτῆς ejus amore captum, 4, 19, 9. τὴν δεξιάν, 6, 13, 12.
 ἐς pro eis Attice & magis Ionice, præf. 2. ἐς ἀκριβῆς accurate, 1, 1, 12. ἐς ἀλλήλους ἐξομφορότεροι præf. 2. ἐς Τριβαλλοὺς contra Triballos, 1, 1, 5. & 1, 2, 1. ἐς Ἴλιον στρατόν, 1, 11, 18. ἐς χεῖρας ἐξομφοροῦσι ταῖς cominus manus conferere, 1, 2, 7. eodem sensu est ἐς χεῖρας δίδουσθαι τὰς 1, 5, 11. ἐς χιλίους ἀπὸ μίλλε, i. e. circiter, 1, 1, 17. 1, 3, 6. 1, 8, 8.

π, 8, 8. sic Curt. saepe, 3, 3, 13. 5, 1, 41. 5, 5, 5. ἀπείχων τὸ πόλεως ἐς πέντε μάλιστα σταδίας, 1, 20, 4. μέγα ὄνομα τὸ αὐτῷ καὶ ἐς Κελτικὰς ἦκει fama nominis ejus etiam ad Celtas venit, 1, 4, 10. ἀββαίνειν τὸ ποταμὸν ἐς ἡσσαν, 1, 2, 2. ἐς βάθος ἐκτείνεται τὴν φάλαγγα, in altitudinem extendere aciem. h. e. ita ordinare; ut major sit ejus altitudo, quam longitudo, 1, 2, 6. ἐς ποταμὸν ἐτράπησαν, 1, 2, 11. ἐς προσβολὴν τὰ πόλιν τὴν δὲ λήτο- ρια, insula magna parte erat præ- ceptus, ut impetus in eam fieri non posset, 1, 3, 5. ἐς πόλεμον ἐνάγειν, ad bellum inducere, incitare, 1, 7, 17. ἐς αὐτὰς ἐσβάλλει, eorum regionem invadit, 1, 5, 5. ἐς Πέ- λιον πόλιν ἐτίκτετο, ad sive con- tra Pelion urbem contendebat, ut eam expugnaret, 1, 5, 8. ἐς ἐ- πισιτισμὸν πέμπειν frumentatum mittere, 1, 5, 15. ἐς προσβολὴν ἀ- ποτείνειν τὰ δόρυ χαλκὸν hastas in ad- versum dirigere, 1, 6, 3. ἐς Πελ- λήν ἀφικνέσθαι, Pellenen perve- nit, 1, 7, 6. 1, 11, 7. ἐς κοινὴν γι- γνίσκων, in commune consulere τῷτο ἐς τὰ παρόντα τῷ λόγῳ ἐπρε- πίστατον, hoc pro præsentium rerum statu rationi convenientissi- mum, 2, 16, 12. ἐχώνοντο ἐς τρεῖς ἡμέρας, 4, 30, 1. ἐς τὴν ὑστερίαν, postero die, 4, 30, 11. 7, 17, 8. ἐς ὑστερον in posterum, 1, 9, 2. 1, 12, 2. ἐς ταπεινότητα ἀφικνέσθαι, 9, 4. ἐς τὰ πολέμια δόξα bellica gloria 1, 9, 11. ἐς λογισμὸν ἀναφέ- ρειν in eam cogitationem adduce- re, 1, 9, 15. ἐς τὰς ἄλλας ἐγγυγί- λησις renunciatum est, 1, 10, 1. ἐξήλθον ἐς ἀνθρώπους, 1, 12, 3. 4, 10, 4. & 5. & 7. λεγόμενον ἐς τι τὰς Ἑλλήνας καὶ ἐς Δαρείον nunciatum Græcis & Dario, 2, 26, 5. παρή- γαγεν ἐς αὐτὰς introduxit ad eos, 4, 7, 5. τὴν χεῖρα ἀνίστησιν ἐς τὸ πᾶν

ἐπὶ, 6, 13, 4. ἐς τὴν βοήθειαν ἐπὶ ἔλ- ρειν ad auxilium ferendum adhor- tari, 1, 10, 1. τεταγμένοι ὡς ἐς μά- χην, 1, 13, 2. 1, 18, 4. παίσιν ἐς τὸ πρόσωπον, 1, 15, 10. & 11. ἐς τὰ ὅλα ἀφελήσασθαι, 1, 18, 11. & 14. ἐς Παρμενίωνα πέμπει, ubi ta- men Gronov. restituit ὡς, 1, 25, 12. sic etiam, 2, 8, 14. ἐς τὸ ἰρ- φανὲς γράφειν aperte scribere, 1, 25, 13. δῶνα ἐς μισθὸν mercedis, stipendii loco dare, 1, 26, 5. λό- φον ὀχυρὸς ἐς τὸ ἀπομάχασθαι, 1, 28, 4. χρήματα ἐς τὸ κοινὸν ἐπιβάλλ- λων pecuniam multitudini injun- gere, 2, 1, 9. μή τις καὶ τῷτο ἐς τὰς πολλὰς κίνησιν ἐργάσθαι, ne id motum aliquem in multorum animis excitaret, 2, 3, 12. ἐς Εὐ- ρυσθέα τὸν ἐξ Ἑπείρου βοῶν κλέ- φθαι, ad Eurystheum famam boum ex Epiro pervenisse, 2, 16, 8. ἐς τὰ ἄλλα πείθεσθαι in reliquis parere, 2, 4, 15. ἐπαγγέλλει ἐς τὰς Σό- λας rediit Solos, 2, 5, 7. ἐς τὰς σωματοφύλακας κατέλκει, 2, 12, 3. χρήματα αἰτήσων ἐς τὸν πόλεμον, 2, 13, 5. ἀδικίας πρῶτον ἐς βασιλεία ἤρξεν, 2, 14, 2. πέμπειν ἐς βεβαίω- σιν τὴν φύλακα, 2, 14, 3. ἐς τὰ μάλιστα ἐτίμησι, 2, 15, 6. οἶδα δὲ ἰγὰ καὶ ἐς τῷτο, ad hoc scio etiam, 2, 16, 8. ἐς ὀλίγον paululum, leviter, 2, 22, 12. ἐς πέμπτην ἡμέραν πεφει- γὼς, 3, 19, 9. ἐς τὴν ἐπιῴσαν po- stero die, 6, 8, 2. 7, 11, 1. ὑβρί- ζειν ἐς τὰς ὑπηκόους, 3, 22, 4. ὡς το- σαύτη ἂν ἀξιώσει παρὰ τι αὐτῷ Ἀ- λεί. καὶ ἐς τὸ ἄλλο εὐαγγέλιον, 3, 26, 7. ἐφυγεν ἐς πολεμίας perfugit ad hostes, 3, 27, 2. ἐς κίνδυνον αἰ- τῶν σημειώσθαι periculum ipsi portendi, 4, 4, 4. ἐς τεκμηρίωσιν τῷ θεῷ, 4, 7, 8. ἐς δῖμοις σιτία δι- δόναι, 4, 21, 8. ἐς Ἰνδοὺς ἦκε, in Indiam venit, 6, 14, 2. ἐλευθερίαν σῶσαι σφίσι εἶναι ἐς Ἀλέξανδρον us- que ad, 6, 14, 2. ἐς ἡμέραν, in sin-

INDEX GRÆCUS

ἰσχυροῦς, 6, 29, 11. ἰσχυρὸς ἢ ἰς
 ἰσχυρίαν, 7, 6, 3. ἰς τῶν, pro-
 pter hoc, ad hoc, 7, 7, 9. ad hoc
 perque tempus, 7, 30, 5. ἐμάρτοι
 ἔς τρεῖς, Ind. 11, 6. ἰς pro ἀ, ἰς
 ἔσται ἡντι, 4, 22, 3. ἔς θύον,
 inter venandum, 4, 12, 4.
 ἰσχυρίζω, 4, 15, 13.
 ἰσχυρίζω ἰς τὸ πολεμεῖν, 3, 15, 1.
 αἰς τὸς προμαχομένους, 4, 2, 5. 5,
 17, 11. 6, 9, 10.
 ἰσβάλλω ἰς τὸ πάρεν, 1, 14, 8.
 ἰσβάλλω ἰς αὐτὸς, eorum regionem
 invadit, 1, 5, 5. 1, 7, 7. 1, 23, 11.
 ἰς χάριν, 1, 24, 8. non hostiliter,
 2, 4, 1. ἰσβάλλω injicio, indo, 3,
 4, 7. ἰς θάλασσαν οἱ πολεμῶντες ἰσβάλ-
 λονται, 5, 5, 7. 7, 7, 7.
 ἰσβάλλω ἰς τὸ πολεμεῖν, 4, 5, 12.
 ἰσβάλλω, 3. pl. fut. 1. med. ab
 ἰσβαίνω, 1, 14, 8.
 ἰστιάμενος, 3. f. plusq. pass. a συ-
 σταίω, 1, 19, 3.
 ἰστέχω, Ind. 40, 10. & 43, 2.
 ἰσχυρίζω, 3. f. aor. 1. σημαίνω, 1, 6, 3.
 ἰσχυρίζω, 3. f. aor. 1. σημαίνω, 1, 8, 4.
 ἰστέω, 4, 7, 7. τὸ ἰστέω ἀμύψης,
 4, 9, 14.
 ἰσχυρίζω, 7, 25, 9.
 ἰσχυρίζω, 3. plus. imperf. a
 σκυνογυγίω, 1, 10, 4.
 ἰσχύω, pro ἰσχύω, imperf. a
 σκπία, 1, 3, 7.
 ἰσχύω, part. fut. ab εἰμί, 7, 15, 7.
 ἰσχύω, ἰσχυρίζω τὸ ἰσχύω ἰς ἰσχύ-
 ων, 3, 4. 4. 5, 6, 4. τὰ πρὸς ἰσχύ-
 ων, Ind. 1, 1, 1.
 ἰσχύω, Ind. 23, 2.
 ἰσχύω αὐτοῖς φιλοτιμία, 1, 21, 2.
 ἰς ἀλάλως, 2, 10, 11.
 ἰσχύω ἰς τὸ λυμῶν, 3, 2, 5. ἰς Εὐ-
 δας, 7, 1, 4.
 ἰσχύω, ὡς μὲ βιάσασθαι τὸ ἰσχύω,
 ne vi irrumperent in portum, 1,
 19, 11. 2, 20, 5. τὸ ἰσχύω φραζέ-
 μενοι, 2, 20, 12. & 13.
 ἰσχύω, Ind. 38, 6.
 ἰσχύω, ὅτι ἂν πείθῃς ἐμὲ, ἰσχύω σοι,
 2, 14, 16.

ἰσχύω, 3. f. aor. 2. ind. pass. a ἰσ-
 χύω, 1, 11, 11.
 ἰσχύω, part. inf. pass. a εἰσ-
 χύω, 2, 12, 10.
 ἰσχύω, part. part. act. a εἰσ-
 χύω, 2, 11, 12.
 ἰσχύω, 1, 2, 11. 1, 4, 2.
 1, 8, 7. ἰσχύω, 3, 7, 3. ἔς τὸ
 ἀφίκαται, donec, 4, 27, 7. ἔς τε
 αὐτοῖς, Ind. 43, 11. usque ad, 1,
 3, 2. ἰς τε ἐπὶ, 1, 7, 11. 1, 14, 5.
 4, 9, 5. ἔς τε ἐπὶ τὸ ἀφίκαται
 αὐτοῖς, 1, 15, 1. ἔς τε ἐπὶ τὸ ἀφί-
 καται monusque ad viam per-
 tingit, 1, 27, 8.
 ἰσχύω, alicubi vero, 2, 10, 2.
 αἰδὲ ἰσχύω neque est quidquam cau-
 sa, 7, 9, 15. ἔς τε οἱ αὐτοῖς, non-
 nulli, quidam eorum, 1, 7, 17. 1,
 22, 5. 2, 8, 10. ἔς τε παρὶς, licet
 facere, 1, 27, 9.
 ἰσχύω, 3. f. a. 1. act. εἰσ-
 χύω, 1, 7, 10.
 ἰσχύω, 3. f. a. 1. act. a σφάλλω,
 2, 6, 6.
 ἰσχύω, 1, 9, 5. ἰσχύω, 2,
 16, 9. ἔς τε
 ἰσχύω, 3, 22, 9. ἰς ἰσχύ-
 ων, 4, 4, 5. & 18.
 ἰσχύω, 3. f. a. 2. act. ἰσχύω, 1, 15, 11.
 ἰσχύω, 2, 1. ind. pass. ab ἰσχύω, 5, 7, 9.
 ἰσχύω, 1, 19, 2. αὐτοῖς, 1, 21, 8.
 ἰσχύω, 3, 18, 2. 3, 19, 15.
 5, 18, 5.
 ἰσχύω, οἱ ἀφ' αὐτῶν ἰσχύω, 1,
 6, 8. 1, 15, 9. ἰσχύω, 1, 12, 12.
 3, 27, 8. N. ἰσχύω, 1, 14, 2. 3,
 9, 10. ἰσχύω, 1, 14,
 3. ἰσχύω, 1, 20, 8. NB.
 de voce ἰσχύω vide Gronov. aor.
 p. 14. n. 48. col. 2. ἰσχύω, 2,
 ἰσχύω τὴν φιλοτίαν ob amicitiam
 cum Philota, 3, 27, 1.
 ἰσχύω, 3. f. a. 1. τὰς, 1, 2, 9.
 ἰσχύω,

I N A R R I A N U M.

ἐνδύει, 3. f. aor. 1. ind. pass. a
 τασα, 1, 11, 9.
 ἐτελεύτησι, 2. I. aor. τελευτάω, 1,
 5, 7.
 ἐνεδέχετο, 3. pl. plusq. pass. Ioni-
 ce pro ἐδεγμένοι ἦσαν, 3, 8, 9.
 ἔσθ, acc. plur. pro ἔσθαι ab ἔσθ, 1,
 1, 1.
 ἐτήσιοι ἄνθρωποι κατεῖχον, 6, 21, 1. N.
 & Ind. 6, 7. ἐτήσιος πνεύματος, Ind.
 21, 1.
 ἔτι cum comparativo, 1, 1, 4. 1, 4,
 10. ἔκτι 1, 2, 11. ad hæc, præ-
 terea, 1, 5, 20. 5, 15, 13. ἔτι πάλ-
 λου, 5, 19, 3. jam, de præterito
 tempore, 1, 11, 1. 1, 12, 8. 1, 23,
 9. 6, 3, 10. adhuc, 1, 11, 12. ἔτι
 πρόθεν jam ante, 3, 17, 7. πρόθεν
 ἔτι, 4, 4, 14. iterum, 2, 14, 18.
 ἔδδ' ἔτι πρῶτον λέγειν μοι. ἔστιν, 5,
 25, 8.
 ἐτιμάθη, 3. f. aor. 1. pass. τιμάω, 1,
 5, 6.
 ἐτιμωρήσατο, 3. f. aor. 1. med. τι-
 μωρέω, 1, 10, 6.
 ἔτοιμ, κλέεις ἔδδ' ἐποίησ' ἐχέμεθα,
 Ind. 36, 6.
 ἐτόλμων pro ἐτόλμων, imperf. a
 τολμάω, 1, 6, 18.
 ἔτ, ὥρα ἔτις tempore anni, i. e.
 æstate, 1, 17, 6. N. 5, 9, 6. ἔσσι
 ἔτη quocunq̃, 1, 27, 6. 3, 7, 11.
 ἐς ἔτ idem, 3, 17, 13. ἐγγόνει
 ἀπὸ τὰ πεινηθέντα ἔσθ, 3, 22, 10.
 ἐγράπτετο, 3. f. aor. 2. ind. med. a
 τρίπομα, 2, 11, 9.
 ἐγράψαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass.
 a τρίπομα, 1, 2, 11.
 ἐράθη, 3. f. a. 1. ind. pass. a τερνά-
 σκω, 1, 16, 9.
 Ἐτόμασθ' ποταμούς, 4, 6, 12.
 ἔτυχον, 3. f. a. 2. τυγχάνω, 1, 12, 2.
 ἔτυχον, aor. 2. ind. a τυγχάνω, 2,
 11, 12.
 Εὐαγόρες Εὐκλείαν, Ind. 18, 9.
 Εὐάκω, ἰππεῖς Ἰερσῶν, 7, 6, 5.
 Εὐάσλα ποταμούς, 4, 24, 1.
 Εὐβεια, 2, 2, 7.

ἐλασθ, 2, 16, 8.
 Εὐφραντ' ὁ Εὐφραντ' 3, 5, 4.
 εὐδαμονία ἀνθρώπων, 4, 7, 10. 7, 2,
 9. ὁ γὰρ 7, 10, 4.
 εὐδαμονίσαν, 2. I. ab εὐδαμονίζω,
 1, 12, 2.
 εὐδαμονισέ, 1, 12, 3.
 εὐδαίμων beatus, dives, Ind. 8, 9.
 ἡ μεγάλη πόλις, 2, 13, 11. 3, 1,
 7. 5, 8, 2. εὐδαίμων τότε ἔσθαι ἡ
 ὁ γὰρ κατεῖχον ἔσθαι, 3, 2, 3.
 εὐδαίμων εὐδαίμων beatus præ-
 dicare.
 Εὐδαίμων πόλις, 3, 16, 14.
 εὐδενδρ, Ind. 32, 4.
 Εὐδημ, 6, 27, 5.
 εὐδοκίμη, 3. f. ἱερ. εὐδοκίμω, 1,
 17, 15. τὴν ἔργον τότε εὐδοκίμω,
 1, 24, 3. 6, 13, 14.
 εὐδοκίμω, 6, 13, 14.
 εὐεργέτης, 3, 30, 7. εὐεργέτης, 3,
 27, 9.
 εὐεφωδύτερ, 2, 10, 2.
 εὐζαν expeditus, 5, 14, 11.
 εὐλαρεῖς, 3, 10, 4. εὐλαρεῖσθαι τὸ
 τὸς αὐτοὺς ἀγαθὰς, 2, 21, 13.
 εὐλῆες, ἐκ τὸ εὐλῆ παλαμῶναται,
 aperte bellum gerere, 2, 17, 4.
 Εὐθυκλῆς Σπαρτιάτης, 2, 15, 3.
 εὐθυμῆν jucundam vitam dego, Ind.
 12, 4.
 εὐθυμῆν, ἐκ εὐθυμῆσθαι εὐθυμῆν,
 Ind. 42, 6.
 εὐθύς, εὐθέως εὐθύς, 3, 4, 9. ἐκ τὸ
 5, 7, 10 τὰ πλοῖα κατέτε ἐς εὐθύ,
 naves constiterunt in rectum, 6,
 5, 2. ἀντιλέγειν ἐκ τὸ εὐθύ, a-
 perte contradicere, 1, 6, 12. 3,
 16, 5. 5, 27, 1.
 εὐκαρπ, Ind. 32, 4.
 εὐκλία ἐς ἀνθρώπους ποιεῖν, 4, 10, 3.
 εὐκλῆς, 7, 10, 8. & 16. Opp. ἀφα-
 ρῆς, 5, 27, 16.
 εὐκυκλῆ λιμῆν, Ind. 22, 5.
 Εὐλαῖ ποταμούς, 7, 7, 2.
 εὐμαρῆς, 7, 16, 11. εὐμαρῆς, 7, 21,
 7. ἀροῖς, 1, 26. 3. εὐμαρῆς ἔσθαι
 ita facile, 1, 4, 4. 1, 6, 22.

εὐμα-

I N D E X G R A E C U S

Εὐμενής, 7, 4, 8. ἱεραιόμεν, Ind. 18,
 7. Εὐμενής γραμματεὺς, 5, 24, 9.
 εὐμήκης, Ind. 17, 1.
 εὐνή, ὡς ταῖς εὐναῖς καθεστάνειν, 1, 6,
 22. 1, 25, 10. 3, 17, 6.
 εὐνοια., Τενεδίοις τὰ τ' εὐνοίας ἐς Ἀ-
 λέξανδρον ἰσχυροὶ μάλλον, Tenedii
 magis erga Alexand. erant pro-
 pensī, 2, 2, 5. εὐνοια πρὸς τινα,
 2, 17, 4. ὡς ἔκαστος εὐνοίας πρὸς
 ἑκάστην ἔχον, 7, 14, 3. εὐνοίας ἰ-
 πιδείξασθαι τῷ, 7, 18, 7.
 εὐνους ἄνθρωποις, 1, 25, 11.
 εὐνῶχος, 2, 25, 8. 7, 24, 4. φύλαξ
 τ' γυναικός, 4, 20, 1.
 Εὐξενος πότις, 1, 3, 2.
 εὐογος, 6, 29, 14.
 εὐεπλόγος superl. ab εὐοπλος,
 1, 5, 3. 2, 21, 13.
 εὐορμος λιμὴν, Ind. 21, 10. & 26, 3.
 εὐοσμος, 6, 22, 9.
 εὐπειθής, 5, 28, 5.
 εὐπειθής facilis, aptus, commodus,
 3, 8, 13. εὐπειθὲς εἶναι, 4, 5, 10.
 εὐπειθής, 1, 11, 7. 1, 13, 4. 6, 9, 3.
 εὐπειθής, Ind. 8, 12. εὐπειθὲς κατ-
 ἑκάστην, 2, 7, 4. ἀλφεινός, 3, 18,
 15.
 εὐποιΐα, 7, 28, 8.
 εὐπορία πολλὰ, 1, 3, 8. δένδρον, 7,
 19, 7.
 εὐπορος facilis, 2, 21, 5. ὁδός, 3,
 16, 4. 6, 25, 4. πλοῖα εὐπορος ἐς
 παρμακιδὴν στρατιᾶς, 6, 1, 1. εὐ-
 πορώτερος, facilis accessu, aditu,
 transitu, 1, 1, 15. 2, 23, 10. 3, 7,
 6. 6, 19, 6.
 εὐπρογία, 2, 10, 10.
 εὐπρεπής, τῷ λόγῳ εὐπρεπέστατος,
 rationi convenientissimum, 2,
 16, 12.
 εὐπροσδύεται, 1, 28, 7. εὐπροσο-
 δώτερον, 5, 22, 13.
 εὐχαιτο χαλεπῶς δειόμενοι παρ' αὐτοῦ,
 ægre multis precibus ab eo impe-
 trarunt, 3, 17, 11.
 εὐρέσθαι aor. 2. inf. med. εὐρίσκω,
 1, 7, 16. εἴτε εὐρέσθαι εὐρίλοι φησὶ

ἄνθρωποι παρ' αὐτοῦ, 2, 25, 5. Ν.
 3, 30, 8.
 Εὐρυπιδὸς ποιητὴς, 7, 16, 9.
 Εὐρεπτος, 2, 2, 8.
 εὐρίσκειν συγγνώμην τῷ veniam im-
 plorare, impetrare alicui, 1, 7, 16.
 σφίσι τι ἀγαθὸν εὐριπιδέσθαι grati-
 am inire, 3, 21, 8. εὐρεπόμενοι
 ἀφίλειαν, 2, 15, 4.
 εὐρτος, 3, 29, 6.
 Εὐρυβάτης ὁ Κρῆς, 1, 8, 8.
 Εὐρυδικός, 3, 6, 8.
 Εὐρύλοχος, 4, 13, 12.
 Εὐρυμίδης ποταμός, 1, 27, 1.
 Εὐρυπιδὸς, 2, 16, 6.
 εὐρυχωρία, 2, 6, 5. 2, 7, 6. 5, 17, 12.
 Εὐρώπη, ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν Εὐρώπην,
 1, 3, 1. 2, 7, 9.
 εὐρωπτος, εὐρωπώτερος πρὸς τὴν Εὐρώ-
 πην, 2, 7, 9. 3, 21, 3.
 εὐρώτης ἀμύνεσθαι, 1, 20, 11. 2, 11,
 3. & 5. 6, 6, 9.
 εὐχόμενος, 7, 12, 11.
 εὐτ' ἂν ἰπιτεύχοντι, quum pervene-
 rint, Ind. 13, 7. & 10. & 31, 1.
 εὐτολμώεσθαι, 5, 22, 2.
 εὐτυχία, 2, 15, 7. 5, 27, 17.
 εὐτυχία, ὡς ἀπὸ τ' εὐτυχίας εἶναι,
 4, 19, 10. 4, 21, 5. 7, 29, 1.
 εὐυδρος, Ind. 43, 13.
 εὐφλεκτος ὕλη, materia quæ facile
 flammam concipit, 2, 19, 1.
 εὐφορος, 6, 29, 14.
 Εὐφράτης, 2, 13, 1. 5, 5, 7. 7, 7, 9. Ν.
 εὐφροσύνη ματαιία, Ind. 34, 5.
 εὐχομαι, 4, 20, 5. 6, 19, 12. εὐχό-
 μετο Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ καὶ κατὰ ἀγαθὰ,
 5, 29, 1. 7, 11, 15.
 εὐάνθυμοι, πρὸς τὸ εὐάνθυμοι ἄγαν, 1,
 1, 15. ἀπὸ τ' εὐανθύμῳ ἐκτάγαν, 1,
 1, 16.
 εὐανχίωμα, 5, 2, 8. 7, 24, 7.
 εἶ pro ἐπὶ, 1, 3, 8.
 εἶφαινοντο, 3. pl. imperf. φαίνομαι,
 1, 7, 3.
 εἶφαινον, 1. plur. aor. 2. a φαί pro
 φαίμεν Dorice, 7, 14, 8. εἶφαινον
 3. pl. 1, 4, 9. 7, 16, 10.

· I · N · A · R · R · I · A · N · U · M · :

ἰσθίον, 3. f. 2. 2. pass. φάσμα, 1, 4, 4.
 ἰσχυρῶς imperf. a φάσμα, 1, 7, 8.
 ἰσχυρόν, 5, 10, 1. 7, 9, 7.
 ἰσχυρότα, 3. pl. imperf. ab ἰσχυρο-
 μεν, 1, 4, 2.
 ἰσχυρῶς τῷ ἔργῳ urgebat opus, 4, 21, 7. adsto, 4, 29, 14. 5, 13, 9.
 αὐτὸς ἰσχυρῶς ἐν αὐτῷ Σαρδαν-
 αρία, ipse Sardan. innitebatur
 sepulchro, 2, 5, 3.
 ἰσχύει pro ἰσχύει licet, permit-
 titur, ind. 11, 4.
 ἰσχυρῶς ordine, 4, 12, 2. 4, 18, 11.
 7, 4, 10. ἐν τῷ ἰσχυρῶς κένον post
 hos, 7, 11, 14.
 ἰσχυρομεν, 2, 24, 4. 3, 14, 5.
 ἰσχυρῶς, 1, 17, 10.
 ἰσχυρόν, praef. inf. ἰσχυρῶς, 1, 13, 2.
 ἰσχυρότα, gen. sing. part. praet.
 act. ἰσχυρῶς, 1, 22, 1. ὑπὲρ τῶν ἐ-
 λειψάνων περὶ ἰσχυρότα, ultra,
 praeter elephant. 3, 15, 13. 5, 16,
 7. 5, 22, 13. ἰσχυρότα τῷ ἔργῳ
 cum operi instaret, cum opus ur-
 geret, 1, 22, 1.
 ἰσχυρότα ἐν ἄκρῳ ἑ ποταμῷ consi-
 stentes in ora fluminis, part. praet.
 act. ἰσχυρῶς, 1, 14, 8.
 ἰσχυρῶς, 3. f. aor. 2. a φημι, ὅτι ἰσχυ-
 ρῶς ait, non oportere, 1, 5, 4.
 ἰσχυρῶς ἐλευτήσαντι. laetor alieu-
 jus morte, 7, 14, 18.
 ἰσχυρῶς, a. 1. ab ἰσχυρῶς, 5, 16, 7.
 ἰσχυρῶς, 7, 25, 1.
 ἰσχυρῶς, 3. f. plusq. a φάσμα, 3,
 20, 3.
 ἰσχυρῶς, 3. pl. aor. 1. φάσμα, 1,
 19, 17.
 ἰσχυρῶς, 3. f. aor. 1. ind. pass. a φάσμα,
 3, 18, 16.
 ἰσχυρῶς, 3. pl. aor. 1. a φάσμα per-
 venio, 1, 8, 10. 2, 22, 4.
 ἰσχυρῶς, 1, 10, 7.
 ἰσχυρῶς φιλίας, 1, 4, 9.
 ἰσχυρῶς, 5, 16, 7. 6, 9, 4.
 ἰσχυρῶς ἐχάλασεν, 3, 5, 4.
 ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ ἰσχυρῶς ἑ. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς

confedisse: in iugo aquilae, 2,
 3, 3. ἰσχυρῶς τῇ ἐκκλησίᾳ subito
 prope concilium adstitisse, 2, 3, 9.
 4, 13, 10. Ν. ἰσχυρῶς τῇ φάλαγγι
 sistere phalangem, 3, 14, 6.
 5, 18, 10. ἰσχυρῶς ἐν τῇ ἀγκυρᾷ
 ante ancoras statuit, 2, 21, 8. ἰσχυ-
 ρῶς ἐπὶ τῇ ταῖς ποταμῶν, 3, 5, 7.
 3, 21, 4. ἰσχυρῶς τῶν ἰσχυρῶς ἑ
 αὐτῶν, 5, 16, 1. λαχάρας ἰσχυρῶς,
 3, 16, 20. πόρρω ἰσχυρῶς, 2,
 21, 3. πόρρω ἰσχυρῶς ἑ χύμα, 2.
 ἰσχυρῶς, turres aggeri imponant,
 2, 18, 11. ἰσχυρῶς τὰς ἀκροῖας ἐ-
 κείναι, 6, 4, 9. ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ
 ἰσχυρῶς, 3, 9, 1. ἰσχυρῶς τὸ ἰσχυρῶς
 sistens curium, 3, 30, 7. 5. ἰσχυρῶς
 ἐπὶ τῇ ἰσχυρῶς τὰς μηχανάς, con-
 stituo in ripa machinas, 1, 6, 17.
 5. confisto, 1, 13, 2. 4, 4, 7.
 ἰσχυρῶς, 5, 7, 11. Ν. αὐτῶν ἰσχυρῶς
 ἑ ἰσχυρῶς, 5, 15, 9. τῇ πρώτῃ ἰσχυρῶς
 primo adventu, incursu, impetu,
 1, 1, 4. ἰσχυρῶς λαβὴν πάλιν, 1,
 18, 5. 1, 20, 4. 1, 24, 6. 1, 26, 7.
 τῇ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἐπὶ τῇ ἰσχυρῶς,
 10, 5. 3, 25, 11. ἰσχυρῶς τῇ ἰσχυρῶς
 περὶ τῇ cum pedibus impetum fa-
 cientibus, 4, 2, 5.
 ἰσχυρῶς, 3. f. imperf. a φάσμα, 1,
 7, 3.
 ἰσχυρῶς, insequor, sum praesens,
 1, 19, 3. 4, 13, 9. 6, 3, 8. 6, 25, 7.
 ἰσχυρῶς, ind. 12, 5.
 ἰσχυρῶς, v. ἰσχυρῶς.
 ἰσχυρῶς, imperf. a φάσμα, 1, 7, 13.
 ἰσχυρῶς, aor. 2. ind. act. φάσμα, 1,
 1, 16.
 ἰσχυρῶς, 3, 2, 8.
 ἰσχυρῶς imperf. ab ἰσχυρῶς,
 6, 3, 8.
 ἰσχυρῶς αἱ τελευταὶ τῇ λιμένι, 3. pl.
 imperf. ab ἰσχυρῶς maneo in por-
 tu, stationem habeo, 1, 20, 6. 2,
 1, 6. 2, 20, 14. & 16.
 ἰσχυρῶς, 3. pl. praef. opt. ἰσχυρῶς, 1, 4, 5.
 ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς proximi
 his, 1, 14, 3. 1, 28, 5. ἰσχυρῶς ἑ
 D d d

I N D E X G R A E C U S

φρουράς in tergis fugientium
 hærentes I, 22, 7. I, 28, II. 4,
 17, 2. ἰχομένης ἤδη τὴ πόλεως oc-
 cupata jam urbe, I, 19, 7. 4, 15,
 10. ἰχομένη αὐτῶς Περσῶν quæ in
 Persarum potestate est, 2, 17, 2.
 & 5. παύματι ἰχόμενος, 2, 4, 10.
 ἰχομένης σφίσι τὴ πόλεως occupa-
 tis ipsorum urbibus, 2, 17, 6. 2,
 22, 7. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, 2, 20, 1. &
 3. ἰχόμενος αὐτῶν ἰδίᾳ, 4, 6, 9.
 4, 24, 3. ἐν τοῖς βράχοις ἰχόμε-
 να, in vadis hærent, Ind. 30, 8.
 κλίμας ἤδη ἰστοῖμας ἰχόμενα, Ind. 36,
 6. ἐν τῷ ἔργῳ ἔχοντα septo inclu-
 si, capti, Ind. 13, 8. & 37, 5.
 πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντα, 2, 4, 11. ἀπορία
 ἔχοντα, 4, 17, 8. ἔργῳ ἔχοντα,
 rem aggredi, 6, 6, 6. διψήσαντες
 ἔχοντα, 4, 4, 16. ἔχοντα τὰ τεῖχη
 αὐτῶς τὴ Μακεδονίαν ἤδη, 3, 18, 12.
 5, 25, 8. διώκοντα ἔχοντα, 6, 7, 3.
 αὐτῶν ἀποχωρῶντων ἔχοντα, eos
 retrocedentes premebant, in ter-
 gis eorum hærebant, 4, 5, 13.
 ἀποστεροῦνται ἔχοντα ἰσχυροῦς
 τας, 5, 17, 11. ἔχοντα κύματα πύρ-
 γοι occupatæ erant ab ipso tur-
 res, 2, 23, 10. ἰχίδη retenta, fir-
 mata est, 5, 7, 9. χιθῶνα αὐτῶν τὸ
 αἷμα, stitisse sanguinem, 6, 11, 4.
 χιθῶνα ἐν καλὰμῳ in arundine
 hæsisse, ea retentum fuisse, 7, 22.
 4. ὑδατος ἀπὸρρῆ ἔχοντα aquæ
 inopia laborare, Ind. 32, 13. ὑ-
 πόρρῳθεν ἔχοντα αὐτῶν, non pro-
 cul ab ipsis abfuturum, 5, 14, 3.
 τὸ μολὼν, ὅλῳ ἔχοντα ἢ πύλῳ κατα-
 χύσαντες, 6, 10, 8. ἔχοντα ἐν ταῖς
 θρίξιν αἰ ἀκονίαν, 6, 22, 14.
 ἔχοντα, καὶ ἔχοντα τὴ Πύρην, odio
 Pori, 5, 21, 4.
 ἔχοντα, καὶ ἔχοντα ex odio, I, 17,
 14. 2, 12, 9. ὑπάρξοντες οὐ τὸ ἔχ-
 οντες, 2, 14, 12.
 ἔχοντες, α, οἱ, 2, 15, 7. 5, 18, 11.
 ἔχοντα imperf. α χον, 2, 6, 10.
 ἔχοντο, 3. ἱ, imperf. α χοντο, 2,
 27, 10.

ἔχοντο, 3. pl. imperf. pro ἔχον-
 το, 2 χοντο, I, 1, 9.
 ἔχοντα ἔχοντα, 3, 3, 12. 4, 28, 3.
 ἔχον ἐν ἀριστῶν, I, 1, 6. 3, 7, 5.
 ἐν ἀριστῶν, Ind. 22, 7. ἐν ἀρισ-
 τῶν, 3, 1, 4. καὶ, I, 1, 9. καὶ
 inferiorem esse, superari, I, 2, 11.
 4, 29, 6. ἀμφὶ αὐτῶν, I, 5, 3. 2, 15,
 6. ἀμφὶ τὰ σφέτερά ἔχον, I, 5, 4.
 ἀμφὶ τὰ αὐτῶν ἔχον, suis rebus
 occupari, res suas satagere, I, 5,
 5. ἔχον ὑγιανόν, I, 14, 9. ἔχον
 αἴτιαν in causa esse, fontem esse,
 I, 25, 3. δι' ἐπιψίας ἔχον, I, 7, 5.
 ἔχον οὐρανόν, I, 6, 2. 4, 11, 1. ἔχον
 Καδμείαν, Cadmeam tenere, præ-
 fectum ejus esse, I, 7, 1. & 13.
 ἔχον πόλιν, 3, 23, 7. 4, 2, 10. ἔ-
 χον χαλεπῶς, I, 7, 8. ἀδυνάτοις,
 I, 25, 10. ἔχον κακῶς, I, 8, 5.
 ἀπόρως, I, 26, 2. 2, 3, 12. ἔχον
 αἰ ἐν τὰ παρόντα, 7, 2, 5. ἔχον ἐν-
 τὸν ἐκπρόδον, Ind. 13, 6. N. ἔχον οἱ
 τὸ τῷ αὐτῷ ἔχον, 2, 3, 5. ἐπιστολὴ ἀπὸ
 ἔχον, epistola hæc est, 2, 14, 7.
 7, 25, 1. ἔχον ἔχον φίλους καὶ πό-
 λιν ἐν αὐτῶν, 7, 12, 5. τὸν πλοῦτον
 ἔχον τὸ κρημνόν, I, 15, 11. N. 4, 23,
 5. 4, 24, 7. 6, 9, 12. ἔχον τὸ βέλος
 αὐτῶν ἔχον, extra teli jactum se
 continuit, 2, 26, 9. ἀμφὶ ταῦτα
 ἔχον, his rebus occupatus erat,
 4, 2, 9. αἱ ἔχοντα ἢ εὐνοίας πρὸς
 Ἡρακλέα, ἢ φθόνος ἔχον, 7, 14, 3.
 πόρρον ἔχον αὐτῶν, 7, 16, 2. ἄλλως
 ἔχον, 5, 8, 1. N. ταῦτα μὲν δὲ
 αὐτῶν ἔχον, Ind. 25, 8. ἔχον τρίτον
 ἡμέραν αὐτῶν τὸ πλοῦν ἔχοντι, cum
 jam tertium diem navigaret, 6,
 17, 9. τεῖχον ἔχοντα moenia,
 quæ jam occupata tenentur, I,
 8, 12. ἔχον φρουράς ἔχοντα ἔχοντα
 fugientibus imminere, I, 8, 11. ἱ.
 ἔχον retineo, 2, 27, 3. N. ἱ. ἔχον
 possum, ἔχον εἰκάσαι posse con-
 jicere, 2, 3, 14. 3, 7, 12. 7, 9, 17.
 ἐμπόρους ἔχον τὸ φασὶς linguam
 callere, 4, 3, 16. αἱ τὰς ἀν-
 τας

I N A R R I A N U M.

εὐεῖχον quanta celeritate quis-
 que poterat, 4, 2, 11. ἔχον τὸ δε-
 ξτὸν in dextro cornu stare, 3, 11,
 11. & 17. σιγῶντες ἔχον tacere,
 4, 8, 9. ἔτακτο ἔχον ἡ γυνὴ in eo sta-
 tu est, 4, 20, 4. ἄς καὶ εἰφαινόσα-
 ῖται ἔχον, 5, 2, 8. ἐπὶ ἔχον εἰπὼν,
 5, 8, 1, 7, 11, 4. ἐκείνη ἔχεται illa
 valeat, 5, 8, 1. obstare, impedi-
 re, ὁ θάνατος ἔχει τὸ μὴ εὐαίρην
 αἰετὶ ἔχον ἄμυν ἐλθόν τὸ βέλους, 4, 23,
 5. ὁ θάνατος ἔχει τὴν πλῆγην, 4, 24,
 7. ἄλλοι λίθον βαλὼν ἔχει, 6, 9, 12.
 ἄς ἔχομεν, ut sumus, statim, 1,
 13, 4. N. & 9. τὴν πλῆγην ἔχει τὸ
 περὶ ἔχον ἰctum excepit galea, 1, 15,
 11. τῦτας ἔχει ἔμὴ ἀσπίδα hos
 retinuit, ne expellerentur, 2, 27.
 3. ἔχοντες οὐκ ἀμελῶς ἔχον, 3, 4, 8.
 ἔχοντες τὰς πόλεις oppidani, 5,
 24, 9.
 ἔχοντες, aor. I. a χανύω, 4, 30, 1.
 ἐχάσθη, 3. f. aor. I. ind. pass. a
 χανύω, 1, 20, 13.
 ἔω, 1, 4, 2. aor. sing. 2. decl. pro
 ἔω, ab ἔως, format hoc nomen
 cum quatuor aliis accusativum
 sine, v. Well. Gram. ad 2. Decl.
 ἔμεν τῇ ἔω, 2, 4, 6. ἐπὶ τὴν ἔω, 3,
 18, 11.
 ἔωθεν, 1, 13, 4, 6, 24, 10.
 ἐφάσθαι, 3. f. plusq. perf. med. Att.
 ab εἶκω, 1, 15, 6.
 ἐφῶ, ἐφῶ θάλασσα, 5, 26, 2, 7,
 16, 3.
 ἐφῶ, cum augmento Attico pro
 ἔφω, imperf. ab ἐφῶ, 1, 3, 6.
 ἑξ ἑκατὸν ad centum, 1, 6, 1. quam-
 diu, 2, 8, 3.
 ἐϋτῶ pro ἐαυτῶ, Ind. 4, 7. & 7, 8.
 2.
 Ζαδρῆκαρτα πόλις Ἰρμανίαν, 3,
 23, 11.
 Ζαδρῆγαροι, 3, 25, 13.
 Ζαδρῆγοι, 6, 17, 6.
 Ζαρίασσα μεγίστη πόλις, 4, 1, 7.
 Ζαρίασσοι, 4, 16, 8.
 ζῶν, ζῆν ἐν ἀρετῇ ἡδὺ, 5, 26, 7.

Ζέλεται πόλις, 1, 12, 15.
 Ζελοῖται, 1, 17, 2.
 ζεύγῳ, 5, 7, 11. βοῶν, 2, 3, 2. cur-
 rus, 5, 8, 8. 6, 25, 4.
 Ζευδρῆκαρτα, μεγίστη πόλις τῇ Ἰρμα-
 νίας, 3, 25, 1.
 ζεύγμα ἐπὶ ἔμπετα μὲν pons, 5, 7, 1.
 ζευγύω τῇ Ἰνδῶν ponte jungo, 4,
 28, 9. 5, 7, 1. δυοῖν γαφύρεσσιν ἐζευ-
 γμῶν ὁ πόρος, 3, 7, 1. βόας ἐπὶ
 ἀρότρῳ ζεύξαι, Ind. 7, 7.
 Ζεὺς ὀλύμπιος, 1, 11, 1. ἀποβατή-
 ριος, 1, 11, 11. ἱρκαῖος, 1, 11,
 13. βασιλεὺς, 2, 3, 6. σάτυρ, Ind.
 21, 2.
 ζῆφυρῳ ἄνιμῳ, 5, 6, 1.
 ζῆλον, καὶ ζῆλον æmulatione, 5, 2,
 2, 7, 14, 7.
 ζῆλως, ζῆλως τοῖς ἀπερχομένοις
 ποιεῖται, 5, 26, 14. 7, 8, 2, 7, 10, 9.
 ζῆμια ἀργυρία multa, 2, 5, 6.
 ζήτης, 6, 26, 3. Ind. 33, 4.
 ζυγὸν τῇ ἀμάξῃ, 2, 3, 1.
 ζυγρίω vivum capio, ἐζυγρῖσθαι,
 3 pl. aor. I. pass. 1, 16, 4.
 ζῶντες pro ζάοντες ἐλθόντες, 1, 1,
 17. & 1, 2, 12.
 ζῶν ἀτοπον animal alibi inusita-
 tum 5, 4, 4.
 ζῶσι, dat. pl. part. præf. a ζῶν, 4,
 8, 5.
 ζωτῆρ balthus, 7, 13, 9.
 H.
 ἦ. quia, ubi, qua parte, 1, 1, 9.
 1, 4, 1. 1, 16, 3. τὸ τεῖχος ἦ περὶ
 βιβλῶντα murus ubi circum de-
 ducendus esset, 3, 1, 8.
 ἢ quam, 1, 9, 1.
 ἡβάσκω, 7, 6, 1.
 ἡβη ἀκροτάτη, Ind. 9, 7. οἱ ἔξω ἡβης
 νεανίσκοι, Ind. 9, 7.
 ἡγέλειτο, 3. f. imperf. pass. ἀγέ-
 λωμαι, 1, 12, 16.
 ἡγε imperf. ab ἄγω, 1, 2, 5.
 ἡγέλοχῳ, 1, 13, 1. ὁ ἱπποστράτης,
 3, 11, 12.
 ἡγεμὼν, ἄρχων Ἀθηναίων, 5, 19, 5.
 ἡγεμὼν τῇ ὁδῷ, 3, 3, 9. 6, 26, 7. ἡγε-
 μὼν

I N D E X G R Æ C U S

μὲν ἐπὶ τῇ τάξει dux οἱ praefectus,
 3, 25, 9. ἢ ἐλεφάντων καὶ ἀρμάτων,
 5, 18, 4. ἡγεμονίαι ἢ πύλων, 6, 14,
 1. ἢ ὁδῶν, 4, 15, 6. ἡγεμονὶς ἀπο-
 θεωργμῖν πρὸς Δαρείους, praefe-
 ctus declaratus a Dario, 1, 20, 5.
 ὄχλας, 1, 12, 12. 1, 23, 1. 2, 7, 15.
 ἡγεμονίαν αἵτιν, 1, 1, 2. δίδουαι,
 ibid. ἡγεμονίαν ἢ ἰπποῦ παρὸς
 ἔχων ἐκ ἑσένης τῇ ἡμέρᾳ, 1, 14, 9.
 N. 1, 28, 5. 5, 13, 8. ἡγεμονίας
 αὐτοῖς ἢ τὰς αὐτῶν δίδουαι, 7, 11, 12.
 ἡγήτορας praefum, dux sum ἡγησόμε-
 νος, part. fut. 1. med. 1, 14, 1.
 & 3. & 4. 3, 5, 1. ὃν ἡγείτο, 3. 1.
 imperf. 1, 14, 3. & 4. 1, 98, 6. 4,
 29, 1. τὴν ὁδὸν ἡγητομένους, 1, 25,
 12. 3, 3, 10, 3, 17, 4.
 ἡγητοράτος, 1, 18, 6.
 ἡγωνίζοντο, 3. pl. imperf. ab ἡγω-
 νίζωμαι 1, 15, 6.
 ἡδέως, 5, 2, 8.
 ἢ δὲ enim vero, 7, 24, 6. ἢ δὲ 7, 16,
 41. ἢ δὲ peretiam 7, 10, 5. N.
 sive 3, 4, 8. 6, 22, 13. N. Ind.
 4, 4. & 5. ἢ δὲ statim, 2, 7, 16.
 ἢ δὲ, 4, 14. 3, 5, 21, 10. 6, 28, 1.
 ἢ δὲ ποτε, 1, 7, 2.
 ἡδίκων imperf. ab αἰδέω, 2, 14, 9.
 ἡδίστοι, 2, 6, 7.
 ἡδίω pro ἡδίστοι compar. ab ἡδύς,
 ἡδίω ἀκῆσαι ἦν, 2, 6, 9.
 ἡδομαι, 5, 19, 2.
 ἡδονή, τὰ κατ' ἡδονήν, quae grata
 sunt, 1, 14, 7. 5, 4, 5. 5, 27, 5.
 ἡδονῶν ἢ μὴ ἢ σώματος ἡγεμονί-
 εσσιν, ἢ ἢ ἡγεμονίας, ἡγεμονίαν μόνον
 ἀπληροῦται, 7, 28, 3.
 ἡδύοντο pro ἡδύοντο Ionice, 3. pl.
 imperf. αἰδομαι, 1, 4, 6.
 ἡδύς, ἢ ἢ ἢ ἀριτῇ ἡδύς, 5, 26, 7. ἡδύς
 καὶ, 7, 24, 8. ἡδέϊα ἡδονή, 6, 22,
 9. εἰς ἀκῆν ἡδύ τὸ ὄνομα, 6, 11, 10.
 ἢ 3. f. plusq. med. ab ἡμι, 1, 24, 5.
 ἡεροειδής aëreus, levis, Ind. 6, 3.
 ἡθελι imperf. ab ἡθέλω, 1, 7, 14.
 ἡθός locus consuetus, natale so-
 lum, domicilium, 4, 15, 9. 5, 20,

6. 5, 21, 2. 6, 22, 3. Ind. 40, φ
 5. ornatus, 7, 8, 4.
 ἡδύτης, ἡδύτης, 6, 26, 12. Ind. 21, 5.
 ἡδύτης ἐν Βυζαντίῳ, διὰ τὸ πάντες
 ἡδύτης, καὶ ἡδύτης, 1, 3, 3.
 ἡδύτης, 7, 12, 11. ἡδύτης ἡδύτης
 vero, maxime vero, 1, 9, 1. non
 parum, potissimum 1, 12, 3. 6,
 8, 13.
 ἡδύτης imperf. ab ἡδύτης, 1, 4, 9. τῆς
 τῆς τῆς τῆς τῆς, 1, 5, 9. 1, 10,
 4. παρ' αὐτὸν, 1, 17, 3. Ind. 39, 5.
 παρ' αὐτὸν, 6, 12, 7.
 ἡδύτης acc. pl. part. pres. ab ἡδύτης,
 1, 3, 3.
 ἡδύτης, 3. pl. imperf. ἀπο-
 βολίζομαι, 1, 7, 11.
 ἡδύτης, παρ' ἀλλήλους ἡδύτης ἀλλήλους ἡδύτης,
 parum ahfuit, quia urbs cape-
 retur, 1, 22, 8. ἀλλήλους, 6, 12,
 1. & 6. ἐς χεῖρας ἡδύτης confingere,
 9, 7, 7. ἐς ἡδύτης, in Indiam, 6,
 14, 2. καὶ Περσῶν ἡδύτης a Persis ve-
 nire, 2, 14, 5. ἐκ τῶν ἡδύτης ab
 exilio redire, 3, 6, 7. δῶκε ἡδύτης
 5, 3, 7.
 ἡδύτης, 3. f. imperf. ab ἡδύτης, 2,
 13, 1.
 ἡδύτης, 1, 10, 2. 1, 29, 6.
 ἡλικία, ἐς ἡλικίαν μετακίττει adole-
 scere, 4, 13, 1. Ind. 9, 5. καὶ
 ἡλικίαν, 5, 27, 5. τὸ αὐτὸν ἡλικίαν
 γεγονότες aequales 7, 6, 1. ἐπὶ ἡ-
 λίας, pres. imperf. 5, 19, 6. ἡλικίαν
 aequalis, 4, 13, 6.
 ἡλικίαν, quantitas, Ind. 15, 1.
 ἡλικίαν, 7, 20, 2. ἡλικίαν ἐκτελείν ἐς
 ἡλικίαν, 3, 4, 4. κατεκτείναν ἐκ
 ἡλικίαν, 7, 2, 2. Ind. 11, 7. ἐπὶ τῇ
 ἡλικίαν κατεκτείναν fœderet, Ind.
 11, 7.
 ἡλικίαν, 3, 1, 4.
 ἡλικίαν mons, 5, 2, 3.
 ἡλικίαν, 3. f. sor. 1. ind. pass. ab
 ἡλικίαν, 1, 9, 15.
 ἡλικίαν contentum, Ind. 20, 3.
 ἡλικίαν, τῇ αὐτῇ pridie, 1, 2, 4.
 τῇ πρώτῃ, 2, 5, 2. ἡλικίαν τῇ αὐτῇ
 ἡλικίαν

I N A R R I A N U M.

ἡμέρας triduo post, 1, 6, 19. ἡμέ-
 ρα ἐκ τῆς sequens dies, 8, 21, 5.
 ἡ ἐπὶ ταύτῃ ἡμέρᾳ, 3, 21, 10. ἐβδ-
 ομαίμενος ἢ δὴ ἡ ἀνὰ τὴν ἡμέραν, 7, 14,
 2. ἐμάρτυρα ἢ ἐξ ἄλλου ἐγίνετο alius
 ex alio dies trahebatur, Ind. 34,
 9. μετ' ἡμέραν interdiu, 4, 13, 10.
 αὐτῆς ἡμέρας eodem die, 1, 4, 8.
 ἡμερον διδρῶν, mitis, fativa arbor,
 3, 4, 2. καρπὸς ἡμέρας οὐφείρων, 7,
 20, 11. Ind. 7, 6.
 ἡμερῶν, Ind. 40, 7.
 ἡμεροίον scil. χρόνος, 5, 25, 9.
 ἡμερὸς profecto, Ind. 35, 8.
 ἡμερονομία, Ind. 24, 8.
 ἡμερῶν πaviginii, 3, 2, 5, 6, 1, 1.
 N. 6, 18, 7.
 ἡμῖον, 6, 24, 8. 7, 27, 2.
 ἡμῖσις acc. plur. ἡμῶν, 1, 6, 9.
 ἡμῶν δὲ δόρατος, 1, 15, 8.
 ἡμῶντο, 3. pl. imperf. ab ἡμῶντο, 6,
 6, 8.
 Ἡμερῶν mons, Ind. 2, 3.
 ἡ, imperf. ab αἶμα, 1, 1, 15. ἡ σί,
 1, 25, 6. licebat, 5, 18, 8.
 ἡσυχάζοντο, 3. pl. imperf. pass. ab
 ἡσυχάζω, 1, 19, 10.
 ἡσυχῶν, 3. f. aor. 1. act. α φέρω, 1,
 9, 2.
 ἡσυχῶν, 3. f. aor. 2. ind. med. ab
 ἡσυχῶν, 5, 29, 1.
 ἡσυχῶν ἀντίγοι, 7, 14, 8.
 ἡσυχῶν, Ind. 12, 3.
 ἡσυχῶν, pro ἡσυχῶν imperf. ab ἡσυχῶν, 1,
 19, 1.
 ἡσυχῶν, 7, 18, 4.
 ἡσυχῶν, 2, 13, 11. 2, 16, 6. 7, 30, 1.
 ἡσυχῶν, ubi, quaparte, 1, 6, 22. 4,
 65, 9. uti, 3, 14, 10. 3, 15, 4. 7,
 9, 2.
 ἡσυχῶν, ἡσυχῶν ἡσυχῶν, inenute vere, 1, 1,
 5. 3, 6, 1. ἀρχομένη, 1, 11, 4. ἐξ-
 αὐτοῦ ἡσυχῶν, 4, 22, 4.
 Ἡρα, Juno, 2, 16, 10.
 Ἡρακλῆδης, 1, 2, 9. 2, 5, 12. ὁ Ἀρ-
 γαῖος, 7, 16, 1.
 Ἡρακλῆος, 1, 8, 6.
 Ἡρακλῆος ὁ Ἀττιόχης, 3, 11, 12.

Ἡρακλῆος, 1, 4, 8. Ἡρακλῆος Ἀργαῖος
 ὁ ὁ Ἀκλῆος, 2, 16, 1. ὁ Διός, 4,
 28, 2. ὁ Θεῶν, ὁ Τύχης, ὁ Ἀρ-
 γαῖος, ibid. 3. Ind. 5, 13. Ἡρα-
 κλῆος genit. pro Ἡρακλῆος ab
 Ἡρακλῆος, 1, 11, 11.
 Ἡράων, 6, 27, 8.
 Ἡράωνις, Ind. 39, 1.
 ἡρεῖν quiesco, 5, 9, 5.
 ἡρετο interrogabat, 3. f. imperf. ἡ-
 ρεω, 1, 4, 10.
 ἡρεω, 3. f. imperf. ab ἡρεῖν, 5, 18, 8.
 ἡρεω. aor. 1. ab ἡρεω, 1, 12, 8.
 Ἡρόδοτος, 2, 26, 4. ὁ Λαγυροῖς, 3,
 30, 14. 5, 6, 7.
 Ἡρόδοτος, 1, 17, 12.
 ἡρεω, imperf. ab ἡρεω, 1, 14, 3.
 ἡρεω, 7, 23, 10. & 18.
 ἡρεω, 2, 5, 12. 7, 14, 18.
 Ἡρόδοτος, 3, 5, 5. 7, 20, 14.
 ἡρεω. part. a. 1. pass. ab ἡρεω de-
 lectus, 5, 19, 2.
 ἡρεω decantatus, celebratus fuit,
 aor. 1. ind. pass. ab ἡρεω, 1, 12, 4.
 ἡρεω. part. præt. pass. ab ἡρεω ἡ-
 ρεω, 3, 14, 11.
 ἡρεω, 3. pl. aor. 2. ind. med. ab
 ἡρεω ἡρεω, 2, 11, 4.
 ἡρεω. part. præt. pass. ab ἡρεω
 ἡρεω, 1, 18, 13.
 ἡρεω κατ' ἰσθμὸν clades apud Isthmum,
 2, 20, 3. ἐπὶ ἰσθμῷ, 3, 22, 7.
 ἡρεω ἡρεω quiescere, 1, 14, 8.
 κατ' ἡρεω quiete, Ind. 11, 10.
 ἡρεω, a. 1. ind. pass. ab ἡρεω.
 ἡρεω, 7, 27, 4.
 ἡρεω pro ἡρεω, 3. f. imperf. ab ἡ-
 ρεω, 1, 15, 8.
 ἡρεω, ἡρεω, dat. plur. part.
 aor. 1. pass. 1, 18, 14. persuaderi,
 ab instituto deduci, 7, 3, 3.
 ἡρεω, 2, 13, 6.
 ἡρεω, præt. inf. pass. 2, 5, 9.
 ab ἡρεω.
 ἡρεω. part. præt. pass. ἡρεω,
 6, 3, 6.
 ἡρεω, part. præt. pass. ἡρεω,
 6, 3, 6.

INDEX GRÆCUS

ἡφαισίαν, I, 12, 2. ὁ Ἀμύντερος, 3, 27, 7. 6, 28, 6.
ἡφίσσαν, 3. pl. imperf. cum Attico augmento ab ἡφίσμι, 5, 29, 1.
ἡφίσσε, 3. f. imperf. passiv. cum Attico augmento, ab ἡφίσμι, 4, 2, 5.
ἡψαντο, 3. pl. aor. I. ind. med. ab ἡψομαι, 2, 10, 8.
ἡὺς ὑπέρβαινε, I, 23, 5.

Θ.

Θάλασσα καλπάζει, 2, 7, 4. μεγάλη, 2, 16, 6. 5, 6, 4. 5, 26, 2. Ἐκπικτή, 2, 25, 2. 5, 1, 7. Περσικὴ, 6, 28, 10. ἱερὸν 7, 16, 4. μεγάλη ἡ αὐτὴ ἰστέτι καὶ Ἰνδὺς θάλασσα, 5, 5, 5. ἡ ἔξω θάλασσα, 5, 5, 1. 6, 28, 8. Polyb. p. 1023, l. 14. ἡ ἐντὸς θάλασσα, 5, 6, 10. 6, 1, 4. θαλάσσης ἐπικρατεῖαν maris imperium tenere, I, 9, 5. ἐν θαλάσσης εἰς θαλάσσαν ἀποτειχίζου, 2, 1, 2. ὠφέλειαν καὶ θαλάσσης γίγνεται auxilium mari ferri, 2, 1, 3. 2, 20, 9. ἀπὸ θαλάσσης ναυτὶ φερόμενοι, mari classe obsessi, 2, 1, 6. ἡ μεγάλη θάλασσα ἡ κατ' Ἰρμανίου, 3, 29, 5. ἐργάται τῆς θαλάσσης, 7, 19, 8. θαλάσσιοι ἄνθρωποι, 7, 19, 10. μαργαρίτης, Ind. 8, 9. 18, 1. θαλασσοκρατία, I, 18, 11. 2, 17, 1. 7, 9, 10. θάλας vireo, germino, Ind. 40, 4. θάλπω calefacio, 7, 20, 10. θαμβέας, 5, 1, 5. Ind. 24, 2. θάνατον καταψηφίζεσθαι τινὸς mortis sententiam in aliquem ferre, I, 10, 1. ἀπάγειν τὴν ἐπὶ θανάτῳ ad supplicium rapere, 7, 8, 7. θάμνος fruticetum, 7, 20, 4. θάπτω. ἔθαψεν ἐν τοῖς ὅπλοις, I, 16, 8. μεγαλοπρεπῶς, 2, 12, 1. ἐὰν ᾖ παρόντων pro præsenti statu 4, 6, 9. θαρσάλειος εἰς διόπταν, I, 28, 10. θαρρεῖν bono animo esse, I, 11, 3. 5, 1, 6. 6, 17, 11. θαρρεῖν ὅτι ᾖ σφίσι καλῶς κεισθὲν μένουσι, bono animo esse ob ea, quæ præclare fortiterque antea gesserat, 2, 7, 5.

θαρήν ἐπὶ σφίσι 3, 10, 1. θαρρύναντες ἐπὶ τῷ φερόντι τῇ καταλήψει, 4, 16, 8.
θαυμάσαντες, part. aor. I. θαυμάσας animam fumo, confido, audacior, alacrior fio, I, 1, 14. 4, 20, 7. 4, 25, 1. θαύρομαι, ἐν μεγάλῳ θαύρῳ ἔπεισεν, 7, 28, 6.
θαυρόν, animo, Ind. 30, 4.
θαύρων celerius, 2, 10, 5.
θάτερος, ἐπὶ θάτερος in diversa, alia parte, 2, 21, 13. ἢ ἐπὶ θάτερος ἐπιτροπὴ divisio, discessio in partes, 5, 17, 3. ἐστὶ ἐπὶ θάτερος ab altera parte, 6, 10, 4. ἐπιμαρτυρεῖ ἐπὶ ἐπὶ θάτερος, Ind. 43, 9. τὰ ἐπὶ θάτερος τῷ Ἰουλίῳ ἰσχυρῶς, Ind. 19, 1. τὰ ἐπὶ θάτερος ibid.
θαῦμα παραχέσθαι, 7, 3, 7. Ind. 15, 8.
θαυμάζω, οἱ δὲ πάλαι ἐθαυμάζον, I, 6, 6. admiror & ob id imitor, θαυμάζον τὰ Περσῶν ἐκείνους τῇ ἀμαίψει, Persas admirari, eosque vestis immutatione imitari, 4, 9, 14. N.
θαυμάσιται, fut. I. med. θαυμάζομαι præf. 5.
θαυμαστὸς, 4, 8, 8. 7, 20, 15.
θαύψατο πόλις, 2, 13, 1. 7, 19, 6. θία, ἀνέβη καὶ θίαν τὴν πέτρην ascendit ad spectandum petram 4, 21, 16. Ind. 27, 10. θιὰ, 3, 16, 14. θίαν, 7, 3, 7.
θιόμαι, I, 19, 3. 5, 18, 8.
θιστὴς, 2, 23, 7. 4, 29, 14.
θίαν res divinæ, Ind. 37, 1.
θιάζω vaticinor, 7, 18, 12.
θίον, ἡ ἀπὸ τοῦ θιὸς μήτις ira Dei, I, 9, 11. ἐὰν τῷ θιὸς συμπαρόμεται, 4, 4, 6. τῷ θιὸς ἐπιμαρτυρεῖται 7, 28, 2. κατεχομένη ἐὰν τῷ θιὸς numine afflata, 4, 13, 11. πολλὰ ἀπὸ τοῦ θιὸς multa a Deo edita prodigia, I, 9, 15. θιόν τι ἀνέπειθον αὐτὸν, I, 18, 10. & 15. 2, 18, 1. καὶ τι καὶ θιόν ἰφόβει αὐτὸν, I, 25, 9. 5. θίον, sulphur, 2, 19, 2.

θιμί-

I N A R R I A N U M.

Σεμλίον ἢ τεχνῶν, 2, 5, 30. πὶ τοῖς
 Σεμλίοις, 7, 17, 3.
 θίμις, ἢ θίμης, non fas est, 4, 11, 4.
 7, 20, 8. ὅπως θίμις, 7, 23, 8.
 θίος, δώδεκα θιοί, 2, 16, 4. N. ἢ
 θεῶν μοι δόντων; 2, 14, 13. τὰ θεῶν,
 7, 17, 5.
 θεραπεία συν ἐκπλήξει, 1, 14, 7. 7,
 12, 13. θεραπείαν βασιλικήν, 2, 12,
 8. 7, 8, 6. θεραπείαν θεραπεύειν τὸ
 σῶμα, 4, 9, 5. & 6. 7, 14, 15. θε-
 ραπείας μετέκοσμησις, 4, 9, 14. κα-
 ταλίγειν αὐτὸς ἐς θεραπείαν βασιλέως,
 4, 13, 1. ἐπὶ τῇ βασιλικῇ θεραπείᾳ
 ἢ ἐν Ζαλευσίοις τιταγμένῳ, 4,
 16, 9. θεραπεία ὅτι ἀμφ' αὐτὰς ἐστὶν,
 ἥτις καὶ ἐπὶ Δαρείῳ ἐθεραπεύοντο,
 4, 20, 3. ἐς θεραπείαν τὴν ἐκείνου
 ad levandum ejus dolorem, 7,
 14, 17.
 θεραπεύομαι, αὐτὸς τὸ τραῦμα ἐθερα-
 πεύετο χαλεπῶς ab eo vulnere
 difficulter curatus est, 2, 27, 4.
 6, 12, 1. 7, 26, 3.
 θεραπεύω, colo, observo, 4, 13, 3.
 7, 3, 6. ἢ Θεῶν, 7, 2, 9. ἢ curo,
 medeor 6, 25, 5. θεραπείαν θερα-
 πεύειν αὐτὸς, 4, 20, 3. θεραπεύειν ἵπ-
 πους equos curare, Ind. 12, 3. θε-
 ραπεύειν τὸ σῶμα curare corpus,
 7, 11, 1. θεραπεύω, de navibus,
 Ind. 38, 9.
 θρίζω, Ind. 11, 10.
 θίρμαι ἰχυραί, 2, 4, 11.
 θίρμα, 6, 24, 6.
 θίρμος, θίρμον τὸ αἷμα, 6, 10, 3. θερ-
 μότεροι ὕδωρ, 3, 4, 4.
 θίρῳ, 5, 9, 6.
 θίρπιπῳ, 2, 14, 6.
 θισαλίον ἢ ἱσμηνίον, 2, 15, 3.
 θισγαλία, 1, 7, 6. θισγαλοὶ ἱππεῖς,
 1, 14, 4. 1, 25, 1.
 θίω curro, θίῃ ἐπ' αὐτὸ, 3, 28, 11.
 de navi 7, 20, 11. ἐπὶ τὰ ὅπλα;
 Ind. 28, 4.
 θιμῶ cerno, 7, 14, 6.
 θίρῳ, oraculi externi consultor,
 7, 23, 8. qui ad sacra externorum

deorum mittitur, 2, 24, 8. N. 78
 23. 3.
 Θῆβαι, 1, 7, 1. Θηβαῖοι, 1, 7, 7.
 θῆκη βασιλικὴ sepulchrum regium,
 3, 22, 1. 6, 27, 9.
 θήλια foemina, Ind. 13, 5.
 Θήρα, 2, 5, 8.
 θήρα venatio, ἢ ἐπὶ θήρᾳ φιλοτιμία
 venationis studium, 4, 13, 2. 5,
 2, 7. θήραν ποιῶν αὐτὸς ἀπ' αὐτῶν, 7,
 20, 8. θήρα ἰχθύων piscatus, Ind.
 22, 10. & 29, 9.
 θηράτης, qui capi potest, Ind. 8, 12.
 θηρίον, 4, 30, 15. 7, 20, 8. Ind. 38, 3.
 θήριον, Ind. 17, 5.
 θηρίον, piscor, Ind. 8, 11. ὅμοιος,
 Ind. 11, 11.
 θηρίον, 5, 2, 7. ἄγχιον, Ind. 11, 11.
 θηριώδης, Ind. 24, 9.
 Θήραν, 1, 12, 4.
 θησαυρὸς, 7, 9, 10.
 θησαυρόφυλαξ, Ind. 12, 7.
 Θητις, 7, 13, 9. ὁ Ποσειδῶν, 7,
 29, 7.
 θήσκα, ὡς ἐπὶ τῇ θήσκει ἀνοικνύσκει,
 2, 12, 6. τῷ δέει, 7, 9, 6.
 Θέας, 6, 27, 1. ὁ Μαινδροδάμης, 6,
 23, 3. Μαινδροδάμης, Ind. 18, 7.
 θείη, θείη δημολιτῇ ἰσχύει, 7,
 11, 13.
 θολερὸς turbidus, 5, 9, 6. Ind. 6, 4.
 θορυβώδεις αἶθρες, 1, 25, 9.
 θορυβῳ, 2, 12, 5. 2, 22, 5. 5, 7, 12.
 ὁ ἀπὸ τῆ παραγγιλιμάται, 5, 12, 5.
 Θουρις, 2, 22, 2.
 Θράκις αὐτόνομοι, 1, 1, 6. & 8. οἱ
 Βιθυνοὶ 1, 29, 7. Θράκη, 1, 25, 4.
 θρασείως ἀποσείκειντο, 3, 14, 8.
 θρασύνομαι audeo, ferocior, καὶ τὰς
 αὐτὰς ὕβρις ἢ Ἀλεξάνδρου βαρβα-
 ρικῶς ἐθρασύνοντο, 4, 4, 1.
 θρασύτεροι ἀποσφειρόμεν, 6, 9, 12.
 Θρίαμβῳ vocatus Dionysius, 6,
 28, 2.
 θρίαμβῳ triumphus, 6, 28, 2.
 θρίξ, 6, 22, 14.
 θρίον, 7, 4, 10. βασιλεῖον, 7, 24, 2.
 θρίπτομαι, 4, 19, 3.

I N D E X G R A E C U S

θυμῶν, 7, 3, 4. θυμῶν, Ind.
 41, 7.
 θυμῶν, ὅτε αὐτοὶ ἀπὸ θυμῶν ἦσαν
 ἱππὶ cordi s. giatu erant, 3, 4, 9.
 5, 2, 2. 7, 6, 3. 7, 12, 15. ἵππε ἀν-
 ταγῆται αὐτοῖς, ἢ θυμῶν, donec ani-
 mum recollegissent, 5, 16, 2. θυ-
 μῶν γέννησθαι de equo, 5, 19, 7.
 αἰσῶτε θυμῶν με ἀγῆτασθαι, si quan-
 do animus me co ducat, 6, 28, 11.
 ἢ θυμῶν τοῖς ἀντιπάλαισι ἐπὶ θυμῶν mi-
 litum animos excitare, 7, 28, 5.
 ἢ θυμῶν χαριστέας manifesti, Ind.
 13, 5. πρῶτισθαι ἢ θυμῶν ἀνιμωσῆ-
 mus, Ind. 13, 9. μάλιστα ἢ θυμῶν,
 Ind. 20, 4.
 θυμῶνσθαι intelligens, Ind. 14, 4.
 θυμῶνσθαι ἢ θυμῶνσθαι, 2, 2, 2. scri-
 bitur & θυμῶνσθαι, 2, 13, 2.
 θυμῶν, Ind. 28, 1.
 θυμῶν, 4, 8, 15. θυμῶν μικρὸν ἐξ τοῦ
 μεσοπύργου, 4, 26, 19. θυμῶν
 ῥῶν, 7, 25, 11.
 θυμῶν, 4, 23, 1.
 θυμῶν janua, Ind. 30, 9.
 θυμῶν, portula, 6, 29, 7.
 θυμῶν θυμῶν, 1, 11, 1. 1, 18, 4. 7,
 14, 1. ἐξηγήσασθαι sacrificii ἀνθ-
 δυνῶν docere, 2, 3, 7. ἢ θυμῶν θυ-
 λειόθῃ Ἀλεξάνδρῳ, sacrificium in-
 terminissimum est ab Alexandro, 4, 9,
 6. θυμῶν ἐπὶ δακτύλῳ, 4, 9, 7. ἐπὶ θυμῶν
 τοῖς θεοῖς, 7, 11, 13.
 θυμῶν, sacrificium facio, 1, 4, 8. 1, 11, 8.
 θυμῶν τῷ Διὶ, 1, 11, 1. ἐπὶ τούτοις
 ἰδύμετο ea de re sacrificabatur, 3, 1,
 8. 4, 30, 8. θυμῶν ἐπὶ τῇ διαβί-
 σαι, 4, 4, 3. 4, 15, 14. θυμῶν τῇ πρῶ-
 τῇ ἀνιμῶν, 3, 16, 15.
 θυμῶν, ἀπὸ θυμῶνσθαι, 1, 15,
 11. 2, 27, 3. θυμῶνσθαι, 1, 25,
 3. ἀπὸ θυμῶνσθαι, 1, 25, 3. θυμῶν
 ἀρμονίας, 5, 18, 8.
 θυμῶν, animal quoddam, Ind. 15,
 3. N.
 θυμῶν pro θυμῶν, ὅτε ἐν θυμῶν
 ποιεῖται, non miror, Ind. 34, 101
 & 40, 5.

θυμῶν, 1, 3, 2.
 θυμῶν, 2, 16, 4.
 θυμῶν, Ind. 14, 8.
 θυμῶν, 6, 13, 14.
 θυμῶν, Ind. 15, 12.
 θυμῶν promontorium, 7, 1, 4.
 θυμῶν, 5, 6, 4.
 θυμῶν, 7, 12, 10.
 θυμῶν, 6, 25, 2. ἀρμονίας, 7, 29, 4.
 θυμῶν, 1, 19, 17.
 θυμῶν τὰ ἀρμονίας ἀρμονίας ἀρμονίας
 2, 4, 12.
 θυμῶν, 7, 14, 6.
 θυμῶν, 2, 16, 5. θυμῶν, 7, 15, 5.
 θυμῶν, 1, 12, 11.
 θυμῶν forma hominis, Ind. 6, 9, 5.
 θυμῶν γέννησθαι θυμῶν ad modum por-
 tis 4, 21, 10.
 θυμῶν πᾶσαν ἀπλῶνσθαι omnis gene-
 ris animis instructi, Ind. 19, 5.
 θυμῶν privatim, 1, 5, 3. 2, 7, 11. 2,
 15, 5. 7, 9, 15. suo non publico
 nomine, 3, 19, 11. seorsum, 6,
 28, 10.
 θυμῶν, ἐς τὰ θυμῶνσθαι ἀρμονίας πο-
 λιτισθῶνσθαι, 5, 25, 1. τὰ θυμῶν ἀρμονίας
 σθαι, Ind. 11, 5.
 θυμῶν privatus, 4, 11, 7.
 θυμῶν, 1, 25, 8.
 θυμῶν, ἰδύμεσθαι, 1, 11, 2. 2, 4, 10.
 θυμῶνσθαι θυμῶν, struo, pono alta-
 ria, 1, 11, 11. 1, 17, 5.
 θυμῶν, constituo, firmo, fundo, 9,
 29, 6. θυμῶνσθαι θυμῶν, 4, 11, 4.
 θυμῶν, part. aor. 2. αἰδῶ, 1, 6, 8. αἰδῶ-
 τες plur. ibid. 10.
 θυμῶν ab inuf. ἰδῶνσθαι, Ind. 15, 8.
 θυμῶν, ἰδῶνσθαι, pl. enat, Ind. 13, 7.
 θυμῶν, presf. inf. ab αἰδῶ, 3, 3, 10.
 θυμῶν ἐς αἰδῶν γάρ, ab αἰδῶ pro αἰδῶ
 Ind. 9, 1.
 θυμῶν presf. inf. ab αἰδῶ, 3, 3, 10.
 θυμῶν γίγνεται αὐτῶν extra extra fue-
 re 4, 4, 3. N. 5, 3, 9. 5, 28, 7. θυμῶν
 καλὰ ἰδῶνσθαι sacrificia prosperos
 eventus portendebant, 3, 1, 8.
 θυμῶν

I N A R R I A N U M.

ἰατρικὴ ἱερωνόμου σημαίνει αὐτὴν Ἀλγέ-
 αῖνον, 3, 7, 10. ἱερὸν δὲ μέγα αὐτὴν, 3,
 1, 8. ἱερὰ χάρις, 1, 9, 16. ἱερὰ εὐλα-
 βία, dicata arma, 1, 11, 12. ἱ-
 πέραι ἱερὰ ἔδωκεν 4, 8, 2.
 ἱέρωνις urbs, Ind. 39, 1.
 ἱερῶν, 2, 26, 8. 5, 3, 7. N. 7, 18, 4.
 ἱερὸς, ἱέρεια, 1, 9, 17.
 ἱερὸν, αὐτὸς ἱερῶς ἰχθυεύειν, 1, 8, 4. ἔς
 τὸ ἱερὸν καταφύγειν, 2, 24, 8.
 ἱέρων, 1, 12, 4. ὁ Σαλαῦς ὁ κυβερνή-
 τος 7, 20, 13.
 ἱεσων, 3. pl. imperf. ab ἱημι, 1, 26, 6.
 ἱημι φωνήν mitto vocem, 3, 3, 10.
 Ind. 15, 8. ἱεσων βάρβαρον φωνήν,
 edebant barbarum sonum, 1,
 26, 6.
 ἱῶθ αὐ, pro ἱῶθ αὐ, præf. inf. Ind.
 15, 12.
 ἱνιμῶ, Ind. 15, 12.
 ἱντρικὴν σοφόντατοι, Ind. 15, 11.
 ἱντράς, Ind. 15, 11.
 ἱππὸς, ὅσαι ἱπποὶ αὐτὸς τὰ παρόντως
 quot satis erant ad præsentem re-
 rum statum, 1, 17, 8. 3, 29, 8. ἱππο-
 δὲ ταχυδρομίαν 7, 13, 6. ἱπποὶς ἰς
 τιμωρίαν, 5, 4, 2. 5, 6, 8. 6, 28,
 3. ἱπποὶν αὐτῶν satis esse, 4, 8, 9.
 ἱπποὶν ποικίλῶν satis habere, con-
 sentium esse, 5, 26, 11. ἱπποὶ αὐτῶν
 εἰς τὴν πορείαν, naves sufficientes
 ad vecturam, 2, 13, 3. ἱπποὶ ποτ-
 εῖσθαι, 5, 6, 9. ἱπποὶ scriptores
 ἱεδὲ δὲ, 7, 8, 9. πόρρω ἔστιν αὐτῶν,
 4, 11, 9.
 ἱπρῶ, ὁ Δαυδάλης, 7, 20, 9. ἱν-
 ἱ, ibid. ἱπρὸν παρὲς, 7, 20, 10.
 ἱπρῶν, 7, 26, 3. αὐτὸς ἱπρῶς, 1,
 8, 14.
 ἱπρῶς, 7, 11, 6.
 ἱπρῶ, turpationem, 3, 15, 4.
 ἱπρῶς, 1, 12, 12. 2, 7, 5. 3, 9, 12.
 ἱπρῶ, Ind. 38, 2.
 ἱπρῶς, ἱπρῶ ἔχει τὴν γνώμην quieto
 animo esse, Ind. 20, 8.
 ἱπρῶ ἔξ Ἀπολλωνίως, 1, 12, 12. ἱπρῶ
 ἱπρῶν, 1, 14, 7. ἱπρῶ βασιλικῇ, 1,
 18, 5. N. 2, 5, 11. ἱπρῶ ἀφ' ἱπρῶς.

ἱπρῶς 6, 21, 5. πᾶσα ἡ ἱπρῶ
 εἰς μίαν ἱπρῶν ξυνηγμένη, 5, 17, 7. ἱπρῶ
 πρὸς ἱπρῶν 2, 9, 6. σαρκιστοφῶν,
 4, 4, 11. ἐνέβαλεν ὁρθίως τὰς ἱπρῶς,
 4, 4, 13. κατ' ἱπρῶς ἐμβάλλειν τὴν
 matum inveni, 5, 13, 3.
 ἱπρῶς Ἀθηνᾶ, 1, 11, 12.
 ἱπρῶν vertigine corripior, 6,
 11, 13.
 ἱπρῶν αὐτὸν κατέχει, vertigine
 correptus fuit, 6, 10, 3.
 ἱπρῶν, 1, 11, 8. N.
 ἱπρῶς, 1, 1, 5.
 ἱπρῶς lutum, 5, 6, 9.
 ἱπρῶς, limosus, 7, 21, 7. Ind. 41, 3.
 ἱπρῶν ὁρῶ, Ind. 6, 4.
 Imperfectum loco plusq. perf. ἱπρῶ
 & ἱπρῶν 1, 17, 1. 2, 2, 2. ἱπρῶ-
 πον, 1, 18, 6. ἱπρῶ 6, 27, 2. N. Ind.
 18, 1.
 ἱπρῶ ubi, 1, 3, 2. 1, 15, 5. quo, in
 quem locum, 1, 3, 4. 3, 19, 16. 5,
 23, 13.
 ἱπρῶ quo, 3, 1, 1. ubi, 5, 23, 9.
 7, 1, 7.
 ἱπρῶς Σκύθης, Ind. 5, 6.
 ἱπρῶς ξυγγραφή, 5, 6, 12. 6, 16, 7.
 ἱπρῶς κόλπῳ, 5, 26, 3.
 ἱπρῶς, 3, 8, 4. ὁρῶς, 3, 8, 6. 6, 16, 7.
 ἱπρῶς, 3, 8, 11. οἱ ἱπρῶς τὰς
 ἱπρῶς ibid. 11.
 Imperfectum loco imperativi, 4, 20,
 6. N. 5, 2, 5. 5, 23, 12. & 13. 5,
 27, 12.
 ἱπρῶς viscum, 6, 22, 14.
 ἱπρῶς τέμνει, 1, 7, 9.
 ἱπρῶς ὁ ἀδελφὸς ἔστιν αὐτῶν, 7, 27, 2.
 ἱπρῶς λευκὸν viola, 6, 22, 12.
 ἱπρῶς κόλπῳ, 1, 4, 9.
 ἱπρῶς dat. sing. part. aor. 2. ab αἶμα
 vado, 1, 2, 1. Ind. 3, 2.
 ἱπρῶς ναὺς navis ad vectan-
 dos equos, 2, 19, 1. ἱπρῶς
 πλοῖον, 6, 1, 1. 6, 2, 8.
 ἱπρῶς, 3, 24, 1.
 ἱπρῶς, 7, 6, 6. τῶν ἱπρῶν, 1,
 24, 4. τῶν ἱπρῶν, 4, 4, 11.
 ἱπρῶς τῶν θεῶν, 1, 25, 4.
 ἱπρῶς

INDEX GRÆCUS

ἱππάρχος τῶν ξυμμάχων, 3, 6, 9.
 5, 18, 4.
 ἱππασία equitatio, 3, 8, 13. equi-
 tatus, 4, 4, 14.
 ἱππᾶγμα, 2, 8, 16. 3, 8, 13.
 ἱππίας ἐν Μακεδονίᾳ, acc. plur. ab
 ἱππῖος, 1, 2, 8. ξυντελευτῆς eque-
 stris ordinis, 3, 5, 10. εἰς τὰς ἱπ-
 πίας ἱππικὸν equitatus, 1, 14, 9.
 3, 30, 12.
 ἱππιύω, 7, 13, 12.
 ἱππικὴ γυνή, 7, 13, 12.
 ἱπποκόμῃ, 3, 13, 13. 4, 13, 2.
 ἱπποκρατίω, 5, 16, 4.
 ἱππολύτης, 7, 13, 9.
 ἱππομαχία, 1, 17, 10. κρατερὰ ξυ-
 ἔση, 2, 11, 4. 4, 8, 11. κρατερω-
 τάτη ἢ παύσις ἔργου ξυἑσθῆ, 3, 15, 3.
 ἢ ἱππῃ, ἐπὶ τὰς ἱππας ἀναβαίνειν,
 1, 6, 8. ἀπὸ τῆς ἱππων καὶ πεηδῆν, 1,
 6, 9. ἱπποι ἐπιβάς, 2, 11, 7. ἐν τῇ
 ἱππῃ διαίκεν, 4, 24, 24. ἢ ἱππῃ
 equitatus, 1, 2, 10. 1, 25, 1. ἱπ-
 πικὴ, 3, 18, 2. equa, 7, 13, 2. ἱπ-
 πῃ ποτάμῃ, Ind. 6, 8.
 ἱπποτοξότης, 3, 8, 5.
 ἱρὸς, ἱρὴ sacer, Ind. 28, 9. 31, 2. 37, 4.
 ἴσα τοῖς κρατίστοις æque ac optimi,
 3, 27, 10. 5, 13, 5. τὰ ἴσα ἀνδρά-
 ποις τιμᾶν, eodem quo homines
 cultu colere, 4, 11. 6.
 ἴση αἰσθησις idem sensus, 1, 9, 3. ἴση
 σπυδῆ, 2, 10, 8.
 ἴσημι, 5, 26, 8.
 ἰσθμὸς ὁ Κορινθίον, 6, 11, 11.
 ἴσις Αἰγυπτία, 3, 1, 8.
 ἴσμι pro ἴσασμι, 1. pl. præf. ab ἴση-
 μι, Ind. 4, 14.
 ἴσομήκης, Ind. 16, 6.
 ἴσοπυλῃ, 4, 30, 2.
 ἰσόπλευροι πλαῖσιον, 4, 5, 10.
 ἴσῃ, ἴσοι τὸν ἀριθμὸν pares nume-
 ro, totidem, 1, 5, 11. ἐξ ἴσων ἐπι-
 στήσιν ad parem scribere, 2, 14,
 17. ἐξ ἴσων ἀπὸ τῆς χωρὸς ἐπὶ ἀ-
 γιᾶς τοῖς ταίχισι, 2, 26, 6. οὐκ
 ἴση εἰς τὰς ὑπεκόντας ξυνοδίαίησις, non
 par erga subiectos consuetudo, 4,

7, 6. εἰς ἴσων ἀπὸ τῆς περὶ τὴν τῶν
 2, 4, 5. N. εἰδὲ τῇ ἰσῇ ποδῶν
 ἴσων ἔρχονται, ne Indum quidem
 æquant, 5, 6, 11. οὐκ ἴσοι τὸ μέγε-
 θος τοῖς θηρίοις ἐπὶ χῶντες non ean-
 dem cum elephantibus feriem
 obtinentes, 5, 15, 12. ἴσον μέγεθος
 καὶ δύναμις æque particeps sum pe-
 riculorum, 5, 26, 13. πολλοὶς οὐ
 ἴσων τὰ τῇ ἀξιώσει εἰδὲν οὐκ ἴσων
 Α-
 λεξάνδρῳ καθίσταται multi ex æ-
 quo hujus dignitatis capaces vi-
 debantur judicio Alexandri, 6,
 12, 3. τὰ ἴσα ἐκείνους πείσασθαι, 6,
 27, 10. ἴσων τῇ ἰσῇ κεφαλῇ ὄγας
 æque ac suum caput amat, 7, 12,
 5. 7, 14, 12.
 ἴσως, 2, 7, 2.
 ἰσότης τῇ βασιλείᾳ, 6, 26, 2. ἢ
 εἰς τὴν βασιλείαν, 7, 6, 3.
 ἰσοχέλης τῇ γῇ, 7, 7, 9.
 ἴσασμαι, ἰμπεδῶν ἴσασθαι impedi-
 mento esse, 4, 8, 5. μάχῃ ἴσασθαι
 κρατερῇ, acce certamen existit,
 Ind. 13, 10. χοροὶ τοῖς θεοῖς ἴσασθαι,
 4, 11, 4. ἰσῆσι ἀνέμοι ἀπὸ τῆς θο-
 λάσσης ἴσασθαι, 6, 21, 1. & 3.
 ἴσῃ scitis, imper. ἴσῃμι, 5, 26, 8.
 ἴσῃμι, ἴσῃσι τὴν αὐτὴν φάλαγγα sistit
 phalangem, 3, 9, 6. εἴσῃσι τὰς τάξεις
 constitui, collocasse classem,
 5, 6, 8.
 ἰσότης, Ind. 15, 5.
 ἴσῃ, 1, 2, 1. 5, 6, 10. ποδῶν τῇ
 καὶ τῇ ἑνὶ ἑκάστῳ μέγεθος, 1, 3, 1.
 ἰσῇ, Ind. 17, 1.
 ἰσχυρίζομαι, 1, 7, 3. & 8. 2, 3, 14. 3,
 3, 12. εἰς ἐξέλιξιν ἰσχυρίζομαι.
 4, 28, 3.
 ἰσχυρὸς, φυλακῇ ἰσχυρὸς, 2, 4, 3. 4,
 29, 2. θέρμας, 2, 4, 11. ἀκασθῆ,
 6, 22, 13.
 ἰσῇ, 4, 21, 9. 5, 7, 9. τῇ ταίχῃ, 2,
 22, 8. θέρμας, 5, 18, 8.
 ἰσῇ, 7, 12, 14.
 ἰσῇ contineo me, vel decreasco, 5,
 9, 8. N.
 ἴσως, 7, 10, 16.

ἴσως,

I N A R R I A N U M .

Ἰσαλίας, 3, 6, 11.
 Ἰσάνης Ὁξάρτη παῖς, 7, 6, 7.
 Ἰφικράτης, ὁ Ἰφικράτης, 2, 15, 3.
 ἰχθυοφάγοι, 6, 28, 7. Ind. 26, 2.
 ἰχθῦς, 5, 4, 4.
 ἰχθυώδης, Ind. 26, 7. & 41, 1.
 ἰχθυό, κττὰ ἰχθη τ' ἐργασιῶς ἐφομαρ-
 τῆν, 6, 25, 7. ἰχθη ἐν ἱμαντῷ φέρω
 teli vestigia in me exstant, 7, 10,
 3. ἰχθη τ' ὑποδημάτων, soleæ, Ind.
 16, 5.
 Ἰψός, 7, 18, 10.
 Ἰωβάρης fluvius, Ind. 8, 5.
 Ἰων ὁ Απόλλων, 7, 29, 7.
 Ἰωνία, 1, 12, 14.
 Ἰωνικαὶ πόλεις, 1, 18, 2.
 ἰῶντο sanabant, 3. pl. imperf. ab
 ἰάομαι, Ind. 15, 11.

K.

Κάβαναι, Ind. 23, 2.
 Καδμεία, 1, 7, 1.
 Κάδμος, 2, 16, 2.
 Καδύσιοι, 3, 8, 7.
 καδὰ quemadmodum, 3, 16, 9.
 Καθαῖοι, 5, 22, 1.
 καθαιρέω detraho, fumo 1, 11, 12.
 ὧ. destruo, subverto, 2, 1, 7. 2, 2,
 4. 3, 16, 6.
 καθαιρέσεις μακρῶν τευχῶν, 1, 9, 4.
 καθαιρῶ purgo, καθήρην ἐθέλειν Ἀ-
 λέξανδρον φαρμάκων, 2, 4, 12. N. &
 16. καθάροντα ὅ, τί περ κακὸν sus-
 tulisse, expurgasse quidquid erat
 mali, Ind. 8, 8.
 καθάπερ, 3, 9, 8. 4, 19, 9. 7, 1, 1.
 καθάπερ, si vera lectio, 6, 13, 12.
 καθάπερ, 4, 7, 9. 5, 1, 8.
 καθαρὸς χῶρος purum solum, 2, 4,
 11. τὸ ὕδωρ καθαρὸς scil. Κύνθῳ 2,
 4, 11. καθαρὸς ὥσπερ κρύσταλλον,
 3, 4, 8. καθαρὸν πιποῖντο τῶν προ-
 βίλων τὸ τεῖχος, remota erant fa-
 xa ante murum objecta, 2, 21,
 11. ποταμοὶ καθαροὶ ἰδεῖν, 5, 9, 8.
 Ind. 40, 4. καθαρὸν ὕδωρ, 6, 26, 12.
 καθίζεσθαι, 7, 24, 4.
 καθιμίην, part. præt. pass. a καθίη-
 μι 7, 5, 2.

καθεῖργον, καθεῖργον τὴν δύναμιν ἐν
 τ' εὐρυχωρίας ἐς τὰς ἐνδοπορεῖς 2, 7, 6.
 καθελαῖν, aor. 2. inf. act. καθαιρέω,
 1, 11, 12.
 καθελεύω τὰς ναῦς deduco naves in
 mare, 2, 13, 3.
 καθισθῶσαν, acc. sing. foem. part.
 act. καθίστημι, 1, 11, 1.
 καθισθῶ, 7, 9, 17.
 καθισθῶν imperf. Attice & contra-
 cte pro καθίστασθαι, a καθιστάω, 1,
 14, 7.
 καθηγυγμένων dux viæ, 6, 20, 5. Ind.
 40, 11.
 καθηγύομαι τινα, duco, 6, 18, 11.
 καθήκει ἐς αὐτὸν τὸ γένος, imperf.
 genus ad eum pertinebat, ex ea
 stirpe erat oriundus, 1, 11, 13.
 καθήκει ἐπὶ τὴν πόλιν ὅρῳ ἕως τε ἐπὶ
 τὴν ὁδὸν, protenditur mons ab ur-
 be usque ad viam, 1, 27, 8. 5, 5, 5.
 πεδίον καθήκει ἕως τε ἐπὶ θάλασσαν,
 3, 23, 2. τὰ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἑξῆς
 ταύτη καθήκει γένος 4, 15, 6.
 κάθημαι, de exercitu confidente,
 3, 7, 7. de otioso, 5, 26, 11. de
 accubitu epulari, 7, 11, 14.
 καθήμενος ἐπὶ τῇ ἀγυαλί κττ. πρό-
 μων, part. præf. a κάθημαι 1, 18,
 10. 1, 25, 10.
 καθήρην, aor. 1. inf. act. a καθαιρέω
 2, 4, 12.
 καθίεμαι, 5, 7, 7.
 καθίσταναι, 3. pl. imperf. a καθίημι,
 2, 21, 9.
 καθίζω, 1, 25, 9. 7, 24, 6.
 καθίστημι demitto, 7, 14, 9. ὧ. καθίσ-
 ται πείραν probare, explorare, 7,
 5, 2.
 καθίστημι, θυσιὰς ἀπ' Ἀρχιλαῦ ἵτι
 καθισθῶσα, victima ab Archelao
 jam instituta, 1, 11, 1. φανερὰ κα-
 θίστησιν ἐξ ἀνθρώπων τὰ Ἀλεξάνδρου
 ἔργα, notas facere hominibus Ale-
 xandri res gestas, 1, 12, 7. βασιλίας
 καθισθῶσιν τῆς Μακεδονίας, regem
 Macedoniae constituere velle, 1,
 25, 6. 2, 3, 9. 2, 4, 2. καθισθῶσιν
 αὐτὴς

INDEX GRÆCUS

αὐτὰς μέχρι Καρμανίας, delaturum illos in Carmaniam, Ind. 27, 1. 36, 4. & 5. ἐς ἀσφαλες θεύτη καθεύσαν τὴν ἵππον, tuto loco ibi locaturus equitatum, 4, 5, 11. τὰ ἐκεί καθεσθόμενοι res illius insulae constituturus, 2, 13, 7. 5, 27, 13. τὰ παρὶ τὴν Ἀσσανοῦν χώρῳ καθεσθόμενοι, qui Assacenorum motus compescant, qui res eorum componant, 5, 20, 13. προφυλακὰς ἀκριβεῖς καθεσθόμενοι, 2, 8, 2. ἀχρεῖον καθεῖναι τοῖς πολεμίοις τὸ ναυτικόν, inutilem reddere hostibus classem, 1, 24, 5. ἐς πόσμον καθεῖναι res turbatas componere, 6, 17, 8. ὁ τὴν ἀρχὴν Πέρσαις καθεσθόμενοι, 6, 29, 12. ἀξιωμαχὺς καθεῖναι τοῖς ποσχωροῖς, pares effecit finitimis, 7, 9, 3. ἐπὶ τῷ φόρῳ τῇ ξυλλογῇ καθεῖναι, 3, 6, 6. ἐπὶ τῷ χρημάτων, ibid. 9. ἐπὶ τοῖς αἰχμαλώτοις, ibid. καθεῖναι ἐπὶ τῷ εἰρήνῃ ἐκπάρχας δύο, 3, 27, 7. καθεῖναι Κάλαν σατραπείαν, constituto Cala satrapa, 1, 17, 1. ὁλιγαρχίαν κατέστη, 1, 17, 11. αἱ τῶι κατέστησαν αὐτοὶ fuerant, 6, 17, 3. ἐν αὐτῷ καθεσθῆναι Δαρείῳ, in eodem statu esse, quo Darius, 4, 8, 13. ἡ ἐπιχειρήσις ἐφανερά κατέστηκε vel κατέστη, non manifesta erat, 5, 12, 5. ἐν Φιλίππῳ ἢ ἡδὴ καθεσθῆναι, a Philippo erat jam institutum, 4, 13, 1. ἡ γὰρ ἐν βασιλείᾳ καθεσθῆναι, dux a rege constitutus, 2, 1, 1. 3, 1, 3. 5, 12, 7. ἐν κινδύνῳ καθεσθῆναι, in periculo constitutus, versans, 3, 22, 4. καθεσθῆναι, constituti, omnibus rebus jam instructi & parati, 6, 4, 5. πολλοῖς ἐν ἴσῳ τὰ τῷ ἐξισοῦντες ἰδοὺ καὶ οὕτως Ἀλεξάνδρῳ καθεσθῆναι, multi ex æquo hujus dignitatis videbantur capaces judicio Alexandri, 6, 12, 3. ἐς ἴσῳ καθεῖναι in consuetudinem adduxit, 5, 10, 5. ἐς ἴσῳ κατέστη αὐτῷ ἡ τόλμα, 2, 4, 5.

τὰς ἀνθρώπους ἐς χῆρας ὑπερβαίνειν καθεῖναι, homines supra humanum modum extollere, 4, 11, 7. φύλακας καθεῖναι, 3, 25, 4. ἀδρόοι ἐς μέχρη καθεῖναι, 4, 25, 11. ἐς τὴν καθεῖναι αὐτοῖς τὴν δύναμιν, donec animum recollectissent, 5, 16, 2. καθεῖναι φρουρὰν τὴν Χίαν, 2, 13, 4. ἐργαζομένους τῇ ἐργασίᾳ κατέστη, 3, 5, 6. καθεῖναι ἐν πολλῷ καθεῖναι, sicut a multo tempore constitutum erat, 3, 5, 5. ἐπὶ συστάθῃ καθεῖναι αὐτοῖς ἢ μέχρη, cum cominus pagna miscetur, Ind. 16, 9. καθεῖναι, med. ἐς τὰ ἐν καθεῖναι, aor. 1. med. 1, 13, 4. 5, 17, 7. ἐς τὰς μέχρας καθεῖναι, praelia inire, Ind. 7, 9. καθόδῳ ἐπὶ θαλάττῃ, 1, 12, 6. καθόδῳ ἐς τὴν πέλιν, 2, 23, 10. ἐς τὴν φάλαγγα, descensus in voraginem, 4, 21, 6. καθομιλῶ τὴν αἰ. τῷ, colloquor cum, 4, 6, 2. καθορῶ, 1, 14, 7. 1, 23, 4. Ind. 25, 6. εἰ γὰρ καθορῶνται οὐκ ἔστιν, prope erant, ut conspici possent, 2, 21, 14. 3, 9, 5. καθορῶνται, 6, 19, 8. Ind. 21, 4. & 26, 9. & 41, 6. καθότι, qua parte, 6, 10, 8. quoniam, 7, 7, 7. καθύπερθε τῶν, ultra hos, Ind. 4, 12. καὶ, vel, intendendi casu, 4, 9, 1. καὶ tunc, in apodosis, 5, 24, 2. καὶ αἰ καὶ, 5, 18, 11. καὶ γὰρ καὶ, 1, 7, 3. 2, 18, 3. 5, 4, 10. καὶ τῶν καὶ αἱ, & quidem etiam alii, 1, 7, 5. καὶ ἔτι, 1, 6, 4. & 17. 1, 29, 6. ὅσοι καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν, 1, 6, 24. καὶ ἐν καὶ, 7, 1, 10. καὶ initio orationis, 5, 2, 4. Καθεῖναι insula, Ind. 38, 2. Καθεῖναι ἐν Μονίᾳ, 5, 6, 6. Καθεῖναι, Ind. 4, 3. καθεῖναι, quamvis, 2, 12, 1. 6, 9, 3. 7, 14, 12.

T N A R R I A N U M .

καὶ ῥῆς, πρὸς ἑκατέρω, 1, 22, 7. ἔκτ'
καὶ ῥῆς, non opportunum erat,
(de tempore,) 4, 5, 2. ἔκτ' ἑκατέρω
intempetive, 4, 8, 1. ὡς μάλα κα-
ποῖς τὰ παρὲν ἐν καὶ ῥῆς ἐφαίνετο,
5, 22, 7. 6, 27, 14. 7, 5, 1. πρὸς κα-
ρὸν ad tempus, 7, 7, 9. ὡς ἔκτ' ἑκατέρω
ἐπιδείκνυται ἐπιδείκνυται, 1, 6, 21. 5, 17, 3.
ὡς ἐν καὶ ῥῆς, 1, 10, 6. 1, 18, 15. N.
4, 15, 8. ἔκτ' ἑκατέρω ὡς ἐπιδείκνυται
niri, praeverti, 4, 13, 5. ὁ τότε κα-
ρὸς, 4, 15, 7.

καὶ τοι quamquam, licet, 1, 5, 12.
1, 23, 4. 7, 9, 17. ubi & verti po-
τεσθαι, καὶ τοι & quidem, 4,
19, 10. 5, 20, 8. cum tamen, 6,
11, 15. quamvis, 7, 6, 3.

καὶ τοιγε, cum tamen, 1, 12, 6. 2,
6, 8. quamquam, 5, 7, 5.
καὶ αἱ, 5, 11, 3. καὶ καὶ ῥῆς, 6,
24, 6.

καὶ ῥῆς reprehendo, improbo, 7,
2, 9. 7, 5. 3, 7, 30, 1.

καὶ ῥῆς pro καὶ ῥῆς, 5, 4, 11.
καὶ ῥῆς, vulnera dicuntur atque
vexationes, 5, 17, 10. famae, 6,
23, 8.

καὶ ῥῆς, 3, 15, 15.
καὶ ῥῆς, ἑκατέρω, 1, 15, 3.
2, 11, 5. 2, 18, 9. 6, 24, 8. 6, 29, 7.
καὶ ῥῆς, καὶ ῥῆς ἐργασίας Πέρ-
σαις, 2, 14, 3. 3, 18, 19. καὶ ῥῆς ὁρ-
ponitur optimatibus, 5, 2, 5. κα-
κίς τὰ πολέμια ἦσαν, bellica vir-
tate inferiores erant, 5, 4, 11.

καὶ ῥῆς, 4, 9, 7. Ind. 14, 1. N.
καὶ ῥῆς, fluviis, Ind. 4, 4.

καὶ ῥῆς, τὸ ἐκείναι τὰς Πέρσας
τὰ πρῶτα, 3, 11, 2. καὶ ῥῆς
ἐπὶ, 4, 5, 9.

καὶ ῥῆς ἐν ταῖς ἐνταῖς, 1, 6, 22.

καὶ ῥῆς ἀπλοῖστοι, male h. e. pa-
rum armati, 1, 1, 16. καὶ ῥῆς τετε-
λειωμένη πόλις, 1, 4, 6. καὶ ῥῆς ἀνολί-
ζεσθαι male, imprudenter, nullo
ordine tendere, 1, 6, 19. καὶ ῥῆς
μάχῃ parum feliciter, five mi-
lere, cum magna molestia, 7, 9, 2.

καὶ ῥῆς ἐνταῖς male consulta, 1,
7, 10. καὶ ῥῆς ἔχον, 1, 8, 5. 6, 10,
3. 7, 14, 2. καὶ ῥῆς ἐπὶ ῥῆς
2, 14, 7.

καὶ ῥῆς vel καὶ ῥῆς, Ind. 26, 6.

καὶ ῥῆς, Ind. 27, 9.

καὶ ῥῆς, 7, 22, 4. καὶ ῥῆς, Ind.
14, 2.

καὶ ῥῆς, 3, 5, 8. 7, 2, 9. 7, 18, 11.

καὶ ῥῆς ὁ Ἀρσάκης, 1, 14, 4. ὁ Ὀυτῆς

λαὸν ἐπὶ καὶ ῥῆς, 1, 25, 4. καὶ ῥῆς
ἐπὶ Ὀυτῆς, 2, 4, 1.

καὶ ῥῆς, accerfo, 4, 18, 2.

καὶ ῥῆς, 6, 23, 9.

καὶ ῥῆς, 7, 11, 9.

καὶ ῥῆς, 2, 5, 8.

καὶ ῥῆς ὁ Ὀλύμπιος, 4, 10, 1.

καὶ ῥῆς, superl. 2 καὶ ῥῆς, 1, 5, 3.

τὸ σῶμα καὶ ῥῆς, 7, 28, 2. καὶ ῥῆς

καὶ ῥῆς ἐπὶ καὶ ῥῆς ἐπὶ καὶ ῥῆς, 3,

1, 7. καὶ ῥῆς ἡ γυναικῶν, 4, 19, 8.

καὶ ῥῆς, 2, 16, 8.

καὶ ῥῆς, 3, 24, 7.

καὶ ῥῆς, διαπρίπτει τι ἔκ καὶ ῥῆς
καὶ ῥῆς audax aliquod & lau-
dabile facinus, 2, 7, 11. pulchri-
tudo, 5, 19, 1. Ind. 17, 3. ὁ σῶμα
τῶν, 7, 6, 5.

καὶ ῥῆς funis, Ind. 13, 13.

καὶ ῥῆς, ὅτι ἐν καὶ ῥῆς ὁρμίσθεται ἵσσοι

non commodo, 1, 19, 10. 4, 1, 8.

7, 21, 11. βῆς καὶ ῥῆς, 2, 16, 9. ἔ

καὶ ῥῆς ἐπὶ καὶ ῥῆς, 4, 5, 2. 4, 9, 3.

ἱεροὶ καὶ ῥῆς ἐφαίνετο, sacrificia pro-

speros eventus portendebant, 3,

1, 8. καὶ ῥῆς ὕδωρ, dulcis, Ind. 22, 2.

καὶ ῥῆς tugurium, 6, 23, 4. Ind.

24, 2.

καὶ ῥῆς funiculus ὅτι λίσσιν ἰσχυρῶς,

4, 19, 2.

καὶ ῥῆς, ἐπὶ καὶ ῥῆς καὶ ῥῆς γέ-

νηται, bello Persico ex animi sen-

tentia confecto, 1, 29, 10. ὅτι κα-

λῶς οἱ ἔχον τὰ ἑφάρμακα, 2, 4, 15.

7, 3, 2. καὶ ῥῆς Παρμαίνου καλῶς

ἐδόναι, 3, 9, 8. καλῶς ὡς ἀνίσταται, 5,

19, 1. καλῶς αὐτῶν, 5, 27, 7. καὶ ῥῆς

ἐπὶ ῥῆς βέβαια καλῶς, 7, 9, 10.

INDEX GRÆCUS

καμάρα cubiculum, 7, 25, 5.
καματηρὸς, fessus, 5, 16, 2. 5, 17, 2.
κάματ⊙, ὑπὸ καμάτῳ πρὸς lassitu-
 dine, 1, 25, 10. ἐνόησεν, 2, 4, 10.
ἐκλιπόντες, 6, 25, 1.
Καμβίθολοι, Ind. 4, 8.
Καμβύτης, 4, 11, 11. *Καμβόσιον* Ion.
 pro *Καμβόσιον*, Ind. 43, 4.
κάμηλ⊙, 6, 27, 13. & 14.
κάμω, ὅσοις οἱ ἵπποι ἔκαμον, quibus
 equi defecerant, 3, 8, 3. *κάμωντες*
 ὑπελείποντο, 3, 20, 2. Ἀλιξάνδρῳ
 τὸ σῶμα ἔκαμι, 4, 4, 18. Ἡφαιστίαν
 ἔκαμι τὸ σῶμα, 7, 14, 2. ἀκμήτες
 ἀντὶ κεκμηκότων, 5, 18, 2. 5, 27, 15.
νόσῳ κάμωντες, 6, 25, 3.
καὶ pro *καὶ*⊙, 1, 8, 9.
Κασσίς urbs, Ind. 29, 1.
Κασάτης, Ind. 29, 4.
κάσδης, 2, 11, 7. 6, 29, 8.
Κάσθ⊙, 3, 1, 7.
καπηλικὸν γέν⊙, negotiatores, Ind.
 12, 1.
καπνὸς, 4, 2, 10.
Καππαδοκία, 2, 4, 2. *Καππαδόκις*,
 3, 8, 9.
κάσθ⊙, Ind. 29, 14.
Κάσθ⊙, 3, 28, 3.
Καρβίς, Ind. 26, 8.
Κάρδοις, 2, 8, 9. N.
Καρία, 1, 20, 3. *Κᾶρις*, 1, 29, 2.
ἀνίστασθαι, 3, 8, 9. N.
Καρμασία, 6, 17, 6. *Καρμασίαι*, 6,
 28, 1.
Καρνίη Insula, Ind. 26, 6.
καρπόμεαι, capio fructum, utor,
 7, 9, 11.
καρπὸς ἐν τῇ γῇ, 1, 12, 17. ἐν γῆς,
 3, 2, 3. ἀγαθὸς καρπὸς οὐφείρειν,
 7, 20, 18.
καρῶ valde, Ind. 4, 15. & 8, 6.
καρτερά, loca sive situ sive opere
 munita, 1, 5, 12. *καρτερά* μάχη,
 1, 15, 5. 1, 21, 5. *καρτερά* φουγῇ,
 1, 16, 2. 3, 14, 5. προσβολῇ, 4, 3, 7.
καρτερὸν σῶμα robustum, 4, 7, 8.
καρτερωτήρ, 4, 26, 10. *καρτερω-*
τάτη φάλαγξ, 1, 6, 22. Ἀλιξάν-

δροι πεπερασμένοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐστὶ
καρτερώ⊙ται, 5, 15, 5. τὸ *καρτερώ-*
ται⊙ τῇ Μακεδονίᾳ, 5, 15, 6.
καρτερέω sustineo, tolero, 4, 4, 3.
me contineo, 4, 8, 16. 7, 8, 5.
permaneo, 4, 9, 5.
καρτερία, 6, 26, 6. 7, 2, 4.
καρτερὸς αὐτὸς αὐτῷ ἰγύνειτο, 4, 19,
 10. ἔκτετι *καρτεροὶ* οὐρανὸν ἦσαν, 7,
 11, 5. ὁ *καρτερὸς* ἦν ἀπὲρ χερσὶν τῶν
 κινδύνων, 6, 13, 12. fortis, 7, 3, 9.
καρτερὸς ἰγύνειτο Ἰνδῶν, vicit In-
 dos, Ind. 7, 5. firmus, validus,
 Ind. 16, 7.
καρτερώς ἀπὸ λόμου⊙ τῷ ἰργῳ, 2, 23,
 7. 6, 8, 9.
κάρφῃ, 1, 3, 7. 5, 9, 5.
Καρχυδόνιοι, 2, 24, 8.
Καρχυδὼν, 5, 27, 14.
Κασσιανὸς ὁ Ἀντιπρόχῳ, 7, 27, 1.
κασία, 7, 20, 4.
Κασπία θύλασσα, 7, 10, 11. 7, 16, 2.
Κάσπια πύλας, 3, 19, 4.
Κάστωρ, 4, 8, 4.
καὶ cum gen. τῷ ὁρῶν καταφύγουσιν,
 e sublimi deferri, 1, 1, 11. τῷ ὁρῶν
 φεύγειν per montem fugere, 1, 1,
 16. ὁρῶν καὶ τῷ χάματ⊙, repelle-
 bant ab aggere, 2, 27, 1. & 3. καὶ
 αὐτῶν ἔδῃ τῷ γυλῶσιν ἦν ὁ στρατός,
 3, 9, 6. καὶ τῷ ὅρῳ παῖς, gladium
 in humerum adigit, 1, 15, 12. καὶ
 τῷ ὁρῶν a tergo, 1, 21, 12. 2, 8, 10.
 3, 14, 10. βάθους, in altum deji-
 ciebant, 2, 21, 10. καὶ τῷ ψάμμῳ
 ἰδρυμένα, in arenam defixa, 3, 29,
 6. τῷ ψάμμῳ ἐκφορῶν καὶ τῷ ὁρῶν
 in viam, 3, 3, 7. καὶ τῷ κρησὶν ἰσχυ-
 ρὸς ῥίψαντες, 3, 18, 14. 3, 30, 20.
 ὁ καὶ καμῶν ἦν, non opportunum
 erat, (de tempore,) 4, 5, 2. γέφυ-
 ρα καὶ τῷ ποταμῷ διπλοῦν ἐπορεύθη, 5,
 7, 1. ἴσως καὶ πόρῳ ἀφίστανται, naves
 in fluvium demittuntur, 5, 7, 6.
 καὶ Ὀρξίνῳ πολλοὶ λόγοι ἐλέχθησαν
 αὐτῷ Περσῶν, multa Orxini crimi-
 na objecta sunt a Persis, 6, 30, 2.
 καὶ τῷ σπηλαίῳ διδυνότις, in caver-
 nis

I N A R R I A N U M.

nis se occultentes, Ind. 3, 6.

κτ cum accus. omittitur, τὰ πολέ-
μα, quod res bellicas attinet, 3,
22, 3. τὸ πλῆθος numero, 3, 30,
18. κτ τὸ ἰσὺς, ut par, ut verisimi-
le est, 1, 1, 12. κτ ἰόμεν, 1, 23, 8.
κτ τὸ ἐνάντιον ἄγειν, ad laevum
cornu ducere, 1, 1, 15. κτ τὸ δι-
ξίον, in dextro cornu, 2, 9, 6. τὸ
κέρως τὸ διξίον ἐμβάλλειν, in dex-
trum cornu impetum facere, 1, 2,
8. sic κτ τὸ κέρως τὸ ἐνάντιον ἐπά-
γειν, 1, 2, 9. κτ τὸ ἐνάντιον ἐπάγειν
ἐπὶ τὰς πολέμους, 1, 6, 5. κτ τὸ ἐνάν-
τιον ἐπὶ χεῖρ, 1, 14, 7. κτ μέσους ἐπά-
γειν, 1, 2, 10. τὰς κτ σφᾶς ὁρῶντες
sibi oppositos cernentes, 2, 11, 1.
sic καὶ αὐτὸν, 5, 17, 3. v. σφᾶς. οἱ
κτ τὴν Ἑυρώπην ποταμοὶ, flumina,
quæ in Europa sunt, 1, 3, 1. ἐνρω-
τόμενοι κτ τὴν Ἑυρώπην, 2, 7, 9. οἱ
κτ τὴν Ἀσίαν ἀνδραποῖ, 3, 18, 18.
κτ τὸν ποταμὸν ἤκειν, adverso flu-
mine venire, 1, 3, 3; sed 3, 1, 6.
est secundo flumine, κτ τὴν πέρα-
δον in transcursu, 1, 12, 13. εἰς τὴν
θάλασσαν κατ' ἀμφοτέρω Ἰνδῷ
τὰς ὁρμαῖς ἐμβάλλειν, 7, 10, 13. κτ
τὰ ὄρη, 1, 6, 14. 1, 7, 9. περιελθὼν
κτ τὰς πύλας, 1, 7, 13. κτ ἰαῦν, Ind.
41, 5. N. κτ θάλασσαν παρεσβε-
σθῆν, mari auxilio venire, 1, 20,
11. κατέπλεν κτ τὸν ποταμὸν ὡς ἐπὶ
θάλασσαν, 6, 14, 8. 7, 1, 1. 7, 7, 2.
Ergo κτ τὸν ποταμὸν, est simplici-
ter flumine s. adverso s. secundo,
6, 1, 1. 6, 2, 8. 6, 13, 1. ubi v. Gro-
don. Ind. 21, 2. N. κτ, 2, 21, 2. N.
κτ Ἰθνη, 1, 10, 3. 2, 8, 12. N. τὰ
κτ τὴν Ἀγυπτιὸν ποταμῶν, res Æ-
gypti constituere, 3, 5, 3. νομάρ-
χος ἄρχων ἢ νομῶν ἢ κτ σφᾶς, præ-
sides præesse suis quosque pro-
vinciis, 3, 5, 5. N. λόγος λιχθαῖς
κτ τὴν στρατιάν, oratio ad exerci-
tum dicta, 7, 8, 3. κτ μέτωπον τὴς
ἰππίας ἐπάγειν, equitatum a fron-
te dispositum in hostem induce-

re, 1, 4, 6. κτ μέτωπον opponi-
tur, ἐκ πλῆθους καὶ κτ ἰσὺς, 1, 21,
12. μηχαναὶ ἐπαχθῆσαι κτ τὸ χῶ-
μα, machinæ dispositæ in aggere,
2, 27, 6. §. κτ τὴν πορείαν ἐπιτί-
θεσθαι, in itinere adoriri, 1, 5, 2.
κτ μέσων τὸν πόρον ἢ Ἐλεσπόντιον
ἐγίνετο, in medio Hellespontis
fuit, 1, 11, 10. κτ τὴν φυγὴν, in fu-
ga, 3, 16, 2. §. κτ σπυδῆν celeri-
ter, 1, 5, 2. 1, 19, 15. κτ τάχος, 1,
19, 2. 1, 25, 8. καὶ ἡσυχίαν, 2, 8, 8. §.
τὰ μέλιστα καὶ ἡδονὴν σφίσιν οἰκί-
ζον, quæ ipsis maxime grata sunt,
figere, conjicere, 1, 7, 4. §. κα-
τὰ τὴν ἡσον juxta, prope insulam,
5, 12, 7. N. κατὰ τὴν ἀκρὴν, in ad-
versus aciem, 1, 21, 2. ἀδμοιθεῖν-
τες κατὰ τὸ Ἀγυπτιῶν, 2, 24, 3. ὃ
κατὰ Μίμφιν πόρον ἢ Νείλῳ, 3, 6,
1. ὁδὸς κατὰ τὸ Ἡρώκλειον φέροντα,
via ad Herculis templum ferens,
1, 8, 6. κατὰ τὸ Ἀμφείον, 1, 8, 12.
κατὰ τὰ τοίχην, 1, 8, 12. τιθεγμέ-
νοι κατὰ τὸ Ἀμφείον, qui ad Am-
phionis templum in statione e-
rant, 1, 8, 13. τὸ κατὰ τὰ Λεύκλεον
καὶ Μαντίνειαν πλῆθυσμα, clades ad
Leucra & Mantineam, 1, 9, 6.
1, 20, 7. 2, 20, 3. τὰ κατὰ τὰς Θή-
βας διαθεῖναι, de rebus urbis The-
barum statuere, 1, 9, 16. sic τὰ
κατὰ Μακεδονίαν Ἀντιπάτρου ἐπι-
τρέψας, Macedoniae administra-
tione Antipatro commissa, 1, 11,
4. §. ὃ κατὰ τὴν ἄλυσιν ἐπιτυχίαν,
non pro reliqua felicitate, 1, 12,
3. N. sic σπουδίως ἢ κατὰ τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν τῆς παρόδου ὕψους, cum
transitus angustior esset, quam
pro multitudine eorum, 1, 22, 4.
θυροβοθήσειν ἢ κατὰ τὸ αἰσθῆναι ἄδ-
ου, turbulentius, quam illius avis
consuetudo fert, canentem, 1, 25,
9. 1, 26, 6. τὰς ἰππίας κατὰ τὰ κί-
οντα ἄγω, 1, 13, 1. κατὰ κέρως ἐκ-
βαίνειν, uno tantum cornu, non
tota acie ex flumine exire, 1, 13, 7.

I N D E X · G R Æ C U S

ἑστὶν τοῖς καθ' αὐτοὺς ἱκανοί, cum suis
 quisque coplis, 5, 23, 19. τὸ καθ'
 αὐτοὺς, quantum in ipsis erat;
 quantum poterant, 3, 15, 9. τὸ καθ'
 αὐτοὺς οὐκ ἔστιν ἔχειν, 4, 8, 9. 4, 12,
 8. καθ' ἑνὸς singuli 4, 21, 3, καθ' ἑν-
 ὄν singuli, 4, 29, 18. 6, 27, 14.
 κατὰ τὸν ἕκαστον, Ind. 41, 5. ἰσχυροὶ
 ἄνθρωποι κατὰ ὁρὰς, vincebant sibi
 oppositos, 4, 25, 5. κατὰ ὁρὰς,
 suo ausu, 4, 6, 3. N. κατὰ ὁρὰς τῆς
 ἐν ἡμῶν, 2, 9, 8. imperiose, 5, 27,
 3. ἔστιν κατ' ἀξίαν γνησιώτατοι
 ὄντες, qui ob dignitatem, honoris
 gradum, illustriores erant, 2, 10,
 8. οἱ κατ' Ἀλέξανδρον, milites Ale-
 xandri, qui circa ipsum erant, 2,
 10, 5. κατὰ τὰ ὅρα φεύγοντες, per
 montes fugientes, 2, 13, 2. nota
 temporis, κατὰ Λαβδάκην, ætate
 Labdaci, 2, 16, 3. κατ' ἀπὸ τῆς πε-
 ντακονταετίας, 2, 18, 7. κατ' ἔρον, vento
 secundo, 2, 19, 5. κατὰ τὸ χῶμα,
 adversus aggerem, e regione il-
 lus, 2, 21, 3. τὸ καθ' αὐτοὺς, pro
 se quisque, 3, 9, 14. & 16. 3, 15, 5.
 ἐπιστρέψας κατὰ τὸ δέξιόν, conver-
 sus ad disruptam aciem, 3, 14, 2.
 κατὰ τὸ δέξιόν, διεικνύμενος, ubi rupta
 erat acies, ibi penetrant, 3, 14, 7.
 τὸ καθ' ὁρὰς, agmen suum, 3, 15, 1.
 5, 16, 5. ἰέναι κατ' ὁρὰς, seorsum ire,
 3, 21, 7. 4, 27, 4. κατ' αἰσχύνην
 τῆς Δαρίας, propter necessitudi-
 nem cum Dario, 3, 21, 9. κατὰ τὸ
 αὐτὸν χρόνον, eodem tempore, 3,
 27, 1. κατὰ πίστιν, propter fidem,
 3, 27, 1. κατὰ δόξαν ad insequen-
 tiam, 6, 17, 11. ὅτι κατὰ τὴν αἰσχύ-
 νην βαρβάρους πολιτεύοντες, non sicut
 alii barbari viventes, 3, 27, 10. ὅτι
 κατὰ καθαρὰν δὲ ἀνὰ ἀγαθὴν γνῶ-
 μιν, qui se non ut citharedum,
 sed strenuum militem gesserat, 4,
 16, 13. ὅτι κατὰ τὴν αἰσχύνην βαρβάρους,
 4, 25, 4. Ind. 6, 9. ὅτι κατὰ τὴν
 μεγίστην πύργον, altitudine maxi-
 mis turribus pares, 5, 29, 2. κατ'

ζοίας, ἔτι ὅτι κατὰ πύργον, Ind. 6, 22, 7.
 τραυματίαι ὅτι κατὰ τὸ πλῆθος, ὅτι κα-
 τὰ τὸν χρόνον, vulnerati non fue-
 runt pro numero occisorum, 5,
 24, 8. πύργον κατὰ τὸ τοῦ χῶματος, por-
 tam in muro, 3, 30, 4. κατὰ πρε-
 σβείαν φιλικῶς ἐκδομένην, per le-
 gationem amicitiam composicio-
 nis, 4, 1, 2. κατὰ λόχους, per singu-
 las cohortes, 4, 2, 1. sic κατὰ ὁρὰς
 τὸν, 4, 21, 18. κατὰ μῆκος, singulis
 mensibus, 6, 29, 11. τὸ βαρβαρικὸν κατὰ
 τοὺς ὅχλους, ingressas perripas, 4,
 5, 12. κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ποταμὸν
 μόνον, major quam Peneus fluvius,
 4, 6, 13. 5, 26, 9. 5, 29, 2. ὅτι κατὰ
 τὴν βαρβαρικὴν βασιλείαν ἐκδομένην
 τὴν, consuetudo, qualis est barba-
 rorum regum, 4, 7, 6. κατὰ τὴν
 μάχην, in bello sum felix,
 4, 7, 8. κατὰ χειμῶνα, per hye-
 mem, hyeme, 4, 17, 5. πρὸς τὴν
 κατὰ τὸ ἀπολομένην τὴν πύργον,
 conferebant se ad maxime præ-
 ruptam partem petrae, 4, 19, 2. ἀ-
 νὰ κατὰ τὸν χρόνον τὴν πύργον, ad con-
 dit ad spectandum petram, 4, 21,
 16. κατὰ τὴν πύργον, per portas, 4,
 23, 7. κατὰ τὴν ἀντιπαραβολήν, 5,
 2, 2. 7, 14, 7. κατὰ τὴν ἀντιπαραβολήν
 spe utilitatis, 7, 15, 9. καθ' ἑμὲ
 γινώσκοντες, se dedere, 5,
 21, 10. τὸν χρόνον κατὰ τὸν ποταμὸν ὅτι
 δόξα, his similes Oxydraca, 5,
 22, 2. ἀπὸ τῆς δόξης ὅτι καθ' ἑμὲ
 μέγας, sublimior, excellentior
 Deus quam Hercules, 5, 26, 9.
 Ind. 16, 8. κατὰ τὸν χρόνον, pro-
 pter spem, 5, 27, 15. ἰσχυρὰ κατὰ
 τὸν χρόνον τὸ τοῦ χῶματος, deiecit se e
 muro, 6, 10, 7. e contrario saepe
 est factum, ut ἀνὰ κατὰ τὸν χρόνον
 μάχην, 6, 9, 7. 6, 11, 14. ὅτι κατὰ τὴν
 ἀντιπαραβολήν κατὰ τὸν χρόνον
 πύργον, 6, 11, 5. πύργον κατὰ
 τοὺς ὅχλους, fuit inu-
 ripas, 7, 21, 2. κατὰ τὸν χρόνον ἀν-
 τιστοιχίας, propter, 7, 21, 11. ὅτι κατὰ
 γινώσκοντες

I N A R R I A N U M.

θυγατρὶν ἔργα, res rusticae, Ind.
 12, 7. καὶ τὴν ἔχου in ripa, 1, 14, 6.
 καὶ τὸ στόμα ἔστι λιμὴν, in ipsius por-
 tus faucibus, 1, 19, 4. sic ἐκδρομὴ
 γίνεται καὶ τὸ τεῖχος, 1, 22, 1. καὶ τὰ
 ἐρηλμμένα, per murorum ruinas,
 2, 27, 8. καὶ τὰ χαλαρότερα κατε-
 βαίνειν, per loca decliviora de-
 scendere, 1, 15, 1. καὶ τὰς κτήσεις
 ἀπάγει εἰς φορὰν, tributa secundum
 cujusque facultates, 1, 16, 8. καὶ
 ἔχου ἀποκτείνειν, ex odio inter-
 ficere, 1, 17, 14. 2, 12, 9. καὶ ἔχου
 μεῖλαι ἢ φιλίαι, 5, 21, 4. καὶ συμμα-
 χίαι, propter societatem, 3, 8, 5.
 καὶ ἀρπαγὴν χρημάτων ἀποκτείνειν,
 propter rapinam facultatum, spe
 praeda interficere, 1, 17, 14. καὶ
 ἀρπαγὴν ληστειῶν τρόπῳ γαλίνταις,
 4, 5, 1. καὶ φυγὴν, propter fugam,
 ut fugientes insequi posset, 5, 14,
 3. 6, 26, 3. καὶ πρύμναι, a puppi,
 post puppim, καὶ τὸς καθήμενοι ἐπὶ
 τῇ αἰγιαλῷ καὶ πρύμναι, 1, 18, 10. καὶ
 τὰ ἀπότομα τῇ ἡσυχίᾳ ἀπόβασιν ποιεῖ-
 σθαι, in abrupta insulae conscen-
 dere, 1, 19, 7. 1, 28, 7. 4, 3, 3. καὶ τὰ
 συγκαίματα, uti convenerat, 1, 20,
 10. καὶ τὴν γέφυραν φεύγειν, per
 angustum pontem fugere, 1, 22, 6.
 2, 11, 5. 4, 26, 13. καὶ τὰς γέφυρας
 ἐκείβαντο ἐπὶ τὸ τεῖχος, 2, 23, 6. καὶ
 τὰς ἑρμῆς per alveum, 4, 3, 5. καὶ τὴν
 ὁδὸν in itinere, 1, 25, 13. 1, 26, 4. 2,
 7, 14. καὶ ἦεν ἀπὸ τῶν πυλῶν καὶ τὴν
 ὁδὸν, descendit ex Pylis in viam, 2,
 8, 3. τὴν πόλιν αἶρεϊ καὶ κρείττω, ur-
 bem vi capit, 1, 28, 11. ἀφίλεισι καὶ
 θάλατταν γίγνεται, auxilium ma-
 ri ferre, 2, 1, 3. τὰς καὶ συμμαχίας
 ἡσυχίας, 2, 1, 7. videtur significare
 vim foederis, συμμάχους εἶναι καὶ
 τὴν αἶρήν τὴν ἐπὶ Ἀντικλίδου γινο-
 μένην, confederatos esse secun-
 dum pacem &c. 2, 1, 7. καὶ ἡδονὴν
 ξυόντες, qui voluptatis causa cum
 quo sunt, amici jucundi, 2, 6, 7.
 τὸ ἔρως τὸ καὶ τὰς πύλας τὰς Ἀμαν-

καὶ, mons, prope pylas Amanicas,
 f. qui ipse pylas constituit, 2, 7, 1.
 καταβαίνω, 1, 15, 1. 2, 4, 6. καταβῆναι
 ἀπὸ τὴν χώραν ἀμύνειν, 2, 14, 3.
 ἀπὸ τῇ ἰππικῇ, 4, 24, 9.
 καταβάλλω de jicio, prosterno, 1,
 15, 10. & 11. 4, 24, 7. εἰκόνα κατε-
 βαλόντας, aor. 2. part. 1, 17, 12.
 καταβαλὼν τὰ τεῖχη, 1, 19, 3. 2, 27,
 8. πόργου, 1, 20, 11. καταβάλλειν τὰ
 Ἀλεξάνδρου ἔργα, deprimere Ale-
 xandri facta, 4, 8, 10. εἰς ταπεινότητι
 ἢ πρίπυσιν καταβάλλειν, 4, 11, 6.
 χάραξ ἐν μίσῳ καταβεβλημένος,
 vallum interjectum, 5, 24, 3.
 Κατέβασα ἢ τὴν Πειροφῶν ἀπὸ τῆς κατὰ
 γαλι, 1, 12, 5. 6, 24, 8.
 καταβεβηκότας, part. praet. act. a κα-
 τεβαίνω, 4, 24, 9.
 καταβῆναι, aor. 2. inf. καταβαίνω, 2,
 14, 3.
 καταβιβάζω ἀπὸ τῇ ἰππικῇ, 3, 21, 12.
 κατάγομαι de vehor in portum, op-
 ponitur τῷ ἀνέγομαι, Ind. 23, 2.
 & 38, 2. & 39, 6.
 καταγω deduco, 1, 12, 5. 7, 9, 3. ὡς
 ἐπὶ θάλασσαν, 3, 19, 12. 4, 7, 3. φυ-
 γάδας κατάγειν, exules reducere,
 1, 17, 11. N. εἴσθαι κατάγειν εἰς Μα-
 κεδονίαν, 7, 12, 3.
 καταδίδω, Ind. 29, 3.
 Κατάδερβις, Ind. 41, 1.
 καταδέχομαι τὰς φυγάδας, recipio
 exules, 1, 10, 2.
 καταδύω vincio, 3, 29, 8.
 Καταδύπη, urbs, Ind. 4, 5.
 καταδράμουντες, part. a. 2. a καταδρέ-
 χω, 4, 24, 8.
 καταδρομή, incursio, 4, 1, 3. 4, 16, 10.
 καταδρομὴν τῇ χώρῃ ποιεῖσθαι, in-
 cursionem facere in regionem, 6,
 5, 9.
 καταδύω, Ind. 25, 6.
 καταδύω, 2, 20, 14. demergo, 2, 22, 2.
 καταδύω, accurro, 6, 3, 9.
 κατειδόμα, κατειδόθησα τῇ δια-
 μαρτίᾳ, pudefacta errato, 2, 12,
 11. 3, 30, 3.

INDEX GRÆCUS

Καταΐη Insula, Ind. 37, 10.
καταίρω ἐξ Ἐλευντος ἐς τὸ λιμένα, πα-
 vigo ex Eleunte in portum, I, 11,
 10. 6, 28, 7. Ind. 32, 2. **κατῆγον** ἐς
 τὸν ῥῆν, eo appulerunt, I, 26, 6.
 Ind. 26, 2. & 6. & 37, 9.
κατακαίω, 5, 17, 10. 5, 18, 11.
κατακαίω, I, 21, 10. 2, 13, 3.
κατάκειμαι, 6, 28, 1. **ἐν ἡλίῳ**, 7, 2, 2.
κατακλείσας, part. aor. I. **κατακλείων**
 ἐς τὴν πόλιν, intra moenia conclu-
 dere, I, 5, 13. I, 20, 7. 4, 23, 4. 5,
 23, 4. **κατακλείσθῃσι**, 3. pl. aor.
 I. ind. pass. I, 20, 14. **κατακλείοντα**
 αὐτῶς τὸ Μακεδόνα εἶπε τὸ πύλαι, I,
 21, 6.
κατακλῆν, 7, 3, 7.
κατάκλισις accubatio epularis, 5,
 2, 9.
κατακρίζομαι, **κατακριθῆναι** τῆς
 Τενέδου, delati ad Tenedum, 2, 2,
 4. 6, 23, 6. ἐς τὸ, Ind. 15, 4.
κατακρῖναι, 3, 13. 11. 5, 17, 9.
κατακόπτω, cædo, trucidō, I, 16, 4.
κατεκόπησαν αὐτῶς αὐτῶν, I, 15, 4.
 3, 30, 17. **ἐν χειρὶ** αὐτῶς τὸ Μακεδό-
 να κατακόπησαν, 3, 18, 14. τὰ ἄρ-
 ματα **κατεκόπη**, currus fracti
 sunt, 3, 15, 16. 5, 18, 3.
κατάκουσις τῶν παραγγιλιμάτων, 5,
 7, 12.
κατακύνω, **κατακύνω** αὐτοὺς κατὰ κύνους,
 ipsos sollicitantibus, 3, 6, 4. οἱ ἄλλοι
κατύνω τὸ λόγον, 3, 10, 3. 5, 11, 3.
κατακύνω τὸ στρατόν, morem ge-
 nere satrapæ, 4, 15, 12.
κατακρύπτω, 4, 27, 5. 5, 24, 6.
κατακρίνω, ὅτε ἡ σιωπὴ κατακρί-
 νεται, Ind. 11, 6.
καταλαμβάνω, includo, cohibeo, οἱ
 ἐν τῇ πόλει καταλαμβάνονται, in urbe
 conclusi, I, 5, 20. N. ἐς τὸν κατα-
 λαμβάνον τὸν θύραν, in angustum
 redactis belluis, 5, 17, 8. 5. κατα-
 λαμβάνον offendere, I, 2, 5. I, 5,
 12. 1, 23, 4. 6, 29, 2. & 5. **κατα-
 λαμβάνω** καταλαβὼν, 2, 5, 12. αὐτῶν,
 I, 3, 3. 5. **καταλαμβάνω** τὴν ἀκρὴν

occupare, I, 1, 8. I, 5, 8. & 12. & 13.
 ἐν χειρὶ, I, 6, 9. οἱ οὐκ αὐτῶς κατα-
 λαμβάνω, si non eos occupet, I, 5,
 17. **καταλαμβάνω** capti sunt, I, 6,
 23. I, 9, 8. **καταλαμβάνω** αὐτῶς ἀπὸ
 ποντικῆς, recessus maris eos occu-
 pat, Ind. 37, 5. **καταλαμβάνω**
 βάνω, necessitas cogit, 3, 12, 2. 5,
 7, 4. **καταλαμβάνω** κατὰ τὸν
 praesidiis teneri, 4, 17, 6. **κατα-
 λαμβάνω** αὐτῶν, 7, 1, 1. ἢ τις
 τὰ κτήνη συμφορὴ καταλαμβάνω, I
 qua publica calamitas imminet,
 Ind. 11, 5. & 15, 12. τὴν ἐκδιδόντας
 σφῶς ὁμολογίας καταλαμβάνω, de-
 dentes se, in fidem recipiebatur, 6,
 4. 3. **καταλαμβάνω** σφῶς, 6, 23, 6.
 τὰ λόφον καταλαμβάνω, προίμω, 1,
 29, 4. 3, 17, 7.
καταλόγειν ἐς θάλασσαν τὸ βασι-
 λείας, 4, 13, 1. ἐς λόχους, 7, 11, 5.
καταλέγω ἐκ πείρας οὐκ ἔχοντες con-
 duco, conscribo ex regione equi-
 tes, I, 24, 2. **καταλέγω** καταλέ-
 γω, alia copia recens conscri-
 pte, I, 29, 6. ἐς τὴν καταλέγω
 κατέλεξε, 2, 12, 3. 6, 28, 5. 7, 6, 7,
 23, 4. 5. **καταλέγω**, exprobo, 4, 13, 12.
 4, 14, 4.
καταλείπω, I, 2, 5. I, 17, 8. & 9, 7, 7,
 3. **καταλείπω** καταλείπω αὐτῶς τὸ
 I, 27, 3. **καταλείπω** τὸ στρατόν
 τηχισμῶ τοῖς τέλει, 3, 2, 1. **κα-
 ταλείπω** στρατόν τοῖς Σενταροῖς, 3,
 16, 15.
καταλείπω relinqui, part. a. I.
 pass. **καταλείπω**, I, 2, 5.
καταλέω lapido, οὐκ ἔχοντες
 γόνις κατέλευται, I, 17, 13. 4, 14, 5.
καταλέω molo, Ind. 29, 12.
καταλαμβάνω occupandum, Ind.
 27, 8.
καταλαμβάνω, part. aor. I. pass.
καταλαμβάνω, I, 9, 8.
καταλαμβάνω, 3. f. fut. I. med. κα-
 ταλαμβάνω, I, 5, 17. I, 19, 13.
καταλαμβάνω οὐκ αὐτῶς καταλαμβάνω, com-
 prehensio f. oppressio facta di-
 ranti-

I N A R R I A N U M .

tantibus induciis, I, 9, 12. **κατάληψις** τῆς πόλεως, expugnatio urbis, I, 19, 9. I, 20, 11. 4, 16, 8. 5, 24, 7. 6, 6, 8. **πράττω**, 4, 3, 9.
κατέλογαδον soluta oratione, I, 12, 4.
καταλοχίζομαι εἰς τὴν ἵππον, 7, 6, 5. 7, 24, 2.
καταλύειν ὀλιγαρχίαν, I, 17, 11. I, 18, 3. τὸ **καταλύειν** dimittere, & facere, ut alii dimittant, I, 20, 1. & 2. τὸν πόλεμον bellum componere, 2, 25, 3. τὴν **ἰσχυρίδα**, 4, 10, 4.
καταμαθεῖν part. aor. 2. a **καταμαθεῖν** audire, cognoscere, intelligere, I, 6, 19. 2, 7, 4. 5, 11, 2. 5, 18, 8. τὴν **χώρην**, 7, 20, 18.
καταμῖναι, ἰδιονότοις **καταμῖναι**, 3, 29, 9.
καταναλίσκειν, 7, 7, 7.
κατανοῶμαι, aor. I. inf. aet. a **κατανοῶ**. **κατανοῶμαι** εἰς πολλὰς τὴν ἀρχὴν τῆς **Αἰγυπτοῦ**, 3, 5, 9. τὰς ἀνθρώπους τῇ **εὐροπῇ**, distribuere in exercitum, 4, 3, 12.
κατανοῶ τὴν **χώρην**, I, 9, 16. εἰς **Ἰλίου** **κατανοῶ**, 6, 21, 9.
κατανοῶ, 4, 22, 1.
κατανοῶ τὴν **Αἰγυπτοῦ**, 2, 13, 11. 3, 16, 14.
καταπαύω, impono, illino, Ind. 14, 9.
καταπαύω, τὸν **χιλὸν** **καταπαύω** τῇ **ἵππῳ**, I, 12, 17. 2, 6, 8. N. **καταπαύω** τὴν **ἵππον** ἐπὶ **ἰσχυρίδα** ἐπὶ **αὐτῇ** **ἰσχυρίδα**, 5, 15, 11. 5, 17, 8. ὑπὸ **σφῶν** **καταπαύω** τὴν **ἵππον**, part. aor. I. pass. a suis conculcatos, I, 22, 6. 2, 11, 5. 6, 22, 9.
καταπαύω τὴν **ἵππον**, 2, 3, 8. 2, 5, 12. 7, 9, 1.
καταπέλττω **βάσιλιν**, 2, 27, 3.
καταπέμνω ἐπὶ **θάλασσαν**, I, 25, 5. 2, 2, 2. 3, 16, 16. εἰς, 3, 16, 8.
καταπιπύγισαι, 3. pl. plusq. med. a **καταπιπύγω**, 4, 19, 1.
καταπιπύγω, part. præt. aet. a **καταπίπλω**, I, 21, 7.
κατάπει, Ind. 11, 2.

καταπείρω, Ind. 5, 10.
καταπιπύγω, **καταπιπύγω**, part. aor. I. 2, 21, 13.
καταπιπύγω, part. præt. med. **καταπιπύγω**, I, 19, 7.
καταπύγω, **καταπύγω**, ὅτι τὸ **καταπύγω**, 2, 18, 6. 3, 29, 6. 5, 24, 1. ἵππῳ ἐπὶ τῇ **πρώτῃ** **καταπύγω**, 2, 19, 1. **καταπύγω** **καταπύγω**, 5, 7, 11. **καταπύγω** **καταπύγω**, 4, 19, 1. **καταπύγω** (part. præt. med.) **ma-rices defixi**, 3, 9, 8.
καταπύγω, 5, 14, 5. 6, 9, 11. & 12. 7, 8, 6. ἀπὸ **ἵππου**, 5, 23, 1. 7, 11, 1.
καταπύγω, aor. I. inf. **καταπύγω** ἀπὸ τῶν **ἵππων** **desilire ex equis**, I, 6, 9.
καταπίπλω εἰς **ἵππον**, I, 21, 7. ἀμφὶ **τῇ** **καταπιπύγω**, **juxta murum collapsum**, I, 22, 4. I, 23, 1.
καταπύγω, 7, 7, 2. Ind. 19, 8. **καταπύγω**, part. aor. I. I, 18, 7. 3, 2, 8. **καταπύγω** τὸν **ποταμὸν** ὡς ἐπὶ **θάλασσαν**, 3, 1, 6. 6, 1, 1. 6, 13, 1. εἰς **Αἰγυπτοῦ**, 3, 2, 4.
καταπύγω **δένδρον**, 3, 4, 2.
καταπύγω, 5, 22, 8.
κατάπλοος εἰς τὴν **μεγάλαν θάλασσαν**, 5, 29, 5. 6, 1, 7. 6, 4, 3. 6, 20, 4.
κατάπλοος, 6, 18, 8.
καταπλόω, Ind. 21, 4.
καταπόδας **αἰρεῖν**, per vestigia insequendo capere, 3, 20, 4. N.
καταπράσσω, ταῦτα **καταπράσσω**, his rebus gestis, I, 24, 8. 4, 8, 8. 4, 10, 8. 6, 20, 1.
καταπράσσω, aor. I. inf. aet. a **καταπράσσω**, I, 11, 10.
καταπράσσω, 7, 7, 11.
καταπράσσω, 5, 12, 4.
καταπράσσω, 5, 17, 3.
καταπύγω εἰς, **tuos**, confugio, 5, 17, 3.
καταπύγω, 2, 23, 2. ἢ **καταπύγω** **καταπύγω**, 4, 26, 12.
καταπύγω **ὕδατι**, irriguus, 6, 29, 6.
καταπύγω **πράττω** **αὐτῷ**, **auspiciis**

INDEX GRÆCUS

οαρί primum sacrificium, 2, 26, 8.
 7, 11, 15.
κατασείω, κατασείσας τὰ τεῖχη part.
 a. i. concutiens, quassans muros,
 1, 19, 3. 4, 26, 9. ταῖς μηχαναῖς, 1,
 20, 13. κατασείσθαι τὸ τεῖχος ἐπὶ
 μέγα, 2, 22, 11, 5, 24, 6. κατίσσει
 τὸ τεῖχος ἐπὶ μέγα, 2, 23, 2. ἐπὶ πο-
 λὺν, 2, 27, 6. σινδόνας κατίσσει, 4,
 19, 5. κατασισσομένῳ, part. præ-
 pass. 1, 21, 7. 1, 23, 1.
κατασημαίνωμαι obsigno, 7, 18, 4.
κατασίπω, κατασπαθῆναι, aor. 2. inf.
 pass. putrescere, Ind. 8, 12.
κατασπαιπᾶν ὥς τινα, 3, 26, 3. 7, 8,
 7. 7, 18, 7.
κατασκάπτω subverto, solo adæ-
 quo urbem, 3, 18, 19. 4, 23, 8. 5,
 24, 12. 7, 14, 9.
κατασκάψας part. aor. 1. κατασκά-
 πται πόλιν, urbem diruere, ever-
 tere, 1, 4, 8. κατασκάψαι εἰς ἴδαφος,
 aor. 1. inf. act. 1, 9, 16. 1, 23, 7.
κατασκέπτωμαι exploro, 2, 7, 3. 6,
 23, 3. 6, 19, 5. τὸν χώρον, 3, 9, 8, Ind.
 32, 11. & 43, 8.
κατασκευάζω, εἰρήνη τοῖς Ἕλλησι κατ-
 ασκευάσας, pacem Græcis paravi,
 2, 14, 12. κατασκευάζειν φρήγειον,
 præsidium imponere, 4, 30, 8. οἰκή-
 σιμοι τὴν χώραν κατασκευάζειν, re-
 gionem habitabilem facere, 6, 18,
 1. ξύμπαιτα εἰς τρόπον τὸν Περσικὸν
 κατασκευασάμενῳ, 6, 30, 4. §. ædi-
 ficare, 7, 23, 10. & 13.
κατασκευῇ impedimenta, supellex,
 2, 11, 12. βασιλικῇ, 3, 15, 12. 6, 25,
 11. §. τῷ νεωτοίκῳ κατασκευῇ, na-
 valium exstructio, 6, 20, 2.
κατασκήπτω, invado, incido, de
 morbis, ρεῦμα ἀθρόον κατασκήπτει
 αὐτῷ εἰς τὴν γαστέρα, profluvium al-
 vi eum invasit, 4, 4, 17.
κατασκηπὺν, 3, 7, 7. 4, 1, 2. 4, 24, 14. 7,
 20, 12. ἐπὶ κατασκηπὺν ἐκπέμπει-
 σθαι, 5, 14, 11.
κατασκηπῶ speculator, 3, 9, 1.
κατασπᾶν τις ἀναβάτας, 3, 13, 11.

6, 22, 13.
κατασταθεῖς, part. aor. 1. pass. ἀκα-
 σταθῆμι, 2, 14, 8.
καταστήσειν, fut. 1. inf. act. καθίσταμαι,
 1, 12, 7. καταστήσας, part. aor. 1. 1,
 17, 1.
κατάσκιον, distinctus maculis,
 Ind. 5, 9.
καταστρατοπεδεῖν, in castris dego,
 1, 2, 5. castra pono, 1, 5, 9. 1, 7, 15.
 ἐπὶ τῷ Ἑρμῳ ποταμῷ, 1, 17, 4. ὡς
 Ἀλικαρνασσῶ, 1, 20, 4. κατεστρατο-
 πεδευσεν ἐν ταῖς οἰκίαις, 1, 27, 3.
καταστέφωμαι, subigo, in potesta-
 tem redigo, 3, 19, 5. 4, 4, 5. 4,
 15, 6. 5, 21, 10. βία, 6, 4, 3.
καταστέφω morior, 7, 3, 2.
κατάστρομα tabulatum, 2, 20, 7. 2,
 21, 13.
καταχεῖν, aor. 2. inf. act. κατίχη,
 1, 20, 8.
καταχίζειν πύλας, 2, 27, 10. 6, 9, 2.
κατάχοι, aor. 2. opt. act. ἀκατίχη,
 4, 7, 9.
κατατάσσω, τὺς ἱππίας εἰς τὴν ἵππον
 κατίταξεν, equites ad equitatum
 adjunxit, 3, 16, 19. 4, 27, 3.
κατατιτρώμενος, part. præ-
 pass. ἀκατατιτρώσκει, 4, 27, 1.
κατατηκόμενα χιόνες, 5, 9, 7. 7, 21, 3.
κατατίθηναι, 3, 19, 13. 6, 29, 15. 7, 5, 4.
κατατιτρώσκω, 3, 21, 16. 4, 27, 1.
κατατοξεύω, telis obruo, 4, 5, 14.
κατατρέχω, 4, 24, 8.
κατατρέσαντες, part. aor. 1. act. ἀ-
 κατατιτρώσκει, 3, 21, 16.
καταυλίσωμαι, tibia modulor, 6, 28, 1.
καταφαίνωμαι, 3, 10, 6.
καταφαιὴς ἐπιβλή, 1, 25, 11. 7, 12,
 15. κίνδυνῳ, Ind. 20, 8. καταφα-
 ρεῖς τοῖς πολέμοις γνέσθαι, 2, 9, 2.
 2, 21, 13. 5, 12, 3. 6, 13, 3.
καταφέρειν deferri, in vehi, 1, 1, 10.
καταφέροντο καὶ τὸ ὄρθιον, delabe-
 rentur e sublimi, 3. pl. præf. opt.
 1, 1, 11. καταφέρων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ,
 5, 26, 9. ὕδατος ἐξ ἑρμιῶ ἀθρόα κα-
 ταφίμεται εἰς τὴν γῆν, 5, 9, 7. ἀφ' ἧς
 τεῖχος

I N A R R I A N U M.

ταῖν χειρῶν καταφέρειν εἰς τὴν πλη-
γὴν, Ind. 16, 9.
καταφύγειν εἰς τὴν πόλιν, 1, 4, 5. 1, 6,
25. εἰς τὸ ἱερὸν, 2, 24, 8. πρὸς τὸ ἄγν-
μα, 1, 8, 8. εἰς τὰς οἰκίας τριήρεις, 1,
19, 17. παρ' ἑμὲ κατίφυγον, 2, 14, 14.
καταφλέγω, 2, 19, 9. 6, 30, 1.
καταφρόσσω, 2, 21, 7.
καταφρονέω, 4, 21, 11. 4, 25, 1. de-
spereo, 7, 4, 4.
καταφυγῶν, part. aor. 2. καταφύγω,
1, 6, 25.
καταψυφίζομαι τινος θάνατον, fero in
aliquem mortis sententiam, 1, 10, 1.
κατιδίδεσθαι, 3. pl. aor. 1. ind. med.
καταδέχομαι, 1, 10, 2.
κατεῖδω video, conspicio, 1, 8, 9.
1, 19, 4. & 15. 2, 11, 6. & 9.
κατελθάντες εἰς τὴν πόλιν, part. aor.
1, pass. a κατελίσσεται, cum se re-
cepissent in urbem, 6, 6, 5.
κατελήθουσι confugerunt, 3. pl.
aor. 1. pass. a κατελίσσεται conde-
for, includor, 5, 17, 7. 6, 6, 5. 6,
8, 12.
κατελημμένα, occupata loca, part.
præt. pass. a καταλαμβάνω, 1, 5, 12.
κατελημμένοι inclusi, a καταλαμβά-
νω, significationem habet a κατε-
λίσσεται, 1, 5, 20. N.
κατελήφει, plusq. perf. act. κατα-
λαμβάνω, 1, 5, 8. κατελήφισαν,
3. pl. Att. 1, 23, 5.
κατεληφότες, part. præt. act. a κα-
ταλαμβάνω, 1, 1, 8.
κατήμι, κατίοντες ὅα ἔ' ὄρει, descen-
dentes ex montibus, 1, 17, 1. κατ-
έοντες εἰς τὴν φάραγγα, 4, 21, 9. φυ-
γάδας κατίναυ exules reverti, 2,
1, 7. κατίονται εἰς τὸν Ἑυξείνιον πόν-
τον, 2, 7, 14. 7, 15, 4. κατήει ἀπὸ ἑ-
πυλῶν καὶ τὴν ὁδὸν, 2, 8, 3. πνεῦμα
κατήει μέγα, ventus vehemens in-
cumberebat, 6, 18, 11.
κατέχων, imperf. a κατέχων, 1, 5, 10.
κατεκαύθη, 3. f. aor. 1. ind. pass. a
κατακαίω, 1, 21, 10.
κατιμάχων, 3. pl. aor. 2. ind. pass.

a κατακόπτω, 1, 15, 4.
κατέκλεινον, imperf. a κατακλείω, 1,
6, 22.
κατελίω, cum accus. Ind. 31, 8.
κατελείφθωσι, 3. pl. aor. 1. ind.
pass. a καταλείπω, 1, 17, 9.
κατελήφθη, 3. f. aor. 1. ind. pass.
καταλαμβάνω, 1, 5, 12. κατελήφθη-
σαν, 3. pl. 1, 6, 23.
κατέπα τινός, defero aliquem, 4,
12, 10. σφῶν αὐτῶν κατέποι τὴν ἐπι-
βουλὴν, 4, 13, 13. 6, 29, 17. 7, 24, 6. N.
κατεργάζομαι conficio, occido,
Ind. 24, 9. N.
κατερριμμένον, 1, 22, 4. vide ἐρ-
ριμμένον.
κατερείπτω, 3. f. plusq. perf. pass.
Attice, a κατερείπω diruo, 1, 19, 3.
κατεβράχυν, aor. 2. pass. καταβρίγγω,
4, 26, 12.
κατέρχεται ἀπὸ τ' φυγῆς, ab exilio
redire, 3, 6, 9. & 11. f. descende-
re, devenire, 4, 24, 10. 6, 12, 7-
7, 13, 7. Ind. 31, 8.
κατεδίω, 3, 28, 11.
κατεργαστοπιδυνκῶς, part. præt. act.
καταεργαστοπιδύνω, 1, 7, 15. 1, 12, 15.
κατινάζω, sedo, demulceo, Ind.
14, 3.
κατίφυγον, aor. 2. a καταφύγω, 1,
8, 8.
κατέχω contineo, detineo, 2, 6, 3.
appello, Ind. 31, 5. κατέχων ὄρε-
montem infidere, præsidio occu-
patum tenere, 1, 5, 10. & 20. Ind.
28, 3. occupare, 2, 8, 1. λόφον κατ-
έχων, collem tenere, 1, 6, 8. τὸν
Καδμείαν, 1, 8, 12. 1, 23, 11. βίαν
κατέχων, vi, non jure, 1, 27, 6.
ἔξω κατέχων, milites extra vallum
continere, quo minus irrumpant,
1, 8, 4. ὀλίγη φυλακὴ κατέχων, 1,
27, 9. φρουρὰ κατέχων, præsidio
tenere, 1, 9, 16. τῷ πιζῶ τὴν Ἀ-
σίαν, terrestribus copiis Asiam te-
nere, 1, 20, 2. κατέχων τὰ πρῶτα
ματα rerum potiri, 1, 23, 10. κατ-
έχων ἐν κόσμῳ, continere in offi-
cio,

I N D E X . G R A E C U S

cio, 6, 27, 11. κατέχον ἀρχήν, re-
 tinere imperium, 3, 18, 18. ὀδμὴν
 ἡδεῖαν κατέχει ἐπιπολὺ τῆς χάριτος,
 suavem odorem late diffundi, 6,
 22, 9. ἀρχὴν κατέχειν ἐδυσίας, 2,
 14, 10. λόγῳ κατέχει, fama tenet,
 1, 11, 10. & 13. 2, 3, 2. 7, 16, 6. τὰ
 πνεύματα ἃ θείει τὴν ὥρην πᾶσαι
 κατέχει ἐν ἃ πλάγιοις ἐπιπνέοντα
 ἐπὶ τῷ γῆν, Ind. 21, 1. ἐπὴν ὁ ἥλιος
 κατέχει, cum sol fervet, Ind. 11, 7.
 ἔλινγες αὐτὸν καὶ λεπτοψυχία κατέ-
 ἔχει, correptus fuit, 6, 10, 3. ἔτι
 ἀνάπαυτις κατεῖχει, adhuc recessus
 maris obtinebat, durabat, Ind.
 22, 8. ἐς Σίφνον κατέχον, Siphnum
 appellant, s. eo cursum dirigunt,
 2, 13, 4. 2, 20, 3. 6, 4. 1. 6, 19, 6.
 Ind. 31, 4. & 5. ταῖς βίαισι ἐπὶ πο-
 λὺ κατέχον οἱ Μακεδόνες, telis pro-
 cul pertingentes, 2, 27, 6. νότοι
 κατέχουσιν, austro spirante, 1, 26,
 2. 6, 21, 1. Ind. 6, 7. ἐξ ἐπιδρομῆς
 τὴν πόλιν καταχρῆν, subita incur-
 sione urbe potiri, 1, 20, 8. ὄμβρος
 ἐπιπολὺ τῆς νυκτὸς καταχρῆν, imber
 in multam noctem durans, 5, 13,
 5. Ind. 30, 8. χωρία καταχρῆν, or-
 pidis occupatis, 3, 1, 4. ἐς τοσούτῃ
 ὅ ἀπὸ ἃ ῥῆ κατέχειν, 6, 4,
 9. Ind. 30, 5. κατέχω retineo, 1, 21,
 15. 4, 8, 14. ἀντὶ ἐμῆρας καθέξον, 6,
 14, 4. κατέχομαι, teneri, retineri,
 impediri, 4, 8, 12. ἐπιτῆδνοι χω-
 ρίοι ἐς τὸ κατέχειν τὰ κύκλω ἰδιῇ
 φυλαττόμενα, 6, 15, 14. δῖψαι κατέ-
 χεσθαι, siti premi, 6, 26, 2. μί-
 σσει κατέχεισθαι, 7, 15, 9. πόθω τῆς
 οἰκίης κατέχεισθαι, Ind. 20, 4. φό-
 βος μᾶλλον τι ἢ εὐνοίας κατέχεισθαι,
 2, 17, 4. καταχόμενός ἐστι θείης,
 numine afflatus, 4, 13, 11. καταχο-
 μέναι ἤδη ἐκ ἃ πυρὸς ἢ πύργων, cum
 jam turres ignem concepissent,
 2, 19, 9. ὡς καταχομένας τὰς πύ-
 λας φυλακὰς ἰχυράς εἶδε, 2, 4, 3.
 καταχιδνῆναι αὐτὸς ἃ Διονύσου, Dio-
 nysi numine correptos, 5, 2, 9.

κατήγαγι, aor. 2. ἀ κατέγω, 1, 12, 5.
 κατηγίομαι, Ind. 30, 3.
 κατηγορήται αὐτῷ ἰχυρῶς, 3, 26, 2.
 τὴν προδοσίαν, 4, 7, 5.
 κατήει, 3. f. plusq. perf. med. ἀ κατέ-
 ειμι, 2, 8, 3.
 κατήκω, Ind. 43, 1, & 6.
 κατήκον, 3. pl. aor. 1. ἀ κατέκον, 1,
 26, 6.
 κατηρέφθη, aor. 1. pass. ἀ κατερίπλω,
 2, 22, 11.
 κατηρέφθησθαι, 3. pl. aor. 1. pass. ἀ
 κατερέφηνυμαι vel potius κατερέ-
 φάτω, 5, 17, 3.
 κατιδὼν, part. aor. 2. ἀ κατείδω, 1,
 8, 9.
 κατιόντις, part. aor. 2. ἀ κατέαμι, 1,
 17, 1.
 κατοικίω, 7, 20, 18.
 κατοικίζον τὴν παρὰ λίαν, in mariti-
 mam oram colonias deducere,
 7, 19, 11.
 κατοικίζομαι, 5, 27, 8. 5, 29, 5.
 κατοικτίσις ἐς τὰς γυναῖκας, 2, 12,
 12. τῷ Θεῷ, 2, 15, 4.
 κατοικίω, Ind. 20, 9.
 κατόπιν ἰπιδῶν τὰ παροφύρα, 1,
 13, 1. κατόπιν ἢ ἰπιδῶν, 1, 14, 6.
 ἔχοντο κατόπιν Ἀλεξάνδρου, 2, 7, 1.
 κατόπιν ἔχοντο αὐτῶν, 5, 16, 5.
 κατόπιν τὸ τεῖχος, 1, 20, 8. 4,
 30, 12. Ind. 28, 7.
 κατορθόω, restituo, instauro, 6,
 29, 15.
 κατοχὴ numinis afflatus, 4, 13, 10.
 κατέχῃ ἐν ἃ θείης, numine affla-
 tus, 4, 13, 9. ὑπὸ κατέχῃ ὑπό-
 μνη, somno oppressus, 6, 25, 7.
 κατεψόμενός τὸ τεῖχος, 1, 20, 8.
 κατύπερθε, Ind. 40, 1.
 κάτω ἵπτοι, 6, 9, 9. τὰ κάτω, 6, 29,
 7. κάτω Γαδρωσίαν αὐτῶν τὸν θά-
 λασσαν, Ind. 26, 2.
 κάτωθεν, 1, 15, 3. ἀμυνόμενοι κάτω-
 θεν, tueri se ex inferiore loco, 2,
 27, 1.
 κατώπις ἐν ταύτῃ ἢ Ἐλπίαν ταύτην,
 7, 21, 11. ἀ κατοικίζω.

I N A R R I A N U M.

Καύκα ①, ③, 28, 6. & 8. 4, 22, 5. Ind. 2, 4.

καυλός, 6, 22, 13.

καῦμα, καύματι ἰχθύων ①, 2, 4, 10.

καῦμα ἐπιφλέγειν, 3, 7, 6. πολὺ, 4, 4, 16.

Καῦμα locus, Ind. 21, 3.

καυματώδης, Ind. 13, 2.

καυμάκης, stragulum, 5, 29, 8.

Καῦν ①, 2, 5, 8.

καυσία, regium capitis ornamentum, 7, 22, 4.

Καῦρος Λύδιος ποταμός, unde Καῦρος πίδαξ, 5, 6, 6. N.

καχλάζω strepito, 5, 20, 14. 6, 4, 7.

καχλή fabulum, 6, 23, 5. 6, 26, 12.

καὶ ①, illic, Ind. 41, 3.

καίμα, σφάγια ἵτι καίματα, 1, 5, 12.

καίται ἢ καίται ① ἐπὶ τῇ Μιλήτῳ, 1,

18, 7. καίται Γάδοι ἐπὶ τῇ Σαγγα-

ρίῳ, 1, 29, 7. καίται ἰδρυόμενοι, 4,

9, 4. 7, 14, 15. καίμιν ①, qui pro-

stratus jacet, 4, 24, 8. ἱμοὶ ὡς μέσθ

καίται οἱ ὑπὲρ τήτων λόγοι, 5, 3, 5.

καίρομαι, καίρομαι Ἀλέξανδροι ἐπὶ

τῷ περὶ τὴν κόμην, 7, 14, 7.

κακαυμία, part. præt. pass. a καίω,

6, 24, 6.

κακασμένη, part. præt. pass. a καίω,

1, 15, 8.

κακαυκότες, part. præt. act. a καίω,

5, 18, 2.

κακομισμένοι ἄθλα τῷ πόντῳ, 5, 27, 3.

κακόμεναι, 3. f. perf. pass. a καίω,

2, 12, 6.

κακονίμιν ① ὡς τῆς ὁδῷ, pulverulen-

tus, 5, 1, 5. part. præt. pass. a καίω.

κακός μέγας, 3. f. plusq. perf. pass.

Ionice pro κακός μετο, augmento

omisso, & per διάλυσιν τῷ η in ea,

Ind. 8, 1.

κακῶ, præt. inf. pass. a καίω.

κακῶ, Ind. 40, 3.

Κελαυγία, 1, 29, 2.

κελεύειν ἰλθεῖν, 1, 1, 15. διαβαίνειν, 1,

2, 2. κελεύω, simpliciter per dice-

re, monere, jubere, sed non im-

periose, 1, 15, 8. 7, 8, 5.

κελεύω, aor. i. part. a κελεύω, 1, 2, 2.

κελευτής, qui nautas hortatur, 2, 21,

14. 6, 3, 5.

κελήτιον, ἐς κελήτια ἰμβάζοντες, 1,

19, 6. 5, 7, 7.

Κελτικὰ ἔθνη, 1, 3, 1.

Κελτοὶ, 1, 4, 9. 7, 15, 5.

κενοὶ, κενὰ νῆες, naves classiaris

vacuae, 1, 19, 13. 2, 22, 2. κενός

μῦθος ①, Ind. 13, 5. & 34, 5.

κενός, 2, 27, 6. 7, 21, 6.

κενείω, Ind. 16, 12.

κέντρον, Ind. 16, 11.

κερσία antenha, 2, 19, 3.

κεραίζω, populus, vasto, sciando, 5,

17, 5.

Κερμαυκός, 3, 16, 14. N.

κερνούω, καλῶς κεκεῖσθαι τῷ ὀρέσῳ

Ind. 40, 3.

κέρως δεξιὴν, 1, 1, 15. ἐνόνυμοι, 1, 2, 9.

κέρως δεξιὴν ἄγειν, 1, 14, 10. φάλαγγες

καὶ κέρως ἐπιπίπτειν, 1, 6, 22. N. καὶ

κέρως τοῖς ἀμφὶ Παρμενίωνα ἐνέβα-

λον, ex obliquo in Parmenionis

agmen ferebantur, 3, 14, 11. 5, 16,

8. καὶ κέρως ἀσθενέτατοι, 1, 6, 22. 1,

13, 7. N. τὰς ἐκπίας καὶ τὰς κέρως

ἄγειν, 1, 13, 1. καὶ τὰς κέρως, ad cor

nua, 5, 15, 13. ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρως τὴν

ὀπισθίαν εἶχον, in dextro cornu

habebat, 1, 28, 5. ἐπὶ κέρως ἄγειν,

angustam aciem ducere, 2, 8, 3. N.

3, 14, 1.

Κερδίμας, 2, 13, 9.

Κερκαῖ ①, 7, 19, 4. N.

Κερκινίτις λίμνη, 1, 11, 5.

κερκῆ ①, genus navigii brevioris,

quasi caudata navis, 6, 2, 8. N. 6,

18, 7.

κέρως, genit. sing. pro κέρω ①, a κε-

ρω, 1, 1, 15.

κεφαλὴν ἀπολέμεναι, 4, 17, 12. 7, 22,

6. ἴσιν τῇ ἑαυτῇ κεφαλῇ ἄγειν, &

que ac suum caput amat, 7, 12,

5. 7, 14, 12.

κῆλις macula, probum, Ind. 20, 2.

κῆπ ①, Ind. 27, 2. 39, 2.

κῆρος, 7, 20, 9.

INDEX GRÆCUS

κήρυγμα, 4, 18, 11.
 κήρυξ, κήρυξ τυχεῖν, 1, 12, 2. 3, 30, 9.
 κήρυσσω, 4, 18, 11. κηήρυκτο ἀνὰ τὸ
 εὐαγγέλιον, Ind. 15, 11. & 28, 5.
 κῆτος, 5, 4, 4. Ind. 6, 8. & 39, 4.
 Κηφισόδωρος, Ind. 21, 1.
 Κίδορις Περσικὴ, 4, 7, 7. ὁρθεῖν ἀεὶ.
 δέμεν, 6, 29, 4.
 κισσάρωδες, 4, 16, 9.
 κιστὸν, subucula, Ind. 16, 2.
 Κιλικίας πύλας, 2, 4, 2. Κιλίκων χώ-
 ρα, 2, 5, 1. γῆ, 5, 5, 2.
 Κίλυξ insula, 6, 19, 6.
 Κίμων, 7, 13, 10.
 κίναδος, ornatus muliebri, mar-
 garitæ species, Ind. 8, 8.
 κισπόμενος, 7, 20, 4.
 κινδυνεύειν, in discrimine versari, 1,
 5, 17. κινδυνεύειν ἐν ταῖς μάχαις, 3,
 10, 6. κινδυνεύειν ὡς τῷ Θη-
 βαῖον, a Thebanis circumveni-
 rentur, aor. I. opt. Æol. 1, 8, 3. ἐκιν-
 δύνει, pugnabat, 1, 15, 3. 1, 20, 1.
 2, 25, 3. καλῶς ἐκινδυνεύειν for-
 tia facta, 2, 7, 5. & 8. ὑπὲρ ἄλλων
 πλείοντες κινδυνεύειν, 2, 17, 6.
 κινδυνεύειν ἔχοντες, 1, 9, 5. διὰ κινδύνου
 ἔρχομαι τοῖς Θηβαίοις, cum peri-
 culo Thebanis venire, i.e. cum iis
 pugnare, 1, 7, 15. sic eodem sensu,
 διὰ κινδύνου ἵστασθαι ὡς Μακεδόνας,
 prælio contendere cum Macedo-
 nibus, 1, 12, 16. N. διὰ κινδύνου ἔπει-
 νον, periculum incurre, Ind. 19, 8.
 ἀκρίβεια τῶν κινδύνων, magnitudo
 periculi, 1, 9, 7. κινδύνου μετέχοντες,
 1, 18, 11. κινδυνοὶ ἀποδοῖν, pericu-
 lum depellere, 1, 9, 13. ἐκ κινδύνου
 αὐτῶν σημαίνει, periculum ipsi
 portendi, 4, 4, 4. ὡς κινδύνου ἀπὸ
 τε prælia, 2, 7, 15. ἐκ τῶν κινδύνων
 οὐδὲν, ad prælia adeunda alacritas,
 1, 13, 10. ἐκ κινδύνου καθίστασθαι
 in periculo constitutus, 3, 22, 4. ἐκ
 ἔχοντες κινδύνου ἰλδοῖν, 4, 4, 5. & 18.
 κινδύνους ἐκ κινδύνου ἐπαπαίρειν, 5,
 25, 3.

κίνησις, τὴν φάλαγγα εἰς τὸ πρῶτον κινῆσαι
 phalangem promovere, 1, 6, 4. 3.
 κινῆσαι, μετὰ τὴν κίνησιν εἰς τὴν τα-
 λαν κίνησιν ἐργάζεσθαι, ne id motum
 aliquem in multorum animis ex-
 citaret, 2, 3, 12.
 κινῆσαι ἢ εὐαγγέλιον, 5, 9, 2.
 κισπόμενος, Ind. 32, 7.
 κιστὸς, 5, 2, 7. Ind. 5, 9.
 κιστὸς, 5, 1, 11.
 κιστὸς, Ind. 11, 10. N.
 Κλισίος ὁ Πολιμοκροῦς, 1, 24, 3.
 Κλισίος ὁ τοξάρχης, 1, 22, 9. Κλισί-
 ος, 4, 11, 16. παθόμενος, 1, 12, 5.
 κλισίος, τὰ κλισίους διασπῆναι, 2, 24,
 1. τὰ κλισίους ἔχειν ὡς λιμένας, 3, 2, 5.
 Κλισίος urbs, Ind. 8, 5.
 Κλισίος ὁ Βαρδύλιος, 1, 5, 1. ὁ Δρα-
 πίδης, 1, 15, 12. 4, 8, 1.
 Κλισίος, 3, 5, 5. 7, 23, 9.
 κλισίος τῶν βοῶν εἰς Εὐρωπείαν ἀφίχθαι
 gloriam & famam boum ad Euri-
 steum perlatam esse, 2, 16, 8. κλισίος
 ἀθάνατος ὑπολείπειν, 5, 26, 7. ἐκ
 τοσούτου κλισίος ἔλθει, 5, 26, 8. κλισίος
 ἦδη ἰσχυρὸς ἔχοντες, Ind. 36, 6.
 κλισίος τὴν νύκτα, 3, 10, 3. τὴν διάβα-
 σιν, 5, 10, 4.
 κλισίος, 7, 7, 6. 7, 13, 2. Ind. 1, 6.
 κλισίος, κλισίος ἔπει, 2, 19, 1.
 κλισίος, scala, 1, 19, 7. 1, 20, 10.
 ταῖς κλισίαις τὴν προσβολὴν ἐκδοῖν,
 2, 27, 28. κλισίος ποιεῖν, 4,
 2, 1. προστιθέναι, admove, 4, 2, 4-
 5, 24, 6. κλισίος πρόσθεν, scala-
 rum applicatio, 4, 2, 5. κλισίος
 προσβάλλειν καταπαύειν, 5,
 7, 11.
 κλισίος, 6, 13, 6. 6, 29, 8. κλισίος ἀργυ-
 ρόπαιδος, 7, 24, 3.
 κλισίος, κλισίος, vergens scil. regio,
 5, 6, 1. Ind. 25, 8.
 κλισίος, vinculum quod collo cir-
 cumdatur, torques ferrea, ὡς
 κλισίος δένειν, capistro alligare, 3,
 30, 6.
 κλισίος πυρὸς, Ind. 5, 11.

I N A R R I A N U M.

ἀλάδων, 6, 18, 11.
κρέφας, τὸ, crepusculum, 7, 25, 2.
κρήνη crus, 3, 30, 19. Ind. 16, 2.
κόγχη, 6, 23, 4. Ind. 8, 11.
κογχύλιον, Ind. 29, 14.
κοίλη ὁδός, 1, 8, 6. **κοίλα χαρίαι**, 6, 22, 10. **Συρία ἡ κοίλη**, 2, 13, 9. **κοῖ-
 λῶ ποταμός**, dicitur fieri, cum
 ventus æstui est contrarius, 6, 18,
 9. N.
κοιμάομαι, κοιμώμενοι φυλάσσειν, 4,
 13, 1. **ἀνέμῳ καὶ ὁ ὄμβρῳ κοιμή-
 το**, 5, 12, 7. Ind. 21, 1.
κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν, commu-
 munitè decreta Græcis, 1, 16, 10.
κοινός, τὰς λιμένας παρέχειν κοινὰς
Ἀλεξάνδρῳ καὶ Πύρρῳ, 1, 19, 1.
ἀπὸ τοῦ κοινῆ ἰσαλμῖναι, 2, 15, 9. 4,
 5, 1. Ind. 11, 2. & 5. εἰς τὸ κοινὸν
πεπραγμένα, collatis viribus ge-
 sta, 2, 7, 11. **διασώζειν εἰς τὸ κοινὸν**
τὴν ἀρχὴν, 3, 21, 8. εἰς τὸ κοινὸν ἀπο-
 φέρειν, conferre in commune, in
 publicum usum, Ind. 11, 2. τὰ
 χρήματα εἰς τὸ κοινὸν ἐπιβαλόντες,
 pecuniam multitudini injungen-
 tes, 2, 1, 9. **κοινὸι πόνοι**, 5, 26, 13.
 τὰ βέλτιστα εἰς τὸ κοινὸν γινώσκειν,
 optime in commune consulere,
 1, 7, 16. τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, re-
 spública Græcorum, 3, 24, 8. 7, 9,
 8. Ind. 11, 2. & 12, 1. ὑπὲρ τῶν
 κοινῶν βαλεῦσθαι, Ind. 12, 6.
κοῖνῳ, 1, 6, 20. ὁ Πολιμοκροῦτος,
 1, 24, 2.
κοινῶν ὑπὲρ τοῦ θείου, communico de
 prodigio, 2, 3, 3.
κοιναία τῆς ἀρχῆς, 7, 11, 16.
κοιναός, 4, 13, 2.
κοῖνῳ Æol. pro κοῖνῳ, Ind. 35, 5.
κοῖραν Βεῤῥοῖα, 3, 6, 6.
κοίτις πλακτὴ ἐκ φοίνικῳ, cistula
 ex palma contexta, 3, 4, 7.
κοίτων cubiculum, 7, 24, 8.
κολάζω πλῆγας, Ind. 13, 11.
κολακεία ἡ Ἀλεξάνδρου, adulatio qua
 Alexandro assentabantur, 4, 8, 4.
 τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις εἰς κολακείαν

πλημμελεῖν, eodem cum aliis adu-
 lationis vitio peccare, 4, 8, 9. **κο-
 λακεία εἰς αὐτὸ ἐνδιδόναι**, adulatio-
 ne ad id impellere, 4, 9, 14.
κολακεύω adulator, cum accusat. 4,
 8, 6.
κολασης, 4, 29, 14.
κόλῃτῳ ligatus, compactus, 6,
 29, 9.
κόλπῳ sinus, 5, 5, 6. **Ἴονι**, 1, 4, 9.
Ἰνδικός, 5, 26, 3. **Περσικός**, 6, 19, 12.
 7, 16, 4. **Ἰρκαῖν**, 7, 16, 3. **Ἀρα-
 βικῳ**, 7, 20, 14. ἡ τῆσθαι παρατι-
 ταμένη τῇ ἡϊόνι, κόλποι εἰδὼν ποιεῖν,
 Ind. 21, 9.
κολπώδης θάλασσα, 2, 7, 4. 2, 8, 11.
Κόλτα, Ind. 26, 6.
κολυμβητῆς ὕψαλῳ, 2, 21, 8.
κολυμβηθῶν balneum, 7, 25, 9.
κόλχοι, 7, 13, 7. **κόλχων γένῳ**, 4,
 15, 6.
Κολωναὶ πόλις, 1, 12, 11.
κομάω comam nutrio, Ind. 7, 9. &
 34, 7.
κομὴ μέλαινα, 7, 14, 7. Ind. 6, 9.
κομιδὴ, 2, 13, 3. extractio telī ex
 vulnere, 6, 11, 4. navigatio, Ind.
 34, 4. & 6. 40, 10. & 11.
Κομίζομαι perveho, navigo, Ind.
 41, 1. & 43, 3. ἡ ἐπιστολὴν κομίσασ-
 θαι, epistolam accepisse, 7, 18, 5.
κομίζω, 1, 25, 5. 7, 22, 8. τὰς νίκας
 εἰς τοὺς πατρίων οἶκον κομίσας, 5, 27,
 13. curribus apporto, 5, 8, 8. λό-
 γος τί τις καὶ γράμματα ὡς
 τὰτα ἐκόμισε, 1, 25, 5. & 13. 2, 14,
 1. ὁπίσω κομίζειν, 2, 15, 1. ὅπως ἐπὶ
 τριῶν κομιδῆσονται, 3, 19, 12.
 Ind. 41, 1. μετὰ σφῶν ἐκόμισον, se-
 cum ducebant, 3, 21, 16. κομίσασ-
 θαι τὰ βέλῳ, ex vulnere exemis-
 se telum, 6, 11, 4.
Κορμενάτης fluvius.
κορμαίνω, Ind. 35, 3.
κορμαίνω, 2, 14, 10. 5, 2, 7.
κορμασμός jaçantia, Ind. 5, 10.
κόμπῳ jaçantia, τὸν Ἡεροκλῆα εἰς
 κόμπῳ λόγῳ ἐπιφημίζεσθαι, au-
 gen-

I N D E X G R Æ C U S

genda rei causa Herculis nomen
adhibere, 4, 28, 4.

Κονδοχάτης fluvijs, Ind. 4, 4.

κορίζω pulvere foedo, 5, 1, 5.

κοττός, Ind. 41, 4.

κοπή, παύειν τῇ κοπιδί, 1, 15, 11.

κοπίεσθαι ἐπ' Ἀλεξάνδρου τὴν κοπί-
δα, sustulerat in Alexandrum gla-
dium, 1, 15, 12.

κόπτω, cædo, interficio, 2, 11, 2. 3,

13, 11. confringo de navibus, 2,

22, 2. 2, 24, 1. τοῖς ξυτοῖς τὰ πρό-

σωπα κόπτειν, 3, 14, 3. Ind. 24, 9.

χάσμασ palos cædere, 4, 29, 13.

4, 30, 16. 5, 24, 1.

κόρυξ, 3, 3, 11.

κόρυξ, genus saltationis ridiculae
ac rusticae, Ind. 7, 8.

Κοῖαίς locus, Ind. 21, 4.

κόρη, 1, 5, 11.

Κορινθίαι, Ind. 18, 9.

κορυφαί, 4, 19, 6. 4, 29, 13. ἡ δὲ ῥα,

6, 25, 9. ἡ κορυφαία, Ind. 7, 3.

κοσμίῳ governo, 7, 28, 5. ἐπεὶ οἱ

ἀποθανόντες ἐν τῇ μάχῃ κεκόσμητο

τῷ πρίποντι κόσμῳ, postquam cæ-

sis in pugna debitus honos perso-

lutus esset, 5, 20, 1. κοσμεῖν τὸν τά-

φον, 6, 29, 15. κοσμεῖν, ornare, 7,

9, 3. καλῶς τὰ ἐν Ὀρείς, 7, 5, 8. κε-

κοσμημένοι Μακεδονικοῖς ὅπλοις, 7,

6, 1. ἐς τὰ πολεμικὰ κοσμημένοι,

bellica disciplina instruantur, 7,

24, 4. ἄρματα κοσμεῖν, currus in-

struunt, Ind. 24, 3. λόγῳ κοσμεῖν,

scriptis ornare, 7, 13, 11. τὰ ἐς τὸν

πόλεμον κοσμεῖν, Ind. 38, 1. τὰ

ἐν Ἀιγυπτῷ ἐκόσμησε, res Ægy-

pti constituit, 3, 5, 3. 4, 23, 9. 5,

20, 13. 6, 22, 5. Ind. 8, 1. & 18, 11.

Ἰ. duco, militibus præsum, armo,

3, 8, 8. ἡ στρατιὰ ἐκοσμήθη ὡς, acies

ita instructa fuit, 3, 11, 11. 3, 12, 1.

Θεῶς τιμαῖς κοσμεῖν, divinis ho-

noribus colere, 4, 10, 9. τὴν πόλιν,

urbi præesse, eamque amplifica-

re, 4, 22, 6.

κόσμησις, 7, 8, 4. N,

κοσμίως τίθεισθαι, modeste se gerere,
4, 12, 8.

κόσμος ordo, 1, 6, 6. ὡς τὸν κόσμον

πλεῖν, nullo modo adhibito tra-

cidare, 1, 8, 14. nullo ordine, 4,

5, 12. 4, 26, 4. ἔστι τῷ πρίποντι

κόσμῳ ἀπακαλῶν, 2, 10, 3. κόσμος

ἐν τῷ κοπιδίῳ ἐπιμαλῶσθαι, ordi-

nem in prælio servare, 3, 9, 14. ἐκ

ἐν κόσμῳ προσκυνεῖν, indecore ado-

rare, 4, 12, 3. 7, 3, 7. ἐν κόσμῳ πα-

λατῶν, 5, 1, 10. 5, 2. 5, 25, 1.

ἐκ ἐν κόσμῳ ἐξηγεῖσθαι, 6, 15, 6.

ἐν κόσμῳ βάδην ἵπτεσθαι, 5, 14, 1.

6, 3, 3. κόσμος κοσμεῖσθαι, de mor-

tuis, quibus iusta solvantur, 5,

10, 1. ἐς κόσμον κατασκευάζειν, res tur-

batas componere, 6, 17, 8. κατί-

χεῖν ἐν κόσμῳ, in officio contine-

re, 6, 27, 11. 6, 29, 3. ἐς κόσμον

φέρειν, ad laudem pertinere, con-

ducere, 7, 14, 4. Ἰ. κόσμος cultus,

ornatus, 1, 16, 8. 2, 12, 8. 5, 27,

12. 7, 13, 12. κοσμογονία καὶ ἐς

τὸν κόσμον τὸ Ἑλληνικόν, Græcarum

navium instar, 7, 16, 1. ἐν κόσμῳ

τιθέμενος, recte administrans,

conficiens, 7, 30, 2. sic ὡς ἀντὶ τὰ

θεῶν ἐν κόσμῳ τιποῖντο, rebus di-

vinis rite peractis, Ind. 37, 1. κόσ-

μος γυναικῶν, Ind. 8, 8. & 10.

Κοσσαῖοι, 7, 15, 1. 7, 23, 1.

Κοσσῶν, fluvijs, Ind. 4, 3.

Κυάδοι, 1, 3, 1.

κυφῶ, ὅσοι κυφότεροι, qui expedi-

tiores erant, 1, 27, 11. 1, 28, 10.

κυφάται, 2, 4, 8. 3, 21, 3. κυφο-

τέρως φέρειν τὴν πόλιν, 6, 26, 2.

Κροδείας rex Indiae, Ind. 8, 2.

κροναία cornus arbor, 2, 3, 11.

κροτίς ξυτὸν, 1, 15, 7. N.

κροῖν, ὡς τὸν περιεμῶν, 5, 1, 5.

πληγὰς ἐξ ἑκροῖας, 6, 11, 13. 6,

26, 4.

Κροτίς, ὡς ὁ Ἀλεξάνδρος, 1, 14, 3. Ind.

18, 5.

κροτίς, ἐκροτίς, aor. 1. vicit, 1,

12, 6. 7, 5, 8. κροτίς, hinc. 1. infi-

nit.

T N A R R I A N U M.

nit. τῇ ἰαυτικῇ τὰς Πίρσας, I, 18,
 IO. κρατήσεν αὐτῶν, 5, 14, 2, 5,
 17, 6. τῇ ἰππῳ, 7, 9, 11. ἐκ τῆς γῆς
 κρατήσεν ἡ ἰαυτικῇ, I, 18, 15, 1,
 20, 2, 2, 5, 8. τῆς παλαιᾶς κρατῶ-
 σας, I, 24, 5. τῆς γῆς ἐκράτει, 2, 1,
 2, 2, 7, 10. ἐκράτησεν αὐτῶν ἡ πα-
 ρόδον, 2, 8, 2, 3, 17, 3. & 8. ταῦτα
 ἐκράτησεν, hæc sententia vicit, hæc
 magis placuerunt, 2, 18, 4. N.
 κρατῶν τῆς Γαζᾶς πόλιν, qui
 Gazæ urbi præerat, 2, 25, 8. ἡ
 νεκρῇ ἐκράτησεν, 4, 24, 9. κρατῶν
 ποῖς ὄπλοκ, 5, 5, 3. τῇ ἰππικῇ
 κρατεῖν, nomen suum retinere, 5,
 6, 11. ὁ Ἀκισίης κρατεῖ ἡ Ἰδρῶν
 τῇ ἰππικῇ, 6, 14, 8. κρατεῖν
 τῇ ἰππῳ, equitatu prævalere, 5,
 14, 1, 7, 7, 11. & 13. ἐκ τῆς δὲ
 ἐκράτειτο, 5, 18, 13. κρατεῖν τῇ εἰρε-
 νίᾳ ἡ ἰππικῇ ἡ ἰαυτικῇ, remi-
 giorum impulsu fluctuum vim
 frangere, 6, 5, 1. ἐκ δόξης δεινῆς ἡ
 κρατεῖτο, 7, 2, 3. ἔτι κρατεῖν ἐκείνους
 ἐκ τὸ ἔργον, 7, 2, 7. κρατεῖν τὸν
 ἰππον, inhibet equum, Ind. 16, 12.
 κρατῆρ, 6, 19, 11. ἐκ τῆς αὐτῆς κρα-
 τῆρ ἀρῶνται, 7, 11, 15.
 κρατιεύω, 3, 21, 12. 5, 1, 4, 5, 27,
 3. κρατιεύοντες ἡ ἰδρῶν, 6, 14, 4.
 κρατίστῳ superl. ab ἀγαθῷ, 7, 26,
 5. N. κρατίστου ἡ ἰππῳ, lectissimus
 equitatus, 1, 15, 3. ἡ ἰππικῇ, 1,
 25, 8. 6, 2, 4. ἰαυτικὸν κρατίστου ἡ
 Περσικῇ, 2, 17, 5. τὰ πολέμια κρα-
 τίσαι, 5, 22, 2.
 κρατοῖν opt. Att. ἀκρατεῖν, 7, 2, 1.
 κράτῳ imperium, 4, 20, 6. Ind. 1,
 8. ἔτι βέβαιον τὸ κράτῳ εἶχε,
 Ind. 36, 8. ἡ κράτῳ ἀρῶν τὴν πό-
 λιν, vi capit urbem, 1, 28, 11. 6,
 6, 9. 6, 16, 2. ἀνὰ κράτῳ ἰδρῶν,
 enixe, 2, 11, 8. ἔφινον, 3, 8, 2,
 3, 15, 7. Βήσσον ἀντὶ Δαρῆος γινέ-
 σθαι τὸ κράτῳ, 3, 21, 6.
 κρία pro κρίατε ταριχευὰ, carnes
 salitæ, 4, 21, 18. ὕμνα, Ind. 14, 9.
 κρείοντα fortior, compar. ab ἀγα-

θῷ, 3, 10, 5.
 κρείττω pro κρείττονα ab ἀγαθῷ, 7,
 2, 3.
 κρίμαμα, 4, 14, 5. Ind. 5, 11.
 κριμάω, 6, 17, 3. 6, 30, 2. 7, 14, 6.
 Κριθεὺς ὁ Καλαταιεὺς, 6, 23, 9.
 κρημοὶ ὡς ἡ ὄρεα, 1, 5, 21.
 κρημῶν, ἡ ἡ κρημῶν ἰαυτὸς ῥίψαν-
 τες, 3, 18, 14.
 κρημῶδες ὄχλῳ, 1, 13, 6. 2, 10, 8.
 Ind. 26, 4.
 κρήνη, Ind. 6, 2.
 Κρής, 1, 8, 8.
 Κρήνη, 2, 13, 7.
 κρίβανῳ, clibanus, Ind. 28, 1.
 κριθῇ, Ind. 28, 8.
 κριθησόμενοι part. fut. pass. a κρίνω
 3, 9, 13.
 κρίνω, τὴν μάχην ἔτι κριθῆναι, 2, 14,
 4. ἔστιν ἡ κρίνῃ ἔρχεται ἐν τῇ ἐκείνῃ κρι-
 θεσόμενοι, quosnam oporteat re-
 gnare, illo conflictu decernendum
 esse, 3, 9, 13.
 κρίνῃ μέλας, 1, 5, 11.
 κρίσις ὑπὲρ ἡ πολέμῳ, 1, 13, 8. κρίσις
 ἡ πολέμῳ, eventus belli, 2, 16, 12.
 N. κρίσιν ἀποφύγειν, iudicio ab-
 solvi, 3, 27, 6.
 Κριτόβηλῳ Πλάτωνῳ, Ind. 18, 7.
 Κριτόδημῳ ἰατρὸς κῶν, 6, 11, 2.
 Κροῖσῳ, 7, 16, 12.
 Κρόκαλα insula, Ind. 21, 7.
 κροκόδειλῳ, 6, 1, 2.
 κρόταφος tempus in capite, Ind.
 14, 7.
 κροτεῖν plaudo, Ind. 33, 7.
 κρότῳ, ἡς μάλιστα ἐκ κρότῳ χεῖρας
 συμβάλλονται, ut maxime in plau-
 su manus colliduntur, 2, 5, 3. κρό-
 τῳ πολλῇ ἐπιπύπτῃ ἐκ τῆς ἐκείνης,
 13, 7. Ind. 30, 7.
 κροῖντοῖς περὶ τὴν γῆν, 7, 1, 7. Ind.
 14, 3. τὸ κρόβαλον, Ind. 14, 6.
 κροῖμενα πρόσωπα ἡνῆς, quæ inhi-
 bentur, retro aguntur, 5, 7, 6. N.
 5, 17, 12. N.
 κρόπῳ, 4, 6, 1. 5, 11, 2.
 κρότῳ, 3, 4, 8.

INDEX GRÆCUS

πτάσμαι, ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ δόξαν κτη-
 σόμεναι, ab Alexandro gloriam
 comparaturus, 4, 10, 3. 7, 9, 12.
 7, 10, 1. πεκλημένα, 5, 26, 11. 7, 1,
 6. κεικλημα ἰδίᾳ εἶναι, privatim ni-
 hil possi leo, 7, 9, 15. ἐκ ἄξιαι ἐ-
 κκλησάμην, Ind. 14, 1.
 πτείνω, Ind. 23, 5. εἰδὲν κόσμον πτεί-
 νειν, nullo modo adhibito trucidan-
 te, 1, 8, 14.
 πτῆματα ἀπολλύναι, 3, 18, 18. ὑμέτε-
 ρον πτῆμα εἰσὶ, in vestra potestate
 sunt, 7, 9, 12.
 πτῆναι, πτῆναι ἐνέμοντο, 3, 28, 11. Ind.
 11, 11.
 Κτησίας, 5, 4, 2.
 Κτησις ὁ Κνίδιαι, Ind. 3, 6.
 κτήσις, αἱ κατὰ τὰς κτήσεις ἐκείων
 εἰσφοραί, 1, 16, 8.
 κτίζεν πόλιν, 2, 5, 2. 3, 1, 7.
 κτίσμα Φοινίκων ἢ Ταρτησοῦς, 2, 16,
 5. 5, 1, 1.
 κλύει ὁ ἀπὸ τῶν ὅπλων, armorum
 strepitus, 5, 12, 5. τῆς εἰρεσίας, 6,
 3, 5. Ind. 30, 4.
 κῶμα, 6, 1, 2.
 κῶμα fuscus, Ind. 16, 4.
 κυβερνάω, 1, 11, 10.
 κυβερνήτης, 1, 12, 1. 6, 2, 6.
 Κύναι ποταμός, 2, 4, 10.
 Κύναι, 2, 2, 9.
 Κύναι; Ind. 27, 6. & 30, 2.
 Κυκλάδες νῆσοι, 2, 2, 3.
 κύκλῳ, τὰ κύκλῳ τῆς πόλεως ὄρε,
 montes urbi circumjecti, 1, 5, 10.
 & 16. τὰ κύκλῳ ἔθνη, 6, 15, 14. ὡς
 εἶδαι τὸ γεγεμένον ἐν κύκλῳ σφῶν
 πάντων, 1, 27, 4. ἐν κύκλῳ περιφράσ-
 σαι, in orbem circumsepire, 2,
 19, 1. ἐν κύκλῳ περιπλέειν τὸ εἶ-
 χος, 2, 23, 5. κύκλῳ περιπλέειν, 6,
 10. χῆμα ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως
 χωνύει, 2, 26, 6. ὡς κύκλῳ περιπ-
 λύνει, 4, 4, 11. 5, 26, 2. κύκλῳ τῆς
 πέτρας, ambitus petrae, 4, 21, 3.
 πυκνότεροι ἐφειγμένοι. ὡς ἐλάττωσι
 τῷ κύκλῳ, 5, 23, 2.
 κυκλόω cingo, 4, 25, 3. τῷ κύκλῳ

γεγεμένον κυκλόωσθαι, 5, 23, 5
 6, 8, 12.
 κυκλῶν per Syncopen pro κυ-
 κλῶσθαι, 3. pl. a. i. subj. παῖς
 κυκλόω circumvenio, 1, 4, 6. ἐκ
 βαρβάρων, a barbaris circumveni-
 rentur, 2, 8, 7. 3, 12, 2.
 κύκλωσις, 3, 14, 1. N. τῆς φελακῆς
 κύκλωσις, 4, 30, 5.
 κύλιξ, τὴν κύλικα παρασκευάζειν, po-
 culum i. e. potionem medicatam
 parare s. diluere, 2, 4, 12. ἐπὶ τῇ κύ-
 λικι, post haustum, 7, 27, 3.
 κύμα, 6, 4, 7. εἰς ὅσον, 6, 19, 4. ὅ-
 ρον εἶναι τῇ ἡσύνῃ, Ind. 21, 5.
 κυμαίνω, 2, 10, 4. N.
 κυμβαλίζω, Ind. 7, 8. & 14, 5.
 κύμβαλον, Ind. 5, 9.
 Κύμη, Κυμαῖοι, 1, 26, 6.
 κυμῆναι, part. aor. i. neut. gen. α
 κυμαίνω, 2, 10, 4. κυμαίνω, 5,
 20, 14. 6, 4, 7.
 Κύμα ἀδελφὴ τῆς Ἀλεξάνδρου, 1, 5, 7.
 κυναγίτης, 4, 30, 15.
 κυνάριον, 7, 19, 7.
 Κυπρίωνιστον, 1, 18, 13.
 Κύπριαι, 2, 13, 3.
 Κυρναῖοι, 3, 28, 12. 5, 3, 1.
 Κυρνή, 3, 28, 12. Ind. 43, 12.
 κύριος ἀπάτης τῆς Ἀσίας, 2, 14, 15.
 ὅτι κύριος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δύναι,
 7, 2, 7.
 Κύρῳ, 1, 12, 5. Κύρῳ ὁ Καμβύσης,
 3, 27, 9. Κύρῳ γεγεμένον, 2, 4, 3.
 Κύρῳ τῷ πρώτῳ θανατοῦ, 3, 18, 17.
 ὁ Καμβύσης, 4, 11, 16. 6, 24, 3. cyma
 sepulchrum, 6, 29.
 Κυρῶπις, 4, 2, 2. 4, 3, 1.
 κυρῶ, decerno, constituo, 4, 9, 9.
 κύρῳ vicus, Ind. 26, 8.
 κύω, in utero fero, Ind. 14, 7.
 κύκλω, Ind. 23, 4.
 κύκλωσις, 7, 17, 1.
 κυλῶν, 4, 11, 10.
 κυλῶν, 4, 12, 1.
 κυμῶν, 7, 24, 8. 7, 25, 1.
 κύμα, 3, 17, 5. 5, 20, 5. μεγάλη, 6,
 11, 10.

I N A R R I A N U M.

ῥωμῆτης rusticus, paganus, Ind. 26, 7. & 27, 2.

κῶρε ἡδύς, 7, 24, 8.

Κῶ, 3, 2, 8. 6, 11, 2. Ind. 18, 7.

κῶπη, manubrium remi & remus ipse, τὰς κῶπας παραφέρειν, remigare, 2, 21, 14. τὰς κάτω κῶπας ὄντα ἐπὶ πολὺ ἔξω ἔχουσιν ὅδεστος, 6, 5, 4. αἱ κῶπαι ἐκ κλύδωνι χαλπαῖς ἀνιφέροντο, 6, 18, 11. κῶπαις ἂν καὶ σκαλὸν ἤρισσον, Ind. 27, 5.

Κῶς, **Κῶ** accus. sine v. Attice, 2, 5, 8.

Κωφῶ, 4, 28, 11.

Κάφας, Ind. 27, 4.

Κωφὴ ὁ Ἀρταβάζης, 2, 15, 1. 7, 6, 7.

Κωφὴ ποταμὸς, 4, 22, 6. Ind. 1, 1. & 4, 11.

Λ.

Λάβδακ ὁ Πολυδῶρ, 2, 16, 3.

λαβοῖν, aor. 2. inf. λαμβάνω, 1, 1, 2.

λαβόντις, part. aor. 2. 1, 17, 10.

λάβρ vehemens, immodicus, ὁ δὲρ ἐξ ὕδατος λάβρον, largus imber, 5, 12. 5. ὄμβρ **λάβρ**, 5, 13, 5.

Λαγαία, ἡ ἵνα ἴταιρον, 2, 9, 6.

Λάγγαρ ὁ Ἀγριῶν βασιλεὺς, 1, 5, 3.

λαγῶς, 6, 22, 14.

Λάδῃ ἡσ, 1, 18, 7.

λάθαι, 3. f. aor. 2. opt. λαθάνω, 1, 20, 9.

λαθραῖ, λαθραῖα ἐπίθεις, 3, 10, 6.

λαθὼν διαβαίνει, clam transit, part. aor. 2. λαθάνω, 1, 6, 19. 1, 20, 8.

Λακίη, ἡ Δραπιδὺ παῖς, 4, 9, 4.

λάκκ, Ind. 22, 9.

Λακωνικὴ παίδις, 5, 4, 10.

λάλ loquax, garrulus, τὴν χαλιδόνα λάλον ὄρνιθα, 1, 25, 11.

λαμβάνει τὴν ἡγεμονίαν παρ' ἐκείνου, 1, 1, 2. τὴν χάριν, 2, 25, 5. ἐλθόντων capti sunt, 1, 1, 17. 1, 2, 12. 1, 29, 8. **πέθ** ἔλαβεν αὐτὸν, cupidus eum cepit, 1, 3, 6. οἷλος λαμβάνει αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν, 1, 19, 8.

λαμβάνει τὴν πόλιν, urbem capere, 1, 4, 7. 1, 20, 2. 2, 15, 8. 6, 16, 2.

τὴν λείαν, ibid. τρεῖς, 1, 17, 10.

τὸ τῶχ, 2, 23, 8. **ἐξ** ἰφώδου λαμβάνει τὴν πόλιν, primo impetu capere, 1, 18, 5. 1, 24, 6. λαμβάνει τὴν πίστιν, fidem accipere, 1, 4, 10.

πιστὰ, 2, 14, 5. **δῶρα**, 1, 5, 6. ἄρματα, significare se accipere velle currus, 6, 14, 6. τὴν δύναμιν τὴν παλαιὰν λαμβάνει, potestatem pristinam recipere, simplex pro composito, 1, 9, 4. λαμβάνω, arripio, manu comprehendo, 4, 26, 13.

λαμβάνει αἰχμαλώτους, 1, 16, 10. 2, 11, 8. 5, 18, 4. **ὦν** λαμβάνει, perpendere, 1, 23, 2. λαμβάνει ἐνδοθέντα, conditione accipere, 1, 24, 7.

ἀκοῇ συμφωνέμενοι ἔλαβι, constanti fama acceperat, 2, 12, 2.

χρήματα λαμβάνει, 2, 14, 12. 3, 18, 17. **αἴτι** καὶ λάμβανει, 2, 14, 16.

κογνῶσκει, audire, percipere, ἐπεὶ καὶ τῆς ἱαλακείας ἔλαβον, 2, 15, 2. τὴν μίαν τῶν οἰσπασπασαῖ ἔλαβον, unam navium scutari occupant, conscendunt, eam implent, ut vectores non ut hostes, 2, 23, 3. πολλὰς πλῆγας λαμβάνει, 3, 18, 5. δίκας λαμβάνει, 3, 18, 19.

λαμπὰς, λαμπάδα ἐπιτελίσας, 2, 5, 10. N. ἐποίησι, 2, 24, 10. 3, 16, 15.

Λαμπίδων ὁ Λαρίχης, Ind. 18, 4.

λαμπρὸς, λαμπρὰ φωνή, manifesta fuga, 2, 11, 4. 4, 4, 15. βοή, 3, 9, 14.

λαμπρόν τι τολμᾷ, egregium facinus edere, 2, 23, 7. λῆναι λαμπρότερον, Ind. 16, 1.

λαμπρότης τῶν ὅπλων, splendor armorum, 1, 14, 7. 6, 9, 10. τῆς γεντιᾶς, 2, 6, 9. ἐν λαμπρότητι πεπεργμένα, splendide gesta, 2, 7, 11. **ὀνόματ** λαμπρότης, 4, 1, 4.

λαμπρότης πολλὰ τῇ παρεσκευῇ ἐπέστα, Ind. 20, 9.

λαμπρῶς ἐνίκη, 2, 10, 6. 5, 18, 1. ἀγωνισάμενοι, 3, 15, 8.

Λάμψακ, 1, 12, 11.

λαιδάσκει, ἔλαθον προχόντες τῇ ὀχθῇ, non conspecti sunt cum appellerent ad ripam, 1, 4, 1. ἐγένετο λα-

I N D E X G R A E C U S :

. 302, 2, 7, 1. λαθὺν διαβαίνω, clam
 transire, I, 6, 20. I, 20, 8. εἰ λάθῃ
 προσελθὼν, si clam accederet, I,
 20, 9. λαθάνει ἀφικόμενος, I, 25,
 13. 2, 4, 5. ἀπὶ δ' οὗ λαθὺν τὰς φύ-
 λας, aufugit clam custodibus,
 3, 2, 8. 5, 24, 2. Ἀλέξανδρος ἐκ ἐλα-
 λήδης γυγιόματα, 6, 25, 2.
 Λαομίδης ὁ τῷ Ἑλεγγίῳ ἀδελφός,
 3, 6, 8.
 Λαοισυκίῳ, Ind. 18, 7.
 λέει, 2, 19, 3.
 λεγόμενα μόνον ὅτι, sparsa tantum,
 non vera, praef. 4. N. ὅτι τὰς
 λεγόμενοι λόγοι εἶναι, Ind. 9, 2. Λε-
 γόμενος ἔς τι τῶς Ἑλλήνας καὶ ἔς Δα-
 ρίαν, renunciatum Graecis & Da-
 rio, 2, 26, 5.
 λέγουσιν ὅτι, I, 1, 7. ὡς Ἀριστοβόλος
 λέλειπται, ut Aristobulus refert,
 2, 4, 10.
 λέγω ὁρῶν, 5, 26, 2. ἔλεγε ὁ ἐπιτολῇ,
 7, 23, 10. τὰ γράμματα, 7, 23, 13.
 λέγει λέγου, errat, Ind. 3, 6. N.
 λεία ἐλάω, praeda capta est, I, 1, 17.
 λείω ἰππώγειν, abducere, I, 4, 7.
 λαβεῖν, 3, 17, 6. διασπείζω, 4, 2, 6.
 περιβάλλω, praeda potiri, 4, 16,
 8. ἀγειν 4, 16, 11.
 λειπῶν, 6, 29, 6. 7, 1, 7. 7, 20, 4.
 λείπει τὴν πόλιν, I, 4, 6. I, 27, 11.
 τὴν φυλακὴν, 2, 4, 5.
 λείπεται, πολὺ τῷ πιζῶνι λειπομέ-
 νους, peditatu longe inferiores, I,
 13, 4. τὸ ἐτρεψαί με λειφθῆναι,
 victoriae non deesse, 2, 10, 10.
 λειποψυχία, 6, 11, 4.
 λειποψυχία αὐτὸν κατεῖχε, 6, 10, 3.
 λειτῶν γίγνεται τῷ σώματι λειτῶν,
 servitia, quae corpore praestantur,
 I, 16, 8. 7, 10, 8.
 λειτῶν, Ind. 12, 1.
 λειπόμενος, acc. plur. part. pres. a
 λύν, I, 8, 9.
 Λεονάτῳ, 2, 12, 7. Ἀντίου, 6, 28, 6.
 ὁ Ὀπίου, 3, 5, 7. ὁ Ἐγγυ, Ind. 18,
 3. Ἀντιπατρίου, Ind. 18, 6.
 Λέοντος, 2, 1, 1.

Λευκαῖοι, 7, 15, 4.
 Λευκὰς, Ind. 41, 2.
 λευκός, Ind. 16, 4. ἴσος, 6, 22, 12.
 Λευκίῳ, I, 9, 6.
 λευκός ὁδὸς via publica, 3, 21, 7.
 3, 23, 6.
 λήγω defino, ἔλαξε τὸ φεγγῆς destitit
 a fuga, 6, 11, 8.
 λήϊον οἶον βαθὺ, I, 4, 1.
 ληϊόω, 7, 15, 2. ἀπὸ τῶν πλείων,
 navibus praedari, I, 3, 8.
 ληϊός, 3, 2, 6. 7, 13, 3.
 ληστὴς, ληστὴς ἀνδρολίας, piratica
 navis, 3, 2, 5. ληστὴς τρέψω, 4,
 5, 1.
 ληφθῆναι, 3. f. fut. I. pass. λαμβά-
 νω, 2, 17, 7.
 ληφόμενος, part. fut. I. med. a λαμ-
 βάνω, 2, 14, 5.
 λιβαίνω thus, 7, 20, 4. Ind. 41, 7.
 Λιβύη, 3, 3, 1.
 Λίβυς, Λίβυς οἱ Νομάδες, 3, 30, 16.
 λίθῳ, βάλλεται λίθῳ, 4, 3, 7. 6, 9,
 12. λίθοι λογάδες, 5, 7, 8. λίθους
 τοῖσιν ἐξέστη ἐκαστῶν, Ind. 24, 9.
 λιμὴν Ἀγκυρῶν, I, 11, 10. ἑώραξεν ἁ-
 μίνῳ, I, 19, 4. 2, 20, 12. λιμὴν πρὸς
 Σιδῶνῳ, portus versus Sidonem,
 2, 20, 13. λιμὴν ἐκ Σιδῶνῳ φέρων,
 qui Sidone venientes recipit ibid.
 16. & 2, 24, 2. ἐς Σιδῶνα τειχισ-
 μένῳ, 2, 21, 12. λιμὴν μέγας καὶ
 ἱσχυρὸς καὶ βαθεὺς καὶ ἄλλος, Ind. 22, 5.
 καλὸς, Ind. 22, 8. λιμὴν
 ἑυαίον, Ind. 21, 10. λιμὴν ἐκαστῶν
 ὁρυκτῶν, 7, 19, 9.
 λιμνάζω, Ind. 4, 7. & 6, 5.
 λίμνη, I, 11, 5. 5, 23, 6. 7, 20, 4.
 λιμὴν πείζω, 6, 23, 7.
 λίνῳ, Ind. 16, 1.
 λίνον, καλὸν οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν, 4, 19,
 2. Ind. 16, 1.
 λιπαρὸν, 7, 11, 9. Ind. 20, 6.
 λαβὴς ὁ πᾶσι ἀφαιρῶν, fibra je-
 cinoris non apparebat, 7, 18, 4.
 λίγας, λίθου λογάδες, lapides sele-
 cti, 5, 7, 8.
 λέγων, ὡς τῷ λογίῳ τῷ ἐπὶ τῷ λόγῳ
 τῷ

Γ Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ύ Ν Ε

ἡ δὲ διὰ τὴν ἐνυμνίαν, ac si vaticinium de solutione vinculi impletum esset, 2, 3, 14. λόγοι γινώσκοντες οὐκ εἰς θεόν, 7, 16, 9.

λόγος, antiquae historiae peritus, & in ea refacundus, Ind. 1, 7. λαγυνοὶ Χαλδαίων, vates Chaldaei, 7, 16, 8.

λογισμός, ἐν εὐδυνῇ λογισμῷ γινώσκοντες, absque ulla ratione facta, 1, 9, 10. 1, 18, 13. 1, 21, 3. 6, 23, 8. sine praeposit. 4, 5, 5. Ν. ἐν λογισμῷ ἀναφέρειν, in eam cogitationem adducere, 1, 9, 15. λογισμὸς βέβαιος, certa ac firma ratio, 1, 16, 3. τῷ λογισμῷ ἐντιθεῖς, cum animo suo perpendens, 1, 18, 15. 5, 16, 9. λογισμῷ ἀκριβοῦς ἐχρήσατο, summa prudentia usus est, 3, 10, 5. & 8.

λογοποιεῖς, 2, 16, 6. 3, 30, 14. 5, 6, 7. λόγος, ὅτι ἐν λόγῳ τίθεται, nihili facere, 1, 5, 4. πολλὸς ὁ λόγος ὅτις frequens erat ea de re sermo, 1, 7, 3. πλείονες λόγοι κατέχει, plures scribunt, fama tenet, 1, 11, 10. & 13. 2, 3, 2. 3, 3, 11. πῶς λόγος, 6, 11, 6. λόγος ἔχει, 2, 12, 10. ὡς ὁ λόγος, ut fama est, 1, 12, 2. 1, 16, 6. λόγος ferunt, 2, 5, 2. 5, 19, 2. πρὸς λόγος certa fama, 2, 7, 3. λέγοντες δὲ τὸ καὶ τοιούτους λόγους, 3, 2, 1. 7, 23, 9. λόγος ὡς ἄπειρος, ibid. ἐπὶ τοῖν Διοσκύροις λόγους γίνεσθαι, de Dioscuris sermonem incidisse, 4, 8, 3. β. λόγοι litterae, studia litterarum, 1, 12, 8. β. τὰ αὐτὰ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἄγειν, sua facta magnificis verbis extollere, 1, 21, 1. λόγῳ ἐπινοομεῖν, 2, 12, 2. λόγους τί τινες καὶ γράμματα πρὸς Ἀλεξάνδρου τὰ τελέμματα & mandata quaedam & litteras ab Alexandro hoc attulit, 1, 25, 5. λόγῳ ἄξιον, de rebus parvi momenti, ita, 2, 22, 8. 4, 3, 19. 5, 5, 6. βάθος εὐδυνῇ λόγῳ ὡς ἔνθα, altitudo latitudini ne quidem re-

spondet, 3, 29, 6. ἐπὶ τῷ λόγῳ, 7, 16, 9. ὡς λόγος ὡς τάλαντος, proportionem quadam ad finem vitae habita, Ind. 9, 6. & 15, 6. sic ἔξ λόγου, Ind. 9, 7. λόγοι ἐπὶ τῷ ἀποστάσει δίδοντες, rationem defectionis dantes, 4, 1, 7. Ἀριστοτέλης τῶν λόγων διακρινόμενος, Aristotelis discipulus, 4, 10, 1. λόγους ποιῶν, 5, 27, 3. λόγους ἔχει, 6, 12, 1. & 6. ἐπὶ ἰσχυρῶς λόγους ἐλάττω, 6, 28, 2. ἔξ ὧν πολλοὶ λόγοι ἐλάττωσιν, ὡς Περσῶν, crimina objecta sunt, 6, 30, 2. λόγους ποιεῖν, scriptis ornare, 7, 13, 1. λόγῳ μὴ εἰσφέρειν, verbo negasse, Ind. 20, 6.

λόγῳ βλάπτει, 2, 23, 9. Ind. 24, 34. λοιπὸς, τὸ λοιπὸν τῷ νυν, 2, 8, 2. ὡς λοιπὸν ceterum, de reliquo, in posterum, 2, 14, 17. Ind. 11, 6. sic τὸ λοιπὸν, 7, 23, 13.

λοξός, λοξὸν παρατείνας τὸν τάξιν, 1, 14, 10. Ν.

λοπὰς olla, patina, dicitur ita & λαπὶς quidam, qui in Graecia gignitur, Ind. 39, 5.

λόμας, 7, 25, 1.

λόφος, 1, 6, 6.

λοχαγός, 2, 10, 3.

λοχίτης, 3, 9, 12.

λόχος cohors, manipulus, 1, 28, 7. Ν. 5, 15, 12. κατέχει λόχους ὡς ἐν ἰσχυρῇ ἰσχυρῇ, ὡς πρὸς τὸν ὄντως λόχους ἰσχυρῶς, 3, 28, 20. ἐν λόχῳ καταλείγεσθαι, 7, 11, 5.

Λογιστὸς ποταμὸς, 1, 2, 1.

λόγος vimen, 4, 21, 10. 5, 7, 8.

Λυδία, 1, 12, 14.

Λυδοί, 1, 17, 4.

λύει τὸν τάξιν solvere, laxare ordines, 1, 1, 11. 1, 8, 9. τὴν πολιορκίαν solvere obsidionem, 1, 19, 1.

Λυδία, 1, 24, 5.

Λυκίανος Ἀιτωλός, 3, 5, 4.

Λυκοί οἱ κάτω, 1, 24, 9.

Λυκομήδης Ῥώδιος, 2, 1, 9.

Λυκὸς ποταμὸς, 3, 15, 10.

Λυ-

INDEX GRÆCUS

Ἀνιέργες, I, 10, 7.
 ἀνέρω, 6, 29, 5. 7, 6, 4. 7, 11, 10. 7, 27, 2.
 ἀνερὸς tristis, infelix, 5, 18, 6.
 Ind. 34, 5.
 ἄνωγαι aor. I. inf. act. a λύω, I, I, 11.
 Ἀν.άνιας, I, 2, 1.
 λύσει, 3. I. aor. I. opt. act. Æol.
 I, 3, 11.
 Ἀσσίμαχος Ἀγαθοκλῆς, 6, 28, 6.
 ἀσσι εἰς δασμὶ ἐξενεῖν, 2, 3, 12.
 Ἀσσιππος, I, 16, 7.
 λαβρόμαχ, 6, 29, 14. & 15.
 λάβη mutilatio, ἀκρωτηρίαν λάβη,
 4, 7, 6.
 ἀσσι καὶ ἀμεινον, compar. ab ἀγα-
 θός, 7, 26, 3.

M.

 μά Δία per Jovem, 5, 26, 14.
 Μαβάκης, 3, 8, 5.
 Μαγαρὸς, 2, 5, 11. Μαγαρὸς Ἀθ-
 νῆ, ibid.
 Μάγνης, Ind. 18, 7.
 Μαγνήσια, I, 18, 1.
 μάγος, 6, 29, 17. 7, 11, 15.
 Μαγνάς ὁ Φαρναχίης, Ind. 18, 8.
 μάγην fluvius, Ind. 4, 4.
 μάζα polenta, Ind. 29, 12.
 Μαζαῖος, 3, 7, 2. ὁ Βαβυλωνίος ὑπαρ-
 χος, 4, 18, 4. 7, 18, 1.
 Μαζάκης Πέρσης, σατράπης Ἀργυπ-
 78, 3, 1, 3.
 Μάζαρος, 3, 16, 15.
 Μαζήτης, Ind. 37, 2.
 Μαῖθης gens Indica, Ind. 4, 5.
 μαῖθον, part. aor. 2. act. μαῖθῆσθαι,
 I, 5, 16.
 Μαῖανδρος Μαῖδρογένεος, Ind. 18, 7.
 Μαῖανδρος fluvius in Caria, I, 19,
 10. 5, 6, 6.
 Μαιμακλήων μὴν, 2, 11, 14.
 Μαιῶτις λίμνη, 3, 30, 14. 7, 1, 4.
 Μακεδονία ἢ ἀνωθεν, I, 2, 8.
 Μάκιστα, Ind. 32, 7.
 μακρόβιος longævus, Ind. 9, 4.
 μακρὸς ὅρος παρατίταται, 3, 28, 9.
 πορεία μακρὰ, 6, 8, 13. καὶ μακρὰ,
 I, 3, 3. N. 2, 2, 7. 7. 16, 1. τέλος
 ὁρᾷ μακρῷ βίῳ, 7, 16, 12. μακρὸν

ἀπὸ τοῦ οἰκίους, I, I, 5. εἰ μακρὸν ὁ
 σκηπὸς, 4, 15, 13. 5, 23, 6. μακρὰ
 τείχεα, I, 9, 4. διὰ μακρῶ, e lon-
 gino, procul inde, I, 19, 10.
 ἢ εἰ διὰ μακρῶ ἴσθμους, 4, 2, 9. τὸν
 βελῶν διὰ μακρῶ ἄφινος, telorum
 longinquus jactus, 4, 4, 8. εἰ διὰ
 μακρῶ, non multo post, I, 9, 4.
 μακρὰ φάλαγγες, I, 14, 6. μακρὸς
 ὁδὸς ἄγον, 3, 21, 4. διὰ μακρῶ εἰ
 δὴ ξέκ ἐγίνετο, longe post, 5, 24,
 11. μακροτέρῳ ὑγείῳ, 3, 23, 6.
 εἰς ὅσον μακρότερον quam longissime
 possunt, 2, 19, 1. μακροτάτω, 7,
 20, 13. ὡς μακροτάτω ἀπολαύσας,
 3, 28, 12.
 Μαλαῖα, 2, 1, 3.
 μαλακίζομαι τοῦ σώματος, 7, 3, 1.
 μαλακός, μαλακώτατα τὸ Ἀσίης γί-
 νη, 2, 7, 9. μαλακὸς τὸν θυμὸν, Ind.
 20, 4. ξύλον μαλακώτερον, Ind.
 24, 9.
 μαλακῶς τὸ σῶμα ἔχειν, 7, 12, 8.
 Μαλαμάδος fluvius, Ind. 4, 11.
 Μάλανα, Ind. 25, 1.
 μαλθακὰ πρῶγματα, Ind. 12, 9.
 μαλθακός, 5, 22, 3. 6, 21, 3. Ind.
 43, 13. ἵνα περ μαλθακὸν ἦ εἰς ὅρμα-
 τος, qua mollior erat scopolus,
 Ind. 21, 6.
 μαλθακῶς segniter, remisse, 7, 17, 4.
 μάλιστᾳ superl. a μάλα, I, I, 14. &
 12, 9. 2, 8, 12. N. εἰς πέντε μάλιστᾳ
 εἰδύς, I, 20, 4. N. 2, 18, 5. εἰς τὰ
 μάλιστᾳ maxime, 2, 4, 12. 2, 15, 6.
 4, 30, 8. 7, 15, 9. ὅς τοις μάλιστᾳ in
 primis, 7, 13, 11. N. ὡς μάλιστᾳ, 2,
 5, 3. N.
 μάλλον τι a μάλα, I, I, 16. I, 5, 5. I,
 9, 6. potissimum, I, 19, 1. τούτῳ
 μάλλον τι tanto magis, I, 4, 1.
 Μαλλός, 2, 5, 12. Μαλλοὶ incolæ il-
 lius, ibid.
 Μανδιαδνοὶ gens Indica, Ind. 4, 5.
 μανδιάνειν τι, audire quid, cogno-
 scere, intelligere, I, 2, 5. I, 5, 4.
 I, 5, 16. I, 7, 7. ὡς ἔμαθε σαφῶς,
 ut certo cognovit, 2, 2, 10. σὺν
 Ἀλι-

I N A R R I A N U M.

Ἀλεξάνδρῳ μαθόντες, ab Alexandro didicerunt, 3, 5, 10. ὁ. expector, 4, 4, 1. μαθήτω sciat, 3, 1. ἄοι. 2. imperat. 5, 26, 2.

μαντεία, μαντείας ἀπὸ γένους διδόνται αὐτοῖς, 2, 3, 4. Ἀλεξάνδρῳ ξυνέβη ἡ μαντεία, Aristandri vaticinium impletum fuit, 3, 15, 17. κτ. μαντείας τινὰ, 7, 17, 1. ἡ ἀπὸ σπλάγχχνων μαντεία, 7, 18, 2. μαντείας χεῖρ σάου, ibid. 3. ἐξιλέγχευ τὴν μαντείαν, vanitatis convincere oraculum, 7, 22, 1.

μαντεῖον ξυμβάλλειν, 2, 3, 9. μαντεῖον ὧν Ἀμμωνίου ἀτρικίς, 3, 3, 1.

μαντεύομαι, 7, 15, 7. 7, 18, 2. N. & 10. μαντεύεσθαι, Ind. 18, 11.

μαντική, Ind. 11, 4.

μαντικὸν γένος, 2, 3, 6.

Μαντινεία, 1, 9, 6.

μάντις, 1, 11, 3. 7, 11, 15. 7, 16, 10.

ἡ Μάραθ, 2, 13, 11.

Μαροκάνδα, 3, 30, 12.

μαργαρίτης θαλάσσιος, Ind. 8, 9.

Μαργάσινα, Ind. 41, 1.

Μάρδοι, 3, 24, 3. Ind. 40, 6. Μάρδοι τοξόται, 3, 11, 6.

Μαρεία λίμνη, Mareotis palus, 3, 1, 7.

Μαριάμμη πόλις, 2, 13, 11.

Μαρομάνοι, 1, 3, 1.

Μαρώνια, 1, 11, 6.

Μάτσαγα πόλις, 4, 26, 1.

Ματσαγίται, 4, 16, 6. Σκύθαι, 4, 17, 7.

Μάτσακα πόλις μεγάλη, Ind. 1, 8.

ματγδά, 3, 30, 9.

ματὸς, ὑπὲρ τῆς ματῆς ἦν τὸ ὕδωρ, 5, 13, 6. 6, 10, 2.

μάταιος, ματαίη εὐφροσύνη, Ind. 34, 5.

ματαότης τῆς ἀγγελίης, Ind. 36, 1.

μάχηρος, Ind. 16, 9.

μαχάριοι, Ind. 13, 12.

μάχη, ὡς ἐς μάχην τεταγμένοι, 1, 13, 2. μάχη κρατερὴ ξυνεστῆκε πρὸς αὐτὸν, 1, 15, 5. ξυμπίπτει, 1, 21, 5. ἡ ἀπὸ τῶν ἵππων ἡ μάχη, ex equis pugnabatur, 1, 15, 6. ἐν χειρὶν ἡ

μάχη ἐγένετο, 1, 28, 9. μάχη μεγάλῃ ἡττήθη, 2, 5, 9. ἐν χειρὶ μάχην ποιήσας, 2, 10, 8. μάχην ἔτασσε, 2, 14, 4. μάχη, ἡ πρὸς Ἰσοῦ Δαρείῳ τε καὶ Ἀλεξάνδρῳ συνέβη, 4, 20, 1. διὰ μάχης ἵεναι πρὸς αὐτὸν, praelio decernere cum ipso, 6, 4, 5.

μάχιμος, 1, 5, 14. 1, 28, 1. 5, 21, 5.

μάχιμοι milites, 2, 8, 12. 3, 9, 2.

Ind. 19, 5. bellicosus, 5, 26, 5.

6, 12, 4. οἱ μάχιμοι τῶν νεῶν, 6, 3, 4.

μαχιμώτατος ἴσθμῳ, 1, 3, 1. 2, 7, 9. 5, 21, 2. 6, 4, 4.

μάχομαι, 1, 6, 9. μαχόμενος, part. fut. 2. med. 1, 13, 3. ξὺν τοῖς δόρξεσιν ἡμάχοντο, 1, 15, 2. οὐκ ἀφανῶς ἡμάχετο, non male pugnabat, 1, 15, 8. ἔχ' ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μαχεῖσθαι, fut. 2. inf. med. non pro lisdem præmiis pugnaturus, 2, 7, 8. μάχομαι τῷ λόγῳ, repugno sermوني, improbo eum, 4, 11, 1. μάχην ἡμαχίσαντο, 6, 11, 9. & 15.

μεγαλήγορον magniloquentia, 3, 10, 4.

μεγαλοπριπής, Ind. 20, 10.

μεγαλοπριπῶς ἴθαψε, 2, 12, 1. 6, 2, 1.

μεγάλως τρύζειν, 1, 25, 9. μεγάλως τι μέμφομαι, 4, 9, 1. μεγάλως τοῖς παῖσιν, 4, 9, 8. διασπυδάζεισθαι, 7, 23, 12. μεγάλως ἐτιμήθη, 1, 5, 6. 7, 6, 3. τιμωρήσεται μεγάλως, 7, 4, 5.

μεγαλῶς ἐπαπείν, 4, 21, 13.

Μεγαρεύς, 3, 2, 6.

Μεγαρίς, 3, 6, 11.

μέγας, μεγάλοι οἱ Κίλτοι τὰ σώματα, 1, 4, 9. 5, 4, 8. μέγας καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 5, 18, 9. μέγα magnum, admirabile, Ind. 10, 8. μέγα ἐπὶ σφίσιν φρονεῖν, 1, 4, 9. μέγας βασιλεὺς, Rex Persarum, 1, 9, 2. 5, 18, 7. τὰ αὐτὰ ἐπὶ μέγα τῷ λόγῳ ἤγει, sua facta magnificis verbis extollebat, 1, 21, 1. ἐπὶ μέγα προκαλέσασθαι φλόγα, augere incendium, 1, 22,

INDEX GRÆCUS

ἰ, 22, 2. 2, 19, 3. 5, 9, 7. 7, 21, 3.
 ἢ ὡς μέγα εἶναι, non magni
 momenti esse, ἰ, 23, 5. ἐπὶ μέγα
 ἐλθῶσα δυνάμεις, urbs quæ ad ma-
 gnâ potentiam pervenit, 2, 5, 3.
 4, 1, 3. κατεσείσθη τὸ τεῖχος ἐπὶ
 μέγα, murus late quassatus est, 2,
 22, 11. 2, 23, 2. ἐκπλήσσειν ἐπὶ μέ-
 γα, vehementer perterrere, 2, 26,
 5. τῆς ψάμμου ἐπιφορεῖ ἔτι τῆς οὐδὲ
 ἐπὶ μέγα, 3, 3, 7. 6, 4, 7. μεγάλοι
 ὄντι μικρῶν ἀνατρέφοντες. 5, 27, 11.
 ἢ μεγάλα τίθιμαι, non magni fa-
 cio, 7, 29, 1.
 Μεγαλότης, 5, 5, 1. 5, 6, 2.
 μέγας πόλις, 1, 9, 1. μεγέθει μέ-
 γας, 5, 19, 7. 5, 25, 2. μεγέθει μέ-
 γιστος, 7, 17, 2. 7, 23, 10.
 μέγιστος superl. a μέγας, 1, 3, 1.
 μέθη, cū μέθη, 4, 14, 4.
 Μέθορος urbs, Ind. 8, 5.
 μεθόριον confinium, 4, 17, 7. Ind.
 4, 16.
 μεῖζον compar. a μέγας, προελθῶν
 ἐπὶ μεῖζον τὴν ταραχὴν, 5, 25, 5.
 μεῖον compar. a μικρός, 7, 13, 4.
 μεῖον ἔχειν inferiorem esse, supe-
 rari, 1, 2, 11. 3, 23, 10. 4, 29, 6. ἢ
 μεῖον non minus, 7, 16, 13. ἢ μεῖον
 τι non minus, 1, 9, 1. ἢ δὲν μεῖον πῆ-
 hilominus, 3, 28, 14. ἢ μεῖον ἢ τεῖ-
 χος, non minus quam murus, 1,
 28, 4. ἢ μεῖον ἢ περ, 7, 13, 10. ἢ δὲν
 αὐτῷ μεῖον ἴσθαι ἐπὶ τῇ φυγῇ,
 ipsum non deteriore loco f. con-
 ditione fore ob fugam, 3, 6, 11.
 N. τὸ ὕδωρ ἢ ποταμὸς μεῖον γινόμε-
 νος, 5, 9, 4. ἢ μεῖον ἢ πόλις, non
 minus quam urbes, 5, 20, 5. ἐξύ-
 πτητι ἢ ῥᾷ μεῖονα, rapiditate cursus
 inferiorem, 5, 21, 6.
 μειονεκτεῖν vincor, 3, 8, 14.
 μειοκίεσθαι ἐς ἡλικίαν, adolesce-
 re, 4, 13, 1.
 μέναι pro μένους, pauciores, Ind.
 11, 1.
 μέναι pro μένους comparat. a μικρός,
 5, 17, 8.

Μελαμνίδας, 4, 7, 3.
 Μίλας ποταμός, 1, 11, 7.
 μέλας, μελαστεροὶ τῶν ἄλλων, 5, 4, 8.
 Ind. 1, 2.
 Μιλέαγρος, 1, 4, 7. ὁ Νεοπτολέμης,
 1, 24, 2.
 μέλει αὐτῆς Ἀλεξάνδρῳ, curæ ipsa
 est Alexandro, amateam, 4, 20, 7.
 εἴ σοι μέλει Νυσσησίου, si Nysæo-
 rum salus tibi cordi est, 5, 2, 5. ἢ
 μοι μέλει non laboro, ἢ εἰς
 περί ἑμὲν Ἐρτοσθένει, Ind. 3, 1.
 οἷς ταῦτα ἔμελε, Ind. 18, 2.
 μελετᾶν exerceo me, 1, 18, 13. 4,
 19, 1. τὰ δῖος πολλοῖς πολλῷ χρόνῳ
 μελετῇ θέν metus, qui multo ante
 tempore animos multorum infe-
 derat, 3, 11, 2. ἢ δὲ αὐτὸς τὰ ἄλλα
 νυκτὶ ἢ μεθ' ἡμέραν αὐτὸς τὰ ἄλλα
 μεμελετῶσθαι σφίσι τὰς πορείας, 6,
 26, 9.
 μέλισσα, Ind. 8, 11.
 μέλαι, ἑμὲλλον ἐπισιτιεῖσθαι, frumen-
 taturus erat, 1, 5, 16. 1, 6, 22. τὸ
 μέλαι ὀκνεῖν, quid futurum sit me-
 tuere, 1, 14, 8. ἐς τὰ μέλαινα ἀσφα-
 λές, 5, 27, 4. εἴ μοι τῶν σφίσι σφά-
 σισθαι ἑμὲλλον, nisi & ipsi servandâ
 essent, Ind. 20, 8.
 μέλας, ποιητὴς μελῶν genit. plur.
 1, 11, 3. N. cū μέλει ἦσθαι, lyrico
 carmine decantatus fuit, 1, 12, 4.
 μεμεληκόσι, dat. sing. part. præ-
 æt. a μελετᾶν, 1, 18, 13.
 μέμηνα cogito, statuo, 3, 9, 16.
 Μέμηνα ὁ Ράδιος, 1, 12, 16.
 μεμπτός improbandus, 5, 25, 7.
 Μέμφις πόλις, 3, 1, 4.
 μέμφομαι, 4, 9, 1. 4, 19, 9. 7, 23, 9.
 ῥᾷ sequente δὲ, præf. 2. ῥᾷ γὰρ, 1,
 4, 4. ῥᾷτοι, 1, 8, 6. 1, 12, 3. ἢ ῥᾷτοι
 neque tamen, 1, 20, 11. 3, 3, 5.
 Μένανδρος, 3, 6, 12.
 Μενόδημος, 4, 3, 15.
 Μενέλαος, 5, 6, 8.
 Μένης ὁ Διονυσίος, 2, 12, 3.
 Μένιδας, 3, 12, 4. Μενίδης, 3, 26, 5.
 Μένισκος, 2, 14, 5.

I N A R R I A N U M.

Μανόταις ὁ Ἠγυπῶν, 3, 5, 1. **Μανόιδας**, 4, 18, 5.

Μανόιτις ὁ κυβερνήτης, 1, 12, 1.

Μῆρ τὸ ἐν ταῖς μάχαις, ardor animi, furor in pugnis, 6, 13, 12.

Μέντωρ, 7, 4, 9.

Μῆν subsisto, non fugio, 1, 8, 13.

1, 16, 3, 1, 27, 11. non progredior in hostem, 4, 4, 3. maneo,

7, 8, 1. **Μῆρ** fut. inf. 1, 12, 17.

Μείνας αὐτῷ commoratus ibi, 1,

29, 5. 2, 6, 5. ἐπὶ Σύσων καὶ Βαβυ-

λων **Μῆν**, apud Susam & Baby-

lonem herere, 3, 19, 2. **Μῆν** ἐφύ-

λαττε τὸν πόρον, 5, 9, 1. ἰφιδρεύων

ἔμενι, 5, 10, 1. **χ** **Μῆν** suo loco

se continere, 5, 11, 7. **Μῆν**, qui

relinquitur, qui agmen persequi

non potest, 6, 25, 5. **Μῆν** ἀτρε-

μῆν conquiescere, 7, 1, 6.

Μένων ὁ Κερδῖμας, 2, 13, 9. **σατράπης**

Ἀραχάτων, 3, 28, 1.

Μερόν, Ind. 25, 7.

Μερόης ἀνὴρ Ἰνδός, 5, 18, 12.

Μέρ, ἐν τῷ μέρει vicissim, vice

versa, 1, 9, 5. 7, 9, 7. ἐν μέρει vi-

cissim, 4, 21, 7. 7, 10, 2. alterna-

tum, Ind. 14, 6. τὰ πρὸς ἑα μέρη τ'

γῆς, orientales terræ partes, 5, 3,

3. **μέρη** τὰ τ' ἐξερτιῶς κινδυνεύει,

cum parte aliqua excercitus pu-

gnare, 1, 20, 1. ἐν μέρει καὶ τὸ

Μέρ ἐξηγεῖσθαι, 3, 26, 8. **Ν**. τὸ πο-

λὺν **Μέρ** Μακεδόνων εἶναι τὰ ἔργα,

4, 8, 8. **χ** **Μέρ** διαιρεῖν, 5, 12, 2.

ἄλλος ἐν μέρει ἐπιμπε, alios atque

alios mittebat, 5, 18, 12. τὰ ἔμ-

προθεν μέρη, anteriora membra,

7, 10, 3.

μετάχχυλα amentata jacula, 7, 6, 8.

7, 23, 6.

Μισαμβρίν, Ind. 39, 2.

Μίσση τῶν πεταμῶν, 7, 9, 12.

Μισσημβρία, 1, 25, 9.

Μισσημβριές, Ind. 5, 2.

Μισογάμα, 3, 3, 5. 6, 26, 13. Ind.

22, 2.

Μισοποζμία, 3, 7, 5. 7, 7, 6. Ind.

42, 3.

μισοπύργιον, 1, 21, 7. 4, 26, 13.

Μίσ, **χ** **Μίσ** ἐπάγων, 1, 2, 10.

Μίσ ἐμπάσης τάξεως, 1, 14, 5.

ἐπῆχε, 2, 8, 18. ἐν μίσῳ κατακό-

πῃ αὐτὰς, in medio cinctos tru-

cidat eos, 1, 16, 4. **ἴσση** ἐν μίσῳ

πέλας Μιλήτην καὶ Ἀλικαρνασσῶν,

quotquot oppida inter Mile-

tum & Halicarnassum sita sunt, 1,

20, 4. **Μίσ** αὐτῷ καὶ Ἀλιζάν-

δρὸν τὸν Εὐφράτην ποιεῖσθαι, 2, 13, 1.

ἄμφι **Μίσ** ἡμέρας, circa meri-

diem, 2, 21, 13. **Μίσση** νύχτες, me-

dia noct, 1, 20, 10. 3, 4, 4. **ἔμοι** ἐν

μίσῳ κείσθαι οἱ ὑπὲρ τούτων λόγοι,

5, 3, 5. τὰ ἔθλα ἐν μίσῳ κείσθαι,

præmia in medio proposita sunt,

5, 26, 13. τὸ **Μίσ** τούτων, 5, 4, 2.

μισσηγῆς in medio, Ind. 41, 2.

Μεγῆς, Ind. 34, 7.

Μίσως, ἵνα **Μίσως** ἔχει αὐτὸς καὶ ὁ

Ἰνδός, ubi mediocris est ejus latitudo,

5, 20, 6.

μετὰ Βαγῶν auxilio Bagosæ, 2, 14,

10. **μετὰ** χεῖρας ἔχειν, manu tene-

re, 2, 4, 14. 4, 26, 13. 7, 22, 5. **μετὰ**

ἔς τὰ οἴκοι ἀσφαλῆς, cum securi-

tate, sive præter securitatem re-

rum domesticarum, 2, 17, 10.

Μεθ' ἡμέραν interdiu, 4, 13, 10. 6,

26, 9. **καλλίστη** μετὰ γὰρ τὴν γυναῖκα

Δαρείου, pulcherrima post uxorem

Dariï, 4, 19, 8. 7, 22, 9. **μετὰ** τρα-

πᾶς τρίπεται ὁ ἥλιος, 5, 9, 5.

μεταβαλὼν τὴν τάξιν, convertere

aciem, 3, 14, 10. **ἐς** τὴν **Μπαλιν** rever-

ti, recurrere, 4, 24, 6. **μεταβαλὼν**

Μεγῆς κελύει τὴν Μακεδόναν ὁπίσω

ἀποχωρεῖν, conversos jubet retro-

cedere, 4, 26, 3. 6, 7, 8. **μεταβάλλ**

Μεθ' animo mutari, 5, 28, 6. **με-**

ταβέλλων τὴν ἰσθμῶν, 6, 30, 4. τὴν

πρόθεν δαίται, 7, 3, 2.

μεταγινώσκω, pœnitentia ducor,

muto sententiam, 1, 7, 10. 7, 29,

2. & 4.

μεταγινώσκεις, part. aor. 2. aet. a με-

INDEX GRÆCUS

παυνοῦσθαι, 1, 7, 10.
 μεταγα, μεταγάγοιεν τὸν πόλεμον εἰς
 τὴν Ἑλλάδα, 3. pl. aor. 2. opt.
 transferrent bellum in Græciam,
 2, 17, 3. μεταγῆν τῷ λόγῳ, 5, 3, 3.
 μεταδίδωμι impertior, 6, 23, 7.
 μετακαλίεμαι, αὐτὸς αὐτοὶ μετεκάλ-
 λου ἀπ' αὐτῶν, ipse se a mœrore re-
 vocabat, 7, 15, 1.
 μετακινέομαι, 5, 10, 6.
 μετακίνησις εἰς τὸ βαρβαρικώτερον,
 transitio in barbaricos mores, 4,
 8, 6.
 μετακομίζω, 7, 25, 9.
 μετακοσμεῖν τάξεις, aciem immuta-
 re, 1, 6, 5.
 μετακόσμησις τῆς διαρκείας, 4, 9, 14.
 μεταλαμβάνω, ἐσθῆτα Μηδικὴν ἀντὶ
 τῆς Μακεδονικῆς μετέλαβον, vestem
 Medicam pro Macedonica sum-
 sit, 4, 7, 7.
 μεταῶδον ἰργασία, 7, 9, 5.
 μετανοῶ, Ind. 14, 4.
 μεταξὺ, 1, 19, 13.
 μεταπίμπομαι accerso, 1, 6, 11.
 μεταπίμπω, 2, 27, 5. ἐξ Ἀλιξάν-
 δρου γιγνόμενῳ, 4, 18, 2.
 μεταπίμψις, 7, 12, 10.
 μεταποιέομαι vendico, studeo, ὅσοι
 τὴν ἀρετῆς μετεποιῶντο. gloriæ avi-
 di, 2, 27, 9. τῆς δικαίας, 3, 27, 10.
 μεταπύργιον, 2, 23, 10, 6, 10, 8.
 μεταχόντας, acc. plur. aor. 2, act. a
 μετίχω, 1, 9, 1. μεταχῶσι, dat.
 plur. 1, 9, 16.
 μεταχωρεῖν ἀπὸ, μετακχωρηκῆσαι,
 part. præter. act. 2, 9, 1. & 2. 3, 30, 3.
 παρ' ἡμῶν μεταχωρήσιν, nobis ac-
 cedet, ad nos deficiet, 2, 17, 5.
 μέτεμι adsum, ἴσον μέτεσι τῷ κινδύ-
 νῳ, æque particeps sum periculo-
 rum, 5, 26, 13.
 μέτεμι circumiteo, inquirō, τὸ τέ-
 χῳ μετῆι, murum explorabat,
 2, 22, 10, 5. accedo, advenio, 3,
 29, 7.
 μετιξίτεροι quidam, 6, 26, 1.
 μετίρχομαι accerso, 6, 26, 12.

μετίχον τῆς ἰργῆς, interesse rei ge-
 rendæ, 1, 9, 1. & 16. 6, 18, 3. ἢ μετ-
 έχοντας τοῖς ἀμφὶ Βῶτον τῆς ἰργῆς,
 3, 21, 7. 3, 26, 4. καὶ ὁ αὖ μετίχον,
 1, 18, 11. τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων μετ-
 έχον, cum rep. Græcorum socie-
 tatem habere, 3, 24, 8. τῆς βουλῆς
 μετίχον, 4, 11, 1. τῆς φωνῆς, 5, 21,
 5. τῆς θοῆς, 7, 11, 17.
 μετεωρίζω, in sublime tollo, 2, 21,
 10. 6, 5, 4. τὰ σκάφη μετεωρίζοντες,
 æstu redeunte, 6, 19, 2.
 μετιώρω, τὰς πρὸ πολλῆς τῆς κατὰ
 τὸν ἑλμυρῶς μετιώρων παρέτα-
 ξαν, plurimas naves ante portum
 in altum constituunt, 1, 19, 13.
 Ind. 23, 2. & 29, 3. ταῖς μετιώρως
 ἐμβάλλων, de navibus intra por-
 tum in aqua stantibus, 2, 24, 1.
 μετιώρω attonitus, 6, 4, 9. su-
 spensus & quasi innatans 6, 5, 3.
 altus, 7, 7, 8. & 9. 7, 20, 10. με-
 τιώροις τόποισι καὶ ταῖς οὐκ ἔχουσιν
 λατρίαν, Ind. 10, 4 & 25, 6.
 μετήν, plusq. perf. med. a μέτεμι,
 2, 22, 10.
 μετίοιεν videtur esse, 3 plur. aor.
 2. opt. pro μετίοιεν a μέτεμι, 3,
 29, 7.
 μετοικίζομαι ὡς τὸ migro Ind. 31, 7.
 μετὸν cum adsit a μέτεμι, τῆς ὁμο-
 νόμοις ὑμῶν μετὸν, cum solis vobis
 sit laborandum, 5, 26, 12.
 μετυσία τῆς θείας, communicatio di-
 vinitatis, 4, 10, 3.
 μετρέω, Ind. 3, 4.
 μετρίως ἔχον, moderate ferre, Ind.
 35, 5.
 μετροῖ, ὡς μέτρος ἐποίησεν, versus
 conscribere, 1, 12, 4. 2, 5, 4.
 μέτωπον, τῶν ἐκπύων κατὰ μέτωπον
 ἐπάγων, equites in fronte consti-
 tutos inducere, 1, 4, 6. καὶ μέτω-
 πον opponitur, ὡς πλεονάζει καὶ
 ῥάτω, 1, 21, 12. ὡς μετῶπον ἄγων
 ἐν στρατῷ, 1, 13, 5. N. εἰς μέτωπον
 καταστῆσαι τὰς νῆας, Ind. 30, 4.
 καὶ τῆς μετῶπον τῆς πάντας τάξεις παρ'

I N A R R I A N U M.

ἐπιῦσαι, 2, 9, 2. ἐπὶ μετώπῳ
παράγειν, ad frontem traducere,
2, 9, 7. ἐπὶ μετώπῳ ἑμβάλλειν, 5,
15, 3. ὅτε ἴσιν τὸ μέταπον τοῖς θη-
ρίοις ἐπὶ χοντες, 5, 15, 12. ἐν διυτί-
ρῳ μετώπῳ, secundo ordine, 5,
15, 12.
μέχρη πρὸς τὰ ὄρη, 1, 6, 24. μέχρη
περιτείνω, 3, 3, 5.
μὴ ὅτι, ἀλλὰ καὶ non tantum sed
etiam, 3, 10, 7. 5, 6. 10. N. 5, 18, 6.
Μηδοῖα, 7, 13, 4.
Μηδία, 3, 19, 5.
μηδικὸς πόλεμος, 1, 9, 12.
Μηδίῳ, 7, 24, 8. Ὁξυδέρμιδος,
Ind. 18, 7.
Μηδοί, 2, 7, 7.
Μηθυμναῖῳ, 3, 2, 5.
Μηκεῖς populi, Ind. 4, 8.
μήκιστοι, ὡς ἐπὶ μήκιστοι, quam latissi-
me, Ind. 30, 5. & 43, 8.
μῆκος, ἡ μῆκος ἀποτάσσεται τὴν
τάξιν, 1, 6, 19. N. Ἐταθμῶν τὰ μέ-
γε, 6, 24, 9. ἡ ἰδὲ, 6, 24, 11. Ind.
20, 2.
Μήλων ἄλυσσις, 1, 9, 9.
μεταφόροι Πέρσαι, 3, 11, 6. N. 7, 29, 9.
μὴν, καὶ μὴν, 1, 14, 9. 6, 11, 12. ὁ
μὴν, 5, 28, 6.
μὴν mensis, 7, 28, 1.
μῆτις ἢ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ira divini numi-
nis, 1, 9, 11, ἐκ Διούσων, 4, 9, 6.
μῆτιν περιτείνω, 1, 11, 13.
μηροειδὲς τεῖχος, 1, 21, 8.
μήποτε ne quando, 1, 4, 11. nun-
quam, 2, 25, 8. num forte, 7, 24, 6.
Μηρὸς ὄρος, 5, 1, 9. Ind. 1, 16. 5, 9.
τιτρωμένος τὸν μηρὸν, 2, 12, 1.
μήτοιγε, nedum, Ind. 10, 9.
μητρόπολις, 2, 24, 8. 6, 16, 5.
Μητρὸς Διονυμῆος ὄρος, 5, 6, 6.
Μήτραν ὁ Ἐπιχάρμης, Ind. 18, 5.
Μητρεῖον, 3, 16, 14. N.
μηχανάομαι, 5, 10, 7. 6, 10, 5. 7, 7,
12. ἐπὶ ἑ, 7, 6, 2.
μηχανή, βίβλη ἀπὸ μηχανῶν ἠφίστο, 4,
2, 5. μηχανὰς ἐπὶ τῇ ὁχθρῇ ἐπιστή-
σας, machinis in ripam colloca-

tis, 1, 6, 17. τῷ τείχῳ ad murum,
ἐπάγειν τῷ τείχῳ, 1, 21, 9. μηχαν-
αῖς καταστῆναι τὸ τεῖχος, 1, 20, 13.
ἀπὸ μηχανῆς βίβληται, 7, 10, 3.
μηχανοποιός, 2, 19, 10.
μηχανοφόροι νῆες, 2, 22, 9. 2, 23, 2.
μῖγνυμαι, Ind. 4, 16. μιγῆναι τῇ πα-
τρί, aor. 2. inf. pass. coisse cum fi-
lia, Ind. 9, 2.
Μίδας ὁ Γορδῖος, 2, 3, 1.
Μιζύος, Ind. 18, 6.
Μιθραύτης, 3, 8, 9.
Μιθρήνης, 1, 17, 3. qui idem Μιθρί-
νης scribitur, 3, 16, 8.
Μιθραδάτης ὁ Δαρείω γαμβρὸς, 1,
15, 10.
Μιθροβαῖῳ, 7, 6, 7.
Μίκαλῳ ὁ Κλαζορρόριῳ, 7, 19, 10.
Μιλῆτι, 1, 18, 5. πόλις Ἰωνικῇ, 5,
6, 6.
Μιλυὰς ἢ Μιλυάδης, 1, 24, 8.
μίμησις, ὡς μίμησιν, 6, 28, 2.
μιμήσκω, 6, 3, 8. 7, 13. 7. δείπνῃ ἐμνή-
σθηνται coenarunt, Ind. 41, 5.
Μίνως, 7, 29, 7.
μίσγομαι misceor, coëo, Ind. 17, 3.
μιοῦς τῷ συγγενεῖ πατρ. 3. N.
ἐντελῇ μιοῦν διδόναι, integrum sti-
pendium dare, 2, 13. 7. μιοῦν ἀπο-
δοῦν αὐτοῖς ἐντελῇ τὸν ξυντεταγμέ-
νον, 3, 19, 10. ξυγγενεῖς ἐπὶ
μιοῦ τῷ αὐτῷ, 3, 24, 10. μιοῦς
ἐκ τοῦ ποινῆ σφῆ ἔρχεται, Ind. 12, 4.
μιοφορὰ, 7, 5, 2, 7, 12. 2. τὴν φέ-
ρον, 7, 23, 5. τῇ πρὸς χοντες, 7, 23, 6.
μιοφορέω, 3, 19, 11. παρὰ τινι, 3,
24, 9. τοσαῦτα, 7, 10, 6.
μιοφόροι, 1, 12, 15. 1, 14, 6.
μιοφωτός, 2, 25, 8.
μῖος πρὸς Καλλιθέην ἐξ Ἀλεξάν-
δρου, odium Alexandri erga Cal-
listhenem, 4, 14, 2. μῖσις ὁ τυραν-
νικὸς γένος κατέχειται, 7, 15, 9.
μιτρηφορέω, Ind. 7, 9.
Μιτυληναῖοι, 2, 1, 1.
Μιτυλήνη, 2, 1, 2.
μνῆμα, Ind. 5, 9. ὁ Σαρδανιπάλης,
2, 5, 3. 6, 29, 12.

I N D E X G R A E C S

ἀναμνήσκω ὁ πόσις, 5, 20, 2. ὁ ἀρετῆς
 καὶ τῆς τιμῆς ἀθάνατον, 7, 10, 7.
 ἀνάμνησις memoria, recordatio, μνήμη
 ἀναμνήσκω, 7, 30, 5. μνήμη ἀνά-
 μνησις, 1, 9, 15. ἡ ἵππετα μνήμη, 1
 12, 2. μνήμη τῆς δόξης ὁ πατήρ, 2
 15, 6. ἐς μνήμην τινος ἐλθεῖν, in men-
 tionem alicujus incidere, 2, 7, 12.
 ἀναμνήσκω ἱεναί, Ind. 20, 4. τὴν λόγον
 ἐς μνήμην ἐλθεῖν τῶν ἀποστόλων, 7,
 18, 12. ἱερὸν παλαιότατον ἀναμνή-
 σκω ἀναμνήσκω δασιότατον, 2, 16, 1. ἀνα-
 μνήσκω μνήμης τὸ ἐπιγεγραμμά, 2, 24,
 11. ἐς ὃ ἐπὶ τῇ μνήμῃ, 5, 19, 6.
 ἀναμνήσκω λόγον τῆς ἐμβολῆς, 4,
 10, 7. ὁ ἐργὸν μνήμην ἐποιήσαντες, 7,
 13, 11. 7, 15, 8.
 ἀναμνήσκω, 2, 27, 2.
 ἀναμνήσκω, 5, 1, 7.
 ἀναμνήσκω part. aor. 1. pass. a μνή-
 σκω, 7, 13, 7.
 ἀναμνήσκω, 4, 9, 6. 7, 25, 10.
 ἀναμνήσκω pars, 1, 3, 2. 4, 16, 2. 6, 2, 4.
 ἀναμνήσκω μοῖρα, 3, 10, 7.
 ἀναμνήσκω, 1, 10, 7.
 ἀναμνήσκω, 4, 20, 11. καὶ χαλεπῶς, 6,
 25, 11. 6, 26, 2.
 ἀναμνήσκω, τέσσαρες καὶ ἑκατὶ ἡμέραι τῇ
 μορῇ ἐγένετο, moratus est, Ind.
 21, 13.
 ἀναμνήσκω, 3, 24, 7.
 ἀναμνήσκω tantum non, 1, 19, 3. 1, 21, 12.
 ἀναμνήσκω πλοῖα, 1, 3, 7. N.
 ἀναμνήσκω, Ind. 22, 4.
 ἀναμνήσκω, Ind. 26, 10.
 ἀναμνήσκω pro μόνῳ, Ind. 5, 7. sic μόν-
 ῳ, Ind. 12, 9.
 ἀναμνήσκω, Martius mensis, 5, 19, 5.
 ἀναμνήσκω, 1, 11, 1.
 ἀναμνήσκω, 6, 15, 10.
 ἀναμνήσκω ἀγῶν, 2, 5, 10.
 ἀναμνήσκω, 7, 12, 9.
 ἀναμνήσκω, pessus, vectis, 6, 10, 8.
 ἀναμνήσκω, μεμνήσκω τῶν θεῶν ἐν Ἐ-
 λευσίνι, initiatus est Eleusiniis sa-
 cris, 3, 16, 14.
 ἀναμνήσκω, τόδ' αὖτε ὁ ἀμάρτυς ἐμ-
 νήσκω, illud de curru ferebatur,

narrabatur, 2, 3, 1. 5, 1, 2. 5, 2, 1.
 μῦθος, τὸ ἢ πῶς ὁ λόγος ἀποκρί-
 νεται τῷ μῦθῳ, 2, 16, 10. ἀμφὶ τῷ
 ἱστορικῷ πεποιημένῳ, 4, 28, 7.
 μῦθος ἐπιχρῆμα, 5, 3, 2. μῦθος
 ἐντιθέμενος, 5, 3, 2. καὶ μῦθος,
 Ind. 31, 5.
 μῦθος, 1, 18, 8. ὁ κατωτατοῦ
 Σάμου τῆς ἡσυχίας, 5, 5, 2.
 μῦθος, 2, 16, 6.
 μῦθος, 1, 20, 7.
 μῦθος Ζωῖλος, Ind. 18, 6.
 μῦθος, 1, 20, 8.
 μῦθος, 4, 25, 6.
 μῦθος, 2, 6, 3.
 μῦθοι, 1, 3, 6.
 μῦθος, μῦθοι τὸν χρόνον ἐργα-
 μενοι, 5, 4, 4. Ind. 15, 4. δα.
 μῦθος, μῦθος ἀλαφῆ, Ind. 7, 9.
 μῦθος myrtus, Ind. 27, 2.
 μῦθος θαλάσσιος, Ind. 21, 13. N.
 μῦθος μέγαν ἀγομένην, 1, 10, 4.
 τὰ ἐκλείπειν, ibid.
 μῦθος ἱαχῆ, 2, 16, 4.
 μῦθος ὁ ποταμὸς ὁ Εὐξείνιος, ὁ πο-
 τας Pontu Euxini, 3, 30, 15.
 N.
 Νάβαρζαντες χιλιάρχοι, 3, 21, 2.
 ναί, 4, 11, 5.
 ναὶ, ναὶ οἱ ποταμοὶ, 1, 17, 5. 4, 11, 5.
 ναί, dat. a nominativ. ναί, τὸ
 ποταμὸν τὸν ποταμὸν, sylva fluminis
 vicina f. quæ prope flumen est, 1,
 2, 6. pro quo dicit, αὐτὸς ὁ ποταμὸς
 ibid. 12. ναί, genit. 1, 2, 6.
 ναί, 1, 2, 8. 6, 3, 7.
 ναί, 7, 20, 4.
 ναί, 6, 2, 9.
 ναύαγμα, fragmentum navis, 6, 5, 7.
 ναύαρχος, 1, 18, 8. 2, 20, 16. ἐν
 τῶν ναυῶν, 3, 5, 6.
 ναυμαχία, 1, 18, 10.
 ναυμαχία πτῶσις, 1, 18, 14. ὁ
 μαχίας ἀποκρίσις, prælli navalis
 discrimen, 2, 20, 5. 6, 11, 11.
 ναυπηγία, 6, 15, 2. 7, 16, 1.
 ναυπηγία, 7, 19, 7.
 ναυπηγία, 7, 16, 1. Ind. 12, 1.

I N A R R I A N O M.

ναῦς μακρά, naves longæ i. e. bel-
licæ, 1, 3, 3. N. 2, 2, 7. 6, 5, 3.
ναῦς ἰκταγωγός, 2, 19, 1. ἄφρακται,
πεφραγμέναι, 7, 16, 1. οἱ ἐν τῇ ἁν-
δρες, Ind. 20, 3.

ναυσίπαρ ποταμός, 6, 14, 9. Ind.
4, 6.

ναυτάδμος, 6, 18, 4. Ind. 21, 2. &
33, 10.

Ναύτακα τῆς Σαυδάκας χώρας, 3,
18, 15.

ναύτης, 1, 20, 6.

ναυτικός, 7, 7, 12. ναυτικός στρατός,
3, 1, 2. 6, 19, 12. ναυτική δύναμις,
2, 2, 6. ναυτική, 1, 18, 10. & 13. 6,
5, 12. Ἑλληνικὸν classis Græca, 1,
18, 7. 1, 19, 10. ναυτικὴν πλῆσιν
clades navalis, 1, 9, 4.

ναυτίσκ, Ind. 9, 7.

Νεάρχ, ὁ Ἀστροτίν, 3, 6, 8. Ind.
18, 4. & 10. χιλίαρχ, ὁ ὑπασπι-
τῶν, 4, 30, 11. ὁ ναυτικὸς πατήρ
ἔξηνεστο, 6, 2, 6.

νάς Ionice pro νῆας a νομή. νῆες,
1, 3, 7.

Νειλόξεν, ὁ Σαυτὸν ἐκίδου, 3,
28, 7.

Νεῖλ, ποταμός, 3, 1, 4. πέρ, ὁ
Νεῖλ ἐν γιφυράθ, 3, 6, 1. olim A-
gyptus dictus, 5, 6, 8.

νεκρός, διαλινθάνειν ἐν τοῖς νεκροῖς,
1, 16, 4. νεκρὸς τὸ ὁπάρχει, cada-
ver ducis, 4, 24, 8. κείραται Ἀ-
λέξανδροι ἐπὶ τῇ νεκρῇ τῇ κόμῃ,
7, 14, 7.

νέμω pasco, 7, 9, 2. νέμω τὰ βασι-
λείῃ πράγματα, regum negotiā
statumque moderari, 4, 20, 5. νέ-
μομαι fruor, victito, τὰ θείῃ νέ-
μεσθαι, 7, 17, 5. νέμεσθαι αὐτὴν ἀν-
ξί, pasci in re ea capras, 7, 20, 7.
νέμεσθαι κατ' αὐτὴν, versari circa
eam, Ind. 8, 11 βῆς καλαὶ ἐν ταύ-
τῃ τῇ χώρῃ νέμονται, 2, 16, 9. 3,
28, 11. Ind. 40, 4. habito, incolo,
5, 21, 9. 6, 21, 7. 7, 15, 2. νέμνη-
ται ἐς ἐπὶ τὰ γενεάς, distincti sunt in
septem genera, Ind. 11, 1. & 40,

2. εἴτ' ἢν νετέρημένος, frumentum
fuit procuratum, Ind. 23, 7. part.
præt. pass.

νεεωλκημένας, 2, 13, 3

νεησμέν, part. præt. pass. a νέω
congrego, 6, 24, 7.

νεόγαμ, 1, 24, 2. 1, 29, 6.

νεόκτισ, πάλις, nuper condita, 7,
6, 1.

Νεόπαινα, Ind. 33, 1.

Νεοπτόλιμ, ὁ Ἀράβας, 1, 20, 15.
ἄλλος τῶν ἱταίων, ὁ Αἰακιδῶν γέ-
νης, 2, 27, 9.

νέ, ἀπὸ νέ a puero, 1, 12, 8. 4,
19, 10. νεοὶ ἀντὶ γερόντων, 5, 27, 15.

νεότερ, 7, 27, 2.

νέότης, 7, 29, 1.

Νέο, ποταμός, 1, 1, 7.

Νεῦδρ, fluvius, Ind. 4, 8.

νευρή, Ind. 16, 6.

νεφέλη, 6, 25, 9.

νέω nato, Ind. 24, 5.

νέω Attice pro ναῦ, 6, 9, 6.

νεωλείω, navem in portum subdu-
co, 2, 13, 3. Ind. 25, 1.

νέω Attice pro ναόν, 1, 11, 12. 1, 17, 7.

νέω Ionice pro νηών, a νηὺς pro ναῦς
vel Attice pro ναών, 1, 3, 7. 1, 9, 4.

νέωρον navale, 2, 13, 3.

νέως Attice pro ναός a ναῦς, 1, 11,
11. πίποίηται, 2, 16, 5.

νεωτοῖκοι navalia, 6, 15, 5. 7, 19, 9.

νεωτὶ αὐτὸς ὁ στρατὸς γεγαμηκότες,
1, 24, 1. 6, 27, 2.

νεωτερίσασθαι aor. 1. inf. aet. νεωτερί-
ζειν novas res moliri, novis rebus
studere, 1, 1, 4. & 5. 1, 10, 3. 6,

13, 1. ξὺν αὐτοῖς τὸ νεωτερίσασθαι, 1,
25, 8. εἰ δὴ τι λόγος ἂν ἔξιοι νεωτε-
ρίζοιτο, 4, 3, 13. νεωτερίσαντας,

acc. plur. part. aor. 1. 1, 10, 8.

νεωτερίειν fut. 1. infin. Attice νεω-
τερίσειν, 1, 18, 14. 2, 13, 6. τὰ οὗ

Πελοποννήσου νεωτερίσασθαι, 3, 6, 4.

εἰ δὴ τι νεωτερίσασθαι τῶν ἀμφ' Ἀλε-
ξανδρον, si quid in rebus Alexandri
novi contingeret, 3, 19, 2. νεωτε-
ρίζειν τι aliquid innovare, quod

non

I N D E X G R Æ C U S

non mandatum sit, 4, 6, 3. quod antea consuetum non fuit, τὰ ἤ πόλιν ἢ ἡ Ἀλεξάνδρῳ ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νικητέον. 4, 8, 3. μή τι νικητέον κατ' αὐτὰς ἐς ὕβριν ὥς τῶν Μακεδόνων. 7, 13, 5. νικητέον, 1, 7, 1. & 5. 1, 10, 6. 6, 29, 4. νῆες pro ναῦς Ionice, 1, 3, 5. νῆι dat. 7, 20, 11. νῆες γὰρ, 7, 7, 11. νηπιῶν φυλάσσειν, tranquillitatem ventorum expectare, 2, 23, 1. νῆμα, aor. I inf med. 2, 4, 10. νῆπι, 2, 11, 12. Ind. 14, 1. parum prudens, Ind. 32, 10. Νηρηΐσι σπένδειν, 1, 11, 10. Ind. 18, 11. & 31, 6. Νησαῖ, ἵππ, 7, 3, 6. νησιτικὸν πόλισμα, 1, 9, 9. νησις ἀνώνυμ, 1, 19, 5. Ind. 32, 11. νησιότης ἀνὴρ insularis, Ind. 18, 2. νηυσὶ, dat. plur. a ναῦς, Ind. 23, 1. νήχομαι, 2, 4, 10. 7, 22, 5. Ind. 6, 3. νῆα, ψάμμ, νησαμένη, arena accumulata, 6, 24, 7. 6, 26, 8. νηοῦ ναυ πυρρῶν, 7, 3, 3. Νιδάδων Πρυταγόρει, Ind. 18, 8. Νίκαια πόλις, 4, 22, 7. 5, 19, 6. Νικάνωρ ὁ Παρμενίων, 1, 14, 3. ὁ ἤ πασπιστῶν ἡγεμὼν, 3, 21, 13. εἰς ἤ τείραν, 4, 22, 6. Νικαρχίδης ὁ Σίμων, Ind. 18, 5. νικάω, ὥς νικημένους ὁ ἀγὼν νικῶν πόσιν αὐτοῖς ἐστίν, 2, 7, 5. εἰνα λαμπρῶς, 2, 10, 6. νικά Παρμενίον τῇ γνώμῃ, vicit Parmenionis sententia, 9, 3, 9. ὡς πολὺ νικῶντες, longe superiores in victoria, 3, 10, 7. νικηθῆναι ἠνέχοντο, vinci se patiebatur, 5, 29, 1. ὥς κακῶ νικῶντο, de fame ingenti dicitur, 6, 23, 8. ταῦτα εἰνα, hæc sententia vincebat, Ind. 32, 13. νίκη, τὴν νίκην κλέπτει, 3, 10, 3. ὅπῃ νίκης ἀλλοτρίας ἀγωνίζεσθαι, 3, 15, 5. τὰς νίκας ἐς τὸν πατρῷον οἶκον κομίσας, 5, 27, 13. ὅς ἱερῶν νίκην

σημαίνεισθαι Ἀλεξάνδρῳ, 3, 7, 11. νίκην παῖδα δίδωκεν, 2, 6, 9. 3, 10, 5. εἰς νίκην τοῖς ἡδὲ φεύγουσιν ἀνατρίσσειν victoriam jam fugientibus recuperare, 2, 10, 10. νίκη Ὀλυμπία, 2, 15, 5. Νικίας, 1, 17, 8. Νικολίης Πασικρότης, Ind. 18, 2. Νικόστρατος, 2, 11, 14. Νῆ, urbs, Ind. 42, 3. Νιφάτης, 1, 12, 14. νιφιδώδης, Ind. 40, 5. νοῖον, ὅ τι νοεῖ οἰσάντες, quid portenderat avis, 2, 26, 9. 7, 18, 8. Νομάδες Αἰβυες, 3, 30, 16. Ν. Σαῶ, 4, 5. 5, 7, 16, 7. νομάδες vagabundi, Ind. 7, 2. Ν Ind. 11, 11. 40, 8. ἀνδραποῖ, Ind. 29, 6. νομαὶ præfecturæ provinciarum, 3, 5, 5. νόμα, leges, mores, instituta, 4, 1, 2. 7, 20, 18. νομάρχης Αἰγύπτου, 3, 5, 3. 5, 8, 4. 5, 18, 4. Nomen loco pronominis repetitur, 1, 5, 7. νομῆς, 3, 17, 14. Ind. 11, 11. νομίζομαι, 1, 5, 6. νομισμένους ἐστὶ ἀπὸ Σεμιράμιδος, cum jam inde a Semiramide usitatum esset, 1, 23, 9. ἀγαθὸς νομίζομαι, vir bonus habitus, 3, 27, 6. 5, 22, 2. 7, 20, 3. νομιζόμενα consuetudines, 5, 20, 1. 7, 24, 7. 7, 25, 5. νομίζω δίκαιον, justum censeo, 4, 9, 12. νόμιμα instituta, 5, 4, 10. 5, 5, 1. 7, 6, 9. τὰς νόμους ἐποιήσας φιλοῦν αὐτὸν, 7, 11, 2. νόμος, ὡς τῶ νόμῳ τῷ Περσικῷ, more Persico, 7, 6, 3. νόμους θείους τῆσι πόλεσιν, leges sanxisse urbibus, Ind. 7, 5. τὰς νόμους τὰς σφῶν ἐκείνων ἀποδύναμι, 1, 18, 3. ὥς περ αὐτῶ νόμος, 7, 14, 1. καὶ νόμοι, 1, 23, 8. 2, 14, 10. θύειν τῶν πατρῶν νόμους, 3, 16, 15. θύειν θεοῖς ὡς νόμος, 3, 25, 2. αὐτῶ, 4, 4, 1. ὅς νόμος αὐτῶ,

T H A R R I A N U M.

ἀδελφῶν, 3, 28, 6. κτῆ νόμοι, 5, 8, 2. νόμοι
 οὗ νόμοι, 5, 8, 5. νόμοι τῶ προσκυ-
 νήσεως, ritus adorationis, 4, 11, 3.
 οἷς τισι νόμοις διαχρῶνται, quibus
 legibus utebantur, 5, 4, 4.
 Νόσος, Ind. 4, 16.
 Νόσσα insula, Ind. 31, 2.
 νοσῶ, 7, 3, 1. ὑπὸ παρατῆ νόσησι,
 2, 4, 10.
 νόσημα, νόσος αὐτῶ το νόσημα, 2,
 4, 16.
 νόσος τελευτῶν, 1, 5, 7. 2, 1, 4. ἀπο-
 θνήσκων, 3, 5, 7. ὑπολαίπειται, 4,
 16, 9. ἐκ τῆ νόσου ἀναρῶντες, 4,
 16, 10.
 νότιος australis, νότιον τῆς πόλεως
 τεῖχος, 2, 26, 6.
 νότος ἀνεμος, 2, 22, 10. εἰ δὲ νότοι
 πατέχουσιν, quando vero auster spi-
 rat, 1, 26, 2. νότοι σκληροί, vehe-
 mentes noti, 1, 26, 3.
 νῦς, ἐπὶ νῦν ἔρχεται, in mentem
 venire, præf. 5. 7, 24, 6. οὐ νῦν
 ἔχων, 1, 1, 9. 2, 4, 7. 5, 23, 10. 7,
 17, 3. οὐ νῦν λαμβάνειν, 1, 23, 2. νῦς
 θυσιᾶς ἦν, scopus sacrificii erat,
 1, 11, 8. 4, 15, 3. ὁ νῦς τῆ πομπῆς εἰς
 κατασκοπὴν ἔφερε, hæc missio ad
 explorationem spectabat, 4, 1, 2.
 ὁ νῦς ἦν ἐπιγνώμωσι, sententia e-
 pigrammatis erat, 2, 5, 4. τὸν νῦν
 εἶναι τῆ ἰαμβείᾳ, 6, 13, 14. σὺς τῆς
 Πέρσης μᾶλλον εἰς νῦν εἶχον, pro-
 pensiore erga Persas animo e-
 rant, 2, 5, 6. ἐπὶ νῦν Δαρείῳ ἀγα-
 γῶν, qui Darium in eam mentem
 impulerit, 2, 7, 6. τῆ νῦν τῆ τάξεως
 ταύτης ἀναγίγνωσθαι, rationem hu-
 jusmodi aciei declaravit, 2, 8, 18.
 σὺν νῦν δρᾶσαι cum ratione, pru-
 denter fecisse, 3, 18, 20. εἰ ξὺν νόμῳ
 πρὸς νῦν temere, 6, 10, 5. προσέ-
 χων τῆ νῦν, 4, 12, 6.
 νῦς pro νόσος, Ind. 15, 12.
 νυκτερινὴ ἐπίθις, 3, 10, 6. φυλα-
 κὴ, 4, 13, 8.
 νυκτοπορίῳ, Ind. 43, 5.
 νυκτῶν, 1, 7, 1. 3, 10, 2.

νυμφίος, 7, 4, 10.
 νῦν μὲν, αὐθις δὲ, modo quidem, mo-
 do vero, mox. 1, 6, 3.
 νύξ ἐπιγνομένη, nox superveniens,
 1, 2, 12. τῆ νυκτὸς noctu, 1, 4, 1. εἰ
 νύξ καταλήψεται αὐτῶς, si nox eos
 occupet, 1, 5, 17. μέσας νύκτας,
 media nox, 1, 20, 10. 3, 4, 4. πόρρω
 νυκτῶν, in multam noctem, 7, 24,
 7. 7, 25, 1.
 Νυσᾶν πεδίον, 7, 13, 2. Ἰπποὶ Νυ-
 σᾶν, ibid.
 Νύσσα πόλις, 5, 1, 1. Ind. 1, 5.
 Νύσσα, 6, 2, 5. τροφὴ τῆ Διονύσου,
 ibid. 9.
 Νυσσῶν χώρα, Ind. 1, 5.
 Νυσσῶν, 5, 1, 4. Ind. 1, 4. Νυσσῶν,
 6, 2, 5.
 Νύσση ὄρος, Ind. 1, 5.
 νῶτος, κτῆ νῶτος a tergo, 1, 21, 12.
 2, 8, 10. 3, 14, 10.
 Ζ.
 Ζάδροι, ἔθνος Ἰνδῶν αὐτόνομοι, 6,
 15, 2.
 Ζάδρος ποταμός, 1, 24, 7. πόλις ibid.
 ξεικὸν exteri milites, 3, 23, 15.
 ξείνοι, Ind. 26, 7. & 28, 1.
 ξείνος, 1, 9, 17. ξείνοι περὶ μισθοφό-
 ροι, 1, 14, 6. hospes, 2, 5, 5. ἀρχαῖαι
 καλέμενοι ξείνοι, 3, 12, 3.
 Ξενοφῶν, 1, 12, 5. 2, 4, 3. ὁ τῆ Γρύλλου
 2, 8, 18.
 Ξέρξης, 3, 16, 6.
 ξηρὸν, 6, 19, 1. Ind. 37, 5.
 ξηρὸς ὕδατος, aqua vacuus, 4, 3, 4.
 ξηροτέρου γῆς, 6, 19, 4.
 ξίφος, πάσης τῶ ξίφει, 2, 3, 12. 6,
 9, 8. τετραμῖνον ξίφος, 2, 12, 1.
 ξυγγιγναμένα, part. præf. pass. &
 ξυγγιγνόμενα, præf. 4.
 ξυγγίνομαι, concumbo, ξυγγιγ-
 νόμενος ἐπὶ γάμῳ τῇ παιδί, 2, 3, 7. &
 cum aliquo esse, 4, 14, 6.
 ξυγγινώσκω, 2, 12, 2.
 ξυγγινώσκεις τύχῃν ἐδίδοτο, 1, 10, 3.
 εἰδὲν εὐερισκόμενος εἰς ξυγγινώσκω, 2,
 15, 7.
 ξυγγινώσκεις εἰς ἐπὶ νῦν ποδῶντες, &
 niam

INDEX GRÆCUS

- niam merentur, si videre cupiunt, 5, 27, 11.
- ἱστοριογράφος, scriptor, auctor, historicus, 4, 9, 4, 6, 11, 5.
- ἱστοριογραφῆσαι, ἐκ ἱστοριογραφῆς ὁρμηθῆναι, ad historiam scribendam impelli, 1, 12, 7, 4, 10, 2, 5, 4, 4. Ἰνδικῇ ἱστοριογραφῇ, 5, 6, 12, 6, 16, 7.
- ἱστοριογράφου, ἡ pro ο, & præsens pro præf. præf. 3, 5, 5, 1, 6, 2, 6, 6, 11, 9.
- ἱστοριογράφος scriptor, 2, 12, 12.
- ἱσυχάζω, 3, 9, 7.
- ἱσυχάζω, simul laboro, 5, 19, 7.
- ἱσυχασμα, ἡμέρα ἢ ἡμέρα, die quo convenerat, stato die, 1, 29, 3, 4, 13, 8. ἱσυχάζειν αὐτῷ Ἀλεξάνδρῳ πρὸς τοὺς σοφιστάς, convenisse inter Alexandrum & sophistas, 4, 10, 7, 4, 12, 4.
- ἱσυχάζουσιν, 3, 9, 16, 5, 27, 16.
- ἱσυχάζω, vel ἱσυχάζω, ἡ φάλαγγι, 1, 4, 4. N. 1, 6, 3.
- ἱσυχάζω, τῷ πύλῳ, 1, 22, 7. ἱσυχάζω, ὡς ἐκ πύλῳ, 5, 17, 13.
- ἱσυχάζω, τῷ φάλαγγι, 3, 12, 2.
- ἱσυχάζω, τῷ ἐκ πύλῳ, 1, 19, 14.
- ἱσυχάζω, σιτία ὡς ἐκ χροῖνι, πολυαίαν, 4, 18, 8, 5, 9, 4. Ind. 38, 9.
- ἱσυχάζω, concedo, permitto, 2, 12, 8, 3, 27, 4. §. assentior, 5, 27, 1. §. fidem habeo, 6, 12, 6. §. fateor, 7, 29, 5. τῷ ὀνόματι ἱσυχάζω, nomine decedere, nomen amittere, 6, 1, 6. ἱσυχάζω, τῷ Ἰνδοῖ, appellationem suam Indo cedit, 6, 14, 10. Ind. 10, 5.
- ἱσυχάζω, partic. impersonaliter, si concedatur, 1, 17, 14.
- ἱσυχάζω, ἡ pro ο, 201. 1. 2 ἱσυχάζω, 2, 12, 8.
- ἱσυχάζω, concessio, confessio, 3, 10, 6.
- ἱσυχάζω, 1, 21, 10. Ind. 10, 2.
- ἱσυχάζω, part. 201. 2. ἱσυχάζω, 1, 7, 1, 1, 25, 13, 3, 20, 4.
- ἱσυχάζω, τὰς πόλεις, magna manu collecta, 6, 17, 9.
- ἱσυχάζω, δύναμις, ἡ τὴν αὐτῇ παρὰ τὴν ἱσυχάζω, 3, 19, 4, 3, 21, 8.
- ἱσυχάζω, ἐπὶ ἱσυχάζω, 3, 11, 16. ἐπὶ τῇ ἱσυχάζω, κατὰ τὴν αὐτῇ, 3, 6, 6.
- ἱσυχάζω, διόλου, ἡ ἱσυχάζω, demisit concilium, 2, 6, 3, 5, 28, 2.
- ἱσυχάζω, ἡ ἱσυχάζω, 2, 25, 3. ἐκ ἱσυχάζω, 4, 1, 7. ἱσυχάζω, αὐτῇ παρὰ τὴν ἱσυχάζω, 4, 7, 5.
- ἱσυχάζω, ἐγγίγνεται, 5, 25, 4.
- ἱσυχάζω, πλάγως, 6, 11, 13.
- ἱσυχάζω, 1, 1, 13, 1, 12, 3, 1, 22, 6. αὐτῇ παρὰ τὴν ἱσυχάζω, quæ ex improvise accidunt, 3, 10, 5 ἱσυχάζω, οἷον, οἷον, πρὸς τὴν ἱσυχάζω, orabant, ut prioribus conditionibus pactio fieret, 1, 27, 4 ἱσυχάζω, 2, 1, 8. ὡς ἡ λογία ἱσυχάζω, tanquam oraculo impleto, 2, 3, 14. Ἀριστάνδρῳ ἱσυχάζω, Aristandri vaticinium verax fuit, 3, 15, 17, 4, 4, 18. ἱσυχάζω, facile fuit, 7, 16, 11. αὐτῇ αὐτῇ ἡ γένεσις ἱσυχάζω, 7, 27, 4. ἡ μάχη ἱσυχάζω, commissa fuit, 5, 19, 6. ἱσυχάζω, αὐτῇ ἱσυχάζω, 7, 16, 12. χροῖνι, ἐκ πύλῳ, τῷ οἷον, ἱσυχάζω, tempus in reditum incidens, 7, 12, 2. ἱσυχάζω, ἐπὶ τῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τοῖς μισθοφόροις, 4, 27, 3. μέγα, ὡς τὴν τὴν μάχην ἱσυχάζω, 5, 19, 1. ὡς τὸ πύλῳ, ἡ ἱσυχάζω, αὐτῇ ἱσυχάζω, 6, 27, 14. §. confentio, ἱσυχάζω, 5, 29, 7.
- ἱσυχάζω, ἡ ἱσυχάζω, 4, 27, 9.
- ἱσυχάζω, ἱσυχάζω, τὸ μισθόν, 2, 3, 9. τὸ Πύλῳ, αὐτῇ τὰ ἱσυχάζω, 5, 4, 9. & 11. 7, 9, 9. ἱσυχάζω, τῷ Ταύρῳ, τῷ Παρὰ τὴν ὄρε, Taurum Parapamio committi, cum eo conjungi, 5, 5, 3, 7, 16, 2. ἡ Ἀκείνη, τῷ ἱσυχάζω, Acesinem in Indum labi,

I N A R R I A N U M.

labi, 6, 1, 6. **ξυμβάλλειν**, 6, 3, 2.
eodem sensu occurrit solum, εἰς
 τὸν ποταμὸν, 6, 14, 9. **μόλις ἄξια** τῇ
 Ἰδῶν γῇ **ξυμβαλεῖν**, 5, 6, 3. & 10.
εἶδ' ὅτε τῷτο ἔχω **ξυμβαλεῖν**, neque
 hoc compertum habeo, 5, 7, 4.
τὰς ἀμφὶ Κρατερὸν αὐτῷ ξυμβα-
λεῖν, ut Crateri copiae se cum eo
 conjungerent, 6, 5, 15. 6, 17, 8.
ἢ ξυμβληθῆναι ἄξια εἶναι τοῖς πό-
 νοις. 6, 24, 2. **§. conjicio, conjectu-**
ra consequor, 7, 1, 5. 7, 28, 4. **§.**
contrahere res, negotiari, pacisci,
de mercatoribus, 7, 23, 11.
ξύμβασις, ἰνδότημὸν τι παραχρῆν εἰς
 ξύμβασιν, invitamentum praeberere
 ad compositionem, 1, 7, 11. ἐπὶ
 τῷτοις τῇ ξύμβασις τοῖς Μιτυληναίοις
 πρὸς τὰς Πέρσας **ξυνίβη**, 2, 1, 8. τὰς
ξυμβάσεις ἀπὶ γινω τὰς πρὸς Ἀλέ-
 ξανδρον, 2, 25, 6. **προκαλιῖσθαι** εἰς
 ξύμβασιν, 4, 18, 10.
ξυμβιβηκότε, gen. sing. part. præt.
 aët. 3 **ξυμβάινω**, 2, 3, 14.
ξυμβῆναι, aor. 2. inf. a **ξυμβαίνω**,
 1, 27, 4.
ξύμβλησις ὅσημειν εἰς τὸ εἶδος, in-
 terpretatio augurii non verosimi-
 lis, 1, 18, 12.
ξυμβολή ὅση Τάυρου, confinia Tauri,
 5, 6, 4. **ξυμβολή** τῷτι Ἰδῶσπε καὶ
 ὅση Ἀχαιοῖν, 6, 4, 6. 6, 14, 8. **ξυμ-**
βολαὶ confluentes, concursus flu-
 minum, 6, 3, 2. 6, 4, 9. 6, 5, 15.
ξυμβηλεύω, 2, 6, 5.
ξυμμαχία πρὸς Μακεδόνας γυνομένη,
 3, 24, 9. 4, 5, 6.
ξυμμαχικὸς στρατός, copiae auxilia-
 res, 1, 9, 2.
ξύμμαχοι ἰκπίεις, 1, 14, 4.
ξυμμάχως ποιεῖσθαι, in confœdera-
 torum numerum recipere, 1, 4,
 12. 1, 9, 2.
ξυμμεταχόντας αὐτοῖς τῶν πραγμά-
 των, ad quos infortunium illud
 communiter pertinebat, 1, 9, 7.
ξυμμεταχρῆν τῷ παιδὶ ὅση βυλεύμα-
 τος, confocium filio fuisse confi-

lii, 3, 26, 6. 3, 27, 1.
ξύμμετρος, ἀπορία ὑδατος ἢ ξύμμε-
 τρος, 6, 24, 9. **ξύμμετρον** τὸ χαρὶον
 ἀναπύουσα τὴν φάλαγγα, 2, 7, 6.
πλάτος ξύμμετρον, latitudo altitu-
 dini respondens, 2, 21, 4. **πάσσα-**
λοι διέχοντες ἀλλήλων, ὅση ξύμμε-
 τρον πρὸς ἰχθυὶ καὶ ξυνοχῇ ὅση ἐπι-
 βαλλομέναν, 4, 21, 9. 5, 7, 9. 5, 11, 3.
τιμαὶ ξύμμετροι ἀνδράπων, 4, 11, 2.
αὐραὶ εἰς τὸν παρὰ πλὴν ταῖς τε πώ-
 παις καὶ τοῖς ἰσίοις ξύμμετροι, 6,
 21, 3.
ξυμμέτρως ἔχον ὅση ὠραίαν, Ind. 20, 2,
ξυμμιγνῆς ὅση λος, 5, 29, 1.
ξυμμιγνύειν τοῖς ἀμφὶ Γλαυκίαν, cum
 Glaucia se conjungere, 1, 5, 18.
 3, 23, 12. 4, 29, 9. & 11. **ξυμμι-**
γνύειν εἰς χεῖρας τοῖς, manus con-
 ferere, cominus pugnare, 1, 2, 7.
ξυμμιζαντες τοῖς Πέρσας, confli-
 gentes cum Persis, 1, 15, 3. **ξυμ-**
μιχθίντες ποταμοὶ, 5, 6, 11.
ξυμμιζαντες, part. aor. 1. **ξυμμιγνύω**,
 1, 15, 3.
ξυμμιζέων, 3. plur. aor. 1. opt. aët.
 Attice & Aeolice pro ξυμμιζαίνων,
 1, 2, 7.
ξύμπαν ἰλληρικόν, universi Græci, 1,
 9, 9. ἔπειτα ἰθύνων τῶν ξυμπάντων,
 septem omnino gentium, 6, 2, 2.
τρηχιλίης ἀγωνιστὰς τὰς ξύμπαντας
 παρισκύνουσι, 7, 14, 20.
ξυμπαρετάσσομαι socius sum, una
 in acie sto, 4, 17, 11.
ξυμπήδω, 5, 21, 5.
ξυμπέμπω τοῖς, 2, 14, 6. 3, 24, 4.
ξυμπιπλάγισθαι τῇ στρατιᾷ, 4, 14,
 5. N.
ξυμπίπτοι, 3. f. fut. 1. opt. aët. a ξυμ-
 πίπτω, 3, 10, 7.
ξυμπιφύγει, Attice pro συμπιφύ-
 γει, 3. f. plusq. perf. med. **ξυμφύ-**
γω, 1, 2, 3. **ξυμπιφυγότεν**, gen.
 plur. part. præt. med. 1, 5, 14.
ξυμπήγνυμι, μηχαναὶ αὐτῷ ξυμπή-
 γνυντο, machinæ conficiebantur,
 2, 20, 5. 4, 2, 3. **ξυμπιπηνυμέναι**
 ἦσαν,

I N D E X G R E C U S

ἤσαν, 5, 24, 5. συμπιπυρότα, part. præt. med. 2, 21, 4. συμπηχθῆναι τὸ ναυτικὸν αὐθις, navigia rursus compacta, 5, 8, 8. 5, 12, 6. 6, 18, 10. 7, 19, 6.

συμπίνω, 1, 21, 1.

συμπίπτει μάχη κρατερῇ, accidit pugna acris, 1, 21, 5. εἴ τι πῦρ σφίσι συμπίσσει, si qua clades ipsis accideret, 3, 10, 7. 7, 18, 7. συμπίσόντες τοῖς, incidentes in, 3, 15, 4. Σατιβαρζάνην συμπίσόντα Ἐριγύϊω, Satibarzanem congressum cum Erigyio, 3, 28, 5.

συμπλέω τῷ, 2, 13, 10.

συμπληρόω, ὡς τῶν παρόντων ναυτῶν συμπληρώσας ναῦς, ex iis nautis, qui præsto erant, naves instruxit, 1, 19, 15. ὑπηρεσίᾳ εἰς τὰς ναῦς συνεπληρώθησαν, 6, 1, 8.

συμπλήσσω, συνεπλάγησαν ὡς τῶν βελῶν ἄφροισιν, perterriti sunt telorum jactu, 4, 4, 8.

συμπομπεύω, 2, 24, 10.

συμπονέω, 5, 27, 9. & 16. 7, 9, 7.

συμπροβέω, 3, 6, 3.

συμφέρομαι accido, evenio, contingo, 1, 9, 2. & 10. 4, 14, 8. 6, 25, 8. 6, 26, 7. συμφορῇ αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις συνεχέθησαν, 3, 22, 5. & 10. 7, 4, 3. §. assentior, τὴν ἐν Καλλισθένει συμφέρομαι, hac in re Callisteni assentior, 4, 10, 2. 5, 3, 1. 5, 14, 9. 6, 11, 12. §. δυσχορίαις συμφέρεσθαι, in locorum angustias deferri, 5, 4, 11.

συμφεύγω, 1, 2, 3. 1, 5, 14. 1, 27, 3.

συμφημι assentior, 4, 7, 6.

συμφορῇ τῇ πόλει ἤνεγκεν, calamitatem urbi attulit, 1, 9, 2. ἴσθι τὴν αἰδοῦσιν τῆς συμφορῆς προσέθηκεν, eundem sensum calamitatis infligit, 1, 9, 3. τῆς συμφορῆς παρόλαγ', inopinata calamitatis, 1, 9, 6.

συμφορῇ αὐτῷ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις συνεπείχθησαν, 3, 22, 5. 7, 4, 4. 7, 12, 1.

συμβῆναι αὐτῷ συμφορῇ ἀνδραπίστην, 7, 16, 12. συμφορῇ ἀγαθῇ, 7,

14, 1. 7, 24, 7.

σύμφορ' τῇ ἰππῇ ἐνπράσσει, 2, 6, 4. εἰς τὸν τότε καιρὸν συμφορ', 4, 15, 7. ὅσα εἰς τὴν διάβασιν ἔπεται σύμφορ', 4, 22, 10. 5, 9, 5. ὅπως συμφορώταται εἰς τὰ παρόντα, 4, 23, 9. 5, 27, 4.

συμφωίω, πρὸς πάντας συμφωίω, 7, 14, 15.

σύμφορ', 4, 14, 6.

ἐν pro σὺν, 1, 2, 3. ἐν Ἐπαμινόνδῃ, cum Epaminonda i. e. eo duce, 1, 9, 7.

συναγαγόντα, § pro σ, part. aor. 2.

συνάγειν cogere concilium, 1, 1, 2. 2, 6, 2. ἀμαξας congregare plaustra, 1, 1, 9. 1, 3, 7. δύναμιν ναυτικὴν, comparare copias navales, 2, 2, 6. συνάγειν εἰς ταυτὸ, 5, 25, 6. εἰς τοὺς τὴν βοτὴν συνάγειν, 6, 3, 6. συναγαγεῖς, 3, 25, 7. τὴν νεκρὴν συναγαγεῖν, 2, 12, 1. σύνλογον ὡς τῶν παρόντων συναγαγεῖν, 4, 7, 4. ἐμακροτάτῃ Ἀλεξάνδρῳ εἰς ὃ χωρὶς συναγαγεῖν, 7, 30, 1. πᾶσα πῖπτο εἰς μίαν ἵλην συνεγμίνε, 5, 17, 7. συνεγείσθαι dicitur fluvius, quando in arcum contrahitur, 5, 20, 16.

συναγωγή, 6, 3, 6. 6, 5, 7.

συναιτί', τ' ἀποστάσις, 3, 25, 12.

συναλίζω, 5, 17, 1.

συναλαστόμαι concilior, 4, 12, 3.

συναναβαίνει, 6, 11, 14.

συνανίστημι τῷ, 7, 24, 4.

συναπῆς, cohærens, conjunctus, 4, 30, 3.

συνάπτω μάχην, committo pugnam, 4, 24, 8. §. conjungo, 4, 30, 2.

συνασπίζω, 5, 17, 13.

συναφής conjunctus, contiguus, 5, 26, 2. 7, 21, 9.

συναφίστημι, simul ad defectionem trahō, 4, 1, 6. una deficio, 5, 24, 9.

ἐκδοτὸς τοῖς λίθοις ἐγγίγνεται ἐπὶ τὸν λῶν, 2, 18, 6.

ἐκδοίω, 4, 21, 10. 5, 7, 10.

ἐκδιδοίμαι, 6, 7, 3.

ἐκδιδοίμενοι, ὡς ἴσθαι εἰς τὰς ἐπὶ τῇ

: I N A R R I A N U M .

Ξυδιαίτης, 4, 7, 6.
Ξυδραμόντης, part. aor. 2. a **ξυτρέ-
χω**, 7, 11, 6.
Ξυρίβη, aor. 2. ind. **ξυμβάινω**, 1, 1,
 13. **ξ** pro **σ**.
Ξυίγγυς τ³ **πίτρες**, prope petram,
 4, 28, 12.
Ξυίγιω, 3. f. aor. 2. a **ξυγυιάσκω**,
 2, 12, 2.
Ξυίγγραψαι, Attice pro **συνέγρα-
ψαι**, 3. pl. aor. 1. a **συνγράφω**,
 conscribo praef. 1.
Ξυιδώ, 5, 17, 2. **ξυιδότες** τῷ ἔρ-
 γῳ, conscii facinoris, 6, 29, 17.
Ξυιδῶν τὸ δῖον, cernere, quid facto
 opus sit, 7, 28, 4.
Ξυοίλατο, 3. f. plusq. pass. a **ξυλά-
γω**, 3, 19, 4.
Ξυελαμμίω, part. praet. pass. a
ξυλαμβάνω, 3, 20, 4.
Ξυελαφότες, part. praet. act. a **ξυλ-
λαμβάνω**, 3, 21, 2.
Ξύναιμι, **ξύνοντα** Ἀλεξάνδρῳ, comi-
 tem Alexandri, 2, 4, 12. 4, 8, 5.
 7, 2, 4. καὶ ἕδονην **ξύνοντες**, 2, 6, 7.
 7, 29, 1. **ξυνῶμαι** βασιλεῖ, inser-
 vire Regi, ministrum ejus esse, 4,
 12, 8. 7, 29, 1.
Ξύνειμι convenio, 6, 25, 1.
Ξυνείποντο, **ξ** pro **σ**, imperf. a **ξυνέπο-
μαι**, usurpatur de foeminis viros
 in militiam sequentibus, 1, 1, 17.
 comitor, 4, 28, 11. **ξυνείποντο** ὑπο-
 χωρεῖντι, insequiebantur fugien-
 tem, 4, 5, 5.
Ξυνισπίνω τοῖς, 6, 7, 8.
Ξυνιστήκει, 3. f. plusq. perf. act. a **ξυν-
ίστημι**, 1, 15, 5. **ξυνιστήκει** pro **ξυν-
ιστήκει** Attice, 5, 21, 4. N.
Ξυνελίγχομαι, 6, 29, 17.
Ξυνεμβαλλω, **ξυνεμβαλεῖν** αὐτοῖς ἐς
 τὰς Ἀρίους, una cum eis invadere
 Arios, 3, 28, 4.
Ξυνέμιξαν, 3. pl. aor. 1. a **ξυμμιγνύω**,
 3, 23, 12.
Ξυνεχθίντα, part. aor. 1. pass. a
ξυμφέρωμαι, 1, 9, 2. & 15.
Ξυνεπυχίω, Ind. 24, 7.

ξυνεπιθρόνισμαι, part. fut. 1. med.
 i **ξυνεπιτίθημι**, 3, 10, 7. 3, 14, 9. 3,
 25, 14.
ξυνεπικαλίστομαι, 6, 3, 2.
ξυνεπιλαμβάνω, 6, 3, 7. τ³ **σφαγῆς**,
 adjutor sum caedis, 1, 25, 2. τ³
ἀποστάσις, 3, 2, 6. 3, 3, 12, 4, 1, 6.
 εἰ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ **ξυνεπιλαμβάνοι**,
 si Deus coepta secundaverit, Ind.
 20, 5.
ξυνεπίσπομαι, 2, 3, 7. 2, 11, 11.
ξυνέπομαι, 5, 28, 3. 6, 1, 8.
ξυνέρχομαι, **ξυνελθόντες** οἱ ἡγεμόνες
 τ³ **Περσῶν**, cum convenissent ad
 consultandum, 1, 23, 1. 4, 3, 9.
ξυνεσβάλλω, 4, 5, 5.
ξυνεχῆς τῇ Ἀράβων γῇ, 7, 21, 4. **ξυν-
εχῆς** γίγνεται, 3, 7, 3. **ταλαιπωρία**
 3, 21, 10. **ξυνεχῆς** τοῖς τεύχεσι, 4,
 3, 4. 5, 5, 4. **ξυνεχῆς** πορεία, 4, 5, 9.
πολιορκία, 4, 27, 2.
ξυνέχομαι ἐν τῷ ἔργῳ, occupari in
 opere, 2, 22, 5. 5, 12, 2. 7, 21, 7.
ξυνέχομαι κακῶ, 4, 9, 11. ἐν τῇ
 πολιορκίᾳ **ξυνέχεται**, 2, 25, 1. ἐν ἀ-
 γῶνι **ξυνέχεται**, in discrimine ver-
 sari, 3, 15, 1. **ξυνεχόμενοι** ἵπποι ἵπ-
 ποις, 1, 15, 6. ἀμφὶ τοῖς σκευοφό-
 ροις **ξυνεχόμενοι**, 3, 14, 10. ἀπορίᾳ
πάντοθεν **ξυνεχόμενοι**, 4, 5, 14.
ξυνέχω contineo, 2, 3, 13.
ξυνεχῶς, 1, 11, 2. 4, 30, 1. 7, 25, 6.
ξυνυγορῶ τ³ **ἀμαρτηθέντ³**, 4, 9, 8.
ξυνήθης, δένδρον **ξυνήθης**, 6, 26, 8.
ξυνπύχθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass.
 a **ξυμφέρωμαι**, 3, 22, 5.
ξυνθίς, part. aor. 2. act. **ξυντίθημι**.
ξυνθίμενοι, part. aor. 2. med. a **ξυν-
τίθημι**, 1, 26, 5.
ξυνθήμα, ἀπὸ **ξυνθήματ³**, dato si-
 gno, 1, 6, 3. 2, 8, 15. 4, 4, 7. τὸ
 ἐς τὴν μάχην **ξυνθήμα**, 1, 8, 1.
ξυνθλάω, 6, 29, 14.
ξυνίστημι, ἀπὸ αὐτὸν **ξυνιστήκει** μάχην
κρυτερόν, circa eum excitatum fuit
 praelium acerrimum, 1, 15, 5. 6,
 10, 7. ταύτῃ **ξυνίστη** ἱππομαχία **κρυ-
τερόν**, 2, 11, 4. 4, 29, 10. ἱππομα-
 χία

INDEX GRÆCUS

χίαν ἐρεῖναι, equestre praelium
 committi, 3, 13, 7. ἵππομαχίας
 ἀπὸ τοῦ κρητιρωτάτου ὁ παντὸς ἐνέ-
 σθη, 3, 15, 3. 4, 8, 11. ἐνισθηκότες
 ἐμάχοντο, conglobati pugnabant,
 2, 27, 11. ἐνισθῆσαι commendans,
 4, 15, 9. εἰ αὖ δὲ τι ἐνισθηκὸς ἦ τανύ-
 τη βαρβά. αν, 4, 24, 15. τοῖς πεζοῖς
 ἰδόντες ἐνισθηκὸς τὸ ἔργον, videntes
 peditatum in medio pugnae fer-
 vore esse, 5, 17, 6. ἔς τι πολέμῳ
 ἐνισθῆκεν Ἀλεξάνδρῳ, quamdiu
 Alexander bellum gerebat, 5,
 21, 4.
 ἐνισύσωντας, acc. plur. part. aor. 1.
 2 ἐνισύων, 1, 1, 12. N. πίπτει αὐτῷ
 ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ἐνισύσας, 6, 10, 3.
 ἐνιοικίω de conjugibus, 1, 23,
 8. N.
 ἐνιοικίζω, τὴν πόλιν ἐνιοικίσας ἐν τῇ
 περιοίκῳ, colonia ex finitimis in
 urbem deducta, 2, 27, 12. 4, 24,
 12. 5, 29, 5. 6, 17, 8. ἐνιοικίζομαι
 εἰς πόλιν, commigro in urbem, 4,
 1, 4. ἐνιοικίσας εἰς αὐτὴν τῶν Ἑλλή-
 νων, 4, 3, 17.
 ἐνιοικίσις, ἔθελον μετέχειν τῇ ἐνιοικί-
 σεως, 4, 3, 17.
 ἐνιοικῶ, 7, 2, 8.
 ἐνιστρέω ἀλλήλους, 5, 11, 3.
 ἐνιστρέω, 3, 9, 16.
 ἐνιστρέω communico, Ind. 20, 4.
 ἐνιστρέω commissura, coagmentatio,
 4, 21, 9.
 ἐνιστρέω, ἐνιστρέοντο, aor. 1. med.
 una in acie stabant, 1, 28, 6. 2,
 20, 1. 6, 22, 1. ἐνιστρέεται, non
 de acie sed de fociis, 2, 7, 13. 3,
 8, 7. 6, 22, 1. ἐνιστρέας τὴν στρατιάν,
 3, 7, 13. 3. 18, 4. 5, 13. 3. ἐνιστρέας
 αὐτῶν τὴν Ἀττικὴν τάξιν, adjuncto
 ei Attici agmine, 4, 24, 17. 7, 23,
 2. ἐνιστρέωνται τοῖς Πέρσας εἰς τὸ
 ναυτικόν, 2, 20, 4. μετὰ δὲ ἐνιστρε-
 γμίν, 3, 19, 10. ἐξ ἐπιβλήης ἐν-
 ιστρεγμίν, 7, 24, 6. ἐνιστρέμενοι,
 congregabantur, 4, 19, 1. N. ἐν-
 ιστρέθη αὐτῶν, adjunctus ei est, 9,

22, 2. ὅς ἐς μάχην ἐνιστρεγμίν,
 1, 18, 4.
 ἐνιστρέω, φόρως τῇ Ἀρτίμαδι ἐνισ-
 τρεῖν, 1, 17, 11. ἐνιστρεῖν ἔργον, opus
 perficere, 5, 7, 2. & 12. ἐνιστρέω
 εἰς τὴν Λυκίαν, 1, 24, 8. οἱ εἰς τοὺς ἵπ-
 πίας ἐνιστρεῖντες, qui sunt eque-
 stris ordinis, 3, 5, 10.
 ἐνιστρέω τὰ πλοῖα, 5, 8, 7. 7, 19, 6.
 ἐνιστρεγμίν, τῶν, part. praes. pass.
 a ἐνιστρέω, 1, 8, 2.
 ἐνιστρεγμίνος, ἐπὶ πλὴν γυγνομίαι,
 2, 20, 10.
 ἐνιστρέω, τῶν λογισμῶν ἐνιστρέω,
 part. praes. act. cum animo suo
 perpendens, 1, 18, 15. 5, 16, 3.
 ἐνιστρέω εἰς ἐνιστρέοντι ἔκ πρὸς, 5, 1,
 3. 5, 20, 16. ἐνιστρέοντι φυλάξας
 βεβαιότατα, promissa servandi
 religiosissimus, 7, 28, 7. ἐνιστρέω
 conferens, 1, 25, 12. Ind. 34, 3.
 μῦθον ἐνιστρέοντας, fabula conficta,
 5, 3, 2. παρεδίδου ἐνιστρέμενοι, tra-
 dituros se polliciti, 1, 26, 5. 4, 15,
 8. 5. compono, conjungo, 5, 6,
 3. & 10. 5, 7, 3. φιλικῶς ἐνιστρέμε-
 νοι, amicitiam compositurus, 4,
 1, 2.
 ἐνιστρεγμίνος, part. aor. pass. a ἐν-
 ιστρέω, 7, 19, 6.
 ἐνιστρέω πορεία, concitatus inces-
 sus, 2, 10, 4. εἰσεῖς, 2, 21, 4.
 ἐνιστρέω, 7, 11, 6.
 ἐνιστρέω, ἐνιστρέεται τὸ δόρυ, 1, 15,
 8. 6, 9, 10. 6, 19, 4. γέφυραν ἐν-
 ιστρέω, aor. 1. inf. act. pontem
 ruptum, 1, 22, 6.
 ἐνιστρέω, conjunctio, affinitas, 4,
 20, 7.
 ἐνιστρέω, 3. f. imperf. a ἐνιστρέω, 1,
 23, 8.
 ἐνιστρέω consuo, 3, 29, 8.
 ἐνιστρέω confiuo, 5, 26, 3.
 ἐνιστρέω, 1, 21, 1.
 ἐνιστρέω κρημίνον, 1, 15, 7. N. τοῖς ἐν-
 ιστρέω τὰ πρόσωπα κόπτεται, 3, 14, 3.
 ἐνιστρέω μακρῶν παίων, 4, 24, 7.
 ἐνιστρέω αἰσθητοῖς. 1. inf. ἔξ pro ἔξ
 ἔξ

Υ Ν Α Ρ Ρ Ι Α Ν Ο Μ.

ἔρε 2 ἑυρετυνῶ, præf. 3, 6, 14, 4. cum dat. 1, 19, 8. ἑυρετυνόμενοι τοῖς Πέρσῃ, 1, 29, 8. 3, 24, 10. ἑυρετυνούνται μετ' ἐμῷ, 2, 14, 14. ἑυρετῶν, ἑυρετφίντες, in unum collecti, 6, 7, 8.

Ο.

ὁ articulus præpos. loco αὐτῷ, 1, 4, 11.

ὁ scil. οὐδ, præf. 1.

ὁ μὲν, ἡ δὲ, 1, 1, 13.

Ὀάρακτα insula, Ind. 37, 2.

ὀβιλος, Ind. 16, 11.

Ὀρχησός, 1, 7, 7.

ὀδίτης, 3, 3, 8.

ὀδμή, Ind. 13, 7. ἡ δὲ κατέχον ἐπιπολὺ τ' χωρῆς, 6, 22, 9.

ὀδαποιέω, 1, 26, 1. N. 4, 30, 13. ὀδοποιημένῳ χωρῷ, 3, 13, 3.

ὀδοποιεῖν διὰ τ' ἀγιάλῳ, 1, 26, 2. 6, 24, 11.

ὀδός, ἡ δὲ ὀδὸν τραχεῖαν τε καὶ δύσπορον, 4, 29, 3. ὀδός omittitur, τὴν διὰ Κερματίας ἔγει, 3, 17, 2. & 4.

6, 17, 6. 6, 28, 1. & 12. 6, 29, 1. ὀδός πλατεῖα, 1, 1, 11. βασιλεῖα, Ind. 3, 4. κοίλη, 1, 8, 6. χαλεπή, 2, 11, 5. ἡ δὲ πόλιν, 1, 27, 8. 3, 16, 4.

εἰρη, 2, 11, 5. ἡ δὲ, 3, 3, 6. ἀνδρο, 3, 3, 6. εὐδοῖα, 3, 4, 9. ἡ ἐπὶ Βαβυλωνῷ, via Babylonem versus, 3, 16, 3. ὀδός ὡς εὐπορῶ, 3, 16, 4. φαιρεῖ, 3, 17, 4. ὀδός φέρουσα, 1, 8, 6. 3, 18, 1. τὴν scil. ὀδὸν, 1, 11, 6. τὴν ὀδὸν ἡγεῖσθαι, 1, 25, 12. 3, 3, 10. κατὰ τὴν ὀδὸν, in itinere, 1, 25, 13. 1, 26, 4. 2, 13, 10. τῶν ὀδῶν ἀπειρία, 1, 28, 10.

ἐκ τ' ὀδῷ ἀναπαύειν, ab itineris labore recreare, 3, 9, 1. διελθὼν ὀδὸν τραχεῖαν καὶ δύσπορον, 3, 17, 5.

κρημνώδης, 3, 17, 10. ἡ ἀμαξιτός, 3, 18, 1. ἡ ἐπὶ Παρθυαίῃς, 3, 19, 3.

ἀπαι, οὐ ποιεῖν τὴν πρόσω ὀδὸν, 3, 19, 3. τρεῶν ἡμερῶν ὀδός, 3, 19, 8. 3, 20, 2. ὀδός σπερδῇ γιγνομένη, 3, 20, 2.

μακρῶς ὀδὸς ἄγειν, 3, 21, 4. ἐκτραπῆτας ἔξω τ' λωφῶν ὀδῷ, digres-

sos extra viam publicam, 3, 21, 7.

ὀδός ἐπιταμοσέρας, 3, 21, 11. ἐπὶ δόντις τ' ὀδὸν, 6, 24, 10.

Ὀδρόταυ, ἡ πᾶσι, 3, 12, 8.

ὀδὸν ὀξεία, 7, 27, 3.

ὀδύρομαι, 4, 9, 4. 7, 14, 5. & 15.

ὀδυρόμενοι τὰ σφίτερον, 5, 25, 4.

ὀδὸν, 1, 3, 1. 1, 5, 16.

ὁ μὲν, quidam, 1, 2, 5. ὁ δὲ quidam autem, 1, 5, 2. τῶν δὲ, 1, 23, 3.

τὰς δὲ, quasdam, 2, 1, 3.

ὁ dat. sing. a gen. ὁ, ἅμα ὁ secum, 1, 6, 19.

ὡς utpote, 1, 3, 5. 1, 4, 11. 1, 6, 19.

ὡς δὲ, 1, 9, 10. ὡς εἰκός, 5, 7, 7.

ὡς περ veluti, Ind. 7, 3.

ὀίδα præf. med. ab εἶδω, 2, 16, 8.

Ὀιδίπας ὁ Λαῖν, 2, 16, 3.

ὀιζύναι, aor. 1. inf. pass. ab ὀϊσμεν, 5, 15, 1.

ὀικαδὲ ἐπανέρχεται, 1, 5, 7. 5, 26, 14. ἡ ὀικαδὲ ἄρμη, 7, 9, 1. 7, 12, 2.

ὀικεῖα, ἡ patria, 1, 1, 5. 6, 12, 4. εἰς τὰς ὀικεῖας τελέρεις, ad suas uirgines, 1, 19, 17. 1, 20, 9.

ὀικεῖν χωρεῖα δύσπορον, 1, 4, 11. 1, 27, 8. 1, 28, 1.

ὀικῶ amicis, 3, 30, 7. ὀικεῖος εὐρύτης copia domesticæ, 1, 9, 2. ὑπὲρ σωτηρίας ὀικεῖας ἀγωνίζεσθαι, pro propria salute dimicare, 3, 15, 5.

ὀικεῖοι amici, 5, 28, 4. ὀικεῖότατοι intimi, 3, 22, 9. γὰρ ὀικεῖα, 5, 27, 11.

τῷτοις μᾶλλον τι ὀικεῖα ἐς τὴν ἀφῆγησθαι, his magis conjuncta ad narrationem, 4, 14, 8.

ὀικεῖότης ἡ Δαρεία, necessitudo cum Dario, 3, 21, 9.

ὀικεῖν, ταύτην ὥκην, 1, 28, 4. Ind. 18, 10. ὀικεμένη, 3, 16, 4. 3, 20, 5. 6, 21, 8. χώρῳ culta regio, 6, 1, 4.

ὀικεῖντες incolæ, 4, 30, 10. ὀικεῖμαι, ὀικεῖσθαι τὴν πόλιν, sitam esse urbem, 4, 24, 12. 4, 28, 11. & 12. Ind. 27, 7. πόλιας ὀικῆσαι, urbes condidisse, Ind. 7, 5.

ὀικημα ædicula, 6, 29, 7. Ind. 30, 9.

ὀικησιμον τὴν χώραν κατασκευάζειν, regio-

regio-

I N D E X G R Æ C U S

-regionem habitabilem facere, 6, 18, 1.

δικαίως, 1, 27, 1.

δικήτωρ incola, 5, 2, 2. 5, 4, 10.

δικία, 1, 8, 14. 2, 17, 9. ταῖς ἐμβαλ-
λῶν πόρ, 1, 23, 3.

δικίζομαι habito, 1, 3, 6. ἐπὶ τῷ Ἴο-
νίῳ κόλπῳ, ad Ionium sinum, 1,
4, 9. ἐκίξω πόλιν, condo urbem,
4, 1, 3. ὑπὸ Κόρυς οἰκισθῆσθαι, 4, 3, 2.
οἰκισαὶ τῆς Ἀσπίνδης τὰ ποταμὰ ἐπὶ
ἄκρῳ, condita, sita est urbs Aspen-
dus magna ex parte in rupe, 1, 27,
1. 2, 26, 2. ἐν τῇ ἡπειρῷ οἰκισμένη,
2, 13, 11. 6, 28, 7. ὅπου Ἀλεξάνδρου
οἰκισαί, ubi Alexandria condita
est, 3, 1, 7.

δικίον, Ind. 29, 16. & 30, 8.

δικαίως ἐκ Διονύου, 5, 1, 11.

οἰκισμὸς, ἐπὶ οἰκισμῷ, ad habitan-
dum, 1, 26, 6. exædificatio, 4, 25, 8.

διποδομείω, διποδομῆσθαι ναὺν, 20r. 1.
infin. 1, 17, 5. & 7.

διποδομήσεις ναὺν, 4, 11, 3.

διποδοθὲν ὁρμηθέντες, 5, 27, 6. ὁ διπο-
δοθὲν ἔξορμησας, 1, 11, 7. διποδοθὲν ἔχων,
3, 9, 14.

οἰκοί, τὰ οἰκοί, res domesticæ, 2, 17,
10. ἡ οἰκοί ἀπονομήσεις, 7, 4, 4.

οἰκῶ, 5, 27, 13.

οἰκίος λαμβάνει αὐτὸν τῶν, tanquam,
quasi, 1, 6, 5. ἀνδρῶν, 1, 19, 8. οἰκ-
τοῦ ἔχων, commiseratione tangi,
7, 11, 7.

οἰκωγῆ, 2, 12, 5. 6, 10; 7. 6, 12, 2.

οἶνον, πρὸς τὸ οἶνον παροξυνόμενον, 4,
8, 7. ἐν τῷ οἶνῳ, super vinum, 4, 9,
2. οἶνον ἐμπλησθέντες, 7, 14, 6. μέλας
οἶνον, Ind. 14, 9.

οἰνοχόω, 7, 27, 2.

οἶομαι, 1, 6, 19. 6, 6, 4.

οἶον ψυχρότατον, quanquam frigi-
dissimus, 3, 4, 3.

οἶον exempli gratia, Ind. 12, 8.

οἶός τε ἦν poterat, Ind. 9, 4. οἶόν τε
εἶναι, fieri posse, Ind. 27, 19. γῆ
οἶα ἐργάζεσθαι, terra apta ut colat-
ur, 3, 17, 14. παροχὴν qui potes

præbere, 4, 3, 4. 7, 20, 5. ἀντι-
γόντατα εἶναι, 5, 4, 10. οἶα δὲ χαλκῶς,
6, 24, 7. οἶα εἶναι, Ind. 26, 9. οἶα
τε ἦν poterant, 4, 4, 14. 4, 8, 14.
4, 26, 11. οἶα τε possibile, 1, 13, 5.
οἶα ὡς, 3. plur. a. i. conj. pass. ab
οἶομαι, Ind. 13, 5.

οἶος πυρφόρος, 2, 21, 3. Ind. 16, 7.
οἶομαι ab eo, 6, 17, 9. 7, 10, 15.
οἶοντο φύγοντες, 1, 17, 12. 2, 4,
5. 3, 7, 4.

οἶοντες, ὅτι καὶ οἶοντες, 2, 26, 9.

οἰκίω, 2, 6, 7. 5, 16, 3. οἰκῶν, 5, 25,
10. τὸ μέλλον, metuere quid futu-
rum sit, 1, 14, 8. Ind. 20, 2.

οἶον Ignavia, 5, 28, 2.

οἶος, Ionice pro οἶος, Ind. 40, 4.

οἶον Ἀλεξάνδρου τῆς συμφορῆς, 4,
9, 1.

οἶον ἀφελεσθῆσθαι, 1, 18, 11.

οἶον, 6, 23, 8.

οἶοναρχίαν καταλέγειν, 1, 17, 11. 1,
18, 3.

οἶον, δι' οἶον, parvo tempore
spatio, 1, 16, 4. 1, 19, 3. parvo lo-
ci intervallo, 4, 26, 2. οἶον par-
vus, de loco, 3, 4, 2. οἶον ἐκ οἶ-
ον, copiose, Ind. 26, 5. οἶον ἀπο-
δοθὲν, paulo minus, 4, 21, 8. οἶον
ἀποδοθόντες, 5, 18, 3. οἶον ferme,
2, 9, 1. item οἶον ἀπὸ, 4, 4, 5. δι'
οἶον, brevi tempore, 5, 7, 12. 7,
17, 6. οἶον τῷ ποταμῷ κατέπλε-
ον, 6, 14, 7. πρὸς οἶον ἄλλοι καὶ
ἄλλοι ἢ πόλεις, parum abest,
quin urbs caperetur, 1, 21, 6. sic
& 1, 22, 8. ἐκ οἶον, paululum, le-
viter, 2, 22, 12. οἶον ὅτι, 1,
24, 11. οἶον πρὸς, 2, 20, 11. ἐπ'
οἶον ferme, 5, 15, 12. πρὸς οἶ-
ον ferme, pene, 1, 9, 5. 7, 20, 16.
οἶον μὲν τις χρόνος, aliquamdiu,
1, 8, 13. οἶον ἀποδοθόντες διμυ-
ρίων, ferme 20 millia, 1, 14, 6. δι'
οἶον, paulo post, 2, 22, 1. οἶον οἶ-
ον, 1, 17, 12. οἶον βλάπτειν, 1,
1, 13.

οἶον, 5, 20, 5.

οἶον

I N A R R I A N U M .

Ἰνδία navis oneraria, 2, 1, 3.
Ἰνδικός, ἢ Ἀλεξάνδρου μήτηρ, 3, 6, 8. 6, 1, 5.
Ὀλυμπία spatium 4 annorum, 7, 28, 1. Ὀλυμπία νίκη, 2, 15, 5. Ὀ-
λύμπια διαπιδέειν, certamen O-
lympicum celebrare, 1, 11, 1.
Ὀλυμπιονίκης, 2, 15, 3.
Ὀμαλός, 4, 25, 2. 7, 7, 11. Ὀμαλὰ χα-
ράς, plana loca, 2, 11, 6. 3, 8, 12.
 4, 5, 7. ἐξ Ὀμαλῆς ὁρμᾶσθαι, 4, 21, 4.
 & 10. σὺν τῇ Ὀμαλῇ παρατάξαν-
 τῶ, 4, 25, 2.
Ὀμβρίων Κῆς, 3, 5, 7.
Ὀμβρῶ λάβρῶ, imber largus, 5, 13, 5. 5, 29, 8. 6, 25, 10.
Ὀμηρῶ, ὁμήρου δυνάμει, 1, 27, 6. 6, 14, 3. ἀποδιδόναι, 2, 12, 4.
Ὀμηρῶ Poëta, 1, 12, 2. 4, 1, 1. 5, 6, 8. 6, 1, 4.
Ὀμιλέω τῷ versor, ago cum, 4, 3, 16.
Ὀμιλητής discipulus, 7, 2, 5.
Ὀμολογία turba, 3, 23, 6.
Ὀμοίᾳ ἐκπληξίς, 1, 9, 3. εἰδὲ ὁμοίοις
 εἶναι χρῆσθαι ἐκ τῆς κινδύνης, 5, 27, 12.
Ὀμοίῳ, καθ' ὁμοιοῦν τοῖς πάλαι ὁ-
μοίᾳ, 6, 29, 16. Ὀμοίῳ ψάμμῳ,
 plana arena, 6, 26, 28.
Ὀμολογέω confiteor, 4, 14, 3. ἀδι-
κεῖν, 6, 15, 12. ὁμολογαζέμεντα φυ-
λάσσειν, pacta servare, 7, 28, 7.
 agnoscere peccatum, 7, 29, 4.
Ἰσpondeo, polliceor, Ind. 31, 7. 1, 5, 1. 1, 27, 6. confentio, 6, 11, 12.
Ὀμολογία προσηγάγετο Τιμωροῦς,
 1, 24, 7. ὁμολογίας ποιῆσθαι, pa-
ctiones inire, pacisci, 2, 1, 6. ὡς
 αὐτῆς, 3, 23, 15. ἐς ὁμολογίαν ξυμ-
βαίνειν idem, 2, 4, 1. ὁμολογίας πα-
ρῆσθαι ἀμύνῃ, pactione in potesta-
tem redegit, 2, 5, 7. 2, 20, 6. op-
ponitur, βία ἐξελθόν. προσιχώρεν
 αὐτῷ ὁμολογίας, sese ei dedide-
 runt, 5, 20, 4. ἐνδιδόντας σφᾶς ὁμο-
λογίας κατελάμβανεν, 6, 4, 3. ὁμο-
λογία προσηγάγετο, conditione,
 deditione recepit, 2, 15, 8. 2, 18, 12.
 3, 2, 7. καθ' ὁμολογίαν προσιχώρεν,

5, 21, 10. 5, 22, 5.
ὁμόνοια, 7, 11, 16.
ὁμορέω, Ind. 43, 1.
ὁμορῶ, 1, 1, 5. 3, 27, 10. 5, 22, 1.
 7, 9, 2.
ὁμότιμοι, 2, 11, 12. N. 7, 29, 9.
ὁμῶ ῥῆν, ὁμῶ δὲ, 3, 22, 4. ὁμῶ γίνε-
 σθαι, convenire, congrédi, de
 hostibus ad mutuum conflictum
 coëuntibus, 1, 5, 12. 2, 10, 3. Ind.
 15, 2. alio sensu occurrit, 1, 6, 21. 2,
 2, 3. ὁμῶ uno eodemque tempore,
 2, 4, 14. Ind. 30, 5. ἢ προσημείνας ὁμῶ
 γινέσθαι πάντας, non expectato
 reliquorum adventu, 1, 6, 21. ὁμῶ
 ἤδη ἔχον τὴν πᾶσαν δύναμιν, 3, 25, 6.
 4, 29, 12. ὁμῶ τοῖς τοξόταις, una
 cum sagittariis, 1, 8, 6. 1, 17, 14.
 ὁμῶ ἤδη ἦν, jam prope erat, 3, 21, 16.
ὁμόφυλλῳ tribulis, 1, 9, 10. N.
ὁμῶς, 2, 11, 13. tamen, 2, 12, 1.
 3, 13, 3.
ὄν, ὃ γινώσκων τὰ ὄντα, 1, 7, 4. εἰ τὰ
 ὄντα ἐξαγγέλλεται, 2, 7, 3. εἶναι ἐν
 τῷ ἔνρῳ, Ind. 4, 6.
ὀνειδίζω ἐν τῇ πίστει, exprobro ob-
 perfidiam, 3, 30, 9.
Ὀνησίκερ τῷ, κυβερνήτης τῷ Ἀλεξάν-
 δρου ναὺς, 6, 2, 6. 7, 5, 9. Ind. 18, 9.
ὄνομα τῇ νύμφῃ ἐστὶ, 1, 2, 3. μέγα ὄνο-
 μα τὸ αὐτῷ καὶ ἐς Κελτικὰς ἦκει,
 fama nominis ejus etiam ad Cel-
 tas venit, 1, 4, 10. ἐλευθερία ὄνομα
 παλαιὸν καὶ καλὸν, 1, 7, 2. Ἀσσυ-
 ριον ὄνομα, Assyrium vocabulum,
 2, 5, 5. ὀνόματῳ λαμπρότης, 4,
 1, 4. Ῥωμαίων ὄνομα προχωρεῖν ἐπὶ
 μέγα, 7, 1, 4. ἐφ' ὅτῳ τὸ ὄνομα τῷ
 τοῦ ἐφίρειν, 5, 19, 8. ὄνομα ἀπολλύειν,
 nomen amittere, 6, 1, 3. ὡς μὴ ἀ-
 πόλοιτο τὸ ὄνομα τῷ Ἡφαιστίωνι ὡς
 τῷ τάξεως, 7, 14, 19. ἐπὶ πᾶσι ἐξαό-
 μεν τῷ αὐτῷ ὀνόματι, 7, 30, 1.
 ὀνόματα ὀφθαλμοῦ, 7, 15, 5. N.
ὀνομάζω, Ind. 31, 4. μᾶλλον τί ὀνομα-
 ζόμενα, celebriora, Ind. 27, 1.
ὀνομάσας, παρ. 201. 1. ὀνομάζω, 1,
 4, 12. 2, 16, 5.

I N D E X : G R Æ C U S

- διομασι ἀνακαλῶν, 2, 7, 11. 4, 9, 4.
 διομασὶς χαῖρ, 6, 11, 10.
 εἶντα facultates, bona, 2, 1, 7.
 εἶνξ, Ind. 24, 9.
 Ὀξάτρης ὁ Ἀβυλίτης, 3, 8, 8. 3, 19, 5.
 7, 4, 1.
 ὀξίως δὲ χιῶται τὸ παραγγελλόμενον,
 1, 6, 2. & 4. ἐπείγειν, 3, 8, 2. μα-
 θόντες, re confestim cognita, 3,
 14, 10. κατακῶν τῶν παραγγελλο-
 μένων, 3, 9, 15.
 ὀξ, 7, 16, 6.
 Ὀξύρτης, 3, 28, 16. 4, 18, 6. fluvius,
 7, 16, 6.
 Ὀξυδάτης Πέρσης ἀνὴρ, 3, 20, 4.
 Ὀξυδράκαι, 6, 4, 4.
 Ὀξυκατὸς νομάρχης, 6, 16, 1.
 Ὀξύμαγίς fluvius, Ind. 4, 5.
 ὀξύς, τὰ τ' ἀποστάσεις ὀξεία, repen-
 tina defectio, 1, 9, 10. ὀξεία δὴ-
 ξίς, 3, 25, 12. πέτρα ὀξεία, 5, 20,
 14. ὀδύνη ὀξεία, 7, 27, 3. ὀξύ τὸ ρεύ-
 μα ὅ ποταμοῦ, 1, 3, 5. 4, 25, 10.
 τὰς ἐλπίφαιτας συνισπηνῆσαι τὸ ὀξύ,
 7, 3, 8. μαχαίρειον ὀξύ, Ind. 13, 12.
 ὀξύτερον εἰς τὸ πιεῖν, 7, 4, 5. ὀ-
 ξύτερον proclivior ad iram, 7, 8,
 6. ὀξύτατον, 7, 28, 2. N. τὸ ὀξύ-
 τον τ' φάραγγον, maxime præ-
 ceptis & acuta voraginis pars, 4,
 21, 9.
 ὀξύτης τῶν δρωμένων, 1, 6, 6. ὅ ἔργα,
 1, 9, 1. 5, 7, 12. τ' ἐφ' ὅδω, 2, 10, 5.
 Ind. 24, 8. ὅ ῥῳ, 3, 7, 8. 5, 21, 6.
 acerbitas, 7, 12, 11. distinguitur
 ab ὀργῇ, 7, 29, 1. §. insolentia,
 7, 29, 8.
 ὅπερ quodnam, 1, 17, 6.
 ὅπη foramen, Ind. 13, 4.
 ὅπη, ubi, quo, quacunque, ubicun-
 que, 1, 1, 15. 1, 3, 5. 6, 4, 3 ὅπη
 δύναντο quacunque via possent,
 3, 23, 16. ὅπη παροίκοι, 6, 9, 4. ut,
 1, 19, 13. ἢ ὅπη ἄλλῃ τ' Ἀσίας, aut
 in quamvis aliam Asiæ partem,
 7, 19, 3.
 ὀπηλίκοι αἱ ἀμάρτοις, quantumcun-
 que, 7, 23, 13.
 ὅπιον, 1, 15, 12. 2, 8, 12. ὅτι
 οὐ τὸ ὅπιον αὐτὸ ὅτι τ' Ἀ-
 ρεῖον, 2, 7, 3.
 ὀπιθοφυλακίαν, 3, 23, 10.
 ὀπιθοφυλακία, 5, 22, 11.
 ὀπίσω ἀποπίμπαν, 1, 2, 1. 1, 4, 12.
 πίμπαν, 3, 16, 14. ὅς ὃ ὀπίσω,
 via quam jam transierat, 2, 8, 1. ὃ
 ὀπίσω ἀποχώρησις, 5, 28, 8.
 ὅπλα ῥίπτειν, arma abjicere in fuga,
 1, 1, 16. 1, 21, 11. φέρειν, 4, 16, 10.
 σὺν τοῖς ὅπλοις, 1, 11, 11. 3, 5, 2.
 πρῶτοι ἐν τοῖς ὅπλοις, qui in remi-
 litari excellunt, 1, 12, 9. τ' ὅπλα
 λαμπρότης, 1, 14, 7. βαρύτης, 1,
 28, 10. ἐναντία αἰρεῖται τοῖς ἑλδοῖς
 ὅπλα, arma contra ferre, 4, 27, 4.
 ὅπλη, 7, 27, 2.
 ὀπλίζω, 1, 1, 8. 3, 25, 7. ὀπλίζεσθαι
 κακῶς, 1, 1, 16. ἐκ ἀκρεβῶς ὀπλι-
 σμένοι, 1, 28, 8. 4, 19, 7. ὀπλισάμε-
 μοι αὐτοὶ ἐπὶ σφῶν, 1, 21, 2. βαρύ-
 τεροι ὀπλισμένοι, 2, 4, 3. πάρεσσι
 ὀπλισιν, 7, 23, 6.
 ὀπλισίς, 4, 1, 2. πάρεσσι, 7, 23, 6.
 ὀπλίτης, gravis armaturæ miles,
 plerumque interdum quivis ar-
 matus, 1, 1, 11. N. 5, 15, 11. ὀ-
 πλὴν τὴν φάλαγγα τ' ὀπλιτῶν τῶ-
 ξας, 1, 13, 1.
 ὀπλιταὶ, gravis armaturæ milites,
 2, 8, 9.
 ὅπλοι ἐν χειρὶς, telum quo comi-
 nus ferimus, 7, 10, 3.
 ὀπέθω, 1, 20, 2. 5, 11, 3. 6, 1, 4.
 ὅποι τ' Ἀσίας προσέξουσιν, qua se in
 Asia reciperet, 1, 20, 2. ὅποι αὖ
 τύχῃ, quacunque via facultas da-
 retur, 3, 25, 8. ὅποι προσπίπτει,
 quacunque incideret, 5, 17, 7.
 ὀποι, qualiscunque, 4, 4, 16. qua-
 lis, 6, 1, 2. 7, 1, 5. ὅπως ὀποιῶς τι-
 νὰς ὁμῶς ὄντας ὀποιοὶ τινες αὐτὸν γε-
 νόμενοι ἀπαλλάσσειν, 7, 9, 1.
 ὀπὸς succus ex plantis vel stirpibus
 incisis effluens, 6, 22, 15.
 ὀπόσοι quot, 1, 5, 4. 7, 5, 1.
 ὀπότε quando, 1, 1, 11. 1, 7, 14. ἢ
 qui:

Y N A R R I A N U M.

quidem, I, 12, 5. quoties, 7, 10, 6.
 ὁποτέρως ἔχει τὸ ὄνομα, 5, 20, 3.
 ὄπυ, 5, 4, 1.
 ὁπλιάω, torreo, affo, coquo, Ind.
 14, 9.
 ὄπλομαι, 5, 20, 10. ἀετὸς ὄφθη, I,
 18, 10. 3, 21, 17. καλλίστην ὄφθηναι
 τῷ Ἀλεξάνδρῳ, 4, 19, 8. ὀνόματα
 καὶ σκυῖας ὄφθηναι, 7, 15, 5. N. τὸ
 ταυτικὸν ὄφθη ἐν τῷ Ἰθάκῃ, 5, 8,
 8. ὄφθη ἔχον τὸ τεῖχος, 6, 7, 10.
 ὁπλὸς, ἢ, πλίνθιον coctilis later, 7,
 17, 2. Ind. 28, 1.
 ὁπλίωμενα pro ὁπλοόμενα, Ind. 14, 9.
 ὁπύπεια perf. med. ab ὄπλομαι, Ind.
 15, 9.
 ὅπως, quomodo, quo pacto, I, 1,
 11. 5, 7, 1. praecedente ἔτω, I, 1,
 13. 5, 23, 6. ὅπως, 5, 6, 9. N. ὅ.
 ut, I, 2, 7. 2, 8, 15. 6, 4, 5. ὅπως
 ἔχον, I, 27, 10. ὅπως ἀναιρούμεν,
 Ind. 29, 12. ὅπως τὰ πρῶτα, ut pri-
 mum, 2, 10, 2. ὅπως ἐκάστη πληρω-
 θείη, prout quaeque instructa e-
 rat, 2, 22, 3.
 ὅπως ἔν quomodocunque, 4, 9, 12.
 ὄρεω, I, 3, 6. I, 23, 1. ὄρεται pro
 ὀρέσεται, I, 13, 6. τέλει ὄρεν μα-
 κρὺ βίη, 7, 16, 12. ὀρώμενοι, 7, 20,
 2. N.
 ὄρβηλον ὄρβον, I, 1, 6.
 ὄργανον insula, Ind. 37, 2.
 ὄργη, I, 8, 14. ἐχάριεν, ira perciti
 grassabantur, 2, 24, 6. ὄργην ἀφεί-
 ναι αὐτοῖς, iram remittere adver-
 sus eos, I, 10, 9. ὡς ὄργην ira, 4,
 13, 5. Ind. 14, 4.
 ὀργίζομαι, 4, 8, 15.
 ὀργυῖα, τελεῖν μάλιστα ὀργυῖα τὸ βέ-
 ρον, 2, 18, 5. Ind. 13, 2. & 30, 9. N.
 ὄρδανης, 6, 27, 6.
 ὄρεινός, ἢ, ὄδος, 4, 23, 2. ὄρεινὴ mon-
 tana regio, Ind. 4, 12.
 ὄρειον, 3, 8, 6. 3, 23, 10.
 ὄρεσις, Ind. 18, 5.
 ὄρεω pro ὀρέω, Ind. 15, 3.
 ὄρη, plur. pro ὄρεα, ab ὄρβον, I, 5, 10.
 ὁ περὶ ἔξιοι καὶ δασὺ, mons altus &

fylvis densus, ibid.
 ὄρβιον, arduus, acclivis καὶ ὄρβιον,
 e sublimi, I, 1, 11. ἐνέβαλεν ὄρβιας
 ταῖς ἱλαῖς, 4, 4, 13. ὄρβιας ποιεῖν
 τὴν λόχον, 4, 25, 2. N.
 ὄρβος, ὄρβον ἀνατείνειν τὰ δόρυ, rectas
 extendere, erigere hastas, I,
 6, 3. τίαντες ὄρβον, 3, 25, 5. κίδαρις,
 6, 29, 4.
 ὄρβον, τὰ πλοῖα κατέστη ἐς εὐθὺς ὡς
 αὐτὴ καὶ ὄρβον ὄρβον, naves con-
 stiterunt in rectum, ab ipso fluxu
 adjuta s. directa, 6, 5, 2.
 ὀρίζω, πύλας αἱ ὀρίζονται τὴν Κιλίκίαν
 καὶ Ἀσσυρίαν χώρον, 2, 5, 1. Ind.
 21, 8.
 ὄρειον finis, terminus, 3, 25, 3. 6, 5,
 8. 6, 16, 4.
 ὄρειον montanus, 6, 16, 4.
 ὀρμήω, ὅθεν ἡ παρουσία ὀρμήθη, unde
 debachatio orta sit, 4, 8, 15. ἐνθι-
 περ ὀρμήθη, unde profectus fue-
 rat, I, 2, 4. ἀπὸ τῆς οἰκείας ὀρμήθη-
 σαν, domo profecti fuerant, I, 10,
 1. ὡς ἀμυνόμενοι ὀρμήσαν, tanquam
 se defensuri composuerunt, 3, 21,
 15. ὀρμήθη ἐς τὴνδε τὴν ξυγγραφήν,
 aggressus, 7, 30, 7. ὀρμήσαν ἀπο-
 κτείναν, I, 17, 12. κατεῖδεν ἐς φρυ-
 γίαν ὀρμητο, I, 27, 7. ὀρμητο cen-
 sebant, I, 7, 16. erumpebant, I,
 5, 11. I, 19, 10. ὀρμήσθαι ἐξ Ἀμφι-
 πόλεως, iter facere, proficisci ex
 Amphipoli, I, 1, 5. ἐνθεν ὀρμηθῆ-
 ναι ἐς τὴνδε τὴν ξυγγραφήν, hac de
 causa impulsus commotum fuisse
 ad hanc historiam, I, 12, 7. ἐν-
 θεν ὀρμηθεὶς, inde profectus, I, 7,
 7. ὅθεν ὀρμώμενοι, unde excurren-
 tes, I, 24, 11. ὀρμημένοι concita-
 ti, instigati, 4, 18, 11. ὅτι ὀρμήσει
 ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον, 6, 15, 11.
 ἐς ὃ, τὸ ὀρμήσει, 7, 15, 3.
 ὀρμέω sto ad anchoras, καὶ Σίφωνα
 ὀρμύνει δέκα ναυσίν, 2, 2, 8. & 10.
 2, 22, 2. 3, 2, 5. Ind. 23, 4. ἐπὶ
 ἀγκυρίαν ὀρμειν, Ind. 26, 5.
 ὀρμή motus conferentium se s. ab-

INDEX GRÆCUS

- euntium aliquo, I, 2, 5. I, 6, 13. I, 19, 4. ἢ οἷα καὶ ὁρμὴ, cupiditas eundi domum, 7, 9, 1. ἢ αὐτοῖς ἢ ὁρμὴ, impetus ipsi erat, h. e. fugere properabant, ἀπὸ τῆς ποταμῆς εἰς τὰ ἔρημα, I, 4, 6. ἐν ὁρμῇ ὅν ἐπὶ τὴν ἑλκμοὶ ἐλάυνον, 4, 17, 12. εἰ δὲ ἐλκμοὶ ὁρμῇ, 6, 9, 1. §. ὁρμὴ εἰς ἄλλα, expeditio ad alia loca, I, 4, 11. §. adventus, I, 5, 16. I, 6, 10.
- ὁρμηθέντα, part. a. I. pass. ab ὁρμάσ-
μας ira incipio, progredior, I, 1, 6. I, 7, 7. ὁρμηθῆναι impelli, I, 12, 7.
- ὁρμίζω duco in portum, ἀντιπρώρις βύζων τὰς τελευτὰς ὁρμίζουσες, I, 19, 4. 2, 20, 15. §. sum in portu, in statione, 6, 19, 1. ὁρμίζομαι intro portum, appello navem, ὁρμίζε-
ται καὶ αὐτὸν ἐν τῇ νήφῃ, I, 18, 7. Ind. 39, 7. & 8. ὡς τῶ ὅρι ὁρμίζουσιν, I, 18, 8. Ind. 21, 2. & 41, 5. εἰς ἐν καλῶ ὁρμίζοντο, I, 19, 10. νῆες κτ. τοῖχον ὁρμίζουσιν, naves secundum ordinem constitutæ, in fluvio, 5, 7, 3. & 9. Ind. 41, 5.
- ὁρμισία, 6, 19, 5.
- ὁρμῶ portus, 6, 19, 6. 6, 23, 2. 7, 20, 18. quomodo differat a λιμὴν, vid. 7, 19, 9. 7, 20, 5.
- ὅρις, I, 25, 11. 6, 22, 14. ὅριθας θη-
ρέναι, Ind. 11, 11.
- Ὁρξάντης ποταμὸς, 3, 30, 13.
- Ὁρξίνης, 3, 8, 8. 6, 29, 3.
- Ὁρβάτις πόλις, 4, 28, 9.
- Ὁρόντης, 3, 8, 9.
- Ὁροντοβάτης, I, 23, 1. Πέσης, 2, 5, 8.
- ὅρῶ, terminus, ὅσπερ τῆς γῆς ὅρις ὁ
Θεὸς ἐποίησεν, 5, 26, 4. 6, 15, 4.
- ὅρῶ ἀντίπορον, mons ex adverso
oppositus, I, 27, 9. δασὺ καὶ ὄψη-
λόν, 3, 23, 2. ὅρῶ ὑπερβάλλου,
montem superare, I, 1, 11. κτ. τῆς
ὁρις & κτ. τὰ ὅρη φεύγει, per mon-
tem fugere, I, 1, 16. 2, 13, 2. κα-
θῆκει ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐπὶ τὴν
ὁδὸν, protenditur mons ab urbe
usque ad viam, I, 27, 8. οὐ τῇ ὁδῶ
ἀποπαύσεται, in ipsam viam desi-
nit, I, 27, 8.
- ὄρυγμα, Ind. 13, 3.
- ὄρυχοι ἄλεις, 3, 4, 6. ὄρυχοι λιμὴν
ποιεῖν, 7, 19, 9. σκαπὼν, Ind. 13, 4.
- ὄρύσσω, τὰ φέρῃ ὄρύρρυχο αὐτοῖς, I,
20, 13. λιμὴν, 7, 21, 1. ὄρύσσας
φρίσκει, 6, 18, 1.
- Ὀρφεὺς ὁ Οἰάγρης, I, 11, 2.
- ὀρχέομαι, Ind. 14, 5.
- ὀρχησις, Ind. 7, 8.
- Ὀρχόμενος, I, 9, 19.
- ὀρώντες pro ὀρώσιν, part. pres. ab
ὀρέω, I, 4, 11.
- Ὀρώντης, gen. ὀρόντις, Ionice pro
Ὀρώντις, Ind. 18, 5.
- ὀρώρυχο, 3. f. plusq. pass. Attice
ab ὀρύσσω, I, 20, 13.
- ὅς, ille, ipse, I, 18, 1. ἦσαν οἱ, erant
quidam, I, 24, 1. 6, 17, 2.
- ὅσας, 5, 7, 4.
- ὅσημέρι quotidie, 3, 26, 3.
- ὅσιν ὡς θείῳ, 7, 10, 16.
- ὅσῳ, ἀπεφραγμένον εἰς ὅσον μακρό-
τερον, circumsepium quam latissi-
me possunt, 2, 19, 1. ὅσον ἐπιβα-
λὸν γιγνόμενος ἢ ἑρπύλλῳ τῷ χυμῷ, 2,
22, 12. ὅσον ἔπα, tantum non, bre-
vi, 6, 12, 7. ὅσοι εἰς πάλιν ἀπὸ τοῦ τῆς
Ἰνδῶν γῆς, India non multo mino-
rem, 7, 20, 15. ὅσοι κατ' αἰδρ,
quantum ad quemque attinet, per
se quemque, 4, 6, 3. ὅσοι ἑρμι-
τρον ὡς ἰχθὺς τῶν ἐπιβαλλομένων,
5, 7, 9. ἐφ' ὅσων οἱ ἀσφαλὲς ἐφάνε-
το, tam prope quam ipsi tutum vi-
debatur, 5, 18, 10. f. quanto spa-
tio, 6, 3, 4. ὅσιν παρασάγγην ἀπὸ
χρ, circiter parasangam distabat,
I, 4, 5. I, 17, 3. ὅσιν τὰς κεφαλὰς
ὁρμίζουσιν τῆς ποταμῆς, 5, 13, 6. ὅσοι
φυλακὴν καταλιπόντες, I, 27, 10. εἰς
ὅσων εὐτυχίας ἐλθόν, 7, 30, 1. ὅσων
τῆς χώρας, aliquantum agri, Ind.
29, 15. N. ὅσων αὐτῆς, I, 9, 16. ὅσων
λείαν, I, 4, 7. ὅσοι εἰς ἀσφυλακὴν,
quot sufficiunt ad præsidium, I, 5,
15. 3, 29, 7. 6, 17, 5. ὅσοι πλεονε-
χί, 24, 2. 2, 13, 5. ὅσοι quot f. præsi-
dium

IN ARRIANUM

sint f. multi, 5, 27, 7. ὅσοι πολλοὶ
 ποταμοί, 5, 6, 10. ὅσαι ἄλλαι, 3, 4,
 3. & 8. ὅσαι χρῆσται, quibus opus
 sit, 4, 2, 3. ὅσα μὲν, ὅσα δὲ, præf. 1. &
 1, 1, 11. & 12. ὅσα ἔτη quotannis,
 1, 27, 6, 3, 17, 11. Ind. 37, 11. καὶ ὅσα
 ἄλλα κακὰ τῆς Ἑλλάδος εἰργάσαντο,
 3, 18, 19. ὅσα tanquam, ἐχρήτο ὅσα
 φερρίων, 2, 27, 12. Ind. 24, 9. ὅσα
 ἐν τῇ παράπλῳ, quæ ad naviga-
 tionem requiruntur, 6, 20, 9. ὅσα
 εἰς τὸ ἐξέρψαι φλόγας, quæcunque
 ad excitandum incendium, scil.
 apta erant, 1, 22, 2, 2, 19, 2.
 Ὅσα δὲ οἱ, γίνονται αὐτόνομοι Ἰνδικῶν,
 6, 15, 3.
 ὅς ἐστιν, 2, 15, 6. Ind. 8, 12.
 ὅς τις, 1, 1, 2, 1, 10, 5. ὅς τις interroga-
 tivum, 1, 4, 10, 1, 5, 4, 3, 1, 8. ἔκ
 ἑστὶν ὅς τις ἄλλος, 1, 12, 6. ὅς τις quis-
 quis, 1, 12, 6.
 ὅς τρις, Ind. 21, 13. & 22, 10.
 ὅσῳ cum comparat. sequente τοσού-
 τῳ, 1, 1, 10, 7, 12, 9. cum super-
 lativo, 5, 27, 6.
 ὅτι ἄμα simulac, 5, 7, 9. ὅτι πρῶτον,
 cum primum, 6, 13, 1.
 ἄτι postpositum, præf. 3. redundat,
 2, 7, 6, 2, 16, 8. ὅτι μὴ nisi, 1, 1, 5.
 1, 9, 4, 1, 16, 4, 6, 24, 3. ὅτι ὥς, 7,
 3, 9. ὅτι recitativum, 2, 12, 6. Ind.
 20, 5. & 35, 1. ὅ, τι interrogative,
 1, 4, 10, 1, 16, 9. ὅτι sequente in-
 finitivo, 2, 16, 8. Ind. 6, 6. ὅτι
 præcedente accusativo, 3, 1, 3. ubi
 vide plura loca in Gronov. ὅτι
 usurpatur in recensendis aliorum
 opinionibus f. narrationibus,
 5, 3, 10. & seqq.
 ὅτις, Attice pro ὅτι Attice, præf.
 2. ἀνθ' ὅτις, propter quod, cujus
 causa, præf. 5, 3, 30, 7.
 ὅτις, pro ὅτις, 1, 9, 13. ἰφ' ὅτις un-
 de ideo, 6, 4, 5, 6, 6, 4, 7, 10, 6.
 ὅταν pro ὅταν, 4, 9, 1.
 ὅ, ubi, 1, 7, 10, 1, 12, 10. ἐφ' ὅ ex
 quo tempore, 5, 1, 1.
 ὅμην, 5, 28, 6. ὅμην ἄλλὰ καὶ, quin

etiam, attamen &, 7, 4, 5.
 ὅδαμῃ, 7, 14, 8. ὅδαμῃ ἑκαπῶ, 4, 7, 7.
 ὅδαμῃ, 6, 4, 3.
 ὅδαμῃς, 1, 7, 5.
 ὅδαμῃς, 1, 12, 8. ὅδαμῃς scil. τῆς
 præf. 2. ὅδαμῃς ne sic quidem, 1, 7,
 17, ὅδαμῃς λέγων errat, Ind. 3, 6. N.
 ὅδαμῃς ἄλλο (scil. παρ' ἑστέ) ὅτι μὴ, 1,
 9, 4. N. ὅδαμῃς ἄλλο ὅτι μὴ πολιορκῶν
 μισοί, tantum non obfessi, 1, 19,
 12. N.
 ὅδαμῃς, ἰς ὅδαμῃς ἰχυρίσασθαι,
 4, 28, 3.
 ὅδαμῃς, pro ἰφ' ὅδαμῃς, 1, 5, 4. ὅδαμῃς
 μεγαλοῖς pro ἰπὶ ὅδαμῃς, 7, 23,
 12. ὅδαμῃς, non tam, 1, 8, 14.
 ὅδαμῃς, 1, 1, 16, 2, 10, 2. Ind. 3, 3.
 ὅδαμῃς non igitur, 3, 9, 14, 3, 22, 4,
 4, 10, 3. ὅδαμῃς ὅδαμῃς, 1, 20, 1.
 ὅδαμῃς, 3, 24, 4.
 ὅδαμῃς crispus, Ind. 6, 9.
 ὅδαμῃς vim explanandi & fusius decla-
 randi habens, 1, 12, 4. nimirum,
 vel plane vacat, 7, 14, 4. ubi sæpe
 est, καὶ ὅδαμῃς, 4, 9, 10, 4, 10, 3,
 7, 28, 6. ἐπὶ ὅδαμῃς, 1, 12, 9, 7, 13, 7.
 ὅδαμῃς certe, ἀπαλλάγη δ' ὅδαμῃς, discessit
 certe, 2, 3, 14.
 ὅδαμῃς propter, 4, 15, 3.
 ὅδαμῃς pro ὅδαμῃς, Ind. 2, 3. & 22, 1.
 ὅδαμῃς, 3, 8, 8. Ind. 40, 1.
 ὅδαμῃς, 1, 5, 10. ὅδαμῃς, 2, 20, 10.
 ὅδαμῃς μηποτε ἐμπέσοι αὐτοῖς, 1, 4,
 11. ὅδαμῃς ἐξ ὅδαμῃς πίπτει, 1, 17, 6,
 2, 6, 3, 2, 13, 15.
 ὅδαμῃς ventus secundus, κατ' ὅδαμῃς, 2,
 19, 5, 7, 20, 11. pro ὅδαμῃς, Ind.
 40, 11. N.
 ὅδαμῃς, ὅδαμῃς ἀπὸ λῶμαθ' ὅδαμῃς, summas
 aures proscindi, 4, 7, 5.
 ὅδαμῃς αὐτοῖς, 1, 7, 8. ὅδαμῃς indefiniti-
 ve accipitur pro quidam, 3, 7, 12.
 ὅδαμῃς ὅδαμῃς, 1, 1, 13. ὅδαμῃς δὲ, itaque
 tunc vero, 6, 15, 12, 7, 3, 3. ita
 demum, 7, 1, 2. eo, 7, 15, 2. tunc,
 7, 18, 4. ὅδαμῃς tum demum præf. 5.
 N. 6, 11, 7, 6, 29, 14. ὅδαμῃς μακρῶν,
 adeo longe, 1, 1, 5. ὅδαμῃς ὅδαμῃς,
 K k k 3 non

INDEX GRÆCUS

πονταῖν, I, 8, 14. 5, 21, 5. ἔτω
 πει, Ind. 22, 4. & 7. & 32, 4. N.
 ἔτω μάλλον τι, Ind. 32, 4.
 ὀφείλομαι, τῷ τι δρῶντι καὶ παθεῖν
 ἐστὶν ὀφειλόμενον, 6, 13, 14. ὅπου
 ὀφείλει ἕκαστος, 7, 5, 1. χρεὴν ὀφει-
 λόμενα, æs alienum, 7, 9, 10.
 Ὀφειλὸς Σιλήνης, Ind. 18, 3.
 ὄφελος, Περσῶν ὅ, τι περὶ ὄφελος, 2,
 7, 10. N. ἤ περὶ ὄφελος, τι περὶ ὄφελος,
 5, 15, 8. εἰδέν τι ὄφελος ἐς εὐδαιμο-
 νίαν, 4, 7, 10. ἐς εἰδέν ὄφελος, 4, 10, 9.
 ὀφθαλμός, τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐπιστημαί-
 ναν, 7, 26, 2.
 ὀφθαλμία, aor. I. inf. pass. ab ὀφθαλ-
 μά, 3, 21, 17.
 ὄφρις, Ind. 15, 10.
 ὄχλος, ἰφ' ἵππων, Ind. 17, 2.
 ὄχλος, Ind. 17, 1.
 ὄχθη, τῇ ὄχθῃ ὠχθῶν, ad ripam
 appellens, I, 4, 1. ὄχθαι ὑπερύψη-
 λαι καὶ κρημνώδεις, I, 13, 6. λῆ-
 κρημοί, 2, 10, 2. ὑπερδέξια ὑπὲρ τὴν
 ὄχθην χωρία, I, 14, 6. ἡ ἀντιπείρα,
 ἡ πείρα, adversæ, ulterior ripa, 3,
 7, 3. & 4. διέχουσι αὐτῶ αἱ ὄχθαι,
 5, 4, 2. ὠχχωρεῖ κατὰ τὰς ὄχθας,
 fluit intra ripas, 7, 21, 2.
 ὀχυρότης ἢ χύρα, 3, 5, 9. 4, 27, 9.
 ὀχυρότης, τείχισον ὑψηλοῖς πάντη ὠχυ-
 ρωτο, 2, 18, 3. 4, 1, 5.
 ὀχυρόμα, 5, 22, 8.
 ὀχυρώτατος, superl. ab ὀχυρός, I, 5,
 8. cū τοῖς ὀχυρώτατοι, I, 23, 11. ὀ-
 χυρὸν χωρίον, I, 17, 5. ὀχυρὰ ἄκρα,
 I, 27, 1. πόλις, 5, 22, 1. λόφος ὀχυ-
 ρὸς ἐς τὸ ἀπομάχισθαι, I, 28, 4.
 ὀψὲ πότις, 2, 22, 6. 5, 27, 2.
 ὀψίγονος, fero genitus, Ind. 9, 2.
 ὄψις, ἄηδες τῆς ὄψεως, insolentia
 spectaculi, I, 9, 7. 2, 3, 3. ἐς ὄψιν
 ἄγειν Ἀλεξάνδρου, in conspectum
 Alexandri ducere, 3, 30, 6. Ind.
 34, 1. ἐκπληγόντες τῷ παραλόγῳ
 τῆς ὄψεως, 4, 19, 7. θαμβῆσαι ἰδόν-
 τας τὴν ὄψιν, 5, 1, 5. ὄψιν φοβῶντες
 ἐλίφαστες, 5, 10, 3. ὃν ὄψιν πάντων,
 6, 26, 4. ὡς τὴν ὄψιν αὐτοῦ, 7, 1, 7.

ὄψιν, Ind. 28, 8. & 29, 15.

Π.

Πάγαια, Ind. 23, 1.

Πάγγυνοι ὄρος, I, 11, 6.

Πάγροι, 3, 23, 3.

Πάδαρυς, Ind. 39, 2.

Πάζαλα, Ind. 4, 5.

Πάδαρος, I, 24, 7.

παθεῖν aor. 2. inf. a πάχος, I, 17, 10.

πάθημα dicitur expugnatio urbis,
 I, 9, 8. τῆς σιλήνης, defectio lune,
 3, 7, 10. clades, cædes, I, 12, 5.
 4, 8, 1. insidiae, 4, 22, 3. vulnus
 acceptum, 6, 11, 5. æstus maris,
 6, 19, 1. Ind. 30, 3. concubitus,
 Ind. 31, 7. N. ἐς παῖδων εἰδέν πα-
 θήματ, 7, 3, 2.

παθόντας, accus. plur. part. aor. 2.
 a πάχος, I, 9, 1. παθεῖν, dat. pl.
 I, 9, 2.

πάθος ἰλαπικόν, clades græcanica,
 I, 9, 1. & 3. I, 10, 1. calamitas,
 incendium urbis, ἀπὸ ἑκ παθὸς αὐ-
 τῷ διαφυγόντες, 4, 2, 10. § mor-
 bus, Ind. 15, 12. § alio sensu,
 Ind. 25, 8.

παθεῖν, part. aor. 2. a πάχος, I, 17, 10.
 παῖς, παιῶν ἐπὶ τοῖς θείοις αἰδου-
 τας, 4, 11, 4.

παιανίζω, 7, 11, 12. & 17.

παιδάριον, I, 1, 17. I, 4, 6.

παιδίσκος, 3, 22, 10. Λακεδαιμόνιος, 5, 4, 10.

παιδοποιέομαι, 7, 13, 5.

παίζω, 2, 5, 5. 6, 28, 1.

παίωμαι, I, 2, 7. ταῖς μηχαναῖς, 2,
 27, 8.

Παῖονες, I, 5, 1. Ind. 4, 16.

παῖς filius, I, 1, 1. filia, 7, 4, 6. ὁ
 Δαρείος ἑξ Ἀρταξέρξεως παῖς, Artaxerxis ex Dario nepos, I, 16, 5.
 παῖδάς οἱ τιθεμένη Ἀλέξανδρος, fi-
 lium sibi adoptans Alexandrum,
 I, 23, 11. παῖδες καὶ κόραι, pueri &
 puellæ, I, 5, 11. παῖδων φειδιδία,
 I, 8, 14. ἐκ παιδός, 7, 14, 7.

παῖσας, part. aor. I. act. a παῖς, I,
 15, 10. 2, 3, 12.

Παιτίκη, I, 11, 7.

παῖς

I N A R R I A N U M.

παῖς, παῖς Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν
τῇ κοπιδί, I, 15, 11. παῖς κτ' ὅ
μω, I, 15, 12. παῖς εἰς τὸ πύσω-
πον τῷ δόρυτι, I, 15, 10. παῖς τῷ
ξύτῳ διὰ τ' ὁδὸν κτ' εἰς τὸ εἶπον,
I, 15, 11. παῖς εἰς τὰ πύσωπα
τοῖς ξυτοῖς, I, 16, 1.
πάλαυ diu, dudum, I, 6, 6. I, 9, 8.
πάλαυ ἤδη, I, 7, 5. 2, 7, 7. τὰ πάλαυ
ἔργα, I, 12, 4. πάλαυ ante, Ind.
25, 6. οἱ πάλαυ νόμοι, I, 17, 4. οἱ
πάλαυ φρύγες, 2, 3, 2. 3, 18, 20. ἡ
πάλαυ ἔσα χώρα, 5, 19, 3. ἐκ πα-
λαιῶ, a multo tempore, I, 28, 2.
3, 5, 5. 5, 1, 2. 5, 6, 5. παλαιὴν δύ-
ναμιν λαμβάνειν, pristinam pote-
statem recipere, I, 9, 4. παλαιὰ
ἀπέχθαι, I, 9, 10. τὸ παλαιόν, 5,
6, 8. παλαιοὶ λόγοι, Ind. 31, 9.
Παλαιστίνη Συρία, 2, 25, 7. 7, 9, 12.
πάλη lucta, νικᾷν πάλην, Ind. 17, 4.
Παλίμβοθρον urbs maxima Indiæ,
Ind. 2, 9. & 10, 5.
Παλακόπας, 7, 21, 1.
παλτὸν, παλτῶν ἄφισις, I, 15, 2. & 7.
πάρεφορ, Ind. 33, 2. & 43, 13.
Παρμεφυλία, I, 24, 5. Παρμεφυλίαν γῆ,
5, 5, 2. Ind. 2, 2.
παῖς ξυκινδυνεύει, rerum summa una
periclitatur, 3, 9, 16. totus exer-
citus, 4, 6, 3. quo loco tamen
etiam pro rerum summa accipi
potest, sic, 6, 25, 6. τρις τὸ παῖν, ter
omnino, in universum, Ind. 9, 9.
Πανδαίη, Herculis filia & regnum
ejus, Ind. 8, 7.
πανδημεῖ, I, 22, 1. I, 27, 9.
Πανήγορ, ὁ Λυκαγόρας, I, 12, 13.
πανοπλία, I, 11, 12. Περσική, I, 16, 11.
Πανταλίων ὁ Πυθαῖος, 3, 5, 4.
παντάπασι, I, 7, 17. 6, 18, 9. 7, 15, 11.
Πάνταυχ, Νικολάω, Ind. 18, 6.
πανταχόθεν, I, 8, 13. 5, 17, 14.
πανταχῶ, I, 18, 3.
παντιλῆς ἀνδραποδισμὸς, I, 9, 11.
& 13.
παντιλῆς ἐξηγερθῆναι, I, 25, 10. 7,
13, 8.

πάντη, 5, 3, 1. ἀληθῶς omnino verē,
præf. 1. ἄπιστα, præf. 4. ταπεινω-
θέντας, I, 1, 5. §. undique, I, 16,
4. I, 17, 5. 2, 6, 4.
παντοδὸς, 5, 2, 7. 5, 10, 4.
πάντοθεν undique, omni ex parte,
I, 5, 10. 4, 21, 3.
παντοῖος, 5, 2, 7. 5, 11, 1. 7, 20, 6.
Παντόρδαν, ὁ Κλεάνδρος, 2, 9, 6.
πάνυ, I, 22, 1. 2, 10, 1. ἐκ πάνυ πολλῶ, a
multo tempore, 2, 7, 7. Xenophon
de loco usurpat, p. 140. l. 14.
παρὰ cum genitivo, παρ' αὐτῷ ἐπύ-
δης, a se, sponte sua, ultro, 3, 19,
10. παρ' αὐτῶν ab iis, I, 1, 2. παρὰ
βασιλείας Φαρναβάζου ἱρῆντα, nomi-
ne Regis Pharnabazo dicturum,
2, 2, 2. παρ' ἐκατέρω ἀκροβολισμῶς
ἐν, utrinque velitabantur, I, 2, 1.
παρὰ τῶν ἄλλων πρίσβεις ἀφίκοντο,
ab aliis legati venerunt, I, 4, 9.
παρὰ πολλῶν ἰφοίτα λόγος, late
spargebatur rumor, I, 7, 3. διχί-
λια παρ' αὐτῷ τάλαντα ἐπύδης, 3,
19, 10. N. τὰ παρὰ τ' Παρμενίονος,
litteræ Parmenionis, 2, 4, 14. τυ-
χεῖν παρ' Ἀλεξάνδρου, ab Alexan-
dro consequi, I, 7, 17. τὰ παρὰ
Θηβαίων ἀπαγγελθέντα, videtur
hic vertendum, non a sed de The-
banis nunciata, I, 10, 3. ἐκπε-
φθεις παρὰ Ἀλέξανδρον παρὰ τ' ὄ-
μω, missus ad Alexandrum a po-
pulo, I, 19, 1.
παρὰ cum dativo, παρὰ βασιλῆϊ νό-
μίζεται, apud Regem habentur,
l. a Rege aestimantur, I, 5, 6. οἱ
παρ' Ἀλεξάνδρῳ τοξόται, I, 8, 6.
εὐδοκίμησι παρὰ Μακεδόσιν, I, 24, 3.
2, 3, 1. παρ' ἐμοί εἰσιν, apud me
sunt, 2, 14, 14. μειοφορεῖν παρ'
αὐτῷ, 3, 19, 11. στρατεύεται παρὰ
τοῖς, 3, 23, 15.
παρὰ cum accusativo, παρὰ τὸν Ἄε-
μον ἢ τῷ στρατεύματι πάροδον, su-
pra montem Æmum, I, 1, 8. N.
παρ' ὅν αὐτῷ ἡ πάροδος ἐγίνετο,
I, 6, 8. ἄγειν παρὰ τὴν Ἑσθραῖαν, I,
7, 6.

I N D E X G R Æ C U S

7, 6. ὡς γὰρ τὴν εἰρεσίαν ποιούμε-
νοι, I, 19, 4. ὡς τὸν ποταμὸν,
prope flumen, I, 2, 5. pro quo
paulo post est, ὡς ὁ ποταμὸς, an-
te flumien, ibid. 12. τὸ ρεῖμα ὅτι πο-
ταμὸς ὡς τὴν νῆσον, fluminis cur-
sus prope, juxta insulam, I, 3, 5.
I, 27, I. παρ' ἀλλήλων εἰλκεῖσθαι, in-
ter se commear, I, 3, 8. ὡς τὴν
θάλασσαν διὰ ὅτι ἀγίαλῶ ἦγει, I,
26, I. ὡς τὸν ποταμὸν ἐπάγειν
σπυδῇ τὴν φάλαγγα, secus flumen
consulto, caute adducere phalan-
gem, I, 4, 6. sic ὡς τὸν Ἐριγόνα
ποταμὸν πορευόμενοι, secus Erigo-
nem fluvium iter faciens, I, 5, 8.
I, 11, 5. sic ἡ αὐτῷ πορεία ὡς πό-
λιν, I, 27, 7. & 8. N. παρ' ἐλπίδα
ξυνέβη, præter spem accidit, I, 4,
11. I, 19, 16. 3, 10, 5. φεύγειν ὡς
Δαρεῖον, perfugere ad Darium, I,
10, 11. παρ' αὐτὸν ἐπρόσβευσε, ad
eum legatos miserat, I, 5, 3. I, 10,
5. παρ' Ἀλέξανδρον ἐξελθεῖν, ad A-
lexandrum exire, I, 7, 16. παρ'
αὐτὸν ἐλθὼν, ad eum venit, 7, 14, 2.
ὡς πολὺν νικῶντες, longe superio-
res in victoria, 3, 10, 7. παρ' ὀλί-
γον, ferme, pene, I, 9, 5. sic ἔπα-
ρ' μέγα ἔσθαι τὸ πλῆθος, non
magnum fore detrimentum, I, 18,
11. παρ' ὀλίγον ἦλθε καὶ ἀλῶναι ἡ
πόλις, parum abfuit, quin urbs ca-
peretur, I, 21, 6. sic &, I, 22, 8. ἔ-
στιν ὡς μέγα εἶναι, non magni mo-
menti esse, I, 23, 5. παρ' Ἀνταῖον
ἦεν καὶ ὡς Βύσιον, adversus, 3,
3, I. ὡς τὰ ἐν ὅτι θεῖα σημαινόμενα
ἔμελλαν, alia quam quæ divinitus por-
tendebantur, 4, 4, 6. ὡς τὰ ἐπηγ-
γεμμένα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, præter
mandata Alexandri, 4, 6, 3. ὡς
τὴν φύσιν ὅτι χωρίον, præter naturam
loci, 4, 21, 3. ὡς τὸ μέρος, 3,
26, 8.
παρεβηθῆναι, καὶ θάλασσαν παρεβ-
ηθηκότας, part. præt. act. I, 20,
11. & 14. 2, 27, 2.

παρεγγάλας, part. aor. I. 2. παρ-
γγίλῳ, I, 4, 2.
παρεγγίλῳ τοῖς, præcipio, moneo,
edico, I, 1, 11. I, 6, 2. παρεγγι-
λόμενοι ὁξέως δὲ χεῖρα, I, 6, 2. παρ-
γγιλαίῃσι, partic. imperison. 4,
19, 5.
παρεγγίλῳ, ἐς τὰς τάξεις ὁξέως παρ-
εγγίλῳ τὰ παρεγγίλῳ, 3,
9, 15. ἐν ὅτι παρεγγίλῳ, in-
jussu, 4, 5, 12. 5, 17, 7. κατὰ
τὴν παρεγγίλῳ, 5, 7, 12.
παρεγγίλῳ, 6, 3, 8. ἐς τὴν, I, 24,
11. ἡμεῖς αὐτῷ παρεγγίλῳ, 2, 20, 1.
3, 5, I. παρεγγίλῳ τῷ ἔργῳ, in-
terfuisse, 6, 11, 15.
παρεγγίλῳ traduco, I, 4, 3. I, 6, 4. παρ-
ήγαγεν ἐς αὐτοὺς, introduxit ad
eos, 4, 7, 5. παρεγγίλῳ ἐπὶ τὸ δεξιὸν
χείρας, I, 14, 1. 5, 13, 7. ἄλλῃ καὶ ἄλ-
λῃ ὅτι ὁπλιτῶν παρῳ, 2, 8, 3. N.
& 13. παρεγγίλῳ ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ τῶς
ὁχθῆς, 5, 10, 4.
παράδεισος, 4, 6, I. βασιλεὺς, 6,
29, 6.
παρεγγίλῳ, φῆμα παρεγγίλῳ
αὐτὰ, 6, 11, 5.
παρεγγίλῳ, prodo, I, 18, 13. N.
παρεγγίλῳ τὰς πόλεις, tradere ur-
bes. I, 24, 10. I, 29, 3. dare, I, 26,
5. & 8. τὰς ξείνας παρεγγίλῳ, ubi est
non hosti sed amico tradere, I, 2,
1. 2, 2, 2. 3, 19, 14. παρεγγίλῳ Σιγ-
κότην ἐπιμελεῖσθαι τῆς φρενῆς, 4,
30, 8. κατὰ μὲν ἀκμήν παρεγγίλῳ,
defatigatos recentibus objicere, 5,
16, 2. ἐν νίκῃ παρῳ, 2, 6, 9. 3,
10, 5. παρῳ σφῶς αὐτοὺς Κῶναι,
4, 17, 10. παρεγγίλῳ τὰ ψεύδη, 6,
11, 5. sic ἄλλῃ ἄλλῃ παρεγγίλῳ
τὴν φῆμιν, 6, 12, 2. παρεγγίλῳ
σφῶς Λακεδαιμονίοις, aor. 2. act. qui
se Lacedæmoniiis dedidissent, I, 9,
13. παρεγγίλῳ τὸν πόρον, præbere
transitum, 5, 9, 4. παρῳ, part.
a. 2. act. παρῳ τὴν λείαν διατί-
τεσθαι, prædæ administrandæ ne-
gotium dare, I, 2, I. 3, 19, 14. ἐς
τὰς

I N A R R I A N U M.

ἐπὶ τὰς τάξεις ὁρίων παραδιδόνται τὰ
 παραγγέλματα, 3, 9, 15. τὴν πόλιν
 παραδίδωκεν, 3, 16, 11. παραδι-
 δόναι σφᾶς, 4, 19, 6.
 παραδοξέω, τόλμη, 1, 4, 4.
 παραδοσις ναῶν, traditio navium, 1,
 9, 4. N. Ἐ Βήσαν, 3, 30, 1.
 παραθαλάσσιον, Ind. 10, 2.
 παραθείω, 6, 22, 14.
 παραινώ, 1, 1, 13. 1, 12, 16. 7, 16,
 12. 7, 18, 7.
 Παρασιτάκη, 3, 19, 5. 4, 21, 1.
 Παραιτίκην, 4, 22, 1.
 Παραιτίομαι μῆν τῇ γένει, deprecor
 iram adversus progeniem, 1, 11, 13.
 Παρασιτόιον, 3, 3, 5.
 Παρακάδα, 4, 3, 14.
 παρακαθίζομαι, 7, 4, 16.
 παρακαλέω, hortor, obsecro, 2, 4,
 15. παρακαλέσαι μεγάλην φλόγα,
 excitare magnam flammam, 2, 19,
 2. ταῦτα παρακαλίσας, his cohor-
 tatus, 3, 10, 1. παρακαλίσας ἐς τὸ
 ἔργον, 2, 23, 1. 5, 22, 1. παρακαλίο-
 μαι ἐς τὸν ἀγῶνα, incitor ad pu-
 gniam, 3, 9, 11. ἢ ἂν ἡ σάλπιγξ πα-
 ρακαλῇ, quo tuba vocaverit, 5,
 23, 13.
 παρακελισμός, 5, 7, 12.
 παρακνήω, 7, 3, 7.
 παρακλήσις, ἐς παρακλήσιν παραινέ-
 σθαι, 2, 7, 15.
 παρακομιδὴ στρατιᾶς ποταμῷ, 6, 1, 1.
 παρακομίζομαι, 5, 12, 6. παρακομίζεν
 εἶτον καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια, 5, 21, 1.
 παρακόπην, 6, 29, 14.
 παραλαβόντα, part. aor. 2. παραλαμ-
 βάνειν τὴν βασιλείαν, accipere re-
 gnum de successore filio, 1, 1, 1. de
 fluvio alium in se recipiente, 5, 6,
 11. 6, 14, 10. 7, 7, 7. παραλαβόντες
 τὴν ἑαυτῶ ἱκασος, sua quisque spon-
 sa accepta, 7, 4, 11.
 παραληψόμενοι, part. fut. 1. med.
 παραλαμβάνειν πόλιν ἐνδοθῆσαι, re-
 cipere urbem deditam, 1, 12, 13.
 1, 17, 2. τοὺς ξείνους ὡς Φαρναβάξ
 παραληψόμενοι, 2, 2, 2.

παράλιον πόλις, 1, 20, 2. ἢ παραλίον
 ora maritima, 1, 24, 5. 2, 1, 1. ἢ
 παραλία, regio maritima, 3, 22, 6.
 6, 20, 8. γῆ, 6, 15, 9.
 παραλάσσω prætereo, 5, 14, 6. τὴν
 ἡσέον, 5, 12, 7. 5, 13, 2.
 παραλογέω ἐς τοὺς περὶ τὰς, quod
 præter opinionem accidit eorum,
 qui clade affecti sunt, 1, 9, 1. πα-
 ραλογέω τῆς συμφορᾶς, inopinatus
 calamitatis eventus, 1, 9, 6. παρ-
 λογέω ἐντυχίᾳ, Ind. 20, 11. πατη-
 ρία, Ind. 30, 7. ἐκπλήξει ἢ παραλό-
 γον, stupore inopinati eventus, 1,
 16, 3. 2, 26, 5. ἐκ παραλόγου συμ-
 βάνει, quæ ex improvise accidunt,
 3, 10, 5. & 7. ἐκπληγόντες τῇ πα-
 ραλόγῳ τῆς ὀψείας, 4, 19, 7.
 παραλόγως, Ind. 35, 2.
 παράλοι, dicti ex Atheniensibus, qui
 mare inhabitarent, 3, 6, 3.
 ἢ παράλος, navis publica Athenien-
 sium, 3, 6, 3. N.
 παραλύω, τὸν ὑπαρχον παραλύει τῆς
 ἀρχῆς, 4, 22, 6. τῆς στρατιᾶς, ab ex-
 ercitu dimittere, 7, 8, 1.
 παραμείβω prætereo, 1, 11, 6. Ind.
 37, 8. & 40, 8. παραμείψας, part.
 aor. 1. 1, 12, 11.
 παραμείνω, 5, 26, 7.
 παραμυθίζομαι, 4, 9, 9.
 παρανομία ἢ ἐς τὸν Κόρον τάφον, 6, 29, 5.
 Παραπαμισάδαι, 4, 22, 5.
 Παραπάμιον ὄρεον, 5, 3, 3. cum ac-
 cusat. in ult. Ind. 2, 3.
 παραπέμπω, 6, 19, 12.
 παραπλίνω, 3, 1, 2. 5, 9, 5. 6, 21, 6.
 7, 7, 4. Ind. 19, 9. & 30, 2.
 παραπλήσιον, 5, 3, 12. ἀνθρώπος ὢν,
 παραπλήσιον τοῖς ἄλλοις, 7, 1, 9.
 παραπλήσιον τι ἁμαρτεῖν, 7, 29, 5.
 ὅτι τὰ σώματα ὅτι τὰς γνώμας πα-
 ραπλήσιοι, neque corporibus ne-
 que animis pares, 2, 7, 6. παραπλη-
 σίως Μακεδόνες, totidem Macedo-
 nes, 1, 18, 1.
 παράπλους, ἀποκλείσας τὸν παράπλου,
 2, 1, 3. 6, 21, 6. παράπλους τῆς ἰχθυ-
 οῦσας

INDEX GRÆCUS

ἀλλήλων, 5, 5, 1.
 παραπλῶν, Ind. 37, 4. & 43, 3.
 παρῶν, Ind. 36, 7.
 παραπορεύομαι, 7, 26, 2. Ind. 19, 1.
 παραπλοῖος, Ind. 10, 2.
 παραρήγνυσι, παρέρρηγνυτο τὰ ἰσ-
 -τάτα τῆς ἵππου, dissipabatur in
 utroque cornu equitatus, 1, 16, 2.
 φάλαγγ ὡς ἐπὶ τὸ διεῖν αἶμα πα-
 -ράρρηγνυσι, part. aor. 2. pass. pha-
 -lang in dextrum cornu flexa, 2, 10,
 7. παρέρρηγνεν τὴν χεῖρα, perfractus
 manus, 2, 22, 11. 2, 23, 4. 4, 9, 3.
 6, 7, 10. παρέρρηγνόντων τὴν πρῶ-
 -της φάλαγγ τῶν βαρβάρων, 3, 14,
 2. & 7.
 παραρήγνυσι τῆς φάλαγγος, 2, 11, 9.
 παρατίνομαι, comparor ad bellum,
 armor, Ind. 25, 2. & 27, 10.
 παραμέγεθρος, viæ mensura est apud
 Persas, Budæus triginta stadia con-
 tinere dicit, 1, 4, 5.
 παρασκευάζω, 1, 1, 8. παρασκευάζο-
 -μαι paro me, 1, 19, 2. παρασκευά-
 -ζομαι ἐκ πάντων, omni ratione fe-
 parare, 5, 9, 5. ἀγνοῦντες παρασκευά-
 -σθαι, 7, 14, 20. ἐκ πολλῶν παρασκευά-
 -σαι, 3. f. plusq. perf. 1, 20, 5. πα-
 -ρασκευάζειν τὴν κύλικα, parare me-
 dicatam potionem, 2, 4, 12. οἷον
 παρασκευάζειν, 2, 25, 8. 4, 15, 6.
 παρασκευῆν παρασκευάζειν τῇ τρο-
 -φῇ, 3, 6, 13. παρασκευαζομένην ἰπ-
 -πων, 7, 3, 5. παρασκευασάμενος ἐπὶ
 χρόνιον πολιορκίαν, 1, 27, 5. ὡς τὰς
 μάχας παρασκευασάμενος, 3, 10, 5.
 ἐπιβελὴν Ἀλιξείδρου παρασκευάζο-
 -μένην, 3, 26, 3. πλοῖα παρασκευάσας,
 5, 8, 7.
 παρασκευῆ apparatus, 5, 22, 3. 7, 19,
 12. ἐκ παρασκευῆς εὖλα εἶναι, ex-
 peditionem parare, 1, 1, 5. 2, 25,
 6. βασιλικὴ παρασκευῆ, regius ap-
 paratus, supellex, impedimenta,
 2, 15, 1.
 παρασκευῶν, 2, 12, 5.
 παραστάτης, Ind. 24, 6.
 παραστήμινοι, part. aor. 1. med.

παρίσταται, 2, 17, 9.
 παραστεινιδεύω ἐπὶ τῷ ποταμῷ,
 4, 15, 13.
 παραχρῆν, aor. 2. inf. a παρέχω, 1,
 7, 11.
 παραχρῆν, Ind. 24, 9.
 παραχρῆν, aor. 2. part. 1 παρέχω, 1,
 16, 9.
 παραχρῆναι, aor. 1. inf. pass. 1 πα-
 -ραχρῆναι, 5, 15, 10.
 παραχρῆναι, μακροὶ ὄροι παραχρῆ-
 -ται, 3, 28, 9. 5, 15, 10. ἐν τῷ πο-
 -ταμῷ τῇ πῆλιν, infra ad litus
 extenta, Ind. 21, 9. & 32, 2.
 παραχρῆναι, part. aor. 1. med. 2
 παρατάσσομαι, 1, 9, 13.
 παρατάσσομαι aciem infirmo, 1, 2, 5.
 4, 5, 7. 5, 22, 7. N. παρατάσσομαι
 Μηδοῖς, contra Medos aciem in-
 fruentes, 1, 9, 13. ὡς τὰς, 7, 5,
 8. ὅσοι ἔμελλεν οὐ παρατάσσομαι με-
 -τὰ τῇ μάχῃ ἀπὸ θάλασσης, 2, 14, 14. πα-
 -ρατάσσομαι, instructa acie, 5, 22,
 6. ἔμελλεν, 6, 8, 5.
 παρατείνας, part. aor. 1. παρατείναν
 τὴν φάλαγγα τῇ περὶ τὸν ποταμὸν τῆς φά-
 -λαγγος, 1, 2, 10. τὴν ἵππον παρα-
 -τείναντες τῷ ποταμῷ κατὰ τὴν ὁχθρὰν
 ἐπὶ φάλαγγα μακρὰν, 1, 14, 6. λα-
 -ζὴν παρατείνει τὴν τάξιν, 1, 14, 10.
 τὰς περὶ τὰς ἑξ ἑκατὶ ἐπὶ τὸ ἐνδοτικὸν
 παρατείνας, 1, 28, 5. χάρις παρα-
 -τείνης τὰς ὁχθρὰς, 2, 10, 2. παρα-
 -τείναντες οὗτοι τὸν ποταμὸν ἀπὸ τῆς
 Ind. 24, 2. παρατείνει, mons exten-
 ditur, Ind. 2, 2. παρατείνει κεφαλὴν
 διπλὴν, 2, 19, 3.
 παρατίθεται, 3. f. præt. pass. a πα-
 -ρατίθω, 3, 28, 9.
 παραυτίκα ἄκρα, 1, 7, 6.
 παραυτίκα statim, ἐν τῷ παρῶντι,
 tum temporis, in præsentia, 1, 9,
 15. 1, 13, 10. 2, 6, 9. 7, 11, 3. ἐκ τῆς
 παραυτίκα χιδαδῆν, quod ex tem-
 pore subito fit, 3, 11, 2. ὅσοι ἐν τῷ
 τῷ παρῶντι, præsens ignominia,
 4, 12, 8. ἐκ τῆς παραυτίκα, 5, 27, 15.
 παραφαίνομαι, Ind. 42, 8.

I N A R R I A N U M.

παρεφύρομαι, 5, 12, 4.
παρεφυλάττω, 4, 2, 9.
παρεχέω, αὐτῷ παρεχόμενος ἐλά-
 τω, 4, 29, 14.
παρεχωρεῖν ἐν γυμνασίῳ τοῖς μαθη-
 σιν, concedere praefecturam Mace-
 donibus, 4, 6, 2.
παρεδρῶ assidens, prope sedens,
 4, 9, 9.
παροίκαω concedo, permitto, 2, 23,
 3. & 5. ἐπὶ παροίκα, ubicunque li-
 ceret, 6, 9, 4.
παροίκαω imperf. a παρίκαω, 1, 14, 10.
παροίκατος, remissus, debilis, lan-
 guidus, part. praet. pass. a παροίκαω,
 Ind. 13, 11.
παροίκαμι, παροίκα, 1, 20, 5. αἱ κλίμακες
 αὐτῶν ἐπαροίκα, 1, 20, 10. 6, 8, 13.
 ὅτι τῶν παροίκων, Ind. 28, 9. Vide
 παροίκα.
παροίκαμι, accedo, παροίκα δὲ τὸ ἐπὶ ἁλ-
 ξιν, 2, 23, 10. παροίκα ἐς τὴν πό-
 λιν, 4, 27, 10. 6, 29, 13.
παρεκκλίνω ἐφ' ἑκάτερον τῶν ὄρεων, u-
 trinque per montes diffugere, 1,
 6, 10.
παρελαύνομαι, 3, 30, 6.
παρελαύνω, 5, 16, 4. & 8. & Ind.
 34, 8.
παρελαυθόω, part. praet. med. At-
 tice a παρίρχομαι, 1, 7, 7.
παρελθεῖν, aor. 2. inf. a παρίρχομαι,
 1, 1, 1. παρελθόντες, part. aor. 2.
 1, 7, 1. 1, 8, 12.
παρίκαω, ἢ παροίκαω τὸ ἐξέρχασθαι, 1, 14, 10.
παρεκκλινέω, part. praet. pass. a πα-
 ρεφύρομαι, 5, 12, 4.
παρίκαω, fut. 1. inf. a παρίκαω, 1, 18, 4.
παρεκκλινέω, 3. f. imperf. pass. a πα-
 ρεφύρομαι, 1, 16, 2.
παρεκκλινέω, part. praet. med. 8. πα-
 ρεκκλινέωμι, 2, 11, 2.
παρεκκλινέω, de fluviis, 6, 14, 9. εἰς
 proficisci in, intrare, 1, 1, 1. 1, 7, 1.
 1, 8, 12. 2, 15, 10. 6, 9, 2. Ind. 28, 3.
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρίκαται, 1, 7, 2.
 εἰς τὴν σκηνὴν, 2, 12, 5. εἰς αὐτὸν βέλος
 παρίκαται, 1, 6, 18. εἰς αὐτὸν Πυλῶν,

Pylas intrare, 1, 7, 7. 3, 18, 6. καί-
 ραντες αὐτὸν παρελθόν, vallum intra-
 re, 1, 8, 5. 1, 27, 3. 2, 1, 9. 2, 9, 6.
 εἰς τὴν βασιλείαν, εἰς τὴν ἀρχὴν παρελ-
 θέν, regnum suscipere, regnare
 incipere, 3, 22, 4. & 5.
παρεκκλινέω, part. praet. pass. a
 παροίκαω, 1, 1, 8.
παρίκαω, aor. 2. inf. a παρίκαω,
 1, 9, 3.
παρεκκλινέω imperf. a παρεκκλινέ-
 ωμι, 1, 2, 5.
παρίκαω, 3. f. praet. opt. παρίκαω λύ-
 σαι τὴν τάξιν, locum dare solvendis
 ordinibus, 1, 1, 11. 1, 13, 4. ἰδοὺ
 μὲν τι παρίκαω εἰς ἐξέτασιν, invita-
 mentum, ansam praebere ad com-
 positionem, 1, 7, 11. παρίκαω, 1,
 16, 9. ἢ καλὴ τὴν εἰς τὸ ἐξέρχασθαι παρο-
 δὸν παρίκαω, facilem in murum in-
 gressum praebat, 1, 21, 7. 1, 22,
 4. 1, 26, 3. 2, 13, 3. οἱ πύργοι παρί-
 καω ἐκ τοῦ βολέου, turres telis mit-
 tendis aptae erant, 1, 21, 12. 7, 21,
 9. ἐν τῇ παρίκαω, ducem pra-
 bebant, habebant, 3, 8, 8. παρί-
 καω ἐκ τῆς ἐξέτασιν τῷ πύργῳ, cladis
 admirationem & consternationem
 incutere, 1, 9, 3. παρίκαω παροίκα-
 γον εἰς τὸ ἐξέρχασθαι Ἑλλήνων, adferre
 admirationem universis Graecis,
 1, 9, 9. τὸς λιμένας παρίκαω καὶ τὸς
 Ἀλφειοὺς καὶ Πειραιᾶς, 1, 19, 2.
παρίκαω φόβος, metum incutere,
 2, 21, 3. ἐν τῇ ἐξέτασιν παρίκαω, obe-
 dientiores reddere, 5, 28, 5. παρί-
 καω ἵππους, Ind. 12, 3. παρίκαω
 παρίκαω ἄλλους, negotium facer-
 sens, 7, 1, 9. ὅρα αὐτὸν ὃ καὶ πα-
 ρίκαω, 6, 18, 9. τὸ ὄρα παρίκαω
 τὸ ὄρα, ejus, aquam ejusmodi
 esse, Ind. 6, 3. praebere me, παρί-
 καω φιλεῖν αὐτὸν, se osculandum
 praebere, 4, 12, 7. 7, 7, 8.
παρίκαω, 3. f. aor. 2. a παρίκαω,
 1, 4, 9. 1, 6, 14. 2, 8, 16.
παρίκαω, imperf. 1, 14, 1.
παρίκαω, imperf. a παρίκαω,

INDEX GRÆCUS

1, 6, 2. παρήγγειλε, aor. 1. 1, 6, 8.
 παρήει, plusq. perf. mod. a παρήμι,
 2, 23, 10.
 παρήκω, pertingere, extendi, 5, 5, 2.
 παρήμεναι, 1, 11, 6.
 παρήν αὐτῷ, imperf. a παρήμι, 1, 5, 3.
 παρήν, 3. l. imperf. a παρήναι, 1,
 12, 16.
 παρήνισσι, aor. 1. ind. act. a παρή-
 νισσι, 1, 1, 13.
 παρήσσει, fut. 1. inf. a παρήναι, 3, 17, 2.
 παρθένη ἐν ὥρᾳ γάμου, virgo nubi-
 lis, 4, 19, 8.
 Παρθεναῖοι, 3, 8, 7.
 παρήμι transmittō, 3, 17, 2. intro-
 mitto, 6, 10, 8. παρημέναι, remis-
 sus, languidus, debilis, Ind. 13, 11.
 παρηπυσίω, 2, 8, 17, 2, 9, 1. 2, 10, 3.
 ἐπὶ τῇ ἄχθῃ, 4, 4, 7. τῷ Ἀλεξάνδρῳ,
 5, 17, 1.
 παρίσταμαι, ὡς παρὰ τὸ ἀμύνεσθαι,
 his sub potestatem redactis, 2, 1, 2.
 2, 17, 9. φόβω μάλλον ἢ ἐθέλοντας
 παριστῆναι, 2, 2, 6. ὁμολογίᾳ πα-
 ριστῆναι, pactione in potesta-
 tem redigens, 2, 5, 7. opponitur,
 βίᾳ ἐξέλκων, 2, 20, 6. 2, 22, 10. ἐν τῇ
 παρῳδῷ παρὰ τὸ ἀμύνεσθαι, 3, 28, 1.
 Παρμινίαν, 1, 11, 9. ὁ Φιλῶν, 3, 11, 19.
 παρόδῳ ἢ τῷ στρατεύματι, transeun-
 dum erat exercitui, 1, 1, 8. & 11.
 1, 5, 21. 1, 6, 8. εἰδὲ ἐπὶ τούτῳ
 ὡς πᾶσι τῷ στρατεύματι ἢ παρόδῳ
 ὁ γένετο ne quatuor quidem scutatis
 militibus conjunctim iter erat, 1,
 5, 21. καὶ τὴν παρόδον, in transitu,
 1, 12, 13. ἐν παρόδῳ, 6, 15, 1. 6, 23,
 2. ἐν παρόδῳ χαλεπὸν λαβεῖν, 1, 24,
 6. 3, 28, 1. 7, 10, 13. ἄπορον ποιεῖν
 τὴν παρόδον, 1, 27, 9. 2, 8, 2. 5. πα-
 ροδῷ aditus, 4, 29, 11. 5. παρόδῳ ἐς
 Βαβυλῶνα ingressus, 7, 16, 9. ὁ χαλε-
 πῶς ἐς τὸ τεῖχος παρόδον παρέχευ,
 facilem in murum ingressum præ-
 βεβ, 1, 21, 7. 1, 22, 4.
 παρεινίω, super vinum contumelio-
 sus sum, 4, 8, 11.
 παρεινίω super vinum orta contem-

tio, 4, 8, 9. N. καὶ ἄλλοι, 4, 8, 12.
 παρόν, ὑπὲρ τῷ παρόντων βυλιεῖται,
 part. præf. a παρόναι, de præsentī
 rerum statu consultare, 1, 12, 15.
 1, 13, 8. 1, 17, 8. ὡς τῶν παρόντων
 γίνεσθαι, cum ex præsentī rerum sta-
 tu intelligerent, 1, 23, 1. δόξαμεν
 ἦτις ἐὰν τῶν παρόντων ἐπιλεγεῖται αὐ-
 τῷ, excercitus, qui ut in præsen-
 tiarum poterat, collectus infuc-
 rat, 3, 19, 4. sic δόξαμεν ἐὰν τῷ πα-
 ρόντων, sepelire, ut tempus, ut præ-
 sens rerum status patitur, 4, 6, 9.
 6, 19, 3. Ind. 28, 9. ἐξάλογον ἐὰν τῷ
 παρόντων ἐπιλεγεῖται, 4, 7, 5. παρό-
 ντων, 1, 12, 16. ἐν τῷ παρόντι, in
 præsentia, 1, 13, 4. 2, 2, 5. 5, 7, 5.
 ἐπιδεῖν τὰ παρόντα καλῶς γίνεσθαι,
 1, 29, 10. εἴτε ἐς τὰ παρόντα τῷ λό-
 γῳ ἐνπρίσται, hoc pro præsentī
 rerum statu rationi convenientis-
 simum, 2, 16, 12. 5, 27, 4. ὡς μάλ-
 τα ὡς τὰ παρόντα ἐν καὶ ἢ οἱ ἐφαί-
 νετο, 5, 22, 7. ἔχουσιν ἐν τῷ παρόντι,
 7, 2, 5.
 παροξύνω, ὡς ὁ οἶνος, 4, 8, 7. ὑπὲρ
 τῆσαν παροξύνονται, his rebus irri-
 tatus, 4, 4, 2.
 παροξύνω, 4, 18, 11. ἐς ἐπιδεῖν τὰ
 παρόντα, 5, 25, 3.
 παρόντης, dat. sing. part. præf. a πα-
 ρόναι, 1, 5, 14.
 παρόντης ἀπαρῶ, 4, 12, 9. ἀχθῇ δὲ
 τῇ παρόντι, 5, 28, 2.
 Participium causam significans, βου-
 λησιν ὄντι, præf. 3. præsentis pro
 præterito, ἐλπίσιν, 3, 1, 1. verten-
 dum per quamvis, licet, cum ta-
 men, ἐὰν ὅτι, quamquam juvenis
 esset, 4, 19, 10.
 Παρόντης, 7, 4, 6.
 Πάρον ὁ Φακὸς, 3, 16, 2.
 πᾶς, ἐν ὅσῳ ταῖς πᾶσις ἡμίση, 1,
 11, 7. 2, 5, 7. ψάμμι τὸ πᾶν ἔχει,
 3, 4, 1. πᾶσα τάξις, tota acies, 2,
 20, 8. πᾶσα πολιορκία, tota obsi-
 dio, 2, 24, 7. 4, 27, 3. πᾶς τις,
 quisque, 3, 15, 5. 4, 29, 14. ἢ πᾶ-
 ρος,

I N A R R I A N U M.

τῆς, 4, 3, 9. ἐκ πάντων παροικεῖν-
 ζεῖσθαι, omnibus modis se parare,
 5, 9, 5. ἐκ τοῖς πολυμίοις τοῖς πάσι,
 3, 10, 7. ἐς τετρακισχιλίους ἔχων τὰς
 πάντας, quatuor in universum mil-
 lia habens, 2, 13, 1. 4, 25, 6. Ind.
 5, 2. & 7, 1. τὴς πάντας ἱππέας,
 qui omnes equites erant, 3, 8,
 7. διὰ τὰς τὴς πάντας ἐκ τῆς μάχης
 σάδων, 3, 15, 13.
 Πασαργάδαι, 3, 18, 17.
 Πασικέρτης Θυρεῖς, 2, 22, 2.
 Πάσις vicus, Ind. 26, 3. Πασίρις,
 ibid.
 Πασιτήρης ποταμός, Ind. 42, 4.
 πάσσαλον μικρὸν, 4, 19, 1. 6, 10, 6.
 Ind. 41, 2.
 πάχω clade afficior, 1, 9, 1. & 3.
 1, 13, 10. 6, 5, 2. κακὰ τοσαῦτα ἵπ-
 θην, Ind. 26, 1. & 32, 1. μέγα τι
 ἐξ Ἀλεξάνδρου ἀγαθὸν κέρεισθαι,
 magnum aliquod bonum adipi-
 sci, Ind. 34. 1. δεινὸν ἔδην πεισομέ-
 νης, 6, 22, 3. παχύνει ὡς τὸ
 ἄχαι, 1, 17, 10. 7, 22, 1. ἔκ τινος,
 2, 14, 2. & 15. 7, 23, 13. παθὼν ἔδην
 ὡς Ἀλεξάνδρου, multa injuria af-
 fectus ab Alexandro, 1, 17, 10.
 πάτριοι ἦναι, 1, 1, 3. πάτριοι χτῆ-
 μα φυλάσσειν, pristinum decorem
 & formam servare, 1, 9, 4. ἰδοὺς
 πάτριον, vestis patria, 4, 7, 7.
 πάτριον ὅπλις, 7, 23, 6. θύειν
 πατρίᾳ νόμῳ, 3, 16, 15. τὰ πατρί-
 σφις πρὸς τῶν πατρίων πρὸς βίον,
 6, 30, 5.
 πατρίς, 1, 12, 8.
 Πατρόκλη τάφοι ἐσιφάνισσι, 1, 12, 2.
 7, 16, 13.
 πατρίον, ἀρχὴ πατρίδα, 2, 14, 3.
 τὰς ἰκας ἐς πατρίον οἶκον κρημίσας,
 5, 27, 13.
 παύομαι, ἵνα ἡ γέφυρα ἱπάσεται, ubi
 pons desinebat, 3, 7, 3. εἰ μὴ ὑπὸ
 τῆςδε ξυγγεγραφῆς παύεται, 6, 11, 5.
 ἔποσι παύονται ἐπιτρίβοντες, 4,
 8. 4. 4. 14, 4. παύεται ὀφείλοντας,
 debito liberari, 7, 5, 5. παυσάμε-

ναι τῆς οἰμαγῆς, 6, 12, 2. ἀντι-
 ἱπαστάτο, Ind. 22, 1.
 Παύσιππος, 3, 24, 7.
 παύω, Ind. 36, 7. ubi est, παύειν & λέ-
 γοντα, interpellare, παύειν & σάλα-
 πείας, fatrapatu deponit, 6, 27, 1.
 Παφλαγονίς, 2, 4, 1.
 παχὺς, Ind. 24, 3. & 10.
 πείδη, δόσας ἐκ πείδαις, 1, 16, 10. 4,
 14, 5. 7, 14, 9.
 πεδῖον campus, planities, 1, 5, 16.
 5, 6, 5. ἐς τὸ πεδῖον ἐξέπιπτον, in
 campum procurrerant, 1, 8, 13.
 πάντα ἀναπείθεσθαι, 2, 6, 4. τὰ πε-
 δῖα οἰκόντες, 3, 17, 2. πεδῖον καθήκει
 ἔς τι ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ, 3, 23, 2.
 πεζοί, 1, 28, 5. 2, 23, 3. 5, 22, 10.
 πεζὴ ἵνα, pedestri itinere, 7, 25, 3.
 Ind. 23, 8.
 πεζικαὶ ἀσπίδες, 4, 23, 3.
 πεζικὴ δύναμις, 4, 15, 11.
 πεζομαχία pugna pedestris, 1, 15, 6.
 πεζός, 1, 3, 10. 5, 23, 1. 6, 26, 2.
 ἀναμιχθέντας τοῖς ἱππεῦσι πεζὸς
 μάχεσθαι, 1, 6, 9. πεζοῖς terrestri-
 bus copiis, 1, 20, 2.
 πείζω verbum lascivum, 2, 5, 5.
 Πειθαγόρας, μάντις, 7, 18, 2.
 πείθεισθαι τῷ σατραπῇ ἐκέλευσε, 1,
 27, 6. ἐς τὰ ἄλλα, de medico, 2, 4,
 15. τὰ χεῖρα μάχῃ ἵππει, dete-
 rior sententia vicit, 2, 6, 9. ὅτι ἂν
 πείθῃς ἐμὲ, ἔγω σοι, 2, 14, 16. τοῖς
 χωρίοις ἐπισπορίσας, 3, 17, 9. πει-
 πορίσας, fretus, Ind. 20. 11. πείσας,
 πεισθῆς, 5, 25, 6. τῶν αὐτοῖς πει-
 σθῆναι, 7, 17, 7.
 Πείσαν ὁ Σασικλῆς, 4, 16, 9. Κρη-
 τισ, Ind. 18, 6.
 πείρα, ἐς πείραν ἰλδοῖν παθήματα,
 7, 3, 2. πείραν καθιέναι, probare,
 explorare, 7, 5, 2.
 πειράζομαι experior, 7, 16, 13.
 πειράομαι, 1, 3, 5. 6, 9, 4.
 πείσεισθαι, fut. 1. inf. med. a πεί-
 χω, Ind. 34, 1.
 πεισομένους, fut. med. a πείχω, 6,
 22, 3.

INDEX GRÆCUS

πάλαι, 2, 29, 11. Ind. 26, 7. &
 40, 10. N. & 43, 3. N. ἡσυχία, 7,
 20, 6.
 πάλαι, 1, 19, 13. 2, 20, 8.
 πάλαι, 1, 6, 15. 1, 15, 4. ἡγνύς, πάλαι
 λαοὺς ἀπείκειναι, 1, 21, 4.
 οἱ πάλαι prope, οἱ πάλαι propin-
 qui, amici, 7, 28, 8. Ind. 13, 8.
 πάλαι securis, bipennis, 7, 13, 4.
 Πάλα, 1, 5, 7.
 Πάλαϊ, 3, 5, 4. 6, 28, 6. Ind.
 18, 3.
 Πάλαϊ πόλις, 1, 5, 8.
 Πάλαϊ, 1, 1, 1.
 Πάλαϊ, 7, 13, 4. Ind. 16, 8.
 Πάλαϊ, Ind. 28, 1. N.
 Πάλαϊ, πέμπει ἐπ' αὐτάς, mittit
 contra eas, 1, 19, 15. ἐπὶ Πέργῃς,
 Pergas mittit, πέμπει ἐς Παρμαί-
 να, ubi tamen Gronov. contendit
 legendum ὅτι 1, 25, 12. sic etiam,
 2, 8, 14. πέμπει ἐπὶ Ἀλέξανδρον,
 1, 10, 5. γράμματα πέμπει ἐπὶ
 Ἀλέξανδρον, 1, 18, 6. πέμπει πο-
 μπὴν ἐπὶ τῇ γερσίᾳ πάσῃ, 1, 18, 4.
 πέμπει ἐς βεβαίωσιν τῆς φιλίας,
 mittere ad confirmandam amici-
 tiam, 2, 14, 3. πέμπει ἐπίσσω, 3,
 16, 14. πρὸς βίαις σφῶν κατὰ ἴδιν
 πέμπουσιν, part. aor. 3. act. 1,
 10, 3.
 πέποις, 3, 24, 3. πεπία, ibid.
 περὶ δὲ σιγῇ, 7, 14, 15.
 περὶ, 7, 14, 3. ποιεῖσθαι, 7, 14, 16.
 περὶ ἀρχῆς, 7, 25, 11.
 περὶ ἀρχῆς, 5, 4, 8.
 περὶ ἀρχῆς, 2, 20, 2.
 περὶ ἀρχῆς, 2, 21, 13.
 περὶ ἀρχῆς maturesco, Ind. 9, 8.
 περὶ ἀρχῆς, part. præ. med. 2. ἀρχ-
 γνύω, 4, 19, 1.
 περὶ ἀρχῆς, pro ἐπιποιήσας, 3. pl.
 plusq. perf. pass. 2. ποιῶ, 1, 1, 10.
 περὶ ἀρχῆς, part. præ. med. 3. ἀρχ-
 γνύω, Ind. 20, 11.
 περὶ ἀρχῆς ἐς Δαμασκόν, 3. f. plusq.
 perf. Act. pro ἐπιπέμφει Attice,
 2, 11, 13.

περὶ ἀρχῆς, 3. f. perf. opt. med. 2. ἀρχ-
 γνύω, 7, 22, 1.
 περὶ ἀρχῆς, part. præ. med. 2.
 περὶ ἀρχῆς, 4, 17, 11.
 περὶ ἀρχῆς, gen. sing. part. præ.
 act. 2. ἀρχῆς, 1, 21, 8.
 περὶ ἀρχῆς, 3. pl. plusq. perf.
 pass. 2. ἀρχῆς, cognoverant,
 1, 19, 14. 2, 20, 10.
 περὶ ἀρχῆς, 4, 29, 14.
 περὶ ἀρχῆς, trajicio, procedo, 5, 14,
 5. 7, 20, 12. Ind. 22, 1.
 περὶ ἀρχῆς, 1, 3, 6. ἐπὶ τῇ Γερσίᾳ
 καὶ περὶ ἀρχῆς, 1, 13, 2. ἀρχῆς
 βάζει περὶ ἀρχῆς, 1, 8, 8. τὰ
 περὶ ἀρχῆς, 5, 25, 1. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ,
 6, 8, 7.
 περὶ ἀρχῆς, τῶν πόλεων ἐπιθέσθαι, sine
 laboribus imponere, 2, 7, 10. 5,
 24, 14. 5, 27, 6, 7, 2, 6. περὶ ἀρχῆς
 ποιοῦν αὐτοὶ οἱ πόλεως, 5, 26, 1. περὶ
 τῇ πόλεω ἐπὶ, τὴν πόλιν, 5, 26, 2.
 περὶ ἀρχῆς, 5, 9, 8.
 περὶ ἀρχῆς, 5, 9, 8.
 περὶ ἀρχῆς, trajicio sumen,
 1, 6, 18. 1, 13, 4. περὶ ἀρχῆς, 1, 24,
 7. περὶ ἀρχῆς, 5, 13, 7. 7, 10, 12.
 Περὶ ἀρχῆς, 1, 25, 12.
 Περὶ ἀρχῆς, 1, 26, 1.
 Περὶ ἀρχῆς, 1, 6, 20. ἐπὶ Ὀρέντι, Ind.
 18, 5. ἐπὶ Ὀρέντι, 1, 14, 3. cum
 simplici, scribitur, 3, 11, 15. ἐπὶ
 Ὀρέντι, 6, 28, 6.
 πέποις, cum homini postponitur,
 Ind. 3, 1.
 πέποις, cum genitivo, πέποις τῷ, præf.
 1. πρὸς βίαις ἐκὼν πέποις φιλίας, legati
 veniebant de amicitia, amicitiam
 petentes, 1, 24, 9. 1, 26, 5. τὰ πέποις
 Δαρείῳ, Darii statum exponere,
 2, 12, 8.
 πέποις cum Dativo, πέποις τῷ, præf.
 ad, circa portas, 1, 22, 7. πέποις τῷ
 ἀρχῇ, circa supem, 1, 27, 1.
 πέποις cum accusativo, πέποις Σικελίᾳ
 apud, juxta Siciliam, 1, 9, 2. vel
 in Sicilia, ut Polyb. p. 172. l. 20.
 οἱ πέποις Φιλότα, Philotas cum suis,
 1, 21, 1.

IN ARRANUM.

Ι, 21; 10. ἰππίας ἔχων αὐτὸν ἐὶς ἑξή-
 λαν, equites habens. fere ter mil-
 le, 3, 7, 2. αὐτὸν ἐν Φαφελίτῃ ὄντι,
 dum apud Phafelitas est, 1, 25, 1.
 αὐτὸν τὴν χάριν τὴν Καδυσίαν ἐλατ-
 τέρη ἐς Ἰγκανίδου, 3, 19, 15.
αὐτοαγγέλλω, 7, 14, 16.
αὐτοαγγαῖον ἰδὼν, 3, 18, 6.
αὐτοαπτόω, circumapto, adapto,
Ind. 16, 11.
αὐτοβρίω πρὸς ἡμέραν, sto ante f. cir-
ca jacentem, 6, 10, 4.
αὐτοβρίω, τὴν αὐτοβρίω, αὐτοβρίω, αὐ-
ταῖς, 1, 27, 1. 2, 26, 2. 5, 17, 13.
αὐτοβρίω, αὐτοβρίω, αὐτοβρίω, αὐτοβρίω,
castra munita erant, 3, 11, 1. urbem in-
cludere, 5, 23, 5. 8. 9. capio, Ind.
8, 12. αὐτοβρίω, præt. inf.
pass. 3, 1, 8. αὐτοβρίω, λαῖμα,
prædam acquirere, ea potiri, 4,
16, 8,
αὐτοβρίω, circumitus, 2, 5, 3. 6, 29, 10.
αὐτοβρίω, quæ supersunt, i. e.
reditus, 7, 17, 5.
αὐτοβρίω, 3, 2, 2.
Περίδης ὁ Μνηστῆρος ἰσχυρὸς, 2, 9, 6.
αὐτοβρίω, Ind. 13, 12.
αὐτοβρίω, 3. f. plusq. perf. pass.
a αὐτοβρίω, 1, 27, 1.
αὐτοβρίω, fino, permitto, patior, 1,
12, 18. 7, 22, 6. αὐτοβρίω τὸν
δισμὸν, insolutum relinquere vin-
culum, 2, 3, 12. omitto, negligo,
contemno, 7, 14, 6.
αὐτοβρίω, αὐτοβρίω, superstes, 3, 26, 7.
4, 27, 2. ἔμοιγε αὐτοβρίω τί αὐτοβρίω
ἀπὸ τούτου ἔπινον, 7, 9, 14. αὐτοβρίω
ἡεὶ οὐ πόλεως, 3, 9, 10.
αὐτοβρίω, 6, 12, 4.
αὐτοβρίω, part. aor. 2. a αὐτοβρίω-
μαι καὶ τὰς Πύλας, 1, 7, 13.
αὐτοβρίω, 3. f. aor. 1. ind. med.
a αὐτοβρίω, 3, 21, 6.
αὐτοβρίω, circumseplo, circumcla-
do, 4, 21, 4.
αὐτοβρίω, 1, 7, 13. 1, 20, 8.
αὐτοβρίω ἐς Ἀντίπυρρον ἢ πρὸς ἑνὴν
φυλακὴν, 4, 13, 8.

εἰδέναι, 7, 22, 7.
 εἰδέναι, 3. f. aor. 2. opt. a εἰδέναι,
 1, 12, 18.
 εἰδέναι, 3, 12, 6. 3, 14, 1.
 εἰδέναι, 3, 19, 11.
 εἰδέναι, 3, 30, 4. 4, 27, 5. 5. cir-
 cumsto, 4, 5, 14. 6, 9, 19.
 εἰκαταλαμβάνοντο, 3. pl. praef.
 opt. pass. a εἰκαταλαμβάνομαι,
 undique deprehendor, ceu fit in
 angustiis viarum, 1, 1, 12.
 εἰκείμαι, πρὸς αὐτὸν εἰκείμε-
 τον, 5, 1, 5.
 εἰκλάν, 2, 19, 7. N.
 εἰλειφθῆναι πόλιν, salvam relictam
 esse urbem, aor. i. inf. pass. a εἰ-
 λείπω, 1, 9, 2.
 εἰλιμνάζω, 6, 14, 11.
 Πρεσβυτοί, 2, 14, 9.
 πίειξ, 6, 20, 4.
 εἰσίδω, Ind. 3, 1. N.
 εἰσίσχω, 2, 27, 12. 4, 22, 6. Ind.
 37, 11.
 εἰσόντας, part. praef. a εἰσέρω,
 praesto, superior sum, 1, 12, 16.
 εἰσορῶ, sino, patior, Ind. 8, 12.
 εἰσπνύς, incidens, incurrens, 4,
 8, 16.
 εἰσπνύσκει ἀλλήλους, inter se colli-
 di, 6, 5, 5.
 εἰσπλύνω, 2, 22, 4. 6, 22, 5. 6, 23, 9.
 6, 28, 7. 7, 10, 14. κατὰ τὴν ἀ-
 γορὴν, 3, 1, 7.
 εἰσπλοος, 6, 28, 8. 7, 5, 9.
 εἰστοίω, acquiro, comparo, 5,
 26, 12.
 εἰσπολος καλυμένη τριήρης, 2, 20, 2.
 εἰσπυθάνομαι, Δαρίος εἰσπυθί-
 το, de Dario certior factus est, 3,
 21, 6.
 εἰσρρίω, Ind. 30, 8.
 εἰσρρήγνυμαι, lacero vestes, 7,
 24, 5.
 εἰσαδὼν circumstando, 5, 17, 4.
 εἰσεγροπιδίω, 4, 3, 10. 5, 23, 5.
 εἰσπρίφω, circumagi, 6, 5, 2.
 Ind. 13, 13.
 εἰστωχίζω, 4, 27, 7.

INDEX GRÆCUS

περιτειχισμός, circumvallatio, 3, 2, 2. **περιτειχισμός ἀποκλείου** αὐ-
 τὸς, ejusmodi circumvallatione
 eos intercludere, quo minus se-
 cum advenientibus copiis sub-
 diariis conjungere possint, 1, 5, 13.
περιτίθω ὁρᾷ τὴν κιδάει, 6, 29, 4.
περιτίθω, 7, 22, 5.
περιτὸς, qui cæteris eximius, κατὰ
 τὴν ἰχὺν, 5, 18, 8.
περιτῶς accurate, eleganter, Ind.
 16, 5.
περιτυγχάνει τοῖ, incidere in ali-
 quem, reperire, 6, 8, 3.
περιφανής, Ind. 32, 13.
περιφανὴς ἢ **περιφανῶς**, 2, 15, 7. 7,
 10, 8.
περιφέρω, circumferor, vagor,
 4, 17, 5.
περιφέρων, 2, 19, 1. 3, 28, 12.
Περικῆς, 1, 12, 11.
περόνη fibula, 3, 30, 19.
Περσὺς, 3, 3, 1.
Πέρσης τελευτή, Ind. 18, 8.
Περσίδες πόλις, 3, 18, 3.
περὶζω τῇ τε σκευῇ καὶ τῇ φανῇ,
 7, 6, 4.
Περσικὸς κάλπ, 5, 26, 3. 6, 19, 12.
Περσὶς, 6, 28, 5. 6, 29, 1. γῆ, 7, 3, 1.
Περσίδι, 6, 29, 12.
περὶν τοῦ, part. aor. 2. act. **πί-
 πτω**, 1, 20, 11. 1, 21, 8. **πεπνύταις**,
 acc. pl. aor. 2. 1, 1, 12.
πέσσω coquo, Ind. 29, 12.
πίταμα, **πίτειναι** ὑπὲρ κεφαλῆς,
 1, 25, 9.
Πιπῆς, 1, 12, 14.
Πίτις, 3, 5, 3.
πίττω, 4, 28, 2. 5, 20, 14.
πιτροβατίω, 4, 19, 1.
Πινκίλα πόλις, Ind. 1, 8.
Πινκίλαϊτις χώρα, 4, 22, 9.
Πινκίλαϊτις, Ind. 4, 11.
Πινκίλαϊτις πόλις, 4, 28, 10.
Πινκίλας ὁ Μαρκατάς, 3, 5, 6. ὁ
 τὴν ἰσθμὸν ἀσπίδα φέρων, 6, 9, 6. 6,
 28, 5. **Ἀλιζάνδρ**, Ind. 18, 6.

Πεύκη insula in Iistro, 1, 2, 3.
πιφοβημένος, adverb. a part. præ-
 pass. **φοβίω**, 2, 11, 5.
πιφρογμῖνον, part. præter. pass. a
φροσσω, 1, 17, 5.
πιφροκῦς, part. præter. act. a **φρίτ-
 τω**, 3, 14, 3.
πῆ, ἄλλῃ πῃ, ulla alia in re, 6, 29,
 17. alicubi, 1, 4, 6. 2, 8, 11.
πήγαι, 6, 25, 14. **αὐτῇ ἀίχμῃ**,
 fontes ejus oriuntur, 1, 3, 1. 2,
 4, 11. 6, 1, 5. **πήγαι αὐτῇ ἐκ φρε-
 νῆς εἰσι**, 1, 29, 7. **πηγὴ ὁδῶν** καὶ
ἐλαίων, 4, 15, 13.
πηγύω, **χίον** πεπηγῶς, nix gelu
 constricta, 4, 19, 1. **πηγύω**
ἡθῶν καὶ ὁδῶν πεπηγῶν, palis hinc
 inde fixis, Ind. 41, 2. **ἄλλες πηγῶν**
ταὶ αὐτόματοι, sal concrevit sū-
 pte sponte, 1, 29, 1.
πηδάω, 6, 10, 5.
πηλὸς ξύδις καὶ τοῖς λιθῶν ἰγύνο-
 το, 5, 15, 4. 6, 19, 3. 6, 29, 16.
 7, 21, 7.
Πηλῶσι τῆς Ἀργεῖω, 3, 1, 1.
πηλόδης, 2, 18, 5.
πηλὸς θισσαλικὸς ποταμὸς, 4, 6, 13.
πηλόδης, 1, 23, 10.
πήγαι, 7, 8, 1. 7, 21, 11.
πήγαι, **πλάτ** τελευτῶντα **πέχαι**,
 1, 20, 13. 4, 21, 8. 5, 19, 1.
πίδαξ fons, ὁλίγη καὶ φάλας, 6, 26, 3.
πίεζομαι urgeo, premor ab hoste,
 2, 27, 2. **πίεζομαι γάρ**, 2, 3, 8.
λιμῶ, 6, 23, 7. **πιεζομένης** κατὰ
πρόμακτον τῆς καὶ, 2, 19, 4.
πίεζω, ἀπορῆ τῶν ἐπιτεταμένων ἐπι-
 ὄντων, 4, 21, 17. τῶν καθ' αὐτὸν τὰ
 μήκη **πίεσαι** τὴν ὑψηλότητα, 6, 24, 9.
 6, 25, 8.
Πιρὶς, 1, 11, 12.
πιρῶς, appositus, accommoda-
 tus, de quo id credi possit, 2, 12,
 12. ἢ **credibilis**, 7, 4, 5. ἢ **ἐταίρος**
πιρῶν, 7, 24, 8. **πιρῶν**
τερ εἰς τὸ πλῆθος, 1, 7, 3.
πίρ, Ind. 15, 9.
πιρῶς τιμωροῦμαι, 7, 18, 2.

INDEX GRÆCUS

Περαιέται, 7, 3, 5.
 πλειονεύω superior sum, vinco,
 ἐπλειονεύω imperf. I, 15, 7. πλει-
 ονέμενοι τῷ πλείῳ καὶ ὧ χωρίῳ
 χαλεπότεραι, superati multitudine
 & loci difficultate, I, 21, 4. τοῖς
 χωρίοις, 3, 17, 9.
 πλειονεύω ὡς ἀγῶν, 2, 7, 9.
 πλείονα pro πλείονα, Ind. 5, 3.
 πλείονες pro πλείονες, Ind. 29, 8.
 πλευρῇ, Ind. 3, 2. & 30, 9.
 πλείω, ἐπλεῖ ἐπὶ Λυκίας, 2, 2, 1. & 3.
 ἐπλεῖ ἐπὶ τῶν ἡν, 2, 13, 10. ἐπὶ
 Λέβου πλείονας, 2, 1, 1. πλείν τὴν
 ταχίστην, citissime navigare, 2, 13,
 7. πλείον τὴν θαλάσσαν, 2, 17, 8.
 6, 19, 11. ὡς Σιδῶν, 2, 24, 6.
 κατὰ τὰς ποταμὸν, 6, 2, 8. ἄλλως
 πλείονα ἦν, 2, 13, 4. 6, 19, 6.
 ὅπως ἐπλείσθη αὐτῷ τὰ δὲ ὅτι πο-
 ταμῷ ἐπὶ τὴν θαλάσσαν, 6, 28, 10.
 τὸ πλείονα, ubi navigari potest,
 Ind. 41, 3. & 4.
 πλῆγῶν, acc. sing. part. aor. 2.
 pass. a πλέσσω, I, 25, 10.
 πλῆγῃ ἔχει τὸ πρῶτον, ictum exce-
 pit, impedivit galea, I, 15, 11.
 πολλὰς πλῆγὰς λαμβάνειν, 3, 18, 5.
 4, 13, 5. 5, 14, 6. ὡς τῆς πλῆγῆς ἐτο-
 λύνεται, 3, 27, 6. ἐπιτίμνει τὴν
 πλῆγην, laxare vulnus, 6, 11, 2.
 πλῆθ, I, 7, 3. 6, 13, 4. Θηβαίαν,
 I, 7, 16. τῶν ἀπολαμάνειν, I, 9, 2.
 & 6. καίμας πλῆθι πολλὰς, 5, 20, 5.
 πλῆμμελέω, delinquo, pecco, τὸ
 αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐς πολυκαίαν πλῆμ-
 μελεῖν, eodem cum aliis adulationi-
 nis vitio peccare, 4, 8, 9. πλῆμμε-
 λεῖνται ἐς αὐτὸν, gen plur. part.
 aor. I. pass. quæ commissa fue-
 rant in eum, I, 10, 8. 6, 27, 10.
 7, 4, 2. 7, 29, 1.
 πλῆμμελεῖται erratum, 6, 11, 14. 7,
 29, 6.
 πλῆμμενός accedentis maris æstus,
 Ind. 21, 3. it. πλῆμμενός, ὃ ἐν ὧ
 πόντῳ, Ind. 21, 6. ὅτι ἡ πλῆμμενός
 ἔστιν, Ind. 39, 8.

πλῆμμενός, πλῆμμενός ἐπὶ γυναι-
 κος, Ind. 37, 6.
 πλὴν praterquam, exceptio, I, 1, 2.
 I, 9, 17. I, 17, 9. πλὴν γὰρ, ex-
 cepto tamen, 5, 9, 8. 7, 1, 9. 7,
 13, 4. 7, 15, 8. 7, 16, 6. πλὴν cum
 genit. I, 9, 17.
 πλῆρς, 5, 7, 8. εὐδὲς πλῆρς, 7,
 14, 2.
 πλῆρῶν, πλῆρῶν part. 2. I. aor. I,
 3, 7. πλῆρῶν ποντήρας, instructe
 quinquereemes, 2, 21, 13. Ind. 18,
 I. πλῆρῶν ὁ κάθος, I, 3, 7. ὡς τῶ
 ποντήρας πλῆρῶν, 2, 22, 2.
 πλῆρμα, Ind. 31, 3. ἀπερβότατα
 πλῆρματα, præstantissimi classia-
 riī f. remiges, 2, 21, 13. Ind. 23,
 I. & 4. πλῆρματα ἐς τὰς νῆας, 7,
 19, 8.
 πλῆρσις τῶν τριήρων, instructio tri-
 remium, 2, 21, 13.
 πλῆσιον ἡμῶν ἀπολαμάνειν, I, 13, 4.
 I, 23, 3.
 πλῆσσω repello, I, 25, 10. f. trans-
 fodio, πλῆσσειν δόρυτι ἐς τὸ σπῆ-
 σσων, 3, 28, 5. διὰ ὧ γίγνεται δια-
 πλῆξ πλῆγῆς, 4, 4, 7. πλῆγῆς ὡς
 κρούει, 6, 11, 13. πλῆγῆς, 2. sc-
 pentibus morfi, Ind. 15, 11.
 πλῆθον τῶν, I, 21, 8. 5, 24, 6.
 πλῆθ, ὡς πλῆθι ἐπὶ τῆς ὡς ἀφ᾽ ἑλ-
 τῆ ἡρμοσμένης, 7, 17, 2. Ind. 10,
 3. N.
 πλοῖα μονόξυλα, I, 3, 7. N. ἀπὸ πλοῖον
 λατρεύον, navibus prædari, I, 3, 8.
 σφυγγύλα, I, 11, 9. τίμωσι, διατά-
 ραν, ξυτῆμεν, 5, 8, 8. βροχύνε-
 ρ, 5, 8, 8.
 πλόϊμος navigabilis, 6, 21, 2. 7, 16, 5.
 πλό, opponitur ei πορεία, 7, 25,
 3. ἐποιεῖτο τὸν πλῆν, 6, 4, 5. 6, 5,
 12. γίγνεται αὐτῷ ὁ πλῆς, 6, 15,
 11. Ind. 22, 3. ὅδε τρίτη ἡμέρα
 αὐτῷ ὧ πλῆ ἔχοντι, cum jam cer-
 tium diem navigaret, 6, 17, 9.
 ἀπέχον ὅσον πλῆν ἡμέρας καὶ ἡ-
 κῆς, 7, 20, 11. Ind. 32, 6.
 Pluralis pro duali, præf. I.

I N A R R I A N U M.

πάλυτος, 7, 10, 4.
 πάλωτος, navigabilis, Ind. 4, 3. &
 20, 5.
 παλῶν, Ind. 12, 1. & 22, 4.
 πνεῦμα βίαιον, 2, 6, 3. μέγα κατήναι,
 6, 18, 11. πνεῦμα ὁμῶς τῷ αἵματι
 ἐν τῷ τρεῦματι ἐξεννέτο, 6, 10,
 2. πνεύματι μεγάλῳ ἐμπιστεύοντες,
 7, 22, 4.
 πνευσιῶν anhelō, 5, 16, 2.
 πνέω, ἀπ' ἀρῆς ἀνάμνη πνέοντα, 1,
 26, 2. 3, 3, 7.
 πνιγνός, quasi suffocans, angu-
 stum, 6, 23, 4. Ind. 24, 2.
 πνοή ventus, 7, 22, 4.
 Πνυταγόρας, 2, 20, 8. βασιλεὺς, 2,
 22, 2. Πνυταγέρας, Ionice pro
 Πνυταγός, Ind. 18, 8.
 πόα βαθεία, 6, 29, 6. Ind. 13, 5.
 ποθέω, 5, 26, 2. 7, 2, 7. desiderare,
 7, 12, 8.
 πόθος ἔλαβεν αὐτὸν, cupiditas eum
 ceperat, 1, 3, 6. 2, 3, 1. 3, 1, 8.
 καταλαμβάνει αὐτὸν, 7, 1, 1. ἴσθις
 πόθος γοίεσσι ἐστίν, 5, 27, 11. αὐτῷ
 πόθος ἰγνέτο, 7, 2, 4. πόθος ἔ-
 χεν αὐτὸν, 7, 16, 2. ὅπως ἔχει φι-
 λίας τε καὶ πόθος ἐς αὐτὸς, 7, 12, 5.
 ἐν ἀκμῇ δὲ πόθος δὲ παρ' ἀνθρώπων
 ἀσκηθῶν, 7, 16, 12. πόθος τῆς
 οἰκίας κατέχευται, Ind. 20, 4. πό-
 θος εἶναι Ἀλεξάνδρῳ, Ind. 20, 1.
 ποίω, 2, 8, 11. ποιῶν ἄγωνα, face-
 re ludos, certamen, 1, 11, 1. ποιῶν
 carmina facere, 1, 11, 3. confin-
 gere, 5, 4, 5. Ind. 1, 7. scribere,
 tradere, statuere, 5, 6, 2. 6, 1, 4.
 ἐν μέτρῳ ποιῶν, versibus describe-
 re, 1, 12, 4. ποιῶν de statuariis, 1,
 16, 7. Τενεδίοις τὰ τῆς ἐνοίας ἐς Ἀ-
 λέξανδρον ἐποίει μᾶλλον pro ἐποιεῖ-
 το, Attice, Tenedli magis in Ale-
 xandrum erant propensi, magis
 ei studebant, 2, 2, 5. N. γνώμην
 πεποιήτο, apud se statuebant, 1,
 1, 10. 3, 19, 2. κακῶς ἐποίησαν ἡμῶς,
 2, 14, 7. ποιόμας, ὅτι ἐν θούματι
 ποιόμας, non miror, Ind. 34, 10.

πόλεις ποιεῖσθαι, urbes edificari,
 Ind. 10, 2. ποιεῖσθαι ξυμμάχους, in
 confederatorum numerum reci-
 pere, 1, 4, 12. ὁ φαῦλον ποιεῖσθαι,
 non levis momenti judicare, 1, 7,
 5. 1, 25, 11. ποιεῖσθαι ὡς τὴ δόξης
 Μακεδόνων, convenienter agere
 gloriae Macedonum, 1, 13, 10.
 ἱκανὸν ποιεῖσθαι τιμηρεῖσθαι, fide
 dignum judicare, 6, 28, 3. τιμῆ-
 ερον ποιεῖσθαι, documentum ede-
 re, 7, 12, 5. μέσον αὐτῶν τε καὶ Ἀ-
 λεξάνδρου τὸν Εὐφράτην ποιῆσαι,
 medium inter se atque Alexan-
 drum Euphratem relinquere, 2,
 13, 1. N. Ind. 22, 1. πεποιήσθαι,
 statuisse, 3, 21, 8. Ἡρόδοτος πολλαί-
 κας αἰεὶ τῶν γυναικῶν τέρας πεποίη-
 ται, scil. μύθη, Herodotus fre-
 quenter harum mullerum men-
 tionem facit, 7, 13, 11. μεθ' ἐ-
 ποιήσας, 2, 16, 5. ὡς αὐτῷ ἐποιεῖ-
 το, sibi utile judicabat, 7, 7, 13.
 ποιή herba, Ind. 29, 13.
 ποιήματα τῶν ποταμῶν, dicuntur
 campestria loca fluminum allu-
 vionibus facta, 5, 6, 5. τὰ ἀμφὶ τῇ
 γῇ τῇ Ἀγυπλίᾳ ποιήματα, 5, 6, 7.
 ποιητάμενος, part. a. i. med. a ποιέ-
 μας, 1, 4, 12.
 ποιήσας, part. aor. i. act. ποιέω,
 1, 6, 5.
 ποιήσις, opus Homeri dicitur, 4, 1, 1.
 ποιεῖν, 1, 9, 18. ἐπὶ τὴν καὶ μελῶν,
 1, 11, 3.
 ποιητὴς, 2, 20, 15.
 ποικίλος, Ind. 16, 5.
 ποιμὴν, Ind. 11, 11.
 ποίμνη, 3, 28, 12.
 ποιῶν, Ind. 32, 4. & 40, 3.
 πολέμῳ Λακεδαιμονίοις, bellum ge-
 ro cum Lacedaemoniis, 1, 9, 2. 2,
 17, 4. ὡς τῶν, 2, 14, 11. ὑπὲρ τῶ-
 ν, 4, 10, 6. ἐν τῷ πολέ-
 μῳ, aperte bellum gerere, 2,
 17, 4. πολέμους, Ind. 1, 4.
 πολέμιος τοῖς, 1, 28, 2. σῶμας τὰ
 πολέμια ἀχρεῖον, 3, 6, 9. 5, 4, 8.
 M m m 2

INDEX GRÆCUM.

τῷ Μουσικῷ ἀντὶ πολέμου
 ꝑ, cum Musicano inimicitias ge-
 rebat, 6, 16, 4. ἡ δὲ πολέμιοι
 δίχιστα, 4, 16, 7. τὸ πολέμιοι
 hostes, 5, 24, 14.
 πολέμιοι πόλεις, 2, 7, 7. τῆς ἐλπί-
 τος συνεκχυῖσθαι τὸ πολέμιοι 2, 7,
 3, 8.
 πολέμιοι, Ind. 12, 2.
 πολέμιοι ἔχοντες, 6, 16, 6.
 πόλεμος Μεδικός, 1, 9, 12. ἡ μικρὴ
 βλάβη ἐς τὸ πολέμιοι τὴν πρώτην δό-
 ξιν, 1, 18, 14. ἔτι συνεκχυῖσθαι τῷ
 Μουσικῷ Πέρσῃ πολέμιοι, adhuc du-
 rante Persico bello, 1, 29, 9. τὸ
 πολέμιοι πέρις, belli eventus, 2,
 16, 12. πόλεμος ἐς ἀλλήλους τυγχάν-
 ον, bellum inter eos est, Ind. 11,
 10. & 14, 4. N. ἐμβεβλήκει ἐς τὴν
 γῆν αὐτῶν ἐπὶ πολέμιοι, invaserat
 regionem eorum hostiliter, 3, 24,
 3. τρυφῆς ἐμποιοῦν τῷ πολέμιοι, 1,
 12, 19. ἐς Μακεδονίαν ἀποστρέψας
 τὸν πόλεμον, 2, 1, 1. πόλεμον κατα-
 λύνει, bellum componere, 2, 25,
 2. & 25. πόλεμον διευτυχεῖν, in bello
 felicem esse, 4, 7, 8.
 Πόλεμος ἐς Μακεδονίαν, Πόλεμος, 3,
 5, 4. ὁ Θερμικός, 3, 5, 6. ὁ Ἀμύ-
 ντε ἀδελφός, 3, 27, 1.
 πόλιν, urbem condo, πεπολιμένη
 η, sita, Ind. 43, 13.
 πολιορκία, 1, 25, 9. 1, 29, 4. πολιορ-
 κία, 1, 19, 3. πολιορκήματα ἐ-
 ταῖς καυσί, 1, 19, 12.
 πολιορκία, τῇ πολιορκίᾳ ἢ ἀρτίως
 ἀσπείκετο, 2, 1, 5. ἀντέχου τῇ πο-
 λιρκίᾳ, 1, 23, 1. τὴν πολιορκίαν
 ἐκλείπει, 4, 5, 4. πολιορκίαν λύνει,
 1, 19, 1. χρεῖται πολιορκίᾳ, 1, 20,
 4. 1, 27, 5.
 πόλις Ἀθηναίων, 1, 1, 4. τὸ Θηβαίων,
 1, 7, 9. Πλαταιῶν, 1, 9, 8. Φίλιπ-
 πῶν, 1, 1, 6. πόλις μεγάλη καὶ εὐδαί-
 μον, 2, 13, 11. ἄλλη πόλις, alia ur-
 bis pars, 1, 8, 12. πόλις, omitti-
 ται, ὡς τῇ ἐμοῦ, in mea civita-
 te, 1, 12, 8. εἰς πόλιν, oppidan-

ni, cives, 1, 5, 18. 1, 7, 3. 1, 20,
 31. τῇ πόλιν, urbem evertere,
 1, 9, 5. πόλις ἐπὶ ἐπὶ θάλασσαν, 1,
 2, 1.
 πόλις καὶ καὶ, 1, 9, 9. 1, 24,
 7. μικρὴ, 28, 11.
 πόλις καὶ καὶ τῇ πόλιν ἔχοντες,
 resp. ab optimatibus gubernantur,
 5, 2, 3. ἀσπείκετο τὸ πόλις καὶ καὶ
 qui præfunt reip. ibid. πόλις καὶ
 7, 15, 7. & 9.
 πόλις καὶ καὶ, 5, 1, 10. 5, 25, 1.
 πόλις καὶ καὶ, τὸ πόλις καὶ καὶ, 7,
 20, 3. πόλις καὶ καὶ, 5, 2, 4.
 πόλις καὶ καὶ, Ind. 37, 8.
 πόλις καὶ καὶ, 2, 10, 2. 5, 9, 2. & 3. & 4.
 πόλις pro πόλις, Ind. 4, 8. & 26, 9.
 sic πόλις τι, Ind. 15, 1.
 πόλις καὶ καὶ, multesima i. e. mi-
 nima pars, 7, 1, 3. Ind. 7, 1.
 πόλις καὶ καὶ, 5, 20, 5.
 Πόλις καὶ καὶ, 3, 26, 5.
 Πόλις καὶ καὶ, 3, 3, 1.
 Πόλις καὶ καὶ, Pollux, 4, 8, 4.
 Πόλις καὶ καὶ, ὁ Κρόνος, 2, 16, 3.
 Πόλις καὶ καὶ, 1, 10, 7.
 πόλις καὶ καὶ, Ind. 40, 5.
 πόλις καὶ καὶ, locuples, Ind. 8, 9.
 Πόλις καὶ καὶ, ὁ Σημίς, 2, 12, 3. Πό-
 λις καὶ καὶ, 3, 11, 15.
 πόλις καὶ καὶ, Ind. 9, 10.
 πόλις καὶ καὶ, 7, 12, 11. Ind.
 43, 10.
 πόλις καὶ καὶ, 7, 1, 9. πόλις καὶ καὶ
 καὶ καὶ ἀποδίδεται, 2, 13, 3. curio-
 sius inquirō, 7, 10, 6.
 πόλις, ἐκ πόλις scil. χρόνου, jamdu-
 dum, ex multo tempore, multa
 ante, 1, 2, 2. & 3. 1, 7, 5. 1, 20, 5.
 ἐκ πόλις, ex longinquo loco, 1,
 19, 16. 3, 28, 11. N. πόλις καὶ καὶ
 1, 11, 4. τὸ πόλις καὶ καὶ καὶ καὶ
 καὶ καὶ, 1, 9, 2. & 4. πόλις καὶ καὶ
 ἐκποδίζονται, multum fuisse in ex-
 probrando, 4, 8, 11. πόλις καὶ καὶ
 πόλις καὶ καὶ (ἐκ), 3, 3, 6. ἐκ πόλις
 plerique, 1, 9, 8. & 9. 1, 17, 9. 1,
 18, 6.

T N A R R I A N U M.

1. 24, 2. 1, 27, 10, 5, 24, 11.
 Opponitur ἀρσιν, 5, 25, 2. ὁ παρ-
 λαι, gens copiosa, 1, 3, 2. N. 7,
 12, 12. πολλὰ βλαπτήματα, 1, 16, 1.
 τὸ πολλὸν τῆς, maxima pars in-
 dialis, 1, 3, 5. 1, 27, 1, 3, 1, 3. τὰ
 πολλὰ, plerumque, 5, 28, 5. 6,
 21, 6. ἐν τῇ πολλῇ, universus ex-
 ercitus distinctus a ducibus, 5,
 27, 3. ὅσα πολλὰ τῆς Ἀραβίας τῆς
 πολλῆς, magnam Arabie partem,
 7, 1, 2. ἀπὸ πολλῶν, multis verbis,
 3, 9, 14. τὰς περὶ τῆς πολλῆς, pe-
 rtiuum maximam partem, 1, 11, 9.
 4, 1, 6, πολλὸν τι ἐπερρωτέον, 1, 12,
 5. 7, 7, 6. πολλὸν ἐπὶ τῇ ἁλυσὶ ἐπὶ
 πρὸς, 1, 15, 10. πολλὸν μέτρον, 1,
 12, 4. ὁ πολλὸν ἀφικέσθαι, cum non
 longe abesset, 1, 8, 1. 1, 13, 2. τὸ
 πολλὸν plerumque, 3, 10, 5. 3, 18,
 6, 25, 7. ὁ 13. τὸ πολλὸν, Ind. 8,
 3. τὸ πολλὸν αὐτῆς, magna montis
 pars, 3, 28, 8. ἐς πολλὸν multum,
 ἐπιρρολογεῖται ἐς πολλὸν, 3, 12, 2.
 τὸ πολλὸν τῆς ἐρρωτῆς, 4, 6, 1. πολλὸν
 ὅτι αὐτομύνηται, 4, 25, 4, 5, 4, 8.
 ἄνευ ἀνέχου ἐπὶ πολλὸν τῆς μεγάλης
 θαλάσσης, promontorium longe
 in oceanum porrigi, 7, 20, 15.
 ἐπὶ πολλὸν ἐπέχου τὸ πᾶν, amplius
 parvus, 5, 23, 5. πλεονεχὲς πολλὸν
 ἐπὶ τῆς ἁλυσὶς, 5, 25, 2. ἐπὶ τὸ πολλὸν
 παραπλεύσας τὴν Ἀραβίαν ὅλην, to-
 tam fere Arabiam, 7, 20, 14. ἐπε-
 πολλὸν, 1, 9, 2. 1, 23, 1, 5, 10, 6. de
 loco, ἐπὶ πολλὸν τῆς θαλάσσης, 2, 18,
 11. ἐπὶ πολλὸν procul, late, 1, 19,
 14. N. ἀνέστιχοι ἐπὶ πολλὸν, 4, 26,
 10, 6, 3, 8. κατέσταντο τὸ τεῖχος
 ἐπὶ πολλὸν, 2, 27, 6. τοῖς βάλαντον ἐπὶ
 πολλὸν κατέσταντο, ibid. ὁ μὲν ἐπε-
 πολλὸν τῆς νυκτὸς κατέσταντο, in mul-
 tam noctem durans, 3, 13, 5. sic
 ἐπιπολλὸν ἐπέσταντο τῇ πολιορκίᾳ, 1,
 23, 1. ὁ ἐπὶ πολλῷ, non multo an-
 te, 6, 6, 10.

πελυτάλεια, πολυτελεία υπηρετήσε-
ως πέμψ. 7223, IQ.

κελευσθῆς Ναιτα, 2, II, I3. 7, 5, 2;
 Περτρίτις ποταμός, 4, 5, IO. 4,
 6, II.

παλαιότητα, 1,21,8.

Septima, 2, 5, 12, 2, 6, 6, 3, 5, 2.
Ind. 36, 3.

περὶ τῆς ἀρετῆς, aquila missio, 2, 3,
 10. περὶ ἐπιείκους, missio equo-
 rum, 4, 2, 10. legatio, 4, 1, 2. περὶ
 τῆς πίμπεν, 1, 18, 4. εἰς, 2,
 24, 10. περὶ ἐπιπορευομένης ἀπὸ
 τοῦ ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ταῖς ἐν πόλει
 περὶ, 6, 28, 2.

παύωμαι, strenue rem gero, pugno,
I, 15, 8. **β. laboro**, graviter ab
hoste premor, 2, 11, 1. N. 3, 14.
β. β. laboro, operor, **κατ' ἀρετὴν**
παύωμαι, ἐπιμαρτύρομαι, 2, 18, 7. **ἐπὶ**
ἐκκλησίᾳ, **παύωμαι**, 7, 30, 2. Ind.
11, 5. **παύωμαι**, **πόνος**, 5, 25, 7.
6, 24, 2.

πωλίσ, τοῖς κακοποιήταις, muri af-
 fecti, ruinosi, I, 26, 8. 6, 5, 8. ἐν
 τοῖς ἑσπέραις κακοποιήταις, quae
 ab imbris corrupta erant, 5,
 29, 8. 6, 15, 8. ἐν πωλίσ, μὲν πωλίσ-
 ται τῶν κατὰ, 6, 5, 5. 6, 18, 9. 7,
 7, 3. Ind. 23, 8. §. labore acquiro,
 Ind. 11, 2.

πομπὴν ἔδωκε, 4, 4, 17. Ind. 26, 5.
 πλεῖον, Ind. 27, 5. πομπὴν καὶ μαρτυρίαν,
 Ind. 29, 5. πομπὴν γὰρ, Ind. 32, 1.
 πομπὴν ἔχον, 7, 25, 9. & 11.

πόνος· πολλὰ ἔσται αὐτοῖς, I, II, 3.
 ὅτι· ἡ ἀλγία δένει πόνος, 5, 13, 5.
 ἔξ πόνου, Ind. 36, 8. ὁ δὲ πόνος, I,
 9, 10. 4, 25, I. πόνοι πολεμικοί, 2,
 7, 7. πόνος τοῖς πόνοις ἐπιθεῖται,
 ibid. 10. πόνος ἐκ πόνου ἐπιθεῖται,
 5, 25, 3. πόνος τῶν πόνων αὐ-
 τὰ οἱ πόνου, 5, 26, I. πόνος φέρει,
 6, 26, 2.

πάντες, ὡς ἐλάλησεν πάντας ἐπὶ τοῖς
 Ι, ΙΙ, ΙΘ. Ἀγγλ. πάντες, 7, 20, 9.
 πορείας, ἢ ἐκ τῆς πορείας ἐξῆς πόλεως,
 erat illi iter faciendum juxta ur-
 bem, Ι, 27, 7. ἢ ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆς
 ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆς πορείας, 3, 30, 12. ἔκ τῆς

INDEX GRÆCUS

ἄλλος ποταμός, 4, 5; 9. μακρόν, 6, 8,
 13. καὶ τὴν πορείαν, in itinere, 1, 5,
 2, 7, 12, 8. oppos. ὁ πλοῦς, 7; 25, 3.
 ἔτι τὴν ἐκ' Αἰγυπτῶν πορείαν ἀνφω-
 λῆσθαι, 2, 17, 1. ποιεῖσθαι τὴν πο-
 ρείαν, iter facere, 3, 21, 11. 6, 4, 2.
 6, 24, 9. 6, 25, 7.
 πορεύομαι καὶ ποταμὸν, 1, 5; 8.
 πορδαίον populus, vastus, 4, 6, 10.
 5, 9, 3.
 πορδαίος fretum τριπυλάδος, 2, 18, 5.
 πορίζω, suppedito, ξὺν τῷ ἐκ οὗ πο-
 λεῖσθαι σφίσι πόσιν, 5, 27, 11.
 τὴν ἀσφάλειαν πορίζεσθαι, securi-
 tatem sibi parare, 7, 9, 7.
 Πόρϕ Rex, Ind. 5, 3.
 πόρϕ, ἰγυθουράδην ὁ καὶ Μέμφιν πό-
 ρϕ καὶ Νεῖλον, 3, 6, 1. δυοῖν γοφά-
 ρων ἐξευγμένϕ ὁ πόρϕ, 3, 7, 1. ὁ
 ἐκ τῶν πορϕ, 5, 14, 12. ὁ πό-
 ρϕ, locus ubi transmittitur, 6, 7,
 2. ὁ αἰνεὺς fluminis, 7, 21, 6. γε-
 φύρατος ὁ πόρϕ, 3, 29, 7. τὰς διφθέ-
 ρας παρεσκευάζει ἐπὶ τῷ πόρϕ, ad
 trajiciendum, 4, 4, 2. & 7. κατὰ
 μέσσην τὸν πόρον καὶ Ἑλλεσπόντην, in
 mediis fluctibus, in medio cursu,
 transitu Hellesponti, 1, 11, 10. 6,
 3, 4. διαβαλεῖν τὸν πόρον, 1, 13, 4.
 ἐμβάλλειν ἐς τὸν πόρον, 1, 14, 10.
 λαμβάνειν ὀφθαλμῶν τὸν πόρον,
 clam flumen transmittere, 5, 10, 1.
 ἐξηγῶντο αὐτῷ τὸν πόρον, naviga-
 tionis duces erant, 6, 18, 11.
 πόρρῳ φίλισμῖνοι Ἀλεξάνδρῳ, procul
 ab Alexandro habitantes, 1, 4, 11.
 ἀπὸ τῆς πατρίδος, procul a patria, 1,
 9, 2. αἱ μηχαναὶ ἐκ πόρρῳ καὶ οὐρα-
 γισθαι ἔστιν, 1, 20, 14. πόρρῳ καὶ
 ἱκανῶς, 4, 11, 9. ἐκ πόρρῳ καὶ ἀληθῶς
 ἀπαγγέλλειν, 5, 20, 16. 7, 26, 5.
 τῷ καὶ πόρρῳ ἄκρῳ ἡ τελευτὴ ἦν, 7,
 23, 3. ἔπειτα πόρρῳ τῶν νυκτῶν, in
 multam noctem, 7, 24, 7. 7,
 25, 1.
 πόρρῳτάτω longissime, 1, 4, 6.
 πόρρῳθεν, 5, 14, 3.
 πορρῶδες, 6, 29, 9.

πορρῶδες, qui purpuras capit, 7,
 19, 8.
 πορρῶδες, 6, 29, 8. Ind. 16, 4.
 Πορρῶδες ποταμὸν, 1, 11, 10. Ind.
 18, 11.
 ποταμὸς πλοῦς, 6, 2, 8. ἰσχυρὸς πο-
 τὰμϕ, Ind. 6, 8.
 ποταμὸς, τὸν ποταμὸν διαβαίνων, 1,
 1, 7. 1, 2, 2. πόρϕ καὶ ποταμὸς, flumi-
 nis cursus, 1, 3, 5. ἐκτετακμένον ἐπὶ
 ποταμῷ, 4, 4, 1. καὶ τὸν ποταμὸν,
 prope flumen, 1, 2, 5. eodem scilicet
 loco, quo mox usurpatur, καὶ καὶ πο-
 τὰμϕ, ibid. 12. ὁ ποταμὸς, pro ma-
 ri, Ind. 27, 5. N.
 πότις, 5, 4, 11. 7, 16, 3.
 πότις ὕδωρ, potui apta, Ind. 22, 8.
 πότις potus, convivium, πότις καὶ
 πότις ποτῶν, 4, 8, 3. ἐν ποτῶν,
 inter pocula, 4, 10, 7. ἀπὸ ποτῶν
 ποτῶν καὶ πότις, 4, 13, 11. 7, 4,
 10. 7, 27, 3. ἀπὸ ποτῶν ποτῶν, 6,
 25, 12. ποτῶν αὐτῶν ἐγγίνοντο καὶ
 τοῖς ἐταίροις, 7, 14, 1.
 πῦρ endit. ferme, ἀπὸ μέσης πε-
 νταχθῶς, circa mediam ferme po-
 stem, 1, 23, 4. ἐπὶ πῦρ, circiter
 septem, 4, 26, 3.
 Πύρρῳ nomen loci, 6, 24, 1.
 πύρρῳ, τὰ καὶ ποταμὸν ἀφαιρῶν, 2, 11,
 8. ὡς τάχως ἔχει ποταμὸν, quanta
 maxima celeritate pedum pote-
 rant, 6, 6, 10. ἐπὶ ποταμῷ, cessum
 ὑποχωρῶν, pedem retro ferre, 5,
 17, 12. ποταμὸς καὶ τῇ κλίμῃ, 6, 29, 8.
 πύρρῳ, καὶ τῇ ἐπὶ τῶν ποταμῶν καὶ πο-
 τῶν, huic permittit regni admi-
 nistrationem, 1, 23, 9. πύρρῳ τὸν
 βασιλέα πύρρῳ, 4, 20, 5. καὶ πο-
 τῶν καὶ πύρρῳ, regum potiri, 1,
 23, 10. τὰ πύρρῳ καὶ τῶν ποταμῶν,
 rerum administrationem in insula
 tenebant, 3, 2, 6. τῶν ποταμῶν καὶ
 βασιλέα πύρρῳ, 2, 1, 4. 3, 11,
 2. Ἑλλεσπόντην πύρρῳ, res Græ-
 ciæ, 2, 17, 2. ἀπογγίνοντες τὰ ποταμῶν
 πύρρῳ, rebus suis diffusi, 4,
 28, 1. μέγιστα πύρρῳ πύρρῳ,
 omnia,

Y N A R R I A N U M.

πρῶτον, 4, 7, 10. ἀνέχον τὰ βασιλείας
περγύματα, 4, 12, 8. περγύματα
ἔχοντες καὶ παρέχον ἄλλοις, tibi pa-
riter atque aliis negotium facies-
sens, 7, 1, 9. συμπεταχόντας αὐ-
τοῖς τῶν τότε περγύματι, ad quos
infortunium illud communiter
pertinebat, 1, 9, 7.

Præfens pro præterito, præf. 3. &
1, 1, 3. & 5. 1, 3, 10. 2, 3, 2. 2, 16,
2. 4, 8, 2. 4, 9, 9. 7, 11, 7. pro plusq.
perfecto, 1, 23, 10.

Περύλιον ποταμός, 1, 12, 11.

περνοτίρα τῇ φάλαγγι, 1, 1, 10. N.
πράξαντες, part. aor. I. aē. πρᾶ-
σαν, 1, 7, 8. 1, 20, 12.

πράξις, 4, 13, 12.

Πράττοι, Ind. 10, 5.

πρηνοςὶς viridis, Ind. 16, 5.

πράσσειν, 2, 25, 4. ἀπόσσειν auto-
rem defectionis esse, 1, 7, 8. τὰς
ἀλόντας τὰ αὐτὰ ἐπερξεν, 4, 2, 7.
κακῶς πεπεργότις, re male gesta,
4, 17, 11.

περχθῆσθαι, dat. plur. part. aor. I.
pass. a πέρσσω, 1, 17, 15.

πρέμων ramus, truncus arboris, 6,
22, 8.

πρίπαν, ξὺν τῷ πρίποντι κόσμῳ ἀπο-
καλῶν, 2, 10, 3. 4, 11, 6. ἢ πρίπον-
ται, 7, 14, 4.

πρεσβεία ἀφίκετο, 1, 29, 8. κατὰ
πρεσβείαν φιλίας ξυνησόμενον, per
legationem amicitiam composi-
turus, 4, 1, 2. πρεσβεῖαι ἦνοι, 3, 5,
1. πρεσβείας πέμπειν, 1, 10, 3.

πρεσβεύτης, 3, 24, 10.

πρεσβεύω τὰς Φιλίππου ἔργα, ex-
tollo Philippi res gestas, 4, 8, 10.
πρεσβεύει λόγῳ, 4, 13, 4. τὰς ἀρχὰς
σφίσι κατὰ τῶν πατρῶν πρεσβεύειν,
præferre, 6, 30, 5. ἐπρίσβινει παρ'
αὐτὸν, 1, 5, 3. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἐπι-
κηρυκεύομενοι ἐπρίσβινον, 1, 24, 9.
1, 29, 10. πρεσβεύονται ὡς Ἄ-
λέξανδροι, 1, 10, 9. 1, 29, 3. πρεσ-
βεύσαιντο παρ' αὐτὸν ἐπὶ τοῖς κακῶς
ἐγνωμένοις, 3. pl. aor. I. opt. med.

1, 7, 10. ὅσοι κατ' ἀξίαντες ἢ τὰς
ἄλλαν ἀρετὴν πρεσβεύεσθαι, qui-
cunque dignitate aut virtute bel-
lica illustres erant, 7, 11, 14.

πρίσβεις, πρίσβεις, 1, 4, 9. πρίσβεις
ἦνοι καὶ φιλίας, legati veniebant
amicitiam petentes, 1, 24, 9. πρίσ-
βεις αὐτοκράτορις, legati cum libe-
ra potestate, plenipotentarios
vocant, 1, 26, 4. πρίσβεις ἐκ τῶν
Ἑλλήνων, 2, 15, 2.

πρισβύτατον, 3, 29, 9. τῶν ἱταί-
ρων, 5, 28, 8.

πρήγμα, ἢ μαλθακὰ πρήγμα, non
mollis vita, Ind. 12, 9. & 34, 5.

πρητήρ igneus turbo, Ind. 30, 2.

Πρίανον, 1, 11, 13. πόλις, 1, 12, 13.

πρὶν γινέσθαι, 1, 7, 7. 1, 13, 4. ὁλί-
γον πρὶν, 2, 20, 11. πρὶν γινέσθαι do-
nectandem, 6, 13, 4. 7, 22, 2.

καὶ τὴν ἄλλαν φάλαγγα ἰλθεῖν λατὶ
δεξιᾷ κίρας, relicto dextro cornu
ante reliquam phalangem confi-
stere, 1, 1, 15. τὴν φάλαγγα πρὶν
ζῶν κατὰ τῆς φάλαγγος παρατεί-
νας, phalangem peditum ante uni-
versam aciem constituebant. 1, 2,

10. 1, 28, 8. λόφος κατὰ τὴν πόλιν,
collis ante urbem, 1, 28, 4. κατὰ τὴν
πόλιν, ante flumen, 1, 2, 12. 2,
8, 15. κατὰ σφῶν κατὰ βάλλειν, an-
te se objicere, 1, 1, 9. 4, 2, 10.

ἴφιστον κατὰ αὐτὴν, gestabant ante
ipsum, 1, 11, 12. κατὰ τὴν συμφορὰν,
ante illam calamitatem, 1, 9, 15.
σποδοὶ αὐτῶν ἐπέμπεστο κατὰ τὴν
τεύχεα, 1, 12, 12. τὰς πόλιν κατὰ
τὴν πόλιν ὁράναι, 1, 20, 13. κατὰ
τὸ καιρὸν, ante tempus, 1, 22, 7.

κατὰ τὴν ἐκστρέφειν, ante expeditio-
nem, 1, 24, 1. οἱ κατὰ Δαρείον βασι-
λεῖς, 3, 22, 1. ἢ κατὰ πολλὸν, non
multo ante, 6, 6, 10. κατὰ τὴν ἀκρὰς
τείχεα γινέσθαι, videntur esse non ante
arcem, sed in ipsa arce collocati,
6, 9, 4. κατὰ τὴν βασιλείαν ἐμάχοντο,
6, 10, 1. κατὰ τὴν ἐκστρέφειν κινδυνεύειν,
6, 13, 10.

I N D E X G R A E C U S

ἀσπγγίλῳ, 3, 26, 1.
 ἀσπγγεν impetum facio, 5, 16, 3.
 εἰς progredi in, 1, 4, 2. produco,
 2, 10, 1. N. ἀσπγγεν ἐπὶ τὰς πόλεις,
 2, 4, 2. ἢ τὶ εἰς τὸ ὑπερογνότερον
 ἀσπγγθ βαρβαρίσαι, si adductus
 est, ut insolentius barbarorum
 imitaretur, 7, 29, 1.
 ἀσπγγρυνίῳ, 7, 9, 17.
 ἀσπιδίῳ, 2, 14, 7.
 ἀσπιδίρχος, prius mori, 7, 16,
 13.
 ἀσπιδόνητος, ante morior, 7,
 16, 13.
 ἀσπιδόπιδος, 6, 10, 7.
 ἀσπιδόπιδος ἐκείνου, Ind. 16, 5. ἀσπιδόπιδος
 χάρις, 1, 6, 19. οἱ ἐλπίστας ἀσπιδόπιδος, 5,
 16, 3.
 ἀσπιδόπιδος, part. aor. 2. med. ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, ante se obji-
 cere, disponere, 1, 1, 9.
 ἀσπιδόπιδος ἐνέμοντο, 3, 28, 11. χαίρει
 ἐν τῷ σιλήρι, ibid.
 ἀσπιδόπιδος, part. præt. pass. a
 ἀσπιδόπιδος, 1, 6, 19.
 ἀσπιδόπιδος, Ind. 22, 1.
 ἀσπιδόπιδος, δέρις ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος
 ἐξέμελλε, 2, 18, 12. εἰς ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος
 τείνει τὰ δόρυ, in adversum ha-
 stas dirigere, 1, 6, 3.
 ἀσπιδόπιδος, ita dicuntur saxa in ma-
 re projecta, quibus accessus na-
 vium ad murum Tyrionum impe-
 diebatur, 2, 21, 11.
 ἀσπιδόπιδος, Ind. 14, 5.
 ἀσπιδόπιδος, 3, 27, 10. 5, 26, 8.
 ἀσπιδόπιδος, 6, 23, 8.
 ἀσπιδόπιδος, ἀσπιδόπιδος, 3, 22, 9.
 ἀσπιδόπιδος ἔκλειπον, proditio qua
 Græci proditi fuerunt, 1, 9, 12.
 4, 7, 5. ἐπὶ ἀσπιδόπιδος ἐκλειπόντες
 πόλεις, 1, 20, 10. 2, 1, 1.
 ἀσπιδόπιδος, 2, 9, 3. 3, 7, 12. ἐπὶ ἀσπιδόπιδος,
 1, 14, 9. 3, 12, 4. ἀσπιδόπιδος ἴλας,
 1, 12, 12.
 ἀσπιδόπιδος sive ἀσπιδόπιδος progredi, pro-
 cedere διὰ τὸ ἄλμα εἰς Τερέμους,

1, 2, 7. ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, 2, 8, 7.
 ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, 6, 5, 13. εἰς ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, in
 anfractum portectus, 2, 8, 11. ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, 4, 8, 3. ἀσπιδόπιδος
 τὴν ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, 2, 8, 4.
 ἀσπιδόπιδος, 1, 1, 16. 1, 2, 6.
 ἀσπιδόπιδος, part. præt. pass. a
 ἀσπιδόπιδος, 1, 8, 2.
 ἀσπιδόπιδος, aor. 2. Ind. 2. ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, 1, 14, 9.
 ἀσπιδόπιδος, 6, 4, 8.
 Προίξας, ἀσπιδόπιδος, ἀσπιδόπιδος, 28,
 7.
 ἀσπιδόπιδος, 6, 27, 1.
 ἀσπιδόπιδος, 7, 8, 1.
 ἀσπιδόπιδος, Ind. 34, 4. ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, 1, 8, 2. εἰς τὴν, Ind. 22, 2.
 ἀσπιδόπιδος ἐπὶ ἀσπιδόπιδος τὴν ἀσπιδόπιδος
 τοῖς ἀσπιδόπιδος, 5, 25, 5.
 ἀσπιδόπιδος, ἀσπιδόπιδος εἰς τὸ ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, qui bellica gloria in
 Græcis civitates eminebat, 1, 9,
 11. τὴν ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος, qui
 plus stipendii accipiant, 7, 23, 6.
 ἀσπιδόπιδος, aor. 2. a ἀσπιδόπιδος. εἰς
 ἀσπιδόπιδος, e sylva producere, effi-
 cere, 1, 2, 8. pro quo, ibid. p. 6.
 est ἀσπιδόπιδος.
 ἀσπιδόπιδος tueor, defendo, 7, 29,
 3. quod verbum in Lexicis non
 reperitur, sed facile apparet esse
 contrarium, ἔκλειπον.
 ἀσπιδόπιδος, part. præt. pass. a
 ἀσπιδόπιδος, 2, 14, 7.
 ἀσπιδόπιδος, 3. f. plusq. perf. med. a ἀσπιδόπιδος,
 1, 2, 1. 1, 4, 2.
 ἀσπιδόπιδος, 3. sing. a. 1. med. ind. a
 ἀσπιδόπιδος, Ind. 20, 8.
 ἀσπιδόπιδος, aor. 1. pass. a ἀσπιδόπιδος, 7,
 29, 1.
 ἀσπιδόπιδος, 7, 22, 6. εἰς τὸ ἴργον, 2,
 18, 7. 4, 29, 14. ἐπὶ ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, 4, 26, 11.
 ἀσπιδόπιδος, ἐπὶ ἀσπιδόπιδος ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, pro communis salutis stu-
 dio, 6, 25, 6. ἀσπιδόπιδος εἰς ἀσπιδόπιδος
 ἀσπιδόπιδος, 5, 27, 3. & 7.

- I N A R R I A N U M.

~~προσώτερον~~, 5, 27, 16.
 προΐεναι ἀπὸ Σαρδίας ἐπὶ φρυγίαν, a
 προίμι, v. infr. voce προΐναι, I,
 24, 4.
 προΐημι ἐς κίνδυνον, mittō in pericu-
 lum, Ind. 20, 8.
 προΐξ, προΐκας ξυμπάσαις ἐπέδωκεν,
 dotes omnibus contulit, 7, 4, 11.
 προΐόντας, part. aor. 2. προίμι pro-
 cedo, I, 12, 17.
 προΐππιύειν πρὸ τῶν ἄλλων, I, 15, 10.
 προΐσθηναι ὅτι πολιτεύματ', præsum-
 reip. 5, 2, 3.
 προΐχομαι, prætendo, prætexo, al-
 lego, I, 7, 2.
 προκαλεῖσθαι ἐς ξύμβασιν, 4, 18, 10.
 προκαλίσαιτο, 3. I. a. I. opt. med.
 προκαλεῖσθαι ἐς τὰ ψιλὰ ἐν τῷ ἰά-
 πκις, e sylvis in loca aperta pro-
 vocare, I, 2, 6.
 προκαλίσσασθαι ἐς ναυμαχίαν, aor. I.
 inf. med, I, 19, 10. ἐπὶ μέγα προ-
 καλίσσασθαι φλόγα, augere incen-
 dium, I, 22, 2.
 προκαλύμμα, 2, 18, 12. πρὸς τὰ βέ-
 λη, 4, 21, 11.
 προκαμνεῖται γνώμαις, 5, 26, 12.
 5, 27, 10.
 προκαταγωγή, I, 18, 8.
 προκαταλαμβάνειν τὴν πόρον, 2, 5, 1.
 προκατασκευάζειν τὰ ὅτι πολέμιον,
 part. fut. I. med. προκατασκευάζο-
 μαί, I, 13, I. 2, 8, 1.
 προκατελήφει, 3. f. plusq. perf. a
 προκαταλαμβάνω, ante occupo,
 I, 18, 9.
 προκειμαι, 6, 28, 1. πρὸ τῶν, Ind. 21, 11.
 προκειμητότης, part. præt. a προκα-
 μνω, 5, 27, 10.
 προκινδυνεύω, inter primos dimico,
 I, 16, I. 6, 30, 3. pro aliquo dimi-
 co, Ind. 14, 4.
 προκρίνω, προκρίθηναι, prælatus aliis,
 I, 16, 7. κατ' ἀρετὴν προκρίθηναι,
 3, 16, 20. σοφίῃ καὶ δικαιοσύνῃ ὅτι
 πάντων προκρίθηναι, Ind. 12, 7.
 & 17, 4.
 προλαμβάνω anticipo, 7, 28, 6.

προμάχομαι, propugno, 4, 23, 7.
 προμαχόμενοι ἔτι τείχεος, I, 20, 13.
 I, 21, 12. ἀπὸ τῶν τείχεος, 4, 2, 5.
 πρόμαχον, 4, 29, 13.
 Προμηθείας τὸ ἄντρον, 5, 3, 2. Ind.
 5, 11.
 πρόνοιαι πολλὰ ἔχει τῶν τετραμένων,
 I, 16, 9.
 προνομίω, 5, 21, 7.
 προνομὴ, ἐς προνομὴς τάττεισθαι, I,
 19, 14. ἐς προνομὴν ἐκπέμπει κοῖτον,
 3, 20, 6. 4, 24, 14. ἐκ τῆς προνομὴς
 ἐπανιλεῖν, 3, 21, 3. ληστικὰ δὲ ἐν-
 τὴς ἐς προνομὴν, 3, 30, 17.
 προξενῶ Μακεδόνων, I, 9, 17. N.
 προπάτωρ, 6, 3, 3.
 προπέμπει ἐπὶ τοῖς Ἴστροι, I, 2, 2.
 2, 8, 1.
 προπιτόμας τῆς γερτυᾶς, 3, 3, 11.
 προπίω φιάλη ἐν κύκλῳ, 4, 12, 4.
 προπομπιύω, 7, 3, 4.
 Προποντίς, 4, 15, 11.
 προπορεύσθαι πρὸ τῶν ἄλλων γερτυᾶς,
 5, 15, 1. Ind. 19, 3.
 προπρὸς ὅς ἐς Καλλιθέην ἦκεν, pro-
 pinandi ordo cum ad Callisthe-
 nem venisset, 4, 12, 5.
 πρὸς cum genitivo, πρὸς ἄλλων ab
 aliis, præf. 4. & I, 5, 6. & 12, 7,
 10, 16. πρὸς Ἀλεξάνδρῳ ab Alexan-
 dro, I, 8, 1. & 12. πρὸς τῷ ὄρει κρη-
 μνῶν, I, 5, 21. τὸ βοῆς ἐκπλήσσεισθαι,
 clamore percelli, I, 6, 7. τὸ φωνῆς
 ἐκπλήσσεισθαι, I, 25, 10. πρὸς τῷ δόξῃ
 Μακεδόνων, pro Macedonum glo-
 ria i.e. convenienter & congruen-
 ter, I, 13, 10. N. ὅσα αὐτῷ πρὸς
 θυμῷ ἦν, quæ ipsi cordi f. grata
 erant, 3, 4, 9. 5, 2, 2. εἶναι πρὸς
 αὐτῷ τὸν αἶτλιν, aquilam sibi fau-
 stam esse, I, 18, 15. 2, 18, 3. 3, 7,
 10. εἶναι τὴν ἐνυχνορίαν πρὸς τῷ
 πλάθῃ, loci amplitudinem esse
 commodam multitudini, 2, 6, 5.
 οἱ πρὸς γένους, propinqui, 2, 15, 6.
 τὰ ἀπὸ θαλάσσης πρὸς τῶν Τυρίων
 μᾶλλον τι ἐν τῷ τότε ἰφαίνετο, Ty-
 riis magis tunc favere videban-
 tur,

I N D E X G R Æ C U S

τῷ, 2, 18, 3. λιπὸν εἰς Σιδῶνα, portus qui Sidonem vergit, 2, 20, 13. τὰ καταπηγνόμενα εἰς αὐτὴν ἔργα, 3, 29, 6. εἰς αὐτὴν ἐποιεῖτο, sibi utile censebat, 7, 7, 13. μὴ εἰς αὐτὴν οἱ εἶναι, 7, 16, 9.
 εἰς cum Dativo, εἰς τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις, ad sylvam relictis, 1, 2, 5. τὴν πόλιν ἀπολείπειν, ad urbem relinquere, 1, 5, 18. εἰς Κελαυ-
 τας φυλακὴν καταλείπειν, in ea urbe præsidium relinquit, 1, 29, 4.
 εἰς αὐτοῖς εἰσέρχονται διέφθικον, ad ipsa moenia interfecerunt, 1, 22, 7. ἢ χάρις ἢ εἰς τὴν πόλιν, vicina urbi regio, 4, 30, 10. εἰς τὴν γῆν ἔειρετο, prope terram volabat, 7, 20, 10. Ind. 25, 6. εἰς τὴν ξοῦρα-
 τείαν, præterquam quod una militarit, præf. 3. χρυσίον τέλαντα πρὸς τὴν βασιλείαν ἐπιδόνειν χίλια, auri talenta præter regnum datum esse mille, 1, 25, 6. 3, 18, 8.
 πρὸς τὸ ποταμὸν καταστρεφόμενοι, ad flumen castris positus, 1, 5, 9. 1, 7, 15. 1, 20, 4. ubi ad Halicarnassum dicitur Alexander castra locasse, cum quinque stadiis abesset. ἐξελθὼν πρὸς τὸν ποταμὸν, 1, 5, 13. 1, 12, 15. πρὸς τὸν ποταμὸν, 1, 18, 8. 1, 19, 10. πρὸς ἱερῆς ἐκτείνοντες, in sacris locis supplices, 1, 8, 14. N. πρὸς ταύτην, ad hanc, præter hanc, 1, 18, 5. 4, 7, 9. πρὸς ταῦτοις, præter hos, 1, 20, 8. 2, 3, 11. 5, 19, 3. ἢ πρὸς Ἑλλάδα καὶ Φρυγίαν, 1, 12, 14.
 πρὸς cum accusativo. post, πρὸς τὰ ἀπαγγελλόμενα ἐπαιτίσαντο, postquam illa renunciata fuerant, rebus novis studuerunt, 1, 10, 3. 1, 18, 14. sic πρὸς τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὴν ἀπὸ πρὸς, indignatus legatos remittit, 2, 16, 13. 4, 13, 5. Ind. 14, 4. πρὸς τὴν πρεσβείαν ἀπεκρίνατο, ad legationem respondit, 1, 10, 7. ξυνοῖς κρηναῖοις πρὸς πάλαν ἐμάχοντο, 1, 15, 7. πρὸς βίαν οὐκ ἐ-

τίσαν τοῖς βαρβάρους, coactus fuit cum barbaris militasse, 1, 17, 2. πρὸς βίαν, 4, 21, 20. 7, 14, 5. πρὸς πολλὰ πλείους ναυμαχεῖν, ad. versus multo plures pugnare, 1, 18, 13. πρὸς πολέμους τὴν πόλιν πολεοῦμενοι, 1, 21, 2. 7, 5, 8. πρὸς τὴν πόλιν, adversus, in murum, 1, 19, 7. πρὸς αὐτὴν ἐπιδέχεται, cum illis paciscitur, 1, 19, 8. ἐπὶ πρὸς αὐτὴν convenit, pactus est cum illis, 1, 27, 5. καθελεῖν τὰς πρὸς Ἀλέξανδρον οφίστι γυναικας, 2, 1, 7. 2, 2, 4. τὴν πόλιν τὸ πρὸς Μύνδου μέρος, pars urbis, qua Myndum spectat, 1, 20, 8. πρὸς Δαρίον ἄγειν τὴν εἰρήνην, cum Dario pacem colere, 2, 2, 4. ἐκπλεῖν πρὸς τὸν ποταμὸν, 2, 4, 15. 2, 13, 6. πρὸς τὴν πόλιν τὴν ἀπὸ τὴν ἐκείνου φεβερὴ ἐγένετο, 4, 19, 7. πρὸς τὴν Πέρσας μάχην τὴν ἐκείνου εἶχον, propensio-
 re erga Persas animo erant, 2, 5, 6. Φιλίππου πρὸς Ἀρταξέρξην φίλος ἐγένετο, 2, 14, 2. ὁ 4. εἰς τὴν πόλιν τὸν ποταμὸν, propugnaculum adversus telorum ictus, 2, 18, 12. τὸ πρὸς Σιδῶνα τετραμαχίαν τὴν πόλιν, 2, 22, 9. τὸ πρὸς ἰόντι αἰ-
 μων, ibid. 10. 2, 24, 1. βάρβαρος πρὸς λόγον ἔειρε, altitudo latitudini non respondet, 3, 29, 6. πρὸς τὴν πόλιν ἀγασσόμενοι, ad urbem configere, 5, 22, 1. ἀνέχον τὸν ποταμὸν πρὸς τὴν πόλιν, adhibere navim contra fluminis cursum, 5, 7, 8. πρὸς τὰ ἄλλα ἐκ τὴν πόλιν ἢ μεθ' ἑαυτὸν πρὸς τὴν πόλιν μεμελετημένον οφίστι τὰς πο-
 ρείας, 6, 26, 9. πρὸς ὅποιον τινὰς ὁμοῦς ὄντας ὅποιοι τινες αὐτοὶ γινώ-
 μιναι ἀπαλλάσσονται, quantum mu-
 tati ab illis, qui nuper eratis, abea-
 tis, 7, 9, 1. ἵνα πρὸς τὰς πόλεις, Ind. 14, 9. ἢ πρὸς sine casu adver-
 bialiter, πρὸς δὲ ad hæc, præterea
 vero, 2, 19, 2.

ἀπαγγελλόμενα, 3, 9, 4.

ἀφ' ὧν advenire, 1, 6, 6. 1, 7, 6.

I N A R R I A N U M.

3, 9, 4, 5, 15, 1. 5, 23, 1. 7, 15, 2.
 ἔγγυς ἢ φάλαγγξ προσήγει, 1, 28, 8.
 imminere, advenire cum exercitu, eum adducere, 1, 2, 3. additur interdum εἰς τὴν πόλιν, 1, 19, 3.
 προσάγειν τῇ πόλει, ad urbem exercitum admove, 1, 5, 11. 1, 20, 7. 1. 21, 12. sic προσάγειν εἰς τὴν πόλιν, 1, 7, 9. αἱ κλίμακες προσήγοντο τῷ τείχει, scalæ applicabantur muro, 2, 27, 9. οἱ πύργοι προσήγοντο, 1, 20, 13. & 14. 2, 22, 8.
 Τιμωροῖς ὁμολογίᾳ προσηγάγιστο, 1, 24, 7. ὁμολογίᾳ προσηγάγιστο, conditione recepit, ad conditionem adduxit, 1, 28, 12. 3, 2, 7.
 προσηγάγιστο in ditionem redigit, 2, 1, 1. 2, 4, 2. 4, 28, 11. 5, 21, 9.
 5. προσάγομαι, adscisco, allicio, προσήκει καὶ Κω, 2, 5, 8.
 προσάγω, ὅτι πύργον, 1, 20, 13.
 προσακητιζομαι 3, 26, 4.
 προσαιγκάζειν εἰς τὴν προσκίνησιν, 4, 11, 14. Ind. 31, 5.
 προσαπαλύνω, 4, 22, 11.
 προσάπλομαι, εἰ ἅπαν εὐρύτιμον προσήψατο ὁ Ἴργα, si universus exercitus rem aggressus fuisset, 1, 21, 7, τῶν δὲ καὶ προσήψατο ἢ φλόξ, quasdam autem domus etiam corripuit flamma, 1, 23, 3.
 προσαρτάω appendo, affigo, 7, 20, 9. Ind. 14, 5.
 προσβάλλειν, 5, 23, 3. τῷ τείχει, adoriri murum, 1, 5, 9. 1, 21, 2. 1, 28, 7. καὶ τὸ τείχος, 4, 3, 8. αἰχμήν προσβάλλειν, dedecus afferre, 1, 9, 9. τῇ ἰσχυρίᾳ προσβάλλειν, cum equitatu adoriri, 5, 13, 2.
 προσβάλλειν τῇ πόλει, 3. pl. aor. 2. opt. a προσβάλλω, 1, 5, 10, 1, 7, 17.
 προσβάσις, 1, 28, 7. 2, 23, 8. 6, 24, 8.
 προσβιβλάσκειν, part. præter. act. a προσβάλλω, 1, 28, 7.
 προσβοῶν, auxilio venio, 1, 28, 6.
 προσβολὴ appulsus, vis, impetus, incurfus & accessus violentior, ὅτι καὶ τὰ πολλὰ ἀπὸ τῆς εἰς προσβο-

λῆν, insula magnam partem præceps ad invasionem i. e. quo minus ea oppugnari possit, 1, 3, 5. εἰς τὴν πρώτην προσβολήν, 1, 15, 3. 6, 7, 5. sine præpositione, 1, 16, 7. Notat etiam amicum accessum, ἵνα ἡ προσβολὴ εἰς ταῖς ἀπὸ Χίου ὁλκάσιν, ubique statio, accessus est navibus onerariis ex Chio, 2, 1, 3, 6, 5, 7. ἡ ἐγγύς προσβολή, propior accessus, 2, 21, 5. προσβολὴ πρὸς τὴν Σπάρτην, 1, 9, 7. N. ἀπιπαισθήσθαι εἰς ὀλίγον τὴν προσβολήν, periculum leviter fecit oppugnationis, 2, 22, 12. μὴ χαλεπῆς ταῖς κλίμαξιν τὴν προσβολὴν ἐνδύσθαι, facilem scalis admotionem dare, 2, 27, 8. τὴν πόλιν ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσβολῇ εἶλκεν, 4, 2, 8. χωρίον χαλεπὸν εἰς προσβολήν, 6, 6, 8. προσβολὰς ποιεῖσθαι, 4, 3, 3. ποιεῖν, 6, 8, 10. τὰς προσβολὰς ἰδέχοντο, impetum sustinebant, 3, 13, 9. προσβολαὶ πολλαὶ ἐγένοντο τοῖς Μακεδόσιν εἰς τὸ ὄρος, 3, 30, 18.
 προσγίγνομαι τινι, accedo ad aliquem, adjungo me ad eum, 1, 15, 13. 3, 16, 2. Κύπρος ἅμα προσγενομένης, quando Cyprus nobis accesserit, 2, 17, 8. ὅγδοον προσγενέσθαι αὐτοῖς Πευκίσει, 6, 28, 6. 7, 6, 6.
 προσδέχομαι, 1, 22, 1. ἢ προσδεχομένοις ἐπιπείσῃν, non expectantes invadere, 2, 4, 4.
 προσδοκᾷν expectare, sperare, 2, 2, 6. 3, 14, 8. ἢ προσδοκῆσαι ἐπιπείσῃν, 6, 6, 5.
 προσίβαλειν, aor. 2. a προσβάλλω, 1, 7, 17. 1, 9, 9.
 προσίθηναι, 3. f. aor. 1. Ind. act. a προστίθηναι, 1, 9, 3.
 πρότεμι accedo, 3, 15, 14. προσήει τὰ ὕδωρ, 6, 19, 2.
 προσέκειντο, 3 plur. imperf. a πρόσκειμαι, 1, 8, 13.
 προσελαύνω, προσελάσαντες, part. aor. 1. act. 3, 7, 13.
 προσελθὼν, part. aor. 2. a προσέρχομαι,

INDEX GRÆCUS

μαί, I, 13, 3.
 προτίμιξι, 3. f. aor. I. προσμυγνόν, I, 7, 13.
 προσπαίρω, προσπῆρθη ὑπὸ τῷ ξυμμαχίαις, efatus est, animos sumsit ob societatem, 4, 5, 6.
 προσίπω, 5, 19, 2. βασιλέα προσῆπιν αὐτοῖς, 6, 29, 4.
 προσέρχομαι, 5, 19, I. N. τῷ τείχει, I, 20, 10.
 προσείδαι, aor. 2. inf. med. a προσίημι, 5, 28, 5.
 προσέχων, aor. 2. a προσέχω, I, 15, I.
 προσέβηξεν, 3. f. aor. I. a προστάσσω, I, 2, 8.
 προσέχειν τῇ ὀχθῇ, appellere ad ripam, I, 4, I. I, 15, I. I, 18, 7. 2, 2, 9. προσέχων τῇ πόλει, 2, 21, 11. 2, 23, 6. ταύτῃ αἰνῆς προσέχων, 2, 21, 11. ὅποι τῇ Ἀσίας προσέβηξεν, quō in Asia appellerent, I, 20, 2. τῇ πολιορκίᾳ αὐτοῖς προσέχει, ad obsidionem rursus se conferebat f. animum adjiciebat, I, 20, 12. sic προχὼν τῇ Μιτυλήνῃ, 2, I, 2. ἢ προσέχων αὐτῷ, non sequebantur ejus partes, 2, I, I. 2, 25, 8. sic ἢ χ' αὐτῷ προσέβηξεν αὐτῷ, minus ei benevoli erant, 3, 18, 18. προσέχειν τῷ νῆϊ, 4, 12, 6. φιλοσοφία, 4, 13, 3. προσέχειν τῷ σατραπῇ τὸν νῆϊ, satrapæ dicto audientem esse, 6, 22, 5.
 προσεχὴς τῇ θαλάσῃ χώρα, regio mari adjacens, 7, 20, 18. Ind. 33, I. & 40, 6.
 προσῆγει imperf. a προσάγω, I, 5, 11.
 προσηγμέναι, part. præter. pass. a προσάγω, I, 20, 14.
 προσῆκε, 3. f. plusq. perf. pass. a προσάγομαι, 2, 5, 8.
 προσήκω, 2, 16, 6. εἰδέν τι προσήκει Μακεδόσι, 4, 10, 8. 6, I, 6. Ind. 5, 10.
 προσημαιθῆναι, aor. I. inf. pass. a προσημαίνω, I, 9, 15.
 προσήψατο, 3. f. aor. I. med. a προσάπλομαι, I, 21, 7.

πρόθεν ante, I, 7, 7. I, 18, 6. διδόναι τῷ πρόθεν εἶδοναι, impunitatem ante commissorum dedit, 2, 20, 4. ἔτι πρόθεν, jam ante, 3, 17, 7. 5, 10, 3. ἀλίγον πρόθεν τῇ μάχῃς, 3, 6, 10. οἱ πρόθεν priores, 4, 29, 11. πρόθεν τῷ ἰδῷ, 6, 26, 2. μιᾷ πρόθεν ἡμέρᾃ, 7, 18, 5.
 προσδέσθαι, cum dat. aor. 2. inf. pass. a προστίθηναι, assentior, accedo alicui, I, 12, 19. f. deficio ad aliquem, 3, 2, 4.
 πρόσθις τῷ κλισίᾳ, applicatio scalarum, 4, 2, 5. 6, 9, 4.
 προσίεμαι admitto, 5, 28, 5.
 προσίει, part. aor. 2. a πρόσκειμαι, accedo, 3, 25, 14.
 προσιπνύω, 5, 18, 10. 5, 19, 1.
 προσκἀθμαι, 4, 22, 12.
 προσκαταλέγω, 7, 6, 7.
 προσκατοικίζειν καὶ ἄλλους ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, alios colonos Alexandriam deducere, 4, 22, 6.
 πρόσκειμαι adior, aggredior, I, 5, 20. I, 18, 13. cum dat. I, 19, 5. 3, 14, 8. 5, 10, 3. τῇ πολιορκίᾳ ἐκ ἀρρώσας προσέκειντο, obsidionem acriter urgebant, 2, I, 5. προσκείσεσθαι, fut. I. inf. med. cum dat. I, 5, 10. προσκεισόμενοι, gen. plur. part. fut. I. med. I, 5, 14. ἄλλοις ἄλλαι τιμαὶ πρόσκεινται, aliis alii honores tribuuntur, 4, 11, 5. αἱ κλίμακες πρόσκειντο, scalæ admovebantur, 4, 23, 7. χώρας τὴν ἐπαυρομένη τοῖς ποταμοῖς προσκείσθαι, 5, 6, 5. ὁμῇ σφίσι πάντας τῶν δεσπῶν προκειμένοις, 6, 8, 12. νῆσοι αὐτῇ προσκείσθαι, insulas ei adjacere, 7, 20, 5. ἀναγκαίη σφὶν προσκίεσθαι, necessitas iis incumbit, coguntur, Ind. 11, 2.
 προσκωρυκίνας αὐτῷ, conjunxisse se eidem, præter. inf. act. a προσχωρίω, I, 5, I.
 προσκηρύσσω, 5, 19, 9.
 προσκλύζομαι, προσκλυζόμενος τῇ θαλάσῃ, loca quæ mare altius, 6, 22,

I N A R R I A N U M.

6, 22, 10.
 προσκλήομαι, 7, 10, 13.
 προσκυνέω, 2, 12, 10. προσκυνέομαι,
 4, 9, 13, 4, 11, 16.
 προσκύνῃς, 4, 10, 7.
 προσλαμβάνω μισθόν, Ind. 12, 1.
 προσλιπαρέω τῇ ὀχθῇ, ad ripam hæ-
 reo, non discedo, 5, 9, 4.
 προσμάχοιτο, 3. f. præf. opt. med.
 προσμάχομαι τῷ τείχει, murum
 oppugno, 1, 5, 14. 4, 3, 5. 4, 27, 1.
 προσμείνω, προσμείνας, part. aor. 1.
 προσμείνω exspecto, 1, 6, 21. 1, 8,
 1. 1, 14, 9. de his qui hostem non
 fugiunt, 1, 28, 4. maneo, subsisto,
 2, 6, 8. 5, 10, 1.
 προσμιγνύειν τοῖς τείχεσι, ad muros
 promovere, 1, 7, 13. 1, 8, 1. προσ-
 μίξασα, part. aor. 1. gen. foem.
 προσμιγνύειν, manus conferere,
 congredi, configere, 1, 1, 16. 1,
 6, 22. προσμίξῃ τῇ φάλαγγι αὐτοῖς,
 aor. 1. conjunct. phalange in eos
 inveheretur, 1, 14, 10. προσμίξων
 τοῖς βαρβάροις, manus cum barba-
 ris conferturus, 3, 9, 3. 3, 15, 7.
 5, 14, 2. προσμίξων, fut. 1. inf. 1,
 6, 22.
 πρόσμιξις τῶν νεῶν, conflictus na-
 vium, 2, 2, 11.
 προσικυπηγίω, πολλά προσενεαυπή-
 γητο, complures naves constructæ
 erant, 6, 14, 7.
 πρόσοδον, 2, 10, 1. πρὸς τὴν βασιλίαν,
 4, 13, 10.
 προσοικεῖν, 4, 3, 17. τῷ Ἰερῷ, 1, 3,
 8. 6, 4, 3. cum genit. Ind. 40, 1.
 ut προσοικαι αὐτῆς, Ind. 26, 3.
 πρόσοικοι τῷ Ἰερῷ, 1, 3, 8. Ἀεθῶν,
 2, 13, 10. τῇ ἱερῇ θαλάσῃ, 3,
 8, 8. αὐτῆς, Ind. 26, 3.
 προσομολογέω, Ind. 36, 7.
 προσορμίζομαι, appello, navi acce-
 do, 2, 21, 2. 6, 4, 3. προσορμίσας τῇ
 ὀχθῇ τὸ σκατόν, 6, 5, 7. προσορμι-
 θείς κτλ. τὴν λιμὴν, 6, 20, 5. τῷ
 αἰγιαλῷ, 6, 20, 7.
 προσόρμισις, 2, 21, 7.

προσπισεῖν, aor. 2. inf. 2. προσπί-
 πτω, 1, 16, 4.
 προσπίπτειν, 3. pl. præf. opt. 2
 προσπίπτω, 1, 3, 5. 1, 14, 10.
 προσπίπτω, προσπίπτειν ἅλῃ καὶ
 ἅλῃ, undique irruere, 1, 2, 11.
 πᾶντῃ προσπισεῖν κελύσας, 1, 16,
 4. προσπίπτουσι ναῖς, naves appel-
 luntur, 1, 3, 5. φοβερώτερον προσ-
 πισεῖν τοῖς Φοίνιξιν, 2, 2, 9. προσπι-
 σόντις ἀπροσδοκῆτως ταῖς ναυσὶν, 2,
 22, 2.
 προσπλέω, 1, 19, 15.
 προσπλώω, Ind. 39, 4.
 προσποιέομαι, subjugo, in potesta-
 tem redigo, 3, 23, 12.
 προσποίησις τὴν ἀγνοίας, 6, 25, 2.
 προσπολεμιῖσθαι πρὸς Μακεδόνων, 2
 Macedonibus bello laceffi, 3,
 22, 4.
 πρόσταγμα, Ind. 23, 7. & 24, 6.
 πρόσταξις, 2, 9, 8. κτλ. πρόσταξιν jussa,
 3, 26, 8. 5, 27, 3.
 προτάσσω præcipio, 1, 2, 8. 1, 19,
 2. 1, 24, 2. προτισταγμένον, cum
 mandatum esset, 4, 2, 6.
 προτάτης τὴν ἀμαρτηθέντων, 4, 9, 8.
 προτίτακτο, 3. f. plusq. perf. pass.
 2. προστάσσομαι, 1, 6, 20.
 προστίθιμαι τινι, assentior alicui,
 1, 12, 19. N. deficio, 3, 2, 4. 5,
 25, 11.
 προστίθμι ἴσην τὴν αἰσθησιν τὴν ξυμ-
 φορᾶς, infligo eundem sensum ca-
 lamitatis, 1, 9, 3. §. addo, adjun-
 go, 3, 27, 10. 5, 8, 3. 5, 19, 3. τὰς
 κλίμακας προστιθέναι, scalas ad-
 movere, 4, 2, 4. χάριν ἄχαριν προσ-
 τιθέναι Ἀλεξάνδρῳ, 4, 8, 7. ὅβρις
 προστίθεται, vitio vertitur, 7, 29,
 7. τὰς πιζύς προστίθκει ταῖς τάξις
 ταῖς ἁλμαῖς, 3, 16, 19. τὴν χάριν
 Πάρω ἄρχων προστίθκει, 5, 29, 4.
 6, 15, 6. Μακεδόσι προσθήσεις τὴν
 δι' ἀτιμίαν, Macedonibus inferes
 hanc ignominiam, 4, 11, 14. τὴν
 δόξαν τήνδε, 7, 9, 8.
 προτυγχάνω, 3, 21, 14.

I N D E X G R Æ C U S

προσφασσά μὲν, prætectu quidem, 1, 25, 6.

προσφερέας, similis, 6, 22, 12.

προσφέρω, 3. pl. præf. opt. pass. a προσφέρωμαι, 1, 1, 15. 5, 17, 10.

προσφέρωμαι profero, adduco, 7, 30, 1. §. occurro, προσφερόμενοι

ταῖς θύραις, 5, 17, 11. προσφερόμενοι τῇ εὐσταπίδω, 1, 7, 12. & 14.

1, 21, 3. ἄποροι προσφερόμεναι, 1,

3, 5. 1, 29, 4. ἐν τῇ τειροσγυμνίᾳ προσφερόμεναι, perturbatos adori-

ti, 6, 4, 5. ἄρματι προσεφέρετο, cur-

rus immittebantur, 3, 13, 11.

θυμῶν ἐπλίταις προσεφέροντο, nu- di cum armatis congrediebantur,

1, 28, 9. προσφέρονται αἱ νεφέλαι

ὡς ἔπιούματ', nubes a ventis il-

liduntur montibus, 6, 25, 9. προσ-

φερόμεν' θρασύτεροι, 6, 9, 12.

ἐς θάλασσαν προσφερομένην Ἀλιζάνδρῳ

συνεῖς, 4, 13, 4. προσφέρω, 6, 13, 6.

προσφωρ' conveniens, 7, 14, 9.

προχέω, aor. 2. inf. a προσέχω, 1,

18, 7.

προσχόντες, part. aor. 2. a προσέχω,

1, 4, 1.

προσχωρεύω, 5, 6, 5. ibid. 9, 6, 9, 10.

προσχωρέω dedo me, 3, 29, 3. 4, 23,

9. 5, 4, 9. ἐνὶ conjungo me cum

aliquo, 1, 5, 1. 3, 2, 4. προσχωρέ-

σαστες τοῖς Πέρσαις, dedentes se

Perfis eorum partes sequentes, 2,

2, 5. 2, 17, 7. ἢ αὐτῇ τὰ ἄλλα τ'

Παλαιστίνης προσχωρηκότα ἤδη,

alia Palæstinæ loca in potestatem

ejus concefferant, 2, 25, 7. ὁμολο-

γία προσχωρῶντας σφίσσιν ἀναλαμ-

βάνοιτες, 4, 16, 3. 5, 20, 4. 5, 21,

10. ἐκυστίας προσχωρεῖν, 5, 24, 12.

6, 27, 11. προσχωρῶντες τ' ἡμέρας,

procedente die, 6, 24, 11.

προσχωροὶ τοῖς finitimi, 1, 2, 3. 1,

26, 6. 1, 27, 6.

προσχωρεῖς, 2, 18, 10.

πρόσω, ἄργον ἔ' πρόσω, prohibere

ulteri ore transitu, 1, 1, 8. ἄργον

ἔ' πρόσω, 5, 25, 6. προϊέναι ἔ' πρῶ-

τον, 2, 6, 7. πρόσω ἰέναι, 2, 8, 13.

ἔ' πρόσω ἰέναι, 5, 28, 3. 6, 7, 1. ἐς

τὸ πρόσω κινεῖν τὴν φάλαγγα, pro-

movere phalangem, 1, 6, 4. ἐς τὸ

πρόσω προχωρεῖν, 3, 24, 4. παύειν

πρόσω κινδυνεύειν, non ulterius di-

micare, 2, 25, 3. ἢ πρόσω ἰέναι, 3,

19, 3. ἢ πρόσω χάσσει, 3, 20, 6. αἱ

πρόσω κίνδυνοι, 5, 28, 1. πῖπτον οὐ-

πονείν, ultteriores labores adire, 5,

2, 2. ὁ, τι αἱ ἐς τὰ πρόσω ἐτι ἔ' τε-

νέειδ', quidquid ultra Tanaim

est, 5, 25, 9. πρόσω ἐτι αὐτὸ κίνδυ-

opp. τῷ παρόντι, 6, 23, 8. τὸ πρό-

σω ὑκίτι περιωδήσας ἐτάλυσεν,

7, 20, 12. τὸ πρόσω ἐλθόν, 7, 20,

14. πρόσω ποταμῷ, ultra flumen,

Ind. 2, 8. & 4, 1. ἐτι προσητίρω

ἤκειν, 1, 4, 10. 3, 13, 4. προσητίρω

ἐπιζητεῖν, ulterius inquirere, 1, 17,

14. ἢ προσητίρω χάσσει, 6, 18, 10.

προσηπὼν, παύειν ἐς τὸ πρόσηπὼν, 1,

15, 10. παύομενοι ἐς τὰ πρόσηπὼν,

1, 16, 1. τύπτεσθαι τὰ πρόσηπὼν,

ex confternatione, 7, 24, 5.

προτάσσομαι τ' φυλακῆς, 1, 8, 1. N.

πρὸ ἔ' ποταμῷ προτιτάσσει, 2, 8, 15.

τὴς ἐκποτοξίας τῆς πάσης ἐκπε-

πρίταξι, 5, 13, 7. προτιτάσσει

ἔ' δεξιῷ, aor. 1. ind. pass. 1, 14, 2.

1, 28, 6. 2, 9, 3. & 5. προτιτάσσε-

το ἐπὶ ἔ' ἰουδαίῳ, 3, 11, 8.

Προτίας Ἀδρηνίαν, 2, 20, 2.

προτείνωμαι proponor, promittor,

4, 18, 10.

προτείχισμα, 3, 18, 11.

προτελευτάω, Ind. 14, 8.

προτιραῖα scil. ἡμέρῃ pridie, 1, 2, 4-

3, 21, 10.

πρότιροι antea, 6, 1, 2.

πρότιρ' τριῶν ἡμέρας καταπλεύ-

σας, triduo ante appulerat, 1, 18,

7. 5, 27, 16.

προτιταγμέν', part. præf. pass. a

προτάσσει, 1, 8, 1.

προτιτάσσει, plusq. perf. act. a προ-

τάσσει, 2, 8, 15.

προτίθημι, γνῶμη πρὸς τίθῃ ἐπὶ ἄ-

ρῳ

I N A R R I A N U M.

ἔκ τῃ ἀποδιδόναι τὴν πόλιν, consultabatur de diripienda urbe, I, 9, 14. βουλὴν προτίδῃ, consultandum proponebat, I, 25, 8.

προτιμάω, προτιμώμενοι τῶν ἄλλων, 5, 27, 3.

προτρέχω, Ind. 35, 1.

προτροπὰν φεύγειν, cursu concitato fugere, 3, 28, 5. 6, 8, 12.

πράττειτο pro προείπαιτο, 3. sing. imperf. a προέειπα, 6, 28, 1.

πράξει χαρῆσαι pro προειχε χαρῆσαι Attice, 3. pl. plusq. perf. a προέχων, prodeo, procedo, I, 2, 8.

πράξιμι ψιν, a. I. ind. pro ἐπιψιν, ψιν a προπίμπω, I, 2, 2.

πράπτω pro προέπτω praevisus, manifestus, Ind. 20, 3.

πράγξω operæ pretium, 5, 25, 7.

προτίδῃ pro προείδῃ, 3. f. aor. I. ind. pass. a προτίδῃμι, I, 9, 14.

προτίδῃ pro προείδῃ, 3. f. imperf. ind. act. a προτίδῃμι, I, 25, 8.

πράχοντας pro προείχοντας, 7, 23, 6.

πράχῃ ὡς ἑκάστος, ut quisque poterat, qua cuique patebat ad fugam via, 3. f. imperf. pro προέχῃ

a προέχων, I, 1, 16. I, 8, 13. 5, 23, 3. 7, 15, 2. ἐπὶ Σάρδιαν πρήχῃ, I, 17, 3. 2, 7, 2. πρήχῃ

ἐπὶ τῇ Γερμανίᾳ, I, 13, 1. 2, 15, 9. sic hoc sensu, ὅσοις πρήχῃ ἔχῃ

ποταμὸν, I, 15, 13. πρήχῃ τὸ ἔργον, procedebat opus, 2, 18, 8.

πρόφασιν prætextu, 4, 1, 2. 7, 19, 12. ἀποφέρειν εἰς βεβαίωσιν τὸ λόγον, 4, 21, 13.

προφυλακὴ, præsidium quod frumentantes tuetur, I, 5, 14. ἐν πρόφυλακῇ εἶναι, in procubili esse, I, 6, 13. ἀπεβολίζεσθαι εἰς τὰς προφυλακάς, in procubias tela mittere, I, 7, 11. ἐμβάλλειν εἰς τὴν προφυλακὴν, I, 8, 1. & II. 5, 23, 7. προφυλακὰς ἀκρεβεῖς καταστῆσαι, 2, 8, 2. προφυλακὴ τῆς χώρας, propugnaculum regionis, 4, 1, 3.

προφυλάσσειν, 4, 19, 6.

προχέω, Ind. 20, 4.

προχέμενοι ποταμοὶ εἰς θάλασσαν, 5, 6, 9.

προχέειν πολλοῖς δάκρυα, part. aor. I. pass. a προχέω, 5, 28, 1. 6, 13, 5.

προχέω, I, 1, 16. I, 2, 8. 5, 21, 10. 7, 11, 8. procedo, progredior, prodeo. v. προέχων. ἐπὶ Ἀγρίαν, in Agrianos movere, I, 5, 1. 2, 17, 3. εἰς τὸ πρῶτον, 3, 24, 4. εἰς τοσοῦτον δὲ τόλμης τε καὶ ἰσχυρίας προέχων, eo audaciæ & felicitatis progressus est, 4, 21, 5. προέχων αὐτοῖς ἐπὶ πολὺ τὸ θάλασσαν, agger multum in mare productus erat, 2, 18, 11. ὅπως ἀνέκαστοι προέχων, 4, 22, 7. 5. succedo, feliciter cedo, 4, 27, 9. 6, 18, 5. ποταμὸς προέχων κατὰ τὰς ὄχθας, intra ripas fuit, 7, 21, 2. τὸ Ῥωμαίων ὄνομα προέχων ἐπὶ μέγα, 7, 1, 4.

πρόμαχον, ἔργατα εἰς τὴν πρόμαχον ἐνέειναι, 2, 19, 4. νῆες προμαχὸν κινεῖσθαι, naves quæ inhibentur, retro aguntur, 5, 7, 6. N. 5, 17, 12. N. πρῶτον τῆς ὥρης, maturius, Ind. 26, 4.

πρῶτον, I, 19, 7.

Πρωτίως ὁ Ἀνδρόνικος, 2, 2, 7.

Πρωτεύειν, I, 11, 8.

Πρωτόμαχος, 2, 9, 3.

πρῶτον, ἀδικίας πρῶτον εἰς βασιλείαν ἤρξεν, 2, 14, 2. ἐν τοῖς πρώτοις ἔφυγεν, 2, 11, 6. ἐν πρώτοις, in primis, I, 25, 3. 4, 21, 13. ἔφυγεν ἐν πρώτοις, 3, 22, 8. ἐν τοῖς πρώτοις Περσῶν εἶναι, 3, 23, 14. πρῶτοι ἀφῃ, I, 6, 6. τὸ πρῶτον primo, I, 6, 25. τὰ μὲν πρῶτα, primo quidem, I, 4, 5. I, 6, 3. 2, 23, 2. 3, 15, 3. ὅπως τὰ πρῶτα, ut primum, 2, 10, 2. eodem sensu, ὡς τὸ πρῶτον, 2, 11, 6. sic & ἐπειδὴ πρῶτον, 2, 23, 8. 3, 22, 5. ὅτε πρῶτον, cum primum, 6, 13, 1. πρῶτον φέρεσθαι, primas obtinere, 7, 18, 13. πρῶτον ἐν τῇ φωνῇ

I N D E X G R A E C U S

φανῇ τῇ Ἑλλάδι, I, 12, 9. ἐν τοῖς
 πύλαις, ibid.
 πηλίσματα ναυτικά, clades navalis, I,
 9, 4. κατὰ Μαντινέαν, clades ad
 Mantineam, I, 9, 6. I, 16, 6. ἐπὶ
 Τροίᾳ, 3, 22, 6. ἢ ἐν μέγας
 ἵστιάται τὸ πηλίσμα, non magnum
 fore detrimentum, I, 18, 11. ἥτι
 πηλίσμα σφίσι ξυμπέσοι, 3, 10, 7.
 πηλίσμα sum inferior, vincor, πηλί-
 σσιν, dat. pl. part. aor. I. act. 2,
 10, 7. 4, 6, 3. labor, incido in ad-
 versam fortunam. 4, 9, 8.
 Πτάριν, fluvius, Ind. 4, 12.
 πηλὸν, 7, 20, 9.
 πηλὸς στρατιώτης, 4, 18, 10.
 Πτολεμαῖος ὁ Λάγος, prae. I. 3, 27,
 11. 6, 28, 6. ὁ Φιλίππος, I, 14, 9. ὁ
 Σελεύς εἰς τῶν σωματοφυλάκων τῶν
 βασιλικῶν, I, 24, 2. ὁ σωματοφύ-
 λαξ ὁ βασιλικός, I, 22, 5. ὁ τῶν Θρα-
 κῶν στρατηγός, 4, 7, 3. vide de his
 Gronov. p. 47. n. 62.
 πυκνὴ ψὶν μὴ, 3, 15, 17. 4, 19, 6.
 Πυθιά, 3, 5, 4.
 Πύθην, Ind. 18, 5.
 πύλλον χρυσεόν, folium aureum, 6,
 29, 8.
 πυθίεται, aor. 2. inf. med. a πυ-
 θάομαι, 2, 12, 5.
 πύθηται, 3. f. aor. 2. conj. med. a
 πυθάομαι, 2, 6, 8.
 Πυθόδημος, I, 1, 1.
 πυθόμενος, part. aor. 2. med. a πυ-
 θάομαι, I, 26, 8. πυθόμενος, I, 7, 5.
 Πύθων, 6, 6, 1. 7, 26, 3. σατράπης,
 6, 15, 9. ὁ Ἀγίτης, 6, 17, 1.
 Κερταῖ, 6, 28, 6. ὁ Ἀντιγόνος,
 Ind. 15, 10.
 πυκνὴ φάλαγξ, I, 2, 11. I, 6, 12. 2,
 9, 6. N. 6, 7, 6. πυκνότερος, I, 1,
 10. πυκναὶ ἱλαί, I, 14, 7.
 πυκνότης τῶν τοξευμάτων, 5, 16, 7.
 Πύλας, I, 7, 7. τῆς Κιλικίας, 2, 4, 2.
 αἱ ἐλίζουσι τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσσυ-
 ρίαν χάσται, 2, 5, 1. Ἀμασικαί, 2,
 7, 1. Περσίδες, 3, 18, 3. Κάσπιας,
 3, 19, 4. φέρονται ἐπὶ ἰλυσίεσσιν, 1,

7, 13. ἔσται τῶν πυλῶν ἀντί, I, 8,
 10. I, 21, 6. διὰ πυλῶν ἀνέμφοι,
 I, 8, 10. ἐν γκλεισῇ τῶν πυλῶν, I,
 22, 7. συγκλείου τὰς πύλας, I, 8,
 10. ἀναβήξας τῶν πυλῶν, 4, 3, 6.
 τὰς πύλας ἀποκαλείσασιν τοὺς παρ'
 Ἀλεξάνδρου, I, 26, 8. τὰ ὅρα ὅσων
 πύλας ποιεῖ ἐπὶ τῇ ἰδῇ, I, 27, 9.
 καὶ τὰς πύλας ἐκπέπληται ὡς ἐν πό-
 λεσσιν, per portas erumpere ex ur-
 be, 4, 23, 7.
 πυλὶς, 6, 9, 2. Ind. 28, 3.
 Πόλεως, Ind. 37, 8.
 πυθάομαι accipio, cognosco, πι-
 θίο, I, 1, 5. I, 2, 2, τὰ, I, 7, 5-
 2, 2, 8. 6, 3, 2. πυθάομαι ταῦτα
 αὐτῷ, I, 25, 7. 3, 1, 3. f. interro-
 go, 4, 20, 2. ἐπὶ τῷ, de re ali-
 qua interrogo, sciscitor, I, 5, 4.
 τοῖς ἐπὶ πυθίεται ἄλγος ἐργασί-
 μον, posterorum memoria di-
 gnis rebus gestis, 6, 9, 11.
 πύξ pugnis, Ind. 17, 4.
 πύξ ἐμβάλλει εἰς, 2, 19, 6. cum da-
 tivo, ταῖς οἰκίαις, I, 23, 3. ἐκπέ-
 ρει ταῖς, 2, 27, 1.
 πυρκαλίου ignesco, igni duror,
 Ind. 24, 3.
 πυρκαλίδης, 5, 7, 8.
 Πύρρονος ποταμός, 2, 5, 11.
 πυρρὴν ἡδύην, 7, 3, 3. ἰταμάζε-
 σθαι, 7, 14, 16.
 Πύργος, 1, 21, 10. Πύργος
 καταβάλλει, I, 20, 11. Πύργος κα-
 ταστρεφείη, ὑπορύσσεται, I, 21, 7. τῷ
 Πύργῳ κατασφραγίσθαι, I, 20, 13.
 πυρίσσω, 7, 25, 1.
 πυρρὸς rogus, 4, 24, 14. 5, 11, 3.
 πυρρὸς triticum, Ind. 28, 8.
 πυρρὸς fax, 4, 29, 3.
 πυρρὸς οἶκος, 2, 21, 3. πυρρὸς
 βέλ, 2, 18, 12.
 Πύργος, Ind. 16, 4.
 Πύρρονος operculum, 6, 29, 14.
 Πύρρος Rex, 5, 8, 6. alius ὑπάρχων
 Ἰνδῶν, 5, 20, 9.
 Πύργος, 3, 20, 2.

I N A R R I A N U M.

ῥαδίμας, 7, 29, 7.
ῥαδιουργέτερον, 2, 5, 5.
ῥαδίως, 2, 9, 8.
ῥαίζω ex morbo recreor, melius ha-
 beo, **ῥαίσαυ** αὐτῷ τὸ νόσημα, laxa-
 tam ipsi vim morbi fuisse, 2, 4, 16.
ῥαιτοί, Ind. 4, 16.
ῤαμβακία κόμη, 6, 21, 12.
ῥᾶον, 5, 23, 2.
ῥαπῆδος, Ind. 16, 11.
ῥαχίη, Ind. 27, 6.
Recta oratio mutata in obliquam,
 5, 2, 7.
ῤεομίθρης, 1, 12, 14.
ῤεῦμα, 6, 25, 14. **ῤ ποταμῷ**, flumi-
 nis cursus, 1, 3, 5. **εἰς γινὸν συγκε-**
κλαιομένοι ὅξυ καὶ ἀποροὶ εὐσφίρε-
 σθαι, ibid. **σμικρὸν ῤεῦμα**, 1, 13, 9.
ῤ παροῦλας τὸ ῤεῦμα, 1, 14, 10. **ῤεῦ-**
μας ὅξυ, 3, 29, 6. 5, 9, 6. **ῤεῦμας**
αἰθρόον κατασκήπτει αὐτῷ εἰς τὴν γασ-
 τέρην, vehementio profluvio alvi
 correptus est, 4, 4, 17. **χολαιτέρῳ**
χρήσασθαι τῷ ῤεῦματι, 5, 20, 17.
ῤίω dico, Ind. 25, 3.
ῤίω ἐν ῤ ὁρῶν, 1, 12, 11. 3, 29, 4.
ῤῥῆ τὴν ἀκρὴν ποταμὸς **ῤεῖ**, 1, 27, 1.
ὁ Κούδι **ῤεῖ** ἀπὸ μίσης τῆς πόλεως,
 2, 4, 10. 4, 6, 12. **οἱ ποταμοὶ ποταμῷ**
τε ὑδάτῳ καὶ θολερῷ ῤῥεοῖ, 5, 9, 6.
ῤῥῶ ὁ Κελτικὸς, 5, 7, 4.
ῤηχίη γινῆ, Ind. 22, 8. N. & 23, 1.
ῤερχίη, Ind. 23, 2. & 26, 5. **ῤηχίη**,
 Ind. 32, 2. & 37, 5. ubi significat
 loca vadosa, Ind. 39, 7. ubi vi-
 de notam
ῤίζας ἀνορύττειν καὶ κατεοίειν, 3,
 28, 11.
ῤικνὸς τὸ σῶμα, rugosus, Ind. 34, 7.
ῤίπτω, **ῤίπτειν** τὰ ὅπλα, abjicere ar-
 ma, 1, 1, 16. 1, 21, 11. **ῤίπτῶντες**
σφᾶς ἐν τῇ θαλάσῃ ἐπὶ ῤ ἀσπίδων
ὀπίσσω, 1, 19, 5. **τὰ ὅπλα ῤῥίπτειν**,
 7, 11, 6. **ῤῥιμμένοι** ἐπὶ ῤ σώματῳ
ῤῥῖται ὁδύριστα, 7, 14, 5. **ῤῥ-**
ῤίφθαι ἐπὶ τῷ σώματι, ibid. 6. **ῤῥι-**
ψαν εἰς τὴν θάλασσαν, 2, 24, 6. Ind.
 24, 7. **ῤίψαντα** neutral. 2, 4, 10.

dejicio, 2, 22, 12. ubi tamen Gro-
 nov. aliam lectionem habet. **κατὰ**
τῶν κρημνῶν εἰσὺς **ῤίψαντες**, 3, 18,
 14. 4, 30, 7.
ῤίς, ῤῖνα **Βήσας ἀποληθῆναι**, nares
 Bessi præscindi, 4, 7, 5.
ῤίψαντες, part. aor. 1. act. **ῤίπτω**,
 1, 1, 16.
ῤόδιοι, 2, 7, 13. **ῤόδι**, 2, 20, 2.
ῤόδιον impetus, 2, 20, 11. **αἰθρόος**
ἐμπίπτοντες τῷ ῤόδι, 6, 3, 5. Ind.
 30, 5.
ῤοισάκης, 1, 15, 11.
ῤοξάνη, 4, 19, 8. per **ω** 6, 15, 6.
ῤόπαλοι clava, 5, 3, 4. Ind. 5, 12.
ῤῦς, ὁξύτης **ῤῦ**, 3, 7, 8. 3, 29, 6.
 4, 25, 10. **ὑποφέρει** ὁ ῤῦς, 5, 7, 7.
ὑποσφίροντῳ τῷ ῤῦ, revertente
 fluxu, 6, 4, 7. **ἄνεμῳ** τῷ ῤόφῳ ὑπε-
 ναιτίῳ, 6, 18, 9.
ῤοχθίω strepo, strideo, **τὰ κύματα**
ῤῥόχθαι εὐς τῇ ἡϊόνι, Ind. 21, 5. N.
ῤοσθης, fluens cum impetu, Ind.
 22, 6.
ῤύαξ rivus, Ind. 43, 12. N.
ῤυθμός, ἐν ῤυθμῷ, Ind. 14, 6.
ῤύμη, 1, 1, 12.
ῤυμὸς temo, 2, 3, 13.
ῤυπῶ sordeo, Ind. 34, 7.
ῤυτῆρ habena, lorum, 3, 13, 11. Ind.
 16, 11.
ῤώγους fluvius, Ind. 39, 6.
ῤωμαῖοι, 3, 5, 10. 7, 15, 7.
ῤώμη, 1, 15, 7. Ind. 20, 9. **ἐπιδέξην**
ῤ σφῶν ῤώμης ποιησόμενοι, 1, 21, 2.
ῤώμη σφίχων, robore præstare,
 5, 17, 6.
ῤωνδῶ, σμῖ, εὐς τὸ ἀποθανεῖν **ῤῥω-**
μεινῳ, ad moriendum impiger, 2,
 4, 16. **ῤῥωμεία** ἐκδρομαί, 5, 17, 12.
σώμασιν ῤῥωμένοι.
ῤωξάνη, 6, 15, 6.
 Σ.
Σαβάκης ὁ Αἰγύπτῳ σατράπης, 2,
 11, 10.
Σαβίχης, Καππαδοκῶν σατράπης
 2, 4, 2.
ῤεβίστα regio, Ind. 4, 12.
 Ο Ο Ο

INDEX GRÆCUS

- Σάγγαδα**, Ind. 21, 11.
Σαγγαῖα, 4, 22, 12.
Σάγγαλα πόλις, 5, 22, 2.
Σαγγάριον ποταμός, 1, 29, 7.
Σάκαι, 3, 8, 5.
Σάκαλα, Ind. 22, 4.
Σακισίαι, 3, 8, 7.
Σαλαγασός, 1, 28, 3.
Σαλαμίνα, Ind. 18, 8.
Σαλαμίς, 6, 11, 11.
σαλεύω concutio, labefacio ἰσοτά-
 λυτο τὸ τεῖχος, 1, 19, 3. in salo-
 fto, αἱ ἡῖς σαλεύουσαι ἄρμιον, Ind.
 23, 4. & 27, 3. & 32, 2.
Σαλμακίς ἄκρος, 1, 23, 3. N.
σαλπικτής, 5, 23, 12. 5, 24, 3.
σάλπιγξ ἐφθίγγετο, 5, 24, 4. 7, 3,
 8. ὑπὸ σαλπύγγων, cum tubæ can-
 tu, 1, 14, 10. 4, 4, 9. σημαίνει τὰς
 σάλπιγγας, 3, 18, 7. & 11. σημῆ-
 ναι τῇ σάλπιγγι, 6, 3, 3. ἢ ἂν ἡ
 σαλπικὴ παρκαλῇ, quo tuba vo-
 caverit, 5, 23, 13.
Σάμβρον σατράπης ἢ Ἰνδῶν, 6, 16, 4.
fluvius, Ind. 4, 4.
Σάμρον, 1, 19, 12.
Σανδρόκοτος, Ἰνδῶν βασιλεὺς, 5,
 6, 2. Σανδρόκοτος dicitur, Ind. 5,
 3. Σανδρόκοτος, ibid. 9, 9.
σανίς, 5, 7, 10.
Σάφρον fluvius, Ind. 4, 15. & 16.
Σάπρον fluvius, Ind. 4, 12.
Σάργγα, Ind. 22, 3.
Σαργγῆ fluvius, Ind. 4, 8.
Σαρδανάπαλιν ὁ Ἀσύριον, 2, 5, 2.
Σάρδεις, 1, 17, 3.
Σαρδιαὶ, 1, 17, 3.
σάρισα, 1, 4, 2. φάλαγγες ταῖς σα-
 ρίσις περικυῖα, 3, 14, 3.
σαριστοφόροι ἵπποις, 1, 13, 1. 4,
 4, 11.
σαρκοφάγος ὄρεσις, 2, 26, 8.
Σατιβαρζάνης ὁ Ἀρείου σατράπης,
 3, 8, 6.
Σατράπης ἡγεμὼν, 4, 4, 15.
σατραπεία, 1, 25, 4. 6, 28, 5. pro
 regione, 3, 21, 9.
σατραπεία, καταστάσις Κόλων σα-
τραπείας ἢ Ἀρείου ἡγεμῶν, 1, 17, 5.
 1, 23, 8.
σατράπης, 1, 12, 14. σατράπης ἀν-
 δείξας, satrapa constituto, decla-
 rato, 1, 29, 5. 3, 6, 13. ἢ Ἀρείου
 σατράπης Μένανδρον ἐκτίμηται, 3, 6,
 12. καὶ Ἀλκιππὸν σατράπην τοῖς Συ-
 σιανοῖς, 3, 16, 15. καὶ ἡγεμῶν σατρά-
 πην, 2, 4, 2.
σάτρω ὄνερο, inferno, Ind. 16, 10.
σατυρικὴ ὄρχησις, Ind. 7, 8.
σαννίον, Ind. 16, 10. N.
Σαυρομάται, 1, 3, 2. N.
σαφίστεροι διαπυθίδαι, 2, 2, 9.
σαφῶς ἴμαρτε, certo cognovit, 2,
 2, 10.
σβεττέριον, extinguendi vim ha-
bens, σβεττέριον τῇ φλογὶ ὑπερ-
 ροῖ, 2, 19, 8.
σέβω, ἰσχυρὸς θεῶν σέβαστις, Ind. 7, 2.
 τὸς θεῶν, Ind. 7, 8. σέβωκα, 2, 10, 4.
σέλας, 2, 3, 15.
Σελγείς, 1, 28, 1.
Σίλευκον τῶν ἰταίων, ὁ βασιλεὺς
ὑπεροῖ, 5, 13, 1. 7, 4, 9. Νάπτιον,
 Ind. 43, 4.
σελένη ἐκλιπής, 3, 15, 17. ἡ σελήνη
 τὸ πολὺ ἐκλιπὴς γίνετο, lunæ in-
 gens defectio fuit, 3, 7, 9. σελήνη
 τὸ πάθημα, 3, 7, 10.
Σεμέλη ἡ παῖς Ἐκάβης, 2, 16, 2.
Σεμίθρις, 1, 23, 9. 6, 24, 3. Ind. 5, 7.
σεμνὸν, autoritas, veneratio, 7, 29,
 6. honorificum, Ind. 17, 3.
Σιερπίδης ἱερὸς, 7, 26, 3.
σεισαγμένοι, part. præc. pass. αὐτῶν
7α, Ind. 16, 10.
Σίσυρος Ἀργυρίου, Ind. 5, 5.
σῆμα, 5, 19, 8.
σημαίνω, indico, impero, 1, 6, 3.
 4, 2, 4. εἰς θεῶν σημεῖον, 201. 1.
 inf. pass. 1, 17, 7. ἰσημερίη, 3. 1. 201.
 1. 201. 1, 20, 2. 5, 17, 13. σημαί-
 νει αὐτῶν, 1, 25, 11. εἰς τὸ ἴσημε-
 ρίον σημαίνει αὐτῶν Ἀλκιππῶν, 3, 7,
 10. σημαίνει τὰς σάλπιγγας, 3, 18,
 7. & 11. εἰς κίνησιν αὐτῶν σημαί-
 νει, periculum ipse ostendit, 4,
 4, 4.

I N A R R I A N U M.

Α, 4. §. σημαίνω, signum tuba do, 5, 23, 12. 5, 24, 3. 6, 3, 3. σημαίνω τῇ αὐτῇ σφραγιδι, 6, 23, 6. αὐτὸ δὲ μελλόντων σημαίνει, de rebus futuris interpretari, 7, 22, 5. 7, 24, 1. τὸ το σημαίνει τὴν τελευταίαν, hoc portendisse interitum, 7, 22, 8. §. σημαίνω clango, Ind. 30, 5.
σημαῖον, prodigium, augurium, τὸ σημαῖον ζυμβλησις, 1, 18, 12. §. signum, σημείους ἐπικάλει, 2, 22, 5. §. ποτα, 5, 19, 8. τὰ σημεία τῇ πόλει ἔθηκεν, loca urbi designavit, 3, 1, 8. ὅτε γινόμενα αὐτῷ σημεία ταῦτα ἐπέσει, 7, 18, 8. σημεία δὲ ταχισμῶ, 3, 2, 1. σημεία δὲ ὁδῶ, 3, 3, 7. 6, 26, 7.
σημαῖον, Ind. 28, 4.
σηπομα, Ind. 30, 8.
Σαπός, 1, 11, 17.
σιανγὼν, Ind. 30, 9.
Σίβα, Ind. 5, 12.
Σιβίρτι, σατράπης τῆς Ἀρχαίας, 5, 6, 2. 6, 27, 1.
σιγάν, σιγῶντας ἐπείναι, 3, 9, 14. σιγῶντα ἔχει, tacere, 4, 8, 9. πενθικῶς, 7, 14, 15.
Σιγιστῶν, 1, 12, 1.
σιγῇ ἔχει, silentium habere, 1, 6, 2. 4, 11, 1. 7, 8, 5. σιγῇ ἢ πολλὰ ἀφ' ὁπατέρων, 1, 14, 8. ἀκριβῶς, 3, 9, 14. σιγῆς γινόμενης, 4, 12, 2. σιγῇ ἔχει, 5, 1, 5. σιγῇ ἔμεινον αὐτῶ, 7, 11, 3.
Σίγριον, ἄκρον τῆς Λίσσης, 2, 1, 3.
Σίδη, 1, 26, 6. Σιδίται, ibid.
σιδῆρι, Ind. 16, 11.
Σιδουδὼν oppidulum, Ind. 37, 8.
Σιδὼν, 2, 15, 8. Σιδωνιοί, ibid.
Σικελία, 1, 9, 2.
Σίλας fluvius, Ind. 6, 2. Σιλίαις, ibid.
σίλφιον, 3, 8, 10. Ind. 43, 13. N.
Σιμμία, 3, 11, 15. ὁ Ἀμύντας ἀδελφός, 3, 27, 1.
σιμὸς, Ind. 6, 8.
Σίναρ, fluvius, Ind. 4, 9.
Σινδόμαγα urbs, 6, 16, 5.
σιδὼν, 4, 19, 5.
Σισανπίς, 3, 24, 8.

Σισάπη, 7, 2, 2.
Σίσικ, ὁ Ἀστυκῶν σατράπης, 5, 20, 12.
Σισικὸς, 4, 30, 8.
Σιτακιοί, 3, 8, 9.
Σιτακὸς fluvius, Ind. 38, 8.
Σιτάλας, 1, 28, 6.
σιτίεσθαι, τὰ κρέα σιτίζετο, carnibus vescabantur, 6, 25, 1. σιτυμῖνον τὰ αὐτὰ ὑμῖν σιτία, 7, 9, 16. Ind. 7, 3.
σιτίον δύο ἡμερῶν, 3, 21, 4. σιτία ζυγκομίζεσθαι ὡς ἐς χρόνιον πολιορκίαν, 4, 18, 8. 6, 25, 1.
σῖτ, λήϊον σίτη βαθὺ, 1, 4, 1. σῖτον παροσκευάζει, 2, 25, 8. παροσκευάζει, 5, 21, 1. σίτη ἤψατο, cibum cepit, 4, 9, 6. 7, 14, 15. σῖτος ἐς τὸ εὐρώπιδος ζυγκομίζετο, 5, 9, 4.
σιτοφάγ, frumento victitans, Ind. 17, 5.
σιτοφῶ, Ind. 27, 9. & 32, 5. & 37, 2.
σιτλακὸς, Ind. 15, 8.
Σιτλόκατις, fluvius, Ind. 4, 3.
Σίφν, 2, 2, 8.
σιωπῇ, 5, 27, 1. Ind. 11, 6.
σκαλιότης asperitas morum, 4, 12, 8.
σκαλμός, Ind. 27, 5.
σκάπλω τὴν γῆν, Ind. 27, 6.
σκάφ, 6, 18, 9.
σκαδανύω, ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐσκεδανύμην ἦσαν, ad res necessarias parandas dispersi erant, 2, 25, 13.
σκέλ, Ind. 14, 5.
σκέπη τῶν ἀνέμων, tutamen adversus ventum, 2, 20, 15. 6, 5, 7.
σκέπτομαι, Ind. 13, 4. ὡς αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκέψασθαι, si ipsa in se spectentur, 7, 9, 9.
σκειναγωγῆν ἐκ τῆς ἀγρῶν ἐς τὴν πόλιν, 1, 10, 4.
σκεινάζομαι, induor, vestior, Ind. 33, 5.
σκεινὴ impedimenta, 2, 6, 5. §. cultus, 7, 6, 4. 7, 13, 4. 7, 15, 5. 7, 29, 8.
σκευοφόρος, 1, 13, 1. 3, 9, 2. διαρπάζω, 4, 17, 11. πλοῖα, 6, 3, 4.
σκη, 6, 13, 3. ὁρμητῆρ, Ind. 19, 4.

INDEX GRÆCUS

σκαπὴ καταπιπέγειναι, 4, 19, 1.
 σκαπὴν ὑπὸ ταῖς διφθέραις, sub pelli-
 bus degere, 1, 3, 7.
 σκιά, Ind. 25, 4.
 σκιάδιον umbraculum, Ind. 16, 5.
 σκιάζομαι, Ind. 11, 7.
 Σκιῶν ἄλυσις, 1, 9, 9.
 σκληρὸς, βροταὶ σκληροί, 1, 17, 6.
 ἴσται σκληροί, 1, 26, 3. χοίμων σκλη-
 ρὸς, 2, 6, 3. ἰχθὺς, Ind. 29, 12.
 σκόλοψ, murex, σκόλοπις καταπι-
 πεγόντις ἀφανής, 3, 9, 8.
 σκοπέω considero, 1, 17, 6. 3, 9.
 10. 5, 9, 3. σκεπῆν τὰ ἐν Παρθυαίοις,
 curam rerum Parthicarum gere-
 re, 3, 22, 3.
 σκοπὴς speculator, 1, 12, 12. 5, 10, 6.
 Σαύρα, 1, 3, 2. Σαύρα οἱ Ἀβιοὶ κα-
 λῶμενοι, 4, 1, 1. οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ,
 4, 1, 1. Νομάδες, 4, 5, 5. 7, 16, 7.
 σκυδικὸς ἴσθμῳ, Ind. 3, 9. σκυδικὸν
 γένῳ, 3, 8, 5. σκυδικὴ χώρα, 4, 15, 4.
 Σκυδὶς, 4, 15, 4.
 σκυθροπάξω, 6, 13, 13.
 σκυλεύω spolio, armis exuo, 4, 24, 7.
 σκυτάλη clava, Ind. 5, 12.
 σμῆνῳ, apum examen proprie, τῷ
 μαργαριτῶν, Ind. 8, 12.
 σμικρὸν ῥέμμα, 1, 13, 9. ὁ σμικρὸς
 ἀφίλεια, 1, 20, 9. 7, 16, 13. σμι-
 κρότερον, 7, 30, 2.
 σμικρότης τῶν καταληφθῆναι, pau-
 citas captorum, 1, 9, 8.
 Σμύρνα πόλις Ἀιολικῇ, 5, 6, 6.
 σμύρνα myrrha, 7, 20, 4. σμύρνης
 δένδρον, 6, 22, 7.
 Σόαμῳ fluvius, Ind. 4, 12.
 Σόαςῳ fluvius, Ind. 4, 11.
 σοβαρῶς arroganter, 4, 8, 11.
 Σογδιανοί, 3, 8, 4. Σογδιανῶν ὁ, 3, 7,
 11. Σογδιανῇ, 4, 17, 5. χώρα, 3, 28, 15.
 Σόγδοι, 6, 15, 7.
 Σολεὺς, 2, 5, 10.
 Σόλιῳ, Ind. 18, 8.
 Σόλοι, 2, 5, 6.
 Σολέματος fluvius, Ind. 4, 3.
 Σόλων, 7, 16, 12.
 σὺ, 5, 27, 15.

Σύνου, 6, 11, 11.
 Σουροιοί, gens Indica, Ind. 8, 5.
 Σῦρα, 3, 16, 3.
 Συσία πόλις, 3, 25, 3. τῷ, 7, 7, 2.
 Συστιανοί, 3, 8, 8. 6, 28, 9.
 σύφισμα, δίχα σφίσματα καὶ,
 sine astu vincere, 3, 10, 3. ἰνυσ-
 tum, 7, 7, 13. 7, 14, 18. 7, 29, 6.
 σφίσης, 4, 959. 7, 1, 6. Ind. 11, 1.
 σφῆς, ἰσχυρὰ σφῆταιται, Ind. 15, 11.
 σπᾶνῳ ὑδατῳ καὶ τῷ ἄλλῳ ἰσχυ-
 ρῶν, 1, 19, 12.
 Σπερτίμβας, Rex Indiae, Ind. 8, 1.
 Σπάρτη, 1, 9, 7.
 Σπαρτιάτης, 2, 15, 3.
 σπαρμὸς, σπαρμῶ ἰσχυρῶ, 2, 4, 11.
 σπίνδον τῷ Ποσειδῶνι ἐν χερσὶ
 φιάλης ἐς τὸ πόντον, 1, 11, 10. 4, 11,
 3. ἐπὶ τῷ ποταμῷ, 6, 3, 2. σπῆσας
 ἐπὶ τῇ θυρίδι, 6, 19, 11. ἰσχυρὰ
 τὰς αὐτὰς σπῆσας, 7, 11, 15. & 17.
 σπίνδεται αὐτὰς ἐπὶ τῷ,
 pactus est cum iis ea conditione,
 1, 19, 8. 1, 28, 3. σπῆσας αὐτὰς
 ὑπὲρ τῷ πᾶσι ξηρῶν, 3, 23, 15.
 Σπινδαλίτης, 1, 12, 14.
 Σπιταμίνης, 3, 28, 16.
 σπλῆγχα, 5, 3, 2. ἐκ τῷ σπλῆγχα
 ματῆα, 7, 18, 2.
 σπῆσαι, ἐν ταῖς σπῆσαις κατάληψι,
 durantibus induciis facta oppres-
 sio, 1, 9, 12. §. foedus, 6, 14, 1.
 σπῆσας, γίνεσθαι αὐτὰ ἐπὶ πλῆ-
 ρις τοῦ ἐν ἰσχυρῶν, 6, 15, 11.
 σπῆσας, 7, 7, 13.
 σπῆνῳ consulto, data opera, caute,
 1, 4, 6. τῷ σπῆνῳ ἀμρ' αὐτὸν εἶ-
 χον, hos libenter secum habebat,
 4, 30, 15. σπῆνῳ celeriter, 1, 5, 17.
 1, 6, 7. 2, 4, 9. 2, 13, 1. σπῆνῳ ἔς
 τὴν Ἀσίαν εὐλῶ, studio expeditio-
 nis in Asiam, 1, 10, 10. τῷ σπῆ-
 νῳ Ἀλεξάνδρῳ ἀμρ' αὐτὸν τῷ, tanta
 curae Alexandro is erat, 5, 19, 10.
 ἐν σπῆνῳ εἶναι, in votis esse, 5, 27,
 15. αὐτῷ ἐν σπῆνῳ τῷ ἰσχυρῶν, 6, 23,
 2. σπῆνῳ ἀμρ' αὐτὸν, Ind. 8, 9. κατὰ
 σπῆνῳ, celeriter, 1, 5, 2. 1, 19, 15.

I N A R R I A N U M.

σπυδὴν ποιῆσθαι, niti, conari, 4,
 29, 6. 5, 16, 8. σπυδῇ τ' τριημέ-
 ρου ἀμφὶ τὰς ὑπηρεσίας, Ind. 20, 9.
 σάδιον πλῆρες, 7, 14, 2.
 σάδιον, 1, 17, 3.
 σαθρὸς, est iter unius diei, vid. ind.
 Curt. Frensh. 1, 2, 1. N. 2, 6, 1. 6,
 25, 4. τῶν σταθμῶν τὰ μέγεθος, 6, 24,
 9. de itinere navali usurpatur, 6,
 20, 7. ἢ ὡς ἐπὶ τ' σταθμοῖν, 6, 23, 6.
 διελθὼν οὐ ἡμέρας τέσσαρες σταθ-
 μὸς δίκαιος, 3, 29, 14.
 σάϊν, 3. f. aor. 2. opt. act. ab ἴσημι,
 Ind. 24, 6.
 σαλίντι, dat. sing. part. aor. 2. pass.
 . a εἰδομαι, 1, 20, 10.
 Σταμίνης, 4, 18, 4.
 Σταγάνωρ, 3, 29, 10. Ἀρείων σταγέ-
 . πους, 4, 18, 1. 6, 27, 7.
 σασιάζω, 2, 5, 12.
 σάσις, σάσις πιέζεισθαι, 2, 3, 8. σά-
 . σιν καταπαύσιν, 2, 3, 8. 2, 5, 12. ὅσα
 νιῶν ὑβριδίας γιγνέσθαι ἔχουσιν,
 naves parum firmiter hærentes, 6,
 19, 4. ἡ σάσις ἡ ζών τοῖς ἡ πολεμῶ-
 . πλοις, longa in armis mora, 3, 11, 2.
 σάσις κατάγειν εἰς Μακεδονίαν, 7,
 12, 3.
 σεγάζω, 6, 29, 7.
 σεγῆ, 6, 23, 4.
 σεῖλας, part. aor. 1. a εἶλω, 1, 25, 4.
 σεπὸς pro σεπὸς, Ind. 16, 8.
 εἶλω, στρατηγὸν ἐπὶ Θράκης σεῖλας,
 1, 25, 4.
 εἶλομαι, expeditionem suscipio,
 1, 1, 5. ἄλλοι εἶλον εἶλοισθαι, 5, 27,
 14. Ind. 20, 3. ἐπὶ Βακτρίας, 4, 22,
 5. εἰς Ἰνδὸς, Ind. 5, 7. εἰς Πέλλιον πέ-
 . λλον εἰσέλλετο, ad Pellion urbem
 contendebat, 1, 5, 8. 1, 28, 3. σταλῆ-
 ναι ἐπὶ πολέμῳ, Ind. 9, 12. εἰσέλθοντο
 παρ' ἀλλήλων ἀπὸ τ' ποταμῶν, 3. pl.
 præf. opt. ut commeent inter se
 flumine, 1, 3, 8. εἰσέλας ἐκ τ' Ευρώ-
 . πης, profectus est, solvit ex Eu-
 ropa, 1, 11, 11. ἐπὶ Μιλήτῳ εἰσέλε-
 . το, Miletum profectus est, 1, 18,
 5. 1, 20, 3. ἐπὶ Φρυγίας εἰσέλετο,

1, 23, 7. ἐπὶ πολιορκίᾳ σαλίντι, ad
 oppugnandam urbem profectio,
 1, 20, 10. ἐπὶ τούτῳ εἰσέλονται, ad
 hoc missi, 1, 24, 10. εἰδομαι εἰς μά-
 . χην, in eo pugnam, 4, 1, 2. Ind. 5,
 9. καὶ ἀρπαγὴν λατρεῖν τρέφει σα-
 λίντις, 4, 5, 1. §. vestior, εἰσέλας
 ἄμφω τῷ αὐτῷ κόσμῳ, 2, 12, 10.
 sic ὡς εἰς μάχην ἀπεβῶς εἰσαλμένοι,
 2, 18, 9. 3, 19, 6. 3, 21, 13. 7, 13,
 4. & 12.
 σπῆ, τὸ angustia, 1, 1, 8. 1, 28, 1.
 χωρία, 1, 5, 21. εἰς τοὺς συγκυκλω-
 σμένους ῥέμας τ' ποταμῶν, 1, 3, 5. σπῆ-
 . τέρως ἢ καὶ τὸ πλεονέκτημα αὐτῶν τ' πα-
 ρέδω ἔσθης, 1, 22, 4. σπῆστος αὐτῶν
 αὐτῶν, 5, 4, 2. σπῆστος, 1, 19, 4.
 σπῆστος, 2, 7, 6. χωρία, 2, 8, 3.
 σπῆστος τῶν χωρίων, 2, 8, 17. 2, 20,
 13. 6, 4, 7.
 σπῆστος εἰς τὰς ἐφάρας, 5, 15, 9.
 σπῆστος τ' ἀρχῆς, privatio imperii,
 1, 9, 4. N.
 σπῆστος, παῖσιν τῷ ζογῷ εἰς τὸ σπῆστος,
 1, 15, 11.
 σπῆστος τ' γῆς, firmitas, 7, 21, 9.
 σπῆστος, χρυσῷ σπῆστος εἰσφάνωσι,
 1, 12, 1. 1, 24, 9. 2, 13, 11. σπῆ-
 . στος ποιῆσθαι, 5, 2, 8.
 σπῆστος, σπῆστος εἰσφάνωσι, aor. f.
 1, 12, 1. 6, 28, 1. τὰ σπῆστος εἰσφάνω-
 . σι, 1, 12, 2.
 σπῆστος corolla, Ind. 27, 2.
 σπῆστος, τύπτεσθαι τὰ σπῆστος, 7, 24, 5.
 σπῆστος, columnæ, in quibus fœdera,
 καθιέται τὰς σπῆστος Ἀλέξανδρος σπῆστος
 γνομίνας σπῆστος, 2, 1, 7. 2, 2, 4. σπῆ-
 . λαι Ἡρακλῆος, 2, 16, 5. 5, 26, 3.
 Ind. 43, 11.
 σπῆστος vestigium, δρόμος ἔλασιν κατὰ
 εἶβον τ' φεγγόντων, 6, 6, 10.
 σπῆστος, τὸ πᾶν σπῆστος τ' ἴππων, tota
 acies equestris, conferti maxime
 equites, 1, 15, 5. 1, 16, 3. 5, 16, 5.
 τ' εἰσφάνωσι, 5, 9, 1. & cum acu-
 . to, 4, 2, 11.
 σπῆ, 1, 23, 2.
 σπῆστος, οὐκ κατὰ σπῆστος ὁρμηθῆσθαι,

I N D E X G R Æ C U S

secundum ordinem, 5, 7, 3.
 σολὴ Μυδία, 7, 6, 3. σολὴν ἐνδὺς ἐπι-
 χόρου, 1, 25, 13. σολὴν Περσικὴν
 φορεῖν, 3, 25, 5.
 σόλῳ ἐς τὴν Ἀσίαν, expeditio in A-
 siam, 1, 1, 5. 1, 10, 10. 2, 17, 8.
 ἐπὶ Βαβυλῶνι, 2, 17, 10. ἐπ' Ἀι-
 γυπλίῃ ποιεῖσθαι τὸ σόλον, 2, 25, 7.
 παρεσκευῇ τὸ σόλον εἶναι, expedi-
 tionem apparare, 1, 1, 5. σόλῳ,
 iter, expeditio, progressus, 1, 1, 8,
 1, 2, 2. 1, 11, 5. 7, 12, 5. ἄλλοι σό-
 λοι εἰσὶν αὐτῶν, 5, 27, 14. σόλοι ποιεῖ-
 σθαι proficisci, 6, 26, 13. γυγνομέ-
 να αὐτῶν τὸ σόλον, 6, 28, 12. σόλῳ
 περὶ ἀπὸ ἐλίου, 6, 20, 2. 6, 23, 9. 7,
 19, 7. Ind. 19, 3. ξὺν πλείοσι σόλοι,
 majore classe, 2, 17, 3. 2, 20, 12.
 5, 26, 3.
 σόμα, ostium fluminis, 1, 3, 2. Ind.
 22, 8. σόμα τὸ λιμὴν, 1, 19, 4. 2.
 20, 12. κατὰ σόμα, ex adverso, 5,
 15, 11.
 Στερεὸς locus, Ind. 21, 2.
 στρατία, αὐτὸ τὸ στρατεῖαι, ante expe-
 ditionem, 1, 24, 1.
 στρατεῦμα, 1, 1, 8. pro castris, 2, 11, 13.
 στρατεῖν, ἐς Ἰλίου στρατεύσαντες,
 part. aor. 1. act. 1, 11, 8. N. ἐστρά-
 τευσαι ἐπὶ σι, 2, 14, 12. 5, 1, 1. Ind.
 5, 7. ἐς, Ind. 5, 8. ξὺν ἄλλοις ἐστρά-
 τευσεν, sub alio militavit, 1, 12, 6.
 N. 1, 16, 10. ἐναντία τῇ Ἑλλάδι στρα-
 τεύεσθαι ὑπὲρ τοῦ βαρβάρου, 1, 29, 9.
 2, 11, 13. οὐδὲ τοῖς βαρβάροις, 3,
 23, 15. ἀπὸ οὗ τιμὴ στρατεύμεν, 7,
 gregarius miles, 7, 23, 5.
 στρατηγία, ὁ θῖς ὑπὲρ σφῶν στρα-
 τῶν, 2, 7, 6.
 στρατηγία, 6, 26, 6.
 στρατηγὶς καὶ, naves prætoria, 1,
 11, 10.
 στρατηγός, 1, 12, 14. 1, 24, 2. 1, 25, 4.
 στρατηγὸν ἐπὶ τὰς συμμαχίας ἐπιτά-
 ξας, 1, 29, 5. στρατηγὸς τῇ στρατιᾷ
 κατέστη, 3, 5, 6.
 στρατηλασία, Ind. 5, 9. & 26, 1.
 στρατὸς ἐπὶ τοῖς Πέρσας, exercitus,

militia, expeditio adversus Per-
 sas, 1, 1, 2. 7, 9, 8. 7, 20, 2. στρατὸς
 de classiariis militibus dicitur, 1,
 3, 5. ἄλλῃ στρατιᾷ, reliquis exer-
 citus, 1, 6, 20. ἄλλῃ στρατιᾷ κατα-
 λεχθεῖσα, aliæ copię recens con-
 scriptæ, 1, 7, 10. & 13.
 στρατιώτης, 1, 20, 6.
 στρατοπεδεία, 6, 25, 13.
 στρατοπεδεύω, 1, 7, 10. & 13. στρα-
 τοπεδεύομαι, castra pono. στρατο-
 πεδεύομαι, part. aor. 1. med. 1, 5,
 13. 1, 27, 10. ἐστρατοπεδεύει, 3. f.
 plusq. act. 1, 12, 10. 2, 6, 10. 3, 8, 12.
 στρατόπεδοι, ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐπα-
 γέναι, in castra reducere, 1, 4, 8.
 1, 7, 11. στρατόπεδον ἐποικισμένον,
 castellis instructis, 2, 1, 2.
 στρατόπεδον acies, exercitus, 2, 10,
 3. 2, 11, 6. Ind. 13, 2.
 στρατός, 1, 5, 18. ξυμμαχικός, αἰετός,
 copię auxiliares, domesticæ, 1,
 9, 2.
 στρατοφύλακες, Ind. 12, 7.
 Στράτων ὁ Γερουσία παῖς, 2, 13, 10.
 στρεβλόμα, 4, 13, 13. 4, 14, 5. 7, 24, 6.
 στρεβλόν torqueo, 6, 29, 17.
 στρεπτός, 6, 29, 9.
 στρίψω torqueo, Ind. 29, 10.
 στρογγύλα πλοῖα, 1, 11, 9. 6, 5, 2. Ind.
 19, 7. v. Xenoph. p. 428. med. in
 margine, στρογγύλοι λίθοι, 4, 25, 10.
 Στρομῶν ποταμός, 1, 11, 5. Ind. 18, 10.
 στρώμα, 7, 3, 6.
 στρατὸς, Ind. 30, 9.
 Στρομφαῖ, Ind. 18, 6.
 συγγενεῖς τῇ βασιλείᾳ, 3, 11, 6. N.
 7, 10, 5. 7, 11, 10.
 συγγίνομαι commisceor, coëo, Ind.
 31, 6.
 συγγνώσκω, 6, 23, 8.
 συγγνώμην ἰσχύει τῇ πλῆθει τῶν
 Θηβαίων, 1, 7, 16.
 συγγνωστός, συγγνωστὸς δειδραμένη ἰ-
 φαίτο, 2, 15, 4. συγγνωστόν, ve-
 nia dignum, 6, 14, 2.
 συγγραφίς, præf. 5.
 συγγραφὴ, præf. 5.

I N A R R I A N U M.

συγγράφω, 4, 10, 3.
συγκαλίω, 2, 7, 5.
συγκατίρχομαι, 4, 21, 15.
σύγκοιμαι, κατὰ τὰ συγκεῖμενα, uti
 convenerat, 1, 20, 10. 1, 26, 8.
 Ind. 28, 3.
σύγκλεισις, 1, 6, 3. N. 5, 22, 12.
συγκλεισμένοι, part. præf. pass. a
συγκλείω, 1, 3, 5. ἐς εἰδὸν συγκλει-
 σμένοι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, 1, 3, 5.
 1, 8, 6.
συγκινδυνεύω, 5, 19, 7.
συγκλείσσαι τὰς πύλας, aor. 1. inf. a
συγκλείω, 1, 8, 10. συγκλείειν ἐς
 ἀκρίβειν τὰς ἀσπίδας, ut fit in testu-
 dine scutorum, 1, 1, 12.
συγκομίζω, 6, 28, 1.
συγκοπέτα, part. aor. 2. pass. a
συγκόπτω, 2, 11, 4.
συγχαρίω permitto, 7, 14, 14.
συζευγνύω, 6, 28, 1.
Σύνη Ἀιγυπτία, Ind. 25, 7.
συνή, 6, 22, 15.
συλάω, 6, 27, 9. & 12. 6, 29, 5.
συλλαμβάνω, 3, 21, 6. 6, 29, 4. 7, 4, 1.
 Ind. 8, 12.
συλλείχομαι, 1, 3, 6.
σύλληψις, 3, 28, 13.
Σύλλιον, 1, 26, 7.
συλλογὴ ἐρατιᾶς delectus, Ind. 19, 5.
σύλλογος conventus, 1, 12, 18.
συμβαίω, ὅπως ἡ μάχη συνίβη, 3, 1,
 3. μάχη Δαρείου τε καὶ Ἀλεξάνδρου
 συνίβη, 4, 20, 1. τῷτο αὐτῷ πλάτος
 τῆ Ἰνδοῦ γὰρ συμβαίνει, hæc Indiæ
 latitudo illi colligitur, Ind. 3, 3.
 ὥν τῷ γὰρ ἐς τὰ ἐπὶ τὴν ἑταρὰν συμ-
 βαίνει. Ind. 9, 7. τῷτο Λακεδαιμο-
 νίῳ ἐς ταυτὸ συμβαίνει καὶ Ἰνδοῖ-
 σι, hæc in re Indis cum Lacedæ-
 moniis convenit, Ind. 10, 8.
συμβάλλω confero, comparo, 4, 8,
 4. Ind. 21, 13. intelligo, conjicio,
 5, 1, 2. Ind. 28, 3. interpretor,
 1, 20, 2.
συμβιβληκὸς τὰς χεῖρας ἀλλήλαις,
 manus collidens, ὡς μάλιστ' ἐς πρό-
 τος συμβάλλοντα, ut maxime in

plausibus colliduntur, part. præf.
 act. a **συμβάλλω**, 2, 5, 3.
συμβλητὸς comparandus, Ind. 4, 13.
συμβολαὶ confluentes, Ind. 10, 5.
συμβόλαιον, 7, 5, 3. commercium,
 pactum, 7, 23, 11.
συμβελεύω, 3, 18, 18. 4, 11, 11.
συμμαχία, τὰς καὶ συμμαχίαν ἤκου-
 τας, 2, 1, 7. N. 2, 14, 2. 3, 8, 5. βε-
 βαίωσις τῆ πάλαι συμμαχίας, 2, 14,
 3. 4, 15, 3.
συμμαχικόν, 2, 8, 14.
σύμμετρον, ὥστε σύμμετρα, tempo-
 ra anni temperata, Ind. 15, 12.
συμμίτρας, 2, 26, 7.
συμμιγνύω conjungo me, Ind. 42, 1.
συμμίξῃ, fut. 1. a **συμμιγνύω**, com-
 misceo, concurro, pugna conse-
 ro, configo, 1, 1, 10. τοῖς, 3, 15,
 8. it. conjungo me cum, 4, 29, 9.
 & 11. de confluentibus flumi-
 num, 6, 14, 8.
σύμπας, 1, 4, 8.
συμπείθω, 4, 13, 6.
συμπέμπω, 2, 13, 5. Ind. 28, 7.
συμπιφινγότες, nom. pl. part. præf.
 med. a **συμφεύω**, 1, 2, 3. 3, 20, 3.
συμπηγνύω, μηχαναὶ πολλαὶ συμπε-
 πηγμέναι ἦσαν, machinæ multæ
 confectæ erant, 2, 21, 1. 2, 26, 3.
συμπέπτω ἀδύλας, 6, 3, 4. accido,
 evenio, de morte vel morbo di-
 citur, 7, 12, 8.
συμπλίσω, Ind. 27, 8. & 37, 2.
συμπληροῖ ἀπὸ τῆ ἐρατῆ τῶν τοῖαν-
 τικόν, Ind. 23, 8.
συμπληρεῖ ὑπερισίας, 1, 20, 2.
συμπλύνω, Ind. 27, 1.
συμποίω, 5, 2, 2.
συμφέρομαι, contingo, accido, eve-
 nio, præf. 3.
συμφεύω una fugio, 1, 2, 3. 1, 3, 4.
σύμφημι, 3, 26, 3. 4, 9, 8.
συμφορὰ, 4, 8, 1. N. 4, 9, 1. 6, 3, 4.
 Ind. 1, 6. N. & 11, 5. & 35, 5.
συμφανέμενος, 2, 12, 2.
σὺν βοῇ, 1, 1, 14. ἡ σὺν ἐκπλήξει θε-
 ορπεία, admirabilis cultus s. obse-
 quium,

INDEX GRÆCUS

. ὄφελον , 1, 14, 7. ἐν Στασάνοις ,
 Stasanor, 6, 27, 13. ἐν ομιῶν ,
 αὐτοῖς ἀθῆναι τοῖς ἰπποῖς , 1, 2,
 11. 1, 19, 17. N. 2, 2, 10. 2, 3, 9.
 5, 15, 4.
 συναγνίσω congrego , Ind. 8, 10.
 συναγαγεῖν τὰς φίλους , 1,
 25, 8.
 συνακελευθίω αὐτῶ , 1, 25, 3.
 συναλῶσαι , 7, 13, 1.
 συνάπτω conjungo me , advenio ,
 5, 16, 2.
 συναρρίπτω confringo , rumpo , 5,
 20, 15.
 συναφῆς , Ind. 22, 7.
 συνάπτω , 5, 7, 11.
 συνάπτω , Ind. 13, 11.
 συνάπτω , 3. f. aor. 2. a συμβαίνει , 3, 1, 3.
 συνάπτω , 3. pl. aor. 2. med. συντί-
 θημι , 2, 2, 4.
 συναιλεγμένως , part. præt. pass. a
 συναίγω , 1, 3, 6.
 συναιλεγμένοι , part. præt. pass. a συν-
 λαμβάνω , 3, 21, 6.
 συνάπτω , τὸν συνάπτω , qui hunc
 conveniret , 1, 25, 6.
 συναισχύνομαι , Ind. 13, 4.
 συναισχύνομαι τοῖς , part. aor. 2. a
 συναισχύνομαι , 1, 8, 12. συναισ-
 χύνομαι , 3. plur. aor. 2. opt. 1, 22, 7.
 συνάπτω , 3. pl. aor. 1. a συγκλείω ,
 1, 8, 6.
 συναισχύνομαι , 6, 30, 3.
 συνάπτω , part. aor. 1. συναισχύνομαι ,
 1, 10, 5.
 συναισχύνομαι σφίσις , 4, 17, 7.
 συνάπτω , συνάπτω δώματα , part. præt.
 1, 25, 3.
 συνάπτω , συνάπτω αὐτοῖς φρένας ,
 1, 24, 11.
 συνάπτω , ὑπὲρ συνάπτω Ἀ-
 λεξάνδρῳ δυνατοὶ ἐγίνοντο εἰς τὴν
 δόξαν , 3, 14, 6.
 συναπλάττω τὴν κατὰ τὴν
 ταῖς Θεβαίοις , Thebanorum sedi-
 tioni sese conjungere , 1, 7, 5. Ind.
 23, 5. πολὺ συναπλάττω εἰς ἐνδο-
 μόν τῇ γερῇ , multum adjuviffe ,

contulisse , Ind. 20, 10.
 συνεπιλήψεται , 3. pl. fut. 1. med.
 a συνεπιλαμβάνω , 1, 7, 5.
 συνέπρωμα .
 συνέρχομαι εἰς ἐκκλησίαν , 1, 10, 5. αἱ
 εἰς ταυτὸ συνέλθοι αὐταῖς τὸ ἄδωρ ,
 Ind. 3, 9.
 συνεκτάξω , imperf. a συνεκτάξω ,
 2, 11, 8.
 συνεκτίπτω αὐτοῖς ἄνω δὲ τὰς ,
 1, 8, 11.
 συνεκτενύμην , part. præt. pass. a
 συνεκτενύω , 1, 24, 1.
 συνεκτίπτω , part. præt. act. a συνεκ-
 τίσω , 1, 29, 9.
 συνέταττε , imperf. a συνέταττε , 1,
 13, 13.
 συνεχῆς ἀγροπνία , 2, 4, 11. διατῆ ,
 6, 8, 13. συνεχῆς καταρρίπτω , 7,
 7, 12. συνεχῆς πνέματα , Ind. 21,
 12. συνεχῆς ἀλλήλοισι , inter se pro-
 pinqua , Ind. 2, 5.
 συνέχομαι , διψῶ ἀπὸ τοῦ συνεχόμε-
 νοι , 6, 24, 11. συνεχόμενος , coha-
 rens , alligatus , 7, 22, 4.
 συνεπίχθη accidit , contigit , aor. 1.
 pass. a συμφέρομαι , præt. 3.
 συνέχομαι , 6, 26, 10.
 συνέχομαι , συνεκτίπτω ἢ φαύλα δύναι-
 μιν , coisse non parvas copias , 1,
 20, 3. ἔτι συνεκτίπτω δὲ πάλιν , ad-
 huc durante bello , 1, 29, 9.
 συνέχομαι , congero , exstruo , 5, 24, 1.
 συνεκτίπτω , Ind. 38, 6.
 συνεκτίπτω , colonias deduco , 4, 16,
 4. Ind. 1, 5.
 συνέταξαι τῶν φορῶν , descriptio tribu-
 torum , 1, 17, 8. N.
 συνέταττε , γερῇ τῇ Κερτρῇ συ-
 ταγμένῳ , exercitus Cratero da-
 tus , Ind. 19, 1. τῶν βαρβάρων τοῖς
 συνεκτίπτω , barbarorum manus
 collecta , Ind. 21, 12. ὁ φόρος ὁ συ-
 ταχθῆς , tributum impositum , 3,
 17, 13. συνέταττε ὡς μαχημένους , 1,
 13, 3. συνέταττε ἔδωκε τὴν γερῇ αἱ
 εἰς μάχην , 2, 8, 4. συνέταττε , 3. f. aor.
 1. opt. Aor. 2, 8, 8. ὡς ὁμοῖς συ-
 ταττε .

IN A R R I A N U M.

ἐαζάντι, quos insidiatores ipsi sub-
 arnaratis, 2, 14, 10.
 συνταγματίζειν φάλαγγι ἐμβάλλον,
 part. præt. pass. a συντάσσω, 1, 8,
 9. 1, 13, 7. συνταγματίζοντες ἐς βάθος
 αὐφίλιμοι, 2, 8, 12.
 συντεταγμένοι, part. præt. pass. a
 συντείβω, 1, 15, 8.
 συντίθειναι, εἰρήνην Δαρείῳ συντίθεντες,
 pacem cum Dario inierant, 2, 2, 4.
 συντάσσειν conjicio, colligo, suspi-
 cor, 7, 12, 15. Ind. 34, 9. & 35, 2.
 συντερίβομαι, 6, 5, 4.
 συντερίβω, 6, 9, 9.
 σύντροφοι ὅρις ἀνδράποισι ἢ χελιδόνι,
 1, 25, 11.
 Σύρα γυνή, 4, 13, 9.
 Συρία, 3, 1, 3. ἡ κοίλη, 2, 13, 9. Πα-
 λαιστίνη, 2, 25, 7. ἡ μετὰ τὸ ποταμὸν,
 3, 8, 10. μίση τὸ ποταμὸν, 5, 25, 8.
 συριγμός, barritus, 5, 17, 12.
 Σύρμη, 1, 2, 2.
 Σύροι, 3, 8, 10.
 σύρρις confluens, Ind. 43, 2.
 Σύρραξ, 1, 17, 13.
 σύς, 4, 13, 4.
 συσκευάζομαι, 5, 10, 4.
 σύσκιος opacus, 5, 2, 7. Ind. 22, 7.
 συσχετάζω, 2, 11, 8.
 Superlativus pro comparativo, 5,
 27, 6.
 συσάδην cominus, Ind. 16, 9.
 συσχετίω, 1, 17, 2. 1, 24, 1.
 συχτός, multus, χρόνιος, 7, 15, 1.
 σφαγὴ ἐχ' Ἑλληνική, trucidatio con-
 tra Græcorum morem facta, 1, 9,
 13. σφαγῆς ξυσιπυλάοντες, 1, 25, 2.
 σφαγιαζόμεναι mactō hostias, σφα-
 γιασάμενοι παῖδας καὶ κόρας, part.
 a. i. med. 1, 5, 11.
 σφάγιοι, victima, 1, 5, 12. Ind. 20, 10.
 σφαλερός, 3, 23, 7. Ind. 40, 10. σφαλε-
 ρὴν, 3, 26, 7. ἐς, 1, 13, 8. 3, 10, 5.
 λίθοι σφαλεροὶ τοῖς ἐπιβαίνουσιν, 4,
 25, 10. σφαλερὸν ὕψος, 3, 10, 6.
 σφάλω, τὸ τοῖς σφῆλι Δαρείῳ τὸ γινώ-
 μεν, 2, 6, 6. 3, 10, 5.
 σφάλμα πρῶτον χαλιπὸν, 1, 13, 8.
 σφάξαντες, part. aor. 1. act. a σφάσ-

σω, 1, 11, 10.
 σφᾶς acc. pl. a genit. & pronom. reci-
 proci, 1, 6, 15. τὰς σφᾶς βλάπτειν,
 1, 7, 14. ἵνα καὶ σφᾶς, seorsum i-
 ce, 3, 21, 7. τομάρχας ἄρχοντας τὸ τομᾶν
 τὸ καὶ σφᾶς, præfides præfisse suis
 quosque provinciis, 3, 5, 5. τὰς καὶ
 σφᾶς ἐξορμαῖν, suos milites cohor-
 tari, 3, 9, 12. τὸ καὶ σφᾶς, agmen
 suum, 3, 15, 1. 5, 16, 5. καὶ σφᾶς,
 suo ausu, 4, 6, 3. ἵνα καὶ τὰς καὶ σφᾶς,
 vincebat sibi oppositos, 4, 25, 5.
 σφάσσω occido, 2, 24, 6.
 σφειδοναῖν ἐς τὰς, a σφειδοναῖν, 1, 2, 6.
 σφειδονήτης, 1, 2, 6.
 σφίτιον, ἀμφὶ τὰ σφίτιον ἔχειν, suis
 sedibus se tenere, neque bellum
 aliis inferre, 1, 5, 5. ἐπὶ τὰ σφίτιον
 ἀπαγαγῆναι, in domos suas abi-
 re, 4, 18, 10. 4, 30, 4. τὰ σφίτιον
 ἐδύρεσθαι, 5, 25, 4. σφίτιον, Do-
 rice pro σφειτέρων, Ind. 12, 1.
 σφίσι, dat. pl. a genit. & pronom.
 reciproci, 1, 1, 3. ἐπὶ σφίσι τὴν πᾶ-
 ροδον εἶναι, in sua potestate transi-
 tum esse, 3, 17, 3. N. τὰ καὶ σφίσι
 καὶ τὸ πατρίαν πρεσβεύειν, 6, 30, 5.
 σφραγίς, σημάμενος τῇ ἑαυτοῦ σφρα-
 γίδι, 6, 23, 6.
 σφρηλάτῳ, fabricatus malleo, so-
 lidus, 6, 29, 8.
 σφυρὸν, 4, 26, 8.
 σφῶν, genit. plur. a genit. & pro-
 nom. reciproci, ἐπὶ σφῶν, seor-
 sum, 7, 16, 7. ἐπὶ σφῶν, privato
 consilio, pro sese, sponte, injussu
 imperatoris, 1, 21, 2. ὑπὸ σφῶν κα-
 ταπατάσσοντας, a suis conculcatos,
 1, 22, 6. 3, 12, 2. ἐπὶ τὰ σφῶν ἀπηλ-
 λάγησαν, domum discesserunt, 3,
 28, 17.
 σχεδιάζω, τὸ δῖος οὐ τὸ παρρησιασ-
 σχεδίασθαι, metus subito ortus,
 3, 11, 2.
 σχεδὴν pons tumultuarius, Ind. 42,
 7. N.
 σχεδόντι fere, 3, 15, 15.
 σχεδῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἔχω
 6, 11, 4.

INDEX GREECUS

σχέτλιοι ἔργοι ἐργασάμενοι, 4, 9, 2.
 σχῆμα, τὸς ἀνθρώπους ἐς σχῆμα ὑπέ-
 ρεγκον καθιστάναι, homines supra
 humanum modum extollerē, 4,
 11, 6. ἐπεγείλασαι ὃ σχῆματ' ὃ
 Πέρου, irrississe gestum Persæ, 4,
 12, 3. σχῆμα τιτρώγωνται, 6, 29, 6.
 σχῆμα πάτρειον φυλάσσειν, deco-
 rem pristinum servare, 1, 9, 4.
 σχίζομαι, 6, 14, 11. 6, 18, 4.
 σχοῖν' ὃ ἀγκυρῶν, 2, 21, 7. 5, 7, 3.
 mensurâ terræ Persicæ, Ind. 3,
 4. N.
 σχολαῖ' tardus, 2, 10, 1. σχολαιό-
 τειροι ἄγειν τὴν τροχίαν, 3, 29, 13.
 σχολαιτέραι χρήσασθαι τῷ ρεύματι,
 5, 20, 17.
 σχολή, Ind. 31, 9.
 σχόν' acc. sing. aor. 2. act. ab ἵχω,
 1, 25, 3.
 σώζω, salvo, non interficio, 1, 23,
 4. 5, 18, 9. non incendo, 3, 18, 18.
 σώζουσι τὸ ὄνομα, retinent nomen,
 6, 18, 4. σώζομαι salvus evado, 1,
 8, 13. 2, 2, 5. salutem quero, 3, 23,
 16. ὑπὸ λαοῦ ἐκ Τρωϊκῆς ἔργα σώζο-
 μεθα, arma ex Trojano bello resi-
 stua, 1, 11, 12. σώζονται, supersti-
 tes sunt, 5, 27, 11. 6, 14, 6. 7, 13, 7.
 σώζομαι convalesco, 2, 4, 15.
 Σακερτης ὁ Σάδαν', 1, 12, 12.
 σαλῆτες, Ind. 21, 13.
 σῶμα ἐκ ἐπισκεπῆς ξύνοικ', 7, 2, 8.
 σῶμα ἐς τὰ πολέμια ἀχρεῖται, 3, 6, 9.
 περτερόν robustum, 4, 7, 8. αἱ τῶ
 σώματι λειτουργίαι, servitia quæ
 corpore præstantur, 1, 16, 8. με-
 γάλοι τὰ σώματα, 1, 4, 9. σώμασιν
 ἑρριμμένοι, 5, 27, 10.
 σωματοφύλαξ, 1, 6, 8. 1, 22, 5. co-
 rum numerus apud Alexandrum,
 6, 28, 6.
 Σὺν' ποσειδῶνι, Ind. 4, 3.
 σὺν', 1, 4, 8. 6, 14, 2. ἐπαυλῶν, 1,
 10, 6. 7, 19, 2. ἄρματα σὺν αἰθι-
 ρῶν, 3, 13, 12. χρήματα σὺν ἱστῶν
 Ἀλεξάνδρῳ, 3, 16, 11.
 Σὺν τῷ, 6, 2, 4.
 Σὺν τῷ, 1, 2, 9. Ἐρμολύμῳ, 3, 11, 12.

Σύτρωτ' ὁ Ἀμόντι, 4, 13, 6.
 σάτηρ, 6, 11, 14. ζῆς, 1, 4, 8. Ind.
 21, 2.
 σατυρία, 3, 15, 5. 7, 18, 2. ὑπὲρ σα-
 τυρίας οἰκείας ἀγασσέσθαι, de pro-
 pria salute dimicare, 3, 15, 5. σατε-
 ρίαν σφίσιν ἐνρίσθαι παρ' αὐτῶν, 3,
 30, 8.
 σωτήριον, σωτήρια ὃ τροχὶ ἵδου,
 Ind. 36, 3.
 σωφρονέσθαι, ἀντ', temperantissi-
 mus, 4, 20, 4.
 σωφρονέω sum modestus, non effe-
 ror rebus prosperis, 4, 7, 10. sum
 temperans, moderatus, 4, 9, 1. ὃ
 σωφρονεῖ αὐτῷ ἡ γυνὴ ἵτι, an uxori
 sibi matrimonii fidem servaret, 4,
 20, 3.
 σωφρονίζω, modestum reddo, emen-
 do, compesco, 4, 11, 16.
 σωφροσύνη ἐν τῷ ἐπιτυχῶν, 5, 27, 17.
 σάφραν, σάφριον ἔργα ὑπὲρ τοῦ
 λυμίου ἀμελεῖται, 4, 20, 6. castus,
 pudicus, Ind. 17, 3.
 Σῶχοι, 2, 6, 1.

T.

Τὰ μὲν, τὰ δὲ, partim quidem, partim
 vero, 2, 18, 7. 5, 9, 3. τὰ μὲν τῶν
 τοιχῶν, partem murorum, 1, 19, 3.
 ἐπὶ τὰδε ὃ Εὐφράτην, cis Euphra-
 tem, 2, 17, 10. 3, 25, 14. τὰ τ' ὁ
 λῆσας, pars maris, 2, 18, 5. τὰ δ'
 ἐπιβυλῆς ἐξηγγέλθη αὐτῷ, 1, 25, 5.
 τὰ ἀπὸ ὃ Πέρου, quæ ex Persa co-
 gnoverat, 1, 25, 12. τὰ δ' ὃ Παρ-
 μενίων', litteræ Parmenionis, 2,
 4, 14. τὰ δ' ὃ φαρμάκων, 2, 4, 15. τὰ
 Ἀλεξάνδρῳ γρηψάντες, 2, 12, 5. τὰ
 αὐτῷ Δαρείῳ εἰσῆν, Darii statum
 exponere, 2, 12, 8. τὰ ἐκεί, res il-
 lius loci, 2, 13, 7. ὡς ἐξηγγέλθη
 Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐκ τ' Τύρου, Tyrio-
 rum responsum, 2, 16, 13. τὰ δ' αὖ
 τὰς οἰκίας, res domesticæ, 2, 17, 10. τὰ ἀπὸ
 θαλάσσης, res maritimæ, 2, 18, 3.
 τὰ τ' πολιορκίας, 2, 9, 11. τὰ αὖ
 τὰ, ante commissâ, præterita de-
 licta, 2, 20, 4. τὰ ἀπὸ τὸ τροχόν,
 2, 27, 4. τὰ αὐτῶν res ad se parti-

nem

I N A R R I A N U M.

Μέντες, 3, 3, 4. τὰ δὲ παλῖν, 5, 27, 15. τὰ παρ' Αλεξάνδρου, quæ ab Alexandro proficisci aut dari possunt, 7, 2, 5. τὰ ἑδῶν, 5, 4, 9. **Ταύρα** ♂, 2, 13, 7. **ταύρα** corolla; ταύραις βάλλον, 6, 13, 9. Ind. 36, 3. fascia, τὴν κλῆην ἐπιτίθειν ταύραις, 6, 29, 16. **τακύνει** ♂, part. aor. 2. pass. a τήκω, 7, 20, 9. **Τάλα** arbores, Ind. 7, 3. **ταλαιπώρεον**, 6, 8, 13. 6, 24, 2. 6, 24, 10. Ind. 23, 4. **ταλαιπώροισιν**, 7, 10, 1. Ind. 32, 9. **ταμῶν**, Ind. 13, 9. **ταλαιπώριον**, 6, 26, 2. **ταλαιπωρία** τῇ ζουχῶ ὀξείᾳ μόνον, continuato itineris labore defatigati erant, 3, 21, 10. 3, 28, 2. **ταλαιπώρ** ♂, Ind. 12, 9 & 31, 9. **ταλαπώριος**, 4, 4, 16. **τάλασσε χρυσία**, 1, 23, 6. **τάλας** pro τὰ ἄλλα, aliis in rebus, alioqui, Ind. 6, 8, & 9, 10. **Τάλας**, Ind. 29, 1. **τάρα** pro τὰ ἑρῶν, 7, 10, 21. **ταμίης**, Ind. 12, 7. **Τάσις** ποταμός, 3, 28, 13. qui & Ὀρξάντης appellatur, 3, 30, 13. **ταπεινὴς** πρόσθεν, 7, 2, 1. **τάξις**, part. aor. 1. τάσσω, 1, 6, 5. **ταξιάρχης**, 3, 9, 12. **Τάξις**, 5, 3, 8. πόλις μεγάλη καὶ δουλείᾳ, 5, 8, 2. **Ταξίς**, 4, 22, 7. 5, 3, 7. **τάξις**, τάξιν λέγειν, 1, 1, 11. 1, 8, 9. πολλὰς τάξεις τάσσειν τοὺς καὶ μετασφῶν, varias acies ordinare & transformare, aciei structuram in varias formas immutare, 1, 6, 5. **τάξις** ἐς μῆν ♂ οὗκ ἀφ' ἑλμῶν ἀποτάσσεται, 1, 6, 19. **ἐς τάξιν** καθεύδεται, 1, 13, 4. **τάξις** cohors, 1, 6, 12. **πιζίνῃ**, 1, 20, 8. ἡ Περδίκκου **τάξις**, 1, 6, 20. 1, 8, 1. ἡ Ἀμύντου **τάξις**, 1, 8, 2. 1, 20, 8. **τῶν** πιζίνῃ **τάξις**, 1, 14, 9. 2, 4, 3. ἡ **πιζίνῃ** **τάξις** τρεῖς, 1, 19, 11. ἡ **ἀργυρίῃ** **τάξις**, 1, 27, 11. **λαξὴν** παρεστῆσαν τὴν **τάξιν**, 1, 14, 10. **ἀλλὰ τὴν τάξιν**

γυγερμένην, descriptio aciei, 3, 11, 3. **τάξις** universa acies, ἡ, τὰ ἐπὶ τὸ μέσον τὸ ζουπῶντος **τάξις**, 1, 14, 5. **ἐς τάξιν** ἐπιτάσσεται, 3, 21, 13. **N. 3, 30, 2; 6, 21, 9.** **ἐς τάξιν** ἄγειν, 2, 10, 4. **N. 4, 26, 6. 5, 13, 3.** τὸ μέτωπον τὸ φάλαγγ ♂ ἐς τὴν ἀδὲν **τάξιν** διατάσσεται, frontem aciei eodem ordine servare, 2, 10, 8. **ἐς τὴν τάξιν** πολλὰς φυλάττειται, 1, 6, 19. **ἐς τάξιν** ψύχεται, radiatim, stasis vicibus, refrigerat, 3, 4, 5. Ind. 39, 8. **Τάσις**, Ind. 39, 3. **ταπεινός**, 4, 12, 3. **ταπεινότερος** ῥῆσι, 7, 7, 6. **ταπεινότης**, ἐς ταπεινότητα ἀφ' ἑλμῶν, 1, 9, 4. **ἐς ταπεινότητα** ἀφ' ἑλμῶν μεταβάλλειν, 4, 11, 6. **ἐρμῆσι** **Πόρταις** τῇ ταπεινότητι, 4, 11, 16. **ταπεινώσιντας**, acci pl. part. aor. 1. pass. a ταπεινέω, humiliō, hostium devictorum vires ita imminuo, ut inbecillitate sua admoniti a rebus novis abstinere cogantur, 1, 1, 5. **N. 7, 9, 6. & 7.** **ταπεινὸς** διὰ τὸ ἀμύνειν, 7, 11, 8. **τάσις**, 6, 29, 8. **Τάπαι**, 3, 23, 5. 7, 23, 1. **ταράσσει**, τὸ ἐργασίαν ποιεῖν τὰ βέλη, 4, 4, 9. confundo, perturbo, 4, 11, 6. 5, 16, 6. 6, 5, 2. **τὰ τὸ ἐν τάξιν** τὰς **τάξεις** τοὺς καὶ τὰς **γυμνασίας** τὰς **ἑδῶν**, 5, 17, 2. **ἐς τὰς τὸ ἐργασίαν** **ταπεινὸς** **ταρῶνται**, perturbatos adorigiri, 6, 4, 5. **ταράσσει** τὸ πλεῖστον, ad seditionem concitare, 7, 8, 6. **ταρῶνται**, 5, 25, 5. 7, 11, 7. **ταρῶνται** **πρὸς**, carnes salitæ, 4, 21, 18. **Ταρῶνται**, 2, 4, 7. **Ταρῶνται** **ἀπὸ**, Ind. 37, 9. **ταρῶνται** **τὸ** **πλεῖστον**, palmulis remorum, Ind. 22, 4. **Ταρῶνται**, 2, 4, 7. **Ταρῶνται**, 2, 16, 5. **τάσσω** **πρὸς** **πρὸς**, 1, 2, 9. 5, 29, 8. 6, 8, 6. τὸν **φάλαγγ** τὸν **Μακεδόνικον** **φάλαγγ**, 1, 28, 5. **τάσσω** **τὸ** **φάλαγγ**

INDEX GRÆCUS

ξείς πολλὰς, I, 6, 5. στρατιῶν, 7, 28, 5. **σωματοφύλακα ἔθηκεν**, corporis custodem constituit, 3, 5, 7. τῆς **Καρίας καταρπύουσι ἔθηκεν** Ἀδαν, I, 23, 8. 3, 19, 5. & 12. τὰς μισθοφόρους ἔθηκεν καὶ τὴν φάλαγγα, mercenarios constituit adversus phalangem, 2, 8, 9. 2, 9, 8. 2, 11, 3. διπλὴν τὴν φάλαγγα ἢ ἐπὶ τῶν τάξεσιν, I, 13, 1. τὰς φόρας τὰς αὐτὰς ἀποφέρειν τάξεσιν, iisdem tributis imperatis, I, 17, 1. ξὺν Πόρῳ τάσσειαν, copias suas cum Poro conjungere, 5, 20, 8. εἰς σπονδὰς εἰσέλθων, I, 19, 14. Σιτικῶσι ἀνὲρ Βαβυλωνίῳσι ἐτετάχαστο, Sitacini Babylonis conjuncti erant, 3, 8, 9. ἐτάσσεται ἐπὶ τῇ παραπλῶ, destinatus erat, Ind. 20, 8. ἐτάχθω διαβέσσειν, jussus est trajicere. I, 11, 9. 8. 5, 5. 3, 6, 13. 5, 29, 5. ἢ τὰ πρῶτον ἐτάχθω, ἔμπροσθεν, quo loco primum in acie constituti fuerant, substituerunt, I, 16, 3. 2, 27, 11. ἐπὶ τῶν χρημάτων ἐτάχθω, pecuniis præfectus est, 3, 6, 11. ἐχόμενοι τῶν ἐτάχθωσαν, proximi his collocati sunt, I, 14, 3. πρῶτοι ἐτάχθωσαν, I, 14, 4. & 6. καταρπύειν Ἀλεξάνδρου ταχθέντι, I, 27, 6. τὴν ἵππον τὴν ἐπὶ Γερμαῶν ταχθέντων, 2, 7, 10. οἱ ἐπὶ τοῖς χρημασι ταχθέντες, pecuniarum præsidio relicti, 3, 20, 1. ὑπὸ Ἀντιπάτρου τεταγμένοι, ab Antipatro jussus, ad id constitutus, 2, 2, 7. χώρα ὑπὸ Φιλίππου τεταγμένη, regio Philippo subdita, 6, 27, 5. τεταγμένη ὥρα, statuto tempore, 7, 21, 9. ὅτε βασιλέως μεγάλου τεταγμένοι, I, 24, 8. τεταγμένοι, vertitur ordo, 5, 7, 12. τεταγμένοι καὶ τὸ Ἀμφίων, qui ad Amphionis templum in statione erant, I, 8, 13. κατ' Ἀλεξάνδρου τεταγμένοι, adversum Alexandrum constituti, 3, 13, 1. τεταγμένοι ὡς ἐς μάχην, I, 13, 2. ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς τεταγμένοι, machinarum præfecti, I, 23, 6. 3, 6,

12, 5, 24, 2. ἐπὶ φάλαγγι καὶ τεταγμένοι, in phalangem constituti, 2, 8, 12. ὑπὸ τοῖς Πέρσιν τεταγμένοι, Persis subditi, 3, 24, 8. οἱ ἐπὶ τῷδε τεταγμένοι, ad hoc constituti, Ind. 24, 7. τὰ τεταγμένα λαμβάνειν, 3, 27, 3. & 6. ὅπου τεταγμένα, vini certus constitutus modus, 6, 29, 11. 7, 25, 9. **Ταυλάντιοι**, I, 5, 2. **Ταύροισι**, 3, 6, 10. **Ταῦρος ὄρος**, 2, 4, 11. 5, 5, 2. Ind. 2, 1. **ταῦρος**, Ind. 13, 6. ἢ σφάττεται, I, 11, 10. **Ταυρῶν** locus, Ind. 4, 16. **Ταύραν τοξάρχης**, 5, 14, 1. **ταῦτα** post ὅσα, præf. 1. **ταῦτα**, i. e. τὰ αὐτὰ eodem, unde & scribitur a quibusdam ταῦτα, præf. 1. εἰς ταῦτα καθεστάναι Δαρείῳ, in eodem statu esse quo Darius, 4, 8, 13. **ταύτη** ibi, illac, I, 1, 15. I, 15, 1. I, 20, 8. illuc, 3, 24, 6. 7, 16, 10. Ind. 7, 6. **ταύτη μάλα** τι, tanto magis, I, 4, 13. 24, 4. **ταύτη** ἔτι σπουδαιότερον, tanto etiam alacrius, 5, 27, 16. οἱ **ταῦτα**, homines illius regionis, I, 5, 4. ἢ **ταύτη θάλασσα**, 2, 7, 4. **ταύτη** μάλα ἐψεύδεται, hac in re maxime spe sua frustrati sunt, 3, 13, 10. hoc modo, hac via, 2, 22, 9. **ταύτη** δὲ καὶ, sic visum, 7, 20, 16. ἢ **αἰτὴν ταύτη ἐπὶ βάσι**, aquilam ita interpretabatur, I, 20, 2. ἢ **πλείω λέγουσιν** ταύτη κατέχει, frequenter fama ita habet, 3, 11, 4, 14, 2. hac ratione, ob hanc causam, I, 13, 4. 3, 16, 3. 5, 27, 18. **ταῦτα** pro ταῦτα, 7, 20, 12. **ταῦτο**, ξυνάγειν εἰς ταῦτο, 5, 25, 6. Ind. 3, 9. τῷ Ἰνδῷ εἰς ταῦτα ἔρχεται, Indo idem accidit, Ind. 4, 8. τὸτο Λακεδαιμονίῳσι εἰς ταῦτο συμβάσει καὶ Ἰνδοῖσι, hac in re Indis cum Lacedæmonibus convenit, Ind. 10, 8. ἐν ταῦτῳ, uno temporis momento, 6, 3, 5. simul, 2, 17, 8. **ταῦτα**, Ind. 14, 4. **βασιλεὺς**, 3, 22, 10. **ἐπὶ σέματι αὐτῶν** εἰς ταῦτα ἐν

I N A R R I A N U M.

ρίθῃ, 4, 19, 4.
 τάφος, ὁ θάνατος, 7, 10, 8. ἐπὶ τῷ τά-
 φῳ θύειν, super sepulcrum sacrifi-
 care, 1, 11, 8. Ἰ' Αχιλλεύς τάφον
 ἐρεψάνυσεν, 1, 12, 2. Ἰ' ταφὸν ἀνο-
 ρύσκειν, sepulcrum eruere, 1, 17,
 12. κρημεῖν, 6, 29, 15.
 τάφος, ὁ θάνατος, 1, 20, 13. τάφοι
 ἐμβαλεῖσθαι, 1, 6, 19. ἐς
 τὴν τάφον ἐμπιστεύειν, 1, 22, 6. τά-
 φῳ τειχίζειν τὸ στρατόπεδον, 3, 9, 1.
 ταχθῆντι, part. aor. i. pass. a τάσσω,
 1, 27, 6.
 τάχος, ἡ τάχῃ, 1, 19, 2. 1, 25, 8.
 πολλὰ τάχῃ ἦεν, 3, 17, 7. ὡς τάχως
 ἕκαστοι εἶχον, quanta celeritate
 quisque poterat, 4, 2, 11. 5, 13, 2.
 5, 23, 4. 6, 6, 10. διὰ τάχως ἵναί;
 5, 20, 10.
 τάχιστα, πλεον τὴν ταχίστην, quam ci-
 tissime navigare, 2, 13, 7. N. ὡς τά-
 χιστα, 6, 2, 4. cum primum, 6, 6, 6.
 ταχυκυτία, 1, 19, 17. 2, 21, 1. 6, 3, 4.
 ταχύς, ταχέως πάροδος, 1, 26, 3. 4,
 2, 5. ταχυτίρη, Ind. 9, 6. ταχύτι-
 ρον, Ind. 9, 6. ταχυτάτη γοφύρω-
 σις, 5, 7, 5.
 τε quidem, nempe, quippe, 2, 18,
 7. 2, 24, 1. 3, 3, 2. τε abundat, Ind.
 13, 11. N.
 τεθνήσκειν, præter. inf. med. a θάλλω,
 Ind. 40, 4.
 τεθνήσκω, præter. inf. act. a θνήσκω,
 1, 7, 8.
 τεθνήσκῃ, dat. sing. part. præter. act. a
 θνήσκω, 2, 12, 6.
 τεθνηκῖαι, præter. inf. θνήσκω, 1, 7, 3.
 τέτταρα, quadriga, Ind. 17, 2.
 τειχίζω munio, 1, 4, 6. πόλιν, 4, 3,
 1. 7, 6, 15, 8. τειχίσαι, aor. i. inf. 1,
 9, 19. τάφῳ καὶ χερσὶ, 3, 9, 1. τεί-
 χος, 4, 3, 2. τείχεα ὑπὸ ἀπεριβῶς τε-
 τειχισμένων, 4, 23, 6. 6, 7, 3.
 τειχισμός, 3, 2, 1.
 τείχεα γήϊον, 4, 2, 4. τῷ τείχει ἐπι-
 βάλλειν, murum adoriri, 1, 5, 9.
 τείχεα ἐπιβέβλητο ἀνταῖς, 1, 27,
 1. ὅχυρόν, 2, 26, 2. ἡ ἐς τὸ τείχος,
 ingressus in murum, i.e. in urbem,

1, 21, 7. sic τείχεα pro urbe f. loc-
 co moenibus cincto accipitur, 1,
 27, 2. & 3. τείχεα ἔρημα διὰ τὰς ἐπι-
 φυλακὰς, 1, 8, 11. μακρὰν τείχεα
 παθαίρεισι, 1, 9, 4. N. μακρὰ τείχεα
 ἐπτεχίζειν, 1, 9, 5. τετραπλῶς τείχεα
 περιφραγμένον, 1, 17, 5. ὑπορύττειν,
 1, 20, 10. πληθύνειν μακρὰς ἀντοι-
 κηδομεῖσθαι, 1, 21, 8.
 τεκμαιρόμαι conjicio, ex signis col-
 ligo, 3, 3, 8. 4, 12, 10. 5, 20, 17. μι-
 κροῖς δὲ τισὶ καὶ φάσκειν ὑπὲρ τῆ
 λικύτων τεκμαιρόμεν, 6, 1, 5.
 τεκμήριον, 5, 1, 11. ὑπὸ ἀμαυροῖς τεκμή-
 ρίοις ἐπιδείκνυσθαι, 5, 6, 7. τεκμήριον
 πωλεῖσθαι, documentum edere, 7,
 12, 5.
 τεκμηρεύομαι conjecto, 5, 3, 4. 5, 20,
 16. ὅταν τεκμηρεύονται τὴν ὁδὸν,
 6, 26, 8. Ind. 27, 9. τεκμηρεύω τε-
 stor, 6, 28, 3. 7, 13, 6.
 τεκμηρεύσις, ἐς τεκμηρίωσιν τίθισμα,
 4, 7, 8. 5, 4, 2.
 τελευτάειν postremo, 4, 18, 11.
 τελευταῖ, 1, 3, 1. 6, 11, 8.
 τελευτάω desino, Ind. 36, 8. N. νότον
 morbo perire, 1, 5, 7. ἐκ τῆς πληγῆς
 ἐτελεύτησι, 3, 27, 6. de morte vio-
 lenta, 1, 25, 3. 3, 22, 10. τελευτάω
 finio imperium, satrapatum, Ind.
 36, 8.
 τελευτή, 7, 10, 8. ἐπὶ τῇ τελευτῇ,
 post obitum, 1, 10, 8.
 τελευτήσας, aor. i. inf. 1, 1, 1. 2, 13.
 τελευτῶν tandem, 3, 22, 9. 7, 7, 9.
 τελευτῶντες, 6, 26, 7.
 Τελμιστιὺς ἀνὴρ, 1, 11, 3.
 Τελμιστὸς πόλις, 1, 27, 7.
 τέλει-vitæ finis, 3, 22, 3. 7, 24, 1. τέ-
 λει ὁρᾷ μακρὴ βίη, 7, 16, 12. tan-
 dem, 3, 22, 9. τῷ τέλει τῇ μάχῃ
 ἐγένετο, 3, 15, 16. 5, 19, 5. τέλει
 ἐπιθεῖναι τοῖσι βυλεύμασιν, perfici-
 cere, absolvere, Ind. 5, 7. καὶ τέλει,
 per singula agmina & turmas, Ind.
 18, 12. ὡς ταῦτα οἱ τέλει ἔχον, Ind.
 36, 4. 5. οἱ μέγιστοι ἐπὶ τέλει, præci-
 pui, maxime principes, 2, 24, 8. 4,
 13, 1. magistratus, Ind. 12, 5.

I N D E X G R A E C U S

πύλαι, 1, 7, 9. τιμάν τοῖς θεοῖς
 ἐξαιρούται, delubra diis consecran-
 tur, 4, 11, 3.
 τίμω, σπός, τῶν τέρμασι τὴν
 Ἀσίαν, 5, 6, 1. & 2. Ind. 2, 2. διώ-
 ραξ τέρματα ἐν τῷ Τίγρι, ἐς τὸν
 Εὐλαῖον, 7, 7, 5. Ind. 4, 14. τὴν
 γῆν τέρμασι, agrum vastare fruges
 demetiendo, Ind. 11, 10. τιμῶν
 τὰς ἐλάτους, casis abietibus, 4, 21,
 6. ὕλη, 7, 16, 1.
 τίμω, τὰ, 4, 6, 13.
 τίνω, 7, 21, 4. Ind. 38, 8.
 τινάγω, 7, 7, 9. 7, 17, 9. παρθμός,
 2, 18, 5. θάλασσα, 2, 26, 1. ἐμβαλὴ,
 5, 3, 12. πρὸς τινάγωδον ἀσχιόμενοι
 ἀφαιρίζονται, 5, 5, 7.
 τινάδω, 3, 2, 4.
 τίνω, 2, 2, 3.
 τίς, 4, 15, 13.
 τίμα τὸ πόντον ἕως, Ind. 32, 12.
 τίμα, 9, 3, 28, 10.
 τισσαροχιστήτης, Ind. 9, 5.
 τιτρωμένοι, part. præt. pass. a τρώω,
 1, 8, 13. οὐ τιτρωμένοι τῇ σφοδρῇ,
 1, 13, 1.
 τιτάχω, pro ἐτιτάχω, plusq. perf. a
 τάρω, 7, 3, 6.
 τιταχισμέν, part. præt. pass. a τάρω
 χίζω, munio, 1, 4, 6.
 τιτιλιυτακότ, ἡδὴ, gen. sing. part.
 præt. act. τιλιυτάων, præf. 3.
 τίτμηται, part. præt. pass. a τίμω, 7, 7, 5.
 τιστράγωνοι χῆμα, 6, 29, 6.
 τιτρωμένοι, part. præt. pass. a τρώω
 πω, 1, 21, 2.
 τιτρώπιδο, λῖδο, 6, 29, 6.
 τιτρωχίαι ἱππικαί, 3, 18, 8.
 τιτρώς, 2, 21, 13.
 τατρωμένοι, part. præt. a τιτρώσκω,
 1, 16, 9.
 τατρώδω, part. inf. pass. a τιτρώ-
 σκω, 1, 23, 1.
 τίχ, 3, 2, 2.
 τέχνη, δύο τέχναις ἐπισκεδύναται, duas
 artes exercere, Ind. 12, 8. τέχνη
 ἐξήρτηται, ars inventa est, Ind.
 29, 9.
 τιχίται οἱ ἀμφὶ ταῦτα δευρομένοι,

3, 1, 5.
 τίς, 2, 6, 4. N. 2, 8, 4. 2, 26, 5.
 3, 7, 2. N.
 τῇ μῇ, τῇ δὲ, hinc quidem, illinc
 vero, 1, 5, 21, 2, 8, 3. τῇ μῇ, αἰῶν
 δὲ, 3, 18, 12.
 Τίς, Ind. 18, 8.
 τίς, τινάσκει, τῇ, liquefacta
 cera, 7, 20, 9. 7, 21, 5.
 Τίλος, 6, 23, 11.
 τηλικύτ, 7, 13, 6. τῇ, μέγιστος,
 1, 12, 6, 6, 1, 5.
 τὴν scil. ὁδὸν, 1, 11, 6.
 τηκοῦτο, τινος, 6, 1, 7. 7, 21, 3.
 τήριον, ἀνέμοι τήριον, ventum obser-
 vare, 2, 19, 5.
 τίς, ἔστω τινος γὰρ, 4, 8, 8. ὅχι ἔστω
 • σὶ non tam, 5, 21, 5. ἔστω δὲ τι ἐπὶ
 ἱστορίας τῇ ταύτῃ βαρβάρων, 4, 24,
 15. ἔστι τι ὑπὲρ τῆς τῇ ἱστορίας οὐ τῇ
 μάχῃ ἐπὶ τῇ, 5, 18, 7. κατασ-
 τῇται τῇ τῇ, 5, 24, 6. πλῆ-
 θος πάλιν ὑπὲρ τῆς αἰῶν, 5, 25, 2. τὸ
 μέγιστος θάνατος ἐστὶ τῇ, 7, 20, 15.
 τίς, ἀρδῇ, 3, 25, 5. N.
 Τίχης παλαιός, 3, 7, 7. 5, 5, 7. 6, 28, 9.
 Τίχης, Ind. 15, 1.
 τίθωμαι, οὐκ ἐν λόγῳ τίθωμαι, nihil
 facere, 1, 5, 4. οὐκ ἔστι τίς τίθωμαι
 τίθωμαι, non incredibile puto, 2,
 16, 8. 4, 7, 6. 4, 8, 9. 6, 11, 14. 7, 14,
 7. 7, 29, 1. ὅφρα ὅσον αἰῶν τίθωμαι,
 non parvum laborem judicare, 2,
 16, 7. πρὸς οἱ ἐς τὸ μέγιστον τῇ
 • τίθωμαι, fidum sibi quam maxime ju-
 dicans, 6, 30, 3. παλαιός ἐστὶν
 Ἀλέξανδρος, filium sibi adoptans
 Alexandrum, 1, 23, 11. 7, 11, 11.
 ἐς τινος γὰρ τίθωμαι, 4, 7, 8. κατα-
 μένει τίθωμαι, modeste se gerere,
 4, 12, 8.
 τίθωμαι, νόμους τίθωμαι τῇ πάλιν,
 leges sanxisse urbibus, Ind. 7, 6.
 τίχ, Ind. 14, 7.
 Τίμας, 1, 22, 5.
 Τιμάς, καταστάς, Ind. 18, 3.
 τινός, χρημέτεον ἐπὶ τῇ οὐκ ἐπὶ
 οὐ τῇ αἰῶν ἐπὶ τῇ, 2, 12, 2. ἐς τὸ
 μέγιστον ἐπὶ τῇ, 2, 15, 6. ἐπὶ τῇ
 μέγιστον

I N A R R I A N U M.

μεγάλαις, I, 5, 6. 7, 5, 6. τιμᾶται
 ἐν Τύρῳ Ἡρακλῆς, 2, 16, 2. & 5. 3,
 16, 6. εἰκότα τιμᾶν, debitis honori-
 bus afficere, 7, 19, 2. εἰς τοσοῦτον τι-
 μιμήσθαι ὁ Βυκεφάλας, hæc in lau-
 dem Bucephali dicta sint, 5, 19, 10.
 τιμὴ, ἡ ἐκ Βασιλέως τιμὴ, honor a
 rege concessus, I, 12, 19. 7, 30, 5.
 ἐξ αὐτῆς εἰς Παρρινιάνου τιμὴ, 3, 26, 1.
 δικαίαι τιμὴ, 4, 8, 5. εἰς τιμὴν τι ξυγ-
 χωρεῖν, honorem concedere, I, 1,
 4. εἰς τιμὴν Ἑ Ἡρακλῆος, in hono-
 rem Herculis, 2, 24, 8. 7, 23, 3.
 ἐν τιμῇ ἅμα οἱ ἄγουσι, I, 17, 4. 3, 23,
 14. ἐν τιμῇ ἅμω αὐτὸν ἄχαι, I, 25, 4.
 θείαις τιμαῖς κοσμεῖν, 4, 10, 9. τῶν
 τιμῶν ὀπιρβολαί, 4, 11, 6. ἄλλοις
 ἄλλαις τιμαῖς ἐξοσκενται, aliis aliis
 honores tribuuntur, 4, 11, 5. ἐν
 τιμῇ τῶ Ἀλεξάνδρου ἦν, 4, 21, 20. παρ
 αὐτῶ, 4, 20, 7. ἐπὶ τιμῇ, honoris
 causa, 7, 19, 12. ἄνθρωπος ἐν τιμῇ στρατιω-
 τῆς, gregarius miles, 7, 23, 5. ἡ
 τιμὴ pretium καὶ τιμὴν, Ind. 8, 13.
 Τιμόλαος, I, 7, 1.
 τιμωρεῖν, 2, 14, 8. τιμωρία, ὁ
 βασιλεὺς ἔτιμωρευσεν ἐν τιμωρήσασθαι,
 Thebanorum seditionem ultus
 est, I, 10, 6. I, 17, 14. 3, 18, 19.
 4, 13, 6.
 τιμωρία, 3, 18, 20.
 τιμωρὸς ultor, 7, 16, 13.
 Τιρυνθίης σατυράπης, 6, 15, 6.
 Τίρυνθ, 5, 26, 8.
 τίς quisque, I, 16, 9. redundat, 2,
 24, 11. πᾶς τις quilibet, 4, 29, 14.
 μία τις ἑκατὼν, 5, 7, 9.
 τιτρώσκω, I, 16, 9. I, 20, 15. I, 23,
 1. τιτρώσκειν ἐκ τῆς βιλῶν, 4, 4, 7.
 τιτρωμένον τὸν μηρὸν ξίφει, 2, 12, 1.
 Τληπόλεμος Πυδοφάνης, 3, 22, 2.
 6, 27, 2.
 τμήμα, 5, 8, 8.
 Τμῶλ, ὁ Λόδιος, mons, 5, 1, 2.
 τὸ pro τῷ, 6, 26, 2. τὸ Περσῶν, 5,
 4, 9. τὸ τῆς χελιδόνος, I, 25, 11. τὸ
 ἑκατὼν, 2, 3, 5. τὸ τῆς πόλεως, pars
 urbis, 2, 22, 9. τὸ μὲν τοι σive τι,
 ἡ δὲ, partim quidem, partim ve-

ro, 2, 15, 4. 4, 6, 3. εἰς τὸν, hæc
 usque, 5, 27, 5.
 τοδύστερον, 6, 4, 6.
 τοι, ἡμῶν μὲν τοι & quidem, I, 12, 9.
 καὶ τοιγὰ cum tamen, I, 12, 6.
 τοιόσδε talis, I, 3, 9. ἐν τῷ τοιοῦτον
 tali statu, tali tempore, 2, 7, 15.
 7, 3, 2.
 τοῖς, ἐν τοῖς ἐχθροῖς, I, 23, 11. Ν.
 τοιούτου, Ind. 32, 7.
 τοῖς, 4, 9, 3.
 τόλμα, I, 18, 13. ἀδύνητος, 4, 30,
 3. τόλμα παρὰ δόξαν, I, 4, 4. ἔν-
 ρησις τῇ τόλμῃ ἐξέδραμον, I, 22, 3.
 εἰς ἴσον αὐτῶν κατέστη ἡ τόλμα, 2, 4, 5.
 τόλμα τῆς διαβάσεως, 5, 13, 3. ἀπρ-
 οσέως τόλμα ἐν κινδύνῳ, 5, 27, 5.
 ἄτοπον τῆς τόλμης, 6, 9, 10. εἰς τοσοῦτον
 τόλμης ἐξοπισχάρηκε, 4, 21, 5.
 τολμᾶν, τολμήσασθαι fut. I. inf. I, 13,
 4. 4, 4, 1. ὅταν τὸ λαμπρὸν ἱτολμᾶται,
 a quo præclarum aliquod facinus
 edebatur, 2, 23, 7. ἄδικα ἔργα εἰς
 τὰς ὀπηκῶς τιτολμημένα, 6, 27, 9.
 διαπρεπὲς τι εἰς καλὸν τιτολμημέ-
 νον, audax aliquod & laudibile fa-
 cinus, 2, 7, 11.
 τόλμημα, I, 7, 5. 4, 14, 1.
 τολμητὸν, Ind. 20, 11.
 τολύπη lanæ glomus, Ind. 7, 3. Ν.
 τομὴ, Ind. 13, 12.
 Τόμηρος fluvius, Ind. 24, 1.
 τὸν pro τῷ, vel αὐτὸν, I, 11, 7. 2,
 4, 12. & 14.
 τοξάρχης, I, 8, 8. I, 22, 9.
 τόξον, 2, 6, 9. τοξομάχῃ ἡδὲ εἰς
 τὴν πύργον ἐξικιέτο, 4, 21, 11. πυ-
 κνότης τῶν τοξομάτων, 5, 16, 7.
 τοξοῦ, ἐπὶ τοξοῦ εἰς τὰς πόργους, 2,
 19, 8. τοξοῦ εἰς τὴν κρήνην, 3, 30,
 19. 6, 10, 1. 7, 10, 3.
 τοξικὸς ἀνὴρ sagittarius, Ind. 16, 7.
 τόξον, 2, 11, 7. Ind. 16, 8.
 τοξοῦ βάλαντες, I, 1, 15. γυμνοὶ
 leviter armati, I, 2, 7.
 τοπάζω, conjecto, suspicor, 7, 26, 1.
 Τόπειροι, 3, 8, 7.
 τοσοῦτον, τοσαῦτα ἢ τηλικαῦτα ἔργα
 καὶ πλῆθος ἢ μέγεθος, I, 12, 6.
 τοσοῦ-

INDEX GRÆCUS

τρεῖς τοὶ γῆς, 7, 1, 10. τρεῖς δι-
 σαι χαλιπῆναι, tantum abfuisse ut
 succensuerit, 7, 18, 9. Ind. 43, 6.
 Ἀπὸ τρεῖς post tantum temporis
 spatium, 7, 30, 5.
 τρεῖςδε tam multus præf. 5. ἐν το-
 σῶδε χρόνῳ tam brevi tempore,
 5, 7, 2. τρεῖςδε μάλοῦσι, 1, 1, 10.
 5, 27, 6. ἐς τρεῖςδε adeo, 1, 8,
 10. 4, 28, 3. Ind. 9, 4. ἐς τρεῖςδε
 τέλμης τε καὶ ἰνυχίας προεχωρή-
 κει eo audaciæ & felicitatis pro-
 gressus erat, 4, 21, 5. ἐς τρεῖςδε
 tam diu, 5, 18, 7. tam procul, 6,
 11, 11. hætenus, 5, 19, 10. ἐς το-
 σῶδε ἄγιν νικῶντα eousque victo-
 riam perducere, 5, 29, 2. ἐς τρεῖςδε
 ἀπὸ τῆς οἰκίας πρὸς βιῦσαι, 7, 15, 9.
 τότε δὲ tunc vero, 1, 2, 11. οἱ τότε
 φοβεροὶ tunc formidabiles, 1, 9, 5.
 & 7. ἐν τῷ τότε eo tempore, 1, 16,
 6. 1, 17, 15. 6, 2, 8. ἐκ τότε, 1, 26,
 6. ἀι τότε, 1, 9, 11. ἐς τὸ τότε us-
 que ad hoc tempus, 2, 10, 10. ἐς
 τότε ἀποθίγειν in illud tempus re-
 fervare 4, 15, 11. 6, 28, 6.
 ὅ pro τίνῃ interrogat. Ind. 30, 3.
 pro τῆς, 1, 25, 11. 2, 14, 17. pro
 τῆς 6, 11, 5. ἀπὸ ὅ pro ἀπὸ, Ind.
 18, 11. ἀπὸ ὅ deinde, 6, 18, 10.
 7, 23, 8. τὸ ἀπὸ τῆς, ab hoc tem-
 pore, 7, 11, 11. τὸ ἀπὸ ὅ, Ind.
 8, 3. & 36, 4. τὸ ἀπὸ ὅ Ind. 22,
 10. ἐκ ὅ, inde, ex eo loco 7, 21,
 4. ὅ ἐπιλθὼν scil. ἔνικα 1, 1, 12.
 1, 20, 13. ἐκ τῆς inde, ab eo tem-
 pore, post hæc, 1, 15, 7. 2, 5, 1.
 ἐκ τῆς tunc, 1, 6, 16. & 18. 1, 7, 1.
 1, 8, 9. 5, 24, 3. & 5. τῆς ἀμειβ-
 3, 4, 5. ὅ το ἰκῶν συνθίς, Ind.
 35, 2. ἐς ὅ, præter hoc, 7, 7, 9.
 in hunc usque diem, 2, 16, 8. 7,
 30, 5. Ind. 8, 9. ἐκ τῆς Ἀλεξάν-
 δρου οἰτῶ 4, 16, 6. ἐπὶ τῆς ἐξ
 conditione 1, 19, 1.
 τῆς παλῆς pro τὸ ἔμπροσθεν, 4, 24, 6.
 6, 5, 14.
 Τάταρος fluvius, Ind. 4, 10.
 Τράχης, 1, 18, 1.

Τραπιζῆς, 7, 13, 7.
 τραπῆς, part. aor. 2. pass. a τρέπει
 2, 4, 7.
 τραπέιατο, 3. plur. aor. 2. opt. med.
 pro τράπειτο Ionice a τρέπει
 Ind. 21, 12.
 τραῦμα vulnus, τραῦμα ἢ χαλεπὸν
 αὐτῷ ἐγένετο, 4, 23, 5. τὸ τραῦμα
 τὸ γινόμενον Πέρσης, 5, 4, 11. τὸ
 τραῦμα ἐθραπέετο, 6, 12, 1. τὸ
 ἀμφὶ τὸ τραῦμα, 2, 27, 4. δια-
 ζεῖσθαι ἀπὸ τῆς τραύματος 1, 8, 5.
 τραύματα ἰδὼν vulnera inspicere,
 1, 16, 8. ἐκ τῆς τραυμάτων ἀποθί-
 κειν, 3, 21, 17.
 τραυματίας vulneratus, 1, 20, 15.
 3, 30, 19. τραυματίας ἐπὶ λῆτι, 2,
 12, 1.
 τράχηλῳ, Ind. 13, 12.
 τραχὺς, τραχὺς ὁδός, 3, 17, 5. χέ-
 ρα 5, 4, 10. 7, 20, 11. αἶσιν τραχὺς
 Ind. 21, 5. ὅρῳ τραχύτατος, 3,
 30, 17.
 τρεῖς, ἀμείβοις ἐς τρεῖς, Ind. 11, 6.
 τρέπομαι ἐς ἀλκὴν ad pugnandum
 me comparo, 1, 8, 14. 3, 21, 15.
 3, 24, 2. μὲν τρεπὰς τρέπειται ὁ ἦ-
 λῳ, 5, 9, 6. τρέπειται in fugam
 verti, ἐτραπήθησαν δὲ ὁ ἰάπυς ἐς τὴν
 ποταμὸν, 1, 2, 11. 2, 10, 6. ἐπὶ τῆς
 ἀμφοῖν Ἀλεξάνδρου ἐτραπήθησαν contra
 Alexandri milites conversi sunt,
 4, 3, 7. 4, 30, 7. ἐς τὸ δῖον ἐτρα-
 πέτο, 2, 11, 9. 7, 15, 2. ἐς τὴν με-
 γαλὴν ἐτραπέτο, ad mediterranea
 se convertit, 3, 3, 5. τρεπὼν τρε-
 πῆναι in hanc viam conversum, 6,
 24, 5. ἐτρέψαντο τῆς ἐκ τῆς πόλεως.
 oppidanos represserunt, 1, 22, 5.
 1, 28, 8. 2, 7, 14. τρεψάμενοι αὐτῶς
 repellentes eos, 4, 27, 8. τραπῆς
 ἐφ' ἀρπάζειν conversus ad rapien-
 dum, 2, 4, 7. ἐς φυγὴν τραπέντις 4,
 2, 9. λιμὴν ἐς Σιδῶνα τετραμμένος,
 2, 21, 12. 2, 22, 9. ἀπὸ πρὸς Μύ-
 λασσα τετραμμένος, arcem Mylas-
 sa versus spectantem, 1, 21, 2. τῆς
 ποταμὸς ἐς ἐπ' ἀρκίου τετραμμένος
 ἔχον τὸ ὕδωρ, 5, 5, 6. πρὸς τῆς ἀμφοῖν
 ἔχον

IN ARRIANUM.

·Κρατερὶ τὴν γνάμψιν τετραμμένοι ad Craterum propulsandum animo intenti, 4, 2, 3. πρὸς σφᾶς τετραμμένοι τὴν Τυρίαν in se converfis Tyriis, 2, 23, 4. 4, 3, 5. τρέφω ἵππους, 1, 26, 5. ἡπειροβῦς - τρέφουσα καλῶς, 2, 16, 8. τριακόντορ, 2, 7, 3. 6, 1, 1. τριακοντάτης, Ind. 9, 7. Τριβαλλοί, 1, 1, 5. Τριβὴ χρόνι, 4, 28, 12. Ind. 27, 9. Ἀλεξάνδρῳ πολλὰ τριβὴ ἰγίγνεται, 2, 6, 6. τὴν πολιορκίαν τῇ τριβῇ ἀχθόμενοι 2, 24, 6. τριβὴν ἐνδίδωμι moram concedo, 1, 7, 10. τριβὴν ἔσειδάς, 1, 23, 5. τριβαίς ἰμποιεῖν τῷ πολέμῳ 1, 12, 19. τρίβομαι, Ind. 13, 13. τριήραρχ, Ind. 18, 3. τριήρης, 1, 17, 10. ἀντιπρῶτες τὰς τριήρεις ὁρμίζουσιν, 1, 19, 4. Τριόπιον, 2, 5, 8. τρίπυχος, Ind. 16, 7. τριπλός, τριπλῶν τεύχεσι πεφραγμένοι, 1, 17, 5. Τρίπολις τὴν Φοινίκης, 2, 13, 2. Τριπτόλεμος, Ind. 7, 6. τρίπυλον, 1, 22, 1. Ν. τριτάσι triplicato pondere aestimatus μαργαρίτης κατὰ λίμην πρὸς χρυσίον, Ind. 8, 13. τριτὰς ἀφικνεῖται tertio die per- venit, 1, 3, 1. τριχὰ, in tres partes, 4, 24, 16. τριχῶν, 3, 23, 4. τριχῶς, 4, 21, 7. Τροία, vel Τρᾶ, vel potius Τροίς, Ind. 29, 5. τροπὴ fuga, 4, 26, 2. § solstitium, μὲν τροπὰς μάλιστ' ἐν θέρει τρέπεται ὁ ἥλιος, 5, 9, 6. 7, 21, 2. ὅς ἐν χειμῶνι ὁ ἥλιος ἐπιστρέφει, 6, 21, 2. ἐπεὶ ἀν' τροπὰς ἄγῃ θέρους ὥρῃ ὁ ἥλιος, Ind. 25, 7. § τροπὴ τῆς γνώμης τὴν Μάκεδόνων ἰμπεριῶν μεταβολή mutatio animorum Macedonibus incidens, 5, 28, 5. τρόπος, τὸ ὅπου ἀν' ὑπαγορευτέροις moribus asperioribus, 4, 10, 1. βαρβαρικὸς τρόπος τὴν διαίτην, 6, 30, 3. § ἐν τῷ τοιαύτῳ τρόπῳ talē modo, 1, 3, 9. ἐς τὸ αὐτὸν τρόπον 2, 21, 8. 7, 6, 1. πάντα τρόπον, 5, 17, 10. τροφεῖον educationis merces, 4, 9, 4. τροφή educatio, 3, 22, 10. τρόφιμος, vim nutriendi habens, Ind. 11, 8. τροφὴ, ἡ, nutrix, 5, 1, 9. τρυγᾶν, Ind. 11, 10. τρύζω de stridore hirundinis, 1, 25, 9. τρυφᾶν, 2, 7, 7. 7, 9, 17. τρυφῇ, 6, 28, 1. τρωθεῖς, part. aor. 1. pass. a τιντρώσκω 4, 16, 13. τρωθῆναι, aor. 1. inf. pass. a τιντρώσκω 5, 14, 8. Τρωϊκὸν ἔργον, Trojanum bellum, 1, 11, 12. τυγχάνω sum, 1, 6, 12. πόλεμος ἐς ἀλλήλους τυγχάνει, Ind. 11, 10. ἔτυχεν contigit, 6, 5, 2. ἐτύχων ἔχουσα habebat, 1, 14, 9. τυγχάνει ἐν 1, 20, 8. προσορμίζομαι ὅτι τύχει, 6, 4, 3. ὅπως τύχει prout res dat, Ind. 11, 10. κήρυκε ἰς τὸν ἱππικὸν μῆ- νην τυγχάνειν, 1, 12, 2. τυχεῖν παρ' Ἀλεξάνδρου consequi ab Alexan- dro, 1, 7, 17. 3, 6, 3. 6, 15, 13. 7, 14, 11. ξυγγνώμης τυχεῖν ἰδίῳ, 1, 10, 3. τέλ, clavus ligneus, 2, 3, 13. Τῦλ, insula, 7, 20, 11. τυμπανίζω, Ind. 7, 8. τύμπανοι, Ind. 5, 9. Τυμφαίας ἄκρον, 1, 7, 6. Τύπαιρος, 4, 8, 3. τύπῳ, βάλει τυπείας, 4, 27, 2. τύπῳ ὅτι τὰ εἶδη, 7, 24, 5. τυρανίαν τὴν Βαβυλῶν, 4, 10, 6. τυρανίδα καταλύει tyrannidem tol- lere, 4, 10, 4. τυρανικὸν γένος καὶ ὄνομα, 7, 15, 9. τύρανοι ἵγκατέστησαν τῇ πόλει, 2, 1, 9. Τυριάσπης, 4, 22, 6. Τυρίσπης, 5, 20, 13. Τύρις, 2, 15, 9. Τύρ, ibid.

Q q q

I N D E X G R A E C U S

ὕβρις, 7, 15, 4.
 τυχεῖν, aor. 2. inf. a τυγχάνω 1, 7, 17.
 τύχη, aor. 2. conj. τυγχάνω, 6, 4, 3.
 τύχη fortuna, ὁποῖα τύχη κίχρημέ-
 νος, 7, 30, 1.
 τύχοιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act. a τυγ-
 χάνω, 1, 6, 12.
 τυχεῖν, 2, 6, 9. 5, 5, 4. ῥῆν, τυχεῖν δέ,
 1, 10, 10. 3, 26, 6.
 Τῷ pro τῷ, 2, 7, 11. 2, 14, 4. 7, 1, 6.
 τῷ, ὑπὸ τῷ a quibus, Ind. 2, 6.
 γ.
 Ὑακινθιοβαφεῖς τολαί, 6, 29, 9.
 ὑβρίζειν εἰς τὸ ὑπερβαίνειν, 3, 22, 4.
 εἰς τὸ θείον, 4, 8, 7. stuprare, 4, 19,
 9. & 10.
 ὕβρις, 7, 29, 8. καί τινα καὶ ὕβριν ἔ-
 Ἀλεξάνδρου ἐθυστοῦτο, 4, 4, 1.
 ὕβρις προστίθεται vitio veritur 7,
 19, 7. ὕβρις εἰς τὴν βασιλείαν 4, 9, 1. 4, 12,
 8. §. ὕβρις stuprum 4, 20, 4. 7, 13, 5.
 Ὑδάνης ὁ Μαζών, 7, 6, 7.
 Ὑδάσιω Ionice pro Ὑδάτιω, Ind.
 19, 6.
 Ὑδάσιος fluvius, 5, 3, 8. 5, 8, 6. ὁ
 ῥαῖς, 7, 6, 7.
 Ὑδραῖς, Ὑδραῖς, Ind. 27, 1.
 Ὑδραῖς ποταμός, 5, 4, 1. 5, 21, 6.
 Ὑδραῖς ἀπὸ τῆς Μαζών ποταμῶν
 εἰς βοιωτὶν διὰ μακρῶν, 1, 19, 10. 2, 3, 5.
 6, 20, 7. 7, 7, 9. εἰς τὴν ὕδραν, 6, 26, 12.
 Ὑδραῖς irriguus, Ind. 40, 3.
 ὕδωρ ἐξ ἔργων πίπτει, pluvia, 1, 17,
 6. 2, 6, 3. N. πολὺ ἐγένετο, 3, 3, 6.
 ὕδατος ἐπίαι, 1, 19, 12. πονηρὸν
 ὕδωρ, 4, 4, 17. καθαρόν, 4, 28, 6.
 ὕδωρ ἢ πολὺ amnis non magnus
 6, 6, 2. 6, 21, 11.
 ὕδαρ καὶ suillae carnes, Ind. 14, 9.
 Ὑεῖν cum casu & propositio-
 ne simul constructum, 1, 1, 9.
 ὕλη δανῶνα, 1, 2, 12. 6, 8, 3. ἐργασί-
 μος ὕλην caedua, 4, 30, 16. ἔν-
 φλεκτος, 2, 19, 1. πωλεία, 7, 20, 6.
 ὕψος ὕψους, 2, 18, 6. ὕλην τέ-
 λειαν, 7, 16, 1.
 ὕλῃ χαρίαν pro ὕλῃ χαρίαν ὕλην ὕλην lo-
 ca, 1, 5, 21. ὕλῃς, 5, 11, 7. 7, 20, 11.
 ὕμνος, laudo, celebro, 7, 13, 8.

ὕμνος, 7, 3, 5. ὕμνος εἰς τὴν θείαν
 θείαν, 4, 11, 3.
 ὕμνος, ὕμνος ἢ γὰρ, 6, 25, 9. Ind. 6, 4.
 ὕμνος subrusticus, τρέπον ὁ
 ὑπαγορεύει, 4, 10, 1.
 ὕμνος, εἰς τὴν ὕμνον, ad hoc ad-
 ductus, commotus est, 2, 6, 7. ὕ-
 μνος εἰς κρίσιν vocari in iudi-
 cium, 3, 27, 1. ὕμνος εἰς Ἀλέ-
 ξανδρον εἰς ζῆλον ἔμμενον πλῆθος ad-
 ductum fuisse ad accumulationem,
 4, 7, 6.
 ὕμνος, 7, 1, 7. Ind. 11, 7. & 43, 5.
 ὕμνος τῇ ἐπιτιμῇ, 6, 13, 11.
 ὕμνος obedio, 2, 4, 1. ἀλλοῦ 4, 18,
 2. §. exaudio, 4, 8, 13. Ind. 31, 5. N.
 ὕμνος, 1, 24, 6.
 ὕμνος praeses, praefectus, 1, 12,
 14. 3, 5, 10. 4, 1, 7. ἐπὶ θαλάσσης,
 4, 7, 4.
 ὕμνος, ὕμνος ὁμῶν, 2, 14, 8.
 N. ὕμνος ὁμῶν εἰς τὴν ὕμνον, 2,
 14, 12. ὁμῶν εἰς Κῶρον ὕμνος quoniam Cy-
 ro praestiterant, 3, 27, 10. §. ὕμνος
 sum, 4, 7, 10. §. contingit ἢ τῷ
 τυραννιστῇ ἐπὶ τῷ ὕμνος si cui ty-
 rannum occidere contingeret, 4,
 10, 5. 7, 29, 2. ὁμῶν ὕμνος ἀπαλ-
 λωγῆς incolumibus licet abire,
 4, 18, 10. 5, 28, 4.
 ὕμνος Indon praefectus Indorum,
 5, 20, 9.
 ὕμνος satelles, 1, 1, 15. 1, 5, 3.
 ὕμνος concedo, 7, 3, 3.
 ὕμνος, ὕμνος ἀπὸ τῷ ὕμνος, cum
 hanc opinionem concepisset, 4,
 9, 13.
 ὕμνος subduco, exporto, 4,
 18, 6.
 ὕμνος elabor, 2, 2, 11. ὕμνος
 ὕμνος ὕμνος ὕμνος, 2, 22, 6.
 ὕμνος, 3. f. imperf. ὕμνος
 μος 1, 9, 17.
 ὕμνος, 3. pl. aor. 2. ind. mod.
 ab ὕμνος, 1, 4, 7.
 ὕμνος ὕμνος, 6, 18, 9.
 ὕμνος, 5, 23, 3.
 ὕμνος, 6, 13, 14.
 ὕμνος Ἀλεξάνδρου ὕμνος pro. 21

5, 5, 1. 6, 28, 2. ὅτε ibid. ὑπὲρ τῆς ἀσπίδος ἐπικυλίεσθαι, 1, 1, 13. ὑπὲρ ἀνδραποδίσμῳ τῆς πόλεως γνῶμη πρῶ-
 τήν de diripienda urbe consulta-
 batur, 1, 9, 14. ὑπὲρ τῆς παρόντων
 βασιλείας, 1, 12, 15. ὡς τὰ ὑπὲρ τῆς
 ἐκπομαχίας ἐξηγγέλθη 1, 17, 10.
 ὑπὲρ ἑμαυτοῦ γιγνώσκω de me sen-
 tiō, 1, 12, 8. ὑπὲρ αὐτοῦ γινώσκω de
 eo statuere tanquam reo 1, 25, 8.
 ὑπὲρ τῆς πολέμου κρίσεως 1, 13, 8. ὑπὲρ
 τῆς βαρβάρων ἐμάχοντο pro barbaris
 pugnabant, 1, 16, 10. 1, 29, 9 ὑ-
 πὲρ τῆς αὐτῶν ἐπικηρυξιόμενοι ἐπρέ-
 σβηνοι 1, 24, 9. ὑπὲρ φιλίας πρὸς Ἀ-
 λέξανδρον πισπρισβυόμενοι ὕσαν, 1,
 28, 2. 1, 29, 10. ὑπὲρ κεφαλῆς πε-
 σσάσθαι, 1, 25, 9. ὑπὲρ αὐτῶν ἀπρα-
 γοὶ ἀπῆλθον, de ius re non impetra-
 ta abierunt, 1, 29, 9. ὑπὲρ τῆς ἀργυ-
 ρίας ultra argenti summam, 1, 26,
 5. ὑπὲρ τῆς χάριτος διακριθῆναι de re-
 gione iudicio contendere, 1, 27,
 6. ὑπὲρ τῆς ὄρας in monte, 2, 9, 8.
 ἐξηγγυλιμένα ὑπὲρ Δαρείων nuncia-
 ta de Dario, 2, 6, 2. ἀνέπειθον Δα-
 ρεῖον ὑπὲρ τῆς μάχης, persuadebant
 Dario de pugna, sive quod ad pu-
 gnā attinebat, 3, 8, 14. ὑπὲρ τῆς
 ἀρχῆς τῆς Ἀσίας διαπολεμῶσθαι, 2,
 32, 9. ὑπὲρ αὐτῶν πέμπουσιν, 2, 14,
 5. ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου πρὸς λαμβάνειν
 ἀπὸ αὐτοῦ nomine Alexandri, 2,
 14, 5. ὑπὲρ ἑμῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας
 γράμματα ἀποπέμπουσιν διαπέμπου-
 σιν, 2, 14, 11. μέγας τάλας ὑπὲρ
 τῆς μητρὸς δύναι, 2, 25, 1.
 ὑπὲρ cum accusativo, ὑπὲρ μεθοφο-
 ρῶν ultra stipendium, 7, 12, 3. ὑ-
 πὲρ τὴν Ἄλυν regio trans Halyn,
 2, 4, 2. 7, 1, 2. Ind. 43, 13. ἐξίτα-
 νον ὑπὲρ τὸ τῆς Παρθῶν κίρας τὴν φά-
 λαγγα, 2, 9, 7. τινὲς αὐτῶν καὶ ὑπὲρ
 τρεῖς ἀκεύλους, quodam etiam
 longitudinem trium digitorum
 excedunt, 3, 4, 8. ὑπὲρ τῆς πεντα-
 μεχλῆς ultra quinque milia, 1,
 31, 4. 1, 16, 8. ὑπὲρ τῆς ἰχθυοφά-
 γου ἀμείνων Ind. 32, 1. καὶ ὑπὲρ τῆς

Κασπίας πύλας, quæ trans Caspias
 portas, 5, 25, 9. ὑπὲρ τὸ τῶν ὑπὲρ
 ultra murum, 4, 8, 15. ὑπὲρ τοῦ
 μαγνῆς ἢ τὸ ὕδωρ, 5, 13, 6. ὑπὲρ τοῦ
 ἐλέφαντας πεζοὶ ἱππευκοίτες, ultra,
 præter elephantes equites adsta-
 bant, 5, 15, 13. πλεονέκτημα πολὺν,
 ὑπὲρ τῆς ἄλλης multitudo maior
 quam aliis, 5, 25, 2. ὑπερδέξια ὑπὲρ
 τὴν ὄχθον χωρία editiora supra ri-
 pam loca 1, 14, 6. ὑπὲρ τὰς ἐπὶ τὴν
 ultra, plus quam, 5, 24, 7. & 8.
 ὑπερβλήν, 7, 14, 4.
 ὑπερβυπίζω τῶν, 6, 11, 12. & 14,
 6, 28, 6. τὸν, Ind. 14, 4.
 ὑπερβαίνω, 1, 8, 12. 7, 10, 12.
 ὑπερβάλλω aor. 2. conj. ab ὑπερβάλλω
 λην τὸ ὄρος superare montem, 1,
 3, 11. 3, 28, 6.
 ὑπερβάλλω, plura addo, quam ca-
 pere possit, 5, 26, 14. ὑπερβαλὼν
 aor. 2. part. 1, 2, 1. 3, 23, 7. 6, 19,
 10. 6, 20, 6. τὰς ἐν τῇ, 1, 28, 1. 2, 4,
 6. 2, 6, 3 altiozem esse 6, 25, 9.
 prætergredi, 7, 17, 8. terram in-
 undare, 7, 21, 2. Ind. 6, 5. & 6.
 ὑπερβάντες, part. aor. 2. ὑπερβαίνω
 1, 8, 12.
 ὑπερβασὺ χαλεπὴν παρέχον, 1, 22, 4.
 ὑπερβιβληκότες, part. præt. aor. ab
 ὑπερβάλλω, 2, 4, 7.
 ὑπερβολὴ τῆς Καυκάσου in transitu
 Caucasii, 3, 30, 12. ὑπερβολαὶ τῶν
 μῶν nimii honores, 4, 11, 6.
 ὑπερδέξιος, ὑπερδέξιον ὄρος, mons
 altus, 1, 5, 10 & 20. ὑπερδέξια χω-
 ρία, 1, 14, 6. 2, 27, 1. ἐξ ὑπερδέξιο
 τοῖς πολεμίοις ἢ ἐπὶ ὁρμῇ ἐγγίγναιτο,
 ex editiore loco hostes impetum
 faciebant, 1, 21, 4.
 ὑπερείδης, 1, 10, 7.
 ὑπερείχω, ὑπερχῶν τὴν ἀσπίδα obje-
 cto scuto, 6, 10, 4.
 ὑπερίχω emineo, 5, 13, 6.
 ὑπερύψω, τὴν ἀνδρώπην ἐς οὐρανὸν
 ὑψοῦν καθεύωναι homines su-
 pra humanum modum extollere
 4, 11, 6. ὑπερύψω ἀβελτερίαν, 4, 3,
 32, 9. ὑπερύψω, 8, 10, 4. 7, 14,
 12.

INDEX GRÆCUS

- : 13. τὸ ἐς τὸ φαιεῖν ἐν ὑπέρουχοι ibid.
 8. ὑπέρουχόν τι, ὑπὸ τῷ βαρβάρων
 ληχθῆναι, 4, 18, 9. 5, 3, 1. ὑπερουχότε-
 ρον βαρβαρίται insolentius, 7, 29, 1.
 ὑπερουχῶν, 7, 8, 3.
 ὑπεριπτόμεν^Θ ὑπὲρ τῷ βωμῷ, 2,
 26, 8.
 ὑπερπηδάσας, acc. pl. part. a. 1. ab
 ὑπερπηδάω, 1, 1, 12.
 ὑπερύψηλον ὄρε^Θ, 1, 5, 21. ὑπερύ-
 ψηλον ὄχθον, 1, 13, 6. ὑπερύψηλον
 χωρίον, 1, 17, 5. 1, 27, 8.
 ὑπερφαιαγγίω, 2, 8, 7. N. 2, 9, 6.
 ὑπερφαιαγγῆντες ἐς πολὺ ἐπὶ τοῖς
 σφῶν ἰσχυρίσιν, 3, 13, 2.
 ὑπερφύω, 5, 4, 1. 6, 22, 12. 7, 6, 5.
 ὑπερφύω μεγέθει magnitudine
 supero, Ind. 4, 2.
 ὑπερφοβοὶ γινόμενοι ὑπὲρ τῷ βασι-
 λείᾳ, 6, 9, 9.
 ὑπὲρ^Θ, 5, 21, 1. τῶν, 2, 7, 10. 3,
 27, 2. τῷ, 3, 8, 5. ὑβρίζοντες ἐς τὰς ὑπ-
 ἡκοῦς 3, 22, 4. ὑπὲρ ἰσῆς ἐς τὰς ὑπ-
 ἡκοῦς ξυνομιλήσεις, 4, 7, 6.
 ὑπηργμένα quæ sunt suppeditata,
 ab ὑπάρχω, 7, 9, 9.
 ὑπηρεσία servitium, 6, 1, 8. 7, 19,
 8. Ind. 18, 1. distinguitur a mili-
 tibus classiariis, Ind. 20, 9. ὑπηρε-
 σίαν συμπληρῶν, 1, 20, 2.
 ὑπὲρ^Θ, 3. f. a. 1. pass. ab ὑπάρχω
 12, 6, 7.
 ὑπὲρ^Θ, ἐκ τῷ ὑπὲρ ἐγερθῆναι, 1, 25,
 10. ὑπὲρ κατόχοι γινόμενοι, 6, 25,
 7. ὑπὲρ τὸ ἀντὶ ἀντιῶν, 7, 9, 16.
 ὑπὸ cum genitivo, γέφυραν ὑπὸ
 πλάθους ξυτρίψαν, 1, 22, 6. σαρ-
 πην ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ταχθέντι, 1, 27,
 16. 2, 2, 7. ὑπὸ ἀνάγκης necessitate,
 2, 20, 4. ὑπὸ ἀνέμῳ τῷ ἰσησίῳ flau-
 tibus Etesiiis, 6, 25, 9. ὑπὸ σαλπύ-
 γων cum tubæ cantu, 1, 14, 10. 4,
 4, 9. Ind. 5, 9. & 7, 9. ὑπὸ τῷ τετρα-
 ῶν ἀπομάχας ὄντας propter vul-
 nera inutiles ad bellum, 1, 23, 1.
 ὑπὸ καμᾶτος præ lassitudine 1, 25,
 10. 4, 2, 5. 4, 26, 12.
 ὑπὸ cum dativo, ἢ ὑπὸ τῷ ὄρει, re-
 gio monti adjacens, 3, 28, 13. ὑπὸ
 αὐτῷ εἶναι in sua potestate esse, 4,
 10, 2. ὑπὸ τοῖς βαρβαρίταις εἶναι sub
 barbarorum potestate esse, 1, 18,
 2. ὑπὸ τοῖς προκαλύμασι ἀβλα-
 βῶς ἐργάζεσθαι post tegmina im-
 pune opus facere, 4, 21, 11. βίας
 ὑπὸ ἀρότρῳ ζεῖσθαι, Ind. 7, 7. ὑπὸ
 τῇ κατακλίσει in epulo, in accu-
 bitu, cum accumberent, 5, 2, 9.
 ὑπὸ τῶν ἀμάξων ἀποθήκεσσι pla-
 strorum ruina interire, 1, 1, 13.
 ὑπὸ τῶν διφθέρων σκεπῶν sub pel-
 libus degere, 1, 3, 7. 3, 20, 8. ἐξ-
 καμῶν ὑπὸ τῇ ταλαιπωρίᾳ defati-
 gati erant labore, 3, 21, 10. ὑπὸ
 τῇ ἰσῇ, 6, 21, 8.
 ὑπὸ cum accusativo, ὑπὸ τῇ ἰσῇ sub
 auroram, 1, 4, 2. 2, 2, 10. ὑπὸ τῇ
 ταῖς, sub nocte adhuc 1, 6, 19. N.
 ὑπὸ αὐτῇ τῇ βοῇ in ipso clamore,
 dum clamor fieret, 2, 22, 2.
 ὑποδέχομαι, Ind. 20, 5.
 ὑποδέχομαι, recipio, polliceor,
 Ind. 31, 7.
 ὑποδύω, Ind. 16, 5.
 ὑποδοχὴ, 6, 17, 5.
 ὑποδύω subjicere, 6, 21, 7.
 ὑποζύγια τὰ ἐκ τῆς στρατιᾶς ja-
 menta castrensia, 1, 5, 15. ὑποζύ-
 για πλάθον jumenta onerare, 6,
 22, 8. Ind. 40, 4. impedimenta
 vertitur, 3, 19, 6.
 ὑποδερμάτιον, καὶ τι τῷ ὁ εἶναι ὑπὸ
 δερματινῷ, 1, 21, 2.
 ὑποθέσις propositum, Ind. 17, 7.
 ὑποκαταβαίνω, 4, 25, 1.
 ὑποκινῶ, 7, 1, 4. 7, 20, 4.
 ὑποκρίνομαι respondeo, Ind. 30, 3.
 & 32, 10. N. & 34, 8. & 11. & 35, 1.
 ὑπολαμβάνω, subjicio, respondeo, 4,
 11, 2. 7, 11, 11. ὑπολαβὼν ἴσθαι Ind.
 35, 6. & 36, 4. puto, arbitror,
 sentio, 5, 3, 1. πτεῖν ὑπολαμβά-
 νει τὰς νῆας μίγναι ἐκ πόντου, ingens
 ventorum vis classi a mari incum-
 bebat, Ind. 23, 3.
 ὑπολείπωμαι relinquo, active, 1, 1,
 5. 1, 4, 7. 1, 10, 10. ὑπολείπονται
 part. aor. 2. med. 2, 17, 2. passive,

I N A R R I A N U M.

1, 21, 12. 3, 16, 7. 7, 5, 8. ἔχ' ὑπελεί-
 ποντο Ἀλεξάνδρῳ ἔργον, nihil A-
 lexandro conficiendum reliqui
 fecerant, 3, 15, 8. 5, 14, 3. φυλακὰς
 ὑπέλειπεν ἐν τοῖς χωρίοις, 5, 21, 7.
 ὀλίγοι οὐκ ἔτι ὑπολείπονται su-
 persunt, 5, 27, 10. τρισὶν ἡμέραις
 ὑπολειπόμενοι ἐπιστάμεν ἐκείνους
 triduo post sequi jubet, 6, 5, 14.
 ἡμέρας τὸ ἔτι ὑπολειπόμενον quod
 supererat diei, 6, 6, 3. 6, 8, 13. οἷτος
 ὑπολείπει τὴν στρατὸν frumentum
 defecerat exercitum, Ind. 26, 9.
 ὑπολειπόμενοι, part. præt. pass. ab
 ὑπολείπομαι, 1, 21, 12.
 ὑπομένειν, 3. pl. præf. opt. ὑπομένω
 subsisto, opperior, commoror,
 1, 6, 9. 2, 13, 8.
 ὑπομένω ἕως τοῦ ὑπέμενέ τι ἢ ἰδῶν ἐν
 τῇ μάχῃ ξυνοικῶς, 5, 18, 7. maneo,
 non aufugio, 5, 24, 9. exspecto,
 5, 28, 5. 6, 5, 15. Ind. 19, 3. rema-
 neo, Ind. 21, 3. ἀπομένει τὸς πο-
 λεμίους, 4, 5, 7. ἰθιλοντὴς ὑπομείνας
 qui sponte remanet in exercitu,
 3, 25, 6. ὁ ὑπομένω τὴν δίκην susti-
 neo judicium, non me subduco
 actioni, 3, 27, 3.
 ὑπομνήσκω, 2, 7, 11.
 ὑπόμνημα, 5, 2, 7. Ind. 5, 10.
 ὑπόνομος, cuniculus, ὑπονόμων ὁρυ-
 σσόμενός, 2, 27, 6.
 ὑπονοσῶ, recedo, abscedo, 6, 22, 11.
 Ind. 29, 11. & 39, 8.
 ὑπονόσῃς, Ind. 41, 3.
 ὑπόπτερος, 7, 21, 9.
 ὑποπτεῖν suspicor, 3, 27, 11.
 ὑποπτήσας formido, 7, 13, 1.
 ὑποπτός, ὁ δὲ ὑποπτός ὑπολείπει-
 ται 1, 10, 10. ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὁ
 δὲ ἔτι ὑποπτός ὑπολείπεται, 2, 17,
 9. ὑποπτός τι αὐτοῖς ἢ ἐς τὸ Μέμνο-
 να, 1, 12, 19. 7, 17, 1. ὑποπτός ἢ
 Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Φίλιππον, 3, 6, 8.
 οἱ δὲ τι ὑποπτοὶ αὐτοῖς ἢ, 3, 9, 8. ὑ-
 ποπτοὶ Ἀλεξάνδρῳ ἦσαν 7, 17, 6.
 ὑπορύττει τὸ τείχος, 1, 20, 10. 5,
 24, 6. ὑπορυσόμενος ὁ πύργος, 1,
 21, 7. 6, 7, 7.

ὑπόσπονδοι οἱ ἐκ τῆς ἁγίας ξένου ἔχον-
 τος, 1, 24, 6.
 ὑποστάντα, part. a. 2. act. ab ὑφίστημι
 Ind. 20, 5.
 ὑποστρίψας, ὑποστρίψαντες ἢ ῥῆ
 revertente fluxu, 6, 4, 7.
 ὑποστρίψας, part. a. 1. ὑποστρίψαντες τὸ
 ἱμῶν, 1, 2, 5.
 ὑποστρίψας, 6, 7, 8. N.
 ὑποστρίψας, 6, 29, 8.
 ὑποτάσσω, 1, 12, 18.
 ὑποτίμνω, 2, 21, 7.
 ὑποτίμνω, part. præt. pass. ab
 ὑποτάσσω, 1, 12, 18.
 ὑποτίθωμαι, admoneo, doceo, ὑπο-
 τίθετο, 3. f. imperf. med. 2, 3, 7.
 ὑποτίθωμαι τὸς ἄλλους, 6, 10, 8.
 ὑποτοπῶντας, part. aor. 1. ὑποτο-
 πῶν, suspicor, vereor, 1, 7, 1. 3,
 18, 13. 4, 16, 11.
 ὑποφάνω, ἢ ὡς ὑπέφανεν, 1, 23, 5.
 ἄμα τῷ ἡμῶν ὑποφάνοιτι, vere inco-
 unte, 3, 6, 1. 4, 18, 6. ἄμα ἡμῶν
 ὑποφάνοις, 3, 21, 5. ἔπειτα τὸ τῶν
 ῥῆσιν ἡμῶν χιόνος ὑποφάνοιτο, 4,
 19, 1.
 ὑποφέρει ὁ ῥῆς, 5, 7, 7.
 ὑποφύγω, 5, 21, 10.
 ὑποφθάνω, part. aor. 1. act. ab ὑ-
 ποφθάνω, 1, 15, 12. 1, 18, 7. 1, 19, 6.
 ὑποφθάνομεν præveniemus, fut. 1.
 ab ὑποφθάνω, 1, 13, 4.
 ὑποχωρίω ὑπίσω, 2, 12, 11. 4, 5, 5.
 ἐπὶ πόδα, 5, 17, 12.
 ὑποψία, δι' ὑποψίας ἔχων, 1, 7, 5.
 ὑπτιός, ἐπὶ τῇ ἀσπίδι ὑπτιῶν δι-
 νήχοντο, 1, 19, 5.
 ὑπώρηξ radix montis, 2, 8, 11. 2,
 9, 8. N. ἔρως, 4, 24, 13. Ind. 1,
 6. & 38, 6.
 Ὑρκανία, 3, 19, 3. 3, 23, 2. ἡ μεγάλη
 θάλασσα ἢ κατ' Ὑρκανίαν, 3, 29, 5.
 Ὑρκανία θάλασσα 3, 30, 13. 5, 5, 6.
 7, 16, 2.
 Ὑρκανίαι, 3, 8, 7.
 Ὑρκανίος κόλπος, 7, 16, 3.
 τῇ ὑστερίᾳ postridie, 1, 5, 9. 1, 7, 9.
 ἐς τὴν ὑστεραίαν postridie, 7, 17, 8.
 ὑστερίως serius advenio, ὑστερίως
 part.

INDEX GRÆCUS

part. 202. I. I, 18, 8. 6, 9, 3.
πρὸς τὸν καιρὸν praveniri, prae-
verū, 4, 13, 5.
ὕστερον postea, I, 9, 15. **ἔς ὕστερον in**
posterum, I, 9, 2. **καὶ τὰ ἐν ὕστερον**
ἔσται τυχόν, 6, 28, 11. **ἢ πολλὰς ὕ-**
στερον ἡμέρας, I, 20, 8. I, 21, 1.
πρὶν τὸ ὕστερον, 5, 14, 4.
ὄφρα κολυμβήσας, 2, 21, 8.
ὄφρα παύσῃ, ὃ πάλαι ὕφαρπάσας
τὸν πόρον, sicubi clam hostibus ce-
lenter flumen transmitteret 5,
 20, 1. **ἔσθ' ὅθι ὕφαρπάσας ἢ πο-**
λεμίων, 7, 28, 6.
Ἰφασκ, 5, 4, 1. 5, 5, 7.
ὀφθαλμοὶ praeō, 3, 2, 2. Ind. 14, 6.
ὀφθαλμοὶ subsideo, 2, 27, 6.
ὀφθαλμοὶ, polliceor, Ind. 20, 5. & 27, 1.
ὀφθαλμοὶ, 5, 23, 1. 7, 21, 3.
ὅτι, ὅτι αἱ γὰρ ἐξ ἑσθ' ὅτι, 7, 7, 9.
 Φ.
Φαίμα, I, 5, 21. I, 6, 12. **ἰφάμετο,**
 I, 28, 8, 6, 8, 11. **ἀετὸς ἰφάμετο,**
 I, 18, 15. **παρὰ δὲ ὅτι ὁ σὸλμος ἰφάμε,**
 I, 4, 4. 7, 3, 7. **ἰφάμετος ἀπὸ πρὸς φά-**
μαται, 3, 7, 12. **Φαινόμενα ἐμοί, praef.**
 1. **ὅτι ἢ φαρομένην τὸ εἰκὸς ἐμβα-**
λεῖν ex rebus praesentibus futu-
rum f. ex certis verisimile conj-
icere, 7, 28, 4.
Φάμα, τοῖς φάμασι θεοῖς τὰ σημεῖα,
 2, 3, 15.
Φάλαγγξ, I, 6, 22. N. altitudinem
habet sexdecim militum, Polyb.
p. 1064. L. 4. a f. Φάλαγγξ ἄλλα reli-
qua phalanx, I, 1, 15. Non Macedo-
num tantum sed & Persarum
phalanx vocatur, 3, 14, 1. ἢ πρὸς αἰ-
ν, 2, 10. ubi distinguitur ab uni-
versa acie, quae item phalanx ap-
pellatur ἢ περὶ τὴν Φάλαγγξ, I, 14,
3. & 5. Quia & pedestris phalan-
gis pars eodem nomine appella-
tur, 3, 9, 12. 5, 20, 4. 5, 21, 8. Φά-
λαγγξ πύκνη I, 2, 11. 2, 9, 6. N. συ-
μπόσιον, I, 1, 20. κατεσκευασμένη, I,
6, 22. μακρὰ, I, 14, 6. ἀπλὴ, 2, 8,
9. N. ἀμφίστομος, 3, 12, 1. Φάλαγγξ
ἀπλομήκης, I, 1, 16. ἀπλομήκης

αἱ, I, 8, 9. παρὰ τὴν αἰσιν, 2, 10, 1.
Φάλαγγξ ἰμβάλλει, I, 2, 11. Φά-
λαγγξ ἑνὶ γυμνασίῳ vel ἑνὶ γυμνασίῳ,
 I, 4, 4. **ἐπὶ Φάλαγγξ τεταγμένη**
in phalangem disposita, 2, 8, 12.
 5, 16, 8. **ἢ Φάλαγγξ παρὰ τὴν αἰσιν**
ἢ πρὸς αἰσιν, I, 6, 22. N. διὰ τὴν τὴν Φάλα-
γγα ὅτι πρὸς τὴν τάξιν, I, 13, 1. ἢ Φά-
λαγγα ἐκ τὸν πρὸς αἰσιν, Ind.
 24, 7. **διακρίσεις διὰ τὴν τὴν Φά-**
λαγγα, 3, 14, 8. ἀπλομήκης τὴν Φά-
λαγγα, explicare, dilatare, 2, 7, 6.
ἐν γυμνασίῳ coarctare, 3, 12, 2.
Φάμα, 202. 2. ἢ f. 2 φάμα, 2, 12, 17.
Φαίμα, φαίμα ἢ φαίμα ἐκ τὸν αἰσιν
τὰ Ἀλεξάνδρου ἔργα notas facite
hominibus Alexandri res gestas,
 I, 12, 7. **τὸ ἐκ τὸν φαίμα ἐκ τὸν αἰσιν**
 3, 10, 8. **ἐκ τὸν φαίμα ἐκ τὸν αἰσιν, 5, 10, 1.**
Φαίμα ἢ φαίμα ἀπὸ τὸν αἰσιν vincere,
 3, 10, 3. **Φαίμα παρὰ τὴν αἰσιν**
 5, 11, 4.
Φαίμα ἢ φαίμα, 7, 20, 2.
Φάμα, ἢ τὸν φαίμα ἢ, 2, 11, 8. 3,
 15, 9. **πρὸς φαίμα, 3, 18, 10.**
Φάμα ἢ βαθὺ, 4, 21, 4. ἐπὶ Φάμα
 2, 11, 11. **Φάμα ἢ φαίμα, 2, 11, 7.**
Φαίμα ἢ φαίμα ὁ φαίμα βαθὺ, 4,
 15, 6.
Φαίμα ἢ φαίμα ὁ φαίμα, 6, 27, 7.
Φάμα, φαίμα κατὰ τὸν αἰσιν, 2, 4,
 12. **Φάμα κατὰ τὸν αἰσιν, 7, 14, 6.**
venenum, 7, 27, 1.
Φαίμα ἢ φαίμα ὁ φαίμα, 2, 1, 5.
Φαίμα, I, 16, 5.
Φαίμα ἢ φαίμα ὁ φαίμα, 4, 3, 15.
Φάμα ἢ φαίμα, 7, 23, 10.
Φαίμα, 3, 11, 19.
Φαίμα, I, 24, 14.
Φαίμα, I, 24, 9.
Φαίμα, 7, 13, 7.
Φάμα, I, 7, 8. 2, 5, 4. 4, 29, 1. ἐκ
φαίμα ἢ φαίμα, 5, 10, 1.
Φάμα, 4, 15, 14. 7, 30, 4.
Φάμα, 6, 1, 5. ὁ φαίμα ὁ φαίμα non
exiguus corporis, I, 20, 3. ὁ φαίμα
φαίμα, non parvi aestimare,
 non

I N A R R I A N U M

non negligere, 1, 7, 5. 1, 25, 11. 3, 24, 10. ὃ φασὶν ἀθλοὶ τίθεισθαι non parvum laborem judicare, 2, 16, 7. ὃ μικροὶ καὶ φασὶν, 7, 1, 6. φαυλότατα ἔκ πάσαι ἔργα, 1, 12, 4. 7, 20, 3.

φείδομαι, 1, 8, 14.

φειδωλὲς parcus, χρημάτων φειδωλότερος, 7, 28, 8.

φίρω ἐν ἱμαντῶ ἵχνη teli vestigia in piscis exstant, 7, 10, 3. πόνοι ὅσοι ἐφ' ἀλλὰ ἔγωγε φέρωσι, 5, 26, 1. ἵχθους ποταμὸς φέρει, 5, 4, 4. ὁ νῦν τ' πομπῆς ἐς Ἐπικροπὴν ἵφει hęc missio ad explorationem spectabat 4, 1, 2. ἐφ' ὅτῳ ἔτα τὸ ὄνομα ἵφει, 5, 19, 8. πάντα ἐς τὴν ἐπίσσω ἀποχώρησιν αὐτῷ ἵφει, 5, 28, 8. ὑπασπισταὶ ἐμπεκόντοροι ἵφει, 5, 13, 1. νῆες ἵφει, τοξόταις, 2, 23, 5. 5, 18, 10. μισθοφορὸν φέρει stipendium accipere, 7, 23, 5. φέρει καὶ ἄγει τὴν χώραν auferre & abigere prædam ex regione, 1, 5, 5. 7, 9, 4. φέρει οἱ ἵπποι ἠδ' ὕκιστο, 1, 4, 6. φέρει ὅπλα, 4, 16, 10. φέρει τῇ πόλει ξυμφορὴν afferre urbi calamitatem, 1, 9, 2. φέρει φόρυς ferre tributa, 1, 17, 1. βαρέως φέρει egre ferre, 4, 14, 3. δῶρον φέρει, 3, 16, 5. 5, 8, 4. ποιεῖν φέρει herbam gignere, Ind. 29, 13. ἐς κόσμον φέρει, ad laudem pertinere, conferre, conducere, 7, 14, 4. sic ἐς ἀφελισσὶν τὴν αὐτῶν φέρει ἀνταῖς ἢ πάλωκε, 7, 17, 1. ἐς ὕβριν φέρουσα, quæ ad ignominiam pertinent, 4, 12, 8. 7, 8, 4. 7, 12, 10. & 14. Ind. 9, 5. & 43, 14. λιμὴν ὅς Σιδῶν φέρει portus qui venientes Sidone recipit, 2, 20, 16. 2, 24, 2. ὁδὸς φέρουσα κατὰ Ἡρόκλειον, 1, 8, 6. πύλαι φέρουσαι ἐκ' Ἐλευθέρου, 1, 7, 13. 1, 20, 2. 5. φέρω τοιοῦτο, 4, 8, 12. τὴν ὕβριν 4, 14, 3. τὴν πόλιν, 6, 26, 2. φέρουσθαι κατ' αὐτῶν, 1, 1, 12. δρόμον φέρουσθαι ἐς τὴν ἀγορὴν, 1, 8, 12. 5, 24, 2. πρῶτα φέρουσθαι, prius obtinere, 7, 12, 13. φέρουσθαι πρὸ ὕδαρ κατὰ πόντον, 7, 21, 6. λέγουσι

ἵφειτο Ἀλεξάνδρῳ, 7, 12, 12. πρὸς τῇ γῇ ἵφειτο prope terram volubas, 7, 20, 10. ἵφειτο ἐς αὐτοὺς, feruntur, ruunt in eos 4, 26, 4. ἐπὶ μαχασθὲν βέλας ἵφειτο ἐς τοὺς βαρβάρους, Ind. 24, 7. ἐπὶ κλίνας παρὰ αὐτῶν φερόμενοι, 7, 3, 5.

φεύγω, ἐκ μάχης φεύγει ἐς Θρυγίαν 1, 16, 6. φεύγει τὴν ἐκὺν, e provincia sua aufugit, 5, 21, 5. οὐν τοῖς πρώτοις ἵφωγει, 2, 11, 6. ἱγκλίνονται ἵφωγον, 1, 6, 15. ἵφωγει ἐκ Μαικεδονίας Ἀλέξανδρος, 1, 17, 10. αὐτὸς φεύγει ἵφωγει, 3, 1, 3. ἵφωγει ἐς τοὺς πολεμικοὺς perfugit ad hostes, 3, 27, 2. φεύγει non effuse fugere, sed paulatim persequenti hosti cedere, 1, 12, 6. φεύγει προτραπὴν fugere cursu concitato, 3, 28, 5. φεύγει ὑπερῶς 4, 5, 8. φεύγει κατὰ τὸ ὄρος per montem fugere, 1, 1, 16. κατὰ σιτὴν γίφωγει per angustum pontem, 1, 22, 6. φεύγουσι, 1, 17, 10. κατὰ τὰ ὄρη φεύγουσι per montes fugientes, 2, 13, 2.

φῆμα, 6, 11, 5. ἄλλαι ἄλλαι παρεδιδότος τὴν φῆμα, 6, 12, 2. γενέσθαι φῆμα εἰς ἐκ τὸ θεῖον oraculum a Deo redditum, 7, 26, 4. φῆμας ἀνιστρέφει, Ind. 3, 5.

φημι fateor, 1, 12, 7. ὃ φημι nego, 2, 12, 11. 7, 7, 13. N. φῆς, 2. person. præf. 5, 27, 3.

φημιζω, ὃ ἐμφερὲς Ἡρακλῆος περιφασίας fabula de Hercule vulgata, 4, 28, 7. 5, 3, 2.

φῆμασι, dat. plur. part. aor. 1. aor. φάινω, 2, 3, 15.

φῆται, 3. pl. fut. 2 φημι, 1, 4, 10. φθάνω, τρισὶν ἡμέραις τὴν στρατὸν φθάνει, ἔκ τ' ἡμερῶν 6, 5, 12. & 15. ἵφθνη ἀφικέσθαι, 3, 18, 16. 6, 15, 11. ἵφθνηται συγκαλῆσαι τὰς πύλας, 1, 8, 10. ἵφθνηται ἀντοιποδομησάμενοι, 1, 21, 8. ἵφθνηται αὐτῶν ἔκ τάχῃ πλεμνύσθαι, quæcunque naves primæ celeriter instructæ erant, 2, 22, 4. 3, 17, 8. φθάνει ἀ-

INDEX GRÆCUS

: παλίσυα prius amisisse, 6, 24, 4.
 φθάσας διαβαίνει, I, 6, 7. φθάσαντες
 ες τὴν ἀποχώρησιν, qui jam transie-
 runt, 6, 7, 3.

φθάσας διαβαίνει, part. aor, I. a
 φθάσῃ I, 6, 7.

φθίγγωμαι, σάλπιγγε φθίγγετο,
 5, 24, 4. 7, 3, 8.

φθίρω χάριν, 3, 19, 3.

φθίω tabelco, Ind. 9, 8.

φθονία, 6, 29, 12. 7, 27, 5.

φθόνῳ, 4, 8, 5. 7, 14, 3.

φθόρῳ, 6, 25, 1.

φιάλη, ὡς χρυσῆς φιάλης εἰς τὸ πότιν
 σπένδει, I, 11, 10. 6, 19, 11. σπ-
 πίνει φιάλη χρυσῇ ἐν κύκλῳ, 4,
 12, 4.

φιλαίθρωπος, εὐδινὸς φιλαίθρῳ
 τυχεῖν, I, 7, 17. εἴτι ἰυρίεσθαι ἰθίλοι

φιλαίθρῳ παρ' αὐτῷ, 2, 25, 5. φι-
 λαίθρῳ ἐπιστάλῃ, 4, 5, 2. ἀπο-
 κρίνεσθαι, 4, 15, 7.

φιλαίθρῳ ἀποκρίνεσθαι, I, 10, 7.

φιλείταιρῳ, 7, 4, 11.

φιλίω, ὅπερ φιλεῖ ἐν τοῖς τοιοῖςδε
 quod fieri amat in ejusmodi rebus
 I, 7, 4. 3, 11, 2. 5, 28, 5. 6, 26, 2.

φιλεῖσθαι πρὸς τὸ ἀσπαζομένῳ 4, 11,
 4. 4, 12, 7. 7, 4, 10. 7, 11, 2. N. & 12.

φίλημα, φιλήματι ἑλαττοῖσι ἔχον ἄπει-
 ρι, 4, 12, 7.

φιλία amicitia εἰς, 7, 23, 9. φιλίας
 ἐφίεσθαι, I, 4, 9. διὰ φιλίας ἰλθεῖν

τοῖς Θεβαίοις, tanquam amicus
 Thebanis venire, I, 7, 15. πρέσ-
 βεις ἔχον περὶ φιλίας legati venie-

bant amicitiam petentes, I, 24, 9.

βιβαίωσι τὸ πάλαι φιλίας, 2, 14, 3.

βιβαίωσις τὸ ὡς Ἀλέξανδρον φι-
 λίας, 4, 15, 3. ὅπως ἔχει φιλίας

καὶ πρὸς εἰς αὐτὸν, 7, 12, 5.

ὅπερ φιλίας δευρόμνοι, 7, 15, 5. φι-
 λία τῇ Ἀλεξάνδρῳ amore erga Ale-

xandrum, 5, 21, 4. εἰς φιλίαν ἰλθεῖν,
 4, 21, 13. φιλίαν ποιῆσθαι ὡς τὸ,

2, 14, 4. καὶ πρεσβεῖν φιλίαν ξυθη-
 σόμενος per legationem amicitiam
 compositurus, 4, 1, 2. §. φιλία a-

mica regio, Ind. 36, 7.

φίλι, Ind. 33, 2. εἴ τι φίλον ἔστι
 εἴη ὡς τὸ Ἀλικαρνασσίαν I, 22, 8.
 μηδὲν φίλον αὐτοῖς εἰς αὐτὸν ἐπὶ
 πρακτο, 6, 21, 6.

φίλιπποι πάλαι, I, 1, 6.

φίλιππος, Alexandri pater, I, 1, 1.
 alius, I, 4, 7. ὁ Ἀμόντις, I, 14, 3. ὁ
 Μενελάῳ, I, 14, 4. ὁ Μαχάρῳ, 5, 8,
 5. φίλιππος Ἀκαρῶν ἱατρὸς, 2, 4,
 12.

φιλίας δέχισθαι, 3, 1, 3. 5, 8, 3. 5,
 24, 9.

φιλοκινδυνότατῳ, 7, 28, 2.

φιλόξενῳ, 3, 6, 6. 7, 23, 2.

φιλόπονοι, 7, 15, 7.

φιλοποιώτατῳ, 7, 28, 2.

φιλορχήμων amans saltationis, 6, 3,
 10.

φίλῳ, φίλος ὀνομάζειν, I, 4, 12. I,
 19, 3. φίλοι, 3, 27, 8. N. ὅ, τι σὺ
 φίλον ἀξίον, quod ubi gratum po-
 stula, 5, 19, 2.

φιλοσοφία ποσέχει τὸν, 4, 13, 3.

φιλοτιμία ἐσπίπτει αὐτοῖς, I, 21, 2.

εἰς ἀλλήλους, 2, 10, 11. Ἀλεξάνδρῳ
 φιλοτιμία ἦν ὡς Περσέῳ, 3, 3, 2. ὅ

ἐπὶ θήρῃ φιλοτιμία venationis stu-
 dium, 4, 13, 2. ὡς εἶπας φιλοτι-

μία ἦν αὐτῷ, 7, 14, 7. ἡ φιλοτιμία
 ξὺν ὁ γῇ ἐμβεβλήκει Ἀλέξανδρῳ, 4,
 18, 9.

φιλοτιμότεροι, 7, 12, 9. φιλοτιμότη-
 τῳ, 7, 28, 2.

φιλοφροσύνη εἰς τὰς ἐταίρους, 7, 29, 9.

φίλῳτῳ, 4, 17, 8. 5, 14, 8. 7, 14, 4.

φίλωδῳ, 6, 3, 10.

φιλώδῳ, I, 2, 1. I, 14, 2. ὁ Παρμενί-
 ον, 3, 11, 13. ὁ Κέρειδῳ τὸ Θερπὸν

4, 13, 7.

φισπός, 3, 2, 6.

φλογώδης, Ind. 32, 12.

φλοιὸς cortex, 2, 3, 11. Ind. 7, 3. & 8.

φλόξ, τῶν δὲ καὶ αὐτῶν φλόξ
 quasdam autem etiam corripuit

flamma I, 23, 3. φλόξ ἐνίσταται τοῖς
 πύργοις 2, 19, 7. ἔξασψεν τὸ φλογὸς

2, 19, 7. ἔξασψεν φλόγα καὶ ἐπὶ μέ-
 γα σπουδαλόνεσθαι excitare & ag-

gere incendium, I, 22, 2. 2, 19,
 3.

I N A R R I A N U M.

ignam flammam 2, 19, 2.
φοβερός active terrorem incutiens, 1, 4, 4. 1, 9, 5. 27, 15. φοβερά ἀποχώρησις, neutraliter; trepida fuga 1, 6, 23. sic φοβερά φύγη, 1, 8, 10. φοβερός timidus, 3, 14, 3. 5, 23, 6. ξυγκλείσις τῶν πυλῶν φοβερά 1, 22, 7. φοβερώτερον ὡς περ εἰν τοῖς, 2, 2, 9. 7, 12, 14. φοβερωτέροις ἐπιθῆσαι timidiores adoriri, 3, 10, 2. φοβερώτατα ἀλαλαγμοί, 3, 9, 14. φοβίω, καί τι τῷ θεῷ ἐφόβει αὐτὸς 1, 25, 9. 5, 15, 7. ἐφόβησεν t. f. aor. 1. aet. 1, 9, 7. 2, 20, 3. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐφοβήθη τὸ εὖρος τὸ εὐάνυμον aor. 1. pass. 2, 11, 6.
φόβος, ὡς ἀφηρέθη αὐτοῖς ὁ ἀπὸ τῶν ἐλπίων φόβος, 1, 17, 12. φόβος τῷ ἵππῳ quo timent, 5, 15, 11. ἀντιναί τι τῷ φόβῳ τοῖς Ἑλλήσιν, 1, 29, 9. φόβος ἐξαναγκάζοντις, 7, 15, 9. ξὺν φόβῳ, 1, 6, 19. φόβῳ παρενησατο metu ad deditiōnem compulsi, 2, 2, 6. φόβῳ μᾶλλον τι ἢ εὐνοία κατέχειται, 2, 17, 4. φόβον παρέχον metum injicere, 2, 21, 3. 5, 15, 10. τοσούτοις Ἀλεξάνδρου φόβος τοῖς Βαρβαροις ἦν, 5, 19, 10. 6, 12, 4.
φοινίκεος, Ind. 16, 4.
φοινίξ nomen gentis, 2, 2, 9. φοινίκων καυτικόν, 1, 18, 13. φοινίκη, 2, 16, 2. φοίνισσα, 2, 17, 8. ὁ. arbor, 3, 4, 2. ἄγρος, Ind. 29, 1. τῶν φοινίκων βάλανοι, 6, 23, 10.
φοιτᾶν ito, frequento, ὁ λόγος δὲ τῷ ὄχλῳ πολλῶν ἐφοίτα rumor hic late spargebatur, 1, 7, 3. 7, 12, 9. αἰσὺς ἐκείνῃ ἐφοίτα, 5, 3, 2. ἐπὶ τῇ σκηνῇ τῇ Ἀλεξάνδρου φοιτῶν, 3, 26, 3. Ind. 15, 11. εἰς ὃν ἔπειθοιτο τὸ Ἀλεξάνδρου ὄνομα 7, 30, 3.
φοιδῶντες, Ind. 39, 5.
φοινῖς, 4, 9, 4.
φοινύω, 3, 14, 5.
φοῖος πολὺς ἐξ ὁμοφύλων strages multa a tribulibus edita, 1, 9, 10. 2, 11, 5. φοῖος ἔκ ὀλίγου ἐγένετο, 1, 22, 3. 2, 22, 7. πλεῖστον φοῖον ξυ-

έβη 1, 22, 7. ἔμεινα τὸ φόνον ἐποίησαν, 5, 18, 2.
φορὰ αἵματός fluxus sanguinis, 6, 11, 4.
φορέω εὐολῆν, 3, 25, 5. κίνδυνον, 4, 7, 7. 7, 22, 6.
φόρημα καλὸν ornatus elegans, Ind. 8, 10.
φόρος, φόρος ἀποφέρειν 1, 17, 1. 3, 5, 5. ξυτελεῖν, 1, 17, 11. τῶν φόρων συνάξις καὶ ἀποφορὰ tributorum descriptio & collatio, 1, 17, 8. ξυλογῆ, 3, 6, 6. φόρος ἀνείναι tributa remittere, rescindere, 1, 18, 3. ἐκλίγειν colligere, 3, 5, 5. φόρος συνάχθεις, 3, 17, 13.
φορυτός, confusa materia, congeries, sarmenta, 2, 19, 1. ξηρός, 3, 29, 8.
φραδασμένης, 7, 6, 7.
φραδάτης, 4, 18, 2.
φράζω, ὅτις ἐν αὐτῷ ὃν ἔφραζε τὰ ἑαυτοῦ versuum sententia erat, 2, 5, 5. ὁ θεὸς ἔφραζεν, 2, 3, 9. φράζει εἰς ταῦτα, 2, 14, 7. φράσαι ὡς Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπισταλμένα, 4, 13, 6. 7, 18, 7.
φρασαόρης ὁ Ῥομίθρου παῖς, 3, 18, 17. 6, 29, 2.
φράσσω τὸν ἵππον φραξάμενοι, 2, 20, 12. & 13. χωρεῖν τείχεσι πεφραγμένον, 1, 17, 5. ἵπποι πεφραγμένοι equi muniti, 3, 13, 8. ναῦς πεφραγμένη, 7, 16, 1.
φραταφέρνης, 3, 8, 7. ὁ Ἰρκανίας καὶ Παρθυαίων σατραπείας, quo loco φραταφέρνης scribitur, 3, 23, 9. 6, 27, 7.
φρίαρ, φρίατα ὀρύσσειν, 6, 18, 1. ἄσκιον, Ind. 25, 7.
φρήνη prudentia, 3, 22, 3.
φρίττω, horreo, fremo, φάλαγγες ταῖς σαρείσας πεφρικῶν, 3, 14, 3.
φροῖω, μέγα ἐπὶ σφίσι φραῖν, 1, 4, 9.
φρόνημα ἔχον βαρβαρικόν, 4, 11, 13.
φρόνιμα λίγειν, 5, 2, 6.
φροντίζω, ὀλίγοι φροντίσασιν τῆς

INDEX GRÆCUS

σφραγίσθαι, 6, 23, 7.
 φροντις. ἐν μεγάλῃ φροντίδι ἔχειν vehementer sollicitum esse, Ind. 34, 1.
 φρουρὸν, ὅταν ἡ φρουρὸς ἐπιτίτταται, 1, 18, 6. φρουρὰ κατέχειν præsidio tenere, 1, 9, 16. φρουρὸν εἰσάγειν præsidium imponere, 1, 26, 4. 2, 1, 9. φρουρὸν τῷ Χίῳ καταστήσαντες præsidio in Chio collocato, 2, 13, 4. ἀπολείπει ἐν Ταξίλοις 5, 8, 5. ὡς φρουραῖς πάντα κατειλημμένα εἶδον ἐκ τῆς Μακεδόνων, ut omnia Macedonum præsidii teneri viderunt, 4, 17, 6.
 φρούρεσθαι τὴν ἀκροπόλιν, 1, 17, 3. 2, 1, 9.
 φρουρῶν obsideo, 1, 7, 14. 4, 3, 10. διὰ τὴν Ἐφεσον φρουρῶντες, 1, 17, 10. φρουρέμενοι qui obsidebantur, vel etiam præsidarii, 4, 5, 3. ἀπὸ θαλάττης ναυτὶ φρουρέμενοι, mari classe obfessi, 2, 1, 6.
 φρούριον, 1, 17, 5. κτσκευάζειν φρούριον præsidium imponere, 4, 30, 8. τὰ φρούρια ἐν ταῖς πόλεσιν ἔχοντες στρατιῶται milites, qui in urbibus præsidio sunt constituti 4, 1, 5.
 φρούριος ἐκλιπόντων τῶν φρουρῶν 1, 17, 2.
 φρυγανισμός, 1, 19, 14.
 φρύγες ἀμφοτέρω, 3, 22, 6.
 φρυγία ἢ ὡς Ἑλλησπόντων, 1, 12, 14. ἢ ἐφ' Ἑλλησπόντων, 1, 29, 7. μεγάλη, 1, 24, 8.
 φυγὰς exul, 1, 7, 1. & 17. φυγάδας καταδίχεσθαι, 1, 10, 2. κατὰγειν, 1, 17, 11. κατεῖναι, 2, 1, 7. φυγὰς τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, 3, 22, 9.
 φυγὴ τῆς Μακεδόνων γίγνεται, 1, 8, 7. τοῖς Θηβαίοις φυγὴ φοβερὰ γίγνεται, 1, 8, 10. καρτερὰ, 1, 16, 2. λαμπρὰ καὶ ἐν πάντων ἰγίγνεται, 2, 11, 4. αἰχμὰ, 2, 27, 3. 3, 1, 3. Ἀρπάλων ἐν τῇ Μεγαρίδι φυγὴν exulabat, 3, 6, 11. ἐκ τῆς φυγῆς ἦκεν ab exilio redire, 3, 6, 7. ἐς φυγὴν τρεπείσας, 4, 2, 9.
 φυκίον alga, Ind. 39, 5.
 φυλακὴ, φυλακὴ τῶν στρατιωτῶν, 1, 8,

1. τῶν χρημάτων, 3, 6, 7. οἷς ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐπιτίτταται, 1, 21, 10. δευτέρω φυλακὴ τῆς νυκτός, 1, 23, 2. 2, 4, 4. 5, 23, 7. περιέχει ἐς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, 4, 13, 8. τῶν βαρβάρων τὴν φυλακὴν εἰσελθὲν adversus barbarorum incursum, Ind. 23, 4. τὰ τεῖχη ἐκ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς ἐν, muri non diligentī custodia servabantur, 1, 21, 7. ἐν φυλακῇ πέμπειν cum custodia mittere, 1, 25, 7. ἐν φυλακῇ τῶν, 1, 25, 13. ἐν φυλακῇ ἀδέσμων ἔχειν, 2, 15, 7. 3, 29, 12. 3, 24, 7. ἐν φυλακῇ ἔχειν Ἀιγύπτου, Ægyptum custodire, 3, 5, 10. N. 4, 16, 1. 4, 29, 8. τὰς δ' ἐπὶ τὴν ἀκρὴν ἐν φυλακῇ ἔχειν, nonnullas naves ad promontorium custodiæ causā habebat, 2, 1, 3. ἐν φυλακῇ ἀκριβοῦς ἐπιμελεῖσθαι, 3, 2, 9. πρώτῃ φυλακῇ τῶν βαρβάρων διέφθειρε, 3, 18, 10. sic τῇ τρίτῃ φυλακῇ οἱ πλείους διέφθογον, 3, 18, 10. εἰς φυλακὴν ἔχειν, in custodia tenere, 4, 16, 7. ἵπποι ἀκριβοῦς ἐν φυλακῇ περιεργάζονται, equitibus armis muniti, 3, 13, 8. φυλακὰς ἐν τῇ τάξει φυλάττειν, 1, 6, 19. ὡς κατεχομένης τὰς πόλεις φυλακαῖς ἰχυροῦς εἶδαι, 2, 4, 3. 5. φυλακὴν præsidium, ἐκλιπόντων τῶν φυλακῆς, 1, 18, 5. τῆς Κασίας φυλακῆς ἰγκυβαντῶν, Cariae præsidio imposito, 1, 23, 7. 2, 13, 9. φυλακὴν καταλείπει ὡς τὰς Κελωνίας, 1, 29, 4. χωρίον φυλακῆς ἔχειν, 1, 24, 5. 1, 27, 9. τὴν φυλακὴν ἔχειν, in præsidio esse, 4, 16, 7. ἐπὶ φυλακῇ τῆς Ζερεατῶν ὑπολειπόμενοι, præsidio Zariaspis relicto. 4, 16, 10. ληπόντες τὴν φυλακὴν, deserto præsidio, 2, 4, 5. 6, 22, 2.
 φυλακτέον, 2, 26, 9.
 φύλαξ, ἀπὸ τῶν λαθῶν τῆς φύλακας, 3, 2, 8. φύλακας καθιστάναι, 3, 25, 4. φύλαξ τῆς γυναικός, 4, 20, 1.
 φυλάσσει τὸ πάρεσθαι χῆμα, servare pristinum decorem & formam, 1, 9, 4.

I N A R R I A N U M.

9, 4. τὴν ἑκρὸν φυλάττειν, I, 17, 9.
 I, 19, 11. τὴν λιμένα, 2, I, 3, 5, 9, I.
 φυλάσσει τὴν παράδοσιν, 2, 5, I, 5, 23,
 8. ἡσυχίαν, tranquillitatem ven-
 torum observare, expectare, 2,
 23, 1. ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐφύλασσε, 3,
 7, 2. N. ἐμοὶ φύλαξον τὴν ἀρχήν,
 mihi conserva imperium, 4, 20, 5.
 ξύντιθι ἐκ promissa servare, 7, 28,
 7. φυλάξασθαι Φίλιππον, cavere
 Philippum, 2, 4, 13. 7, 18, 7. χω-
 ρίον ἐπιστήδου ἐς τὸ κατέχεισθαι τὰ
 κύκλῳ ἔθνη φυλαττόμενα, 6, 15, 14.
 φύσις ἔχωρίον ὁχυρὸν ἐποίει αὐτὸ, I,
 20, 5, 3, 5, 9. τῇ φύσει ἔχωρίον ὑπερ-
 διξίον οὐκ ἐπέκρυσεν, I, 21, 12.
 I, 23, 5. ὡς φύλιν ἔχωρίον, præ-
 ter naturam loci, 4, 21, 3.
 φύον, τέμινθοι πεφύκασι, terebin-
 thum nascitur, 3, 28, 10. 6, I, 2.
 φύομαι, 5, I, 11. φύειν natum esse,
 7, 30, 4.
 Φωκίς, I, 8, 14. 7, 9, 6.
 Φαλεύω, Ind. 15, 5.
 Φωνέω loquor, 7, 25, 12. Ind. 11, 6.
 Φωνὴ Ἑλλάδα ἐφώνει, Ind. 33, 5.
 Φωνή, πρῶτα ἐν τῇ Φωνῇ τῇ Ἑλλάδι,
 I, 12, 9. ἰμπείρωσ ἔχειν τὴν Φωνῆς,
 callere linguam, 4, 3, 16. βοιωτίζ-
 ζειν τῇ Φωνῇ, 6, 13, 13. Φωνῇ περισί-
 ζων, 7, 6, 4. βάρβαρον Φωνὴν ἔειπαι,
 barbarum sonum edebant, I, 26,
 6. Φωνὴν ἰέναι vocem mittere, 3, 3,
 10. Φωνὴν τὴν Περσικὴν ἐκμαθόν, 6,
 30, 4.
 Φῶς, δι' αὐτὸ Φῶς αὐτοῖς συνισέριχται,
 Ind. 13, 4.

X.

Χαίρω, I, 10, 6, 5, 20, 10. χαίρουσι τῷ
 σιλφίῳ τὰ πρόβατα, 3, 28, 11.
 χαιρωνεία, I, 10, 8.
 Χαλδαίοις ἐνέτυχεν, 3, 16, 9. Χαλ-
 δαίωσι οἱ ὀλίγοι, 7, 16, 8.
 χαλιπαίνω τέτυκται, 4, 12, 3. τῷ, 4, 13, 5.
 χαλιπὸς ὁ γήλοφος τῷ ἵππῳ ἀναδρα-
 μῆν ἦν, 4, 24, 5. τῷ Πάρι χαλιπὸς
 ἐγένετο, Poro succensuit, 5, 18,
 12. χαλιπὸς ῥῆς, 6, 5, 6. ὁ χαλιπὸς

παρόδῳ, I, 21, 7. I, 26, 1. χαλιπὸς
 ὑπέρβασις, I, 22, 4. χαλιπὸς ὁδὸς
 ὡς τὴν πόλιν, I, 27, 8. 3, 16, 4.
 τὸ πρῶτον σφάλμα χαλιπὸν ἐς τὰ
 παρόντα, I, 13, 8. χωρίον χαλιπὸν
 ἐς προσβολήν, 6, 6, 8. διακοπῆναι
 χαλιπὸν ἦν, difficulter incidi pote-
 rat, 6, 22, 15. ὁδὸν χαλιπὸν παρὰ
 σαι, 6, 19, 3. μέγα χαλιπὸν, ma-
 gnum malum, 7, 18, 8. αὐτοῖς ὁδὸν
 ἔσαι χαλιπὸν ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ, 5, 24,
 9. ὁ χαλιπὸς ἀναπεισθῆναι οἷον,
 non difficulter persuaderi pos-
 sunt, 4, 17, 8. χαλιπὸς αὐτῷ ἐγέν-
 οντο, eum reprehendebant, 6, 13,
 10. χαλιπὸς τῇ ἡ πρόσβασις, I,
 28, 7. τὴν χαλιπὸς τῇ ἐγγύσαστο,
 3, 23, 4.
 χαλιπὸς ἔχωρίον, difficultas loci,
 I, 21, 4. 4, 25, 4. 4, 28, 3. ὁδὸς,
 6, 24, 2.
 χαλιπὸς, ὁ χαλιπὸς, haud difficul-
 ter, facile, I, I, 16. I, 7, 12. χα-
 λιπὸς ἔχειν, indigne ferre, I, 7, 8.
 χαλιπὸς δισώθῃ, ægre curatus est
 I, 8, 5. χαλιπὸς ἀνιμίσαντο, por-
 tum intrare non potuerunt, Ind.
 39, 7.
 χαλινός, Ind. 16, 10.
 χαλινός, Ind. 16, 10.
 χαλκαῖ ἐκός, I, 16, 7. 3, 16, 13.
 Χαλκηδὼν, 3, 5, 4.
 Χαλκίς ἡ ἐπὶ τῷ Ευρίπῳ, 2, 2, 8.
 χαράδρα, alveus torrentis, 6, 26, 3.
 χάραξ, I, 1, 9. χάραξ ἐν μίσῳ κατὰ
 βιβλημένῳ, 5, 24, 3. ἔδωκεν
 χάρακα εἶναι παρελθεῖν, in inte-
 rius vallum penetrare, I, 8, 5. εἶναι
 ἔδωκεν χάρακα προέρχεται, I, 8, 2.
 διπλῶ χάρακι ἀποτειχίζειν, I, 7,
 14. 2, 1, 2. χάρακι τετιχίζειν, 3, 9,
 1. χάρακα προσβάλλεται, I, 6, 19.
 2, 19, 9. πρὸς βάλλεται, 4, 2, 3. χά-
 ρακα παρὰ τῆς ταῖς ὁχθραῖς, 2,
 10, 2. χάρακα διασπᾶν, vallum
 subruere, 2, 19, 9. χάρακις ὁ χα-
 λιπὸς ἐν τῷ πηλῷ κατεπήγνυτο,
 2, 18, 6. ubi est vallis ligneus, sic

INDEX GRÆCUS

- ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πλεονάζειν τε καὶ ἐκ
 καταπληθύνειτο, 5, 24, 1. N.
 Χάρης, 1, 10, 7. ὁ Ἀθναῖος, 1, 12, 1.
 Χαρίδμου, 1, 10, 7.
 χαρίζομαι, 4, 8, 10. 7, 3, 6. Ind. 20,
 10. & 36, 5. χαριέμενος fut. med.
 Attice pro χαρισόμενος, 7, 8, 3.
 πεχυνσμένα τοῖς θεοῖς, accepta
 diis, Ind. 11, 3.
 Σακελλῆς ὁ Μινιάδης, 4, 13, 12.
 χάρις, ἐν χάριτι ἐξηγήτο, 3, 26,
 8. ἐν χάριτι μείζονι ἐγίνετο αὐ-
 τοῖς, gratius eis fuit, 7, 5, 5. χάρις
 ἄχαρις ποσειδίῳ Ἀλιξάνδρῳ, 4,
 8, 7. χάρις εἰδέναι, Ind. 36, 7.
 χαριστήριον, 2, 3, 10. 5, 29, 2. 6, 19,
 11. θύειν, 6, 28, 4.
 χεῖλος labrum, it. ripa, ora, Ind.
 13, 3.
 χεῖμαρρος, 4, 3, 4. 6, 25, 10. χεῖμαρ-
 ρος, 6, 25, 10. ποταμός, Ind. 24, 1.
 χεῖμαρρος, Ind. 40, 5.
 χεῖμαρρὸν ἐπιγίγνεται, 1, 17, 6. σκλη-
 ρός, 2, 6, 3. ἀκμὴ τοῦ χεῖμαρρῶς, 1, 24,
 8. ἐς τι περιλθεῖν τὸ ἀκμῆον τοῦ χεῖ-
 μαρρῶς, 4, 7, 2. χεῖμαρρὸς ὄρα, 6,
 28, 12.
 χεῖρ, πᾶσι ἐν χειρὶ, manu ferire,
 4, 24, 7. 4, 26, 13. ὅπλοι ἐν χειρὶ,
 telum quo cominus ferimus, 7,
 10, 3. ἐν χειρὶ εἶναι Δαρειόν, 2, 7,
 4. ἐν χειρὶ τοῦ Μακεδόνα κατε-
 πίπτηναι, 3, 18, 14. N. ἐν χειρὶ ἡ
 μάχη ἐγίνετο, 1, 28, 9. 2, 10, 6. 4,
 26, 7. ἐν χειρὶ ποιήσας, 2, 10, 8. ἐς
 χεῖρας ἐνμεινύειν τοῖς, cominus
 manus conferere, 1, 2, 7. pro quo
 dicitur, δι' ἡμεῶν ἐς χεῖρας τῶν Μα-
 κεδόνων, 1, 5, 11. ἐς χεῖρας ἐλθόντες
 τοῖς Μακεδόσιν, qui manus cum
 Macedonibus conferuerunt, 1,
 22, 4. 2, 10, 5. 3, 17, 9. 6, 9, 12.
 δούλοισι ἀνθρώποις ἐλευθέρους ἐς χεῖ-
 ρας ἔχειν, liberos homines cum ser-
 vis conflicturos, 2, 7, 7. ἐς χεῖρας
 ἔχειν, Ind. 36, 9. μετὰ χεῖρας ἔχειν,
 manu tenere, 2, 4. 14. 4, 26, 13.
 συμβάλλειν τὰς χεῖρας ἐκείνοις, ma-
 nus collidere, 2, 5, 3. ἐς χεῖρας ἐλ-
 θέναι, Ind. 36, 6.
 χειροῦς τοῦ θυμῶν, mansuetus, Ind.
 13, 5.
 χεῖρον comparativus ἀκαρὲς, τὸ πρῶ-
 τόν ἐς τὸ χεῖρον ἐκρίπτεν, 7, 12, 9.
 χειροῦμαι subjugare, 3, 23. 3. 5, 1, 1.
 βίη ἐχειρόσατο, Ind. 5, 10.
 χειροποίητος ἀνάβατος, 4, 28, 5.
 χειροτομία, 4, 11, 7.
 χεῖρον pro χεῖρον, comparativus ἀ-
 καρὲς, χεῖρον μάλλον ἴσχυι, dete-
 rior sententia vicit, 2, 6, 9. χεῖρον
 minus fortis, 3, 10, 5.
 χεῖρον, 1, 25, 9. σὺν τοῖς ἰσχυροῖς
 ἴσχυι ἀνθρώποις, 1, 25, 11.
 χερρέτης, Ind. 39, 2. ὁ Ἀσβας,
 7, 20, 14.
 χεῖρον terra, Ind. 30, 8.
 χερμαλός, Ind. 4, 7. ἡ χερμαλός
 τρεῖς καταβαίνειν, per loca decli-
 viora descendere, 1, 15, 1. 1, 27, 1.
 χερμαλός, humillimum, 4,
 28, 5.
 χιλιάρχης, 1, 22, 9.
 χιλιαρχία, 3, 29, 13. 7, 14, 19.
 χιλίαρχος, 4, 30, 11.
 χιλός, τὸ χιλόν ἀφανίζειν κατακαύ-
 τας τῇ ἰσχύϊ, 1, 12, 17. 3, 7, 6. χι-
 λὸς ἀπορία, 4, 5, 9.
 χιονόβατος, nive confersus, Ind.
 6, 7.
 χιόν, 2, 1, 1. οἱ χιοί, 2, 13, 6.
 χιτὼν, 6, 29, 8.
 χιτὼν, διὰ χιτὼν ποικίλος, 3, 28, 2.
 πολλὰ ἐπιπείσασα, 4, 18, 8. πεισθέν-
 4, 21, 17. ἀπώτερος, 6, 24, 7. χι-
 νὸς καταπλέομενος, 7, 21, 3.
 χλαμὸς, 7, 9, 3. Ind. 33, 5.
 χλιδάω ἡ τὴν διαίτην, delicate vi-
 vo, 5, 4, 7.
 χλωρὸς κάλαμος, Ind. 14, 2. & 26, 6.
 Χόης ποταμός, 4, 23, 2.
 χοῖρος scopulus, Ind. 39, 7.
 χόνδρος mica, granum salis, 3, 4, 8.
 χορεύω choreas duco, Ind. 14, 6.
 χορηγία εἰς, sumtus in, 7, 14, 20.
 χορίζης, χορίζω ἡ πείλω, 4, 21, 2.
 χορίζω

I N A R R I A N U M.

χοροὶ τοῖς θεοῖς ἵστανται, 4, 11, 4.
 χῆς, ἢ χῆ ἀφανῶς ἐκ φερομένη, ter-
 ra clam egesta, 2, 27, 6. χῆν ἐπι-
 φορεῖν, 4, 21, 10. ἐκφέρειν, rude-
 ra exportare, 7, 17, 3.
 χράομαι τῷ θεῷ, consulo oracu-
 lum, 3, 3, 1. 3, 4, 9. εὐδὲ μοι οἷος ἔτι
 χρήσις ἐς τὰς κινδύνους, 5, 27, 12. ἐκ
 ἐπικεικῶς κίχρηται μοι, 7, 14, 12.
 χράεσθαι χάρακι ταῖς ἀμάξαις, 1,
 1, 9. χρῆσθαι νόμοις ἰδοὺ, 1, 17, 4.
 χρῆσθαι τῇ χώρᾳ, 4, 27, 11. ὅσοις
 χρεῖσθαι, quibus opus sit, 4, 2, 3.
 χρεῖσθαι ὅπως ἰδέσθω, ut de his
 statuerent, sicut vellent, 3, 2, 9.
 3, 23, 16. ἀλύτωση ἐς τὰς ἀγκύρας
 ἀντὶ χροῖναι χρώμενοι, 2, 21, 9. πιστοῖς
 ἐς ἀπαντα ἐχρήσατο, 1, 28, 3.
 χράω βασιλικῶν, regie tracto, 5, 19,
 2. & 4. πιστῶς, ibid.
 χρίομαι pro χράομαι, Ind. 16, 1.
 χρίϑ debitum, χρία ἐπιλύσασθαι,
 7, 5, 1. ὅσοις χρία ἦν, ibid. χρεῶν
 ὀφειλόμενα, aes alienum, 7, 9, 10.
 χρῆμα, μέγα ἴε τῷτο χρῆμα πείρας
 ἐστὶ, 4, 28, 2. χρημάτων ἀρπαγή, 1,
 17, 14. ἀπορία, 1, 20, 1. χρημά-
 των φειδωλότατϑ, 7, 28, 8. χρή-
 μασι διεφθάρεισθαι, 2, 4, 13. χρή-
 ματα pecunia, 1, 17, 3. χρήματα
 ἀπαριθμῆσαι, pecunias solvere,
 1, 26, 8. χρήματα εἰσέπραξαν τὰς
 Μιθυληναίους, 2, 1, 9. χρήματα δι-
 χεισθαι, λαμβάνειν, 2, 14, 12. λαμ-
 βάνειν, 3, 18, 17.
 χρεῖναι præf. inf. a χρῆ oportet, 1,
 5, 4. 1, 17, 7. ἐχρεῖν imperf. 3,
 18, 9.
 χρησμός oraculum, γινέσθαι αὐτοῖς
 χρησμέν, 2, 3, 8. χρησμοὶ ἐπιστημῆ-
 ναι, 7, 30, 4. χρησμοὶ χρησθέντες,
 oracula edita, 7, 30, 5.
 χρηστοὶ νόμοι, 7, 9, 3. ἐς ἐλπίδας χρη-
 σότερας ἐπαίρειν, Ind. 20, 9.
 χροᾶ color, 6, 29, 9. χροῖν Ionice,
 Ind. 16, 1. & 4.
 χρόνιϑ πολιορκία, 1, 20, 4. 1, 27,
 5. 7, 4, 3.

χρόνιϑ ἐξήκων, 7, 12, 2. ἐς ἀπονόση-
 σιν τὴν οἰκαδε θυμβαίναν, ibid. χρό-
 νιϑ ἢ συχινὸς τῷ πένθει, 7, 15, 1.
 ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, 1, 6, 5. 1, 28, 3.
 χρόνῳ unquam, 3, 24, 3. ὀλίγου
 χρόνου ἵνα χρόνον aliquamdiu, 1, 8,
 13. 1, 14, 8. 2, 10, 1. κτ. τὸ αὐτὸν
 χρόνον, eodem tempore, 3, 27, 1.
 ἀνὰ χρόνον, in posterum, subinde,
 5, 1, 8. ἐπὶ χρόνον διαρκεῖν, diu du-
 rare, Ind. 10, 3.
 χρυσοὶ ἀπεφθον, aurum obryzum,
 Ind. 8, 13. N.
 χρυσίη, terra, cui aurum est per-
 mixtum, Ind. 15, 6.
 χρυσὸς, μύρμηκες τὸν χρυσὸν ἰργαζό-
 μενοι, 5, 4, 4.
 χρωῖνται pro χράσιναι, 1, 3, 8.
 χρώς, ἐν χρωῖ pro χρωῖ, in cute, ad
 cutim, item prope, Ind. 31, 4.
 χώρα τραχεῖα, 4, 5, 10. οἰκαμένη χώ-
 ρα, culta regio, 6, 1, 4. χώρα Μέμ-
 νονϑ, provincia, cui Memnon
 præfuerat, 1, 17, 9. χώρα omitti-
 tur, ἢς ἦρχε, cui provinciae præ-
 fuerat, 1, 17, 1. sic ἡ παράλιϑ,
 1, 24, 5. τὴν χώρας ἐμπειρία, loci
 notitia, peritia, 1, 1, 17. τὰ ἐν τῇ
 χώρας ἐς τὴν πόλιν ἀνασκευάζεισθαι,
 1, 26, 8. ἐν ἀτίμῳ χώρᾳ ἄγειν, de-
 spectui habere, 7, 6, 9. χώραν ἰρ-
 γάζεισθαι, agrum colere, Ind. 11,
 9. τὴν χώραν ἄγειν καὶ φέρειν, præ-
 dam ex regione abigere & aspor-
 tare, 1, 5, 5. τὴν χώραν κατανέμειν,
 1, 9, 16. κτ. τὴν χώραν ἀτίλειαν
 ἰδοὺ, rerum, quas terra profert,
 immunitatem concedere, 1, 16,
 8. χώραν φθείρειν, 3, 19, 3. ἰργά-
 ζεισθαι, 4, 25, 6. Ind. 11, 9. ἀπο-
 λείπειν χώραν ἐς τὴν φυγὴν, locum
 relinquere ad fugam, 4, 25, 3.
 τὰ κατὰ τὴν χώραν, 1, 16, 8. N.
 κατὰ χώραν ἐπὶ στρατοπέδῳ ἔμειναι,
 5, 10, 6. N. κτ. χώραν μένειν, suo
 loco manere, se continere, 5, 11,
 7. κτ. χώρας ἰέμενται, 7, 15, 2.
 Χωράσμιον, 4, 15, 6.

INDEX GRÆCUS

χωρίων, διὰ πασῶν ἔστω τῶν νεῶν χω-
ρεῖ τὸ ἔργον, ita per omnes naves
opus procedit, 5, 7, 10. ἔνθεν ἰχώρεαι
ἔστω, inde progrediebatur ulte-
rius, 3, 7, 5. ἔργῳ ἰχώρεαι, ira per-
citi grassabantur, 2, 24, 6. ὅσον αἱ
κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἰχώρεαι ἐκπλα-
λῆσαι, quantum capita ferre po-
terant, lhd. 30, 5. καὶ τὸτο ἰφριξῆς
διὰ πάντων χωρήσας, idque ordinē
per omnes ivisse, ab omnibus fa-
ctitatum, 4, 12, 4. ἐπὶ τῆς χω-
ρήσας, contra eos progressus, 2,
24, 4. 5, 24, 3. ἐς ἀλκὴν χωρήσαντες,
ad arma confugientes, 6, 4, 3.

χωρίον, ὁ χωρὶον χωρίον, dicitur arx,
1, 17, 5. & mox 6. χωρίον, vo-
catur locus in arcē. χωρίον τὸτο
ἐκλιπὲς ξυνέβη αὐτῷ, hæc pars fe-
licitatis eum destituit, 1, 12, 3.
ξύμπαντα Ἀλεξάνδρῳ εἰς ἐν χωρίον
ξυναγαγὼν, 7, 30, 1. Ἐχωρίον ἐρή-
μωσις, 1, 9, 13. χαλεπότης, 1, 21,
4. χωρία δύσπορα, 1, 4, 11. καρτε-
ρά, 1, 5, 12. ὁμαλὰ, 2, 11, 6. εἰνὰ
καὶ ὑλῶδη, 1, 5, 21.

χωρὶον καθαρὸς purum solum, 2, 4,
11. locus, 2, 6, 1. & 9. 6, 11, 9.
κάλλιστον κλίσσας ἐν αὐτῷ πόλιν, 3,
1, 7. 7, 21, 11. ὁμαλὸς πάντη, 3,
8, 12.

χωρὶον ἐντὸς, part. aor. i. pass. a χω-
ρῶν, 2, 26, 6.

χωρεῖν, 4, 21, 4.

Ψ.

ψάμμι, 3, 3, 6. ψάμμι τὸ πᾶν
ἔχει, 3, 4, 1. ψάμμι βαθεῖα,
6, 24, 7. τὸ βάθος τῆς ψάμμι,
6, 24, 6.

ψαμμάδης ἀνοδὸς, 2, 26, 1. αἰγια-
λός, Ind. 22, 1. γῆ, Ind. 32, 1.

ψαύω contingo, 4, 11, 4.

ψεύδομαι, ὑπὲρ τῆς γενέσεως αὐτῆς
ψεύδεταί, de ortu ejus mentitur,
4, 10, 3. ἐψεύθησαν, spe sua fru-
strati sunt, 3, 13, 10. 3, 16, 5. καὶ
Ἰνδὸς ὅσα ἀλοπα ψεύονται, de In-
dis quæcunque absurda confin-

gant, 5, 4, 5. ψεύσασθαι, aor. i.
inf. med. præf. 3. 6, 2, 6. πρῶτοι
ψευδόμενοι, mendacii auctores, 6,
11, 5.

ψεύδω, ψεύδω παραδίδωμι, 6, 11, 5.
ψεύδω, τῇ ψήφῳ ἀπολλύειν, suffra-
gio perdere, suffragio suo interit-
um decernere, 1, 9, 14. N.

ψιλὸς ἀνδραπῶν, cujus corpus non
thorace aliisve munimentis cor-
poris tegitur, 1, 1, 16. N. 1, 7, 11.
& 12. ψιλὸν dicitur mons arbori-
bus vacuus, 3, 28, 8. ψιλὸν ἀμυ-
μυγμένοι τοῖς ἰππεῦσι, 1, 16, 1. ψι-
λὰ loca aperta, quibus opponitur
νάπῳ sylvæ, ἐς ψιλὰ ἐὰν ἴπποι
ἐκκαλεῖσθαι, ex sylvæ provocare
in loca arboribus nuda, 1, 2, 6.

ψόφῳ ὅνπερ αἱ χεῖρες ἐπὶ τῇ κρήνῃ
ποιῶσι, 2, 5, 5.

ψύχομαι, 3, 4, 5.

ψυχρὸς, 2, 4, 11. ψυχρότατος ὕδωρ,
3, 4, 3.

Ω.

ὦ, ἐν ὧ, interea dum, 2, 20, 5. 6,
12, 1. dum, 5, 23, 3.

ὦδε sic, 1, 25, 5. 2, 16, 13.

ὦδῃ, Ind. 14, 3. ἀμφὶ ὦδῃ ἔχει,
musicam excercere, 1, 11, 3. N.
ὠδοποιεῖν, 3. pl. plusq. Atti-
ce ab ὠδοποιεῖν, 1, 26, 1.

ὠέω, imperf. ab ὠέω, 4, 21, 5.

ὠθέω impello, premo, ὠθῶντα

τῇ πυλῶν, 1, 8, 10. 6, 9, 8. ὠθῶν

κατὰ τῇ χώματι, repellebant ab

aggere, 2, 27, 1. & 3. ἐς τὰ διαλεί-
ποντα ὠσασθαι, per interstitia pe-

netrare, irrumperere, 5, 15, 11.

ὠθῶντες pro ὠθῶντες, 1, 2, 11. ὠ-

θῶντες διὰ τῶν πυλῶν ἐς τὴν πόλιν,

irruentes, irrumperentes, 1, 8, 10.

πολλῶν ὑπὸ ἐκφυγίας ὠθῶνται,

4, 26, 12. ἐκφυγίας ὠθῶνται, τὴν

αὐτὴν κλίμακα, 6, 9, 9. Ind. 13, 7.

ὠθισμός, 5, 17, 8. ἐκβαίνον ἐὰν πρὸ

ἑμῶν, 1, 15, 2. ὠθισμοῖς χαράμναι,

3, 14, 3.

ὠκεανός, Ind. 18, 11.

ὠκεανός

: I: N A R R I A N U M.

ὀκισμέναι, part. præt. pass. ab ὀκίζω, 1, 3, 6. & 1, 4, 9.
 ὀκισαί, 3. f. præt. pass. ab ὀκίζω, 1, 27, 1. & 2.
 ὀκισο, 3. f. plusq. perf. ab ὀκίζω, 2, 26, 2.
 ὀκισι, imperf. ab ὀκίζω, 1, 28, 4.
 ὀκῆς, ὀκῆγροι ἵπποι, 4, 5, 8.
 ὀκῆγρος, δὲ ὀκῆγρος, 1, 1, 17. Ind. 15, 1.
 Ὀμαλὶς fluvius, Ind. 4, 4.
 Ὀμάρης, 1, 16, 5.
 ὀμοβόιν, ex crudo corio bubulo, Ind. 16, 8. & 11.
 ὀμογέρων validus senex, cui cruda viridisque senectus, Ind. 9, 8.
 ὀμολόγησι, aor. 1. act. ab ὀμολογέω, 1, 5, 7.
 ὀμὸς crudus, Ind. 29, 12.
 ὄμη, humerus, κτ. ὄμη παίειν, 1, 15, 12. ἰς τὴν ὄμην βάλλειν, 2, 27, 3. 4, 23, 5. τὰς ὄμους ὑποβιβάζειν, 6, 10, 8.
 ὀμοφαγίω, cruda carne vescor, Ind. 7, 4. & 28, 1.
 ὦν pro ὧν, Ind. 3, 3. & 5, 4. nimirum, Ind. 28, 3. & 30, 9.
 ὦν, αὐτὸς Ἀλέξανδρος, ὦν, si ipse Alexander esset, 2, 25, 3. ἀφῆγησις τῶν ὄντων, 5, 4, 5. τὰ ὄντα. Ind. 28, 9.
 ὀνίσμας, emo, 7, 19, 10. σπαθῆ, Ind. 8, 9.
 ὀνομάσθαι, præt. inf. pass. ab ὀνομάζω, 3, 21, 6.
 ὄξ, ποταμός, 3, 28, 15. 3, 29, 4.
 ὄπας, πόλις ἐπὶ τῇ Τίγρητι, 7, 7, 11.
 ὀπλισμένοι, part. præt. pass. ab ὀπλίζω, 1, 1, 8. κακῶς armis non idoneis, non iustis instructi, 1, 1, 16.
 βαρύτεροι ὀπλισμένοι, 2, 4, 3.
 ὄρεα cura, ὡς τῶν γε ἀλλήλων ἀνδράπων εὐδαιμονίαν ὄρεον σφίσι εἶσεν, 4, 18, 10.
 ὄρεα, Ind. 15, 12. & 40, 2. 6, 21, 1.
 ὄρεας tempore anni, i. e. æstivo, 1, 17, 6. N. 5, 9, 6. παρθένη, ὡς ὄρεα γάμος, virgo nubilus, 4, 19, 8. Ind. 9, 7. ὄρεα τῶν παίδων, maturitas virginum, Ind. 9, 4. χαμῶν, ὄρεα, 6, 28, 12. 7, 21, 2. τὸ ταγμὲν

ὄρεα, statō tempore, 7, 21, 9. ὡς παρὰ πλῆ, tempus navigationi opportunum, 6, 21, 4. διελθόντος ὄρεας, statō tempore, 6, 19, 2.
 ὄρεα πόλις, 4, 27, 7.
 ὄρεα ὡς ἔλεος, Ind. 11, 5. ὄρεα φέρειν, tempestivos fructus ferre, 7, 2, 8. 7, 20, 11. Ind. 20, 2. ὄρεα γάμος nubilus, Ind. 9, 3. & 4.
 ὄρεα τῶν ἰνδοῦ ἀντόνομοι, 6, 21, 6. Ind. 21, 8. & 22, 10.
 ὄρεα θῆ, 3. f. aor. 1. pass. ab ὀρμάομαι, 1, 2, 4. ὄρεα θῆσαν, 3. pl. 1, 10, 1.
 ὄρεα θῆσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ὀρμάομαι, 1, 5, 11. 1, 7, 16.
 ὄρεα θῆσαν, 3. pl. aor. 1. act. 1, 17, 12.
 ὄρεα θῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. ab ὀρμίζομαι, 1, 18, 8.
 ὄρεα, 6, 28, 7.
 ὡς fere, ὡς ἑκάστος ἐτίμησε, fere singulos honoravit, 2, 12, 2. N. 3, 16, 5. 4, 25, 11. sed 4, 30, 4. ὡς ἑκάστος, sunt prorsus universi, ut, & 7, 26, 2. ὡς circiter, 2, 13, 2. ὡς, ut, quo, de causa finali, 1, 5. 4. 1, 5, 10. 1, 7, 12. ὡς quapropter, 2, 16, 5. ὡς cum, quando, postquam, 1, 2, 5. & 7. 6, 4, 2. ὡς πλεῖστα quamplurima, 1, 3, 9. ὡς λαμπρότατα, 2, 12, 1. ὡς πορρωτάτω, quam longissime, 1, 4, 6. 1, 6, 17. ὡς τάχιστα, 2, 13, 1. cum primum, 6, 6, 6. de re vere se ita habente, præf. 1. sic 1, 5, 8. 1, 6, 15. 2, 14, 15. utpote, 3, 28, 5. de re dubia, 1, 3, 6. 1, 5, 11. de re simulata, 1, 18, 4. falsa, 2, 12, 6. ὡς quemadmodum, ut, præf. 3. nam. 2, 14, 18. ὡς ἑκάστος πρὸς χάριν, ut quisque poterat, 1, 1, 16. ὡς τάχιστα ἑκάστος εἶχον, quanta celeritate quisque poterat, 4, 2, 11. 5, 23. 4. 6, 6, 10. ὡς μὴ, ne, 1, 4, 6. 1, 8, 3. καὶ ὡς etiam propterea, 5, 15, 5. εἰδὲ ὡς ne sic quidem, 1, 7, 17. καὶ ὡς etiam sic, nihilominus, hoc non obstante, 1, 18, 10. N.

INDEX GR. IN ARRIAN.

& 11. 1, 20, 10. 1, 23, 4. ὡς cum
 accusativis consequentiam desi-
 gnantibus, 1, 9, 12. 2, 18, 2. 3,
 24, 5. ὡς ἔχον, 2, 6. 2. 2, 11, 6. 3,
 18, 10. 6, 7, 3. ὡς ἐλόν, ut fama
 est, 1, 12, 2. ὡς ἐπὶ τὸν Ἀιμαίον,
 Æmum versus proficisci, 1, 2, 1.
 1, 6, 16. 1, 11, 5. & 6. 2, 6, 3. 2,
 8, 3. 2, 19, 5. 3, 18, 9. ὡς ὅτι, 2,
 9, 1. & 4. 7, 11, 6. ὡς ὅτι τὸν πέ-
 λιν ἰπποάγει, 1, 6, 7. 1, 20, 5. ἐφί-
 κνυται πρίσβης ὡς Ἀλέξανδρος, 1, 4,
 9. ὡς τὸ πρῶτον, cum primum, 2,
 11, 6. ἐοῦς ὡς statim ac, 6, 30, 4.
 ὅτι ὡς, 7, 3, 9. ὡς Ταξιάρχην, ad Ta-
 xilem, 4, 22, 7. ὡς ἐγὼ εἶδα, quod
 ego norim, 5, 7, 5. ὡς ἐκείνου, si
 spectentur, ὡς ξυμβαλεῖν, si con-
 ferantur, 7, 9, 9. ὡς nam, 7, 9, 14.
 N. 7, 10, 3. 7, 13, 9.
 ὅσονται, part. aor. 1. act. ab ὀθίω,
 6, 10, 8.
 ὅσονται, aor. 1. inf. med. ab ὀθίω,
 5, 15, 11.
 ὁσούτως, ὡς ὁσούτως ὡς ἐξουσι, mi-
 nus benevoli erunt, 3, 18, 18. ὡς
 ὁσούτως ἰαδία, non æque facilis,
 4, 3, 2. ὁσούτως τοῖς πελοῖς, Ind.
 1, 2.
 ὀδύνη, aor. 1. inf. pass. ab ὀθίω,
 2, 27, 3.
 ὅτι ita ut, 1, 1, 16. 1, 5, 12. §. ita-

que, quapropter, 1, 7, 3.
 ὅτα, plur. ab ὅς, 4, 7, 5.
 ὅτις pro ὅς, Ind. 16, 6.
 ὀφείλω, 1, 7, 13. φασκότε, 7, 20,
 2. ὅ οὐ τὸν Περσὶν ὀφείλω, 1, 19,
 4. οὐ τὸν πᾶν ὀφείλω, 2, 22,
 8. οὐ τὸν χρημάτων, 7, 17, 6.
 ὀφείλω ἐπὶ ἀνθρώπων, 7, 30, 7. ὡς
 ἐπὶ ἀπὸ τῶν κατὰ πλοῦς ὀφείλω
 γίνεσθαι ἐς τὰ ἔργα, 1, 20, 6. & 9.
 ὡς μέγιστον ὀφείλω κατὰ θάλασσαν
 γίνεσθαι Μεγαλοπόλεως, 2, 1, 3. 6,
 11, 7. ἵστασθαι σφίσι παρ' αὐτοῦ ὀ-
 φείλω, 2, 2, 6. σφίσι ὀφείλω ἐν-
 δεσκέμενοι, 2, 15, 4. ἐς ὀφείλω τὸ
 αὐτῶν φέροι ἀνθρώποις ὃ ἀλάσκει, 7,
 17, 1.
 ὀφείλω, ὀφείλω αἰετὶ τοῦ χάριτος, 7,
 21, 8. μεγάλην ὀφείλω θύεσθαι ἐς τὰ
 ἔλα, aor. 1. inf. pass. 1, 18, 11.
 ὀφείλω, 1, 6, 19. 1, 28, 6.
 ὀφείλω, 3. f. aor. 1. ind. pass. ab ὀθίω,
 1, 18, 10.
 ὀφείτω, 3. pl. imperf. ab ὀθίω,
 1, 17, 10.
 ὀφείτω, 2, 14, 10. ὁσούτως Ἀρμένιοι
 σιλιόνας Περσῶν, 3, 19, 8. ὀφείτω
 mons, Ind. 38, 4.
 ὀφείτω pallidus, Ind. 34, 7.
 ὀφείτω, 3. f. plusq. pass. ab ὀθίω,
 2, 18, 2.

INDEX RERUM

IN

ARRIANO

MEMORABILIU.

A.

A Bastani Gens.	pag. 438
Abietum copia in Paratasis.	310
Abissares ad Alexandr. vocatus	381,
dona ei mittit.	404
Abreas duplarius.	426
Abulita violentia.	482
Acesines Amnis trajectus 383, ejus natura & magnitudo 382, in Indum fertur.	556
Achilles comparatus cum Alexandro	48, ejus tumulus ab eo coronatus. <i>ibid.</i>
Acuphis oratio ad Alex. 340, responsum prudens.	342
Ada placat Alexandr.	85
— restituitur in regnum & Alindam urbem tradit.	86
Adoratio & humanus cultus.	285
— aulica fallax.	289
Adraista gens.	386
Adulatores pestes in Aulis.	276
Aegypti formula 188, duces militiar. 189	
Aegyptii Arabia contermini.	635
— Sacerdotes quo sale in sacrificiis utantur?	187
Aestus marinus in Indo fl.	445
Aethiopum Legati.	513
Africa termini.	255
Afrorum Legati ad Alexandr.	513
Agenorium locus in Tyro.	170
Aginis pagus Susiorum.	633
Agema Persicum.	500
Agoranis fluv.	555
Agrianorum rex Langarus.	21
Agriaspæ postea Evergetæ dicti.	246
Agricolæ Indorum.	573
Alexander M. adorari voluit ut Hammonis filius 282, ut tertius Deus Arabum.	524
— adoratione aulica cultus.	289
— æmulus Persei & Herculis 184, Achilles.	509
— comparatur cum Minos, Æaco & Rhadamanto 544, cum Achille & aliis.	48
— coronatus Ilium conscendens.	47

Alexander M. divinis auspiciis terris datus.	pag. 546
— epulas ducibus præbet.	502
— imperator a Peloponnesiis creatus.	6
— memoriz infelicitatem passus.	48
— servatus à conjuratorum invidiis.	293
— vaticiniis Aristandri reluctatur.	265
— Urbes condidit ad Caucasum 247, condere proposuit ad Tanaim. 258	
— Vulnere sua ostentat.	497
— Vulnus accepit ad Tanaim 255, apud Mallos 426, ad Cyropolim 262, in expugnatione Gaza 176, ad Choën fl.	316
Alexander Æropi filius infidias Alexandro M. fruit.	83
Alexandri Expeditiones nempe apud Abios Scythas 258, Acesinen 437, Adraistas 386, Hammonem 184, Agrianos 20, Aornos 249, Arabes 523, Arbela 214, Arios 240, Assacenos 322, Babylona 216, Bactra 241, 313, Brachmanos 419, Carmaniam 465, Casheos 386, Caucasum 247, Cossæos 512, Cyropolim 261, Drapsaca 249, Echatana 226, 227, Gadosos 452, Gazam 174, 260, Gissæ trans Istrum 17, Glaucanicas 380, Hydaspem 357, Hydraoten 384, Hyphasin 392, Hyrcaniam 227, Indos 313, Indum fl. 336, Illyrios 7, Istrum fl. 15, 28, Mardos 238, Mallos 385, 435, Medianos 225, Oritas 452, Oxydracas 385, 435, Pallacopam 529, Paonas 20, Parthos 228, Pettala 443, Persas 224, Sangala 392, Scythas ad Tanaim 266, Sogdianos 298, Sogdianorum Petram 304, Thapsacum 193, Thebas 32, Thraces 8, Triballos 7, 13, Tyrum 161, &c. Uxios.	219
Alexandri M. adlocutio ad milites apud Issum 120, apud Arbela 199, ad Macedones militiam detrectantes. 394, 498	
— benignitas erga regias feminas.	140

I N D E X R E R U M

<i>Alexandri M. continentia</i> , pag. 307, 462	
———— epistola ad <i>Darium</i> 146, ad <i>Cleomenem</i> .	535
———— facinus temerarium.	425
———— fiducia de amicis 113, in rebus difficillimis.	510
———— gaudium ob reditum <i>Nearchi</i> .	621
———— laudatio.	542
———— liberalitas.	486
———— luctus ob <i>Haphestionis</i> mortem.	508
———— meritorum recensio.	495
———— morbus ex natatu 113, e convivio.	537
———— mors.	541
———— nuptis & uxores.	484
———— opinio de <i>Romanis</i> .	514
———— ortus ad <i>Hammonem</i> relatus. 184	
———— poenitentia de eade <i>Cliti</i> .	280
———— portus.	594
———— Prælia ad <i>Issum</i> 132, ad <i>Arbela</i> 207, cum <i>Scythis</i> ad <i>Tanaïm</i> 266, cum <i>Indis</i> 320, cum <i>Poro</i> ad <i>Hydaspem</i> fl. 371	
———— propensio ad supplicia.	483
———— res gestæ a quibus conscriptæ 2, 514, a se ipso enumeratæ.	493
———— Sermo cum <i>Nearcho</i> 621, cum <i>Poro</i> .	378
———— temeritas in subeundis periculis arguitur.	434
———— virtutes singulares laudatæ.	542
———— vitia excusata.	275
<i>Alexandria</i> condita ad <i>Caucasum</i> 247, in <i>Egypto</i> 181, ad <i>Tanaïm</i> condenda 258, apud <i>Parapamisadas</i> .	314
<i>Alinda</i> Urbs <i>Caria</i> .	86
<i>Amania</i> Pylæ.	119
<i>Amastriæ</i> filia <i>Oxyartis</i> .	484
<i>Amazones</i> quæ missæ ab <i>Atropate</i> ad <i>Alex.</i>	508
———— an fuerint tempore <i>Alex. M.</i>	507
———— ab <i>Atheniensibus</i> victæ duce <i>Theæso</i> .	507
———— domum remissæ ab <i>Alex. M.</i>	506
———— quo habitu descriptæ?	506
<i>Ambisarus</i> rex <i>Indorum</i> .	356
<i>Amphoterus</i> in <i>Peloponnesum</i> missus.	190
<i>Amymæ</i> casus.	245
<i>Amystis</i> fl.	555
<i>Anamis</i> fl.	616
<i>Anaxarchus</i> refutatus ab <i>Callisthene</i> .	285
———— ejus absurda.	281
<i>Anchialus</i> oppidum.	114
<i>Ancyra</i> Urbs.	211
<i>Andomatis</i> fl.	555
<i>Andraca</i> Urbs <i>Indica</i> .	317

<i>Androsthenes</i> <i>Arabiam</i> explorat. pag. 526	
<i>Animus</i> humanus quando invictus.	482
———— moderatus quid proli?	275
<i>Antigenus</i> satrapa <i>Phrygia</i> .	100
<i>Antipater</i> <i>Macedonia</i> præfectus.	45
———— evocatus.	504
———— ejus rixæ cum <i>Olympiade</i> .	505
<i>Aornos</i> petra.	559
———— Urbs recepta.	249
<i>Apolloniaris</i> cædes.	598
<i>Apostani</i> gens.	626
<i>Arabia</i> descriptio.	634
<i>Arabes</i> gens populosa.	523
———— Eorum <i>Dii Calus & Bacchus</i> .	524
<i>Arabics</i> .	594
<i>Arabis</i> amnis officia.	596
<i>Arabius</i> fl. <i>Indiz</i> .	451
<i>Arabicus</i> sinus <i>Egypto</i> vicinns.	526
<i>Arabita</i> gens <i>India</i> fugiunt.	451
<i>Arachoti</i> subacti.	246
<i>Aræ</i> duodecim extructæ ab <i>Alex.</i>	403
<i>Aradus</i> insula.	144
<i>Araxes</i> fl.	515
<i>Arbores</i> odoriferæ apud <i>Gadrosæ</i> .	454
<i>Archia</i> navigatio in <i>Arabiam</i> .	526
<i>Arcon</i> fl.	627
<i>Arigæum</i> oppid. captum & instauratum.	319
<i>Ariobarzanes</i> & copiarum ejus disiectæ.	214
<i>Ariorum</i> defectio prima 240, secunda.	247
<i>Arius</i> fl.	273
<i>Arisbe</i> .	52
<i>Aristander</i> vates.	181
<i>Aristobulus</i> scripsit histor. <i>Al. M.</i>	1
<i>Aristogitonis</i> statua.	217
<i>Aristonicus</i> citharædus in pugna occisus.	308
———— <i>Mechymæus</i> tyrannus captus.	182
<i>Aristus</i> historicus.	514
<i>Aristoteles</i> cur suspectus in <i>Alex.</i> morte.	541
<i>Arma</i> <i>Alex.</i> ubi fixa?	47
<i>Armatura</i> <i>Indica</i> .	583
<i>Arumata</i> quæ apud <i>Arabes</i> ?	524
<i>Aræsis</i> fluv.	619
<i>Arriani</i> gloriatio iusta.	50
<i>Artes</i> fil. <i>Artaxerxis</i> .	145
<i>Artabazus</i> cum liberis honoratus ab <i>Alex.</i>	237
<i>Ariacoana</i> regia <i>Ariorum</i> .	241
<i>Ascania</i> palus in <i>Phrygia</i> .	99
<i>Asclepiades</i> historicus.	514
<i>Asia</i> divisio 350, termini à parte <i>Europæ</i> & <i>Africa</i> .	255
———— fluvii e <i>Tauro</i> & <i>Caucaso</i> .	349
<i>Asper-</i>	

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

<i>Aspendus</i> deficit & ad condiciones redigitur 94, ejus tributum equi, pag. 92	
<i>Assaceni</i> gens <i>India</i> 322, motus eorum suppressi.	382
regni caput <i>Massaca</i> .	550
<i>Assyria</i> abundat cupressis.	523
<i>Assyria</i> regum sepulchra in lacubus.	531
termini.	489
<i>Astes</i> infelix.	315
<i>Astrobea</i> .	556
<i>Athenienses</i> <i>Bacchum</i> <i>Jovis</i> & <i>Proserpina</i> fil. colunt.	151
navem sacram ad <i>Alex.</i> mittunt.	190
reconciliati cum <i>Alex.</i>	44
<i>Atheniensium</i> cives capti, repetiti & ab <i>Alex.</i> dimissi.	100
clades accepta ad <i>Egospotamos</i> 38, apud <i>Siciliam</i> .	37
legati decem ad <i>Alex.</i>	43
<i>Atropates</i> <i>Media</i> satrapa.	506
Augurium Aquilæ.	70
<i>Antariata</i> cohibiti à <i>Langaro</i> .	21
<i>Austanes</i> victus à <i>Cratere</i> .	313
<i>Autophradates</i> satrapa.	237
<i>Azalmicus</i> rex.	150

B.

B <i>Abylon</i> .	216
<i>Babyloni</i> <i>Belum</i> præcipue colunt.	216
<i>Bacchi</i> <i>Jovis</i> & <i>Proserpina</i> fil.	151
neglectus in lacus <i>Macedon</i> .	276
<i>Bactra</i> Urbs capta.	249
<i>Badis</i> in <i>Carmania</i> .	615
<i>Bagia</i> rupes cui sacra?	607
<i>Bagizara</i> apud <i>Ichthyophagos</i> .	602
<i>Balanx</i> immensæ magnitudinis.	610
<i>Balomum</i> litus.	604
<i>Barbæ</i> <i>Indorum</i> tinctæ.	583
<i>Barsine</i> uxor <i>Alex</i> .	483
<i>Baryaxes</i> quare necatus?	470
<i>Barzaema</i> cædes.	242
<i>Basis</i> præfectus <i>Gaza</i> <i>Alex.</i> restitit.	173
<i>Bazira</i> deserta & restituta.	328
<i>Beli</i> cultus apud <i>Babylonios</i> .	216
divitiæ.	518
templum descriptum 517, subversum a <i>Xerxe</i> .	ibid.
<i>Bessus</i> captus.	253
<i>Darium</i> captivum tenet.	229
flagris cæsus ab <i>Alex.</i>	253
regionem <i>Caucaso</i> adjacentem vastat.	249
<i>Bessi</i> successio in regnum <i>Persarum</i> .	240
supplicium.	274
<i>Bibacta</i> inf.	594
<i>Beoti</i> senis consolatio ad <i>Alex.</i>	434
<i>Beotorum</i> clades per <i>Epaminondam</i> .	39
<i>Bosporus</i> ac <i>Ister</i> à <i>Dario</i> quo ponte jun-	

& i?	pag. 354
Boves <i>Sibarum</i> clavæ notam inustam habent.	559
<i>Brachmani</i> sophistæ <i>Indorum</i> 441, qui describuntur.	571
quidam cur interfecti?	441
<i>Brachmanorum</i> urbs capta.	419
<i>Braza</i> iatrapa <i>Darium</i> captivum tenet.	229
<i>Brizana</i> fl.	628
<i>Bucephala</i> urbs condita ab <i>Alex.</i>	379
<i>Bucephala</i> equi elogium.	379
mors.	ibid.
<i>Budyas</i> rex <i>Indor</i> .	564
<i>Byblus</i> capta.	150

C.

C <i>Abana</i> inf.	597
<i>Cacasthis</i> fl.	555
<i>Caicandrus</i> inf.	626
<i>Caici</i> campus & fluvius.	352
<i>Caina</i> fl.	555
<i>Calama</i> apud <i>Ichthyophagos</i> .	603
<i>Calani</i> sophistæ desertio sociorum & moriendi propositum.	480
vivi crematio.	482
vaticinium de morte <i>Alex.</i>	521
<i>Callinis</i> sermo ad reconciliandum.	501
<i>Callisthenes</i> descriptus.	282
refutat <i>Anaxandrum</i> .	285
contemptus ab <i>Alex.</i>	290
<i>Cambistholi</i> .	556
<i>Canates</i> portus.	608
<i>Canasidas</i> urbs.	607
<i>Canopus</i> Urbs <i>Ægypti</i> .	180
<i>Cappadocia</i> subacta.	111
<i>Carbis</i> litus.	603
<i>Caria</i> principes.	85
leges in matrimoniis.	86
<i>Carnine</i> inf. quæ & qualis?	603
<i>Carmania</i> diversa ab <i>Oritis</i> & <i>Ichthyophagis</i> .	614
quousque pertineat?	626
<i>Carmani</i> <i>Persarum</i> more vivunt.	626
<i>Carthaginensium</i> legati ad <i>Alex.</i>	513
<i>Casta</i> ubi proveniat?	524
<i>Caspium</i> mare descriptum.	515
<i>Casander</i> <i>Antipatri</i> fil.	541
<i>Cataderbis</i> lacus.	631
<i>Catadupa</i> urbs.	555
<i>Cææa</i> inf.	625
<i>Catanes</i> a <i>Cratere</i> victus & occisus.	313
<i>Cataraix</i> <i>Tigridis</i> .	491
<i>Cathai</i> ubi?	386
<i>Caucasus</i> mons.	551
<i>Caumana</i> <i>India</i> locus.	593
<i>Caystri</i> campus <i>Lydiæ</i> .	352
<i>Celæne</i> paciscuntur cum <i>Alex.</i>	99
<i>Celtarum</i> arrogantia.	20

INDEX RERUM

<i>Celtarum statura proceræ,</i>	pag. 20	<i>Crocata inf.</i>	pag. 198
<i>Cercea Diana simulacrum relatum Athenas.</i>	522	<i>Crocodili in Indis fl.</i>	407
<i>Chaldaei consulti ab Alex.</i>	216	<i>Cultus divini contemptus damnosus.</i>	280
———— eorum monitum de ingressu Babylonis 516, quod vanum Alex. putat.	530	———— & humani differentia.	286
<i>Charidemus exul.</i>	44	<i>Cupressi in Babylonia.</i>	523
<i>Cibi urbi suæ libertatem vindicant.</i>	182	<i>Curiositas Alex. reprehensa.</i>	478
<i>Chœs fl.</i>	316	<i>Custodes corporis Alex.</i>	468
<i>Chorasmiorum rex ad Alex. venit.</i>	296	<i>Cydne flumen.</i>	113
<i>Chorienes amicus Alex. factus.</i>	312	<i>Cyiza portus.</i>	605
———— ejus comitas benigna.	312	<i>Cyna soror Alex. destinata Langaro.</i>	22
<i>Chorienis petra 310, oppugnata & capta.</i>	311	<i>Cyprii Reges cxx. navibus Sidonem veniunt.</i>	159
<i>Cillata inf.</i>	446	<i>Cyrena urbs, descripta.</i>	637
<i>Cimon pugnam Athen. cum Amaz. descripsit.</i>	507	<i>Cyrenæi oves suas à sulphure arcunt.</i>	248
<i>Classis parata ad Arabiam invadendam.</i>	526	<i>Cyrus primus omnium adoratione cultus.</i>	288
———— in Hydaspæ quot navium?	409	———— quando ab Agriæpæ adiutus?	246
<i>Cleander & Sitalces cur necati?</i>	466	<i>Cyri res gestæ à Xenophonte descriptæ.</i>	43
<i>Cleomenes de Hephæstione colendo literas ab Alex. accipit.</i>	535	———— sepulchrum 470, descriptum 471, violarum instaurari iussit Alex.	472
<i>Clisobora urbs.</i>	565	<i>Cyropolis urbs expugnata.</i>	261
<i>Clisi Bardylis fil. defectio.</i>	20	<i>Cysa pagus Icthyophagorum.</i>	603
———— fuga.	30	D.	
———— alterius sermo intempestivus.	278	<i>Dagafra locus India.</i>	608
———— exdes quomodo peracta? 279, in ea quæ singularia?	ibid.	<i>Dandamis gymnosophista.</i>	479
<i>Cocata inf.</i>	597	<i>Darii castra ad Secos.</i>	117
<i>Calum & Bacchus Dii Arabum.</i>	524	———— clades & fuga apud Isson 138, ejus causa.	197
<i>Cani pugna cum Spitameno, & victoria.</i>	302	———— ad Arbela.	214
———— cum Bazirensibus.	327	———— quibus locis contigerint?	429
———— responsio ad orationem Alex.	398	———— legati & literæ ad Alex.	145
<i>Celchi quibus finitimi?</i>	296	———— Mater, Uxor, Soror, Liberi capti.	138
<i>Celta Icthyophagorum.</i>	602	———— preces pro salute Alex.	308
<i>Comenæses India fl.</i>	555	<i>Darius Bosporum & Istrum ponte jungit.</i>	354
<i>Condocharas India fl.</i>	555	———— captus a suis.	230
<i>Concubitus pretium apud Indos.</i>	585	———— crudelis in Macedones ad Isson captos.	120
<i>Conjugia Indorum qualia?</i>	585	———— laudat Alex. continentiam.	308
<i>Coes inf.</i>	183	———— vulneratus a suis moritur.	238
<i>Cephas portus.</i>	604	<i>Dasylion captum.</i>	65
<i>Cephen in Pencelaitide.</i>	556	<i>Debata militum exsoluta ab Alex.</i>	485
<i>Cophenes India fl.</i>	314	<i>Delta Indis Parala.</i>	345
<i>Cordax saltatio Satyrice.</i>	564	<i>Dendrobata portus.</i>	604
<i>Coreatis locus India.</i>	593	<i>Diana Cercea simulacrum Athenas relatum.</i>	522
<i>Cos inf. in Amphoteri potestate.</i>	585	———— Templum in insula ad Euphraten.	525
<i>Cossai ab Alex. domiti non temere sed astu.</i>	630	<i>Diffidentia militum ab Alex. reprehensa.</i>	485
<i>Cossonus India fl.</i>	555	<i>Diogenis sermones cum Alex.</i>	479
<i>Cradevas rex Indorum.</i>	564	<i>Dionysus Nysæ urbis conditor.</i>	340
<i>Craterus amicus Alex. 503, ejus victoria in Bactris 313, sub eo militum dimissio.</i>	503	———— triumphus vocatus.	467
<i>Crocodemus medicus Cona.</i>	428	<i>Diophrantus & Achilles legati Artici.</i>	190
		<i>Dioscuri sacra facta.</i>	376
		Diro.	

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

<i>Diodotis pagus Babylonia,</i>	pag. 633
<i>Doma inf.</i>	595
<i>Donarium Alex. è spoliis ad Grani-</i>	
<i>cum.</i>	64
<i>Dranga & Dragogi subacti.</i>	246
<i>Drypetis nupta Hephaestioni.</i>	484
<i>Dyrta urbs India.</i>	835

E.

E Clipes unde?	194
Elephantorum honor apud Indos.	584
————— pecuaria.	578
————— venatio.	577
<i>Elephantine urbs Egypti.</i>	183
<i>Emaon & Emodus mons idem qui Tan-</i>	
<i>rus.</i>	551
<i>Embolima urbs India.</i>	329
<i>Enus fl. in Istrum fluens.</i>	557
<i>Eordaicum flumen.</i>	22
<i>Epardus flumen.</i>	273
<i>Ephesi casus.</i>	66
<i>Epidauriorum legati.</i>	510
<i>Epigoni adolescentes.</i>	487
<i>Episcopi Inderum.</i>	574
<i>Epitaphium Sardanapali.</i>	115
<i>Epocillus ad Alex. venit.</i>	274
<i>Epulæ Alex. cum ducibus suis.</i>	502
<i>Equæ Nysæ.</i>	505
<i>Equus Cyro sacrificatus.</i>	472
<i>Evannobas India fl.</i>	555
<i>Evasthenes historicus.</i>	348
———— spatium India dimensus est.	552
<i>Erigenes fl.</i>	22
<i>Erineses fl. India.</i>	555
<i>Erythraum mare unde dictum,</i>	624
<i>Eresiz versus austrum.</i>	450
<i>Esymandrus fl.</i>	273
<i>Euaspla fl. India.</i>	318
<i>Emergita.</i>	273
<i>Eulæus & Tigris fossa juncti.</i>	489
<i>Euphratis descriptio.</i>	529
———— ostia.	633
<i>Euphrates altior Tigri.</i>	489
———— occulto meatu sub terris labi-	
<i>tur.</i>	350
<i>Europa limites.</i>	254

F.

F Abulæ veterum de diis.	339
Felix nemo ante obitum dicendus.	517
Fluviorum alluvies planitiem faciunt.	351
Fluvii labentes in Indum 437, in Ca-	
<i>spium mare 515, manantes è Cauca-</i>	
<i>so 349, condentes se sub arenas in Scy-</i>	
<i>thia desertis 273, statis anni temporib-</i>	
<i>us augentur & decrescunt.</i>	359
Femina Indicæ quando pubiles?	567

Fons apud Hammonem,	pag. 186
Formicæ Indicæ quales?	580
Frena Inderum qualia?	584
G.	

G Aba oppid.	301
Gades ejusque fretum.	255
Gadrosi odoribus abundant.	453
———— vicini Oriti.	602
Gadrosia imbres.	461
———— Regia.	457
Ganges fl.	557
Gara fl. India.	556
Gangamela vicus.	430
Gaza expugnata.	260
Geryon circa Abraciam.	151
Geta trans Istrum 17, Eorum terror a	
phalange.	10
Glaucanica populus.	380
Gogana regio.	627
Gordii Regis curru.	108
———— nodi solutio.	210
———— urbis situs.	100
Granis fl. Persidis.	628
Graci legati benigne auditi.	528
Gurai India pop.	323
Gurans fl. India.	323
Gymnosophistarum sermones cum A-	
lex.	478

H.

H Abitum patrium mutat Alex.	275
Halicarnassus obsessa 76, incensa	
84, diruta.	85
Hammonis effatum de sacris Hephaestio-	
nis.	510
———— templum.	185
Hannonis Afræ exploratio maritima.	636
Harmedii & Aristogitonis facinus cele-	
bre.	283
———— statua Athenas remissa.	217
Harmeria locus Carmania.	617
Hecataeus historicus.	352
Hedera ubi apud Indos?	340
Heliopolis urbs Egypti.	180
Hellepontus à Xerxe ponte junctus.	354
Helotes servi Laedamoniorum.	571
Hephaestionis cultus ex responso Hammo-	
nis.	534
———— expeditio in Pencelatida.	315
———— honores.	511
———— morbus & mors.	508
Heratemis fl. Persidis.	628
Hercii Jovis ara.	47
Herculis columnæ.	151
———— coitus mendax.	567
———— memoria incerta.	559
———— opera & filia.	565
Hercules diversi & eorum ætas.	151
———— Tartessius idem cum Tyrio.	151
Hermæ	

I N D E X R E R U M

<i>Hermi campus,</i>	pag. 351
<i>Hermolai exprobrans defensio & cz-</i>	293
<i>Hermus fl.</i>	351
<i>Heroum urbs.</i>	188
<i>Heropythi sepulchrum Ephesi.</i>	67
<i>Hieratis oppid. Persidis.</i>	627
<i>Hieron Solensis Arabiam exploravit.</i>	526
<i>Himacns mons.</i>	561
<i>Hippolytes baltheus.</i>	507
<i>Honores divini & humani.</i>	285
<i>Hydaspes per Acesinen in Indum fertur.</i>	554
<i>Hydaspis & Acesinis confluentes.</i>	413
<i>Hydraotes per Acesinam fertur in Indum.</i>	437
<i>Hydrax dux navigationis.</i>	604
<i>Hyparna oppid.</i>	87
<i>Hypbasis per Acesinam in Indum fluit.</i>	437
<i>Hyrcania petita ab Alex.</i>	236
<i>Hyrcania situs.</i>	235
<i>Hyrcanium mare.</i>	515
I.	
<i>Iacchus mysticus Baccho Thebano accini</i>	
<i>solebat.</i>	151
<i>Iazyges Celtica Natio.</i>	15
<i>Iberorum legati ad Alex.</i>	513
<i>Icarus ins.</i>	525
<i>Icarium mare.</i>	526
<i>Ichthyophagi 602, eorum fines, spatium,</i>	
<i>copia piscium &c.</i>	609
<i>Ila locus Persia.</i>	626
<i>Indashyrsis Scythia.</i>	558
<i>Imperium Egypti inter plures divisum.</i>	189
<i>Imperium quando proficit?</i>	189
<i>India & Aethiopia similitudo.</i>	562
<i>Fluviorum copia & magnitudo</i>	
<i>554, descriptio & collatio.</i>	557
<i>gentes quot?</i>	562
<i>pluvia.</i>	561
<i>spatium.</i>	552
<i>situs & qualitas.</i>	351
<i>termini.</i>	551
<i>Indorum aetates maturae.</i>	568
<i>arma peditum equitumque.</i>	583
<i>bella contra externos.</i>	558
<i>genera septem.</i>	571
<i>imperia externa nulla.</i>	569
<i>morbi.</i>	582
<i>mortui quomodo tractentur?</i>	569
<i>sedes olim vagae.</i>	563
<i>servi nulli.</i>	571
<i>vestitus, barbae, tinctae, um-</i>	
<i>bracula, calcei, &c.</i>	582
<i>statura, color, &c.</i>	347

<i>Indus fl. descriptus,</i>	pag. 349
<i>— ponte junctus ab Alex.</i>	353
<i>Insula Mercurii & Veneris.</i>	623
<i>— sacra Neptuno.</i>	623
<i>Iollas Alexandro à poculis.</i>	541
<i>Irus mons.</i>	594
<i>Ister à Dariis ponte junctus.</i>	354
<i>Istri fontes & accorae.</i>	15
<i>— fluvii ex eo manantes.</i>	557
<i>Isthmus inter Leucadem & Acarnaniam.</i>	632
<i>Jupiter Hercius.</i>	47
<i>Justitia cur Jovi affideat?</i>	281

L.

<i>Ac bubulum vitia oculorum in Ele-</i>	
<i>phantibus curat.</i>	579
<i>Lacedaemoniorum legati in custodiam</i>	
<i>traditi.</i>	239
<i>— clades ad Leuclra & Mantum.</i>	39
<i>— servi nulli nisi Hel. res.</i>	571
<i>Lade ins. occupata.</i>	69
<i>Langarus Aethiopias cohibet.</i>	21
<i>— moritur.</i>	22
<i>Legati Asrorum.</i>	513
<i>— Aethiopum.</i>	513
<i>— Bruttiorum, Lacanorum, Tus-</i>	
<i>rum.</i>	513
<i>— Carthaginienfium.</i>	513
<i>— Celtarum.</i>	513
<i>— Epidauriorum dimissi cum do-</i>	
<i>nario Aesculapii.</i>	510
<i>— Gracorum cum coronis.</i>	532
<i>— Iberorum.</i>	513
<i>— Nyssaorum.</i>	339
<i>— Romanorum an ad Alex. vene-</i>	
<i>rint?</i>	514
<i>— Scytharum Asiaticorum.</i>	257
<i>— Europaeorum.</i>	513
<i>Leonati pugna & victoria.</i>	598
<i>Lepores apud Gadrosas.</i>	455
<i>Leucadis vada fabulosa.</i>	632
<i>Limosa statio periculosa.</i>	632
<i>Linum Indicum ex arboribus.</i>	582
<i>Ludi gymnici in honorem Hephastionis.</i>	511
<i>Lunae defectus.</i>	194
<i>Lydius fl. & campus.</i>	352
<i>Lyginus fl.</i>	11
<i>Lyfippus statuaris.</i>	63

M.

<i>Macdones Bacchantes.</i>	343
<i>— dimissi 502, sub Cratera.</i>	503
<i>— hibernent apud conjuges.</i>	86
<i>— nuptias suas more Persae cele-</i>	
<i>brant.</i>	484

Made-

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

<i>Macedones</i> tumultuantes 393, & contumaces,	pag. 402
<i>Macedonum Asiaticas</i> uxores ducentium numerus.	485
———— clades ad <i>Tanaim</i> 255, a <i>Scythis</i> .	270
———— dies sacer <i>Baccho</i> .	276
———— mæror invidiosus regi.	500
———— puerorum aulicorum conjuratio.	291
———— senes & mutilati dimissi.	491
<i>Mæssa</i> promontorium.	615
<i>Meander</i> fl. <i>Caria</i> .	352
<i>Magarsum</i> opp. ibique <i>Minerva</i> cultus.	116
<i>Magi</i> custodes sepulcri <i>Cyri</i> .	471
———— firmi in tormentis.	473
<i>Magni</i> reges <i>Persarum</i> & <i>Medorum</i> vocati.	477
<i>Magon</i> fl. <i>India</i> .	555
<i>Malamantus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Malli Argivorum</i> coloni 117, eorum memorabilia 421, deditio.	435
<i>Mandiadini</i> <i>Indica</i> gens.	555
<i>Maracanda</i> <i>Sogdiana</i> regia.	254
<i>Marathus</i> urbs.	144
<i>Marcemani</i> extremi <i>Celtarum</i> .	15
<i>Mardi</i> domiti ab <i>Alex</i> .	630
<i>Mare Erythraeum</i> unde dictum?	624
<i>Mareotis</i> palus <i>Aegypti</i> .	180
<i>Margaritz</i> <i>Marinæ</i> 566, Earum piscatio.	626
<i>Margastana</i> Insula.	631
<i>Mariamnes</i> urbs.	144
<i>Massaga</i> caput Regni <i>Assaceni</i> 550, expugnata & capta.	323
<i>Matba</i> <i>India</i> gens.	555
<i>Matris Dindymenes</i> mons.	352
<i>Mazaces</i> <i>Aegypti</i> Satrapa.	179
<i>Mecsi</i> <i>India</i> pop.	556
<i>Medius</i> amicus <i>Alex</i> . carissimus.	537
<i>Megasthenes</i> historiam <i>India</i> conscripsit.	348
<i>Memnon Chium</i> & <i>Lesbum</i> occupat.	103
———— moriens præfecturam aliis commendat.	104
———— <i>Persis</i> consilium dat ad <i>Granicum</i> .	53
<i>Menelaus</i> ubi classem constituerit?	352
<i>Mercatores</i> <i>Indorum</i> .	573
<i>Mercenarii</i> <i>Græci</i> capti quare ad ergastula missi?	64
<i>Merns</i> mons.	550
———— hедера & lauro refertus.	342
———— unde dictus?	340
<i>Mesambria</i> <i>Persidis</i> tractus.	628
<i>Mesopotamia</i> unde dicta?	489
<i>Methera</i> <i>India</i> urbs.	565

<i>Methymneus</i> Tyrannus captus, pag.	183
<i>Mida</i> historia 109, regia.	108
<i>Milites Indorum</i> qui & quales.	574
<i>Miletus</i> inclusa 74, oppugnata.	72
<i>Mileforum</i> angustia & clades.	72
<i>Milium</i> diffidentia reprehensa ab <i>Alex</i> .	485
<i>Milyas</i> regio.	87
<i>Mitylenæi</i> paciscuntur cum <i>Dario</i> .	105
———— vexantur.	106
<i>Mitylene</i> recuperata.	183
<i>Moderatio</i> animi in rebus secundis.	401
<i>Morontobara</i> ins.	595
<i>Mosarna</i> portus <i>Ichthyophagorum</i> .	602
<i>Musicanus</i> dedit se <i>Alex</i> .	440
———— deficit.	441
———— in crucem actus.	442
<i>Musici</i> regnum opulentissimum.	439
<i>Mycæ</i> mons.	349
<i>Myndus</i> urbs.	77
<i>Myriandrus</i> urbs <i>Assyria</i> .	117
<i>Myrrha</i> apud <i>Gadrosos</i> 453, apud <i>Arabes</i> .	524

N.

<i>Nardus</i> apud <i>Gadrosos</i> .	454
<i>Naves</i> in <i>Indo</i> fl. collisæ.	445
<i>Navigatio</i> <i>Alex</i> . per <i>Hydaspen</i> .	412
———— apud <i>Indos</i> unde facilis & difficilis?	450
<i>Nantarum</i> observationes ex <i>Ursis</i> .	463
<i>Nearchi</i> disceptatio cum <i>Onesicrito</i> .	615
———— historia de Oceano <i>Indico</i> .	348
———— reditus e navigatione longinqua.	620
———— refutatio ignobilis.	614
<i>Nearchus</i> coronatus ab <i>Alex</i> .	486
———— conspersus ab exercitu floribus & aurea corona donatus.	634
———— sinum <i>Persicum</i> exploravit.	591
<i>Neopsana</i> locus <i>Carmania</i> .	616
<i>Neoptolemus</i> <i>Gaza</i> mutum primus conscendit.	177
<i>Neus</i> fl. <i>Thracia</i> .	8
<i>Nicaa</i> urbs <i>Indorum</i> .	314
———— ad <i>Hydaspen</i> condita ab <i>Alex</i> .	379
<i>Nili</i> crescentis causa.	561
———— fontes a se repertos <i>Alex</i> . scripsit.	408
<i>Nilus</i> <i>Asiam</i> ab <i>Africa</i> dividit.	255
———— olim <i>Aegyptus</i> dictus.	352
<i>Ninus</i> urbs opulentissima.	633
<i>Nocturna</i> prælia incerta.	201
<i>Nosala</i> ins.	612
<i>Notæ</i> viarum in locis arenosis.	463
<i>Nuptiæ</i> <i>Alex</i> . & ejus ducum.	483
———— <i>Macedonum</i> <i>Persico</i> more.	484

Nuptiæ

I N D E X R E R U M

Naptiz Indorum sine dote, pag. 585
Nysae equus. 505
Nysaeus campus. 505
Nysa urbis & *Nysaorum* origo. 550
 ——— situs, legatio ad *Alex.* & libertas firmata. 339
Nysa *Bacchi* nutrix. 340
Nysai non sunt gens *Indorum*. 349

O.

O *Ara* inf. 624
Obsides Mallorum ad *Alex.* 436
Ochus mons. 626
Olympias repudiata à *Philippo* 191, ejus rix cum *Antipatro*. 505
Omali fl. *India*. 555
Onesicritus gubernator navis *Alex.* 409
Opifices *Indorum*. 573
Opis urbs ad *Tigrim*. 491
Ora urbs oppugnata. 327
Oraculum Serapidis de morbo *Alex.* 540

Oratio Acuphis. 340
 ——— *Callisthenis*. 285
 ——— *Cani*. 398
 ——— *Parmenionis* ad *Alex.* 54
Oratio Alex. ad milites suos conficturos ad *Issum* 120, ad *Arbela* 199, in obsidione *Tyri*. 153
 ——— ad *Macedones* militiam de-
 uctantes 394, tumultuantes. 493
Orbelus mons. 8
Organa inf. *Carmania*. 624
Orita 596, subacti. 452
Orobasis urbs instaurata. 329
Orphei statua sudans. 45
Orexines ad *Alex.* venit. 469
 ——— tollitur in crucem. 473
Osculis coluntur homines non dii. 285
Offadii legatos mittunt ad *Alex.* 438
Oxi fl. cursus. 250
 ——— trajecti modus. 251
Oxyartius ad *Alex.* transit 309, ab eo *Satrapa Parapamisadaram* constituitur. 438
Oxyeanus princeps captus. 440
Oxymagus fl. *India*. 555

P.

P *Adargus* *Persidis* fl. 628
Pagala inf. *India*. 597
Palimboira *Indorum* urbs. 570
Palacopa descriptio. 529
Pandaea regio & filia *Heraculis*. 565
Paphlagones suam patriam dedunt *Alex.* 111
Parataceni defectores suppressi. 313
Paritaca subacti. 225
Paropamisus mons falso *Caucasus* vocatus. 344

Parthia petita ab *Alex.* pag. 228
Parysatis uxor *Alex.* 424
Pasira pagus *Ichthyophagorum*. 602
Pasitigris fl. 633
Patala quid notet *Indorum* lingua. 345
 ——— oblata *Alex.* sed perfide. 443
Pattalorum castellum. 443
 ——— latitudo. 448
Patara dedita. 87
Pazala gens *India*. 555
Peccati medicina quæ? 544
Pellion urbs munificentia. 22
Peltæ Indica. 583
Pelusium *Aegypti* urbs. 179
Penens amnis *Thessalia*. 273
Peripolus triremus è *Rhoda*. 159
Persæ Athenas subverterunt. 224
 ——— accensi *Macedonicis* ordinibus 533
 ——— qui sub *Cyro* militaverunt non comparandi cum *Indis*. 347
Persarum clades ad *Granicum* 62, ad *Issum* 137, ad *Arbela* 210, in *Scythia*. 348
 ——— consilium infustum ad *Granicum*. 53
 ——— duces ad *Zelian*. 53
 ——— reges in medio aciei. 129
 ——— ——— an magni dicendi. 477
 ——— Regia incensa. 224
 ——— mores in nuptiis. 484
Persidis descriptio. 629
 ——— *Pyla* obserrata. 221
 ——— Regio diversa. 630
Persica arma *Minerva* *Attica* suspensa. 64
Persicum mare. 469
Persicus finus. 523
Pencela Affacenorum urbs. 550
Pencelæasis *India* Regio. 315
Pencestas satrapa *Persis* datus. 473
 ——— *Persica* linguæ gnarus. 474
 ——— *Persizara* vocatus. 487
 ——— Scuto *Palladis* *Alex.* protegit. 426

Pharasmupes rex in amicitiam ab *Alex.* receptus. 296
Pharnabazus à *Chiiis* captus. 182
Phaselitarum legati ad *Alex.* 88
Philippi urbs. 8
Philippus Macedo Olympiade repudiata ducit *Eurydicen*. 191
 ——— quo tempore mortuus. 2
 ——— ejus beneficia erga *Macedones*. 494
Philippus medicus *Alex.* 313
Philotas infidias vitæ *Alex.* fruit. 243
 ——— interficitur. 243
Phrygia ad *Hellespontum* ordinata. 64
Pimprama urbs *India*. 386
Pinara

IN ARRIANO MEMORABILIVM.

<i>Pinari</i> Urbs <i>Lycie</i> .	pag. 87	Regiones dona fluviorum.	pag. 352
<i>Pindari</i> posteritas servata,	42	Reges <i>Indiæ</i> enumerati,	568
<i>Pisidia</i> subacta.	98	Regum facta an omnia iusta censen-	282
<i>Pitthagoras</i> aruspex certus.	520	da?	282
<i>Plataenses</i> oppressi à <i>Thebanis</i> .	41	<i>Rhagæ</i> ubi sita?	228
<i>Pœnitentia</i> <i>Alex.</i> de ruede <i>Clidi</i> .	280	<i>Rogonis</i> fl. <i>Persidis</i> .	628
<i>Pœnitentia</i> genuina <i>Alex.</i>	543	<i>Romanorum</i> Legati an ad <i>Alex.</i> vene-	514
<i>Pœnitentia</i> documentum medicina		runt?	514
peccari.	544	<i>Nomen</i> <i>Alex.</i> commovit?	477
<i>Pompæ</i> Bellicæ cur Triumphi dictæ.	467	Pontes qua ratione con-	354
<i>Pontium</i> extractio repentina apud <i>Ro-</i>		struati?	354
<i>manos</i> .	354	Potentia an prævisa ab <i>A-</i>	514
varietas.	355	lex.	514
<i>Porus</i> & <i>Navalia</i> apud <i>Babylonios</i> .	528	Præfecti in <i>Egypto</i> cujus	189
<i>Pœminarum</i> .	595	ordinis?	189
<i>Pori</i> filius victus.	369	<i>Roxane</i> capta & nupta <i>Alex.</i>	507
<i>Calamitas</i> in prælio.	375	<i>Rubri</i> maris principium.	615
<i>Colloquium</i> cum <i>Alex.</i>	378	S.	
<i>Industria</i> in prælio.	376	<i>Abissa</i> montana.	556
<i>Nobilitas</i> in clade.	377	<i>Sacala</i> locus <i>India</i> .	595
statura procera.	378	Sacra facta ab <i>Alex.</i> <i>Esculapio</i> & <i>Mi-</i>	116
<i>Porus</i> præfectus <i>Indorum</i> .	381	nerva <i>Magarsidi</i> .	246
Posterii <i>Alex. M.</i> <i>Epigoni</i> dicti.	487	<i>Appollini</i> .	410
<i>Prædians</i> fl.	52	Fluviis.	190
<i>Priamo</i> sacra fecit <i>Alex.</i>	47	<i>Herculi</i> <i>Tyrio</i> .	47
<i>Prodigium</i> <i>Alex.</i> mortis & <i>Seleni</i> po-	531	<i>Jovi</i> <i>Descensori</i> .	45
tentiz.	531	<i>Jovi</i> <i>Olympico</i> .	187
a draconibus in itinere ad		<i>Jovi</i> Regi.	194
<i>Hammonem</i> .	185	<i>Lunæ</i> , <i>Soli</i> & <i>Terræ</i> .	314
ab <i>Ave</i> carnivora in oppu-		<i>Palladi</i> .	508
gnatione <i>Gazæ</i> .	175	in <i>Ecbatanis</i> .	471
ab hirundine in obsidione		a <i>Magis</i> <i>Cyro</i> .	187
<i>Halicarnassi</i> .	90	<i>Sal</i> apud <i>Hammonem</i> .	610
ab <i>Herculis</i> specie in oppu-		<i>Ichthyophagos</i> .	96
gnatione <i>Tyri</i> .	154	<i>Salagassi</i> urbis status.	286
ab homine obscuro thronum		<i>Saltationes</i> & <i>Tripudia</i> diis sunt.	441
regium conscendente.	536	<i>Sambus</i> sarrapa dedit se <i>Alex.</i>	555
in condenda <i>Alexandria</i> .	181	fluv. <i>Indiæ</i> .	351
<i>Protea</i> victoria navalis adversus <i>Data-</i>	108	<i>Sundracottus</i> Rex <i>Indorum</i> .	594
<i>men</i> .	108	<i>Sungada</i> regio <i>Indiæ</i> .	595
<i>Protesilas</i> cur sacrificaverit <i>Alex.</i>	46	<i>Saranga</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Psitaci</i> <i>Indorum</i> quales?	581	<i>Saranges</i> fl. <i>India</i> .	114
<i>Ptarenus</i> fl. <i>India</i> .	556	<i>Sardanapalus</i> <i>Anchialon</i> condidit.	114
<i>Ptolemai</i> <i>Historia</i> <i>Alex. M.</i>	1	sepultus ad illius urbis mœ-	85
Pugna & constantia adversus		nia.	16
<i>Indum</i> ducem.	318	<i>Sardes</i> receptæ.	557
<i>Pura</i> locus in <i>Gadrosia</i> .	457	<i>Sauromata</i> <i>Celtica</i> natio.	424
<i>Pylæ</i> <i>Amanica</i> .	119	<i>Scythæ</i> <i>Abii</i> legatos ad <i>Alex.</i> mittunt.	267
<i>Caspia</i> .	225	257, eorum defectio.	16
<i>Cilicia</i> .	117	ad <i>Istrum</i> flumen.	258
<i>Persidis</i> .	221	<i>Europæi</i> legatos ad <i>Alex.</i> mit-	302
<i>Pylora</i> inf. <i>Carmania</i> .	625	tunt.	302
<i>Pyramus</i> fl.	116	<i>Massageta</i> cæsi.	302
Quadi quæ natio?	15	<i>Scytharum</i> Regina obl. <i>Alex.</i> in matri-	302
R.		mo-	302
<i>Rambacia</i> pagus <i>Oritarum</i> maxi-	452		
mus.	452		

I N D E X R E R U M

monium.	pag. 295
Seditiosi <i>Macrones</i> ad supplicium cap- pti,	493
<i>Selga Telmissorum</i> hostes.	96
<i>Semiramis Indis</i> bellum non intulit.	558
Sepulcrum <i>Cyri</i> .	470
<i>Serapidis</i> Oraculum de morbo <i>Alex</i> .	540
Serpentes in <i>India</i> quam longi & vene- nati?	581
<i>Sesostri</i> ad <i>Indos</i> non processit.	558
<i>Siba</i> gens <i>Indica</i> .	559
<i>Sida</i> origo.	93
<i>Sidodone</i> urbs <i>Carmania</i> .	625
<i>Sidon</i> tradit se <i>Alex</i> .	150
<i>Sidoniorum</i> triremes.	159
<i>Silas</i> fl. <i>India</i> .	560
<i>Silphium</i> in <i>Caucaso</i> .	248
<i>Simix</i> <i>Indica</i> .	581
<i>Sinarus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Sindomana</i> urbs <i>India</i> .	441
<i>Sinopensium</i> legati liberi dimissi.	239
<i>Sisicottus</i> <i>Indus</i> .	335
<i>Sitacus</i> fl. <i>Perfidis</i> .	627
<i>Sitalces</i> & <i>Cleander</i> cur necati?	466
<i>Sittocatis</i> fl. <i>India</i> .	555
<i>Soamus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Soastus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Sochi</i> ubi?	117
<i>Sogdiana</i> subiecta.	298
<i>Sogdianorum</i> <i>Petra</i> capta.	304
————— <i>Regia</i> .	254
<i>Splensibus</i> democratiam concedit <i>Alex</i> .	116
<i>Solomatis</i> fl. <i>India</i> .	555
<i>Solonis</i> consilium <i>Craſo</i> datum.	517
<i>Solstitio æſtivo</i> imbres in <i>India</i> .	359
<i>Sonus</i> fl. <i>India</i> .	555
<i>Sophiſtæ Indorum</i> 441, Eorum cum <i>A-</i> <i>lex</i> . sermones.	478
<i>Spartembas</i> <i>Rex Indorum</i> .	564
<i>Spitamenis</i> audacia in <i>Bactris</i> .	299
————— Conatus per <i>Scythas</i> a quibus decollatur.	302
<i>Spolia Xerxis</i> reddita <i>Gracis</i> .	522
<i>Sura</i> fl. <i>India</i> .	593
Subiecti erga regem quomodo affecti eſſe debeant?	485
<i>Suraſeni</i> gens <i>India</i> .	565
<i>Suſa</i> recepta.	217
<i>Suſi</i> .	629
<i>Syene</i> <i>Egyptia</i> .	601
<i>Syllium</i> oppid.	93
<i>Syra</i> vates apud <i>Alex</i> .	292
<i>Syrmus</i> <i>Rex Triballorum</i> .	12
T.	
T <i>Ala</i> , quæ arbores apud <i>Indos</i> ?	563
<i>Talmena</i> portus <i>Indie</i> .	607

<i>Tanais</i> duplex,	pag. 254
<i>Tace</i> <i>Regio Perſiæ</i> .	628
<i>Tapuri Hyrcania</i> pop.	235
<i>Tarſia</i> promont.	625
<i>Tarſus</i> urbs <i>Cilicia</i> .	112
<i>Tartessus</i> a quibus condita.	151
<i>Taurus</i> mons 551, Ejus initium & pro- greſſus 349, fluvios quot & quos emittit?	349
<i>Taurinus</i> locus ubi?	557
<i>Taxila</i> urbs <i>India</i> .	356
<i>Taxiles</i> <i>Indus</i> .	356
<i>Telmissus</i> urbs <i>Phrygia</i> .	95
<i>Telmissenses</i> vates peritiſſimi.	109
Templum <i>Jovi Olympico</i> ubi iuſſerit ex- ſtrui <i>Alex</i> .	65
Templorum ſpoliatores necati.	466
<i>Tenedus</i> recepta a <i>Perſis</i> .	107
<i>Terobintus</i> & <i>ſilphium</i> <i>Caucaſi</i> proven- tus.	248
<i>Thaſſacus</i> urbs.	142
<i>Thebanorum</i> turbæ & cædes.	32
<i>Thebana</i> cladis comparatio.	37
<i>Theſeus</i> <i>Amazonas</i> proelio vicit.	507
<i>Theos</i> maculoſæ apud <i>Indos</i> .	580
<i>Thus</i> apud <i>Arabes</i> .	524
<i>Tigris</i> fl. deſcriptus.	489
<i>Tigrides</i> <i>Indica</i> deſcriptæ.	580
<i>Tomernus</i> fl. <i>India</i> .	598
<i>Topiri</i> pop.	203
<i>Trazi</i> , <i>India</i> portus.	608
<i>Triballi</i> victi.	15
<i>Tripolis</i> .	142
<i>Tripudia</i> diis ſunt.	286
<i>Triumphus</i> pompæ bellicæ cur dictæ?	467
<i>Triumphus</i> idem qui <i>Dionyſus</i> .	467
<i>Tutapus</i> fl. <i>India</i> .	556
<i>Tyli</i> ſitus & ſtatus &c.	526
<i>Tyrus</i> obſeſſa 154, & capta.	169
<i>Tyriorum</i> prudentia.	152

V.

V <i>Atis</i> monita neglecta ab <i>Alex</i> .	175
<i>Venatio Elephantorum</i> .	575
<i>Veritas</i> regem decet.	485
<i>Viz</i> in locis arenosis unde innotescant.	463
<i>Viri</i> in <i>India</i> quot annos vivant?	568
<i>Virtus</i> etiam in hoſte laudanda.	308
<i>Ulcera Elephantorum</i> quomodo ſan- cuntur?	578
<i>Umbracula Indorum</i> .	583
<i>Umbra</i> mutata.	601
<i>Unguium</i> uſus pro ferro.	600
<i>Uxi</i> gens libera.	619
———— domiti.	630
<i>Uxiornum</i> arrogantia fracta.	219

X. Xæ.

IN ARRIANO MEMORABILIMUM.

		Xerxis spolia reddita Græcis, pag. 512	
X. — Urbis dedita.		Z. —	
Xanthi gens Indica.	pag. 87	Zadracarta Hyrcania urbs.	296
Xerxes belii templum subvertit.	27	Zarantai pop.	242
— Hellespontum ponte jungit.	428	Zariaſpa urbs.	278
— compedibus vinxit.	517	Zelia urbs.	53
— Impius in Deos.	354	Zelisis culpa remiſſa.	64
	510	Zendracarta urbs & regia Hyrcania.	249
	510		

CATALOGUS LIBRORUM GRÆCORUM ET LATINORUM

*Quos Bibliopola, suis sumptibus vel edidit, vel
emptionis via sibi comparavit.*

AUCTORES CLASSICI sine Notis, Edit. Noviss. ac
Nitidiss. forma 24.

Ausonii Magni Opera.
Cæsaris Commentaria.
Cornelius Nepos.
Curtius.
Erasmi Colloquia.
Florus.
Horatius.
Justinus.

Juvenalis & Persius.
Ovidii Opera. III. Tom.
Plauti Comœdiæ.
Sallustius:
Taciti Opera.
Terentii Comœdiæ.
Virgilius.
Valerius Maximus.

A.

A Eliani variæ Historiæ, ex Editione Gronovii, Græcè & Latinè, 4.
II. Tomi.

Almeloveen Inventæ Nova-Antiqua, 8.

Anacreontis Odæ & Fragmenta, Gr. & Lat. cum Notis Pauw, 4.

———— Idem Charta magna, 4.

Antimachiavellus, sive Specimen Disquisitionum ad Principem Ma-
chiavelli, 8.

Antonini & aliorum vetera Romanorum Itineraria ex Editione P. Wes-
felingii, 4.

———— Idem, Charta magna, 4.

Arrianus de Expeditione Alexandri ex Editione Raphelii, Gr. & Lat.
8. 1757.

Artes Jesuiticæ in sustinendis pertinaciter Novitatibus, Laxitatibusque
Sociorum, 12.

Auctores Mythographi Latini cum integris commentariis Mycilli,
Schefferi & Munckerii, &c. curante van Staveren, 4. cum fig.

———— Idem, Charta magna, 8.

Augustini Confessiones & Meditationes. 24.

———— Operum Appendix, fol.

C A T A L O G U S L I B R O R U M.

B.

Biblia Hebraïca Manualia ad Hooghtianam & optimas quasque Editiones recensita, ex Editione J. Simonis, & figuris adornata. 8.

1753.

—— Græca Vet. & Nov. Testam. ex Editione, & cum Variantibus Lectionibus Millii, ac locis parallelis cura Mastricht, 8. III. Tom.

Boerhaave Methodus Studii Medici ex Editione ac cum Notis Alberti ab Haller, 4. II. Tom. fig. 1751.

—— Praxis Medica, 8. V. Tom.

—— Prælectiones Academica de Lue Venerea. 8.

Burmanni Specimen Anthologiæ Latinæ. 4.

C.

Cassii Thesaurus Monumentorum Ecclesiasticorum & Historicorum, &c. fol. VII. Tomi.

—— Idem, Charta magna, fol.

Cassiani Opera omnia cum commentariis Gazæi, fol.

Chesneau Observationum Medicarum Libri quinque, Editio Nova, 4.

Clerici Commentarii in Vetus Testamentum, compl. fol. IV. Tomi.

—— Idem in Haglographa & Prophetas separatim, fol. II. Tom.

Cluverii Geographia, 24.

Columna Trajana ab A. Morellio in ære incisa & novâ Descriptione ac Observationibus illustrata A. F. Gorii, folio magno, fig. 1752.

Corpus Auctorum Classicorum; Editiones Emendatissimæ ac Nitidissimæ, 24. XX. Tom.

D.

Diodori Siculi Bibliothecæ Historiæ Libri qui supersunt, Interprete L. Rhodomanno, ad fidem MSS. recensuit P. Wesselingius, atque Stephani Rhodomani, Ursini, Valesi, Palmerii, & suas annotationes, cum Indicibus locupletissimis adjecit, fol. II. Tomi, Græc. & Lat.

—— Idem Opus Charta magna, fol.

E.

Epicteti Enchiridium, cum Cebetis Tabula, &c. Græcè & Latine, editio nitidissima sine notis, 24. 1750.

Erasmi Colloquia cum notis Selectis Variorum, 8.

F.

Flori Epitome Rerum Romanarum cum notis integris & Selectis Variorum ex editione C. A. Dukeri, 8. 1744.

C A T A L O G U S

G.

G Othofredi Opera Juridica Minora, five Libelli, Tractatus, Orationes, & Opuscula rariora & præstantiora, fol.
 Grotius de Jure Belli ac Pacis cum Notis Variorum ac Barbyraci, 8. II. Tom.

H.

H Ammond & Clericus in Novum Testamentum, fol. II. Tomi, Edit. optima.
 Harduini Commentarius in Novum Testamentum, fol. 1741.
 ——— idem charta Magna, fol.
 ——— Opera Varia, fol. fig. 1733.
 ——— idem charta Magna, fol.
 Heineccii Elementa Juris secundum ordinem Pandectarum, 8.
 ——— Philosophia Rationalis & Moralis, five Logica, Edit. nova emendata, 8. 1757.
 Hofmanni Observationum Politicarum, five de Republica, Libri decem, 8.
 Homeri Opera omnia Græcè & Latine, accedunt Fragmenta Græca ex Editione ac Versione Sam. Clarcke, 12. II. Tom.
 ——— Odyssea, &c. Gr. & Lat. separatim, 12.
 Horatius ex Recensione & cum Notis atque Emendationibus R. Bentleii, 4.
 Huberi Positiones Juris, 8.

J.

J osephi Opera omnia Græcè & Latine ex Editione Haverkampii, fol. II. Tomi.

L.

L innæi Opera Botanica 8. variis Tomis & annis.
 Livius cum notis integris & excerptis Variorum, nec non ineditis aliorum, cum Freinsheimii Supplementis, curante A. Drakenborch, 4. VII. Tomi.
 ——— Idem Opus Charta magna, 4.
 Lommii Observationes Medicinales, 8.
 Lucani Pharsalia cum Scholiaste huc-usque inedito & notis integris ac excerptis Variorum, curante Oudendorpio, 4.
 Luciani Samosatensis Opera omnia Græcè & Latine cum nova Versione Hemsterhusii & Gesneri, Græcis Scholiis ac Notis Variorum, additis ineditis, præcipue M. Solani, Gesneri, & Hemsterhusii, cura Reitzii, 4. III. Tom.
 ——— idem Opus Charta magna, 4.
 Lucretius Carus de Rerum Natura cum Notis Haverkampii, 4. II. Tom. fig.

M.

L I B R O R U M.

M.

Martini Epistolæ cum vitâ Auctoris à Majansio conscriptâ, ac Præfatione Wesselingii, 4. fig.

———— idem Charta magna, 4.

Morelli Thesaurus Numismatum Familiarum Romanarum, diligentissime conquisitorum & accuratissime delineatorum: accedunt Nummi Miscellanei, Hispanici, Consulares, &c. cum Commentariis perpetuis Haverkampii, fol. II. Tomi.

———— ejusdem Thesaurus Numismatum Imperatorum à J. Cæsare usque ad Domitianum ab Auctore accuratissime delineatorum, cum Commentariis Schlegelii, Haverkampii, & Gorii, ac præfatione P. Wesselingii, fol. III. Tom. fig. 1752.

———— idem Opus Charta magna, fol.

O.

Ovidii Opera omnia cum Notis Variorum ac Burmanni, 4. IV. Tom.

P.

Paradisus Animæ Christianæ studio & operâ Merlo-Horstii, 8. fig.
Petavii Opus de Doctrina Temporum, fol. III. Tom. Antverpiæ 1705.

Petronii Satyricon, &c. cum Notis Variorum, curantè Burmanno, 4. II. Tom.

———— idem Charta magna, 4.

Philostratorum Opera, Græc. & Lat. Olearii, fol.

———— idem Charta magna, fol.

Phædri Fabulæ ex editione ac Notis P. Burmanni, 4.

Picteti compendium Theologiæ Christianæ, 8.

Plinii Epistolæ cum Notis Variorum ex editione Cortii & Longolii, 4.

Pollucis Onomasticum, Græc. & Lat. fol.

Propertius ex editione, ac cum Notis Broekhusii, 4.

Q.

Quintiliani Institutiones Oratoriæ & Orationes, ex Edit. Burmanni, 4. III. Tom.

S.

Sallustius cum Notis integris atque selectis Variorum ex Editione Havercampii, 4. II. Tomi. 1742.

———— idem Charta Magna, 4. II. Tom.

Stephanus de Urbibus, Græc. & Lat. fol.

Suetonius cum Notis integris & selectis Variorum ex Editione P. Burmanni, 4. II. Tom. Amst. 1736.

———— idem Charta Magna, 4. II. Tom.

Suidæ Lexicon Græce & Latine ex Editione Kusteri fol. III. Tom. Cantabr.

T.

CATALOGUS LIBRORUM.

T.

Testamentum Græcum cum Variantibus Lectionibus & in eisdem Notis; accedunt Loca parallela studio Millii & Kusteri, fol.

———— cum Variantibus Lectionibus ex pluribus MSS. Codd. & antiquis Versionibus collectis, ac Locis parallelis curâ Mastricht, 8.

———— in quo tum selecti Versiculi 1900, quibus omnes Nov. Testamenti voces continentur, Asteriscis notantur; tum & singulæ voces, semel vel sæpius occurrentes, peculiari notâ distinguuntur, Auctore J. Leusden, Editio nova accuratissime recognita, 12.

———— idem cum Versione Latinâ Ariæ Montani, Editio nova accuratissima, 12.

Thesaurus Antiquitatum & Historiarum Italiæ, Neapôlis & Siciliæ, ————— Editione Grævii, fol. XLV. Tom. fig.

Thucydides de Bello Peloponnesiaco, Græce & Latine, cum adnotationibus integris H. Stephani & Hudsoni; ex recensione Wasse, ac curâ & cum animadversionibus Dukeri, &c. fol.

Tibullus ex Editione ac cum Notis Broekhusii, 4.

Trommii Concordantiæ Græcæ, fol. II. Tom.

V.

Verheyen Anatomia Corporis Humani, 8. H. Tom. fig.

Virgilii Maronis Opera cum integris & emendatioribus Commentariis Servii, Philargyrii, Pierii. Accedunt Ursini, Fabricii, Nansii, Fabri, & aliorum, ac præcipue Nicolai Heinssii notæ nunc primum editæ cum animadversionibus P. Burmanni, 4. IV. Tomi.

———— idem Opus Charta magna, 4.

———— cum Notis Minellii, 12.

Voet Commentarius ad Pandectas, fol. II. Tom.

———— Compendium Juris juxta seriem Pandectarum. 8.

